

Samuël presintearret

Folume 1

It geastlike manna fan 'e lêste Adventistyske kuierders

**op 'e wei nei it himelske Kanaän.
Oankomst, woansdei 20 maart 2030.**

*" Wa is dan in trouwe en wize tsjinstfeint, dy't syn
hear oer syn húshâlding steld hat, om harren iten op
'e tiid te jaan? "*

*Sillich is dy tsjinstfeint, dy't syn hear, as er komt, sa
dwaande fine sil.*

*Wier sis ik jimme, hy sil him hearsker meitsje oer al
syn besittings. "*

Mattéus 24:45-47

**Yndeks fan ûnderwerpen dy't oan 'e ein fan it boek
behannele wurde**

It geastlike manna fan 'e lêste Adventistyske kuierders

**Útwreiding fan godlike iepenbieringen dy't ûntfongen binne sûnt
de 07/03/2020**

Nije berjochten dy't hieltyd ynspirearre binne troch God

Berjochten fan 'e auteur

Lykas it skreaun is yn Iepenbiering 2:26: " *Oan him dy't oerwint **en myn wurken oant it ein hâldt***, oan him sil ik macht jaan oer de folken. " Jezus Kristus dielt mei syn tsjinner, syn profeet, de kennis fan syn oardiel oer alle dingen, lykas religieuze, politike en ekonomyske ûnderwerpen. Want hy folbringt syn plannen troch te hanneljen yn al dizze gebieten dy't de minskheid behearskje.

Under de wurken fan Jezus Kristus is de konstante ynspiraasje fan syn ljocht, like wichtich foar it geastlik libben fan syn útkarden as it manna dat elke dei jûn wurdt oan 'e Hebreërs dy't troch God sammele binne yn 'e woastyn fan Sinaï.

Dygingen dy't it sykje, sille yn 'e artikels dy't yn dit wurk skreaun binne, de garânsje fine fan in autentike godlike gedachte, dy't my as tsjûge oansprekt, en dy't har ferantwurdlik makket foar God en syn heechste hillige oardiel. Want it wegerjen fan syn ljocht is de oarsaak fan in brek yn 'e relaasje tusken him en syn skepsel.

De ynspiraasje dy't yn dizze rigels iepenbiere wurdt, is allinnich de ferfolling fan 'e belofte dy't Jezus oan syn tsjinstfeinten dien hat, yn Mattéus 28:18 oant 20, dêr't, om twifel by syn petearpartners wei te nimmen, skreaun stiet: " *Jezus kaam nei harren ta en sei sa tsjin harren: My is jûn alle macht yn 'e himel en op ierde. Gean dêrom hinne en meitsje learlingen fan alle folken, en doop se yn 'e namme fan 'e Heit en fan 'e Soan en fan 'e Hillige Geast, **en lear se alles te hâlden wat Ik jimme gebean haw. En sjuch, Ik bin mei jimme altyd, oant it ein fan 'e tiid**.* "

Nei't ik yn "Ferklearje my Daniël en Iepenbiering" de detaillearre stúdzje, fers foar fers, fan dizze godlike profesijen presintearre haw, presintearje ik yn dit wurk, neffens de godlike ynspiraasje fan it momint, syntetyske analyses oer tema's dy't yn dizze profesijen behannele wurde, mar ek oer aktuele barrens. Dizze wiidweidige werjefte is ryk en befoarderet de behearsking fan it begryp dat God biedt yn 'e namme fan Jezus Kristus. Dizze nije tsjûgenissen hawwe likefolle wearde foar him as de earste en foar syn útkarden, se meitsje dúdlik en begryplik wat fersifere en ûndringber wie.

Ik foege ta dat yn 'e drege tiden dy't wy trochmeitsje moatte, kennis fan dizze artikels it ferskil meitsje sil yn it krijen, of net, fan Kristus, fan syn ûnmisbere help en godlike stipe om te oerwinnen lykas hy oerwûn hat. Want syn útkarden binne útnoege om " *syn wurken te behâlden oant it ein* " fan 'e wrâld, yn " *geduld en trochsettingsfermogen* " dy't de wiere " *hilligen* " fan God karakterisearje.

Opmerking: om't oersettings yn frjemde talen makke wurde mei masine-oersettingssoftware, is de auteur allinich ferantwurdlik foar teksten yn it Frânsk, de taal fan 'e orizjinele ferzje fan' e dokuminten.

2020 - Begjin fan ûngelokken

Utsein it ideale gedrach dat hy goedkart en segenet, tolerearret God in skoftke wat hy ôfkeurt; mar allinich foar in relatyf koarte tiid. Sûnt 2020 hawwe wy it foardiel hân dat hy direkt reagearret op 'e misledigingen dy't hy ljit, benammen yn it kristlike Westen.

Yn tapassing fan dit fers sitearre yn Rom. 2:9: " *Ferdrukking en eangst oer elke siel fan 'e minske dy't kwea docht, earst fan 'e Joad, en ek fan 'e Gryk!* " makke de grutte skepper God, ús grutte Rjochter, it jier 2020, fan 'e maitiids-equinox fan 2020 oant de maitiids-equinox fan 2021, neffens syn oarder, in jier markearre troch in flok sûnder wjergera yn 'e minsklike skiednis sûnt de úttocht út Egypte. En nei oanlieding fan 'e oarder oanjûn yn it fers, wie Israel it earste lân dat, yn it gesicht fan 'e sabeare "pandemy" taskreaun oan it Covid-19-firus dat yn Sina ferskynde, en de oarsaak fan 'e omfang fan dizze flok, de grimmige beslissing naam om it heule lân te "beheinen", en sa it heule ekonomyske apparaat te blokkearjen. Mei dit model kopiearje, hawwe Itaalje (it earste troffen Westerse lân) en oare Westerse kristlike folken op har beurt deselde maatregel nommen mei deselde desastreuze ekonomyske gefolgen sûnt de maitiid fan 2020. De ynstoarting fan 'e Westerse wrâld is gelyk oan dy feroarsake troch in wrâldoarloch.

De oarsaak fan dizze godlike flok giet werom nei de oarsprong fan 'e ierdske skepping en nei de lêste misdieden, lykas it houlik fan itselde geslacht, de nije multi-seks "genderteoryen" en de stipe dy't jûn wurdt oan 'e islam. Troch dizze reaksje hat de skeppergod fan Adam en Eva en harren neiteam krekt de boadskip befêstige dy't jûn is yn Gen. 3:22: " *Doe sei YaHWÉH God: Sjoch, de minske is wurden as ien fan ús, om goed en kwea te kennen. Lit ús him no dêrom ferbiede om syn hân út te stekken en fan 'e beam fan it libben te nimmen, en te iten, en foar altyd te libjen.* " Ik spesifisearje al dat dizze " *ien fan ús* " ferwiist nei Satan, de duvel.

Utlis : Foar ferskate desennia is in diel fan 'e enoarme winsten dy't de Amerikaanske finansjele gigant "Google" helle hat, opnij ynvestearre yn wittenskiplik ûndersyk, en ien fan syn doelen is neat minder as de minske "ûnstjerlik" meitsje. Mei it ûntstean fan deadlike besmetlike firussen jout de Almachtige oan 'e wittenskippers fan 'e ierde in sinjaal dat Hy har net tastean sil om dit resultaat te berikken; de dea sil Syn godlike wapen bliuwe, en it sil alle

skuldige rebellen reitsje. De enoarme wittenskiplike foarútgong troch de ûntwikkeling fan elektroanika en kompjûters hat de minsklike geast flink feroare, foaral ûnder jonge minsken dy't yn it Westen sûnder religy grutbrocht binne. Yn wierheid past de minskheid him allinich oan oan it programma dat God derfoar ûntworpen hat. Troch de Feriene Steaten yn 'e Twadde Wrâldoarloch dominaasje te jaan, makke God de wei klear foar de delgong yn Jeropa. Troch syn "yninternet"-netwurk hat Amearika de ynwenners fan 'e hiele ierde ôfhinklik makke fan syn technology. Kapitalistyske gierigens hat laat ta it opofferjen fan lokale produksje yn it foardiel fan produksje dy't nei Aazje ferpleatst is, en benammen, as lêste, Sina. It naam de aksje fan firussen foar Westerse naasjes om har ôfhinklikens fan Aziatyske produsinten en har steat fan ruïne te realisearjen. De folgjende stap sil har ferneatiging troch oarloch wêze. De liederen fan folken yn it Westen binne frij jong, en lykas de jonge minsken fan ús tiid, fertrouwe se allinich op 'e wittenskip, dy't oant 2020 alle problemen oplosse koe. Wy kinne dêrom de teloarstelling begripe fan dizze jonge minsken dy't ûntdekke dat de wittenskip gjin antwurd hat om de slachtoffers fan Covid-19 te genêzen. Dizze nije, benearjende situaasje hat har laat ta it "lockdown", "unlockdown" en "relockdown", sûnder te fermoedzjen dat it genêzingsmiddel úteinlik slimmer wêze soe as de sykte, dy't boppedat yn har oardiel nochal fersterke waard. Mar troch dat te dwaan hawwe se allinich Gods plan folbrocht, dat har ferneatiging oploste.

Yn 'e rin fan it jier, op freed 16 oktober om 17.00 oere oan it begjin fan 'e sabbat, waard skiednislearaar Samuel Paty ûnthalze troch in Tsjetsjeenske ymmigrant nei't er op skoalle spottende en skurve karikaturen fan 'e profeet Mohammed werjûn hie, publisearre troch de satiryske krante "Charlie Hebdo".

Op 6, 7 en 8 maart 2021 reizge Paus Franciscus nei Irak om ferfolge Easterske "kristenen" te stypjen. Hy reizge nei Mosul, de ferwoaste eardere haadstêd fan it Islamityske Kalifaat, en neamde de moslims dy't hy moete "bruorren". Dêrmei makke hy Jezus Kristus lik, dy't de oarlochsgefoelige islam fan syn "bruorren" brûkte om him te straffen. Neffens God is "broederlike leafde" in frucht fan syn Hillige Geast, dy't allinich aktyf is yn it foardiel fan syn trouwe útkarden; en foaral net foar folken dy't de ferzoenende dea fan Jezus Kristus, de basis fan it Evangeelje (it Goede Nijs) fan heil, ûntkenne en presintearje as in kristlike leagen. It moat opmurken wurde dat yn deselde dagen gewelddiedige botsingen plakfûnen tusken jonge minsken fan ymmigrante-komôf en de Frânske plysje yn ferskate stêden, wat de ûnkompatibiliteit fan 'e moslimreligy mei it sekuliere Frânske republikeinske rezjym befêstige.

Woansdei 19 maaie 2021

35.000 plysjeminsken kamen byinoar om te protestearjen tsjin de laksheid fan it justysjesysteem by de Algemiene Gearkomste. Se binne slachtoffers fan oanfallen troch jonge drugshannelers dy't ek islamisten binne dy't net langer wikkje om op har te sjitten. De plysje telt harren deaden en ferwûnen. It geweld wurdt hieltyd ûnbehearskberder. De oarsaak is it ûnfermogen fan 'e Republyk om

minsklike ymmoraliteit te foarkommen. Korrupsje komt foar yn alle beroppen en alle religieuze, ekonomyske, juridyske en politike fjilden. En de ferklearring leit yn it feit dat de Republyk posysjes takent allinnich op basis fan akademyske kwalifikaasjes. De moraliteit fan minsken wurdt nea yn rekken brocht, en presidintskandidaten wurde letter ûntdutsen as ligers en dieven. Ofsnien fan God, is it net yn steat om syn problemen oan te pakken, en syn justysjesysteem, allinnich basearre op 'e letter fan syn wetten, produseart it ûnrjocht dat allinnich moraliteit foarkomme koe. Yn 'e Republyk, lykas yn 'e Bibel, "*deadet de letter, mar de geast jout libben* ." Lykas oan it begjin kin de Republyk ôfsnien fan God allinnich geweld, ferneatiging en dea produsearje. Oangeande minsklike justysje koe Jezus Kristus allinnich yn gelikenis it type fan 'e ûnrjochtfearde rjochter presintearje; de realiteit fan 2021 foldocht perfekt oan syn fisy en syn oardiel oer dingen.

Nijs fan 25 septimber 2021

De geastlike minske beoardielet alles

It folsleine fers fan 1 Kor. 2:15 seit: "*Mar de geastlike minske oardielet alle dingen*, mar hysels wurdt troch nimmen oardiele. "

Ik wol earlik wêze en erkenne dat dit fers primêr rjochte is op religieuze saken, mar ien dy't godlike wiisheid hat om geastlike saken te beoardieljen, kin, better as elkenien oars, ek de dingen fan dizze wrâld beoardielje. De apostel Paulus bedoelde it sa, en sei yn 1 Kor. 6:3: "*Wite jimme net dat wy ingelen sille beoardielje? **Hoefolle te mear sille wy de dingen fan dit libben beoardielje ?*** "

Dêrom sil ik it ferljochte geastlike perspektyf presintearje fan myn oardiel oer de politike en ekonomyske karren fan ús Frânske maatskippij, om't it dejinge is dy't ik it bêste ken, om't ik berne bin oan 'e ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch en opgroeid bin yn dit lân Frankryk. De earste bylden dy't ik krige wiene dy fan in buert dy't ferneatige waard troch bombardeminten. Under de Fjirde Republyk boude it lân himsels wer op en krige it goede wolfeart werom. Doe kaam de tiid fan dekolonisaasje en de Fjirde Republyk bruts útinoar fanwegen de Algerynske Oarloch, oant it punt dat dizze republyk yn 1958 ferfongen waard troch de Fyfde foarsteld troch generaal de Gaulle. Op demokratysk nivo foarkaam de Fjirde, basearre op 'e mearderheid en evenredige fertsjintwurdiging fan deputearren, de oannimming fan oermjittige maatregels troch stimming. It wie in tige nuttige beskerming. Om oannaam te wurden, moast it projekt konsensus berikke en stipe wurde troch de regearingspartij en teminsten in diel fan dy yn 'e opposysje. It prinsipe wie wier in demokrasy weardich en foardielich foar it Frânske folk. Mar doe't de tiid kaam dat God de straf fan it Frânske republikeinske rezjym tarieden soe, joech hy Frankryk oer oan it semi-monargyske rezjym fan 'e 5e ^{Republyk}, dat gjin probleem foarme ûnder it bestjoer fan generaal de Gaulle. De man wie oprjochte, earlik, mar ek slûchslim en 68 jier âld doe't hy it presidentskip fan it lân oernaam. Sa slagge it him om syn diktatoriale rezjym, ferklaaid en maskearre efter

in offisjeel demokratyske organisaasje, as in demokrasy te akseptearjen. It folk soe elke sân jier syn "kening" feroarje kinne. Boppedat wie Frankryk sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, de tiid dat ik berne bin, ûnder druk set fan twa ekstreme tsjinoerstelde politike ynfloeden: it Amerikaanske kapitalisme en it Russyske Sovjet-kommunisme, wat de geografyske posysje wjerspegelet dy't it tusken Amearika en Ruslân pleatst. Generaal de Gaulle brûkte syn machten om Frankryk ûnôfhinklikens te jaan fan 'e druk fan 'e twa tsjinoerstelde blokken. Mar nei syn pensjoen en dea pleatsten syn opfolgers Frankryk wer ûnder de ferliedlike ynfloed fan it rike Amearika. Syn liberale geast, dy't in religieuze foarm fan liberalisme oannaam, wûn de elites fan 'e politike erfgenamten fan generaal de Gaulle foar har. Liberalisme is yndie de doktrinêre foarm fan 'e praktyk fan frijheid. Mar God hat ús leard dat wiere frijheid allinnich yn Him te finen is, yn hearrigens oan Syn wetten, dus elke oare winsk nei frijheid is yn werklikheid allinnich rjochte op it krijen, op in egoïstyske, egosintryske manier, fan it rjocht om te dwaan wat men wol. Fan doe ôf, fan generaasje op generaasje, en fan presidintskip nei presidintskip, wie de frucht fan gierigens derta ferplichte om liederen te liederen om alle flaters te meitsjen dy't skealik wiene foar it hiele Frânske folk. Under dizze flaters neam ik earst it tastean fan har moslimfijannen om har op har grûngebiet te festigjen, op 'e boaiem fan har metropoal. Dizze flater is direkt te tankjen oan 'e religieuze minachting fan har elites. Ferljochte troch God soene se de ûnmooglikheid begrepen hawwe om de kristlike religys tegearre te bestean en "tegearre te libjen" mei de islam. Mar de oprjochting fan 'e islam wie bedoeld om ta te rieden op 'e definitive religieuze konfrontaasje, dy't de wei soe baanje foar de Tredde Wrâldoarloch, dizze kear nukleêr. Frankryk's lange ûnderfining fan it opienfolgjend ôfwisd wurde troch al har koloanjes yn 'e Maghreb hie as in les tsjinne moatten, mar lykas de blinen, dôven en ûnferstannichheden waarden de lessen dy't leard waarden negearre. Yn in hast selsmoardbeweging hawwe de Frânske autoriteiten harsels it rjocht ûntsein om ûndersiken en testen út te fieren oer de wiere ferhâldingen fan bûtenlânske ymmigraasje, benammen yn earste ynstânsje moslim. De wierheid komt lykwols nei foaren, om't Frankryk offisjeel 63 miljoen ynwenners hat, mar nijsgjirrich genôch hawwe har sûnenstsjinsten 75 miljoen minsken ûnder soarch. Koe de 12 miljoen oerskot, teminsten foar in part, ylllegale ymmigranten wêze dy't wolkom hjitten wurde troch legale ymmigranten? As men mei gefaar konfrontearre wurdt, wurdt it essensjeel om de yntensiteit dêrfan te mjitten; oerlibjen freget it. It risiko fan 'e foarming fan in moslim "fyfde kolom" op Frânsk grûngebiet bestiet en sil úteinlik djoer betelle wurde. De oarsaak fan dizze blinens wie de macht fan waan wêryn God folken en har hearskjende autoriteiten dompelt as se Syn wierheid ferachtsje, lykas skreaun yn 2 Tess. 2:11-12: " *Want God hat har in sterke waan stjoerd, sadat se in leagen leauwe, sadat allegearre dy't de wierheid net leauden, mar wille hienen yn ûnrjocht, feroardiele wurde kinne.* " De relaasjes dy't Frankryk mei de islam oprjochte, wiene fan it begjin ôf konfliktfol, en it wie allinich mei geweld dat de Maghreb-lannen kolonisearre waarden. Haat en wrok binne altyd te finen yn it slachtoffer, net yn 'e oerwinner. En hjir wer, folslein blyn, realisearren de Frânsen har net hoe heech dizze wrok wie, dy't dochs goed rjochtfeardige wie. De evangelijs en de brieven presintearje allegear Jezus Kristus as **de ienige**

universele ferlosser dy't **frijwillich** syn ierdske fleislike libben joech as boete foar de sûnden fan syn útkarden **allinnich** ; de islam, dy't dizze frijwillige dea ûntkent, koe op **gjin** inkelde manier kompatibel wêze mei it kristlike leauwe en syn ynspirearjende God. Hy is net de wispelturige geast dy't falske kristlike religys presintearje, mar krekt oarsom, de unike skepper God dy't, neffens Mal. 3:6, "*net feroaret* ", en de hiele minskheid in ienich heilsplan biedt dat **allinnich rêst** op it **wiere kristlike leauwe** dat Jezus persoanlik beoardielet en evaluearret. As dit goed begrepen is, kinne wy de islam analysearje lykas elke oare ideologyske gedachte dy't reagearret op dit prinsipe: it sil altyd oanhingers, tsjinstanners en dejingen hawwe dy't ûnferskillich of wifkjend binne. Dizze minne beam neffens Jezus Kristus hat twa fûnemintele earms: de aktive oanhingers en de ynaktive oanhingers. Om noch dúdliker te wêzen, lit ús sizze dat de islam gearstald is út 'e aktive terroristyske earm en de ynaktive earm dy't iepenbier, of yn it geheim, de oerwinningen applaudisearret dy't troch de aktive earm helle binne. Dit is bewiisd sûnt, tidens de ferneatiging fan 'e Amerikaanske Twin Towers yn New York op 11 septimber 2001, de oerwinnende "youyous" fan moslimfroulju har freugde útsprutsen yn 'e foarstêden en ZUP fan Frankryk. Dizze fijannige reaksjes waarden net opmurken of sanksjonearre troch Frânske politisy en, as gefolch, fersterke de moslim wapene wjuk, organisearre himsels en naam de foarm oan fan 'e islamityske groep Daesh. Unferskilligens foar de godlike wierheid en de wierheid fan libbene barrens ferklearret de islamityske agressiviteit dy't God hat hanthavene en wekker makke om syn strafmissy tsjin it ûnleauwige en opstannige Westen fan 'e eintiden te folbringen. Frankryk bliuwt symboalysk it doelwyt fan syn lilken, om't it, nei Grikelân en Rome, oan 'e oarsprong is fan alle hjoeddeiske republiken. En it republikeinske rezjym en syn útspattingen hawwe har bestean allinnich te tankjen oan 'e Skepper God dy't har opwekke hat om it monargyske rezjym om te kearen dat hy beskuldige en feroardiele hat, fanwegen syn stipe foar it pauslike Roomsk-Katolike leauwe, sûnt it begjin fan syn oprjochting, yn 538. Dizze beskuldiging is te lêzen yn Iepenbiering 2:20 oant 23, dêr't God de moarddiedige aksje fan 'e Frânske Revolúsje "*grutte ferdrukking* " neamt: "*Dochs haw ik in pear dingen tsjin dy, om't jo dy frou Izebel, dy't harsels in profetesse neamt, tastean om myn tsjinstfeinten te learen en te ferlieden om seksuele ymmoraliteit te begaan en dingen te iten dy't oan ôfgoaden offere binne. Ik haw har tiid jûn om har te bekearen, en sy sil har net bekeare fan har seksuele ymmoraliteit. Sjoch, Ik sil har yn in bêd smite, en dejingen dy't mei har oerhoer begeane yn grutte ferdrukking, útsein as se har bekeare fan har dieden. Ik sil har bern deadzje; en al de tsjerken sille witte dat Ik it bin dy't de gedachten en herten ûndersiket, en Ik sil elk fan jimme beleanje neffens jimme wurken.* " Yn dit fers ferwiist de "*frou Izebel* " nei de papistyske tsjerke waans ferfolgingen troch har befele waarden... Ynkwisitoriale rjochters liede God om it symboalysk te fergelykjen mei keninginne "*Izebel* ", de frjemde frou dy't trouw wie mei de Joadske kening "*Achab* " dy't Gods profeten al fermoarde hie yn 'e tiid fan 'e profeet Elia neffens 1 Keningen 18 en 19. In oar aspekt fan harren oerienkomst giet oer de beskuldiging fan 'e slachtoffers troch falske tsjûgen, om't de tsjûgenissen fan 'e katolike prysters, like ôfsnien fan God as "*de prysters fan Astarte en de Baäls fan Izebel* " fan it âlde ferbûn, gjin wearde foar him hiene. De

tsjûgenissen dy't skreaun binne yn 'e boeken fan Keningen en Kroniken levere bewiis fan it ûnfermogen fan ierdske monarchen om justysje akseptabel te meitsjen foar God. Oan 'e ein fan elke regearingsperioade ûnderbrekt de Geast syn oardiel yn dizze termen: " *hy die folslein kwea lykas syn heit foar him dien hie .* " En nei dit soarte bestjoer die it republikeinske rezjym noch mear " *kwea* "; en dit om de folgjende redenen.

It prinsipe fan 'e Frânske demokrasy jout deselde wearde oan 'e stim fan elke Frânske boarger. De wearde fan boargers is lykwols net unifoarm, om't it farieart tusken de twa ekstremen fan 'e heech yntelliginte en de folslein gek. Tusken dizze twa ekstremen bestiet de hiele befolking dêrom út yntelliginte wêzens en oaren dy't minder dom binne, of sels hast dom. Yntelliginte wêzens analysearje de foarstellen fan 'e kandidaten dy't meidogge oan presidints- of wetjouwende ferkiezings. En yn dizze miks fan yntelliginte en domme stimmen is it gemiddelde dat krigen wurdt needsaaklikerwize ûnder it needsaaklike en ûnmisbere nivo fan yntelliginsje. De mearderheid fan 'e kiezers is yn werklikheid net yn steat om de foarstellen en de problemen dy't by de ferkiezings op it spul steane te analysearjen. Dêrtroch is dit rjocht om te stimmen dat oan elkenien takend wurdt deadlik en feroardielt it op 'e mear of minder lange termyn it rezjym ta mislearring, krisis, ûndergong en ramp foar elkenien, wat liedt ta deadlike konfrontaasje. Hokker kâns hat dit egalitêre prinsipe om wetten oan te nimmen dy't foardielich en earlik binne foar elkenien? Gjin, om't boppedat de keazen lieder syn karakter, syn aard en syn wil opleit. As de minske perfekt wie, soe it it ideaal wêze, mar helaas, hy is, faker as net, egoïstysk en ambisjeus troch grutskens, en alle opfolgers fan generaal de Gaulle hawwe dit mienskiplik, dat se allegear it Frânske belang op lange termyn opoffere hawwe foar it foardiel fan 'e koarte termyn, dat is, de doer fan har persoanlike mandaat. Dit wurdt dúdlik as wy sjogge hoe't sosjalistyske presidint François Mitterrand foarkar joech oan Sineeske en Aziatyske ymporten om de Frânsen de yndruk te jaan fan keapkrêft, echt yn 'e direkte takomst, mar destruktif foar banen op lange termyn fan 'e Frânske ekonomy. Boppedat is de skepping fan in ferienige Jeropa allinich basearre op 'e regels fan syn hannel. Ferblinde troch humanistyske wearden, lieten de lieder Frankryk en syn folk de priis fan dizze konstruksje betelje. Syn banen waarden ferpleatst en ferfierd nei Jeropeeske lannen mei lege libbensstandert, efterinoar Portugal, Poalen, Roemenië en Bulgarije. As Jeropa úteinlik mei 27 naasjes kaam, is dat om't it kapitalisme dat it driuwt hieltid earmere lannen binnenbringt om har te eksploitearjen. Tagelyk is Frankryk folslein ôfhinklik wurden fan Sina, dat no eksklusive rjochten hat op 'e produksje fan allerlei produkten. De ferneatiging hat dêrom meardere oarsaken, mar yn it foarste plak dy fan 'e flok fan 'e libbene God dy't yn Jezus Kristus nei de ierde kaam.

De Frânske demokrasy hat dizze bysûnderheid: har grûnwet basearret har stimmen op twa rûndes. Dit lit it perverse karakter fan 'e Frânsen sjen. Yn tsjinstelling dêrmei fertelt it godlike prinsipe ús yn Mattéus 5:37: " *Lit jimme ja ja wêze en jimme nee nee, en alles dêrneffens is fan 'e kweade .* " It is dêrom " *oan 'e kweade* " dat wy de twadde rûnde taskriuwe moatte dy't de ferkiezingskar ferdraait. Oarspronklik, ûnder de 3e ^{en} 4e ^{Republiken}, liet de ienronde-stimming de seleksje fan 'e kandidaat ta dy't earst kaam, nettsjinsteande it oantal stimmen dat

krigen waard. Mar yn 'e 5e ^{Republyk} jout de twadde rûnde de stimmen de middels om, neist stipe, haat en ôfwizing fan nasjonalistyske kandidaten út te drukken; de selsmoardstim dy't de naasje deadzje sil, wurdt sa oplein. Ik foegje dizze fraach ta: Hoe kinne wy de yntelliginte persoan kieze as de kiezer meast dom is? Dit oardiel wurdt befêstige troch God, om't syn útkarden in " *lytse keppel* " foarmje dy't **allinich** fan him **wiere yntelliginsje krijt** , hiel oars as de ynstruksje fan ôfstudearden. Mar dizze dingen binne yn oerienstimming mei de wil fan God, wêrfoar: **it folk hat de lieder dy't se fertsjinje.**

Technologyske foarútgong yn ynformaasjetechnology en de oprjochting fan it "ynترنت"-systeem spylje ek in wichtige rol yn 'e transformaasje fan Westerske ekonomyen. In protte spesjalisearre beroppen binne mooglik wurden foar gewoane minsken, tanksij har kompjûters. It ekonomysk lykwicht fan minsken hinget lykwols ôf fan folsleine wurkgelegenheid en de lykwichtige foldwaning fan fraach en oanbod. Troch ferskate ekonomyske sektoaren efterinoar út te roegjen, ferneatigje de útspattingen fan it ynternet de ekonomyen fan naasjes troch in fatale ûnbalâns yn wurkgelegenheid.

Yn resinte tiden draacht de fersterke rol fan it "ynترنت"-systeem de ferantwurdlikens om de yntelliginte en de ûnferstannigsten har gedachten en mieningen oer in protte ûnderwerpen bekend te meitsjen. Om't de mearderheid fan 'e minsken net yn steat is om te oardielen tusken goed en kwea, posityf en negatyf, wurde kweade gedachten machtich iepenbiere en dield troch mannichte, en wurde folken sa wûn troch it kwea, net yn steat om de fersprieding dêrfan te foarkommen. Ideologyen, allegear utopysk, botsje op it "ynترنت" foardat se botsje, fysyk, op 'e grûn en yn 'e loft. Wy moatte net wachtsje of hoopje op in remedie of oplossing om dizze problemen op te lossen dy't komme op 'e tiid keazen troch de libbene God om in grutte brân ta te rieden dy't, neffens Iepenbiering 9:13, de " *sechste* " warskôgingstraf fan syn grutte grime sil foarmje, foardat syn weromkomst iepenbiere wurdt oan syn útkarden foar de maitiid fan 2030, wat it oere sil wêze wêryn't de " *sânde trompet* " fan Iepenbiering 11:15 sil klinke. Hy sil weromkomme en in ein meitsje oan it bestean fan 'e rebellen en dat fan al harren utopyske dreamen, ûnder de himelske namme fan Jezus Kristus, Michael en Almachtige YaHWÉH.

Witte hoe't jo harkje moatte om te begripen

Yn Frankryk wurde de presidintsferkiezings taret mei it each op it kiezen fan it steatshaad dat yn april 2022 keazen wurdt. De debatten en útwikselingen tusken sjoernalisten en politike saakkundigen meitsje it mooglik om dyjingen ûnder harren te identifisearjen dy't opfalle troch har fermogen om te harkjen. De ûnderfining is tige ynstruktyf, om't ditselde gedrach it religieuze ûnderwerp oangiet. Yn 'e ferkiezingskampanje dy't oan 'e gong is, lûkt ien man, in "problemenmakker", in lange tiid rjochtse politike polemist en sjoernalist, de belangstelling fan 'e media fanwegen it persintaazje fan 17 oant 18% fan 'e skattings dy't de mieningspeilingsburo's him jouwe. Dizze man is net offisjeel útroppen ta presidinskandidaat, mar hy profitearret fan 'e publikaasje fan syn boek, wêryn't hy syn beoardieling fan 'e situaasje yn Frankryk presintearret, dy't

hy "nachtmerjeachtich" beskôget, oertsjûge dat in takomstige ynterne boargeroarloch it ûntkomber gefolch sil wêze fan 'e groeiende moslimbefolking dy't him yn Frankryk fêstige hat. Dizze posysje wurdt logysk tsjinwurke troch al dyjingen dy't rjochte binne op humanistysk tinken en de universalistyske geast, dy't hast alle mediasjoernalisten fertsjintwurdiget. De bibelske profesijen fan Dan. 11:40-45 en Iepenbiering 9:13 befêstigje de driigjende dreiging fan dit konflikt. Ik kin dêrom allinich in beskate wiisheid en minsklike yntelliginsje werkenne yn 'e ideeën dy't troch dizze man ferspraat wurde. Eric Zemmour wurdt sa projektarre as in beaken yn dizze ferkiezingskampanje en de mieningen dy't oer him en syn wurden útsprutsen wurde, binne ekstreem iepenbierjend. Ik wiis op dyjingen dy't syn útlis negearje, om't se dôf bliuwe foar alle ferdúdlikingen dy't hy yn 'e rin fan' e tiid bringt oan syn betwiste en misferstane útspraken. Lykas robots sûnder minsklike yntelliginsje, werhelje se ûnfermindere beskuldigings dy't it partijdige justysjesysteem dat geunstich wie foar it humanistyske kamp stipe en befêstige hie. De foarordien wurde yn al har betsjutting iepenbiere. Se hâlde fêst oan har posysje en hearre de stim fan 'e reden net mear. Dit gedrach wurdt fûn ûnder de mearderheid fan sjoernalisten dy't wurkje yn iepenbiere en partikuliere media. Guon dy't fan " *noflike fabels* " hâlde (2 Tim. 4:3-4), sels as it gefolch fan ferrifeljen deadlik is, kritisearje him foar it net presintearjen fan syn oplossingen of in optimistyske en boeiende boadskip om folksstipe efter him te sammelen. Mar, gelokkich, falle guon oaren, in pear yn oantal, op troch te sjen litten dat se by steat binne om de útspraken fan 'e polemist korrekt en earlik te analysearjen.

Minsken gedrage har op deselde wize yn 'e boargerlike en religieuze sfear, dêrom lit har gedrach yn in boargerlike ferkiezings sjen wat se wirklik binne. En ik fernim dat Eric Zemmour yn syn taspraak de ôfwizing fan Frânske hearskers oan it model fan assimilaasje fan 'e frjemdling dy't troch Frankryk wolkom hjitten wurdt, oanklaagt. Subtyl merkt hy, yn 'e kar om in frjemde foarnamme te behâlden of te ferlitten, in teken op dat falske oanhing oan it Frânske folk of wiere oanhing iepenbieret. Dizze ferwyt is des te rjochtfeardiger om't dizze flater earst yn 'e religieuze sfear tapast waard. Want wat ôffallige religys net begrepen hawwe, is dat Jezus Kristus al dyjingen dy't hy rêdt en wier rêde sil, "assimilearret" yn syn model en syn noarmen. As hy syn apostels ropt en belûkt, begjint hy mei it feroarjen fan har nammen en ynstruearret har dan: Simon wurdt Petrus; Saulus wurdt Paulus, mar dizze nammeferoaring kin de needsaak foar in grutte feroaring iepenbierje, om't de earste Simon bekeard wurde sil nei't er Jezus trije kear ûntkend hat. En foar de twadde, Saulus, wie it de fûleindige lieder fan 'e ferfolgers fan 'e earste kristenen. Oars as de oaren feroaret Johannes syn namme net, wat in natuer iepenbieret dy't wierlik berne is út God fan berte ôf, lykas syn namme seit: God hat jûn. Foar God en syn yntelliginte útkarden is assimilaasje de needsaaklike noarm en oerienkomt mei it idee fan 'e doop, wêrfan de doopte ûntstiet as in nije minske, dy't net mear ta himsels heart, om't hy no ta Kristus heart dy't him ferlost hat. Falske religy hat it kristendom in ienfâldich label makke dat op it foarholle plakt is fan 'e falsk doopte dy't, logysk sjoen, slaven fan 'e duvel binne, him sille bliuwe tsjinjen, yn in misleidende hope op kristlike heil. Itselde jildt foar it model fan assimilaasje fan bûtenlânske ymmigranten, dat ferlitten is, en de ymmigrant bestiet tegearre mei de lânseigen Frânsen, mar wol net mei him

assimilearje, om't hy al syn oarspronklike erfgoed bewarje wol. Sa, lykas yn it religieuze domein, bestiet yn it boargerlike domein ek it goede nôt tegearre mei it kaf, en dizze gearlibjen skept problemen fan agresje en wegering om him oan nasjonale autoriteiten te ûnderwerpen; dit stridende gedrach is allinich de foarspul foar folle serieuze konfrontaasjes. Foar God, sûnt Klovís, de earste kening fan 'e Franken, foarmet it Frankryk-model de maatskippij fan sûnde waans boargerlik en religieus gedrach hy oanklaagt. Oant syn oanstearde ferneatiging sil Frankryk dizze iepenbierjende rol foar him hâlden hawwe. Dêrom moatte de ferwiten dy't Eric Zemmour presintearret, harke en heard wurde, lykas it gefal is mei it profetyske wurd neffens Iepenbiering 1:3: "*Sillich is hy dy't lêst en dejingen dy't de wurden fan 'e profesje hearre, en dy't de dingen bewarje dy't dêryn skreaun binne! Want de tiid is tichtby .*" Dit fers lit de ferbining sjen tusken de opienfolgjende stadia dy't de siel liede nei de praktyk dy't troch God segene is. Alles begjint mei it lêzen fan "*sillich is hy dy't lêst*" of, begryp troch in yndividu. De twadde etappe is dy fan oerdracht: "*dyjingen dy't hearre*" of, de mannichte fan dyjingen dy't de oerbrochte boadskip begripe. En de tredde, "*en dy't bewarje*" wiist de mooglikheid oan om de noarm fan 'e oerbrochte boadskip yn konkrete praktyk te bringen.

Dêrom beklammet it syn foardiel, om't de geastlike minske sels yn in boargerlike ferkiezingssituaasje geastlike berjochten lûkt. Want it libben is in gehiel dat it boargerlike en it religieuze omfettet, en troch syn gedrach reproduceart de minske syn djipste aard op beide gebieten gelyk.

Sûnt syn opstanning hat Jezus Kristus syn útkarden útkaezen, dy't te fergelykjen binne mei in mannichte minsken dy't har tariesse om te emigrearjen nei in frjemd lân, dat is it keninkryk fan 'e himel. No fereasket de Master en Kening fan dit lân in kleankoade dy't hy ferplicht steld hat; hy neamt it: "*it brulloftskleed*". Under dizze útdrukking vat God de standert fan syn karakter gear dy't iepenbiere is yn Jezus Kristus en foar him, dat wat iepenbiere is troch syn wurken dy't folbrocht binne sûnt de skepping fan 'e ierdske wrâld. Want de God fan Justysje en Leafde presintearre himsels foar de God fan Leafde en Justysje. Falske kristenen sjogge God allinich yn it aspekt fan leafde fanwegen de swakte dy't Jezus Kristus yn minsklik fleis droegen hat. Se hawwe net begrepen dat de machtige Michael tidens syn tiid op ierde **frijwillich ôfswurpen hie** om syn godlike almacht net te brûken. Dochs koe Jezus op elk momint syn godlike ferskinning werom hawwe, krekt sa't it wie, glorieuze en ferskriklike, de Hebréeërs ferskriklik meitsje fan 'e top fan 'e berch Sinaï, feroare yn in baarnende, smokende oven.

Ik priizgje en tankje de Heare Jezus Kristus dy't my tastean om godlike lessen te identifisearjen yn dizze ferkiezingsskontekst, om't assimilaasje oan 'e basis leit fan bibelske lear, om't it útdrukt wurdt yn Genesis as God tsjin 'e minske seit yn Gen. 2:24: "*Dêrom sil in man syn heit en syn mem ferlitte en him oanslute by syn frou, en se sille ien fleis wurde .*" Om te slagjen yn syn nije feriening mei syn frou, moat de man syn status as soan ôfsizze om de man fan syn frou te wurden; en tagelyk moatte syn âlden it iens wêze om har privilegearre status as âlden te ferliezen, om de transformaasje en oanpassing fan har soan oan syn nije situaasje te befoarderjen. Berne yn in heidenske sfear yn Ur fan 'e Chaldeeën,

waard Abram útnoege om it hûs fan syn ierdske heit te ferlitten om him te assimilearjen yn 'e himelske libbensstandert dy't hy fan God ûntfange soe. Jo kinne sa begripe dat God ynteressearre is yn alle gebieten fan it minsklik bestean. It is net hy, mar de ateïstyske minskheid, dy't keazen hat om boargerlike ûnderwerpen te skieden fan religieuze ûnderwerpen. Want God is de eigener fan beide, as har Skepper. En as sadanich oardielt hy godlik oer beide. Dêrom is der gjin reden om boargerlik gedrach oars te beoardieljen as religieus gedrach. En de needsaak foar assimilaasje komt nei foaren yn dit prinsipe dat troch Jezus Kristus iepenbiere is: " *Nimmen kin twa masters tsjinje* (ik spesifisearje: korrekt, oant it punt dat ik har tefreden stelle) "; twa froulju, twa nasjonaliteiten, twa tsjinoerstelde religieuze of politike oanslutingen.

Lit ús dizze lessen no tapasse op boargerlik gedrach.

It giet noch net om it goedkarren of ôfkarren fan 'e opmerkings fan Eric Zemmour, mar leaver om te begripen wat de minske, de oare as wysels, ús fertelle wol. Dyjingen dy't it begripe kinne har dan foar of tsjin posisjonearje, mar hjir moat de yntelliginte minske wer it ferskil fêststelle tusken de mooglike útlis en wat dejinge dy't harket winsket. It libben jout minsken net wat se winskje, mar de wrâldoarloch, net winske, sil dochs ûnûntkomber wêze, om't God it programmearre hat om foar 2030 plak te finen.

Yn syn taspraak feroardielt Eric Zemmour it gefaar fan 'e islam en hy hat gelyk, om't dizze religy **pas oan 'e ein fan 'e** ^{6e} iuw ferskynde. **om de sûnden te straffen** fan 'e falske pauslike katolike kristlike religy dy't, op syn beurt, yn 538 fan deselde 6e ^{iuw oprjochte waard}. Freedsume moslims ferdigenje it idee dat de islam in religy fan leafde is; wat de oarlochsachtige aksjes ûnder lieding fan syn oprjochter Mohammed tsjinsprekke. De ienige religy basearre op leafde is dejinge waans fûnemint Jezus Kristus is, dy't, út leafde foar syn útkarden, syn libben joech en syn bloed fergiet, nei't er yn Johannes 10:17-18 spesifisearre hat: " *De Heit hâldt fan My, om't Ik myn libben deljou, om it werom te nimmen. Nimmen nimt it fan My, mar Ik jou it út Mysels del; Ik haw de macht om it del te jaan, en Ik haw de macht om it werom te nimmen: dit is it gebod dat Ik fan Myn Heit ûntfongen haw.* " Syn opstanning, dy't nei de tredde dei sichtber makke waard, levere hjir bewiis fan. **Allinnich** it kristlike leauwe hat betsjutting, om't it in godlik projekt ferfollet dat foarsein is yn 'e Hillige Bibel, wêrtroch't **de wiere en ienige** Skeppergod Himsels oan 'e minsken bekend makke hat, troch de geskriften fan Mozes, de Hebrieuske heit fan it Joadske folk, 3500 jier foar ús tiid.

Humanisten begripe net wêrom't Eric Zemmour it gefaar fan 'e islam oanklaagt, om't se de islam allinnich sjogge troch it freedsume aspekt dat de mearderheid fan 'e Frânske moslims sjen lit. It gedrach fan moslims is identyk oan dat fan Westerske kristenen. Boppedat is yn Frankryk ûnleauwe de mearderheid wurden, en it falske leauwe fan 'e rest foarmet, by freedsume moslims, in oerweldigjende humanistyske gedachte dy't allinnich yn frede libje wol, neist elkoar. Helaas foar harren, de skepper God is tige libbendich en aktyf yn syn almacht, en syn plan foar dyjingen dy't him negearje of ferachtsje, leit him ûnûntkomber oan elkenien op. Koartlyn, om ûnderskied te meitsjen tusken freedsum en oarlochsgefoelich, hawwe humanisten de oarlochsgefoelige islam "islamisme" neamd. Dêrom sil ik oan 'e fêste en oertsjûge útspraken fan Eric

Zemmour in argumint tafoegje dat de freedsume islam in gefaar makket foar de Frânsen. De oanwêzigens fan freedsume moslims yn Frankryk makket de yntervinsje fan "islamisten" needsaaklik, om't se it ûnleauwige gedrach fan har moslim-genoaten "rjochtsje" moatte. Foar in "islamist" is de freedsume moslim de earste dy't bekeard wurdt. Wat de ûnleauwigen oanbelanget, beskôgje se har as "hûnen" en behannelje se as sadanich. Dus, wêr't in moslim ek is, moat de islamist dêrhinne gean en hannelje om de ûnleauwige te bekearen. Dit behaagt de humanisten net, mar dejingen dy't se "islamisten" neame, binne yn werklikheid de oprjochte en hearrike tsjinstfeinten, om't se allinich de oarlochslke rjochtlinen folgje wolle dy't Mohammed leard en praktisearre hat. It probleem is dêrom it bestean fan 'e Koran en syn aggressive lear. As moslims geweld en religieuze yntolerânsje feroardielje, dan demonstrearje se tsjin 'e Koran, dy't dizze dingen oanmoediget en gebiedt. Lit se ek it ferbod op it feroarjen fan religy feroardielje dat de islam ferdigenet, sels binnen in frij lân waans motto's "frijheid, gelikensens, bruorskip" binne; in moai motto dat eins allinich in moai utopysk motto bliuwt. Dizze meardere tsjinstellingen binne oan 'e woartel fan it mislearjen fan 'e assimilaasje fan 'e religy fan 'e Koran en fan 'e botsingen dy't allinich mar tanimme kinne. En agresje komt allinnich foar mei de ynstimming en de wil fan 'e Skepper God dy't it iepenlik opeasket troch dizze wurden te ynspirearjen dy't sitearre binne yn Amos 3:6: " *Wurdt der in trompet blazen yn in stêd, en binne de minsken net bang? Komt ûngelok yn in stêd, en is YaHWÉH net de auteur?* " Geastlik oardiel lit my ferlykbere situaasjes identifisearje yn 'e ûntjouwing fan 'e skiednis dy't yn 'e Bibel iepenbiere wurdt. Wat Frankryk, Jeropa en de hiele wrâld op it punt steane te belibjen is allinnich de ultime tapassing fan 'e straffende aksjes organisearre troch de Skepper God, de grutte Rjochter fan 'e minskheid en de himelske ingels. Nei de oerstreaming, dy't yn 1656 kaam nei de sûnde fan Adam en Eva, sloech God Egypte om de naasje Israel te befrijen en te foarmjen. Tusken 605 en 586 rôp hy it Chaldeërske folk op om de ûntrou fan Israel te straffen. Doe, yn 70 nei Kristus, rôp hy de Romeinen op om de naasje Israel te straffen en te ferneatigjen fanwegen har ôfwizing fan 'e Messias Jezus. Yn ús tiid, nei Nazi-Dútslân en de moarddiedige deden fan har lil "führer", Adolf Hitler; op syn beurt wurdt it islamisme de swipe en de sabel fan straf, in útdrukking fan godlike grime. De islam is net de religy fan heil, mar dy fan straf; de sabel ferskynt op syn flaggen. Heil is eksklusyf keppele oan Kristus Jezus en syn ierdske ferzoeningstsjinst, en hy is it dy't, as er himsels ferret en bespot sjocht, de fanatike islamityske religieuze grime tsjin it Westen stjoert en dêrnei de wraaksuchtige, hatefolle en opportunistyske Russyske grime. Want troch syn skiednis hinne en oant resinte tiden hawwe de liederen fan Frankryk en harren Jeropeeske bûnsgenoaten lestige karren makke rjochting machtige en oerbewapene potinsjele fijannen.

Werom nei de hjoeddeiske ferkiezings, ik wit net oft Eric Zemmour him úteinlik ynsette sil foar de presidintsferkiezings. Mar syn rol is al, foar God, dy fan in klokkenluider, om't de minskheid, bedrige mei de dea, warskôge wurde moast; de yndividuele yntelliginsje fan elk wurdt útnoege om syn frucht fan yntelliginsje te produsearjen. En dizze wurden sitearre yn Dan. 12:10 krije dan har folsleine betsjutting: " *In protte sille suvere wurde, wyt makke en ferfine; de*

goddeleazen sille goddeleas dwaan, en gjinien fan 'e goddeleazen sil begripe, mar dejingen dy't begryp hawwe sille begripe ."

De ferkiezing of net fan 'e polemist is net langer it ûnderwerp, om't no de teerling smiten is. Begryp hjirmei dat de fêststelde situaasje ûnomkearber is, de freze skea is al dien. Wat is dizze skea? It is de ûnmooglikheid om yn Frankryk in mearderheid te foarmjen dy't him dwaande hâldt mei it ferdigenjen dêrfan. Want yn 'e 40 jier fan blinens fan politike liederen hat de grutte ferfangning oankundige troch Eric Zemmour al plakfûn. Frankryk bestiet hjoed út in mingsel fan **dûbele nasjonaliteiten** út Itaalje, Spanje, Portugal, Dútslân, Ingelân, ensfh. dy't dizze refleksje diele út 'e mûle fan 'e hjoeddeiske minister fan Justysje Dupont-Moretti, tusken de twa rondes fan 'e ferkiezings fan 2017: "hoe ferwachtsje jo dat ik, dy't **dûbele nasjonaliteit haw** , op it Front Nasjonaal stimme sil? (no de Nasjonale Rally)." Legitime dûbele nasjonaliteit keart him dus tsjin dejingen dy't it legaal makke hawwe. Se negearren de wiisheid fan 'e ynkarnearre God, Jezus Kristus, dy't yn Mattéus 6:24 ferklearre: " *Nimmen kin twa hearen tsjinje. Want of hy sil de iene haatsje en de oare leafhawwe, of hy sil him oan 'e iene wijde en de oare ferachtsje. Jimme kinne God en Mammon net tsjinje.* "; net mear as de wiere God en Allah fan 'e Islam, dy't, foar Mohammed, de moannegod oanwiisde, de heidenske Astarte fan 'e Bibel. It echte gefaar is dêrom net allinich de Islam, mar ek de ûntfangst fan bûtenlanners út Jeropa en de wrâld dy't, nasjonalisearre, troch har stim, it ûnmooglik meitsje om Frânske nasjonale belangen te ferdigenjen. Wy fine ússels yn Frankryk yn dizze paradoksale situaasje wêr't de meast Frânske fan 'e Frânsen, dejinge dy't om it oerlibjen fan Frankryk jout, dizze Eric Zemmour is dy't syn Berberske komôf bewearst.

Dit oare fers fan 'e Bibel, sitarre yn Jer. 17:5, iepenbieret in wirklik kwea fan ús ieu, regisearre troch de gedachten fan yntellektuelen: " *Sa seit de Heare: Ferflokt is de man dy't op 'e minske fertrout, dy't fleis ta syn earm makket, en waans hert him fan 'e Heare ôfkeart!*" » Yn media-útwikselingen ferwize petearpartners faak nei skriuwers dy't tradisjoneel ferneamd waarden troch de republikeinske keuzes dy't makke binne yn 'e rin fan 'e Frânske skiednis. En krekt yn Frankryk hat it republikeinske rezjym, troch syn ferovering fan frijheid, de fermannichfâldiging fan útdrukkingen fan 'e ferskate betsjuttingen fan gedachten befoardere. Wy ferwize nei de skriuwers dy't "ferljochting" neamd wurde, wêrfan de earste de Genêvaanske Voltaire wie. Mar wat de gedachte en miening fan in minske ek is, it bliuwt allinich syn eigen opfetting fan in model. Wêrom moat de gedachte fan in minske in gewoane gedachte wurde dy't as model oplein wurdt? Omdat it gebrek oan yntelliginsje dield wurdt troch de oerweldigjende mearderheid fan 'e minsken betsjut dat dizze populêre massa rjochte en leard wurde moat. De minske wit net mear hoe't er sels reflektearje en oardielje moat, en hy fynt, yn 'e groep, de krêft dy't ienheid skept. Yn dizze fisy op it minsklik libben hat de minskheid it wiere "rjocht fan 'e minske" út it each ferlern; it rjocht dat God yndividueel "oan minsken" jout; dat fan sels te besluten, goed te keuren of te wjerstean, basearre op in strikt persoanlike analyze fan 'e ûnderwerpen dy't bestudearre wurde. Dizze persoanlike miening moat in kar meitsje tusken de dingen dy't har oan ús refleksje presintearje, en wat fynt de minske op syn paad? Minsklik tinken en godlik tinken, **allinnich iepenbiere** troch de Bibel. Sûnder de

Bibel kinne alle dingen troch de minske legitimearre wurde, mar dizze legitimaasje ferdwynt as de standert fan goed en kwea **dúdlik** oanjûn en definiearre wurdt troch God. Sa krijt dit fers fan Jer. 17:5 syn folsleine betsjutting. God " *ferflokt de minske* " dy't de gedachten fan minsklike skriuwers as foarbyld nimt, en sa de godlik standert yn 'e Bibel ferachtet, it wurd fan God skreaun op boekrollen dy't boeken wurden binne.

De generaasje dy't it rezjym fan 'e 4e ^{Republyk meimakke hat}, ferdwynt, ferfongen troch de generaasjes dy't berne binne nei de oankomst fan Noard-Afrikaanske arbeiders yn Frankryk, dat is, nei 1976, de datum fan famyljereüny dy't legaal makke is. Dizze generaasje groeide op mei as foarbyld de kultuer dy't komt út 'e multi-etnyske maatskippij fan 'e Feriene Steaten, gearstald út gewetenleaze aventoerders út alle folken fan 'e ierde. Want dêr is dit maatskippijmodel fan it Babel-type berne en ûntwikkele. Dizze nije ûnderfining wurdt karakterisearre troch in taryf fan geweld en moarden fan it heechste nivo en troch pynlike demonstraasjes fan syn ûnrjocht. Tink derom dat God sels dit model feroardiele hat, troch de manlju te skieden dy't ferienige binne troch ferskate talen, yn 'e tiid fan it histoaryske Babel nei de floed. Boppedat, om dit troch God feroardiele maatskippijmodel te ynstallearjen, hawwe de Amerikaanske pioniers dy't út Jeropa en de wrâld kamen, de oarspronklike ynwenner hast ferneatige om him te ferfangen. It is dêrom yn it Amerikaanske foarbyld dat it moderne Jeropa syn model fûn hat dat, no op syn grûn, dizze praktyk fan it ferfangen fan befolkingen, it ferfangen fan arbeiders, it ferfangen fan famyljebedriuwen troch bedriuwbedriuwen befoarderet dy't oandielhâlders ferspraat oer de hiele ierde ferrike, ta neidiel fan 'e lokale naasje en har arbeiders. De skepping fan it Feriene Jeropa is sels in imitaasje fan it Amerikaanske model: de Feriene Steaten. Dizze Feriene Steaten binne dwaande mei in wrâldwide feroverying en de earste fan har feroverying is Jeropa, dat syn model fan frije en ûnôfhinklike naasjes ferlitten hat, en de noarmen fan 'e Amerikaanske kultuer, syn muzikale moades, syn wurden en útdrukkingen oannaam hat. Frânsk, earder de taal fan diplomasy, is ferfongen troch Ingelsk. Tink derom dat dit súkses foar God it oprjochtsjen fan in Toer fan Babel is wêrfan it Ingelsk de nije ynternasjonale taal is. Nochris, en dizze kear nettsjinsteande frjemde talen, komme minsken byinoar mei it doel om te ûntkommen oan 'e libbensstandert dy't God ynsteld hat. Mar wat de opstannige man net foarsjoen hat, is it definitive gefolch fan dizze gearlibjen fan tsjinoerstelde kultueren en religys. De grutte gearkomste draacht yn himsels, troch ienfâldige gefolch, syn takomstige straf. De agresjes fan 'e oarlochsachtige islam dy't binnen Westerske maatskippijen útfierd wurde, befêstigje dit sels, en se binne allinich de sombere foarspul fan in massale ferneatiging dy't taret wurdt yn 'e strafferfolling dy't God winsket en foarspelt. Sa sil de skeppergod dizze lêste foarm fan 'e Toer fan Babel straffe, en syn straf sil dizze kear definitive gefolgen hawwe, om't se deadlik binne. Dit is lykwols allinich it earste diel fan dizze straf, dy't yngrypt om in ein te meitsjen oan 'e tiid fan folken. Yndied, de kommende Tredde Nukleêre Wrâldoarloch sil in ein meitsje oan 'e nasjonale systemen dy't wy op it stuit kenne. De oankundige planetêre ferneatiging sil allinich " *oerlibbenen* " ferspraat oer de ierde efterlitte. Net yn steat om de âlde folken wer op te wekken, sille dizze oerlibbenen dochs op wrâldwide skaal wergroepearje

ûnder lieding fan 'e Feriene Steaten, en sa in nije steat foarmje, in nije stjer, dy't de rest fan 'e wrâld fertsjintwurdiget foar syn stjerrebespande banier. Dizze oerlibbenen sille foar in part Kristus syn útkarden wêze, en de rest, rebellen dy't Iepenbiering 9:21 yn dizze termen beskriuwt: " *De rest fan 'e minsken dy't net troch dizze pleagen fermoarde waarden, hawwe har net bekeare fan 'e wurken fan har hannen, sadat se gjin demoanen oanbidde soene, en ôfgoaden fan goud, sulver, messing, stien en hout, dy't net kinne sjen, of hearre, of rinne; en se hawwe har net bekeare fan har moarden, noch fan har tsjoenderijen, noch fan har seksuele ûnmoraliteit, noch fan har dieverijen.* "

As ik dizze dingen lê, kin ik de konklúzje lûke dat de oanstearde oarlochsachtige ferneatiging net komt om minsken te feroarjen; it ienige doel is dêrom om de opstannige minskheid in plechtige lêste warskôging fan God te jaan oan opstannige minsken; wat it symboal fan " *6e trompet* " yn Iepenbiering 9:13 rjochtfeardiget. Ik nim dizze gelegenheid om te betinken dat, teken fan 'e opstannige hâlding, de Roomsk-Katolike Snein , ^{dy't} sûnt 7 maart 321 fan Konstantyn I erfd is, de oarsaak is fan 'e opienfolgjende straffen dy't symbolisearre wurde troch de fiif foargeande " *trompetten* " . De warskôging suggerearret de komst fan in noch gruttere straf: de lêste. It sil komme mei de ferfolling fan 'e " *7e trompet* " , dy't, as symboal foar de weromkomst fan Kristus, dizze kear de minske fan it oerflak fan 'e ierde sil útrûgje. Want, troch syn útkarden foar in tydlik ferbliuw fan tûzen jier nei syn himelsk keninkryk te nimmen, sil de oerwinnende Kristus God de ferlitten ierde, yn dizze selde tiid, de finzenis fan 'e duvel meitsje, isolearre te midden fan 'e ruïnes dy't syn goddeleaze feroarsake hawwe sil.

Yn 2020, transformearre troch technologyske foarútgong, is de minskheid fan it iene ein fan 'e wrâld oant it oare ferlykber. De rol fan 'e media is oerhearskjend wurden. Oeral, by weromkomst thús, wurde minsken ûnderwurpen oan 'e reklamebarrage dy't elke 20 oant 25 minuten weromkomt op partikuliere tv- of radiokanalen. Dizze harsenspoeling wurdt oplein om de oanbeanne programma's te finansieren en guon fan dizze kanalen, spesjalisearre yn nijs, organisearje debatten wêr't grutske wêzens, dy't graach bekendheid wolle, har oardiel útsprekke oer de ferskate feiten fan it nijs. Dit soarte programma rjochtet de harker op antwurden dy't har eigen ferfange. Alles wurdt dien om de minske los te meitsjen fan syn persoanlike mieningen. Ik merk op dat de útsprutsen mieningen, fundamenteel, keppele binne oan 'e oriïntaasje fan 'e politike kar fan yndividuen. Wy kinne ek begripe hoe't dizze debatten sûnder echte belangstelling binne, en dat de ienige redenen foar har bestean de grutskens fan guon en de gierigens fan oaren binne.

Ferkiezingstiden wekke **allinich** falske hope op yn 'e herten en geasten fan minsken, om't perfeksje net minsklik of iersk is, om't God de ierde en har bewenners ferflokt hat nei de sûnde fan Adam en Eva. Ik haw it foardiel boppe in protte dat ik Gods plan begrepen haw dat de plannen fan opstannige wêzens feroardiele, en mei my noegje ik jo út om josels te befrijen fan falske minsklike ierske hope. God hat it sels bepaald, hy sil it lêste wurd hawwe en syn útkarden sille rinne op 'e lichems fan 'e rebellen dy't " *stof* " wurden binne.

Foar dizze tiid wurdt minsklike ûnfolsleinens iepenbiere yn syn ekstreme skaaimerken, of it no yn ekstremisme is; dat fan rjochts en dat fan lofts, of fan konservativen en ynnovators, liberalen en sosjalisten, ryk en earm, of minder ryk. Yn 'e Eastlike lannen dêr't it him ûntwikkele, miste it kommunisme allinnich de godlike Geast fan Jezus Kristus om it te lykjen op 'e earste Tsjerke dy't gearstald wie út syn apostels en learlingen. Mar it perfekte model dat leaf en goedkard wurdt troch God giet noch fierder yn selsûntkenning, om't de master himsels de tsjinner fan allegearre en fan syn tsjinner meitsje moat; yn saken fan gelikensens wurdt it republikeinske konsept ferslein en nimt it byld oan fan typysk ûnrjocht. Godlike wiisheid leart ús in smelle line te rinnen dy't leit yn 'e midden fan dizze ekstremistyske karren. De wize man hâldt fan rjochts en lofts de dingen dy't krekt ûnder it each fan 'e libbene God lizze. En dizze kar, dy't karakterisearre wurdt troch syn beheindens, nimt it skaaimerke oan fan it smelle religieuze paad dat Jezus, yn 'e Bibel, leard hat oan dyjingen dy't him folgje wolle. Goed en rjocht wurde net fûn yn ekstremistyske posysjes, mar kwea, definiearre troch God, wurdt fûn yn beide. En om't, sûnder de Geast fan God, " *de letter deadet* ", moat de útkarde yn syn oardielen laat wurde troch de Geast, dat is de godlike Geast fan Kristus Jezus. Yn Tess. 5:19 oant 22 seit de Geast ús: " *Blus de Geast net út. Ferachtsje gjin profesjen. Mar test alles; hâld fêst oan it goede; ûnthâlde jo fan alle foarm fan kwea.* » Mar meitsje dy gjin yllúzjes, sûnder de help fan Jezus Kristus is it ûnmooglik om dizze dingen yn 'e praktyk te bringen, neffens wat hy sei yn Johannes 15:5: " *Ik bin de wynstok, jimme binne de tûken. Wa't yn my bliuwt en ik yn him draacht in protte frucht, **want sûnder my kinne jimme neat dwaan.*** " Dit betsjut dat mei him de grins fan it ûnmooglike weromlûkt en alles wat God goed achtet mooglik wurde kin foar in minske, om't " *neat ûnmooglik is by God* " neffens Lukas 1:37; God, dy't him yn Jezus Kristus syn ûnmisbere help biedt.

" Dyjingen yn wa't Jezus net wennet " skine mei de glâns fan har ûnferstân fanwegen har ûnwittendheid oer it religieuze ûnderwerp. Ik seach hjir in ferblindend bewiis fan op 'e radio. In freedsume moslim protestearre tsjin syn oanhing oan 'e krigers-islam, om't hy bewearde woartels te hawwen yn 'e Koran. Noch de gasthear noch syn gast, in filosoof, koe it antwurd fine dat him presintearre wurde moatten hie. It wie ferskriklik, om't it antwurd ienfâldich wie. Se moasten de jonge moslim der gewoan op wize dat it oardiel fan 'e Koran rêst op it histoaryske tsjûgenis fan 'e wurken dy't troch de auteur dien binne: Mohammed en syn bekearende swurd; dat allinich foarôfgie oan it swurd fan bekearingen dat Karel de Grutte útfierde ta gloarje fan it Romeinske pausdom. Wêr is dan dizze religy fan leafde dy't dizze jonge man oan 'e Koran taskriuwt? Net yn 'e tekst, noch yn 'e auteur, lykas de skiednis tsjûget. Dit foarbyld markearret de gefolgen fan 'e minachting foar it religieuze ûnderwerp troch de oarspronklike Frânske befolking, stadichoan wûn troch agnostisisme en ateïsme. Want dêr't God net mear bestiet, ferliest it wurd religy syn betsjutting. En as se konfrontearre wurde mei de weromkomst fan religy, wurde ateïstyske yntellektuelen ynienen stil as karper. Foar harren wie en bliuwt religy dit "opium fan it folk" dêr't, neffens harren, guon minsken ferslave oan rekke binne. En ûnleauwigen stypje har, krekt sa't se it gebrûk fan echte drugs stypje en

legitimearje dy't yn fredestiid mear deadzje as religy. Eins kin men it allinich betreurje, mar de offisjele fertsjintwurdiging fan religy is altyd oernommen en misliedend west. Earst ferlear de Joadske religy, de boarne en it basismodel, syn godlike akkreditaasje ten foardiele fan it ûntsteande apostoalyske kristendom. Opdracht fan de Romeinske keizer Konstantyn I ' late it ferlitten fan 'e sabbat op 7 maart 321 God derta om, yn 538, dit kristlike leauwe ûnder de hurde en despoatyske dominaasje fan 'e Romeinske pausen te pleatsen, waans diabolyske aard iepenbiere waard troch de Reformaasje dy't God fan 1170 ôf te bringen hie en befêstige waard troch de bibelske profesijen fan Daniël en Iepenbiering. Yn 1863 feroardiele it Sândedeis Adventisme de flok fan 'e Roomske snein en dêrom, dêrtroch, dy fan 'e protestanten dy't it praktisearje as in erfenis fan 'e Roomsk-Katolike Tsjerke; Dizze flok komt troch it yn wurking treden fan it dekreet fan Daniël 8:14, yn 'e maitiid fan 1843. Mar it is net foarby, want tusken 1991 en 1994 hifke troch de profetyske ljochten dy't doe beskikber wiene, en útlein yn dit wurk, waard de Sândedeis Adventistyske Tsjerke " *útspuugd* " troch Jezus Kristus. Wy mjitte dan it belang fan 'e profetyske iepenbiering, taret troch God, om syn útkarden te ferljochtsjen, oant it ein fan 'e wrâld. Sûnder it wurdt it **ûnmooglik** om posityf te reagearjen op syn spesifike easken en ferwachtingen yn elk tiidrek. Ek wol ik hjir dizze fersen yn gedachten hâlde dy't de Geast oan al syn tsjinstfeinten rjochte; dy fan it earste en lêste tiidrek fan it kristlike libben, yn 2 Petrus 1:19-21: " *En wy hawwe it profetyske wurd noch **fêster makke, dêr't jimme goed oan dogge as jimme omtinken oan jouwe** , as oan in ljocht dat skynt yn in tsjuster plak, oant de dei oankomt en de moarnstjer opkomt yn jimme herten. Wês der earst fan bewust dat gjin profesije fan 'e Skrift in eigen ynterpretaasje is, want de profesije is nea ûntstien troch de wil fan in minske, mar hillige minsken fan God hawwe sprutsen lykas se troch de Hillige Geast dreaun waarden.* "

" *Profesjy is foar leauwigen* ," sei Paulus yn 1 Kor. 14:22. It is dêrom foar in tige lytse minderheid ferspraat ûnder de minsklike mannichte. Yn it Westen akseptearje minsken dy't ûnleauwigen wurden binne of ûnleauwigen religy, salang't it minsken net ferfolget. Sa bliuwe religys dy't troch God ferflokt binne legitimearre troch minsken dy't net begripe dat de godlike flok oer leauwigen en religys komt dy't him skea dogge **troch syn wetten net te folgjen** . En troch te bewoare syn folgelingen te wêzen yn dizze ûngehoorzaamheid, ferfoarmje se syn perfekt rjochtfeardige leafdefolle natuer en skriuwe se har foarbyld fan ûnrjocht oan him ta. Ferfolgingen út it ferline of de takomst binne gefolgen , net de oarsaak , fan 'e godlike flok. Wy kinne ek begripe dat, hoewol it net mear ferfolget, de Pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke sûnt har oprjochting yn 538 yn har troch God ferflokke status bleaun is. Tink derom dat dizze ôfgoaderij net frijwillich keazen hat om te stopjen mei ferfolgjen. It stopjen fan har ferfolgingen waard har oplein troch de Frânske Revolúsjonêren sûnt 1792. Sûnt dy tiid binne de ferskate ferklearrings fan berou en iepenbiere fersykjes om ferjouwing fan 'e lêste pausen weardeleas foar God, en hawwe se gjin oar doel as it ferlieden en mislieden fan 'e Westerske minskheid, dy't allinnich "humanistysk" wurden is. Tink derom dat har ekumenyske alliânsje har fermoedsoenet mei har fijannen en religieuze tsjinstanners fan it ferline: de protestanten. Mar dizze misleidende en ferrifeljende offisjele fermoedsoening is allinich bedoeld om har te fersmoarjen, har te

ferslaven en har persoanlike prestiizje te ferheegjen. Boppedat is dizze gearkomste pas mooglik wurden sûnt 1843, de datum dat it protestantske leauwe op syn beurt troch God ôfwiisd en feroardiele waard. En nei de protestanten, op har beurt, yn 1995, diene de Sândedeisadventisten har oan by de ôffallige ekumenyske gearkomste, en befêstigen sa har braken troch Jezus Kristus, nei de test fan it leauwe opwekke troch de Geast tusken 1991 en 1994 yn Frankryk, yn Valence sur Rhône. Der is dêrom in tiid om **frijwillich** de wiere frucht fan bekearing te produsearjen; nei dizze geunstige tiid is it te let om **kollektyf** de genede fan God op te easkjen; **yndividueel** sil it oanbod pas ophâlde mei it ein fan 'e tiid fan kollektive en yndividuele genede. Sa sil it wiere kristlike leauwe fan 'e apostels oant de glorieuze weromkomst fan Kristus nea ophâlden hawwe dizze "smelle wei" te wêzen, dy't "*mar in pear fine*", presintearre troch Jezus Kristus oan syn útkarden dy't troch syn bloed ferlost binne, sadat se him nei him en efter him folgje.

Yn 'e foarútgong fan syn feroveryngen fan minsklike sielen, nei't religys, keninkriken, folken, folken en manlju tsjin elkoar opset wiene, einige de sûnde fan grutskens en egoïsme mei it opsetten fan froulike bûnen tsjin manlike minsken. Nimmen kin ûntkenne dat froulju ûnrjochtfeardich geweld te lijen hawwe hân fan 'e dominante manlike minsklikheid dy't froulju oplein hat, troch har superieure fysike krêft, har wil en har ideeën. Mar as wy dizze flater erkenne dy't taskreaun wurde kin oan manlju, wie it dan needsaaklik om dêr in froulike opstân oan ta te foegjen, waans frucht it prinsipe fan it tegearre libjen fan man en frou brekt? Oan wa moat dizze opstân taskreaun wurde? Oan froulju frij fan alle plicht tsjin God. Sadat dit froulike protest allinnich de lêste frucht is dy't makke is troch minsklike sûnde. En de gefolgen dêrfan binne ferneatigjend, om't se foar God de needsaak markearje om de ferlinging fan it libben op ierde te stopjen. It minsklik pear is troch God skepen foar dit ienige doel dat de fuortplanting fan 'e soarte foarmet, seistûzen jier of hast foar ús tiid.

De makke flaters wurde pas dúdlik as de tiid ferrint, wat de gefolgen derfan helpt ûntwikkeljen. Sa is de situaasje dy't yn 1962 ûntstien is net mear dy fan 2021. De Algerynske fjochters, of "harkis", mei reserve ûntfongen troch it Frânske folk, dat allinnich de neidielen fan 'e Algerynske Oarloch seach, soarge yn it begjin net foar direkte problemen. In protte fan harren woene allinnich assimilearre wurde en erkend wurde as soannen fan Frankryk dy't sûnt 1830 yn Algerije fêstige wiene. Nimmen hie lykwols opmurken dat religy yn Algerije al it kristlike leauwe en it moslimleauwe sûnder minging neist elkoar bestean liet, de iene oan 'e iene kant, de oare oan 'e oare kant. De plattelânsbefolking ûnderfûn de Frânske oanwêzigens as in illegitime besetting fan 128 jier oan it begjin fan 'e fijannichheden ûnder lieding fan 'e FLN-groep; it Nasjonaal Befrijingsfront. De wiere skuld fan 'e Frânsen tsjin Frankryk wie it wolkom hjitten op Frânske boaiem, nei 1962, de datum fan 'e oerienkomsten dy't yn Evian troch Frankryk en de FLN tekene waarden, Algerynske boargers dy't noch fol haat tsjin Frankryk wiene en dy't allinnich emigrearren fanwegen it ekonomysk mislearjen fan 'e nije steat fan frij en ûnôfhinklik Algerije. It gefolch ferskynde yn 1995 mei de oanfallen fan 'e GIA, de Algerynske Islamityske Groep, dy't op Frânske boaiem begien waarden. Sûnt dy tiid wiene roppings dy't geunstich wiene foar hillige

oarloch, Jihad, oan 'e oarsprong fan 'e groepen Al-Qaida en Daesh. Troch syn ûnferskilligens en minachting foar it religieuze ûnderwerp waard Frankryk de widze fan 'e moslim-ûntwaking dy't yn Iran opwekke waard troch Ayatollah Khomeini, dy't it op Frânske boaiem taret hie fanút Neauphle-le-Château, dêr't hy wenne. Frankryk is dêrom noch altyd dizze universele revolúsjonêre briedplak, trou oan syn byld en syn revolúsjonêre ûnderfining dy't it yn 1792 nei nasjonaal ateïsme liede. Foar it is de tiid kommen om de priis fan syn flaters yn oardiel tige djoer te beteljen. De glimp fan helderheid fan in yntelliginte minderheid liket my net by steat om stipe te krijen fan 'e ûnwittende massa. En dit ferklearret wêrom't Frankryk it treurige lot sil lije dat God foar it taret en dat hy profetearret troch, yn Iepenbiering 11:8, syn haadstêd Parys oan te wizen mei de symboalyske namme "Sodom", waans ferskriklike ein yn 'e Bibel iepenbiere wurdt, troch God rekke troch in rein fan baarnende swevelstiennen.

De bline en domme akseptaasje fan dûbele nasjonaliteit troch de Republyk, ôfsnien fan God, set de lieder fan Frankryk yn in ûnoplosbere situaasje. Hy moat no in taspraak hâlde tsjin de steat Islam dy't tsjin Frankryk is, wylst fertsjintwurdigers fan dizze oarspronklike fijân har boargers wurden binne, erkend troch har oanwêzigens op eigen grûn. It probleem dat de presidint fan Frankryk foarlein wurdt is it folgjende: hoe te reagearjen op in bedriging fan oarloch foardat it ferklearre en eins begûn wurdt? En de fraach wurdt foarlein oan in man dy't foar it humanisme stiet. Pasifisme kin allinich feroarje as it twongen wurdt troch de situaasje dy't it oplein wurdt. It is dan dat de "humanistyske" minske feroaret yn in bloedorstich wyld bist om de agressor slach foar slach werom te jaan.

Yn it dierlibben wit it lytste ynsekt hoe't it in bedriging werkenne kin dy't syn libben nimme sil; dit is yn 'e namme fan syn ynstinkt foar selsbehâld. Ik merk op dat by de minsklike soarte dit ynstinkt foar selsbehâld net mear wurket; de minske is blyner en ûnbewuster wurden as in ynsekt. Om't er net mear yn steat is om it gefaar dat him bedriget te werkennen, kin er der allinnich mar oan beswike.

Man en frou

Minachting foar godlike oarder oangeande dizze kwestje is ferantwurdlik foar de grutte ôfwikingen dy't yn dizze ferkiezingsperioade waarnommen binne. Want, fan 'e Ingelske "suffragettes" fan 'e 1900's oant 2021, en gau 2022 yn dizze moanne oktober, tichtby de Joadske feestdei fan 'e "Dei fan Fersoening", is it feminisme in politike en sosjale protestmacht wurden, yn syn ekstreme útdrukking en yn itselde tiidrek, besiket it lang kontrolearre tinken fan 'e LGBT-liga's, yn syn nije sin fan mentale perversje, manlike dominaasje te fertraapjen, it te oertreffen en it tiidrek fan geslachtskeuze te fêstigjen. De Grutte Oarloch en syn massale ferneatiging sille dizze útspattingen daliks einigje, mar wy binne tsjûge fan 'e demonstraasje fan 'e frucht fan 'e ûnfersadige frijheid dêr't God de moderne minske foar oanbea, de langste perioade fan universele frede yn 'e heule minsklike skiednis.

Foar dyjingen dy't in plak oanfreegje by Jezus Kristus, yn syn keninkryk, earst himelsk, is in weromkear nei de bibelske fûneminten dy't troch God foarskreaun binne essensjeel. Ek moat ik jo der oan herinnerje dat God earst de

Minske skepen hat yn syn "manlike" ferzje fan 'e Minske. Doe, mei in dûbeld doel, profeetysk en produktyf, skepen hy út 'e man in frou, om him in " *helper* " te jaan. Dizze term " *helper* " pleatst har al op it twadde plak. Nei't Eva Gods befele net folge hie om de frucht fan 'e ienige ferbeane beam net te iten, en Adam, út leafde foar Eva, op syn beurt wat iet, joech God syn oardiel en spriek hy dizze wurden yn Gen. 3:16: "En tsjin 'e frou sei er: *Ik sil jo pine yn 'e berte tige fergrutsje, en yn pine sille jo bern krije, en jo begearte sil nei jo man wêze, en hy sil oer jo hearskje* . » Dizze froulike status is yn stien gravearre foar de ivichheid fan 'e minsklike soarte op ierde. Mar foardat jo tsjin dizze legere status raze, o frou, harkje dan nei de betsjutting dy't God oan dizze dominator jout. Want de útroppen status hat allinich betsjutting foar de jingen dy't derby hearre, dat binne, wêzens dy't opnij berne binne nei it foarbyld fan Jezus Kristus. Dêrom ûntwikkele Paulus, ynspirearre troch de Geast, dit ûnderwerp yn Ef. 5:32, en hy fergeliket de man mei Jezus Kristus, en de frou mei de Tsjerke, de Utkarde fan syn hert.

" *Froulju, ûnderwurp jimme oan jimme eigen manlju, lykas oan de Heare.* "

" *Want de man is it haad fan 'e frou, krekt sa't Kristus it haad is fan 'e tsjerke, syn lichem, en hy is de Ferlosser dêrfan.* »

" *Lykas de tsjerke har oan Kristus ûnderwerpt, sa moatte froulju har yn alles oan har manlju ûnderwerpe.* "

" *Manlju, hâld fan jimme froulju, lykas Kristus ek fan 'e tsjerke hâldde en himsels derfoar opjoech,* "

" *dat hy har hillich meitsje koe mei it waskjen fan wetter, nei't er har reinmakke hie mei it wurd,* "

" *om it him yn hearlikheid oan te bieden, sûnder flek of rimpel of soksawat, mar hillich en sûnder gebrek.*" »

" *Dus manlju moatte har froulju leafhawwe as har eigen lichems. Wa't syn frou leaf hat, hâldt fan himsels.* "

" *Want nimmen hat ea syn eigen fleis hate, mar hy fiedt en koesteret it, lykas Kristus de tsjerke docht,* »

" *omdat wy leden binne fan syn lichem* . "

" *Dêrom sil in man syn heit en mem ferlitte en him oan syn frou hechte, en de twa sille ien fleis wurde.* »

" *Dit is in grut mystearje; ik sis dit yn relaasje ta Kristus en de Tsjerke.*" »

" *Uteinlik moat elk fan jimme syn frou leafhawwe as himsels, en de frou moat har man respektarje.* "

De Iene dy't yn Genesis spruts yn al Syn godlike macht, sette Syn útlis yn 'e gedachten fan' e apostel Paulus om ús te iepenbierjen wat de dominaasje dy't oan 'e man jûn wurdt, ynhâldt. Mar ik werhelje, dit is in godlik ideaal dat oan 'e minskheid oanbean wurdt. Want om dit prachtige projekt te folbringen en te slagjen, binne in man nei it byld fan Jezus Kristus en in frou nei dat fan Syn Utkarde nedich. De leafde dy't oproppen wurdt is dyjinge dy't leaf hat oant de dea ta; it offer fan it eigen libben foar de leafste.

Hoe sit it mei ierdske pearen? De redenen dy't liede ta it houlik binne meardere, en sels as leafde in rol spilet, moat it noch altyd lyk dield wurde. In protte minsken geane hastich yn it houlik út eangst om allinnich te wêzen; lykas

âlde frijgesellen of âlde faamkes. Oaren fertrouwe op tige ierdske belangen: jild, saken, bekendheid. Om al dizze redenen en dyjingen dy't ik ferjit, is in suksesfol houlik in guod dat sa seldsum wurden is as goud of oalje. Wat kin in bern fan God dwaan yn gefal fan in gearwenning dy't mislearret? De partner dy't him min gedraacht, hannelet ûnder de blik fan God, man of frou, hy sil rekenskip jaan oan syn Skepper. Paulus ferjit dit risiko net, om't hy seit, yn 1 Kor. 7:28: " *As jo trouwe, hawwe jo net sûndige; en as in jongfaam trout, hat se net sûndige; **mar dizze minsken sille ferdrukkingen hawwe yn it fleis** , en ik wol jo dêrfan besparje.* " Neffens Paulus is it probleem net nij, mar sa âld as de wrâld. God hat lykwols prioriteit boppe alles, en oer dit ûnderwerp fan dominaasje komt hy earst. Elk skepsel hat as prioriteit de plicht om de Skepper God te behagen. De opposysje, sels de ûnderdrukking oplein troch in gewelddiedige man, is de ferfolgingen fan in religieus of anty-religieus rezjym wurdich. Wier leauwe sil altyd it objekt wêze fan oanfallen troch de duvel en demoanen dy't de skyn oannimme fan in man, in rjochter, of in kristlike pryster of oar. Wiere ierdske frede bestiet allinich foar it selibaat (de ideale kar neffens Paulus) dy't ferburgen libbet, troch elkenien negearre. It is de situaasje wêryn't it skepsel dwaande is dy't it skepsel befoarderet of ôfwiist. Mar de plicht om God te gehorzaamjen wurdt oplein yn alle soarten situaasjes en as it dizze plicht hat folge, hoecht it skepsel allinich te fertrouwen op syn God dy't alles sjocht, alles heart en alles opnimt.

Dizze refleksje bringt my ta it ûnthâlden fan 'e wurden dy't oanhelle binne yn it keninklik gebed dat Jezus Kristus learde: "... *jo wil dien wurde op ierde en yn 'e himel* ." Dus jo kinne God freegje om wat jo wolle, mar ferjit net dat allinich syn wil dien wurde sil, wat jo him ek frege hawwe. Yn syn gebed yn Getsemane hie Jezus God frege om de beker dy't hy drinke moast fuort te nimmen, mar hy sei fuortendaliks: " *mar net myn wil, mar jo wil* ." Krekt sa't Jezus, om syn útkarden te rêden, de beker drinke moast dy't de Heit presintearre hat, moatte guon útkarden de ferdrukkingen lije fan in goddeleaze man of in goddeleaze frou, om't goddeleaze net geslachtsôfhinklik is.

Yn 'e goddeleaze wrâld falt de erkende frijheid dy't froulju wûn hawwe de manlike agressor oan dy't faak gebrûk makke fan syn superieure fysike krêft om syn frou te mishanneljen. Dizze ôfgryslke en faak djip ûnrjochtfeardige dielen krije hjoed de dei de reaksje dy't dizze misbrûken fertsjinnen. Yn it houlik, lykas yn 'e religy, leit de sterkste syn wet op 'e swaksten, en dit is wat minsken har byld fan " *beesten* " jout dat God har taskriuwt yn syn bibelske profesijen. Yn ús tiid fan tarieding op it ein fan 'e wrâld produsearje de twa paden dy't God foarsteld hat, troch de kar foar it goede, minsken nei it byld fan Kristus en, troch it paad fan it kwea, " *beesten* " nei it byld fan 'e duvel. En it lot fan elk wurdt boud op it nivo fan 'e bernetiid troch de ynstruksje dy't goddeleaze maatskippijen oan har jonge bern jouwe. Dit late my ta it oanbieden fan dizze refleksje dy't alle bern oangiet dy't sûnt 2018 berne binne. Neffens God komt it bern yn folwoeksenheid as hy 12 jier âld is. Dit is de leeftyd wêryn hy, as folwoeksene, neffens God, ferantwurdlik wurdt foar syn keuzes en dielen; it is de leeftyd dy't nedich is om it kwea ôf te wizen en it goede te kiezen. Mar by de weromkomst fan Kristus, yn 'e maitiid fan 2030, sil it bern dat yn 2018 berne wurdt net 12 jier âld wêze, mar mar 11 jier libje, dat is, net genôch om de kar fan it goede te meitsjen, en rêden te wurden as

de Utkarde. Soene de bern dy't berne wurde sûnt 2018 net al de nutteleaze generaasje wêze dy't offere is? It belang fan dizze datum fan 'e maitiid fan 2018 komt fan Gods kar, om't hy it is dy't soeverein besletten hat om my sûnt dat momint in ûnûnderbrutsen stream fan ljocht te jaan; maitiid fan 2018, dat is, 12 jier foar maitiid fan 2030.

God en wittenskip

Op moandei 4 oktober, as gast op it nijskanaal C-News, skokte polemist EZ de media troch transgender-yntervinsjes dy't yn 'e Feriene Steaten útfierd waarden op 3- of 4-jierrige bern te fergelykjen mei de eksperiminten dy't Nazi-dokter Josef Mengele yn ferneatigingskampen útfierde tidens de Twadde Wrâldoarloch. EZ kritisearre de minister fan Underwiis om't er dit soarte maatskippij yn Frankryk befoarderje woe, nei oanlieding fan in rjochtlâne rjochte oan Frânske learkrêften dy't dit idee like te stypjen. Foar ien kear wie it de man fan 'e Republikeinske rjochterkant dy't it ôfgryslke spoek fan it nazisme oproppen hat. Hat er it mis?

Ik leau dat hy in ûnderwerp foar refleksje oan 'e oarder stelt dat ús fier bringe sil.

It liket sels dat men sizze kin dat wittenskip tapast op sûnens derta laat hat dat God syn godlike foarrjochten ûntnommen is, dy't gearfette wurde kinne troch de macht om berte te jaan en dy fan it feroarsaakjen fan de dea. Mar fan it begjin ôf heart in tredde macht allinnich ta God, it is de macht om syn skepsels te genêzen. En foar syn útkarden bliuwt hy hjoed de dei noch de ienige en eksklusive dokter fan sike lichems en geasten.

Tsjintwurdich wurde bern yn wittenskiplike reageerbuizen of troch draachmemmen befruchte, sadat elke frou, steryl of net, in bern krije kin. Wat kin God, Dejinge dy't derfoar soarget dat froulju steryl berne wurde of net, tinke oer sa'n situaasje?

Millennia lang wie it brûken fan natuerlike planten it ienige medisyn dat troch de minskheid yn 'e praktyk brocht waard. Sjurgen hawwe altyd it fleis fan wûnen feroarsake troch skerpe wapens tichtnaaid. De littekens en kneuzingen tsjûgen fan 'e moed fan 'e stridende soldaten. Mar de wittenskip koe it net better dwaan.

Dit seit God oer deade lichems yn Num. 19:11-13 (de folsleine lêzing oant fers 22 wurdt oanrikkemandearre): " *Wa't in deade lichem oanrekke, in minsklik lichem, sil sân dagen ûnrein wêze. Hy sil himsels op 'e tredde dei en op 'e sânde dei reinigje mei wetter, en hy sil rein wêze; mar as hy himsels net reinigt op 'e tredde dei en op 'e sânde dei, is hy net rein. Wa't it deade lichem oanrekke fan in persoan dy't ferstoarn is en himsels net reinigt, ûntreiniget de tabernakel fan JaHWéH ; dy persoan sil út Israel útroege wurde. Omdat it wetter fan 'e reiniging net op him sprinkele is, is hy ûnrein, en syn ûnreinens is noch altyd op him.* "

" **De tabernakel fan Jahwe** " is, yndividueel, it lichem fan it skepsel, en kollektyf, it sammele folk. De lichems fan 'e deaden fersmoargje beide tabernakels.

Dizze ferordeningen waarden foar Israel foarskreaun foar ivich duorjen, lykas fers 21 oanjout: " *It sil foar harren in ivich ynsetting wêze. Wa't it suveringswetter besprinkelet, sil syn klean waskje, en wa't it suveringswetter oanrekke, sil ûnrein wêze oant de jûn.* " Dizze sanitêre foarsoarchsmatregels waarden al befeld troch de grutte God de Dokter, om't hy fersmoarging troch de mikroben, gifstoffen en deadlike baktearjes foarkomme woe dy't it deade lichem yn grutte hoemannichten produseart. De oplossing wie it waskjen fan 'e klean en it lichem fan elkenien dy't in deade lichem oanrekke of benadere. It proses fan syn ûntbining fereasket it sa gau mooglik begraven fan it deade lichem, om de libbenen te beskermjen. Yn 'e natuer skepte God spesjalisearre wjuk- of tosksoarten om it rottende fleis fan deade bisten te ferwiderjen. Mar deade minsklike lichems moatte ferdwine neffens regels dy't God ynsteld hat, troch minsklik hanneljen, meastentiids troch begraffenis of kremaasje. En as dit net mooglik is, soargje skjinne bisten yn 'e see en op lân derfoar dat se ferdwine.

Om de 13e ^{iuw hinne} begûnen de earste sjirurgen-dokters it minsklik lichem te bestudearjen, en troch disseksjes fan deade lichems koe Ambroise Paré yn 1562 in wurk publisearjen mei de titel: "Universele Anatomy fan it minsklik lichem". Dizze kennis waard ferkrigen troch it oertrêdzjen fan in godlik ferbod. Mar wa joech derom? Nimmen, en krekt oarsom, de minskheid hat op dizze kennis fertroud om ûndersyk en alle foarútgong yn 'e medisinen te legitimearjen oant ús tiid fan 'e ein. En ûnleauwige of ûnleauwige minskheid negeart de standert fan tinken fan 'e Almachtige God, dy't net feroaret. Dêrom fermoarden dokters, sûnder omtinken te jaan oan 'e lear dy't God jûn hie, de pasjinten dy't se genêze woene. Wy ûnthâlde har remedies: bloedferlieten, dat de pasjint anemisearret, en arseen, dat him fergiftiget. En boppe alles ferwidere in gebrek oan basishygiêne elke mooglikheid fan genêzing. Earst waarden Louis Pasteur en de Dútske dokter Robert Koch bewust fan mikrobiële kwea en de needsaak foar behannelers om har hannen faak en yngeand te waskjen. Sa wiene der wat minder deaden, tanksij dizze suver sûnensrelatearre aksje, al leard troch God. Mar parallel mei dizze foarútgong yntrodusearre fysike en gemyske kennis skiekunde yn 'e gearstalling fan medisinen mei ûnomkearbere gefolgen foar de natuerlike beskermjende ymmúniteit fan minsklike lichems. Skiekunde wurdt in medisyn waans gewenning de helse syklus fan ôfhinklikens fan it produkt skept. As de natuerlike aksje fan it lichem ferfongen wurdt troch in gemysk middel, jout de natuer syn striid foar altyd op. En skiekunde is alle sektoaren binnenfallen - lânbou, iten en medisinen - dy't it lichem fan 'e moderne minske bouwe.

Neist dit fysike en gemyske degeneraasje, wurdt tafoege dat wat te tankjen is oan seksuele mentale perversjes. En om it allegear ôf te meitsjen, tekens fan morele dekadinsje, út 'e Feriene Steaten komme de "smoky" ideeën neffens EZ, fan 'e "transgender" legitimeit dy't dêr syn autoriteit opboud. Yn 'e namme fan frijheid, yn 'e Feriene Steaten, is alles tastien, alles is mooglik. En it Amerikaanske model wurdt eksportearre nei alle Westerse lannen. Wy hawwe sjoen dat de wittenskip de ferboden oertrêdt dy't God ynsteld hat; lit ús sizze dat it

it negeart. Is de moderne wittenskip, dy't himsels grinzen ferbiedt, oars as Joseph Mengele fan Nazi-Dútslân? De Feriene Steaten hawwe noch net "de definitive oplossing" dekretearre, mar se sille dat dwaan, it is allinich in kwestje fan "timing" fan it programma dat God ynsteld hat. Oan 'e ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch namen de Feriene Steaten Nazi-Dútske wittenskippers yn om har kennis te eksploatearjen foar har eigen foardiel. De frucht fan dizze ûnbeheinde dominante geast fûn yn Adolf Hitler syn Dútslân is no te finen yn it tinken fan it moderne Amearika. En syn wittenskip ferskowt alle morele grinzen werom, lykas Joseph Mengele wist te dwaan, en brûkte de kontekst fan 'e ferneatigingskampen dêr't er minsklike proefkonijnen fûn, dea of libben, om de grinzen fan it mooglike te testen. De twa fergelike dingen binne noch net op itselde nivo fan horror, mar de oanpak is mienskiplik: wy ferskowe de grinzen fan it mooglike; hoe fier? Under it humanistyske mom fan 'e wei nei de hel bedutsen mei goede bedoelingen, hoe fier kin de wittenskip ús bringe?

God is noch dôf noch blyn, en de ferskate moderne sykten, Kanker, AIDS, Alzheimer, Covid, binne de straffen fan arrogante en despoatyske wittenskip. As it wier is dat wittenskippers spuiten en reageerbuizen manipulearje, en no, genomen, dan is it God dy't libben en effektiviteit jout oan 'e tumors en firussen dy't ferskine. " *Komt ûngelok oer in stêd sûnder dat YaHWéH de auteur dêrfan is ?* " (Amos 3:6). " Ja, sa seit de Heare YaHWéH : Hoewol't Ik **myn fjouwer ferskriklike straffen** tsjin Jeruzalem stjoer , **it swurd** , de **hongersneed** , de **wylde bisten** en **de pest** , om dêr minske en bist út te roegjen, " (Ezechiël 14:21).

De kompatibiliteit fan 'e Republyk mei religys

De easken dy't opsteld wurde troch de moslimreligy, dy't sûnt 1962 yn metropolitaansk Frankryk fêstige is, feroarsaakje wriuwling mei har republikeinske rezjym. Wêrom ûntsteane problemen allinich mei dizze religy? Om de nije problemen te begripen, moatte wy earst begripe wêrom't eardere religys dizze problemen net makke hawwe. De Republyk is in jong rezjym boud op it ferneatigjen fan it kombineare rezjym fan Roomsk-Katolike Papisme en de monargy sûnt 1792. Yn it earstoan, mei it skjinmeitsjen fan 'e lei, namen de revolúsjonêren in kalinder oan dy't it katolike erfgoed yn 'e fraach stelde. Tritich-dagen moannen besteande út trije tsien-dagen wiken ferfongen de sân-dagen wike dy't erfd wie fan it Joadedom. Mar de revolúsjonêre kalinder waard ferlitten, en opienfolgjende Republikeinen waarden boud op 'e tiid fan' e Katolike kalinder. Dit ferklearret de perfekte kompatibiliteit fan it Katolisisme mei it republikeinske rezjym, om't it de Republyk wie dy't him oanpaste oan 'e religieuze noarm fan godlike oarsprong troch syn kalinder oan te nimmen. Sûnder dat immen te lijen hie, ferhuze snein yn 1981 fan 'e earste nei de sânde posysje fan' e dagen fan 'e wike. Mar dizze feroaring hie gjin gefolgen, noch foar katoliken, noch foar protestanten, noch foar agnostyske republikeinen; noch foar de "soannen fan God" foar wa't snein de earste dei bliuwt yn har gedachten, en de sabbat ek de sânde dei bliuwt dy't troch God hillige is sûnt de stifting fan 'e wrâld. Doe't Napoleon I syn Konkordat-rezjym ^{oprjochte} , waard de katolike tiidstandert erkend as de offisjele standert. It katolisisme wie autorisearre om syn religieuze tsjinst út te oefenjen en

allinich it. De boargerlike macht stelde syn grinzen op. It protestantisme wie tige swak, en hast net-besteand yn Frankryk, dêr't it ûnderwurpen wie oan deselde rjochten en grinzen as it katolike leauwe. De organisaasje fan tiid waard oplein en akseptearre troch alle religieuze groepen. De Joadske minderheden fusearren yn dizze groep, frij om har religieuze tiid te organisearjen lykas se woenen. Yndividueel en yn mienskippen koene se elke sânde dei "Shabbat" hâlde, en nimmen hinderde har. Dus wêrom wurket wat sa goed wurke mei alle monoteïstyske kristlike en joadske religys net mei de islam? D'r is mar ien reden: om't God oars bepaald hat.

De islam demonstrearre syn fermogen om him yn 'e Frânske Republyk op te nimmen foar 33 jier, tusken 1962 en 1995, de datum fan 'e earste Algerynske jihadistyske oanfal op har boaiem. Yn dizze perioade fan 33 jier bleau de islam in religy dy't yn it privee praktyk waard en foarme gjin probleem. Mar dizze religy, makke troch God foar skeel, wie net bedoeld om stil te bliuwen, en op it momint fan Syn kar kaam it út syn stilte wei en begon syn agressive programma fan ferovering troch syn provosearjende gebaren te fermannichfâldigjen. Ynienen ferskynden moslimfroulju mei de haaddoeken, de chador en de boerka fan it Pakistaanske moslim-ekstremisme, yn in tiid dat har oantallen flink tanommen wiene. Elke waarnimmer kin de ferskinning fan in fal werkenne dy't it Frânske folk yn 'e besnijing naam, in doelwyt fan 'e Skeppergod sûnt it begjin fan 'e tiid, en noch mear sûnt har oannimmen fan 'e republikeinske ideology. Traumatisearre troch it rasisme fan it nazi-Dútske rezjym, stribbet it Republikeinske Frankryk dernei om de minskheid te oertsjûgjen fan syn perfekte humanisme. Ut eangst om sjoen te wurden as in rasistysk lân, wiene syn lieders net yn steat om de gruweldaden begien troch ymmigrantejongeren fan Noard-Afrikaanske komôf earlik te straffen. Undissiplinearreheid waard sadwaande oanmoedige en ûntwikkele oant it punt dat gebieten fan Frankryk transformearre waarden yn ûnkontroleare, en oant hjoed de dei, ûnkontrolearbere, sônes; dit om't ferriking troch de yllegale drugshannel tafoege waard oan nasjonale en religieuze opposysje. Mei sokke belangen op it spul, transformearren kriminele jongerein fan bûtenlânske komôf yn faksistyske groepen dy't net langer wifkjend wiene om op 'e plysje te sjitten. De nasjonale plysgeburo's dy't yn dizze gebieten oprjochte wiene, waarden oanfallen en yn 'e brân stutsen. En hjir wer, út eangst om as rasistysk beoardiele te wurden, joegen de lieders de foarkar om it behear fan dizze gebieten dy't ferlern gien wiene oan 'e Republyk op te jaan.

Troch gebrek oan kennis fan Gods plan hawwe sekuliere lieders net leard fan 'e minne ûnderfiningen fan 'e gearlibjen fan Republikeinsk Frankryk mei moslimlannen. En nei dizze hommelse, opienfolgjende mislearrings fan gearlibjen mei Tuneezje, Marokko en Algerije, yn ûnbidige blinens, hawwe har politike lieders, dy't har oerjoegen oan 'e bysûndere belangen fan har partijleden, de islam wolkom hjitten op Frânske boaiem, sûnder soargen te meitsjen oer it risiko dat dermei gemoeid wie. It ferline hat ús ferteld wat de takomst wêze sil. It wapen fan straf sil opnij, en foar de lêste kear, ûnûntkomber en ferskriklik effektyf wêze. It pasifisme fan it Frânske folk bereidt har min foar om te reagearjen op in massale oarlochsachtige agresje, foaral as de fijân al yn grutte oantallen op har boaiem is, yn echte gearlibjen en al yn in konfrontaasje fan gesicht ta gesicht. Mar it

ekstreme gefaar leit yn 'e eksterne yntervinsje fan 'e meast striidbere, hatelike en wroklige moslimfolken, om't se lang feredere binne troch Frankryk. It minste waard foarsein yn Dan. 11:40, dêr't God de tafoeging fan agresje fan it machtige Ruslân, "*de kening fan it noarden*", foarseit oan 'e oanfallen fan moslims, "*de kening fan it suden*". Dus wat kinne wy sizze? Wa't libbet sil it sjen, want de ferfolling moat gau barre, tusken 2022 en fier foar 2030.

Ik herinnerje jo deroan dat it bewoare dat de islam in religy fan leafde is, delkomt op it weromsetten fan Jezus oan in krús, delkomt op it ûntnimmen fan Him it foardiel fan it lijen dat syn frijwillige dea him laat hat te fernearen. En yn alle gefallen, om't him alle macht op ierde en yn 'e himel jûn is, sil elke oanfal tsjin syn wurk foar Syn oantlit fersoende wurde.

De Fatima-fal

It jier 1917 waard markearre troch ferskinings fan 'e "Faam" yn Fatima, Portugal. Se ferskynde oan trije tige jonge hoeders, fan 7 oant 10 jier âld. Hjoed, yn oktober 2021, sil dit âlde sied frucht drage, want yn bioskopen, dat effektive ynstrumint fan propaganda, sil in film fertoand wurde dy't de feiten fertelt. De útkarden wurde beskerme tsjin dit soarte ferlieding, mar itselde jildt net foar de ûnoplaate en ûnwittende minsklike massa. Sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch yn 1945, oant hjoed de dei, is it leauwen ôfnommen en tagelyk is de materiële rykdom groeid, mar mei de krisis feroarsake troch wrâldhannel ferliest de minskheid syn rjochting en syn wissichheden. In mannichte riskearret dêrom gefoelich te wurden foar de wûnders dy't troch katolike autoriteiten befestige en erkend binne. Tidens ferskate moetingen, elke kear op 'e 13e fan 'e moanne, hat de "Faam" har geheim dielt. De wichtichste berjochten kinne as folget gearfette wurde: de hel is in werklikheid dy't yn fisioenen oan bern toand wurdt; God wol dat it Unbeflekte Hert fan Maria it objekt fan tawijing is fan elkenien; De Tsjerke moat de kommunistyske lannen bekeare en it sil noch altyd martelders hawwe. Mar úteinlik, mei Maria, sil it triomfearje. Yn 1917 naam it kommunisme grip yn Ruslân. Om it súkses fan dizze boadskip te ferklearjen, is d'r in wûnder dat tagelyk sjoen waard troch 17.000 minsken dy't byinoar kamen. Ik gearfetsje de feiten: Twa tongerklappen, in bliksemflits, en in wolk dy't nei de grûn delkaam, en stoppe op 'e top fan in beam, dy't nei ien kant bûgde. Doe dûnse de sinne, kaam tichterby en groeide, en luts him werom, fermindere; dit barde ferskate kearen. Dy dei wie Maria net sichtber, de fisioenêre bern waarden fêsthâlden. Der is gjin twifel dat dizze tsjûgenis, fernijd yn film, in dúdlik effekt sil hawwe. De leechte yn 'e geasten fan minsken moat foldien wurde.

Ik haw opmurken dat dizze ferlieding tige ferlykber is mei de ferlieding fan Eva troch de slang. Elke kear neamt de duvel wiere dingen, mar hy ferfoarmet se. De hel wurdt yndie foarsein, mar net ûnder dizze namme, en boppe alles, de hel is der net, mar it sil wol wêze. Wat de oanbidding fan 'e "Faam" oanbelanget, allinich kennis fan 'e Bibel beskermet ús derfan, en foar de ûnwittende is wat

sichtber is needsaaklikerwize wier. De wierheid is folle subtyler, om't skyn bedrieglik is. Satan brûkt bern, om't katoliken har ûnskuldich beskôgje. Yn 'e rjochtsaak Outreau beskuldigen bern lykwols kollektyf minsken falsk fan pedofilie; dus, binne de bern ûnskuldich? De feiten bewize it, har geasten binne manipulearber troch de duvel en syn demoanen, krekt lykas dy fan folwoeksenen dy't net beskerme wurde troch Jezus Kristus.

Neffens God krije dejingen dy't Syn wierheid net leafhawwe in macht fan waan, sadat se yn leagens leauwe. Dizze ferliedlike mystifikaasjes wurde dêrom útfierd troch de duvel, mar mei Gods tastimming. De film "Fatima" sil dêrom mannichten ûnleauwige minsken ferliede om har folslein skuldich te fielen; foardat de dea har treft.

Yn 'e wike fan 17-23 oktober 2021, ferflokt troch God, is it republikeinske Frankryk it slachtoffer fan syn keuzes en flaters yn oardiel. Yn hieltyd mear spanning en fijannigens hat de Algerynske presidint syn ynweners fan Frankryk krekt deroan herinnerd dat it harren plicht is om dêr te wurkjen om de belangen fan Algerije te ferdigenjen. Sa keart de ferdigening fan it prinsipe fan dûbele nasjonaliteit him tsjin it lân Frankryk, dat it oannaam en ferdigene hat. De oanwêzigens en organisaasje fan in "fyfde kolom" op Frânske boaiem krijt sa in libbene en echte foarm. Jezus hie gelyk om syn hilligen te warskôgjen troch har te fertellen: " *Nimmen kin twa hearen tsjinje...* " Frankryk is bedrogen troch it gefolchsume en fersoenjende gedrach fan 'e falske kristlike religy, dy't it leauwe fan Kristus ieuwenlang ferriede hat. De islam herinnert him deroan dat God grut is en prioriteit hat boppe alle dingen, mei syn brutaliteit fan beheinde en twongen nasjonale religy dy't de katolike religy karakterisearre, doe't it de stipe hie fan 'e wapene wjuk fan 'e monargy of de diktator yn it amt. De berte fan 'e profeet Mohammed oan 'e ein fan 'e 6e ^{iuw}, nei de oprjochting fan it pauselike rezjym yn 538, hie foar God it doel om oarloch te fieren tsjin it falske kristlike leauwe dat hy skuldich achte. En dit sil befêstige wurde yn 'e grutte konfrontaasje fan 'e " *sechste trompet* " fan 'e Iepenbiering, dat is, de oanstearde "Tredde Wrâldoarloch".

Yn it ferline, nei't er ôfset wie, naam kening Saul syn taflecht ta de foarsizzingen fan in sjenner, eat dat troch God ferbean wie. Se koe lykwols allinich wierheden oankundigje dy't ynspirearre wiene troch God sels, hoewol har wurk diabolysk wie. Lykas dit foarbyld fine wy yn 'e 16e ^{iuw} de profeet Nostradamus út in Joadske famylje dy't omneamd waard om te ûntkommen oan 'e haat fan 'e Joaden fan dy tiid. Dizze profeet waard wurdearre foar syn talinten as alchemist en astrolooch troch de keninginne-mem Katarina de Medici. Under syn "Teuwen", de namme dy't jûn wurdt oan 'e haadstikken fan in protte profetyske kwatrinen dy't hy yn ynspiraasje krige en skriftlik meidroegen hat, fine wy dit 18e ^{kwatrine} fan 'e 1e ^{iuw}: " Troch de Gallyske ûnienigens sil de trochgong nei Mahommet iepene wurde, mei bloed trochdrenkt it lân en de see Senoise, de Phocaeaanske haven fan seilen en skippen bedekt. " It koe net better sein wurde. De profeet jout de Frânsen, de âlde Galliërs, de skuld foar in geast fan ûnienigens en negligent gedrach dat de fêstiging fan 'e islam yn Frankryk sil befoarderje. Hy ropt in massale ynvaazje fan dizze religy op dy't oankomt yn boaten dy't it oerflak

fan 'e haven fan Marseille bedekke en dizze súdlike regio fan it lân bloedich meitsje. Dizze profesije befêstiget dy fan Dan. 11:40-45, dêr't de islam oantsjut wurdt as " *kening fan it suden* ". Yn 2021 nimt de ûntwikkeling fan ynformaasjemedia de foarm oan fan meardere "nijs"-kanalen wêrop, tusken reklameblokken, programma's besteande út politisy of essayisten fan tsjinoerstelde mieningen yn in loop werjûn wurde. De wurden fan 'e profeet wurde sa befêstige; it is in in ûnophâldende stream fan tsjinstridige wurden dy't ta gjin resultaten liede; de traachheid fan Frankryk, finzen tusken tsjinstridige belangen, is sa waarnimber en dêrom demonstrearre. De gefolgen sille dêrom rampzalich en deadlik wêze en de Frânsen sille te let beseffe dat "regearje is foarsjen" lykas in âld sprekward leart.

Frankryk wurdt feroare troch de situaasjes dêr't it mei te krijen hat. Yn 2017 skepte de ferkiezing fan syn jonge presidint, fanwegen de ôfwizing fan it Front Nasjonaal, dat demonisearre waard troch de minsken dy't kondisjonearre waarden troch syn politike elites, in presedint waans gefolgen nimmen opmurken hat. Oant doe fertsjintwurdigen de keazen kandidaten politike partijen dy't stipe waarden troch tal fan oanhingers. Foar it earst hie de jonge keazen presidint gjin offisjele partij efter him, en pas nei't er keazen en oerwinnend wie, rekrutearre hy syn wetjouwende gearkomste. As gefolch makken dejingen dy't him oansletten, gebrûk fan syn oerwinning om it oerwinnende politike kamp yn te gean. Oant doe waarden deputearren keazen en keazen foar har politike en ekonomyske keuzes. Yn dit nije gefal is dat net it gefal; allinich persoanlike ambysje wie it motyf foar ynset. De presidint hie dus geunstige stipe, ree om syn lieder oant de letter te gehoarzaamjen; wat in fertsjintwurdiging fan "godillot" deputearren neamd wurdt, dy't it aksintuearre dirigisme fan dit nije presidintskip befoarderje moast, jong, ambisjeus en ûnerfaren lykas de kandidaat sels bewearde en erkend hie.

Troch de technologyske foarútgong dy't útfûn is troch de Feriene Steaten oan te nimmen, falle de folken fan 'e ierde yn 'e fallen dy't dizze ferliedlike wûnderbern foarmje. Sjoen as briljante útfiningen oan it begjin fan har ferskinning, ferskine it ynternet en syn sosjale netwurken as ynstruminten dy't kontakt, yndoktrinaasje en de hergroeparring fan minsken yn in protte foarmen befoarderje dy't yn opstân komme tsjin alle autoriteit. En nei't de hiele organisaasje fan lannen basearre is op dizze technyske middels, fine nasjonale autoriteiten harsels te krijen mei ûnoplosbere problemen. Rebellen fan alle soarten fine yn it ynternet it ideale ynstrumint fan propaganda en desinformaasje; genôch om de meast easken fan anarchisten te befriedigjen. De foarseine flok fan 'e Feriene Steaten wurdt sa befêstige en, fia de sosjale netwurken fan it ynternet, ferspriedt it him oer de hiele ierde. Dizze foarbylden befêstigje ek de útsûnderlike ûntwikkeling fan it " *opstannige* " gedrach fan jonge minsken fan it lêste tiidrek, in " *opstannich* " karakter dat se fan har âlden erfden , lykas de apostel Paulus oankundige oan syn jonge broer yn Kristus mei de namme Timóteüs: 2 Tim.1:1-2: " *Wit dit ek, dat **der yn 'e lêste dagen** gefaarlike tiden komme sille. Want **minsk** **sille...*** " *selsleafhawwers, jildleafhawwers, opskeppers, grutsk, godslasteraars, ongehoorzaam oan âlden, ûntankber, ûnhillich, ûnleafdefol, ûntrou,*

lasteraarders, ûnbeheind, fûl, ferachters fan it goede, ferrieders, eigenwiis, heechmoedig, leafhawwers fan wille mear as leafhawwers fan God, dy't in foarm fan godsvrucht hawwe, mar de krêft dêrfan ûntkenne. Kear jimme fan sokken ôf

In televyzjedokumintêre bringt my derta om jo te warskôgjen tsjin de besykjen fan wittenskippers om it bibelske tsjûgenis te ferneatigjen, dat is it leauwen yn 'e ferklearrings fan' e libbene God dy't oerlevere binne yn 'e Hillige Skriften. De presintearre dokumintêre stelde foar om útlis te jaan oer de oerstreaming dy't ûnderfûn waard yn 'e tiid fan Noach. Oan 'e ein fan' e arguminten kundige in froulike antropolooch grutsk oan dat har demonstraasje it ûnderwerp fan 'e oerstreaming ûntmystifisearre hie. Ik wie tsjûge fan in folsleine opnij betinken fan it bibelske ferslach dat troch God iepenbiere waard. Neffens de dokumintêremakkers soe it ferslach fan 'e oerstreaming syn oarsprong hawwe yn 'e ûntdekking fan it spikerskrifttsjûgenis dat op klaaitabletten gravearre wie yn 'e tiid fan Gilgamesj, in personaazje dy't nei de oerstreaming libbe. Boppedat wurdt it bedekken fan 'e heechste bergen dy't yn 'e Bibel iepenbiere binne, ûntkend, om't dizze ûnleauwigen it fysyk ûnmooglik achtsje; de oerstreaming is neat mear as in oerstreaming fan it Swarte Seegebiet. Dit is it resultaat dat krigen wurdt as goddeleaze minsken bibelske ûnderwerpen oangripe wêryn't de ûneinige almacht fan 'e Skeppergod, foar wa't neat ûnmooglik is, oan it wurk is, wylst se net yn syn bestean leauwe. Ik nim dizze gelegenheid om te sizzen dat de ûntdekking fan it tsjûgenis fan Gilgamesj, fier fan nutteloos te wêzen, de ferfolging fan 'e oerstreaming yn 'e Bibel fersterket en befêstiget. It jout ús dêrom goede redenen om te leauwen yn 'e godlike ynspiraasje dy't om 1500 f.Kr. oan Mozes iepenbiere is.

Sûnens fan manlju

Ik gean hjir oer in tige religieus ûnderwerp, om't de earste útspraken dy't God die nei syn skepping fan 'e minske oer syn dieet gongen. Jo moatte begripe dat de sûnens fan 'e minske primêr ôfhinget fan 'e kwaliteit fan alles dat syn lichem troch syn mûle yngiet. It is gjin tafal dat de mûle it útstjitten fan lûden, dy fan syn taal, en de yngong fan syn iten mooglik makket. Op geastlik nivo binne dizze twa dingen nau ferbûn. Troch it wurd fan God as iten te nimmen, sil de minske sprekke as God. En dit godlike wurd foarmet de perfeksje fan akseptabele lear. Om in oanpak fan dizze perfeksje te reprodusearjen, moat de minske leare om de beskikbere lear te filterjen en allinich dat wat goed en rjocht is, fêststeld troch it oardiel fan God, him yn te litten. It is itselde foar syn sûnens. Under alle itenkeuzes dy't him beskikber binne, moat hy ferantwurdlik allinich dy filterje en behâlde dy't, yn syn lichem en yn syn hiele libben, de positive effekten fan goed en rjocht hawwe sille. Perfekt goed waard fêststeld yn Eden, mar in oare standert fan goed en rjocht waard fêststeld nei de oerstreaming en iepenbiere oan Mozes, dy't it presintearret en ûntwikkelt yn Lev. 11. Mei al syn Joadske "kosjer" standert (fleis wosken yn wetter om bloed te ferwiderjen), wie de konsumpsje fan suver fleis autorisearre.

Och, wat sjogge wy hjoed? De desastreuze effekten fan in minskheid dy't, troch har eigen keuzes, harsels emansipearre en skieden hat fan God. Fan it begjin fan 2020 ôf wie de straf fan Covid-19 har reaksje op groeiende en dominearjende goddeleazeheid. En it is opbouwend om te notearjen dat dizze earste kollektive straf rjochte wie op 'e minskheid, dy't wegeret om de dieetferordeningen te folgjen dy't har foarskreaun hat, fan 'e stifting fan 'e wrâld ôf, foar it lok en de sûnens fan it earste minsklike pear, Adam en Eva. Oan 'e hân fan in echte medisinalle praktyk út it apostoalyske tiidrek, yn Iepenbiering 22:2, beskriuwt Jezus Kristus " **de genêzing** " fan 'e sûnde fan 'e útkarden dy't hy rêdt: " *Yn 'e midden fan 'e strjitte fan 'e stêd en oan wjerskanten fan 'e rivier stie in beam fan it libben, dy't tolve fruchten droech, elke moanne syn frucht joech, en waans blêden brûkt waarden foar de genêzing fan 'e folken .*" Yn oerienstimming mei dit fers binne de ûntelbere farianten fan beam- en strûkblêden, planten, grienten en fruchten de medisinen dy't God foar de minske lein hat om him te genêzen en te fieden. Gods gloarje rêst op 'e perfeksje fan syn ierdske skepping, dêr't minske en natuer fan elkoar ôfhinklik binne. In oar fertellend byld: de natuer is de tûke dêr't de minske op sit. Dêrtroch, as de minske de natuer ferswakket, is hy it dy't falt en de priis betellet. En dit is wêr't de wittenskip skealik en deadlik liket, nettsjinsteande de taskriuwing oan foarútgong. Der is yndie foarútgong, mar it is dy fan it kwea. Tink derom dat God Adam gjin mikroskoop joech nei't er him skepen hie. It lok en de goede sûnens fan 'e minske hinge net ôf fan syn ûntdekking fan it ûnbidich lytse ûnsichtbere foar it bleate minsklike each, mar allinnich fan syn respekt foar de regels dy't God ynsteld hie, dy't oer planten sei: " *Dit sil jimme iten wêze .*" Doe't de tiid kaam foar God om him foar te bereiden op it útstjerren fan 'e minsklike oanwêzigens op ierde, nei seistûzen jier, giene twa ieuwen fan weroplibbings en wittenskiplike dominaasje tsjin syn godlike noarmen yn. Fan 'e seistûzen jier yn totaal, wiene mar twa ieuwen de dea yn it neidiel fan it libben. Us hjoeddeiske normaliteit is de abnormaliteit fan 'e godlike oarder. De moderne medisinen waarden berne yn 'e tiid fan Louis Pasteur, de earste man dy't godlike wetten tsjinwurke mei in wittenskiplike soarchmetoade dy't it firus fan sykte ferneatiget en de pasjint genêst. Tink derom dat sykte en flok fan deselde woartel binne, dêrom wie God grutsk dat, yn 'e fjirtich jier fan it ferbliuw fan 'e Hebreeërs yn 'e woastyn, ûnder syn bewâld, sykte nimmen troffen hie. Oan 'e oare kant wiene opstannige manlju fermoarde, eliminearre út it folk, troch syn ferneatigjende oardiel oer sûnde en sûnders. Yn dizze fjirtich jier wie it eksklusive iten fan it folk it manna dat spesjaal troch God makke wie om dejingen te fieden dy't fan him ôfhinklik wiene. Mei it wetter út 'e boarnen dy't hy yn 'e woastyn ûntspronge liet, koe it manna, dat as in huningkoek smakke, har net siik meitsje. No, de ôfwêzigens fan sykte is it earste foardiel yn it minsklik libben en it doel is net ûnberikber, om't alles ôfhinklik is fan syn keuzes. Der is gjin kar dy't net wichtich is, om't de minsklike kar fan hjoed syn takomstige bestimming taret. Yn Iepenbiering 10:8 oant 10 profetearret de Geast fan 'e godlike Kristus in gefolch fan 'e kar foar de leafde fan syn profetyske wierheid, noflik om te ûntfangen, om't it profetyske ljocht, mei de smaak fan huning, de útkarde in doelwyt makket dat hate en ferachte wurdt troch de lêste rebellen dy't him deadzje wolle. Foar him sil op dy dei de smaak fan huning fan it begjin ôf de foarm oannimme fan "pine" " yn

'e *darmen* ", safolle sil de beproeving him yn " *bitterheid* " dompelje. Mar is it net better om te lijen foar ús hearren ta de Skepper God, dan te lijen troch troch him as syn fijân slein te wurden? Alle keuzes binne frij en se sille har ûnûntkomber gefolgen hawwe. Yn ús hjoeddeiske libben binne de positive keuzes fan it begjin omkeard. It libben yn stêden hie foarútgong befoardere yn skjinens, sanitaasje, dingen dy't sykten foarkamen, en as gefolch dêrfan is de âlderdom tanommen. Mar paradoksaal genôch is dizze winst ferlern gien, troch de wenning oan gemyske medisinen, oan 'e enoarme minsklike konsintraasjes yn grutte en middelgrutte stêden dêr't wetter fan goede kwaliteit seldsum wurdt en dêr't fersmoarging fan alle soarten konsintrearre is. Dit, sadat de plattelânsbewenners it privilegearre minske wurdt, hoewol't er bleatsteld wurdt oan in ûngeunstige en deadlike omjouwing feroarsake troch bestridingsmiddels en gemyske dongstoffen dy't brûkt wurde troch pleatslike boeren en beamkwekers.

Skiekunde deadet, gemyske medisinen dy't bewoare te genêzen, deadet ek de lichems fan minsklike geasten en it gefolch fan dizze moarden is de dea fan it ymmúnstelsysteem dêr't elk minske fan berte ôf mei begiftigd is, útsein yn útsûnderlike tafallige gefallen bûten de noarm. Dizze ymmúnferdigening wie it wapen dat God oan syn ierdske skepsels jûn hie; eat dat syn leafde foar har iepenbieret. Dêrom, sjoen it feit dat de siel dy't troch Jezus Kristus ferlost is, him taheart, lichem en geast, hiele siel, haw ik keazen om tsjûge te wêzen fan myn leafde foar God, troch it dieet oan te nimmen dat hy foarskreaun hat foar syn ierdske bern fan 'e stifting fan 'e wrâld ôf. Ik bin oan dizze standert, goede sûnens, 55 kilogram foar 1,68 meter te tankjen, in standert dy't fan myn tritich jier oant myn hjoeddeiske 77 jier hanthavene is. Ik haw leard myn mielen te ferminderjen (ien haadmiel deis) en sa de slankens en fleksibiliteit te behâlden dy't wolwêzen en aktiviteit befoarderje. It resultaat tsjûget dus fan it foardiel fan 'e ferordeningen fan 'e God fan leafde dy't allinich syn útkarden liede wol nei it heechste lok foar ivichheid dat eksklusyf troch Jezus Kristus krigen wurdt. God, dy't molke dronken hat foar Abraham, wegerje ik mysels dit kostbere produkt net, dat ik tige wurdearje fanwegen syn smaak en syn fiedingswearde, nettsjinsteande de miening fan 'e spesjalisten.

Tsjinoer dizze oanpak, dizze persoanlike kar, wurdt de minskheid ferlieden troch de " *slange* " duvel dy't him wer seit, nei't er it tsjin Eva sein hat: " *Jimme sille as God wêze* ." Op syn beurt, ta gloarje fan 'e " *slange* ", symboal fan 'e moderne medisinen, dy't de grinzen hieltyd fierder ferskocht, wol de wittenskiplike ûndersiker libben skeppe en de dea ferneatigje, mar hy fynt, sûnder it te witten, foar him de Almachtige God dy't syn ûntdekkingen tsjin him keart, lykas dit Covid-19-firus, berne yn in Sineesk laboratoarium, yn it lân dat offisjeel de " *draak* " oanbidt dy't Jezus identifisearret mei de " *duvel* " yn Iepenbiering 12:9. Nochris wurdt it foarrjocht befêstige: " *de geastlike minske oardielt alles en wurdt sels troch nimmen oardiele* ." De natuer hat it rjocht en de mooglikheid om by fersin útsûnderlike abnormale krusingen te meitsjen waans effekten oplosse yn 'e libbene massa. Mar it meitsjen fan nije molekulen dy't yndustrieel reprodusearre wurde troch tapaste natuerkunde en skiekunde hat ûnomkearbere gefolgen. De natuer wurdt oanfallen yn 'e loft, yn it wetter en yn 'e djipten fan 'e ierde dy't it iten fan 'e minske fergiftiget; it wurdt ûnderwurpen oan 'e dominaasje fan in

opstannige en goddeleaze minske. Ek it wachtet op 'e dei fan syn befrijing dy't nea wer komme sil, oant de fernijing dy't troch God skepen is oan it begjin fan in ivich achtste millennium. Troch de mûle fan Paulus hie God sein yn Rom. 8:20-21: "*Want de skepping is oan 'e fergifnis ûnderwurpen, net frijwillich, mar fanwegen him dy't it ûnderwurpen hat, yn hope dat sy sels frijlitten wurdt fan 'e slavernij fan 'e ferdorvenens yn 'e hearlike frijheid fan 'e bern fan God*".

Yn 'e wanhopige situaasje dêr't wy ús yn fine, easke God net it ûnmooglike fan syn útkarden, mar allinnich de wize kar út wat mooglik bliuwt.

Leauwe, de frucht fan sûn ferstân

Sa't it ús foarkomt, foarmet it minsklik wêzen in útdrukking fan perfeksje. Perfektie wurdt lykwols net berikt sûnder de wil fan in yntelliginsje. De proporsjes fan it minsklik lichem biede it, neist in noflik uterlik, meardere kapasiteiten foar aksje dy't minsken tastean om objekten oan te reitsjen, te gripen en te drukken, lûden te hearren, geuren te rûken en aroma's te priuwen; allegear dingen dy't yntelliginte mentale konstruksjes fereaskje. Wy hawwe bewiis fan godlike perfeksje fertsjintwurdige yn syn minsklike skepsels. As de minske in nij skepsel útfine wol, kin hy allinich deformaasjes meitsje fan echte dingen dy't al besteane, om't God se skepen hat. En al dizze dingen dy't troch it minsklik ferstân betocht binne, krije monsterlike aspekten. Yn 'e ferbylding fan 'e Griken fine wy de "Syklopen" fan it eilân Kreta fan 'e dichter Homerus. Syn reus is begiftigd mei mar ien each dat yn 'e midden fan syn foarholle pleatst is. Mar de Skeppergod makke dizze flater net doe't hy it libben op Ierde skepen hat. Syn skepsels binne allegear foarsjoen fan twa eagen, om't dit de essensjele betingst is foar it behearen fan 'e situaasje yn' e romte. Ien each lit it net ta om ôfstannen korrekt te beoardieljen. Op deselde wize nimme de útfiners fan 'e wrâld fan moderne fiksje it besteande libben en ferfoarmje it gewoan troch de earen, eagen en elk oar diel fan besteande dingen te oerdriuwen. Wiswier, by it skeppen fan 'e earste minske skepte God in wier meesterwurk dat him al ús oanbidding yn wurd en died fertsjinnet.

De Frânske ferkiezings fan 2022 en de godlike flok

Yn 'e wike fan 13-20 novimber 2021 kaam ik hast wis dat de hjoeddeiske jonge presidint by de folgjende ferkiezings opnij keazen wurde soe; dit om de folgjende redenen: yn 2017 keazen de Frânsen de presidint dy't God har oplein hie, wêrtroch in geunstige situaasje ûntstie. Dêrta waard de kandidaat dy't ferwachte waard te winnen útsletten fan 'e race. Stimmend tsjin it "Nasjonale Front", tsientallen jierren presintearre as in diabolyske fûgelskrik, keazen de Frânsen ûnwillekeurich de jonge man sûnder ûnderfining, dy't al bekend stie as arrogant en ambisjeus. Wittend dat de godlike flok de oarsaak is fan 'e oerwinning fan dizze keazen jonge man, hat God gjin reden om him út 'e macht te ferwiderjen. Troch de lompens fan it misleide jonge steatshaad moat de godlike flok it lân liede ta syn ferneatiging en dielde ferneatiging, wat syn ynterne en eksterne fijannen sille berikke yn 'e oanstearde kontekst fan 'e "*sechde trompet*"

of "Tredde Wrâldoarloch". It is te let foar Frankryk om syn opsjes te feroarjen. Syn presidint stribbet nei Jeropeeske dominaasje, wat him derta bringt om etnyske minging tusken Frankryk en oare Jeropeeske lannen te stypjen en oan te moedigjen. Boppedat, troch it lijen ûnder de gefolgen fan 'e "Twadde Wrâldoarloch", kultivearje de Frânsen in gefoel fan meardere skuldgefoelens. Stipe foar it Vichy-rezjym, dat mei Dútslân gearwurke, is de earste. De twadde is it kolonialistyske ferline fan Frankryk. Spyt en spyt hawwe de patriottyske geast fan it folk ferneatige. De eangst om as rasist beskôge te wurden, driuwt de Frânsen om sûnder kleien de ellinde fan 'e hiele wrâld te akseptearjen. En om it noch slimmer te meitsjen, sprekke de stipe minderheden no easken út oer meardere ûnderwerpen, sadat de Frânske kultuer en al har noarmen oanfallen wurde troch ideeën út 'e Feriene Steaten of Kanada. Frankryk en har tradisjonele wearden brokkelje ôf. De " *Babel* "-geast produseart syn frucht fan betizing en skieding, sels binnen it hieltyd fûler ferdielde folk fan Frankryk.

Ik tink werom oan it paad dat folge waard troch de godlike flok dy't earst de Joaden fan it âlde ferbûn oangie, lykas it godlike oardiel útdrukt troch de apostel Paulus bewiisde: yn Rom. 11: " *de tûken ôfsnien (of ôfsnien) fan 'e kofferbak* "; yn Rom. 2:9: " *Ferdrukking en eangst oer elke siel fan 'e minske dy't kwea docht, earst fan 'e Joad, en ek fan 'e Gryk!* "Dit oardiel wurdt letter befêstige troch Jezus Kristus, dy't de Joaden yn Iepenbiering 2:9 en 3:9 in ' *synagoge fan Satan* ' neamt. Dit godlike oardiel tsjin syn folk makket dúdlik dat it wêzen fan 'e eksklusive bewarplak fan it hillige skreaune wurd fan God net genôch is om yn syn goedkarring te bliuwen. Krektoarsom, har profetyske geskriften hawwe tsjûge en oan 'e Joaden de komst fan 'e Messias Jezus oankundige, it skreaune wurd fan God keart him tsjin har en feroardielet har Joadske naasje; se feroardielje har en deadzje har; dingen dy't letterlik troch de Romeinen yn it jier 70 berikt binne. Yn it kristlike tiidrek, nei it ferlitten fan 'e sabbat ferfongen troch "snein" ynsteld as "dei fan 'e sinne" troch Konstantyn I ' wurdt de flok fan 538 ôf belichaamd troch de Roomsk-Katolike religy, dy't, militêr stipe troch Frankryk, noch lange tiid op it Jeropeeske kontinint sil dominearje. De ferfolgingen rjochte tsjin 'e herfoarmers fan 'e 16^{ieuw} sille de lêsten twinge om yn ballingskip te gean nei mear gastfrije lannen en ûnder dizze lannen it nij ûntdutsen of werûntdutsen Amerikaanske lân. De Frânske kening, Loadewyk XVI, biedt syn stipe oan 'e Amerikaanske boargers dy't yn opstân binne kommen. tsjin de Ingelske dominator. De Feriene Steaten krije earst frijheid en de mearderheid is protestantsk, dit lân jout de Bibel in grut belang yn syn grûnwet oant ús tiid. De Amerikaanske frijheid wurdt folge troch de frijheid fan it Frânske revolúsjonêre rezjym dat oplein wurdt oan alle minsken fan Frankryk. Frijheid útwreidet him nei oare folken troch de militêre oerwinningen fan keizer Napoleon I. Religy wurdt frij troch syn "Konkordaat", mar op dat stuit giet it allinich oer de kristlike en joadske religys, al tige ferswakke troch it ateïstyske frije tinken dat de minsklike geasten oerwint. Yn 1843, yn 'e Feriene Steaten, fanwegen it yn wurking treden fan it dekreet fan Dan. 8:14, feroardielet it oardiel fan God it protestantske leauwe en de frucht fan 'e flok nimt de foarm oan fan 'e ûntfangst fan 'e katolike Hispanyske befolking. Lykas moderne films fan 'e Amerikaanske bioskoop sille tsjûge, sille katolike prysters protestantske dûmnys en pastoaren ferfange. De fersoening fan 'e twa fijannige religys waard sa

befêstige, en Amearika draacht dan it aspekt dat God it sil jaan yn syn profetyske rol fan " *it beest dat út 'e ierde opkomt* " yn Iepenbiering 13:11: " *in beest lykas in laam dat twa hoarnen hie* "; " *Twa hoarnen* " dat is, it protestantske leauwe en it katolike leauwe. De Joadske flok is dúdlik troch de skiednis iepenbiere, en de profesije ropt allinich de protestantske en katolike flokken op dy't troch de minsklike massa negearre binne. Om't de twa kristlike religys troffen binne troch de flok fan God, is it ateïsme dat earst kaam om de religieuze leechte dy't frijlitten is te folgen. De situaasje wurdt koartlyn minder fanwegen de yngong fan 'e religy fan 'e islam. Want dizze ûntwikkele him yn 'e lannen fan it Midden-Easten yn folsleine frijheid, skieden fan 'e Westerske wrâld. Syn bysûndere skaaimerke is om gjin religieuze lieder te hawwen en syn macht rêst op 'e eksklusive oanhing en erflike ferplichting fan syn leden. De islam is in opfetting fan religy wêrby't it libben fan 'e minske folslein ûnder religieus bewâld pleatst wurdt sûnder ûnderskied tusken profaan en hillich; wat boppedat oerienkomt mei it model jûn troch Jezus Kristus en syn apostels. Dit is wat God freget as hy tsjin 'e Hebreeërs en kristenen seit yn Deut. 6:5, 11:1, 30:6 en Matt. 22:37, Mark. 12:30 en Luk. 10:27: " *Hy antwurde en sei: Do silst de Heare dyn God leafhawwe mei al dyn hert, mei al jo siel, mei al jo krêft, en mei al jo ferstân; en jo neiste as josels.* " It probleem mei de islam is dat de leafde dy't God easke basearre is op 'e erkenning fan syn frijwillige deadlike offer dat folbrocht is yn 'e minsklike en godlike persoan fan Jezus Kristus; eat dêr't de islam him net oan hâldt. De botsing fan twa beskavingen, de hyperreligieuze islam en it falsk kristlike en dúdlik agnostyske Westen, sil produsearje, en produseart al, moarddiedige oarlochsachtige agresjes orkestrearre troch de grutte skepper God dy't sa it ferlitten fan kristlike iver en de ûntrou fan falske Westerske kristenen straft. Religy sil sa de folken fan 'e wrâld yn ferskriklike konflikten liede, want it is troch religy dat it oardiel fan God, dat har allegear feroardiele, útfierd wurdt. As foargonger, troch it tsjinoerstellen fan konkurrearjende religys, Servysk-Otterdoks tsjin Kroätysk Katolisisme en Bosnyske islam, herinnerde de "Balkanoarloch" West- en East-Europa oan har ferskriklike en tragyske bestimming.

Yn it godlike plan fan 'e lêste test fan it leauwe sil de Feriene Steaten de liedende rol spylje; dy fan 'e universele dominator dy't syn wil opleit, neffens syn miening, foar it goede fan allegearre. Yn 'e Iepenbiering ferskynt dizze Amerikaanske entiteit allinich yn Iepenbiering 13:11 ûnder it byld fan " *it laam mei twa hoarnen* " dat, as fertsjintwurdiger fan it protestantske leauwe en it katolike leauwe ferienige, tegearre " *it beest dat út 'e ierde opkomt* " sil foarmje. De Feriene Steaten waarden boud fan 1776 ôf op in lân dat ûnbekend wie foar minsken oant de 16e ^{iuw}. Dit is wat rjochtfeardiget dat it net neamd wurdt as in naasje yn it boek Daniël, waans spesifike bysûnderheid wy begripe moatte. Yn dit boek is it folk fan referinsje it Israel fan it âlde ferbûn, it folk fan Daniël. En yn it bysûnder jout Daniël 8 ús geografyske details dy't oerienkomme mei de situaasjes fan 'e entiteiten dy't troch de profesije rjochte binne, en dit, altyd yn relaasje ta it Midden-Easten dêr't Israel stiet. Dêrom ferskynt Ruslân yn Dan. 11:40 as de " *kening fan it noarden* " , it " *noarden* " yn relaasje ta Israel. Op deselde wize wurdt de islam fan Arabië neamd as " *kening fan it suden (of suden)* ", wat noch altyd oerienkomt mei de posysje fan Israel. En om't yn 'e tiid fan' e profeet Daniël

it bestean fan it Amerikaanske kontinint negearre wurdt, neamt God it net as "kening", wurdt it bestean geheim hâlden, mar hy profetearret syn punitive nukleêre aksje tsjin Ruslân waans "kening" en dominaasje ophâlde sille, ferneatige op 'e bergen fan Israel, nei't er, yn in grutte wanhopige lilken, benammen it West-Europa dat ynfallen en it doelwyt fan 'e profesije bloedich makke hat. Eins is Amearika, foar God en histoaryske wierheid, mar in lette útwreiding fan 'e "tsien hoarnen" of "keningen" fan Europa dy't dwaande binne mei de praktyk fan snein dy't erfd is fan Konstantyn I. En dit jildt ek foar it grutte gebiet fan Austraalje en dat fan Súd-Amearika. Want yndied, yn Daniël 8 profetearret God in dominaasje dy't komt út it Westen fan Israel; dy fan Rome. It religieuze referinsjesintrum giet sa fan it Midden-Easten nei it Westen. En it is fanút dit "kristlike" Westen dat folken de twa Amerikaanske kontinenten begjinne te befolkjen; ynklusyf it noardlike dat al de hiele ierde domineart en kommersjeel en kultureel alle folken kolonisearret dy't ferliede en eksploitearre binne, mar frijwillich bekeard binne ta syn libbensmodel.

Wike fan 28/11 oant 04/12/2021

De aktuele barrens draaie om twa haadûnderwerpen dy't de media en it âlde Frânske folk terrorisearje. Dat binne it Covid-firus en it firus dat nasjonalisme hjit. Want, te oardieljen nei de hatelike reaksjes fan 'e media en dejingen dy't se mear as fyftich jier manipulearre hawwe, lykje dizze dingen de twa doelen fan har lilken te wêzen. Eric Zemmour doarst it risiko fan in "grutte ferfanging" oan te wizen, en syn ienige flater is net te sizzen dat dizze "ferfanging" al berikt is. Hy is der wis fan dat it noch fersterke wurde kin yn in boargeroarloch of de kommende Wrâldoarloch, mar it essensjele is al berikt. De ferfanging is dy fan 'e ideeën en noarmen fan it boargerlik en polityk iepenbier tinken. Lit ús de kontrastearjende situaasjes fan it begjin en it hjoeddeiske tiidrek fan 'e Fyfte ^{Republyk fergelykje}.

Yn 1958, yn 'e tiid fan generaal de Gaulle, bestie it befrijde Frankryk benammen út twa politike partijen: de Republikeinske Katolike rjochterkant, dy't it Steatshaad stipe, en dêr tsjinoer in sterke fertsjintwurdiging fan Frânske arbeiders dy't ûnder auspysjes fan 'e Kommunistyske Partij fan Russyske en Sovjet-ynspiraasje sammele wiene. De nasjonalistyske geast hearske yn beide kampen, en it programma fan befrijing fan 'e ynfallende Feriene Steaten waard troch elkenien stipe. Men moat dêrom yn dit tiidrek libbe hawwe om de feroaring, de autentike omkearing fan dizze wearden te fernimmen yn ferliking mei dyjingen dy't hjoed de dei troch de mearderheid stipe wurde. Yn 2021 wurdt de nasjonale geast demonisearre, om't dyjingen dy't hjoed de dei libje, yn Frankryk en yn Jeropa, noait in kontekst fan oarloch yn har eigen lân meimakke hawwe. Begunstige troch God, produsearre de lange frede in projekt fan universeel begryp dat syn oarsprong hat yn it ûntwerp fan 'e bou fan 'e "Toer fan Babel" berne yn 'e gedachte fan kening Nimrod. Foar de minsklike miening is dizze libbenskonsepsje dy't rjochte is op it fêstigjen fan frede... feilich tusken minsken is edel en ûnoantaastber. Foar it bern fan God is it likegoed sa, om't it it model is dat God foar ivich oan syn útkarden oerwinners oanbiede sil. Hjir liket de Bibel kostber,

om te begripen wat wy libje, en wat it ferskil makket yn 'e definitive fisy fan 'e twa kampen, neffens wat Salomo, dizze godlike wiisheid ynkarnearre yn 'e minske, ferklearret yn Prediker 1:9-10: " *Wat west hat, is wat der wêze sil, en wat der dien is, is wat der dien wurdt, der is neat nijs ûnder de sinne. As der wat is wêrfan minsken sizze: 'Sjoch, dit is nij!' Dit ding bestiet al sûnt de ieuwen foar ús* ." Nei Nimrod, troch de skiednis fan 'e ierde hinne, is dizze poging om universele frede te fêstigjen fernijd. It wie it motyf foar de feroveringen fan 'e grutte domatoaren fan 'e skiednis, en ûnder harren moatte wy it resultaat neame dat krigen is troch de grutte Chaldeeërske kening Nebukadnessar, waans keninkryk frede krige om't hy persoanlik ûnderwurpen wie oan en bekearde wie ta de wiere God, skepper fan ús hiele ierdske universum. Wat ûnleauwige of ûnleauwige agnostiken negearje is dat it krijen fan frede, sa kostber en socht troch elkenien, ûnmooglik is en allinnich krigen wurdt troch de goede wil fan God. No, yn Jezus Kristus, kundige hy gjin frede oan, mar " *it swurd* " en " *oarloggen* " yn ivige opienfolging; Matt. 10:34: " *Tink net dat ik kaam om frede op ierde te bringen; ik bin net kommen om frede te bringen, mar in swurd* » ; Matt.24:6: « *Jimme sille hearre fan oarloggen en geroften fan oarloggen : soargje derfoar dat jimme net ûnrêstich wurde, want dizze dingen moatte barre. Mar it ein is noch net* ». Sa sil allinnich God slagje om in kontekst fan libben fan ivige universele frede te skeppen, want om dit resultaat te berikken, sil Hy earder ûnder de fertsjintwurdigers fan 'e minsklike soarte de seldsume skepsels selektearre, sortearre en bewarre hawwe dy't fûn binne om te foldwaan oan 'e noarmen dy't de mooglikheid fan dizze frede betingste, dy't allinnich wûn is troch Jezus Kristus, de ienige universele Ferlosser. Wy moatte dêrom net fersinne oer de betsjutting fan 'e 76 jier frede dy't oant no ta oan West-Europa jûn is, sûnt it ein fan 'e "Twadde Wrâldoarloch". De metamorfoaze fan minsklike geasten dy't yn dizze perioade krigen is, bringt de demonstraasje dy't God ferwachtet. Noch oarloch noch frede hawwe opstannige minsken tastien om dieldelike lok en duorsume frede te fêstigjen. De makke yllúzjes meitsje plak foar de realiteit: rasiale, etnyske of religieuze ferskillen befoarderje gjin rykdom of frede, mar earder opposysje en oarloch. Ymmigraasje wurdt in flok as it yn 'e rin fan' e tiid groeit. It is allegear in kwestje fan proporsje. As minderheid gelikensens wurdt, ferskine nije easken dy't harsels oplein, en se meitsje ûndraachlike problemen foar de Frânsen troch bloed dy't earst fan har nasjonale privileezje genietsje wolle; dit iepenbieret de flok fan 'e republikeinske kar dy't, sels oan har fijannen, nasjonaliteit troch berte jout op 'e boaiem fan Frankryk of har oerseeke gebieten; as it net wurdt ferliend om ienfâldige redenen fan selsgenoegsumens, persoanlik of net, troch politike liiders. It resultaat is eksplosyf; in rûzje, sterker as de oaren, sil de kampen fol mei ûnderlinge haat ûntstekke. Boargeroarloch sil Jeropa kwetsber en iepen meitsje foar de Russyske ynvaazje dy't troch God foarsein is yn Dan. 11:40. In profesje fan 'e ûndúdlike Nostradamus seit: "Romeinske paus, pas op foar it tichterby kommen fan 'e stêd dy't troch twa rivieren wetterd wurdt; jo bloed sil dêr spûie, jo en jo, as de roas bloeit." Sa, oanfallen yn Itaalje troch de oarlochsachtige islam, sil de hjoeddeiske Romeinske paus al gau taflecht en beskerming sykje yn Frankryk, yn Lyon; in stêd dy't troch de rivieren de Rhône en de Saône wetterd wurdt. De profeet wiist twa grutte wetterwegen fan identyk uterlik oan. Yn dizze

stêd Lyon, wijd oan 'e kultus fan Maria, wurdt in bloedbad fan katolike kristenen (= fan jo) en de paus oankundige "as de roas bloeit". Dizze roas waard troch de sosjalistyske presidint François Mitterrand as in polityk embleem nommen. yn 1981. It fertsjintwurdiget dêrom de trochgong fan Frankryk ûnder it sintrum-linkse filosofyske tinken fan it sosjalisme dat foarme en útwreide is ta neidiel fan 'e kommunistyske partij. De histoaryske opfolgingen fan Frânske regearingen hawwe dit sosjale karakter behâlden; oft se no rjochts of lofts wiene. De roas is dêrom noch altyd, yn 2021, aktyf, om't it stipe biedt oan 'e moslim-ymmigraasjes dy't har ûndergong tariede. De roas is it blomsymboal fan dizze leafde dy't it bline humanisme karakterisearret dat God taret te ferneatigjen. Mar sei Jezus sels net: "*Hâld fan jo fijannen!*" Ja, hy sei dizze dingen, mar allinich oan syn trouwe keazen amtners binne syn wurden rjochte; net oan ûnleauwige en opstannige humanisten. En lit ús net ferjitte dat dizze opdracht fan Jezus bedoeld is om de skuld fan har fijannen te fersterkjen, troch mear bondels hout op har hollen te lizzen, foar de dei dat God har sil rjochtsje en útroege. It doel dat dizze martelde leafde besiket is dêrom net leafde, mar godlike justysje.

Ik gean stadichoan nei de leeftyd ta dy't my in tachtichjierrige meitsje sil. En sa fier as ik werom sjen kin, fan myn bernetiid, wit ik noch dat ik optein wie troch de gedachte oan broederlike freonskip dy't de herten fan alle minsken ferienigje moat. Myn siel trille doe't ik de wurden hearde fan dit ferske dat de titel fan in film waard, wurden dy't seinen: "**As alle jonges yn 'e wrâld** goede freonen waarden en hân yn hân rûnen, soe it lok foar moarn wêze." Dat ik learde fan Jezus Kristus dat allinich yn him dizze prachtige universele dream ferfolle wurde sil. Want op 'e hjoeddeiske ierde fan sûnde lit God it net ta. En om it te foarkommen, wurkje de duvel en syn ûndergeskikten effektyf. Se ynspirearje minsken mei haatlke gedachten dy't har liede ta it ferkeard ynterpretearjen fan dy fan oaren. Yn myn humanistyske geast haw ik my altyd freonlik gedragen tsjin frjemden oan wa't ik spontaan tsjinst bewize koe. Tagelyk ûntduts ik hoe maklik se har omdraiden en hoe maklik har haat foar har gastlân wer wekker waard. Om harren geastestoastân te begripen, moatte wy beseffe dat se yn harren natuerlike grutskens de fernedering fiele fan weromkommen nei it kolonisearre lân om te bloeien. En dizze grutskens liedt derta dat se noch mear Westerlingen ferachtsje dy't ûnderwurpen binne oan de kompromissen oplein troch harren lange republikeinske rezjym. Hoe moardich en striidber it begjin fan 'e Frânske Republyk ek wie, oan 'e ein liket it swak en ferachtlik. Ek stelt dizze tige echte swakte it bleat oan 'e ferachting fan syn fijannen en Jeropeeske konkurrenten dy't profitearje en harsels ferrike fan syn ruïne. Ik wie lange tiid it slachtoffer fan ûnnoflike barrens dy't ik ferkeard taskreaun haw oan in Algerynske ymmigrant dy't yn myn gebou kaam te wenjen. Yn it privee ferburgen hy net dat hy in sterke haat fielde foar Frankryk en de Frânsen. Pas yn 2021 liet de ynstallaasje fan fideokamera's my de wiere skuldige ûntdekke fan 'e misdieden dy't begien en waarnommen waarden. Ik hie him bûten alle fertinking pleatst, fanwegen syn domme, mar iepenlik freonlike gedrach. Sa ûntduts ik dat dizze buorman, tige Frânsk, slim dyspeptysk en foar in part kreupel, waans lûden út syn mûle komme ik mar amper ferstean kin, eins, foar my, earst en foaral, in liger, in dief, in bedroch en in brânstichter wie. Dizze geastlik beheinde minsken wurde troch

psychiaters beoardiele as geskikt om tusken normale minsken te libjen. Yn wierheid binne se ferdigenleaze wêzens, net yn steat om de ynspiraasjes fan 'e demoanen te wjerstean dy't troch har kweade dieden dogge. Yn syn tiid soe Jezus tsjin dizze swaksinnige minsken sein hawwe: "Demon, wat is dyn namme?" Tsjintwurdich besiket de minsklike wittenskip, troch har medisinen, har gewelddiedige reaksje te ferminderjen as dit it gefal is, en as dat net it gefal is, bliuwe de demoanen yn alle rêst hannelje. Dit foarbyld lit de skealikens sjen fan suver wittenskiplik oardiel dat troch syn blinens bydraacht oan it yntinsivearjen fan it kwea dat de wrâldwide minskheid treft, leauwige, ûnleauwige of ûnleauwige. Mei reden ferklearre Paulus yn Efe. 6:12: " ***Want wy stride net tsjin fleis en bloed , mar tsjin foarstendommen, tsjin machten, tsjin de hearskers fan 'e tsjusternis fan dizze wrâld, tsjin geastlike kweade yn 'e himelske plakken .***" Beskerme troch har ûnsichtberens, lit allinich de analyze fan in ferljochte leauwe ús har identifisearje as de wiere dieders fan 'e misdieden dy't begien binne. Frankryk hat allinich de gefolgen fan ymmigraasje hoege te lijen fanwegen de politike en ekonomyske keuzes makke troch har opienfolgjende presidinsjele liiders. Se ferneatigen har lân troch it út te leverjen oan bûtenlânske konkurrinsje; earst, Jeropeesk, en doe, om it ôf te meitsjen, troch de ferhuzingen dy't makke binne foar it foardiel fan Sina. It is yn dizze kontekst fan ferneatiging dat de bûtenlânske oanwêzigens in ûndraachlike lêst wurden is en de sûndebok foar de waarnommen earmoede. En de islamityske saak hoegde allinich in ûngeunstige situaasje te oerwinnen om har oanfallen tsjin Frankryk en de wrâldwide Westerske kristlike wrâld te rjochtfeardigjen.

Yn 'e tige rûge nei-oarlochske kontekst dy't folget op 'e kommende Tredde Wrâldoarloch, sille de oerlibbenen fan 'e rebellen tinke dat se úteinlik de betingsten kinne skeppe foar ien universele regearing, dy't it mooglik makket om te krijen wat Babel net slagge wie om te behâlden. De grutte ferfanging dy't freze en oankundige waard troch Eric Zemmour, de offisjele kandidaat foar de presidintsferkiezings fan 2022, is al sinjearre en profetearre troch God yn Iepenbiering 18:2-3, yn dizze termen: " *En hy rôp mei in lûde stim, sizzende: Babylon it grutte is fallen, is fallen! En is wurden in wenplak fan demoanen, en in finzenis fan elke ûnreine geast, en in koai fan elke ûnreine en hatelike fûgel , om't alle folken dronken hawwe fan 'e wyn fan 'e grime fan har hoererij, en de keningen fan 'e ierde hawwe hoererij mei har begien, en de keaplju fan 'e ierde binne ryk wurden troch de oerfloed fan har lúkse .*" It multikulturaspekt fan Frankryk en Jeropeeske lannen wurdt ûnderstreke troch de term " ***ûnrein*** " dy't twa kear oanhelle wurdt. Nei de syktocht nei rasiale suverens troch Hitler's nazi-regearing, naam hiel Jeropa, katolyk en protestantsk, it absolute tsjinoerstelde sicht op dizze feroardiele oanpak troch in wolkom belied te begjinnen dat late ta de ramp dy't hjoed de dei ferskynt. As ekonomyske konkurrinsje serieuze finansjele gefolgen hawwe kin, is de oare konkurrinsje, religieus, noch skealiker. Want it liedt God om persoanlik yn te gripen yn 'e skiednis en it minsklik libben om de skuldigen te straffen. De deadlike firussen en de kommende wrâldoarloch binne de pynlike, konkrete sichtbere útdrukkingen hjirfan. En de wiere wittenskippers en har stipe besteande út ûntelbere propagandistyske papegaaien binne de nije prysters wurden fan ûntkristlike Westerse maatskippijen en folken,

serieus fersêfte, dekadint en ûnderdanich, hoewol se opstannich bliuwe tsjin profane of religieuze wierheid. De diktaten fan 'e wittenskiplike mienskip hawwe de religieuze diktaten fan 'e Roomsk-Katolike monargy ferfongen. foar it ferlingjen fan it ûngelok fan 'e belutsen folken. Dit nije diktaat wurdt befoardere troch de tanimming fan 'e macht fan 'e liederen fan 'e grutte hjoeddeiske folken. Dit wurdt iepenbiere yn Iepenbiering 9:17, yn in symboalyske boadskip: " *En sa seach ik de hynders yn it fisioen, en **dejingen dy't derop sieten** , mei boarstplaten fan fjoer, hyasint en swevel . **De hollen fan 'e hynders wiene as de hollen fan liuwen** ; en út harren mûlen kaam fjoer, reek en swevel .*" Oeral op ierde, yn 'e lannen dy't se hawwe, is de beslissing om kearnwapens te brûken tabetroud oan ien persoan. En dizze situaasje, mei syn ôfgryslke destruktive gefolgen, is it wurdich om markearre en iepenbiere te wurden troch de God dy't de libbens skepen hat dy't massaal ferneatige wurde sille troch dizze skriklike moderne middels. Yn it oanhelle fers oantsjut it wurd " *haad* ", neffens Jesaja 9:14, de " *magistraat* " of, yn Iepenbiering 9, de steatshaden of presidinten fan folken. En it wurd " *liuw* " skriuwt harren de krêft ta, neffens Rjochters 14:18, yn dit gefal, kearnkrêft, suggerearre troch de termen " *fjoer, reek en swevel .*" Dit wurdt befêstige en stipe yn it folgjende fers. God skriuwt oan 'e wurden, of " **mûlen** " fan 'e magistraten, de beslissing om it atoomwapen te brûken: " *Troch dizze trije pleagen, **troch it fjoer, troch de reek en troch de swevel, dy't út harren mûlen kaam, waard in tredde fan 'e minskheid fermoarde .***" Troch kearnaksjes te neamen " *pleagen* ," God iepenbiere syn ferantwurdlikens foar de ferneatigjende dielen en presintearret se as gefolgen fan syn godlike oardiel dat alle minsken oangiet dy't op ierde libje, wêr't se ek binne en hokker religys se ek belide en belide. Syn unike rêdingsplan basearre op Jezus Kristus, dy't se ferachtsje, ôfwize of ûnderskatte, feroardiele har allegear om te lijen en úteinlik unifoarm te stjerren. Omdat har ûntrou lykwols de saak fan heil dy't God yn Jezus Kristus oanbean hat, skea dien hat, sille falske kristenen, dy't as serieuzer skuldich beskôge wurde, in hurder lot lije, neffens Iepenbiering 19:20-21, dêr't se oantsjuten wurde mei de symboalen fan it katolike " *beest* " en de protestantske " *falske profeet* ". It ferskil dat yn fers 21 iepenbiere wurdt mei oare net-kristlike folken sil ferskine op it momint fan har definitive ferneatiging foar har definitive útroeging yn 'e " *mar fan fjoer* " dy't de " *twadde dea* " jout, neffens Iepenbiering 20:14. Mar dit, net foar it ein fan it "sânde millennium" dat yn 'e maitiid fan 2030 sil begjinne.

As Satan Satan útdriuwt

Hoe ferrassend it ek liket, dit soarte aksje is in realiteit. Elkenien moat earst dizze fraach stelle en beantwurdzje: Wêrom soe Satan himsels dit soarte list ûntnimme, hy dy't neat mear te ferliezen hat, nei't er it ivige libben dat hy natuerlik erfde as de earste himelske ingel dy't troch God skepen is, al ferlern hat? Hat God him yn 'e foarkeamer fan 'e taseine dea net de mooglikheid jûn om te hanneljen sa't er woe oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus?

Om jo te oertsjûgjen dat Satan Satan yndie ferdriuwt, binne hjir arguminten basearre op logyske deduksjes dy't nedich binne nei it ûntfangen fan

kennis fan 'e profetyske boadskip neamd " *Apokalyps fan Jezus Kristus* " of "Iepenbiering fan Jezus Kristus". Want it is yn Daniël en Iepenbiering dat God yn Jezus it wiere oardiel iepenbieret dat hy útsprekt oer de Roomsk-Katolike Tsjerke en har opienfolgjende pausen. Nea ûnder syn wiere identiteit, mar troch symboalen, ferflokt troch God fan it begjin yn 538 oant syn ein yn 2030, ferskynt de Roomsk-Katolike Tsjerke dêr as it wichtichste doelwyt fan syn straffen en feroardielingen. Thús is Satan thús. Yn Iepenbiering 13:3 jout hy, Satan, dy't ûnder it byld fan 'e " *draak* " fan Iepenbiering 12:3 de Romeinske arena's mei kristlik bloed bloedde troch syn aginten, de keizers fan Rome, oan 'e saneamde Roomsk-Katolike en pauselike "kristlike" tsjerke, ik sitearje: " *syn autoriteit, syn macht en syn troan* ". De bekearing fan Rome ta it pauselik kristendom liedt Rome werom nei in nije foarm fan dominaasje, dizze kear allinnich religieus, sadat dizze opfolging in foarm fan diabolyske ferrifeljende estafette is.

Fan doe ôf moat de fal troch minsklike folken negearre bliuwe, ek sil de tsjerke, yn 'e skyn, lykje te fjochtsjen tsjin 'e duvel, de fijân dy't ferslein is troch Jezus Kristus. Sa stelt de organisaasje fan 'e duvel dizze ynkwisitoriale tribunalen op, dy't bedoeld binne om te fjochtsjen tsjin 'e duvel en syn ûndergeskikten. De doelen binne offisjeel de tsjoenders en heksen dy't okkulte wittenskippen beoefenje, krekt beskuldige fan hannel mei de duvel, mar bûten dizze rjochtfeardige doelen ferfolget de tsjerke de wiere tsjinnern fan God yn Kristus, dit yn 'e namme fan ketterij dy't karakterisearret alles dat tsjin 'e noarm fan 'e offisjele Roomsk-Katolike lear yn striid is, definiearre troch de paus fan 'e oere.

Minskelike mannichte wurdt sa bedrogen; dizze demoanejachten maskere syn diabolyske identiteit. Yn uterlik útwreidet it de aksjes fan Jezus dy't sels demoanen útdreau tidens syn ierdske tsjinst. En hjoed, lykas yn syn tiid, binne dejingen dy't profitearje fan syn befrijingen troch de eksorsistprysters syn earste en effektive tsjûgen. Se hawwe yn har fleis en geast de feroaring waarnommen en field dy't har nije steat ferklearret. It is dêrom lestich foar dizze minsken om it idee te akseptearjen dat se troch de duvel sels of ien fan syn demoanen befrijd binne fan 'e duvel of syn demoanen. Lykas de " *slange* " yn Eden is de eksorsistpryster allinich in tuskenynstrumint, dat is in medium, dat in macht opeasket dy't jûn is troch Jezus Kristus. It is maklik te begripen dat Jezus gjin macht kin jaan oan in fertsjintwurdiger fan 'e fijannige tsjerke dêr't syn berjochten altyd yn 'e tredde persoan oan rjochte binne, om't hy it noait oansprekt troch de twadde persoan iental; De formule "jo" wurdt allinich tapast om syn wiere tsjinstfeinten oan te sprekken; sels as har erkenning troch him allinich tydlik is. Dit ferskynt yn Iepenbiering 3:1 dêr't dizze "jimme" giet oer it protestantske leauwe dat yn 1843 troch Jezus feroardiele waard. Yn it foargeande tiidrek, Thyatira neamd, giet de boadskip fan "jimme" ek oer de protestanten fan 'e 16e ^{iuw} waans segen mar tydlik wie wylst se wachten op in "nije" "lêst" dy't de foltôging fan 'e Reformaasje oanjout mei de restauraasje fan 'e sabbat dy't troch God hillige is sûnt syn skepping fan ús wrâld. Syn eask út 1843 sil dy fan Sardis rjochtfeardigje, dêr't hy tsjin him seit: " *Jo geane troch foar libben en jo binne dea* ". Yn 'e 16e ^{iuw} wiene de wiere tsjinnern fan Jezus Kristus it doelwyt fan haat troch de katolike ferienings dy't de " *falske profetesse* " *tsjinnen* , symboalysk " *Izebel* " neamd, yn ferliking mei de Keninginne fan 'e Joaden, de bûtenlânske Fenisyske

frou dy't Baäl oanbea en as frou nommen waard troch kening Achab. Se hie har moardnerige haat ek brocht op 'e wiere profeten fan YaHWéH en hie 400 fan harren fermoarde litten. Dizze dingen wurde yn detail útlein yn dit boek, dus ik sil hjir gewoan weromhelje hoe't Jezus wegeret dizze katolike religieuze denominaasje direkt of ta ien fan har fertsjintwurdigers oan te sprekken. It gefal fan it katolisisme dat út 1843 iepenbiere wurdt, " *de De " tsjusterens " dy't foar " ljocht " nommen wurdt, sil yntinsiver wurde, dizze kear oangeande it protestantske leauwe yn syn meardere foarmen en denominaasjes. Yn 'e Feriene Steaten, nei dizze datum fan 1843, ferskine de fruchten fan 'e godlike flok: de ynterne boargeroarloch neamd "ôfskieding"; de yntinsive praktyk fan okkultisme en spiritualisme. En wer, lykas ûnder de katoliken foar harren, yn 'e protestantske tsjerken, driuwe de pastoaren dy't ferlitten binne troch de Geast fan 'e libbene God út: "Satan ferdriuwt noch altyd Satan út."*

De les fan 'e iepenbiere skiednis is om te begripen dat net samar elkenien Satan útdriuwe kin, mar allinich dejingen dy't dat kinne, ôfhinklik fan oft God him as syn bern bekent en him dizze macht jout. Mar om dit te barren, moat de eksorsist sels troch God " *weardich " fûn wurde foar sa'n aksje. En yn Iepenbiering wurde allinich de "earste Adventisten" sortearre en selektarre troch de test fan 1843 erkend as " weardich om mei Jezus yn it wyt te kuierjen " neffens Iepenbiering 3:4. Helaas foar harren einige it ferhaal dêr net, om't deselde flok tafoegde, dizze kear offisjeel Adventisme en sûnt 1994 hawwe syn gebeden har oansletten by dy fan 'e oare fallen dy't it foargongen. Sûnt dy tiid is Satan net echt troch ien útdreaun, wat de útwreiding fan syn machtige kweade ynfloed oer alle folken fan 'e ierde rjochtfeardiget, ynklusyf it falsk kristlike Westen, om't, neffens Jezus Kristus, syn " *troan " yn Rome leit neffens Iepenbiering 2:13: " Ik wit wêr't jo wenje, ik wit dat de troan fan Satan dêr is. Jo hâlde fêst oan myn namme, en jo hawwe myn leauwe net ûntkend, sels yn 'e dagen fan Antipas, myn trouwe tsjûge, dy't ûnder jimme fermoarde is, wêr't Satan wennet ."* It gebrûk fan 'e ynformele "tu" yn dizze boadskip is rjochtfeardige, om't Jezus syn trouwe learlingen yn Rome fûn hat sûnt Paulus en Petrus dêr kamen om it Evangeelje fan heil te bringen. Mar yn 538, de datum dy't oan dizze boadskip ferbûn is, wurdt it nije Roomsk-Katolisisme oanwiisd en feroardiele as de drager fan 'e " **lear fan Bileam** " yn fers 14, dat folget: " *Mar ik haw in pear dingen tsjin dy, om't jo dêr lju hawwe dy't de **lear fan Bileam oanhâlde** , dy't Balak learde om in stroffelstien foar de bern fan Israel te lizzen, om dingen te iten dy't oan ôfgoaden offere binne en om hoererij te begaan. " Om har better te skieden fan har tsjinstfeinten seit er yn fers 15 oer har: " *Likegoed hawwe jo ek lju dy't de lear fan 'e Nikolaïten oanhâlde ."* It is dêrom ûnder de namme "lear fan 'e Nikolaïten" dat Jezus it ûntsteande pauslike rezjym oanwiist. De namme Nikolaïten is boud op 'e Grykske wurden Nike en laos, dy't oerwinnend folk betsjutte, wat dúdlik foar de tiid de hearskippij fan 'e lêste oerwinnende Romeinske keizers oantsjut foar de fal en ynstoarting fan it ryk. Yn 538 ^{is Vigilius I} in nijsgjirrige figuer dy't gebrûk makket fan in yntime relaasje mei Theodora, de prostituee dy't troud is mei Justinianus I ' om as earste op 'e " *troan fan Satan " yn it Lateraanse Paleis yn Rome te sitten. Dit keizerlike pear dat de flok yn it kristlike leauwe fêstiget, liket op in nijsgjirrige manier op it pear dat ek troch God ferflokt is, Izebel en Achab fan it âlde ferbûn.***

En it is net sûnder reden dat de namme "Izebel" de ferfolgjende Roomske tsjerke fan 'e 16e ^{iuw} oanwiist yn 'e boadskip mei de namme Thyatira, wat betsjut "bargen yn 'e waarmte, en de dea mei lijen jaan", dat is it oere fan it hichtepunt fan 'e "gruwel fan 'e ferwoasting" dy't foarsein is yn Daniël 9:27: "... *de ferwoasteier sil de meast ôfgryslke dingen begaan, oant ferneatiging en dat wat bepaald is op 'e ferwoasteier falle* . »; Faak, om't de letterlike oersetting in berjocht biedt dat se net begripe, transformearje en ferfoarmje Bibeloerseters de orizjinele Hebrieuske tekst. Dit is it gefal mei dit ferkeard oersette fers, wêrfan de letterlike oersetting is: « **En op ien wjuk sille gruwels fan ferwoasting wêze en sels in útrûging** (of *folsleine ferneatiging*) **en it sil brutsen wurde** , [neffens] *dat wat bepaald is, op it ferlitten [lân]* ». Dit wurd « wjuk » waard ferkeard begrepen en dêrom fuorthelle troch Louis Segond yn syn oersetting. No binne wjukken symboalysk foar it himelske karakter en dêrom fan religy. Mei dit "wjuk"-symboal wiist de Geast it katolike leauwe oan dat Frankryk en Europa domineart, sels organisearre op it Ferdrach fan Rome dat yn 1957 tekene waard en yn 2004 befêstige waard. Dêrom wurdt oankundige dat de ferlieding fan it pauslike Roomsk-Katolisisme, tydlik deadlik ferwûne troch de Frânske Revolúsjonêren tusken 1792 en 1798, genêzen wurde soe troch it Konkordaat fan Napoleon I. ^{It} soe sa syn fatale ferlieding ferlingje oant de machtige glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus dy't it ûntmaskere en ferneatigje soe, lykas al syn oanhingers en rebellen, allegear falsk kristlik.

Fansels, om't har gedrach tsjin har religieuze konkurrinten folslein feroare is, net langer ferfolgjend, om't se net langer stipe wurdt troch de Frânske royalistyske wapene wjuk, is har wiere aard noch dreger te ûntdekkjen. In misleidende humanistyske leafde karakterisearret har, mar de skuld fan dizze leafde is krekt om it allinich mei manlju te dielen, wylst allinich de leafde dy't foar God yn Kristus toand wurdt, wier leauwe oantsjut. Yn syn geboaden sitearre yn Matt. 22:37-38 wurdt leafde foar God oanwiisd as prioriteit: " *Jezus antwurde him: **Do silst de Heare, dyn God, leafhawwe** mei dyn hiele hert, mei dyn hiele siel en mei dyn hiele ferstân. **Dit is it earste en grutste gebod** ". Dan foeget er ta: " *En it twadde is derop lyk: **Do silst dyn neiste leafhawwe as dysels** .* " En dizze ferwyrt rjochte oan 'e Joaden fan syn tiid giet hjoed, sûnt 1843, oer alle religys dy't de sneinsrêst fan it Roomsk-Katolike erfgoed earje en religieus praktisearje, oannommen sûnt 7 maart 321, de datum doe't keizer Konstantyn I it yn it hiele Romeinske Ryk ^{oplein} ^{hat} . Dizze snein is sûnt 1843 it teken wurden fan 'e ûnwillekeurige oanbidding fan 'e duvel. De útkarden fan Jezus kinne allinich wurdearje dat de identifikaasje fan 'e kristen dy't troch God ferflokt is sa maklik en ienfâldich wurden is. Mar pas op, in suver tradisjonele praktyk fan 'e wiere sabbat is net genôch om segene en rêden te wurden troch it offer fan Jezus Kristus. Yn 'e herten fan minsken ûntdekt en identifisearret God de wiere leafde foar syn wierheid en syn persoan, yn gedachten en yn aksje; dit binne de ienige kritearia dy't in roppen ta syn útkarden meitsje. Wy lêze yn Mattéus 15:3: " *En hy sei tsjin harren: **Wêrom oertrêdzje jimme ek it gebod fan God foar jimme tradysje?** »* Want de ferwytingen dy't Jezus oanpakt hat, behâlde har wearde oant it ein fan 'e wrâld. Dit is ek de reden foar it skriuwen fan it tsjûgenis fan it âlde Joadske ferbûn. It waard skriftlik fêstlein om te foarkommen dat kristenen fan it*

nije ferbûn deselde flaters en sûnden begeane. Helaas! Dit ferwy't oangeande alle religieuze organisaasjes fan 'e ierde, dizze oare ferklearring fan Jezus sitearre yn Lukas 18:7-8 kin hjoed de dei al tragysk waarnommen wurde: " *En sil God syn útkarden, dy't dei en nacht ta him roppe, net wraak nimme, hoewol hy har lang ferneare kin? Ik sis jimme, hy sil har gau wraak nimme. **Mar as de Minskesoan komt, sil hy dan leauwe fine op ierde?***" » Dizze fraach dy't Jezus stelt, op syn minst steurend, moat foarsichtigens en wantrouwen oanmoedigje by elke lêzer fan syn wurden en him of har tastean teminsten te begripen dat de grutte religieuze organisaasjes him net fertsjintwurdigje, yn tsjinstelling ta har bewearde pretinsjes. De wirklik útkarden binne ferburgen yn anonimiteit en it is allinich yn in soarte fan klandestiniteit dat Gods boadskip fan wierheid de minsklike geasten berikt dy't hy it wurdich achtet.

Yn werklikheid is de ienige manier om Satan te ferdriuwen, him ûngelyk te bewizen troch yn te stimmen om him te ûnderwerpen oan 'e Skepper God en syn wetten, perfekt eare troch Jezus Kristus foar alle minsken. Allinnich yn dit gefal kin hy, Jezus, ús syn help oanbiede, as in eksorsist hegepryster, Satan en syn demoanen út ús libben ferdriuwe, en dit op in strikt yndividuele manier en op betingst dat wy net spekulearje oer de krigen genede. Want in weromkear nei sûnde kin it krijen fan ferjouwing noch dreger en úteinlik ûnmooglik meitsje.

Om lykwols oertsjûge te wurden troch dizze ôflaatte lessen dy't inoar folgje en op elkoar folgje, is it essinsjeel om mei God te dielen, syn oardiel dat troch Jezus Kristus iepenbiere is. Hjir ferskine de profesijen as ûnûntkomber en ûnmisber, sadat de roppene him oanpast oan 'e easken fan God fan syn tiid, om yn Jezus Kristus de status fan útkarde te krijen dy't syn heil garandearret. Allinnich hearrigens oan godlike wetten en prinsipes, libbe yn in krityske geast, yn 'e eangst om de God dy't ús dielen en ús gedachten beoerdielet, te mishaagjen, bringt yn ús geast it tsjûgenis dat hy ús ûntfangt en dat hy ree is om ús te seingjen; wat befêstige wurdt troch dit fers fan Rom. 14:22: " *Dit leauwe dat jo hawwe, hâld it foar josels foar God. Sillich is hy dy't himsels net feroardielet yn wat hy goedkart!*" Wy moatte ússels ek net bedrochje troch ússels op in te selsgenoechsume manier te beoardielen. Want Jezus is barmhertich, easken, mar nea selsgenoechsum.

Jezus Kristus kandidaat foar de ferkiezing fan hearsker fan universele herten

Syn programma

It kin gearfette wurde yn ien fers: " *Jou God wat Gods is en Caesar wat Caesars is .*" Oanpast oan 'e realiteit fan ús tiid wurdt dizze tekst "en Rome wat Romes is." Fan doe ôf hoege wy allinich de lange list fan dingen op te neamen dy't him ferskuldige binne.

1- It ferlitten fan 'e wyklikse sabbatrêst fan 'e wiere " *sânde dei* " dy't troch God hillige is oan 'e rêst fan God en minske; dit sûnt de skepping fan 'e wrâld. Yn 'e opsomming fan 'e feesten fan YaHWÉH, yn Lev. 23, komt it neilibjen fan 'e wyklikse sabbat earst ûnder de oare feesten dy't har ferfolling fûnen yn 'e earste komst fan Kristus. Dit is net it gefal mei de sabbat, waans foarseine ferfolling pas yn 2030 folbrocht wurdt troch de yngong yn it sânde millennium dat de hillige wyklikse sabbat oankundiget. It ferlitten dêrfan troch kristenen, om de

feroaring fan dei te folgjen dy't oplein is troch in dekreet fan 'e Romeinske keizer Konstantyn fan 7 maart 321, is de earste sûnde wêrfan in protte oare sûnden tsjin 'e godlike wet it gefolch sille wêze. It is as sadanich de basis fan alle foarmen fan Gods flok dy't Iepenbiering 8 en 9 presintearje ûnder de symboalyske namme fan " *trompetten* ". Der sille " *sân* " wêze en de " *sânde* " sil folbrocht wurde troch de glorieuze yntervinsje fan Jezus Kristus.

2- De oannimming fan snein . Oarspronklik neamd "Dei fan 'e Unferovere Sinne" troch de heidenen fan it Romeinske Ryk, waard it oplein troch de falske keizerlike bekearling, Konstantyn I ^{de} Grutte, troch in dekreet datearre 7 maart 321. Yn in betizing fan geast ynspirearre de duvel him mei it idee dat syn sinnegod en Jezus Kristus, de nije "God" fan 'e kristenen, ien en deselde godlike persoan wiene. Hy is dêrom oan 'e oarsprong fan dizze nije kristlike lear dy't Iepenbiering 2:13 " *lear fan 'e Nikolaïten* " neamt, of, nei oersetting: " *kristlike lear fan it oerwinnende Romeinske folk* ". Yn direkte en absolute tsjinstelling ta de sabbat sil it " *segel fan 'e libbene God* ", Romeinske snein, earder de dei fan 'e sinne, letter omneamd om de satanyske fal better te ferlieden en te ferbergjen "Dei fan 'e Heare", troch God presintearre wurde mei de iepenbierjende titel fan " *merk fan it beest* ", yn Iepenbiering 13:16; 14:9-10; 16:2; 19:20; 20:4. Troch dizze oertreding fan Gods fjirde gebod te akseptearjen, wie it kristlike leauwe skuldich oan sûndigjen tsjin him, en dizze aksje bruts it nije ferbûn oprjochte op 'e ferlossing fan sûnden begien troch Jezus Kristus. Dizze sûnde beoefene tsjin 'e bibelske tekst droech it karakter fan frijwillige sûnde dy't it foardiel fan godlike genede oanbean yn it nije ferbûn annulearret. Dizze serieuze skuld sil folge wurde troch "sân" stadige punitive sanksjes dy't Iepenbiering 8 en 9 " *trompetten* " *neame* . De "earste seis" dy't in warskôgjende rol hawwe, " *de sânde* " sille in ein meitsje oan it minsklik libben op ierde. It feit fan it feroarjen fan 'e namme "Dei fan 'e Sinne" nei "Dei fan 'e Heare" foarmet op himsels in ekstra arrogante heiligoffer tsjin 'e Heare Jezus Kristus. It moat opmurken wurde dat dizze nammeferoaring allinich plakfûn yn lannen fan Latynsk-Jeropa, ynklusyf Itaalje dêr't de pausen sitte. De taskriuwing fan 'e dei dy't ûntreinige is troch sinne-oanbidding oan 'e Heare Jezus Kristus is dêrom in suver Romeinsk inisjatyf. Mar op syn beurt, yn 1981, late it Frânske agnostisisme ta de oannimming yn Jeropa fan it idee dat dizze Romeinske "Heardei" beskôge wurde moast as de " *sânde dei* " fan ús wiken. Sa waard in nije oanfal lansearre tsjin de folchoarder fan 'e kalinder dy't fêststeld wie troch de Skeppergod.

3- De feroaring yn 'e tekst fan Gods Dekaloog . Yn Dan. 7:25 hie God it yn dizze termen profetearre: " *Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste, en sil de hilligen fan 'e Allerheechste útputte, en sil tinke om tiden en wetten te feroarjen; en de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar in tiid, en tiden, en in heale tiid .* " De folksmassa's wiene ûnoplaet en religieuze lêzing wie allinich dy fan prysters en it waard allinich lêzen yn it Latyn, de Romeinske taal. De minsken diene dêrom ferliedlike magy- en betsjoeningssjes by, mar waans betsjutting se net begrepen. Se ûnthâlden allinich de nammen fan bibelske personaazjes, Maria, Jozef, Jezus, Sint Petrus presintearre troch Rome as de stifter fan 'e Romeinske tsjerke, Sint Paulus, Sint Jakobus en in mannichte oare echte of fiktive hilligen. Ek, ûnder it foarwendsel om it makliker te memorearjen, waard de tekst fan 'e

Tsien Geboden fan God yn Exodus 20 opnij bewurke troch de Romeinske Curia en har pauselike lieder. Yn dizze ferzje waard it twadde gebod fan God fuorthelle, sadat de keppel en prysters, sûnder tsjinstân en yn folsleine wettichheid, it earste gebod fan God oertrede koene troch harsels te prostrearjen foar de ôfgoaden dy't hillich ferklearre wiene troch it episkopaat en de Hillige Stoel. Om syn arrogante misdied te ferbergjen, splitste de goddeleaze Romein it gebod oangeande oerhoer, wêrtroch't syn opfetting fan 'e Tsien Geboden fan God in skynbere oanpak joech om allinich de sûnde fan it fleis te bestriden. It wie lykwols al oan 'e sûnde fan it fleis, de seksuele hanneling, dat it it idee fan 'e erfsûnde ferbûn; dit wie mar noch in leagen, om't de erfsûnde in sûnde tsjin 'e Geast wie, mei as oarsaak de kar foar ûngehoorzaamheid fan Eva en Adam; beide wiene earder troch God warskôge foar de gefolgen fan har ûngehoorzaamheid.

As snein út Rome kaam, oan 'e oare kant, is it oanbod fan in rêstdei dy't God oarspronklik allinich oan 'e " *sân-de dei* " taheakke en fêststelde, unyk godlik. It is oan 'e goedens fan God dat wy in wyklikse rêstdei ferskuldige binne, dy't goed wurdearre wurdt troch alle arbeiders. En de paradoks is dat God de duvel tastien hat om dizze wurdearre rêst in ûnderwerp fan flok te meitsjen en de stipe fan in test fan minsklik leauwe. Dêrom is de kar tige ienfâldich: jou God de gloarje fan it earjen fan syn sabbat dy't de wiere befrijing fan it fleis profetearret, en lit snein oer oan 'e rebellen dy't hy al feroardiele en feroardiele hat wylst se wachtsje op har folsleine ferneatiging.

4- De kultus fan Maria. Ienris ôfsnien fan God, wurde minsklike geasten troch God oan 'e duvel oerlevere. Fan doe ôf, ferliede troch spiritualistyske fisioenen, presintearren de himelske demoanen har as gesanten fan God. De list wurke goed en om dizze mystifikaasje te kroanjen, liet de duvel elkenien it Grykske dogma fan Plato oer de ûnstjerlikheid fan 'e siel oannimme, wêrtroch't it ferskinen fan 'e deaden logysk en akseptabel makke wurde soe. En wa ferskynt? Maria, de draachmem fan it bern Jezus. Yn 'e ferline kultueren fan oare etnyske groepen wie dit karakter al oeral oanwêzich ûnder de nammen "Semiramis, Isis, Astarte, Diana, Artemisia, Tanit, Venus en Afrodite", allegear oantsjuttend de heidenske goadinne fan 'e fruchtberens: de frou dy't berte jout en har bern yn har earms hâldt. De demoanen kinne noch laitsje om minsklike dommens as se sjogge dat it ding elke kear slagget.

Foar de minske is it ûnderwerp lykwols net wat om oer te laitsjen, mar om oer te gûlen. Want leauwe yn dit sofisme dat troch de duvel simulearre wurdt, is in hanneling fan ôfgoaderij dy't troch God mei de dea strafber is. Ferwerp en negearje ek elke boadskipper dy't tsjinsprutsen wurdt troch dizze boadskip fan Jesaja 8:20: " *Oan 'e wet en oan it tsjûgenis; as men sa net sprekt, sil der gjin moarn wêze foar it folk.* " Dizze tekst oerset as folget: De wierheid dy't troch God goedkard is, wurdt allinich yn 'e Bibel fan A oant Z foarsteld. Yn 'e wet dy't syn eksklusieve tsjûgenis is oant it ein fan 'e wrâld. En dejingen dy't dit suver kristlike paad net folgje, sille net profitearje fan 'e befrijing dy't Kristus oan syn útkarden bringe sil. Ik herinner my dat yn 'e tiid fan Jesaja de wet ferwiist nei de earste fiif boeken fan 'e Bibel dy't troch Mozes skreaun binne ûnder it diktearjen fan God. Wat it tsjûgenis oanbelanget, it wiist de twa tabletten fan syn wet fan 'e tsien geboaden oan, wêrfan de orizjinele tekst troch God iepenbier ferkundige waard

oan it sammele Joadske folk, en doe oan Mozes diktearre waard yn syn skriuwen fan it boek Exodus.

5- De betsjoeningen fan katolike missen . Yn hege hilligens hâlden yn har dogma's, wurde katolike missen troch Jezus Kristus feroardiele mei dizze term "betsjoeningen" yn Iepenbiering 18:23-24: " *It ljocht fan 'e lampe sil net yn jo skine, en de stim fan 'e breugeman en de breid sil net yn jo heard wurde, om't jo keaplju de grutten fan 'e ierde wiene, om't alle folken troch **jo betsjoeningen ferrifeld waarden** , en om't yn har it bloed fûn waard fan profeten en hilligen en fan allegearre dy't op ierde fermoarde binne* ". Tidens de Twadde Wrâldoarloch, yn Kroaasje, yllustrearret allinnich in personaasje mei de namme Pavelic de boadskip fan dit fers. Dizze Roomsk-Katolike pryster, haad fan in Servysk finzenekamp, sette persoanlik syn hân oan it wurk oant it punt dat hy, nei't er ortodokse Serven dea marteld hie, ferskynde om de katolike mis te fieren yn in soutane read fan it bloed fan syn slachtoffers. Mar dit is allinich in lette befêstiging fan 'e dieden dy't God oan 'e Katolike Tsjerke taskriuwte, fan Daniël oant Iepenbiering, en dy't dit fers fan Iepenbiering 18:24 weromropt en gearfettet. Katolike missen bringe sûnders net tichter by God, mar distansearje har. Se binne net allinich nutteloos, se binne ek skealik, om't se de duvel, syn wiere ynspirator, ferhearlikje. Yn dizze goddeleazens sabotearret hy de ferlossende hanneling fan Kristus troch it in magysk karakter te jaan dat yn elke mis fernijd wurdt neffens wat syn dogma fan "transubstantiaasje" leart. Yn wierheid hat de sûnder gjin prysters of in minsklike tuskenpersoan nedich, om't syn oprjochte gebed direkt ûntfongen wurde kin troch Kristus, de himelske learstellige foarbidder tusken de sûnder en God. As syn berou is oprjocht, it is genôch foar him om foar God, yn wurken, de fruchten te produsearjen dy't it berou wurdich binne. Ungehoorzaamheid wurdt ferfongen troch gehoorzaamheid; ûnwittendheid wurdt ferfongen troch kennis fan syn godlike bibelske iepenbiering.

6- Katolike religieuze feestdagen: Kryst; Peaske; Pinkster; Hemelfeart; Allerzielen .

It oanhâlden fan religieuze of boargerlike feestdagen is wichtich, om't it de tiid is dat minsken mei deselde geast byinoar komme om te fieren en yn feestlike freugde har folsleine oanhing oan it ûnderwerp dat fierd wurdt te befêstigjen. God observearret dizze minsklike gedragingen; hy beoardielet se en feroardielet se. Feestdagen binne de lokmiddels wêrmei't de dominanten de stipe fan 'e folksmassa's fange. Se biede har oan wat se winskje.

a- Kryst betsjut de berte fan God, mar oarspronklik wie 24 desimber wijd oan de heidske god Tammuz, fertsjintwurdige troch de sinneskiif, letter ûnder de namme Re oanbea ûnder de Egyptners. Under it foarwendsel fan it fieren fan 'e berte fan Kristus jouwe de ferrifelde folken dizze heidske sinnegod gloarje, neist de eare dy't se him elke snein sûnt 7 maart 321 bewize hawwe. Yn wierheid freget God minsken net om de berte fan Jezus Kristus te fieren, om't hy gjin fersyk efterlitten hat dat yn dizze rjochting giet, mar hy fereasket fan 'e útkarden dat se syn ferzoenende dea en de reden foar syn akseptaasje

- fan it marteld stjerren erkenne, om fan har in echte bekearing te krijen dy't konkrete fleislike en geastlike feroarings teweechbringt.
- b- Peaske . It wiere Peaske fan Gods plan fûn syn ferfolling op 3 april 30 nei Kristus. Sûnt dy tiid is it feest ferâldere en nutteloos wurden. Leauwe yn Kristus, it wiere leauwe, dat de frucht draacht dy't God ferwachtet, is genôch om de boadskip fan Peaske en de "Dei fan Ferzoening" oer te bringen, beide feesten binne ferfolle op it oere fan Jezus Kristus syn dea.
 - c- Pinkster . Dit feest wie punktueel en de ferfolling dêrfan soe 40 dagen nei de dea fan Kristus plakfine. De ferlinging dêrfan elk jier is net rjochtfeardige.
 - d- De Himelfeart . Dit suver en útslutend Roomsk-Katolike feest fiert de opstiging fan 'e ûnbeflekte faam, krekt sa't moslims de opstiging fan Mohammed nei de himel op syn hynder fiere fan 'e esplanade fan Jeruzalem. Leagens stjerre hurd en wurde stipe troch de mannichte dy't it bloed fan Kristus net rêde sil. De eare dy't oan 'e Faam Maria jûn wurdt, is net rjochtfeardige. Oanbidding is allinnich foar God reservearre. Wy bidde en falle ús del foar Jezus Kristus, waans godlikheid ferifiearre en befêstige is troch de tsjûgen fan syn opstanning. Mar de oanbidding fan elk oar skepsel, sels ingelsk, wurdt feroardiele troch it twadde fan Gods Tsien Geboden. Fan har kant is Maria, allinnich minsklik berne, de erfgenamt fan 'e oarspronklike sûnde; it taskriuwen fan ûnbeflekte wyt oan har is dêrom net rjochtfeardige. Lykas de ingel Gabriël efterinoar oan syn nicht en oan Maria sels ferklearre, neffens Lukas 1:25-28-30, waard har " *in genede* " takend; Foar Elizabeth, dat fan it berte fan Johannes, de foarrinner en oankundiger fan Kristus, en foar Maria, dat fan it wêzen fan 'e draachmem fan 'e Kristus fan God. Boppedat is yn 'e katolike religy de himelske hiërargy omkeard; de primêre rol wurdt jûn oan 'e mem en de sekundêre rol oan it bern Jezus, har soan. De slachtoffers fan dizze dingen sille ûnnoflik ferrast wurde as, yn al syn godlike gloarje, de Almachtige God ferskynt yn it aspekt fan Kristus, sa lang ferachte en frustrearre. Hy dy't ferklearre "Alle macht yn 'e himel en op ierde is my jûn." Wêr is de rol fan Maria? De wiere Maria koe har man Jozef bibelsk neffens Mattéus 1:25: " *Mar hy koe har net oant se in soan berne hie, en hy neamde him Jezus .* " Nei Jezus krige Maria de soannen fan Jozef neffens Mattéus 12:47: " *Ien sei tsjin har: 'Sjoch, dyn mem en dyn bruorren binne bûten en wolle mei dy prate .'* " Maria wie dêrom net langer in jongfaam nei dizze berten.
 - e- De Dei fan 'e Deaden . It komt direkt fuort út it oannimmen fan it dogma fan 'e ûnstjerlikheid fan 'e siel en de gefolgen dêrfan binne enoarm. It makket minsken soargen oer de blik fan 'e ferstoarne en om har net te misledigjen, moatte se har earje troch blommen op har grêven te pleatsen, dy't sa goed mooglik fersierd wurde moatte neffens de middels fan elk persoan. En dit dogma is tige geunstich foar de " *keaplju fan 'e ierde* " dy't Jezus Kristus neamt yn syn lêste oprop, yn

Iepenbiering 18:11, foar de straf fan " *Babylon de Grutte* ", de Katolike Tsjerke dy't hy yllustrearret mei it byld fan in " *prostituee* ". Foar minsken makket it dogma fan ûnstjerlikheid har ta slaven en slachtoffers fan in ferheging fan 'e libbenskosten dy't folslein idel en nutteloos is. Yn wierheid witte de deaden neat en har oantinken wurdt fergetten neffens wat God learde troch de mûle fan kening Salomo en dat elkenien lêze kin yn Prediker 9:5-6. Dit is net Salomo syn minsklike miening, mar in oprjochte útspraak ynspirearre troch God: " *Want de libbenen witte dat se stjerre sille; mar de deaden witte neat, en se krije gjin beleaning, om't har oantinken fergetten is. En harren leafde, en harren haat, en harren oergeunst, binne al fergien; en se sille gjin diel mear hawwe oan alles dat ûnder de sinne dien wurdt.* ".

7- It katolike leauwe en sûnde. It minste dat sein wurde kin is dat syn fisysk op it ûnderwerp tige ûnkrekt en tige persoanlik is. Syn konsept fan 'e ferlossing fan sûnden mei jild ferwideret elke ferbining mei it autentike kristlike leauwe. De ferkeap fan "syn ôflaten" troch de muonts Tetzal iepene de geast fan 'e muonts-learaar Maarten Luther. Hy wie de earste tawijde katolik dy't de diabolyske aard fan 'e Roomske pauselike organisaasje ûntduts en feroardiele. Mar de saak hâldt dêr net op, want neffens dy kin sûnde troch de skuldige partij fersoene wurde troch lichemsstraf dy't de sûnder himsels opleit. Wêrom kaam Jezus yn dit gefal om frijwillich syn libben te jaan? De wet feroare, lykas wy earder sjoen hawwe, de standert fan ferzoening feroare... wat bliuwt der oer fan it leauwe fan 'e apostels? Neat, útsein harren nammen dy't eksploitearre waarden foar de ôfgoadery dy't troch God feroardiele waard. Dyjingen dy't sy de "sân deadlike sûnden" neamt, hawwe neat fan haadbelang yn 'e eagen fan God, dy't allinich ûngehoorzaamheid oan syn ferordeningen straft en straft. En lykas wy ek sjoen hawwe, stigmatisearret se de sûnde fan it fleis, dy't God feroardielet foar syn sûnden dy't begien binne tsjin syn Geast. Troch gebrûk te meitsjen fan in bibelsk fers, hat se gebrûk makke fan it prinsipe fan 'e bycht fan sûnden oan syn prysters troch sûnders. Dejinge dy't op dizze manier bycht, pleatst himsels ûnder de geastlike ôfhinklikens fan 'e pryster en de tsjerke, dy't sa kennis sammelje fan syn swakkens. Dizze oerhearsking oer sielen ferklearret de folgzaamheid fan 'e ferliede en bedrogen slachtoffers. Yn wierheid, wat seit de Bibel oer dit ûnderwerp yn Jakobus 5:6: " *Bekijk jimme sûnden oan elkoar en bid foar elkoar, dat jimme genêzen wurde meie. It effektive, fûleindige gebed fan in rjochtfeardige hat in soad krêft.* " Yn dizze tekst giet it net om it bychtsjen fan sûnden oan in geastlike, mar om it lykwichtich te dwaan tusken kristenen, fan learling ta learling. Want de bêste manier om skeel te foarkommen, faak troch it misferstân fan de iene troch de oare, bestiet út it oplossen fan 'e ferskillen troch de grieven dúdlik te neamen; dit, fan minske ta minske. Yn it âlde ferbûn waard de belidenis direkt oan God rjochte neffens Ezra 10:11: " *Belidenis no jimme skuld oan JaHWéH, de God fan jimme foarâlden, en dwaan syn wil! Skied jimme ôf fan 'e folken fan it lân en fan frjemde froulju.* "

De Feriene Steaten

De ûnderwerpen dy't ik krekt presintearre haw, gongen oer Rome, mar yn ús eintiid ljit de minskheid ûnder de skealike ynfloed fan gedachten dy't fan 'e Feriene Steaten en Kanada nei Europa komme. En hjir is it wer passend om "oan God te jaan wat Him heart, en oan 'e nije Amerikaanske Caesar wat fan Him komt." Want yn dizze "nije wrâld" dêr't de presidint him offisjeel mei syn hân oan 'e Bibel fêstiget, befoarderet syn grûnwet frijheid, oprjochte as in goadinne yn 'e baai fan New York. Yndividuele frijheid hat foarrang boppe bibelske wet, oant it punt dat wittenskip erkend wurdt as in religy; dit wurdt bewiisd troch it bestean fan 'e machtige "Scientology". It is ek út 'e Feriene Steaten dat de noarm fan multi-etnyske maatskippijen kaam, wêrfan de earste foarm de poging wie dy't lansearre waard troch kening Nimrod troch syn "Toer fan Babel" op te rjochtsjen. God suggerearret de ferbining tusken de twa dingen troch New York te karakterisearjen as de stêd dêr't de earste moderne "Toer fan Babel", de "Wolkekrabbers", ferskynde. Dizze namme sels iepenbieret godlik tinken, en dat fan 'e duvel dy't de minske oanset om God te irritearjen of te krassen. En de ynfloed fan dizze "nije wrâld" is sichtber oer de hiele ierde, en oeral, de útdaging, of ferset, is om de heechste toer te bouwen, sels yn it islamityske Midden-Easten en Aazje. De kulturele dominaasje fan 'e Feriene Steaten is net mear yn twifel en de wurken fan dizze naasje besteane hieltyd mear út it sabotearjen fan 'e religieuze en boargerlike wearden dy't fêststeld binne troch de skepper God; dit alles, yn 'e namme fan 'e hillige frijheid fan minskerjochten fan Frânske komôf, lykas it stânbyld mei de namme "Liberty". D'r is gjin twifel, troch dit stânbyld oan 'e Feriene Steaten oan te bieden, hat Frankryk yndie it stokje oerdroegen oan 'e Feriene Steaten om har striid tsjin dejinge dy't Voltaire "de beruchte" neamde, dy't Kristus en syn religy oantsjutte, wer op te pakken. It moat erkend wurde dat de útsjoch dy't it katolike leauwe him jûn hie, him net hielendal ferkeard bewiisde. Mar it wiere leauwe lei yn 'e noarm dy't yn 'e Bibel skreaun is, en dêr hie Voltaire gjin legitimiteit om syn anty-religieuze kar te rjochtfeardigjen. Want de wiere Kristus en syn wiere learlingen binne neat oars as leafde en tsjinst oan har neiste; se hawwe neat fan it "beruchte", yn alle tiden en tiidrekken fan it kristlike tiidrek.

Modern nijs lit ús sjen hoe't de wittenskip dy't yn 'e Feriene Steaten ûntwikkele is, har ferriket en har oerwicht oer alle folken fan 'e ierde opboud. It hat, yn fertocht koarte tiid, in nij soarte "messenger RNA" faksin foarsteld, dat foar miljarden dollars ferkocht wurdt oan rike Westerse lannen. It takomstige "*beest fan 'e ierde*" "plukt" syn slachtoffers foardat it har domineart, as de kommende oarloch har delslein en ferneatige hat. Us wrâldlieders binne fergetten dat Amearika befolke waard troch gierige aventoerers dy't fan oer de hiele wrâld kamen foar it goud fan Kalifornje en de Rocky Mountains, dat se it spultsje "Liar's Poker" útfûnen, en dat foar "Scrabble" har favorite famyljespultsje "Monopoly" wie. Sûnt dy tiid hat dizze nije "*troan fan Satan*" oanlieding jûn ta ôfgryslke gedachten dy't rjochte binne op it útroegjen fan al syn fûnemintele prinsipes út 'e ieuwenâlde tradisjonele Jeropeeske kultuer. It krijt de namme "Wokisme". Yn dizze nije libertaryske gedachte is de man net langer in man en de frou net langer in frou; it binêre seksuele aspekt dat troch God stifte is, wurdt bestriden en moat ferdwine. Mei tank oan de transformaasjes útfierd troch de skalpels fan 'e sjirurgyske wittenskip, wurdt de kar foar seks yndividueel. Oan biseksualiteit

komt transseksualiteit ta. Nei de religieuze karren dy't presintearre wurde op in supermerkplank, is it de kar foar seksueel hearren dy't profitearret fan dit kommersjele aanbod. Sûnt de legalisaasje fan homoseksualiteit is de minskheid meifierd yn in waanzinnige stream fan easken, elk gekker en kontroversjeeler as de foarige. Dizze kulturele fermentaasje set minsklike geasten tsjin elkoar op en fiedt de oarsaken dy't de minskheid skiede en liede ta boargerlike en religieuze botsingen. Want foar de Feriene Steaten hat "Wokisme" alle rjochten dy't takend binne oan religieuze ynset; om't it de minske is dy't yndividueel beslút wat religieus is of net. Wy tochten dat wy it allegear sjoen hiene, mar nee, der wiene noch ûntinkbere ferrassingen te ûntdekken. Mar "soan of dochter fan God", takomstige aeksuele himelske ingel, jubelje, want de fersprieding fan pervers tinken befêstiget de oankomst fan 'e foarseine nukleêre straf. It sil de taflecht fan falskens en perversiteit reitsje dy't út it Westen oer de ierde ferspriedt. Lykas God tsjin de profeet Habakuk sei: " *De profesije sil net lige, it sil útkomme, it sil wis útkomme*, " dat is, mei absolute wissichheid.

Natuer en wittenskip

Dizze twa ûnderwerpen binne fundamenteel tsjinoersteld, om't de natuer godlik is, wylst de wittenskip minsklik is. De natuer is ûnderwurpen oan en ôfhinklik fan 'e libbene God; it is konstant yn ûntwikkeling en feroaring. Yn tsjinstelling dêrmei rêst de wittenskip op fêste en noch beheinde fûneminten, en syn evolúsje is stadich, net ree om himsels yn twifel te lûken.

Oan 'e woartel fan ús degeneraasje en ús gevoelichheid foar sykte leit it ferlitten fan it dieet dat God foarskreaun hat oan it earste minskepear; feganisme, foar har en alle bisten. Wy kinne de perfekte komplementariteit fan it dierlibben fernimme, dat soerstof út 'e loft sykhellet en koalstofdioxide frijlit dy't essensjeel is foar de fieding fan planten, dy't op har beurt de soerstof produsearje dy't nedich is foar it libben fan minsken en bisten. Yn dizze permaninte útwikseling koe it libben op ierde ferlingd wurde. Mei sykte besocht de minske syn eigen funksjonearjen te begripen om remedies te finen om himsels sa gau mooglik te genêzen. En yn moderne tiden binne medisinen makke, earst troch kombinaasjes fan natuerlike produkten, dan troch molekulen dy't makke binne troch gemyske prosessen mei mear of minder faak en mear of minder serieuze side-effekten. De Skeppergod fertsjinnet it om mear ferhearlike te wurden as wittenskippers, om't it ûnearlik is foar de minske, syn skepsel, om te rave oer syn eigen technyske kreaasjes, wylst libbene wêzens sels bûtengewoane animearre masines fertsjintwurdigje. God hat syn skepsels natuerlik begiftigd mei komplekse en effisjinte ymmúnferdigeningssystemen. De minske hat him noch net evenarre en hy sil him noait evenarre. Mar, natuerlike ymmúniteit is eins ekstreem kwetsber en it kin hiel maklik ferneatige wurde. Us harsens funksjonearret fan berte ôf as in kompjûter, it is programmearre om funksjes út te fieren mei it sykjen nei tige hege presyzje. Nim it gefal fan it each, it is programmearre om oan te passen oan wat it sjocht mei de bêst mooglike fokus en útsein as der in defekt is fanwegen âlderlike erflikens, slagget it salang't wat it sjocht definiearre wurdt troch stabile en presys linen. Mar wat bart der as it each nei in wazig byld sjocht mei ûnkrekte linen? Hy besiket tevergeefs syn fokus te berikken, dan, as it dat net slagget, jout it de striid op en wurdt it behear fan it harsens fan it each deprogrammearre. Dan nimt ús each syn taflecht ta in korrektive lens levere troch de wittenskip fan optisyens. De fokus fan it each is dan definityf ferlern, de eachspieren ûntspanne en reagearje net mear op de nedige aksjes. De korreksje fan 'e lenzen sil yn 'e rin fan' e tiid tanimme, en de natuerlike fokus is definityf ferlern. It prinsipe is itselde foar it hearren. It brûken fan gehoarapparaten nimt elke mooglikheid fuort om natuerlik normaal hearren werom te krijen. De deprogrammearring fan 'e normale funksjes fan it harsens komt elke kear foar as de minske in abnormale situaasje opleit dêr't it him net oan oanpasse kin. Bin ik ôfdwaald fan it religieuze ûnderwerp? Hielendal net, want it begripen fan dizze dingen betsjut it begripen fan it libben dat God skepen hat. Witte hoe kwetsber it is, is needsaaklik om de ferlinging dêrfan te befoarderjen. Us libben is in kado fan God, ús wiere himelske Heit, en Hy is gevoelich foar hoe't wy Him behannelje, Syn kado. It lok dat ôfhinklik is fan in goede sûnens komt fuort út dit bewustwêzen. Respekt foar ús fysike lichem is in echt wurk fan leauwe. Paulus seit oer ús lichem dat it de " *timpel fan 'e Hillige*

Geast " is. Hawwe jo de hilligens opmurken dy't de Joaden taskreaunen oan 'e "hillige timpel" yn Jeruzalem? Deselde hilligens karakterisearre it lichem fan Kristus en dat fan syn learlingen, hillige troch syn bloed. De hjoeddeiske medyske ûntjouwingen litte lykwols in gefaarlike paradoks sjen. Maskers dy't de noas en mûle bedekke, binne al lang oplein troch medyske autoriteiten om de fersprieding fan it Covid-19-firus te beheinen. It dragen fan in masker ferminderet de kwaliteit fan it sykheljen en befoarderet it ynademen fan koalstofdiokside. De soerstof dy't essensjeel is om it bloed yn 'e longen te suverjen, wurdt dêrom fermindere. Is dit net in paradoks yn 'e striid tsjin in sykte dy't de sykhelkapasiteit fan troffen pasjinten oanfalt? Yndied, men moat tige geduldich wêze om sokke ynkonsistente rjochtlinen te fernearen. En it slimste is noch te frezen, om't it út 'e Feriene Steaten komt dat it Pfizer-laboratoariumfaksin komt, nei DDT dat oan 'e ein fan 'e lêste wrâldoarloch de Jeropeeske boaiem fergiftige, en ek de GMO-siedden fan Monsanto-produksjes dy't neat minder as it monopoalje fan 'e ferkeap fan intensiedden rjochtsje, en sels de buorlju fan har klanten oanklage, om't Monsanto-siedden oerstreamden en groeiden op har grinzgjende lannen. Dit lân fertsjinnet de útdrukking "*keaplju fan 'e ierde*" dêr't God it mei oantsjut yn Iepenbiering 18:11. It moat ús dêrom net fernuverje dat God syn dominaasje fan 'e lêste universele koalysje foarseit dy't syn hillige sabbat tsjinwurkje sil. Gierigens en de leafde foar jild binne de woartels fan alle kwea. By syn glorieuze weromkomst sil Jezus it ferneatigje.

Wat de wittenskip net yn rekken hâldt is dat, hoewol skynber ferlykber en ferlykber, de gearstalling fan minsken oars is, om't elk skepsel wirklik unyk is. Yn 'e tiid wêryn wy libje, hannelet de medyske wittenskip net op it yndividuele gefal, mar op it generalisearre gefal fan in grut oantal minsken dy't yn werklikheid allegear oars binne troch har genetyske erfgoed. En ôfhinklik fan dit erfde genoom kin wat ien persoan genêze kin in oar deadzje. De wittenskip sit yn swierrichheden om't it efter de skeppingen fan 'e Skepper God rint dy't kontinu, troch minsklike aksjes of dyjingen dy't direkt troch him feroarsake wurde, firussen, rampen en allerhanne natuerlike of boppenatuerlike ferskynsels kin produsearje. Lit ús dêrom sizze dat har striden fan it begjin ôf ferlern binne. It byld is dat fan 'e botsing fan 'e ierdewurkpot tsjin 'e izeren pot. Yn laboratoria stribje ûndersikers dernei om, troch proef en flater, it elemint en de metoade fan genêzing te ûntdekken, sûnder rekken te hâlden mei de effekten fanwegen yndividuele kondysjonearring. Sels yn 'e natuer fine wy krûden en planten dy't genêze of deadzje ôfhinklik fan 'e brûkte proporsjes. Yn lichte doses befoarderet lindetee de sliep, mar yn hege doses wekket it op en foarkomt it sliep. De natuer leart ús de swierrichheden fan 'e medyske praktyk. As kristen, dy't nei God harket, merk ik op dat de minskheid it sawat 5.800 jier sûnder fysike en gemyske wittenskip dien hat. Minsken hawwe op ierde libbe yn mear of minder sûne omstannichheden keppele oan mear of minder skealike en destruktive dieetkeuzes, en se hawwe de gefolgen akseptearre, soms jonger as normaal stoarn. Mar yn dizze 5.800 jier hat de natuer net te lijen hân fan harren hannen. De moderne wittenskip is ferskynd as in diabolyske fergiftige kelk, en syn gif hat him ferspraat yn en oer de hiele ierde. Wy moatte earlik wêze en de skea notearje dy't oanrjochte is. It hat gefolgen dy't foar it earst de ferlinging fan it libben op ierde

yn twifel lûke. Rjochtfeardiget dizze ienfâldige observaasje net berou of spyt dat de wittenskip it wolwêzen en it libben yn gefaar brocht hat? Fier fan beskuldige te wurden, dominearret de wittenskip religieus de geasten fan politike liederen, en it leit syn manier fan sjen op. Yn it nijs sûnt 2020 is it oan 'e oarsprong fan 'e folsleine ferlamming fan Jeropeeske en Westerske naasjes. Want syn besluten wurde troch de steatshaden sels folge. De flok fan it ferlitten fan God en syn noarmen komt tsjin in tige hege priis, en dit is allinnich it foarspul, de oanbetelling op 'e rekken foar de priis dy't noch betelle wurde moat.

Tagelyk, om 1843 hinne, kinne twa feroarings mei enoarme gefolgen waarnommen wurde. Oan 'e iene kant sette in test fan leauwen basearre op belangstelling foar Gods profetyske wurd it protestantske kristlike leauwen yn 'e Feriene Steaten op 'e proef. Oan 'e oare kant, nei it ûnglorieuze, sels desastreuze, resultaat dat God waarnommen hat, sille deselde Feriene Steaten en Europa begjinne mei de ûntwikkeling fan yndustriële fysike en gemyske wittenskip. Yn Frankryk sjogge wy de earste stoomwein; yn Ingelân ferskine de earste stoomtreinen, spoaren krús en krús kristlike en kolonisearre lannen. Dan is it de beurt oan oalje om benzinemotors te brûnen. Yn 'e Feriene Steaten wurde oaljeboertorens yn grutte oantallen oprjochte yn fijannige gebieten dy't lang ferlitten bleaunen. Oan 'e ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch sil de ûntwikkeling fan 'e earste Amerikaanske atombom folge wurde troch mear as 2.000 eksploazjes foar testen oant ús tiid. Moatte wy earne oars sykje nei de oarsaak fan 'e wrâldwide opwaarming? Wat fertsjintwurdigje de koalstofdioksiede-útstjit fan moderne motorauto's yn ferliking, wittende boppedat dat koalstofdioksiede it iten is fan 'e plantenwrâld? Man, jo rispe hjoed wat de minsklike wittenskip generaasjes lang, yn ûnbewustwêzen en soarchleazens, siedde hat. It ûnderwerp fan atoomproeven luts pas de belangstelling fan 'e folksmassa doe't dizze testen plakfûnen tichtby minsklike wenplakken. Mei de tiid waarden dizze testen útfierd yn woastyn- of ûndergrûnske gebieten, of sels yn it hert fan 'e seeën. Ek ûnderskat de minskheid har serieuze gefolgen, om't de Ierde in sletten skip is, ûnbidich, mar dochs beheind. Ik ûntduts op it ynternet in fideo dy't yn fersnelde animaasje de opienfolging fan 2100 atoombomproeven fan ferskate machten presintearret. It ding is yndrukwekkend en tige iepenbierjend fan 'e gefolgen dy't útfierd binne foar de atmosfear fan 'e Ierde en foar de boaiem fan bestraalde sônes, feroardiele om't se millennia lang ûnbewenber makke binne. De Russyske tsaar Bomba ferneatiget alle dier- en plantelibben yn in ring fan fjoer, oer in diameter fan 500 kilometer, en it sil brûkt wurde yn 'e Tredde Wrâldoarloch, dy't foar 2030 komt. Jout God hjoed de dei omtinken oan 'e steat fan syn planeet? Nee, om't hy syn ein fan it begjin ôf wist. It is keppele oan it lot fan 'e minske en bestie allinnich om him nei de ferneatiging fan syn soarte nei 6.000 jier te bringen. Om dizze oerjefte fan God oan in ferneatiging te begripen dy't hy sels programmearre hat, moatte jo witte dat tusken 533, de datum fan Justinianus syn dekreet dat it Romeinske pauselike rezjym oprjochte, en 538, de datum fan syn effektive ynstallaasje yn Rome, yn 535 en 536, twa enoarme fulkanen efterinoar har stof en giftige gassen yn 'e atmosfear spuiden, elk oan tsjinoerstelde einden fan it spektrum; ien yn Midden-Amearika, de oare yn Yndoneezje. Stof fersprate him oer de hiele ierde yn beide healrûnen, en it keizerlike keninkryk fan keizer Justinianus, konstant

bedutsen mei tsjuster, waard troffen troch hongersneed en pest, wêrby't tûzenen minsken omkamen. Dit wie Gods manier om de tiid te markearjen foar de ynstallaasje fan it tsjustere pauselike rezjym. Hy besocht syn planeet net te sparjen. Yn ús moderne tiid hat de minske de see en it lân lang brûkt om syn ôffal te recyclearjen. Mar troch plestik te meitsjen, joech hy troch syn wittenskip fisk en skulpdieren iten dat se net assimilearje en dat har deadet. Tink derom dat dit ding allinich it ein fan 'e wrâld foar 2030 befêstiget. Want de opboudde flaters en de skea dy't ûntstiet út in kearnarloch litte gjin kâns op lange termyn oerlibjen foar de minsklike soarte dy't oarspronklik nei it byld fan God skepen is. Foar dizze ferneatiging sil it probleem fan skjin wetter, drinkber sûnder sykte te feroarsaakjen, ûntstean. Omdat it gebrûk fan bestridingsmiddels en gemyske dongstoffen sûnt har earste produksje yn 'e FS lânbougrûn en ûndergrûnske wettertafels fersmoarge hat, oant it punt dat drinkwetter krap begjint te wurden. Mar de wittenskip is net de ienige skuldige, om't de groei fan stedske befolking no nivo's berikt dy't in kettingreaksje fan problemen feroarsaakje. Doe't se op it plattelân wennen, konsintrearren minsken har ôffal net en helle elk har eigen iten út 'e ierde. En de natuer hie gjin lêst fan har oanwêzigens. De boaiem regenerearre natuerlik jier nei jier. It ferlitten fan dit soarte libben markearre it begjin fan in fiseuze sirkel dy't úteinlik soe liede ta de ûnmooglikheid om op ierde te oerlibjen.

Falske frommens

Lykas dizze útdrukking oanjout, is dizze frommens basearre op in "falske" opfetting fan leafde. Dyjingen dy't dermei dwaande binne, belibje iensidige leafde. Harren tefredenheid is sintraal op harsels; dizze minsken hâlde fan God en it idee dat se fan God hawwe, en dat is genôch foar har. Dizze opfetting fan leafde is falsk, om't leafde boud wurdt troch in moeting waans doel it útwikseljen en dielen fan in mienskiplik genot is. Foar in leauwige is it wichtich en ûnmisber om soargen te meitsjen oer hoe't God har beoardielet, om harsels net te ferrifeljen oer de aard fan har relaasje dy't al of net mei God oprjochte is. Jezus sei tsjin syn trouwe learlingen: "*Myn frede jou ik jimme* ." Dit is gjin wûnderbaarlike frede, mar gewoan it natuerlike gefolch fan 'e rêst fan 'e sielen fan 'e útkarden, rêst dy't krigen wurdt as har gewisse har net of net mear skuldich fielt. En dizze rêst is dêrom de natuerlike frucht fan hearrigens oan 'e ferordeningen fan it rêdingsplan dat troch God yn Jezus Kristus definiearre en folbrocht is. Dit is wannear't de wurden fan 'e Bibel korrekt oerset wurde moatte. Yn tsjinstelling ta wat guon ferzjes sizze, sei Paulus net: "*Alles wat gjin oertsjûging is, is sûnde* ," mar: "*Alles wat gjin leauwe is, is sûnde* ." "*Oertsjûging* " kin ferwize nei eat falsks; krekt oarsom, "*leauwe* " ferwiist nei it skreaune wurd fan God, dat net falsk wêze kin, spesifyk yn 'e orizjinele "*Hebriuwske en Grykske* " teksten. Jo kinne sa begripe dat wiere frommens en falske frommens identifisearre en fan elkoar ûnderskieden wurde troch de opfetting dy't elk minsklik skepsel oan 'e Bibelske Skrift jout.

Under ynspiraasje fan demoanen kin it religieuze aspekt meardere foarmen oannimme neffens harren útfiningen; foarmen dy't it universele religieuze libben oeral op ierde iepenbieret. Dêrom hat God yn syn wiisheid in unyk paad gravearre om de beroufolle sûnder te lieden nei syn oanbod fan heil, dat allinnich rêst op 'e

dea fan syn Kristus. Sadat dit middel oan 'e minsken presintearre wurde kin oant it ein fan 'e wrâld, liet Hy syn plan yn 'e Bibel skriuwe. Dêrom rêst heil op 'e wiere kennis fan dizze hillige Skriften, fan 'e earste wurden dy't Mozes skreaun hat ûnder it diktaat fan God, oant de lêste, skreaun troch de apostel Johannes, waans geast troch God finzen nommen waard, om him de fisioenen fan syn Iepenbiering, Iepenbiering neamd, te presintearjen.

De minske moat leare om syn eigen gedachten net te fertrouwen, want hy is net yn steat om ûnderskied te meitsjen tusken dyjingen dy't fan himsels komme, dyjingen dy't fan God of ien fan syn ingels komme, en dyjingen dy't fan diabolyske demoanen komme. Us harsens is "hacked", en yn dizze situaasje biede allinich de Bibel en har lear ús in godlike garânsje. As foarbyld, fan it begjin fan syn ierdske tsjinst ôf, sjogge wy Jezus de ferliedingen fan 'e duvel ôfwize troch de Skriften oan te heljen. Dit foarbyld wurdt ús jûn, sadat wy him imitearje kinne en begripe dat wiere frommens allinich basearre wurde kin op perfekte oerienkomst mei de noarmen fan hilligens dy't fêststeld en iepenbiere binne troch de hiele Bibel. Tink oan dit sammelteken dat it protestantske leauwe yn 'e 16e ^{iuw} karakterisearre : "Sola scriptura", in Latynske formule dy't "allinich de Skrift" betsjut. It hat al syn wearde yn 'e rin fan' e tiid bewarre en makket noch altyd, yn 'e definitive ferwachting fan' e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, it ferskil tusken wiere en falske frommens.

Homoseksualiteit

Dit ûnderwerp freget in soad oandacht. Yn oerienstimming mei it foarige tema is kennis fan it "hacken" fan ús harsens essensjeel. Dyjingen dy't dizze kennis misse, skriuwe alles wat se fiele ta oan 'e natuer en har funksjonearjen, en normalisearje it logysk. Ik lies yn Spr. 29:18: " *Wêr't gjin fisy is, giet it folk te lijen; lokkich is hy dy't de wet hâldt!* " Sûnder leauwe en syn iepenbiering kin de moderne Westerske minske him net yntinke dat wat yn him bart feroarsake wurde kin troch in entiteit dy't him frjemd is. Lykas Tomas, as se net sjogge, leauwe se net. En dêr leit it probleem, de gedachten en gefoelens fan ús harsens binne net sichtber. Mar it gefoel bliuwt yndividueel ûnûntkenber. Op deselde wize as moardnerige gedachten ynspirearre wurde troch demoanen yn moardners, komme oanset ta it leauwen fan himsels in frou foar in man of oarsom, in man foar in frou, foar en ferklearje homoseksualiteit en allerlei noch mear ôfgryslke perversjes. De term is út: " *gruwel* ". It is dejinge dy't God yn 'e Bibel jout oan 'e praktiken dy't hy feroardielet en feroardielet. Yn it âlde ferbûn waard it godlike oardiel útfierd troch de minsken dy't de minsken dy't skuldich wiene oan dizze " *gruwelen* " stiennigen . Yn it nije ferbûn naam Jezus persoanlik de ferantwurdlikens foar de fertsjinne straf foar de sûnden dy't tsjin God begien wiene. " *De wraak is fan my, de straf is fan my,* " sei er. Dochs is Gods oardiel oer dizze dingen net feroare, en syn feroardieling fan gruwelen giet troch oant it ein fan 'e wrâld, om't hy yn Iepenbiering 21:27 ferklearret: " ***Neat ûnreinichs sil deryn komme , noch ien dy't gruwelen of ligen docht ; allinnich dejingen dy't skreaun binne yn it boek fan it libben fan it Lam sille deryn komme.*** "

Yn ûnwittendheid kin elk ierdske skepsel ferrifeld wurde troch ûnsichtbere demoanen, mar dit ekskus hâldt op om't Gods ferbodden iepenbiere wurde en ta de kennis fan 'e minsken brocht wurde, troch de Skriften fan syn Hillige Bibel. Dêrom foarmje homoseksualiteit en syn perversjes sykten fan 'e minsklike siel dy't de Almachtige Jezus Kristus genêze kin, as it slachtoffer ree is om te bekearen en al syn ferordeningen te folgjen. Foar him is it in kwestje fan folslein feroarjen fan master. De minske is of ûnder de ôfhinklikens fan God, of ûnder dy fan 'e duvel of syn demoanen. Hy hat allinich de kar tusken frijheid yn hearrigens oan God of slavernij yn ûnderwerping oan demoanen mei de dea as syn bestimming.

Yn it nije ferbûn herinnert allinnich dizze tekst fan Paulus, fan Rom. 1:26 oant 32, oan 'e feroardieling fan seksuele ôfwikings troch God: " *Dêrom joech God harren oer oan skandelijke genegenheden, want sels harren froulju hawwe it natuerlike gebrûk feroare yn dat wat tsjin 'e natuer is;*" en likegoed de manlju, it natuerlike gebrûk fan 'e frou ferlitten, baarnden yn har lust nei elkoar, **manlju mei manlju dy't ûnfatsoenlik wurken**, en yn harsels de fergoeding fan har dwaling ûntfange dy't passend wie. En om't se God net yn harren kennis hawwe woene, joech God harren oer oan in ferdorven geast, om dingen te dwaan dy't net geskikt binne, fol mei alle ûnrjochtfeardichheid, goddeloazeheid, hebzucht, kwea-aardichheid; fol oergeunst, moard, rûzje, bedroch, kwea-aardichheid; roddelers, lasterders, goddeleazen, arrogante, heechmoedige, opskeppers, útfiners fan kweade dingen, ûngehoorzaam oan âlden, sûnder begryp, sûnder leauwe, sûnder natuerlike genede, sûnder genede. En wittende it oardiel fan God, dat dejingen dy't sokke dingen dogge, de dea fertsjinje, dogge net allinich itselde, **mar hawwe ek wille yn dejingen dy't se dogge**. De hichte fan dizze "gruwelen" wurdt hjoed berikt troch it feit dat homoseksuelen waans status legalisearre is troch minsklike wetten iepenbier de ferlossing opeaskje dy't Jezus Kristus biedt. Moderne minsklike maatskippijen, dy't, nei't se dizze dingen feroardiele hawwe, se hjoed legalisearje en "goedkarre", lûke de rjochtfeardige grime fan God op harsels. Goedkarring hat dêrom serieuze en ferskriklike gefolgen, sels foar dyjingen dy't se sels net praktykje. Elkenien sil gau de noarm fan syn rjochtfeardige grime ûnderfine. Mar dit soarte "gruwelen" is net it wichtichste doelwyt fan it godlike oardiel dat iepenbiere wurdt yn syn Iepenbiering, wêryn't de term "gruwel" ferwiist nei de falske kristlike religys dy't, troch de praktyk fan snein, de ferhearliking fan 'e heidenske dei rjochtfeardigje dy't wijd is oan 'e gloarje fan' e sinnegod. Dit soarte ôfgoadery is keppele, yn Iepenbiering 21:27, oan 'e term "**leagen**" of it absolute tsjinoerstelde fan syn "**wierheid**" dy't de noarmen fan syn wetten en de unike foarm fan syn rêdingsprojekt oantsjut.

God en wille

Dit punt is it neamen wurdich: wille is troch God skepen om aksjes oan te moedigjen dy't needsaaklik makke binne yn syn plan foar it libben op ierde. Yn 'e seksuele hanneling stimulearret wille de fuortplanting fan soarten. Dit jildt foar

minsken en bisten. Smaakgenoech bestiet om it fieden en fuortplantsjen fan ús libbene sellen oan te moedigjen. It idee fan wille lit minsken bisten trainen dy't de útfiering fan in aksje keppelen oan it wille dat krigen wurdt yn 'e foarm fan in oanbod fan noflik iten. God hannellet op deselde wize mei syn útkarden, oan wa't hy yn Jezus ferklearre hat, yn Mattéus 7:7: "*Freegje, en it sil jo jûn wurde; sykje, en jo sille fine; klopje, en de doar sil foar jo iepene wurde.*" "*Sykje*" is in ynspanning, en "*fine*" is de beleaning. Dizze wet fan wille, dy't op alle gebieten jildt, demonstrearret it bestean fan 'e Skeppergod fol mei leafde foar syn skepsels. Allinnich it tafal koe net dwaande wêze mei it oanbieden fan wille oan wêzens dy't op ierde libje. Se fertsjinje it dêrom om neamd te wurden: ierdske skepsels fan 'e libbene God, en as sadanich binne se him, op syn minst, respekt, eare en gloarje skuldich. De oanbidding en leafde foar syn persoan bliuwe de oanfolling dy't allinnich troch syn útkarden brocht wurdt. Lykas Daniël, neffens Dan. 10:12, wurde dejingen dy't "*sykje te begripen*" de mystearjes dy't foarsteld binne yn 'e foarm fan godlike iepenbieringen beleanne troch antwurden fan God te krijen. De beleaning fan 'e ynspanning fan stúdzje is kennis dy't ús persoanlikheid transformearret. Wat wier is foar fysyk iten is like wier foar geastlik iten. Dêrom lêze wy yn Matt. 4:4: "*Jezus antwurde: Der stiet skreaun: De minske sil net allinnich fan brea libje, mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt.*" "

Mar wille is keppelen oan in strikt persoanlike yndividuele wurdearring. It wille fan ien persoan is net needsaaklik it wille fan in oar. Ek moat begrepen wurde dat it wille dat troch God rjochtfeardige wurdt allinich fûn wurdt yn 'e libbensstandert dy't hy goedkart. It wille fan 'e útkarden is net dat fan 'e fallen. It libben biedt ûnskuldige wille, mar, fruchten fan perversje, oare soarten wille binne ferbean en feroardiele troch God. Dit binne dejingen dy't demoanen befoarderje en oanmoedigje yn 'e geasten fan opstannige minsken; de meast talryk, fertsjintwurdige yn mannichte.

Frankryk ferdield en brutsen

Dizze situaasje, erkend en opmurken oan 'e ein fan 2021, koe foarkommen wurde as de liederen wisten hoe't se gebrûk meitsje moasten fan 'e histoaryske lessen dy't yn 'e Bibel rapportearre binne.

De earste les fan Gods tsjûgenis iepenbieret de flok fan ynkompatibele minsklike mingsels. Genesis 6 fertelt hoe't de houliken dy't minsken út it trouwe kamp, de "soannen fan God", ferienigje mei de "dochteren fan 'e minsken", it ôfgoaderije ûntrouwe kamp, resultearren yn 'e fersprieding fan it kwea en, as straf, folsleine ferneatiging troch it wetter fan 'e flood.

De twadde les nimt ús mei nei de tiid doe't Jakob syn famylje, of Israel, har yn Egypte nei wenjen sette mei Jozef, dy't de grutfizier fan 'e farao wurden wie. Sawat twa iuwen letter, sammele yn Gosen yn it fruchtbere Nylgebiet, begûnen de Hebreërs in soad te wurden; mear as in miljoen manlju, plus froulju en bern. Dizze groei soarge de nije farao terjochte soargen, waans foarsichtigers wy groetsje moatte. Dizze groei koe elk momint in ynterne oarloch yn syn lân Egypte ûntstean litte. Dizze farao soe opstannich tsjin God blike te wêzen, mar hy wie net dom. Hy soarge foar de belangen fan syn folk. It gearwenjen fan 'e

Hebreeërs en de Egyptenaren hie syn grins berikt en naam de foarm oan fan in ferskriklike flok foar it gastfrije Egyptyske folk.

In bytsje letter, nei de tsien ûntmoedigjende pleagen fan God, soene it folk fjirtich jier yn 'e woastyn swalkje, oan 'e ein dêrfan naam Israel it op him om Kanaän te feroverjen, it lân fan 'e reuzen, de Amoriten, waans ûngerjuchichheid syn hichtepunt berikt hie, 400 jier nei de oankundiging dy't God oan Abraham die yn Gen. 15:16: " *Yn it fjirde geslacht sille se hjir weromkomme; want de ûngerjuchichheid fan 'e Amoriten is noch net fol.* " En dêr, om duorsume rêst foar Israel, syn folk, te garandearjen, naam God it op him om de ynwenners fan it lân út te roegjen foar de opmars fan 'e Hebreeërs. Hy stjoerde hoarnen en giftige miggen tsjin 'e reuzen dy't har befolking desimearren. Gods befel dat oan Israel jûn waard, wie om har fijannen noait oerlibje te litten. Hoe ferskriklik dit befel ek liket foar gefoelige en humanistyske sielen, it komt út 'e absolute godlike wiisheid fan 'e grutte skepper God. In fijân libje litte soe wis de wei tariesde foar fijannigens ûnder syn neiteam. En God woe syn folk besparje fan dizze tragyske situaasje. Israel folge dit godlike befel net op en krige úteinlik de pynlike gefolgen. Nei de sûnde fan 'e foar de sûndfloed kinne jo begripe wêrom't God besocht fierdere minsklike minging te foarkommen om syn folk Israel te beskermjen tsjin 'e ôfgoaderije religieuze praktiken fan oare folslein heidenske folken.

Gods warskôging wie fan gjin nut, houliken mei bûtenlanners brochten Gods grime oer in Israel dat úteinlik yn ôffal en ôfgoaderij ferzonk. En de lêste les fine wy yn Jeruzalem nei de weromkomst fan it Hebrieuske folk fan 'e deportaasje nei Babylon yn Chaldea, yn in aksje dy't taskreaun wurdt oan 'e pryster Ezra; yn Ezra 9:1: " *Nei't dit foltôge wie, kamen de liederen nei my ta en seine: It folk fan Israel, de prysters en de Leviten hawwe har net ôfskieden fan 'e folken fan dizze lannen, **mar se imitearje har gruwels**, dy fan 'e Kanaäniten, de Hettiten, de Perizziten, de Jebusiten, de Ammoniten, de Moabiten, de Egyptners en de Amoriten. **Want se hawwe fan har dochters foar harsels en foar har soannen nommen, en hawwe it hillige ras mei de folken fan dizze lannen mingd**; en de liederen en de magistraten wiene de earsten dy't dizze sûnde begienen.* " Om Gods goedkarring werom te krijen, waard in beslút nommen; Ezra 10:3: " *Lit ús no in ferbûn slute mei ús God om al dizze froulju en harren bern fuort te stjoeren, neffens it advys fan myn hear en fan dyjingen dy't bibberje foar de geboaden fan ús God. En lit it dien wurde neffens de wet.* " En it waard dien; Ezra 10:17: " *Op 'e earste dei fan 'e earste moanne makken se in ein oan alle manlju dy't frjemde froulju nommen hiene.* "

Yn syn tiid iepenbiere de profeet Bileam oan kening Balak hoe't hy, troch de dochters fan syn folk te trouwen mei de soannen fan Israel, har korrumpearje koe en har Gods stipe ûntnimme koe. Tidens it kristlike tiidrek waard dizze aksje op in gruttere en mear geastlike skaal werhelle. God nimt symboalysk Bileam syn aksje op om de yngong fan it heidendom yn 'e kristlike religy te yllustrearjen yn Iepenbiering 2:14: " *Mar Ik haw in pear dingen tsjin dy, om't jo **dêr** lju hawwe dy't de lear fan Bileam oanhâlde, dy't Balak learde om in stroffelstien foar de soannen fan Israel te lizzen, om dingen te iten dy't oan ôfgoaden offere binne en om hoererij te begaan.* " De plak yn kwestje is Rome, " *dêr't de troan fan Satan is* " lykas it foargeande fers 13 spesifisearret; Dit is út it jier 538. It gebrûk fan 'e

bekende oansprekfoarm troch de Geast wurdt rjochtfeardige troch it feit dat der yn Rome noch wiere tsjinnern fan Jezus Kristus binne. Nei Jeruzalem waard Rome de plak fan wêrút it Westen kristen waard ynstee fan evangelisearre. Omdat de aksje laat waard troch it folk fan " *de lear fan Bileam* " en it de Roomsk-Katolike religy wie dy't him ferspraat en net it wiere kristlike leauwe.

Fansels is Frankryk net Israel, mar troch syn lessen te jaan fia de ûnderfining fan dit Hebrieuske folk, biedt God se oan elke yntelliginte man, sadat hy derfan profitearje kin, wat syn folk en syn bertelân ek is.

It is ûnmooglik om net te notearjen hoe skealik it is foar minsken om gjin goede relaasje mei God te hawwen. Want de úteinlike gefolgen binne dea en ferneatiging.

De les dy't wy krekt sjoen hawwe is basearre op 'e gefaren fan etnyske minging, en dit is benammen it gefal foar twa lannen: de Feriene Steaten en Frankryk. Frankryk ûnderskiedt him troch it rjocht fan it lân, dat automatysk de Frânske nasjonaliteit jout oan elk bern dat op syn grûngebiet en syn oerseeke besittings berne wurdt. It tragyske lot fan dizze naasje wie boud op hast selsmoardbeslissingen: it wolkom hjitten fan syn fijannen, mar ek it ferbod op it opnimmen fan statistiken oer de gearstalling fan syn befolking. It probleem, dat Farao freze foar syn Egypte, sil op Frankryk falle en liede ta syn moardnerige ûndergong. Yn Iepenbiering 11:8 is de namme " *Egypte* " dy't symboalysk jûn wurdt oan syn haadstêd Parys, dêrom goed rjochtfeardige. As wy nei syn skiednis sjogge, is dit lân troffen troch keatlingflokken. Sûnt Clovis, de earste kening fan Frankryk dy't ferlieden waard troch Rome, de oanhinger waard fan syn pausen; Doe, yn 'e 16e ^{iuw}, markearre Parys syn oanhing oan it katolisisme troch te fjochtsjen tsjin it protestantske herfoarme leauwe. Doe, nei syn Revolúsje en de Republyk, waard it in koloniale macht. En hjir waard syn lêste ûngelok taret. It ferlear úteinlik syn Aziatyske koloanjes en dy fan 'e Maghreb. Dekolonisaasje markearre it begjin fan syn delgong, mar globalisme en de media lieden Afrikaanske en Noard-Afrikaanske befolkingen om te emigrearjen nei Frankryk, sa iepen en gastfrij, om foardiel te meitsjen fan syn rezjym fan frijheid en syn sosjale generositeit. Mar ûnder dizze oankomsten binne moslims fol wrok tsjin de eardere kolonisator, en de konfrontaasje dy't Frankryk út har lân ferdreau, sil dizze kear werhelle wurde, op it lân fan Frankryk dat God oan har sil jaan. Sa sil it Europa fan 'e " *tsien hoarnen* " fan Daniël 7:7-24 bestraft wurde troch in Tredde Wrâldoarloch nei it byld fan Juda, dat trije kear troch God slein waard, troch kening Nebukadnessar, neffens 2 Kroniken 36:5 oant 21.

It neistlizzen fan ferskate monoteïstyske religys binnen deselde naasje skept problemen fanwegen de frustraasje fan 'e kompromissen dy't nedich binne om te foldwaan oan 'e noarmen dy't troch dizze gastnaasje fêststeld binne. Allinnich al de wyklikse rêstdei skept swierrichheden by it organisearjen fan wurk, wittende dat de rêstdei dy't troch kristenen waarnommen wurdt de earste dei is, dy fan moslims de sechsde, en dy fan joaden en keazen kristenen de sân-de. Earder of let komt de moslim ta it easkjen fan respekt foar syn rêstdei, de sechsde; de joad docht itselde om de ymperative oarder fan syn God te folgjen; it lân dêr't de earste dei de noarm is, wegeret dizze easken en it is in botsing en religieuze konfrontaasje. Want ûnderwerping oan in standert dy't tsjinoersteld is oan dy fan

'e beoefene religy skept in gefoel fan frustraasje by de ûntefreden folgeling. Eins wie de frede dy't oant ús tiid berikt is basearre op it gebrek oan bewustwêzen fan dizze frustraasje. Religy wie net de primêre soarch fan ymmigranten út 'e Maghreb; it wie wurk en jild om te oerlibjen dy't har twongen om de Middellânske See oer te stekken om har yn Frankryk te festigjen. Mar hjoed, fêstige, nasjonalisearre, en yn gruttere oantallen, fiele moslims har hieltyd frustrearre, en har easken wurde hieltyd driuwender.

Under de populaasjes dy't troch Frankryk wolkom hjitten wurde, binne d'r swarte minsken dy't de Advintistyske tsjerken fan Parys en Lyon folje. Swarte minsken hawwe de ynfloed fan 'e sekuliere ateïstyske stream fan Westerse blanken better wjerstean kinnen. Faak animistysk fan oarsprong, hawwe swarte minsken altyd bewust west fan it bestean fan ûntlichemde geasten en se ûnderhâlden relaasjes mei har markearre troch sichtbere manifestaasjes; ek is it boppenatuerlike natuerlik foar har, yn tsjinstelling ta skeptyske of ûnleauwige blanken. De tagong ta de God fan 'e wierheid wurdt sa makliker foar har makke.

Kryst

Dizze saneamde kristlike feestdei wurdt markearre troch kritearia dy't it allinich mar haat meitsje kinne troch de God fan 'e wierheid. Op basis fan 'e opgarjen fan leagens en ôfgoaderij kinne jo begripe dat ik dit oardiel net oerdriuw.

Earst, tink derom dat dit feest net organisearre waard troch de wil fan God; de Bibel jout gjin presyzje om in datum fêst te stellen foar de berte fan Jezus, de Kristus fan God. De reden foar dizze stilte is dat God belang jout oan 'e dea fan Jezus, net oan syn berte. Troch dit feest te organisearjen dat nei alle gedachten de berte fan Jezus fiert, konsolidearret en rjochtfeardiget de katolike religy har foarstelling fan Kristus yn 'e steat fan in poppe dy't hâlden wurdt yn 'e earms fan Maria, syn mem dy't sels it objekt is fan 'e wichtichste oanbidding.

De datum dy't Rome keazen hat, 25 desimber, wie oarspronklik dy fan 'e berte fan 'e minsklike god Tammuz, soan fan 'e minsklike goadinne Semiramis, frou fan 'e kening fan Babel, de ferneamde Nimrod, ek tige minsklik. Tammuz waard fertsjintwurdige troch it byld fan in sinneskiif. It wurd "Kryst" komt fan it Latynske "dies natalis" dat bertedei betsjut; dy fan dizze heidenske Tammuz. Under de Romeinen wie dizze perioade wijd oan 'e Saturnalia-festivals dy't markearre waarden troch orgiastyske praktiken. Om minsken te behagen dy't graach fierden en har fiering behâlde woene, feroare it katolisisme syn motyf. Sa ferfong de berte fan Jezus dy fan Tammuz of dy fan 'e Saturnalia. De ferbining tusken Tammuz en Jezus wie de sinneskiif, om't Kristus foar it pauslike Rome de sinnegod is dy't fierd en oanbea wurdt op 25 desimber en de earste dei fan 'e wike fan 'e godlike oarder ynienen, troch minsklik beslút, de " **sânde dei**" **waard**. » sûnt 1981, yn it wurdboek fan Larousse; dizze nije standert is oplein troch it ISO 8601-beslút fan 'e Ynternasjonale Organisaasje foar Standardisaasje.

De Feriene Steaten, hannelers en " *keaplju fan 'e ierde* " yn Iepenbiering 18:11, makken it mytyske karakter fan Sinteklaas. Se joegen him syn uterlik en syn kleuren, wyt en read, dy't al har frisdrank "Coca-Cola" karakterisearren. De Feriene Steaten joegen dizze feestdei syn uterlik en syn kommersjele doel, troch it

prinsipe fan it oanbieden fan kado's oan bern te fernijen, lykas de heidenen diene foar Tammuz. Sa is de feestdei dy't âlden en bern yn alle Westerse folken betoveret neat oars as in konsintraasje fan ôfgryslke dieden dy't allinich by steat binne om de God fan 'e wierheid, Jezus Kristus, lilk te meitsjen. Mei dizze dingen yn 'e kunde soene syn útkarden der goed oan dwaan om har net oan diel te nimmen.

De Bibel tsjûget fan 'e " *glorieuze frijheid fan 'e bern fan God* ". Wy moatte ús net fersinne oer de betsjutting fan dit wurd " *frijheid* ", om't it allinich betsjutting hat foar God en syn útkarden yn tsjinstelling ta " *de slavernij fan 'e sûnde* ". Dúdlik en presys hearricht it skepsel God of de duvel. Gehoorzaamheid oan God bestiet út it tapassen fan 'e noarmen fan syn wetten, en gehoorzaamheid oan 'e duvel bestiet út it ûngehoorzaam wêzen oan God en it yn skeel gean mei him. As de Bibel dochs it ferskinen fan dizze " *frijheid fan 'e bern fan God* " ûnderstreket, is dat om't yn Jezus Kristus, neist de wyklikse fiering fan 'e hillige sabbat, alle oare religieuze feestdagen fan it âlde ferbûn ferdwine. It religieuze libben wurdt sa ferienfâldige ta it uterste, en de "útkarden fan Kristus" genietsje fan in konkrete en tige echte frijheid. Gjinnedsaak foar in ierdske tuskenpersoan, it trochgeande libben fan elk wurdt in foarm fan oanbidding, en de noarm dy't folge wurde moat, stiet skreaun yn 'e Bibel, dy't, neffens Iepenbiering 11:3, de " *twa tsjûgen* " fan 'e libbene God foarmet. En boppe alles biedt de relaasje dy't ûnderhâlden wurdt mei God de help en it advys fan Jezus Kristus dy't hy yn 'e Hillige Geast bringt oan dyjingen dy't wierlik by him hearre; en dit, oant it ein fan 'e wrâld, neffens syn belofte dy't trou hâlden en yn eare hâlden wurde sil.

Lykas de falske Kryst, bestiet it werhelle gebrûk fan 'e namme "snein" út it rjochtfeardigjen fan syn karakter as "de Hearedei" wylst it eins allinich de "duvelsdei" is, en sterker sûnt 1981, doe't it de standert fan " *sân-de dei* " fan ús wiken taskreaun waard. As de "earste dei" koe de namme "de Hearedei" histoarysk rjochtfeardige wurde as de dei doe't Jezus libben ferskynde en opstie oan syn learlingen. Mar dizze opstanning rjochtfeardige net dat it fierd waard troch in wyklikse rêst ten koste fan 'e "sabbat" dy't troch God hillige wie. Om te tsjûgjen fan ús oanhing oan 'e wierheid dy't troch God fêststeld is, hawwe wy mei myn bruorren en susters yn Kristus de Romeinske "snein" omneamd ta "Soldi", wêrtroch't it oerienkomt mei de namme dy't yn it Ingelsk "Sunday" jûn wurdt, en yn it Dútsk "Sonntag". Troch dizze dei "Soldi" te neamen, kin de nijsgjirrigens fan 'e petearpartners wekker wurde en de kâns biede foar in heilzame útlis. It moat opmurken wurde dat de namme "Heardei", dat is "snein" oerset út it Latynske "Dies Domenica", allinnich yn Frankryk, "de âldste dochter" en histoaryske bewapene stiper fan 'e Katolike Tsjerke, oplein is, yn Spanje, Portugal en Itaalje, dêr't it de namme "Domenica" draacht, wat "Hear" betsjut; yn Itaalje dêr't de Pauslike Hillige Stoel leit, " *de troan fan Satan* ", sels, syn ynspiraasje. De hichtepunt fan 'e arroânsje fan it katolisisme is dat yn it Italiaansk it wurd "Sabato" **de hillige sabbat fan God oantsjut. dat Rome op it sechsde plak fan 'e dagen fan 'e wike pleatst** . Yn 'e Frânske standert giet dizze aksje ûnopmurken trochdat it wurd "sabbat" en syn woartel ferfongen binne troch de namme "Samedi", wêrby't de ferfanging fan 'e "b" troch de "m" de namme "Sabbat"

negearre makket. Under dizze ûndúdlike namme "Samedi" kin it betize wurde mei it Ingelske "Saturday" dat de gloarje fan 'e Romeinske god "Saturnus" fiert.

De útkarden fan Kristus, God fan 'e wierheid, moatte dêrom, yn kennis, dizze noarmen dy't troch de duvel fêststeld binne, opnij beskôgje en har relaasje mei God bouwe, troch yn har gedachten en har tsjûgenis syn tiidsnoarm en dy fan syn wyklikse kalinder oan te nimmen, wêryn't de earste dei fan 'e wike in ûnheilige dei is en sels ûntheilige, dat is, ûnrein, troch it Romeinske heidendom lykas de oare dagen fan 'e wike, allegear wijd oan 'e Romeinske astrale godheden. Neffens God begjint de wike dêrom mei de "Soldi", of "falske snein", en einiget op 'e sânde dei, mei "de sabbat hillige", troch syn heechste gesach, foar rêst, fan it begjin fan syn skepping fan 'e wrâld ôf; de ivige rêst fan it sânde millennium profetearre oan 'e ein fan elke wike en wêryn allinich de "útkarden fan Kristus Jezus" yn 'e kommende maitiid fan 2030 yngeane sille; de datum dy't markearre wurdt troch syn glorieuze weromkomst.

Ik tink werom oan 'e earste foarm fan 'e wike dy't troch God skepen en fêststeld is: Dei ien, dei twa, dei trije, dei fjouwer, dei fiif, dei seis en dei sân, hillige foar rêst en de sabbat neamd.

Slachtoffer fan in opgarjen fan gruweldaden, God ferklearre oarloch oan 'e opstannige minskheid. Oan it begjin fan 2020 kundige presidint Emmanuel Macron oan it Frânske folk, yn in serieuze toan, oan, en sloech har fêst: "Wy binne yn oarloch." Hy joech de agresje de skuld oan it coronavirus dat yn Sina ferskynde. Mar hy begreep net dat dizze aksje inisjearre wie troch Jezus Kristus, de almachtige God. No is it essensjeel om dit te begripen: mei dizze straf seit Jezus tsjin minsken: "Frede op ierde is foarby, perfoarst foarby." En as hy minsken liedt om in deadlik firus te meitsjen, is dat om't hy de dea berikke wol yn 'e rigen fan it rebellenkamp. Ek moat begrepen wurde dat wat de technyske effektiviteit fan 'e medisinen en faksins ûntworpen troch de minsklike wittenskip ek is, dizze minsklike middels wurde brûkt om de effekten fan in godlike straf te hinderjen en te ferminderjen. Dêrom fermannichfâldiget God de foarmen fan syn oanfallen tsjin 'e skuldigen, lykas oanjûn yn dit fers sitearre yn Ezech. 14:21-22-23: "*Want sa seit de Heare Heare: Hoewol't Ik myn fjouwer skriklike straffen tsjin Jeruzalem stjoer, it swurd, de hongersneed, de wylde bisten en de pest, om dêr minske en bist út te roegjen,... dochs sil der in oerbliuwsel wêze dat ûntkomme sil, dat derút komme sil, soannen en dochters. Sjoch, se sille nei jimme komme; jimme sille har wegen en har dieden sjen, en jimme sille treaste wurde fanwegen it ûngelok dat Ik oer Jeruzalem bring, fanwegen alles wat Ik deroer bring. Se sille jimme treaste, as jimme har wegen en har dieden sjogge; en jimme sille witte dat it net sûnder reden is dat Ik alles doch wat Ik deroan doch, seit de Heare, YaHWéH ».* Tink derom dat God yn dizze skriklike boadskip dy't in útroeging oankundiget, syn rêdingsplan yn herinnert, dat is om de minsken te selektarjen en te behâlden dy't him it meast trou bleaun binne. Nei "*Jeruzalem*", yn syn tiid, yn it jier 70, is it hjoed de beurt oan 'e ûntrouwe Westerske kristlike folken om it doelwyt te wurden fan 'e formidabel wapens dy't God brûkt. Hy sil syn skriklike plan útfiere oant it ein en sil de middels ymplementearje om it te berikken. Op wrâldwide skaal sille de ynweners fan 'e ierde úteinlik útroege wurde. Nei firussen, hongersneed en boargeroarloch sil in universele kearnarloch it oantal

oerlibjende minsken fierder ferminderje. Dan, yn 'e kontekst fan 'e " *sân lêste pleagen fan Gods grime* " beskreaun yn Iepenbiering 16, sille de lêste oerlibbenen ûnderwurpen wurde oan 'e lêste test fan it leauwe, dy't de " *sabbat* " sil sette tsjin de "dei fan 'e sinne", de falske Romeinske "snein". De bedriging fan 'e dea dy't rjochte sil wêze op Kristus syn útkarden sil him keare tsjin dejingen dy't it ynstelle, as de God dy't rêdt yngrypt om dejingen te rêden dy't him yn perfekte trou leafhawwe.

Marsjearjend nei de himel

Ik waard yn 1980 doopt en berikte dêrom yn 2020 40 jier tsjinst foar Jezus Kristus. In konstante stream fan ljocht kaam lykwols yn 'e foarm fan ynspiraasje om myn kennis fan 'e betsjutting fan 'e barrens dy't ik belibbe haw te fieden. Yn 'e Bibel karakterisearre dizze perioade fan 40 jier benammen de ûnderfining fan Mozes. Hy flechte op 40-jierrige leeftyd út Egypte en kaam 40 jier letter werom om de ballingskip fan syn Hebrieuske folk te begelieden. Yn 2020 kaam in tiid fan beproefd leauwe ta in ein, om't God nei desennia fan frede en wolfeart jûn oan 'e dominante Westerske kristlike folken aksje ûndernaam, op in manier dy't identifisearber wie foar syn útkarden. De ekonomyske blokkade feroarsake troch de **oerskatte effekten** fan it Covid-19 Coronavirus foarmet sichtber bewiis fan dizze feroaring yn gedrach fan 'e grutte skepper God, beledige, ôfwisd en troch hast alle minsken ferachte. In histoarysk detail dat it neamen wurdich is, is dat it Covid-19-firus seis dagen nei't de liederen besletten de Bibel te wizigjen, yn Sina ferskynde, sitaten fuorthelle dy't net oerienkomme "mei de fisy fan 'e Sineeske Kommunistyske Partij en har lieder". Sa'n oanfal op it hillige skreaune Wurd fan God koe net ûnbeantwurde bliuwe. Covid-19 hat it útdrukt.

Nei de úttocht út Egypte wachte in lange **mars** yn 'e woastyn op it Hebrieuske folk. Ek foar ús is sûnt 2020 **in lêste mars** begûn yn in minsklike relaasjekontekst dy't achterútgiet en hieltyd mear achterútgean sil. De tiid is kommen foar ferdieling, op in manier dy't analooch is oan wat God sei en die, neffens Sakarja 11:14: " *Doe bruts ik myn twadde stêf, Ienheid, om de bruorskip tusken Juda en Israel te brekken.* " De ferwizing nei " *Juda en Israel* " is net eksklusyf, om't dizze twa nammen tsjinje as stipe foar de berjochten dy't God oan syn tsjinners rjochtet oant it ein fan 'e wrâld. Dizze " *twadde* " " *staf* " iepenbieret it lêste gefolch fan it oere fan Gods oardiel oer de folken: de skieding of ferdieling fan folken dy't liedt ta moardnerige, oarlochsachtige agresje. No wurdt dizze " *staf* " foarôfgien troch it brekken fan in earste " *staf* " mei de namme " *Genede* " neffens Sakarja 11: " *Ik naam myn stêf Genede, en ik bruts it, om myn ferbûn te brekken dat ik mei alle folken makke hie.* " Dit fers iepenbieret dat God fan it begjin fan syn kreasjonistyske projekt ôf syn rol as Messias betocht hie dy't syn útkarden rêde soe troch it prinsipe fan " *Genede* " oanbean en foarsteld oan " *alle folken* ". Mar slachtoffer fan universele minsklike ûnferskilligens en minachting, dy't him, lykas de Joadske geastliken, de wearde jout fan " *tritich sikkels sulver* " neamd yn fers 12, yn syn projekt, brekt God úteinlik dizze " *staf* ", en makket sa in ein oan syn oanbod fan " *Genede* ". Sakarja 11:12: " *Ik sei tsjin harren: As it jimme behaagt, jou my dan myn lean; as net, jou dan neat. En se wogen tritich*

sikkels sulver ôf foar myn lean. "Utsein fan syn tapassing op 'e tiid fan 'e ein, wurdt it prinsipe fan 'e opienfolging fan it brekken fan 'e stêven " *genade en Ienheid* " yndividueel ferfolle foar de slachtoffers dy't stjerre yn 'e tiden markearre troch " *de trompetten* " en de " *pleagen fan God* ". Yn in update foar sabbat 18 desimber 2021 haw ik it belang fan it wurd " **lêste** " útlein yn 'e útdrukking " **de sân lêste pleagen fan 'e grime fan God** ". Omdat dizze ferdúdliking suggerearret dat oare pleagen útstoten wurde yn 'e tiid foarôfgeand oan it kollektive ein fan 'e tiid fan proeftiid. En ik herinnerje jo deroan dat foar mear as 70 jier fan frede en wolfeart godlike " *pleagen* " de minskheid konstant troffen hawwe yn 'e foarm fan min ofte mear genêslke moderne sykten: Kanker, AIDS, Alzheimer, en oaren; Dêr komme de dea fan slachtoffers fan smoken, alkohol, en gemyske of natuerlike drugs dy't de jeugd desimearje, ferkearsûngemakken, slachtoffers fan oerstreamingen, snieferskowingen, brannen, seismyske en fulkanyske rampen, tsunamis, en net te ferjitten sykloanen en tornado's dy't benammen Amearika rjochtsje, ensfh.; alle dingen dy't it gefolch binne fan it net neikommen fan 'e tsjerke. fan 'e noarmen dy't leard wurde yn godlike wetten. Wy ûnthâlde hoe't God, om te foldwaan oan 'e fraach nei fleis fan it Hebrieuske folk, yn 'e woastyn kwartels brocht. Se ieten safolle en sa oermjittich dat tûzenen stoaren. Minne itengewoanten dy't net oerienkomme mei de noarmen dy't God fêststeld hat, feroarsaakje hjoed de dei noch altyd dea en sykte. Tapast op wrâldwide skaal, kinne dizze deadlike itennormen beskôge wurde as straffende " *pleagen* " ûntwurpen troch de iene skepper God; sykte is it ûnûntkomber gefolch fan oertredings fan 'e natuerwetten dy't fêststeld binne yn syn ierdske skepping.

Yn anonimiteit en skieding hawwe de útkarden fan Jezus Kristus har sûnt 2020 dwaande hâlden mei de lêste stap, op 'e wei nei de himel dy't foar har iepene sil yn 'e maitiid fan 2030. En al dizze geskriften dy't ik yn dit wurk presintearje en sammelje, foarmje konkreet dizze geastlike fieding dy't ûnmisber is om de geastlike minske op te bouwen dy't al syn útkarden wurde moatte. It oardiel fan God begripe om it goed te keuren en mei him te dielen is it doel fan dizze geastlike fieding. It is yn ûnderlinge goedkarring en wurdearring dat mienskip boud wurdt tusken God en syn útkarden; dit, troch de eksklusive middels fan " *Genede* " dy't krigen wurdt troch aktyf leauwe, basearre op 'e namme en de fertsjinsten fan Jezus Kristus allinich.

Dit punt is essinsjeel om te ûnthâlden. De wiere útkarden fan Jezus Kristus binne net it doelwyt fan Gods pleagen, en harren beskerming rêst op harren hearrigens oan syn wetten. God hat him ynset om it ferskil te sjen litten yn 'e behanneling fan syn útkarden en dy fan opstannige wêzens. Mar, logysk sjoen, as de sinne oerferhit wurdt, fiele syn bleatstelde útkarden de brânwûnen krekt as de rebellen. De behanneling fan 'e útkarden wurdt yn essinsje ûnderskieden troch de fieding fan harren geast as de dieetkeuzes fan it fysike lichem troch God goedkard binne. It libben is in ûnskiedber gehiel, God hat it fysike lichem skepen, de geast dy't deryn ta libben komt, en it plant iten, it ideaal fan Genesis, dat de fysike sellen bout dy't it lichem foarmje. Respekt foar dizze prinsipes beskermet de útkarden tsjin sykte, om't harren natuerlike ymmúniteit fersterke wurdt. Yn wier leauwe spot men net mei God troch syn wetten te ûnhearrich te wêzen en syn help en bystân te freegjen lykas falske religy-oanhingers dogge. It paad dat Jezus

Kristus folget is dat fan 'e wierheid, altyd logysk, ienfâldich en rjochtfeardich. Oan 'e ein fan dit paad, seinige troch Jezus, nei't wy de lêste ierdske beproevings oerstekke hawwe, sil ús **wandel** einigje yn it himelske keninkryk fan God, dêr't Hy in plak foar ús taret hat neffens Johannes 14:1 oant 4: " *Lit jimme hert net ûnrêstich wurde. Leau yn God, en leau yn My. Yn it hûs fan myn Heit binne in protte wenten. As it net sa wie, soe Ik it jimme sein hawwe. Ik gean hinne om in plak foar jimme taret te meitsjen. En as Ik hinne gien bin en in plak foar jimme taret haw, sil Ik weromkomme en jimme by My opnimme, sadat jimme ek wêze meie dêr't Ik bin. Dêr't Ik hinne gean, en jimme witte de wei .*" Wierlik!

De fazen fan hilliging

Dizze tekst, sitearre troch Paulus yn Hebreeërs 12:14, lit it heilsume aspekt fan it belang sjen: " *Striuw frede nei mei alle minsken en hilligens, sûnder hokker nimmen de Heare sjen sil .*"

Wat is hilliging? Paulus fertelt ús yn 1 Tess. 4:17: " *Want God hat ús net ta ûnreinheid roppen, mar ta hilligens .*" " *Hilliging* " is it absolute tsjinoerstelde fan " *ûnreinheid* ", dêrfandinne **suverens** .

hilliging allinnich al vat it godlike rêdingsprogramma gear dat oer ferskate stadia of fazen boud is. Mar om de betsjutting en it doel derfan te begripen, moatte wy rekken hâlde mei de earste betsjutting dy't God it jout yn Gen. 2:3, dêr't dizze **hilliging** keppele wurdt oan de " **sânde dei** " fan syn skepping: " *God segene de sânde dei , en hy hillige it , om't hy dêryn rêste fan al syn wurk dat hy skepen hie troch it te meitsjen.* " Dit fers is fûneminteel, om't it op dizze godlike ferklearring is dat wy **de troch God hillige sabbat** en **it getal "7"** dat numeryk syn " **hilliging** " yn al syn iepenbiering oanjout, oaninoar keppele kinne. As sadanich wurdt de hillige sabbat " **it segel fan 'e libbene God** " yn Iepenbiering 7:2, dat is it teken fan syn godlike persoanlikheid. Oant hjoed de dei, fan 'e "soldi"-moarn fan 19 desimber 2021 ôf, en in erfde ynterpretaasje oannaam, hie ik der de betsjutting fan it getal fan folsleinens oan taskreaun. Dizze term ferskynt lykwols net yn dizze tekst fan Genesis, oars as it tiidwurd " **hillige** ". Ek, sels as dizze folsleinens foar in sekondêre betsjutting bewarre wurde kin, krijt de betsjutting fan **hilliging** foarrang boppe dy. Dêrom haw ik dizze oanpassing fuortendaliks yn dit wurk makke. En ik moat dat dwaan, yn al myn dokuminten, om't de godlike boadskip flink feroare en ferrike is. De analyze fan Dan. 8:14 wurdt ljocht en ekstreem logysk en maklik te begripen. De juste oersetting, dy't de Geast fan Kristus my laat hat om te ûntdekkjen en te herstellen, is: " *Oant 2300 jûn en moarns sil hilligens rjochtfeardige wurde .*" De tiid fan it yn wurking treden fan dit profetyske dekreet is de maitiid fan 1843. Yn dy tiid wurdt it kristlike leauwe benammen yn Jeropa fertsjintwurdige troch it Roomske pauselike leauwe waans " *deadlike wûne* " (Iepenbiering 13:3) droegen troch it Frânske revolúsjonêre ateïsme doe " *genêzen* " waard troch it konkordaat fan Napoleon Bonaparte. Yn syn nije nederige en ûnderdanige aspekt nimt it katolike leauwe syn sillichferklearrings wer op, dy't de kanonisaasje fan syn "hilligen" dy't it oanbiedt om troch syn folgelingen oanbea te wurden, fermannichfâldigje. Foar de wiere God is dizze hanneling ôfgoadery en dêrom ôfgrysliek. Dêrom, om "it

ferhaal rjocht te setten", dat is, om de standert fan wiere hilligens te herstellen, ferkundiget God dit profetyske dekreet fan Dan. 8:14, wêryn't de wurden "**rjochtfeardigens en hilligens**" ferskine. De mooglikheid om "**de rjochtfeardigens**" fan Kristus en de status fan "**hillige**" ta te skriuwen heart allinnich ta him. Syn boadskip komt dêrom om **de pauselike "arrogânsje"** te bestriden dy't yn Dan. 7:8-20 en Iepenbiering 13:5 feroardiele wurdt. Sa hat de godlike Kristus sûnt de maitiid fan 1843 syn heechste gesach weromnommen, dat yn iuwen fan tsjuster oan 'e Roomske pauselike religieuze macht oerlitten is. Mar dizze restauraasje ferskynt allinnich oan syn útkarden, dy't hy yndividueel ferljochtet neffens harren leafde foar syn wierheid. De restauraasje fan al syn wierheden wurdt dan realisearre yn it geheim fan harren herten en gedachten. De wrâld is folslein net bewust fan it bestean fan dizze ferbiningen dy't de dialooch mei de heechste God wer oprjochtsje. De falske hilligens, earst fêstige op 'e pausen, ferrifelt de mannichte. Want net elkenien dy't bewearde hillich te wêzen is hillich, mar allinich hy dy't Jezus Kristus, de grutte godlike Rjochter, as sadanich oanwiist, om't hy him dizze status wurdich fynt. Om oan dizze standert te foldwaan, moat earst **de praktyk fan 'e sabbat, it godlike byld en segel fan hilliging**, oannaam en trou neilibbe wurde troch de wiere kristlike útkarden. It is dizze oannimming dy't Jezus derta bringt om, benammen, yn 1873, it **Sândedeis Advintistyske leauwe te segenjen** yn 'e boadskip rjochte oan "**Filadelfia**", de Utkarde fan 'e tiid karakterisearre troch in echte "broederlike leafde" oanjûn troch dizze Grykske namme, yn Iepenbiering 3:7; en dizze sifers betsjutte: 3 = perfeksje; 7 = hilliging.

Yn 1 Kor. 1:30 wurde de wurden "**rjochtfeardigens en hilliging**" byinoar groepearre en allinich taskreaun oan de Kristus fan God: "*No binne jimme fan him yn Kristus Jezus, dy't fan God ús wiisheid, **rjochtfeardigens, hilliging en ferlossing** wurden is.*" Hy allinnich kin dêrom syn útkarden "**syn rjochtfeardigens**" en "**syn hilliging**", dat is, syn suverens, taskriuwe en derfan profitearje litte. En it is noch altyd hy, Jezus, dy't dizze dingen taskriuwt ûnder it byld fan 'e Hillige "**Geast**" neffens 2 Tess. 2:13: "*Mar wy moatte God altyd tankje foar jimme, bruorren dy't leaf binne troch de Heare, om't God jimme fan it begjin ôf útkeazen hat ta heil **troch hilliging fan 'e Geast en leauwe yn 'e wierheid**.*"

In earste definysje bestiet út it sizzen dat **de Hilliging** karakterisearret de perfekte **suverens** fan 'e Geast God sels, dy't befêstige wurdt yn 1 Petrus 1:16: "*Jimme sille hillich wêze, **om't Ik hillich bin**.*" Foar syn skepsels dy't troch sûnde ferfoarme binne, sil **hilliging** bestean út it weromheljen en reprodusearjen fan it byld fan God yn 'e geast fan har ierdske lichem. Want yn it begjin, yn syn steat fan perfekte ûnskuld en suverens, waard Adam (minske) skepen nei it byld fan God, neffens Gen. 1:26-27: "*En God sei: Lit ús minsken meitsje nei ús byld, nei ús likenis; en lit se hearskje oer de fisken fan 'e see, en oer de fûgels fan 'e loft, en oer it fee, en oer de hiele ierde, en oer al it krûpende ding dat op 'e ierde krûpt. Sa skepen God de minske nei syn eigen byld, nei it byld fan God skepen Hy him; man en frou skepen Hy har.*"

Eins is **hilliging** in proses ûntwurpen troch God om fan in beroufolle sûnder in útkarde, "*trouwe en wiere tsjûge*" te krijen. Dizze útlis is basearre op it begripen fan 'e betsjutting dy't God jout oan 'e beskriuwingen wêrmeit Hy

Himsels presintearret yn 'e 7 opienfolgjende tiden dy't oproppen wurde troch de nammen fan 'e " *sân tsjerken* " yn Iepenbiering 2 en 3. It oare nije ding, dat ik yn 'e namme fan Jezus Kristus yn dizze nije boadskip bring, is te begripen dat dizze ferskillende beskriuwingen de standert fan 'e tsjinner iepenbierje dy't elk tiidrek yn kwestje moat produsearje foar syn gloarje. Dit waard al foar in part begrepen, mar hjoed is dit prinsipe ûnmisber en in prioriteit, om it godlike plan fan hilliging te begripen dat ivige heil krijt. Oan it begjin fan dizze paragraaf iepenbieret en wiist de útdrukking " *trouwe en wiere tsjûge* " de tsjinner oan dy't Jezus komt om apart te setten, dus om te hilligjen, op 'e tiid dy't " *Laodisea* " neamd wurdt. Dit tiidrek wiist ûnder de datum 1994 de tiid oan om it leauwe fan it offisjele ynstitúsionele Adventisme op 'e proef te stellen. Jezus stelde dizze datum fêst wêrop hy syn leafde foar de wierheid dy't troch it profetyske wurd iepenbiere waard, op 'e proef stelle woe, om't syn oarspronklike hilliging troch dit soarte test krigen waard yn 'e tiid fan 'e Adventistyske pioniers. Wie it noch altyd wurdich om troch him segene te wurden? Yn syn boadskip profetearre God wat eins op dizze datum ferfolle waard. Hy fûn de minsken en harren liederen tsientallen jierren lauw en formalistysk, en " *spuie* " se nei 1994 út. Mar yn syn boadskip kundige hy oan dat syn genede en stipe yndividueel bewarre wurde soene troch dejingen dy't, tsjûgjend fan leafde foar syn wierheid en syn profetyske boadskip, foar him en syn saak syn " *trouwe en wiere tsjûgen* " wurde soene. It is yn dizze kapasiteit dat ik, sûnt 1994, yn dissidensje, befrijd fan ynstitúsionele begelieding nei in offisjele ûntslag yn 1991, de geastlike fieding ûntfang en kommunisearje dy't hy trou royaal bliuwt oanbieden oan syn útkarden; dejingen dy't hy leaf hat. It bewiis is ûnbestriden, dit iten dat ik ûntfang en presintearje is it lêste " *tsjûgenis fan Jezus* " dat noch altyd " *de geast fan profesije* " is, neffens Iepenbiering 19:10. Dit iten komt yn my, en de ynstitúsionele tsjerke ûntfangt net allinich neat mear fan Jezus, mar it belediget him, troch in alliânsje te sluten mei dejingen dy't syn profesjen oantsjutte as syn fijannen; de tsjinstfeinten fan in falsk kristendom dat troch de duvel brûkt wurdt om ferliede sielen te mislieden en te ferliezen.

De opienfolgjende fazen fan **hilliging** wurde ús iepenbiere yn 'e montage fan syn Apokalyps. Dizze fazen binne, opienfolgjend, dy fan seleksje en suvering. Yn histoaryske tapassing wurdt dy fan seleksje oproppen yn Iepenbiering 3: **1** , troch it tiidrek neamd " *Sardis* ". Wat docht Jezus op dit stuit? Hy fertelt ús yn dizze termen: " *Skriu oan 'e ingel fan 'e tsjerke yn Sardis: Dit binne de wurden fan him dy't de sân Geasten fan God en de sân stjerren hat : Ik ken dyn wurken. Ik wit dat jo as libben beskôge wurde, en jo binne dea.* " Troch it tapassen fan it getal " *sân* " syn primêre betsjutting fan **hilliging** , fertelt Jezus ús dat yn dit tiidrek neamd " *Sardis* ", dat is, fan 'e maitiid fan 1843 oant de hjerst fan 1844, hy komt om te hilligjen, troch syn godlike Geast, syn boaden dy't yn 'e tiid syn ivige Utkarde foarmje en bouwe dy't op 'e lange termyn ivich wurde sil. Mar logysk sjoen lit de test winners en ferliezers sjen, tsjin wa't Jezus, syn hilliging weromlûkend, seit: " *Ik ken jimme wurken. Ik wit dat jimme as libben beskôge wurde, en jimme binne dea.* " Hy is it, de grutte en ienige Rjochter, dy't dit seit. De útdaging fan syn oardiel sil folslein idel en sûnder effekt wêze. De testen fan 'e leafde foar de wierheid, boud op 'e ferwachting fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus yn 1843 en 1844, hawwe effekten produsearre mei definitive gefolgen

definieare troch nije noarmen fan hearrigens oan 'e ferlitten godlike wetten, ynklusyf, earst fan alles, de rest fan 'e " *sânde-dei* " sabbat, wêrfan de oannimming de twadde faze fan hilliging foarmet; in twadde faze dy't dy fan suvering fan sûnde is. It ferlitten fan 'e "soldi" ten gunste fan 'e "sabbat" is dêrom dy fan dizze suvering sûnder hokker it programma fan hilliging ûnderbrutsen wurdt. It is dêrom ymperatyf om de progressive aard fan it wurk fan hilliging te begripen, om't, selektearre foar harren demonstraasje fan leafde foar de oankundiging fan 'e weromkomst fan Kristus, de kristenen yn kwestje tradisjoneel de katolike en protestantske religieuze oanbidding fan 'e "soldi" praktisearren, de "Dei fan 'e Unferovere Sinne" fan Konstantyn I. ^{Ut} dizze seleksje moasten se yndividueel suvere wurde fan dizze sûnde, troch dizze oanbidding ôf te swarren foar de sabbatoanbidding dêr't it ljocht fan 'e Geast har tusken 1844 en 1863 nei liede soe. Dit, om te foldwaan oan 'e eask fan it dekreet fan Dan. 8:14, dêr't korrekt oerset, plechtich en peremptory yn oerienstimming mei syn heechste autoriteit, ferklearret God: " *Oant 2300 jûn en moarns en hilligens sil rjochtfeardige wurde .*" Dizze boadskip kundige dêrom de needsaak oan om in wurk fan hilliging te folbringen dat needsaaklik makke waard fanwegen it ferlitten fan 'e sabbat sûnt 7 maart 321, de datum doe't keizer Konstantyn it ferlitten en ferfongen hie troch syn ûnreine heidenske "Dei fan 'e Unferovere Sinne." Neffens Dan. 8:14, yn 1843, de datum fan 'e ein fan' e suggestje 2.300 jier, moast " *hilligens* " " *rjochtfeardige* " wurde . Dit betsjut dat, foar de learlingen fan Kristus, de meast freedsume protestanten, dizze earder krigen rjochtfeardiging yn twifel lutsen waard en fan dizze datum 1843 ôf weromwûn wurde moast. Dizze fermelding fan rjochtfeardiging herinnert oan it belang fan it oardiel dat God útsprekt oer elke kandidaat dy't profitearje wol fan syn oanbod fan heil. En dizze rjochtfeardiging is it antwurd dat Jezus Kristus jout oan 'e ynspanningen fan suvering dy't manifestearre wurde troch it roppen wêzen. Want nei de rjochtfeardiging fan Kristus dy't taskreaun wurdt oan 'e beroufolle sûnder, komt de striid fan it leauwe dat foar him bestiet yn it krijen fan 'e rjochtfeardiging dy't him jûn wurdt, dat is, it totale ferlitten fan 'e praktyk fan sûnde, om te lykjen op Jezus Kristus dy't God presintearret as it perfekte foarbyld om nei te folgjen. Lit ús dêrom de assosjaasje fan suvering en rjochtfeardiging yntinsyf ferbûn hâlde: sûnder suvering, gjin rjochtfeardiging. Ik hâld fol op dit punt, de wearde dy't jûn wurdt oan it leauwe fan elk ien heart allinnich ta Kristus en allinnich ta him, mar troch syn iepenbiering joech hy syn learlingen de mooglikheid om te begripen wat hy fan har ferwachtet; en dêrom de mooglikheid om te witten wannear't se wirklik begunstigden binne fan syn gerjochtichheid.

Mei de boadskip fan " *Filadelfia* " presintearre yn Iepenbiering 3: 7 , kamen de suvere útkarden byinoar yn in strikt Amerikaanske ynstitúsjonele foarm tusken 1863 en 1873, dêr't se, offisjeel segene en lansearre yn in universele missy, de faze fan in **earste hilliging yngienen** dy't fers " 7 " fan Iepenbiering 3 befêstiget. Ik herinner my dat dizze datum 1873 fêststeld waard yn Dan. 12:12. Dêr rjochtet Jezus in silichsprekking ta de kristenen dy't noch wachtsje sille op syn weromkomst, op dizze datum dy't ûntstiet troch de berekening dy't hy fan doel is te meitsjen, út dizze profetyske doar fan " *1335 dagen* ". Begjinnende yn 538, de datum fan 'e histoaryske oprjochting fan it Romeinske pauselike rezjym

dat *in ein makke oan it ivige* prysterskip fan Jezus Kristus, einige dizze perioade 1335 jier letter, yn 1873, de datum wêrop de sabbat al oannaam wie as teken fan har hilliging troch Jezus.

Yn 1873 hillige en segene God it Sândedeisadventisme, in útdrukking dy't de twa ûnskiedbere wierheden gearfettet fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus en de hillige sabbat, dy't de winst fan syn oerwinning oer sûnde foarseit. Mar dit wie mar de earste etappe fan 'e Adventistyske skiednis; dy fan " *syn begjin, syn begjin, syn Alfa* ", lykas Jezus sterk suggerearret yn Iepenbiering 1:8, dêr't er seit: " ***Ik bin de Alfa en de Omega*** , *seit de Heare God, dy't is, en dy't wie, en dy't komme sil, de Almachtige* ." Dêrom ropt Jezus yn Iepenbiering 3:14 , ûnder de namme " *Laodisea* ", waans krekte betsjutting "oardiele minsken" is, *de lêste faze op, de " omega "-faze fan 'e " fiif moannen "* of 150 jier fan ynstiútjonele aktiviteiten programmearre yn Iepenbiering 9:5-10. Wat betsjut it getal 14 yn dit fers, as net in ferdûbeling fan it getal "7"? Dizze ferdûbeling slút yn 'e lêste " *omega* "-faze de tiid fan goedkarring fan 150 jier ôf dy't Jezus yn syn Apokalyps foarsein hat. It stopjen fan dizze godlike goedkarring waard rjochtfeardige troch in demonstraasje fan gebrek oan leafde foar profetyske wierheid doe't ik, ynspirearre troch God, him tusken 1982 en 1991 de mooglikheid fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 presintearre, de datum dy't krigen waard oan 'e ein fan 'e 150 jier, of " *fiif moannen* " dy't foarsein binne yn Iepenbiering 9:5-10.

De skiednis fan 'e Adventisten einige net yn 1994, want nei dy datum krige ik, de Adventist dy't yn 1991 troch de ynstelling ferachte en offisjeel útsletten waard, út 'e himel de útlis dy't my tasteane te begripen wêrom't Jezus yn 1994 net weromkaam wie. Nochris, mar foar de lêste kear, hie Jezus krekt in falske oankundiging dien om it Adventistyske leauwe te testen yn syn earste histoaryske Frânske bolwurk, de stêd Valence yn Drôme (26). De ûnderfining tsjinne as in foarbyld fan 'e situaasje fan it universele Adventisme. Oeral op ierde dêr't hy fertsjintwurdige is, seach Jezus allinich formalisme en tradysje, hy dy't " *siedende iver* " en leafde foar syn persoan boppe alles easke. Mei de tiid waard dizze wiidfersprate ôffalligens yn 1995 befêstige, troch de groepering fan it ynstiútjonele Adventisme mei de tradisjonele waarnimmers fan 'e ûnreinige Romeinske "soldi". Offisjeel Adventisme is de oekumenyske alliânsje yngien.

Dizze analyze hat krekt betsjutting jûn oan de sifers 1; 7; 14. **1 = seleksje ; 7 = earste hilliging ; 14 = twadde hilliging . En wy moatte oan dizze sifers it getal 21** tafoegje , dat, **3 kear 7** fertsjintwurdiget , **de perfeksje fan hilliging** oanjout dy't dan de status fan **ferhearliking krijt** . Yndied, de kontekst fan haadstik 21 fan 'e Iepenbiering is dy fan 'e ynstallaasje fan 'e útkarden dy't himelsk wurden binne, op 'e nije ierde, werberne en ferhearlike troch Jezus Kristus, ús grutte en almachtige skepper God; de útdrukking fan 'e "Almachtige God". It is net sûnder reden dat hy oantsjut wurdt as de "trije kear hillige" God fanwegen dit fers út Jesaja 6:3: " *Se rôpen ta elkoar en seinen: **Hillich , hillich , hillich** is JaHWéH fan 'e legers! De hiele ierde is fol fan syn gloarje!* " It byld en syn boadskip wurde opnommen yn Iepenbiering 4:8: " *De fjouwer libbene wêzens hienen elk seis wjukken, en se wiene fol eagen rûnom en fan binnen. Se hâlden net op dei en nacht te sizzen: **Hillich , hillich , hillich** is de Heare God, de Almachtige, dy't wie en dy't is en dy't komme sil!* " Dizze trijefâldige hillichheid sil

God úteinlik diele mei syn útkarden, sortearre en selektarre troch syn oardiel, rjochtfeardich, perfekt en ûnfeilber. Omdat it getal "3" perfeksje symbolisearret, wat it populêre sprekewurd befêstiget: nea twa sûnder trije. En it ding wurdt meardere kearen befêstige yn 'e foltôging fan it programma dat troch God profetearre is: 3 opienfolgjende deportaasjes nei Babylon, 3 keninklike dekreten om werom te kommen; 3 kear 2000 jier foar de tiid fan ierdske sûnde; 3 godlike rollen om sûnders te rêden, wêrby't God opienfolgjend Heit, Soan en Hillige Geast is; en 3 opienfolgjende Adventistyske ûnderfiningen yn 1843-1844, yn 1873, en yn 1994 oant 2030, de datum fan 'e ein fan 'e ierdske test.

De sifers 1, 7, 14 en 21 hawwe no in geastlike betsjutting foar jo, dy't yn opkommende folchoarder is: de seleksje en suvering dy't rjochtfeardiging krije; de earste hilliging; de twadde hilliging; en de tredde hilliging of ferhearliking. No, dizze hilliging is de basis foar de organisaasje fan it earste Peaske yn 'e minsklike skiednis, sa't it folbrocht waard foar de befrijing fan it Hebrieuske folk dat troch de Egyptners yn slavernij brocht wie. Lit ús dêrom weromgean nei dizze kontekst en de foarm wêryn God oan 'e Hebreërs de organisaasje fan dit Peaske oankundiget, dat it oere oanjout wannear't God "oergiet" om te oardieljen tusken syn folk en syn fijannen. Dizze godlike passaazje sil folslein folbrocht wurde troch de ierdske ynkarnaasje fan ús Ferlosser, Jezus Kristus. Wa binne syn fijannen en wa binne syn folk? It antwurd is ienfâldich en dúdlik. Syn folk lústeret nei him en hearrichet him; syn fijannen lústerje net nei him en binne him net hearrich. Tusken dizze twa opsjes swalkje guon minsken sûnder harsels te kinnen ynsette, om't se de hiele godlikheid fan Jezus Kristus fermindere hawwe, dy't de God fan it âlde ferbûn, dy't hy sels al yn persoan wie, net tsjinsprekke kin.

Wy lêze yn Exodus 12:1-2: "*De Heare sei tsjin Mozes en Aäron yn it lân Egypte: 'Dizze moanne sil it begjin fan 'e moannen foar jimme wêze ; it sil de earste fan 'e moannen fan it jier foar jimme wêze .'*" It is wichtich en sûn om te begripen dat dizze "*jimme*" net beheind is ta de Hebreërs fan dizze úttocht út Egypte. Dizze "*jimme*" giet oer alle útkarden fan it âlde en fan it nije ferbûn dat sûnt 1843 einiget, troch it wurk fan 'e Sândedeis Advintisten, útfierd troch syn lêste dissidente fertsjintwurdigers, nei 1994. De útkarden fan 'e eintiid hawwe des te mear reden om mei hert en siel oan dit idee fêst te hâlden, om't dit fers har in ferdúdliking bringt dy't de tiid fan 'e wiere weromkomst fan Jezus Kristus sil bepale. Op it momint fan 'e maitiidsequinox, yn 'e natuer gravearre op in ivige manier, ferklearret God oan Mozes dat de maitiid it begjin markearret fan 'e moannen fan it jier fan syn kalinder en syn programma. En hy hâldt fol, en werhellet: "*It sil foar jimme de earste fan 'e moannen fan it jier wêze .'*" God keas dêrom de maitiidsdei om de tiid fan syn ierdske rêdingsprojekt te begjinnen en te einigjen. Dizze kar fan God is in prioriteit, om't it giet om syn fisy en syn tiidsoarder. En dizze kar is yn oerienstimming mei de oarder dy't hy fêststeld hat by syn skepping fan ús ierdske wrâld. Want foar de sûnde fan Adam en Eva, sûnder kanteling, draaide de ierde om syn fertikale as en dêrtroch hienen de dagen en nachten itselde oantal oeren; 12 oeren nacht folge troch 12 oeren dei; wat oerienkomt mei de noarm fan 'e hjoeddeiske maitiidsequinox. Op 'e dei fan 'e oarspronklike sûnde wie de ierde kanteld en de tiid fan 6.000 jier begon mei in maitiid, folge troch de earste simmer, dan troch de earste hjerst en de earste

winter. De syklus dy't begûn wie, soe 6.000 kear werhelle wurde. Dêrom kin Jezus Kristus allinich yn 'e iere maitiid fan 2030 weromkomme. Wy kinne syn weromkomst fêststelle en datearje op woansdei 20 maart 2030.

Lit ús weromgean nei de tekst fan Exodus 12; dizze kear nei fers 3 wêryn God de organisaasje fan it earste Peaske lanseart: " *Sprek ta de hiele gemeente fan Israel en siz: Op 'e **tsiende dei fan dizze moanne sille se in laam nimme** foar elke famylje, in laam foar elk hûs .*" Dit feest is boud op it proses fan hilliging dat wy sjoen hawwe. Dizze faze is de earste, dy fan seleksje.

Wy lêze dan yn fers 4: " *It sil in laam sûnder gebrek wêze, in mantsje fan it earste jier âld; jimme meie in laam of in geit nimme.* " Dizze godlike eask fan suverens is rjochtfeardige, om't it útkeazen laam of geit de perfeksje fan Jezus Kristus sil symbolisearje, it Laam fan God sûnder gebrek of sûnde. Wy fine yn dizze eask de kritearia foar it seleksjeproses fan hilliging.

Fers 5: " *Jimme sille it bewarje **oant de fjirtjinde dei fan dizze moanne** ; en de hiele gemeente fan Israel sil it offerje tusken de twa jûnen .*" Dizze aksje sil de suveringsfaze fan 'e hilliging dy't begûn is, foltôgje. God ferbynt it mei it getal 14, dat, lykas wy sjoen hawwe, de dûbele hilliging oanjout. De lear dy't troch dit earste Peaske oerdroegen wurdt, sil gean oer twa opienfolgjend hillige ferbûnen. Fierder, pleatst tusken it getal 7 en it getal 21, profetearret dit Peaske keppele oan it getal 14 syn ferfolling yn Kristus, dy't sil komme tusken de skepping dêr't de hillige sabbat keppele is oan it getal 7 en it ein fan 'e wrâld, dat definiearre wurde kin as it oere fan 'e perfeksje fan hilliging of dy fan ferhearliking fertsjintwurdige troch it getal 21. Om in fraach te beantwurdzjen dy't my steld waard oer dizze kar fan God om syn earste Peaske op 'e 14e ^{dei te hâlden} ynstee fan op 'e 7e ' liket it antwurd yn dizze stúdzje, dizze kar wurdt laat troch geastlike redenen dy't God derta brocht hawwe om oan it getal 7 de betsjutting fan 'e hilliging fan 'e sabbat ta te skriuwen. Dêrom kin dit getal net tagelyk in oare betsjutting krije. Mar de nauwe relaasje tusken de 7 fan 'e sabbat en de 14 fan Peaske bestiet; de sabbat profetearret de ivige rêst dy't wûn wurdt troch it laam fan 'e 14e. Dizze getallen tsjûgje subtyl fan 'e ûnskiedbere aard fan Kristus en de sabbat. Spesifyk sûnt 1843 is dizze ferbining befêstige troch Jezus Kristus, troch syn eask fan it neilibjen fan 'e sabbat troch syn útkarden. Boppedat hat de skieding fan 'e sabbat fan Jezus Kristus yn it kristlike tiidrek ferskriklike gefolgen hân, en sil dat bliuwe dwaan yn 'e foarm fan 'e " earste *seis trompetten* " fan 'e Iepenbiering, dat is, opienfolgjende moardferflokken. De sifers bliuwe sprekke, om't as wy de 7 en de 14 optelle, wy it getal 21 krije fan 'e perfeksje fan hilliging; wat oerset wurdt yn 'e folgjende boadskip: hearrigens oan 'e sabbat (7) yn kombinaasje mei de genede dy't krigen is troch de dea (14) fan Kristus, syn Peaske, biedt de útkarden yn kwestje de status fan 'e perfeksje fan hilliging dy't Jezus sil ferhearlikje (21) by syn weromkomst.

Yn it orizjinele Joadske Peaske ropt Exodus 12:7 de faze fan hilliging op troch it bloed fan it laam te sprinkeljen op 'e doarposten fan 'e huzen: " *Se sille wat fan syn bloed nimme en it dwaan op 'e twa doarposten en op 'e boppedoar fan 'e huzen dêr't se it ite sille .*" God biedt de Hebreërs de kâns om yndividueel de mooglikheid te manifestearjen om syn beskerming te krijen. De kar hinget ôf fan elk skepsel, frij litten om de jûne opdracht te folgjen of net. It is troch it antwurd dat frij jûn wurdt troch elke persoan dat de faze fan hilliging mooglik wurdt of

net. Dit is it spesifike skaaimerke fan hilliging: it rêst op 'e yndividuele kar fan minsken dy't frij litten binne oant it ein fan 'e wrâld om it te sykjen en te krijen. Elkenien dy't de doarposten fan har hûs net sprinkelde, soe net beskerme wurde op it momint dat de godlike dea op it punt stie te kommen en de earstbernen fan 'e ûngehoorzame Hebreeërs of Egyptenaren te deadzjen. Yn dizze les gearfettet God it rêdingsplan dat foar de hiele minskheid betocht is, wêrfoar twa karren, twa paden, pleatst wurde: hearrigens en libben of ûngehoorzaamheid en dea. Dêrom, sels yn Jezus Kristus, giet de betingst fan fermoedsoening mei God needsaaklikerwize troch hearrigens en it produsearjen fan 'e frucht fan bekearing, dat is, de feroaring fan gedrach fan manlju en froulju dy't profitearje wolle fan syn rêdende genede.

De betsjutting fan Peaske wurdt iepenbiere yn fersen 12 en 13: "*Dizze nacht sil Ik troch it lân Egypte gean en alle earstbernen yn it lân Egypte deadzje, sawol minsken as bisten, en tsjin al de goaden fan Egypte sil Ik oardielen útfiere. Ik bin de Heare.*" It bloed sil in teken foar jimme wêze op 'e huzen dêr't jimme binne; en as Ik it bloed sjoch, ***sil Ik jimme foarbygean***, en de pleach sil net oer jimme wêze om jimme te ferneatigjen, as Ik it lân Egypte slaach.". Yn dizze útlis past God it prinsipe fan rjochtfeardiging troch leauwe ta. Oeral wêr't hy it teken fan hearrigens sjocht, sil hy it foardiel fan 'e ivige rjochtfeardigens fan it flekkeleaze Lam Jezus Kristus oanbiede. Mar wêr't it teken fan hearrigens, de hanneling fan leauwe, ôfwêzich is, sil hy dy't himsels op in dei sil oanbiede as de "*earstberne*" fan it heilsplan, de "*earstberne*" fan 'e opstannige famyljes deadzje. En de earste slachtoffers wiene de Egyptyske famyljes op it momint fan it earste Peaske.

Yn Exodus 12:18 ferskynt it nûmer 21: "*Yn 'e earste moanne, op 'e fjirtjinde dei fan 'e moanne yn 'e jûn, sille jimme ûnsûrre brea ite oant de ienentweintichste dei yn 'e jûn.*" Yn it plan fan histoaryske heil fertsjintwurdiget dit feest fan ûnsûrre brea de hilliging fan 'e útkarden fan 'e dea fan Kristus (nûmer 14) oant de eintiid wannear't de útkarden de perfeksje fan hilliging berikke sille (nûmer 21). Brea komt op troch in proses fan fermentaasje, in byld fan ûnreinheid en sûnde. It ferbod op sûrre brea betsjutte dêrom it ferbod fan dizze ûnreinheid en sûnde yn 'e libbens fan 'e trouwe Hebreeërs en de wiere hilligen fan Jezus Kristus.

Yn Dan. 9:27 wurdt de tiid fan it wiere Peaske markearre troch "*in ferbûn foar ien wike mei in protte.*" Dizze wike wurdt teld yn jierren en werklike dagen. Yn jierren begjint it mei de doop fan Jezus, yn 'e hjerst fan 26 en einiget mei de dea fan diaken Stefanus yn 'e hjerst fan 33, in aksje dy't troch God ûntfongen is as in definitive nasjonale ôfwizing fan 'e Messias Jezus troch it Hebrieuske folk. Jezus dy't himsels presintearre oan it folk dat frege om en krige fan 'e Romeinske prokurator Pontius Pilatus, syn dea troch krusiging. Midden yn 'e wike, op 3 april 30, makke Jezus troch syn ferzoeningsdea in ein oan "*it offer en de offerjefte*" fan bisten dy't him oant him symbolisearren. Dizze woansdei, 3 april 2030, waard it Peaske fan 'e dea (nûmer 14) fan 'e Messias ferfolle, wêrtroch't de maitiid fan dit jier 2030 de basis krige foar it begjin fan 'e lêste 2000 jier dy't liede ta it ein fan 'e 6000 rotaasjes fan 'e ierde om 'e sinne, programmearre troch God om syn útkarden yn Kristus te selektarjen en úteinlik te rêden.

Yn werklike dagen teld, begûn dizze " wike " fan Dan. 9:27 op 'e 10e ^{dei} fan 'e earste moanne en einige op 'e 17e ^{dei} . Yn 'e eigentlike midden fan dizze wike, dat is woansdei 3, 30 en 14 april ^{fan} deselde earste moanne, offerde Jezus syn libben en stoar allinnich foar de ferlossing fan 'e sûnden fan syn útkarden; dejingen dy't hy wurdich achtet om te profitearjen fan syn oanbod fan genede en dy't hy rjochtfeardiget troch se te bedekken mei syn perfekte persoanlike justysje. Yn dizze lear ferskine de nûmers 10, 14 en 17, dy't in betsjutting drage dy't al sjoen is foar de 10 en de 14. Mar de 17 bringt in boadskip dat oerienkomt mei de situaasje yn kwestje. It nûmer 17 symbolisearret it oardiel yn Iepenbiering 17. Yn dizze wike oardiele God sûnde en hy fersoende derfoar foar syn útkarden. Op 6 april 30, de 17e ^{dei} fan 'e moanne, de sabbat, einige de foarseine wike. De oare deis, op 'e moarn fan "soldi" 7 april, ferskynde de opstanne Jezus oan syn útkarden. Dizze opstanning fersterke de skuld fan it ûnleauwige Hebrieuske folk, mar in útstel waard takend oant de hjerst fan 33, lykas de foarige les dúdlik makke. Wy hawwe krekt it nut sjoen fan 'e nûmers 10, 14, 17 en 21, dy't allegear lessen drage, mar se hawwe gjin prioriteit by it konstruearjen fan 'e kalinder fan' e folchoarder fan tiid definieare troch God. Dit is allinich basearre op syn útspraak yn Exodus 12: 2 sjoen oan it begjin fan dizze stúdzje: " ***Dizze moanne sil foar jimme it begjin fan moannen wêze ; it sil foar jimme it earste fan moannen fan it jier wêze .*** " Sa, yn 'e kontinuïteit fan it Adventistyske wurk, it neistribjen fan' e ynspanningen om de hilliging en rjochtfeardiging te behâlden dy't troch Kristus fereaske is, sille de lêste útkarden feroare en ferhearlike wurde om op woansdei 20 maart 2030 yn 'e himelske hilligens fan it keninkryk fan God yn te gean.

Paulus en de profetearre rêst

Dizze refleksje is basearre op dit fers út Hebreeërs 3:11: " *Dêrom swarde ik yn myn lilken: 'Se sille myn rêst net yngean!'* " Begelaat troch de Geast begreep Paulus dat de rêst yn kwestje de rêst gie dy't krigen waard troch de frede fan Kristus. Dizze redenearring wie needsaaklik om't dejingen dy't belutsen wiene by de godlike ferfloking, de heiten, wisten fan 'e sabbatrêst en it mear of minder trou praktisearren. It wie dúdlik dat God ferwiisde nei in geastlike rêst dy't de kristlike útkarden fynt yn 'e ferjouwing dy't krigen is yn Jezus Kristus. De logika fan dit argumint wie ûnbestriden en it soe wierskynlik in Joad oertsjûgje om him ta it leauwe fan Kristus te bekearen.

Yn syn tiid lykwols, sawat 4.000 jier nei Adam, iepenbiere God him de profetyske aard fan ús sândagen wiken net. Hy seach dêrom it ferbân net tusken de wyklike sabbat en Kristus syn oerwinning op sûnde. Dizze kennis is ús lette foarrjocht, om't it foar ús tiid in oarsaak fan ûntmoediging west hawwe soe foar syn tsjinstfeinten. God woe altyd dat syn tsjinstfeinten hoopje soene op 'e weromkomst fan Kristus yn harren tiid.

Heb. 4:1: " *Lit ús dêrom bang wêze, dat, wylst der noch in belofte is om yn syn rêst yn te gean, ien fan jimme it liket te missen .* "

Twatûzen jier nei de tiid fan Paulus behâldt dit fers al syn wearde, te mear om't, dizze kear, de tiid dy't jûn is om jinsels te wijen oan it benutten fan it oanbod fan de Heare hjoed de dei wier koart is.

De himelske " tûzen jier " ferlern yn Milaan

It wie eins yn 'e Italjaanske stêd Milaan dat it ferrie fan it kristlike leauwe boud waard, wêrtroch't it de straffen fan 'e " *sân trompetten* " fan 'e Iepenbiering ûndergie. Dizze boadskip giet oer it " *Smyrna* "-tiidrek wêryn't, foar " *tsien jier* " ûnder de ferskriklike ferfolgingen fan keizer Diokletianus, de útkarden fan Kristus foar de lêste kear moedich en selsûntkenning tsjûgenis joegen fan harren oanhing oan 'e suvere wierheid fan 'e lear fan heil yn Kristus. Troch te wizen op dizze ferskriklike beproewing, rjochtet de Geast fan Kristus ús oandacht op 'e histoaryske omstannichheden dy't der in oan makke hawwe.

Nei " *tsien jier* " wêryn't Diokletianus syn macht dielde mei ien, doe twa oare assosjearre keizers, en sa it rezjym fan it "tetrarchy" skepen hie, focht Konstantyn I ' de soan fan ien fan harren, tsjin harren en fersloech se. By gelegenheid fan syn oerwinning, yn 'e stêd Milaan, makke hy offisjeel in ein mei in dekreet datearre yn it jier 313, oan 'e ferfolging fan kristenen, en dit yn it hiele Romeinske Ryk. Sa kinne wy yn 'e skiednis de oanwêzigens fan dizze lêste ferfolging fan " *tsien jier* " fine, tusken 303 en 313. Yn syn boadskip mei de namme " *Smyrna* " jout Jezus de duvel, Satan, de skuld foar dizze ferfolging, en befêstiget sa syn oanhing oan 'e Romeinske keizers, de wiere auteurs fan 'e feiten. De frede dy't berikt waard, waard wurdearre troch it earne martelde folk, mar dizze frede soe al gau tragyske gefolgen hawwe foar it kristlike leauwe.

^{joech} deselde keizer Konstantyn I út syn stêd Milaan in nij dekreet út dat de wyklikse rêst fan 'e earste dei ferplicht stelde. Wat barde der tusken dizze twa datums? De duvel wiisde de keizer derop hoe skealik en neidielich yndividuele karren fan 'e rêstdei wiene foar de wolfeart fan it ryk. Kristenen rêsten op 'e sânde dei foar de sabbat dy't troch God foar dit doel hillige wie, en oanbidders fan 'e heidenske Romeinske astrale god earren de Romeinske "Sol Invictus", of de dei fan 'e "Unferovere Sinne", de earste dei fan 'e godlike wike dy't troch de heidenske keizer sels waarnommen waard. Dit probleem komt troch de tiid hinne wer boppe wetter, en de beheiningen fan 'e dominators meitsje dizze ferskillen gelyk troch ien nasjonale rêstdei oan te nimmen, religieus of net. Yn 'e religieuze skiednis gie dit feit ûnopmurken foarby, om't it stopjen fan ferfolgingen resultearre yn in fersprieding fan falske bekearingen ta it kristlike leauwe. En doe't it oantal falske kristenen de mearderheid waard, waard de Konstantynske noarm it dominante model dat oplein wurde moast.

Yn 538 ^{joech Justinianus I by keizerlik dekreet} de earste regearjende paus, de nijsgjirrige Vigilius, it hearskip fan it universele kristendom, tagelyk biskop fan Rome. De biskop fan Rome, wettich keazen troch it folk, waard by dizze gelegenheid yn ballingskip stjoerd en ferfongen. Mar ik herinnerje jo deroan dat de titel fan biskop allinich dy fan erkenning fan echte religieuze kennis en begryp wie, wat him net de macht fan in lieder joech. Mei Vigilius feroare de noarm en de jinge dy't yn Rome siet, waard de lieder fan 'e oare biskoppen en leauwigen fan it ryk. Sa waard it falske Romeinske kristlike leauwe yn 'e rin fan 'e tiid de noarm, wêrtroch't falske legitimiteit jûn waard oan 'e dei fan 'e "Unferovere Sinne", sûnt

dy tiid omneamd ta de dei fan 'e "Hear", of, yn it Latyn, stjert "Domenica" en yn it Frânsk "Snein".

De illegitimiteit fan 'e Romeinske "snein" wurdt sichtber makke troch de praktyk fan 'e sabbat dy't tradisjoneel, te allen tiden en ûnder alle omstannichheden, bewarre en waarnommen wurdt troch de Joaden ferspraat oer de folken fan 'e ierde.

Begripe jo wêrom't God, yn it gesicht fan dizze religieuze usurpaasje, syn straffen op skuldige minsken fermannichfâldige hat? Wat de skiednis net opmurken hat, ûnderstrekjet Jezus en iepenbiere yn syn profesijen fan Daniël en Iepenbiering. Want de hjoeddeiske kristlike religieuze normaliteit is neat oars as falskens foar God. En de minskheid bliuwt de priis betelje, benammen sûnt 2020 doe't de grime fan 'e Allerheechste rjochte wie op 'e regio "Milaan"; it plak dêr't it dekreet fan 7 maart 321 skreaun waard, wêrtroch't in protte fan dyjingen dy't oproppen waarden it rjocht ferlearen om " *de deaden te oardieljen* " foar " *tûzen jier* ", yn it keninkryk fan God dêr't men allinich ynkomt fia it paad fan 'e wierheid leard troch Jezus Kristus. Op 14 maart 2020 rekke de godlike pleach neamd Covid-19 de stêd Bergamo, noardeastlik fan Milaan, wêrby't de religieuze mienskippen fan 'e kleasters fan 'e regio útroege waarden, en allinnich al yn dit gebiet 6.000 deaden feroarsake waarden. De ynwenners fan 'e regio hawwe frege wêrom't sa'n trageedzje har rekke hat. It antwurd leit yn 'e datums: 14 maart 2020 wie Gods antwurd op 'e gruweldaad fan 7 maart 321. En foar de belutsen ynwenners is de tiid kommen om dit wize advys fan God, oerbrocht troch Salomo, yn Prediker 7:14, ta te passen: " *Wês bliid op 'e dei fan wolfeart, en tink op 'e dei fan tsjinslach* : *God hat beide makke, sadat gjinien wat te witten komt oer wat nei him komme sil* ." De oanmoedige refleksje moat de slachtoffers liede ta it besef dat God him, fan syn kant, net deljout by it akseptearjen fan 'e gruweldaaden dy't him oandien binne. En op 'e tiid dy't hy keazen hat, reagearret hy en útdrukt hy syn rjochtfeardige grime. Hoewol deadlik, foarmje de gefolgen fan syn pleagen kostbere warskôgingssignalen dy't hy rjochtet oan sûnders, mar ek oan syn útkarden sels. Mei de pleach fan Covid-19 jout God syn yngong yn aksje. It komt út in stilte dy't de Westerse minsken tastien hat om syn bestean te ferjitten. Sa wurdt syn "wekker wurden" markearre troch krêftige effekten. Mar hoewol deadlik, is de Covid-19-pleach net bedoeld om de minskheid út te roegjen. Boppe alles befêstiget it oan keazen amtners de oankomst fan 'e barrens dy't foarspeld binne foar de " *eintiden* ". En weardefolle lessen komme út dizze ûnderfining fan in wrâldwide epidemy. Ferskriklik bang foar it deadlike risiko, beskuldigje minsken inoar, en dejingen dy't wegerje om faksineare te wurden om ferskate persoanlike redenen wurde ferantwurdlik hâlden. Twa perfekt logyske posysjes binne ûnfersoenlik tsjinoersteld. En lit ús opmerke dat dizze opposysje dy is fan religieus leauwe tsjin sekuliere, ateïstyske, humanistyske sûnenswittenskip. God noeget ús út om yn dizze gedrachswizen it soarte reaksjes te sjen dy't de lêste rebellen sille hawwe tsjin 'e trouwe waarnimmers fan 'e sabbat, wjerstânfrij en tsjin 'e hearrigens fan 'e Romeinske rêst fan 'e "earste dei" dy't wrâldwiid oplein waard oan 'e oerlibbenen fan it lêste ierdske nukleêre konflikt. Yndividueel belang sil plak moatte meitsje foar kollektyf belang. En yn dizze lêste kontekst sille de wjerstânfrij mei de dea bestraft wurde. Mar troch syn glorieuze weromkomst sil

Jezus de dea keare tsjin dejingen dy't it jaan woene. Yn wierheid! En dêr, yn 2030, by gebrek oan grêfgravers, sille de lichems fan 'e lêste deaden net begroeven wurde, se sille oerlitten wurde as iten foar de fûgels fan 'e loft, de rôffûgels, wêrûnder yn Jeropa de swarte "dravers" binne; Dizze term "Milaan" fynt dêr in tredde "makabere" rol dy't goed kontrastearret mei de "tûzen jier" fan oardiel dy't, fan dizze maitiid fan 2030 ôf, it diel fan 'e útkarden binne dy't ûntkomme koene oan 'e deadlike gefolgen fan it dekreet dat yn 321 yn "Milaan" tekene waard troch de falsk bekearde keizer, Konstantyn I ' de Grutte neamd troch al dyjingen dy't God sels te lyts oardielt om syn ivichheid yn te gean.

"De arbeid fan Hercules"

Mei dizze útdrukking ferwize ik nei de enoarme muoite dy't God yn ús moderne tiid hat om de herten fan minsken werom te winnen. Se hawwe syn bestean fergetten, en fertrouwe allinich op har sicht; se libje hiel goed sûnder him. It is wier dat elk probleem oarsaken hawwe kin, en spesjalisten binne der om se te ferklearjen. Eins is de minskheid mei Kryst 2021 yn deselde steat as de foarfloed krekt foar de oerstreaming. Al yn 1992 kamen acht minsken opdagen foar in twadde konferinsje dy't ik yn in hotel joech oer it ûnderwerp "De Iepenbiering fan it Sânde Oere". Eins gongen mar acht minsken oan board fan Noach syn rêdende ark. De ferkundiging fan it godlike ljocht dat de profesijen dúdlik útlein hat, ynteressearre nimmen mear, noch binnen de Adventistyske gemeente noch dêrbûten. Sûnt dy tiid is dit ljocht allinich mar groeid, en tagelyk is de ûngerjochthichheid ek groeid yn 'e wrâld. Oant it punt dat alle âlde wearden yn twifel lutsen wurde. Under de psychologyske druk fan firale oanfallen binne de Frânske minsken, sa grutsk op har minskerjochten, folchsum en manipulearber wurden, en folge se de nije plichten dy't har troch har lieder oplein binne. Mar hjir is wer in útlis: fan it âlde Frankryk bliuwt allinnich de boaiem oer, sels fersmoarge troch it ûnmatig gebrûk fan gemyske dongstoffen en bestridingsmiddels. Folle te let wurde biologyske pogingen organisearre, mar lykas ferlerne tiid kinne de makke flaters noait goedmakke wurde. In kloof is iepene tusken Westerse folken fan kristlike komôf en de Skeppergod. Om de dialooch en relaasje te fernijen, hoege wy gewoan nauwe belangstelling foar him te hawwen, om't hy mar ien ding ferwachtet fan 'e sûnder: dat hy him siket. God lit himsels fine troch elkenien dy't him siket. Mar wat observearje wy? Nei twa opienfolgjende jierren fan libjen yn eangst foar sykte en dea, hearre wy gjin gjalpen fan pine dy't nei God opsteane; alle hoop rêst op 'e medyske wittenskip. De tsjerken skriuwe dizze firale pleagen dy't minsken oer de hiele ierde treffe, net ta oan 'e Almachtige, dy't se fertsjintwurdigje moatte. En dit is bewiis dat it kwea folle swakker is as de blinde lieder har foarstelle. As miljoenen manlju, froulju en bern ynienen stjerre soene, soe de himel belegere wurde mei gebeden en smeebeden. It kwea is dêrom net echt grut genôch om sliepend of ôfwêzich leauwe te wekken.

De fenomenale traachheid fan it gedrach fan minsken ferklearret wêrom't God de restauraasje fan kristlike dogmatyske wierheden, dy't nei de lange,

tsjustere regearingsperioade fan it falske pauslike katolike kristendom wer opboud wurde moasten, oer ferskate iuwen útwreide liet. Ieuwenlang fûn in "minsklik harsenspoeling" plak yn 'e Westerske wrâld. Ek koe de grafyske yndruk fan bibelske wierheid allinich minsklike geasten werom krije yn 'e rin fan' e tiid. De Bibel wie djoer en seldsum. De mannichte hie der gjin tagong ta. En it wurk fan 'e Reformaasje fertroude op rike en oplate minsken. It gefal fan Peter Waldo yn 1170 befêstiget dit. Syn gefal oan 'e kant, kennis wie yn 'e hannen fan dizze rike, mooglik gierige, wrede en korrupte minsken lykas Johannes Kalvyn. It gewoane folk moast tefreden wêze mei de kruimels fan 'e dingen dy't se hearden. Fan it begjin ôf, nei de aksjes fan 'e muonts Maarten Luther, gie de essensjele boadskip oer ferlossing troch genede, yn tsjinstelling ta ferlossing troch nutteleaze wurken, leard troch de pauslike tsjerke. Fergeliking fan it skriuwen fan 'e "Tsien Geboden fan God", de Bibel, en de fermindere foarm dy't leard waard troch katolike prysters, liet de ûnderdrukking fan it twadde gebod troch Rome sjen. It foarskriuwt it ferbod op it oanbidden en jinsels foar skepsels deljaan; dizze foarm fan oanbidding is allinnich oan God en Him allinnich te tankjen. Dizze twa wierheden wiene de basis fan it herfoarme leauwe. Mar de traachheid dy't ûntstie troch de iuwenâlde praktyk fan 'e Romeinske rêstdei, foarkaam dat de herfoarmers de oertreding fan 'e godlike sabbat en, boppe alles, it belang dêrfan ûntdekken. Se negearden sadwaande dat dizze oertreding fan 'e troch God hillige dei de oarsaak wie fan 'e religieuze ferhurding dy't har oant it punt fan 'e dea lijen liet. Foar ûnoplaet en ûnwittende minsken lykje de dagen dy't op elkoar folgje allegear op elkoar, en it wie allinnich op basis fan in tradisjonele gewoante dat de Romeinske snein as de "Dei fan 'e Heare" waarnommen waard. En it moat opmurken wurde dat ûnoplieding en ûnwittendheid de hjoeddeiske wrâld net karakterisearje. Dochs reagearje minsken yn dizze oplaet maatskippij mei deselde ûnferskilligens, mar mei fersterke skuld. Men moat wierlik ynspirearre wurde troch God om it belang fan 'e sabbat te ûntdekken. Foardat ik in "Adventist" waard, in praktisearjende net-doopte protestant, en nei't ik de Bibel yn syn gehiel lêzen hie, wie ik fernuvere dat de kristlike religy de Joadske sabbat net as syn wyklikse rêstdei bewarre hie. Dizze fernuvering wie de basis fan myn wiere bekearing ta Jezus Kristus. De moeting mei Adventisten late my nei de sabbat en de doop. De oarsaak fan fernuvering ferdwûn sadwaande tanksij it Adventistyske ljocht. De stúdzje fan 'e profesijen en de antwurden dy't God yn Kristus my joech, kwalifisearre my foar de aksje dy't ik hjoed foar him útfier. In rjochtfeardige fernuvering leit oan 'e oarsprong fan dizze geastlike metamorfoaze. It kostet mar in bytsje, wat Jezus leauwe neamt en dat hy yllustrearret mei in mosterdsied, foar ús hiele libben om te profitearjen fan syn folsleine ljocht, de frucht fan syn rêdende genede. Yn 'e 16e ^{iuw} wie leafde foar Kristus dy't stoarn is foar ús sûnden genôch om syn genede te krijen. Yn dy tiid easke Jezus gjin oare " lêst " lykas hy seit yn Iepenbiering 2:24: " *Oan jimme, safolle as der yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en dy't de djipten fan Satan, sa't se se neame, net kend hawwe, sis ik jimme, ik lizze gjin oare lêst op jimme .* " Wy moasten him mear leafhawwe as ús eigen libben en witte hoe't wy it kamp fan 'e duvel, syn fijân en ús eigen identifisearje moasten. Dizze godlike easken bliuwe noch yn ús lêste tiid bestean, mar wy hawwe net langer it ekskús fan ûnwittendheid; sûnt 1843, en foaral 2018,

binne ferklearrings foar al syn iepenbieringen en de situaasjes fan 'e hjoeddeiske wrâld beskikber en perfekt útlein.

HOE HYST DO?

Rjochters 13:17-18: " *Doe sei Manoach tsjin de ingel fan de Heare: **Wat is dyn namme** , dat as dyn wurd útkomt, wy dy ferhearlikje meie?" En de ingel fan de Heare sei tsjin him: "Wêrom freegje jo by myn namme? It is wûnderbaarlik ."*

De heit fan 'e takomstige Simson krige neat mear, mar it antwurd op dizze fraach waard oan Mozes jûn troch de God dy't him ferskynde yn 'e foarm fan in baarnende bosk dy't baarnde mar net ferbaarnd waard. De ûnderfining wurdt ferteld yn Exodus 3. Ik haw dit ûnderwerp faak bestudearre, mar de Geast fan 'e Heare liet my hjoed, freed 31 desimber 2021, in heul wichtich aspekt fan dit ferhaal ûntdekke. Dit nije ljocht is basearre op 'e numerike wearde fan 'e namme fan God dy't minsken neffens syn oarder oanwize moasten troch it tetragrammaton " יהוה ", gearstald út fjouwer letters fan it Hebriuwsk alfabet, dy't fan rjochts nei lofts, efterinoar, de "jod" binne, waans numerike wearde 10 is, om't it de 10e ^{plak} yn dit alfabet ynnimt; dan komt in earste "Hy" waans wearde 5 is om deselde redenen en dat it symboalyske getal fan 'e minske is; dan de "wav" waans wearde 6 is en it symboalyske getal fan 'e ingel of de duvel; en de namme einiget mei in twadde "Hey", wat it totale oantal fan 'e optelling fan dizze fjouwer letters op 26 bringt; dat is, 10 + 5 + 6 + 5. Ik spesifisearje, 26 is it oantal letters fan it Frânske alfabet, it is ek it nûmer fan it Frânske departemint wêryn God my berne makke hat en wenje. Mar it is ek yn 'e stêd wêr't ik wenje dat hy syn earste Advintistyske tsjerke nei Switserlân oprjochte hat, om syn ljocht te fersprieden.

As er skept, beheint de grutte skepper God him net ta de matearje dy't er út it neat bringt. Hy is ek, op in ûnbeheinde manier, oan 'e oarsprong fan 'e wiskundige wittenskippen dy't hjoed de dei spesjalisten fassinearje dy't net wikkje om te ferklearjen dat al it libben analysearre en boud is op wiskundige formules. Ik bin gjin spesjalist yn dizze wittenskip, mar ik stim se folslein yn. Ik betreur it gewoan dat se dizze wittenskip net taskriuwe oan syn briljante útfiner, de heechste God. Myn oanpak fan sifers is allinnich geastlik en it is yn 'e stúdzje fan syn "Iepenbiering" dat ik de berjochten ûntdekke koe dy't ferburgen binne yn sifers en sifers. God konstruearre "Syn Iepenbiering", en hy presintearret it oan syn útkarden. It begryp dêrfan is basearre op dat fan 'e ôfbyldings, letters en sifers dy't it foarmje. Dit binne trije komplementêre tinkrjochtingen dy't tegearre in harmonyske perfeksje foarmje dy't unyk godlik is en in trijediminsjonaal konsept.

Yn dizze ein-fan-it-jier kontekst ûnder minsken fan Romeinske tradysje projekt earje televyzjes op it lytse skerm films dy't it publyk fan bern en folwoeksenen boeie. En yn dizze kontekst, lykas elk jier, is de film fan 'e "Tsien Geboden", opnommen mei in enoarm budzjet dat foar in grut part werombetelle is sûnt de earste fertoaning, krekt wer oan ús fernuvere blik oanbean. Want it wie net de soarch om de wierheid te ferhearlikjen dy't de oarsaak wie fan syn skepping. De Amerikaanske produsinten begrepen it belang fan it eksploitearjen foar de priis fan jild fan dit ferhaal wêr't it boppenatuerlike konstant is; bioskoop lit, troch

betûfte trúkjes, adembenemende en yndrukwekkende sênes werjaan lykas it skieden fan 'e Reade See foar it Hebrieuske folk dat yn 'e hoeke sit oan 'e kust tsjinoer dizze see. De film lit jo in goede tiid hawwe, mar ik nûgje dyjingen dy't it sjogge út om de presintearre foarm gau te ferjitten om, yn 'e Bibel, it tekstuele ferslach te finen fan 'e wiere folbringing fan dizze bûtengewoane ûnderfining. Sûnt Adam en Eva en nei Noach hat God himsels noch nea safolle manifestearre neist ien man, Mozes, mei safolle macht, effekten en resultaten dy't de minskheid it tsjûgenis jouwe fan syn realiteit. Ik sil weromkomme op dit ûnderwerp, mar earst gean ik werom nei dizze namme fan God dy't Mozes ûntdekket sil sûnder him te freegjen: "Wat is dyn namme?" Om it gedrach fan Mozes te begripen, moatte wy ús út 'e bibeltekst herinnerje dat hy yn syn gedachten de tsjinoerstelde ynfloed fan twa kultueren krige, dy fan Egypte en dy fan 'e Hebréeërs dêr't hy altyd wist dat hy ta hearde, yn tsjinstelling ta it senario fan 'e film. Gjin mystearje oer syn komôf, de dochter fan 'e farao is yn kontakt mei Mirjam, de âldere suster fan Mozes, sa gau as hy ûntdutsen wurdt yn syn koer dy't op 'e Nyl driuwt. Better noch, sy giet akkoard om it bern oan syn echte mem ta te fertrouwen, sadat sy him boarstfieding jaan en grutbringe kin. Mozes wist dêrom altyd dat hy Hebréeër wie en dat de Hebréeërs " *syn bruorren* " wiene. Doe't hy lykwols opgroeide, neffens it pakt dat mei de Egyptyske adoptive mem sletten wie, joech de echte mem Mozes werom oan 'e dochter fan 'e farao, dy't him bewarre en him " *lykas in soan* " grutbrocht; dat is, mei al de leafde en selsûntkenning dy't se toand hie troch him tydlik oan syn echte famylje ta te fertrouwen. It is krekt om't er syn persoanlike komôf wist dat er, op fjirtichjierrige leeftyd, in Egyptner kaam te deadzjen dy't ien fan " *syn Hebrieuske bruorren* " deadzje woe. Mozes waard sa ferskuord tusken syn gefoelens fan leafde foar syn twa ûnfersoanlike bannen; in Egyptyske mem dy't syn leafde wurdich wie en in mem fan it Hebrieuske bloed dat yn har ieren rûn, krekt sa wurdich syn leafde. En it is krekt it ferjitten fan bloed dat him twong om prioriteit te jaan oan 'e oarsprong fan syn eigen bloed. Yn syn oplieding krige Mozes Hebréeërs en Egyptenaren. Al dizze tsjinstridige leauwen moasten sortearre en selektarre wurde. Ek, sykjend taflecht yn Midian, ûntdekt Mozes, nei't er bewaker wurden wie fan 'e keppels fan syn skoanheit Jethro, de Midianyt, neikommeling fan Abraham syn lêste houlik, op 'e Sinaï God dy't himsels manifestearret yn 'e ferskinning fan in flammende bosk. Ik nim dizze kâns om de nekke fan in iepenbiere leagen te ferdraaien dy't dizze Sinaï yn it suden fan it Egyptyske skiereilân pleatst, wylst de echte Sinaï leit by Midian eastlik fan 'e eastlike earm fan 'e Reade See, yn Arabië, yn in wirklik bercheftige woastynplak; wat befêstige wurdt troch Gal. 4:25: " *want Hagar **is de berch Sinaï yn Arabië**, en sy komt oerien mei it hjoeddeiske Jeruzalem, dat yn slavernij is mei har bern* ." Wichtich detail, de misdied dy't Mozes begien hat, waard ûntdutsen en waard him taskreaun troch de Farao. It is dêrom om oan dizze Egyptyske lilken te ûntkommen dat hy út Egypte flechte. De aksje late him ta it fertrouwen op syn Hebrieuske komôf en tariede him sa op it wirklik moetsjen fan 'e God fan syn heiten. Yn syn gedachten stelde Mozes himsels in protte fragen oer dizze ûnsichtbere en betiizjende God. De fraach "Wat is dyn namme?" vat al syn ûnformulearre mentale fragen gear. It krijt dan ferskate betsjuttingen. Yn Egypte eare it folk fan syn adoptive mem in protte godheden, as net ineffektyf, teminsten

ûnsichtber. Mar de God fan syn bruorren wie like ûnsichtber. Boppedat spruts it fertrouwen op him, wylst syn bern oerlevere waarden oan 'e slavernij fan hurde en moardnerige slavernij, net yn syn foardiel. De fragen dy't hy himsels stelde wiene dy fan in man dy't begryp socht, sa ûnrêstich wie de religieuze situaasje. "Hoe kin de wiere God syn folk oerleverje oan Egyptyske haat?"

Markearje yn jo antwurden hoe't God sjen lit dat hy de geheime gedachten fan libbene wêzens, ingelsk of minsklik, ken en ûndersiket.

Fan it earste stimkontakt ôf stelt God Mozes gerêst, dy't Hy by namme neamt, en stelt Hy himsels oan him foar neffens syn formule, as " *God fan syn foarâlden, fan Abraham, fan Izaäk en fan Jakob* ." Syn leauwe wurdt sa legitimearre. Fuort nei dizze presintaasje ropt God de lijensitewaasje fan syn ta slaaf makke folk op. Ex. 3:7: " *Jahwe sei: Ik haw it lijen fan myn folk dat yn Egypte is sjoen, en Ik haw it gjalp fan harren ûnderdrukkers heard, want Ik ken harren pine* ." Mozes kin noch altyd gerêststeld wurde; Gods ynaktiviteit oant dit momint hie dêrom in betsjutting. En in doel, dat it folgjende fers iepenbieret: " *Ik bin delkommen om har te befrijen út 'e hân fan 'e Egyptners, en om har út dat lân op te lieden nei in goed en rom lân, nei in lân dat oerstreamt mei molke en huning, nei de plakken fan 'e Kanaäniten, de Hethiten, de Amoriten, de Perizziten, de Hewiten en de Jebusiten* ." As lêste yn dizze list neamt God de Jebusiten, de stêd Jebus waard ûnder kening David de haadstêd fan it Hebrieuske folk mei de namme Jeruzalem. It gebiet soe in Jebusityske enklave bliuwe oant syn regear.

Gods programma wurdt sa dúdlik oan Mozes iepenbiere, dy't dan leart dat hy sels syn folk liede sil op harren mars nei godlike frijheid.

It folgjende fers seit: " *Mozes sei tsjin God: Ik sil nei de bern fan Israel gean en tsjin harren sizze: De God fan jimme foarâlden hat my nei jimme ta stjoerd. Mar as se my freegje **wat syn namme is** , wat moat ik dan tsjin harren sizze?* " Dit fers lit ús beseffe dat sûnt de festiging yn Egypte de famylje fan Jakob boppe alles in stamkarakter behâlden hie en dat dizze aard de Hebréeërs dy't ta slavernij reduearre wiene noch mear karakterisearre. In slaaf hat gjin rjochten útsein it hearrich wêzen oan de masters om te oerlibjen. Yn dizze kontekst is kollektive religieuze ynset net mear mooglik en sille de slaven alles opnij leare moatte; alles wat Abraham as tsjûgenis foar syn neiteam neilitten hat en wat God deroan tafoegje sil. Mozes sels krige net de kennis fan 'e namme fan 'e God fan syn foarâlden en syn yntellektuele training liedt him ta de fraach "ûnder *hokker namme* " hy it oan syn Hebréeërske bruorren oankundigje moat. Oant no ta hat God himsels noait by namme neamd. Syn antwurd komt yn fers 14: " *God sei tsjin Mozes: 'Ik bin wa't Ik bin.'* " En hy foege ta: " *Sa sille jimme tsjin 'e bern fan Israel sizze: 'Hy dy't 'IK BIN' hjit, hat my nei jimme stjoerd.* " " Eins, om oerien te kommen mei de Hebrieuske tekst, is Gods antwurd noch telegrafysker: "Ik bin wa't Ik bin." Mar sels dizze tradisjonele oersetting jout Gods werklike antwurd net akkuraat oer. Earst, let op dat dizze útdrukking in beskate yrritaasje yn God suggerearret as dit ûnderwerp oan 'e oarder komt. Troch himsels in namme te jaan, giet God dermei akkoard om fergelike te wurden mei oare goaden dy't útfûn binne troch de duvel en minsken, goaden dy't net bûten him besteane. Syn yrritaasje is dêrom rjochtfeardige. Lykwols, besletten om himsels op it nivo fan 'e minsklike mooglikheden fan syn folk te pleatsen, giet hy dermei akkoard om

himsels in namme te jaan dy't "ûnú't te sprekken" is troch elkenien oars as himsels. Om dizze boadskip te begripen, is it lêzen fan 'e Hebrieuske tekst essensjeel. Hjir is it Hebrieuske fers út Exodus 3:14: " אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה ne אֶל־מֹשֶׁ יְיָ eraeH eD אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה eraeH eD לְבִנִי כֹּה הָאֵל eraeH ed si eraeH eD אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה yd». Utlis: de trije ûnderstreke wurden binne "Ik bin wa't Ik bin". Yn dizze trije ferskinings begjint de namme fan God mei de letter "aleph"; " א ". En dizze letter stiet yn 'e ferfoarming fan it Hebriuwsk foar de earste persoan iental, of, yn it Frânsk, "Ik". Dit persoanlike foarnamwurd, "Ik", kin allinnich troch God allinnich opeaske wurde, dêrom sil de namme dy't syn skepsels útsprekke, op syn befel, "YaHWÉH" of " יְהוָה " wurde. De "aleph" oan it begjin fan it tiidwurd wurdt ferfongen troch de "yod" dy't de tredde persoan iental oanjout yn 'e ferfoarming fan Hebriuwsk tiidwurden, of it persoanlike foarnamwurd "hy". Dêrom komt it grutte ljocht dat foar dizze stúdzje tasein is no mei kennis fan al dizze details.

It is basearre op 'e wearde fan getallen. De namme fan God dy't minsken útsprekke kinne, en dy't begjint mei de "jod", hie it hiele getal 26 as wearde. Mar de jinge dy't allinnich God útsprekke kin, en dy't begjint mei in "aleph" waans numerike wearde "1" is, hat it hiele getal 1 + 5 + 6 + 5, dat is 17, it symboalyske getal fan oardiel yn syn Iepenbiering. Dit betsjut dat efter it getal 26 dat him taskreaun wurdt as syn namme troch minsken oproppen wurdt, it getal 17 stiet wêrmei't God himsels oantsjut, en syn karakter as de grutte universele Rjochter befêstiget. Eins hâldt God net op mei oardieljen; de rin fan syn bestean is in toaniel fan permanint kollektif en yndividueel oardiel fan al syn skepsels. Hy hat dizze wierheid yn syn hillige namme gravearre. En dizze namme, dy't net út te sprekken is troch de minske, is dat om ferskate redenen, en dêrûnder de ûnkompatibiliteit fan 'e grammatikale regels fan it Hebrieusk mei ús talen fan Gryksk-Latynske oarsprong. Yn 'e tiiden fan Hebrieuske ferfoarmingen bestiet de "oanwêzige" tiid net. De ferfoarming dêrfan is basearre op 'e wichtichste binêre ferdieling fan it perfekte en it ûnfolsleine, dat is, aksje yn it ferline en aksje yn 'e takomst. Mar troch syn iepenbiering yn 'e Grykske taal te bringen, kin God syn namme oproppe troch de trije tiiden fan it ferline, it hjoeddeiske en de takomst te brûken, dy't yn dizze taal foarsteld binne. Sa iepenbieret de grutte godlike Rjochter syn namme, en seit op in manier oanpast oan ús Frânske taal fan Gryksk-Latynske oarsprong, yn Iepenbiering 1:4: " *Johannes oan 'e sân tsjerken dy't yn Aazje binne: Genede en frede meie jimme jûn wurde fan **Him dy't is, dy't wie, en dy't komme sil** , en fan 'e sân Geasten dy't foar syn troan binne .* " " *Hy dy't is, dy't wie, en dy't komme sil* , " wurdt de formule fernijd yn Iepenbiering 1:8: " *Ik bin de Alfa en de Omega, seit de Heare God, **hy dy't is, dy't wie, en dy't komme sil** , de Almachtige* . " De útsprekbere, mar net-oersetbere namme is sa oerset en goed werjûn, wat de net-útsprekbere namme oanbelanget, diele jo hjoed mei my it ferburgen geheim: God is de ienige " **Rjochter** " dy't minsken freze moatte en leare moatte leaf te hawwen. Want it hiele projekt dat hy yn gong set hat, is bedoeld om te " **oordieljen** " tusken opstannige sûnders en trouwe útkarden, om úteinlik te krijen wat hy krije woe: leafde dy't frij ûnderfûn wurdt troch syn trouwe útkarden. De grutte ivige reis sil dan trochgean kinne sûnder de skaad fan in probleem. Hy sil ophâlde mei oardieljen en feroardieljen.

En om't sûnder syn "jod", mar mei de "Aleph", de hillige namme God iepenbieret as de "Heechste Rjochter", is it net ferrassend dat it boek Daniël, in namme dy't "God is myn **Rjochter**" betsjut, skreaun is om ta te rieden op 'e ûntdekking fan it godlike "**oardiel**" dat yn detail iepenbiere is yn syn Apokalyps, syn hillichste "Iepenbiering". Want it is yn dizze "Iepenbiering" dat God de kaaien iepenbiere ta al syn koades basearre op ôfbyldings, wurden en sifers. It ûnderwerp fan elk haadstik is yn harmony mei it nûmer dat it draacht neffens syn betsjutting yn Gods siferkoade. It nûmer dat earst ferskynt is fansels it nûmer 7, dat godlike hilliging oantsjut, en by útwreiding, de religieuze ferbining dy't dermei oprjochte is, of net. Sa fine wy, yn tsjinstelling ta it kamp fan 'e godlike "7", it Romeinske kamp en syn "7 hollen" fan Iepenbiering 12:3, 13:1 en 17:3. Sa wurdt yn Iepenbiering 13 wiere hilliging tydlik ferfongen troch de falske hilliging fan it Romeinske pauselike rezjym tusken 538 en 1798 en foar al dyjingen dy't God oan syn tsjusternis oerleveret, oant 2030.

Yn 'e namme fan God, YaHWÉH, de opienfolging fan 'e lêste trije letters bewarre yn 'e twa foarmen fan 'e hillige namme, de letters HWH of, 5 + 6 + 5, gearfetsje it programma dat troch God betocht is, om't it tema fan Apo. 5 giet oer "Jezus Kristus, de soan fan 'e minske." Tusken de twa "5" dy't him oanbelangje, byldet it nûmer 6 fan 'e letter "wav" de skynbere tydlike oerwinning fan 'e duvel ôf, dy't lang de ierdske folken dominearre. Mar ornearre foar nederlaach en dea, is de duvel al ferslein troch Jezus Kristus en sil úteinlik ferslein wurde. Dit is wat oankundige wurdt troch de lêste "5", wêrmei't de hillige namme fan God einiget. As alle nedige demonstraasjes dien binne, sil de oankundige godlike oerwinning foltôge wêze.

Yn it Hebrieusk is de letter "aleph" de earste yn it alfabet en it earste wurd dat troch dizze letter foarme wurdt is "ab" dat heit betsjut. It getal 1 dat it karakterisearret is dêrom symboalysk foar de perfekte ienheid fan 'e Skepper God, de Geast fan 'e Heit fan alle foarmen fan libben. Sûnder ienige ferrassing foar him ûntstienen de problemen pas troch de skepping fan 'e frije libbens fan syn skepsels. Mar de oplossing foar it probleem fan frijheid wie ek al klear en programmearre, it soe in namme hawwe: Jezus Kristus. En de opienfolging fan 'e getallen 1 + 5 + 6 + 5 ferkundiget de komst nei de ierde fan 'e Heit (1) dy't "as oerwinner" fuortgien is. (5) en om de duvel (5) en syn sûnden te oerwinnen (6). Wierlik!

De Wei, de Wierheid en it Libben

Jezus liet ús dizze ferneamde útspraak nei, dy't bekend is by in mannichte kristenen, yn Johannes 14:6: "*Jezus sei tsjin him: 'Ik bin de wei, de wierheid en it libben. Nimmen komt ta de Heit útsein troch My.*" " Yn dit fers vat Jezus foar ús it hiele heilsplan gear dat hy betocht hat as Heit, skepper fan alle libben. Hy basearret it op trije stadia dy't efterinoar binne: 1 - **it middel** ; 2 - **de noarm** ; 3 - **it úteinlike doel** .

Is it paad it haaddoel? Nee, mar it bliuwt **it essensjele middel** foar elkenien dy't it úteinlike doel berikke wol, dat is it ivige libben.

Is wierheid it doel? Nee, net mear as de wei, hoe't it yngean fan syn **standert**, syn konformiteit, ek ûnmisber is foar elkenien dy't it úteinlike doel fan it ivige libben berikke wol. It begripen fan dit wurd wierheid wurdt dêrom heilzaam. Sûnder yn details te gean dy't dingen komplisearje ta grutte wille fan 'e duvel, begryp dat wierheid de standert is dy't God oan it libben yn al syn aspekten jout. Wierheid is syn opfetting fan 'e betingsten dy't de mooglikheid biede fan dielde lok. En wa't syn opfettings fan it libben útdaagt, makket himsels in sûnder en net geskikt om foar ivich ûnder syn blik te libjen. It is troch op dizze manier te hanneljen dat de earste vis-à-vis God himsels útsletten hat fan it ivich libjen yn syn oanwêzigens. Jezus sei ek yn Johannes 8:32: " *Jimme sille de wierheid kenne, en de wierheid sil jimme frijmeitsje.* " Hy bedoelde dat sûnders mei syn help, troch de godlike wet te folgjen, yn hearrigens oan God frijheid fine soene fan 'e slavernij fan " **sûnde** " dat " *de oertreding fan 'e wet* " is neffens 1 Johannes 3:4. Dêrom moat de betsjutting fan dit wurd frijheid goed begrepen wurde, want foar God bestiet wiere frijheid allinnich yn hearrigens oan syn konsepten fan it libben. Der is gjin tredde wei foar de minske dy't in sûnder is troch erflikens. Neffens Deut. 30:19 hat God twa unike wegen foar him lein, wêrfan ien de iennichste is, dy't ta it libben liedt, en de oare, de ûnrjochtfeardige, dy't op in protte manieren ta ferneatiging en ivige dea liedt, dat is definityf; it hiele wêzen, lichem en geast wurde definityf ferneatige.

Yn dizze trijefâldige assosjaasje fan " *wei* ", " *wierheid* " en " *libben* " fine wy de trije fazen fan Gods hilligjende plan. De hilliging fan 'e roppen troch **middel** fan it bloed dat troch Jezus fergetten is, syn hilliging troch de **standert** fan hearrigens oan 'e wetten en prinsipes dy't troch God goedkard binne, en úteinlik, as in lêste **lean** of **beleanning**, de hilliging fan 'e ferhearliking fan 'e roppen dy't, nei't se de status fan útkarden berikt hawwe, it ivige libben yngean kinne.

Rjochtfeardiging troch leauwe fergetten

Jezus Kristus sels makke dizze foar in part steurende opmerkings yn Lukas 18:7-8: " *En sil God syn útkarden gjin rjocht dwaan, dy't dei en nacht ta him roppe, hoewol hy har lang ferneare kin? Ik sis jimme, hy sil har gau rjocht dwaan. Mar as de Minskesoan komt, sil hy dan it leauwe op ierde fine?* " »

Ik twifelje der net oan dat Jezus leauwe op ierde fine sil as er komt, en dit komt om't er yn fers 7 it ûnrjocht foarseit dat syn lêste útkarden ferfolge sil. De fraach dy't lykwols ûntstiet is: yn hokker kwaliteit en yn hokker kwantiteit? Want it is mei leauwe as mei de wyn dy't troch de ierde produsearre wurdt: in protte wyngerds en wynboeren, mar fan hokker kwaliteit? Goede winen binne seldsum en djoer, en wier leauwe is likegoed en dêrom tige wurdearre troch Jezus Kristus, de Almachtige God, syn Folmachtiger. Ik kom hjir werom op in ûnderwerp dat al in protte kearen oanpakt is, dat fan " **rjochtfeardiging troch leauwe** " en om it noch begrypliker te meitsjen, sil ik it in oare definysje jaan yn parallel: "rjochtfeardiging troch wiisheid", de religieuze foarm fan yntelliginsje; Dit is frij legiteme, om't God ferklearret yn Dan. 12: 3: " *En de wizen sille skine as de helderheid fan it útwreidingsgebiet, en de jingen dy't in protte rjochtfeardigens leard hawwe as de stjerren foar ivich en altyd.* " Want it docht bliken dat yn dit

wurd "leauwe" elkenien alles set wat har persoanlike oertsjûgingen foarmet; dat is krekt wat falsk leauwe karakterisearret, hjirby holpen troch minne oersettings fan 'e orizjinele Grykske teksten fan 'e Bibel. Rom. 14:23 is in foarbyld fûn yn 'e Louis Segond-ferzje: "*Mar wa't twifelt oer wat hy yt, is feroardiele, om't hy net út oertsjûging hannelet. Alles wat net it produkt is fan oertsjûging is sûnde.*" De juste oersetting wurdt ús oanbean yn 'e JNDarby-ferzje yn 'e foarm: "*mar wa't twifelt, as hy yt, is feroardiele, om't hy net hannelet út in prinsipe fan leauwe. No, alles wat net út it prinsipe fan leauwe is, is sûnde.*" No is leauwe in prinsipe dat unyk definiearre is troch God om syn persoanlike godlike oertsjûgingen út te drukken oer wat it ideale gedrach fan syn skepsels wêze moat. En yn it gefal fan dit fers skriuwt leauwe foar wat konsumearre is of net yn Lev. 11, mar it ideaal waard al foarskreaun troch God fan 'e stifting fan 'e wrâld ôf, yn Gen. 1:29: "*En God sei: Sjoch, Ik haw jimme alle planten jûn dy't sied drage, dy't op it oerflak fan 'e hiele ierde binne, en elke beam, wêryn't de frucht fan in beam is dy't sied draacht; it sil jimme ta iten wêze.*" » ; Ik kin net útdrukke hoe folle myn kar om dizze oarder te folgjen my follet mei freugde en tefredenheid. En myn fysike en geastlike sûnens binne de earste begunstigden. Wier leauwe omfettet alle wearden dy't God goedkart en segenet. Mar om dat te dwaan, moat in minske it leare te kennen, en om dit doel te berikken, moat men him net fersinne oer de middels. Want ûnder de kop fan 'e Hillige Skrift wurde ferskate karren oanbean: dy fan 'e ferskillende ferzjes fan 'e Bibels en dy fan 'e Koran. De kar fan yntelliginsje, dy fan wier leauwe, is yn it foardiel fan 'e Bibel fan 'e Joaden dy't God makke hat troch it yn 'e rin fan 'e tiid op te skriuwen om it de bewarplak fan syn orakels te meitsjen. It bewiis foar dizze kar is te finen yn 'e bibelske ferhalen sels. De bibelske "*twa tsjûgen*", de âlde en de nije, tsjûgje fan elkoar. Se binne histoarysk oan 'e oarsprong fan it leauwen fan 'e iene God. It is dêrom net in kwestje fan leauwe "yn", mar fan leauwe "yn" dizze God dy't allinnich ûnstjerlikheid hat; wat betsjut leauwe yn 'e wierheid dy't droegen en belichaamd wurdt yn 'e godlik-minsklike persoan fan Jezus Kristus. Want it leauwen "yn" syn bestean is allinnich it gefolch fan 'e wiere yntelliginsje dy't jûn wurdt oan minsken dy't boppe de bisten ferheven binne, de bisten dy't, fan har kant, allinnich it ynstinkt fan selsbehâld fan God krigen hawwe, dêr't de minske ek fan profitearret. De ûntwikkeling fan syn yntelliginsje kin him lykwols, neffens syn morele karakter, paradoksaal genôch, it foardiel fan dit ynstinkt fan selsbehâld ûntnimme. De kar dy't de duvel makke hat en de koppigens fan syn opstân tsjin God hawwe hjir bewiis fan jûn. Oars as bisten redeneat de minske, berekkent er, dedusearret er en lûkt er lessen út ûnderfiningen. En al syn yntellektuele kapasiteiten moatte him normaal liede ta it begryp dat yntelliginsje net bestean kin sûnder in yntelligint wêzen dat it skepen hat. Kin it tafal goede smaak skeppe? Soe er der omtinken oan jaan om noflikke geuren oan minsklike noazen te jaan? De tinker Pascal sei dat, mei it byld fan in skilderij, dat needsaaklikerwize ûntstiet út it wurk fan in skilder. Foarby dizze ienfâldige en logyske redenearring kin it minsklik en diabolysk tinken in mannichte filosofyske konsepten foarstelle dy't like falsk en ligerich binne as se skealik binne.

De ûnrêstichstellende oankundiging dy't Jezus dien hat, is hjoed folslein befêstige. En it opmerklike is dat al it lêste ljocht dat út 'e himel ûntfongen is,

úteinlik yn 'e geast komt fan in man dy't libbet midden yn in lân dêr't ateïsme domineart: it Republikeinske Frankryk, ôflaat fan God troch de geskriften fan syn opstannige mastertinkers, syn humanistyske "ljochten". Sadat de lêste wierheden, restaurearre of nij, oanbean troch Jezus Kristus, bloeie yn in geastlike woastyn, dêr't, neist elkoar, twa longfoarmige ôfdielingen de symboalyske religieuze sifers "07" en "26" drage. Beide profitearje fan it wetterjen fan 'e rivier de Rhône, dy't fan noard nei súd tusken har streamt. De regio produseart de fruchten fan syn protte fruchtbeamgaarden, en op it plak fan it hert leit de stêd Valence, it earste histoaryske bolwurk fan 'e Frânske Adventisten, dêr't ik op 36-jierrige leeftyd yn totale ûnderdompeling doopt waard. Hilligens wurdt allinich fûn dêr't God it pleatst, en it wie syn kar om Paus Pius VI yn 1799 as finzene yn dizze stêd te stjerren, om it feit te ferfoljen dat foarsein wie yn Iepenbiering 13:3: "*En ik seach ien fan syn hollen as wie er dea slein ; en syn deadlike wûne waard genêzen : en de hiele wrâld fernuvere har oer it beest.*" En it wie wer syn kar om de takomstige Frânske keizer Napoleon I dêr te litten bliuwe ' tidens syn training as artilleryoffisier; Napoleon I ' "*de earn*" fan Iepenbiering 8:13: "*En ik seach, en ik hearde in earn troch it midden fan 'e himel fleane , sizzende mei in lûde stim: Wee, wee, wee oan dyjingen dy't op ierde wenje fanwegen de oare stimmen fan 'e trompet fan 'e trije ingels dy't op it punt steane te blazen!*" » Wa kin sizze dat it getal "26", it getal fan 'e namme fan God "YaHWéH" (YHWH=10+5+6+5) útsprutsen troch de minske en getal fan it departemint Drôme, neat yn syn eagen fertsjintwurdiget? Mar helaas, om "*it beest dat út 'e see opkomt*" yn Iepenbiering 13:1 del te bringen , "*beest*" dat de koalysje fan it Romeinske pausdom mei de Frânske monargy oantsjut, har wichtichste bewapene stipe sûnt har earste kening Clovis I ' rôp God it "*beest dat út 'e ôfgrûn opkomt*" , yn Iepenbiering 11:7"; dat de Frânske Revolúsje en har bloedige ateïsme fan 'e "Terror"-jierren 1793-1794 oantsjut. Lykas Iepenbiering 13:4 foarsein hie, soe "*de deadlike wûne*" fan "*it beest*" "*genêzen*" wurde , en it katolike leauwe, dit falske kristlike leauwe, koe syn folgelingen mei noch mear gemak ûntwikkelje en fermannichfâldigje, om't it har yn har widze ynskriuwt, en har direkt nei har berte as "poppen" doopt. Ik tankje God dat hy my dizze ûnderfining besparre hat, dy't beoefene wurdt yn it falske katolike leauwe en it falske protestantske leauwe. Want in protte skepsels wurde finzen nommen troch dizze doop, sels as it net keazen is, in echte wearde te jaan. Ik herinnerje har deroan dat allinich dejingen dy't leauwe en doopt wurde, rêden wurde sille. En leauwe is in folwoeksen saak en in frucht fan wiisheid, lykas Daniël learde; de "poppe" is dêrom net kwalifisearre om it te demonstrearjen. Boppedat, troch it de frucht te meitsjen fan in folwoeksen kar, makket God de doop in kar dy't de doopte ferplichtet en krêft jout. Omdat it tawizen oan God net sûnder risiko is en ik herinnerje jo nei Jezus en Jakobus, sille leauwigen "*swierder beoardiele*" wurde as ûnleauwigen. Mattéus 23:14: "*Wee jimme, skriftgelearden en Farizeërs, hypocriten! Want jimme ferslinde de huzen fan widdowen en dogge lange gebeden foar in skyn; dêrom sille jimme swierder beoardiele wurde .*" Jak. 3:1: "*Myn bruorren, lit net in protte fan jimme learkrêften wurde, want jimme witte dat wy swierder beoardiele wurde sille .*"

Sa, yn in woastyn fan ûnreligiositeit, is de fûle islam sûnt 2018 kommen om de ateïstyske noarm fan it Frânske folk op te skodzjen. It konkordaat dat troch

Napoleon ûndertekene waard, hie de swierrichheden dy't út dit nije senario ûntstiene net foarsjoen. Want yn 'e tiid fan Napoleon wie it doel fan it konkordaat om republikeinske regels fêst te stellen dy't akseptabel wiene en allinich oanpast wiene foar de katolike kristlike religys, en de protestantske, dy't min fertsjintwurdige wiene yn Frankryk. In ûnfoarsjoene botsing, lykas dy fan 'e Titanic yn 1912 tsjin in iisberch, hat it fanatisearre leauwe fan 'e islam tsjin it ateïsme set. Dizze twa ekstreme foarstellings binne beide ôfsnien fan 'e grutte skepper God Jezus Kristus, en de grutte Rjochter fan 'e universums bereidt de ferneatiging ta fan in mannichte sielen waans libben it net wurdich is om ferlingd te wurden. De nutteleaze " *ierden skippen* " sille sûnder genede " *brutsen* " wurde. *Mar te midden fan dizze bloedbad sil hy witte hoe't hy de yntegriteit fan 'e " skippen fan eare " dy't him hearre*, behâlde kin , om't se kostber foar him binne, en om't se syn gloarje fertsjintwurdigje. En de gloarje fan God is it wiere leauwe fan syn útkarden, dat is, harren perfekte oanpassing oan it ideale model fan syn godlike en minsklike opfetting.

Nimmen kin sizze op hokker hichte, yndividueel, God, yn syn oardiel, it nivo fan syn eask pleatst, mar wy wurde allegear konfrontearre mei syn bibelske tsjûgenis wêryn wy allegear ûntdekke kinne wat yn syn eagen noflik, goed en perfekt is. Wa sil syn iver ynsette om de kampioen fan hearrigens te wurden, en de "leafste" fan 'e godlike Master fan trou yn leafde? Dit is de striid fan it leauwe, it wiere leauwe, dêr't de apostels fan Kristus oan meidien hawwe en ús foargien binne oant dizze dei fan 3 jannewaris 2022.

"Rjochtfeardiging troch leauwe," of "rjochtfeardiging troch wiisheid," identifisearret de doelen fan 'e godlike pleagen. Dit binne allegearre dy't de lear fan 'e Bibel ferachtsje of falsk eksploitearje, dy't fertsjintwurdige wurdt troch syn " *twa tsjûgen* " fan it âlde en nije ferbûn, lykas oanjûn yn Iepenbiering 11:3; de twa hawwe, op in komplementêre manier, de profetyske boadskip gearstald dy't brocht is oan 'e Sillige útkarden fan Jezus Kristus, de lêste Sânde-deis Advintistyske dissidenten dy't ijverich en trou fûn binne en dy't wachtsje op syn glorieuze weromkomst yn 'e maitiid fan 2030.

"TA TREANEN FAN DE BURGERS!"

De tiid foar soarchleaze wille en laitsjen is foarby. De feesten en weelderige feesten hearden ta it ferline. En om dizze feroaring te bringen, hoegde de grutte Skeppergod allinnich de ferliedingen fan 'e nije slangen, "wittenskip" en "kultuer", te eksploitearjen om de ûnleauwige en ûntankbere of ûnleauwige maatskippij te straffen dy't ferlied wurdt troch har wûnders en feardigens. Yn it Westen, dominearre troch kâld en sinysk kapitalisme, naam it wille fan ûnbeheinde konsumpsje de gedachten fan 'e minsken yn beslach. Mar no, sûnt it begjin fan 2020, is alles feroare. Nei de deadlike "AIDS" hat it ferskinen fan it besmetlike coronavirus, Covid-19, in ein makke oan 'e gewoane libbensnoarm, dy't oant doe bestie út útstapkes en waarme freonlike of romantyske moetingen. Ofstân is no oplein en nei it lijen fan 'e gefolgen fan meardere oerhoer en ûntelbere skiedingen fanwegen egoïsme, barst de famylje-ienheid fan minsken yn stikken dy't fan elkoar ôf bewege lykas de eksploazje fan in stjer yn 'e kosmos. Yn

Frankryk koe sa'n feroaring lykwols allinich berikt wurde troch de komst oan 'e macht fan in jonge presidint, berne ûnder de Fyfde Republyk, en dit detail is fol mei gefolgen. Yn 1958 waard de oannimming fan dizze Grûnwet, foarsteld troch generaal De Gaulle, troch de hiele politike opposysje fan dy tiid feroardiele as in ferklaaide diktatuer. It wie yndie in diktatuer, fyn organisearre, wêrby't it diktaat krigen waard troch de stipe fan in wetjouwende mearderheid yn tsjinst fan 'e nij keazen prins. Nettsjinsteande it ferset fan 'e wiere republikeinen fan 'e Fjirde Republyk waard de grûnwet fan 'e Fyfde oannaam. Lange tiid, yn 'e tiid fan syn wolfeart, hie Frankryk der gjin lêst fan. It foarme gjin probleem, mar wylst de gedachten fan it Frânske folk opgien wiene yn ferskate foarmen fan konsumpsje, hawwe opienfolgjende presidinten it lân laat ta besluten en rjochtingen dy't op lange termyn rampzalich binne. En dit jildt foar ús tiid, wêryn't de needsaak om it iens te wêzen mei oare Jeropeeske naasjes de presidint fan Frankryk de kâns ûtnimt om maatregels te nimmen dy't syn lân te goede komme. Yn in ferienige Jeropa, iepen foar ferskate ymmigraasjeboarnen, begjinne de swierrichheden fan 'e wrâld woartel te sjitten en fergrutsje se de lêst op minsken dy't al ferneatige binne troch de ferneatiging fan banen nei intra- en ekstra-Jeropeeske offshoring. En yn dizze kontekst, dêr't alle folken foarsjoen wurde troch Sina, dêr't it ek wei kaam, feroarsaket it Covid-19-firus ûnfoarsjoene side-effekten: ûnienigens tusken dyjingen dy't faksineare wurde en dyjingen dy't net faksineare wurde wolle. As wiene de religieuze en politike problemen net genôch, ferdielt it faksin no opnij de Frânske maatskippij. Dit wie echt nedich!

Elkenien fynt redenen om harren posysje te rjochtfeardigjen. De mearderheid, dy't ik "de skiep" neam, negearret dit fers út 'e Bibel sitearre yn Jer. 17:5: " *Sa seit de Heare: Ferflokt is de man dy't op 'e minske fertrout, dy't fleis syn earm makket, en waans hert fan 'e Heare ôfwykt!* " Se binne allegear oertsjûge troch de arguminten dy't presintearre wurde troch wittenskippers en sûnenswittenskippers. Dochs hawwe se it mis, om't se gjin rekken hâlde mei it bestean fan God en har yn alle opsichten fersinne oer de wiere wearden fan it libben. Ik wit út ûnderfining dat ik mei de grutste wil en alle nedige foarsichtigens faak dingen ferneatige haw dy't ik reparearje woe. Ditselde risiko jildt foar de minsklike sûnens. En it ynjeksjeearjen fan molekulen yn it lichem dy't it sels net produseart, is fier fan ûnskealik en kin op mear of minder lange termyn de effekten fan gif hawwe. Slachtoffers fan it pesten oplein troch wittenskiplik en polityk bestjoer, de faksineare skuldige har frijheidsberôving oan dejingen dy't it faksin wegerje. Se ferjitte dat de situaasje makke wurdt troch de besluten fan dyjingen oan 'e macht. Mar om't se dizze politike sûnensregel net kinne of net wolle kritisearje, en om't se it net tsjinsprekken fan 'e autoriteiten foarkomme, rjochtsje se har wrok leaver tsjin dejingen dy't har miening net diele. Skiep binne ek lefferts en, boppe alles, maklik te manipulearjen.

Yn 'e oare opfetting, dy fan dyjingen dy't sels analysearje en tinke, wurdt it probleem oars sjoen. It faksin tsjinnet no allinich om it rjocht te krijen om frijer te libben. It beskermet net 100% tsjin Covid, it foarkomt de fersmoarging net, mar it ferminderet it risiko op gefallen dy't fergrutte wurde troch de morbiditeit fan leeftyd en sykten feroarsake troch minne gewoanten dy't yn it moderne libben ûntstien binne (tabak, alkohol, drugs, ensfh.). Nettsjinsteande dat 90% fan 'e

minskens faksineare binne, komme net-faksinearre minskens yn sikehûzen en stjerre dêr. Dizze situaasje docht my tinken oan 'e metoade dy't brûkt wurdt yn biologyske lânbou. Op in folslein ynsiedde stik lân wurdt it grutte mearderheid fan it oerflak tige licht behannele mei biologyske ynsektisiden, en in lyts diel fan it gehiel wurdt hielendal net behannele; it wurdt oerlitten oan 'e ynsekten. En it prinsipe wurket perfekt, om't tusken it licht behannele gebiet en it net-behannele gebiet de ynsekten har net fersinne. Se ferlitte it behannele gebiet en hastigje har om harsels te verpaidigen yn it net-behannele gebiet. Us Covid-19 docht itselde. It falt it net-faksinearre lichem binnen, en fynt selden de natuerlike ymmúnferdigening dy't it neutralisearje kin. Omdat de hjoeddeiske minskheid libbet ûnder de gemyske wet dy't útfûn is troch de Feriene Steaten fan 1945 oant hjoed de dei. Foarearst lûkt it net-faksinearre lichem it oan, mar dizze oantrekkingskrêft kin fersterke wurde troch syn stadige oanpassing oan de antistoffen dy't makke binne yn faksinearre minskens. It prinsipe is waarnommen foar antibiotika, waans effektiviteit ferswakke is, en yn guon gefallen gjin effekt mear hat. Yn in humanistyske koppigens is presidint Macron fan betinken dat it faksinearren fan al syn minskens it libben fan it firus beëinige kin. Sûnder my te fersin, bevestigje ik dat dit in yllúzje is, en dit om ferskate redenen. As wy oannimme dat alle minskens faksineare binne, wat docht Covid dan? It mutearret en past him oan oan de antistoffen dy't it bestride, en hervat de striid yn in nije, noch agressyvere en besmetlike foarm. Yn dizze oarloch dy't tsjin him fierd wurdt, wurdt de jonge presidint ûnderwurpen oan de ferneatigjende krêft fan 'e grutte Skeppergod, dy't allinnich yn steat is om in ein te meitsjen oan syn hjoeddeiske pleach. Mar no't ik syn plan kend haw, wit ik dat hy net fan doel is om dat te dwaan. Want al, yn 'e anonimiteit fan syn ûnsichtberens, bereidt hy de folgjende straffen foar. De mearderheid fan 'e minskens is net yn steat om it idee te akseptearjen dat se in faze fan progressive ferneatiging fan alle minsklike libbens ferspraat oer de ierde yngien binne. Covid-19, en syn lege stjertesifer, is allinich it teken fan it begjin fan dizze programmearre universele hekatomb. Wêr binne de minskerjochten? Wêr binne de roppen tsjin de genoside dy't troch God organisearre is? Realisearje jo hoe folle ús tiid liket op dizze konfrontaasje tusken Farao en syn tsjoenders, en Mozes, Aäron en de Almachtige God?

Under dyjingen dy't it faksin wegerje, fertrouwe in protte op har fysike sûnens, net bewust dat it God is dy't it firus brûkt dat de ekonomyske, sosjale en politike situaasje fan 'e hiele minskheid deadet en fersteurt. It docht bliken dat noch natuerlike immuniteit, noch de bêste fysike kondysje, noch faksins beskermje tsjin Gods oardiel. De dea sil elkenien treffen dy't net echt beskerme wurdt troch it ferzoenende bloed fan Jezus Kristus. Nei de tiid fan laitsjen komt no de tiid fan triennen, en al oeral op ierde rouwe rouwende famyljes om har deaden dy't ynienen ferdwûnen. Yn 'e tiid fan Farao diene Egyptyske famyljes itselde, en op har beurt rouwe de Hebreeërs 40 jier lang om har deaden dy't foelen tidens de woastynpylgertocht, en elke kear straffe God har foar har sûnden. Hjir moat ik weromkomme op dit kritearium, dat sa fûneminteel is foar it begripen fan wat wy belibje. Al ús lieder binne jong en groeiden op yn 'e 5e ^{Republyk}, dy't gjinien fan 'e politisy dy't inoar opfolge hawwe ea yn twifel lutsen hat. Dizze diktatuer ferklaaid as demokrasy waard en wurdt noch altyd beskôge as in

foarbyldich model fan demokrasy om 'e ienige reden dat ús opienfolgjende monarchen it folk it rjocht hawwe jûn om te genietsjen fan har frijheid, yn wille en losbandigens. Yn dit klimaat fan soarchleazens koene de riken noch riker wurde en de earmen koene har gelok besykje by de lotterij en de PMU. De "Makroniaanske" jeugd (kwasi-anagram = myn dommens) is dêrom net yn steat om macht oars te beskôgjen as yn syn absolute foarm fan dizze 5e ^{Republyk}. Foar God is it getal 5 dat fan 'e minske. It markearret it hichtepunt fan dit humanistyske bestjoer fan republikeinsk Frankryk en yn 'e algemiene ûnferskilligens hat it it Frânske folk yn 'e omstannichheden fan it âlde royalistyske rezjym of dat fan it ryk pleatst, autoritêr, mar iepen en gastfrij. Presidint Chirac betocht de útdrukking "ien gedachte". Dit wie it gefal foar sawat 70 jier nei de Twadde Wrâldoarloch. It folk, fersnippere troch Nazi-Dútslân, bleau tsjinstber en folgzaam op alle gebieten, polityk en ekonomysk, oant ús lêste dagen, doe't it jonge steatshaad konfrontearre waard mei ûnophâldende en ûnoplosbere problemen dy't him yrritearre en hieltyd agressiver meitsje; hjoed mear as juster mar minder as moarn, oant hy sels brutsen en ferneatige is, as God it passend achtet om dat te dwaan. En likegoed, foar it folk fan Frankryk en dat fan 'e wrâld, moat it slimste noch komme. De triennen binne noch net opholden mei streamen. "Ta triennen, boargers!" Want it grutske gedrach fan 'e hearskjende jeugd makket it ûnmooglik om de besluten dy't se nommen hawwe yn twifel te lûken. Salang't se har net bewust wurde fan 'e aksje dy't troch God laat wurdt, kinne se allinich redenearye op har wittenskiplike basis en kennis. De tsjinstelling tusken de faksineare en de net-faksineare hat dêrom in religieuze oarsaak dy't troch beide kampen negearre wurdt. De Skepper jout sa in oarsaak foar syn ferdielende en ûntelbere wurk. Folken foar wa't " *ljocht* allinich tsjuster is en tsjuster har *ljocht* " binne ûnderwurpen oan in falske diagnoaze fanwegen har totale blinens feroarsake troch har goddeleazens en har minachting foar God en syn machtige iepenbieringen .

Wy lêze yn Amos 3:6: " *Wurdt der in trompet blazen yn in stêd, en it folk is net bang? Is der kwea yn in stêd, en hat de Heare it net dien?* " » Dit fers wiist twa dingen oan dy't dûbeld ús hjoeddeistige barrens oanbelangje. De earste giet oer de " *trompet* " dy't gau foar de "sechde" kear sil klinke yn it projekt dat God iepenbiere hat yn syn Iepenbiering, yn Iepenbiering 9:13. It sil dizze kear net "yn in stêd" klinke, mar oer hiel Europa en oer de hiele ierde. Dizze eksploazje fan lilken fan 'e universeel ferachte krusige Kristus wurdt yllustrearre troch de " *fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is* ". As reaksje op dizze minachting lit hy de kweade ingels, de demoanen, frij, dy't neffens Iepenbiering 7:1 oant 3 fêsthâlden binne sûnt 1798, en wer yn 1843. Omdat it begrepen wurde moat, rjochtet God him op religieuze oarlochsfiering, dy't net de wichtichste oarsaak is fan 'e earste twa wrâldoarlokken. Foar de tredde seit de tekst: " *en sizzende tsjin de sechsde ingel dy't de trompet hie: Lit de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat.* " » Dizze befrijing is lykwols, en foar de tredde kear, noch altyd tige foar in part, om't de trije wrâldoarlokken inoar folgje mei progressive ferneatigjende krêft. Dit komt om't se allegear **warskôgings binne** dy't God rjochtet oan ierdske sûnders foar har útroeging dy't pas nei it ein fan 'e tiid fan genede sil komme. It oantal slachtoffers wurdt dêrom werombrocht ta it " *tredde* " fan 'e minsken: " *En de fjouwer ingels dy't ree wiene foar it oere,*

en de dei, en de moanne, en it jier, waarden frijlitten om in tredde fan 'e minskheid te deadzjen. " It twadde diel fan it fers yn Amos 3:6 sei: " *Bart ûngelok yn in stêd sûnder dat YaHWéH it docht?* "God is net ferplichte om de aksje sels te lieden, om't it genôch is foar him om de kweade ingels frij te litten foar de skea dy't oanrjochte wurdt oan de manlju dy't syn lilken rjochte is. Mar tink derom dat hy folsleine ferantwurdlikens opeasket foar it kwea dat tafalt neffens syn gerjochtichheid, de minsken dy't sûndigje tsjin syn wetten, syn ferordeningen en it tsjûgenis fan syn leafde dy't demonstrearre en fergrutte is yn Jezus Kristus."

sechste trompet " oer de minskheid komme sil , binne de lytse ferwoastingen troch Covid-19 ûnbelangryk. It klinkt lykwols en befêstiget de feroaring yn it gedrach fan 'e Almachtige God, waans ferskriklike ferwoastingen stadichoan yntinsiver wurde sille, oant de definitive útroeging dy't oan syn útkarden oankundige wurdt foar de maitiid fan 2030. Begryp dit goed: noch minske noch demoanen hawwe de macht om libben te skeppen. Mar mei help fan demoanen hat de minsklike wittenskip leard hoe't it libben modifikaasjes ûndergean kin, troch yn te gripen yn it genoom fan 'e libbenen. Moderne tsjoenderslearlingen pasten dizze praktyk ta op itengewaaksen foardat se se tapast hawwe op minsken. It súkses dat mei planten berikt waard, moedige har oan om fierder foarút te gean, en yn in demente delirium produsearren se yn har laboratoria it monster dat har hjoed de dei deadet. Binne dejingen dy't ferantwurdlik binne foar de pleach it bêste pleatst om de minskheid derfan te befrijen? It liket derop dat it antwurd ja is, neffens de keuzes dy't makke binne troch de blinde en ferskriklike hearskers fan 'e hiele planeet. Mar God en syn útkarden hawwe in folslein oare miening, en it is de ienige dy't úteinlik sil oerwinne en himsels oplein oan alle oaren.

Lit ús gjin momint twifelje oan de oprjochte oertsjûging dy't de jonge presidinsjele garde driuwt en motivearret, want dêr leit it probleem. Lykas it sprekward seit: "de wei nei de hel is mei goede bedoelingen bepleistere", en de skiednis moat ús leare dat presidint François Mitterrand, dreaun troch de bêste en meast sosjaal motivearre motiven, om it libben fan 'e earmen te ferbetterjen, de takomst fan Frankryk opoffere hat om in direkt probleem op te lossen. Nei't er de tekstylsektor ferlitten hie foar Aazje, offerde er ek de stielyndustry yn it Easten op, wêrtroch't Frankryk syn ûnôfhinklikens ûntnaam en, op syn beurt, enoarme wurkleazens soarge yn it Noarden en it hiele Easten fan it lân. Elkenien kin in flater meitsje, mar as dejinge dy't in flater makket in steatshaad is mei hast absolute macht, binne de gefolgen foar it folk dat laat wurdt ferskriklik en ûnomkearber. Dêrom ferljochtet de seleksje fan steatshaden dy't oan 'e macht komme, keazen troch God, syn keazen amtners oer de takomst dy't hy projektarret op 'e folken fan 'e ierde en foaral dy fan it ûntrou kristlike Westen, syn wichtichste doelwyt dat hy oanwiist ûnder de symboalyske namme " *Eufraat* ", om't it ûnder de flok fan syn Roomsk-Katolike erfgoed pleatst is, dat hy yn itselde byld " *Babylon de Grutte* " neamt, de offisjele ynstelling erfgenamt fan Konstantyn I^{de} Grutte, oprjochte yn it jier 538. Mar sûnder de bewapene stipe fan 'e keningen fan Frankryk en syn stêd Parys, dy't God symboalysk " *Sodom en Egypte* " neamt yn Iepenbiering 11:7, soe dizze dominaasje net trochgien wêze oant ús dagen. Dêrom binne Rome, Parys en Jeropa de privilegearre doelen

wurden fan 'e grime fan 'e Almachtige Skeppergod, yn oerienstimming mei de chronologyske rûte fan 'e foarútgong fan Covid-19. Mar oare folken, kristlik of net, binne net minder skuldich en diele Covid-19 al mei har en sille har oandiel hawwe yn 'e kommende ferneatiging.

In digitale iepenbiering mei ûnferwachte gefolgen

Wy hawwe bewiis dat God yn wat hy bout, net folle romte lit foar tafal; de hiele Bibel rêst op numerike sifers dy't iepenbiere en demonstrearre binne troch de Russyske wiskundige Yvan Panin. Yn myn ynspiraasje hjoed, 7 jannewaris 2022, rjochte de Geast my nei in better begryp fan 'e barrens fan Genesis; dit troch te fertrouwen op 'e fersifere koade dy't iepenbiere is yn 'e nûmers fan' e haadstikken dy't de Apokalyps foarmje (folsleine útlis yn " **Ferklearje Daniël en Iepenbiering oan My** " siden 156-157). Sa, troch de datum 1656 dy't oant doe ta behâlden is as it jier fan 'e wetterfloed mei ien ienheid te ferminderjen, krije wy de datum 1655 waans totale getal 17 is, dat is it symboalyske getal fan godlik oardiel. En de floed wie yndie it earste grutte oardiel dat God yn 'e heule minsklike skiednis folbrocht hat. Mar dizze fermindering fan ien jier op 'e datums dy't konstruearre binne troch de genealogyen dy't yn Genesis oanhelle binne, bringt oare iepenbieringen oer de rin fan it iere libben fan Adam en Eva. Dizze fermindering fan ien jier ymplisearret de folgjende feiten. Adam en Eva libben in hiel jier, dat is 12 moannen, yn harren steat fan ûnskuld en perfekte suverens. Yn dit jier droech en krige Eva har earste soan, Kaïn, en se krige him **sûnder oermjittige pine** . Dit ferklearret de betsjutting fan 'e wurden dy't God har oansprekt yn Gen. 3:16, nei har sûnde: " *Tsjin 'e frou sei er: **Ik sil dyn pine yn 'e berte tige fermannichfâldigje ; mei pine silst bern krije** , en dyn winsk sil nei dyn man wêze, en hy sil oer dy hearskje.* " Pas nei de sûnde krige Eva, dizze kear mei pine, Abel, en hy wie sels in erfgenamt fan 'e sûnde, lykas Kristus, troch syn ferlossende wil, en syn learlingen. Yn dit gefal is Kaïn lykas it earste tsjinoerstelde dat troch God skepen is, de earste perfekte ingel dy't skepen is mei de namme " *Stjer of Moarnstjer* " yn Jesaja 14:12: " *Hoe bistû út 'e himel fallen, o Moarnstjer, dochter fan 'e moarnstiid? Do dy't de folken fertrape hast, bist ta de ierde delhelle.* " Dizze "Martin"-ferzje tsjûget fan dizze namme " *Moarnstjer* ". Troch it te fergelykjen mei de "sinne" fan ús systeem, tsjûget God dat de skepping fan dizze earste ingel him freugde brocht hat. Ik spesifisearje dat allinich de Martin- en Jeruzalem-ferzjes de namme fan 'e Hebrieuske tekst respektarje. De oaren hawwe de foarm "Ljochte Stjer" oannaam, dy't de duvel de namme "Lucifer" joech yn 'e katolike en protestantske tradysje.

Kaïn is dêrom profeetysk it byld fan 'e duvel dy't syn broer, Jezus, sil deadzje, ôfbylde troch Abel. En nei him sil syn moardnerige haat rjochte wêze tsjin syn geastlike erfgenamten, dat binne, al de útkarden fan Jezus Kristus. Yn syn lear sei Jezus oer de duvel yn Johannes 8:44: " *Hy is in liger en in moardner fan it begjin ôf* ": " *Jimme binne fan jimme heit de duvel, en de begearten fan jimme heit wolle jimme dwaan. **Hy wie in moardner fan it begjin ôf** , en hy bliuwt net yn 'e wierheid, om't der gjin wierheid yn him is. As hy in leagen sprekt, sprekt hy út syn eigen siel; want **hy is in liger en de heit fan 'e ligen** .* " No, de earste

moard yn 'e minsklike skiednis waard begien troch Kaïn; wat syn byld fan 'e duvel befêstiget. En fanwegen dizze profetyske rol dy't de duvel ôfbyldet, kinne wy better begripe wêrom't God, nei't hy syn broer Abel fermoarde hat, in teken op Kaïn set, sadat nimmen him deadzje soe. It byld fan 'e duvel giet sa fier, want eins hoegde de duvel ek net foar it ein fan 'e wrâld te stjerren, lykas Kaïn genietet hy spesjale beskerming, om't hy in iepenbierjende rol yn himsels draacht dy't him de lieder makket fan it kamp dat yn opstân kaam tsjin it gesach fan God. Sa, krekt sa't de ferlinging fan it libben fan 'e duvel de wergroepearring fan demoanen en minsken mooglik makke dy't him byinoar sleaten troch him te imitearjen, soarge it oerlibjen fan Kaïn foar imitaasjes lykas dy fan Lamech, de ôfgryslke spotter en bespotter, sitearre yn Gen. 4:23: "*Lamech sei **tsjin syn froulju** : Ada en Silla, harkje nei myn stim! **Froulju fan Lamech** , harkje nei myn wurd! Ik haw in man deade foar myn ferwûning, en in jonge man foar myn kneuzingen.* " Want nei't er oer dizze misdieden opskeppe hie, iepenlik God bespote, foeget er ta, yn fers 24: "*Wreek Kaïn sânfâldich, en Lamech sânensantichfâldich .*" Lamech wie net allinnich in krimineel, hy wie ek in hoereerder en oerhoerman, om't er twa froulju nommen hie yn striid mei it gebod dat God jûn hie yn Gen. 2:24: "*Dêrom sil in man syn heit en syn mem ferlitte en him oan syn frou hingje, en se sille ien fleis wurde.* "

Yn dit haadstik 4 fan Genesis, wêrby't de betsjutting fan it getal 4 it karakter fan universaliteit is, projektarret God yn byld de foarútgong fan it kwea op ierde, dy't, troch foarm oan te nimmen yn Kaïn, einiget, op it momint fan 'e weromkomst yn gloarje fan Jezus Kristus, troch syn konfrontaasje mei in mannichte folken dy't de kritearia fan 'e earste "Lamech" presintearje sille. Yn syn beskriuwing fine wy al it byld fan 'e minsken dy't yn ús tiid libje. Sels as se de namme "Lamech" net drage, fine wy yn har deselde goddeleazeheid, deselde minachting foar godlike gloarje, en deselde smaak foar sarkasme en spot. Oan dizze dingen moat tafoege wurde dat, foar God, de lêste rebellen skuldich sille wêze oan it plannen fan 'e útroeging fan 'e lêste útkarden. De rebellen sille har úteinlik feroardiele hawwe ta de dea foar har wegering fan 'e Roomsk-Katolike Snein en har koppigens yn it trou observearjen fan 'e sabbatrêst dy't troch God hillige is; wat har ferbining mei de "Lamech" dy't de twa manlju fermoarde hat, fierder befêstiget. Yn Genesis 4 bliuwt God de takomst fan 'e minskheid foarsizze.

Yn dizze nije blik op it begjin fan it ierdske libben liket it derop dat de oarspronklike sûnde begien, earst troch Eva en twadde troch Adam, begien waard nei in jier fan perfekt libben. En de sûnde dy't folbrocht wie, de tiid fan 6.000 jier, reservearre foar sûnde yn Gods plan, begûn. Ien jier nei de skepping fan Adam en Eva, kanteljend om syn as, waard de ierde ûnderwurpen oan de feroaringen fan 'e fjouwer seizoenen, wêryn't de prosessen fan libben en dea ivich ôfwikselje.

De fermindering fan ien jier, fan 'e oant doe fêststelde berekkeningen, hat ek betrekking op it jier 1948 dat taskreaun wurdt oan 'e berte fan Abraham. Ynkoarte mei ien jier wurdt it 1947, en dizze kear is it getal fan it jier it getal 21, of 3 kear 7, dat de perfeksje fan hilliging oanjout. Dit getal is mear yn oerienstimming mei godlike symbolyk om de berte te markearjen fan 'e oprjochter fan 'e alliânsjes tusken God en syn skepsels. Want yn syn symboalyske byld, yn Romeinen 11, "*de woartel fan 'e temme olivebeam* ", beskreaun troch de apostel

Paulus, is hy it, Abraham, de heit fan wiere leauwigen oan wa't God wier syn rjochtfeardigens yn Kristus " *taskriuwt* " neffens Gen. 15:6: " *Abram leaude yn JaHWéH, dy't it him taskreaun hat as rjochtfeardigens* ."

Dizze fermindering fan ien jier op 'e berekkeningen fêststeld yn Genesis hat gjin ynfloed op 'e eindatum fan 'e maitiid fan 2030, dy't it begjin bliuwt fan it 2001e ^{jier} sûnt de dea fan Kristus yn it Peaske fan it jier 30. De útlis is tige ienfâldich te begripen. De berekkeningen fan 'e genealogyen fan Genesis binne fan opstigende foarm en jouwe ús de mooglikheid om datums te meitsjen troch numerike gegevens te sammeljen. De konstruksje is logysk en frij wis, mar dizze konstruksje kin net trochset wurde oant it ein fan 'e wrâld fanwegen it ûntbrekken fan bibelske numerike gegevens. Yn 'e tsjinoerstelde rjochting, markearjend it begjin fan it jier 4001, wurdt de dea fan Kristus fêststeld op basis fan ús falske kalinder yn syn jier 30 en it is net mooglik om dizze falske kalinder te brûken om de oergong mei de opstigende berekkening oanbean yn Genesis fêst te stellen. Yn dizze falske berekkening, basearre op 'e falske datum fan 'e berte fan Jezus Kristus, binne opstigende en delgeande datums presintearre, mar gjin fan beide hâldt rekken mei de werklike tiid dy't troch God teld is sûnt de oarspronklike sûnde. Ek syn dea yn Kristus op 3 april 30, fêst fêstige yn ús falske kalinder, foarmet it steunpunt fan it lêste tredde fan 'e seistûzen jier dy't reservearre binne foar sûnde en de seleksje fan 'e útkarden dy't troch God fûn binne ûnder sûnders oer de hiele ierde.

De Wet fan 'e Grutte Rjochter

It is dúdlik dat elk oardiel basearre wurde moat op juridyske teksten dy't, om legitemearre te wurden, bekend en erkend wurde moatte troch de minsken dy't bleatsteld wurde oan it oardiel. Minsken hawwe dit goed begrepen en om net slachtoffer te wurden fan dit kritearium, hawwe se bepaald dat nimmen ûnwittend wêze moat fan 'e wet. Yn ús Westerske beskavingen hawwe boargerlike wetten foarrang boppe religieuze wetten; en nei't se yn ôffallichheid fallen binne, akseptearren de grutte Jeropeeske kristlike ynstellingen dit fait accompli en goedkarden se de sekuliere hearskippij oplein troch Napoleon I ^{en} de lieder dy't nei him kamen. No, lykas elkenien begripe kin, is it pleatsen fan 'e wet fan 'e Skeppergod ûnder minsklike wetten in selsmoardkar of de ûnbewuste kar makke troch ûnleauwigen. De skiednis fan it ferline tsjûget fan it feit dat Frankryk it revolúsjonêre ateïsme erfde hat dat noch altyd foar in grut part de geasten fan syn folk domineart. Syn ûnferskilligens, sels syn minachting foar religy en syn ûnderfining, hat in protte folken op ierde fersmoarge. Ateïsme kin lykwols allinich geskikt wêze foar minsken dy't wegerje te reflektarjen en steurende fragen negearje wolle. Nei't ik de tsjinoerstelde kar makke hie, winske en krige ik fan God alle antwurden op 'e ferskate fragen dy't my oplein waarden. Ek yn dit artikel sil ik de opienfolgjende stappen presintearje dy't it mooglik meitsje om in leech fet te foljen mei hillige oalje troch de Geast fan God. Mar dizze godlike aksje is basearre op konkrete feiten, oars as de falske heidenske religys wêryn't de

goaden har besluten willekeurich oplein hawwe, oerbrocht troch tsjoendermediums ynspirearre troch de duvel en syn assosjearre demoanen.

De wiere God ûnderskiedt him troch it feit dat hy himsels net tastiet syn wetten en prinsipes te oertrêdzjen. Hy makket nea útsûnderingen foar ien. Under syn gesach wurdt de wet systematysk tapast. Mar, lykas hjirboppe sjoen, moat it earst publisearre wurde om tapast te wurden. Dit is de rol fan 'e Hillige Bibel, dy't, fan Genesis oant Iepenbiering, de godlike wet foarmet. Religys binne ferkeard om de godlike wet te ferminderjen ta syn tsien geoaden. Want, hoe kostber en wichtich se ek wier binne, se fertsjintwurdigje de godlike wet net op harsels. Jezus sei dúdlik tsjin 'e duvel yn Mattéus 4:4: " *Der stiet skreaun: De minske sil net allinnich fan brea libje , **mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt** .*" Dit wie syn antwurd op 'e duvel dy't him oansette om brea te meitsjen. En dit godlike " *wurd* " is oan 'e oarsprong fan alle hillige Skriften fan 'e âlde en nije ferbûnen. De numerike sifers dy't se befetsje, tsjûgje allinich fan dizze ultra-hege hilligens. De earste fiif boeken, Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium, waarden skreaun troch Mozes, ûnder it diktearjen fan God, yn 'e Tinte fan Gearkomste. Se binne dêrom, unyk, " **wurden út 'e mûle fan God** ." En de numerike koade dy't har hilliget is net te falsifisearjen. De omstannichheden wêryn't de oare boeken skreaun binne binne oars, mar oanwêzich of ôfwêzich, de ynspirearjende Geast fan God is oan har oarsprong, om't se ek hillige binne troch syn numerike koade. Om te begripen dat de Skriften fan it nije ferbûn like weardefol binne as dy fan it âlde, sei Jezus yn Johannes 12:48: " *Wa't My ôfwiist en Myn wurden net ûntfangt, hat ien dy't him feroardielet; **it wurd dat Ik sprutsen haw, dat sil him feroardielje op 'e lêste dei** .*" Sa waard de godlike wet útwreide troch de Evangeeljeskriften en de ferskate brieven fan 'e bibelske skriuwers Paulus, Petrus, Jakobus, Judas en Johannes. En yn har orizjinele Grykske ferzjes is de godlike numerike koade noch altyd oanwêzich.

Yn al dizze teksten hat God sprutsen, hy hat syn oardiel útsprutsen, alles wat de minske oerbliuwt is himsels hearrich te sjen litte om him te behagen. Yn 1 Kor. 4:9 sei Paulus: " *Want it liket my ta dat God ús apostels de lêsten fan allegearre makke hat, yn in sin ta de dea feroardiele, om't **wy in spektakel makke binne foar de wrâld, foar ingelen en foar minsken***." ". Wat dogge dizze mannichte ûnsichtbere eagen dy't ús observearje? Se beoardielje ús wurken en ús tsjûgenis. En se foarmje tsjûgen foar God dy't ús observearret en ús sels beoardielet yn ús libben op ierde. En elke kear as dit mooglik wurdt, wurdt in relaasje oprjochte tusken it skepsel en syn Skepper. Hjir is it wer de wet dy't de betingst fan dizze mooglikheid fêststelt, en yn 'e twa opienfolgjende ferbûnen is de mienskiplike bân hearrigens. Dit hinget ôf fan it ljocht dat minsken ûntfange. Wy witte net yn hokker foarm God syn wet presintearre oan 'e foarâlden fan 'e himel, mar de standert fan " *goed en kwea* " wie bekend, om't Gods oardiel earst de trou fan syn tsjinner Henoch opmurk; in trou dy't mear as trijehûndert jier útwreide. God koe net wjerstean en naam dizze trouwe freon libbendich ta himsels. Yn it âlde ferbûn binne de godlike wetten dúdlik fêststeld. Wa't se oertrêdt, wurdt skuldich en fertsjinnet de twadde dea. Mar al kin de takomstige ferzoenende dea fan Kristus de sûnder te goede komme, troch it offer fan in dieroffer dat dizze dea foar de sûnden fan 'e útkarden foarútsjocht en foarspelt, of

profetearret. Yn it nije... ferbûn, it diereoffer is ferfongen troch de frijwillige dea fan Kristus en de ferjouwing fan sûnden wurdt direkt krigen troch it gebed fan 'e doopte sûnder; op betingst dat de lêste oprjocht spyt hat en berou hat oer syn skuld tsjin 'e godlike wet. Wy sjogge dat de middels om ferjouwing te krijen yn 'e rin fan 'e tiid evoluearret, mar de needsaak foar ferjouwing is konstant, om't de wet fan beskuldiging altyd aktyf is. Syn rol sil net ophâlde foar it kollektive en yndividuele ein fan 'e tiid fan genede, dy't in bytsje foarôfgiet oan it momint fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus.

Elk dy't fan dizze iene God heart en yn syn hearrigens yngean wol, sil troch syn Geast nei him laat wurde. Wat syn komôf, syn ras, syn erfde religy ek is, God kin him ôfkeare fan in slimme bestimming. En as hy dat net docht, is it om't it skepsel yn kwestje it net wurdich is. Syn ûnfeilbere oardiel ûntdekt de yntensiteit fan minsklike oprjochtens, sadat it net mooglik is om him te ferrifellen. Dizze macht, dy't allinnich oan God heart, negearje minsken him ûnrjochtfeardich sûnder te beseffen dat it ûnmooglik is foar him om ûnrjocht te oefenjen; justysje is de standert fan syn godlike natuer.

Om syn standert te ûnderwizen en te foarmjen yn 'e libbens fan syn útkarden, liedt God harren nei syn skreaune wurd, syn hillige Bibel. Hillich om't hy sels hillich is yn 'e perfeksje fan 'e standert. Wylst in protte de wurden fan Jezus Kristus hearre en leare dat heil troch him komt, begripe mar in pear de needsaak om de hiele Bibel te lêzen fan Genesis oant Iepenbiering. It gefolch foar harren is dat se net begripe wa't God eins is. It idee dat se fan him hawwe is falsk om't it ûnfolslein is. Ik moat dêrom oanwize op 'e manier wêrop't de earste kristenen fan heidenske komôf waarden ynstruearre troch de earste joadske learlingen fan Jezus Kristus. De les wurdt ús jûn yn Hannelingen 15. In ried waard byinoar roppen yn Jeruzalem fanwegen it ritueel fan 'e besnijenis, dat guon as ferplicht beskôgen foar heil. Lit ús al opmerke dat de trend fan 'e tiid net minimalistysk wie. En dat, foar dizze minsken, de sabbat yn 'e noarm wie dy't leard waard, om't it net it ûnderwerp fan skeel wie troch ien fan 'e dielnimmers oan dizze gearkomste. Dat sei, de tsjûgenissen fan Paulus oertsjûgen fan 'e nuttelosheid fan dizze besnijenis, mar it meast nijsgjirrige is te finen yn it rapport jûn troch Jakobus, yn fersen 13 oant 21 dy't as folget binne:

Fers 13: " *En doe't se opholden wiene mei praten, antwurde Jakobus en sei: Mannen en bruorren, harkje nei my!* "

Wêr is Petrus, de stifter fan 'e Tsjerke fan Kristus neffens de Roomsk-Katolike Tsjerke? Dizze pauselike leagen is hjir dúdlik te sjen, om't Petrus troch Paulus yn Galatiërs 2:11-14 beskuldige wurdt fan ferried en hypokrysy, en yn dit haadstik is it de apostel Jakobus dy't de útkomst fan 'e diskusjes fan it konsily presintearret.

Fers 14: " *Simon ferklearre hoe't God earst nei de folken seach om út harren in folk foar syn namme te kiezen.* "

De kar foel op Ur fan 'e Chaldeeën dêr't Abram wenne.

Fers 15: " ***En hjirmei komme de wurden fan 'e profeten oerien, lykas it skreaun stiet:*** "

It leauwe fan 'e iere kristenen wie boud op it Wurd fan God, dat fan it begjin oant it ein konsekwint bliuwt. De útdrukking " ***der stiet skreaun*** ", dy't

Jezus brûkte om de ferliedingen fan 'e duvel te wjerstean, bliuwt troch de tiid hinne de standert en basis fan wier leauwe, dat is, fan godlike wierheid.

Fers 16: " *Dêrnei sil Ik weromkomme en de tabernakel fan David wer opbouwe, dy't ynstoart is; en Ik sil syn ruïnes wer opbouwe en it wer oprjochtsje.* "

God profetearret de twa opienfolgjende mislearrings fan it hillige âlde ferbûn. De earste late Israel ta deportaasje nei Babylon, nei Chaldea, dêr't er Abram weihelle hie. De twadde pleatste Israel ûnder de hearskippij fan 'e Romeinske besetting. Dêrom sil God yn Kristus de ruïnes reparearje en syn Israel werombringe, dat fan no ôf geastlik wêze sil; de naasje wurdt yn 70 troch de Romeinen ferneatige, yn oerienstimming mei de godlike profetyske oankundiging fan Daniël 9:26.

Fers 17: " *Dat it oerbleaune minskdom de Heare siket , en al de folken dêr't myn namme oer neamd is, seit de Heare, dy't dizze dingen docht ,* "

Mei de genede fan Kristus kinne oare minsken it nije ferbûn oangean dat troch God foarsteld is. Dit fers sprekt fan " *folken oer wa't syn namme oanroppen wurdt* ". Yn it Midden-Easten, om Israel hinne, hie it leauwe yn 'e iene God al ferspraat, lykas it foarbyld fan 'e Samaritanen dy't him oanbeaen op 'e berch Gerizim bewiist. Buorfolken wiene ek ûnderwurpen oan 'e religieuze ynfloed fan dit earste folk ûnder lieding fan 'e iene God. Mar oarsom, nauwe relaasjes befoarderden ek de oannimming fan heidenske riten troch guon Joaden.

Fers 18: " *En oan wa't se fan ivichheid ôf bekend binne .* "

Dit fers giet oer de " *dingen* " dy't God docht. Hy is dejinge dy't se " *fan ivichheid ôf wit* ". Hy hat se pland, profetearre se en brocht se ta stân.

Fers 19: " *Dêrom is myn oardiel dat nimmen dejingen dy't har út 'e heidenen ta God bekeare, lestich falle moat.* "

Omdat de bekearing fan 'e heidenen erkend waard as pland troch God, hat it ritueel fan 'e besnijenis, dat de Joaden in spesifyk teken joech fan ta de Skepper God te hearren, gjin reden om oplein te wurden oan 'e rest fan 'e minskheid, dy't, as it wol, it ferbûn fan God oangean kin. Paulus sil dit idee fersterkje troch te sizzen yn Galatiërs 3:28-29: " *Der is gjin Joad noch Gryk, der is gjin slaaf noch frij, der is gjin man noch frou ; want jimme binne allegear ien yn Kristus Jezus.* " *En as jimme fan Kristus binne, dan binne jimme neffens de belofte it sied fan Abraham en erfgenamten .*

Fers 20: " *Mar lit harren skriuwe dat se har ûnthâlde moatte fan fersmoarging fan ôfgoaden, fan seksuele ûnmoraliteit, fan dingen dy't fersmoard binne, en fan bloed .* "

De kar fan dizze trije kritearia is ferstannich, om't God yn 'e skiednis fan Israel dizze trije soarten sûnden swier bestraft hat. De ûntreiniging fan " *ôfgoaden* " docht tinken oan it gouden keal dat Aäron boude, " *ûnreinheid* " folge op dizze ôfgoaderij en de konsumpsje fan " *fersmoarge bisten en bloed* " makket it iten ûnferteerber, en makket se ta stadige gifstoffen dy't de dea befoarderje fan dejingen dy't se konsumearje.

Fers 21: " *Want Mozes hat fan âlds ôf yn elke stêd minsken hân dy't him preekje, en elke sabbat wurdt er yn 'e synagogen foarlêzen .* "

Dit fers jout de wichtichste ferdúdliking. It befêstiget de needsaak om Mozes te bestudearjen, sels foar in bekearde fan heidenske komôf. En it bestudearjen fan Mozes betsjut dat jo de Bibel fanôf it begjin begjinne, mei it boek Genesis. Boppedat befêstiget dit fers de ivige legitimiteit fan Gods hillige sabbat, om't de earste heidenske bekearden útnoege waarden om de Skriften fan Mozes te ûntdekken yn 'e synagogen dêr't it elke sabbat foarlêzen waard.

Ik noegje jo út om te beseffen hoe gelokkich jo binne dat jo de Hillige Bibel sa maklik beskikber hawwe, dit godlike wurd dêr't de earste bekearde heidenen yn kamen te "pikken" yn Joadske synagogen. Want men kin him ôffreegje hoe't se ûntfongen waarden troch bepaalde Joaden dy't oergeunstich wiene op har privileezje. Mar se hienen gjin kar; de boekrollen dêr't it godlike wurd op skreaun stie, wiene der gewoan. En neffens Mattéus 15:27 wie it as "*lytse hûntsjes dy't de breakrummels ieten dy't fan 'e tafel foelen*" dat dizze earste ijverige kristenen har leauwe en har ûnfersadige winsk om te begripen fiede moasten.

Yn ús tiid fan wiidfersprate ôffalligens is geastlik iten beskikber, mar it wurdt ferwaarloaze, en de folle skûtels wurde net mear leechmakke. Minsken fiede har mei nutteleaze dingen en fergrieme it geduld dat God har jûn hat. Dizze observaasje moat jo helpe om de yntinse grime te begripen dy't gau oer dizze ûntankbere en domme wrâld komme sil.

Folgjende de ynstruksjes jûn troch Jakobus, liedt de Geast fan 'e libbene God jo nei it earste boek fan Mozes: Genesis. Yn it begjin is it in side sa swart as inket en de tsjusternis fan neatens. Want foardat hy de ierde skepen hat, is ús diminsje dizze neatens fan totale tsjusternis dy't allinich de blinen kenne. En út dizze neatens, lykas in tsjoender, foar de bewûnderjende blik fan syn ingels, presintearret God in skouspul fan ûnbeskriuwlike gloarje. Op syn befele, yn dizze tsjusternis, befelet God it ferskinen fan 'e ierde en it ferskynt yn 'e foarm fan in enoarme bol wetter.

It earste haadstik fan Genesis is in monolooch fan 'e Skeppergod. Nimmen oars sprekt. Troch syn wurden konstruearret God de wet dy't Hy jaan en oplizze sil oan matearje, oan bisten, en dy't Hy oan minsken presintearret as regels foar har libben. Hy sprekt de earste wurden út dy't syn hillige wet skriuwe, bedoeld om te **skieden** yn twa kampen, de útkarden dy't ivich libje sille en de fallen dy't net profitearje kinnen hawwe fan it oanbod fan genede en úteinlik foar altyd ferdwine sille yn it neat dêr't God har út luts en skepen hat.

God de Heit, Learaar fan geastlike pasgeborenen

It ideaal dat God easke is perfeksje, om't hy sels perfekt is yn alle opsichten wêrfan hy ûndersocht en beoardiele wurdt; perfekt yn leafde en perfekt yn justysje. Yn syn eagen ferskine wy, syn skepsels, wat ús leeftyd ek is, allinich as "poppen" dy't alles te learen hawwe. Dêrom is syn bibelske iepenbiering boud op 'e pedagogyske basis fan it libben fan in "poppe".

Fan it momint fan befruchting, as syn berte tichterby komt, wit de "poppe" net de betsjutting fan 'e wurden dy't er út 'e liifmoer fan syn mem heart, mar hy

makket al it ferskil tusken de sêfte stim en de rûge stim. As bern geane syn eagen iepen en ûntdekt er de bylden fan it libben, en fuortendaliks binne de fragen dy't him yn syn gedachten foardogge: "Wêr bin ik? Wat is de betsjutting fan wat ik sjoch?". Dêrom antwurdet God yn Genesis 1 oan 'e folwoeksen "poppen" dy't dejingen binne dy't antwurden yn him sykje: "Jimme binne op 'e ierde dy't ik yn seis dagen skepen haw; en jimme binne in neiteam fan myn minsklik skepsel, skepen op 'e sechsde dei." It is op dizze wize fan ynformaasje dat God de nije berte fan syn útkarden bouwe woe, dy't, lykas poppen, fan him alle útlis nedich hawwe dy't betsjutting jouwe oan it bestean fan noflik goed en kwea dat lijen feroarsaket. Yn in resinte stúdzje haw ik oantoand hoe't de namme fan God, sprutsen troch himsels, numeryk de betsjutting fan Rjochter droech. No, yn Gen. 1, oardielt God syn eigen wurken as de dagen foarbygeane. Syn earste oardiel giet, yn fers 4, oer " *it ljocht* " dat hy " *goed* " achtet yn ferliking mei de " *tsjusterens* " dy't deroan foarôf giet. Hy útdrukt syn oardiel fierder yn fersen 10-12-18-21-25-31, yn dizze termen: " *God seach dat it goed wie* ." Hy formulearret dit oardiel fan it momint ôf dat hy " *de ierde, it droege lân* " **skiede fan** " *de see* ", de grutte wetters. Troch syn iepenbiering yn Gen. 1 hinne iepenbieret God syn soarch foar suverens, troch **skiedingen te meitsjen** tusken de eleminten en de skepen libbene soarten. Mingsels tusken soarten binne ferbean en wurde troch him as " *ûnrein* " *beoardiele* . Wat dizze **skieding** " *goed* " makket, iepenbieret syn takomstige oardiel oer it protestantske leauwe, de symboalyske " *ierde* ", **skieden** fan syn deadlike fijân, it katolike leauwe, de symboalyske " *see* ". Beide binne lykwols bedoeld om, efterinoar yn chronologyske tiid, twa aggressive " *bisten* " te fertsjintwurdigjen dy't net respekt hawwe foar de frijheid fan gewisse dy't God de minske oanbean hat. Sy foarmje de twa tema's fan Iepenbiering 13. Yn it begjin fan syn bestean profitearre de protestantske " *ierde* " fan Gods segen oant 1843, wat nea it gefal wie foar de katolike " *see* ", dy't God nea as syn eigen erkend hat. It " *goede* " oardiel dat God útdrukt hat, is basearre op it feit dat it droege lân de minske sil drage foar wa't de ierdske skepping makke is. Op dizze tredde dei, it getal fan perfektsje, makket dizze earste ferbining mei de takomstige Adam de " *ierde* " de keamer en de widze wêryn't it perfekte skepsel, de minske, boppe alle bisten skepen wurde sil, om't " *skepen nei it byld fan God* ".

It tredde " *goede* " oardiel dat God útgiet hat yn fers 12 giet oer it skeppen fan plantaardich iten dat ek it perfekt geskikte iten foar de minske wêze sil.

It fjirde " *goede* " oardiel giet, yn fers 18, oer de skepping fan 'e ljochtsjende stjerren op 'e fjirde dei. God genietet fan dizze skepping de takomstige wurdearring fan waarmte en sinneljocht troch de minske. Hy wit fan tefoaren hoe folle hy it wurdearre sil as, nei sûnde, de kjeld fan 'e winter him oanfalt. En hy makket gebrûk fan 'e skepping fan dizze stjerren om se symboalen te meitsjen dy't kostbere berjochten drage om te witten. De wittenskip hat úteinlik syn striid wûn tsjin it katolike religieuze obskurantisme, troch te bewizen dat de ierde om 'e sinne draait, yn tsjinstelling ta wat de tsjustere, diabolyske, ligerige, ferfolgjende en moarddiedige Roomske pauselike tsjerke learde. En dizze wierheid yllustrearret it prinsipe dat, lykas de sinne, God yn it sintrum fan alle dingen stiet, omjûn troch syn skepsels lykas de sinne omjûn wurdt troch de fiif haadplaneten dy't deromhinne draaie yn banen dy't yn ús sinnestelsel hiel oars

binne as de nammen dy't jûn binne oan 'e dagen fan 'e Romeinske wike. Yn it byld fan kwea en tsjuster makke God ek de " *moanne* " dy't, sjoen fan 'e ierde, deselde grutte oannimt as de sinnekring. Dizze falske gelikensens profetearret de falske skynbere macht fan it kamp fan it kwea dat 6000 jier lang tsjin God en it goede sil fjochtsje, wêryn't dagen nachten folge. De wittenskip lit ús hjoed de dei de wiere relaasje fan 'e tsjinoerstelde krêften ûntdekke; it symboalyske byld fan God, de " *sinne* ", is yn werklikheid baarnend, fertarrend en 400 kear grutter as de " *moanne* ", it symboalyske byld fan syn religieuze fijannen dy't Jezus neamde en feroardiele as " *machten fan tsjuster* " dêr't de duvel soeverein oer regearret. De " *moanne* " draait net om syn eigen as, en as de kâns him foardoet, lykas yn it gefal fan in sinnefertsjustering, giet it safier dat it de " *sinne* " maskeret en bedekt foar it sicht fan 'e minske dy't op 'e " *ierde* " libbet. Dit is krekt wat de duvel besiket te dwaan fia syn ierdske religieuze aginten. Falske religys wurkje om de godlike wierheid foar sûnders te ferbergjen, sadat de strielen fan syn ljocht har net berikke, en se fergeane oan geastlike bloedarmoede. Mar se binne har net bewust dat se aktivearre wurde troch demoanen en de duvel tsjin wa't se allegear falsk bewoare te fjochtsjen. En dizze ferblinende bedwelling ferfollet Jezus syn wurden sitearre yn Mattéus 6:23: " *Mar as dyn each min is, sil dyn hiele lichem fol tsjuster wêze. As dan it ljocht dat yn dy is tsjuster is, hoe grut is dy tsjusternis dan!*" » Menigte ferliede en bedrogen minsken ferwikselje it falske ljocht, foarsteld troch de duvel, mei in autentyk godlik ljocht. Unwittend fan 'e yntensiteit fan it wiere godlike ljocht, binne se tefreden mei de religieuze lear dy't har jûn is. En as de leafde foar de wierheid har net wekker makket, sille se yn har ûnbewuste ûnwittendheid omkomme. It byld is fertellend, " *de moanne* " ferberget foar minsken, dy't op ierde libje, de efterkant fan syn aspekt, om't it net om syn as draait, mar minsken altyd syn itselde gesicht sjen lit. De entiteiten dêr't God it oan ferbine sil, hawwe dêrom, religieus, in mysterieuze diabolyske aard dy't se foar minsken ferbergje. Troch dit moannesymboal te folgjen, ûntdekke de útkarden it godlike oardiel en de identiteit fan har mienskiplike fijannen. Yn Iepenbiering 6:12 symbolisearret " de **hiele moanne** " de diabolyske koalysje fan it pausdom en de Frânske monargy: " *Ik seach doe't hy it sechsde segel iepene; en der wie in grutte ierdbeving, de sinne waard swart as in sek fan hier, de hiele moanne waard as bloed.* " Dit is ek it gefal yn Iepenbiering 8:12: " *De fjirde ingel blies, en in tredde fan 'e sinne waard rekke, en in tredde fan 'e moanne, en in tredde fan 'e stjerren, sadat in tredde fan har tsjuster waard, en de dei skynde net foar in tredde fan syn lingte, en de nacht allyksa.*" Dizze twa dieden dy't " **it bloed** " fan Gods fijannen ferjitte, binne dy fan 'e twa opienfolgjende "Terrors" dy't troch de Frânske revolúsjonêren útfierd binne, yn 1793 en 1794, fan 'e iene simmer nei de oare. De útkarden witte dat it kristlike leauwe in unyk en eksklusyf paad is, dêrom is it symboal fan 'e " **hiele moanne** " keppele oan it falske kristlike leauwe en net oan 'e islam symbolisearre troch "in healmoanne" waans yllegitimiteit logysk en dúdlik troch harren begrepen en erkend wurdt.

Under de stjerren binne der ek de " *stjerren* " dy't sinnen of planeten binne. Guon fonkelje, oaren net, en se binne allegear oars yn uterlik en ljochtsterkte. Se binne nei it byld fan Kristus syn útkarden, ek belast mei de rol fan " *ljocht jaan oan 'e ierde* " neffens Gen. 1:15, en neffens har yndividuele oanlis jûn troch God

oan elk fan harren. De útkarden binne allegear oars mar komplementêr, lykas de " *stjerren* ", se skine yn 'e midden fan 'e omjouwende tsjusternis dy't it libben fan 'e folken domineart. En God befêstiget dizze symbolyk yn Dan. 12:3: " *En de wizen sille skine as de helderheid fan 'e himel, en de jingen dy't in protte ta rjochtfeardigens liede sille skine as de stjerren foar altyd en altyd* "; en yn Iepenbiering 12:1: " *En in grut teken ferskynde yn 'e himel: in frou beklaaid mei de sinne, mei de moanne ûnder har fuotten, en **op har holle in kroan fan tolve stjerren*** ." De " *kroan* " befêstiget Kristus syn oerwinnende Utkarde. Mar wês foarsichtich, "ienris rêden betsjut net altyd rêden." It oardiel fan God, de ivige Rjochter fan ús wurken, lit de jingen dy't roppen binne en net yn syn wierheid folhâlde oan 'e duvel oer. It foarbyld wurdt jûn yn Iepenbiering 12:4: " ***Syn sturt luts in tredde fan 'e stjerren fan 'e himel mei en smiet se op 'e ierde*** . *En de draak stie foar in frou dy't op it punt stie om te berte, om har bern te ferslinden doe't se berne hie* ." Dit " *bern* " wiist op 'e nije berte dy't de jingen dy't troch Kristus roppen binne ta syn wiere útkarden makket. Dit resultaat, dat Jezus en syn offer ferhearliket, is it wichtichste doelwyt fan 'e duvel dy't wurket om de oerwinning fan 'e útkarden te foarkommen. En yn dit fers profetearret God dat in tredde fan 'e kristenen troch de duvel " *weilutsen* " wurde sil om syn lêste ferlies te dielen. De Geast rjochtet him op it gefolch fan it ferlitten fan 'e sabbat, befel troch keizer Konstantyn I ' sûnt 7 maart 321. De resultearjende flok naam de foarm oan fan 'e ynstelling fan it Pausdom yn 538. It Pausdom belichemmet de symboalyske " *sturt* " fan 'e draak, dy't de duvel oantsjut dy't hannelet ûnder it gesach fan 'e Romeinske keizers. Hjir is de " *sturt* ", dy't "de profeet dy't leagens leart" oanjout yn Jesaja 9:14, keppele oan de keizerlike diabolyske " *draak* ", lykas Iepenbiering 13:2 befêstiget, sizzen: " *It beest dat ik seach wie as in luipaard, en syn fuotten wiene as de fuotten fan in bear, en syn mûle as de mûle fan in liuw. **En de draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit.*** " » De ferflokke histoaryske opfolging fan it Romeinske Ryk en it pauslike rezjym wurdt dêrmei befêstige.

Fierder geand yn 'e dagen fan 'e skepping ferklearret God opnij " *goed* " wat hy skept op 'e fyfde dei. Fischen en alle seedieren, lykas de fûgels fan 'e loft, wurde skepen en beynfloede. Hjir ferskynt Gods wiisheid opnij yn dizze skepping fan ferskillende, mar komplementêre soarten, want se foarmje de skeakels yn in keatling dy't har mei-inoar ferbynt, elk fan har mei in spesifike rol om te ferfoljen yn 'e tiid fan ierdske sûnde. Dizze keatling sil fiedend wêze, mar ek funksjoneel, om't guon fan dizze soarten ferantwurdlik sille wêze foar it skjinmeitsjen fan 'e see en it wetter fan 'e ûnreinheden dy't alle libbene soarten produsearje. Al dyjingen dy't God de minske ferbiede sil, foar iten, hawwe diel oan dizze rol fan it skjinmeitsjen fan filters. Skulpdieren, kreeften en weekdieren binne dizze skjinmakmiddels waans konsumpsje it minsklik libben yn gefaar bringt. En tanksij har aktive komplementariteit sille de seeën omjouwings fol bist- en plantelibben bliuwe oant it ein fan 'e wrâld, as de minske, troch syn befolkingstichtens en gemyske technologyske útspattingen, it oerlibjen fan 'e marinefauna yn gefaar bringt; eat dat al taret wurdt en hjoed al ferskynt. Korallen ferlieze har kleur en ferdwine yn 'e djipten fan 'e see.

Op dizzeselde 5e^{dei} achtet God it noch altyd " *goed* " om bisten op ierde skepen te hawwen dy't sa komplementêr binne as dy fan 'e seeën. Guon lykas bargaen, wylde bargaen, kikkerts en rôffûgels binne ek skjinmakkers dy't ferantwurdlik binne foar it recyclearjen fan it ôffal dat troch oare soarten produsearre wurdt. Mei alle reden sil God har konsumpsje ferbiede troch de minske dy't in sûnder wurden is. Yn 'e ûntelbere ferskaat oan dizze bistersoarten sil God ûnder har kieze, guon dy't in symboalyske boadskip drage lykas de folgzaamheid fan it laam, it byld fan justysje, de stank fan 'e geit, dy't it byld fan sûnde wurdt, de tsjinstberens fan 'e okse, de krêft fan 'e liuw, de macht fan 'e bear, de snelheid fan 'e luipaard, in oar byld fan sûnde symbolisearre troch syn flekken, al dizze symboalen sille troch God brûkt wurde yn syn profetyske boadskippen yn Daniël 7 en 8 en Iepenbiering 13:2.

Uteinlik, op 'e 6e^{dei}, nei't er man en frou skepen hat en nei't er harren dieet en dat fan 'e bisten foarskreaun hat, komt it oardiel fan God op om dizze kear " *hiel goed* " te definiearjen, it hiele wurk dat neffens Gen. 1:31 folbrocht is: " *God seach alles wat er makke hie en sjuch, it wie tige goed . En it waard jûn en it waard moarn: it wie de sechde dei .* "

Sa ferklearre God oan syn geastlike pasgeborene efterinoar wêr't er is en wat him begeliede sil yn syn libben op ierde. Dizze útlis binne genôch om te libjen, mar se beantwurdzje gjin oare fraach: "Wêrom, en mei hokker doel hawwe jo my skepen?"

God sil syn antwurd jaan yn Genesis 2, troch yn dit haadstik 2 de boadskip fan 'e **hilliging** fan 'e " *sân-de dei* " oan 'e kant te setten. Fers 1: " *Sa waarden de himel en de ierde foltôge, en al har hear .* " Mei dit fers befêstiget God de foltôging fan it materiële diel fan syn skepping, dat de earste seis dagen oanbelange. Troch libbene soarten oan te wizen mei it wurd " *hear* ", herinnert God oan syn dominaasje as in militêre lieder dy't har rjochtet en liedt. Fers 2 seit dan: " *Op 'e sân-de dei einige God syn wurk dat hy makke hie; en hy rêste op 'e sân-de dei fan al syn wurk dat hy makke hie.* " Dizze dûbele werhelling beklammet in wearde dêr't God al syn gloarje oan hechtet. De skepping is " *it wurk dat hy makke hat* ", en hy sil net tastean dat dizze glorieuze aksje, de frucht fan syn kreative krêft, him permanint ûntnommen wurdt. De " *rêst* " dy't God waarnommen hat, wie echt en perfekt op dit momint fan syn ierdske skepping. Mar it soe net lang duorje, maksimaal in jier, foardat Eva en Adam op har beurt tsjin him sûndigje soene. En dizze rêst wie relatyf oan dizze iene ierdske skepping dy't God skepen hat om it probleem fan universele sûnde op te lossen dy't earder troch de duvel en syn ingelske oanhingers beoefene waard; de sûnde dy't God foarkaam om in wiere en autentike perfekte " *rêst* " te belibjen . De " *rêst* " fan it momint wie dêrom tydlik en yn werklikheid frij ûnfolslein. Dêrom ropt God, troch " *de sân-de dei te hilligjen* ", profetysk de perfekte " *rêst* " op dy't hy foar himsels en syn útkarden krije sil as har seleksje einiget oan 'e ein fan 'e 6.000 jier dy't foarôfbylde binne troch de earste seis dagen fan 'e wike dy't troch God fêststeld binne. Oan it begjin fan it sân-de millennium sil hy weromkomme yn 'e ferhearlike Kristus, om in ein te meitsjen oan 'e ingelske en minsklike opstân. Se sille allegear útroege wurde en de duvel allinich sil har oerlibje tidens it sân-de millennium,

isolearre op 'e ierde dy't feroare is yn in woastyn; de ierde waard syn finzenis foar " *tûzen jier* " neffens Iepenbiering 20:2-3.

Gen. 2:3: " **En God segene de sânde dei en hillige dy** , om't Hy dêrop rêste fan al syn wurk dat Hy skepen en makke hie . "

Dizze lear is it kaaifers fan it hiele projekt dat God pland hat. God herinnert ús deroan dat hy " *de sânde dei segene en hillige hat* " fanwegen " *it wurk dat hy skepen hat troch it te meitsjen* ". Om dizze wolfertsjinne perfekte " *rêst* " te krijen, sil hy persoanlik de juridyske middels moatte konstruearje dy't him tastean om universele opstân te eliminearjen; dit sil " **syn wurk** " **wêze** . In " *wurk* " dat basearre sil wêze op syn " *fersoening fan sûnde* " en syn demonstraasje fan perfekte hearrigens yn in fleis identyk oan dat fan syn skepsels; dingen dy't Dan. 9:24 leart. Tidens syn ierdske tsjinst, dei nei dei, oant syn dea oan it krús, " **wurke** " Jezus Kristus om sûnde te oerwinnen, om it te feroardieljen om definityf te ferdwinen yn it ivige libben dat programmearre is om syn leafste útkarden te wolkom te hjitten. Wy begripe better wêrom't God yn dit fers safolle oanhâldt op " *it wurk dat hy docht* ", om't it wurk dat syn útkarden ferlosse sil, bysûnder ôfgryslik en dreech te fernearen sil wêze. En allinnich troch dizze plicht oant syn dea te ferfoljen sil hy de oerwinning krije dy't de wiere lêste geastlike " *rêst* " fan 'e Geast fan God en fan syn útkarden dy't troch syn bloed ferlost binne, mooglik makket.

Foar God hawwe wurden in krekte betsjutting. Dat fan " *hilliging* " is in teken fan it ivige libben foar de útkarden dy't troch him útkeazen binne, de ienige Rjochter, it ienige fersoeningsoffer, de ienige Advokaat fan syn útkarden; mar ek de ienige Utroeger fan dejingen dy't it godlike lok hinderje.

Op 'e " *sânde dei* " fan syn skepping keppele God oan syn " *hilliging fan 'e sânde dei* ", " *de wurken* " dy't hy yn Kristus folbringe soe, om't it dizze oerwinnende " *wurken* " *tsjin sûnde binne dy't de ivige "rêst"* mooglik meitsje sille dy't elk wykein, 6000 jier lang, troch syn trouwe útkarden hillige en profetearre is. Tink dêrom oan it feit dat it fjirde fan 'e tsien geboaden fan God allinich bedoeld is om " *de hilliging fan 'e sânde dei* " te ûnthâlden dy't sûnt syn skepping fan 'e wrâld fêststeld is. De sabbat waard fêststeld, net allinich foar de Joaden fan it âlde ferbûn dy't noch net bestienen, mar foar alle útkarden dy't selektarre wiene yn 'e 6000 jier dy't foar dit doel programmearre wiene, fan Adam oant de lêste Adventistyske útkarden, fan 'e lêste oeren fan 'e minskheid.

Covid-19 en sûnde

Dizze titel koe dy fan in fabel fan Jean Lafontaine wêze, mar dat is it net. Lykas de fabels fan dizze ferneamde Frânske ferhaleferteller is dizze titel lykwols dy fan in morele les dy't de grutte Skeppergod de minskheid yn 'e ôfrûne 10 jier oansprekt, wêrfan't de ôftelling yn 'e maitiid fan 2020 begûn.

Dat hjir is de útlis: Covid is in sykte dy't yn ekstreme gefallen ta de dea liedt foar dejingen dy't dertroch troffen binne. No, it earste mienskiplike punt dat wy kinne identifisearje tusken sûnde en Covid is de dea, om't it skreaun is yn Rom. 6:23: " **Want it lean fan 'e sûnde is de dea** , mar de fergese jefte fan God is it ivige libben yn Kristus Jezus, ús Hear. "

Twadde mienskiplik punt: de hillige dragers. Minsken dy't dit firus drage, fiele gjin effekt, en troch skouders te wriuwen mei har meiminsken, fersmoargje se inoar en stjoere ûnbewust dit stille, ûnsichtbere firus oer. Fan syn kant wurdt sûnde ek oerdroegen troch fersmoarging, troch de ynfloed dy't guon op oaren hawwe. Dit is ek, lit ús opmerke, jildich foar de wierheid fan it keninkryk fan 'e himel, mar Jezus warskôge syn útkarden tsjin " *it gist fan 'e Farizeërs* "; " *in gist fan hypokrysy* " neffens Lukas 12:1; de sûnde dy't " *de hiele klomp ferlit* " neffens Paulus yn 1 Kor. 5:6: " *Jimme opskepperij is ferkeard. Witte jimme net dat in bytsje gist de hiele klomp sûrt makket?* " Dat betsjut dat it de hiele minskheid fersmoarget. It foarbyld fan Kaïn syn sûnde dat liedt ta dy fan Lamech befêstiget, yn Gen. 4, dizze fersmoarging en dizze erflike oerdracht.

De tredde mienskiplikheid is subtyler, mar net minder dúdlik wier. Sûnde en Covid hawwe te krijen mei minsklike azem. Wy witte dat dejingen dy't stjerre oan Covid stjerre om't se net mear sykhelje kinne; se stjerre dêrom oan ferstikking. En de wittenskip besiket, as it mooglik is, dit gebrek te kompensearjen troch keunstmjittige respirators te brûken. No, it rjocht om te sykheljen wie it earste dat God oan minsken joech, sadat se libbene wêzens wurde koene. Sykheljen is dêrom in ûnderwerp dêr't God soeverein oer regearret, en dizze tekst út Gen. 2:7 befêstiget dit: " *En de Heare God foarme de minske út it stof fan 'e ierde, en blies yn syn noasterqatten de azem fan it libben* , en de minske waard in libben wêzen ."

Yn Psalm 39:5, troch David, herinnert God ús oan dizze wichtige wierheid: " *Sjoch, Jo hawwe myn dagen makke as in hânbreedte, en myn libben is as neat yn Jo eagen. Wiswier, elkenien dy't stiet is mar in azem .*" - **Pauze** . De ynstruksje om nei dizze wurden te " **pauzen** " noeget ús út om oer it ûnderwerp te meditearjen.

En yn dizze refleksje moatte wy beseffe dat alle skepping makke is neffens in pedagogysk model dat in les leveret. It iepenbieret de oarsaak fan it bestean fan it ierdske systeem; syn hiele ierdske en himelske diminsje. It doel dat God foar himsels stelt is om it probleem fan " *sûnde* " op te lossen, makke troch it prinsipe fan frijheid jûn oan syn skepsels. De himelske diminsje fan it keninkryk fan God is fersmoarge troch " *sûnde* " en al syn skeppingen moasten dêrfan " *suvere* " wurde. En dit projekt fan **suvering** , God skreau it yn syn skepping fan 'e minske, wêryn't de **suvering** fan it bloed dat yn him sirkularret dien wurdt troch it sykheljen fan syn longen. Us libben hinget ôf fan dizze **suvering** dy't útfierd wurdt mei elke sykheljen boud op syn twa opienfolgjende fûnemintele syklusen dy't kontinu werhelle wurde op in ivige manier: it aspirearjen fan soerstof út 'e loft dy't it bloed suveret, folge troch it útdriuwen fan koalstofdioksiede dat de ûnreinheid draacht. Op lange termyn, nei de oerwinning fan Kristus oer " *sûnde* ", sil it ivige libben fan alle oerlibbenen, ingels en minsken, perfekt suver wêze en dêrom frijsteld fan alle " *sûnde* ". Wy moatte dêrom it fûnemintele belang fan dizze **suvering beklamje** , dy't fan it begjin oant it ein sintraal stiet yn syn universele libbensplan. Jo kinne sa de rjochtfeardige eask fan Jezus Kristus begripe om syn útkarden te sjen brekke mei de praktyk fan " *sûnde* ", sjoen dat hy syn perfekte libben joech yn " *fersoening* " foar dejingen dy't hy wier rêdt, om't se posityf reagearje op syn eask. Dus, oft minsken har der no fan bewust binne of

net, seit God tsjin har mei elk fan har sykheljen: "Wês rein! Ferwerp it kwea! Wês rein! Ferwerp it kwea! Wês rein! Ferwerp it kwea." Tidens syn ierdske tsjinst fermannichfâldige Jezus de kânsen om dizze wierheid te learen. Tsjin de siken dy't hy wûnderbaarlik genêzen hie, sei hy, neffens Mattéus 8:2-3: "*Ik wol; wês rein*": "*En sjuch, in melaatse kaam en oanbea him en sei: Hear, as jo wolle, kinne jo my rein meitsje.*" Jezus strekte syn hân út en rekke him oan en sei: "***Ik wol; wês rein*** . " "***En daliks waard syn melaatsheid rein*** . ' Melaatsheid ' is in symboal fan ûnreinheid, mar it is net unyk. Alle sykte ûntstiet út sûnde, of troch erflikens of as gefolch fan it oertrêdzjen fan 'e goede prinsipes fan it libben dy't troch God definiearre binne. Want sykte sprekt: it kwea hat sprutsen. En it kwea kwalifisearret sûnde, dy't ferskynt yn 'e foarm fan "komorbiditeiten", sa't sûnenswurkers se neame.

Troch syn earste pleach te rjochtsjen tsjin it sykheljen fan manlju en froulju, wêrby't manlju mear soargen meitsje om't se "*dominearje* " oer froulju en as sadanich ferantwurdlikens nimme foar sûnde, jout God Covid it karakter fan in lêste straf dy't foarôfgiet oan oare wichtiger straffen, mar dy't, yn ekstreme tsjinstelling, omkeard binne oan it principe fan 'e skepping fan 'e wrâld.

Fan it begjin oant it fatale ein rjochtet de Covid-sykte him op minsklike sykheljen. Earst koene fatale slachtoffers net mear sykhelje, mar twaddens wurde oare minsken twongen om in masker te dragen dat de kwaliteit fan har sykheljen ferminderet. Want foar sûnensautoriteiten is it ideale masker it meast luchtdichte en wetterdichte. It probleem is dat om himsels tsjin bûten te beskermjen, it yndividu de suvering fan syn eigen bloed ferswakket. It ideale masker moat dêrom net oan it gesicht plakke, om de noas de útdame koalstofdioksiede frij te litten útstjitte, en om it ynadenen fan ynadenen soerstofrike loft te fasilitearjen. Mei dizze pleach befêstiget God ús dat syn doel dizze kear yndie it hiele minsklike libben is; dat fan 'e ôfgryslke maatskippijen dy't it nivo fan ymmoraliteit en goddeleazens fan 'e foar-dylde fan Noach syn tiid berikt hawwe.

Te oardieljen nei de oprjochte teloarstelling fan 'e earlikste virologen, dy't tajaan dat se de wurking fan dit firus, dat allinich syn aard en gedrach feroaret, net begripe, is de skepper God yndie yn aksje kommen, hy dy't alles kontrolearret, skept en lit dat libbet stjerre of libbet. Wy wurde warskôge foar de gefolgen fan it ûntbrekken fan leauwe; de mannichte sil dizze útlis negearje, dy't ek net akseptabel is foar politike liederen fol grutskens en arroânsje. It is dêrom genôch foar Jezus Kristus, ús almachtige God, om minsken te litten hannelje, oerjûn oan har eigenwillige blinens, sadat se, yn 'e leauwe dat se har kwalen genêze kinne, har ta it minste befoarderje. Dit is wat God docht as hy yn Psalm 7:15 oant 17 (of 14 oant 16) seit dat hy "*it kwea fan 'e goddeleaze werombringt op syn eigen holle*": "*Sjoch, de goddeleaze smeit ûnheil, betocht ûngerjochtichheid en bringt neat foar. Hy iepenet in kûle en graaft dy, en falt yn 'e kûle dy't hy makke hat. Syn ûngerjochtichheid komt werom op syn eigen holle , en syn geweld komt del op syn foarholle* . " Sa wurdt de straf fan 'e sûnde útdrukt troch it weromlûken fan 'e azem dy't God de minske joech, sadat hy libje koe. En de godlike iepenbieringen yn Daniël en Iepenbiering hawwe my tastien om oan te toanen dat dizze bestrafte sûnde giet oer de oertreding fan syn sabbat dy't de hiele ierde, bûten it nasjonale Israel sûnder Kristus, oertrêdt troch yn syn plak de earste dei te earjen dy't ûnder

syn heidenske namme "dei fan 'e ûnoerwûne sinne" oannaam waard op befel fan keizer Konstantyn I ^{de} Grutte. Dizze minsklike grutheid doarst de praktyk fan 'e sabbat dy't troch God hillige wie sûnt syn skepping fan 'e wrâld te ferlitten. Dus, lit wa't dit berjocht lêst begripe dat dizze earste straf fan Covid allinich de earste is yn in searje dy't einiget mei de folsleine útrûging fan 'e minskheid op ierde. "Covid en sûnde" herinnerje ús oan 'e relaasje dy't God suggerearret tusken " *alfa* " *tiid* en " *omega* " *tiid* , " *it begjin en it ein* " , dy't hy oanhellet yn 'e prolooch fan syn Iepenbiering yn Iepenbiering 1:8: " *Ik bin Alfa en Omega, seit de Heare God, dy't is en dy't wie en dy't komme sil, de Almachtige.* " Hy beklammet dit noch sterker yn 'e epilooch, yn Iepenbiering 22:13: " *Ik bin Alfa en Omega, de earste en de lêste, it begjin en it ein.*" ". Yn 'e " *Alfa* "-tiid jout God de azem fan it libben, yn 'e " *Omega* "-tiid lûkt Hy it werom. Dit komt om't yn 'e " *Alfa* "-tiid minsken troch sûnde en dea troffen wurde oant de " *Omega* "-tiid, wêryn sûnden, neist de útkarden, de hiele minskheid oangeane. Op dit ûndraachlike nivo treft God it kollektyf mei de dea om it te ferneatigjen.

Ademhaling, in fitale funksje fan minsken, wurdt paradoksaal genôch mei ûnferskilligens behannele troch sûndige minskheid. Hoe kin de minske it frijwillich fersmoargjen fan syn longen rjochtfeardigje troch syn gewoante fan smoken, tabak, cannabis of oare drugs, lykas de noch deadliker opium? It minsklik lichem is in kwetsbere omhulsel wêryn in minsklike geast libbet dy't God ferantwurdlik hâldt foar al syn dieden. Dêrom ropt God oan 'e ein fan' e minsklike skiednis de minsklike geasten dy't troch it kwea yn mannichte ferdorven binne, ter ferantwurdling, lykas hy al by in protte gelegenheden dien hat, mar al, troch it wrâldwide libben te feroardieljen mei de universele ferneatiging fan 'e wetterfloed yn' e tiid fan Noach, it jier 1656 sûnt de sûnde fan Eva en Adam. Yn dizze datum wiist de numerike koade fan godlike gematria it nûmer 17 fan godlik oardiel oan. En ik herinnerje jo deroan, sûnt 7 maart 321 binne 17 iuwen ferrûn oant de maitiid fan 2020 yn Gods kalinder, doe't de godlike pleach Covid-19 ferskynde, makke yn minsklike laboratoaria yn Sina, wêrfan it him fersprate om de hiele skuldige minskheid te reitsjen. Sina is offisjeel it folk dat de " *draak* " oanbidt, wat " *de duvel* " oantsjut yn Iepenbiering 12:9: " *En de grutte draak waard útwurpen, dy âlde slange, dy't de Duvel en Satan neamd wurdt, dy't de hiele wrâld ferrifelt; hy waard útwurpen nei de ierde, en syn ingels waarden mei him útwurpen .* " De duvel is de earste sûnder en it earste skepsel dat troch God opwekke is. It bart sa dat troch in kar makke troch ús Skepper, oarspronklik yn Gen. 10:17, Sina de namme " *Sûnde* " draacht en yn 'e Ingelske taal dy't, yn krêft, autoriteit en kommersjele macht, de lêste minskheid fan sûnde domineart, betsjut dit wurd " *sûnde* " krekt " *sûnde* ". As gefolch is de straf foar " *sûnde* " *út it typyske lân fan " sûnde "* kommen , it oanbidden fan 'e " *draak* " , " *de duvel* ". *Mar it lêste minsklike wurd sil yn 'e Feriene Steaten bliuwe, de machtige útdrukking fan dizze Ingelske taal. Se sille de ultieme skuld fan " sûnde "* belichemme , troch te besykjen de lêste minsklike oerlibbenen de rest fan 'e earste dei dy't se fan Rome erfden op te lizzen. Sa sil sichtber de frucht fan 'e protestantske ôffal, dêr't dit lân sûnt 1843 yn fallen is, ferskine en de rol fan 'e lêste opstannige Farao yn 'e minsklike skiednis belichamme. Hy sil op syn beurt de wet fan 'e almachtige Skeppergod ûndergean, dy't him en Rome de " *sân* **lêste**

pleagen fan syn grime " oplizze sil, wêrfan de earste, nijsgjirrich genôch, " in seare, pynlike en deadlike" is, neffens Iepenbiering 16:2: " *De earste gie hinne en geat syn skaal út op 'e ierde, en seare en pynlike pleagen foelen op 'e minsken dy't it merk fan it beest hiene en dy't syn byld oanbeaen.*" »; en de lêste, de sânde, **einiget** mei in rein fan hagelstiennen fan ien talint (sawat 42 kg) neffens Iepenbiering 16:21: « *En in grutte hagel , waans gewicht in talint wie , foel út 'e himel op 'e minsken; en de minsken lasterden God fanwegen de pleach fan 'e hagel, om't de pleach tige grut wie.* ». De progressive aard fan 'e destruktive aksje dy't God ûndernimt, komt dúdlik nei foaren yn 'e ferliking fan it ûnsichtbere en aktive Covid-19-firus of net, mei de "*kwaadaardige pynlike maagzweer* ", sichtber en wirklik deadlik yn syn kontekst fan 'e ein fan 'e tiid fan genede en it ein fan 'e wrâld. It lêste wurd fan dit haadstik 16 wijdt oan it tema fan 'e " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " is it eigenskipswurd " *grut* ". Hy allinnich fertsjintwurdiget God, de grutste en machtichste dy't úteinlik it lêste wurd hat, oer al syn fijannen, en yn it bysûnder oer dejingen dy't him tart hawwe yn 'e namme fan in ferûnderstelde minsklike "grutheid"; De katolike "snein", earder de dei fan 'e sinne, is te tankjen oan Konstantyn I "de Grutte" yn 321, en oan Justinianus I "de Grutte", dy't troch Vigilius I ' yn 538, it pauselike rezjym fan Rome oprjochte, waans lieder op in " *ûnbeskaamde* " manier (Dan. 8:23: " *Oan 'e ein fan har hearskippij, as sûnders ferneatige binne, sil in ûnbeskaamde en slûchslimme kening opkomme* ") de titel fan "meast hillige heit" (Matt. 23:9: " *En neam gjinien jimme heit op ierde: want ien is jimme Heit, dy't yn 'e himel is* "). Wês derfan bewust dat Italianen dy't goed pleatst binne om it te beoardieljen, dit religieuze rezjym de bynamme "de Saccra Mafia" jouwe. Sa is de "meast hillige heit" yn werklikheid de "meast hillige peetheit" fan in religieuze mafia. En it is net it foarbyld fan Paus Aleksander VI Borgia (16e ^{iuw}), beruchte moardner, dy't dizze bewearing ûntkenne sil.

Yn dizze lêste test fan it leauwe sil de oarspronklike hilliging fan 'e sabbat, foar de lêste kear, minsken skiede, om te hilligjen en de útkarden te litten oerlibjen en de fallen oanhingers fan 'e Romeinske snein, " *it merk fan it beest* ", ta de dea te lieden; dat is, " *it merk* " fan syn minsklike autoriteit dy't erfde is fan Konstantyn I ' en fan Paus Vigilius I ^{en} syn opfolgers oant de lêste paus yn it amt.

De wet fan ferjilding

It wurd talion hat syn woartel yn it Latynske wurd "talio" dat betsjut: sa'n, dêrom it gefoel fan wjersidigens.

De wet fan ferjilding is net ferdwûn yn it nije ferbûn om't de wurden fan Kristus ferkeard begrepen waarden. God hâldt him oan dizze wet en is net fan doel om himsels derfan te ûntnimmjen, want op basis fan dit prinsipe kin hy al syn fijannen wetlik ferneatigje en útroege. Dizze wet moat jilde tidens de sân tûzen jier dy't reservearre binne foar de behanneling fan universele sûnde.

Sa kinne wy begripe dat de ferlossing fan 'e útkarden basearre is op it prinsipe fan 'e wet fan ferjilding: " *Jo sille libben foar libben jaan, In each foar in each, in tosk foar in tosk...* Yn it begjin wie it ierdske libben sa perfekt dat it yn steat wie om foar altyd te duorjen. Yn har oarspronklike suverens genoaten Adam

en Eva fan dizze mooglikheid om foar altyd te libjen, om't se yn dizze steat fan suverens beide " *nei it byld fan God* " wiene. It is de ferskinning fan sûnde dy't de situaasje fan 'e hiele skepping feroaret, wêryn't de minske syn " *byld fan God* " ferliest. Om't de minske in sûnder wurden is, ûnderwerpt God him oan 'e Wet fan Ferjilding dy't jildt foar bisten en oare minsken. Yn it âlde ferbûn profetearret de offerwet de ferjouwing fan Kristus, sûnder de sûnde te ferwiderjen dy't noch altyd praktysk op 'e holle fan 'e skuldige sûnder lêst hat. Yn it âlde ferbûn bliuwt de sûnder in sûnder nettsjinsteande de religieuze riten dy't troch God organisearre binne. De minske kin it " *byld fan God* " yn dizze situaasje net werom krije en syn status is amper boppe dy fan in bist. As er fermoardet, fertsjinnet er de dea dy't foarsjoen is troch it 6e ^{gebod} fan 'e Dekaloog, dat seit: " *do silst net fermoardzje* ". As er per ongelok deadet, moat er de beledige kompensearje troch it weromjaan fan eigendom gelyk oan dat ferlern gien is, neffens it prinsipe fan 'e wet fan ferjilding " *libben foar libben*", *each foar each*, *tosk foar tosk*, ... ". Hjir is de krekte tekst sitarre yn Exodus 21:23 oant 25: " *Mar as der in ûngelok bart, sille jo libben foar libben jaan, each foar each, tosk foar tosk, hân foar hân, foet foar foet, brânwûne foar brânwûne, wûne foar wûne, kneuzing foar kneuzing* .

Litte wy ris sjen nei dizze wet fan ferjilding ûnder de status fan godlike genede brocht troch Jezus Kristus. God is de beledige, om't de sûndige minske him net folget. De wet fan ferjilding autorisearret him om de skuldige partij ter dea te bringen, om't it lean fan 'e sûnde de dea is. Utsein dat God de minske de kâns biedt om himsels foar him te ferfangen, om syn straf yn syn plak te lijen. Sa biedt hy it libben fan syn iennichste Soan mei de namme Jezus Kristus oan. En oan wa sil dizze dea taskreaun wurde? Oan dejingen dy't derfan profitearje sille: syn útkarden. De útkarde is dêrom de wiere moardner fan Jezus Kristus, om't syn sûnde dizze ferzoenende dea easke. Yn dit proses ferliest God syn earstberne Soan, oanbean as offer, mar geastlik fermoarde troch syn útkarden. Dizze dea fereasket reparaasje en ferfangen fan 'e ferdwûne Soan. It is dan dat de útkarde, begunstigde en skuldich oan dizze dea, himsels oan God oanbiedt om it ferlies fan syn âldste Soan te kompensearjen. Dizze oanpak nimt de rêden útkarde syn wetlike rjochten ôf dy't jûn binne oan 'e dierlike minske en hy wurdt, frijwillich, de slaaf dy't ûnderwurpen is oan 'e wil fan dejinge dy't him ferlost. It is dêrom, yn dizze ôfsizzing fan syn minskerjochten, dat de útkarde yn himsels " *it byld fan God* " fynt dat ferlern is sûnt de sûnde fan Adam en Eva. It is nijsgjirrich om te notearjen dat yn Exodus 21 de status fan 'e frijwillige slaaf oanhelle wurdt foar de noarm fan 'e wet fan ferjilding. Wy hawwe krekt de ferbining sjoen dy't dizze twa ûnderwerpen ferieniget.

Kristus syn lear wie dêrom bedoeld om te learen dat troch ûnder de status fan syn genede te gean, de ferjûne sûnder net langer it rjocht soe hawwe om de prinsipes fan 'e wet fan ferjilding út te oefenjen, oars as oare minsken dy't yn har sûnden bleauwen. Mar foar God jildt dit ferbod ek net, en it is yn 'e namme fan dizze Wet dat syn útkarden de goddeleaze deaden sille oardielje, tidens it sânde millennium, yn it keninkryk fan God. Want de wet fan ferjilding fertsjintwurdiget in prinsipe fan justysje dat net ferdwine kin, om't it gravearre is yn it karakter fan 'e skepper, wetjouwer, ferlosser, weropwekker, rjochtfeardich en goed yn perfeksje.

Yn it tsjuster dat har ferblinde, tochten minsken dy't fan God ôfskieden wiene dat se harsels "goeder" as hy sjen litte koene troch de deastraf tsjin minsken ôf te swarren. Se hawwe dêrmei ôfswurpen fan wiere justysje, om't de komst fan Kristus him net twong om ôf te swarren fan it easkjen fan 'e dea fan 'e skuldigen. De oertreding fan syn wet sil oant it ein fan 'e wrâld " *sûnde feroarsaakje* waans *lean de dea is* " neffens Rom. 6:23. En de ienige manier om oan dizze feroardieling te ûntkommen is om yn 'e genede fan Kristus te kommen. Mar dêr, om de dea te foarkommen, easke God in folsleine feroaring fan libben; sûnde moat needsaaklik ferdwine, eat dat minsklike wetten net easkje noch krije. De oerlibjende rebellenmoardner kin dêrom frij weromgean nei syn kwea oant syn folgjende feroardieling troch minsklike rjochters. It gefolch fan dizze falske justysje is dat it de groei fan it kwea befoarderet ynstee fan it te ferminderjen. Dêrom demonstrearret God, troch syn feroardieling fan 'e sûnde dy't hy mei de dea straft, al syn wiisheid dy't de âlde Frânsen spesifyk syn "wiisheid" neamden, unyk godlik. Hy biedt de útkarden de belofte fan ivich lok dat hy har wierlik oanbiede kin, om't hy de betingsten dy't dit lok mooglik meitsje wiis organisearre hat. En om dizze betingsten te meitsjen, sil syn projekt boud wêze yn 'e sân tûzen jier dy't foarsein binne troch ús sân-dagen wiken. Troch it 8e ^{millennium yn te gean}, by de fernijing fan alle dingen, op 'e nije ierde, sille de útkarden unanym dizze godlike gedachte diele dy't troch kening Salomo sitearre wurdt, yn Prediker 7:8: " *Better is it ein fan in ding as it begjin; better is in geduldige geast as in heechmoedige geast.* "

Gearfetsjend profetearret de Wet fan Ferjilding it heilsplan dat de útkarden derta liedt om har minske-dierrjochten op te jaan yn it foardiel fan God dy't har ûnder kontrôle hâldt en himsels yn har plak nimt om har rjocht te jaan, lykas skreaun is yn Deut. 32:35: " *De wrake is fan my en de ferjilding, as har foet útgliidt! Want de dei fan har ramp is tichtby, en wat har te wachtsjen stiet sil net lang duorje.* " en yn Hebreeërs 10:30: " *Want wy kenne Him dy't sein hat: De wrake is fan my, en de ferjilding is fan my! En wer: De Heare sil syn folk rjochtsje.* "

Yndied, de frijwillige slaaf hat gjin rjochten, mar hy hat de plicht om syn Master yn alle dingen te gehorzaamjen. En Jezus sei dit dúdlik tsjin dyjingen dy't him folgje wolle, en spesifisearre oan elk fan harren: " *lit him himsels ûntkenne.* " It folsleine fers wurdt sitearre yn Mattéus 16:24: " *Doe sei Jezus tsjin syn learlingen: As immen efter My oankomme wol, lit him himsels ûntkenne en syn krús op him nimme en My folgje.* "

Guon nuttige details

De skiednis fan it âlde ferbûn waard skreaun om Gods tsjinnern fan it nije ferbûn yn Kristus yn steat te stellen de betsjutting te ûntsiferjen fan 'e ôfbyldings, symboalen en numerike doer dy't de Geast brûkt om syn profesijen te kodearjen oangeande, yn it kristlike tiidrek, de bysûnder tsjustere perioade tusken 538 en 1798. Syn feroardieling fan 'e diabolyske aard fan 'e machtichste ierdske macht basearre op 'e koalysje fan it pauselike religieuze rezjym en de Frânske monargy dy't it stipe hat mei wapens en keninklik gesach, om't Clovis I, ^{syn} earste kening, it

gebrûk fan in kodearring easke dy't dizze beskuldiging maskearret. Om't de wichtichste kaaïen yn dit âlde ferbûn binne, moat de ûntsiferer de styl en modus fan 'e godlike útdrukkingen dy't yn dizze âlde en nije teksten iepenbiere binne, lêze en himsels dertroch penetrearje litte. It is lykwols wichtich om te begripen dat de wichtichste geastlike kaaïen foar minsken ferburgen binne troch flaters makke troch de oersetters fan dizze Hillige Skriften. Mar God wit fan dizze flaters, en krekt sa't hy de iepenbiering fan 'e Bibel fasilitearre hat om it protestantske herfoarme leauwe yn 'e 16e^{iuw} te ferljochtsjen, liet hy my yn 1991 in protte flaters ûntdekke dy't oanwêzich wiene yn oersettings fan it boek Daniël.

En God joech it profetyske jier de foarm fan 12 moannen fan 30 dagen. Dizze standert is net yn oerienstimming mei de krektens fan sinnetiid, dy't wat ûnkrekte 365 dagen is. Mar wy moatte rekken hâlde mei it feit dat Israel dizze moannekalinder fan 12 moannen fan 30 dagen brûkte. Doe't de situaasje ûntstie, foegen de Hebreërs in 13e^{moanne ta} om it ferskil yn sinnetiid te kompensearjen. It 360-dagenjier is dêrom in formaat dat al bekend wie by de Joaden. En om't it kristendom de útwreiding is fan dit âlde ferbûn, binne de godlike koades dy't yn beide ferbûnen brûkt wurde itselde. God jout dus al syn skriftlike iepenbieringen in perfekte, logyske en gearhingjende unitaire standert. De echte fellen dy't de duvel foar minsken set, sille rêste op iepenbier en breed leard religieuze leagens.

Profesie en skiednis binne twa kanten fan deselde munt. Profesie kundiget skiednis oan troch bylden en symboalen, en yn ruil dêrfan, troch de ferfolingen dy't troch meardere opienfolgjende histoarys, troch dizze min ofte mear anonime tsjûgen, opmurken binne, befêstiget de skiednis de ynterpretaasje dy't oan profesije jûn wurdt. De twa boarnen fan religieuze en boargerlike tsjûgenis oerlaapje en befêstige inoar perfekt, as it wurk fan ynterpretaasje troch God laat wurdt. En dit wurdt allinich mooglik as de kaaïen foar ynterpretaasje goed nommen binne út 'e bibelske tekst dy't fan it iene ein oant it oare ynspirearre is troch de iene skepper God dy't ús besocht yn it aspekt fan Kristus, doopt ûnder de namme Jezus.

De kaaï ta de koaden dat " *ien profetyske dei* gelyk is oan *ien werklik jier* " is te finen yn Numeri 14:34 en Ezechiël 4:5-6. Yn 'e earste lêze wy: " *As jo it lân fjirtich dagen ferkend hawwe, sa sille jo jo ûngerjochtichheden fjirtich jier drage, in jier foar elke dei ; en jo sille witte hoe't it is om sûnder myn oanwêzigens te wêzen.* " Dit foarbyld iepenbieret en befêstiget Gods kar foar dizze koaden, dêr't hy dizze wichtige boadskip oan hechtet: " *en jo sille witte hoe't it is om sûnder myn oanwêzigens te wêzen.* " Dit betsjut dat de rol fan profetyske boadskippen de ienige ferbining mei God bliuwt as hy him weromlûkt en stil bliuwt. Dit wie it gefal foar Israel doe't se nei Babylon deportarre waarden, en it wie wer wat der mei har barde nei har ôfwizing fan 'e Messias Jezus. Mar yn it kristlike tiidrek hie it ferlitten fan 'e sabbat op 7 maart 321 deselde gefolgen foar ûntrouwe kristenen. God pleatste harren doe ûnder de tirannike hearskippij fan it despoatyske en wrede pauselike rezjym dat oprjochte wie fanôf 538. En dit, foar in doer fan "1260" deijierren dy't einige yn 1798. De moannestandert fan dizze doer wurdt dus brûkt om in oantal echte sinnejierren oan te wizen. Om jo te oertsjûgjen fan 'e wearde fan 'e twa ekstreme datums dy't krigen binne, nammentlik 538 en 1798, is it genôch om te witten dat yn 538 in boargerlike macht, dy fan 'e Byzantynske

keizer Justinianus I ' **de earste paus** ynstallearre mei de titel fan universeel haad fan 'e kristlike tsjerke, en dat oan 'e oare kant, yn 1798, in oare boargerlike macht, dizze kear republikeinsk en Frânsk neamd "Directory", har militêre fertsjintwurdiger, generaal Berthier, nei Rome stjoerde om paus Pius VI fan syn pauslike stoel te **ûntslaan**, de offisier late him doe nei de finzenis fan 'e Citadel, yn Valence yn 'e Drôme (26) dêr't er yn 1799 oan sykte stoar. Yn dizze stêd leit har histoaryske Frânske Adventistyske bolwurk, dêr't God my yn 1980 doopt hawwe liet. De gearfetting fan 'e lear fan haadstikken 7 en 8 fan it boek Daniël lit sjen wêrom't kristenen sa oerlevere waarden oan it Romeinske despotisme. God seit yn Dan. 8:12: " *It leger waard oerlevere mei it deistige ~~offer-fanwegen~~ sûnde* ; en de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn, en bloeide yn wat it fan doel wie te dwaan. " It kristlike geastlike " *leger* " waard yn 538 " oerlevere " oan it Roomske pausdom, de " *sûnde* " dy't troch God taskreaun en feroardiele wurdt, moat foar dizze datum 538 beoefene wêze. Dizze redenearring liedt ús nei de datum fan 7 maart 321, wêryn't de sabbatrêst, dûbeld hillige troch God, fan 'e skepping ôf en yn it fjirde fan syn tsien geboaden, oertrêden waard yn opdracht fan keizer Konstantyn I. ^{Troch} dizze dingen te iepenbierjen, dielt God mei ús de kennis fan syn oardiel oer in minsklike hanneling, ûnrjochtfeardich, skandalich en minachtend foar syn legitieme gloarje. Hy lit sa dejingen dy't hy leaf hat de oarsaak fan syn oanhâldende likens identifisearje, dy't, yn it kristlike tiidrek sûnt 321, de foarm oannimt fan 'e " *sân* opienfolgjende trompetten" fan 'e Iepenbiering.

De kaai ta alle ûngelokken dy't op dizze ôfgryslike misdied folgje sille, leit yn dit ferlitten fan 'e sabbat dy't oarspronklik troch God hillige en ynsteld wie. It is pas koartlyn dat de reden foar it belang dat God deroan jout my iepenbiere is. Foar de measte minsken is de wyklikse rêstdei gewoan in kwestje fan minsklike kar. Mar om't it nije ferbûn komt om it âlde Joadske godlike ferbûn troch te setten, kinne syn kristlike folgelingen dit stânpunt net diele. Wiere folgelingen fan Jezus Kristus witte dat har leauwen boud is op 'e ferklearrings dy't yn 'e Bibel iepenbiere binne, lykas Jezus dúdlik makke yn Johannes 4:22: " *Jimme oanbidde wat jimme net witte; wy oanbidde wat wy witte, want it heil is fan 'e Joaden* ." It bliuwt dan allinich foar har oer om har wurken te harmonisearjen mei de dingen dy't God leart en hilliget troch syn wurd. Hilligens is yn 'e sabbat en yn Jezus Kristus; de sabbat profetearret allinich de grutte ivige rêst wêryn allinich syn útkarden, troch de test fan 'e wierheid trochdrenkt, úteinlik sille yngean.

Maria, it lokmiddel foar ôfgoadedienaars

Ik haw de falstrik dy't de ferskinings fan 'e Faam foarmje al oanjûn, mar hjoed kom ik om myn arguminten te fersterkjen.

De namme Maria, oerset út it Hebriuwske Myriam, betsjut al: bitterheid; in hiel programma fan flokken oplein troch God. Foar Maria sels, yn har oankundiging, seit de ingel har, yn Lukas 2:35: " *in " swurd sil dyn siel trochboarje* ," en sa it effekt fan 'e dea fan Jezus, har krusige soan, foarsizze. Mar de flok fan 'e ôfwizing fan 'e soan fan Maria sil ek de oarsaak wêze fan in definitive flok foar it falske nasjonale Israel dat God yn it jier 70 troch de Romeinen ferneatige hie. De tredde flok sil wêze foar de ôfgoaderij fan 'e

Roomsk-Katolike religy dy't yn 'e fal fan Satan falle sil, dy't oan syn folgelingen ferskynt ûnder it aspekt en de namme fan 'e "Faam Maria". Wylst se wachtet op har opstanning, yn it stof fan 'e ierde, hat de wiere Maria neat te krijen mei dizze religieuze oplicherij dy't op har namme begien wurdt.

Foar de katolike religy is Jezus de soan fan Maria. Dizze histoaryske wierheid waard erkend troch de Byzantynske Roomske Tsjerke, dy't de ôfgoaderij fan Maria oannaam by it Konsylje fan Efeze yn 431, dat is, tusken 321 en 538. Efeze is de fermoede lokaasje fan it grêf fan 'e "Faam Maria", wat dus yn striid is mei it falske dogma fan 'e Himelfeart (himelske himelfeart fan 'e Faam Maria), oannaam yn 1954 troch Paus Pius XII. De wier útkarden hawwe de ôfstân opmurken dy't Jezus ferskate kearen ree wie om te markearjen tusken syn godlike persoan en syn oannommen ierdske famylje. De leauwige Joaden sels, dy't Jezus as har kening wolkom hjitten, neamden him "*soan fan David*". En dit is de ienige reden foar de godlike kar fan Maria, noch in faam, en Jozef, mei wa't se trouwe soe. Beide wiene neikommelingen fan 'e line fan kening David, oan wa't God syn plan iepenbiere hie dat yn Jezus Kristus ferfolle wurde soe. De faamsteat fan 'e wiere Maria wie net bedoeld om in wûnder te dwaan dat eins allinich Maria sels bekend wêze soe. Foar de buorlju fan 'e útkarde famylje wie de berte fan Jezus gewoan in oare berte, dy fan in Joadsk bern ûnder oaren. Mar foar God en syn útkarden iepenbiere dit detail de ferfolling fan in plan foar wrâldwide heil. As faam kin Maria allinich in bern berte jaan dat troch God ûntfongen is sûnder de minste genetyske ferbining mei syn mem, erfgenamt fan 'e sûnde fan Eva en Adam lykas al har minsklike neikommelingen. Yndied, om de skuld fan 'e earste Adam goed te meitsjen, moat Jezus, dy't neffens 1 Korintiërs 15:45 ûnder de titel "*nije of lêste Adam*" komt, meidwaan oan 'e ierdske beproeving mei deselde suverens dy't de earste Adam foar syn sûnde karakterisearre. Sa behâlde Jezus dizze perfekte suverens fan syn ûntfinzenis oant syn dea. Syn heul echte striid wie dy fan 'e Skepper God, fêst fan doel om sûnde te oerwinnen ten koste fan grut lijen, dat hy sels foarsein hie yn syn Hillige Bibel. Hy stride en wûn úteinlik, wjerstean de ûnophâldende ferliedingen om syn rêdingsplan te ferlitten dat ûntwikkele wie om syn útkarden te rêden. Der wie gjin tekoart oan redenen om ûntmoedige te wurden; De ôffalligens fan it folk wie enoarm, de manlju spotten en spotten lykas hjoed, en wat mear is, syn útkarde apostels sels begrepen syn lear net. Gelokkich foar ús earme sûnders wie syn fêstberadenens om te winnen it sterkst, en hy oerwûn sûnde, de dea en de duvel, syn earste tsjinstanner.

Fanôf de leeftyd fan 12, doe't er folwoeksen waard, markearre Jezus de ôfstân tusken himsels en syn ierdske adoptyfamylje. Nei't Jezus trije dagen allinnich yn 'e Timpel yn Jeruzalem bleaun wie, ferwyt Maria him, en wekte har soarch foar him op. Jezus syn antwurd "makke de saak rjocht", want hy antwurde: "*Wite jo net dat ik dwaande wêze moat mei de saken fan myn Heit?*" Eins is it godlike antwurd skerp, mar goed rjochtfeardige, want dizze minsklike famylje is allinich nuttich om de Ferlosser minsken, rjochtfeardige en hillige, in minsklike standert te jaan, sûnder hokker hy, wetlik, nimmen rêde koe. Dizze skynbere hurdens wie needsaaklik om de godlikheid fan Jezus te befêstigjen, dy't, ôfsjoen fan dizze ûnderfining, in foarbyldbern wie, harrich en leafdefol foar syn ierdske "âlden". Tidens de trije jier en seis moannen fan syn tsjinst woe Jezus noch altyd

syn godlike ôfstân fan Maria, syn adoptymem en syn bruorren markearje. Dit punt is wichtich, it stiet skreaun yn Mattéus 12:46 oant 48:

Fers 46: " *Wylst Jezus noch mei de mannichte spruts, sjuch, dêr stiene syn mem en syn bruorren bûten en sochten mei him te praten.* "

Dit is yndie har ierdske famylje, en fierder, troch " *har bruorren* " te neamen, befêstiget dit fers it ein fan 'e jongfammeteat fan Maria nei de berte fan Jezus.

Fers 47: " *Ien sei tsjin him: 'Sjoch, dyn mem en dyn bruorren binne bûten, en se wolle mei dy prate.* '"

Fers 48: " *Mar Jezus antwurde dejinge dy't tsjin him sei: Wa is myn mem? En wa binne myn bruorren?* "

Yn dizze fraach brekt Jezus himsels ôf fan al syn ierdske famyljebannen. Hjiryn iepenbiere hy syn wiere godlike natuer, de drager fan in heilsplan dat hy foarstelle sil oan 'e hiele minskheid dy't ferspraat is oer de ierde.

Fers 49: " *En hy strekte syn hân út nei syn learlingen en sei: Sjoch, myn mem en myn bruorren.* "

Dit gebaar fan Jezus foarkomt elk misferstân fan it ferhaal. Hy fergeliket dúdlik syn ierdske famylje mei syn geastlike famylje, dat binne syn learlingen.

Fers 50: " *Want wa't de wil docht fan myn Heit dy't yn 'e himel is, dy is myn broer, en suster, en mem.* "

De les is dreech foar syn ierdske famylje, mar Jezus is net sentimenteel; syn wurden leare prinsipes fan libben en dea. Hy jout it paad fan it libben oan en definiearret it troch te sizzen: " *wa't de wil docht fan myn Heit dy't yn 'e himel is.* " En wat wis is en troch de hiele Bibel oantoand wurdt, is dat de ôfgoaderij om de misleidende en ferliedlike Faam Maria te oanbidden, troch God stevich feroardiele wurdt yn it twadde fan syn Tsien Geboden, dy't, hoewol ûnderdrukt troch Rome yn 'e katolike lear tusken 321 en 538, yn alle ferzjes fan 'e Hillige Bibel skreaun bleaunen. Elkenien kin sa de oarsaken begripe fan syn religieuze oarloppen dy't yn it ferline tsjin Gods Bibel en syn trouwe oanhingers fierd waarden, yn tiden dy't geunstich foar him wiene; dy doe't de sekuliere tûke fan 'e Frânske monargy en bûtenlânske keningen him stipen. Want, it is wichtich om dit detail net te ûnderskatten, syn despoatyske macht waard fuortnommen troch boargerlike militêre macht en it hat noait, yn dy tiid en oant ús tiid, ea in bereidwilligens sjen litten om spyt te hawwen fan syn kriminele gruweldaden begien tsjin God en syn minsklike tsjinnern. Dan moatte de middels dy't Jezus oanjûn hat om de geastlike aard fan religieuze entiteiten te identifisearjen en te beoardieljen tapast wurde. Hy sei yn Mattéus 7:

Fers 15: " *Pas op foar falske profeten. Se komme nei jimme ta yn skieppeklean, mar fan binnen binne se razende wolven.* "

De " *falske profeten* " hawwe, yn Jesaja 9:13-14-15, twa symboalen: " *de sturt* ", en yn spesjale omstannichheden, " *it reid* ": " *Dêrom sil JaHWéH út Israel de kop en de sturt plukke* , de palmtak en *it reid* , op ien dei. De âldste en de magistraat binne de kop, en de profeet dy't ligen leart is de sturt . *Dygingen dy't dit folk liede* , liede har op in dwaalspoar, en dygingen dy't laat wurde, binne ferlern. "Kommend nei de learlingen fan Kristus," yn skieppeklean , " slute se har

oan by de Utkarde fan Kristus en nimme, allinich yn uterlik, it uterlik oan fan kristlike religieuze minsken. Dit, om te hanneljen as " rôfdieren" , wêrby't de " wolf " it rôfdier is dat " *de skiep " deadet en ferslindt* . Yn dit parabolyske byld kundiget Jezus de falske kristlike bekearingen oan fan aginten dy't ûnbewust de duvel tsjinje. Want it is genôch dat hy net yn 'e leafde foar de wierheid is, dat God har ûnder de dominaasje fan Satan en syn opstannige ingelike demoanen falle lit. Jezus vat de takomstige pauslike dominaasje oer it universele kristendom gear dy't ierdske keningen sille werkenne, troch te sizzen: " *Dygingen dy't dit folk liede, liede har op in dwaling, en degingen dy't harsels liede litte, binne ferlern*." Dit godlike oardiel gie al oer de Joadske geastliken fan syn tiid, mar it prinsipe moast werjûn wurde yn it kristlike leauwe dat hy kaam te bouwen en wêrfan hy de " *haadhoekstien* " wie fan syn fûnemint. Histoarysk witte wy dat oan it begjin fan syn striid tsjin it kristlike leauwe de duvel hannele troch it te ferfolgjen, **yn iepen oarloch** , dit yn 'e tiden fan keizerlike dominaasje fan Rome dy't Iepenbiering 12:3 symbolisearret troch it byld fan 'e " **draak** ". Mar doe feroare de duvel fan taktyk en paste dy fan " **list** " ta dy't Daniël 8:25 oan Rome taskriuwt: " *Fanwegen syn wolfeart en it súkses fan syn listen sil hy arrogant wêze yn syn hert, hy sil in protte ferneatigje dy't freedsum libbe hawwe, en hy sil yn opstân komme tsjin de foarst fan 'e foarsten, mar hy sil brutsen wurde sûnder de ynspanning fan hannen*." De strategy fan " *listich* " slagget ûnder it byld fan " *de sturt* " dat fan 'e " *draak* " fan Iepenbiering 12:3. En de symboalen fan " *listich* " binne keppele oan 'e " *draak*", *de âlde slange " listich* " fan Gen. 3:1, dat is de " *duvel en Satan* " neffens Iepenbiering 12:9. It yngean fan 'e Tsjerke fan Kristus om it fan binnenút te ferneatigjen bestiet út it reprodusearjen fan 'e taktyk dy't de Griken tastien om de fijânstêd Troje te feroveryn. De Trojanen sels hiene it hynder yn har stêd brocht, wylst it bewenne waard troch Grykske soldaten, dat troch it Grykske leger nei syn fertrek op it strân ferlitten wie. Dizze boadskip wurdt dûbeld befêstige yn Iepenbiering 2:12 troch de namme " *Pergamum* ", dy't de plak fan histoarysk Troje oanjout en waans betsjutting de " *oerhoerlike* " hanneling oanjout dy't ek de oarsaak wie fan 'e oarloch tusken de Griken en de Trojanen. En efter it byld fan dizze histoaryske ferwizings wiist God syn fijân fan it kristlike tiidrek oan, it katolike pauslike Rome en syn geastliken besteande út kardinalen, biskoppen, prysters, muontsen en "goede susters". of, neffens Jezus Kristus, de ferskate skynbere foarmen fan 'e " rôfdierlike wolven " fan 'e duvel, waans lieder eferinoar ynstalleare waarden yn it Lateraanske Paleis, doe yn 'e Sint-Piter yn Rome yn Fatikaanstêd.

Fers 16: " *Jimme sille se oan harren fruchten werkenne. Plukt men druven fan toarnstruiken of figen fan distels?* "

De " *fruchten* " binne foar beammen wat wurken binne foar minsken. Jezus wiist de " *fruchten* " oan, " *druven* ", dat binne dy fan " *de wyngert* " dy't ûnderhâlden wurdt troch God, de " *Hear fan 'e wyngert* ", neffens Mattéus 20:8: " *Doe't it jûn waard, sei de eigener fan 'e wyngert tsjin syn behearder: Rop de arbeiders en betelje harren it lean, begjinnend fan 'e lêsten oant de earsten* ."; en 21:40: " *As de eigener fan 'e wyngert no komt, wat sil hy dan mei dy pachters dwaan?* " De goede wurken dy't útfierd wurde troch de wiere tsjinnern fan God binne te tankjen oan 'e aksje dy't hy yn har docht. En lykas dygingen dy't Jezus yn

syn tsjinst sjen liet, wurde dizze godlike wurken karakterisearre troch sêftens, goedens, mar ek yn in grutte fervente trou oan alle aspekten fan syn wierheid dy't syn wil útdrukt en gearfettet dy't fers 21 fan dizze stúdzje yn herinnering bringe sil. De " *toarnen en stikels* " waarden troch God skepen fanwegen de oarspronklike sûnde neffens Gen. 3:17-18: "En tsjin Adam sei er: Omdatst nei de stim fan dyn frou harke hast, en fan 'e beam iten hast, dêr't Ik dy fan opdroegen haw, sizzende: Do meist der net fan ite, **is de grûn ferflokt om dy wille** ; mei fertriet silst derfan ite al de dagen fan dyn libben: **toarnen en stikels sil it dy foarbringe** , en do silst de planten fan it fjild ite. " Sûnde brocht grutte feroarings yn 'e skepping. Foar de sûnde produsearre de ierde neat skealiks, net it minste gif. De lêste sin, " *en do silst ite fan 'e planten fan it fjild* ," lit de feroare status fan 'e minske sjen. Skepen nei it byld fan God, wurdt hy de dierlike minske yn 'e steat dêr't kening Nebukadnessar, ferbjustere troch God, himsels yn fine sil, neffens Dan. 4:25: " *Se sille dy út 'e minsken ferdriuwe, en dyn wenplak sil wêze by de bisten fan it fjild* , **en do silst gers ite litte lykas kij** ; do silst wiet wurde fan 'e dauwe fan 'e himel, en sân tiden sille oer dy foarbygean, oant do witst dat de Allerheechste hearsket oer it keninkryk fan 'e minsken en it jout oan wa't Hy wol. " Dizze straf waard feroarsake troch de grutskens dy't karakterisearret as " *toarnen, distels en opstannige skorpioenen* ", allegear symboalen fan 'e " *fruchten* " dy't droegen wurde troch de tsjinstfeinten fan 'e duvel.

Fers 17: " *Elke goede beam draacht goede frucht, mar in minne beam draacht minne frucht.* "

Jezus noeget ús út om dit perfekt logyske prinsipe ta te passen om de geastlike aard te beoardieljen fan dejingen dy't bewoare syn folgelingen te wêzen.

Fers 18: " *In goede beam kin gjin minne frucht drage, en in minne beam kin ek gjin goede frucht drage.* "

De " *fruchten* ", dat binne de wurken dy't troch de minske of in religieuze ynstelling útfierd wurde, iepenbierje syn wiere aard, sûnder de mooglikheid fan flater. Want de " *fruchten* " dy't God krijt, binne dúdlik fêstlein yn 'e iepenbieringen fan syn godlike wetten dy't skreaun binne yn 'e Hillige Bibel. Elke minske sil twongen wurde om dit feit te erkennen as er konfrontearre wurdt mei Gods oardiel. Mar de hjoeddeiske ferrifeling fan 'e duvel rêst op 'e ynterpretaasje dy't minsken jouwe oan wat God "goed" beskôget. As in betûfte psycholooch biedt de duvel opstannige minsken de definysje fan it wurd "goed" dat se leafhawwe en leaver hawwe as dejinge dy't God him yn syn Bibel jout. En wat se wurdearje giet oer "de freonskip fan folken dy't oarloggen foarkomt dy't ferneatigjend binne foar guod en minsken." Foar in mannichte falt "goed" binnen de noarmen dy't fêststeld binne troch it universele humanisme. Dêrom ferdigenet de katolike religy, yn syn lêste fermomming as in misleidende " *slang* ", dizze humanistyske wearden, en toant totale minachting foar de standert fan bibelske wierheid dy't troch God fêststeld is yn syn Hillige Bibel. Ek, om dizze betizing te foarkommen, betsjut it prinsipe dat Jezus oanjout dat wêr't syn hillige sabbat en syn trochgeande iepenbieringen binne, dêr it kamp fan syn wiere útkarden hilligen is. Mar oan 'e oare kant, dêr't de Romeinske snein efterinoar erfd wurdt fan keizer Konstantyn I ^{yn} 321, en fan paus Vigilius yn 538, is dêr it kamp fan 'e duvel, syn fijân en dat fan syn útkarden. De "goede frucht" is hearrigens oan 'e wil fan God;

de "minne frucht" is ûnhearrigens oan dizze godlike wil dy't iepenbiere en skreaun is yn syn hillige Bibel.

Fers 19: " *Elke beam dy't gjin goede frucht draacht, wurdt omkapt en yn it fjoer smiten.* "

De ferlieding fan 'e duvel fan opstannige manlju duorret mar in skoft. Want by syn weromkomst yn hearlikheid sil Jezus syn útkarden rêde, dy't hy sil ûtnimme oan 'e dea dy't it opstannige kamp har oandwaan soe. De religieuze mystifikaasje sil sa abrupt ta in ein komme foar it diabolyske kamp, dat de almachtige God Jezus Kristus mei syn azem ferneatiget. Mar dizze ferneatiging is net de lêste, om't it godlike plan bestiet út it opwekken fan harren oan 'e ein fan it " *sânde* " millennium, foar it lêste oardiel. Se sille dan libben yn 'e " *mar fan fjoer* " smiten wurde om dêr ferneatige te wurden yn in tiid dy't foar elk fan harren bepaald is troch it oardiel dat foar " *tûzen jier* " troch Kristus en syn útkarden útfierd wurdt .

Fers 20: " *Dus oan harren fruchten sille jimme harren werkenne.* "

De boadskip fan Kristus is ienfâldich en skerp. Syn wiere tsjinners sille harsels identifisearje troch de wurken dy't se dogge. En de tsjinners fan 'e duvel sille dat ek dwaan, nettsjinsteande al har pretinsjes en oanspraken om God te tsjinjen.

Oant no ta hawwe wy ús rjochte op 'e kweade fruchten dy't droegen waarden troch de Joadske geastliken en it pauselike Roomsk-Katolike leauwe. Mar begjinnend yn 1843, fanwegen it dekreet fan Dan. 8:14 dat op dy datum yn wurking kaam, foel de godlike flok op alle protestantske religieuze groepen. En foar ús dy't libje yn 'e lêste jierren fan 'e ûnderfining fan ierdske sûnde, nimt dizze universele flok meardere foarmen oan. De folgjende fersen sille de diabolyske aard fan bepaalde falske folgelingen fan Kristus, katoliken of protestanten, en sels, meast resint sûnt 1994, Sândedeis Adventisten, befêstigje.

Fers 21: " *Net elkenien dy't tsjin My seit: 'Hear, Hear', sil it keninkryk fan 'e himel yngean, mar hy dy't de wil docht fan Myn Heit dy't yn 'e himel is.* "

Troch harren ta te skriuwen dat se him oanroppe troch him " *Hear, Hear!* " te neamen, ferwiist Jezus nei in protte minsken dy't bewoare dat se troch syn heil rêden binne en him tsjinje. De dûbele werhelling fan it wurd " *Hear* " suggerearret dat dizze tsjinst gearfette wurdt troch dizze ienige religieuze foarm. Jezus wurdt erkend as " *Hear* ", mar de wurken fan hearrigens oan 'e " *wil fan 'e Heit* " wurde negearre en ôfwêzich. Troch de needsaak te herinnerjen om de " *wil fan 'e Heit te dwaan* ", befêstiget Jezus it nut fan 'e Bibel, wêryn't dizze godlike " *wil* " op in eksklusive en ûnfalsifisearbere manier iepenbiere wurdt, fan Genesis oant Iepenbiering yn syn orizjinele Hebriuwske en Grykske ferzjes. Tusken de rêden en de ferlern sil de Bibel dêrom it ferskil meitsje. En yn ús lettere jierren fernauwt it begripen fan 'e koadearre profetyske berjochten fan dizze Bibel fierder " *de wei* " dy't Jezus " *smel* " neamd hie .

Fers 22: " *In protte sille dy dei tsjin my sizze: 'Hear, Hear, hawwe wy net yn jo namme profetearre? Hawwe wy net yn jo namme demoanen útdreaun? En in protte machtige wurken yn jo namme dien?'* "

Dizze fernuvere tsjinstfeinten sille lykwols, sizze se, " *profeteare hawwe, demoanen útdreaun hawwe en in protte wûnders dien hawwe, by dyn namme ,*" dy fan Jezus.

Fers 23: " *Dan sil ik harren bekenne: Ik haw jimme noait **kend**; gean fuort fan My, jimme dy't ûnrjocht dogge.* "

Ik beklamje hjir it belang fan it wurd " **nea** " yn Jezus syn antwurd, wat ús liedt ta dizze legitime fraach: Mar wa hat dan de wûnders en al dizze dingen dien? De duvel en syn demoanen, dy't it fermogen hawwe om dat te dwaan en alles kinne dwaan mei Gods tastimming. Wat Jezus hjir " *ûngerjochtichheid* " neamt, bestiet út it ferachtsjen en ferdraaien fan Gods wil, dúdlik definiearre yn Syn Hillige Bibel en Syn profesijen dy't taret binne foar ús tiid en Syn lêste test fan it leauwe.

Oangeande dizze profesijen bewûnderje ik de wiisheid fan God, dizze godlike wiisheid dy't boppe alles útstekke is dat wy yntelliginsje neame. Want hy konstruearre syn kodearre iepenbieringen troch se in genôch vaag aspekt te jaan, sadat elke persoan se ynterpretearje koe op in manier dy't har yndividueel paste, neffens har religieuze kar. It is op dizze manier dat hy syn profesijen beskermje koe dy't bedoeld wiene om syn lêste tsjinstfeinten te ferljochtsjen yn in kontekst fan geunstige religieuze frijheid. In boadskip te fanselssprekkend en te dúdlik soe ferneatige wêze troch falske religys. De suvere en ienfâldige ûnderdrukking, troch it Roomsk-Katolike Tsjerke, fan it twadde fan 'e tsien geboaden fan God dy't syn ôfgoaderij feroardielden, levere foarbyldich bewiis hjirfan. En troch syn vaagheid en syn skynbere oanpassingen liet de profesije de Roomsk-Katolike Tsjerke ta om harsels de rol fan "de Utkarde" te jaan. It befêstiget, oan wa't it hearre wol, syn boadskip "bûten de tsjerke is der gjin heil", en presintearret himsels as de ienige gearkomste dy't troch God segene is. Yn 'e Iepenbiering fynt se yn Iepenbiering 12:1 de kâns om harsels de liedende rol te jaan troch oan 'e " *frou mei 12 stjerren op har holle* " it byld fan 'e Faam Maria te jaan dy't se tsjinnet en oanbidt. God makke it sels makliker troch it manlike bern te neamen dat se yn 'e wrâld brocht troch him yn pine te berte; Maria en har Soan Jezus wurde sa blykber troch God oproppe foar it foardiel fan it katolike leauwe. Mar de skyn is misliedend, om't God yn syn profetyske koade oan 'e frou har betsjutting fan " *Bruid fan Kristus* " jout, al foarsein yn Genesis 2:18 troch de frou dy't út 'e man foarme is, yn dizze wurden: " *Jahwe God sei: It is net goed dat de man allinnich is; Ik sil him in helper meitsje dy't by him past.* " Neffens Gods plan moat de frou, syn Utkarde, lyk wêze op Kristus, oan wa't se har help bringe sil om de hearrigens oan 'e iepenbiere godlike wil te ferhearlikjen. Yn dit gedrach is de frou wierlik de Utkarde fan Kristus en dizze oerwinnende frou dy't Iepenbiering 12:1 ús presintearret. En it bern dat yn 'e wrâld komt yn 'e pine fan 'e befalling, wiist de frucht fan hearrigens oan dy't droegen wurdt troch de útkarden yn harren werberte yn Kristus. Want, de lear fan Jezus is formeel, fersoening mei God giet allinnich troch de nije berte dy't efterinoar en mienskiplik krigen wurdt troch it wetter en de Geast fan God, neffens Johannes 3:3-5: " *Jezus antwurde him: Wier, wier, Ik sis dy, as immen net opnij berne wurdt, kin er it keninkryk fan God net sjen.... Jezus antwurde: Wier, wier, Ik sis tsjin dy, útsein as immen berne wurdt út wetter en Geast, kin er it keninkryk fan God net yngaan.* " *Wetter* " betsjut de doop fan

bekearing, dy't betsjutting jout oan 'e kristlike ynset en de dea fan 'e âlde sûndige minske ôfbyldet. Dan betsjut " *de Geast* " de godlike aksje dy't folbrocht wurdt yn it libben fan 'e nije bekearde. En dêr sille de fruchten dy't de doopte draacht, alle bekearden fan 'e kristlike religy yn syn protte foarmen yn twa kampen ferdiele. De " *fruchten* " dy't de " *Geast* " draacht, sille hearrigens wêze oan 'e " *wil fan 'e Heit* ", en dy fan 'e duvel sille liede ta hearrigens oan 'e pauselike "hillichste heit", en troch him oan keizer Konstantyn I ' en oan it haad fan 'e hiele opstân oan 'e duvel sels, yn persoan.

De doop is misliedend wurden, om't mar in pear doopte minsken har soargen meitsje oer it analysearjen fan har wurken, om oerienkomst te finen mei dy fan 'e Geast fan 'e libbene God. As gefolch wurdt de aksje fan 'e godlike Geast ûnderskat en krijt in suver teoretyske wearde. Yn dit gefal bliuwt dan allinich de wetterdoop oer, en sels dizze is devaluearre troch falsk leauwe troch de folsleine ûnderdompeling fan it lichem fan 'e doopte persoan te ferfangen troch it sprinkeljen fan in pear drippen wetter op syn holle. Sa wurdt de hiele seremoanje fan bekearing idel en dea makke.

It oandwaanlike byld fan in frou dy't har bern yn 'e earms draacht is strikt humanistysk en is basearre op 'e gefoelichheid, of krefter yn dit gefal, op 'e sentimentaliteit fan minsken dy't gjin respekt hawwe foar godlike prinsipes. Want it moat opmurken wurde dat God yn Jezus Kristus, yn it fleis identyk oan ús, noch sentimentaliteit noch ongehoorzaamheid oan syn godlike prinsipes toande. Hy wie gefoelich foar minsklik lijen, en ferlichtte it faak troch wûnders te dwaan, mar syn gehoorzaamheid oan syn wetten wie konstant, oant syn krusiging, dy't needsaaklik wie om de sûnden te ferjaan dy't troch syn útkarden beliden wiene.

De oanbidding fan 'e "Faam Maria" tsjûget tsjin 'e Katolike Tsjerke dat it allinnich kristlik is yn har oanspraak om dat te wêzen. Sy is yn wierheid allinnich de erfgenamt fan Konstantyn I ' de ôfgoaderijke keizer dy't sûnde stifte troch syn betizing tusken Kristus en de Sinne, syn skepsel. Der is suggerearre dat sy in lette bekearing ta it kristendom hie. Dit wie allegear makliker om't hy it sels de ôfgoaderijke foarm fan syn heidenske oarsprong jûn hie, om't hy mei syn mem in oanbidder wie fan "Sol Invictus", de Unferovere Sinnegod. De rest fan 'e sânde dei, hillige troch God, wie it wichtichste slachtoffer fan 'e oarloch dy't tusken Jezus Kristus en Satan fierd waard. Yn reaksje op it ferlitten fan syn hillige sabbat reagearre God en hy hat en sil noch altyd represailles útllokje dy't dúdliker binne as de seldsume ferskinings fan 'e falske "Faam Maria". Mar de minskheid hat de godlike straffen net identifisearre en mannichten minsken wurde ferlied troch de berjochten en ferskinings fan 'e "Faam". Yn dit gedrach demonstrearret dizze minsklikheid de rjochtfeardigens fan it oardiel dat iepenbiere is troch Jezus Kristus, dy't it paad dat liedt ta heil it uterlik joech fan in " *smelle poarte* ", om't it troch de bibelske godlike easken giet, en dat fan ôfgoaderij dat liedt ta de ivige dea, dy't it uterlik oannimt fan in " *brede poarte en in brede wei* ". Mattéus 7:13: " *Gean yn troch de smelle poarte. Want breed is de poarte en breed is de wei dy't nei it ferneatigjen liedt, en in protte binne der dy't dertroch geane.* "

It bliuwt foar my oer om jimme út te lizzen wêrom't safolle minsken ferliede wurde troch it byld fan 'e Faam Maria. De útlis komt fuort út 'e standert dy't God joech oan syn skepping fan it libben op ierde. Hy joech de minske in

fysike krêft dy't superieur is oan dy fan 'e frou en hy kin har sadwaande fysyk dominearje. Mar yn ruil dêrfan wurdt hy fassinearre en dominearre troch de frou, psychysk, om't syn neiteam fan har ôfhinklik is. En dit prinsipe jildt foar alle minsken, nettsjinsteande har religy, ras, folk of stam, oft se no troch God ferljochte binne of net. It is maklik te begripen dat, skieden fan God, man en frou dreaun wurde sille om de ûnderwerpen dy't se it meast leafhawwe te fergodlikjen. De man sil krêft fergodlikje en ek it byld fan 'e frou dy't it bern draacht dat him in opfolging jout, in neiteam en fansels sil it manlike bern, erfgenamt fan krêft, befoardere wurde troch de man. Dizze prioriteit fan it manlike bern late kening Hindrik VIII fan Ingelân derta om twa fan syn seis froulju te ûnthalzjen, wêrtroch't God him net yn steat stelde om him in manlike erfgenamt te jaan om syn troanopfolging te garandearjen, útsein ien bern (Edward VI), dy't op 15-jierrige leeftyd ferstoar. Hindrik VIII wie him net bewust dat it probleem by him lei en net by syn froulju. Dizze ferflokte oprjochter fan 'e Anglikaanske religy, dy't Maarten Luther hate, stoar úteinlik sûnder dizze tefredenheid fan God te krijen. Mar oeral op ierde feroarsake de ôfwêzigens fan 'e manlike erfgenamt tragedzjes. De twadde etappe fan 'e fergodliking fan 'e frou dy't berte jout, datearret út 'e tiid fan 'e Toer fan Babel, nei't de wetterfloed it goddeleaze libben fan 'e ierde ferneatige. Earst fersprieden de oerlibbenen har en groepearren har yn famyljes, doe yn stammen, oant Nimrod, de kening fan in stam, in revolúsjonêre idee lansearre. Op basis fan it prinsipe dat ienheid krêft is, oertsjûge hy minsken om op ien plak te sammeljen; har mienskiplike taal befoarderet de oplossing fan relaasjeproblemen. God reagearre doe't dizze gearkomste de foarm oannaam fan in útdaging basearre op it ferheegjen fan in toer om de himel te berikken. Yn dy tiid genoaten kening Nimrod, syn frou Semiramis, en harren soan Tammuz, in hege prestiizje, erkend en ferhearlike troch alle ynweners fan Babel. Krekt sa't de Romeinske diktator Julius Caesar fergodlikt wurde woe fanwegen de hast-oanbidding fan in grut tal Romeinen, ferskynde deselde ôfgoadegedachte earder ûnder de oanbidders fan kening Nimrod en leden fan syn famylje. Troch yn te gripen om har te skieden troch ferskillende, dêrom frjemde, talen, fersprate God dizze populaasjes op ierde, mar se namen har ôfgoadopraktiken fan it oanbieden fan falske godheden mei, wêrfan de foarnaamste Nimrod, Semiramis en Tammuz wiene. Semiramis en Tammuz waarden fertsjintwurdige troch it byld fan in frou dy't har soan yn har earms droech en sy wie de goadinne fan 'e fruchtberens, it ûnderwerp fan 'e wichtichste genegenheid fan minsklike pearren. Krêft en fruchtberens binne oeral op ierde ûnderwerpen bleaun dy't ûnder ferskillende nammen fergodlikt binne, neffens de folken en harren stam- of nasjonale taal. Sûnt Babel hat dizze heidenske kultus him ferspraat oer de ierde en nei it noarden fan it Afrikaanske kontinint dêr't de heidenske stêd Kartago (it hjoeddeiske Tunis), de oanhâldende fijân fan 'e Romeinen, yn macht hearske. Foardat se ta de islam bekeard waarden, wiene de folken fan Noard-Afrika, lykas dy fan it hiele Jeropeeske kontinint, oanbidders fan 'e goaden dy't se fan Babel erfden. Mei de tiid befoarderden de oerienkomsten tusken dizze goaden assimilaasjes en koe de oanbidding fan krêft en fruchtberens ûnder meardere nammen trochgean. Dit heidenske erfgoed sil ús tastean te begripen hoe't de kultus fan 'e Faam Maria de falsk kristlike Jeropeeske folken en de moslimfolken ferliede. Want kristenen en

moslims fine yn 'e Faam Maria it byld fan fruchtberens dat har troch de tiid hinne ferliede hat. Oan 'e ein fan 'e sechsde iuw nei Kristus erkende de profeet Mohammed de iene God as de basis fan monoteïstyske religys, troch de lear fan it Roomsk-Katolisisme, dat God sûnt 7 maart 321 feroardiele hie. Opwekke troch God om it katolike leauwe te straffen, skiede Mohammed him ôf fan Byzantynsk-kristlike ynfloed en stifte, mei in swurd, syn religy mei de namme Islam, in namme dy't ûnderwerping betsjut. De folgjende fraach is: ûnderwurpen, ja, mar oan wa? Kennis fan it godlike plan jout it antwurd dat elkenien fine kin.

It religieuze synkretisme fan heidenske goaden is dêrom de oarsprong fan religieuze betizing en mingings. Under de Griken wurdt godlike krêft taskreaun oan de god fan goaden dy't se Zeus neame, en dy't de Romeinen Jupiter neame.

Sitat fûn op it ynternet oer fruchtberensgoadinnen: Yn 'e Grykske religy, yn 'e arkaïske en klassike perioaden, is it Demeter dy't by útstek de goadinne fan Mem Ierde fertsjintwurdiget, mar ek Isis yn Egypte, Cybele ferlitten foar Diana yn Lyts-Aazje, Astarte yn Syrië, Astarte yn Fenisië, Tanit yn Kartago. Under al dizze nammen fine wy de krekte foarstelling fan 'e "Faam Maria" dy't har bern Jezus draacht.

Yn 'e Bibel iepenbiere God syn feroardieling fan dizze ôfgoadekultussen, en dizze feroardieling jildt foar de oanbidding fan 'e Faam Maria, dy't allinich de kristlike foarm is fan dizze âlde fruchtberensgoaden; de foarm oanpast foar folgelingen fan 'e katolike religy, mar ek dy fan 'e islam. Yn heidenske religys is de god fan it kwea net tsjin de God fan it goede lykas de Bibel leart. Falske religy bringt allinich de wearden oer dy't minsken sels leafhawwe yn in útfûn godlik libben. Dêrom oanbidde allegear de god fan krêft en de god fan fruchtberens boppe alle oaren.

Yn werklikheid hearre krêft en fruchtberens ta de iene Skepper God, Heit fan alles dat libbet. Mar om't er de skepper fan it libben is troch syn wurd allinnich, is syn rol net dy fan in mem. Want dizze term mem waard troch him útfûn, foar de ienige kear fan 'e 6000 jier fan 'e fuortplanting fan minsklike skepsels dy't op ierde útneoege waarden om te ferbinen mei de iene wiere God. En syn ûnbeheinde godlike skeppende krêft liet him berne wurde yn 'e liifmoer fan in jong faamfamke dat brûkt waard as draachmem. It bern Jezus dat troch har ûntfongen waard, hearde net ta Maria en sy makke har gjin flater troch te beskôgjen dat God har in " *genade* " jûn hie, dat is, de eare om keazen te wêzen; de oarsaak fan dizze kar wie allinnich har ôfstamming fan kening David, sadat de godlike skriftlike beloften dy't oan dizze kening dien waarden, ferfolle en eare wurde soene.

Nederigens is ús krêft en ús rêding

De grutte Skepper God ferklearre yn Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 dat hy " *de grutskens wjerstean en de dimmenen genede jout* ". Nederigens begjint as de minske beseft hoe grut syn swakte is. Salang't hy him net bewust wurdt fan it bestean fan 'e Skepper God, mei ûnbeheinde macht en autoriteit, kin hy net beseffe hoe swak hy is yn syn minsklike natuer. Mar alles feroaret as hy bewiis krijt fan syn libbene realiteit. Sels dan moat dit bewustwêzen sterk en dominant

wêze yn syn analyze fan it libben. Nederigens liedt it minsklik skepsel ta it begryp dat hy allinich in ierden fet is dat God folje moat; dit freget fan him in folgsamens lykas de okse, op waans nekke God syn jok leit om him in taak ta te fertrouwen. Dizze geastestoastân wurdt net ferhearlike troch de goddeleaze wrâld, mar krekt om't har opfettings fan 'e wearden fan it libben yn absolute tsjinstelling binne mei syn eigen. Skynber ekstreem swak, wurde Gods útkarden sterk makke troch syn godlike krêft, neffens hoe't hy har alles jout wat se misse. Wjerstân tsjin 'e duvel en syn minsklike aginten fereasket de krêft fan Jezus Kristus. De bewiis fan syn oerwinning is no efter ús. Nimmen hat it rjocht om deroan te twifeljen, want de martelders fan it wiere leauwe joegen har libben om jo derfan te oertsjûgjen troch trou it foarbyld te folgjen fan 'e grutte Master fan it leauwe, Kristus de Ferlosser. It naam bûtengewoane karaktersterkte foar him om syn missy te foltôgjen. En nettsjinsteande misliedende skyn, wie it troch syn libben oan 'e dea oan te bieden dat hy syn namme foar ivichheid ferhearlike en hillige. Leauwend dat se him straffen, ferhegen de opstannige Joaden en de Romeinen him ta heechste gloarje. Om it byld te modernisearjen, is de útkarde in libbene "brievenbus" wêryn't de Geast fan Kristus fan tiid ta tiid syn leafdesbrieven deponearret dy't syn warskôgings foar gefaren foarmje, en syn ljocht dat syn geheimen ferljochtet dy't iepenbiere binne yn syn bibelske wurd.

Om syn útkarden te yllustrearjen, keas Jezus om bern as foarbyld te jaan. Net de opstannige bern fan ús tiid dy't de fruchten binne fan 'e fersmoarge en ûnbeheind sûndige republikeinske geast, mar wize, hearrige en tige oandachtige bern, om't se op syk binne nei it bêste mooglike model. De heiten fan it humanisme binne teloarstellend, en al hiel betiid merken en beoardielje har bern har egoïsme en kwea-aardichheid dy't se fan 'e duvel erfdien, mar se binne har noch net bewust fan dizze oarsaak. It bern stelt in protte fragen, om't hy alles te learen hat; hy wol antwurden fine op syn fragen. Jezus Kristus, ús Skepper, ferwachtet net minder fan dejingen dy't hy rêde wol en kin. De hiele Bibel befettet noch genôch mystearje om ús tiid te besette oant syn weromkomst yn 'e maitiid fan 2030, en om't it idee my yn 'e holle kaam, naam Jezus Kristus my op myn wurd, en hy bringt my elke wike stúdzjeûnderwerpen wêrop hy syn antwurden jout dy't syn ljocht fersterkje.

Allinnich himelske wêzens sjogge it ding, mar yn in tiid dat de wrâld dy't fan God ôfsnien is, yn 'e frede fan Kristus syn heil pleage wurdt troch de deadlike risiko's fan it Coronavirus en ynternasjonale spanningen dy't eangsten foar oarloch opwekke, fiede syn leafsten yn 'e frede fan Kristus syn heil gierich mei syn himelske geastlike lear. En dizze fontein, boarne fan libbend wetter, sil net útdroegje. It kin dochs ûnderbrutsen wurde, mar allinich as it net mear wurdearre wurdt. Mar salang't it wurdearre wurdt troch dejinge dy't it ûntfangt, kin it trochgean. It foarbyld is te goed foar my om der gjin tsjûge fan te wêzen. Oan 'e ein fan 'e sabbat fan 22 jannewaris 2022, doe't wy ús tariese om Gods hillige dei mei gebed ôf te sluten, late in lêste útwikseling mei Joël, myn broer yn Kristus, oer de spanning yn 'e relaasjes tusken de Westerske wrâld en Ruslân, my ta it oproppen fan 'e profesije fan Daniël 11:40-45 dy't de algemiene strategy fan 'e ferwachte Tredde Wrâldoarloch beskriuwt. Myn geast waard doe rekke troch in briljant idee, wêrtroch't myn ynterpretaasje presintearre yn Daniël 11, yn it

dokumint "Explain Daniël and Revelation to Me", bewiisd is en ûnbestriden wurdt. Ik gearfetsje it ûnderwerp hjir om de betsjutting fan dit lytse juwiel te begripen. Daniël 11 hat twa haad " *keningen* " dy't de " *kening fan it noarden* " en de " *kening fan it suden* " binne. Yn it earste diel fan it haadstik wize dizze twa " *keningen* " de âlde Egyptyske Lagid- en Syryske Seleucidyske dynastyen oan. Fan fers 21 ôf rjochtet God him op 'e Seleucidyske " *kening fan it noarden* " Antiochus IV, ferfolger fan 'e Joaden yn 168 f.Kr. Dan, fan fers 36 ôf, nimt hy as doelwyt en kontekst it kristlike tiidrek en it ferfolgjende papisme fan 'e kristenen, it objekt fan syn wichtichste feroardielingen yn Daniël 7:7 en 8:10 oant 12. De feroaring fan kontekst ferplichtet ús om de rollen opnij te ferdielen, dat is, om de identiteiten fan 'e nije " *keningen fan it noarden en it suden* " opnij te ynterpretearjen dy't oant it ein fan it haadstik oanhelle wurde. Yn fers 40 *ensemblearret de Geast militêre agresjes dy't net twa, mar trije " keningen "* oangeane dy't oanwize: sûnt fers 36, it pauslik katolike Jeropa, organisearre ûnder de beskerming fan it Ferdrach fan Rome, it doelwyt fan God as slachtoffer fan 'e lêste oanfallen, dan de nije " *kening fan it suden* ", dat is de krigers-islam dy't sûnt 632 út Mekka kaam, en de nije " *kening fan it noarden* ", it hjoeddeiske ortodokse Ruslân. Dizze needsaaklike herinnering is makke, hjir is wê't de nije pearle fan 'e sabbat fan 22 jannewaris 2022 út bestiet. De profesije presintearret, troch it dizze kear dúdlik te neamen, " *Egypte* ", dat sûnt de Camp David-akkoarden yn 1979 yn it Westerske kamp oergien is. It wurdt rekke troch de nije krigers-islamityske " *kening fan it suden* ", dy't in bûnsgenoat is fan 'e nije Russyske " *kening fan it noarden* ". Om't it sels oan it begjin fan Daniël 11 as " *kening fan it suden* " beskôge wurdt, wurdt " *Egypte* " yn it lêste wrâldkonflikt rekke troch dizze nije " *kening fan it suden* " dy't earst it kristlike pauslike Jeropa rekket. **It bewiis fan 'e feroaring fan kontekst wurdt sa demonstrearre .** " *Egypte* " kin net " *de kening fan it suden* " wêze dy't it kristlike Westen rekket, om't it syn bûnsgenoat wurden is en sels plondere wurdt troch " *de Libiërs en de Etiopiërs* ", moslims dy't ferskine nei de plondering fan 'e Russyske " *kening fan it noarden* ".

Godlike profesije is in ûnoantaastbere festing, men kin it allinnich yngean troch útnoege en laat te wurden troch de Geast fan God. Lytse minsklike azem, jo binne net yn steat om wat oars te sjen as wat God jo sjen lit. Hy leit syn hân en in sluier ferblinde ús yntelliginsje. It foarbyld dat ik krekt jûn haw lit sjen dat hy de sluier optilt as hy wol en it goed fynt. It begryp fan godlike iepenbieringen is altyd ekstreem ienfâldich en logysk, mar sels yn dizze geunstige omstannichheden waarnimme minsklike yntelliginsjes net de ienfâldichste fan syn subtiliteiten. It realisearjen fan dizze dingen liedt de minske ta wiere dimmenens en de akseptaasje fan it erkennen dat syn rol wierlik dy is fan in ienfâldige "postbus" dy't himsels ta Gods beskikking stelt yn Jezus Kristus. Yn dizze dimmenens en yn 'e demonstraasje fan wurdearring foar syn iepenbieringen wurdt it lykwols kostber foar him oant it punt dat hy, om it te rjochtfeardigjen, syn libben oanbea om syn sûnden te ferlossen. En sa sil hy him by syn weromkomst yn hearlikheid it ivige libben oanbiede kinne, neffens de perfekte rjochtfeardigens fan syn rêdingsplan. De "postbus" of " **ûnwinstige tsjinstfeint** " sil dan in ingel wurde dy't de sichtber makke Kristus direkt sil sjen en prate mei him. Want neffens Lukas 17:10 is der gjin gloarje foar dejinge dy't hearrich is, en sa allinnich syn plicht docht, neffens

wat Jezus sei: " *Sa ek jimme, as jimme alles dien hawwe wat jimme oplein is, sizze dan: Wy binne **ûnnuttige tsjinstfeinten** , wy hawwe dien wat wy dwaan moasten.* "

Nederigens wurdt kultivearre en moat beskerme wurde, om't de grutskens dy't it ferfange kin, kin ferskine yn situaasjes fan sukses en bewûndering fan 'e minsken om har hinne. Om't se ferachte en negearre wurde, kinne de útkarden fan Kristus maklik in nederige hâlding behâlde, mar by it minste sukses is it gefaar fan grutskens echt. Dêrom is it wichtich foar har om nederich te bliuwen tsjin dejingen dy't se ynstruearje. Want God waakt oer en kontrolearret de ferskinning fan grutskens, dy't de duvel en syn demoanen har lêste deastraf oplevert. En om't se der djoer foar betelje, kenne de ingels fan it kwea de effektiviteit fan grutskens by it ferliezen fan in minsklike siel, en se dogge alles wat se kinne om de grutске oanstriid yn har gedachten te fergrutsjen. Want dit is noch in reden om nederigens te rjochtfeardigjen. Yn tsjinstelling ta wat se leauwe, binne grutске minsken manipulearre wêzens. Miskien slagget it har net om manipulearre te wurden troch minsken, hoewol ik der oan twifelje, mar se wurde wis manipulearre troch de ûnsichtbere geasten fan God of Satan, en syn ingelbruorren. As wy ús harsens fergelykje mei in kompjûter, binne wy slachtoffers fan geastlike "hackers". Fan in ôfstân wurde wy manipulearre, of troch God foar ús goed en libben, of troch demoanen, foar ús kwea en de dea dy't dêrmei gepaard giet, út dit ierdske libben op alle leeftiden, en yn it slimste gefal, by it lêste oardiel, ivich. Trots ferskynt yn it ynderlike sels dêr't it stadichoan groeit as in minne plant siedde troch demoanen of, gewoan, as in frucht fan 'e folsleine frijheid dy't God ús jûn hat. It minsklik skepsel kin fan God krije dat hy syn yntelliginsje ferljochtet, mar ek, yn it gefal fan 'e grutskens, dat hy him geastlik blyn makket. Al, as hy himsels fan God ôfsnijt, ûntnimt de minske himsels it foardiel om de wiere oarsaken te identifisearjen fan 'e barrens dy't plakfine yn syn tiid of yn oaren; oarsaken dy't ferburgen binne om't se geastlik binne. Dit is in minimale natuerlike blinens dy't al fataal is. Mar de blinens fan 'e geast kin ekstreme foarmen oannimme, lykas it sjen fan fijannen yn syn bêste freonen; yn 'e striid kin men fjochtsje tsjin it eigen kamp, leauwend dat se te krijen hawwe mei fijannen. Op dizze manier joech God de oerwinning oan syn Hebrieuske folk, dat syn Israel wurden wie. Syn fijannen fermoarden inoar sûnder dat Israel yngripe hoegde. Dus, yn sa'n minsklike situaasje, lit ús wier **nederich wêze** !

Beroofd fan dizze kostbere dimmenens, fertrout de minskheid, ôfsnien fan God, op har wittenskippers, har grutte mannen, har gelearden, dy't derfan opskeppe dat se it libben ferklearje kinne. It hat spesjalisten foar al har ferskillende fjilden en ûnderwerpen, nei wa't it ferwiist. Allegear hawwe se profitearre, leauwe se, fan 'e foarútgong fan wittenskip en kennis. Mar se negearje dat dizze technologyske groei allinich it gefolch is fan in wiidfersprate flok dy't de hiele minskheid yn 1843 rekke, in datum konstruearre troch de "Adventistyske" profesije fan Daniël 8:14. Benammen ûnderfûn yn 'e Feriene Steaten, markearren de Adventistyske proeven yn 1843 en 1844 dit lân, dat allinich mar yn macht groeid is en dêr't wy de hjoeddeiske technologyske groei oan te tankjen hawwe. Dêrop folgen de spoarwei, de eksploitaasje fan oalje en de auto mei in ynterne ferbaarningsmotor, de gloelampe fan de hear Edison, bioskoop, boargerlike en militêre loftfeart, de atombom, romteraketten, de kompjûter, it ynternet en ús

hjoeddeiske ultra HD "smartphone". It is net dizze " kennis " dêr't God oer sprekt yn Daniël 12:4, om't dizze technyske " kennis " de minske allinnich tastiet om de ferneatigjende masines te bouwen dy't him ferneatigje sille. Krektoarsom, om it libben fan syn útkarden te befoarderjen, biedt God " kennis " oan fan syn projekt dat troch syn profesijen iepenbiere wurdt: " *Do, Daniël, hâld dizze wurden geheim en fersegelje it boek oant de tiid fan 'e ein* . **Dan sille in protte it lêze, en de kennis sil tanimme.** "

Wy sjogge dúdlik yn dit fers Gods bedoeling om it kristlike leauwe stagnearje te litten oant de " *tiid fan 'e ein* ". Wy binne no yn dizze " *tiid fan 'e ein* ", en, lykas God oan Daniël profetearre, is " kennis " echt "*tanommen* " sûnt 1843, noch mear tusken 1980 en 1994, en op in ûnferwachte manier sûnt 2018. Alles wat oerbliuwt is dat it dield wurdt troch de útkarden dy't ferspraat binne ûnder de folken oer de ierde; en ûnder alle minsken binne sy it meast **nederich** , yn oerienstimming mei it foarbyld fan 'e Master, Jezus de Messias.

Der is ek in falske, misliedende religieuze dimmenens basearre op minsken dy't erkenne dat God bestiet. Mar dizze dimmenens is falsk, om't se syn bestean negearje, troch har net te ûnderwerpen oan syn wil, dêr't se gjin gebrûk fan hawwe. De útkarden dy't wiere dimmenens hawwe, begeane dizze ûnlogyske gedrachsfater net. As God bestiet, sjoen dat hy ek de Almachtige is, is it essinsjeel om te witten hoe't hy minsken en har dieden beoardielet. Yn dizze kennis wurdt de rol dy't hy oan feiten jout iepenbiere en begrepen. Want it minsklik brein ûnderskiedt en analysearret barrens mei grutte presyzje, de wittenskip helpt it hjirby, mar it kin neat mear dwaan. Wy hawwe sjoen hoe't de wichtichste rol fan 'e libbene God is om syn skepsels en har wurken kontinu te beoardieljen. It is dêrom essinsjeel om de betsjutting te begripen dy't hy jout oan 'e nijsberjochten dy't dei nei dei foarkomme. Minsken en famyljes wurde rou troch ûngemakken dy't kontinu de hiele skuldige en sûndige minskheid reitsje. Dizze ûngemakken kinne feroarsake wurde troch it gebrek oan foarsichtigens fan 'e slachtoffers, mar wat wis is, is dat al dyjingen dy't oars as fan âlderdom stjerre, stjerre om't God har net beskerme hat. En as hy dat net die, is it om't dizze minsken har net fernedere hawwe foar syn glorieuze werklikheid. Under harren woene leauwigen negearje wat hy tocht en wat syn oardiel wie. God is de God fan 'e libbenen, net fan 'e deaden, en dêrom moatte wy, wylst wy libje, him leare te kennen. Yn Daniël en Iepenbiering iepenbiere God foaral oan syn meast nederige tsjinstfeinten de betsjutting dy't hy joech oan 'e grutte drama's dy't de skiednis fan it kristlike tiidrek markearren. Iepenbiering vat se gear mei de " *sân trompetten* " en de " *sân lêste pleagen* " dy't de rjochtfeardige " *grime fan God* " útdrukke. Sa, oangeande de " *earste trompet* ", dêr't sekuliere histoarys allinich barbaarske ynvaazjes hawwe neamd dy't tusken 321 en 538 fjoer en bloed oanstutsen yn it hjoeddeiske Jeropa, ûnderskiedt de útkarde in earste oardiel dat yn 321 troch de beledige Skeppergod oplein waard troch it ferlitten fan syn hillige sabbat. En de seis oare " *trompetten* " en de " *sân lêste pleagen* " komme, efterinoar, om deselde sûnde te straffen. Iepenbiering 15:4 befêstiget harren betsjutting fan godlike " *oardielen* " troch te sizzen oer de " *sân lêste pleagen* ": " *Wa sil net bang wêze, o Heare, en jo namme ferhearlikje? Want allinich binne jo hillich. En alle folken sille komme en foar jo oanbidde, om't jo oardielen iepenbiere binne* ." » Yn dit

fers is de sin " *Want allinich binne jo hillich* " rjochte tsjin de falske religieuze hilligens fan 'e Roomsk-Katolike pauselike en protestantske religys dy't har " *oardielen* " rjochtsje en reitsje. De ôfwêzigens fan " *de eangst fan God* " is yn kwestje, en it is te tankjen oan grutskens en falske opstannige minsklike **dimmenens** . Yndied, sûnt 1843, nei de tsjustere ieuwen fan it pauselike regear, yn Iepenbiering 14:7, noeget de boadskip fan 'e earste ingel de útkarden út om harsels te ûnderskieden fan falske religy troch in **dimmenige hâlding** dy't liedt ta " *de eangst foar God* ": " *En hy sei mei in lûde stim: **Eangje God** , en jou Him eare, want it oere fan syn oardiel is kommen* ; en oanbidde **Him dy't** himel en ierde, de see en de wetterboarnen makke hat . "Dejinge dy't de roppen en útnoeget om him te " *frezen* " wurdt Jezus Kristus neamd, de Almachtige God, de Skepper fan alles dat libbet en bestiet, sichtber of ûnsichtber. It wiere oardiel fan God is ferskriklik, en it tsjinoerstelde fan 'e ideeën dy't minsken oansprekke, om't it de minskheid allinich yn twa kampen ferdielt, dat fan syn **dimmen** útkarden dy't it bloed fan Jezus rêdt, en al de rest fan 'e minskheid dy't hy ferneatiget, en úteinlik definityf sil ferneatigje, fanwegen de grutskens of de falske **dimmenens** fan 'e riken en de earmen, allegear opstannich en koppich, lykas de Egyptyske Farao dy't syn hert ferhurde oant de dea dy't God him joech yn it wetter fan 'e Reade See."

Mar de wurdearring fan dimmenens en grutskens kin allinnich waarnommen wurde troch in persoanlik kontakt, en de ienige miening dy't telt is fansels dy fan 'e grutte universele Rjochter. It is te frezen dat men by it oardieljen fan himsels tefolle selsgenoechsumens toant. Lit ús dêrom net ferjitte dat God noch oergeunstich noch selsgenoechsum is, mar allinnich rjochtfeardich, easkend mar fol meilijen foar dejingen dy't wirklik alles dogge om him te behagen.

Jezus jout ús in foarbyld fan dimmenens om te observearjen troch elkenien dy't him folgje wol op syn paad fan 'e wierheid. Fanút in minsklik perspektyf is dit paad tige drok, om't safolle minsken deroan begjinne. En as se sa talryk binne, is dat om't de kristlike standert dy't se tapasse net yn oerienstimming is mei de regels fan dimmenens dy't God seinge hat. In protte falske kristenen ûnderskiede har troch har fûle fêstberadenens om wat te dwaan foar Jezus Kristus of foar God. Dizze minsken konkurrearje yn ijver, om 'e nocht, om't it grutskens is dy't har driuwt. It is om dit soarte falske tsjinstfeinten te feroardieljen dat Jezus spesifisearret yn Lukas 14:8 oant 11: "(8) *As jo troch ien útnoege wurde foar in brulloft, nim dan net de earste plak yn, út eangst dat ien dy't útnoege is wichtiger sil wêze as jo*, (9) *en dejinge dy't jimme beiden útnoege hat komt en tsjin jo seit: 'Jou foar dizze persoan plak.'* Dan soene jo jo skamje om te gean nim de leechste plak yn. (10) *Mar as jo útnoege binne, gean dan en sit op 'e leechste plak, sadat hy dy't jo útnoege hat komt, tsjin jo sizze kin: "Freon, gean heger omheech."* Dan sille jo eare hawwe yn 'e oanwêzigens fan allegearre dy't mei jo oan tafel sitte. (11) *Want elkenien dy't himsels ferheget, sil fernedere wurde, en elkenien dy't himsels ferleget, sil ferhege wurde* .

It is mei dizze ienfâldige útspraak dat Jezus Kristus de boargerlike en religieuze wrâld dy't fan him ôfsnien is, feroardielje kin. Eins iepenbiere Jezus ús yn dizze gelikenis de basis fan syn oardiel: de dimmenens dy't it ivige libben mei God en syn hillige ingels mooglik makket. It foarbyld fan 'e "brulloft" wiist op " *it brulloftsmiel fan it Lam* "; de gast is de útkarde dy't troch syn bloed ferlost is;

dejinge dy't útnoeget is de God Jezus Kristus. God profetearret dat falske iver ûntmaskere en fernedere wurde sil.

Yn syn ûnderfining rjochtet kening Nebukadnessar ek in boadskip fan dimmenens oan 'e útkarden. Nei't er " *sân jier* " troch God ferbjustere wie fanwegen syn " *trochmoedichheid* ", brutsen en fernedere, waard hy him bewust fan syn ûnweardichheid. Hy easke sels net syn weromkomst nei de Chaldeeërske troan, want hy fertelt ús yn Dan. 4:36-37: " *Yn dy tiid kaam myn ferstân werom; de gloarje fan myn keninkryk, myn majesteit en myn pracht waarden weromjûn; myn riedshearen en myn eallju fregen my werom ; ik waard weromjûn yn myn keninkryk, en myn macht naam allinnich mar ta.*" **No priizgje, ferheffe en earje ik, Nebukadnessar, de Kening fan 'e himel, al waans wurken wier binne en syn wegen rjocht, en de jingen dy't yn grutskens rinne, kin hy** fernederje .

As minsken mear omtinken soene jaan oan de boadskip dy't Jezus Kristus brocht hat, yn wurden en dieden, soene in protte begripe dat de noarmen fan it himelske libben net geskikt foar har binne: se ferhearlikje grutskens en ferachtsje dimmenens; pech foar har, om't God dimmenens ferhearliket en grutskens ferneatiget. Syn hiele plan wurdt gearfette troch dit doel: minsken sortearje, de grutskens ôfwize en de dimmenen foar ivichheid hillich meitsje. Elkenien kin sa de wiisheid fan 'e grutte skepper God bewûnderje, dy't wit dat nei dizze sortearring ivich lok mooglik en ferkrigen wurde sil.

Deadlike mingsels

Op 30-jierrige leeftyd, as slachtoffer fan wurkleazens, yn 'e greep fan grutte need en ferlies fan profesjonele aktiviteit, wende ik my ta de Bibel, dy't ik folslein fan begjin oant ein lêzen hie, fan Genesis 1 oant Iepenbiering 22. Dizze lêzing liet my ûntdekke dat oer alles wat ik berikt sjen woe en dat ik goed neamde, God in hiel oare miening hie, en neamde it min. Foar dizze bibelske lêzing wie ik in humanist en woe ik it fuortheljen sjen fan 'e grinzen dy't tusken minsken fêststeld waarden; dizze rasiale en nasjonale grinzen dy't fraternalere relaasjes skiede en foarkomme. Ut Genesis 1 ûntduts ik lykwols dat de wiere God yn syn kreative wurk besiket noarmen fan **skieding fêst te stellen en fêst te stellen** . Ik hie folslein ferkeard en hy hie folslein gelyk. En de minskheid betellet konstant de gefolgen fan it net rekken hâlden mei syn wize en perfekte oardiel. Want rekken hâlde mei syn miening is fertrouwe op dejinge dy't **noait** in flater meitsje kin yn syn oardiel oer dingen en libbens. Troch dizze dingen te skriuwen, realisearje ik my hoe seinge Israel wie om troch God laat en laat te wurden, sûnt harren úttocht út Egypte. De hillige wolk begeliede harren tidens harren reizen yn 'e Arabyske woastyn, mar dizze wolk beskerme allinnich harren sterlike lichems; it kostberste wie allinnich foar Mozes, mei wa't de Geast God yn 'e tinte fan 'e gearkomste praat. Ja, it is net nedich om God te sjen om yn him te leauwen, want de wiisheid dy't yn al syn bibelske iepenbieringen oantoand wurdt, tsjûget fan syn libbene werklikheid.

Nochris, yn dizze boadskip sil ik tsjûgje fan it belang fan dizze earste godlike ferklearring dy't it ûnderwerp is fan Genesis 1, in boek dêr't ik persoanlik de namme " **skieding** " oan jûn hie, om't it it tema is fan it hiele boek. Om it belang te begripen dat God oan dizze **skieding jout** , moatte wy rekken hâlde mei

it feit dat syn earste skepsels, de ingels, in ûnstjerlik libben erfden, om't se it fûnemintele doel reflektearje dat God foar de ivichheid berikke wol. It rjocht om te libjen en te stjerren heart allinnich ta de Skepper God en hy kin it tapasse op ingels en minsken; wat hy op syn tiid dwaan sil. De folsleine frijheid dy't oan syn skepsels jûn wurdt, makket alle dingen mooglik: goed en kwea. God wist dit foardat hy syn earste frije tsjinhinger, syn earste ingel, skepte. En it útsicht om opstannige libbens te meitsjen, makke him net bang om syn projekt op te jaan. No, der sille rebellen en leauwigen wêze, dus hy sil allinich de skepsels moatte sortearje en selektearje dy't har oanpasse kinne oan syn libbensbeskôging. En dit programma giet oer ingels en minsken. Troch dit te realisearjen, bringt God ús yn 'e geast yn syn geastlike wrâld; Hy makket ús bewust fan it bestean fan in oare realiteit dy't foar ús oerbliuwt, de ierdske, folslein ûnsichtber foar ús eagen; mar net foar ús geast. Alles wat hy dien hat, docht en dwaan sil, is basearre op syn heechste yntelliginsje. Hy hat syn hiele programma reflektearre, analysearre, gearstald en realisearre, dat as doel hat it kwea en syn oanhingers wetlik te ferneatigjen om syn leauwigen in perfekt ivich libben fan oanhâldende frede en lok te bieden. Under dizze geastlike blik wurdt de dea, dy't de opstannige minskheid hjoed en altyd ferskrikt, de needsaaklike, ûnmisbere bûnsgenoat, foar de útkarden om it freedsume en ivige libben te krijen dat God har oanbiede wol. De dea is dêrom mear as nuttich, it is, sis ik, ûnmisber. It bringt de definitive "**skieding**" teweech, om't de ferstoarnen noait wer de kâns sille hawwe om har bestimming te feroarjen. Minsken stjerre of yn Kristus, foar it ivich libben, of se stjerre as duvels, foar har definitive ferneatiging oan 'e ein fan it godlike programma. De kar is suver binêr, lykas de twa paden dy't God foar de stappen fan minsken pleatst, mar ek foar har foar de himelske ingels. En de dea fan 'e oerwinnende Kristus hat foar dizze himelske ingels al tragyske gefolgen hân foar de goddeleazen dy't har plak yn 'e himel ferlern hawwe, mar wûnderbaarlike gefolgen foar de goeden dy't befrijd binne fan har kweade ynfloeden; dit is de hiele lear fan Iepenbiering 12:9 oant 12. Dizze earste himelske suvering sil op 'e tiid folge wurde troch in lêste ierdske suvering. Dan sil it rêdingsplan dat God betocht hat perfekt folbrocht wurde. Foar God en syn útkarden fan himelske of ierdske oarsprong sil rêst fan 'e geast mooglik wurden wêze.

Dit is de oarsaak fan al dizze skiedingen dy't hy yn Genesis 1 befelet; it úteinlike doel is de **skieding fan** "*goed en kwea*" lykas leard yn dit fers sitearre yn Jesaja 7:15 dêr't oer Kristus sein wurdt: "*Hy sil tsiis en huning ite, oant hy wit it kwea te wegerjen en it goede te kiezen.*" Wat wier wie foar Kristus is wier foar alle minsken; ingels en minsken hawwe allegear kieze moatten tusken goed en kwea. En it is om't hy de miks fan goed en kwea yn syn skepsels feroardielet dat God syn soarch demonstrearret om dizze twa libbensopsjes te skieden. Yn Genesis **skiedt hy earst** de plakken fan it himelske libben fan dy fan it ierdske libben. Hy stelt sa de grinzen dy't minsken foarkomme sille om it ingelske himelske libben te sjen. De ierde moat skieden wurde fan 'e himel en syn ynwenners. Dan, yn ús ierdske skepping, nimt it kwea de namme fan tsjuster oan en komt oerien mei nacht. It wurdt sa **skieden** fan it goede, dat fertsjintwurdige wurdt troch deiljocht. Al yn dizze dieden iepenbiere God dat de hiele foarm dy't hy oan syn skepping jout in geastlike boadskip bringt dy't syn doel profetearret

om goed fan kwea te skieden. De skepen ierdske diminsje krijt sadwaande syn betsjutting as in slachfjild oanbean as in demonstraasje oan 'e ingels en de wrâld, want dêr sil in oarloch tusken God en Satan plakfine. Genesis 1 leart ús dat wat God skiedt net wer ferienige wurde moat, ûnder straf fan 'e ivige dea. De loft en syn atmosfear waarden jûn oan fûgels, net oan minsken, mar dreaun troch sûnde, woene opstannige minsken de krêft om te fleanen feroverje. Se slaggen, mar tsjin hokker priis? Dy fan it fallen yn ekonomyske slavernij dy't har liede ta fersmoargjende en deadlike enerzjyôfhinklikens foar har soarte en alle soarten dy't op lân en yn 'e see libje. Want toeristyske fleantugen konsumearje enoarme hoemannichten kerosine dy't ferfierd wurde op gigantyske tankers dy't op see útstjitte en soms sinke, wêrtroch't wichtige oaljelekkages ûntsteane op 'e strannen dêr't manlju, froulju en har bern wenje. De skieding dy't God ynsteld hat, is oertrêden en draacht no syn deadlike gefolgen. Nije "Ikarussen" wurde fermoarde tidens flechten op hightech fleanende wjukken of ferfine parachutes. Men oertrêdt de regels dy't God ynsteld hat net straffeloos. Dizze risiko's binne net kompatibel mei de ekstreme foarsichtigens dêr't Jezus ús ta oanmoediget. Dêrom bliuwe se de fruchten fan 'e opstannige minskheid. Yn 'e útwreiding fan syn boadskip fan **skieding** woe God dit prinsipe logysk tapasse om syn Hebrieuske folk te beskermjen; wat him derta brocht om har te ferbieden mei heidenske bûtenlanners te trouwen. Harren lok hing derfan ôf, om't troch it houlik de bûtenlanner it troch God hillige Israel ynbringt, syn kultuer, syn religy, syn hiele libbensstandert. En krekt sa't sûrdeeg it hiele breadeeg rys makket, bringt syn oanwêzigens yn it Israel fan God it libben fan it hiele folk yn libbensgefaar; eat dat hy foarkomme wol foar dejingen dy't hy leaf hat.

Sûnt de dea fan Kristus en it oanbod fan syn genede oan it hiele ierdske universum, hawwe kristenen ferkeard tocht dat dizze **skieding** fan etnyske groepen foarby wie. Want ûnwittendheid of minachting foar dit prinsipe hat noch altyd syn ûngelokkige gefolgen foar alle moderne folken dy't de ûnderfining fan "Babel" fernije. En it moat opmurken wurde dat de weriening fan dyjingen dy't God troch talen **skieden hat**, befoardere wurdt troch de lange perioade fan frede dy't God oan Jeropa jûn hat sûnt 1945, it jier dat de Twadde Wrâldoarloch einige. Hoe langer dizze frede duorret, hoe ernstiger de gefolgen binne en sille wêze. En te oardieljen nei de frucht dy't droegen wurdt, is it oardiel dat troch God fêststeld is folslein rjochtfeardige. Us wrâld is presys wurden wat God woe dat syn nasjonaal Israel mijde soe; in plak fan losbandigens, willesykjen, falske leafde, haat, dieverij en moard, dêr't de konkurrearjende religieuze ferskillen oan tafoege wurde dy't de anty-kolonialistyske oarlokken en de "Bosnje"-oarloch op 'e Balkan rjochtfeardigje. Omdat minsken dy't ôfsnien binne fan God, oanhâlde mei it negearjen fan 'e religieuze oarsaken fan dizze gearwenningen dy't ûnmooglik makke binne om't se net akseptearre wurde troch minsken. En as de frucht fan dizze gearwenningen sa ûndraachlik foar har is, is it fanwegen de flok dy't God hecht oan 'e oertreding fan syn skiedingen. Sûnt Babel soene de ferskate talen dy't troch God makke binne, folken **skiede moatte**, mar hjoed is de hiele ierde in lyts doarp wurden dêr't ynformaasje yn realtime sirkulearret. Mar de meast ûntwikkele technology nimt it minsklik libben net út 'e macht fan 'e ûnstjerlike God. En de weriening fan dejingen dy't God **skieden hie**, sil opnij it gefolch hawwe dat de

ierde en har ynwenners yn 'e brân stekke. Wat my liedt ta it sizzen: Tefolle omhelzingen, tefolle brânwûnen. It doel fan it nije ferbûn wie om it goede nijs fan heil te fersprieden nei alle folken fan 'e ierde, mar net om de folken te werienjen dy't God troch talen **skieden hie** . Dêrom is de tragyske ûnderfining dy't de wrâld op it punt stiet te belibjen, en dy't se al yn in milde foarm belibbet mei de besmetting fan it Coronavirus, folslein te tankjen oan har minachting foar de ivige les dy't God oan 'e minskheid jaan woe troch de ûnderfining fan 'e " *Toer fan Babel* ". De minachting dy't toand waard foar God wie al te finen yn 'e persoan fan 'e duvel dy't de betsjutting fan it tiidwurd "stjerre" negearre. Hy leaude dat hy de God dy't him skepen hie ferslaan koe oant de dea fan Kristus, dy't sûnder sûnde bleau. Nei't er de dea fan in mannichte minsken feroarsake hie, learde hy fan Kristus dat syn beurt om te stjerren troch God programmearre wie. De ûnbeskaamde ûnwittendheid fan godlike lessen sil sa gefolgen hawwe foar alle ingels en opstannige minsken.

Yn syn tiid makke kening Hizkia de flater om syn Chaldeërske besikers de rykdom fan syn timpel te sjen litten. As gefolch, mar nei him, kamen se werom om dizze dingen en de hiele naasje yn beslach te nimmen. De Westerske wrâld makket op syn beurt deselde flater. Troch televyzje en it ynternet wurdt de weelderigens fan it Westerske libben werjûn foar de oergeunstige blik fan folken dy't noch altyd yn earmoede en ellinde libje. Hoe kinne wy yn dit gefal har winsk om te kommen en ek te genietsjen fan dit weelderige libben dat te sjen is net begripe? It gefolch fan dizze moderne technology is it útllokjen fan ymmigraasjeweagen dy't it lykwicht fan it sosjale behear fan 'e folken fan dit rike en ûntwikkele Westen fersteure. Mar wat de hichte fan dizze rykdom ek is, de kosten dy't fertsjintwurdige wurde troch de nije oankomsten wurde finansierd ten koste fan 'e oarspronklike bewenners. It is dan dat net-stipe ymmigraasje op syn beurt in oarsaak wurdt fan konflikten en botsingen tusken dyjingen dy't dit soarte wolkom goedkarre en dyjingen dy't dit soarte wolkom bestride. De " uny "-staf is brutsen, en de **etnyske en religieuze miks wurdt deadlik** . Wat it oanbelanget, sjocht Republikeinsk Frankryk syn motto ferneatige: frijheid, gelikensens, bruorskip. Der bliuwt neat oer as de ûnderwerping fan 'e slaaf oan syn master, sosjale ûngelikens en tsjinslach dy't dejingen dy't net deselde ideeën diele, driuwt om inoar te konfrontearjen. Mar de oare folken dy't nei syn model boud binne, binne ek feroardiele om deselde pynlike ûnderfiningen te belibjen. En úteinlik sil it sprekewurd befêstige wurde: de reden fan 'e sterksten is altyd de bêste. En dizze "sterkste" is de skepper God dy't de flok organisearret foar dejingen dy't hy net seingje kin.

De **skieding** dy't God brocht hat is bedoeld om hearrich leauwe te selektearjen, want hearrigens is de útdrukking fan it fertrouwen dat de útkarde jout oan de God dy't syn libben oarderet en organisearret. De dea fan Kristus joech kristenen noch in reden om him trou en hearrich te wêzen, en yn gjin gefal it rjocht om syn ferordeningen en geboaden te ferachtsjen.

De gedachte fan 'e Heare waard my iepenbiere op 'e moarn fan moandei 31 jannewaris 2022. It iepenbiere ûnderwerp giet noch altyd oer it "deadlike mingsel". Yn Genesis 1 folget de folchoarder fan skepping dy't oan elke dei ferbûn is in logika boud op 'e gedachte " *tsjuster en ljocht* " dy't de boadskip " *dea*

en libben " oerset. Wy kinne dus opmerke dat God it plantelibben skept op 'e tredde dei foardat Hy sinne- en moanneljocht skept op 'e fjirde dei. Dit ljocht sil it dierlibben oangean dat op 'e fyfde dei skepen is. Geastlik is de dierstatus weardeleas foar God, om't Hy allinich bisten skept om dominearre te wurden troch de minske, dy't Hy dizze kear " *nei syn byld* " sil skeppe op 'e sechsde dei. Gen. 1:26: " *En God sei: Lit ús de minske meitsje **nei ús byld** , nei ús likenis: en lit se hearskje oer de fisken fan 'e see, en oer de fûgels fan 'e loft, en oer it fee, en oer de hiele ierde, **en oer alle krûpende dingen dy't op 'e ierde krûpe** .* " » Ik spesifisearje dat God seit " *nei ús byld* " om't hy by syn ierdske skepping holpen wurdt troch syn ingels dy't al mei him " *syn byld* " diele. Hy seit dus " *lit ús meitsje* " om't hy har assosjearret mei syn wurk. Dizze meartalsterm wurdt dêrom net rjochtfeardige troch in hillige trije-ienheid, mar gewoan troch in assosjaasje fan 'e God Geast Leafde mei syn leafste trouwe ingels. Tink derom dat God yn dit fers de minske de macht jout om *de reptilen dy't op 'e ierde krûpe te " dominearjen* " , lykas " *de slang* " , dy't dochs dominante macht oer him sil nimme, *as hy himsels troch him " dominearje* " lit troch God net te gehoarzaamjen, op syn diabolyske advys.

Op de " *fyfde dei* " skept God it libben fan seedieren. No is it getal " *fiif* " symboalysk it getal fan 'e minske. It libben dat yn " *de see* " skepen wurdt, sil sa symboalysk wurde foar it dierlike minske dat hy wurde sil, as hy syn oerienkomst mei " *it byld fan God* " ferlern hat, nei de sûnde, oant hy syn neakenens bedekt mei in klean fan hûd dat it godlike oanbod fan 'e genede fan Jezus Kristus foarseit.

Op de " *sechste dei* " skepte God de minske " *nei syn eigen byld* " op it droege lân dat út 'e see kaam wie. It getal " *seis* " is it getal fan 'e engel, of de himelske of ierdske boadskipper. Hjir wiist it de standert fan it himelske libben oan dy't úteinlik berikt wurde sil troch Kristus syn ferlosten dy't op ierde útkeazen binne. De wurden dy't God sprutsen hat, befêstigje dit idee, om't Hy seit, sprekend tsjin syn ingels: " *Lit ús de minske meitsje nei ús byld* ." De minske skepen " *nei it byld fan God* " is dêrom ek nei it byld fan 'e himelske engel. Jezus befêstige ek dizze ingelske standert dy't reservearre is foar syn útkarden troch te sizzen yn Mattéus 22:30: " *Want yn 'e opstanning trouwe se net en wurde se net úthoulikt, **mar binne as de ingels fan God yn 'e himel** .* " Yn syn oarspronklike suverens wie Adam dêrom as de ingels fan God, útsein dat hy se net sjen mocht; God hie dizze beheining foar de minske steld. Oars as de see is de ierde de drager fan it libben skepen nei it byld fan God. En dit bereidt de rol ta dy't dizze twa antinomyske wurden krije sille yn 'e profesije fan 'e Iepenbiering dy't God oan 'e apostel Johannes jaan sil. Ik spesifisearje: foar "de see", it libben fan 'e dierlike minske, en foar "de ierde", it libben fan 'e minske makke nei it byld fan God, dat is, it byld dat Jezus Kristus komt om te rekonstruearjen yn syn útkarden dy't hy rêdt fan 'e deadlike feroardieling fan sûnde. Dyjingen dy't hy rêdt moatte de doop ûndergean, wêrfan it profetyske model troch de Hebrieuske prysters yn 'e praktyk brocht waard. Foardat se de timpel yngongen, moasten se wosken wurde yn it grutte wetterbekken dat de "see" neamd waard. Yn 'e doop symbolisearret de ûnderdompeling fan it hiele lichem de dea fan 'e dierlike minske dy't werberne is yn Kristus, nei it byld fan God. De " *see* " krijt sa dúdlik de betsjutting fan 'e dea.

Dêrtroch betsjut de see de dea en de ierde it libben. De dierlike minske libbet lykwols ek op 'e ierde, dy't sa libben en dea nei sûnde draacht. Yn 'e profesije sil de troch God ferflokte ierde sa de drager wêze fan dizze twa skaaimerken: dea en libben. As befêstiging sil it oerflak fan 'e ierde woastinen (bylden fan 'e dea) en weelderige bosken (bylden fan it libben) befetsje. Mar dit is net it gefal mei de " see " dy't allinich it libben fan 'e dierlike minske symbolisearret dy't allinich ornearre is om te stjerren. Yn Gen. 2:9 wurde " *libben en dea* " oantsjuten mei " *twâ beammen* ": "En út 'e grûn liet JaHWéH God alle beammen groeie dy't noflik binne om te sjen en goed binne om fan te iten, en **de beam fan it libben** yn 'e midden fan 'e tún, en **de beam fan 'e kennis fan goed en kwea** . " Yn dit fers wurdt it wurd " *dea* " ferfongen troch "*de kennis fan goed en kwea* "; in útdrukking dy't perfekt geskikt is om *de dûbelsinnige "ierde "* te definiearjen dy't " *libben en dea* " draacht.

Wittend dat foar God, witte betsjut ûnderfine, karakterisearret dizze útdrukking benammen goed it protestantske leauwe, foar in part segene en foar in part ferflokt troch God, fanôf it begjin. De segene lijdens kwea lykas it Lam fan God, en de ferflokten kamen werom mei wapens, slach foar slach, nei de Roomsk-Katolike pauselike ferienings dy't har oanfoelen. De earsten tsjûgen fan in " *libbend* " leauwe, de lêste fan in " *dea* " leauwe. De berjochten fan " *libben en dea* " binne fûneminteel yn Iepenbiering. God jout ús bewiis hjirfan yn Iepenbiering 3:1: " *Skriuw oan de ingel fan 'e tsjerke yn Sardis: Dit binne de dingen dy't sein binne troch him dy't de sân Geasten fan God en de sân stjerren hat: Ik wit dyn wurken, dat jo sein wurde dat jo libje, en dat jo dea binne* . " God rjochtfeardiget dizze boadskip troch ta te skriuwen oan it protestantisme dat tusken 1831 en 1844 ûnderfûn waard, in " *kennis fan goed en kwea* . " Segene meie hy, " *libbend* ", foar 1843, nei dy datum is hy ferflokt troch God en syn geastlike steat is dy fan " *dea* ". Dizze feroaring yn 'e geastlike status fan it protestantske leauwe troch de aktivearring fan it godlike dekreet fan Daniël 8:14, resultearret yn 'e symboalen " *see* " en " *ierde* " dy't de betsjutting fan " *dea* " diele . Fan 1843 ôf wurdt " *it libbene leauwe* " droegen troch de ienige en pear útkarden dy't troch Jezus Kristus selektarre binne yn 'e twa Adventistyske proeven fan 1843 en 1844, en yn earste ynstânsje allinich yn 'e Feriene Steaten. Yn oare lannen sille útkarden selektarre wurde, mar pas nei 1873, yn oerienstimming mei de parallelle oankundigingen dien yn Daniël 12:12 en Iepenbiering 3:7. Sa sil, neist de symboalen fan " *see en lân* ", dit libbene Adventistyske leauwe fertsjintwurdige wurde troch " *it oerbliuwsel fan 'e frou* " yn Iepenbiering 12:17: " *En de draak waard lilke op 'e frou, en gie oarloch fiere tsjin it oerbliuwsel fan har sied, dy't de geboaden fan God hâlde en it tsjûgenis fan Jezus hawwe* . "

Sûnt 1843 is " *de draak* ", of " *de duvel* ", lilke op it libbene Adventistyske leauwe, dat karakterisearre wurdt troch twa ûnskiedbere en ûnmisbere kritearia: " *dyjingen dy't de geboaden fan God hâlde en dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe* . " Sûnt 1995 is it ynstitúsjonele Adventisme lykwols net langer de bewarplak fan it " *tsjûgenis fan Jezus* ". De test fan it leauwe fan 1994 basearre op 'e boadskip fan 'e " *fyfde trompet* " wie fataal foar it. Ik skriuw elke wike yn dit boek oer it lêste " *tsjûgenis fan Jezus* ", en jou ekstra útlis oer de ûnderwerpen dy't it kiest om te ferljochtsjen. En krekt dizze feroardieling fan it offisjele Adventisme troch

Kristus wurdt befêstige troch syn ûnnatuerlike alliânsje mei it kamp fan it " *deade leauwe* ", dat "as *libbend beskôge wurdt* ", krekt sûnt 1995. Wy fine ússels dêrmei wer by it tema fan dit artikel, dat giet oer it "deadlike mingsel". Ta beslút, it offisjele Adventisme hat dizze "deadlike mingsel" begien, en sûnt 1843 hat it deade protestantske leauwe it ek begien, troch in alliânsje te sluten mei de fijân fan God, it pauselike Roomsk-Katolike leauwe. Befêstiging fan dizze dingen sil ferskine yn Iepenbiering 13:11-18, yn 'e beskriuwing fan " *it beest dat út 'e ierde opkomt* " dat hearskippij ûntfangt yn 'e oanwêzigens fan " *it beest dat út 'e see opkomt* ". As tsjûgenis fan dizze profesije, yn 2022, waarden de Feriene Steaten foaral katolyk; sadat se, nei't se harsels foarme hiene ûnder it symboal fan it " *Lam* " Jezus Kristus, har tiid op ierde sille einige, sprekend yn 'e lêste dagen as de diabolyske Roomsk-Katolike " *draak* ". Opboud út in " *dea* " protestantisme en in " *dea* " katolisisme, ferskynt it befel om de lêste útkarden te " *deadzjen* " of te " *deadzjen* ", in aksje dy't foarsein is yn Iepenbiering 13:15, as in natuerlike logyske frucht fan falsk kristendom: " *En hy hie macht om it byld fan it beest libben te jaan, sadat it byld fan it beest sawol sprekke soe, as derfoar soargje dat safolle as it byld fan it beest net oanbidde woene, **deade wurde soene** .* "

Dizze lêste "deadlike mingsel" fan 'e minsklike skiednis is yn folsleine tsjinstelling ta de soarch en it belang dat God jout oan 'e **skiedingen** dy't iepenbiere wurde yn it hiele boek Genesis. En fan it begjin oant it ein **skiedt God** dejingen dy't " *libben* " ervje fan dejingen dy't " *dea* " ervje, de definitive útkomsten fan 'e " *twa wegen* " dy't Hy foar de minsken lein hat. It belang fan Gods bedoelde **skieding** wurdt fierder oantoand yn dit fers út Hebreeërs 4:12, oangeande Syn skreaune Wurd: " *Want it wurd fan God is libbend en aktyf, en skerper as in twasnijdend swurd, en giet troch **oant de skieding fan siel en geast** , fan gewrichten en merg, en in ûnderskieder fan 'e bedoelingen en gedachten fan it hert* ." Jezus sei ek yn Mattéus 25:32: " *Foar Him sille alle folken sammele wurde; en Hy sil se fan elkoar **skiede** , lykas in hoeder de skiep fan 'e **geiten skiedt** ; » de trouwe " *skiep* " foar it " *libben* ", en de opstannige " *geiten* " foar de " *dea* ".*

It libben jout alle "redenen" om yn God te leauwen

Reden en leauwe

It bewiis foar it bestean fan God is sa talryk dat ik bang bin dat ik mar in pear neame kin. Want foar elke minske is it libben in soarte fan wûnder, fan syn berte oant syn dea wurdt hy rjochtfeardich laat om de betsjutting fan syn libben yn twifel te lûken. Dêrom fertrouden de folken fan heidske folken op godheden waans kultussen ferlingd waarden troch tradisjonele religieuze erfenissen. Tradysje is goed as it it behâld fan wiere religy mooglik makket, mar it wurdt deadlik as it bestiet út it ferlingjen fan falske religys.

Yn West-Europa dominearre tradysje de minsklike geasten yn 'e foarm fan "reden", oprjochte as in religieus totem troch Maximilien Robespierre, it haad fan it Komitee foar Iepenbiere Feiligens dat foarme waard tidens de Frânske Revolúsje nei de ûnthalzing fan kening Loadewyk XVI. Syn foarnamme,

Maximilien, makket him in soarte fan Paus "Maximus", en syn namme reflektearret it pauselike aspekt fan it dragen fan 'e "mantel fan Sint Piter". Under syn lieding belibbe Frankryk in fol jier fan "Terror" tusken 27 july 1793 en 27 july 1794. "Ien jier", oant hjoed de dei, profetearre de ateïstyske noarm "maxi tûzenste" fan in nij "millennium", "maximus", wat grut, tige grut betsjut. De libbensdoer fan dizze "antychrist", dy't op 28 july 1794 ferstoar, op 'e leeftyd fan 35, is identyk oan dy fan Jezus Kristus. In wichtich detail is dat syn ûnfatsoenlike mûle it doelwyt wie fan God, om't er yn 'e "maksimilêre" rekke waard troch in kûgel dy't ôfsketten wie troch de gendarme "Merda". De "tiran" stoar yn 'e guillotine yn 'e greep fan ûndraachlike pine. Syn sinistere ierdske tsjinst einige op 'e 9e fan "Thermidor" yn 'e revolúsjonêre kalinder dy't doe en oant 1806 fan krêft wie. Dizze oerienkomsten mei Kristus en de Paus leare ús dat syn aksje in straf wie dy't organisearre wie troch God, de grutte Rjochter fan minsken en ingels. Dizze profesije fan 'e namme en foarnamme fan dizze lieder fan 'e kultus fan 'e "reden" is ferfolle, om't it hjoed de dei noch altyd domineart, dizze "reden", minsklike geasten yn hiel Europa en syn ôfstammelingen yn 'e Feriene Steaten en Austraalje. "De reden" is sterk holpen troch technologyske ûntwikkeling, dy't ek, parallel, minsklike gedachten wûn en ferovere hat. Yn Jezus Kristus hie God dizze ferwoastingen foarsein fanwegen de foarútgong fan 'e Westerske beskaving, en sei yn Mattéus 24:24: " *Want der sille falske Kristussen en falske profeten opkomme, en se sille grutte tekens en wûnders sjen litte, om, as it mooglik is, de útkarden sels te mislieden.* " Ik moat lykwols earlik wêze, Jezus rjochte him yn dit fers allinich op geastlike dieden fanwegen falske Kristussen en falske profeten. En dit om in ienfâldige reden: foar God is wittenskiplike foarútgong gjin jildich ekskús om ûnleauwe yn him te rjochtfeardigjen. Want wat it nivo ek berikt wurdt, wittenskiplike kennis sil net by steat bliuwe om te bewizen dat God net bestiet. En oarsom, foar dyjingen dy't se fan him krije wolle, binne de bewiisen fan syn bestean oerfloedich.

Omdat minsken "rede" boppe religy stelle, moat dizze reden "redelike" gedachten produsearje. Dit is lykwols net it gefal; "redelikens" ferdwynt as it tapast wurde moat op 'e religy fan 'e wiere God. Elkenien kin sjen hoefolle muoite ûnleauwigen sille dwaan om wittenskiplik ferklearrings te sykjen foar ûntelbere dingen. Se grave de ierde op en skuorje grêven iepen om bewiis fan it ferline te ûntdekken. Se stekke oceanen en seeën oer om spoaren fan in beskaving of in útstoarne bistesoarte te ûntdekken. Se stjoere sels raketten de romte yn, yn 'e hope spoaren fan libben op 'e Moanne, op Mars en earne oars te finen, as it mooglik is. En dejingen dy't by steat binne ta sokke ynspanningen om antwurden te krijen, negearje dejingen dy't God foar har taret hat yn 'e iepenbieringen fan syn Hillige Bibel. Se begripe net dat har iver in oarsaak wurdt fan gruttere skuld tsjin him. "Rede" moat yntelliginsje produsearje, mar kinne dejingen yntelligint neamd wurde dy't gjin prioriteit jouwe oan it ivige bestimming fan har eigen libben? Har reden is like dea as har leauwe, want de dea is yn har yngien; it is akseptearre as de noarm fan it minsklik libben, en se hawwe har by dit prinsipe deljûn.

Dochs, twatûzen jier lyn yn 2030, stoar in man oan in krús en trije dagen letter ferskynde hy libben oan syn trouwe tsjûgen; dit om har te learen dat de dea oerwûn is troch dejinge dy't it ivige libben jout. Jezus Kristus kaam om it minsklik

tinken te rekonstruearjen om it de betsjutting fan ivichheid te jaan. It foardiel fan 'e útkarden is enoarm, om't de dea syn ûnherstelbere karakter ferlern hat, akseptearre troch de ûnleauwige. En troch ús blik yn 'e Hillige Bibel te dûken, leare wy hoe't de dea nei sûnde ferskynde; it hat dêrom in tafallige oarsaak en in ivige, en dêrom net ivige, doer. Us sicht op it libben en de betsjutting dy't it draacht is dêrom feroare, folslein feroare; wy geane sa yn ús hiele siel "fan dea nei libben". It bewustwêzen fan 'e realiteit fan God " **skiedt** " ús fan 'e ûnleauwigen, om't wy no oertsjûge binne dat, yn alle omstannichheden, de dea allinich slacht wêr't God it talit. Dizze kristlike gedachte late de apostel Paulus om de earste, saneamde natuerlike, dea te fergelykjen mei sliep. " *Dygingen dy't sliepe* ," seit er yn 1 Tess. 4:13, en Dan. 12:2 seit fan 'e deaden dat se " *wekker wurde sille* " foar de earste of twadde opstanning neffens Iepenbiering 20. Wy dy't yn God leauwe, witte, lykas ûnleauwenden, dat de fysike lichems fan 'e deaden ûntbinen; dy fan 'e útkarden, lykas dy fan ûnleauwenden en ateïstyske ûnleauwenden. Mar wat de Bibel en Jezus Kristus ús leard hawwe, is dat God Geast is en dat it wiere ivige libben ek geast is. Jezus Kristus ferklearre dit troch de apostel Paulus yn 1 Kor. 15:50: " *No, dit sis ik, bruorren, dat fleis en bloed it keninkryk fan God net ervje kinne, en ferganklikheid ervet ek net ûnferganklikheid .* " Mar wat is " *it fleis* "? Dit is allinich de tydlike foarm fan it omhulsel wêryn't, op ús ierde, de minsklike geast berne wurdt en boud wurdt troch de ûnderfiningen fan it libben. Fan twa poppen dy't op ierde berne binne, twilling of net, sil de iene ivich libje kinne troch syn libbene leauwe, de oare sil dat net kinne, fanwegen syn ûnleauwe. Yn 1 Kor. 15:29, Paulus spesifisearret fierder: " Oars, wat sille dejingen dwaan dy't foar de deaden doopt wurde ? *As de deaden hielendal net opsteane, wêrom wurde se dan foar har doopt?* " Nettsjinsteande de ienriedigens fan 'e kar fan oersetters, spesifisearje ik dat de foarm " *foar de deaden* " de betsjutting hat: " *fanwegen de deaden* "; krekt lykas de reinjas of de paraplu makke binne "foar" de rein, mar net "foar syn foardiel", dat is, "fanwegen" en "tsjin" de rein. Yn 'e Grykske tekst is it wurd oerset mei " *foar* " "boppe" en it hat de dûbele betsjutting fan " *foar* " en " *fanwegen* ". Allinnich it sûne ferstân liedt de kar, of de Geast fan 'e Heare Jezus ferljochtet of ferljochtet net de geast fan 'e oersetter. Spitich foar de "Mormonen" dy't yn dizze fal foelen, mar de yntelliginsje fan 'e Heare wol dat de doop syn betsjutting krijt "fanwegen de dea" en net "foar syn foardiel". Dit punt is tige wichtich, om't it momint fan 'e doop krekt foar in útkarde syn oergong markearret " *fan dea nei libben* ". Yn útwreiding fan it foarige ûnderwerp giet hy oer fan it iten fan 'e beam fan 'e " *dea* " fan " *de kennis fan goed en kwea* ", nei de frucht fan it ienige " *goede* " folslein suvere en hillige fan 'e " *beam fan it libben* " Jezus Kristus. Leauwe yn 'e opstanning fan 'e deaden is fûneminteel in basis fan wier leauwe. It is dit leauwe dat it ôfgryslke spoek fan 'e "dea" ferneatiget en dat allinich de útkarden sil profitearje dy't keazen binne troch Jezus Kristus, de libbene himelske God. Hy dy't toarst hat om de wiere betsjutting te begripen dy't God oan dingen jout, fynt yn him de antwurden op al syn fragen. Dêrom is it benearjend om te sjen dat minsken harsels útputte yn idel en steryl ûndersyk dat gjin krêft hat om har de ivichheid te krijen. God hat lang ûnleauwigen tastien om har hope te bouwen op 'e foarútgong fan 'e wittenskip, mar om't er hast 8 jier foar syn grutte en definitive glorieuze weromkomst oankaam is, leit er har syn straffen

op, waans wichtichste doel is om har foar de lêste kear ta bekearing op te roppen. In bekearing dy't goed rjochtfeardige is, om't se skuldich west hawwe oan ôfgryslke minachting foar him. Boppedat, troch te wegerjen syn útspraken te leauwen, meitsje se de God fan 'e wierheid de auteur fan 'e " *leagen* " dy't hy taskriuwt oan 'e " *duvel* " en syn kamp. Bekearing is dêrom needsaaklik en bliuwt yndividueel mooglik. Yndividueel, allinich, om't it kollektyf al te let is; rebellengroepen binne sûnt 1843 foarme en fersterke en foar it offisjele rebellenadventisme, sûnt 1994. De libbene God bliuwt libben en aktyf mei syn ienige útkarden dy't, neist it deistich brea, de geastlike fieding krije dy't " *útgiet* " fan syn hillige profetyske wurd skreaun yn syn hillige Bibel. Jezus sei tsjin syn apostels: " *Sjoch, ik haw jimme alles fan tefoaren ferteld .* " Ik tsjûgje fan 'e autentisiteit fan syn wurden, om't al it nije ljocht dat ik fan him ûntfang, dizze teksten ferljochtet dy't skreaun binne yn 'e hillige Bibel. De skiednis fan it leauwe is dêr yn syn gehiel skreaun, opboud út ûntelbere tsjûgenissen dy't de 6.000 jier fan 'e godlike seleksje fan 'e ierdske útkarden oangeane. Kristus syn wurden gongen allinnich oer it geastlik libben, om't syn standert him yn 'e rin fan 'e tiid ûntjout, neffens syn foarseine programma, mar it bliuwt yn syn eagen it ienige ûnderwerp dat syn belangstelling wurdich is, nettsjinsteande de beskavings "foarútgong" dy't yn 'e eintiid ferskynd is. Yn termen fan "foarútgong" binne de folken fan 'e "rede" allinich slagge om foarút te gean troch oerfloed op alle gebieten, en de ûnderdanige minskheid betellet de priis al en sil in djoere priis bliuwe beteljen. In oerfloed oan asepsis hat paradoksaal genôch twa tsjinoerstelde gefolgen: it libben wurdt ferlingd, mar it wurdt kwetsberder en wurdt slachtoffer fan sykten dêr't de rol fan ymmúnferdigening essensjeel is. Krekt sa't in leger dat yn rêst hâlden wurdt syn fjochtskapasiteit ferliest, moat natuerlike ymmúniteit konstant firale en baktearjele agressors konfrontearje. Nei't se yn technologyske slavernij fallen binne, is de minskheid in slachtoffer fan 'e digitale slavernij dy't har libbenswize regearret. Sûn ferstân is te finen yn ús libbene God Jezus Kristus. Mar wêrom soe God dejingen beskermje dy't him ferachtsje? Syn ekstreme meilibjen giet net sa fier, en hy bliuwt de perfekte rjochter " *dy't elk neffens syn wurk fergoedet* ", lykas hy oankundige yn Iepenbiering 22:12: " *Sjoch, ik kom gau, en myn lean is by my, om elk neffens syn wurk te fergoedzjen.* " En om't hy har herten en gedachten ûndersiket, kin Jezus Kristus gjin flaters meitsje yn syn oardiel oer minsken. Foar syn oardiel falle falske oanspraken op rjocht op syn gerjochthichheid yninoar.

Hjir is no de opsomming fan bepaalde realiteiten dy't it bestean bewize fan 'e God dy't himsels, neffens syn wil, sichtber of ûnsichtber makket, dy't segenet of ferflokt, neffens de standert dy't hy fêststeld hat foar syn seleksje fan ierdske útkarden.

Hoe wichtich it ek is, de Bibel en syn geskriften komme net op it earste plak, om't as bewiis de minske aksje easke. Dêrom steane ûnbestriden histoaryske feiten lykas it bestean fan it Joadske folk mei de namme Israel boppe-oan dizze list. It bestean fan it Joadske folk is sa wichtich dat God har brûkt om de minsklike oandacht te lûken op har godlike persoan. Dêrta makke hy it fallen nasjonale Israel fanwegen syn ôfwizing fan Kristus in ûnderwerp fan flok foar alle folken fan 'e ierde. Dizze flok waard boud op 'e weromkomst fan 'e Joaden nei har

nasjonale boaiem yn 1947 nei de dea fan 6 miljoen Joaden yn 'e krematoria fan 'e kampen fan Nazi-Dútslân. Se hiene tsjin Pilatus sein oer de Kristus mei de namme Jezus fan Nazareth: " *Syn bloed komme op ús en op ús bern .*" God hie har ynspirearre mei de wurden fan dizze oankundiging fan har trochgeande takomstige flok, ynklusyf de "Shoah", de "finale oplossing" dy't troch Adolf Hitler, de nazi-lieder, besletten waard as in lêste warskôging fan God oan 'e ûnleauwige kristlike of Joadske folken dy't oer de ierde ferspraat binne. Nei dizze les joech God de Westerske minskheid in lange perioade fan frede, geunstich foar hannel en de materiële ferriking fan 'e Feriene Steaten, Europa en har wrâldwide útrinders. Dit, yn in latinte kontekst fan ynternasjonale terroristyske bedrigingen, efterinoar Palestynsk, dan Moslim, saneamd "Islamitysk". Want it ûnrjocht dat de moslim-Palestinen lijen hawwe, hat de lilken fan 'e moslimfolken tsjin 'e eardere Westerske "krúsfarders" opwekke en wer wekker makke. It is dêrom in wiere gjalp, sels in gehuil, dy't God útsprekt troch dizze fruchten fan flokken dy't it Joadske folk te tankjen binne fanwegen har weromkomst nei har histoaryske nasjonale lân. Minsken dy't bewoare te fertrouwen op "reden" moatte de ferbining begripe dy't de flok dy't de hiele ierde ligt ferbynt mei it Joadske folk, de auteur en ferantwurdlik foar de oarsaak dêrfan. Mar yn 'e religieuze sfear, lykas yn 'e sekuliere sfear, hinderet de reden it levere bewiis. Wierheden sirkulearje, mar se wurde nea fersterke. Yn ús lêste dagen liket it hieltyd mear dat de standert fan ien gedachte tsjin elk idee fan fragen stelle tsjinsprekt. Elke opnij beskôgjen fan in ûnderwerp wurdt ynterpretearre as in ûnakseptabele stap tebek troch de politike, ekonomyske, sûnens- en fansels religieuze elites. Ek, paradoksaal genôch, tsjûget dit ynternasjonale gedrach fan liederen dat God har tarieset om syn straffen te ûndergean dy't progresyf sille wêze, en oant de útroeging fan 'e minsklike soarte op ierde, by de weromkomst fan Kristus Ferlosser en Wreker. Mar fansels is dit bewiis allinich binnen it berik fan syn útkarden, ferljochte troch syn ûnfeilbere profetyske wurd.

As wy weromgean yn 'e tiid, fan 'e frucht oant de stam en de woartel, hawwe wy de histoaryske tsjûgenis fan hast 2.000 jier kristlik leauwe. Hoewol ferskriklik markearre troch in tsjuster aspekt, tsjûget dizze perioade fan it wurk en it bestean fan Jezus Kristus. Mar nettsjinsteande dizze tsjûgenis ferwachtet de "reden" gjin bewiis mear as yn 'e tiid fan 'e wet fan fertochten tidens de Frânske Revolúsje. Elkenien dy't it stânpunt fan nasjonale liederen tsjinsprekt, wurdt fertocht, en de ûnopliede en ûnleauwige folksmassa's ûnderwerpe har, neutralisearre troch eangst. Wy komme oan by it lêste stadium fan 'e ferhurding fan it hert fan 'e Egyptyske farao, dy't God op it punt stie om te deadzjen, om't God him foar de Chaldeeër kening Belsassar ek woegen hie en him te leech fûn hie yn 'e weegskaal fan syn gerjochtichheid.

Foar Jezus Kristus fine wy de úttocht út it lân Egypte en de foarming, troch God, fan it Joadske nasjonale Israel. Dei nei dei waarden de ûnderfiningen dy't dit folk meimakke hie skriftlik fêstlein; dit moat troch elke saneamde "ridlike" geast as bewiis fan it bestean fan 'e befrijende God beskôge wurde. Dizze skriftlike tsjûgenis lit in soarch foar superieure yntelliginsje sjen dy't it Joadske folk as earsten demonstrearre. De kontinuïteit dy't sawat 15 iuwen lang yn it skriuwen fan dizze skriften waarnommen is, ûnderskiedt de ûnderfining fan dit

folk fierder fan dy fan oare ierdske folken. Ien detail is it neamen wurdich: God twong syn folk om tsjûge te wêzen fan 'e straffen dy't hy har oplein hat. Gjin oar folk hat dat dien, om't minsken, ôfsnien fan God, oerlevere binne oan minsklike grutskens, wat har driuwt om in glorieuze ôfbylding fan har ûnderfining te behâlden. Bewiis fan dit gedrach waard levere yn Egypte, om't de namme, en alle oantinken oan Jozefs seinige hearskippij as grutfizier, troch de farao, fijannich tsjin it Hebrieuske folk, út it Egyptyske kultuerhistoaryske rekord wiske waard. En yn 'e ieuwen fan it kristlike tiidrek waarden de tsjûgenissen dy't troch monarchen neilitten waarden faak ferfraaid yn it foardiel fan it ûnderwerp yn kwestje. Yn tsjinstelling dêrmei tsjûget de Bibel fan wierheid dy't sawol segen as flok befêstiget; wat it wurdich makket foar it leauwe fan wirklik "ridlike" útkarden.

De skientme fan 'e skepping tsjûget fan 'e soarch foar goede smaak dy't iepenbiere wurdt troch sichtbere dingen. Blommen, har uterlik en har geuren fan noflike geuren, tsjûgje fierder fan 'e delikatesse fan 'e Skeppergod. Benammen de maitiid, in byld fan 'e tiid fan it sûndelease Eden, jout de natuer syn weelderige aspekt fan blom-, griente- en dierlibben en aktiviteit. Dizze dingen binne makke om wurdearre te wurden troch in skepsel dat oanpast is foar dizze wurdearring. Minsklik yntelliginsje is allinich it gefolch fan dy fan 'e God dy't it skepen hat. En it is op dit nivo fan refleksje dat de dierlike minske himsels skiedt fan 'e geastlike minske. De dierlike minske sjocht dingen, mar hy ferbynt se net mei de skeppergod, syn nivo fan yntelliginsje wegeret dit bewiis, troch gebrek oan yntelliginsje, of troch de frije kar fan in opstannige wil, om't hy noch God noch Master wol, him folgje, en dit benammen yn Frankryk, sûnt maaie 1968, dêr't dizze útdrukking as in slogan oernommen waard troch de jeugd dy't yn opstân kaam tsjin it âlde model fan 'e maatskippij.

De Bibel tsjûget noch altyd fan ûntelbere dingen, wêrûnder it ferslach fan 'e oerstreaming dy't mar 4.337 jier lyn op ús ierde plakfûn. Dit is net folle as wy witte dat binnen dizze 4.337 jier sa'n 2.000 jier fan it kristlike tiidrek binne. De trije perioaden fan 2.000 jier waarden dus markearre troch dizze trije opienfolgjende ûnderfiningen: de oerstreaming, de foarming fan Israel, de kristlike ûnderfining; en elke etappe draacht in godlike les; de earste twa leare dea en libben. De tredde komt yn Kristus dy't, troch leauwe yn syn frijwillige offer, de deaden fan 'e libbenen skiedt.

It is dúdlik dat hjoed, yn 2022, it presintearre bewiis gjin effekt mear hat op minsklike geasten. De 76 jier fan frede dy't sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, dat is sûnt 1945, belibbe binne, hawwe minsklike harsens wosken. De machtsoername troch Amerikaanske en Jeropeeske jongerein hat in opstannige maatskippij produsearre waans bestimming it is om de standert fan Sodom en Gomorra te berikken. Yn it Westen wurdt religieus tinken like ôfwiisd as Lot syn ynspanningen om it minne gedrach fan 'e ynwenners fan Sodom te feroarjen. Yn 'e rin fan dizze 76 jier, fan generaasje op generaasje, is de opstannige oanstriid fersterke en fersterke. Libje sûnder God foarmet gjin probleem mear yn 'e geasten fan minsken dy't berne binne yn dit klimaat dat dominearre wurdt troch ateïsme. Harren libben is fol, fol mei meardere aktiviteiten dy't harren projekten en hope motivearje. Koartsein, berne sûnder God, fiele se gjin ferlet fan him. Fol mei

grutskens en arroânsje fanwegen harren hege technologyske en wittenskiplike kennis, ferachtsje se de religieuze geast, dy't se beskôgje as in "dinosaurius" fan it ferline. Konfrontearre mei dit soarte geast kinne de útkarden neat mear dwaan; elke demonstraasje fan wierheid wurdt nutteloos en idel. Dêrom sille de útkarden fan 'e eintiid nea in mannichte wêze dy't nimmen telle kin, lykas God oan Abraham oankundige hat, mar se sille altyd dy "lytse keppel" wêze dy't leaf en kostber is foar it hert fan 'e trouwe libbene God.

En oan dyjingen dy't miskien noch leauwe dat de reden de minskheid beskermje koe, herinner ik jimme deroan dat God de mooglikheid hat om it te ûnderwerpen oan in macht fan blinens of waan, lykas 2 Tess. 2:10-12 leart: " *En mei alle ferrifeling fan ûngerjochtichheid foar dyjingen dy't ferlern geane, om't se de leafde foar de wierheid net ~~oannommen hawwe~~, sadat se rêden wurde kinne. Dêrom stjoert God har in sterke waan, sadat se in leagen leauwe, sadat allegearre feroardiele wurde dy't de wierheid net leaud hawwe, mar wille hiene yn ûngerjochtichheid.* " ".

De rêding fan 'e minske hat in priis

Dit ûnderwerp fan refleksje sil ús tastean te begripen wêrom't it paad dat liedt nei it ivige libben, neffens Jezus, " *smal en rjocht* " is en net folle befarre wurdt. Om it begryp fan syn rêdingsplan te komplisearjen, liet God it bouwe op in rige fan twa ferbûnen tusken him en minsken. Dat wy moatte begripe dat sûnder akseptaasje fan it nije ferbûn yn Kristus, it Joadske religieuze leauwe fan it âlde ferbûn as in ûnfoltôge symfony is. Letter, yn it kristlike tiidrek, sil dit ek it gefal wêze foar it protestantske leauwe dat, sûnder de restauraasje fan 'e sabbat en fan alle wierheid dy't troch God restaurearre is te akseptearjen, ek in ûnfoltôge symfony bleau, nei't de datums fan 'e maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844 foarby wiene; dit om't it godlike beslút neamd yn Daniël 8:14 yn wurking kaam mei al syn gefolgen, goed foar de útkarden en ferskriklik foar de fallen: passend oerset: " *En hy sei tsjin my: Oant jûn en moarn, 2300, en sil rjochtfeardige wurde, hilligens.* " It ferskriklike aspekt bestiet út it yn fraach stellen fan 'e betingsten fan it oanbod fan godlike " *justysje* " dat oan 'e sûnder jûn is, oan 'e ein fan 'e neamde doer, dat is 1843.

It is krekt yn Daniël 10:12 dat God ús it byld fan 'e útkarde presintearret; dit, troch syn ingel tsjin Daniël te sizzen: " *Hy sei tsjin my: Daniël, **wês net bang** ; want fan 'e earste dei ôf dat jo jo hert derop rjochte hawwe om te begripen en josels te fernederjen foar jo God , binne jo wurden heard, en it is fanwegen jo wurden dat ik kom.* " It is troch it lêzen fan sa'n fers dat minsken leare wat God fan har ferwachtet. God is fansels ûnsichtber, mar hy is net stom, noch dôf, noch blyn. Syn bedoeling is om te iepenbierjen wa't hy is oan syn útkarden, en dit allinich mei respekt foar syn karakter, om't hy de ûnsichtbere Geast bliuwt. Let op wat de reden om him te " **frezen** " fuorthellet: " *want fan 'e earste dei ôf dat jo jo hert derop rjochte hawwe om te begripen en josels te fernederjen foar jo God.* " Dit fers helpt ús te begripen wêrom't God yn 1843 de boadskip fan 'e earste ingel fan Iepenbiering 14:7 oan 'e minsken rjochte: " *En hy sei mei in lûde stim: **Freegje** God en jou him eare; want it oere fan syn oardiel is kommen; en oanbidde him*

dy't himel en ierde, de see en de wetterboarnen makke hat. " Paradoksaal genôch moediget God syn útkarden oan om him te " **frezen** ", sadat se, troch it werombringen fan 'e fereaske wierheden, lykas Daniël gjin reden mear hawwe om him te " **frezen** ". De boadskip dy't troch dizze earste ingel oankundige wurdt, wurdt yn 1843 oansprutsen, op it krekte momint dat it dekreet fan Daniël 8:14 fereasket dat de útkarden it byld fan Daniël syn gedrach reprodusearje. Tiid wurdt dan ûnder it teken fan profesije pleatst en it ferskil tusken de útkarden en de fallen rêst op dit ivige kritearium: " *want fan 'e earste dei ôf dat jo jo hert derop rjochte hawwe om te begripen en josels te fernederjen foar jo God .* " De eask foar it werombringen fan 'e praktyk fan 'e sabbat is sichtber yn 'e oankundiging fan 'e ingel dy't tsjin 'e kristenen, erfgenamten fan 'e Roomsk-Katolike snein, sei: " *en oanbidde Him dy't de himel en de ierde en de see en de boarnen fan wetter makke hat.* "; " *hy dy't makke hat* " is de skepper God fan Genesis 2:1-2: " *En op 'e sânde dei foltôge God syn wurk dat Hy makke hie , en Hy rêste op 'e sânde dei fan al syn wurk dat Hy makke hie . En God segene de sânde dei en hillige dy, om't Hy dêryn rêste fan al syn wurk dat Hy skepen en makke hie .* " En de tekst fan it 4e^{fan} 'e 10 geboaden fan God herinnert minsken oan dizze plicht dy't Hy fan har easke nei de tsjustere ieuwen fan it Romeinske kristendom. Wy lêze yn Exodus 20:11: " *Want yn seis dagen makke de Heare de himel en de ierde, de see en alles wat dêryn is, en rêste op 'e sânde dei. Dêrom segene de Heare de sabbatdei en makke dy hillich.* " Sa, troch it reprodusearjen fan Daniël syn gedrach, dat God sûnt 1843 goedkard en segene hat, wurde alle wier útkarden ûnderskieden fan 'e fallen dy't net oan dizze standert fan karakter foldogge. En wa binne dizze fallen? Yn Iepenbiering 14:8, yn 'e boadskip fan 'e twadde ingel, jout God it antwurd troch te wizen nei "Babylon de Grutte ", dat neffens him " *fallen* " is . Dizze namme ferwiist nei de pauselike Roomsk-Katolike Tsjerke, mar wannear " *foel* " it? Net yn 1843, mar yn 'e 16e^{iuw} , doe't it derfoar keas om de boadskip fan 'e protestantske reformaasje te bestriden. En yn dit gedrach fan grutskens en minachting foar godlike wierheid is sy it foarbyld fan it absolute tsjinoerstelde fan 'e nederige Daniël. Troch it werom krijen fan totale goedkarring fan God, hawwe syn hearrige en yntelliginte útkarden neat mear fan him te frezen, om't hy fan har hâldt en har beskermet. Yn dit gedrach krije de útkarden it byld fan God werom dat ferlern gien is troch de erfsûnde. De dea, dy't syn lean wie, en de eangst foar God waarden betelle troch God sels yn Jezus Kristus: de skuld is ôfwikkele, mar immen moast it absolút dwaan, yn 'e namme fan it prinsipe dat fereaske wurdt troch de godlike wet en dêr't Paulus ús oan herinnert troch te sizzen yn Rom. 6:23: " *Want it lean fan 'e sûnde is de dea, mar de fergese jefte fan God is it ivige libben yn Kristus Jezus, ús Hear.* " Wat betsjut dizze " *fergese jefte fan God* "? Dit is tige wichtich om te notearjen, it oanbod fan heil is in godlik inisjatyf dat ûnôfhinklik bliuwt fan 'e reaksjes dy't minsken derop jouwe. Troch te stjerren oan it krús, stelt Jezus minsklike sûnders de kar foar om in ferbûn mei him te sluten troch it fergetten bloed dat de skuld ôfwikkele dy't se oan 'e beledige godlike justysje. It oanbod wurdt sa foar de sûnder presintearre, mar dit oanbod is net ûnfoarwaardelik, en hjir wurde de wurden fan Jezus yn Iepenbiering 3:18 rjochtfeardige: " *Ik ried dy oan om fan My goud te keapjen, suvere yn it fjoer, datst ryk wurdst; en wite klean, datst dy oanklaaid wurdst en de skande fan dyn*

*neakenens net te sjen wurdt; en salve dyn eagen mei eachsalf, datst sjen meist. " Ferlossing presintearre as " fergees " is dêrom yn werklikheid "betelle". Mar net mei jild, de priis dy't betelle wurde moat is: de feroaring yn it gedrach fan 'e roppene dy't, troch konformiteit mei godlike easken, de status fan 'e útkarde sil krije dy't God net langer hoege te frezen, mar dy't him allinich elke dei mear leafhawwe moat oant syn lêste azem, of syn opname, libbend, nei de himel, op it momint fan 'e weromkomst fan Kristus, dat is, yn 'e maitiid fan 2030. Jezus spesifisearret dan yn Iepenbiering 3:19: " *Safolle as ik leaf ha, bestraf en tuchtigje ik. Wês dêrom ijverich en bekear dy. " Dizze ijver en syn frucht fan bekearing bestiet út it reprodusearjen fan it byld fan Daniël 10:12: " Wês net bang, Daniël; want fan 'e earste dei ôf dat jo jo hert derop rjochte hawwe om te begripen en josels te fernederjen foar jo God, binne jo wurden heard, en it is fanwegen jo wurden dat ik kom. "**

Troch te sizzen: " *Ik bestraf en tuchtigje al dyjingen dy't ik leafhaw ,*" befêstiget Jezus syn eardere alliânsje mei it Adventistyske leauwe sûnt 1843 en 1873, dêr't de "Filadelfia"-perioade spesifyk oer giet. Mar krekt om't dizze offisjele ynstelling fan him is, oardielt hy dat syn gedrach yn 'e rin fan 'e tiid kâld en formalistysk wurden is, yn "Laodisea", in religy dy't oerdroegen wurdt troch de geast fan tradysje, lykas it gefal wie mei de âlde Joadske alliânsje en it protestantisme tusken de 16e ^{iuw} en 1843.

De priis fan heil is sa'n wichtich ûnderwerp dat it alle falske religys op 'e proef stelt fan autentsiteit. En sûnder de juste ynterpretaasje binne se allegear lykas de ûnfoltôge symfony, of lykas de lige ferhalen dy't âlden har bern leare. Alle falske religys tasizze har folgelingen it "paradys", of Gods "Eden". En dizze folgelingen sille ferskriklik teloarsteld wêze, om't se net begrepen hawwe dat tagong ta it "paradys" in priis hat dy't gjin minske betelje koe, om't sûnde troch elkenien yn 'e minsklike skiednis erfd wurdt. Wat kin in Joad fan it âld ferbûn God oanbiede om it "paradys" te krijen, om't Jezus stoarn is en syn libben as in fersoeningsoffer joech? Sûnder it bloed fan Kristus kin it allinich dieroffers oanbiede, wêr't Hebreërs 10:4 oer spesifisearret: " *want it is ûnmooglik dat it bloed fan bollen en geiten sûnden weinimt. "*; dêrom gjin tagong ta it "paradys" sûnder it minsklik bloed fan 'e godlike Kristus. Op syn beurt ferfoarme it katolike leauwe 16 ieuwen lang de betsjutting fan 'e priis fan heil. Yn 'e 16e ^{iuw} ferkocht it it "paradys" foar jild; wêrtroch't de learjende muonts Maarten Luther syn diabolyske aard ûntdekke koe. It liet sels it fergese oanbod fan God ferdwine troch syn folgelingen te befeljen harsels te straffen mei lichemsstraffen dy't like ûnrjochtfeardich as nutteloos binne, geselingen fan it lichem, rinnen op 'e knibbels ... ensfh. It oanbod fan genede waard sa ûnderdrukt. Doe kaam it gefal fan it protestantske leauwe dat it prinsipe fan genede en dat fan 'e ienige autoriteit fan' e Bibel, it hillige wurd fan God, werombrocht. Yn 'e praktyk wie dit herfoarme leauwe lykwols mar heal herfoarme, dêrfandinne de oerienkomst mei de ûnfoltôge symfony. Want, wylst se katolike leagens feroardielden, earren protestanten noch altyd de falske rêstdei dy't ^{sûnt} 7 maart 321 troch de Romeinske keizer Konstantyn I ynsteld wie. Troch it easkjen fan 'e werombringing fan' e wiere sabbat op 'e wiere sânde dei, dat is sneon, wurdt de doar nei it "paradys" sluten foar protestanten dy't dizze godlike eask dy't hy yn Daniël 8:14 befelde, net folgje.

Uteinlik is it de beurt oan it offisjele Adventisme, dêr't Jezus de priis fan heil oan herinnert. Mei it each op de enoarme priis dy't hy persoanlik betelle hat om tagong ta syn "paradys" oan te bieden, hat hy it rjocht om fan Adventisten dy't profitearje wolle fan syn oanbod de priis te easkjen dy't betelle is troch al syn wiere útkarden troch alle tiden hinne; dizze priis is it gedrach dat te finen is yn Daniël: " *want fan 'e earste dei ôf dat **jo jo hert derop rjochte hawwe om te begripen, en josels te fernederjen foar jo God** .*" Dit wie de hiele betsjutting dy't God jaan woe oan 'e test fan it leauwen fan 1994; in test fan it leauwen basearre op 'e demonstraasje fan belangstelling foar it profetyske wurd dat de weromkomst fan Kristus yn 1994 oan Adventisten oankundige; dit neffens de ynspirearre ynterpretaasje dy't Jezus Kristus my joech om dizze test te organisearjen. It leauwe dat oantoand waard net yn oerienstimming te wêzen mei de tsjûgenissen fan syn oprjochters, testen en selektarre yn 1843 en 1844 troch de falske oankundigingen lansearre troch William Miller, sjocht it offisjele en ynstitúsjonele Adventistyske leauwen de doar fan it "paradys" ticht foar him en syn leden, waans leauwen in ûnfoltôge symfony is dy't iepenbiere wurdt troch ûnferskilligens en ûnleauwe; in gedrach dat net wurdich is foar heil. Uteinlik komt de beurt fan 'e islam, dy't ek bewearde yn Gods "paradys" te wêzen. Hjir wurdt de priis fan heil jûn troch God net erkend, de doar fan it "paradys" sil sluten en ûnberikber bliuwe. Mei de islam is God neat mear as in despoatyske, arbitrêre en tirannike kening fan it universum. De betsjutting dy't oan sûnde jûn wurdt is ûnkrekt, om't de bibelske godlike wet ferfongen wurdt troch leauwe yn 'e Koran, dy't de Tsien Geboden fan God net presintearret en allinich giet oer leauwe yn syn kriichshear, Mohammed. Mar al foarmet it leauwe fan 'e islam allinich in gefaar foar ûnleauwige kristenen dy't it wearde jouwe by God. Omdat de religy fan 'e islam net basearre is op 'e frijwillige dea fan 'e Messias Jezus, witte de wiere útkarden dat tagong ta heil ûnmooglik is foar moslims. Mei de islam binne de ferskate aspekten fan religys dy't bewearde de iene God te wêzen, dy't himsels lykwols allinich troch it Joadske folk iepenbiere hat, sluten.

De priis fan rêding rêst op it ferskinen fan 'e Messias dy't de namme krijt: "Jezus", in namme dy't betsjut: YaHweh rêdt. Dizze namme jout al syn betsjutting oan it nije ferbûn dat God sil oprjochtsje op it bloed fan 'e krusige Kristus. Yndied, oant syn ferskinen, kenden de Hebreeërs God allinich ûnder syn namme YaHweh wêrmei't hy syn ivige bestean befêstiget. Mar sûnder Jezus Kristus, waans namme de oankundiging fan rêding draacht, wie de relaasje mei God ûnfolslein en allinich tydlik. It is dêrom, troch de Messias Jezus Kristus te erkennen, dat it tydlike Joadske leauwe ferlingd wurde kin en de goedkarring en segeningen krije dy't ferbûn binne mei it leauwe yn 'e Messias dy't troch God oankundige is, yn Dan. 9:24 oant 27.

Gearfetsjend binne Joaden, Katoliken, Ortodoksen, Anglikanen, Protestanten, Adventisten en Moslims allegear ferlern, om't se har fersin hawwe oer de "priis fan heil", sawol de iene dy't God yn Kristus betelle hat as de iene dy't de útkarden betelje moatte om Syn genede te krijen. It is dit dield gedrach dat har allegear dit byld jout fan in "ûnfoltôge symfony". En dizze ferwyrt fan 'e ûnfolsleinsens fan 'e standert fan wierheid wurdt befêstige yn Iepenbiering 6:13 troch it symboal fan 'e "ûnripe **figen** " fan dit fers: " en de stjerren fan 'e himel

foelen op 'e ierde, lykas in figebeam syn *ûnripe figen smit as er troch in sterke wyn skodde wurdt*"; "*ûnripe*" dat is, foardat er de folwoeksenheid fan syn ryping berikt. En om har fersin te hawwen oer de priis fan heil is tige serieus, om't it de Skepper God it foardiel ûtnimt fan in krêftige demonstraasje fan leafde dy't hy rjochtet oan al syn skepsels dy't yn 'e himel en op ierde libje; de himelske ingels lykas ierdske minsken. Sûnder gefolgen foar de himelske wêzens waans dielen en oardiel troch Jezus útfierd waarden nei syn opstanning, resultereart it ferlies fan 'e demonstraasje fan Gods leafde op ierde yn 'e ferlinging fan ûnleauwe dat min ûnderrjochte minsken liedt ta ivige, dat is definitive, dea. No, de term ferbûn ymplisearret de fermelding fan klausules en wjersidige plichten fan 'e kontraktpartijen. Lykas yn 'e hanneling fan it houlik, tasizzingen fan wjersidige trou wurde makke troch de echtpearen, moatte yn it ferbûn dat mei God yn Kristus sletten wurdt, de tasizzingen trou wurde hâlden en yn eare hâlden. En hjir wer, yn gefal fan oertreding fan 'e klausules, skiedt skieding de skieden echtpearen foar altyd. En God docht itselde mei minsken dy't syn heil opeaskje en gjin rekken hâlde mei syn klausules dy't hy yn Jezus Kristus spesifisearre hat.

De Romeinske Godlike Lessen

Troch syn profetyske iepenbiering hinne joech God Rome in liedende rol. De reden foar dizze alomtegenwoordigheid fan Rome leit yn 'e rol dy't it spylje soe yn syn plan om de macht fan it Joadske folk te ferminderjen en te ferpletterjen tidens de ierdske tsjinst fan Jezus Kristus. Yndied, sûnder de Romeinske besetting fan Jeruzalem en hiel Judea koe Jezus syn tsjinst net yn folsleine frijheid útfierd wurde. Tidens de trije jier en seis moannen fan syn iepenbiere aktiviteit waarden de Joadske geastliken mûlklaaid en foarkommen om him skea oan te dwaan. Mar doe't de tiid kaam om it lêste "Peaske" en de lêste "Dei fan Ferzoening" te ferfoljen, waard de Romeinske beskermmer de eksekuteur, en fierde de straf út foar sûnde dy't troch God feroardiele en feroardiele waard. Yn dizze oare rol die Rome allinich wat God it joech om te dwaan.

Yn Iepenbiering 17:10 fertelt de ingel oan Johannes oer de "*sân hollen fan it beest*": "*It binne ek sân keningen: fiif binne fallen, ien is der, de oare is noch net kommen, en as er komt, moat er in koarte tiid bliuwe.*" Dizze "*sân keningen*" fertsjintwurdigje sân opienfolgjende soarten bestjoer dy't Rome yn syn skiednis meimakke hat. Ik herinner my dat neffens Jesaja 9:14: "*de holle is de magistraat of de âldste en de sturt is de profeet dy't ligen leart.*" Yn it gefal fan heidensk Rome waarden "*de holle en de sturt*" fertsjintwurdige troch ien persoan dy't it folk liede. De sân Romeinske bestjoeren wiene opienfolgjend de monargy, de republyk, it konsulaat, de diktatuer, it triumviraat, it ryk, de tetrarchy (fjouwer assosjearre keizerlike hearskjende hollen). Nei't it dizze ferskate soarten bestjoer meimakke hat, hat it Romeinske model al bewiisd dat it probleem fan folken net leit yn 'e foarm fan har bestjoer, mar allinich yn har skieding fan 'e heechste skepper God. Want gjin fan 'e testen modellen produsearre it resultaat dat it folk fan Rome woe. Dit is normaal, om't de minske problematysk is as er skieden is fan God. Gjin fan 'e oannommen soarten regimes slagge deryn om bloedige

botsingen tusken tsjinstanner oanhingers te foarkommen. En doe't God it ûntsteande kristlike leauwe op 'e proef stelle woe, wie it wer op Rome en syn wreedste en meast ûnferstannige keizerlike fertsjintwurdiger, Nero, dat er him berop die. In blik op dit ferline fan Rome foarspellet it histoaryske lot fan it Frânske folk. Doe't it folk fan Frankryk, wurch fan 'e wrede en ûnrjochtfeardige ôfpersingen fan 'e monarchen en de Roomsk-Katolike geastliken, yn 'e Revolúsje gie, leauden se dat se harsels definityf fan in bloeddorstich monster befrijd hiene. Mar, fan 1793 ôf, liede in siedende kontekst en it risiko om de monargy wer op te sjen kommen de revolúsjonêren ta genoside tsjin 'e aristokratyske klasse. It bloedige monster wie net langer de monargy en har Roomsk-Katolisisme, mar revolúsjonêre aksje sels. Yn syn hiele skiednis hie de Paryske rivier de Seine noch nea safolle minsklik bloed krigen. Parys bea doe in "sêne" fan systematyske slachting oan taskôgers fan ierde en loft.

De tsjûgenissen fan histoarys binne tige nuttich, mar om't se de feiten net troch in geastlik prisma beoardielje kinne, hawwe harren útlis net folle betsjutting. Om syn doelen te berikken, manipulearret God minsken fan it lytste oant it grutste, en dizze lytse streamkes foarmje úteinlik grutte rivieren, dan grutte streamkes, dy't har paad einige troch yn 'e see te streamen. Foardat se har permanint fêstigen, ûnderfûn de republyk weromfallen en koarte weromkearen nei monargy en ryk, allegear op deselde wize markearre troch it ferjitten fan minsklik bloed. En as wy nei de skiednis fan Frankryk sjogge, fine wy fier nei 1789 de opienfolging fan regimes dy't Rome ûnderfûn hat, de earste republyk folge de monargy op. Doe naam in diktator mei de namme Maximilien Robespierre, koartlyn neamd yn in artikel, de macht oer it bloedige Frankryk foar in jier, oant de dei. Mei Robespierre guillotineare, fertroude it Republikeinske Direktorium de macht ta oan in jonge Korsikaanske konsul, Napoleon Bonaparte. Tsjin syn Korsikaanske folk, dat koartlyn oan Frankryk oerlevere wie, keas hy de kant fan Frankryk en fertsjinne hy syn strepen as artilleryoffisier yn 'e striid. Hy gie dêrmei foarút op it "goede diel" dêr't hy al gau as keizer oer regearje soe, as absolute master. Sa bleauwen allinnich it triumviraat en it tetrargy Romeinsk eksklusyf. Mar dit is net it essensjele punt, dat, foar Rome lykas foar Frankryk, de syktocht nei ideaal bestjoer oangiet; dat nea ta it winske resultaat liedt.

As yn it kristlike tiidrek de ûnderfiningen fan Frânske regearingen in liedende rol spilen yn har relaasjes mei it pauslike Rome, hat Frankryk dochs neat mear meimakke as Rome, útsein dat har oergong nei in republyk markearre waard troch in systematyske ôfwizing fan alle soarten religy. Rome hie dit net dien, en har republyk foarkaam de ôfgoadekultussen yn har meardere foarmen dy't it Romeinske folk beoefene net. Yn Frankryk is de geast fan ateïsme in echte nijichheid. Mar let goed op dat dit nasjonale ateïsme pas ferskynde nei't it apostoalyske leauwe, model fan perfeksje, doe it falske katolike leauwe en it wiere en falske protestantske leauwe, ien nei de oare, har histoaryske tsjûgenis jûn hiene. Nei it tsjûgenis fan it ateïstyske Frankryk slút de syklus. Nei't de lessen allegear jûn wiene, bea God de minskheid in lange perioade fan religieuze frede oan, wêrfan wy hjoed de dei noch profitearje. Dizze lange perioade fan frede wie like needsaaklik as de trije jier en seis moannen fan it ministearje fan Jezus Kristus. It wie om de konstruksje fan 'e Sândedeis Advintistyske boadskip en de

ferkundiging dêrfan oer de hiele ierde te befoarderjen. Sa hat it Adventisme, yn religieuze frede, him ferspraat nei alle lannen dêr't it mooglik wie, sels as it troch heul pear minsken fertsjintwurdige wurdt. Op myn beurt, yn 1994, waard it offisjele Adventisme útspuid troch Jezus Kristus, mar, útsletten troch de organisaasje, krige ik doe de Adventistyske ferljochting jûn troch Jezus Kristus en yn 'e religieuze frede dy't trochgie, komponearre ik lieten, skreau geskriften en útlis en ik bliuw dat dwaan yn dit artikel. Ik wit lykwols dat no, yn 'e 8 jier dy't ús skiede fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus, de frede ophâlde sil en de ferneatiging op ierde falle sil en in mannichte ûnferljochte minsken yn 'e dea meinimme sil, om't God de leafde fan syn wierheid net yn har fûn hat. Harren ûnferskilligens foar syn wierheid sil har sels laat hawwe ta it fêstigjen fan 'e islam, de religy dy't konkurrearret mei it eksklusive kristlike leauwe, yn har lân. Dêrom sil God har oerjaan oan 'e gruweldaden dy't begien binne troch fanatike moslims. En om't dizze straf net genôch wêze sil, sil hy it machtige ortodokse Ruslân, syn tanks, syn skippen, syn ûnderseeboaten, syn supersonyske fleantugen, syn hypersonyske raketten mei kearnkoppen (de lêste ynnovaasje) oproppe yn oerienstimming mei syn profesije presintearre yn Daniël 11:40 oant 45. De wrâld sil ûntdekke wat "grime fan God" betsjut. De dea fan it " *tredde fan 'e minsken* " fan dit konflikt, neffens Iepenbiering 9:15, sil allinich de lêste warskôging wêze foar de definitive útroeging dy't Jezus Kristus sil útfiere by syn glorieuze weromkomst; dit, nei't er de lêste rebellen ûnderwurpen hat oan 'e pine fan syn " *sân lêste pleagen* " beskreaun yn Iepenbiering 16.

Yn Iepenbiering 17 seit de Geast oer de " *sân keningen* " fan Rome: " *Dit binne sân keningen: fiif binne fallen, ien is, de oare is noch net kommen, en as er komt, moat er in koarte tiid bliuwe.* " " *Fiif binne fallen* ": de monargy, de republyk, it konsulaat, de diktatuer en it triumviraat (Crassus, Pompeius, Caesar); " *ien bestiet* ": it ryk, om't keizer Octavius Augustus neamde. It wie tidens syn regear dat Jezus berne waard, neffens Lukas 2:1: " *Yn dy tiid gie in dekreet út fan Caesar Augustus, dy't in folkstelling fan 'e hiele wrâld befelde* . " De sânde kening wiist it tetrargy oan dat foarme wurdt troch de feriening fan fjouwer keizers en krefter sein fan twa haadkeizers mei de nammen Diokletianus en Maxentius, dêr't twa oare keizers mei de nammen Constantius Chlorus en Galerius by hearre. God seit oer dizze regearing fan fjouwer dat it " *in koarte tiid bliuwe moat* . " It docht bliken dat de lingte fan dizze tiid iepenbiere wurdt yn Iepenbiering 2:10 en de doer dêrfan is " *tsien profetyske dagen* " of tsien echte jierren. Dizze " *tsien jier* " fertsjinje it om beklamme te wurden troch de Geast, om't it de lêste gruwelike ferfolgingen wiene dy't it heidenske keizerlike Rome de kristenen fan it ryk oplein hat. Mar religieuze frede soe in flok foarmje mei ivige gefolgen oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, om't dizze frede, dy't yn 313, fan 321 ôf, Konstantyn I tastien hie ^{om} de falske kristenen, dy't talryk wurden wiene yn it ryk, de praktyk fan 'e wiere sabbat, hillige troch God, te ferlitten. Troch de frede yn te gean, foel it kristlike leauwe dêrom yn 'e godlike flok en rjochtfeardige sa de opienfolgjende straffen fan 'e " *sân trompetten* " beskreaun yn Iepenbiering 8, 9 en 11:15. Yn ús hjoeddeiske tiidrek hawwe wy sjoen dat de mentaliteit fan 'e Westerske maatskippij himsels folslein feroaret yn in pear jier fan frede: it feroardielt wat it rjochtfeardiget en rjochtfeardiget wat it feroardiele. De skuld fan

Konstantyn sil dêrom troch God bestraft wurde moatte, dizze kear earst troch de "6e trompet", dan nei it ein fan 'e tiid fan genede troch de " ^{sân} lêste pleagen " en de " *sân*de trompet " dy't de skuldige opstannige minskheid yn 'e maitiid fan 2030 útrûgje sil.

De profesije spesifisearret oer " *it beest* " yn Iepenbiering 17:11: " *En it beest dat wie, en net is, is sels de achtste kening, en is fan 'e sân, en giet nei it ferneatigjen.* " Hjir wer, om dit mystearje oangeande " *it beest dat út 'e see opkomt* " oan it begjin fan haadstik 13 te begripen, nimt God as referinsje de religieuze noarm fan heidensk Rome definieare troch syn " *sân keningen* ", of sân regearingen. It achtste rezjym dat Rome ûnderfûn hat, is syn pauselike bestjoer; in bestjoer dat ûnder it heechste gesach fan 'e Romeinske paus pleatst wurdt, neamd "Supreme Pontiff", of, yn it Latyn, "Pontifex Maximus". En dizze titel hat altyd bestien yn 'e skiednis fan heidensk Rome fan 'e monargy oant it tetrarchy. De religieuze entiteit fan " *it beest* " wurdt dus fûn yn 'e heidenske skiednis fan Rome, mar it pausdom allinich foarmet net " *it beest* ". Want " *it beest* " wurdt produsearre troch de koalysje fan religieuze macht en dy fan 'e minsken fan it ryk dy't it stypje en beskermje troch syn keninklike liederen en har legers. No, sûnt Daniël 7:7, hat God " *it beest* " oan ús yllustrearre en syn dûbele gearstalling iepenbiere: syn Romeinske identiteit yn Daniël 8:9, dêr't heidensk Rome oantsjut wurdt mei it symboal fan 'e " *lytse hoarn* " en it folk fan stipe ôfbylde troch de " *tsien hoarnen* " dy't heidensk Rome dominearre oant de twadde ferskyning fan 'e " *lytse hoarn* ", dizze kear Romeinsk-pauslik yn 538, yn Daniël 7:8. Neffens de gegevens oanhelle yn Daniël 7:24 wiene de " *tsien hoarnen* " dy't it pauslike rezjym fan 'e achtste kening stypje al oanwêzich yn it fjirde beest dat it Romeinske ryk oantsjut yn Daniël 7:7. It is dêrom troch te ferwizen nei de ôfbyldings en gegevens oanhelle yn Daniël 7 dat God syn riedsel fan Iepenbiering 17:11 fêststelt. Hjir fine wy in prachtige godlike demonstraasje fan 'e komplementêre rol dy't God jout oan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering.

Yn Iepenbiering 17:11 wurdt it foarstelde riedsel, " *it beest wie en is net* ", analysearre yn 'e kontekst definiearre yn Iepenbiering 17:3: " *Hy naam my mei yn 'e geast nei de woastenije* . *En ik seach in frou sitten op in skarlakenkleurich beest, fol mei nammen fan godslastering, mei sân koppen en tsien hoarnen.* " Dizze kontekst is dy fan in test fan leauwen symbolisearre troch it wurd " **woastenije** ". Dizze histoaryske kontekst is dy fan 'e eintiid wêryn't " *it beest* " syn hearskippij ferlear, om't wy de ôfwêzigens fan diademen of kronen op 'e Romeinske " *sân koppen* " en de " *tsien hoarnen* " fan 'e Westerske folken fernimme. De histoaryske kontekst presintearret it wachtsjend op syn lêste straf dy't, ûnder de symboalyske namme fan 'e " *winter* " fan Iepenbiering 14:18 oant 20, de religieuze liederen sil reitsje dy't minsken mei har falske lear bedrogen hawwe. De kaai ta dizze ynterpretaasje wurdt jûn yn Iepenbiering 18:6, dêr't God tsjin de slachtoffers fan demoanyske bedrigers seit: " *Betelje werom lykas sy betelle hat, en ferdûbelje har neffens har wurken. Jou har dûbeld yn 'e beker dêr't sy mei getten hat.* " Dizze lêste straf wurdt folbrocht nei de glorieuze komst fan Jezus Kristus. It is syn weromkomst dy't de slachtoffers fan falske lear de wiere geastlike aard fan har religieuze leararen ûntdekke lit, en sa wurdt har rjochtfeardige lilken tsjin 'e skuldigen keard, lykas profetearre yn Iepenbiering

16:19: " *En de grutte stêd waard yn trije dielen ferdield, en de stêden fan 'e folken foelen. En it grutte Babylon kaam yn oantinken foar God om har de beker fan 'e wyn fan 'e grimmigens fan syn grime te jaan .* "

Yn 'e koalysje dy't " *it beest* " foarmet, draacht it folk in grutte skuld foar God. En yn dit ferbân moatte wy de permaninte stipe fan 'e minsken fan Parys foar it katolike leauwe betinke, harren wegering fan 'e protestantske kening Hindrik IV, dy't twongen waard om tagong te krijen ta de troan fan Frankryk, om him te bekearen ta it Roomsk-Katolike leauwe fan it Paryske folk. Lit ús der ek oan tafoegje, harren bystân dy't jûn is oan 'e katolike ferienings fan 'e hartoch fan Guise om de protestanten te fermoardzjen op 'e dei fan 'e sinistere Saint-Barthélemy, yn 1572. Dêrom sille de aadlike en rike famyljes, ferbûn mei de monargy fan dy tiid, slachtoffer wurde fan 'e guillotine fan 'e Paryske revolúsjonêren. Om dizze taak te folbringen dy't profetearre is yn Iepenbiering 2:22-23, kearde God it gewoane folk fan Parys tsjin de aristokratyske, **katolike klasse**, lykas harren kening Loadewyk XVI en syn frou dy't neffens God allinnich stoarn binne om't se dizze katolike religy erfden, dy't hy yn dit fers en yn Iepenbiering 17 fergeliket mei in " *prostituee* ": " *Sjoch, Ik sil har yn in bêd smite, en degingen dy't oerhoer mei har begeane yn grutte ferdrukking , útsein as se har fan har wurken bekeare .* " *Ik sil har bern deadzje; en al de tsjerken sille witte dat Ik it bin dy't de teugels en herten trochsyket, en Ik sil elk fan jimme beleanje neffens jimme wurken .* " Yn it orizjinele Gryksk is it yndie " *har wurken* ", en net " *har wurken* ". Yn it ljocht fan dizze fersen ferfolle de genoside útfierd troch de guillotine fan 'e revolúsjonêren in godlike wil, om't God seit: " ***Ik sil har bern deadzje .*** " De útdrukking " *dea stjerre* " slút elke symboalyske ynterpretaasje fan it wurd " *dea* " yn 'e oproppen straf út. En it is dêrtroch dat God *it beest* " *deadlik ferwûnet* " waans " *deadlike wûne* " " *genêzen* " wurde soe neffens Iepenbiering 13:3: " *En ik seach ien fan syn hollen as wie it deadlik ferwûne; en syn deadlike wûne wie genêzen . En de hiele wrâld wie yn bewûndering nei it beest .* " Yn dit fers, troch de hâlding dy't taskreaun wurdt oan " *de ierde* ", profetearret God de bewûnderjende stipe dy't it fallen en ûntrouwe protestantske leauwe sil bringe oan it Roomsk-Katolike leauwe, nei't it troch God ferlitten is, nei 1843."

Foar God en syn útkarden ferfong Frankryk yn it kristlike tiidrek it heidenske Romeinske folk, en syn alliânsje en stipe foar de saak fan it pauslike katolisisme lieten it " *beest* " foarm oannimme en mei " *arroânsje* " de folken fan 'e ierde dominearje, faak bekearde ta it katolike leauwe mei geweld en de bedriging fan 'e dea. Trije ferneamde yllustere figueren beoefenen dizze misdieden tidens har regear: Karel de Grutte, Filips de Moaie en Frans I. ^{De} earste bekearde Germania mei it swurd en de twadde ferbaarnde de Timpeliers en harren lieder Jacques de Molay op 'e brânsteapel. Wat de tredde oanbelanget, Frans I ' iepene hy fijannichheden tsjin it herfoarme leauwe, de earste protestanten. Sûnt syn earste kening, Klovís, hat it de reproduksje fan it model mooglik makke dat heidensk Rome ûnderfûn hat. Sa kin God sizze dat " *it beest ien fan 'e sân keningen is* ", wylst it yn kristlike foarm ferskynde, nei de " *sân* " Romeinske regearingen.

It fers fan Iepenbiering 17:7 helpt ús better te begripen wat it " *beest* " is: " *En de ingel sei tsjin my: 'Wêrom fernuverje jo jo? Ik sil jo it mystearje fertelle fan*

'e frou en fan it beest dat har draacht, dat de sân hollen en de tsien hoarnen hat. "' De Geast skiedt " *de frou* " dy't nei Rome ferwiist as in stêd. Dit sil befêstige wurde yn fers 18: " *En de frou dy't jo seagen is dy grutte stêd dy't regearret oer de keningen fan 'e ierde.* " Yn it ferline hie hy Jeruzalem al fergelike mei in prostituee fanwegen har ûntrou oan him. Bygelyks, yn Jesaja 1:21: " *De trouwe stêd is in prostituee wurden!* Se wie fol rjochtfeardigens, en rjochtfeardigens wenne yn har, mar no binne dêr moardners! " De stêd Rome wurdt nei Westerske oerhearsking droegen troch de stipe fan " *it beest* " dat sels foarme wurdt troch in feriening fan 'e monargy, en syn tsien keninkriken symbolisearre troch de " *tsien hoarnen* ", mei de Roomsk-Katolike religy dy't sels ôfbylde wurdt troch de " *sân hollen* ". Foar in koarte tiid, fertrouwend op 'e betsjutting dy't God it jout yn Gen. 2:2, jou ik oan it getal " *sân* " de betsjutting fan " **hilliging** ", ek de útdrukking " *sân hollen* " betsjut: hillige magistraasje, om't it wurd " *holle* " symbolisearret " *de magistraat of de âldste* " yn Jesaja 9:14. En ûnder dizze term is de flater fan ynterpretaasje net mear mooglik, it wiist dúdlik de saneamde "hillige magistraasje" oan fan it pauslike rezjym dat altyd yn Rome sitten hat, as net tydlik yn Frankryk yn Avignon; earst yn Rome, yn it Lateraanske Paleis, doe yn Fatikaanstêd, yn 'e Basilyk fan Sint Piter yn Rome. Pauslike identifikaasje is basearre op 'e identifikaasje fan 'e geografyske lokaasje dêr't it sit, nammentlik Rome yn Itaalje. Ek lûkt God ús oandacht nei symboalen dy't de identifikaasje fan dizze stêd mooglik meitsje; it detail jûn yn fers 9 is beslissend: " *Hjir is de yntelliginsje dy't wiisheid hat. De sân hollen binne sân bergen, dêr't de frou op sit.* " Dit binne net sân hege bergen, mar sân lytse heuvels dêr't de stêd Rome op boud waard. Se krigen nammen: it Kapitoal, de Palatyn, de Caelianus, de Aventyn, de Viminalus, de Esquilynus en de Quirinalus. Efter dizze nammen leit de profesije fan alle heidenske Romeinske en dêrnei pauslike pretinsjes.

It Kapitoal: komt fan it Latynske "caput" dat "haad" betsjut.

De Palatyn: betsjut: it paleis, it gewelf.

De Caelian: betsjut: de loft. Dêr stiet it Lateraanse Paleis dêr't de pausen sieten foar it Fatikaan. Njonken it paleis stiet de grutste Egyptyske obelisk as antwurd op it ferlangen fan Konstantyn I ^{de} Grutte. De oanbidding fan 'e god "Unferovere Sinne" wurdt sa befêstige en fêst ferbûn mei de pauslike oanbidding.

De Aventynheuvel: betsjut: Groetnis; fan it Latynske "ave". Rome sil dizze "ave" oansprekke oan Maria, de nije Astarte fan it kristlike tiidrek.

De Viminal: betsjut: dy't wyn produseart ... *fan losbandigens of hoererij*, neffens Iepenbiering 17:2: " *Mei har hawwe de keningen fan 'e ierde hoererij dien, en de bewenners fan 'e ierde waarden dronken makke fan 'e wyn fan har hoererij.* "; mar ek 2:20-21: " *Dochs haw ik in pear dingen tsjin dy, om't jo dy frou Izebel, dy't harsels in profetesse neamt, tastean om myn tsjinstfeinten te learen en te ferlieden om hoererij te begaan en dingen te iten dy't oan ôfgoaden offere binne. Ik haw har tiid jûn om har te bekearen, en sy sil har net bekeare fan har hoererij.* » It is yn dit gedrach fan wegering om har te bekearen dat " *Babylon de Grutte fallen is* " neffens Iepenbiering 14:8 en 18:2, tusken 1170 en de 16e ^{iuw}, dat is, fan 'e tsjûgenis fan Pierre Waldo (of Pierre Vaudés) oant dy fan Maarten Luther, de katolike learmûnts, offisjele oprjochter fan 'e protestantske reformaasje.

De Esquilyn: betsjut: dat wat op tafels tsjinne wurdt. In teken fan rykdom en weelderigens, mar ek in ferwizing nei de tafel fan de Heare dy't it pausdom beweart te tsjinjen.

It Quirinaal: dit is de namme fan in snoek of lans. It is it wapen dat de Switserske Garde fan it Fatikaan útrust. Oant it ferlies fan monargyske stipe en it ferlies fan it Frânske folk, soe it pauselike rezjym himsels oplizze mei snoeken en lansen, en de wiere tsjinnern fan 'e libbene God sûnder gewissebedroch fermoardzje. Krekt lykas Jeruzalem yn syn tiid de profeten fermoarde dy't God derhinne stjoerde. Uteinlik waard God yn Kristus op deselde wize behannele.

Op 'e top fan dizze " *sân heuvels* " boude it Romeinske heidendom syn timpels dy't de stêd Rome al ûntreinige hiene. Mar it wie ûnder syn pauselike regearing dat dizze nammen lizzende " *godslasteringen* " foar God waarden, lykas hy seit yn Iepenbiering 17:3 en 13:1-5-6.

Yn tsjinstelling ta de miening fan minsken dy't ferrifeld waarden troch syn skynbere bekearing ta it kristendom, bleau Rome foar God yn syn deselde heidenske geastlike status. Dit is de boadskip dy't út Daniël nei foaren komt, dêr't itselde symboal " *lytse hoarn* " it feroverjende republikeinske heidenske Rome yn Daniël 8:9 oantsjut, en it pauselike Rome yn Daniël 7:8. De twa statussen wurde identifisearre neffens oft de " *lytse hoarn* " hannelet yn in kontekst dy't foar of nei de " *tsien hoarnen* " fan it Romeinske Ryk yn besit kamen fan har keninkryk, dat is, fan 395 ôf, yn ús tiidrek, datum fan it begjin fan 'e fal fan it Romeinske Ryk, wat ek it begjin is fan 'e foarming fan ûnôfhinklike " *tsien keninkriken* " yn West-Europa. Dizze mylpeal is sa wichtich dat it ferskynt yn Daniël 7:24 en Iepenbiering 17:12: " *De tsien hoarnen dy't jo seagen binne tsien keningen, dy't noch gjin keninkryk ûntfongen hawwe, mar dy't ien oere lang mei it beest autoriteit as keningen krije.* " Ik bring wichtige ferdúdlikingen oan dit fers. God sprekt tsjin Johannes en it is allinich yn syn tiid dat de " *tsien hoarnen* " har keninkryk noch net ûntfongen hiene. Dan rjochtet it twadde diel fan it fers him op 'e tiid fan 'e ein fan 'e wrâld fêststeld yn Iepenbiering 17:3, dêr't, neffens Iepenbiering 16:13 oant 17, yn 'e kontekst fan 'e 6e ^{fan} 'e " *7 lêste pleagen fan God* ", de Westerske folken har slimme bestimming oangeane troch har foar de lêste kear te ûnderwerpen oan it teken fan pauslik gesach, de ferplichte snein, oant it definitive beslút fan 'e dea, dat rjochte sil wêze op 'e útkarden dy't trou bleaunen oan 'e sabbat dy't troch God hillige is, sûnt de sânde dei fan syn skepping fan 'e ierde en fan al har ierdske en himelske diminsje. Mar Iepenbiering 13:11 pleatst al dizze lêste ferfolgingsaksje ûnder it gesach fan it Amerikaanske protestantisme fallen, mar fersoene en bûn troch in ferbûn mei it Roomsk-Katolike leauwe. It ferrifeljen wurdt no dúdlik oantoand en allinich dy minsklike sielen dy't de godlike wierheid ferachtsje dy't befette is yn syn profetyske iepenbieringen sille finzen bliuwe fan dizze skynbere misleidende ferlieding.

Dizze lêste situaasje sil de oerlibbenen fan 'e Tredde Wrâldoarloch yn deselde situaasje pleatse wêryn't Eva en doe Adam harsels konfrontearre fûnen mei de ferliedlike wurden sprutsen troch de slang dy't bewenne, ynspirearre en brûkt waard as medium troch de duvel. Lykas yn Genesis yn Gods Eden, sil de kar fan 'e " *twâ beammen* ", " *de beam fan it libben* ", in byld fan hearrigens yn Kristus, en " *de beam fan 'e kennis fan goed en kwea* ", in byld fan 'e opstannige

ongehoorzaamheid fan 'e duvel, ivige en definitive gefolgen hawwe fan libben of dea.

Yn 'e ultieme geastlike ierdske striid dy't yn Iepenbiering 16:16 " *Armageddon* " neamd wurdt, in Hebrieusk wurd dat kostbere berch betsjut, sil hearrigens oan 'e sabbat " *de beam fan it libben* " fertsjintwurdigje en hearrigens oan 'e snein, dy't fanôf syn oarsprong ûnrein is om't it wijd wie oan 'e heidenske sinnegod, sil " *de beam fan 'e kennis fan goed en kwea* " fertsjintwurdigje, waans frucht liedt ta de ivige dea.

Sa, oant de weromkomst fan Kristus, dy't de religieuze situaasje fan 'e minsken dúdlik meitsje sil, sil de flok dy't troch de katolike religy brocht is, syn deadlike fruchten drage op alle opstannige kristlike minskheid. Hy sil har net ferlitte, oant har ferneatiging troch de azem fan 'e Skeppergod, neamd mei in protte nammen, mar benammen dy fan " *Jezus Kristus* ", dy't syn uterlik iepenbieret as de eksklusive Ferlosser fan beroufolle en beroufolle sûnders. Hy is ek, sûnt syn oerwinning op 'e duvel en sûnde, de ienige hâlder wurden fan it universele oardiel fan minsken en himelske ingels. Eare oan syn namme! Wierlik!

As se wiis west hiene en ynspirearre troch God, hiene de liederen fan 'e ierdske folken profitearre kinnen fan 'e tsjûgenis fan 'e ûnderfiningen fan 'e stêd Rome. Se soene net oan dit gekke aventoer fan it ferienigjen fan Jeropa begûn wêze, dat op 'e lange termyn ta mislearjen feroardiele wie. Want se soene leard hawwe hoe't Rome syn ienheid ferlear nei't it ynfallen wie troch befolkingsgroepen dy't it ferovere hie. Etnyske minging is in eksplosive bom waans detonaasje útsteld wurdt, mar op gjin inkelde manier foarkommen wurdt; de Almachtige God Jezus Kristus sjocht dernei en nimt it op him om de eksploazje te triggerjen op it momint dat hy dat wol.

Ik bring no jimme oandacht op 'e namme " *Babylon de Grutte* ", wêrmei't de Geast de stêd Rome oantsjut, om't hy har namme net dúdlik neame kin. Neffens Iepenbiering 17:5 ferberget dizze namme " *in mystearje* ": " **Op har foarholle stie in namme skreaun, in mystearje: Babylon de Grutte, de mem fan hoeren en fan 'e gruwelen fan 'e ierde.** " Wy kinne al fernimme dat dizze namme skreaun is " **op har foarholle** ", wat it sintrum fan har wil oanjout en dêrom it teken fan har persoanlikheid. Yn ferliking, yn Iepenbiering 14:1, yn it kamp fan Kristus, drage syn útkarden " *op har foarholle de namme fan Jezus en de namme fan syn Heit* ": " *Ik seach, en sjuch, it Lam stie op 'e berch Sion, en mei him hûndertfjouwerenfjirtich tûzen minsken, dy't syn namme en de namme fan syn Heit op har foarholle skreaun hiene.* " » De namme fan Jezus is keppele oan dy fan syn Heit, om't de restauraasje fan godlike wierheden dy't sûnt 1843 ûndernommen is, de útkarden fan 'e Sândedeis Adventisten de ienige kristenen makket dy't wirklik foldogge oan it kritearium dat definiearre is yn Iepenbiering 14:12: " *Hjir is it geduld fan 'e hilligen: hjir binne dejingen dy't de geboaden fan God en it leauwe fan Jezus hâlde.* " Sûnder it neilibjen fan 'e sabbatpraktyk dy't sûnt 1843 fereaske is, kin dizze definysje net fan tapassing wêze. Sa hillichje de wurken dy't troch leauwe produsearre wurde konkreet de wiere lêste útkarden fan Jezus Kristus oant syn lêste, godlik ferhearlike weromkomst.

Wêrom is de namme " *Babylon de Grutte* " mysterieus? De reden is ienfâldich te begripen: om't de stêd dy't dizze namme droech yn 'e Chaldea fan

kening Nebukadnessar net mear bestiet, want op 'e tiid dat Johannes syn fisioen fan God krige, wie it al folslein ferneatige en op it plak dêr't it west hie, bleaune allinnich ruïnes oer, stapels stiennen. Dit betsjut dat de namme " *Babylon de Grutte* " troch God taskreaun wurdt oan Rome foar in symboalyske reden. Al út Rome hie Petrus in ferliking makke tusken de grutte Romeinske stêd en it " *Babylon* " fan 'e âldheid, lykas bewiisd troch dit fers sitearre yn 1 Petrus 5:13: " *De tsjerke fan 'e útkarden dy't yn **Babylon is** , groet jo, en ek Markus, myn soan .* "

De twadde fraach dy't ûntstiet is dêrom: wêrom wurdt dizze namme oan Rome jûn? It antwurd is noch altyd tige ienfâldich: om't keizerlik Rome dat fan 'e stêd fan kening Nebukadnessar krêftich reproduseart. Yn 'e tiid fan Johannes luts Rome ûntelbere famyljes oan dy't nei dizze haadstêd kamen op syk nei wolfeart en in oandiel yn syn enoarme rykdom. Yn ús hjoeddeiske tiid lûke grutte haadstêden op deselde wize befolkingsgroepen oan om deselde redenen. Wy kinne dêrom sizze dat yn ús tiid " *Babyloniërs* " har fermannichfâldigje. Mar yn 'e tiid fan Johannes dominearre Rome, allinnich, mei grutskens syn hiele Romeinske ryk, dat hiel it hjoeddeiske Jeropa útsein Dútslân besloech, lykas West-Aazje en hiel Noard-Afrika. De namme " *Babylon* " waard keazen troch kening Nebukadnessar foar syn bekearing en syn erkenning fan 'e gloarje fan 'e God fan Daniël. It is krekt om't hy yn it iepenbier syn hearskjende grutskens en skepper fan dizze ûnbidich moaie stêd útdrukte, dat hy " *sân jier* " troch God ferbjistere wie neffens Dan. 4; in wichtich detail om te notearjen, God profetearre oan 'e kening syn takomstige straf yn in fisioen dat in jier foardat syn mûle syn grutskens útdrukte, jûn waard. De namme " *Babylon* " is dêrom foaral keppele oan dit fers fan Dan. 4:30: " *De kening spriek en sei: Is dit net it grutte Babylon, dat ik boud haw foar it keninkryk troch de macht fan myn macht en foar de gloarje fan myn majesteit?* " De Romeinske keizers wiene allegear ek dwaande mei it moaier meitsjen fan harren haadstêd, " *harren keninklike residinsje*", *troch de krêft fan harren macht en foar de gloarje fan harren pracht* ." En de kar fan Nebukadnessar foar namme waard rjochtfeardige troch de namme fan 'e stêd mei de namme " *Babel* ", dêr't kening Nimrod op dit plak yn syn tiid in hege " *toer* " boude, nei de ferneatigjende wetterfloed. As in profetysk type fan ús haadstêden hie " *Babel* " it spesifike skaaimerke dat it de earste gearkomsteplak fan 'e post-diluviaanske minskheid west hie. En de namme " *Babel* ", wat betizing betsjut, draacht yn himsels de oankundiging fan it mislearjen fan dizze ienheidsgearkomsten fan 'e minskheid. God soarget derfoar dat it einresultaat betizing is, of it no troch de skepping fan talen is, yn it gefal fan 'e earste " *Babel* ", of troch de botsingen fan boargeroarloggen lykas it gefal wie foar de Romeinske haadstêd nei 395.

As de namme " *Babylon de Grutte* " ferwiist nei de stêd Rome sels, ferwiist de rest fan 'e namme, dy't skreaun is " *op har foarholle* ", " ***de mem fan hoeren en gruwelen fan 'e ierde*** ", nei de pauslike katolike religieuze ynstelling dy't dêr syn dominante sit fêstige hat. Lit ús lykwols opmerke dat it heidenske Rome fan alle tiden fertsjinnet om dizze kritearia te dielen en dit is yndie it idee dat God wol dat wy diele, om't Rome foar him yn syn twa fazen bleau, heidensk dan kristlik, in kontinuïteit fan ôfgryslke heidenske religieuze praktiken. Om oertsjûge te wurden fan dizze rjochtfeardige godlike opfetting, is it genôch om de

wurken te fergelykjen dy't yn syn twa aspekten produsearre binne. Yn beide is der geweld, ferfolging, it deadzjen fan 'e tsjinstanner oan wa't it pausdom en syn tribunaal fan 'e ynkwisysje de namme "ketter" jouwe. Ketterij bestiet út it tsjinsprekken fan 'e wurden en oardielen fan God? Nee! Net dy fan God, dy fan 'e paus en syn religieuze geastliken dy't de rjochtfeardige Jezus Kristus net dielt, en dy't hy altyd feroardiele hat, sûnt syn oannimmen fan 'e rêst fan 'e earste dei wijd oan 'e gloarje fan 'e Romeinske "ûnferovere sinne" oplein troch Konstantyn I ^{op} 7 maart 321; mar 8 jier nei it dekreet fan religieuze frede dat hy yn 313 yn Milaan ûndertekene. Dêrom gie al yn Daniël 8:12, " *de sûnde* " neamd, taskreaun oan Rome, oer it ferlitten fan 'e sânde-deis sabbat foar de sinnerêst fan 'e earste dei. Dizze ûntrou wie de oarsaak fan 'e oprjochting fan it pauselike rezjym dat fan 538 ôf yn Rome oprjochte waard. Wy kinne it gedrach fan 'e ferlossende skepper God maklik begripe. Omdat syn hilligen leaver Rome folgje as him, jout hy harren oer, om harren te straffen, oan it wrede en ferfolgjende pauselike rezjym, krekt fan 538 ôf oprjochte. Yn Daniël 7:25 en Iepenbiering 11:2-3, 12:6-14, en 13:5 kundiget hy yn profetyske wearde, fan jier, moanne en dei, de tiid fan 1260 jier oan wêryn't de pauselike tirannike macht oer harren hearskje sil. Oan 'e ein fan dizze perioade, yn 1798, ferliest it pausdom syn offisjele gesach, Paus Pius VI wurdt finzen nommen en fêsthâlden yn Valence yn Drôme, dêr't hy it folgjende jier, yn 1799, noch altyd fêsthâlden wurdt. De katolike flok sil lykwols trochgean, mar de dominaasje en stipe fan syn "dei fan 'e sinne" giet ûnder it gesach fan protestantsk Amearika, dat him op in tradisjonele manier ûntjout en sa ferbûn bliuwt mei syn "falske" "dei fan 'e Heare" dy't erfde is fan it pauselik katolesisme. Ferlitten troch God sûnt it jier 1843, sil dit protestantisme, dat " *tocht wurdt libben te wêzen en dea is* ", neffens it rjochtfeardige oardiel fan Kristus iepenbiere yn Iepenbiering 3:1, de universele regearing dominearje dy't foarme wurdt troch de oerlibbenen fan 'e Tredde Wrâldoarloch. Nei it lijen fan 'e lêste pleagen fan God sille se úteinlik beslute om de kristenen út te roegjen dy't trou bleaunen oan Gods hillige sabbat, mar Jezus wachtet oant dit momint om yn te gripen foar syn eigen minsken tsjin 'e lêste rebellen. Sa sille de moardnerige rjochters de liken wurde dy't op ierde oerlitten binne oan 'e lêste rôffûgels. Se sille iten hawwe foar " *tûzen jier* ", wêryn't de ierde ferlitten en berôve sil wêze fan alle minsklik libben. Fan har kant sille de útkarden dy't trou bleaunen oan Gods hillige sabbat de sabbatrêst fan it sânde millennium yngean, om te libjen yn 'e himelske feiligens fan Gods keninkryk. Dêr sille se wurkje om de goddeleaze deaden te oardieljen en in útspraak te dwaan oer elk ûndersocht gefal. De tiid fan lijen dy't ûndergien wurdt tidens " *de twadde dea* " sil sa foar elke persoan op in strikt yndividuele manier fêststeld wurde. Tagelyk sil " *de duvel, Satan* ", finzen hâlden wurde op ierde oant it ein fan 'e " *tûzen jier* ", wannear't hy, mei al de opstanne rebellen, omkomme sil yn it fjoer fan 'e " *twadde dea* " fan it lêste oardiel neamd yn Iepenbiering 20:11 oant 15. De rol en fruchten fan Rome sille sa ferdwine, foar ivich ferneatige. Rome sil syn bestimming, foarsein troch syn oprjochters Romulus en Remus, de eardere moardner fan 'e lêste, trou folbrocht hawwe yn it byld fan 'e diabolyske Kaïn dy't syn broer Abel fermoarde. De tradysje seit dat se sûge binne troch in "wolf", yn har aspekt fan " *rôfwolf* ", hat Rome har namme noch altyd eare. Lit ús ek spesifisearje dat it Latynske wurd "lupa", oerset as "wolf", ek in " *prostituee* " oantsjut.

De godlike Romeinske lessen kinne it lot fan minsken hjoed de dei noch feroarje, mar de tiid wurdt koarter en acht jier, of kreker sein sân jier foar it ein fan 'e perioade fan kollektive en yndividuele genede, binne beskikber om har kar te meitsjen. En dizze tiid is noch koarter foar dyjingen dy't stjerre sille yn 'e kommende Wrâldoarloch; lykas God oan syn útkarden bekend makke hat, troch Daniël 11:40 oant 45 en Iepenbiering 9:15. Wierlik!

De sân deadlike leagens

Hjir nim ik it tsjinoerstelde sicht op 'e ferneamde útdrukking dy't yn it dogma fan it katolisisme erfd is "de sân deadlike sünden" of, neffens Rome: grutskens, vraatzucht, luiheid, lust, gierigens, lilkens en oergeunst. As it wier is dat dizze karakterdefekten ôfkeurber binne en troch God sels feroardiele wurde, is it net rjochtfeardige om se as haadsünden te presintearjen. De term "haadsünden" ferswakket de oare soarten sünden dy't God yn it primêre belang steld hat. En yn syn prioriteit, neffens Jezus Kristus, is de haadsûnde godslastering, of ligen, tsjin 'e Hillige Geast fan God. Om it belang folslein te begripen, moatte jo al witte wat dizze sûnde útmakket: it giet om it taskriuwen oan 'e duvel fan it wurk dat troch Jezus Kristus dien is. Mei dizze útlis wurdt alles begryplik. Om't de ferzoenende dea fan Jezus Kristus oan ierdske sûnders oanbean wurdt as it ienige middel om oan 'e ivige dea te ûntkommen en it ivige libben fan God te krijen, komt it taskriuwen fan dit prinsipe oan 'e duvel del op it fuortheljen fan 'e ienige doar ta heil dy't troch God oanbean wurdt. De minske dy't dizze sûnde begeit, ûntnimt himsels fan elke mooglikheid om rêden te wurden fan 'e rjochtfeardige godlike feroardieling dy't op him drukt.

Hoe sit it dan mei de oare sünden? Lit ús al sizze dat, neffens God en de tafels fan dizze tsien geboaden dy't mei syn finger op stiennen tafels gravearre binne, om har prioriteit boppe alle oare ferordeningen te markearjen, it oantal deadlike sünden tsien is, en net sân, lykas de Romeinske tradysje leart. Want sûnde komt troch de oertreding fan dizze tsien prioriteitsgeboaden, dêrom wierlik "haadstêd", in wurd ôflaat fan it Latynske "caput" dat betsjut: de holle. En it ferbinen fan 'e tsien geboaden fan God mei de minsklike "holle" is in realiteit, om't yn 'e holle fan' e minske syn harsens is, de stipe fan syn gedachten en syn persoanlike wil. Jakobus fergelike, tige godlik, de godlike wet mei in spegel, yn Jakobus 1:23: "*Want as immen in hearder fan it wurd is en gjin dieder, is hy as in man dy't nei syn natuerlike gesicht yn in spegel sjocht.*" Dizze wet fan 'e tsien geboaden definiearret de standert fan it ivige libben yn syn noch ierdske faze. Want yn 'e ivichheid sil der gjin heit of mem mear wêze om te earjen. Dizze wet stelt in perfekte standert dy't gjin ierdske minske ea foldien hat sûnt de oarspronklike sûnde fan Eva en Adam. It wie needsaaklik om te wachtsjen op 'e komst fan God nei de ierde yn Jezus Kristus om oan dizze eask te foldwaan. Dêrom hat it offer fan syn libben, perfekt rjochtfeardich, om te beteljen foar de sünden fan syn iennichste trouwe útkarden, perfekte wurking. De sünden fan 'e útkarden wurde dêrom troch Jezus Kristus fersoende, mar dy fan oare minsken bliuwe op har holle, en sûnder syn genede te krijen is de ivige dea, dat is definitive ferneatiging, foar har reservearre.

Yn it earstoan feroardielet de wet de sûnder dy't it oertrêdt ta de dea, en sûnder berou en de frucht fan berou bliuwe de dingen dêr. Yn it gefal fan 'e útkarden barre de dingen oars. Lykas de foarige ûntdekt de útkarden syn feroardieling troch God, mar hy sjocht yn 'e godlike wet in perfekte foarm dêr't hy him oan oanpasse wol. God, dy't him ûndersiket, ken syn winsk, en yn Jezus Kristus nimt hy him yn 'e hân, om him te helpen feroarjen, om safolle mooglik op syn foarbyld te lykjen: de God dy't de minske Jezus makke hat.

De Wet fan 'e Tsien Geboden liedt ús dêrom nei Jezus Kristus, mar mei it doel om fan him de ûnmisbere help te krijen om de perfekte standert fan 'e wet te berikken. En dizze ûnmisbere help, ûnder de hiele himel en op 'e hiele ierde, is allinnich beskikber yn Jezus Kristus.

Op it earste gesicht liket de wet ús minsklike mooglikheden te boppe te gean. Mar om't de útkarde yn Kristus de status fan in slaaf yngiet, wurdt de wet berikber. Want troch te reagearjen op it befehl fan Jezus om "*himsels te ûntkennen*", ferdwynt de mooglikheid om tsjin dizze wet te sûndigen. Yndied, ien dy't geastlik stjert, ûnderfynt gjin persoanlik egoïstysk langstme mear. Hy kin sa de lêste "seis" geboaden oangeande syn plichten foar syn neiste earje, en noch mear de earste fjouwer. Want oangeande plichten foar God, laat troch de leafde dy't foar him fielt, hat de útkarde net yn syn siel it minste langstme om him net te gehoarzaamjen en him te lijen.

As ik dizze útdrukking fan 'e "sân deadlike sûnden" hjoed de dei feroardielje, is dat om't it de Westerske minskheid binnenfallen is. It is yn 'e geast kommen en foarkomt dat sûnders de Tsien Geboden sjogge wêrmei't God har feroardielet ta de dea, net ien kear, mar twa kear. De Roomsk-Katolike religy, dy't oan 'e oarsprong leit fan dit dogma, lûkt de oandacht op har "sân deadlike sûnden" om har eigen oanfallen op 'e tekst fan 'e Tsien Geboden dy't troch God formulearre is, te negearjen. De oanfallen fan 'e duvel rjochtsje har op it wichtichste elemint fan godlike hilliging. Nei it ferlitten fan 'e sabbat fan 7 maart 321, yn 'e katolike ferzje, befehllet it fjirde godlike gebod, dat it tredde waard, de rest fan "snein" en om de tsien geboden oan te passen oan 'e standert fan har praktyk, it "twadde gebod" dat har kultussen fan snijde bylden ferbiedt en feroardielet, hat it gewoan en op in "*ûnbeskaamde en arrogante*" manier, troch God feroardiele yn Daniël 7:8 en Iepenbiering 13:5, **ûnderdrukt**. Mar om syn misdied te ferbergjen, makke it it gebod oer "it wurk fan it fleis", om har it oantal "tsien" te hâlden. Mar wa jout om de feroarings dy't troch in minsklike autoriteit yn 'e godlike wet makke binne? De útkarden fan Kristus en allinnich harren.

Om dit ûnderwerp ôf te sluten, herinner ik jo dêrom deroan dat it bloed fan Kristus effektyf is yn it fuortwaskjen fan alle foarmen fan sûnde, mits de skuldige partij berou hat en har oprjochters demonstrearret troch in feroaring fan gedrach dy't God "*de frucht fan berou*" neamt. It is dizze "*frucht fan berou*" dy't troch God fereaske wurdt, dy't it "label"-aspekt fan it kristendom fuorthellet dat it falske kristendom it jûn hat, wêr't it ek op ierde fertsjintwurdige wurdt.

Deadlike freden en ferrie

BELANGRYK - BELANGRYK - BELANGRYK

Ik bin hjir dwaande mei in ûnderwerp fan tige serieuze refleksje mei gefolgen.

Yn alle lannen, foaral yn tiden fan oarloch, is ferrie strafber mei de dea. Foar it regear fan 'e himel is dit noch wierder en systematysk tapast. Earst ferriede Judas Iskariot, ien fan 'e tolve apostels dy't troch Jezus Kristus ynhierd wiene, him troch him op 'e jûn fan tiisdei 3 april 30 oer te jaan oan 'e timpelwachten. Judas woe Jezus gewoan twinge om de macht te gripen en te regearjen as Kening fan 'e Joaden. Oan it begjin fan 'e Peaskewike hie it Joadske folk him wolkom hjitten en him yn dizze kapasiteit gloarje jûn. It probleem wie dat gjinien yn dy tiid in goed begryp hie fan 'e rol fan 'e foarseine en ferwachte Messias. Allinnich God hie dizze kennis. Oerweldige troch sterke berou, en sûnder útwei te sjen foar syn hope dy't tsjinsprutsen waarden troch de feiten, besleat Judas himsels op te hingjen. Nei Jezus syn ierdske tsjinst wie hy de earste ferrieder en naam hy de dea dy't syn ferrie fertsjinne.

Nei Judas wie Jezus it slachtoffer fan in nasjonaal ferrie troch hast it hiele Joadske folk. Caesar waard foarkar jûn boppe Jezus, en de moardnerige rôver Barabbas boppe de sêfte en godlike Messias. Yn 70 nei Kristus krige nasjonaal ferrie syn godlike straf troch de Romeinske legers, lykas Daniël 9:26 foarsein hie.

Yn it jier 321, op 7 maart, yn it Westen, ferriede it kristlike leauwe Jezus Kristus troch keizer Konstantyn te gehoarzaamjen, ta skea fan 'e Skeppergod dy't ynkarnearre waard yn it fleis fan Jezus Kristus. Dit ferrie waard al bestraft troch de earste fiif trompetten dy't iepenbiere binne yn Iepenbiering 8 en 9. Al dizze straffen bringe de dea oer de minskheid, de straf fan ferrieders.

Yn 'e tiid fan 'e protestantske reformaasje wie ferrie fan Kristus yn essinsje basearre op ûnwittendheid fan 'e tiid. De meast trouwe hâlden it leauwe oant de finzenis, de galeien of de dea. God naam rekken mei dizze tiid fan ûnwittendheid, om't religieuze tsjusternis it hiele kristlike Westen dominearre fan 321 oant de 12^{en} 16^e ^{iuw}, efterinoar markearre troch twa ferkundigers fan godlik ljocht, Peter Waldo en Maarten Luther. De mearderheid fan 'e oare protestanten fan dizze reformaasje, benammen de Hugenoaten yn 'e Cevennen, reagearren in bytsje lykas Judas, en har tige fleislike geast dreau har om wapens op te nimmen en it kamp fan it kwea mei syn eigen wapens te bestriden. Se ferwaarloazen gewoan om de ynstruksjes fan Jezus Kristus op te folgjen, dy't syn apostels ferbea om de wapens te brûken dy't hy har frege hie om mei te nimmen; dit, op it oere fan syn arrestaasje. Hoewol tige iverich en moedich, wiene dejingen dy't op dizze manier hannelen net yn oerienstimming mei de standert fan leauwen dy't Jezus Kristus learde. Doe't de tiid fan 'e draknaden fan Loadewyk XIV foarby wie, de ferfolgingen ferswakke wiene en it protestantske leauwe út Frankryk en alle lannen ferdreaun waard dy't dominearre waarden troch it katolike leauwe, wie de pauslike Roomsk-Katolike religy sûnder konkurrinsje. Doe sette God de Frânske Revolúsje fan 1789 op om dizze religy en har monarchale stipe te straffen, dy't dôf en opstannich bleau foar de útnoegings fan berou dy't fertsjintwurdige waarden troch de boadskip fan it herfoarme leauwe. Lit dit goed begrepen wurde. De katolike religy waard troch God opwekke om it ferlitten fan 'e sabbat fan 7

maart 321 te straffen. Iuwen fan tsjuster folgen doe inoar op oant de tiid fan 'e boadskippen fan 'e Reformaasje. En dizze boadskippen biede de erfgenamten fan it katolike leauwe de kâns om har wier te bekearen ta de wiere kristlike religy, as net yn 'e perfeksje fan 1844, dan teminsten op 'e protestantske basis dy't heil troch genede en de Bibel de fûnemintele plak jouwe yn har leauwensbeleagens.

In oar ferrie komt dêrnei, it Adventistyske ferrie. Mar lit ús it belang fan 'e feroaring yn kontekst notearje. De foargeande ferrie waarden útfierd yn in tiid fan permaninte religieuze oarloggen, mear of minder yntinsivearre. En troch in tiid fan religieuze frede yn te gean dy't fêstige is oer alle Westerske kristlike folken, lykas iepenbiere yn Iepenbiering 7:1, sil de rol fan frede it karakter oannimme fan in flok foar it leauwe yn 't algemien. Nei de beproevingen fan it leauwe dy't yn 'e Feriene Steaten ûnderfûn binne, is de lytse, selektarre Adventistyske groep fol mei iver foar de sabbat, dy't stadichoan oannaam waard oant 1873 doe't Jezus syn wurk fan universele bekearing ta it Sâdedeis Adventistyske leauwe lansearre. Salang't de boadskip oerlevere wurdt sûnder ferswakke te wurden, wurde bekearingen krigen. Want ik beklamje hjir in wichtige boadskip. Mei hokker doel rêdt Jezus ús? Of noch dúdliker, wat ferwachtet Jezus fan dejingen dy't hy rêdt? In protte hawwe it miskien noch net begrepen, mar de rêden útkarden wurde in soldaat fan Kristus. In soldaat fan in bysûndere soarte, om't syn útrusting de helm fan heil is, it boarstwapen fan gerjochtichheid, de riem fan 'e wierheid, it swurd fan 'e Geast, en foar skuon, de iver fan it evangelje. Mar lykas alle soldaten binne dy fan Kristus dwaande om de fijân fan God te bestriden mei de wapenrusting fan God. De riem fan 'e wierheid suggerearret in fermogen om godlike wierheid iepenbier te presintearjen. Nauwe striid mei de fijân is ferdigening en sa gau as de kâns him foardocht, oanfal. Passiviteit yn oarlochsfiering is foar nimmen fan nut. Itselde jildt foar de oarloch dy't Jezus fiert tsjin it ierdske kamp fan 'e duvel. Elkenien dy't syn ropping yn genede heart en derop reagearret, moat derfan oertsjûge wurde dat, hoe swak se ek binne, de manlju en froulju dy't troch Jezus rêden binne, harsels ûnder syn hearskippij moatte pleatse en beskikber moatte wêze om troch him brûkt te wurden neffens syn momintele behoeften. Dizze easken waarden yn eare steld troch de oprjochters fan it Adventisme. Mar yn koarte tiid waard de Adventistyske ynstelling burokratisearre, de iver foar de wierheid waard ferswakke troch de opienfolging fan religieus erfgoed, en al tidens har libben feroardiele de boadskipper fan 'e Heare, Ellen Gould-White, de ôffal fan 'e Tsjerke. Lit ús analysearje wat der bard is. De oprjochters waarden selektarre nei de test fan har leauwe, mar de erfgenamten gongen it wurk yn sûnder dat har leauwe troch God op 'e proef steld waard. It hiele wurk kaam dus ûnder de dominaasje fan minsken dy't net bekeard wiene, mar gewoan oertsjûge wiene dat de religy fan har heit it bêste wie. Leafde foar de wierheid is hjir net yn kwestje; de reaksje is basearre op skynber bewiis, dêrom rjochtfeardige. De frucht dy't God krijt is minimaal, lykas de lauwheid fan Laodisea. En op dit nivo fan leauwe is de mooglikheid fan ferrie tige tichtby. Wêr't de iver foar de wierheid net siedt, presintearret ferrie him ûnûntkomber. Hjir komt de belangstelling foar frede tusken minsken yn it spul. En dizze frede wurdt des te mear wurdearre om't God it yn alle Westerske kristlike folken fêstige hat. Frede befoarderet ynternasjonale relaasjes, dy't hannel en ynternasjonale reizen befoarderje, en de offisjele tsjerke

fan Kristus ûntkomt net oan dizze ferliedlike en noflike oantrekkingskrêft. Frede wurdt ynienen it doel fan it kristlike leauwe. It ferrie is op dat stuit kompleet, want Jezus, de Ferlosser fan syn útkarden, sei fan syn kant: " *Tink net dat ik kaam om frede op ierde te bringen, ik bin net kaam om frede te bringen, mar in swurd.* " Hy realisearret dan de kloof tusken dizze wurden fan Kristus en dizze opfetting fan frede fan it offisjele leauwe. De ynstelling hat de wei ferlitten en is útwike; it komt op 'e brede wei telâne dy't troch frede nei ivige ferneatiging liedt. Want op it paad fan 'e wierheid dat Jezus tekene hat, fjochtsje syn wiere útkarden mei it swurd fan 'e Geast tsjin 'e leagens dy't ferspraat wurde troch falske Kristussen en de ferskate aspekten fan falsk leauwe.

Om dizze drift nei ferrie konkreet te ferklearjen, moatte wy dit begripe: Yn it earstoan ferkundiget it Adventisme de ferwachting fan 'e weromkomst fan Kristus, mar hat gjin datum mear om dy fêst te stellen; it leart hearrigens oan 'e sabbat en feroardielt de diabolyske oarsprong fan snein. De aksje draacht frucht, om't it dejingen dy't dizze berjochten hearre goede en sûne redenen jout om te reagearjen op syn útnoegings, dy't besteane út it yn twifel lûken fan it religieuze erfgoed dat troch de tradysje oerdroegen wurdt. Dan, yn in twadde faze, nimt de belangstelling foar frede it oer. Wat dogge wy dan? Wy leare noch altyd de sabbat, mar wy foarkomme it kritisearjen fan 'e tsjinoerstelde kar dy't makke is troch de tsjinoerstelde religy. It is foarby; Kristus is ferret, der sille mar in pear flechtige, episodyske en wirklik dielde bekearingen wêze. De petearpartner heart de boadskip net mear dy't him twong om syn erfde religieuze posysje yn twifel te lûken.

Dêrom, wa't jo ek binne, en wat jo swakte ek is, tink derom dat bekearing ta de godlike sabbat fan 'e wiere "sânde dei", dat is " **sneon** ", allinich fan jo buorman krigen wurdt as jo de presintaasje dêrfan as " *segel fan 'e libbene God* " begeliede mei syn tsjinoerstelde, " *it merk fan it beest* ", dat jo taskriuwe kinne oan 'e " **snein** " fan it pauslike katolisisme, erfd fan keizer Konstantyn I ' ûnder de namme fan 'e "Unferovere Sinne"; in hanneling dy't de earste dei fan 'e wike ûntreinige hat en it foar altyd ûnweardich makke hat om hokker soart oanbidding dan ek oan 'e Skeppergod te presintearjen. De dea dy't God oan 'e rest fan 'e earste dei hechtet, rjochtfeardiget folslein de needsaak foar dizze krekte identifikaasje. Dit godlike oardiel is te lang troch minsken negearre. Wy hawwe noch mar in pear jier oer om har dizze heilzame wierheden te ûntdekken, om't de oarloch dy't Jezus Kristus fiert net einiget oant syn weromkomst, mei syn totale oerwinning op al syn fijannen. Mar yn dizze oarloch binne wy syn soldaten. Wy, dy't syn learlingen binne, binne oproppen om fan him de útkarring te krijen dy't folle heger is yn wearde as de oarlochskrúsen of de krúsen fan it Legioen fan Eare fan minsken. Us beleanning sil folle grutter en ivich wêze.

In nuttige oantinken: yn syn Iepenbiering straft en feroardielt Jezus de "lefferts" en wy hawwe krekt sjoen hoefolle belangstelling foar frede har karakterisearret.

God jout goed en kwea

Dit ûnderwerp fan stúdzje is needsaaklik yn ús tiid om twa redenen: leauwe en belangstelling foar wiere religy binne oan 'e iene kant seldsum wurden, en oan 'e oare kant is Aziatyske religieuze tinken de geasten fan in grut oantal Westerlingen trochdrongen. Foar de Sinezen stiet it libben tsjin goed en kwea, "Ying" en "Yang", twa konsepten dy't yn absolute termen tsjinoersteld binne, mar fan gelikense krêft. Sûnder godlike ynspiraasje bliuwt dizze gedachte dochs logysk, om't op ierde alles foar him hat, syn absolute tsjinoerstelde. En in protte heidenske religys reprodusearje dit model wêr't goaden inoar konfrontearje en bestride, wêrby't se de gebreken fan minsklike karakters reprodusearje.

Yn tsjinstelling ta dit model leart de religy fan 'e iene God, iepenbiere troch de libbene ûnderfining fan it Hebrieuske folk, ús dat alles, al it libben en alle libbensfoarmen, syn bestean te tankjen hat oan dizze iene God, ûnbeheind yn alle tinkbere domeinen. Tsjinoer dizze "Almachtige" "Ying" is der gjin "Almachtige" "Yang", om't beide yn him binne. Wy libje lykwols noch yn in kontekst dêr't it kwea noch syn reden hat om te bestean. Foardat it probleem fan it kwea folslein oplost is troch de ferneatiging en útroeging fan alle fijannen fan God, om't se keazen hawwe om it paad fan it kwea te folgjen, bringt de skepper God, as de grutte universele rjochter, it kwea ta oan ûngehoorzame minsken troch de betingsten fan straf op ierde te organisearjen. Nimmen kin syn wil oan him oplizze en it kamp fan 'e himelske of ierdske "Yang" kin him net foarkomme om syn straf út te fieren. Sa, tanksij de Bibel dy't skreaun is op syn diktaat en ûnder syn ynspiraasje, beskermet it leauwe yn 'e wiere God wiere leauwigen tsjin heidenske leagens en it kwaksalverij dat har eksploitearret. Want yn 'e heidenske opfetting besykje minsken geunst te krijen boppe fijannige en kweade goaden troch jild te beteljen. De wiere God kin lykwols net kocht wurde, want hy hat gjin need dy't hy himsels net tefreden stelle kin. Hy is net allinich net kocht, mar hy is ek dejinge dy't de sielen fan syn útkarden ferlost. En om se te krijen, kaam hy nei de ierde om yn har plak foar har sûnden te boete, yn pine en stadige pine. Hy waard sa krusige oan 'e foet fan 'e berch Golgotha. En ik herinner my dit, om't it foar him it ûnderwerp fan syn gloarje is, hy joech, frijwillich, syn libben as in offer fan boetedoening. Hy woe syn apostels warskôgje en fertelde har yn Amos 3:6: "*Wurdt in trompet blazen yn in stêd, en binne de minsken net bang? Bart ûngelok yn in stêd, en is YaHWÉH net dejinge dy't it docht?*" Dizze fraach is eins Gods befêstigjende antwurd, sprutsen troch de profeet Amos.

Sokke selsûntkenning joech Jezus Kristus alle macht yn 'e himel en op ierde neffens Mattéus 28:18: "*Jezus kaam en spriek ta harren en sei: 'Alle macht is my jûn yn 'e himel en op ierde.'*" Opstiene, it is yn 'e aard fan 'e Almachtige God, maskearre troch in minsklik uterlik, dat hy dizze dingen sa oankundige oan syn leafste apostels en learlingen. De perfekte godlikheid fan Kristus moat net langer demonstrearre wurde, mar moat befêstige wurde oan al syn oergeunstige en goddeleaze tsjinstanners. De wiere leauwige fynt bewiis om't hy it siket dêr't God it pleatst hat: yn syn hillige Bibel en allinnich dêryn. Want wat binne minsklike tsjûgenissen wurdich yn ferliking mei dyjingen dy't God sammele hat yn syn hillige skreaune wurd fan 'e Bibel, mar allinnich de Bibel? Want alle oare religieuze skrift moat kompatibel wêze mei syn godlik diktearre of ynspirearre ferklearrings. God hat it organisearre om de standert te foarmjen fan al syn

iepenbieringen oant de glorieuze weromkomst fan Kristus. Dêrom binne al myn stúdzjes presintearre yn dit wurk, en yn oaren dy't al produsearre binne, basearre op kaaen jûn troch de Bibel.

Yn Jezus Kristus, it is wier, hat God syn grutte leafde iepenbiere foar syn útkarden en al syn skepsels, dy't hy noch op ferskate manieren roppe sil oant de tiid fan 'e ein fan genede, dy't tichterby komt en, yn dizze maitiid fan 2022, sân jier foar ús leit. Mar dizze oerstreaming fan leafde moat net foar ús eagen ferbergje dat Jezus Kristus ek yn steat is om de egoïstyske, opstannige, wrede en moarddiedige minskheid swier en ûnmeilydsum te straffen, om't hy sels it absolute tsjinoerstelde is fan dizze karakterkritearia. Dizze gebreken wurde op ierde allinich by minsken fûn, en se wurde troch God as des te ferantwurdliker beskôge, om't hy har it fermogen ta yntelliginsje jûn hat. Meastentiids deadzje bisten foar iten, mar de minske kin deadzje foar it wille dat hy derút hellet. Syn kwea bouwt syn ûngelokken en it lijen dat se feroarsaakje op. Foar de God fan leafde is it tsjûgjen fan dizze dingen in pynlik ding dat hy ferneart wylst hy wachtet op it sillige oere wêryn't it kwea troch him ferneatige wurdt. Dizze tiid komt en komt tichterby, mar foar ús moatte "sân jier" fan in keatling fan ôfgryslke dingen noch foarbygean yn it regelmjittige ritme fan oeren, dagen, moannen en jierren.

As er straft, kin God it direkt sels dwaan, en sels as er ingels stjoert, is hy dejinge dy't slacht. Want de boarne fan macht is allinnich yn him; oft er skeppe of ferneatigje. Alles dat libbet en bestiet bliuwt ûnder syn permaninte kontrôle. Neat ûntkomt oan him, en syn godlike ûnthâld is ûnbeheind. It is allinnich út leafde foar dejingen dy't him trou bliuwe dat God syn dieden mei harren dielt: himelske ingels en ierdske boaden binne allinnich " *nutteleaze tsjinstfeinten* " oan wa't er dieden tabetroud om te dwaan, om't er alles sels dwaan koe. No binne der twa soarten kwea: dyjingen dy't de frucht binne fan 'e kweade fan 'e duvel en dyjingen dy't de goede en rjochtfeardige God opleit oan 'e ûntrouwe en dyjingen dy't him ferachtsje. God kontrolearret de natuer, en gjin fulkaan barst út sûnder Gods autorisaasje. Op 'e skaal fan 'e planeet en de lytste lokaasje rjochtet er de winen, skept er stoarmen, ferneatigjende tornado's en ferswelgjende syklonen dy't yndrukwekkende krêften yn wurking sette dêr't de minske net oer hannelje kin. Mar neist dizze direkte persoanlike dieden ûnderwerpt God ek de opstannige minskheid oan 'e flokken dy't de duvel der hieltyd oer opleit. Satan en syn demoanen wurde sadwaande de helpers dy't it kwea yn syn plak ferspriede. Mar harren kweade dieden, ynspirearre troch de kweade manlju dy't se yn aksje sette, binne te tankjen oan it beslút fan 'e heechste skepper God, dy't dêrom goed bliuwt, de ienige oanspraaklike auteur dy't " *goed en kwea* " jout.

Leafde foar God en de neiste: leafde as pear

Dizze nije stúdzje sil de ferskate situaasjes en minsklike gefolgen fan leafde foar God ûndersykje.

Yn Syn godlike wiisheid fûn God de wurden dy't it probleem perfekt definiearren, sizzende troch Jezus Kristus, yn Mattéus 22:36-40: " ***Learaar, wat is***

it grutte gebod yn 'e wet? Jezus antwurde en sei tsjin him: Jo sille de Heare, jo God, leafhawwe mei jo hiele hert, mei jo hiele siel en mei jo hiele ferstân. Dit is it earste en grutte gebod . En it twadde is deroan gelyk : Jo sille jo neiste leafhawwe as josels. Oan dizze twa geboaden hingje de hiele Wet en de Profeten.

Dizze perfekte godlike definysje fan leafde sil dochs problemen opleverje yn syn tapassingen yn ferskate situaasjes. Yn dit ideale byld ûntbrekt ien entiteit waans skealike rol in protte dingen feroarje sil: dy fan 'e duvel of syn opstannige kollega's. Foar in inkele persoan lykas my komme trije entiteiten "op it toaniel": God, de duvel en de minske. Syn geastlike situaasje hinget allinich ôf fan syn eigen kar: hy lústeret nei God of lústeret nei de duvel. As hy fan God hâldt, lústeret hy neffens it befel fan Jezus net mear nei de duvel en is foarsichtich om syn foarstellen net te folgjen. It probleem is dan maklik oplost. Mar yn it gefal fan in pear binne it net mear trije, mar fjouwer entiteiten dy't yn aksje binne: God, de duvel, de man en de frou.

Yn it bêste gefal, tige seldsum, binne beide minsklike echtpearen fan itselde geastlik nivo; beide hâlde fan God boppe alles, en yn dizze oerienkomst binne leafde en begryp perfekt. Mar, lykas ik oanjûn haw, is dit gefal tige, tige seldsum en Jezus dielt dizze gedachte ek, om't hy sels ferklearre hat, yn Lukas 17:34: " Ik sis jimme, yn dy nacht sille twa minsken **yn ien bêd lizze** , *de iene sil meinommen wurde en de oare sil efterlitten wurde*; ". It is nijsgjirrich om te notearjen dat de skieding tusken de útkarde persoan en de fallen persoan net folbrocht wurdt oant de weromkomst fan 'e glorieuze Kristus. Dit betsjut dat se, foar safier't mooglik, byinoar bliuwe kinne en moatte tidens har ferbliuw op ierde. Mar ik sis: foar safier't mooglik, om't der gefallen binne wêr't dit ûnmooglik wurdt.

It twadde meast foarkommende gefal is as beide echtpearen de duvel tsjinje sûnder it te witten of te wollen, en dêrom ûnbewust. Paradoksaal genôch kin it libben fan it pear hjir wer in skynber suksesfolle foarm oannimme. Harmony is mooglik om't, ferienige yn wjersidige leafde of ferienige yn akseptearre egoïsme, de twa echtpearen it iens kinne wêze. Problemen troch dizze egoïsme kinne dochs ûntstean, mar sûnder earnest, om't de demoanen sille besykje it súkses fan dit type pear te befoarderjen, om God better tsjin te kearen. En yn 'e minste gefallen kinne skeel liede ta moard. Om't dit mooglik is foar in relaasje dy't net troch God beskerme wurdt. It oardiel dat troch God iepenbiere is, lit my as foarbyld it pear jaan dat troch in protestantske echtgenoat foarme wurdt mei in katolike of joadske, ortodokse, moslim of adventistyske echtgenoat neffens de tradysje. Underwurpen oan deselde geastlike status, en sûnder fanatike religieuze ynset, bliuwt de harmony fan it pear mooglik en freedsum.

It tredde gefal is it pear dat foarme wurdt troch in keazen echtgenoat en in agnostyske echtgenoat. Foar de keazen echtgenoat is it foardiel fan 'e agnostyske echtgenoat dat hy net oan in spesifyk idee ferbûn is. Hy is dêrom transformearber. It is noch altyd needsaklik dat dit agnostisisme net de foarm oannimt fan in militant ateïsme, wat dan oerienkomt mei de fjirde situaasje neamd yn dizze stúdzje. Hjir wer, sûnder fanatisme fan 'e twa echtgenoaten, bliuwt de oerienkomst mooglik, mar de gearlibbing tusken twa geasten dy't tsjinoersteld binne oan dy fan

God en dy fan 'e duvel sil de saken lestich meitsje. Ik herinnerje hjir lykwols oan dat de minske alle mooglikheid hat om de duvel te wjerstean en him ôf te wizen, lykas skreaun is yn Jak. 4:7: " *Onderwerp jimme dêrom oan God; wjerstean de duvel, en hy sil fan jimme flechtsje.* " De agnostis leaut lykwols net mear yn it bestean fan 'e duvel as yn dat fan God. It sil dêrom lestich en sels ûnmooglik wêze om him te wjerstean sûnder de help fan God. Alles sil dus rêste op 'e geastlike echtgenoat, dy't bewust is fan 'e situaasje. Hy sil dêrom neat feroarje hoege en syn oandacht en syn leafdesútingen foar syn net-geastlike partner fergrutsje. Sadat de ûnleauwige partner, fier fan him te ferwyten foar syn leafde foar dizze ûnsichtbere God, syn nije religieuze tawijing wurdearret. En yn dizze wurdearring kin syn beskikbere hert en geast wûn wurde troch de leafde fan God. Mar sels as dit net it gefal is, kin it pear oerlibje en trochgean oant de weromkomst fan Kristus, as God har definityf skiede sil.

It fjirde gefal is dat fan it pear dat foarme wurdt troch in keazen echtgenoat en in geastlik tawijde fallen echtgenoat. Yn dit type pear is de konfrontaasje tusken God en de duvel permanint. Yn dizze nauwe striid sil de haat dy't ynspirearre is yn 'e echtgenoat dy't ûnderwurpen is oan 'e status fan 'e duvel elke tanimming tusken de echtgenoaten ûnmooglik meitsje. Yn dit gefal sille de ynspanningen fan 'e útkarden om 'e nocht en nutteloos wêze. Wy hawwe hjir de foarm fan 'e relaasjes dy't oankundige binne troch Jezus Kristus yn Matt. 10:34-35-36: " *Tink net dat ik kaam om frede op ierde te bringen; ik bin net kommen om frede te bringen, mar in swurd. Want ik bin kommen om in man tsjin syn heit te setten, en in dochter tsjin har mem, en in skoandochter tsjin har skoanmem; en de fijannen fan in man sille dy fan syn eigen húshâlding wêze.* " En hy foeget ta nei dizze wurden yn fers 37: " *Wa't heit of mem mear leaf hat as my, is my net wurdich, en wa't soan of dochter mear leaf hat as my, is my net wurdich;* "

Wy moatte opmerke dat Jezus Kristus yn syn wurden de frou net neamt. En de reden om har net te neamen is dat God it pear " *ien fleis* " makke hat dy't foar har heil fjochtsje moatte. Tegearre moatte de twa echtpearen wjerstean en ferienige bliuwe tsjin de ferskate eksterne tsjinslaggen dy't fertsjintwurdige wurde troch de heit, de mem en de bern sels, om't se yndividuen binne op har eigen manier dy't, boppe alles foar har twa âlden, skepsels binne dy't troch God makke binne troch it prinsipe fan it fleis. Yn 'e tiid fan Jezus wie it pear fan echtpearen basearre op 'e dominaasje fan 'e man, de man, en de frou hie gjin rjocht om dizze autoriteit te bestriden dy't troch God en syn folk legitimearre wie. Dêrom, om't de frou de plicht hie om har man te folgjen, waard de religieuze kar fan 'e lêste oplein oan syn frou. Yn in Joadsk pear makke it leauwen yn Kristus it koëksistinsje mei de net-bekearde echtgenoat net ûnmooglik. Ik herinnerje jo deroan dat de relaasje mei de libbene God Jezus Kristus fan geastlike aard is. It wurdt belibbe troch de bekearde echtgenoat yn it geheim fan har hert of krefter sein yn har yntime gedachten. De earste kristenen hâlden de sabbat en de Joadske religieuze prinsipes dy't se fan harren foarâlden oernommen hiene. Harren ienige ferskil wie dat se de riten oangeande " **offer** en **offers** " net mear praktisearren; dit yn oerienstimming mei it godlike plan dat ferbûn is mei it nije ferbûn yn Kristus, lykas iepenbiere yn Dan. 9:27: " *Hy sil in fêst ferbûn slute mei in protte foar ien wike, en foar de helte fan 'e wike sil hy offer en offer ophâlde litte ; de ferlittenen sille de meast*

ôfgryslke dingen dwaan, oant ferneatiging en dat wat bepaald is op 'e ferlittenen falle. "

Wy sjogge dat, neist dizze bysûnderheid, de feriening fan it pear dat foarme wurdt troch in bekearde ta Kristus en in net-bekearde, net-fanatike Joad, har tastean koe om tegearre te libjen. Leafde foar God is net tsjin de ierdske en fleislike leafde fan echtpearen dy't ferienige binne yn in ûnderlinge **trou** dy't allinnich it wiere houlik foarmet. God ferheft en ferheft boppe al dit prinsipe fan trou, wy begripe dan dat hy de skieding fan in pear net maklik rjochtfeardiget, wylst sûnt Genesis syn aktiviteit krekt bestiet yn it skieden fan skepen dingen. De status fan it pear is dy fan " *mar ien fleis foarmje* ", dêrom yn prinsipe ûnskiedber. En as it bart, moat de skieding net komme fan 'e kar fan' e geastlike echtgenoat dy't ferienige is mei God, mar fan dejinge dy't ûnbewust ûnderwurpen is oan 'e duvel. Hy moat de earste wêze dy't wurch wurdt fan in konfliktfol libben tegearre. Want it pear hat in ropping om tegearre te libjen om in wjersidige leafde te dielen. Yn it moderne libben hat de wettichheid fan houliksgelikens it libben noch problematysker makke foar pearen. Net langer twongen om de karren fan har man te folgjen, komt de frou yn konflikt mei him. De kânsen om byinoar te bliuwen oant Kristus syn weromkomst binne fermindere, hast oant it punt fan ferdwinen. Want de tsjinstelling tusken twa yndividuen is sûnder oplossing; dêrom is yn godlike symbolyk it getal "twa" it symboal fan ûnfolsleinens. It ideale pear wurdt laat troch in " *haad* " dy't sels nei it byld fan " *Kristus* " wêze moat neffens Efe. 5:23: " *Want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad is fan 'e tsjerke, syn lichem, en wêrfan hy de Ferlosser is.* " Dit fers ûnderstreket de enoarme ferantwurdlikens fan 'e man, om't syn dominaasje fan him in tsjinhinger easke: hy moat him gedrage tsjin syn frou lykas Kristus him gedrage tsjin 'e Tsjerke, syn Utkarde. En as hy net oan dizze eask foldocht, hat de ûnderwerping fan syn frou oan him gjin betsjutting mear ûnder Gods oardiel.

Neffens syn oardiel easke God altyd mear fan dyjingen dy't troch him ferljochte binne. Syn superieure kennis makket him noch ferantwurdliker foar dyjingen dy't syn kennis net hawwe. Dêrom moat de ferljochte partner, yn it gefal fan in religieus tsjinstridige feriening, allinnich beslute om har lichems te skieden as se twongen en beheind wurde troch de situaasje dy't ûntstien is troch de kar fan 'e net-ferljochte partner. De útkarden fan Jezus Kristus moatte har leafde foar God net kontrastearje mei de ierdske leafde dy't oan har partner wijd is. Dizze twa soarten leafde binne perfekt kompatibel en komplementêr, want as de himel syn easken hat, hat it fleislike libben ek syn eigen. En mei har oarsprong yn deselde Skeppergod binne dizze twa leafdes like legitieme. Dit betsjut dat geastlike plichten gjin skea moatte dwaan oan fleislike plichten en oarsom.

Fan it begjin ôf, yn Gen. 2:24, profetearre God oer de needsaak foar pearen om harsels te isolearjen, har te skieden fan har âlden: " *Dêrom sil in man syn heit en mem ferlitte en him oan syn frou hechte, en se sille ien fleis wurde* . " Op ierde wie dit model dat troch God keazen waard bedoeld om de beskerming fan it foarme pear te befoarderjen. Mar yn werklikheid, troch dizze dingen te sizzen, profetearre God it plan fan syn ferbûn yn Kristus mei syn " *Bruid* " dy't foarme waard troch de gearkomste fan syn útkarden dy't ferlost binne fan it libben op ierde. Helaas, yn syn minsklike tapassing sil dit perfekte ideaal mar selden berikt

wurde. De grutte útkarden fan 'e Bibel, lykas Noach, Abraham, Izaäk, Mozes en Job, lykje slagge te wêzen yn har libben as pear, befoardere, it is wier, troch it patriarchale libben fan har tiid. Mar it berikte súkses wie boppe alles it feit dat har froulju troch God foar har keazen wiene, foardat se har moete. Dit wie de reden foar har seldsume súksessen en it gefal fan Izaäk en Rebekka is benammen iepenbierjend.

Konfrontearre mei ferskate tsjinslach sil it oerlibjen fan it pear ôfhingje fan 'e leafde dy't twa wêzens byinoar bringt. En oer dit ûnderwerp moat it, as it mooglik is, alle wapens brûke dy't it ta syn beskikking hat, en benammen dy fan it fleislike genot dat de echtpearen inoar bringe. Paulus learde oer dit ûnderwerp yn 1 Kor. 7:1 oant 7. Yn fers 1 ropt hy it ideale gefal fan wier selibaat op, en seit: "*Oangeande de dingen dêr't jo my oer skreaun hawwe, tink ik dat it goed is foar in man om in frou net oan te reitsjen.*" Mar hy ferdúdliket it dan en seit: "*Om seksuele ymmoraliteit te foarkommen, lit elk syn eigen frou hawwe, en lit elke frou har eigen man hawwe.*" God kin dit idee allinich goedkarre en dêrom polygamy ôfkeure. En Paulus spesifisearret fierder: "*Lit de man syn frou jaan wat har takomt, en lit de frou itselde dwaan oan har man.*" » Hy rjochtfeardiget dan syn wurden: "*De frou hat gjin gesach oer har eigen lichem, mar de man wol; en likegoed hat de man gjin gesach oer syn eigen lichem, mar de frou wol.*" Hjir bied ik in fierdere útlis: iensum genot is ferbean, om't it Gods rêdingsplan ferfoarmet: De Utkarde, de "*Breid " fan Kristus, moat har genot allinich yn har " Man ", Jezus Kristus, krije .* Troch dit fleislike prinsipe te oertrêdzjen, ferfoarmje minsken Gods plan, eat dat se swier straffe, nei it foarbyld fan Mozes dy't twa kear op 'e rots by Horeb sloech, wylst hy, by it profetearjen fan 'e dea fan Kristus, der mar ien kear op slaan mocht. Troch de reden foar Gods easken te begripen, fynt de Utkarde in motivaasje om rekken mei te hâlden. Foar de Skeppergod binne geastlik libben en fleislik libben ien. Wat hy op in geastlike manier easke, wurdt ek easke yn syn ierdske fleislike foarm. Paulus seit dan yn fers 5: "*Nim inoar net ûnt, útsein troch oerienkomst foar in tiid, dat jimme jimme oan it gebed wijje meie; en kom dan wer byinoar, dat de Satan jimme net ferliede sil troch jimme ûnfermogen om te bidden.*" Mar hy ferdúdliket dan: "*Ik sis dit neerbuigjend, net as in befel.*" Dit is gjin befel, mar wiis en ferljochte advys. Want it argumint hat gewicht, om't de fysike en psychologyske behoeften dy't net yn it pear foldien wurde, troch guon bûten it pear socht wurde sille, yn oerhoer dat troch God feroardiele wurdt. De fleislike relaasjes fan it pear binne net allinich bedoeld foar fuortplanting. Se binne ek nuttich foar it befoarderjen fan de bân dy't de twa echtpearen ferieniget.

Yn it ljocht fan dizze learingen kinne wy begripe dat út iver foar God, dejingen dy't troch Kristus roppen binne serieuze gedrachsfouten begeane troch, troch persoanlike kar, de fleislike behoeften fan harren partner te frustrearjen. Troude manlju en froulju binne net bedoeld om har as ienlingen te gedragen. God easke dit net fan ien ierdske partner. En it iennige dat hy fan syn troude partners easke is harren trou oan harren partner. God hat sein dat hy oerhoer ôfgriis en it fleislik en geastlik feroardielet. Sa, sûnder it sels te begaan, stimulearret de troude persoan dy't harren partner frustrearret in mooglike takomstige oerhoer. God kin dêrom allinich de frustraasje dy't dizze oerhoer útlukt, ôfkeure. Lykas Paulus

learde, moat de ûnthâlding fan it pear besletten wurde troch ûnderlinge oerienkomst troch beide partners; nea troch mar ien fan harren.

Mei dizze dingen sein, is it minsklik libben ûnderwurpen oan grutte swakte en sawol de útkarden as de fallen meitsje allegear gedrachsfaters. Dizze flaters dy't begien binne troch de útkarden wurde ferjûn yn Kristus dy't har sûnden droegen en fersoende hat. Mar rêding is hjir net mear yn kwestje, wat dêrnei komt is de soarch om sa goed mooglik te slagjen yn ús libbensreis op ierde om dizze God te ferhearlikjen dy't wy mei ús hiele hert leafhawwe. En dit edele en fromme langstme kin allinich berikt wurde troch te begripen " *wat goed en oannimlik is foar God* " lykas leard yn Efe. 5:10, 1 Tim. 2:3, en wer yn 1 Johannes 3:22: " *En wat wy freegje, krije wy fan him, om't wy syn geboaden hâlde en **dogge wat oannimlik is yn syn eagen***. " Paulus vat dit ûnderwerp tige goed gear as hy seit yn Rom. 12:1-2: " *Ik freegje jimme dêrom, bruorren, by de genede fan God, **dat jimme jimme lichems as in libben offer bringe, hillich, oannimlik foar God, dat is jimme ridlike tsjinst. En wês net oan dizze wrâld gelyk, mar wês feroare troch de fernijing fan jimme geast, dat jimme bewize kinne wat de goede, en oannimlike en perfekte wil fan God is.*** "

Mear as elkenien oars wurdt Kristus syn útkarde troch de natuer dreaun om egoïstyske keuzes te meitsjen, om't syn heil ôfhinklik is fan syn ûnôfhinklikens fan tinken. Fan dêrút, oant it oplein fan syn keuzes mei beslissendheid oan 'e partner dy't se yn 'e foarm fan brutaliteit ûntfangt, is der mar ien maklik oerstekke stap. En dit soarte gedrach komt troch in gebrek oan omtinken foar de partner. Wat ûntbrekt yn dit soarte pear is kennis fan it karakter fan 'e partner. Pearen wurde foarme troch fysike oantrekkingskrêft wêr't passy de haadrol spilet. It moat net negearre wurde dat dizze fiede passy allinich te tankjen wêze kin oan 'e duvel, in absolute master yn 'e saak, om't hy dizze macht hat oer alle minsklike geasten dy't net troch God beskerme wurde. Ik haw it ding meimakke. Nei it krijen fan 'e alliânsje fan it pear lûkt Satan de ynspirearre passy werom en dan bliuwe der mar twa partners oer dy't sille beseffe dat se inoar net kenne. De ferrassing is grut en kin liede ta rappe skiedingen. It mislearjen troch dizze ûnwittendheid ferklearret wêrom't God, net ree om dit mislearjen te lijen, yn Kristus syn útkarden op 'e proef stelt yn har libben op ierde. Oan 'e ein fan dizze test berikt de ûnderlinge kennis fan God en syn útkarde de fereaske perfeksje. Foar dit foarbyld, al op ierde, kinne jo begripe hoe't de yngeande kennis fan echtpearen beslissend is foar it oerlibjen fan har pear. Dit wurdt ûnderskat, mar it pear dat ferienige is, sil troch beproevingen moatte gean dy't har fearkrêft op 'e proef stelle, dêrom is in yngeande kennis fan 'e takomstige echtgenoat essensjeel en needsaaklik. Mar dizze wiisheid wurdt allinich yn God ûntdutsen, en pearen dy't foarme wurde, as se net genôch ferljochte binne, lije ûnder de gefolgen fan har gebrek oan tarieding. En it resultaat is iepenbier sichtber yn 'e moderne maatskippij. Pearen foarmje, skiede har, beledigje elkoar en skuorre elkoar soms útinoar. Minsken trouwe in twadde, sels in tredde, en sels mear kear, mar it ideaal fan trou dat God winsket is oer de hiele ierde ferdwûn. Want boppedat hat dizze trou gjin wearde útsein yn him, wat, yn wier leauwe yn Jezus Kristus, like seldsum is as suksesfolle houliken.

De fereaske kennis is as seksuele penetraasje, om't dit de betsjutting is dy't God jout oan it tiidwurd " witte " yn Gen. 4:1: " *Adam **koe** Eva, syn frou; en sy waard swier en krige Kaïn, en sy sei: 'Ik haw in man foarme mei de help fan YaHWÉH .'*" Dizze betsjutting dy't God jout oan it tiidwurd " **witte** " is dêrom keppele oan it idee fan 'e ûnderfining waans doel is om ien te wurden. As de seksuele hanneling it fysyk realisearret, it pear dat yn 'e hanneling " *ien fleis* " foarmet, is it de definitive relaasje fan 'e útkarde ta Kristus dy't de geastlike tapassing is dy't krekt troch de fleislike hanneling foarsein is. It orgasme dat mei dizze seksuele hanneling gepaard giet, is sels in tsjûgenis fan 'e steat fan ekstase wêryn't de útkarde himsels sil fine yn 'e oanwêzigens fan 'e God fan syn heil oan it begjin fan it sânde millennium. Mar ynstee fan in koart en koart momint te duorjen lykas it gefal is op ierde, sil dizze steat fan ekstase ferlingd wurde yn 'e oanwêzigens fan 'e hillige God. En as dizze oanwêzigens ivich is, sil de ekstase dat ek wêze. Ik kin mei wissichheid tsjûgje oer dizze ekstase, om't ik it ûnderfûn haw tidens in godlik fisioen dat ik yn 'e maitiid fan 1975 ûntfongen haw. Oars as de dream wurdt it fisioen belibbe yn in steat fan wekker wurden fan al ús sintugen, en yn myn gefal spilen sicht en gehoar de haadrol. It nivo fan ekstase fersterke tagelyk as in oanhâldend lûd, te fergelykjen mei it lûd fan it oargel, myn hiele lichem yn 'e besnijing naam, dat yn trilling like te kommen. It fisioen wurdt dêrom ûnderfûn lykas it echte libben, útsein dat de kontekst en de bylden dy't it foarmje, keazen en konstruearre binne troch God yn ús geast, dat is, yn ús harsens; yn it fisioen nimt God folsleine kontrôle oer ús harsens, dat dan loskeppele wurdt fan ús fysike fleislike organen.

Yn Johannes 17:19-23 bea Jezus foar dizze perfekte ienheid foar syn útkarden, apostels en learlingen, dy't syn bloed, dat op it punt stie om fergetten te wurden, ferlosse soe: " *En foar harren **hilligje** ik mysels, dat sy ek **hillige wurde meie** troch de wierheid. De hearlikheid dy't Jo My jûn hawwe, haw Ik harren jûn, dat sy **ien wêze meie.** Lykas wy **ien binne**, dat se allegear **ien binne**, lykas Jo, **Heit**, yn **My binne**, en Ik yn Jo, dat se ek **ien yn Us binne**, sadat de wrâld leauwe mei dat Jo My stjoerd hawwe. De hearlikheid dy't Jo My jûn hawwe, haw Ik harren jûn, dat se **ien binne**, lykas wy **ien binne**, **Ik yn harren en Jo yn My**, **dat se folslein ien wurde**, en dat de wrâld witte mei dat Jo My stjoerd hawwe en fan harren hâlden hawwe, lykas Jo My hâlden hawwe. Dizze term " **ien** " wurdt "sân" kear oanhelle yn dizze fjouwer fersen. God ferbynt de gedachte fan ienheid mei it getal "sân", waans symboalyske betsjutting hilliging is, krekt sa't oanhelle wurdt yn fers 19. Dizze ienheid wiist op de gearfoeging fan 'e geasten fan 'e útkarden yn 'e Geast fan God. Om't it echte libben in libben fan geasten is, hat God yn it ierdske libben it byld pleatst fan 'e situaasje fan 'e minsklike geast, dy't troch de sûnde fan Adam en Eva fan 'e Geast fan God skieden waard. Yn Jezus Kristus, krusige om de sûnden fan 'e útkarden te fersoenen, wurdt de fersoening fan dizze ferloste útkarden mei God berikt en folbrocht. De ienheid dêr't Jezus foar bea wurdt folslein realisearre en folbrocht. En dizze ienheid realisearret konkreet it doel fan hilliging. De seksuele hanneling dy't dit projekt foarsei is folle grutter geastlik as minsken har foarstelle kinne.*

Mei myn hiele hert hoopje ik dat dizze tsjûgenis, libbe yn myn fleis en myn geast, de útkarde dy't it lêst, oanmoedige sil.

As it bern ferskynt

Leafde yn in pear ûndergiet transformaasjes nei de berte fan in bern. De twa bliken dy't inoar krústen rjochtsje har op in tredde entiteit, it bern. Yn 'e measte gefallen komt de man frustrearre út 'e ûnderfining, om't de oandacht fan syn frou no primêr op it bern rjochte is. En in protte oerbessitlike memmen ferswakje ûnbetoeld har relaasje mei har man. In geastlike útsjoch op it libben kin dit probleem foarkomme. Beide âlden hoege gewoan te beskôgjen dat it bern dat yn 'e wrâld brocht is mar foar in lyts part fan har heart; de wiere prioriteitseigner fan dit nije libben is de Skeppergod. Alders binne allinich de fysike ynstruminten wêrmei't hy nije takomstige bestanen yn it ierdske libben bringt, kandidaten foar de ivichheid oanbean yn Jezus Kristus. Wy hawwe krekt sjoen dat Jezus, *de geastlike "Breidegom"*, sei: "*Wa't syn bern mear leaf hat as my, is my net wurdich*." De ierdske echtgenoat, ûntnommen fan leafde en oandacht troch de mem fan it ûnberne bern, hat it rjocht om deselde opmerkings te meitsjen. Foar it pear hat it bern gjin prioriteit. Dizze hjoeddeistige prioriteit komt troch de perversje fan moderne geasten. Yn âlde tiden hie de stjerre in grutte ynfloed op berten, en âlden joegen har oer oan it ferwachtsjen fan it slimste, de bân mei it bern waard sadwaande natuerlik fermindere.

Yn Iepenbiering 12 brûkt God de symbolyk fan it "*bern*" dat Jezus Kristus wie om de "*nije berte*" te yllustrearjen dy't syn útkarden op ierde ûnderfine moatte. In nije berte berne "*út wetter en de Geast*". Yn dit byld "*komt it bern yn 'e himel*", en dizze yngong yn it keninkryk fan God sil pas oan 'e ein fan 'e wrâld folbrocht wurde, by de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Yn dizze symbolyk wurdt "*it bern*" presintearre as it definitive doel dat berikt wurde moat. Mar wat wier is op it symboalyske nivo jildt net op it fysike nivo. It bern moat op gjin inkelde manier de deasklok lûdje foar de leafde fan it pear. Mei of sûnder in bern, ferienige yn leafde en trou, ferhearliket it pear God, en it trouwe ûnfruchtber pear ferhearliket him likefolle as it fuortplantingspear. Fuortplanting en ûnfruchtberens wurde bepaald troch de Skepper God, sels as wittenskiplike útlis yn ús tiid ljocht skine op 'e oarsaak fan dizze ûnfruchtberens. Rachel, Jakob syn útkarde frou, wie ûnfruchtber, en God liet har dochs twa soannen krije. It begripen en rekken hâlden mei it feit dat alle aspekten fan it libben organisearre binne neffens de goede wil fan 'e almachtige Skepper God lit ús problemen en in protte ûnnedige geastlike lijen foarkomme. It byld jûn yn Iepenbiering 12 iepenbieret it wiere rêdingsplan fan 'e libbene God. It libben fan Kristus is perfekt fan berte oant de dea; hy hat nea sûndige. Dit libben oanbean om de sûnden fan allinich de ferloste útkarden te fersoenen komt út 'e himel, dêr't it de namme "*Michaël, ien fan 'e wichtichste foarsten*" droech, lykas de ingel Gabriël tsjin Daniël sei. Jezus syn dea wie net it ienige doel fan syn komst nei de ierde. Want Gods haaddoel is om transformaasje te krijen, dat is, de wiere bekearing dy't in sûnder in útkarde makket. Dizze útkarring wurdt krigen as it model presintearre yn Jezus reprodusearre wurdt yn it libben fan 'e dissipel dy't oproppen is ta útkarring. Rekken hâlden mei dizze godlike eask is allinich reservearre foar wiere hilligens. Dus, as hy dizze standert fan hilliging net siket, "*sil nimmen de Heare sjen*", lykas de apostel Paulus wierlik sei yn Hebreeërs 12:14. Want allinnich de hillige útkarde ûntwikkelt, troch syn bekearing, yn himsels, "*it bern*" dat God "

op syn troan ferheegje sil " neffens it byld fan Iepenbiering 12, en dit " bern " moat it karakter en al de perfeksje fan Kristus reprodusearje. Is dit ûnmooglik? Lyk samar net. Jezus befêstige dat syn útkarde syn wurken dwaan en imitearje soene en dat se sels " *gruttere wurken* " dwaan soene. Jezus learde en liet ús sjen dat it hert dat wûn is troch de leafde fan God net langer tsjin him sûndigje kin, om't it net mear yn steat wurdt om dejinge dy't it leaf hat skea oan te dwaan " *mei al syn hert, mei al syn siel, mei al syn krêft en mei al syn ferstân* ", dat is, neffens de standert dy't hy ynsteld hat. Yn dizze steat fan geast feroardiele de wet fan 'e Tsien Geboden net mear, mar rjochtfeardiget it.

Yn dizze symboalyske yllustraasje werhellet God gewoan de profetyske betsjutting dy't hy joech oan " *de frou* " en " *it bern* " fan syn ierdske skepping. It is in unike eksperimintele skepping makke nei it byld fan syn rêdingsplan. En it is altyd nuttich om te ûnthâlden dat de ierdske diminsje makke is om de duvel en alle himelske en ierdske rebellen de gefolgen fan har kwea te iepenbierjen, dy't lijen, soargen, eangst, sykte en dea binne. Op ierde wurdt leafde as pear konfrontearre mei dizze mentale en fysike oanfallen. En it is wier winsklik dat de keazen partner dy't as pear libbet, ûnthâldt dat se mar ien fleis foarmje mei har partner fan it oare geslacht, dy't beskerme wurde moat tsjin dizze sichtbere of ûnsichtbere tsjinslach; dizze partner moat noch oertsjûge wurde.

It wie nei't se slachtoffer wie fan " *sûnde* " dat " *de frou* " troch God feroardiele waard om " *de pine fan har berte tanimme te sjen* ". Dit " *lijen* " soe, troch de skiednis fan 'e kristlike tsjerke hinne, it symboalyske byld wurde fan 'e ferfolgingen dy't de útkarden fan Kristus oplein waarden troch de falske kristlike religy ûnder diabolyske ynspiraasje, en har sekuliere boargerlike earm. Dêrom ferklearret Jezus, ynspirearre troch de Geast fan 'e Heit, yn Johannes 16:21 oant 23: " *In frou, as se yn 'e arbeid is, hat fertriet, om't har oere kommen is; mar as se it bern berne hat, tinkt se net mear oan 'e pine, om 'e freugde dat in man yn 'e wrâld berne is.* " Nei't er dit byld presintearre hat, jout er syn útlis yn it folgjende fers: " *Sa hawwe jimme no ek fertriet; mar Ik sil jimme wer sjen, en jimme hert sil him ferbliidzje, en jimme freugde sil nimmen fan jimme ôfnimme.* " Jezus fergeliket dus " *it lijen en fertriet* " fan it ierdske libben mei " *it lok, de perfekte freugde* " dy't syn útkarden sille krije troch it ivige himelske libben yn te gean. Ek, om't syn útkarden yn dizze kontekst lykas him wurden binne, kin hy dan tsjin harren sizze: " ***Op dy dei sille jimme My neat mear freegje*** . Wier, wier, *Ik sis jimme, wat jimme de Heit freegje, sil Hy jimme jaan yn Myn namme* ." Sûnt Jezus dizze wurden spruts, hawwe in mannichte kristenen de Heit, yn " ***syn namme*** " frege om allerlei dingen dy't God har net needsaaklik jout. De reden wurdt ús jûn yn Mattéus 7:21, dêr't Jezus seit: " *Net elkenien dy't tsjin My seit: 'Hear, Hear', sil it keninkryk fan 'e himel yngean, mar allinnich dejinge dy't de wil docht fan Myn Heit dy't yn 'e himel is* . " En nei't dizze falske kristenen bewoard hawwe dat harren wurken eins troch de duvel te tankjen binne, hawwe se " *profetearen, demoanen útdreaun, wûnders dien* ", allegear dingen dy't se sizze dat se dien hawwe yn " ***syn namme*** ", spesifisearret hy de oarsaak fan syn negative oardiel: " *Dan sil Ik harren bekenne: Ik haw jimme noait kend: gean fuort fan My, jimme dy't ûnrjocht dogge* ." " *Ongerjochtichheid* " is it absolute tsjinoerstelde fan gelikensens, wat in rjochtfeardich oardiel oantsjut. Jezus ferwyt dizze falske

kristenen dêrom dat se it oanbod fan godlike heil ferkeard ynskatte hawwe en dat se allinich in falske ynterpretaasje derfan behâlden hawwe. Om noch dúdliker te wêzen, lit ús sizze dat se de praktyk fan sûnde net ferlitten hawwe, wylst se de genede opeaskje dy't oanbean wurdt yn " **syn namme** ", Jezus, de ienige " **namme** " dy't ûnder alle himelen rêdt, neffens Hannelingen 4:12: " *Noch is der heil yn ien oar: want der is gjin oare namme ûnder de himel jûn oan 'e minsken, wêrtroch wy rêden wurde moatte.*" »

Dit lêste bibelske sitaat koe de ferbining befêstigje dy't it berikken fan heil ferbynt, foarsteld troch God yn 'e namme fan Jezus Kristus, en de omstannichheden wêryn't, ûnder it byld fan it "*bern*" fan syn werberte yn 'e wierheid fan Kristus en yn syn karakter, de útkarde himsels fine moat om te reagearjen op 'e rjochtfeardige eask fan 'e skepper, ferlosser en weropwekker God; dizze nije steat is dy fan " **hilliging** " wêryn't de sûnder net mear sûndiget út leafde foar God yn Kristus. En om it net berikken fan dizze hilliging te rjochtfeardigjen, hat de minske gjin ekskús, om't krekt yn God de skepper, yn Jezus Kristus, God de sûnden fan syn útkarden ferlost hat en, yn 'e rol fan 'e Hillige Geast, stelt Jezus Kristus al syn help op basis fan syn ierdske ûnderfining ta beskikking fan syn útkarden.

Godlike Wegen en Minslike Wegen

God ferklearre yn Jesaja 55:3-11: " *Neigje jimme ear en kom nei My ta; harkje, en jimme siel sil libje. Ik sil in ivich ferbûn mei jimme slute* , om myn goedertierenens oan **David te befêstigjen** . Sjoch, Ik haw him ta in tsjûge foar de folken makke, ta in lieder en hearsker oer de folken .

God rjochtet dizze boadskip oan syn tsjinnern fan it "*ivich ferbûn*" laat troch de " *Soan fan David* " dy't de namme " *Jezus* " krije soe , fan syn wûnderbaarlike berte, yn 'e line fan David dy't Jozef en Maria oanbelange, syn offisjele âlden, neffens it fleis, lykas befêstige troch Lukas 2:4: " *Jozef gie ek op fan Galiléa, fan 'e stêd Nazareth, nei Judea, nei de stêd fan David, dy't Bethlehem hjit, om't hy út it hûs en geslacht fan David wie* , "

" *Sjoch, dû silst folken roppe dy't dû net kenne, en folken dy't dy net kenne sille nei dy ta rinne, fanwegen de Heare, dyn God, de Hillige fan Israel, dy't dy ferhearliket.* "

It oanbod fan heil oan 'e folken dy't oer de ierde ferspraat wiene, waard troch God foarsein en soe pas nei de dea en opstanning fan Jezus Kristus ferfolle wurde. Mar it godlike oanbod moast troch bepaalde folken akseptearre en ûntfongen wurde, en de oaren beholden har ieuwenâlde heidenske religieuze erfgoed. Boppedat binne spitigernôch alle kristlike folken dy't dizze religy bewearre, wûn troch leagens en religieus formalisme, sadat it leauwe allinich op yndividuele basis oanbean wurdt.

" *Sykje de Heare wylst Hy te finen is; rop Him oan wylst Hy tichtby is. Lit de goddeleaze syn wei ferlitte, en de ûnrjochtfeardige syn gedachten; lit him weromgean nei de Heare, en Hy sil him genede hawwe; en nei ús God, want Hy sil ferjaan .*"

Hjoed, wylst de ferskriklikste barrens de minskheid sille reitsje, krijt dit soarte boadskip in godlike relevânsje. Yn dit fers befêstiget de oprop fan 'e God dy't " *ferjout " it idee dat it rjochte is oan 'e begunstigden fan Kristus syn gerjochtichheid waans frijwillige dea de " ferjouwing " fan sûnden krige dy't foarsein waarden troch it feest fan "Yom Kippur" of "Dei fan Ferzoening", en ik spesifisearje fierder dat dizze begunstigden útslutend syn ferlosten, keazen en keazen troch him binne.*

" *Want myn gedachten binne net jimme gedachten, en jimme wegen binne net myn wegen* ," seit YaHWÉH. *Lykas de himel heger is as de ierde, sa binne myn wegen heger as jimme wegen , en myn gedachten as jimme gedachten* .

Dit fers ropt it ûnderwerp fan dizze stúdzje op: "Godlike Wegen en Minslike Wegen".

" *Lykas de rein en de snie út 'e himel delkomme en dêr net weromkomme sûnder **de** ierde te wetterjen en te **bloeien** , sied te jaan **oan** 'e siedder en **brea** oan 'e iter, sa is myn **wurd** dat út myn mûle giet; it komt net leech werom nei my, mar it sil dwaan wat ik **wol** en **dwaan** wat ik fan doel bin.* "

Neffens de wurden útdrukt yn dit fers binne Gods wegen al ta harren foltôging laat. Benammen om't gjin macht of wil oars as syn eigen it foarkomme kin. Yn 'e presintearre bylden fergeliket God de trochgong op ierde fan 'e Messias Jezus mei de wurken dy't dien wurde troch " *de rein en de snie* ", sadat Jezus is: **de kiem, it sied, it brea en it Wurd fan God** . Dit fers bereidt de gelikenissen foar dy't Jezus sil leare tidens syn ierdske tsjinst. Hy sil tsjûgje troch it perfekte libben te presintearjen en sil dan stjerre om ferjouwing te dwaan foar sûnden. Troch dizze twa dingen hat hy it godlike oanbod fan heil yn plak steld en sil hy sa it rêdende doel fan Gods projekt berikke. Dêrom koe hy oan it krús sizze " *Alles is folbrocht* "; yn oerienstimming mei de " **wil** " fan 'e almachtige skepper God. Syn earste komst nei de ierde hat al syn effekten mei him brocht.

Wy hearre faak minsken sizzen: "Gods wegen binne ûnbegryplik." En dizze gedachte treastet dyjingen dy't oertsjûge binne fan dizze situaasje. Twa fersen " *lykje* " dizze gedachte te rjochtfeardigjen: Psalm 139:17: " *Hoe ûnbegryplik binne jo gedachten, o God! Hoefolle binne se!* " De twadde is Spreuken 25:2-3: " *It is de gloarje fan God om in ding te ferbergjen; mar de gloarje fan keningen is om in ding te ûndersiikjen. De himel is heech, en de ierde is djip, en de herten fan keningen binne ûnbegryplik .* "

As it twadde fers dingen oantsjut dy't wirklich ûndringber binne, spesifisearret it earste, dat giet oer de gedachten fan God, dat se " *lykje ûnbegryplik* ." Op it earste gesicht is ien dy't gjin relaasje mei Him oangiet ûnwittend fan Syn gedachten. Mar dit is net it gefal foar ien dy't Syn ferbûn oangien is. De saneamde " *ûnbegryplike* " gedachten wurde begryplik. Want de wiere relaasje mei God wurdt útdrukt troch it dielen fan 'e gedachten mei Syn tsjinnern, lykas skreaun is yn Amos 3:7: " *Want de Heare, YaHWÉH, docht neat sûnder Syn geheim te iepenbierjen oan Syn tsjinnern, de profeten .* " Yn it ljocht fan dit fers liket it dúdlik dat, om't it oan Syn tsjinnern, de profeten, iepenbiere is, Gods gedachte net " *ûnbegryplik* " is. Allinnich dat wat iepenbiere wurdt, bliuwt

lykwols " ûnbegryplik " neffens Deut. 29:29: " *De geheime dingen hearre ta YaHWéH, ús God; mar de iepenbiere dingen hearre ta ús en ús bern foar altyd, sadat wy al de wurden fan dizze wet yn acht nimme meie.* "

Nei't ik dúdlike útlis fan God krigen haw oer de profetyske ljochten dy't ús begryp fan Gods oardiel ferljochtsje moasten, kin ik jo in heul ienfâldige manier oanbiede om te witten wat God tinkt oer in bepaald ûnderwerp. Alles wat jo hoege te dwaan is harkje nei de miening dy't Syn fijannen oer de saak hawwe; yn 'e regel sil Gods miening krekt it tsjinoerstelde wêze, diametraal tsjinoersteld.

God is tsjin alles wat se goedkarre; dêrom is it systeem tige ienfâldich ta te passen. Dêrom is it absolút needsaklik om dizze fijannen fan God te identifisearjen. En dit is krekt wat hy ús presintearret yn syn profesijen fan Daniël en Iepenbiering en in protte oare boeken fan 'e Bibel dy't profesijen oanhelje.

Wat is in profesije? It is de ferwachte iepenbiering fan Gods oardiel oer dieden of entiteiten dy't troch de ieuwen hinne fan 'e minsklike skiednis hinne ferskine. As de kontekst dy't ûndersocht wurdt identifisearre wurdt, wurdt de geheime gedachte fan Gods oardiel oan ús iepenbiere, oer de entiteiten yn kwestje, yn it doeltiidrek.

Oan 'e basis fan 'e profesijen dy't wijd binne oan 'e tiid fan it ein, is it boek Daniël, in namme dy't krekt betsjut "myn Rjochter is God". No, sûnt dit earste boek, hat God de iepenbiering fan syn oardiel oangeande Rome yn syn hiele skiednis en syn falske bekearing ta it kristlike leauwe boud. Gods favorite fijân wurdt dêrom identifisearre: it katolike leauwe. En sûnt 1843 is syn twadde favorite fijân it protestantske leauwe, dat syn erfskip fan 'e Romeinske snein legitimearret, fersmoarge troch syn tawijing oan 'e "godlike" "Sinne" fan 'e Romeinske heidenen en oaren. Wy witte dat om in flok op te heffen, God it ferlitten fan sûnde en de frucht fan bekearing fereasket. Sadwaande, om't wy net oan dizze eask foldogge, witte wy dat de Joadske religy foar Jezus is, in " *synagoge fan Satan* " neffens Iepenbiering 2:9: " *Ik ken jimme ferdrukking en earmoede (hoewol jimme ryk binne), en de laster fan dyjingen dy't sizze dat se Joaden binne en it net binne, mar in **synagoge fan Satan binne**.* " Dit oardiel fan Kristus wurdt dúdlik iepenbiere, om't yn 'e tiid fan Johannes de nasjonale ôfwizing fan 'e Kristus neamd Jezus fan Nazareth offisjeel erkend wurdt. De symboalen dy't it mystearje befoarderje, sille troch God brûkt wurde om de ferrieders fan 'e kristlike religy oan te wizen, om't de godlike flokken dy't har oanbelangje, har útwreidzje sille oer sawat tûzen sânhûndert jier skiednis dy't begjint yn it fatale ferflokte jier 321. Tink derom dat dizze sifers it begjin fan in ras lykje te bestellen, eins it begjin fan in ivige pynlike test fan leauwen. Yn dizze tiid reitsje sân moardnerige flokken de skuldige minskheid, Iepenbiering 8, 9 en 11 presintearje se, ûnder it byld fan " *sân trompetten* " dy't har rol iepenbierje as opienfolgjende warskôgings dy't útlukt wurde troch de wil fan 'e beledige God.

Yn dizze tiid fan it oankommende maitiid fan 2022, dat is, 8 jier foar de glorieuze weromkomst fan Kristus en sawat 7 jier foar it ein fan 'e tiid fan proeftiid, hawwe de religieuze organisaasjes dy't troffen binne troch de flok fan God har net bekeerd en dêrom behâlde se in geastlike status dy't troch God ferflokt is.

It nijs fan 24 febrewaris 2022 waard markearre troch de oanfal op Oekraynsk grûngebiet troch Russyske troepen. En wylst waarnimmers fan dizze barren allinich it ûnderwerp en it nasjonalistyske motyf foar de konfrontaasje neame, bied ik myn analyse fan it ûnderwerp oan troch te notearjen dat de twa stridende partijen, benammen oan 'e basis, tsjinwurke wurde troch tradisjonele religieuze keuzes dy't ieuwenlang erfd binne. Eins is de haat dy't dizze twa kampen tsjin elkoar set it gefolch fan in ieuwenâlde opposysje tusken it katolike leauwen en it ortodokse leauwen. Mar yn it Oekraynske kamp moatte wy it joadske leauwen tafoegje, om't sûnt 2019 de nije presidint fan Oekraïne Volodymyr Zelensky fan 'e joadske religy is. Sa, neffens it oardiel fan Jezus Kristus iepenbiere yn Iepenbiering 2:10 en 3:9, is " *de synagoge fan Satan* " belutsen by it konflikt en liedt it katolike en joadske kamp. Ik haw de flok dy't de weromkomst fan Joaden nei Palestina foar de wrâld west hat sûnt 1947 al iepenbiere. It wichtichste elemint fan it skeel is de katolisiteit fan Oekraïne, en syn Joadskheid, min akseptearre troch de Russen, beide komponinten binne yn opstân kommen tsjin de ortodokse Russyske oerhearsking. Dit is in generalisaasje, om't spesjale gefallen yn alle foarmen besteane, wêrûnder de karren fan agnostiken. Lange tiid bestiet dit Oekraynske lân út Russyske steatsboargers oan 'e eastkant, en minsken dy't ferbûn binne mei it katolike Poalen oan 'e westkant. Nei't it sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch ûnder de Russyske laars bleaun wie, die Poalen, nei't it ûnôfhinklik wurden wie, mei oan it West-Jeropeeske kamp en joech it in prestizjeuze paus, Johannes Paulus II, waans boargerlike namme Karol Wojtyła wie. En in protte Poalske Joaden dy't yn Poalen troch de "nazi's" ferfolge waarden, fûnen taflecht yn westlik Oekraïne. Dit Poalen wie it "Trojaanske hynder" dat de Europeanen yn har alliânsje brochten. Poalen, opnij makke tusken de earste twa wrâldoarlochen, wie ferantwurdlik foar de Dútske oanfal derop, om't it de Dútsers dy't op syn grûngebiet wennen, mishannele; dit markearre it begjin fan 'e Twadde Wrâldoarloch. Lykas alle konfliktfolle gearwenningen befoarderje lange perioaden fan frede it mingen fan 'e trije religieuze karren en har fersprieding oer it gebiet. Mar op 'e dei dy't God keazen hat, ûntstiet it skeel en de situaasje ûntartet en wurdt konfliktfol oant it punt fan fjochtsjen om de tsjinstanner te deadzjen. De oerwinner is fan doel it gebiet yn syn gehiel te kontrolearjen. De wiisheid fan it akseptearjen fan it kompromis en it ferdielen fan it lân yn twa sônes wurdt fanatyk ôfwiisd troch it Poalsk-Oekraynske kamp. Ek, om't Ruslân gjin kar hie, grypte it mei al syn militêre macht yn om de saak fan Russysktalige Oekraïners te stypjen.

Oan 'e woartel fan 'e problemen leit it ekspansionisme fan 'e Feriene Steaten, organisatoaren fan it NATO-kamp (Noard-Atlantyske Ferdrachsorganisaasje). Nei de oarloch fan 1939-1945 akseptearren Russen, Amerikanen en harren bûnsgenoaten de betingsten dy't foarsteld waarden troch Sovjet-Ruslân, laat troch Stalin. It Dútske gebiet fan it fersleine folk waard ferdield en waard de grins tusken it Eastblok en it Westblok. De striid tusken dizze twa blokken wie konstant. De Feriene Steaten fochten om lannen fan Ruslân ôf te pakken. Se berikten harren doel troch de ekonomyske en politike ruïne fan 'e USSR te befoarderjen, en gongen sels safier dat se wegere om weet te ferkeapjen oan in ferwoaste en úthongere Ruslân. Troch gebrûk te meitsjen fan dizze ruïne en

in feroaring yn it Russyske belied, krigen de Baltyske lannen en Poalen, en harren haat tsjin Ruslân, harren ûnôfhinklikens werom, en oare lannen folgen, ynklusyf Roemeenje. Under de histoaryske namme "Balkanoarloch" bruts Joegoslaavje, in Russyske bûnsgenoat, ferienige troch diktator Tito, nei syn dea út yn in nasjonalistyske oarloch tusken ortodokse Serven, islamityske Bosnje en Roomsk-Katolike Kroaasje. En hjir wer, it motyf foar Servyske lilken tsjin 'e Albanezen dy't Servyske boargers yn Kosovo mishannelen (lykas de Poalen de Dútsers mishannelen) waard net erkend troch it westlike kamp fan 'e Feriene Steaten en Europa. De Amerikaanske loftmacht reinde tûzenen bommen op it Servyske kamp en lei de dieling fan Kosovo op, kostber foar de Serven om't it it berteplak wie fan harren folk. Unrjochtfeardich waard Kosovo harren ôfnommen en jûn oan Albaneeske ymmigraasje. De Serven wiene bûnsgenoaten fan 'e Russen, dy't doe ferswakke wiene. Yn dizze ûnderfining keas Europa partij en oardiele tsjin Servje. Syn rjochtbanken arrestearren de Servyske lieder Slobodan Milosevic, en hy stoar yn 'e finzenis, fertocht fan fergiftiging. Al dizze gruweldaden dy't troch de Feriene Steaten en Europa begien binne, binne troch Ruslân opnommen, net yn steat om syn bûnsgenoaten te ferdigenjen. Mar wraak is in gerjocht dat it bêste kâld tsjinne wurde moat, sa't it sprekward seit, en de hjoeddeiske tige machtige lieder fan it hjoeddeiske machtige en sterke Ruslân hat foar al dizze ûnrjochten in bittere oantinken en in wrok bewarre dy't yn 'e rin fan' e tiid feroaret yn djippe haat tsjin it Westen. Dizze haat wurdt oandreaun troch syn oardiel oer it type maatskippij dat fertsjintwurdige wurdt troch it Westen, dat himsels befrijd hat fan alle religieuze taboes en opskept mei al syn morele en seksuele útspattingen en oerdriuwingen. Dit persoanlike oardiel fan Vladimir Putin sil in wichtige rol spylje as hy de ynvaazje fan Westerske lannen lansearje moat, wêrby't hy it swakke bewapene ferset dat him tsjinwurkje sil, ferpletterje moat. De ûnderfining fan Oekraïne, waans namme grins betsjut, sil it West-Jeropeeske kamp in yllustraasje jaan fan it lot dat hy foar har reservearret. Dizze namme "grins" profetearret de rol fan dit gebiet, waans winsk om oan it NATO-kamp taheakke te wurden it oerstekken fan 'e grins foarmet fan wat draachlik is foar de Russen. De ûnfersadige appetit fan it NATO-kamp sil bestraft en ferpletterd wurde troch de Russyske legers. De grins sil weromwûn wurde, en de Russen sille oerstreamje en hiel West-Jeropa en sels Israel binnenfalle. Dit wurdt profetearre yn Dan. 11:40-45, dêr't Ruslân oantsjut wurdt as "*kening fan it noarden*" en de moslimmachten as "*kening fan it suden*". It ynfallen gebiet is Jeropa dat yn 'e profesije it doelwyt is fanwegen syn Romeinske pauslike komôf. Yn Iepenbiering 18:24 seit God oer Rome, neamd "*Babylon de Grutte*": "... en om't yn har it bloed fan profeten en hilligen en fan allegearre dy't op ierde fermoarde binne fûn is. " God skriuwt Rome de ferantwurdlikens ta foar de bloedbaden dy't it Westerske libben bloedich makke hawwe. En it is tige opbouwend om syn rol te realisearjen yn 'e oarloch dy't it hjoeddeiske katolike en ateïstyske Jeropa, berne ûnder twa "Ferdrach fan Rome", tsjin Ruslân set, dat wer suver ortodoks wurden is, mar net langer kommunistysk. Under de diabolyske prikkels fan fisioenen fan 'e Faam wurde katolike folken twongen om de ortodokse folken fan it Easten te bekearen. En de rol fan dit pauslike Roomsk-Katolike leauwe is fûneminteel yn it ferklearjen fan 'e inisjativen dy't nommen binne troch it Westerske kamp, lykas it gefal wie yn 'e

Balkanoarloch, dêr't de Feriene Steaten en Jeropa de kant keazen fan it Kroätske pauslike Roomsk-Katolike kamp tsjin ortodoks Servje. Wiere hilligens is net mear yn 'e ortodoksy as yn it katolisisme of protestantisme, net mear as yn 'e islam, mar de ûnrjochtfeardigheden dy't begien binne, litte God syn ferneatigjende grime delbringe op 'e hollen fan 'e skuldigen. Op it stuit sil dizze godlike grime foarmen oannimme dy't de minskheid noch nea earder sjoen hat, lykas de Russyske lieder krekt útsprutsen hat. Ferskriklike ferneatigjende wapens binne ûntwikkele om, sûnder dat har brûkers it witte, it ferneatigjende ûntwerp fan 'e Skeppergod te berikken dy't libben of dea jout neffens syn perfekte en ûnfergonklike justysje.

Yn 'e skaal fan kristlike religieuze skuld hawwe wy oan 'e basis it ferlitten fan 'e sabbat, en it oannimmen fan 'e Roomsk-Katolike Snein yn it Roomsk-Katolike leauwe fan 321, oant 1843 en dêrnei, ek yn it Ortodokse leauwe, erfgenamt fan 'e Katolike Snein, mar ek yn it Protestantske leauwe emigrearren sûnt dy datum, 1843, nei de Feriene Steaten, dy't it ek bewarren.

Unbewust fan Gods oardiel, binne de Jeropeeske autoriteiten unanym ynsette foar it jaan fan help en bystân oan it katolike Oekraynske kamp. Gewoan oan har arrogante ekonomyske dominaasje, nimme dizze folken inisjativen dy't it Russyske folk en har lieder legitieme kinne akseptearje as in oarlochsferplichting, rekken hâldend mei, lykas God docht, wurken en net wurden. Yn ûnbidige ûnbewustwêzen fermannichfâldigje se maatregels fan grutte fijannigens dy't rjochte binne op it ferneatigjen fan Ruslân, en jouwe se wapens oan syn Oekraynske fijân. Se tariese sa in Russyske lilken dy't noch sterker is, om't God it oanwakkeret om har te reitsjen, lykas Dan. 11:40 oant 45 en Ezechiël 38 bewize en iepenbierje. As dizze sa aggressive minsken it programma wisten dat troch God taret wie, soene se ferskrekke wêze as se it lot ûntdekke dat se foar harsels taret hawwe. Yn 'e profesje fan Ezechiël 38 wurdt it hjoeddeiske Ruslân " *Gog* " neamd en God lokalisearret ien fan syn stêden, " *Togarma* ", " *yn 'e úterste dielen fan it noarden* ", wat syn namme as " *kening fan it noarden* " befêstiget yn Dan. 11:40. Yn Ezech. 38:4 fine wy dizze útspraak fan God: " ***Ik sil dy útlûke en heakken yn dyn kaken sette ; Ik sil dy útbringe, do en dyn hiele leger , hynders en ruters, allegear prachtich útrisd, in grutte groep dy't skylden en skild draacht, allegear mei swurden;*** " As de beskreaune wapens anakronistysk binne, bliuwt it oarlochsprinsipe itselde; kûgels fan masinegewearen ferfange swurden en tanks ferfange skylden. Wat it neamen wurdich is, is de útdrukking " *Ik sil dy útlûke en heakken yn dyn kaken sette* ." Dizze godlike beheining stiet yn kontrast mei it idee dat hjoeddeiske Westerske waarnimmers taskriuwe oan 'e Russyske lieder. De needsaak om troch God twongen te wurden om oarloch te fieren beskriuwt in Russyske lieder dy't frede en rêst foar syn folk befoarderet. En dizze ferdúdliking befêstiget dat V. Putin himsels twongen fûn om mei geweld te hanneljen, troch de fanatike fêstberadenens fan it Oekraynske kamp om himsels folslein te befrijen fan syn politike begelieding. V. Putin kin himsels net bringe om te akseptearjen dat hy "syn grins" ferliest, erkend troch it Westerske kamp sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch. De feiten befêstigje lykwols de oarsaak fan dizze beheining. Oekraïne kaam yn 2014 yn opstân tsjin Ruslân troch ylllegaal syn Russyske presidint om te kearen, dy't wetlik en legitieme keazen wie troch it hiele Oekraynske folk. Foar en nei dizze aksje waarden ferskate presidinten omkeard

fanwegen korrupsje. En de definitive beslissing om by it NATO-kamp te kommen wie de maatregel te fier, dejinge dy't V. Poetin fan syn freedsume behear fan syn lân skuorde. Dialooch tusken it Westen en it Easten is ûnmooglik, om't de mentaliteiten sa ferskillend binne. It Westen, foar wa't allinich jild en frijheid wichtich binne ten koste fan iepenbiere ûnfeiligens, kin de tige konservative Russyske geast net begripe, dy't respekt hat foar âlde minsklike wearden dy't prioriteit jouwe oan feiligens en oarder, wearden dy't absolút tsjin dy fan 'e Westerske maatskippij yngeane. Tink derom dat God, om de meast skuldigen te straffen, de minst skuldigen opropt. Op deselde wize rôp God de heidenske kening Nebukadnessar op om de ûntrou fan syn folk Israel te straffen, dat yn totale ôffalligens rekke wie. En op deselde wize sil ymmoreel Europa rekke wurde troch it deugdsome en tige morele Ruslân. Demokrasyen betelje yn ûnfeiligens de gefolgen fan 'e frijheid dy't se jouwe oan alle streamingen fan boargerlik en religieus tinken. De laksheid fan dit type maatskippij befoarderet de ûntwikkeling fan it kwea. En de frijheid dy't oan elkenien oanbean wurdt, lit de riken gebrûk meitsje fan dizze frijheid om harsels noch mear te ferriken, troch korrupsje en politike fratsen. Yn Frankryk hat dizze laksheid sa'n nivo berikt dat de mooglikheid om tegearre te libjen yn gefaar komt. Etnyske en religieuze minging hat in eksplosive situaasje taret oant it punt dat de yngong yn 'e Tredde Wrâldoarloch in ein sil meitsje oan in situaasje dy't ûndraachlik wurden is. Op dit nivo lost oarloch alle problemen op en herinnert minsken oan wiere geastlike wearden. Want it is oantoand dat allinich de yngong yn 'e Twadde Wrâldoarloch it gewisse fan bepaalde Europeanen wekker meitsje kin dy't ferlost wurde kinne troch de God fan 'e wierheid. De ûnrjochten dy't Ruslân te lijen hat, hawwe egoïstyske, grutske en opstannige West-Europeanen kâld litten. Se hawwe sa deselde ûnferskilligens foar boargerlike en religieuze saken oantoand, en sa sjen litten dat it kwea djip en goed woartele is yn har sielen.

It ein fan it eksperimint sil earst dit Ruslân eliminearje, dat God earst brûke sil om katolyk en ateïstysk, libertynsk en libertarysk Jeropa te ferpletterjen troch syn dominaasje. It soe blykber net earst kearnwapens brûke moatte. Syn konvinsjonele militêre macht lit it ta om in swak, ûnbewapene Jeropa te ferpletterjen. Mar op it hichtepunt fan syn dominaasje oer hiel Jeropa, "fan 'e Atlantyske Oseaan oant de Oeral", neffens syn âlde plan, sil de kearnoanfâl op syn grûngebiet troch de Feriene Steaten de situaasje fan 'e oarloch feroarje. Mar yn 'e situaasje fan wanhoop sille ferskriklike bloedbaden fan befolkingen en legers de minskheid ferminderje *mei in symboalysk "tredde"*, wat eins maklik folle mear slachtoffers kin produsearje. Minsken hawwe negearre dat it gebrûk fan kearnwapens net ôfhinklik is fan in minsklike beslissing, mar fan in godlike. Dêrom sil dit kearnwapen brûkt wurde as God him tariese wol op it útstjerren fan 'e minskheid op ierde.

De lêste test fan it leauwe sil de oerlibbenen fan in ferskriklike bloedbad oangean. En neffens Iepenbiering 9:20-21 sil harren morele steat identyk wêze oan dy fan 'e rebellen fan foar de sinnefloed, waans natuer folslein oernommen waard troch it kwea: "*De rest fan 'e minsken dy't net troch dizze pleagen fermoarde waarden, hawwe har net bekeare fan 'e wurken fan harren hannen, sadat se gjin demoanen oanbidde soene, en ôfgoaden fan goud, sulver, messing,*

stien en hout, dy't net sjen, of hearre, of rinne kinne. Se hawwe har ek net bekeare fan harren moarden, of harren tsjoenderijen, of harren seksuele ymmoraliteit, of harren stellen. " Tagelyk sille Kristus syn útkarden dy't yn libben bliuwe, yn tsjinstelling, de natuer en it gedrach fan Jezus Kristus en syn apostels moatte belichamje. "De wegen fan God" iepenbiere in bedriging fan 'e dea tsjin 'e lêste sabbathâlders. Dizze lêste oanfal op Gods sabbat iepenbieret de identiteit fan 'e haadoanstichter en oanstichter, ferburgen yn 'e ûnsichtberens fan syn himelske ingelenatuer: Satan, dejinge dy't Eva oansette om te iten fan 'e beam dy't troch God ferbean wie. Dêrom, yn in lêste test fan leauwe, is God fan doel om Satan in lêste, masterlike nederlaach ta te bringen. Godlike gloarje sil skine troch de trou fan syn lêste útkarden. Feroardiele ta de dea as se wegerje har sabbat te ferlitten om de Romeinske snein te earjen, sille se de sûnde fan Eva goedmeitsje moatte. En om har te helpen fêst te stean yn it gesicht fan dizze deastraf, sil yndividueel leauwe it ferskil meitsje, want profesije hat Jezus syn yntervinsje foar har iepenbiere, foar de stjerlike eksekúsje. Sa sille de lêste útkarden autentike tsjûgen wêze fan it leauwe dat pleatst is yn godlike profetyske iepenbiering jûn yn 'e namme fan Jezus Kristus. It ferljochte en ynspirearre advys fan 'e apostel Petrus sil sa in wichtige rol spylje: 2 Petrus 1:19: *"En wy hawwe it profetyske wurd noch fêster makke, dêr't jimme goed oan dogge as jimme omtinken oan jouwe, as oan in ljocht dat skynt yn in tsjuster plak, oant de dei oankomt en de moarnstjer opkomt yn jimme herten;"* witte dit earst, dat gjin profesije fan 'e Skrift fan in eigen ynterpretaasje is, want profesije is nea ûntstien troch de wil fan in minske, mar hillige minsken fan God hawwe sprutsen, troch de Hillige Geast meifierd .

De godlike wegen profetearje de oerwinning fan God en syn lêste útkarden, en op ierde wurde de lêste fertsjintwurdigers fan 'e opstannige minskheid ferneatige troch it dwaan fan bloedige ôfwikkeling fan rekkens. De leagen fan 'e leararen wurdt dan goedmakke troch de slachting fan 'e religieuze ferlieders, troch harren protte slachtoffers dy't no witte dat de rêding definityf foar harren ferlern is.

Ik haw yn 'e reaksjes fan it Westen , nei it konflikt tusken Ruslân en de Poalske Oekraïne, in gedrach opmurken dat in blinens fan geasten troch God bewiist. Yndied, de unanime reaksje, om Ruslân te straffen mei finansjele en ekonomyske sanksjes en wapenleveringen, wie rjochtfearde om Ruslân te ferswakjen yn 'e hope dat it Russyske folk, slachtoffers fan dizze ferarming, yn opstân komme soe tsjin har lieder. Mar, ferrassend genôch, op minsklik nivo hat nimmen, noch ûnder politisy noch ûnder sjoernalisten, it idee opkommen dat it resultaat fan dizze sanksjes ta tsjinoerstelde effekten liede kin. De Russen dy't slachtoffer binne fan Westerske sanksjes kinne dêr in reden fine om har efter har nasjonale lieder te skaffen en yn haat in winsk ta wraak te tarieden dy't har lieder sil om dit Westen binnen te fallen, om de auteurs fan dizze sanksjes te straffen dy't har allegear ferneatige hawwe.

Omdat ik út profesije it doel wit dat God neistribbet, kin ik it ramt fan 'e konstruksje fan 'e feiten en de rollen fan 'e entiteiten yn kwestje analysearje.

It doel is de ferneatiging fan it arrogante, ûnleauwige Europa. **It middel** fan dizze ferneatiging is de lilkens fan Ruslân. **De oarsaak** fan dizze Russyske lilkens is de nasjonalistyske ûnferbidlikens fan 'e Poalsk-Oekraynske regearing,

dy't har eastlike gebiet, Donbass, oanfallen hat, dat oernommen is troch pro-Russyske Oekraïners. Dizze hergroepearring fan pro-Russen waard berikt nei de yllegale omkearing fan 'e Russyske presidint fan Oekraïne. De reden foar de Oekraynske boargeroarloch is religieus: it katolike Poalske Westen tsjin it ortodokse Russyske Easten. **En úteinlik waard de Russyske ynvaazje fan Europa** motivearre troch har stipe foar en foaroardielen foar Oekraïne.

Ik haw ek in parameter opmurken dy't ferklearret wêrom't de barren yn kwestje yn in ramp feroare binne. It is de jeugd en dêrom de ûnûnderfining fan oerheidsamtners. Ik merk benammen op hoe fariabele har oardiel is. Om har te ferlieden, is it genôch om te sizzen dat men by Jeropa wolkom hjitten wol. Jeropa hat al in protte wolkom hjitten, en syn kosmopolityske aspekt, lykas dat fan 'e Feriene Steaten, hat it al mear problemen as oplossingen brocht. Mar ik beklamje benammen dat Jeropa, dêr't kompromis de regel is, dizze Oekraynske "demokrasjy" entûsjast wolkom hjitte wol, dy't fjochtet en har pro-Russyske lânslju en bruorren oplizze wol, har eksklusive hearskippij oer it hiele Oekraynske gebiet. Dit is te mear sa om't it Ruslân fan V. Poetin op deselde manier reagearre, en de widze fan har folk yn Kiev weromwinne wol. Mar dit is it normale ûnlogyske gedrach fan in Jeropa dat beoardiele en as doelwyt beskôge wurdt troch God en syn grutte grime. Oan dyjingen dy't ferrast binne om folken yn in boargeroarloch te sjen, herinner ik jo deroan dat Frankryk dit soarte dingen ferskate kearen meimakke hat. En ferjit net de broederoarloch yn 'e Feriene Steaten, de "Amerikaanske Boargeroarloch", neamd.

Yn 'e " *tiid fan 'e ein* " neamd yn Dan. 11:40, wurde alle monoteïstyske religys troffen troch Gods flok. Mar de mjitte fan skuld nimt mei de tiid ta, om't it bewiis fan Gods flok dejingen dy't it tsjûgenis fan 'e skiednis foar har negearje, har noch skuldiger fiele lit. Sa wegere it joadedom de Messias Jezus; nei him ferfoarme it katolike leauwe Gods geboaden en makke it kristlike leauwe in gewoan "label" dat, neffens it, "de poarten" fan 'e himel iepenet. Fan it begjin ôf feroardiele it wiere protestantske leauwe dizze katolike sûnden, mar mei it ferrin fan 'e tiid hat it himsels feroare yn in "label", dat de sûnden fan it katolisisme reproduseart, en as gefolch dêrfan is syn skuld noch grutter. Dêrnei komt it gefal fan it Sândeisadventisme, dat de katolike en protestantske foarbylden efter him hat wêrmei't it offisjeel in fraternal alliânsje foarme yn 1995. Nei de lear dy't Jezus Kristus oan syn pioniers oer it katolike leauwe iepenbiere hat, is syn gefal noch mear feroardielber troch de Hillige Iepenbierende God.

De konfrontaasje tusken Ruslân en Oekraïne soe net bestien hawwe as de eardere Eastbloklannen, befrijd troch de ekonomyske en politike ynstoarting fan Ruslân, har hope net pleatst hiene op aktive militêre stipe fan 'e Feriene Steaten. Dizze Feriene Steaten hawwe Europa, dat nei de Twadde Wrâldoarloch yn stikken skuord wie, foarme sa't se it goed fûnen, en it, fanút Dútslân, ta it strategyske gebiet fan har striid tsjin Sovjet-Ruslân makke. Foegje hjir it materialistyske súkses fan it NATO-kamp oan ta, en men kin de winsk begripe fan 'e folken dy't ferbûn binne mei it earme Ruslân om har by dit ferliedlike en materieel benijdbere kamp oan te sluten. Mar dizze folken makken in flater troch har hope te pleatsen op 'e bewapene beskerming fan 'e Feriene Steaten. Nimmen ûnder dyjingen dy't

net troch God ferljochte binne troch de profesije fan Dan. 11:40-45 koe witte dat de Feriene Steaten wegerje soene om militêr yn direkte striid tsjin Ruslân te gean. En yn ús hjoeddeistige situaasje, sûnt presidint Trump, is dizze militêre weromlûking fan 'e Feriene Steaten bewiisd wurden. De Feriene Steaten litte Europa, dizze "papieren tiger", de gefolgen fan tatreding ta de NATO drage. En sa lûkt Europa de grime op himsels oan fan in machtich Ruslân dat besletten is om de glorieuze Sovjet-dominânsje fan it ferline werom te krijen. Mar wat de wrâld negeart is dat dit konflikt acht jier foar it ein fan 'e wrâld begjint, en dat dêrom it gebrûk fan kearnwapens troch God foarsjoen is. It is krekt it stjoeren fan kearnbommen op Ruslân troch de Feriene Steaten, dy't efkes op 'e eftergrûn bleaunen, dat dit Ruslân, de " *kening fan it noarden* " fan Dan. 11:44, derta liedt om "mannichfâlden " te " *útroegjen* ", op syn beurt " *mannichfâlden* " dy't oant dat momint dominearren: " *Tiden út it easten en út it noarden sille by him komme, en hy sil mei grutte grime útgean om mannichfâlden te ferneatigjen en út te roegjen.* " En it binne dizze útroegingen dy't de dea fan it symboalyske " *tredde* " fan 'e minskheid feroarsaakje sille, yn dit konflikt dat " *200 miljoen* " stridende partijen mobilisearje sil, neffens de learingen jûn yn 'e " *sechste trompet* " fan Iepenbiering 9:11 oant 21.

Ruslân hat de oanwêzigens fan "nazi"-groepen yn it kamp fan Oekraïne opmurken. It is net de ienige dy't se opmurken hat, want op it momint fan 'e populêre "putsch" dy't de Oekraynske Russyske presidint yn 2014 omkearde, hawwe alle Jeropeeske mediawaarnimmers dizze "nazi"-oanwêzigens ek oankundige. Mar wat is "nazisme"? Europeanen hawwe it keppele oan 'e winsk om de Joaden út te roegjen, en fertrouwe op it histoaryske rekord dat yn july 1942 besletten waard, krekt in "9e fan Av" dy't freze waard troch de Joaden, om't it al foar har markearre wie troch meardere flokken. Mar foardat se keazen foar de "definitive oplossing" dy't effektyf rjochte wie op 'e útrûging fan 'e Joaden, wie de "nazi"-ideology it Nasjonaalsosjalisme. Dizze twa wurden binne ferliedlik, mar yn 'e tapassing fan "nazisme" wurde se karakterisearre troch it meast ekstreme ekstremisme dat gjin kompromis akseptearret en elkenien deadet dy't it stânpunt fan 'e partij net dielt. Yn Dútslân iepenbiere it nazisme, de partij fan Adolf Hitler, himsels yn 'e "Nacht fan 'e Lange Messen", doe't de al "SS" "nazi's" de falanxen fan 'e minder fanatike "SA" eksekutearren. Is der net in beskate oerienkomst mei de fûle en ferneatigjende striid yn West-Oekraïne tsjin de Oekraïners fan 'e Donbass, dy't sûnt 2014 alle dagen bombardearre wurde?

De wiere definysje fan "nazisme" moat dêrom opnij besjoen wurde.

De Maatskippij fan Monsters

Dizze maatskippij fan meunsters is de lêste frucht dy't droegen is troch de "nije wrâld". It waard mooglik makke troch de kombinaasje fan twa parameters: tiid en wittenskip. In lange perioade fan frede sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch hat sawol de útwreiding fan 'e geast fan frijheid as technologyske foarútgong yn wittenskip en medisinen befoardere.

It is paradoksaal, mar dit is tige iepenbierjend oer harren geastlike steat, fan 'e Feriene Steaten, en dêrom, út it fiere Westen, dat ôfgryslke en monsterlike gedachten berne binne. It paradoksale aspekt leit yn it feit dat de presidint fan 'e Feriene Steaten syn hân op 'e Bibel leit as hy in eed ôfleit om syn lân te tsjinjen. En dochs binne yn dit tige religieuze lân de rjochten fan hillige frijheid privilegearre oant it punt dat elkenien it rjocht hat om allerhanne gedachten út te drukken en te learen dy't ôfgryslk binne foar de Skepper God. Yn ús lêste dagen wurde lykwols ideeën lansearre op 'e ynternetnetwurken dy't gjin grinzen en gjin beheiningen respektarje. De gekste en meast demonyske ideeën berikke sadwaande in mannichte minsken dy't beynfloede en bekeard binne. Ik haw lang terjochte freze foar de gefolgen fan 'e ûntwikkeling fan dit propagandawapen dat de Feriene Steaten oan 'e wrâld oanbean hawwe. Us moderne maatskippijen reprodusearje de sûnden fan 'e foarâlden, dy fan Sodom en Gomorra, mar se foegje dêr dy fan ús libertaryske tiidrek oan ta. Ateïsme, of ienfâldiger, de brek dy't ûntstien is tusken God en ûntrouwe kristenen, produseart in fraachpetear oer de dingen dy't God skepen en hillige hat sûnt syn skepping fan 'e wrâld. Sa tsjûget God op 'e 6e ^{dei} dat hy de man skepen hat, de minske, en dat hy út ien fan syn ribben syn froulike ferzje, de frou, foarme hat. De minske is dêrom fysyk en psychologysk in man of in frou. De mooglikheid is dêrom binêr. Mar yn ús tiid hat de wittenskip de middels krigen om de seksuele aard te feroarjen troch hormonale behannelingen en dizze gemyske metoaden befoarderje fysike feroaringen yn it minsklik lichem. Tagelyk hawwe demoanen yn bepaalde minsklike harsens dy't net troch God beskerme binne, de gedachte ynspirearre dat har echte seksualiteit net is wat har fysike uterlik presintearret. Fan dêrút kaam de gedachte fan 'e mooglikheid om it eigen geslacht te kiezen. Foar dizze ekstreme foarm liede ôfwikingen troch deselde demoanen minsken om har uterlik te feroarjen. Dizze saneamde "travestiten" kamen yn 'e rol fan it tsjinoerstelde geslacht. Mar mei sjirurgyske wittenskip waarden har nije mooglikheden jûn. Sa kin mei it brûken fan hormonen in folsleine fysike feroaring berikt wurde. Dizze fysike feroarings hawwe lykwols gjin ynfloed op 'e geast fan it sa feroare wêzen. Want yn werklikheid bliuwt it fundamenteel wat it wie by de berte. En as de demoanen har weromlûke of har oandriuw feroarje, kin de "transformearre" minsklike pop himsels yn in geastestoastân fine dy't al syn hâlding ferliest. It meunster wurdt berne.

Om de oantrekkingskrêft fan dizze mentale nijichheden better te begripen, moatte wy ús de gefolgen realisearje fan 'e hast domestikaasje fan 'e minsklike geast, troch audiofisuele technology en firtuele relaasjes dy't oprjochte binne op ynternetnetwurken. De wichtichste skuldige fan ús mentale drama's is ynformaasjetechnology, dy't efterinoar ferskynde nei elektrisiteit en elektroanika. Foar minsklike geasten, de dûbele slavernij fan dizze invasive ynformaasjetechnology en dy fan 'e konstante ynspiraasje ta de heechûntwikkele ferbylding fan ûnsichtbere himelske demoanen, is de situaasje tragysk en ûnherstelber. Wêr kin de gedachte oan Gods skepsels stoppe? Ik haw it antwurd net, mar de tiid dy't hy ynsteld hat, no beheind ta acht jier, sil it wis stoppe.

Fan 'e "definitive oplossing" nei de "definitive oplossing"

Oant hjoed de dei, 16 maart 2022, is de term "definitive oplossing" troch alle histoarysy brûkt om te ferwizen nei de poging fan Dútske "nazi's" om alle Joaden fan Jeropa út te roegjen, begjinnend yn 1942. Mar yn dit dokumint sil ik in sekundêre profetyske boadskip tafoegje oan dizze term.

Oer de hiele ierde sykje minsken nei de oarsaken fan 'e konflikten dy't ûntwikkelje, mar se sykje nei minsklike oarsaken. De analyses dy't ik presintearje, uterje it oardiel fan 'e libbene God, skepper fan alles wat bestiet. Ek moat begrepen wurde dat de oarsaken fan ús hjoeddeistige trageedzjes yn it ferline te finen binne, fier fan ús tiid. De Bibel lit ús ûntdekke wat God tocht yn 'e 6.000 jier dy't foarsein binne foar ierdske sûnde. De profesijen fan Daniël en Iepenbiering smite komplementêr ljocht op Gods oardiel oer sawat 26 ieuwen, fan 605 f.Kr. oant de weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 2030. Wylst minsken ierdske fleislike ferklearrings ûndersykje en behâlde, presintearret God ús syn eachpunt, dat geastlike oarsaken iepenbieret. Tusken de twa konsepten wurdt de ôfgrûn grutter. De minskheid is nea opholden mei it boete dwaan yn ûngelok foar de minachting dy't it toand hat foar Gods soevereine, iepenbiere wil. Mar it libben fan minsken is beheind, oars as dat fan 'e ivige God, en minsken stjerre en folgje elkoar op. De santich of tachtich jier fan har koarte libben binne op harsels net genôch om de grime fan God te begripen. Ien nei de oare ervje minsken de godlike flok, en harren soannen, erfgenamten, reprodusearje de flaters fan harren heiten. It is dêrom yn it ferline, doe't God spruts en syn wetten, syn ferordeningen, syn geboaden en syn profetyske oankundigingen skreaun hie, dat syn útkarden hjoed de dei de motiven fan syn ivige oardiel ûntdekke kinne. Dit is it gefal foar de "úteinlike oplossing" dy't de Joaden yn 1942 rekke. En troch dizze aksje brocht God, krêftich, it antwurd tewee dat hy jaan woe oan 'e wurden útsprutsen troch de opstannige Joaden, animearre troch de Joadske geastliken fol mei haat tsjin Jezus Kristus, dy't besletten wiene om him krusige te sjen stjerren ynstee fan de moardnerige Seloat, Barabbas. Neffens Mattéus 27:25 rôpen se ta Pontius Pilatus, de Romeinske Prokurator: " *Syn bloed komme op ús en op ús bern!* " Troch de ieuwen hinne binne "heiten" ferfolge, en harren bern nei harren. Se waarden sa heard boppe harren hope. Yn 1942 waarden de bern fan dy tiid tegearre mei harren âlden delslein troch deselde godlike likens dy't ûntstoken wie troch de histoaryske grime fan harren heiten en troch de ferhurding fan harren soannen troch de ieuwen hinne.

Yndied, dizze barren dy't de Westerske maatskippijen skodde hat, sil wer barre by de weromkomst fan Kristus, om't neffens Iepenbiering 13:15 in besykjen foarsein wurdt om de lêste útkarden dy't trou bleaunen oan 'e godlike sabbat út te roegjen: " *En him waard de macht jûn om libben te jaan oan it byld fan it beest, dat it byld fan it beest sawol sprekke soe as feroarsaakje dat safolle as it byld fan it beest net oanbidde soene, deade wurde soene.* " Dit betsjut dat de rebellen dy't

dizze twadde "finale oplossing" organisearje, yn deselde geastestoastân sille wêze as de Dútske "nazi's" fan 1942. In tredde boadskip wurdt oerbrocht troch dizze útdrukking "finale oplossing". It iepenbieret in plan dat troch God taret is, dy't straffen foarsein hat tsjin de oertreders fan syn ferbûnen. Dit plan ferskynt yn dit fers út Rom. 2:9: " *Ferdrukking en eangst oer elke siel fan 'e minske dy't kwea docht, **earst fan 'e Joad** , **en ek fan 'e Gryk**.* ! » Yn dit fers jouwe de wurden " **Joad** " en " **Gryksk** " de twa opienfolgjende ferbûnen oan, de âlde, makke mei it Hebrieuske folk, en de nije, dêr't de heidenske " **Gryk** " of fan hokker oar komôf dan ek, autorisearre is om yn te gean troch syn erkenning fan it fersoeningsoffer dat folbrocht is troch Jezus Kristus. Omdat hy syn Messias, stjoerd troch God, net erkend hat, hat " **de Joad** " de ivige " *ferdrukkingen* " troch God te lijen hân, troch ferskate minsklike ferfolgingen. Troch de " **Joaden** " it wichtichste doelwyt fan syn lilkens yn 1942 te meitsjen, woe God in plechtige en tige serieuze warskôging rjochtsje oan 'e hiele minskheid, om't foar syn ûntrou de falske kristen, " **de Gryk** ", op syn beurt oan him ferantwurdiging ôflizze moat. Dit is de betsjutting dy't wy jaan moatte oan 'e "Tredde Wrâldoarloch" of " *sechste trompet* " fan Iepenbiering 9:13, dy't wy sûnt 24 febrewaris 2022 yn it nijs ûntfolden hawwe sjoen, begjinnend mei de konfrontaasje tusken Ruslân en Oekraïne. Want yn dit lêste konflikt sil kearnfjoer de Nazi-krematoaria ferfange. De massale fijannigens dy't manifestearre is troch sanksjes tsjin Ruslân sil net fergetten wurde, en wy fine yn dit sinleaze gedrach it motyf dat Ruslân gau liede sil om tydlik hiel Europa ûnder syn hearskippij te pleatsen.

Yn Frankryk reagearret de jonge, ambisjeuze mar ûnerfarne presidint as in eareman dy't syn buorman, dy't er ûnder oanfal sjocht, te help komt. Dizze reaksjes wurde rjochtfeardige troch de oerskatting fan 'e wearde dy't Europa jout oan it wurd demokrasy. Dizze term, fan *Grykske oarsprong*, betsjut "stêdsteat" waans organisaasje ta de kar fan syn ynwenners heart. Ofhinklik fan 'e foarmen dy't troch it folk keazen wurde, kin demokrasy dêrom tige ferskillende foarmen oannimme. Dêrom fine wy efter dit wurd organisaasjes dêr't machten delegearre wurde oan it behear fan in plysdeburo, lykas it gefal is foar Feriene Europa. De karren fan it folk wurde negearre en de nommen besluten wurde oannaam en erkend troch lokale keazen amtners dy't tsjinje as in alibi foar de term "demokrasy". Oan 'e oarsprong fan dizze gearkomste leit de persoanlike kar fan nasjonale lieder dy't har beslút oplein hawwe oan it Europeeske folk. Yn dizze demokrasyen docht de miening fan it folk der net mear ta, om't ekonomyske finansjele belangen op it spul steane. Omdat de situaasje ekonomysk geunstich foar harren wie, fielden de EU-liederen in gefoel fan krêft en superioriteit, en se ferachten Ruslân, syn mislearring en ruïne yn 1992. Sûnt dy tiid hat Ruslân in protte fernederingen meimakke, sels sjoen dat syn bûnsgenoat Servje yn 'e Balkanoarloch bombardearre waard troch Amerikaanske fleantugen en bestriden waard troch Frânske en Britske troepen. Yn dy tiid koe it triomfantlike Westen syn wet oplein neffens it prinsipe dat de oerwinning jout oan 'e sterksten: "de reden fan 'e sterksten is altyd de bêste", seit de fabel fan Jean de la Fontaine.

Yn febrewaris 2022, nei't it wer opknapt wie, boude Ruslân syn krêft en militêre macht wer op. En op syn beurt lit it it Westen sjen dat it leard hat fan harren gedrach. Al dizze barrens wiene bedoeld om te lieden ta de hjoeddeiske

situaasje. Dêrom foarmet de besykjen fan Oekraïne om syn bannen mei Ruslân te verbrekjen de oarsaak dy't God ôfbyldet troch de aksje fan " *in heak yn 'e kaken sette* " fan 'e Russyske lieder yn Ezech. 38:4: " *Ik sil dy traine en in heak yn dyn kaken sette; Ik sil dy útbringe, do en dyn hiele leger, hynders en ruters, allegear prachtich klaaid, in grutte groep dy't skyld en skild draacht, allegear mei swurden;* " En de fijannige reaksjes dy't materialisearre wurde troch maatregels en sanksjes dy't ferneatigjend binne foar Ruslân sille Russyske lilken oplûke by alle folken fan Jeropeeske lieder dy't unanym binne yn it nimmen fan dizze sanksjes, útsein koartlyn de lieder fan Hongarije.

Is it lot fan Europa sa benijdber? Oant it begjin fan 2020 koe it ekonomysk súkses it oantreklik meitsje, mar nei de ekonomyske blokkade fanwegen besluten dy't twa jier lang nommen waarden om de "pandemy" fan it Covid-19-firus te bestriden, wie Europa net mear yn deselde steat. Boppedat maskearre dizze tydlik opleine blokkade in echte ruïne fan it lân Frankryk, slachtoffer fan syn offshoring en ymport út Sina, dat syn ienige leveransier waard. It wie ek yn 'e stêd Wuhan, yn Sina, dat it Covid-19-firus offisjeel foar it earst ferskynde; Sina, it lân fan 'e " *draak* " of de duvel neffens Iepenbiering 12:9: " *En de grutte draak waard útwurpen, dy âlde slange, dy't de Duvel en Satan neamd wurdt, dy't de hiele wrâld ferrifelt; hy waard útwurpen nei de ierde, en syn ingels waarden mei him útwurpen.* "

Europeanen koenen byinoar komme, en profitearren fan in lange perioade fan frede dy't God jûn hie. Mar wat diene se mei dizze tiid fan frede? Se besochten, nochris, byinoar te kommen om sterker te wêzen, lykas de minsken fan Babel ûnder kening Nimrod yn harren tiid dien hiene. En it resultaat wie itselde: dizze feriening produsearre in konstante frucht fan ûnrjocht tsjin de folken en fijannen fan Jeropa. Net langer yn steat om minsken te skieden troch taal, joech God de skuldigen oer oan oarloch en dea, en mingde sa har bloed.

De úteinlike "definitive oplossing" sil twa betsjuttings en prestaasjes hawwe, om't as de útroeging dy't troch de rebellen besletten is, rjochte is op 'e útkarden trouwen oan 'e godlike sabbat, dan sil God syn "definitive oplossing" bestean út it útroegjen fan alle ierdske en himelske rebellen, útsein Satan dy't allinnich op 'e ferlitten ierde sil bliuwe tidens de " *tûzen jier* " fan it sânde millennium.

Sa waard de genoside fan 'e Joaden organisearre troch de Dútske nazi's folbrocht om minsken te warskôgjen foar it lot dat God foar har yn petto hat op 'e dei fan syn rjochtfeardige grime.

De Finale Oplossing hat minsklike sympaty en meilibjen oanlutsen foar it Joadske folk, dat sjoen wurdt as martelders, slachtoffers fan minsklike moardnerige waansin. Dit gedrach, troch har ûnbewustwêzen en geastlike ûnwittendheid, ferberget foar har eagen de godlike bedriging dy't har persoanlik oangiet.

Om de feiten fan 'e lêste dagen te begripen, moatte wy leare fan 'e ûnderfining fan "Nazi" Dútslân fan 1930 oant 1944. Yn dit foarbyld sjogge wy hoe't " *in bytsje sûrdeeg it hiele klompke sûrt* ", lykas Paulus learde yn 1 Kor. 5:6 en Gal. 5:9, neffens Mattéus 16:6: " *Jezus sei tsjin harren: 'Pas op foar it sûrdeeg fan 'e Farizeërs en Sadduseërs. ' "* Jezus fergelike " *sûrdeeg* " mei de gedachten

dy't de minsken ferrifelje. In lytse minderheid kin op dizze manier in hiel folk ferrifelje en úteinlik dominearje, en dit is wat der yn 1930 yn Dútslân barde. It populêre súkses fan 'e Nazi-partij waard efterinoar berikt troch geunstige sosjale maatregels, ekonomysk súkses, Dútslân dat him herstelde en oarlochsoerwinnings. En dizze trije oarsaken makken de Feriene Steaten ek suksesfol yn 'e Twadde Wrâldoarloch. Jeropa bewûndere en benijdde har, en woe har úteinlik imitearje. Mar doe griep God yn en blokkearre de dream yn syn bernejierren en ûntwikkeling. Sûnt presidint Trump hawwe de Feriene Steaten har weromlutsen út Jeropa, wêrtroch't it allinnich bliuwt om de problemen fan 'e Russysk-Oekraynske konfrontaasje oan te pakken. Sa sil Jeropa, dat gau ferneatige wurdt troch Russyske troepen, út syn problemen komme, ferwoaste en ferwoaste. Dan, nei de eliminaasje fan Ruslân en syn troepen troch Amerikaanske kearnwapens, sil it paad foar har iepen wêze, en sille se it universele rezjym dominearje dat foarme wurdt troch alle oerlibbenen fan 'e ierde. De definitive rol fan 'e Feriene Steaten yn 'e ultieme "definitive oplossing" noaget ús út om spesjale oandacht te jaan oan dit machtige lân. Amerikaanske macht is net teer en is folle minder minsklik as Jeropa. Oeral wêr't syn finansjele belangen op it spul steane, is it hurd, skerp, oarlochsachtich en moardnerich. Jild is syn god en kommersjeel súkses syn goadinne. Dizze goaden binne minder sichtber as syn grandioze goadinne fan "Frijheid" dy't yn 'e baai fan New York opkomt. As Amearika in militêre ynset foarkomme wol, docht it in berop op it prinsipe fan boycot, en de Russyske presidint hat krekt in ferliking makke tusken Westerse sanksjes en de nazi-pogroms dy't de Joaden oplein binne. It is wier dat foar 1942 de haat fan 'e nazi's tsjin 'e Joaden bestie út it ûntnimmen fan harren rjochten as boargers, se waarden "ek" foarkommen " *fan keapjen en ferkeapjen* " lykas de lêste "nazi's" sille dwaan tsjin 'e lêste útkarden fan Jezus Kristus dy't trou bleau oan 'e sabbat dy't troch God hillige wie, neffens Iepenbiering 13:17: "*en dat nimmen keapje of ferkeapje mocht, útsein hy dy't it merk hie, of de namme fan it beest, of it getal fan syn namme .*" Dizze frucht fan goddeleaze is it definitive resultaat fan 'e geastlike fal fan it protestantske leauwe dat yn 'e maitiid fan 1843, ûnder Gods flok, by de Roomsk-Katolike religy kaam waans oarder fan 'e "Jezûieten" it model wie dat nommen waard om de "SS"-seksjes fan it "Nazi"-kamp fan Adolf Hitler te foarmjen, in groep dy't oprjochte waard ûnder oantrún fan 'e Dútske ambassadeur (yn it Fatikaan) en minister fan Bûtenlânske Saken Von Papen (wat betsjut: "fan 'e Paus"). Dat it is net ferrassend om, gravearre op it blêd fan harren "lange messen", de Dútske wurden "Gott mit uns" te finen, wat betsjut: God mei ús. En it is dêrom dizze alliânsje fan twa troch God feroardiele religys dy't it "Nazi"-model fan Dútslân yn 1930 en 1942 reprodusearje sil. De universele dominaasje fan 'e Feriene Steaten waard taret tusken 1945 en ús tiid en it koe profitearje fan lange jierren fan frede om it "globalistyske" behear fan 'e ekonomy te befoarderjen. Slaaf makke troch de "ynترنت"-technology makke troch de FS, binne naasjes ekonomysk en polityk ôfhinklik wurden fan Amerikaanske oardielen. En dizze kommersjele dominaasje lit har alle folken dy't derfan ôfhinklik binne ûnderwerpje oan har boycotts en har sanksjes fan ferbod. It regearret dêrom al oer de hiele Westerske wrâld, en de rest sil deroan ûnderwurpen wurde troch de nukleêre ferneatiging fan 'e Tredde Wrâldoarloch.

Utkeazen troch Jezus Kristus, steane jo op it punt om de ûnderfining fan 'e profeten Jeremia, Daniël en Ezechiël opnij te belibjen, tiidgenoaten fan 'e straf foar de sûnden fan it Hebrieusk-Joadske Israel. De nije Nebukadnessar hjit Vladimir Putin, en hy is Russysk. Lykas de Chaldeeërske kening fan Jeremia syn tiid, hat God him stjoerd om de Westerske goddeleazeheid te ferneatigjen, ferienige troch syn oanbidding en ferearing foar de "libertaryske" maatskippij dy't oarspronklik produsearre waard troch de Feriene Steaten en Frankryk. It konflikt tusken Ruslân en Oekraïne hat mar ien oarsaak: de oanbidding fan dit model dat troch God feroardiele is troch de nije Oekraynske presidint, Volodymyr Zelensky. It is dizze fassinaasje foar it model fan 'e Westerske maatskippij dy't him derta brocht hat om him derby oan te sluten. De blinens fan 'e Westerske geasten is lykwols sadanich dat se opskeppe oer wearden dy't God feroardielet, lykas dizze "homo-trots" dy't Gods lilkens better oanlûkt as jam miggen oanlûkt. Mar om op in straffende manier te hanneljen, wachte God op 'e tiid dy't hy dêrfoar ynsteld hie, nammentlik 7 jier foar it ein fan 'e perioade fan kollektive en yndividuele genede. Oertsjûge fan it fêstigjen fan it bêste type maatskippij, rekken Westerlingen ûntstoken fan grutskens en arroânsje, en se ferachtsje minsken dy't har maatskiplike opfetting net diele. It is lykwols út 'e mûle fan har tsjinstanners dat God syn ferwiten hearre lit. Troch de mûle fan moslims feroardielet hy goddeleazens en ûntrou, en neamt se "ûnleauwigen". Troch de mûle fan 'e Russyske presidint en syn folk feroardielet hy har maatskippij dy't hy "dekadint" neamt; dekadinsje is de frucht fan 'e perversje fan 'e sintugen en geasten dy't resultearje yn seksuele en psychyske ôfwikingen fan moraal, de progressive ferdorvenheid, dy't al manifestearre wie ûnder de Frânske Revolúsjonêren tusken 1789 en 1798, dy't it hjoeddeiske Frankryk oant it punt erfde hat dat God symboalysk syn haadstêd, Parys, " *Sodom en Egypte* " neamde yn Iepenbiering 11:8; de útdrukking fan sûnde en minsklike opstân tsjin God en syn wearden. Troch in subtyl spultsje fan ferliking ferbynt God yn syn Iepenbiering de Frânske Revolúsje en de " *sechste trompet* " of Tredde Wrâldoarloch. Wat betsjut dizze ferbining? It iepenbieret oan 'e wiere útkarden dat de mienskiplike aksje fan dizze feiten is om kristlike goddeleazens te straffen, katolyk foar it earst, en multireligieus foar it twadde, om't alle foarmen fan 'e monoteïstyske religy dêr fertsjintwurdige binne en belutsen binne en benammen rjochte binne. Yn 1917 waard de ortodokse religy ek it doelwyt fan 'e bolsjewistyske revolúsje en har ateïsme. Al dizze barrens hienen in spesifike betsjutting en rol foar God dy't syn wiere útkarden witte en mei him diele moatte. It foarrjocht om dizze dingen te begripen is enoarm en foarmet in bewiis fan tankberens fan 'e kant fan Jezus Kristus. It is op dizze manier dat syn profetyske iepenbiering syn namme fan " *tsjûgenis fan Jezus* " fertsjinnet, neamd yn Iepenbiering 1:9, 12:17 en 19:10. De skuld fan alle kristlike tsjerken leit yn har ûnferskilligens yn dit profetyske wurd dat foarsteld is sûnt 1831, de datum fan 'e earste Adventistyske oankundiging dien troch de profeet William Miller yn 'e Feriene Steaten. Sûnt dy datum hawwe opienfolgjende godlike iepenbieringen wiere kristenen laat om de praktyk fan 'e sabbat te herstellen dy't troch God hillige is sûnt de sânde dei fan syn ierdske skepping. Minachting foar it profetyske wurd hat dêrom alle kristlike religys derta laat om God te frustrearjen fan syn legitieme rjocht om eare te wurden troch de

hearrigens fan syn skepsels. Ek, nei't er se as mislearre fetten oardiele en feroardiele hat, sil de masterpottbakker se brekke en ferneatigje. Hoewol it troch religieus erfgoed, of tradisjoneel, de sabbatrêst op 'e juste dei, sneon, praktisearret, foel it Adventistyske leauwe ûnder it oardiel fan God foar dizze selde ûnferskilligens yn godlike profetyske iepenbieringen tusken 1873 en definityf yn 1995. Yndied, syn alliânsje mei it katolike en protestantske kamp sûnt 1995, tsjûget tsjin it fan syn minachting foar it godlike oardiel dat it syn feroardieling fan 'e Roomske snein iepenbiere dy't dizze twa kristlike groepen en de ortodoksen tradisjoneel earje. Mar de oertreding fan 'e hillige godlike sabbat is mar it puntsje fan 'e iisberch fan 'e sûnde fan dizze religys, want lykas Jakobus 2:10 leart, "*de oertreding fan ien gebod makket ien skuldich oan alles*": "*Want wa't de hiele wet hâldt, mar dochs op ien punt mislediget, is skuldich oan alles*." Mar in pear minsken realisearje it, mar yndied, de oertreding fan 'e sabbat fan it fjirde gebod skept de oertreding fan it earste gebod: "*Jo sille gjin oare goaden hawwe as My*." No is ûngehoorzaamheid oan God it gefolch fan hearrigens oan 'e duvel, de prins fan 'e tsjusternis, Satan. It sprekt fansels dat yn dit gefal it tredde gebod ek oertreden wurdt: "*Jo sille de namme fan YaHweh jo God net ydel brûke; want YaHweh sil him net ûnskuldich hâlde dy't syn namme ydel brûkt*." De lêste seis geboaden, wêrfan hearrigens wurdt krigen troch de direkte help fan 'e geast fan Jezus Kristus, sille net mear respektarre wurde as de foargeande. It katolisisme en de ortodoksy ûnderskiede har troch har mienskiplike oertreding fan it twadde gebod, om't har ôfgoadery har liedt ta it oanbidden fan bylden dy't troch minsken útsnien of skildere binne yn tsjinstelling ta Gods ferbod om dat te dwaan: "*Jo sille gjin útsnien byld meitsje, of hokker likenis dan ek fan wat dan ek dat boppe yn 'e himel is, of dat hjirûnder op 'e ierde is, of dat yn it wetter ûnder de ierde is*." » Dizze oertreding is des te ernstiger, om't itselde gebod de gefolgen fan syn oertreding spesifisearret en profetearret: "*Jo sille jo foar har net bûge, noch har tsjinje; want Ik, JaHWÉH, jo God, bin in oergeunstige God, dy't de ûngerjuchichheid fan 'e heiten besiket oan 'e bern oant it tredde en fjirde geslacht fan dyjingen dy't My haatsje*." Mar foar syn trouwe útkarden profetearret God syn ivige segeningen: "*en Hy toant genede oan tûzenen fan dyjingen dy't My leafhawwe en Myn geboaden hâlde*."

Yn 'e hjoeddeiske tiid lit God syn ljocht op syn hichtepunt skine foar syn útkarden, en foar dejingen dy't Hy feroardiele hat, karakterisearret en omhult maksimale tsjuster har. Sa krijt elk al fan Him neffens wat er fertsjinnet.

Yn in libbene en lofpriizgjende taspraak sei de presidint fan Oekraïne tsjin de Amerikaanske presidint Joe Biden, en ik sitearje: "Ik soe graach wolle dat jo de wrâld dominearje om frede op te lizzen." Lykas it hiele Westerske kamp is Joe Biden tige gevoelich foar flattering, en troch de fabel fan 'e kraai en de foks fan 'e briljante en subtile Jean de la Fontaine te parafrazearen, oerset ik de situaasje yn dizze termen: "By dizze wurden, sûnder mear freugde te fielen, iepenet Joe Biden syn beurs en lit falle" in miljard dollar oanbean oan 'e Oekraynske lieder om syn ferset tsjin Ruslân te stypjen. Jean de la Fontaine einige syn fabel troch te sizzen: "Elke flatterer libbet ten koste fan dejinge dy't nei him harket." Dêrom moat de flattearre donor tige ryk wêze. Amearika is net it typyske foarbyld fan generositeit, en as it himsels generositeit sjen lit, hopet it in enoarme winst te

meitsjen mei syn gebaar. Wy witte lykwols dat it dreaun wurdt troch in chronike haat tsjin Ruslân, syn machtige konkurrent yn it Easten. Syn doel is om in monopoalje te krijen op 'e ekonomyske dominaasje fan 'e ierde. It hat al fan 'e folken krigen dat alle ierdske faluta yndeksearre wurde oan har Dollar nei it ferlitten fan 'e gouden standert. Eins sil de Tredde Wrâldoarloch it tastean om Ruslân te ferneatigjen en syn doel te berikken. Joe Biden is, nei John Kennedy, ek in katolik en dêrom kin hy allinich it Poalske kamp, ek katolik, en de opstannige Oekraïne, foar in grut part katolik yn it westlike diel, befoarderje. Sa fine de katolike folken harsels groepearre ûnder de Amerikaanske banner fan NATO-troepen mei ortodoks Ruslân as har mienskiplike tsjinstanner. Flattery ferliedt it pauselike rezjym yn 'e profesije fan Dan. 11:39: " *It is mei de frjemde god dat hy sil hannelje tsjin 'e fersterke plakken, en sil mei eare folje dyjingen dy't him erkenne, hy sil har hearskers meitsje oer in protte, hy sil har lannen as beleanning útdiele.* " Dit is in typysk gedrach fan it kamp dat troch God ferflokt is, dat de oanwêzigens fan grutskens iepenbieret, dizze sûnde dy't oan 'e duvel sels taskreaun wurdt, sûnt syn fal.

De oarsaak fan 'e oarloch dy't yn beweging set wurdt is geastlik en troch God winske as straf foar it ferlitten fan 'e sabbat sûnt 7 maart 321, it is maklik te begripen wêrom't God yn Dan. 12:10 ferklearre hat: " *In protte sille suvere, wyt makke en ferfine wurde; de goddeleazen sille goddeleas dwaan en **gjinien fan 'e goddeleazen sil begripe** , mar dejingen dy't begryp hawwe sille begripe .* " De godlike Geast befêstige dit prinsipe troch te sizzen yn Iepenbiering 17: 8: " *It beest dat jo seagen wie, en is net. It sil út 'e boaiemleaze put opstige en yn 'e ferneatiging gean. En dejingen dy't op ierde wenje sille har fernuverje, waans nammen net skreaun binne yn it boek fan it libben fan 'e grûnlegging fan 'e wrâld ôf, as se **it beest sjogge** ; want it wie, en is net, en sil noch weromkomme.* " Yn it nijs binne wy tsjûge fan dizze " *fernuvering* " fan sjoernalisten, politisy en ûnleauwige en ûnleauwige folken, lykas alle religieuze geastliken, foar wa't in oarloch yn Jeropa ûnmooglik wurden wie. Ik spesifisearje dat ik troch godlike ynspiraasje sûnt 1982 op dit konflikt wachte haw, de datum fan myn earste begryp fan 'e boadskip dy't iepenbiere is troch de Iepenbiering fan Jezus Kristus. Uteinlik, wat minsken ek tinke, de grutte skepper en wetjouwer God stelt it begjin fan syn "úteinlike oplossing" fêst, wêryn al in mannichte boargerlike en militêre minsken omkaam binne en noch omkomme sille troch syn " *fjouwer ferskriklike straffen* " neamd yn Ezechiël 14:21: " *Ja, sa seit de Heare YaHWÉH: Hoewol't Ik **myn fjouwer ferskriklike straffen tsjin Jeruzalem stjoer** , it swurd, de hongersneed, de wylde bisten en de pest, **om dêr** minske en bist út te roegjen,* "; dit oant de ierde ferlitten, ferwoaste en sûnder libbene minsklike ynwenners is. Nei't se ingels wurden binne, sille de lêste libbene minsken foar " *tûzen jier* " yn 'e aktiviteit fan " ***oardiel fan 'e deaden*** " wêze, yn it himelske keninkryk fan God, mei Jezus Kristus, yn oerienstimming mei de oankundiging fan Iepenbiering 11:18: " *De folken wiene lik; en jo grime is kommen, **en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen** , om jo tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dyjingen dy't jo namme freezje, lyts en grut, te beleanjen en om dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje.* " "

Nei dit oardiel sil de tiid fan it lêste oardiel komme, de ultieme "definitive oplossing" wêryn't, opstien om " *de twadde dea* " te ûndergean yn 'e "*mar fan fjoer* ", neffens it uterlik fan 'e ierde dy't bedekt is troch it ûndergrûnske fjoer, de meast skuldigen, de ferfolgers, joaden, "kristenen", katoliken, ortodoksen en protestanten of rebellenadventisten, definityf ferneatige en útroege wurde sille.

EKSKLUSYF

Ik seach op in nijskanaal dizze taspraak fan V. Putin, dy't my tastie om te begripen en út te lizzen wêrom't hy Westerse maatskippijen ferbynt mei "Nazi"-ideology. Ik herinner my dat minsken op alle mediaplatoarms har ôffreegje oer de redenen wêrom't Vladimir Putin in "Nazi"-Oekraïne oanklaagt en dêrom de needsaak foar him om dit lân te "denazifisearjen".

Nazi = superieur ras – V. Putin syn taspraak oangeande de Russyske oligarchen dy't har yn lúkse en rykdom yn it Westen nei wenjen setten hawwe. De oligarchen hawwe har rykdom oan him te tankjen, se hawwe him alles te tankjen: "Ik feroardielje hielendal net dejingen dy't in filla hawwe yn Miami of oan 'e Frânske Riviera, dy't net sûnder foie gras, oesters of saneamde geslachtsfrijheden kinne. Dat is absolút net it probleem. It probleem is dat dizze minsken **mentaal** dêr binne en net hjir, by ús folk, by Ruslân. **Neffens harren is it in teken fan it hearren ta in superieure kaste, ta in superieur ras .**" V. Putin fergeliket Westerske arroânsje mei dy fan 'e Dútske "nazi's" fan 1933. En de feiten bewize him gelyk, om't ien fan 'e doelen fan 'e "nazi"-ideology wie om " **in superieur minsklik ras** " te foarmjen mei de namme Arysk. Hy fûn yn 'e kapitalistyske útwreiding fan 'e Feriene Steaten dizze geastestoastân dy't dejingen ferplettert en ferachtet dy't dizze opfetting fan it bestean net diele. Doe merkte hy op hoe't, fielden se har beskerme troch de militêre macht fan 'e Feriene Steaten fia it NATO-pakt, Jeropeeske lannen har arrogant en ûnearlik sjen litten hawwe tsjin Ruslân en har Eastlike bûnsgenoaten, en yn it bysûnder Servje, dat bombardearre waard yn 'e Balkanoarloch. Hy seach de lannen fan it Warsjaupakt in ferswakke Ruslân ferlitte om har by it Westerske kamp oan te sluten. Ta beslút, hy merkte op it omwerpen fan 'e Russyske presidint fan Oekraïne yn 2014, en sûnt dy datum it ûnophâldlike bombardemint fan pro-Russyske Oekraïners konsintrearre yn 'e Donbass-regio troch it Oekraynske leger; dit yn in skynbere winsk om har te twingen of út te roegjen. Hy fergeliket dizze destruktive agresje mei dyjinge dy't Adolf Hitler syn "nazi's" oan 'e macht brocht nei de Nacht fan 'e "Lange Messen" doe't se de liederen fan 'e "SA" fermoarden, lykas ik hjirboppe útlein haw. Foar Vladimir Putin, lykas foar God, wurdt de beam beoardiele op syn frucht. En hoewol it net by in Westerling opkomme soe dat syn naasje him as de "nazi's" gedrage soe, is it net itselde yn it kamp dat dei en nacht ûnder dizze ûnrjochten ligt. Dizze taspraak fan V. Putin waard my troch God jûn as in iepenbierjende "pearl". En dizze lêste televyzjedokumintêre hat myn eardere analyses en útlis befêstige. Foar elke yntelliginte minske is nazisme boppe alles in geastestoastân dy't manifestearre wurdt troch wurken. En Westerske kapitalistyske maatskippijen hawwe bewiisd dat it minsklik libben net folle wearde hat as finansjele belangen op it spul steane. Ik foegje dêrby ta dat it gebrûk fan sjirurgyske en medyske wittenskip om it seksuele geslacht fan minsken te transformearjen kin ferskine as in útwreiding fan 'e eksperiminten útfierd troch de nazi-dokter Joseph Mengélé

dy't gebrûk makke fan 'e lichems fan finzenen yn 'e nazi-útrûgungskampen om ôfgryslke en wrede eksperiminten út te fieren.

Krekt sa't de mearderheid fan it Dútske folk gjin nazi's wiene, mar de opkomst fan it nazisme stipe, stipe yn it Westen de mearderheid fan 'e tige humanistyske minsken ûnrjochtfeardige, sinyske en ûnferbidlike machten yn 'e Balkan en de behanneling fan Libië. De besluten dy't troch de Europeeske Kommissje oan Europeeske naasjes nommen en oplein binne, binne fan dit type. It Haachske tribunaal hat himsels it rjocht jûn om de aksjes fan Easterske liederen dy't Westerske noarmen net erkenne te oardieljen en te feroardieljen. Dêrom sil de grutte himelske Rjochter de ûnrjochtfeardige rjochters yn 'e hannen fan har slachtoffers leverje. Westerske arroânsje sil bestraft wurde troch it lijen fan 'e ynvaazje fan wraaksuchtich Ruslân, mar ek de bloedbaden dy't begien binne troch de eardere kolonisearre folken fan Afrikaanske boaiem en de Oriïntalen. Arrogant West-Europa, dat God ferfelend makket, sil op 'e knibbels brocht wurde foar syn fijannen, ferwoaste en ferneatige. De feroaring yn 'e situaasje sil komme mei de nukleêre yntervinsje fan 'e Feriene Steaten tsjin Ruslân. En de oerlibbenen sille de lêste "nazi"-noarmen moatte akseptearje dy't foarsteld en oplein binne troch de hjoeddeiske oerwinners: de Feriene Steaten.

Yn in winsk om te ûntkommen oan de dominante ynfloed fan 'e Feriene Steaten, betelle generaal de Gaulle syn oarlochsskuld werom en stoppe hy de ynstallaasje fan Amerikaanske militêre kampen yn hiel Frankryk. Mar hy foel yn 'e fal dy't fertsjintwurdige wurdt en noch altyd fertsjintwurdiget troch it fersleine Dútslân. De Amerikaanske oanwêzigens dêr bleau en har ynfloed groeide allinich oant it de Jeropeeske Uny finansjeel dominearre. Yn har Jeropeeske ynset ferlear Frankryk syn ûnôfhinklikens fan 'e Feriene Steaten troch syn plak yn 'e NATO-alliânsje werom te nimmen. It is dêrom te begripen dat in Feriene Europa in byld is fan 'e Amerikaanske maatskippij, befoardere troch de Feriene Steaten yn har syktocht nei wrâldmacht.

YNFORMAASJE – DESINFORMASJE

Twa dagen nei de útstjoering fan 'e taspraak fan V. Putin oer de Russyske oligarchen, liet itselde nijskanaal dat dizze taspraak weromhelle, it dizze kear sjen yn 'e foarm fan in rôljende line. En ferrassing, ferrassing, ik fûn de foarige taspraak werom, útsein dat de lêste sin, dy't sei: "neffens harren is it in teken fan it hearren ta in superieure kaste, in superieur ras", fuorthelle wie. De sjoernalist sitearre dizze taspraak om de nasjonalistyske geast fan 'e Russyske presidint te beklamjen, mar it wie needsaaklik om syn beskuldiging fan nazisme, dy't hy taskriuwt oan it Jeropeeske kamp fan 'e NAVO, foar sjoggers te ferbergjen.

De situaasje fan 'e oarloch tusken Ruslân en Oekraïne hat al gefolgen dy't my tastean de profesije fan Daniël 11:40 oant 45 te befêstigjen. Yndied, it wichtichste gefolch fan 'e searje sanksjes dy't oplein binne oan Ruslân, mar ek de ekonomyske blokkade fan Oekraïne, in wichtige eksporteur fan weet nei in protte lannen, ynklusyf Egypte, sil in wrâldwide fiedselkrisis produsearje dy't benammen dramatysk sil wêze foar minder ûntwikkele lannen. De hongersneed sil dizze

Afrikaanske befolkingsgroepen sadwaande yn opstân bringe en weagen fan ymmigraasje nei Jeropa útllokje. Honger, tafoege oan 'e boargerlike en religieuze haat fan moslims tsjin it eardere koloniale Jeropa, sil foarm en motivaasje jaan oan 'e agresje fan 'e " *kening fan it suden* " neamd yn Dan. 11:40. De Oekraynske opstân sil eins allinich de trigger west hawwe fan 'e haat dy't Ruslân derta liede sil om West-Jeropa op it juste momint binnen te fallen. Mar it is al mooglik te begripen dat yn tsjinstelling ta wat lang presintearre waard as treast foar de ekonomyske ruïne fan Frankryk en syn ferlies fan ûnôfhinklikens, nammentlik "de foarming fan Jeropa om oarloch tusken syn folken te foarkommen", de kommende ruïne feroarsake sil wêze troch de talitting fan Poalen ta Jeropa. Lykas ik al sein haw, is religieuze opposysje it wapen dat God brûkt om de ûntrou fan kristlik Jeropa te straffen. Poalen, dat sûnt 1945 ûnder Russyske besetting bleaun wie, krige ûnôfhinklikens yn 1990, mei in winsk nei wraak op Ruslân. Dit Poalske folk wie oan beide kanten fan 'e Oekraynske grins fêstige. Ek, krekt doe't West-Dútslân East-Dútslân werom krige by de ynstoarting fan it Sovjetkamp, woe it Jeropeeske Roomsk-Katolike Poalen it Oekraynske diel fan syn folk werombringe yn it Westerske kamp. Dizze strategyske situaasje is des te rjochtfeardiger, om't folken tradisjoneel definieare en ferienige wurde troch religy, erfd en oerdroegen fan heit op soan. Frankryk kaam út dizze situaasje troch syn sekuliere republikeinske karakter oan te nimmen, mar it is in útsûndering, en dizze kar hat syn lêste flok taret, om't in protte potinsjeel tsjinoerstellde en fijannige religys op syn boaiem ûntwikkele binne. Op in ûnderlizzende manier hawwe de katolike en protestantske Feriene Steaten, waans hjoeddeiske lieder sels katolyk is, it katolisisme fan Poalen eksploitearre om syn ynfloedsgebieten fan ortodoks Ruslân ôf te pakken. Wêr't de paus in religieus motyf fynt, fine de Feriene Steaten in polityk motyf as ekonomyske en politike wrâldlieder. En foar God is syn motivaasje de kollektive straf fan in minskheid dy't bestiet út folken dy't ûnderwurpen binne oan alle winen fan religieuze lear, elk skuldiger as de foarige.

De nammen fan 'e grutte figueren dy't in wichtige rol spylje by it rjochtsjen fan it lot fan 'e wrâld, jouwe ús tige ynstruktive ferburgen berjochten. De Russyske en Oekraynske presidinten hawwe deselde foarnamme yn it Russysk en Poalsk, respektivelik Vladimir en Volodymyr, wat "prins fan 'e wrâld" betsjut. It docht bliken dat efter dizze twa Russyske en Poalske folken in iuwenâlde striid leit tusken it Russysk-Otterdokse leauwe en it Poalske Roomsk-Katolike leauwe. Se hawwe lang fochten om it kristlike leauwe op ierde te fertsjintwurdigjen, en sa de wrâld religieus te dominearjen. Beide, troffen troch Gods flok, wurde laat troch Satan, " *de prins fan dizze wrâld* ", neffens Jezus Kristus. Dan betsjut de Poalske namme fan 'e presidint fan Oekraïne, "Zelensky", net dat hy in fûleindige skier is, mar it eigenskipswurd " *grien* ", de kleur fan " *dea* " yn Iepenbiering 6:8: " *En ik seach, en sjoch, in grienich hynder.* " *En syn namme dy't derop siet wie Dea, en Hades folge him mei. En harren waard macht jûn oer in fjirde part fan 'e ierde, om te deadzjen mei swurd, en mei hunger, en mei de dea, en mei de wylde dieren fan 'e ierde.*

Hjirút kinne wy begripe dat dizze dappere man, oant it punt fan roekeloosheid ta, troch God brûkt wurdt as lokmiddel om, troch syn dúdlike ferlieding, de Westerse autoriteiten yn syn oarloch te lokjen. It is al lang lyn dat...

De sanksjes tsjin Ruslân hawwe dizze bedriuwen ta meistridders fan 'e Oekraynske tsjinstanner makke. Mar út eangst foar de mooglike takomstige gefolgen, net bewust dat se foarsein binne yn Dan. 11:40-45, dogge dizze autoriteiten as leauwe se yn winsklike takomstige regelingen mei Ruslân. Wy binne sa tsjûge fan 'e konstruksje fan in dramatyske ynternasjonale situaasje waans úteinlike gefolch de ferneatiging fan folken en, foar in grut part, dy fan harren befolkingen sil wêze.

Sykje net op ierde in folk dat troch God seinige is; der is gjinien of net mear ien. Mar jo kinne ûnder al dyjingen dy't besteane, guon minder ferflokt fine, mar dochs ferflokt.

Witte hoe te lústerjen

De kwaliteit fan ús begryp hinget ôf fan goed harkjen. Yn in taspraak hâldt de wize man allinich de wurden dy't er heart, sûnder de oerbrochte boadskip te ekstrapolearjen of te oerinterpretearjen. De aktuele barrens litte my dizze les befêstigje. Oangeande de oarloch tusken Ruslân en Oekraïne die in Russyske generaal in ferklearring yn in lakonike toan en kundige in weromlûking fan Russyske troepen oan út 'e regio Kyiv, de haadstêd fan Oekraïne. De mediawrâld pakte dit berjocht oan en binnen in pear dagen waard it ferrassenderwize in belofte fan V. Poetin om dizze regio mei rêst te litten. Neffens de Russyske generaal waard lykwols gjin fredesboadskip presintearre, en ik soe sizze dat dit lakonike berjocht krekt oarsom in weromlûking fan troepen op 'e grûn iepenbiere, wat eangsten foar in massaal gebrûk fan loftbombardeminten koe hawwe oproppen. Want de Russen bombardearje it plak net dêr't har eigen fjochters stasjonearre binne. Lykas men miskien bang west hie, yndie, in pear dagen letter waarden yntinsive loftbombardeminten wer oppakt. En op 'e mediakanalen wurdt V. Poetin beskuldige fan in liger te wêzen, fan de man te wêzen dy't syn beloften noait hâldt. Mar wannear die V. Poetin dizze belofte? Nea, om't dizze belofte allinnich konstruearre is yn 'e gedachten fan 'e sjoernalisten en spesjalisten dy't har begeliede yn har optimistyske ynspiraasje. Se wolle allegear dat dizze oarloch sa min einiget dat har optimisme de oerhân krijt boppe de wurden en de útroppen wurden dy't heard wurde. Dêrmei litte de ynformanten harsels ûnweardich sjen foar har berop, om't de mannichte dy't nei har harket, ferkeard ynformearre is ynstee fan ynformearre. Ik haw al sein dat, nei myn miening en basearre op it bewiis, V. Putin syn strategy oanpast neffens it gedrach fan it fijannige kamp. Twongen troch it fûle ferset fan 'e Oekraïners komt it Russyske kamp tsjin snipers dy't ferburgen binne yn 'e flierren fan ferfallen en útrûge gebouwen, ree om yn te storten. Op dizze manier wurdt de ferovering fan stêden tige lestich en wurdt it berikt mei tefolle deade soldaten. Yn 'e Balkanoarloch wiene de Feriene Steaten tefreden om "Belgrado", de Servyske haadstêd, te bombardearjen fan in hichte fan tsientûzen meter, sûnder risiko foar har bommewerperfleantugen en har bemanningen. En tidens de Twadde Wrâldoarloch slaggen de Russen sels deryn om te foarkommen dat Dútske troepen de stêd Stalingrad ynnamen. Tusken de muorren en de ruïnes wie de opmars fan 'e troepen kostber yn minskelibbens en it Dútske leger belibbe dêr it begjin fan syn nederlagen. Mei sokke histoaryske ûnderfining moat it Russyske leger dizze swierrichheid ferwachte hawwe en dit

bewiist dat dit Russyske kamp him yn 'e eskalaasje meinimme liet, en op 'e grûn it effektive ferset fan 'e Oekraïners yn 'e stêden opnij ûntduts. Derneist is it gebrûk fan it teleskopyske sicht, eartiids allinich reservearre foar snipers, wiidferspraat op moderne repetearjende wapens. En it gefolch is in ferskriklik deadlike effektiviteit foar beide kanten.

It is wolbekend dat in minske, skieden fan God, allinnich heart wat er hearre wol. Omdat er syn oardiel basearret op syn persoanlike gefoelens. Ek hearsket dit persoanlike oardiel boppe de hearde taspraak. Yn it tinken fan dizze man krije wurden in pejorative ynterpretaasje dy't de hearde wurden yn diskredyt bringt. Ik sjoch sjoernalisten dy't har haat tsjin V. Putin sjen litte, en har miening is steefêst itselde. En de mannichte harkers en sjoggers wurdt hieltyd fiede mei dizze Westerske haat. Dizze oermjittige haat liedt ta de rjochtfeardiging fan sanksjes dy't gau bestraft wurde sille troch in wraaksuchtich Ruslân.

"Min harkjen" ferfoarmet de berjochten dy't oerbrocht wurde, sawol boargerlik as religieus. It is dêrom net ferrassend dat dejingen dy't hjirfoar ferantwurdlik binne, tagelyk net yn steat binne om de godlike religieuze easken dúdlik te begripen dy't autentyk formulearre binne troch de Geast fan God yn Syn Hillige Bibel.

De flaters fan it Westen

Yn oerienstimming mei de foarige les, witte dejingen dy't net witte hoe't se harkje moatte, net hoe't se harsels mei strangens en earlikheid beoardielje moatte. Sa, as se de ferwiten hearre dy't V. Putin formulearre hat oer it type Westerske maatskippij dat hy foar God omskriuwt as " **dekadint** ", en dy't oanhâldend har mentale transformaasjes en de omkearing fan har âlde sekuliere wearden oanklaagt, ûntkenne se dit bewiis en keare se syn wurden tsjin him, en geane sels safier dat se him waansin taskriuwe. Nimmen kin lykwols bestride dat homoseksualiteit, lang beskôge as skamtefol en feroardiele, yn 'e lêste jierren hjoed legalisearre, legitimearre en krimineel ferbean is. Litte wy harkje nei wat God oer dit ûnderwerp ferklearre hat.

De earste les ferskynt yn 'e ûnderfining fan 'e ferneatiging fan " *Sodom en Gomorra* ", nei it besyk fan twa ingels dy't " *Lot* ", de neef fan " *Abraham* ", yn syn hûs liede. Om't se homoseksualiteit en brutaliteit praktisearren, woene de goddeleaze ynweners de twa besikers ûnderwerpje oan har ôfgryslike seksuele praktyk, en om te ûntkommen oan 'e razende kliber, sloegen de twa ingels har blyn. Se seagen it fjoer net dat út 'e himel foel yn stiennen fan baarnende swevel dy't har fertarre, tegearre mei de twa goddeleaze stêden fan 'e woltierige delling. Wy fine dit ferslach yn Gen. 19:1 oant 29.

De twadde godlike boadskip wurdt jûn oan 'e Hebréeërs, it folk fan God, yn Lev. 20:13: " *As in man by in man leit as by in frou, hawwe se beide in ôfgryslike saak dien; se sille wis ter dea brocht wurde; har bloed sil op har wêze.* " Mar dit gefal is mar ien ferbod ûnder oaren neamd yn Lev. 20:1 oant 27. En ik spesifisearje dat al dizze ferordeningen har wearde behâlde yn it nije ferbûn. Dêrtroch wurdt it Westen troch God skuldich beoardiele oan it beoefenjen fan in protte ôfgrysligheden dy't hy mei de dea straft. De stjerlikens dy't de minskheid yn

ús tiid treft, troch firussen, sykten, hongersneeds of troch oarloppen, folbringt dêrom syn rjochtfeardige straf. Yn it âlde ferbûn naam dit oardiel al de foarm oan dy't beskreaun wurdt yn Ezech. 9:4 oant 7:

“ De Heare sei tsjin him: ‘Gean troch de stêd, troch de stêd Jeruzalem, en set in teken op 'e foarholle fan 'e mannen dy't suchtsje en roppe oer al de gruwels dy't yn 'e stêd dien wurde.’ En hy sei tsjin de oaren dy't foar my stiene: ‘Gean him efternei troch de stêd en slach; lit jimme each net sparje en gjin meilijen hawwe.’ Deadzje en ferneatigje de âlde mannen, de jonge mannen, de jongfammen, de bern en de froulju; mar kom net yn 'e buert fan ien dy't it merk op him hat; en begjin by myn hillichdom! Se begûnen by de âldsten dy't bûten it hûs wiene. Hy sei tsjin harren: "Unreinigje it hûs en folje de foarhôven mei de deaden! Gean derút!" Se gongen derút en sloegen de stêd del. »

Fersen 8 oant 10 iepenbierje Gods gedachte dy't dizze moardnerige lilken rjochtfeardiget, dy't allinich ûnderskieden wurdt troch Gods hilligens fan dy fan kening Herodes dy't de bloedbad fan 'e bern fan Bethlehem befele. De foltôging fan dizze ferneatiging yn -586 waard yn +70 folge troch dy útfierd troch de Romeinen, mei deselde moardnerige en ferneatigjende fêstberadenens foar de stêd Jeruzalem, har ynwenners en har hillige timpel, wat de profesije fan Dan. 9:26 befêstiget.

Fersen 8 oant 10

" Wylst se oan it slaan wiene, wylst ik der noch oerbleau, foel ik op myn gesicht en rôp út: 'Ach, Heare Heare, sille Jo al wat oer is fan Israel ferneatigje troch jo grime oer Jeruzalem út te storten?'" Hy antwurde my: De ûngerjuchichheid fan it hûs fan Israel en Juda is grut en ûnbedich; it lân is fol bloedfergieten, en de stêd is fol ûnrjocht; want se sizze: 'De Heare hat it lân ferlitten, en de Heare sjocht it net.' Ik sil ek gjin meilijen hawwe, noch sil ik genede hawwe; Ik sil har dieden op har eigen hollen weromjaan. »

Troch te spesifisearjen dat de ûngerjuchichheid fan Israel " oermjittich " is, befêstiget God dat syn geduld beheind is en syn oanbod fan ferjouwing metten is.

Hoe skealik en skriklik is de ûnsichtberens fan 'e libbene God yn syn gefolgen. It populêre sprekwurdt seit: "As de kat fuort is, sille de mûzen boartsje." Minskemûzen wurde ferrifeld troch har eagen, want hoewol ûnsichtber, is de grutte "Kat" yndie dêr, en it is dêrom ûnder syn blik dat se dûnsje. Hy dy't noait sliept, mar dy't permanint oer al syn skeppingen waakt, wist sels fan tefoaren it hege nivo fan ûndogenskens en gruwelen dy't de lêste minskheid karakterisearje soene, en hy koe sadwaande syn lêste straffen foarsizze. Nei de twa foargeande straffen dy't neamd binne, sil dy fan 'e " sechste trompet " folbrocht wurde mei deselde grime en fersterke destruktive krêft.

Dan sille wy de feroardieling fan 'e ôfgryslke homoseksualiteit fine yn 'e wurden fan Paulus, de trouwe tsjûge fan Jezus Kristus, yn Rom. 1:24 oant 32.

" Dêrom joech God harren oer yn 'e begearten fan harren eigen herten oan ûnreinheid, om harren eigen lichems ûnderinoar te ûntearjen. dy't de wierheid fan God ynruile foar in leagen en it skepsel oanbeaen en tsjinnen ynstee fan de Skepper, dy't priizge wurdt foar ivichheid. Amen! Dêrom joech God harren oer oan ûndogenske genegenheden: want sels harren froulju feroaren it natuerlike

gebrûk yn wat tsjin de natuer is. **En likegoed lieten de manlju it natuerlike gebrûk fan 'e frou achter en baarnden yn harren lust nei elkoar, manlju mei manlju dy't it ûnfatsoenlike diene, en yn harsels de straf fan harren dwaling ûntfange dy't te tankjen wie.** En om't se God net yn harren besit hawwe woene, joech God harren oer oan in ferdorven geast, **om te dwaan wat net geskikt is**, fol mei alle ûnrjochtfeardichheid, goddeleazens, gierigens, kwea-aardichheid; fol oergeunst, moard, rûzje, bedroch, kwea-aardichheid; roddels, lasterders, goddeleazen, arrogante, heechmoedige, opskeppers, útfiners fan kweade dingen, ûngehoorzaam oan âlden, sûnder begryp, sûnder leauwe, sûnder natuerlike genede, sûnder genede. En **hoewol se witte it oardiel fan God, en ferklearret harren dy't sokke dingen dogge de dea wurdich, net allinnich dogge itselde, mar goedkart ek dejingen dy't se dogge.** »

Fan it begjin ôf fan dit sitaat ferwiist it wurd ûnreinheid nei dizze seksuele ôfwikingen, en wy sille it weromfine yn 'e dingen dy't Jakobus, de broer fan Jezus, yn 'e namme fan 'e "tolve apostels" foarskriuwt oan 'e nije bekearden út it heidendom. Dizze lear ferskynt yn Hannelingen 15:19 oant 21.

" *Dêrom bin ik fan betinken dat der gjin swierrichheden makke wurde moatte foar dy heidenen dy't ta God bekeard binne.* " De neamde " swierrichheden " gongen oer de praktyk fan " *besnijen* " fan it fleis, dy't dêrom net oplein wurdt oan nije kristenen fan heidenske komôf.

" *mar lit it harren skreaun wurde dat se har ûnthâlde fan fersmoarging fan ôfgoaden, en fan seksuele ymmoraliteit, en fan dingen dy't fersmoard binne, en fan bloed.* " " **De seksuele ymmoraliteit** " dy't yn dit fers oanhelle wurdt, ferwiist nei **de "ûnreinheid"** fan Paulus syn eardere opmerkings. Tink derom dat Jakobus ek it ferbod neamt op it iten fan " *dingen dy't fersmoard binne en bloed* ". ", dingen dy't ferordeningen binne fan it âlde ferbûn en dy't presintearre wurde yn it boek Leviticus, it tredde boek skreaun troch Mozes. Mei dizze namme wurdt de ferbining fêststeld mei it folgjende fers, en dizze ferbining befêstiget de kontinuïteit fan it godlike ferbûn dat gjin ferskil hat foar it âlde, útsein syn fûnemint op dierlik bloed en foar it nije, syn fûnemint op it minsklik bloed fan Jezus Kristus.

" *Want Mozes hat fan generaasjes ôf yn elke stêd minsken dy't him preekje, om't er elke sabbat yn 'e synagogen foarlêzen wurdt.* "

Dit lit sjen dat de betingsten fan it ferbûn tusken God en syn útkarden ivich binne fan it begjin oant it ein. Utsein dat twa tredde fan 'e seistûzen jier fan 'e tiid fan it foarstel fan heil, it minsklik bloed dat frijwillich troch Jezus Kristus fergetten is, kaam om de dieroffers te validearjen dy't him oant him symbolisearren. Troch syn ierdske tsjinst waard de symbolyk fan 'e âlde riten begryplik en learde de minskheid dat har Skepper har de mooglikheid biedt om te profitearjen fan syn heil oanbean troch syn "genade". As de term "genade" ynienen yn Kristus ferskynt, is de tapassing dêrfan oan 'e oare kant ivich west fan Adam oant de lêste útkarde dy't rêden is by de weromkomst fan Kristus, mar foar it ein fan 'e tiid fan "genade" dy't deroan foarôfgiet.

Ferlossing troch genede is ûnrjochtfeardich yn kontrast steld mei de ferlossing dy't ûnder it âlde ferbûn oanbean waard. Gods plan is sa ferfoarme, en sûnde is werombrocht, de drager en oarsaak fan 'e flokken dy't it straffe. Der is

gjin gebod yn 'e Bibel dat út 'e mûle fan God kaam dat it legitiem is om te ferachtsjen. God sprekt ta syn útkarden, wêzens begiftigd mei yntelliginsje, dy't alles analysearje en behâlde wat goed en rjochtfeardich is. De wetten fan 'e profetyske feesten opholden mei de ferfolling fan wat se profetearren; en it bloed fan Jezus ferfong dierbloed, mar alles oars behâldt syn wearde en bliuwt it wurdich om neilibbe en respektarre te wurden troch it yn 'e praktyk te bringen. It is op dizze manier dat, troch it werombringen fan 'e wiere standert fan leauwe, syn lêste útkarden har himelske Heit ferhearlikje, yn Jezus Kristus dy't weromkomt.

De ferlieding fan frijheid

Dizze ferlieding fan frijheid leit oan 'e woartel fan it hjoeddeiske konflikt tusken Oekraïne en Ruslân. En de wiere skuldige foar dizze situaasje is dit âlde lân mei de namme Frankryk. De oantrekkingskrêft fan frijheid hat him yn 'e rin fan 'e tiid ûntwikkele sûnt syn revolúsjonêre ûnderfining tusken 1789 en 1798, mar ek yn 'e útwreiding fan syn skiednis oant ús hjoeddeiske tiid. En it krúsjele punt fan 'e fêstiging fan dizze republikeinske frijheid wie om Frankryk te lieden om himsels te befrijen fan hearrigens oan God, syn ferordeningen en syn foarskriften. Dit ûnderwerp is sa wichtich dat God it foarspelde yn Iepenbiering 11:10: " *En fanwegen har sille se bliid wêze en jubelje, en sille se elkoar kado's stjoere, om't dizze twa profeten dejingen dy't op ierde wenje, pleagen hawwe.*" » De " *two profeten* " binne de bibelske geskriften fan 'e twa opienfolgjende ferbûnen wêryn God syn oardielen oer de minskheid iepenbiere. De profesije ropt de autodafes op wêr't dizze religieuze geskriften yn stapels ferbaarnd waarden op 'e Place de la Liberté, no de Place de la Concorde yn Parys. Us hiele Westerske maatskippij wie boud op 'e " *bliidskip en blydskip* " dy't yn dit fers neamd wurdt. En God kin noch lilker wurde, om't dizze freugde basearre is op syn útsluting. Tagong ta folsleine frijheid hat dizze moderne folken ta sûndereregimes makke dy't God ta de deastraf feroardiele. Mei de tiid hat God it weefsel fan it lot fan folken weefd. Frankryk evoluearre fan Republyk nei Republyk oant syn 5e, ^{dêr't} de nasjonale presidint de quasi-monargyske macht werom krige. Mar op moreel nivo is it hieltyd leger sakke. Yn 'e lêste jierren fan ús tiid hat it syn ynfloed ferlern en wurdt it ynhelle en beynfloede troch de gekke ideeën dy't ferskine yn 'e Feriene Steaten en Kanada; twa oare wichtige sûndereregimes foar YaHWéH.

Yn Oekraïne, dat ûnôfhinklik wurden is, hat it model fan Westerske frijheid dat yn Frankryk ferskynde, by de heal-Poalske, heal-Russyske befolking it winsk wekker makke om har op har beurt te fermeitsjen troch Frankryk te imitearjen, dat religieuze taboes ôfwissd hat en de grinzen fan syn eigen wetten stelt. Sa leare wy dat Oekraïne sûnt 2014, ûnder syn opienfolgjende regearingen, lokkige dagen belibbe hat; in lok dat troch God ôfwissd wurdt. En sûnder Gods oardiel te negearjen, reproduseart de jonge presidint Zelensky foar ús eagen dizze appetit foar Westersk libben frij fan al syn taboes. De skiednis werhellet himsels allinich, yn befêstiging fan dizze ferklearring fan kening Salomo sitearre yn Prediker 1:9: " *Wat west hat, is wat der wêze sil, en wat der dien is, is wat der dien wurdt, der is neat nijs ûnder de sinne .*"

Yn Jeropa giet de tsjinstelling tusken East en West iuwen werom en is benammen basearre op harren religieuze skieding; it Easten hat sûnt de 11e ^{iuw} de Romeinske pauslike oerhearsking ôfwiisd. Yn it Alde Ferbûn bleau de skieding fan folken it strafwapen dat God brûkte tsjin syn ferbûnsfolk doe't se ûntrou bliken. De Filistijnen spilen dizze rol foar God yn 'e tiid fan 'e rjochters en de keningen fan Israel en Juda. Under Daniël waard dizze rol jûn oan 'e Chaldeërske kening Nebukadnessar. Doe, yn 'e tiid fan Kristus, waard it tabetroud oan 'e Romeinen. En yn ús eintiid wurdt de straffende rol jûn oan it machtige Ruslân. Dit Russyske folk koe ek ferliede wurde troch de Westerske frijheid, en yn werklikheid soene benammen jonge minsken dizze kar meitsje. Mar God pleatste it folk ûnder lieding fan in autoritêre man, en Ruslân fûn, yn Vladimir Putin, de presidint dy't de "heit fan it folk" wie dy't Jozef Stalin yn syn tiid wie. God pleatste yn dizze man, oarspronklik korrupt lykas de mearderheid fan 'e minsken dy't fan him skieden binne, syn oardiel oer de Westerske maatskippij, lykas de winsk om it te bestriden. Yn it earstoan stelde hy himsels as doel om syn Ruslân te beskermjen, mar hiel Ruslân, om't hy noait it idee akseptearre om de Russyske gebieten dy't har ûnôfhinklikens krigen by de ynstoarting fan it Sovjetrezjym definityf te ferliezen. Mei grutte soarchleazens fermannichfâldige West-Europa arrogant syn fernederingen foar it mislearre Ruslân. Dit foarbyld sil jo begryp dúdliker meitsje: tidens in besite oan Frankryk waard in hege amtner fan it Russyske rezjym mei de namme Vladimir Zhirinovsky, benammen agressyf tsjin it Westen, troch sjoernalisten mei aaien begoaid. En oan Russyske kant wurdt dit soarte nijs net fergetten. Itselde jildt foar de Amerikaanske bombardeminten op syn Servyske bûnsgenoat yn 'e Balkanoarloch; in ûnderwerp dat al neamd is. Ruslân hat dêrom meardere redenen om syn eare te wreken, fertrape en ferachte troch it Westen, dat arrogant wurden is, om't it tefolle selsbetrouwen hat yn 'e beskerming fan it Amerikaanske nukleêre skyld, benammen.

Eins binne de Europeanen yn 'e fal fallen dy't God foar harren lein hat. Ynstee fan it fjoer te blussen dat troch it Oekraynske ferset oanstutsen wie, hawwe se der brânstof oan tafoege troch te besluten om Russyske finansjele en ekonomyske belangen oan te fallen; dit oanstutsen troch Joe Biden, de lieder fan 'e Feriene Steaten. Wylst Ruslân tefreden wêze koe mei it weromwinnen fan syn eardere gebieten, jout syn wrok tsjin it Westen dat it ferfolget it no redenen om it direkt te bestriden. En it is troch dizze ierdske oarsaken dat God syn geastlike doel berikt, syn oardiel dat parallel en op in komplementêre manier foarsein is, wat it pauslike Jeropa en Israel de twa doelen fan syn likens makket, yn Daniël 11:40 oant 45; Ezechiël 38 en 39; Sacharja 14:2; en Iepenbiering 9:13 oant 21. It is wichtich om te begripen dat, om minsken te ferdielen en har te lieden ta fjochtsjen, God skiedings hat fanwegen religieuze opsjes, mar ek fanwegen dyjingen dy't it gefolch binne fan alle konsepten dy't it minsklik ferstân kin jaan oan in organisaasje fan 'e maatskippij. Oer de hiele ierde wurde dizze mentale ferdielingen befêstige yn 'e skepping fan politike partijen, waans twa absolute tsjinstellingen krekt it Ingelske kapitalisme fan 'e Feriene Steaten en it kommunisme wiene dat berne waard yn 'e Oktoberrevolúsje fan 1917 yn it ortodokse en tsaristyske Ruslân. Mei V. Putin is Ruslân net langer kommunistysk, mar is it de konkurrint bleaun dy't troch de Feriene Steaten hate waard sûnt it ein

fan 'e Twadde Wrâldoarloch. Yn 1945, om Nazi-Dútslân ôf te meitsjen, seagen de Russyske troepen op it punt om Berlyn te berikken, en hiene de Feriene Steaten in race ynset om tagelyk mei harren yn Berlyn oan te kommen. En al by de Jalta-akkoarden yn 1945 ferkundige de Amerikaanske generaal George Smith Patton yn minne termen, dy't ik hjir net werjaan, de needsaak om kommunistysk Ruslân te bestriden om syn Marxistyske kollektivistyske ideology te ferneatigjen, dy't hy hate. Mar neist dizze oarsaken fan skieding brûkt God de ferfanging fan generaasjes, om't arrogante en ûnerfarne jeugd dy't oan 'e macht set wurdt, de flaters fan it ferline nei wille werhelle makket en dan ekstreme agressieve aksjes autorisearret.

Sûnde en wier leauwe opnij definiearre

De bibelske ferwizing yn 1 Johannes 3:4 jout de folgjende definysje foar sûnde: " *Want sûnde is de oertreding fan 'e wet .*" En " *de wet* " ferwiist nei alle lear dy't yn 'e hiele Bibel stiet. Dizze definysje is wier, mar it is net langer geskikt foar de redenearyjende geasten fan ús heech yntellektuele tiidrek. Dêrom sil ik it opnij definiearje, rekken hâldend mei it grutte ivige plan dat God foar syn útkarden taret hat. Sûnde vat alles gear dat minske of ingel fan God skiedt. En wat syn skepsels fan him skiedt, is te finen yn 'e frije opfetting fan 'e libbensstandert dy't elk goedkart, dat is, yn 'e wil fan elk fan syn skepsels. Sadat sûnde úteinlik bestiet út it net goedkarren fan 'e karren dy't God makke hat.

Ik haw ris in persoan moete dy't myn profetyske útlis like te wurdearjen en sy hie sterk tsjûge fan har leauwe yn 'e weromkomst fan Kristus foar it jier 1994 dat ik har jûn hie. Nettsjinsteande dit tsjûgenis ta eare fan God, akseptearre se myn oankundiging fan 'e tredde wrâldoarloch, symbolisearre troch de " *sechste trompet* " fan Iepenbiering 9, net. As gefolch dêrfan ferliet se it Adventistyske leauwe doe't de datum 1994 foarby wie. Dizze ûnderfining lit sjen hoe't God minsken net it rjocht jout om yn syn iepenbieringen te sortearjen tusken wat wy leuk fine en wat wy net leuk fine. It sortearjen liedt ta in ûnûntkomber breuk, om't elke ridlike geast it begripe kin, God sil gjin opstannige geast yn syn ivichheid bringe nei't hy sûnde en de gefolgen dêrfan 6000 jier op ierde ferneare hat, dit om him definityf te eliminearjen.

Dizze absolute goedkarring fan godlike wurken en wetten ferklearret wêrom't it oantal útkarden yn 'e Bibel fertsjintwurdige wurdt troch in " *lytse keppel* ", " *in oerbliuwsel* " neffens Iepenbiering 12:17.

Sa'n godlike eask is logysk ûnbegryplik foar moderne Westerske geasten dy't fiede wurde troch demokratysk-republikeinske gedachten. Foar de normale Westerske minske wurdt de wet oannaam troch in stimming ûnderwurpen oan mearderheidsregel. Der is neat lykas dit yn 'e foarm fan godlik libben, dêr't it God is dy't de standert fan it goede stelt, dat is, wat hy goedkart en segenet, en dy fan it kwea, dat is, wat hy ôfkeurt en feroardielt ta de dea, of net om te oerlibjen. In populêre sjonger hat terjochte oanjûn dat men gjin oerienkomst mei God meitsje kin lykas men mei de duvel kin. It is dêrom mei folsleine kennis fan 'e feiten dat hy him ôfwiist en syn saak wurdt dield troch al dyjingen dy't de Bibel lêze, of

beweare folgelingen dêrfan te wêzen, of beweare folgelingen fan God sels te wêzen, sûnder rekken te hâlden mei de iepenbiering fan syn plannen.

Ek is it net sûnder reden dat God iepenbieret wat hy docht oan syn wiere útkarden, om't syn iepenbieringen allinich foar har reservearre binne. Troch syn plannen te ûntdekken, goedkarre en wurdearje syn útkarden se. Omkeard sille dejingen dy't net by him hearre se net leuk fine en harsels sa diskwalifisearje foar de ivichheid dy't hy biedt yn Jezus Kristus. De autorisaasje om syn mystearjes te begripen dy't op in fersifere manier iepenbiere binne, foarmet de moaiste skat dy't in minske kin krije yn syn reis yn it ierdske libben. En ik sil jo in goede reden jaan om josels mei leauwe, dat is, perfekt fertrouwen, oer te jaan oan ús God, skepper fan alle foarmen fan libben en dingen. Dizze reden is net te stopjen en ûnbestriden: **hy is perfekt**. No, per definysje is perfeksje net perfeksjonearber, hy fertsjintwurdiget de heechste graad op alle gebieten; perfekt yn leafde, perfekt yn justysje, perfekt yn straffen en perfekt yn beanningen. It ienige obstakel foar dizze perfeksje is minsklike ûnfolsleinens, dy't de natuerlike, fleislike minske liedt ta leafde foar it dwaan fan wat God kwea neamt. Yn sa'n gefal bliuwt foar de minske allinnich oer om syn ûnfoldwaandeheid mei ivige, himelske wearden te akseptearjen, en as sadanich moat hy it lot fan it stjerren yn syn ûntefredenens akseptearje. Want der sil yn 'e ivichheid gjin plak wêze foar in tsjinstanner. Dêrom beoerdielet God, by it selektearjen fan harren, elk fan syn útkarden mei perfekte earlikens; hy makket gjin útsûndering foar ien en is net skuldich oan hokker favoritisme dan ek. Mei sokke rjochtfeardigens kin hy allinich dyjingen dy't hertstochtlik fan wiere rjochtfeardigens hâlde, syn eigen, mei rjochtfeardiging tefreden stelle.

De hjoeddeiske oarloch tusken Ruslân en Oekraïne liedt ús ta in posysje ûnder it each fan 'e Heechste Rjochter, dy't ek de Oarder is fan 'e minsklike moardpartijen dy't dermei gepaard geane. Om dizze ferskriklike dingen lykwols goed te keuren, moat men Gods oardiel en de skuld dy't hy taskriuwt oan 'e twa wichtichste stridende partijen goedkarre en diele. It is op dit nivo dat jo syn feroardieling fan 'e katolike en ortodokse religys dy't belutsen binne by dizze fjildslaggen begripe moatte. Der is gjin rjochtfeardige oarsaak foar minsken dy't God ûnrjochtfeardich oardielt. Lykas ik earder útlein haw, hat de hjoeddeiske oarloch, foar God, it ienige doel om de West-Jeropeeske folken by de aksje te belûken. Troch de kant fan it Oekraynske kamp tsjin Ruslân te kiezen, posisjonearje se harsels as fijannen fan 'e lêste. Eins twingt de hjoeddeiske oarloch minsken om harsels te posysjonearjen yn ôfwachting fan 'e grutte Jeropeeske en wrâldwide konfrontaasje dy't God foarsein hat, troch Daniël yn Daniël 11:40 oant 45, en troch Johannes yn Iepenbiering 9:13 oant 21. Wy binne tsjûge fan 'e foarming en hergroeparring fan 'e twa wichtichste tsjinoerstelde kampen. Dizze twa meast brûkbere en wichtige ferwizings jouwe dizze oarloch it motyf fan 'e straf fan it ferlitten fan 'e sabbat, ferfongen troch de Romeinske snein sûnt 7 maart 321. Wy sille lykwols moatte wachtsje om te sjen hoe fier't dit konflikt sil berikke om de heul hege skuld te ûntdekken dy't de godlike Hear Jezus Kristus jout oan dizze oertreding fan syn hillige sabbat. Want hy profetearre de himelske rêst fan it sânde millennium wûn, foar syn útkarden en troch syn ienige oerwinning dy't hy oer sûnde en dea helle, troch syn ierdske ynkarnaasje. De oertreding fan 'e sabbat

foarmet in oanfal tsjin 'e bittere en pynlike striid dy't hy fierde tidens syn ierdske tsjinst om syn útkarden te rêden; it fjochtsjen tsjin 'e sabbat is as it fjochtsjen tsjin 'e beleanning fan syn rêdende striid wêrfan hy oerwinnend kaam. Dit is de boadskip dy't hy oan syn útkarden bringt troch de symboalyske bylden fan dit fers út Iepenbiering 9:13, wêr't skreaun stiet: " *De sechsde ingel blies. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is .*" Dizze " *stim* " komt fan 'e universele (*fjouwer*) macht (*hoarnen*) fan it krús symbolisearre troch " *it alter* "; it is dêrom de " *stim* " fan Jezus Kristus. De grime fan 'e godlike Kristus wurdt ús iepenbiere troch de ferskriklike oarder dy't syn mûle útdrukt yn fersen 14 en 15 dy't folgje: " *en sizzende tsjin 'e sechsde ingel dy't de trompet hie: Lit de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat.*" En de *fjouwer ingels waarden frijlitten, dy't ree wiene foar it oere, en de dei, en de moanne, en it jier, om in tredde fan 'e minskheid te deadzjen.* " Yn fers 14 ferwiist " *de grutte rivier de Eufraat* " nei Europa, dêr't hjoed de dei oarloch útbrekt. It is al needsaaklik om de oerienkomst te notearjen tusken de wurden Eufraat en Europa, waans earste twa fokalen oerienkomme mei it akronym "EU", dat oan 'e westkant it hjoeddeiske Feriene Europa oantsjut. Tink net dat jo dit detail oan tafal taskriuwe kinne; it is allinich in subtile alluzje betocht troch de útfinende en kreative geast fan 'e Almachtige God. Mar neist dizze alluzje oantsjut dizze namme " *Eufraat* " Europa dat religieus dominearre wurdt troch it Roomsk-Katolike pauslike rezjym symbolisearre troch " *de hoer* ", " **Babylon de grutte** ", dy't sit op dizze " *rivier* " oantsjut troch " *de protte wetters* " yn Iepenbiering 17:1: " *Doe kaam ien fan 'e sân ingels dy't de sân skalen hiene en spruts mei my en sei: 'Kom, ik sil jo it oardiel sjen litte fan 'e grutte hoer dy't sit op in protte wetters.* " Har namme wurdt iepenbiere yn fers 5: " *En op har foarholle stie in namme skreaun: Mystearje: it grutte Babylon , de mem fan 'e hoeren en fan 'e gruwelen fan 'e ierde.* "

Dizze ferliking mei kening Nebukadnessar syn Chaldeeërske stêd " *Babylon* " lit de straffende rol sjen dy't God oan it pauslike Rome tawiisd hat nei't er deselde rol oan kening Nebukadnessar jûn hie. Syn dieden kamen derta om yn trije stadia it skuldige Joadske Israel te straffen dat troch God feroardiele wie yn 'e berjochten fan 'e profeet Jeremia. Yn 'e tiid fan Kristus hie keizerlik Rome ek dizze straffende rol, en dêrnei waard dizze rol oan Rome jûn, yn syn pauslik katolike kristlike aspekt. Yn Dan. 8:12 befêstiget God dizze ferlittenheid fan it kristlike leauwe, dat ûntrou wurden wie oan 'e wrede pauslike dominaasje, fanwegen syn ferlittenheid fan 'e sabbat fan 7 maart 321; it momint dat it gesach fan keizer Konstantyn folge waard ta neidiel fan 'e grutte Skeppergod, ynsteller fan 'e sneonsabbat, de ienige wiere " *sânde dei* " dy't hy hillige hie foar de rest fan God en minske sûnt it begjin fan syn ierdske skepping. Dúdliker late hearrigens oan it Keizerlik Rome it kristlike leauwe ta ûnderwerping oan 'e ûnrjochtfeardige en ferfolgjende oarder fan Pauslik Rome tusken 538 en 1798 neffens de doer dy't foarsein waard yn Daniël 7:25, en Iepenbiering 12:6-14; 11:5; 13:2-3. Sa waard dit fers út Daniël 8:12 ferfolle: " **De hear waard jûn mei it deistige offer fanwegen sûnde ; de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn, en wie foarspoedich yn wat it fan doel wie te dwaan.** " "Sûnt 1798 hat it pauslike Rome it fermogen ferlern om syn tsjinstanners en konkurrinten te ferfolgjen, nei't it benammen Frânske

monargyske stipe ferlern hat. Mar nettsjinsteande dat binne syn leagenslike en ôfgoaderije dogma's bleaun wat se wiene doe't it stipe waard troch de sekuliere, boargerlike earm fan keningen. Wat God eartiids ferflokt, bliuwt foar altyd ferflokt. En sûnt 1843 hat syn feroardieling him útwreide nei it protestantske leauwe troch it yn wurking treden fan syn dekreet dat oanhelle en iepenbiere wurdt yn Dan. 8:14, goed korrigearre: "*En hy sei tsjin my: Jûnsmoarns twatûzen trijehûndert; dan sil hilligens rjochtfeardige wurde.*" It feit dat in enoarme mearderheid fan 'e kristlike minskheid net bewust is fan dit feit, hâldt God net tsjin om syn oardiel op har ta te passen. Dêrom is it religieuze aspekt fan 'e Westerske wrâld benammen misliedend wurden, en geane mannichten minsken elke snein tevergeefs nei tsjerken of timpels. Want allinnich de duvel wurdearret harren oanbidding, om't God net mear nei harren harket. No, as hy net mear nei harren harket, sil hy wierskynlik net harren gebeden beantwurdzje en sil elkenien it sjen kinne, wylst se allegear bidde foar frede, jout God harren oer oan 'e meast ferskriklike oarloch yn 'e minsklike skiednis. Yn 'e hâlding en geastlike situaasje wêryn't se harsels fine, kinne se de útfiering fan syn ferneatigjende plan net goedkarre. En wy sjogge konkreet it gefolch fan it negearjen fan 'e iepenbieringen fan syn profesijen en dêrom de ûnmooglikheid om syn rjochtfeardige oardiel goed te keuren. Dus nim net it risiko om de Bibel te sortearjen wêrmei't Jezus Kristus jo oardielet, de ferordeningen en mieningen fan God dy't by jo passe, wylst jo dyjingen dy't dat net dogge ôfwize. De Bibel is in gehiel, nim it of lit it, en de skynbere tsjinstellingen dy't dêr te finen binne, komme altyd fuort út 'e swakte fan ús begryp. Want God hat subtiliteit útfûn foar de minsken en sûnder syn Geast, it wurdt folslein negearre en misferstân troch it minsklik ferstân. Dêrom ferbynt God yn syn útdrukkingen altyd "*wiisheid*" mei it wurd "*yntelliginsje*" dat foar syn part it natuerlike en normale minske karakterisearret yn relaasje ta it bist.

Romeinske snein waard oannaam troch alle kristlike folken dy't tegearre it hjoeddeiske Feriene Europa foarmje, mar elk fan dizze folken brocht syn eigen bysûndere problemen mei. De Wrâldoarloch dy't útbrekke soe nei de Russysk-Oekraynske Oarloch soe it direkte gefolch wêze fan dizze kombineare ûnderfiningen. Sa feroarje de religieuze skiedingen fan folken yn ferskriklike flokken as se byinoar komme binnen deselde organisaasje en as God it wol. De Russysk-Oekraynske Oarloch hat syn oarsprong yn 'e tatreding ta Europa fan folken dy't lange tiid tusken 1945 en 1990 ûnder de begelieding fan 'e Russyske Sovjet-Uny bleaunen. Tidens de dominaasje fan it ateïstyske kommunisme waarden de religieuze praktiken fan dizze dominearre lannen fersmoard. Ek, by de fal fan it Sovjetrezjym, krigen dizze lannen en har religy totale ûnôfhinklikens werom, mar se woene har oanslute, binnen it Feriene Europa, by de NAVO en har beskerming fan it Amerikaanske nukleêre skyld. Troch it Feriene Europa yn te gean, brochten se har wrok tsjin it dominearjende Ruslân, dêr't se tsjin har wil oan ûnderwurpen waarden efter in grins dy't lang "*it Izeren Gerdyn*" neamd waard. Haat foar Ruslân is ûnderdiel wurden fan harren karakter, en dizze hurdens fan hert ferfollet foar in part it byld fan 'e "*kolos*" "*mei fuotten fan klaai en izer*" yn Daniël 2. Tsjintwurdich, binnen it Feriene Jeropa, sleept dit "*izer*" hiel Jeropa yn in oarlochsachtige eskalaasje troch de sanksjes dy't Ruslân ferneatigje sterk te stypjen. Yn it nijs fan 'e earste wike fan april is de rol fan "*Tsjechje*" en

"Slowakije" foarbyldich. Dizze eardere Eastbloklannen namen it persoanlike inisjatyf om de earste syn oarlochstanks oan Oekraïne te donearjen, en de lêste in hightech wapen: it S-300 loftôfwarsysteem, en belûkten sa alle folken fan Jeropa troch har yndividuele aksjes. Ingelân ferklearret dat it itselde dwaan wol en wy binne tsjûge fan in stadige ferdwining fan 'e eangst fan it Russyske folk. Dizze flater sil fataal wêze foar hiel Jeropa, dat de Feriene Steaten foar in perioade dy't allinnich God ken oan 'e Russen sille oerlitte, mar de weromkomst fan Kristus dy't pland is foar de maitiid fan 2030 stelt grinzen. De geast fan erfde tradysje jildt foar religys en it bliuwt de oarsaak fan 'e straffen dy't God oplein hat. It wie fataal foar it Joadske folk en sil like fataal wêze foar it falske kristlike leauwe dat fan 7 maart 321 ôf markearre waard troch de flok fan 'e Romeinske snein, de earste dei fan 'e wike neffens God, dy't keizer Konstantyn I ' en net God, wijd hie oan 'e wyklikse rêst dy't "snein" neamd wurdt. De skiedingen dy't nei dizze datum makke waarden, joegen berte oan 'e kristlike religieuze paden, katolyk, ortodoks, anglikaansk en protestantsk, mar allegear binne erfgenamten fan deselde flok. It papisme bea ta God foar de bekearing ta it katolisisme fan it machtige Sovjet-Ruslân, mar it ein fan it Sovjetrezjym brocht allinich it ortodokse leauwe wer ta libben, dat goed bewust is fan 'e Romeinske besykjen om it te ferneatigjen en te ferfangen. As gefolch dêrfan voedt it hjoed, yn it Ruslân fan V. Putin, in haat foar it katolike leauwe, dêr't it al tsjin fochten hat tidens syn dominaasje fan Poalen. Religieuze leagens karakterisearje al dizze religys, dy't God tsjin elkoar set, om't allinich syn wierheid minsken ferienigje kin. Mar lykas yn 'e tiid fan 'e oerstreaming dogge minsklike geasten dei en nacht kwea. Ek, troch syn belofte te earjen om har net wer te ferdrinken mei it wetter fan 'e oerstreaming, jout hy har foar in part oer (*in tredde fan 'e minsken* neffens Iepenbiering 9:15) oan ferneatiging troch de Grutte Oarloch dy't begjint en dy't wirklik syn folsleine krêft sil krije nei't de oannimmen fan moslimbefolkingen har yn in situaasje fan ynterne oarloch brocht hat. Want de wize man leart fan it ferline, lykas it skreaun is yn Prediker 1:9: " *Wat west hat, is wat sil wêze, en wat dien is, is wat dien wurdt, der is neat nijs ûnder de sinne.* " En it sprekewurd befêstiget: "deselde oarsaken generearje altyd deselde effekten." De tige pynlike ûnderfining fan 'e kolonisaasje fan moslimlannen hat de ûnmooglikheid oantoand om de kristlike en moslimreligys duorsum neist elkoar te bestean. As tsjinner fan God kin ik allinich de fertsjinne straf goedkarre fan folken dy't harsels ûntrou en ûnferskillich sjen litte oer it earjen fan 'e hillige en unike godlike iepenbiering dy't foarsteld is oan alle minsken ferspraat oer de ierde, sadat se yndividueel rêden wurde kinne. Om de stúdzje fan dit tema ôf te meitsjen, stel ik dit fers út Prediker 9:18 foar, dat benammen geskikt is foar ús hjoeddeistige situaasje: " **Wiisheid is better as oarlochsark; mar ien sûnder ferneatiget in protte goeds.** " Dyjingen dy't wapens jouwe oan 'e opstannige Oekraïne binne dêrom allegear opstannige " **sûnders** " likegoed as dyjingen dy't it oanfalle.

En om bibelske autentisiteit te jaan oan dizze lear oangeande de goedkarring fan godlike wurken troch de útkarden, presintearje ik jo dit fers út Iepenbiering 15:3: " *En se songen it liet fan Mozes, de tsjinner fan God, en it liet fan it Lam, sizzende: Grut en wûnderlik binne jo wurken, Heare God Almachtich! Rjochtfeardich en wier binne jo wegen, o Kening fan 'e folken!* " »

Mar om dit tema oangeande de straffen dy't God oplein hat te temperjen en te presintearjen, moat ik derop wize dat oant it ein fan 'e tiid fan kollektive en yndividuele genede, dizze straffen rjochtfeardige wurde troch de genede fan ús Skepper. Yndied, krekt sa't it lijen dat in siik lichem fielt bedoeld is om de pasjint oan te moedigjen om it iepenbiere probleem te ferhelpen, noegje de straffen dy't God jûn hat sûnders út ta berou, sadat se troch har gedrach te feroarjen, God behagen en har libben op ierde kinne ferlingje, en dêrnei yn 'e ivige himel, as har tarieding de standert berikt dy't God fereasket. Fansels giet dit oanbod oer de oerlibbenen, om't de deadlike straf dy't feroarsake wurdt troch sykte of oarloch in definityf karakter krijt foar dyjingen dy't troch dizze dea troffen wurde. Mar God, dy't de God fan 'e libbenen is en net fan 'e deaden, wurdt noait wurch fan it oanbieden fan syn ferjouwing, sels yn ús tiid dy't troffen wurdt troch firussen, oarloch en al gau hongersneed feroarsake troch de wrâldwide ekonomyske steurnis feroarsake troch Westerse sanksjes dy't oplein binne oan Ruslân.

Foar de oandacht fan dyjingen dy't ferkeard tinke dat har ûnwittendheid fan godlike wetten en har ûngehoorzaamheid har skuld ferminderje, hat God yn syn wet skreaun, yn Lev. 5:17: " *As immen sûndiget troch, **sûnder it te witten**, ien fan 'e geboaden fan YaHWéH te dwaan, dingen dy't net dien wurde moatte, **sil hy skuldich wêze en sil hy oanklage wurde foar syn ûngerjuchtheid**.* " It is op dit prinsipe dat, neffens Dan. 8:14, sûnt de maitiid fan 1843, de oertreding fan 'e sânde-deis sabbat taskreaun wurdt oan alle kristenen dy't de Romeinske snein fan 'e earste dei hâlde; dit, **nettsjinsteande har ûnwittendheid** fan 'e tapassing fan dit dekreet dat sa'n 25 ieuwen foar de fêststelde datum útjûn is. Want foar godlike wetten en minsklike wetten, "is nimmen ferwachte ûnwittend te wêzen fan 'e wet", lykas foarskreaun troch it republikeinske rezjym fan ús Frânske demokrasy.

Nei it opnij definiearjen fan sûnde is it maklik te begripen wat wier leauwe is, om't it de tapassing fan gedrach is dy't it absolute tsjinoerstellende fan sûnde is. Mar wês foarsichtich! It wurd " *leauwe* " wurdt tefolle brûkt. Bûten wiere religy is it gebrûk ûnrjochtfeardich en skealik. Omdat dit wurd allinnich de tapassing fan 'e standert oantsjut dy't God definiearre hat yn 'e hillige geskriften fan syn Bibel. Yn 'e bibelske oersetting útfierd troch Hugues Oltramare, oernommen troch Louis Segond, waard it wurd " *leauwe* " ûnrjochtfeardich ferfongen troch it wurd oertsjûging yn dizze boadskip fan 'e apostel Paulus yn Rom. 14:23: " *Mar wa't twifelet oer wat hy yt, is feroardiele, om't hy net hannelet út 'e ~~oertsjûging~~ fan it leauwe. Alles wat net it produkt is fan in oertsjûging ~~fan~~ it leauwe is sûnde.* " » Sa rjochtset, krijt dizze boadskip fan Paulus syn autentisiteit werom, om't hy earne oars seit, oangeande " *leauwe* ", yn Rom. 10:17: " *Dus leauwe komt út it hearren, en hearren troch it wurd fan Kristus.* " De term " *leauwe* " is dêrom bedoeld foar in beheind gebrûk om allinich dizze standert fan " *goed en kwea* " te definiearjen dy't yn 'e Bibel iepenbiere is en allinich dêryn. Bûten dizze strange tapassing moat foar falsk " *leauwe* " of falske religy it wurd "leauwe" brûkt wurde. Boppedat is it wurd "oertsjûging" perfekt geskikt foar sekulier gebrûk lykas sport of aventoerlike útdagings. De apostel Jakobus fertelt ús, yn Jakobus 2:17, oer " *leauwe* ", dat it "libbend of *dea* " wêze kin; "libbend" as it oerienkomt mei Gods iepenbiere ferwachting en " *dea* " as it dat net docht. Libbend leauwe is boud op 'e **wjersidigens** fan leafde diel mei God, allinnich yn Jezus Kristus. Dit punt is

essensjeel, om't in protte de heil ferlieze sille om't se de leafde dy't se fan him krigen hawwe net weromjûn hawwe oan God. " *Leauwe* " fereasket gefoelichheid, mar yn gjin gefal sentimentaliteit. Leafde foar God en syn wierheid is allinich en ienfâldich basearre op in hearrige hâlding. Fanút dizze relaasje mei God moatte wy gjin paranormale gefoelens ferwachtsje, om't " *frede* " jûn troch Jezus Kristus gewoan yn ús geasten in freedsume sereniteit skept dy't boud wurdt troch it gefoel fan folbrochte plicht. It wurdt dêrom allinnich krigen as dizze plicht wier folbrocht is. " *Wurden* " binne misliedend, dus God ferwachtet fan syn útkarden konkrete demonstrearre " *wurken* ", neffens wat Johannes, " *de apostel dy't Jezus leaf hie* ", ús yn it bysûnder fertelt yn 1 Johannes 3:18: " ***Lytse bern, lit ús net leafhawwe mei wurden of mei de tonge, mar mei deden en yn wierheid.*** "

OERTUIGJE mei alle legitime middels

Yn dizze wike 4 sûnt de maitiid fan 2022 giet de Russysk-Oekraynske oarloch troch yn in gefaarlike eskalaasje dy't allinich de dramatyske grutte útkomst befêstiget dy't God foarsein hat. Joe Biden syn Amearika rekket noch mear belutsen troch Oekraïne te foarsjen fan swiere artillerywapens. Oekraïne hat krekt it Russyske flaggeskip mei de namme "Moskva" of "Moskou" sonken; dit op 14 april, de datum dat de ferneamde "Titanic" sonk nei't er yn 1912 in iisberch rekke hie. De "Moskou" wie in tige hightech skip, foarsjoen fan raketlansearders fan grut kaliber. Bewiis is levere dat it gebrûk fan drones en raketten dy't presys op har doelen rjochte binne, de omstannichheden fan oarloch flink feroaret. Boppedat befêstiget nei de earste stimronde op 10 april yn Frankryk de seleksje fan 'e jonge presidint Macron en de presidint fan 'e Nasjonale Rally, Marine le Pen, it feit dat it yndie God is dy't de winners selektarret. Hy leit itselde senario op oan 'e Frânsen as yn 2017, en ik leau dat it resultaat fan 'e twadde ronde de jonge, ambisjeuze en ûnerfarne presidint yn syn skealike rol, destruktif foar de hiele naasje, sil hâlde.

De Geast fan God hat myn oandacht lutsen foar in nij geastlik ûnderwerp. It giet oer it reflektearjen oer **de middels fan oertsjûging** . Wy sille sjen dat wy ússels ferkeard guon fan dizze middels ûntnimme. As in ijverige tsjinner presintearje ik, lykas oaren, de godlike wierheid troch fersen út 'e Bibel te sitearjen en as sadanich ûnwjerlizzelik. Yn it gesicht fan dit wirklik ûnwjerlizzelike bewiis reitsje minsken lykwols blokkearre en wegerje se ús útlis. Ek tinke wy, yn it gesicht fan dit gedrach, dat dizze persoan dy't sa ûngefoelich is foar de wierheid, ferlern is foar God. Dizze hastige redenearring is net rjochtfêrdich, om't it basearre is op ús grutte ûnwittendheid oer de meganismen fan it libben. Ek moatte wy parameters yn ús refleksje bringe dêr't wy gjin kontrôle oer hawwe, om't God allinich se ken en kontrolearret. It libben fan minsken is organisearre troch keatlingen fan reaksjes feroarsake troch aksjes, krekt lykas yn 'e meganika, tsjillen en hendels tsjinje as oerdragers fan oarders en aksjes. Tapast op minsklike relaasjes, organisearret dit prinsipe oerienkomsten en ûnienigens. Tusken twa útwiksele wurden spilet de parameter fan it karakter fan 'e twa petearpartners in liedende rol. En sûnder it noch "trochskens" te neamen, kin it karakter fan grutskens in tydlike hindernis foarmje. Alle normale minsken litte grutskens sjen as se slagje yn har projekt. Trochskens is de direkte frucht fan in

tefredenheid fan ús gewisse. Wa't dernei stribbet om God rjochtfeardich te tsjinjen, is fan natuere grutsk om him te tsjinjen. Yn in wat hegere mjitte wurdt grutskens skealik as wiere dimmenens it net kompensearret. Sa sil in wêzen, as er de wierheid heart, kinne wegerje wat him fan in oar komt, en dit te mear as er minachting fielt foar dejinge dy't tsjin him praat. Dit soarte gedrach is tige wiidferspraat en, fanút in minsklik perspektyf, liket de situaasje ûnoplosber. It is dan dat de strategy fan slûchslimmens slagje kin dêr't direkte ferbale konfrontaasje mislearret.

Sluwheid hat in minne reputaasje hân sûnt God it taskreaun hat oan 'e " *slange* " fan Eden, sels brûkt troch de duvel. Mar krekt wat ôfkeurend wie oan sluwheid yn Eden wie it ienige doel fan Satan: de minskheid dy't troch God skepen wie, ferneatigje. Eins sei God oer de " *slange* " dat hy " *de slûchste fan 'e bisten* " wie, mar yn dit ferbân hie hy in Master: God sels. Want wy moatte beseffe dat syn hiele taret striid om Satan en sûnde te ferslaan basearre wie op 'e strategy fan sluwheid. De duvel waard fongen yn 'e fal dy't God foar him en foar him sette. Dizze fal is ús ierdske diminsje en minsklik libben. Wis fan syn feit en fan syn takomstige oerwinning yn Kristus, profetearre God it fan it begjin ôf: " *it sied fan 'e minske sil de kop fan 'e slang ferpletterje* ." Yn syn natuerlike kwea-aardichheid dreau Satan minsken ta moard, hurdens en geweld fan alle soarten. Fan syn kant ferburgen God foar de duvel en foar minsken de slûchslimme strategy wêrmei't hy him ferslaan soe. 4.000 jier nei de sûnde naam syn godlike slûchslimheid sublyme foarm oan yn it offer fan syn minsklik libben yn Kristus foar de ferzoening fan 'e sûnden fan syn útkarden, allinnich dy fan syn útkarden rêden troch syn folslein ûnskuldige en rjochtfeardige bloed.

Godlike slûchslimmens krijt de namme "wiisheid", wat syn tige hege wiisheid oantsjut. Slûchslimmens is in frucht fan wiisheid, en God boude syn rêdingsplan op dizze twa wurden: wiisheid en slûchslimmens. Godlike slûchslimmens is basearre op mentale berekkening dy't it resultaat foarsjocht dat in aksje sil produsearje. It typyske foarbyld fan dizze strategy ferskynt yn 'e ûnderfining fan kening Salomo, dy't, foarsjoen fan 'e reaksje fan 'e echte mem fan it betwiste bern, net wifkjend is om te befeljen dat it lichem fan it bern yn twaen snien wurdt. De echte mem, yn dit gefal, leaver har bern ôf te sjen as it te stjerren. Nei dit foarbyld dat oan minsken jûn is, hannelet God op deselde manier troch ynkarnearre te wurden yn Jezus. Utsein dat dizze kear it bern fermoarde wurdt, mar syn ûnrjochtfeardige dea sil de meast ûntinkbere útlis krije: hy joech syn libben foar syn útkarden. It resultaat, fan tefoaren berekkene troch God, ferskynt dan: de sielen fan 'e útkarden ûntdekke de ûnbidige leafde fan har Skepper God en wolle op har beurt by Him hearre en Him tsjinje. Sa, troch Syn leafde te demonstrearjen, krijt God wat de duvel net kin berikke troch syn geweld en goddeleazens.

God brûkt opnij slûchslimmens yn 'e strategy fan falske ferwachtingen fan Kristus syn weromkomst, dy't hy efterinoar organisearret yn 'e maitiid fan 1843, yn 'e hjerst fan 1844 en yn 1994. Yn elk fan dizze ûnderfiningen berekkene God minsken te lieden om iepenbier de djippe en ferburgen aard fan har leauwe te iepenbierjen. Syn strategy fan slûchslimmens hat dus it dûbele resultaat fan it

markearjen fan dyjingen dy't syn heil wurdich binne en dyjingen dy't dat net binne.

It natuerlike libben biedt ús foarbylden lykas de slûchslimmens fan 'e "koekoek" dy't syn aai yn it nêst fan in oare soarte leit om it út te broeden en te fieden troch in oar soarte fûgel. Dizze oanpak leart ús in les dy't it winsklik is om ta te passen. Yndied, de grutske minske stiet tsjin 'e ideeën dy't him foarlein wurde, de oplossing is dêrom om him te lieden om dizze ideeën ta syn eigen te meitsjen, as komme se fan him, op syn eigen beslút. Yn dizze oanpak hawwe wy de gearwurking fan God nedich, om't syn yntervinsje hjir ûnmisber is. Hy allinnich kin wurkje op it nivo fan minsklik bewustwêzen en slagje as it noch mooglik is. Foar ien dy't resolút it idee wegeret om God of sels minsken te gehoarzaamjen, binne de kânsen op sukses nul of hast nul. Mar foar dyjingen dy't de Heare leafhawwe en him tsjinje op in manier dy't net oerienkomt mei de standert dy't hy fereasket, litte tiid en omstannichheden ús de hoop op folslein súkses behâlde.

Njonken bibelske fersen is der histoaryske tsjûgenis dy't tige effektyf wêze kin yn it oertsjûgjen fan wat wjerstribbige leauwigen. As wy it gefal nimme fan in persoan dy't in folgeling fan it katolike leauwe is, en him ûntdekke litte dat snein de rêstdei wurden is op befel fan keizer Konstantyn I, ^{bekend} as "de Grutte", sûnt 7 maart 321, kin dat in lokkich resultaat hawwe. Want nei't dizze kennis yn 'e geast fan dizze persoan kommen is, sil God syn gewisse oer dit ûnderwerp pleagje. En ôfhinklik fan 'e djippe aard fan it yndividu yn kwestje sil hy frede mei God sykje of himsels opslute yn syn absolute wegering. Ien ding is wis: Gods tsjinnars moatte posityf hoopje tsjin alle hope yn en geduldich wêze, wittende dat wat hjoed ôfwiid wurdt, miskien moarn akseptearre wurde kin. Want God hat noch in protte wapens en middels dy't syn minsklike tsjinnars net behearskje.

As ik weromsjoch, kin ik de gefolgen sjen fan ús minsklike beheiningen. De kwaliteit fan minsklike relaasjes moat koestere en prioriteit jûn wurde, wittende dat genegenheid in fûnemintele rol spilet yn 'e reaksjes en it gedrach fan minsken. Lykas God yn Kristus oantoand hat, kin leafde better oertsjûgje as de hurdens fan kâlde wurden dy't útwiksele wurde. Elk persoan kin, neffens syn eigen omstannichheden, in metoade fine om syn neiste te oertsjûgjen dat hy yndie de beslútfoarmer is; in brosjure dy't yn it sicht litten wurdt, in boek dat iepen stiet op in side, binne middels dy't minsken de kâns jouwe om harsels allinnich te finen foar har gewisse, ûnder it oardiel fan God.

Jezus Kristus sels paste dit prinsipe ta tidens syn ierdske tsjinst. Allinnich yn it bysûnder waard Jezus erkend troch de apostel Petrus, ien fan syn tolve apostels. En hy die dat mei dizze wurden: "*Simon Petrus antwurde: Jo binne de Kristus, de Soan fan 'e libbene God.*" Doe ferbea hy syn apostels om te sizzen dat hy de "Kristus" wie neffens Lukas 9:21: "*Jezus joech harren strang it befel dat se it nimmen fertelle mochten.*" en Markus 8:30: "*Jezus joech harren strang it befel dat se dit nimmen oer him fertelle mochten.*" Mar oan 'e minsken dy't hy genêzen hie, joech hy opdracht om yn 'e timpel te tsjûgjen fan har wûnderbaarlike genêzing neffens Mattéus 1:44: "*en sei tsjin him: Soargje derfoar dat jo neat tsjin ien sizze; mar gean en lit josels oan 'e pryster sjen en offerje foar jo reiniging wat Mozes foarskreaun hat, as in tsjûgenis foar harren.*" De kar waard dus oerlitten

oan dejingen dy't dizze tsjûgenissen hearden om sels de logyske konklúzjes te lûken dy't har oplein waarden. Neffens it prinsipe neamd yn Mattéus 25:29, "... *Want wa't hat, sil jûn wurde, en se sille in oerfloed hawwe; mar wa't net hat, sels wat se hawwe sil fan har ôfnommen wurde.* " Jezus jout syn útkarde, dy't hy sels útkarde hat, it foarrjocht om syn autentike messiasskip te befêstigjen troch de Hillige Geast fan God. Seleksje troch leauwe easke stilte oer syn rol as Messias. Foar de hegepryster, oant de nederichste en earmste Hebrieusk ta, moasten allinich de wurken fan Jezus tsjûgje. Dêrom makken de ûnleauwigen de ûnwittende en agressive kar fan ûnleauwigen en de leauwigen hannelen as leauwigen, en ûntfongen troch de mûle fan Jezus de godlike wurden fan 'e skepper God.

Om ta te rieden op 'e ferfolling fan 'e profesijen oangeande de eintiden, hat God Frankryk oerlevere oan it bestjoer fan in jonge presidint, selsbewust, sinysk en heechmoedich. Hy allinnich belichemmet it resultaat fan 'e opgarjen fan diploma's útrikt troch minsken. Dizze grutte redenaar hat de jefte om syn flaters as kwaliteiten te presintearjen en syn opienfolgjende mislearrings as súksessen, syn lange monologen stipe troch de media as "grutte debatten". Sadat hy in foarbyld fertsjintwurdiget fan 'e ferliedlike lieder en hy slagget der sa yn om in grut oantal manlju en froulju fan bûtenlânske komôf, en fan dûbele of sels trijefâldige nasjonaliteiten, benammen, lykas ek de rike elites fan it lân, te ferlieden. Der is mei rjocht oer him sein dat hy "de presidint fan 'e riken" is, in logysk ding foar in eardere tsjinner fan 'e rykste bankiers.

De ûnderfining fan Rome hat sjen litten en tsjûge hoe't de evolúsje fan it regearingstype plakfynt. Nei de republyk en de diktatoriale konsuls ûnderwerpe de ryksten it folk úteinlik oan it imperialisme, en it is net sûnder reden dat Rome, nei't it de minskheid syn lessen leard hie, oergie nei it keizerlike rezjym sûnt Octavius Caesar Augustus, krekt foar de komst fan Jezus Kristus nei de ierde. Nei dizze lessen soe Rome noch in lêste rol spylje, noch skealiker en noch skealiker foar de hiele minskheid, mar foaral foar Westerse folken. Dit nije type ferlieding en dominaasje soe religieus en falsk kristlik wêze, en it waard berikt troch it Romeinske pauslike rezjym dat tusken 538 en 1798 yn despoatyske en wrede dominaasje oprjochte waard, yn oerienstimming mei de profetyske oankundigingen dy't oanhelle binne yn Daniël 7:25 en Iepenbiering 11, 12 en 13 yn 'e foarmen " *in tiid fan tiden en in heale tiid, twaenfjirtich moannen, tûzen twahûndert en sechstich dagen* " fan profetyske wearde fêststeld troch God yn Ezech. 4:5-6 en Numeri 14:34. It prinsipe jout de foarseine " *dei* " de wearde fan in echt " *jier* ".

Teatrale demokrasy

Om te sizzen dat de ûntwikkeling fan 'e minskheid konstruearre wurdt as in grutte "hypokrysy" op wrâldwide skaal is in wierheid dy't al suggerearre wurdt

troch de titel "De Grutte Kontroverse" dy't jûn is troch de Adventistyske boadskipper fan God, Ellen Gould-White, oan har ferneamde wurk.

Moderne demokrasyen binne allegear basearre op it orizjinele Grykske model fan 'e stêd Atene. Ik herinnerje jo deroan dat dit wurd demokrasy boud is op twa Grykske woartels: "Demos" dat **stêd betsjut**, en "cratos" dat **steat betsjut**. De oarsprong fan demokrasy is basearre op it nimmen fan ûnôfhinklikens fan in stêd mei de namme Atene yn 'e Grykske naasje dy't yn dy tiid bestie út ferskate stêden, ynklusyf Sparta, dy't it bestriden. Wy kinne dêrom al konstatearje dat demokrasy berne is troch it útllokjen fan in oarloch. Wy moatte it gewoane ferrie notearje dat hjoed de dei makke wurdt fan dit wurd demokrasy, dat, neffens wat sein wurdt, it regear " fan it folk troch it folk " fertsjintwurdiget. De Grykske term "laos" dat "folk" betsjut, komt lykwols hielendal net foar yn 'e gearstalling fan it wurd demokrasy. It twadde ding om te notearjen is dat ús moderne demokrasyen fertsjintwurdige wurde troch naasjes en net stêden. Dit wurd is it alibi wurden fan in enoarme oplichterij dy't benammen Westerse folken fan kristlike komôf yn 'e fal bringt.

Yn ús Frânske republikeinske systeem is alles organisearre om elke boarger te leauwen te litten dat hy de foarm fan bestjoer fan syn lân kiest. De media fiede har benammen mei dit systeem, om't de regels en foarmen fan it demokratyske spul har benammen dwaande hâlde en ynteressearje, lykas de politisy sels. It spul fan ferkiezings bringt har yn 'e skynwerpers en jout har in reden om te libjen en ûnmisber te lykjen as dat net it gefal is.

It moderne libben makket hieltyd mear plak foar kommersjele bedriuwen dy't mieningspeilingen organisearje. De presintearre resultaten binne hieltyd krefter, en se koenen maklik de stimming ferfange dy't mei hege kosten troch de naasje organisearre wurdt. Eins is it prinsipe fan stekproef, brûkt yn in eksperimint, útfûn troch God sels, lang foardat de minskheid it ûntduts. En de tapassing fan dit prinsipe ferklearret wêrom't Adventisten ferspraat oer de ierde de dingen negearren dy't berikt waarden yn Frankryk, yn 'e súdlike regio en yn it bysûnder yn Valence-sur-Rhône, tusken 1980 en 1994. Yn 'e skiednis fan it âlde ferbûn, fan 'e tiid fan kening David ôf, naam de stêd Jeruzalem, it âlde Jebus, in dominante rol oer alle oare stêden oan. Under Salomo boude God dêr syn timpel, en ferfong de âlde tabernakel. De stêd waard doe hillige en soe dat bliuwe oant de ierdske tsjinst fan Kristus. De stêd Jeruzalem allinnich waard in foarbyld fan it hiele Joadske folk. De test fan it leauwe giet har mear oan as elke oare ierdske plak. De feroardieling fan 'e ôfwizing fan Kristus yn Jeruzalem sil op himsels genôch wêze foar God om syn oardiel ta te passen op it hiele Joadske folk. Dit is al de tapassing fan 'e stekproef fan in minderheid dy't ûnderwurpen wurdt oan in eksperimint, om't it fertsjintwurdigjend is foar it hiele folk yn kwestje.

Tusken 1980 en 1994 wekte deselde Skeppergod yn 'e Sândedeis Advintistyske Tsjerke fan Valence-sur-Rhône de hope op 'e weromkomst fan Kristus yn it jier 1994. Oan 'e oarsprong fan dizze ferwachting wie de iepening troch God fan 'e geheimen ferburgen yn 'e profetyske iepenbieringen fan 'e boeken Daniël en Iepenbiering, dy't oant dy datum yn it jier 1980 mar foar in part begrepen waarden troch de organisaasje. Nei myn doop op 14 juny 1980, laat troch de Geast, begon ik oan in yngeande stúdzje fan 'e Iepenbiering fan Jezus

Kristus troch te sykjen nei de betsjutting fan 'e symboalen yn 'e Bibel, en ûnder de ûnsichtbere lieding fan God naam de boadskip foarm oan; de profesije waard ûntsifere yn harmony mei de histoaryske datums dy't befêstige waarden troch de foarseine tiidsperioaden. Op dat stuit like de datum 1994 my it ein te markearjen fan religieuze ierdske ûnderfiningen. De argumenten foar dizze ynterpretaasje bestienen en se wiene sa talryk dat God de lokale Adventistyske organisaasje en de súdlike regio fan Frankryk feroardielje koe, dy't him offisjeel ôfwisden troch my yn novimber 1991 út te skeakeljen; dat is, 3 jier foar de waarnimming fan 'e net-weromkomst fan Jezus. Trou oan syn prinsipe brocht God syn ljocht yn 'e âldste Adventistyske mienskip dy't yn Frankryk makke wie. Dêrom wiene der doe, útsûnderlik, sawat 150 Adventistyske leden yn dit lytse stedsje mei minder as 70.000 ynwenners. Lykas Jeruzalem yn syn tiid tsjinne Valence God as in foarbyld fan it Adventistyske folk wrâldwiid, en de test fan it leauwen dy't dêr plakfûn hie gefolgen dy't God tapast op it wrâldwide ynternasjonale Adventisme. It earste gefolch fan syn rjochtfeardige oardiel is de yngong fan it offisjele Adventisme yn 'e ekumenyske alliânsje, dêr't it him oanslút by de katolike en protestantske religys fan West-Europa dy't al troch God feroardiele wiene; it katolisisme sûnt syn oprjochting, en it protestantske leauwe sûnt 1843, de datum fan ynwurking fan it dekreet fan Dan. 8:14: "*Oant jûn en moarns, 2300, en hilligens sil rjochtfeardige wurde.*" Foar it protestantske leauwe dat tusken 1831 en 1844 op 'e proef steld waard, markearre 1843 it ein fan syn rjochtfeardiging troch Jezus Kristus. Yn 1994 gie deselde godlike sin oer it Adventistyske leauwe fan 'e offisjele ynstelling.

It foarbyld reflektearret de aard en it karakter fan 'e wrâldwide maatskippij dy't it fertsjintwurdiget. Dêrom hoegde God tusken 1980 en 1994 net it hiele Adventistyske folk te ûnderwerpen oan 'e test fan profetysk leauwe. Oeral karakterisearje deselde slieperigens, itselde gebrek oan leafde en iver foar iepenbiere godlike wierheid de erfgenamten fan it orizjinele Adventisme. De Adventistyske religy is formalistysk wurden en dejingen dy't it fertsjintwurdigje hawwe net folle belangstelling foar it begripen fan 'e profesijen dy't God presintearret; dit wurdt yllustrearre yn Iepenbiering 3:15 troch de útdrukking "*noch kâld noch hjit, mar lauw*"; wat him derta liedt om it te "*út te spuien*" op dizze datum 1994 dy't har presintearre waard as in falstrik wêryn't se fongen waarden.

Yn ús hjoeddeiske ferkiezingslânskip fermannichfâldigje kandidaten har ynspanningen om te besykjen de resultaten dy't troch de peilingen oankundige binne te feroarjen, **tevergeefs**. Omdat serieuze peilingen de hiele befolking fertsjintwurdigje, en gjin hoemannichte praat kin it feroarje. Yndividueel kiest of fersmyt elke kiezer kandidaten op basis fan ûnferoarlike gegevens, fêststeld op foarkarren en affiniteiten. Mar de demokratyske yllúzje wurdt noch dúdliker as wy witte dat God persoanlik yngrypt yn 'e seleksje en ferkiezing fan 'e winnende kandidaat. Dizze tekst út Dan. 10:13 lit it fûnemintele belang sjen fan 'e rol fan ûnsichtbere akteurs yn dizze minsklike sênes: "*De prins fan it keninkryk Perzje wjerstean my ienentweintich dagen; mar sjoch, Michael, ien fan 'e wichtichste prinsen, kaam my te help, en ik bleau dêr by de keningen fan Perzje.*" Sa, yn ús minsklike politike striid, fersette God en de duvel har ynfloed, en fansels wint

God de striid. Mar hy ferset him net systematysk tsjin 'e duvel oan wa't hy de sielen dy't hy feroardielet oerlevert. En yn it gefal fan ferflokte lannen is God foarstander fan 'e oerwinning fan' e lieder dy't it kwea is foar syn naasje. No binne de lannen dy't op ierde foarme binne allegear ienriedich troffen troch syn flok. Dêrom wurkje God en de duvel gear tsjin de wrâldwide minsklike rebellensaak. En alle wrâldlieders befoarderje, troch har keuzes en besluten, de oarlochsachtige konfrontaasje dy't winske en besletten is troch de grutte skepper God, negearre en ferachte. Dingen krije foarm en wy hearre al fan guon dat de Tredde Wrâldoarloch al begûn is yn Oekraïne, om't de Feriene Steaten dêr efter tsjin Ruslân fjochtsje. Ek as konvinsjonele wapens Ruslân tastien hawwe om hiel ferwoaste en ferpletterde West-Europa te dominearjen, sille de Feriene Steaten de earste wêze dy't atoomwapens op it grûngebiet fan Ruslân smite. It is dan dat har lieder, " *de kening fan it noarden* " fan Dan. 11:44, ûnderwurpen wurde sil oan dit ferskriklike nijs: " *Tiden út it easten en út it noarden sille komme om him te ferskriken, en hy sil mei grutte grime útgean om mannichte te ferneatigjen en út te roegjen* . "

Dizze lieder, dy't genietsje fan 'e eare dy't har troch har folk takend wurdt, kinne har net yntinke dat se yn werklikheid neat mear binne as marionetten dy't manipulearre wurde troch God en Satan. Folksferkiezings wekke hope dy't nea ferfolle wurde sil, om't God besletten hat om it folk fan alle sukses te ûntnimmen. De ruïnes fan Oekraïne sille net werombrocht wurde en sille allinich foargean op dyjingen dy't gau karakterisearje sille fan alle folken fan 'e ierde dy't op ferskate plakken troffen binne troch monsterlike nukleêre ferneatiging.

Wat is de wearde fan minsklike kar as it net troch God goedkard wurdt? Yn it Westerske kamp hawwe minsken frijheid ta it egyptyske symboal en teken fan har soarte maatskippij makke. Dizze smaak foar frijheid is basearre op 'e befrijing fan moraal dy't foarmen oannimt dy't noait foarsteld binne. Yn har oerdriuwingen en ekstravagânsjes falt de Westerske maatskippij alle noarmen oan dy't troch God fêststeld binne; sa kin har beslút om se massaal oan ferneatiging oer te jaan ferklearre wurde en in bibelske rjochtfeardiging fine.

Ik haw dit ûnderwerp al neamd, mar ik wol jo der oan herinnerje dat de folsleine fertsjintwurdiging fan in befolking net systematysk foardielich wêze kin foar in minsklike maatskippij. Jezus Kristus herinnerde ús deroan dat der op ierde, oant it ein fan 'e wrâld, altyd earme en rike minsken sille wêze waans belangen sa diametraal tsjinoersteld binne as dei en nacht; wat boargeroarlokken of ynternasjonale oarlokken rjochtfeardiget. Yn West-Europa waarden úteinlik noarmen oannaam en oplein, wat derta late dat opienfolgjend keazen regearingen yn essinsje deselde maatregels tapasse. As gefolch ferdwynt de belangstelling foar ferkiezings en nimt it oantal ûnthâldingen allinich mar ta yn 'e rin fan' e tiid. Wiere leauwigen fine yn God in reden om gjin belang mear te jaan oan dizze ûnderfiningen, wittende dat hy alle dingen regisrearret. Want godlike macht wurdt oplein yn alle foarmen fan regear fan folken, fan 'e monargy oant de republyk, kristen, moslim of ateïst.

Ferkiezings binne dêrom neat mear as in misleidende **teatrale manier** foar minsken om te leauwen dat se har bestimming kontrolearje of kinne kontrolearje. Se binne dêrom yn werklikheid allinich it gefolch fan har skieding fan 'e Skepper en Wetjouwer God, foar wa't se totale minachting sjen litte oant it punt dat se net

leauwe yn Syn bestean. Hoewol in hast ûnsichtbere minderheid, sil it kamp fan Gods útkarden oerwinnend te foarskyn komme oer al har fijannen, en God sil it lêste wurd tsjin har hawwe.

It ûnfermogen fan minsken om in soarte fan regear te berikken dat elkenien tefreden stelle kin, is basearre op it feit dat mannichte minsken stimme sûnder spesifike kennis fan it politike ûnderwerp en ekonomyske saken. Guon stimme allinich op basis fan it fysike uterlik fan 'e kandidaat, oaren op har mentale uterlik of har diploma's. De som fan al dizze ferkiezingsútdrukkingen kin allinich ûngeunstich wêze foar it heule lân. It begripen fan dizze ûnmooglikheid en dizze minsklike beheining lit ús al ús hoop sette yn 'e glorieuze komst fan' e grutte dominante God waans rêdende namme Jezus Kristus is. Dit is des te needsaakliker om't de tariedende fazen fan 'e Tredde Wrâldoarloch begûnen op tongersdei 24 febrewaris 2022 yn Oekraïne. De stridende reaksjes fan Westerse folken sille gau de foltôging fan it konflikt beskreaun yn Daniël 11:40 oant 45 tastean. De strategy fan dizze oarloch begjint mei in konfrontaasje fan oarlochsachtige islam tsjin it agnostyske of falsk kristlike Westen. It momint sil dan de wraaksuchtige yntervinsje fan Ruslân befoarderje, fernerdere en ekonomysk bestriden troch West-Europa groepearre ûnder it akronym EU, dat, tegearre mei de Feriene Steaten, sanksjes tsjin har nimt en wapens oanbiedt oan har tsjinstanner, Oekraïne. De Jeropeeske folken, fol mei grutskens boud op 75 jier frede en yndustrieel en kommersjeel súkses, wurde brutaal konfrontearre mei in situaasje dy't se net langer mooglik achte. Dit gedrach komt direkt fuort út har desinteresse yn God en syn profetearre berjochten. Oars as har, haw ik wachte op 'e ferfolging fan dit konflikt sûnt it jier 1982, wêryn in swiere bedriging fan konfrontaasje tusken Europa en Ruslân oproppen en field waard troch elkenien dy't doe libben. Myn ûntdekking fan it konflikt fan Daniël 11:40 oant 45 foel gear mei de oankundiging basearre op 'e profesijen fan Michel Nostradamus, neffens in ynterpretaasje foarsteld troch de hear Jean de Fontbrune. De tiid en beproevingen fan it leauwe binne foarby, en de tiid is kommen dat dit skriklike drama ferfolle wurdt yn oerienstimming mei Gods iepenbiere winsk.

Yn it direkte nijs fan dizze wike 5 fan Gods bepaalde tiid, hat Ruslân krekt mei súkses in superraket fan 200 ton lansearre mei 10 nukleêre bommen mei in krêft dy't twatûzen kear grutter is as dy brûkt yn Hiroshima tsjin Japan troch de Feriene Steaten. It reizget mei in snelheid fan 7 km per sekonde en kin syn trajekt feroarje tidens syn flecht. As it Moskou ferlit, soe it Parys yn 6 minuten berikke. It rekket syn doel mei in krektens fan 10 meter. Ruslân sil lykwols net de earste wêze dy't dit ferskriklike wapen mei de namme "Sarmat 28" brûkt, mar mei de passende bynamme "Satan 2". It sil dat allinich dwaan nei't it troch de Feriene Steaten mei nukleêre wapens rekke is. Mar dizze oankundiging foarspellet de takomst dy't reservearre is foar de ynwenners fan 'e hiele ierde.

As de posysjes fan 'e lannen hieltyd fêster wurde, sil de plande deadlike konfrontaasje grif wier wurde. Russyske bedrigingen wurde hieltyd presys, mûnling op radio en televyzje. Foar guon Russen is de Tredde Wrâldoarloch al begûn, wêrby't de Westerske noarm tsjin de Easterske noarm fan Ruslân en it Eastblok set wurdt. Yn it foarste plak botsje de katolike en protestantske leauwen mei de ortodokse en moslimreligys dy't ferbûn binne mei de mienskiplike

Westerske fijân. Mar nettsjinsteande dizze bedrigingen leauwe in protte Westerlingen net yn it gebrûk dêrfan, oertsjûge dat gjin folk dizze wapens brûke kin sûnder it risiko te nimmen sels troch deselde wapens rekke te wurden. Mar dizze redenearring is gebrekkich, om't it it bestean fan God en syn ferneatigjende oardiel negeart, oankundige en programmearre as in foarseine wissichheid.

En om mei dit ûnderwerp ôf te sluten, moatte wy ús realisearje dat de "grutte ferfanging" dy't troch kandidaat Eric Zemmour feroardiele wurdt, al berikt is troch de ûnophâldende ûntfangst fan flechtlingen fan alle oarsprong foar mear as fyftich jier, sadat de nasjonalistyske saak net mear foar in grut part duorsum is yn it lân Frankryk. Dit ferklearret de ûnmooglikheid foar syn nasjonalistyske partij, dy't letter "Nasjonaal Front", doe "Nasjonale Rallye" neamd waard, om de oerwinning te beheljen fia legale ferkiezingsmiddels.

God organisearret de grutte ferfanging

Dizze grutte ferfanging is net allinnich de oarsaak fan 'e problemen dy't Frankryk te lijen hat, it is ek it middel dat God brûkt om it te ferswakjen.

Myn analyse fan it ûnderwerp wurdt befêstige: it pro-Europeeske kamp hat de presidintsferkiezings wûn; de jonge presidint Emmanuel Macron is opnij keazen as presidint fan it Frânske folk. Mar syn oerwinning is smeller as de foarige. Hy hat dit feit notearre en triomfearre wat beskiedener, sichtber besykjend kiezers gerêst te stellen dy't teloarsteld wiene troch syn werferkiezing. Fan myn kant is der gjin teloarstelling, om't ik wis wie fan dit resultaat. Ik merk lykwols wat ûnrjochtfeardichs op oan de sifers dy't de peilingsburo's jûn hawwe. Hoe kinne deselde metoaden har tastean om sawat 46% ta te skriuwen oan it nasjonalistyske kamp de dei foar de stimming, en mar 41,5% direkt dêrnei, foardat de offisjele sifers publisearre waarden? Koe der net in bewuste oerskatting west hawwe yn it foardiel fan it behâld fan it risiko om it stimmen foar de ôfgeande presidint oan te moedigjen? Demokrasy befoarderet safolle korrupte aksjes yn frijheid, en wêrom net, ferkiezingsfraude dy't al yn 'e Feriene Steaten beoefene wurdt... Wat de oarsaken ek binne, de hjoeddeistige situaasje is sa't God it bedoeld hat. En neffens syn skriklike plan feroarje jo in team dat ferliest net... Frankryk en syn folk.

De grutte feroaring wurdt organisearre troch God, en dit is net de earste kear dat hy dizze metoade brûkt. Alles wurdt ferklearre troch de ûnderfining fan it ferbliuw fan 'e Hebreërs yn Egypte. Wy fine yn dizze Egyptyske ûnderfining in ferljochtsjende faktor: God befoardere de fruchtberens fan 'e froulju fan it Hebreërske folk, neffens Ex. 1:7: "*De bern fan Israel wiene fruchtber en fermannichfâldigen har, se namen ta en waarden hieltyd machtiger. En it lân waard fol mei harren.*" Foar Frankryk spile dizze faktor ek in fûnemintele rol. Wylst de Maghreb-ymmigrantefamyljes dy't sûnt de famyljereünywet fan 1976 wolkom hjitten waarden, troch religieuze prinsipes tagelyk de wittenskip de froulju fan Frankryk de anticonceptiepill oanbea, en it bertepersintaazje fan lânseigen Frânsen naam allinich mar ôf en tagelyk fersterke dat fan ymmigranten. Sa, lykas yn Egypte, bereidde God foar Frankryk in serieuus ferfangingsprobleem

ta fanwegen fruchtberens. Wy lêze wer yn Exodus 1:8: " *Der kaam in nije kening oer Egypte op, dy't Jozef net kend hie.* " Hjir is wer de útlis fan 'e problemen dy't de Hebreërs oerkamen: de feroaring fan 'e lieder dy't macht hie, dat is, de ferfanging fan it bestjoer en dêrom de komst fan in jonge, ûnerfarne farao, dy't it troch God seinige bestjoer fan Jozef net persoanlik meimakke en wurdearre hie. Parafrasearjend fan dit fers, sis ik hjoed: "der kaam in presidint oer Frankryk op dy't de gloarje fan it ûnôfhinklike Frankryk fan generaal de Gaulle net kend hie." Omdat de útlis foar de oerwinning fan it pro-Europeeske kamp basearre is op dizze ûnerfaring fan it belibbe ferline. De jongerein dy't sûnt 2017 oan 'e macht is set, is berne ûnder it Jeropeeske rezjym, dat is, ûnder it symboal " *Eufraat* " dat God har jout yn Iepenbiering 9:14: " *en tsjin 'e sechsde ingel dy't de trompet hie: Lit de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat.* " Dit symboal komplementearret dêrom dat fan 'e " *tsien hoarnen* " **sûnder** " *diademen* ", of op " *de hoarnen* " of op 'e Romeinske " *sân koppen* " yn Iepenbiering 17:3. No't wy ússels krekt yn 'e lêste dagen-jierren fan it ierdske ferbliuw fine, fine wy yn 2 Timóteüs 3 in detaillearre beskriuwing fan it oardiel dat God jout oan dizze lêste minsklike generaasje, troch it ferljochte geastlike oardiel fan 'e apostel Paulus, syn trouwe tsjinner en tsjûge.

2 *Tim 3:1* Dit moatstû witte, dat der yn 'e lêste dagen gefaarlike tiden komme sille.

2 *Tim 3:2* Want minsken sille leafhawwers fan harsels wêze, leafhawwers fan jild, opspeppers, grutsk, lasteraars, ûngehoorzaam oan âlden, ûntankber, ûnhillich,

2 *Tim 3:3* leafdeleas, ferriedlik, lasterlju, sûnder selsbehearsking, fûl, ferachters fan 'e goede minsken,

2 *Tim 3:4* ferrieders, roekeloos, heechmoedig, leafhawwers fan wille mear as leafhawwers fan God,

2 *Tim 3:5* dy't in foarm fan godstsjinst hawwe, mar de krêft dêrfan ûntkenne. Kear jimme fan sokken ôf.

2 *Tim 3:6* En ûnder dizze binne dejingen dy't yn huzen krûpe en ûnsinnige froulju finzen nimme, beladen mei sûnden, meifierd troch ferskate begearten,

2 *Tim 3:7* altyd oan it learen en nea ta de kennis fan 'e wierheid komme kinne.

2 *Tim 3:8* Lykas Jannes en Jambres Mozes tsjinstien hawwe, sa fersette ek dizzen har tsjin 'e wierheid, om't se ferdorven fan geast binne en ferwerplik binne yn it leauwe.

2 *Tim 3:9* Mar fierder sille se net komme; want harren dwaasheid sil foar elkenien dúdlik wurde, lykas dy fan dizze twa mannen .

" 2 *Tim 3:12* En allegearre dy't godvruchtich libje wolle yn Kristus Jezus sille ferfolge wurde.

2 *Tim 3:13* Mar kweade minsken en ferlieders sille hieltyd slimmer wurde, se sille ferrifelje en sels ferrifele wurde .

Dizze generaasje ûntstie yn maaie 1968, en lansearre har slogans: "Noch God noch master"; "it is ferbean om te ferbieden." Folgjende generaasjes waarden mei dizze mentaliteit grutbrocht, dus it is net ferrassend dat se " *hieltyd fierder yn it kwea foarútgien binne* ", lykas God foarsein hie. Mar no is de tiid kommen foar

de lêste warskôgingstraf foar de folsleine útroeging fan it minsklik ras op ierde fan sûnde.

De grutte ferfanging dy't earst neamd waard troch kandidaat Eric Zemmour giet dêrom net allinnich oer de ûntfangst fan bûtenlânske ymmigranten; it wurdt benammen berikt troch de ferfanging fan âlderein troch jongerein. En om dit feit te befêstigjen, hat God de dea fan âlderein yn 'e Covid-19-epidemy begunstige, wêrtroch dizze ferfanging yntinsiver wurden is.

Yn 't algemien bin ik ta it begryp kommen dat minsken net fan feroaring hâlde, wat it ûnbekende en de risiko's dêrfan fertsjintwurdiget. Dit jildt sawol op religieus nivo as op boargerlik nivo. Minsken sykje boppe alles de feiligens dy't se hechtsje oan wat se behearskje, om't se it witte, it belibbe hawwe. Elke feroaring fertsjintwurdiget in gefaar yn har eagen. Dat, fansels, wurde se konservatyf en stypje, tsjin har wirklike belang yn, de falsk gerêststellende ûnbeweechlikheid. Hokker Adventistyske tsjinner fan Kristus hat dizze sin net heard: "Ik bin berne as katolik en ik sil stjerre as katolik"? Lit se gerêststeld wurde! Harren gebeden sille heard wurde; se sille stjerre as katoliken, de skuld fan har sûnden drage, en dy fan it pauselike Rome dat se stipen.

In oare reden ferklearret de stipe fan jonge minsken foar pro-Europeesk tinken. Se waarden berne as Europeanen en waarden presintearre mei Europa as de oarsaak fan 'e frede dy't yn har gebieten oprjochte waard. De harsenspoeling dy't se ûndergienen makke har fijannich tsjin 'e nasjonalistyske gedachten dy't, neffens deselde leararen, de oarsaak wiene fan Jeropeeske oarloggen. De ferljochte tsjinner fan God wit dat dit net it gefal is. Oarloggen binne it gefolch fan Gods flok; se resultearje allinich út 'e minachting dy't Him toand waard. Dit waard bewiisd tidens it libben fan kening Salomo. It libben fan Israel waard karakterisearre troch frede en oerfloedige wolfeart, dit fanwegen de kar fan wiisheid fan 'e wize Salomo doe't God him ferskate mooglike karren presintearre, ynklusyf dy fan rykdom, dy't hy ôfwisde. Dit foarwendsel fan it befoarderjen fan frede hat foar dizze jeugd de skealike rol fan 'e EU (Ferienie Europa) of EU (Europeeske Uny) ferburgen, waans net-keazen kommissarissen har tiid besteegje oan it ferneatigjen fan naasjes, har frijheid fan hanneljen konstant ferminderje, rike lannen ferswakje om better te ferriken, troch har te eksploatearjen, de earmsten; de lêsten dy't deryn kamen. Jonge minsken hawwe Frankryk net kend, dat de 4e ^{wrâldmacht} wie; se hawwe allinnich dejinge kend dy't Feriene Europa, yn keapkrêft, nei de 15e ^{plak} fan 42 Jeropeeske lannen laat hat. Se hawwe ek net de folsleine wurkgelegenheid fan it ûnôfhinklike Frankryk kend, mar allinnich de 10% wurkleazens dy't ûntstien is troch de ferhuzingen dy't oanmoedige binne troch Jeropa, nei it Easten, efterinoar Japan, Korea en Sina, mar ek binnen Jeropa sels, en yn privilegearre freonlike lannen lykas Marokko. Yn werklikheid binne de Frânsen ferret troch har politike elites, dy't har lân oerlevere hawwe oan 'e besluten fan pro-Jeropeeske Jeropeeske technokraten. Binnen dit Jeropa wurde deselde regels oplein fanút Brussel en De Haach. As gefolch resultearje feroarings yn loftse en rjochtse regearingen yn 'e ûnbeweechlikheid fan in "ienige gedachte" dy't oproppen is troch presidint Jacques Chirac tidens syn presidintstermyn. As gefolch nimt de belangstelling foar ynterne ferkiezings ôf, en de ienige partij dy't foarútgong makket is de abstensjonistyske partij, besteande út utopyske

anarchisten en, miskien, ynsjochrike minsken dy't, foar oaren, de demokratyske oplichterij fan 'e Fyfde Republyk oan Jeropa begrepen.

It libben fan 'e "Goddeleazen" is boud op falske ferklearrings, mar it minsklik ferstân moat ferklearrings fine om syn problemen te rjochtfeardigjen. Yn 'e lêste proef, as de rebellen troffen wurde troch de lêste pleagen fan God, sil de geast fan 'e duvel har oertsjûgje dat dejingen dy't ferantwurdlik binne foar har lijen dejingen binne dy't ûnrjochtfeardich de Joadske sabbat hâlde en earje. Dizze gedachte wurdt stipe en befêstige troch de fertsjintwurdigers fan 'e kristlike religys dy't troch God feroardiele binne, en de minsklike massa's dy't nei de Tredde Wrâldoarloch oerlibje, sille de ferfolging fan 'e "lêste útkarden" fan Jezus Kristus goedkarre; dit, oant it punt dat se har wurdich achte wurde om ter dea te wurden.

De duvel hie de ramp feroarsake troch de Twadde Wrâldoarloch al kundich eksploitearre. As reaksje dêrop groeide de haat tsjin it nasjonalistyske tinken, en yn maaie 1968 naam in universalistysk tinken foarm oan. De jeugd fan dy tiid hie har each rjochte op 'e Amerikaanske jeugd, oerstreamd fan entûsjasme en útbûn oant it maksimum. De Feriene Steaten wiene earst foarstanner fan jeugd, om't har smaak foar moderne, aggressive muzyk de hannel befoardere troch de ferkeap fan vinylplaten dy't yn mannichte parse waarden. De Amerikaanske kultuer fiede sa de Jeropeeske jeugd, dy't it as foarbyld naam. En yn 'e Feriene Steaten is d'r de stêd "New York", dy't, gearstald út ymmigranten út alle lannen fan 'e wrâld, benammen it "Babel"-model fertsjintwurdige dat yn 'e lêste dagen fernijd wie. En dizze "Babel" wie foarstanner fan 'e ûntwikkeling fan ôfgoaderij troch jonge minsken sjongers te jaan, moderne ôfgoaden, mar net minder skealik as de âlde fan 'e heidske folken fan 'e âldheid of fan it hjoeddeiske Fiere Easten.

Yn religy, lykas yn it boargerlik ûnderwerp, is it tige lestich om de minsklike geast los te meitsjen fan 'e gedachten dy't it stipet. Utsûnderings besteane lykwols, gelokkich foar de godlike saak, en sels yn it sekuliere ûnderwerp falle jonge minsken op troch de lessen dy't yn it ferline jûn binne te wurdearjen. Mar se binne in minderheid en it grutste part fan 'e keppel gedraacht him as skiep, wylst se nei de slachtbank laat wurde. Mar al biedt it nijs fan 'e iepen oarloch yn Oekraïne, foar de meast skerpsinnige, de mooglikheid om te beseffen dat se al lang foarlizd binne, troch frede te keppeljen oan 'e foarming fan in Feriene Europa. Want de militêre stipe dy't jûn wurdt oan it stridende Oekraïne, dat it mei de Feriene Steaten tsjin Ruslân bewapenet, tsjûget dat it hypokritysk in oarloch op syn boaiem oanmoediget en befoarderet. En dizze aksje sil derta liede dat it hieltyd mear belutsen rekket, oant it it doelwyt en de proai wurdt fan it Russyske folk oan wa't God it oerleverje sil, om straft te wurden.

De frede dy't God oan 'e Europeanen oanbean hat, tusken 1945 en 2022, wie net de frucht fan in godlike segen, noch dy fan it fêstigjen fan Jeropeeske oerienkomsten, mar in "fergiftige" jefte fan 'e grutte godlike Rjochter. Want yn dizze frede mingden manlju en etnisiteiten, en tarieden se op it ein in situaasje fan ûndraachlike gearlibjen, safolle skiede gewoanten en religys úteinlik de minsklike geasten. En om dizze tsjinstellingen te fersterkjen, seagen wy it moslimleauwe wekker wurde en yn syn praktiken oplein wurde, oan froulju, it dragen fan 'e sluier dy't erfd is fan 'e gewoanten fan oriïntaalske folken, en oan manlju, it

dragen fan 'e djellaba, de burnous fan 'e tradisjonele islam; dit, om himsels dúdliker te ûnderskieden, om de lânseigen Frânsen arrogant te herinnerjen, dat de islam no like Frânsk is as sy.

Dat betsjut dat de jonge presidint wer beneamd wurdt ta syn posysje, mar wat kin er dwaan as er net de slimme wurken folbringe dy't God sels yn him ynspirearret?

In nije termyn fan fiif jier, mar de lêste, begjint, mar sil net ta in ein komme, want ûnderweis sil de trageedzje fan 'e Russyske yntervinsje it stopje. De naasje Frankryk makket him op om de lêste twa of trije jier fan syn bestean te belibjen. En nei de Russyske ferplettering sil de tiid komme foar de lêste universele regearing dy't God sil organisearje foar de test fan it leauwe fan 'e lêste oerlibbenen fan 'e ierde. It sil einige yn 'e maitiid fan 2030, mei de glorieuze weromkomst fan ús godlike Ferlosser Jezus Kristus. Wierlik!

Gods grutte plan wurdt folbrocht, en wy kinne de folchoarder fan syn konstruktive fazen al folgje. Yn 1843, troch de Adventistyske test fan it leauwen út te lokjen, herinnerde God minsken oan 'e standert fan perfekt leauwen, dy't de weromkomst fereasket fan 'e praktyk fan 'e sabbat, dy't de wiere sânde dei oangiet, sneon en net snein. Doe, yn 1914 en 1939, kamen twa wrâldoarloggen om de haat tsjin nasjonalisme ta te rieden dy't it Westen yn 2022 derta brocht om him tsjin Ruslân te fersetten. Dizze haat is lykwols blyn, om't, paradoksaal genôch, dizze opposysje tsjin Ruslân, dy't as "nasjonalistysk" beskôge wurdt, rjochtfeardige wurdt troch de stipe dy't jûn wurdt oan 'e "nasjonalistyske" saak fan Oekraïne. It is wier dat de earste religieus ortodoks is, wylst de lêste manipulearre wurdt troch katolyk, Romeinsk Poalen, lykas it Europa fan it Ferdrach fan Rome. De oarsaak fan 'e stipe dy't oan Oekraïne jûn wurdt, liket dus dúdlik it Westerske winsk fan 'e Feriene Steaten en Europa te wêzen om it model fan har maatskippij te yntinsivearjen, mei it each op it triomfearjen oer alle folken fan 'e ierde. Utsein dat Ruslân it net sa sjocht en de doelen fan it Westerske tinken dúdlik begrepen hat; dit rjochtfeardiget syn bewapene aggressive wekker wurden.

Ik herinner my dat dit plan fan God allinnich fernijt wat berikt is foar it Joadske folk fan it âlde ferbûn, tusken 605 en 586. Trije opienfolgjende deportaasjes resultearren yn 'e ferneatiging fan it folk Israel. Tsjin 'e ein fan it kristlike tiidrek moatte trije wrâldoarloggen ta itselde resultaat liede en foar deselde saak, foar Feriene Europa en East-Europa: de sûnde dy't tsjin God begien is.

Ik haw twa iepenbierjende symboalen neamd dy't de twa opienfolgjende oerwinningen fan 'e jonge presidint Emmanuel Macron begelieden. Op 'e jûn fan it begjin fan syn earste termyn keas hy it Louvre om himsels foar te stellen oan it Frânske folk; wat in alluzje suggerearre op in termyn fan fiif jier mei in monarchysk aspekt. Op 'e jûn fan syn twadde presidintskip foel syn kar op it "Fjild fan Mars", wêrby't Mars de Grykske god fan 'e oarloch is. Dizze twadde termyn fan fiif jier sil him in kriichshear meitsje, en net in lytse, om't hy de situaasje fan 'e Tredde Wrâldoarloch beheare moat, dy't syn sanksjes tsjin Ruslân mei de Feriene Steaten en oare Jeropeeske lannen teweech brocht hawwe sille. Sa liket syn presidintswinst geastlik rjochtfeardich, om't it normaal is dat dejinge dy't

de oarloch begjint dan de gefolgen op him nimt dy't hy en de minsken dy't him stipe hawwe droegen.

Yn it nijs oan it begjin fan dizze wike, de sechsde fan 'e maitiid fan 2022, wurde diplomatike gearkomsten yntinsiver yn in besykjen om it fjoer dat yn Oekraïne baarnt te blussen. De sekretaris-generaal fan 'e FN komt byinoar mei de Russyske en Oekraynske liederen. Mar kin it fjoer dat God oanstutsen hat, útblust wurde?

Dizze moandei, 26 april 2022, is in dei om te ûnthâlden. Yn Dútslân waard in gearkomste fan 30 lidsteaten hâlden yn oanwêzigens fan 'e haad fan' e NAVO. Oan 'e ein fan' e gearkomste waard it beslút nommen om Oekraïne te foarsjen fan alle nedige wapens om Ruslân permanint te " **ferswakjen** ". De primitive eangst foar har reaksjes ferdwynt. Dútslân sil sels sawat tritich oanfalstanks leverje, en de oare lannen sille ferskate oare apparatuer leverje, ynklusyf krêftige kanonnen mei de namme "Caesar" oanbean troch Frankryk. Op deselde dei waarden bedrigingen fan in Tredde Wrâldoarloch útsprutsen troch Ruslân. Ik sitearje in tsjûgenis dy't heard is: "De Tredde Wrâldoarloch is begûn yn Oekraïne." Ik merk dêrom op dat troch har wapens oan Oekraïne te jaan, NAVO-lannen harsels ferswakje yn it foarútsjoch fan in direkte konfrontaasje mei Ruslân. Sa ferswakket de NAVO himsels troch Ruslân te ferswakjen, en har inisjativen sille úteinlik averechts wurkje op dizze lannen. Europa sil sadwaande noch makliker oanbean wurde oan har moslim- en Russyske ynfallers.

Yn it Westerske kamp fertrouwe wy op 'e regel dy't oant no ta tapast is, dy't stelt dat de skuld fan 'e "meistridente" begjint mei it stjoeren fan soldaten yn it konflikt. It wurdboek fan Larousse jout it de folgjende definysje: "sein fan in lân dat tagelyk mei in oar yn oarloch is tsjin in mienskiplike fijân." Wat ús tiidgenoaten misliedt is dizze útdrukking "dat yn oarloch is", om't oant dizze lêste oarloch it yngaan op oarloch basearre wie op in offisjele ferklearring. Dit is no ferfongen troch iepenbiere mediaferklearrings. De ferkeap fan militêre wapens hat altyd bestien, mar it wie mear of minder ferburgen. Krektoarsom, yn it gefal fan Oekraïne, mei media-ynformaasje dy't de saak befoarderet, kundigje de NATO-lannen offisjeel de soarten wapens oan dy't se sille leverje en al leverje oan Oekraïne. Gjinien fan harren liket de Russyske bedrigingen no serieuus te nimmen, om't se allegear net bewust binne fan it skriklike plan dat God foar har betocht hat. Mar dizze eskalaasje fan wurden en dieden sil liede ta de minste konfrontaasje yn 'e minsklike skiednis; want foar V. Putin begjint de status fan meistrider mei de stipe dy't offisjeel oan Oekraïne jûn wurdt, en de Westerske folken sille dit op har kosten leare. Oekraïne en Ruslân binne allinich de ûntstekkers fan dizze " *sechste trompet* " fan 'e Iepenbiering fan Jezus Kristus, of foar de leken, "Tredde Wrâldoarloch", boppedat de lêste, foar de totale ferneatiging dy't folbrocht is foar de glorieuze weromkomst fan Kristus, as de " *sânde trompet* " sil klinke, dat is, yn 'e maitiid fan 2030.

Mar, op tiisdei 27 april, hat Ruslân krekt sanksjes oplein tsjin Poalen en Bulgarije, wêrby't se har oanfier fan Russysk gas ôfsnien hawwe. It sanksjonearre lân docht hjoed sanksjes, en nettsjinsteande de opskepperige reaksjes fan 'e Europeeske Kommisje, sil dit beslút in fatale klap jaan oan 'e bedriuwen dy't har produksje nei dizze twa lannen ferpleatst hawwe, mar foaral oan Bulgarije, waans

gastsjinst foar 75% ôfhinklik is fan Russysk gas. As reaksje dêrop sille alle West-Jeropeeske lannen de prizen omheech sjen gean. It is dan dat ûntefreden en yrritearre minsken har elites de skuld jouwe foar de sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne. Dizze yrritaasje sil ek ferskine yn 'e Maghreb- en Afrikaanske lannen, dêr't hongersneed de befolking sil reitsje. Omdat "in tredde" fan 'e produksje fan weet en oare granen, lykas sinneblomoalje, earder troch Oekraïne produsearre waard. De "**hongersneed**" is ien fan Gods "*fjouwer ferskriklike straffen*" neffens Ezech. 14:20: "*Want sa seit de Heare JaHweh: Hoewol't Ik myn fjouwer skriklike straffen tsjin Jeruzalem stjoer, it swurd, de **hongersneed**, de wylde bisten en de pest, om minske en bist derút te roegjen,*" en Iepenbiering 6:5-6: "*En doe't Hy it tredde segel iepene hie, hearde ik it tredde libbene wêzen sizzen: Kom en sjoch. En ik seach, en sjuch, in swart hynder, en hy dy't derop siet hie in weegskaal yn syn hân. En ik hearde in stim yn 'e midden fan 'e fjouwer libbene wêzens sizzen: In maat weet foar in penny, en trije maten gerst foar in penny; mar doch de oalje en de wyn net skea.*" "

De oarloch yn Oekraïne hat de grime fan 'e Feriene Steaten loslitten en de tydlike weromlûking dêrfan wurdt ferfongen troch in ynternasjonale tasizzing; dit om't har hegere belangen beynfloede wurde. It is net sûnder reden dat God dit lân en syn bûnsgenoaten oanwiist mei de útdrukking "*de **keaplju** fan 'e ierde*", as opfolgers fan 'e "**keaplju**" dy't ferrike binne troch de katolike religy, yn Iepenbiering 18:3: "*... om't alle folken dronken hawwe fan 'e wyn fan 'e grime fan har hoererij, en de keningen fan 'e ierde hawwe hoererij mei har begien, en de **keaplju** fan 'e ierde binne ryk wurden troch de oerfloed fan har lekkernijen.*" En it is om dit oardiel te befêstigjen dat God de ekstremistyske islam yn 2001 yn New York de twa twillingtuorren fan it "World Trade Center" of "it World Trade Center" oanfalle liet. Ruslân hat it weage om it projekt fan it kapitalistysk imperialisme te brekken, dat as doel hat om syn merkrjochtprinsipe wrâldwiid oannaam te krijen, dat allinich ûntwikkelje kin troch grinzen ôf te brekken of troch nije leden lykas Poalen, de Baltyske Steaten, Tsjechje, Roemenië, dy't al leden binne, en sûnt 2013 de nije kandidaat, Oekraïne, yn syn klan, de NAVO, yn te bringen. Mar hannel wurket allinich goed yn 'e kontekst fan frede. En de oarloch dy't loslitten wurdt, kin allinich Ruslân, Europa, de Feriene Steaten sels en de rest fan 'e wrâld folslein destabilisearje. Dêrom wurdt de Feriene Steaten, mei har rykdom op it spul, opnij yntervinsjonistysk yn dizze oarloch yn Oekraïne. En mei elke eskalaasje wurdt de status fan meistrider fan 'e Oekraïners sterker en dúdliker foar de Jeropeeske lannen dy't it iepenlik helpe en stypje, yn wurden dedien; dit, nettsjinsteande Russyske bedrigingen, dy't ek hieltyd presyser wurde.

De lange akseptasje fan 'e quasi-monargyske regels fan 'e 5e ^{Republyk}, dy't Frankryk sûnt 1958 regearret, is basearre op it trauma feroarsake troch de Twadde Wrâldoarloch. Dizze perioade dy't de Frânsen meimakke hawwe, liet tsjinstridige dingen efter yn 'e geasten fan 'e leafde foar frijheid en de bitterheid fan berusting en ûnderwerping oan nazy-Dútslân. Nei dizze pynlike ûnderfining koe it Frânske folk alles akseptearje, en de ûnoplosbere Algerynske Oarloch befoarderde de ferkiezing fan generaal de Gaulle en syn nasjonale grûnwet fan 'e 5e ^{Republyk}. Mar hjoed de dei besteane dizze trauma's net mear ûnder jonge minsken, om't de mearderheid fan 'e hjoeddeiske liederen allegear nei dizze Twadde Wrâldoarloch

berne binne, en de lêsten binnen de fêstige Jeropeeske noarm berne binne. As gefolch wurdt it autoritêre monargyske rezjym min stipe, en de perverse aspekten fan dizze 5e ^{Republyk} wurde hieltyd dúdliker. Ferkiezings tsjinje no allinich om de meast hate presidints- of wetjouwende kandidaten te eliminearjen. It twa-ronde kiessysteem kin as folget gearfette wurde: yn 'e earste ronde kiest men, yn 'e twadde elimineert men. De kiezer fynt himsels sadwaande ûnder it gesach fan in lieder dy't hy net leuk fynt of sels hatet. En de besluten dy't nommen binne troch dizze hate figuer ferplichtsje de hiele naasje. It oerlibjensynstinkt fan 'e meast skerpsinnige driuwt har om driuwende feroarings oan dizze Grûnwet te winskjen. It waard fan it begjin ôf oan feroardiele as in diktatuer, en yn ús tiid iepenbiere it himsels yndie in republikeinske foarm fan diktatuer te wêzen. As de oanstearde gefolgen fan 'e sanksjes dy't tsjin Ruslân nommen binne, it libbensûnderhâld fan 'e Frânsen slim beynfloedzje, kinne wy ûnrêst en yrritaasje ferwachtsje, sels folksopstannen. En it is dúdlik dat de wichtichste faktor yn dizze feroarings fan reaksje de **ferfanging** fan minsklike generaasjes is.

De foarige pleach fan God, mei de namme Covid-19, hat Westerske folken, ynklusyf Frankryk, al fan har frijheid ûntnommen, mar de sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne, sille har keapkrêft yn gefaar bringe, foardat se de ferwoasting feroarsake troch oarloch oer har lân fersprate sjogge.

Ik moat dit feit beklamje. De Tredde Wrâldoarloch kin net fergelike wurde mei de oarloegen dy't deroan foarôfgien binne. It ferskil tusken har is enoarm, om't it, oars as de oaren, it objekt is fan in godlike profesije, iepenbiere yn Iepenbiering 9:13 oant 21, ûnder it symboalyske teken fan 'e " *sechde trompet* ", dy't God blaast. Ek moat begrepen wurde dat yn dizze oarloch de boarger likefolle Gods doelwyt is as it leger, en dit prinsipe wurdt al befêstige yn 'e oarloch dy't aktivearre is op 'e boaiem fan Oekraïne. Oan 'e ein fan in lange frede troch syn lange geduld ropt God earst kristlike folken ter ferantwurdling. Mar oare folken sille op har beurt yn ferneatigjende botsingen belutsen wurde; " *de frou, de âlde man en it bern* " sille net sparre wurde fan dizze ferneatigingen, lykas God learde yn Ezechiël 9:5-6-7, en joech it foarbyld dat tapast waard op Israel yn - 586: " *En, yn myn earen, sei er tsjin 'e oaren: Gean him efternei yn 'e stêd, en slach; lit jimme each net sparje, en hawwe gjin meilijen!*" ***Deadzje en ferneatigje de âlde mannen, de jonge mannen, de jongfammen, de bern en de froulju ; mar kom net yn 'e buert fan ien dy't it merk op him hat; en begjin by myn hillichdom! Se begûnen by de âldsten dy't bûten it hûs wiene. Hy sei tsjin harren: "Unreinigje it hûs en folje de foarhûven mei de deaden! ... Gean derút! " Se gongen derút en sloegen de stêd del.***

De " sechste trompet " en de " sechste " fan 'e " sân lêste pleagen fan God ": " Armageddon "

Dizze twa opienfolgjende konflikten yn 'e tiid hawwe in protte oerienkomsten dy't betizing feroarsaakje kinne, dus ik herinner my dat de earste, de " *sechste trompet* ", de Tredde Wrâldoarloch oantsjut dy't krekt begûn is op Oekraynske boaiem en dy't foar de lêste kear de ierdske folken tsjin elkoar opset.

De twadde, " *de sechsde fan 'e sân lêste pleagen fan God* ", dy't derop folget, wiist de striid oan dy't troch de lêste rebellen tsjin Jezus Kristus en syn lêste útkarden hilligen fierd wurdt. Oan it begjin, foar de glorieuze weromkomst fan 'e Messias, jouwe de rebellen de sabbathâlders de skuld foar de godlike pleagen dy't har treffe, en se binne har net bewust dat se de wiere tsjinstfeinten fan Jezus Kristus ferfolgje. Se sille har flater fan oardiel pas ûntdekke op 'e tiid fan syn glorieuze weromkomst, universeel himelsk, en dêrom, as sadanich, ûnfergelykber, troch rekke te wurden troch syn godlike grime, neffens Iepenbiering 6:15 oant 17: " *De keningen fan 'e ierde, de grutten, de oersten, de riken, de machtigen, elke slaaf en elke frije man, ferburgen har yn 'e grotten en yn 'e rotsen fan 'e bergen, en seine tsjin 'e bergen en rotsen: Falle op ús, en ferbergje ús foar it gesicht fan Him dy't op 'e troan sit, en foar de grime fan it Lam* ; want de grutte dei fan syn grime is kommen, en wa sil stean? ' Yn werklikheid sille se net hoege te freegjen ' wa sil stean ? ", om't se daliks it antwurd sille hawwe, en Jezus sjen dy't de minsken dy't se ferfolgen en tariede om te ferneatigjen troch se te deadzjen, rêdt en nei de himel nimt, neffens Iepenbiering 13:15: " *En hy hie macht om it byld fan it beest libben te jaan, sadat it byld fan it beest sawol sprekke soe, as derfoar soargje dat safolle as it byld fan it beest net oanbidde woene, deade wurde soene* ." Dizze fraach, " en wa kin it ferneare ? ", is allinich fan belang om it mystearje fan 'e profesije te begripen en God joech syn antwurd yn Apo.7 dêr't hy de symboalyske " 144.000 " oanwiist, fersegele troch it " *segel fan 'e libbene God* ", dat is syn goedkarring foar de wiere leafde foar syn wierheid dy't konkreet manifestearre wurdt troch de praktyk fan 'e wiere sabbat, it aktive " *segel* " fan God, op sneon, en de leafde foar syn profetyske iepenbieringen, dat is syn geastlike " *segel* ". Ik meitsje gebrûk fan dizze definysje om jo te herinnerjen dat " *de sechsde trompet* ", no dwaande sûnt 24 febrewaris 2022, in godlik oardiel foarmet dat de oertreding fan 'e sabbat straft dy't troch God easke is sûnt de maitiid fan 1843, dat is, oan 'e ein fan 'e doer fan 'e " *2300 dagen* " jierren fan it dekreet fan Dan.8:14, wêryn God seit, yn wiere en goede oersetting: " *Oant jûn-moarn, 2300, en hilligens sil rjochtfeardige wurde* ". Sûnt dy datum, 1843, hawwe Westerske folken har ûntwikkele ûnder Gods flok, en har dominaasje en wolfeart moatte net betize wurde mei godlike segeningen. Krektoarsom, dizze neiteam is kommen om losmeitsjen fan God oan te moedigjen, oant it punt dat it Westen karakterisearre wurdt troch de leafde foar rykdom en wolwêzen. Sa tefreden fiele de minsklike massa's net langer de needsaak foar de ferlossende God, en ferlieze se syn rjochtfeardige feroardieling fan har sûnden út it each, ûntwikkelje se har lykas oare diersoarten dy't op ierde libje: sûnder in skuldich gewisse en sûnder plichten om te ferfoljen tsjin him en har neiste.

de betizing tusken " *de sechsde trompet* " en " *de sechsde fan 'e sân lêste pleagen fan God* " dy't foarôfgiet oan 'e weromkomst fan Kristus, de wreker en rjochtfeardiger, fuorthelle hawwe, moatte wy ús realisearje en de protte oerienkomsten tusken dizze twa aksjes dy't profetearre binne yn 'e Iepenbiering fan Jezus Kristus, opmerke. Foar God is de wichtichste reden om oan syn útkarden te suggerearjen dat de entiteiten dy't belutsen binne by en belutsen binne by beide barrens, d.w.s. de protagonisten, itselde binne. De twadde is dat de

oarsaak ek itselde is: God straft it ferlitten fan 'e wiere sabbat. De oerienkomst hat fansels ek betrekking op 'e strategy fan 'e ûntwikkeling fan 'e beskreaune aksjes.

Ik nim as basis dizze beskriuwing fan 'e " *seisde pleach* " sitearre yn Iepenbiering 16:13-14: " *En ik seach trije ûnreine geasten lykas kikkerts út 'e mûle fan 'e draak komme, en út 'e mûle fan it beest, en út 'e mûle fan 'e falske profeet. Want it binne de geasten fan demoanen, dy't wûnders dogge, dy't útgeane nei de keningen fan 'e hiele ierde, om har te sammeljen ta de striid fan dy grutte dei fan God de Almachtige* . » Dizze " *seisde pleach* " beskriuwt in " *gearkomste* " útfierd foar in geastlike saak dy't " *de draak* " of de duvel, " *it beest* " of de katolike religy, en " *de falske profeet* " of de protestantske religy dy't sûnt 1843 troch God feroardiele is, assosjearret. It byld is dêrom dat fan in grutte universele oerlis, dy't as doel hat om de eare dy't jûn binne oan 'e sabbat, dy't ophâlde en ferdwine moat, lykas syn trouwe waarnimmers, definityf út te sluten en út te roegjen troch it oplein fan 'e Romeinske snein dy't easke wurdt troch it rebellenkamp.

Dit algemiene aspekt fan oerlis is te finen yn ús aktuele barrens, yn it Westerske kamp, dêr't de Feriene Steaten, yn 'e rol fan 'e duvel, de NATO-lannen byinoar bringe foar harren striid. It doel fan dizze gearkomste is om Ruslân, dizze ûndraachlike konkurrint fan it Amerikaanske rezjym, te ferneatigjen. Uteinlik sil de ferneatiging fan Ruslân harren de universele ierdske dominaasje biede dêr't se nei stribje. Dizze striid sil dêrom, ek foar harren, dy fan 'e "grutte dei" fan harren universele oerwinning wêze. De oerlis wurdt benammen propagearre troch de jonge Oekraynske steatshaad, Volodymyr Zelensky, waans oproppen breed útstjoerd wurde en stipe wurde troch tillefyzjestjoerders dy't spesjalisearre binne yn trochgeand nijs. Hy sprekt en bringt Jeropeeske liederen mei skuldgefoelens, om harren yn syn oarloch tsjin Ruslân te lûken, krekt sa't de duvel, troch syn demoanen, syn plannen tsjin keazen amtners ynspirearje sil, yn 'e gedachten fan 'e lêste rebellen.

Mar efter dit konflikt, dat minsklike machten tsjin elkoar opset, leit de geastlike oarsaak fan 'e minachting dy't toand wurdt foar de sabbat, dizze " **grutte dei** " **dy't troch God hillige is** sûnt syn skepping fan 'e ierdske wrâld.

Der is noch in typysk Amerikaansk punt om op te merken, mienskiplik foar beide situaasjes. Wy fine it oangeande de kontekst fan 'e " *sân lêste pleagen fan God* " yn 'e aksjes dy't taskreaun wurde oan " *it beest dat út 'e ierde opkomt* ", yn Iepenbiering 13:15-17: " *En hy hie macht om libben te jaan oan it byld fan it beest, sadat it byld fan it beest sawol sprekke soe, as derfoar soargje dat safolle as it byld fan it beest net oanbidde woene, deade wurde soene. En hy soarget derfoar dat allen, sawol lyts as grut, ryk as earm, frij en slaaf, in merk krije op har rjochterhân, of op har foarholle, en dat nimmen keapje of ferkeapje mocht, útsein as er it merk hie, of de namme fan it beest, of it getal fan syn namme*. "Dit lêste fers lit it autentike skaaimerke sjen fan dizze nije Amerikaanske wrâld, wêrfoar hannel in fûneminteel wapen is, om't it de rykdom befoarderet dy't syn ienige wearde is. Better as alle oare lannen ûntduts Amearika, nei "it goud fan 'e Rockies", dat hannel brûkt wurde kin as in ôfskrikmiddel om lannen te twingen ta syn tirannike ekonomyske dominaasje. Earst fermoarde it de echte Native Americans, doe, tanksij syn oerwinning yn 'e Twadde Wrâldoarloch, fêstige it syn hannelsregels, troch de Dollar, syn nasjonale munt, al oan te nimmen as de

ynternasjonale monetêre standert yn plak fan 'e gouden standert. Letter organisearre it de wrâldhannel, troch de WTO-groep te meitsjen. Tidens de Iraakeske oarloch sette it syn hannelsboykot yn aksje tsjin Irak, syn fijân. It paste syn hannelsembargo ta tsjin Sovjet-Ruslân, en droech sa by oan syn ûndergong. Op it momint dat it keazen, autorisearre it de yngong fan Sina yn 'e WTO, om earst te profitearjen fan 'e ferhuzing fan syn produksje nei dit lân, dêr't it himsels ferrike mei it wurk fan in eksploitearre arbeidskrêft mei in status te fergelykjen mei dy fan slaven. Dêr efter hannelen Jeropeeske lannen, earst en foaral de Ingelsen en de Dútsers, op deselde manier. De enoarme winsten dy't makke waarden destabilisearre de ekonomyske situaasje yn Jeropa folslein, en Frankryk waard ruïnearre en ferlear syn rang as de 4e ^{wrâldmacht}, om hjoed de dei yn keapkrêft op it 15e ^{plak} fan 42 Jeropeeske lannen te stean.

Op it stuit is it noch troch de hannelsboykot dat it syn oarloch tsjin Ruslân, syn erflike fijân, begûn is. En om't dizze maatregel yn dizze kontekst ineffektyf liket, bewapenet it Oekraïne hieltyd mear, dat der echt foar fjochtet. De libbens fan syn soldaten wurde net mear bedrige; Oekraïners stjerre yn harren plak, foar de gloarje en hope op ferriking fan syn liberale en libertaryske kapitalistyske rezjym, mar boppe alles, syn ûnfersadige gierigens. Dêrom hat Ruslân krekt in ûndûbelsinnige boadskip nei de wrâld stjoerd. Op woansdei 27 april moete FN-presidint Antonio Guterres mei Vladimir Putin, en op tongersdei 28 april reizge hy nei Kiev om de jonge presidint fan Oekraïne te moetsjen. Op 'e jûn fan dit besyk oan Kiev waarden twa Russyske raketten tsjin 'e stêd lansearre, wylst de FN-sjef der noch op besite wie. Ien raket waard ûnderskept troch de Oekraynske ferdigening, mar de twadde eksplodearre, wêrtroch't ien gebou iepenskuorde en it fjoer nei in oar ferspraat waard; dit wie 3 km fan wêr't de sjef fan 'e FN stie. Vladimir Putin stjoert dêrmei in boadskip fan minachting en haat nei dizze organisaasje wêryn't hy it rjocht fan veto hat. Hy nimt dêrmei it foartou fan 'e lannen dy't fijannich binne tsjin it Westen, ûnderdanich oan 'e Feriene Steaten, dy't op deselde dei, op fersyk fan presidint Joe Biden, har tariese om 33 miljard dollar frij te jaan om Oekraïne te helpen Ruslân te ferslaan. Se sille swiere wapens leverje en it ferlingjen fan it konflikt iepenbier oanmoedigje.

Uteinlik haw ik yn mediaberjochten opmurken hoe't fertrouwen himsels fiedet. Foar elkenien dy't harkje wol, Oekraïners, en foaral Oekraynske froulju dy't yn 'e Frânske media sprekke, binne derfan oertsjûge dat se Ruslân ferslaan kinne. As de FS dizze oertsjûging sjogge, binne se derfan oertsjûge dat Oekraïne winne kin. En as se it fertrouwen fan 'e FS sjogge, fersterkje de Oekraïners har oertsjûging dat se Ruslân ferslaan kinne. Dit prinsipe is yllúzje, en al dy minsken dy't "yn Sinteklaas leauwe" soene folle better dwaan om yn God te leauwen; om't hy allinnich betrouber is, en oars as dyjingen dy't op it fleis fertrouwe, sille dyjingen dy't op him fertrouwe net teloarsteld wurde. De FS beskuldigje V. Putin fan "ferdorvenens". Wat in lef! Sy dy't mentale ferdorvenens en seksuele perversjes legitimearje en legalisearje yn 'e namme fan frijheid. V. Putin, fan syn kant, fjochtet tsjin en feroardielet dizze ôfwikende praktiken fan 'e Westerske maatskippij, dy't hy as "dekadint" beskôget. Se beskuldigje him ek fan "wredens", en ferjitte dat har napalm-brânbommen de bosken fan Korea en Fietnam yn 'e brân stekke, wêrby't se boargerlike en militêre befolkingen mei har ferneatigje. Se

fergeaten ek har bombardeminten op Servje yn 'e Balkanoarloch, dêr't se de deaden dy't se op 'e grûn fermoarde hawwe noch filme noch teld hawwe. Twadder binne in protte minsken ferrast troch de swierrichheden dy't Ruslân tsjinkomt by it ferslaan fan Oekraynske fjochters. Trije dingen moatte realisearre wurde. De earste is dat in konfrontaasje tusken twa legers dy't útrisd binne mei deselde konvinsjonele wapens net mear foarkaam is sûnt de Twadde Wrâldoarloch. De twadde is it gebrûk fan nije, ferfine, heechpresyzje wapens dy't sels pânseren oanfalstanks, lykas skippen en fleantugen, ferskriklik kwetsber meitsje. En hjir is de tredde reden: yn 'e acht jier fan 'e Donbass-oarloch groeven Oekraynske troepen loopgraven en ûndergrûnske skûlplakken dy't de ferdigening, de beskerming fan Oekraynske soldaten en de ferneatiging fan 'e fijân dy't foar har ferskynde yn iepen terrein, mooglik makken. Dizze situaasje is fergelykber mei de loopgravenoarloch fan 1914-1918, dêr't in militêre oerwinning foar beide kanten ûnmooglik like. De Dútsers wiene de earsten dy't wurch waarden, wêrtroch't it Frânske kamp en syn bûnsmaten it foardiel krigen. Mar hokker kant koe yn Oekraïne wurch wurde fan it fjochtsjen? Se binne like fêstbesletten om elkoar te ferslaan as de oare, en dat is net ferrassend, want yn dit gedrach befêstiget Oekraïne syn Russyske oarsprong. Oan it begjin fan dizze oarloch, moat ek begrepen wurde, fielde de Russyske lieder in ôfkear fan it ferneatigjen fan syn broerlike folk en syn moaie en voedende lân. Hy hope op in makliker oerwinning basearre op in ienfâldige militêre bedriging, mar God, de Almachtige Skepper, hie in oar plan.

Oan 'e oare kant reflektarret it gedrach fan Westerske naasjes, hast unanym yn it oplein fan sanksjes tsjin Ruslân en it foarsjen fan effektive wapens oan har tsjinstanner, perfekt de opstannige geast dy't nei in tige heech nivo brocht is, dat troch God foarsein wie foar de lêste dagen. En yn dit ferbân moat opmurken wurde dat alle lannen dy't in skoft ûnder diktatuer bleaunen, har yn smoargens, perversje en ymmoraliteit omswolgen doe't se yn frijheid kamen. It foarbyld fan Spanje is typysk foar dit gedrach. Nei de dea fan generaal Franco, har diktator, befrijde it him fan alle taboes, en de seksuele mores fan har ynwenners oertroffen it nivo fan oare Jeropeeske naasjes. De ûntdekking fan Westerske frijheid troch Oekraïne brocht itselde resultaat. Ek dit rjocht om te libjen sa't men wol, feroare yn nasjonalistyske oarlochsijver sa gau as Ruslân it foarkomme woe om by it Jeropeeske kamp en de militêre alliânsje fan 'e NATO te kommen.

Is it kristendom joadsk of net

Ja, it kristendom is Joadsk of it is it net. Dizze koarte sin allinnich al vat de oarsaak gear fan 'e flokken dy't no unifoarm alle offisjele aspekten fan 'e kristlike religy reitsje. De skiednis fan dit kristendom is in opienfolging fan transformaasjes mei deadlike gefolgen. Dêrom moat dit ûnderwerp goed begrepen wurde troch al de útkarden fan Jezus Kristus. Want it net begripen fan dizze dingen makket de roppene in fallen dy't troch de duvel finzen set is.

Yn Johannes 4:20-22 lit de útwikseling tusken Jezus en de Samaritaanse frou ús de prioriteit begripe dy't God oan 'e Joadske religy jout yn syn rêdingsplan: " *Us foarâlden hawwe op dizze berch oanbea; en jimme sizze dat yn Jeruzalem de plak is dêr't men oanbidde moat.*" Jezus sei tsjin har: "Frou, leau my, de oere komt dat **jimme de Heit net op dizze berch en ek net yn Jeruzalem oanbidde sille** . Jimme oanbidde wat jimme net witte; wy oanbidde wat wy witte, **want it heil komt fan 'e Joaden** . "

It tsjûgenis fan 'e Bibel befêstiget Gods kar om kening Salomo in hûs foar Himsels te litten bouwe yn Jeruzalem. Mar útsein dizze plak hat gjin oare ierdske plak de ropping om it te ferfangen. No binne d'r in protte oanfregrers yn monoteïstyske religys; efterinoar, Rome, Mekka, Konstantinopel, Moskou. En al dizze stêden binne yllegaal as se de sit fan 'e fertsjintwurdiging fan 'e Skeppergod opeaskje. Hy keas Jeruzalem en dêrnei neat oars, nearne op it hiele oerflak fan 'e ierde. Doe't hy sei: " **want heil komt fan 'e Joaden** " ", Jezus sette in fûnemintele learbasis fêst. Want hjoed binne al dizze religieuze stêden en harren religys yn deselde situaasje as de Samaritaanse frou, tsjin wa't hy sei: " *Jimme oanbidde wat jimme net kenne; wy oanbidde wat wy witte* ." Yn dit tiidwurd witte suggerearret God eksperimintele kennis, dy't allinich realisearre wurdt yn in ferbûn dat akseptearre wurdt troch God sels en troch minsken. As God it net organisearre en akseptearre hat, is it allinich in idel minsklike oanspraak dy't nimmen ta heil liedt. Falske religys meitsje gebrûk fan Gods ûnsichtberens om te bewoare dat se him tsjinje, wylst se him allegear ferriede. Want it is op in heul dúdlike manier dat God syn standert fan wierheid konstruearre en iepenbiere hat dy't liedt ta ivige heil. Dêrta makke hy in ferbûn mei Abraham en al syn neiteam; wat net betsjuttet dat it genôch wie om Joadsk te wêzen om rêden te wurden. Mar it is dochs troch de heule line fan syn neiteam dat de hope op heil fan generaasje op generaasje oerdroegen is. Nei de opienfolgjende tsjûgenissen presintearre yn 'e libbens fan' e patriarchen Izaäk en Jakob, is it mei de lêste, Jakob dy't Israel wurdt, nei't er nachts fochten en ferset hat tsjin YaHWÉH, dat de grutte demonstraasje fan it hillige ferbûn realisearre wurdt. De úttocht út Egypte wurdt troch God keazen om de autentisiteit te befêstigjen fan syn ferbûn makke mei Mozes, de Hebreëer dy't foar in skoftke prins fan Egypte waard. De De kennis dy't Jezus oproppen hie, waard doe boud troch in unike ierdske ûnderfining: God op ierde yn 'e midden fan syn folk. En dit foarrjocht kaam him faak djoer te stean, om't God folslein suver en hillich is en de minske folslein ûnrein en fersmoarge. Sa, dêr't God wier fûn wurdt, wurdt sûnde swier bestraft. Mar sûnde wurdt definiearre as de oertreding fan 'e hiele godlike wet dy't ferspraat is yn 'e fiif boeken dy't Mozes skreaun hat ûnder it diktaat fan God. Dizze skriftlike basis is fûneminteel en elke religieuze oanspraak op 'e iene God moat konfrontearre wurde en kompatibel en yn oerienstimming fûn wurde mei dizze unike standert dy't God jûn hat oan minsken ferspraat oer it hiele oerflak fan 'e ierde.

De erkenning fan 'e wet fan Mozes foarmet dêrom it earste nivo fan 'e wiere religy dy't besiket de Skeppergod te earjen. Dizze needsaak foarmet de earste sieve dy't alle falske oanspraken fan 'e religys dy't God heidensk neamt nettsjinsteande har pretinsjes eliminearje sil.

Troch Mozes it ferhaal fan 'e minskheid te fertellen fanôf har oarsprong, wêrfan de earste fertsjintwurdigers Adam en Eva wiene, siket God net syn nijsgjirrigens te befredigjen. Hy presintearret him de fûneminten fan syn projekt en iepenbieret him, sûnder syn begryp, hoe't syn rêdingsprojekt einigje sil. En it lokkige ein fan dit projekt sil foar him en syn útkarden de winst wêze fan in wiere rêst foar geasten dy't befrijd binne fan sûnde, om't syn útkarden selektarre en hillige sille wêze troch syn ûnfeilbere oardiel. En dizze ivige rêst waard oankundige troch de rêst fan 'e sânde dei dy't hy hillige, neffens Gen. 2:3: "*God segene de sânde dei en hillige dy, om't hy dêryn rêste fan al syn wurk dat hy skepen en makke hie.*" Mar fansels soe dizze rêst troch God sels fertsjinne wurde moatte ten koste fan ferskriklik lijen dat hy ûnderfûn hat yn it fleis fan Jezus Kristus. Mar it wie te betiid om Jezus Kristus te neamen, waans tsjinst en rêdende aksje allinich presintarre wurde soene, troch it hiele âlde ferbûn, yn 'e foarm fan symboalyske riten, wêrby't Jezus sels benammen symbolisearre waard troch it byld fan it Peaskelam, de jonge ram dy't God oan Abram joech, sadat hy offere wurde koe yn plak fan syn soan Izaäk, berne út Sara, syn wettige frou. De islam beweart dat dizze soan Ismaël wie, mar de Bibel ûntkent dit, en elkenien kin begripe dat de wettige soan Izaäk foarrang hie boppe de soan dy't berne waard út 'e Egyptyske tsjinstfeint Hagar. Tusken de twa foarstelde ferhalen is de logika foarstander fan dejinge dy't Mozes skreau ûnder it diktaat fan God nei't hy syn folk befrijd hie út 'e slavernij fan Egypte, in symboalysk byld fan 'e slavernij fan sûnde.

De sabbat is foar de Joaden it teken fan harren tahearren oan God, wat befêstige wurdt troch Ezech. 20:12-20, sadat wy begripe kinne dat se der benammen oan ferbûn binne: "*Ik haw harren ek myn sabbatten jûn as in teken tusken My en harren, sadat se witte meie dat Ik JaHweh bin dy't harren hilliget. ... / ... Hilligje myn sabbatten, en lit se in teken wêze tusken My en jimme, sadat se witte meie dat Ik JaHweh bin, jimme God.*" Yn Gods plan hie de sabbat lykwols allinich wearde yn it perspektyf fan 'e oerwinning dy't letter troch Jezus Kristus helle waard. Dêrom wie de godlike segen dy't erflik taskreaun waard oan it Joadske folk ôfhinklik fan harren erkenning fan syn tsjinst dy't op meardere manieren troch de Hillige Skrift profetearre waard, yn profetyske talen, mar ek en boppe alles yn 'e symbolyk fan harren festivals en harren religieuze riten. Gods religieuze plan is yntelligint en gearhingjend. Dizze yntelliginsje en konsistinsje kin allinich ferskine yn 'e Bibelske Skrift, dy't mei rjocht neamd wurdt: it wurd fan God. Troch te wegerjen Jezus Kristus te erkennen as de Messias dy't troch God stjoerd wie, ûntnaam it Joadske folk har sabbatûnderhâld fan syn profetyske betsjutting, dy't har beleanning foar it leauwe dat se demonstrearren oankundige. Mar se sûndige krekt tsjin God, troch gebrek oan leauwe, troch te wegerjen Him te erkennen, en neffens it prinsipe dat Jezus leard hat yn Mattéus 25:29, "*... Want wa't hat, oan him sil jûn wurde, en hy sil in oerfloed hawwe; mar wa't net hat, fan him sil sels wat hy hat ôfnommen wurde,*" seagen de Joaden sa Gods segen ynlutsen wurde, en sels har trouwe ûnderhâlding fan 'e sabbat hie gjin wearde mear foar har.

Hjir moatte jo dit beseffe. De Joaden foelen, net fanwegen de sabbat, mar fanwegen harren ôfwizing fan Kristus, dus de sabbat is op gjin inkelde manier

ferantwurdlik foar harren ferlies. It bliuwt, foar dyjingen dy't gjin gebrek oan leauwe hawwe, it teken fan dat ta God hearren dat Ezechiël 20:12-20 befêstiget. En yn syn rêdingsplan feroaret God syn religieuze noarm net; it foarbyld fan 'e útkarden bliuwt de trouwe en observearjende Joad, hearrich oan syn foarskriften, syn wetten, syn ferordeningen, syn geboaden; alle dingen dy't Abraham earst observearre foar syn segen, neffens Gen. 26:5. De foltôging fan 'e ferlossing fan 'e sûnden fan 'e útkarden, troch Jezus Kristus, joech God lykwols de mooglikheid om it foarstel fan ferlossing út te wreidzjen nei alle minsken dy't op ierde libje. It is yndie in foarstel en gjin oplegging. Ferlossing wurdt troch God foarsteld ûnder krekte, ûnûntkomber betingsten. It doel fan ferlossing is it útroegjen fan sûnde yn it libben fan 'e begunstigde fan dizze ferlossing. Want, lykas jo begripe kinne, waard ferlossing troch Jezus betelle foar de priis fan ôfgrysluk lijen dat de totale ferlittenheid fan it ferloste wêzen fereasket. Wier heil is it tsjinoerstelde fan falsk leauwe, werombrocht ta it prinsipe fan etikette. It stiet skreaun yn Mattéus 16:24: " *Doe sei Jezus tsjin syn learlingen: As immen efter My oankomme wol, **moat er himsels ûntkenne**, syn krús op him nimme en My folgje.* " Selsûntkenning is gjin label, it is de frucht fan in ynderlike en úterlike striid dy't krigen wurdt troch de geast fan opoffering, it ôfsizzen fan alles dat in obstakel foarmet op it hillige paad fan 'e godlike wierheid, dêr't Jezus, as foarbyld, earst op rûn.

Under it falske foarwendsel fan it de-judaïsearjen fan it kristlike leauwe, liet keizer Konstantyn I ' bekend as "de Grutte", de praktyk fan 'e wiere sabbat dy't troch God hillige wie, ferlitte en ferfong it mei de rest fan 'e earste dei fan 'e godlike oarder dy't syn Romeinske religy wijd hie oan 'e heidenske god de "ûnferovere sinne", yn it Latyn "SOL INVICTUS". Der wie gjin reden foar God om de kristlike religy te de-judaïsearjen, om't alle lear basearre op 16 ieuwen Joadske skiednis, fan 1500 oant it jier 30, de Joadske noarm presintearre as de noarm dy't troch God easke waard. It wiere resultaat fan dizze learstellige transformaasje is dat it it kristlike leauwe is dat Romeinsk en heidensk wurden is, dat is it tsjinoerstelde fan 'e bekearing dy't troch God easke waard. Yn it âlde ferbûn hie hy de oertredings fan syn wyklikse sabbat swier feroardiele, en hy ferwyd de Joaden hjirfoar ferskate kearen. Yn it nije ferbûn, machtige troch de Joadske tsjûgenis dy't him foarôfgie, sette hy strafmaatregels yn om leauwigen te warskôgjen dat syn flok swier op har lei. De Bibel wie lykwols noch net foar elkenien bekend. It waard yn it geheim bewarre en reprodusearre troch de muontsen fan it katolisisme. De minskheid ûndergie dêrom straffen waans wiere oarsaak it net begripe koe. Dizze meardere straffen soene pas yn 'e lêste dagen in útlis krije, as de teksten fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering dúdlik útlein wurde soene. It is ús foarrjocht hjoed, om't God my de genede jout om foar him en foar jo al dizze kostbere iepenbieringen te presintearjen. Yn syn Iepenbiering neamde hy " *trompetten* " dizze straffen dy't tsjinnen om kristenen te warskôgjen en de oandacht te lûken op 'e flok fan it ferlitten fan har hillige sabbat. Yn Dan. 8:12 presintearret hy syn oertreding, of " *sûnde* ", as " *de oarsaak* " fan it ferlitten fan it kristlike leauwen oan it misliedende en ferfolgjende Romeinske pauselike rezjym: " *It leger waard oerlevere mei it deistige ~~offer~~ fanwegen de sûnde* ; *de hoarn smiet de wierheid del en wie foarspoedich yn syn ynspanningen.* " Yn dit inisjatyf demonstrearret God syn perfekte gearhingjende logika dy't syn perfekte

justysje bewûnderensweardich makket. Omdat kristenen de keizer fan Rome yn 321 leaver hearrich wiene, lieten se harren oerlevere wurde oan it pauselike Rome dat yn 538 oprjochte waard. God woe harren seingje en harren syn frede jaan; it sil in flok foar harren wêze en sil harren yn syn namme ferfolgje.

It moat opmurken wurde dat God yn Daniël de rol fan 'e protestantske reformaasje net iepenbieret. Yn dit boek presintearret hy allinich de twa haadfazen fan it kristlike leauwe, suver en autentyk oant 7 maart 321, en doe fersmoarge troch sûnde oant de maitiid fan 1843, doe't syn dekreet neamd yn Dan. 8:14 yn wurking treedt. Dizze datum is profeetysk ynsteld troch God om it mystearje oangeande de Roomsk-Katolike Tsjerke op te heffen en har ferskrriklike skuld oan te wizen yn it lijen dat troch straffe kristenen ûndergien is. Op dizze datum wurdt de flok fan snein, de "dei fan 'e sinne", iepenbiere, de de-judaïsaasje ûndernommen troch Konstantyn smyt ljocht op 'e oarsaak fan' e straffen fan 'e " *sân trompetten* " neamd yn' e Iepenbiering. Tagelyk smyt de flok fan snein ljocht op it lot dat troch trouwe of ûntrouwe protestanten lijen is, om't de erkende lear ûnfolslein wie. En dizze ûnfolsleins, bewarre en erfd fan 'e katolike religy, waard suggerearre yn dizze útdrukking fan dit fers fan Iepenbiering 2:25-26: " *Oan jimme, safolle as der yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en dy't de djipten fan Satan, sa't se dy neame, net kend hawwe, sis ik jimme: **Ik lizze gjin oare lêst op jimme; allinnich*** , wat jo hawwe, hâld fêst oant ik kom. " Yn gewoane taal oerset dit fers in situaasje fan útsûndering fanwegen in tiid fan ûnwittendheid. Want God makket gjin útsûndering foar ien yn it bysûnder, om't syn eask itselde is foar alle minsken. Mar hjir giet it net om in útsûndering fan yndividuele geunst, it is in kollektive útsûndering útdrukt troch it bywurd " **allinich** ". It gebrek oan ljocht oer de wiere sabbat rjochtfeardiget dizze kollektive útsûndering dy't de meast trouwe fan 'e belutsen protestanten yn 'e 16e ' 17e ^{en} 18e iuw te goede komt . Goed wittende de geastestoastân dy't it protestantske leauwe sil manifestearje tsjin syn sabbateask tapast yn 1843, fergeliket God it mei in " *lêst* ". En ik moat sizze dat ik, dy't him leafhawwe en wurdearje, dizze " *lêst* " swiet en ljocht fyn. Want de sabbat is *in lêst* foar guon, de rebellen, en himelske wjukken foar oaren, de trouwe útkarden.

Sa is it kristlike leauwe of Joadsk of net, en dizze lear wurdt befêstige troch de apostel Paulus yn Rom. 2:28-29: " ***Hy is gjin Joad dy't it úterlik is ; en besnijen is net dat wat úterlik yn it fleis is. Mar in Joad is ien dy't it ynwendich is ; en besnijen is dy fan it hert, neffens de geast en net neffens de letter. De lof fan dizze Joad komt net fan minsken, mar fan God.*** "Unbesnien, ik claim dizze Joadskens folslein. En jo moatte begripe, God sil allinich Joaden fan dit soarte rêde, dy't oerienkomme mei dit model dat de apostel Paulus beskreau. De útkarden kinne fan elke oarsprong komme, mar yn God binne se ûnderwurpen oan deselde easken en profitearje fan deselde godlike segeningen. De kleur fan 'e hûd hat gjin belang, om't ûnder dizze hûd in read bloed streamt dat it Adam-type karakterisearret, om't dizze Hebrieuske namme as woartel it wurd "Edom" hat, wat read betsjut. Wat de ynderlike geast oanbelanget, dy hat gjin kleur en dy fan 'e manlju, fan 'e froulju, dy't God útkiest, binne ferlykber en oerienkomme mei de gedachte dy't fûn is yn Jezus; wat Jezus symbolisearre troch it "*troukleed* " yn syn gelikenis.

Yn 2022 giet it praten oer hearrigens tsjin it wiidfersprate minsklik tinken yn. Mar dit is foaral it gefal yn 'e Westerske maatskippij, dy't fan har frijheid hâldt, om't oare folken, net-kristenen, gevoelich en ûnderdanich bleaun binne oan religieuze plichten. Harren bekearing ta it wiere kristlike leauwe is mooglik sûnder automatysk en algemien te wêzen. Mar it moat begrepen wurde dat allinich de kwaliteit fan 'e siel ûnderskied makket tusken de rêden en de ferlern. De ferdieling yn meardere religys is tydlik, en God sil út alle folken fan 'e ierde, nei't er har bekeare hat ta syn standert fan 'e wierheid fan Kristus, allegearre nimme dy't him leafhawwe foar wat hy is en dien hat om har heil te fertsjinjen. Religieus erfgoed is weardeleas. Leauwe dat God behaagt is boud op 'e kennis dy't krigen is troch it bestudearjen fan syn rêdingsplan dat yn 'e heule Bibel iepenbiere is. It ferljochtet de betsjutting fan 6.000 jier minsklik libben op ierde. En yn dizze Bibel fine de útkarden fan 'e lêste dagen kostbere profetyske teksten wêryn God de foarm fan 'e fellen ûntmaskert en iepenbieret dy't ûnder it mom fan falske religys set binne. As it godlike plan folslein begrepen en behearske wurdt, wurdt in fûnemintueel wichtich ûnderdiel fan 'e rêding berikt. It is it yntellektuele diel fan dizze rêding dat dêrnei trou oan God fereasket, elke dei, en oant de lêste dei.

Paulus hat ús wer in byld jûn fan it begryp fan 'e status fan 'e kristen fan heidenske komôf, dat is, de mearderheid fan 'e útkarden. Yn Rom. 11 fergeliket hy de Joaden fan ras en de geastlike Joaden fan oannimming yn Kristus, troch it byld fan twa soarten olive-tûken, de wiere olivebeam foar de Joad fan ras, en de wylde olivebeam foar de kristen fan heidenske komôf. Twa haadboadskippen moatte bewarre wurde: de earste is it yntenten fan 'e tûken fan 'e wylde olivebeam op 'e stam en de woartel fan 'e wiere olivebeam; wat it feit befêstiget dat it yndie de heiden is dy't **Judaïsearje moat** en net oarsom. De twadde warskôget de bekearde heiden tsjin opskepperij, himsels it rjocht jaan om tsjin God te sûndigjen. Yn fersen 20 oant 22 is Paulus presys en sprekt oer de ûnleauwige Joaden: " *Dit is wier; Se waarden ôfsnien fanwegen ûnleauwe, mar jo steane troch leauwe. Wês net arrogant, mar wês bang; want as God de natuerlike tûken net sparre hat, sil Hy jo ek net sparje.*" Tink dêrom oan de goedens en strangens fan God: oer dejingen dy't fallen binne, strangens, mar tsjin jimme, Gods goedens, as jimme yn syn goedens bliuwe; **oars sille jimme ek útsnien wurde** . » No docht bliken dat it protestantske leauwe, en it katolike leauwe dêrfoar, harsels beide grutsk ferhearlike hawwe, en bewearre fan God te wêzen, wylst har lear markearre waard troch " *de sûnde* " fan 'e rêst fan 'e earste dei, de "dei fan 'e sinne" oannaam yn 321. Ek sûnt 2020 hawwe godlike straffen inoar rekke en folge, nei Covid-19, yn it nijs en sûnt 24 febrewaris 2022 hat de minskheid, dy't " **net sparre wurde moat** ", yn eskalaasjes de opienfolgjende fazen fan 'e Tredde Wrâldoarloch boud dy't, ûnder de titel " *sechste trompet* ", de sechsde kear foarmje sille dat de godlike flok de kristlike folken treft, dy't de hillige sabbat fan 'e sânde dei oertrêdzje, hillige troch God sûnt de earste wike fan syn ierdske skepping.

Elke lêzer fan 'e Bibel kin sjen dat de praktyk fan 'e sabbat in wearde is dy't troch God ynsteld is yn 'e lear fan syn wierheid dy't it Joadske folk fan it âlde ferbûn earje moast. Op deselde wize wurdt de hjoeddeiske minskheid twongen om it ferlitten fan dizze praktyk te notearjen troch de meast represintative kristlike

tsjerken lykas katoliken, ortodoksen en protestanten. Dit ferdwinen fan 'e wiere orizjinele sabbat kin net duorsum akseptearre wurde troch de grutte skepper en wetjouwer God. It dekreet fan Dan. 8:14, dat fan tefoaren troch God taret is, hat de histoaryske tiid fêststeld fan 'e eask fan 'e weromkear nei dizze praktyk. Konfrontearre mei al dizze gegevens bestiet de lêste test fan it leauwen út it yndividueel tsjûgjen fan it belang dat wy jouwe oan dizze ferwachte oarder, skreaun troch de profeet Daniël, dy't fan God troch de ingel Gabriël, troch fisy, dizze lear ûntfong yn 'e 6e ^{iuw} f.Kr.

De lear fan it kristlike leauwe hâldt de Bibel as it wurd fan God. It is foar God en minsken it ienige middel om Syn gedachten, Syn oardiel en Syn plannen bekend te meitsjen. Foar Syn útkarden behâldt it gebod dat God hast seistûzen jier lyn jûn hat oangeande de sabbat, of dat fan syn restauraasje skreaun yn 'e sechsde iuw f.Kr., al syn wearde en easke hearrigens fan Syn skepsel. Wat tinksto hjirfan?

De status fan it protestantisme is yn 'e rin fan 'e tiid feroare, begjinnend yn 'e maitiid fan 1843, doe't God it ûnderwurp oan 'e test fan it leauwe, dy't giet oer de leafde foar profetyske iepenbieringen. Dêrom sil ik alle teksten út Daniël en Iepenbiering dy't it oanbelange en beskriuwe, listje en gearstalle om dizze feroaring yn syn geastlike status te markearjen.

Yn Daniël wurde de freedsume, trouwe, marteldere protestanten dy't ferfolge waarden troch de katolike monargyen unifoarm oantsjut as "*de hilligen*". It bloed fan Kristus rjochtfeardiget en "*hilliget*" harren oant de maitiid fan 1843. Sûnt it protestantisme yn 'e 16e ^{iuw} ûntstie, sille allinnich de teksten oangeande dizze perioade en de perioaden dy't folgen bewarre wurde.

Dan. 7:21: "*En ik seach deselde hoarn oarloch fiere **mei de hilligen**, en har oerwinne,*" It pausdom ferfolget protestanten.

Dan. 7:25: "*Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste, en sil **de hilligen** fan de Allerheechste útputte, en sil tinke om tiden en wetten te feroarjen: en **de hilligen** sille yn syn hân jûn wurde foar in tiid, en tiden, en in heale tiid.*" It pausdom hearske 1260 jier oer katoliken, doe oer protestanten.

Dan. 8:13: "*Ik hearde **in hillige** sprekken; en in oare **hillige** sei tsjin him dy't spruts: Hoe lang sil it fisioen duorje oer it deistige ~~offer~~ en oer de sûnde dy't ferwoastet? Hoe lang sille ~~it hillichdom~~ en de legerhear fertrape wurde?"*

Dan. 8:14: "*~~En hy sei tsjin my: Twa tûzen en trijehûndert dagen; en dêrnei sil it hillichdom reinmakke wurde.~~*"; "*En hy sei tsjin my oant jûn en moarns, twatûzen trijehûndert en **hilligens sil rjochtfeardige wurde***" Dit is de letterlike oersetting fan 'e Hebrieuske tekst dy't God my foar it earst iepenbiere hat earne foar 1991. Ik ferklearje dat it akkuraat en betrouber is."

Dan. 8:24: "*Syn macht sil grut wêze, mar net troch syn eigen krêft; hy sil ferwoasting oanrjochtsje en bloeie, en hy sil de machtigen en **it hillige folk ferneatigje**.*"

Dan. 11:33: "*En de wizen ûnder harren sille in protte ynstruearje, mar guon sille foar in skoft falle troch it swurd en troch flam, troch finzenskip en troch plondering.*"

Dan. 11:34: "***En as se falle, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sille har by harren oanslute yn hypokrysy.***" Wa binne dizze "*hillige*" "*hypokryten*"? De protestanten dy't wier leauwe en politike ynset betize, en de

wapens opnamen foar de revolúsjonêren fan 1789 om har libben te ferdigenjen. Dizze beskuldiging fan hypokrysy sil it leauwe oangean dat oprjochte is troch Johannes Kalvyn, de kâlde en wrede Genevaan waans lear him ferspriede sil nei de nije wrâld fan 'e Feriene Steaten. Dit oardiel fan God, dat " *hypokrysy* " oanklaagt, wurdt rjochtfeardige troch it net respektarjen fan dit fers: " *Want wa't syn libben rêde wol, sil it ferlieze, mar wa't syn libben om My ferliest, sil it fine* . " Dit prinsipe is sa wichtich dat trije evangeljes it sitearje: Matt. 16:25; Markus 8:35; Lukas 9:24. En it ferbod op fjochtsjen mei wapens waard troch Jezus oan syn apostels leard by syn arrestaasje yn 'e hôf fan Getsémané, neffens Mattéus 26:51-52: " *En sjuch, ien fan dyjingen dy't by Jezus wiene, strekte syn hân út en luts syn swurd, en sloech de tsjinstfeint fan 'e hegepryster en snijde syn ear ôf.*" Doe sei Jezus tsjin him: " *Doch dyn swurd werom op syn plak, want allegearre dy't it swurd nimme, sille troch it swurd omkomme* . " »; sjoch ek Johannes 18:10-11. It wie troch it gebrûk fan dizze wapens, ferbean troch de " *hypokrityske* " en ûngehoorzame kristenen, dat de wier útkarden, yn 'e tiid fan' e draknaden fan Loadewyk XIV, " *in bytsje holpen* " waarden, lykas dit fers spesifisearret. Sa wurdearre God de wapene striid fan 'e Hugenooten en de Camisarden yn' e Cevennen by Anduze net, likemin as de protestantske fertsjintwurdiging dy't fermoarde waard by it bloedbad fan Sint-Bartolomeus yn 1572, wylst it fallen protestantisme har ta syn helden makke.

Dan. 11:35: " *En guon fan 'e wizen sille ôffalle, dat se raffinearre en suvere en wyt makke wurde meie* oant de tiid fan 'e ein; want dy sil noch komme op 'e fêststelde tiid. "

Iepenbiering 2:19: De saneamde " *Thyatira* "-perioade fan 'e 16e ' 17e ^{ieuw} 18e : " *Ik wit dat dyn wurken, dyn leafde, dyn leauwe, dyn trouwe tsjinst, dyn stânfêstens en dyn lêste wurken mear binne as de earste.* " It wiere freedsume protestantske leauwe dat it marteldom akseptearret en sûnder kleien ûnderwerpt oan katolike ferfolging wurdt seinge troch Jezus Kristus. In subtyl detail is te fernimmen yn dit fers: it wurd " *stânfêstens* ", om't Marie Durand, in foarbyldige freedsume tsjûge fan it wiere leauwe foar dizze tiid, krekt ûnder in pear oaren 38 jier opsletten wie boppe-op 'e "Toer fan Konstanz", yn Aigues-Mortes (Eaux mortes), leit yn it suden fan Frankryk oan 'e iggen fan it Rhônekanaal. Yn Saint-Jean du Gard bewarret en presintearret "it museum fan it leauwe" in stien wêrop se it wurd "ferset" gravearre hie. Nei 38 jier fan freedsum ferset waard se frijlitten en behâlde se har libben. Gehoorzaamheid oan Kristus wurdt dêrom goed beleanne. Yn Iepenbiering 13:10 herinnert de Geast oan dit prinsipe dat troch Jezus Kristus ynsteld is: " *Wa't yn finzenskip liedt, sil yn finzenskip gean; wa't mei it swurd deaslacht, moat mei it swurd deasketten wurde. Hjir is it geduld en it leauwe fan 'e hilligen.* "

Dit fers fertsjinnet útlis. Yn syn ferfolgingsaksje liedt it monargyske katolike leauwe de hilligen fan Jezus yn finzenskip en deadet oaren mei it swurd. Gods gerjochtichheid sil it op syn beurt leverje om yn finzenskip nommen te wurden en fermoarde te wurden troch de guillotine fan 'e Frânske revolúsjonêren; it gefal fan kening Loadewyk XVI. De guillotine spilet de rol fan " *it swurd dat Gods ferbûn wreket* ", as in tredde straf, yn Lev. 26:25: " *Ik sil in swurd tsjin jimme bringe, dat myn ferbûn wreke sil; as jimme byinoar komme yn jimme*

stêden, sil Ik de pest ûnder jimme stjoere, en jimme sille oerlevere wurde yn 'e hannen fan 'e fijân." »

Iepenbiering 2:24: "Mar ik sis **jimme, safolle as der yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe**, en de djipten fan Satan net kend hawwe, sa't **se se neame**, ik leit gjin oare lêst op jimme, mar leaver de dingen dy't yn 'e djipten fan Satan binne. " Trouwe protestanten feroardielje de leagens fan it katolisisme, dy't se " *de djipten fan Satan* " neame. It moat opmurken wurde dat yn 'e skiednis fan it kristlike tiidrek it katolike leauwe pas yn 'e 12e ^{iuw} troch Peter Waldo as " *satanysk* " feroardiele waard, en doe troch John Wycliffe yn 'e 14e ^{iuw}. Mar it naam pas yn 'e 16e ^{iuw} in offisjele, organisearre foarm oan mei de posters fan Maarten Luther op 'e doarren fan 'e Augsburg-katedraal yn 1517. It is oan dizze iepenbiere feroardieling dat it protestantske wurk syn namme te tankjen hat. God ferwiist hjir subtyl nei syn takomstige sabbatferplichting fan 'e maitiid fan 1843 ôf; de sabbat dat it fallen protestantske leauwe, troch God as " *hypokritysk* " beoardiele, neffens Dan. 11:34, sil beskôgje as in " *lêst* " dy't it wegerje sil te dragen.

Iepenbiering 3:2: De symboalysk neamde " *Sardis* "-perioade, dy't de twa Amerikaanske Adventistyske ûnderfiningen beslacht dy't folbrocht binne yn 'e maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844; it profetyske leauwe fan 'e " *hilligen* " wurdt twa kear op 'e proef steld en op 'e proef steld: " *Skriu oan 'e ingel fan 'e tsjerke yn Sardis: Dit seit hy dy't de sân Geasten fan God en de sân stjerren hat: Ik wit dyn wurken, datst libbend lykst te wêzen, en dochs dea bist.* "

Iepenbiering 3:2: " *Wês wach en fersterkje de dingen dy't oerbliuwe, dy't ree binne om te stjerren; want ik haw jimme wurken net **perfekt fûn foar myn God**.* " Jezus ferwiist hjir nei de wurken dy't easke wurde troch de Heit God yn waans namme hy syn soenende dea lijen hat. Yn dizze term " *wurken* " yn it meartal feroardielt hy de ûnferskilligens yn syn profetyske iepenbieringen, yn syn weromkomst oankundige foar 1843 en 1844, en yn 'e sânde-deis sabbat dy't it protestantske leauwe ferachte hat troch de Roomsk-Katolike sneinspraktyk te erven. Hjir moatte wy Kristus syn eask fan " **perfekte wurken** " neame, feroarsake troch de feroaring dy't ûntstie troch it yn wurking treden fan it dekreet fan Dan. 8:14; dit is yn logyske tsjinstelling ta de foarige boadskip fan 'e 16e ^{oant} de 18e ^{iuw}: " *Ik haw jimme gjin oare lêst oplein.* " Yn it " *Sardynske* " tiidrek wurdt de " *lêst* " fan 'e sabbat easke as " *rjochtfeardige hilligens* " neffens Dan. 8:14.

Iepenbiering 6:9: Under it tema fan 'e " *segels* " wurde de ferfolge " *hilligen* " oantsjuten troch it " *5e segel* " : "Doe't er it ^{fyfde} segel iepene, seach ik ûnder it alter de sielen fan dyjingen dy't fermoarde wiene fanwegen it wurd fan God en fanwegen it tsjûgenis dat se jûn hiene. " De fermelding fan it wurd " *tsjûgenis* ", yn it Gryksk "marturia", befêstiget harren dea as martelders fan it leauwe.

Iepenbiering 6:10: " *En hja rôpen mei in lûde stim en seine: Hoe lang, o Heare, hillich en wier, oant Jo ús bloed oardielje en wreke op harren dy't op 'e ierde wenje?* " Dizze hilligen akseptearren de dea wylst se wachten op 'e " *wraak* " fan 'e God dy't yn Deut. 32:35 sei: " *De wraak is fan My en de ferjilding.* "

Iepenbiering 6:11: " *Oan elk fan harren waard in wyt gewaad jûn, en der waard tsjin harren sein dat se noch in skoft rêste moasten, oant harren meitsjinnens en harren bruorren, dy't deade wurde soene lykas se waarden,*

foltoêge wêze soene. " Dizze martelders fan it leauwe karakterisearje de earste kristenen dy't neamd wurde yn 'e saneamde " Smyrna " -perioade , dy't ferwiist nei de " tsien dagen " fan ferfolging troch keizer Diokletianus en it keizerlike tetrarchy tusken 303 en 313. Nei dizze ferskriklike ferfolging dy't troch keizerlik Rome oplein wurdt, profetearret de Geast it takomstige marteldom dat oplein wurde sil oan 'e protestantske " hilligen " troch it pauselike Rome.

Iepenbiering 6:13: " En de stjerren fan 'e himel foelen op 'e ierde, lykas in figebeam syn **ûntidige** figen ôfwerpt as er troch in machtige wyn skodde wurdt . " Dit byld ropt it fallen protestantske leauwe op, om't it, troch godlike profetyske iepenbieringen te ferachtsjen, de feroaring dy't yn 1843 oplein waard, net folge, sadat it, yn it byld fan 'e frucht fan 'e figebeam, " **grien** " bleau, sûnder it stadium fan ryping te berikken dat God easke, sûnt dy hillige datum fan 'e maitiid fan 1843, dy't hy soeverein fêststelde. De perioade 1843 yn kwestje wurdt identifisearre, om't it folget op it symboalyske byld dat de aksjes oanjout dy't troch de Frânske Revolúsje útfierd binne, yllustrearre troch de symboalen fan 'e " sinne swart as sek " en de "bloedmoanne ". Dizze symboalen hawwe, yn folchoarder, betrekking op 'e dea fan 'e Bibel, de godlike " twa tsjûgen " fan Iepenbiering 11:3; en de eksekúsjes fan 'e skuldigen, monarchisten en katolike prysters, útfierd troch de guillotine fan 'e Revolúsjonêren, yn ferfolging fan 'e boadskip sitearre yn Iepenbiering 2:22-23: " *Sjoch , ik sil har yn in bêd smite, en dejingen dy't mei har oerhoer begeane yn grutte ferdrukking, útsein as se har fan har dieden bekeare.*" Ik sil har bern mei de dea deadzje; en al de tsjerken sille witte dat ik it bin dy't de sinnen en herten ûndersiket, en ik sil elk fan jimme beleanje neffens jimme wurken. "De status fan fallen protestanten sil kollektyf net feroarje oant de glorieuze weromkomst fan 'e godlike Kristus, as se har sille gedrage neffens de beskriuwing yn it folgjende fers."

Iepenbiering 6:16-17: " *En hja seinen tsjin 'e bergen en de rotsen: Falle op ús en ferbergje ús foar it oantlit fan Him dy't op 'e troan sit en foar de grime fan it Lam.*" want de grutte dei fan syn grime is kommen, en wa sil stean kinne? De oarsaak fan dizze skrik wurdt jûn yn Psalm 50:6: " *En de himelen sille syn gerjochtichheid ferkundigje, want God is rjochter.* " Iepenbiering 11:19 befêstiget dit troch te spesifisearjen: " *En de timpel fan God waard iepene yn 'e himel, en dêr waard yn syn timpel de arke fan syn ferbûn sjoen. En der wiene bliksems, en stimmen, en tongerslaggen, en in ierdbeving, en grutte hagel .* " En yn dizze arke is it sabbatsgebod gravearre troch de finger fan God op stiennen tabletten. Harren oanfal op 'e sabbat en syn waarnimmers feroardielet har sûnder berop. It antwurd op 'e fraach " *wa kin stean* " wurdt jûn yn 'e struktuer fan it boek, yn it kommende haadstik 7: Allinnich de " *hilligen dy't besegele binne* " troch de sabbat en de leafde foar profetyske wierheid sille stean kinne. De " *segel " fan God* " wurdt pleatst op " *de hân* " of aksje en op " *it foarholle* " of mentale geast. Se tsjûgje op in komplementêre manier fan godlike goedkarring en ûntfange geastlik " *it segel fan 'e libbene God* ".

Nei dizze dieldie opropingen wijdt de Geast it hiele tema fan 'e " ^{5e} *trompet* " fan Iepenbiering 9:1 oant 12 oan it yllustrearjen fan it protestantisme dat sûnt de maitiid fan 1843 fallen is. Fers 11 iepenbieret it "destruktive" gebrûk fan 'e Bibel: " *Se hienen oer har as kening de ingel fan 'e boaiemleaze put, waans namme yn it*

Hebriuwske Abaddon wie, en yn it Grykske Apollyon. " De oanhelle folchoarder is yn oerienstimming mei dy fan 'e konstruksje fan 'e Bibel: 1e 'de' " *Hebriuwske* " tekst, 2e 'de' " *Grykske* " tekst. De wurden " *Abaddon en Apollyon* " betsjutte beide Fernieler; dizze namme karakterisearret it bibelske gebrûk fan 'e " *duvel* ", " *de ingel* " dy't " *tûzen jier* " finzen holden wurde sil op " *de boaiemleaze put* ", dat is, de ferlitten ierde sûnder minsklike bewenners, yn Iepenbiering 20:3. Hy ynspirearret en driuwt minsken ta ûngehoorzaamheid dy't de mooglikheid fan heil dy't God foarsteld hat "ferneatiget".

Dit binne al de iepenbieringen dy't God oan syn útkarden foarsteld hat, sadat se syn oardiel oer de protestantske religy kenne en sa gjin pakt slute mei de fijannen fan God, efterinoar Joaden, katoliken, ortodoksen, protestanten, en as lêste sûnt 1994, Adventisten, dy't krekt sûnt 1995 yn it ekumenyske ferbûn fan 'e fijannen fan Jezus Kristus gongen.

De standert dy't troch God seinge is, is dy fan it Adventisme, dat trou bliuwt oan 'e earste godlike iepenbieringen dy't it kristlike leauwe dúdlik ferdielden yn twa tsjinoerstelde kampen: it kamp dat trou is oan 'e godlike sabbat en dat fan 'e ôfgoadediensers dy't de Romeinske heidenske snein earje. Dizze twa keuzes binne like tsjinoersteld oan elkoar as de godlike segen en de flok, dei en nacht, ljocht en tsjuster, libben en dea. En tusken dizze twa keuzes moatte jo kieze neffens Gods útnoeging yn Deut. 30:19: " *Ik rop hjoed de himel en de ierde ta tsjûgen tsjin jimme dat ik jimme it libben en de dea foarlein haw, segen en flok. Kies it libben, dat jimme en jimme neiteam libje meie.* " ".

It **Joadsk wêzen** fan it wiere leauwe wurdt befêstige troch it byld fan 'e " *tolve stammen* ", in symboal wêrmei't hy de ienige wiere Sândedeis Adventistyske útkarde presintearret dy't seinge is fan 'e maitiid fan 1843 oant de weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 2030. Ik wiis derop dat it ferlitten fan 'e praktyk fan 'e wiere sabbat de doar fan tagong ta kristlike genede foar de Joaden fan ras sûnt 7 maart 321 sluten hat. Omkeard hat de restauraasje dy't sûnt de maitiid fan 1843 útfierd is, har bekearing en har yngong yn it Sândedeis Adventistyske leauwe befoardere. Dizze lear wurdt iepenbiere yn Iepenbiering 3:9 yn dizze termen: " *Sjoch, Ik sil dy meitsje fan dyjingen út 'e synagoge fan Satan, dy't sizze dat se Joaden binne, en it net binne, mar lige; sjoch, Ik sil se komme litte en foar dyn fuotten oanbidde, en witte dat Ik dy leafhaw haw.* " "

Rollen diele

It is net maklik om de wurken fan God dúdlik te skieden fan dy fan 'e duvel. Wat makliker is, is om de Skepper God de wil ta te skriuwen om sûnders te rêden en de duvel de meast ekstreme pogingen om har te ferneatigjen. As de Skepper fan alle libben en dingen hat God yn syn dieden gjin oare grinzen as dy't hy himsels opleit fanwegen syn respekt foar de regel fan perfekte justysje. Yn it kamp fan 'e duvel is de limyt dy't God opleit. Dêrom moatte wy it prinsipe dúdlik begripe wêrop God de duvel frij hannelje lit sûnder him te beheinen. De duvel kin hannelje en ferfolgje oant it punt dat hy yndividueel alle skepsels deadet dy't net beskerme wurde troch it bloed fan Jezus Kristus. Dit ferklearret tafallige deaden

en moarden, en mar foar in part deaden troch sykte. Fan syn kant behâldt God it rjocht om dizze deaden te beheinen, om't it libben neffens syn plan organisearre is op sa'n manier dat de duvel allinich in pion is dy't hy brûkt neffens syn heechste wil. De ûnderfining fan "Job" smyt in soad ljocht op 'e situaasje en presintearret ús de moeting tusken God en Satan oangeande Job, dy't in trouwe oanbidder fan God fertsjintwurdiget. Hoewol Almachtich, ferlear God syn godlike rjochten oer syn minsklike skepsels sûnt de sûnde fan Adam en Eva; se leaver de lige wurden fan 'e diabolyske "slange", en sûnt dy tiid is it de duvel dy't de hearskjende prins op ierde wurden is. Gods doel is dêrom om in pear skepsels fan 'e duvel en syn hearskippij ôf te pakken dy't syn útkarden fertsjintwurdigje sille. Mar om dit mooglik te meitsjen, moat de útkarde sels konkreet bewiis jaan fan syn winsk om by God te hearren. Dit is de demonstraasje dy't God oan 'e duvel presintearje sil. Dêrta sil Job yn syn fleis slein wurde om him te triuwen om God ferantwurdlik te meitsjen en sa fier te gean om him te ferflokken. Mar dit doel is allinich it doel dat troch de duvel neistribbe wurdt, om't God de djipten fan Job syn hert ken en wis is fan syn feit: Job is sûnder betingsten foar him. Dat God makket him klear om de duvel in ferpletterjende nederlaach ta te bringen. Mar om dit doel te berikken, sil earme "Job" op ierde, nettsjinsteande syn ûnbidige rykdom, alles moatte ôfsizze: syn rykdom en syn bern. En om de ûnderfining te kroanjen, sil in kweade maagsweer syn fleis ferslinde en him ferskriklik lije litte. Ik meitsje gebrûk fan dit tema om te ûnthâlden dat yn dit ferhaal oer Job yn syn yntervinsje syn frou him útnoeget om God te segenjen en syn dagen te einigjen en him net te ferflokken. De oersetflater komt troch in perverse transformaasje fan it Hebriuwske tiidwurd "barek", dat, seingje betsjut, mei de tiid syn ekstreme tsjinoerstelde wurden is, dat is, ferflokke yn 'e Hebriuwske foarm "berek". Boppedat lit it antwurd dat Job har jout dúdlik sjen dat sy him allinich advisearret om syn libben te einigjen nei't er God oant dan ta in folbrocht libben segene hat. Yn syn antwurd reagearret er allinich op 'e suggestje om selsmoard te begaan en seit yn Job 2:10: "*Mar Job antwurde har: 'Jo sprekke as in dwaze frou. Wat! Wy ûntfange it goede fan God, en sille wy it kwea net ek ûntfange? Yn dit alles hat Job net sûndige mei syn lippen.*" Tink derom dat de útnoeging om God te ferflokken syn frou net in dwaze frou makke hawwe soe, mar in goddeleaze frou. Job wit net dat de duvel minsken skea docht, en yn syn ûnwittendheid ken hy allinnich God, oan wa't hy de macht taskriuwt om goed te dwaan en dy fan kwea te dwaan. Hjiryn hat hy gelyk, en de Bibel befêstiget dit stânpunt troch te sizzen yn Amos 3:6: "*Wurdt der in trompet blazen yn in stêd, en binne de minsken net bang?*" Bart ûngelok yn in stêd sûnder dat Jahweh de auteur dêrfan is? » Yn syn logika tocht Job lykwols dat God allinnich dejingen skea dwaan koe dy't him ferachtsje en net gehoarsum wiene. Net bewust dat hy it ûnderwerp wie fan in demonstraasje fan leauwen yn it duel dêr't God en de duvel inoar tsjinoer stiene, koe hy allinnich soargen meitsje oer syn ûnbegryp. Mar sels sûnder in antwurd keas hy derfoar om rjochtop te bliuwen en syn leafde foar syn grutte skepper God te behâlden. Job wie net allinnich om te tinken dat God allinnich dejingen slacht dy't it fertsjinje fanwegen har sûnde. Dêrom bliuwe de útwikselingen tusken Job en syn besikers ien fan wjersidich ûnbegryp. Foar syn freonen dy't meilibje mei syn lijen, moat Job flaters hawwe dy't him skuldich makken foar God, oars soe hy him net sa slaan. En

dochs hawwe se it mis oer him. It wie dreech foar har om te begripen dat in tsjinner mei Gods tastimming slein wurde koe, krekt om't hy " *rjochtfeardich en sûnder blaam* " wie neffens Gods eigen oardiel. Mei de tiid kaam de dea fan 'e rjochtfeardige Jezus Kristus om dit prinsipe ta te passen, en nei him dy fan syn trouwe learlingen en apostels. Mar de les dy't Job syn ûnderfining joech, makke it Joadske folk benammen skuldich oan it net begripen wêrom't de rjochtfeardige en perfekte Jezus krusige stjerre moast. Foar him hie Job syn ûnderfining bewiisd dat de rjochtfeardige slein wurde kinne foar de gloarje fan God. En let op, op har beurt reagearren de Joaden lykas Job syn maten, en God hie it foarsein doe't hy yn Jesaja 53:5 sei: " *Mar hy waard ferwûne foar ús oertredings, hy waard kneuze foar ús ûngerjochtichheden; de straf dy't ús frede brocht, wie op him, en troch syn striemen binne wy genêzen.*" » It gefal fan Jezus is lykwols in bytsje oars as dat fan Job, want Jezus stjert net allinnich om perfekte trou oan God te demonstrearjen, mar ek om te stjerren yn it plak fan syn ferlosten út it ferline, lykas de trouwe Joaden en dyjingen yn 'e takomst dy't kristenen neamd wurde sille, oft se no fan Joadske of heidenske komôf binne. Nei de dea en opstanning fan Kristus de Ferlosser sil de ûnderfining fan Job tapast wurde op kristenen, mar dizze kear sil God harren dea autorisearje, om't nei de opstanning fan Jezus de dea de wiere tsjinnens fan 'e libbene God net langer bang meitsje moat. Hy waard net teloarsteld yn syn ferwachting, want yn mannichte tsjûgen syn ferlosten moedich troch harren libben te jaan yn 'e Romeinske arena foardat de grime fan God yn 70 op Jeruzalem en syn ûnleauwige ynweners foel.

Yn 'e ferdieling fan rollen konstruearret God syn histoaryske projekt en de duvel komt yn syn rol om it te ferfoljen. It grutte profetearre projekt is it eksklusieve wurk fan God. Dêrom is dit projekt konstruearre mei in djipte fan yntelliginsje dy't bewûndering wekket by dyjingen dy't it ûntdekke. Wylst it hast universeel negearre wurdt troch minsken, bliuwt God de minskheid liede, dy't de stadia fan syn projekt útfiert. Sels opstannige en ûnleauwige minsken dogge mei oan 'e útfiering fan syn plannen. Hy dy't, neffens de Apokalyps, as oerwinner úteinset en om te feroveryen, genietet al fan syn lêste oerwinning. Lykas in skaakkampioen kin hy pionnen offerje, mar sil syn spul einige mei in skaakmat dy't oplein wurdt oan it kamp fan 'e duvel. Elke wike, de sânde dei, hillige as rêst, sneon, profetearret de útkomst fan dizze plande oerwinning. Syn trouwe tsjinnens fine profesijen en de kaaien ta har útlis yn 'e hiele Bibel. De eintiden dy't ús oanbelangje binne primêr it tema fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering. Mar foar dyjingen dy't leauwe en de Bibel ferachtsje, bringt God syn profesijen nei har domein. Om dizze oanpak te begripen, moatte wy de foarbylden fan kening Saul neame, dy't allinnich fan in sjenner de wierheid krijt dy't God him hearre litte wol; in oar foarbyld, dat fan 'e korrûpte profeet "Bileam", dy't allinnich de berjochten oan 'e heidenske kening Barak oerbringt dy't God him ta rjochtsje wol. En yn 'e 16e ^{iuw} nei Kristus, temidden fan 'e djippe tsjusternis dy't de geasten behearske, krige de profeet Michel Nostradamus fisioenen dy't hy oerdroege yn 'e foarm fan kwatrijnen en oaren, wêrûnder grutte barrens sichtber folbrocht waarden. De oaren sille yn 'e rin fan 'e tiid folbrocht wurde, en guon fan dizze oankundigingen hawwe te krijen mei aksjes foar ús lêste dagen.

Ik herinner my yn dit ferbân dat yn 1982 de ynterpretaasje fan de hear Jean de Fontbrune de Tredde Wrâldoarloch foar it jier 1983 oankundige. De beskriuwing fan 'e strategy fan 'e ûntwikkeling fan syn aksjes wie fergelykber mei dy dy't Dan. 11:40 oant 45 presintearre yn myn analyze. Dizze twa profesijen kundigen deselde barren oan, de gefolgen waarden oplein, deselde geast wie oan 'e oarsprong en yn dit gefal wie it de Geast fan 'e skepper God.

Foar de measte minsken geane de wurken fan God en de wurken fan 'e duvel net mei-inoar: God docht goed, en de duvel docht kwea. Dit "snapige" oardiel negeart de realiteit, dy't net sa ienfâldich is. Is profetearjen kwea of goed dwaan? It doel fan profesije is om de eangst foar God fan 'e minske te wekken. Is dit kwea of goed dwaan? Yn syn gelikenissen learde Jezus ús dat hy kaam om it ferlerne skiep te sykjen. Wêr is dit skiep, ûnder de goede minsken of de kweade? As it "ferlern" neamd wurdt, is it dêrom ûnder de kweade minsken, de sûnders, de belestingynners, en guon ûnder harren binne de takomstige útkarden fan Kristus de Ferlosser.

It is dêrom yn in styl dy't hiel oars is as dy fan 'e Bibel dat God de takomst foarsizze liet troch dizze fier fan foarbyldige man, Michel Nostradamus. Hy makke leafdeselixirs, afrodisiakumpreparaten dy't him wurdearre makken troch de adel fan dy tiid. Boppedat koe hy as astrolooch de freonskip en bewûndering winne fan 'e Keninginne-mem Catherine de Medici, in fervent folgeling fan astrology en de katolike religy, lykas har Italjaanske komôf rjochtfeardiget. Wylst de Bibel fan it Keninklik Hof ôf bestriden waard, waarden de detaillearre barren fan 'e minsklike skiednis ûntwikkele en opskreaun en foar de eagen fan minsken pleatst. Sawat tûzen kwatrijnen, lestich te ynterpretearjen, soene minsken yn 'e rin fan' e tiid fassinearje. Mar ik bin der no fan oertsjûge dat dizze profesijen geane oer aksjes dy't tidens de Tredde Wrâldoarloch, op ferskate plakken yn Frankryk en Europa, ferfolle wurde soene. Untfongen yn Frankryk yn Saint-Rémy de Provence, troch Nostradamus, wurdt Frankryk benammen it doelwyt fan dizze tûzen oankundigingen. Aktuele barren hawwe ús deroan herinnerd dat Frankryk no de ienige echte Jeropeeske militêre macht is en dochs is it tige swak yn ferliking mei it potinsjeel fan syn fijân, Ruslân. Lit ús oan dizze swakte tafoegje, it feit dat it de Russyske oanfal yn it noarden en de ynvaazjes fan moslims en Afrikaanske barbaarsen yn it suden tsjinkomme sil. En dizze oarlochsstrategy wurdt folslein befêstige yn Dan. 11:40 oant 45. Ik haw opmurken dat minsken dy't it belang fan 'e profesijen fan Nostradamus kritisearje, op deselde wize de profesijen fan Dan. 11:40 oant 45 dy't God yn syn Bibel jûn hat, ferachtsje. Dat ik kin sizze dat har krityk op itselde nivo stiet as har geastlike ûnwittendheid, sels ûnleauwe.

Wat my oanbelanget, diene de profesijen dy't ynterpretearre waarden troch Jean de Fontbrune my yn 1982 in tsjinst, troch myn ynterpretaasje fan Dan. 11:40 oant 45 te befêstigjen. Eins wie de ynterpretaasje goed en rjochtfeardich, mar de tiid dy't foarsein wie foar de ferfolging dêrfan wie noch net kommen en is dat noch altyd op it stuit; mar elke dei dy't foarbygiet, bereidt dizze ferfolging foar. It wie yndie tige nuttich foar my om de oankundiging te hearren fan in konfrontaasje mei de islam, dy't breed wolkom hjitten waard en fêstige waard op Frânske boaiem. It boek Michel Nostradamus waard de "bêstferkeaper" yn 1982, en in

protte minsken wiene oertsjûge fan 'e oankomst fan it freeslike drama, oankundige foar 1983. Doe't de situaasje slimmer waard, tocht ik dat ik dizze ferfolging yn 1993 sjen soe, wat de komst fan Kristus yn 1994 logysk makke, dizze datum dy't it jier 2000 fan 'e wiere berte fan Kristus oantsjutte. En úteinlik hat God dit ferskriklike drama pland foar de jierren 2022 oant 2029, en syn glorieuze weromkomst foar de maitiid fan 2030.

De Bibel iepenbieret Gods geastlik oardiel, en syn profesijen fan Daniël en Iepenbiering ferljochtsje dit oardiel troch religieuze ferdielingen op te roppen. Daniël 11:40-45 toant dúdlik it Jeropeeske katolike leauwe, it moslimleauwe en it ortodokse leauwe. Yn tsjinstelling dêrmei behâlde de profesijen fan Nostradamus in boargerlik aspekt, en ropt aksjes op, mar makket gjin weardeoardielen. De trije religys binne yndie oanwêzich yn bepaalde kwatrinen fan syn oankundigingen, mar se wurde oantsjuten mei ûndúdlike nammen en wurden. Nostradamus profetearret talleaze bloedbaden en ferwoastingen op maklik werkenbere plakken. De dea fan Hindrik II, dy't sneuvele yn in steekpartij te hynder, wie foarôfgeand oan de barrens troch Michel Nostradamus foarsein. Dizze oankundiging joech him grutte bekendheid. En troch dizze man herinnerde God ús der gewoan oan dat hy bestie en al in plan foarme hie foar de skiednis fan 'e minskheid. Yn dizze aksje kaam hy om de ûnleauwige man út te daagjen dy't blyn in erfde ferfolgjende religieuze tradysje folge. Want syn demonstraasje fan it oankundigjen fan 'e takomst wie úteinlik om de gefoelige siel nei syn Bibel te rjochtsjen, om't hy dêr al syn geastlike iepenbiering yn pleatste. De Fisker fan Minsken smiet sa in net yn ûnrein wetter yn in besykjen om te rêden wat rêden wurde koe. Eins is de oerienkomst tusken Nostradamus en Bileam steurend, mar Bileam wie offisjeel in Hebrieuske profeet fan God; wat net it gefal wie mei Nostradamus. Mar beide bliken net yn steat om te ligen tsjin har petearpartners. En wat him oanbelange, kundige Nostradamus de godlike straffen oan dy't de katolike monarchen mei de tiid reitsje soene. Om 1555 hinne kundige hy, foar God, yn in kwatrijn, de slachting fan Sint-Bartolomeusdei oan dy't yn 1572 plakfine soe. Syn rol wie om oan 'e erfgenamten fan 'e katolike opstân de trageedzjes oan te kundigjen dy't har oant ús tiid reitsje soene. Mar hy presintearre dizze trageedzjes allinich op in beskaafde manier sûnder it minste oardiel ta te foegjen. Sa wie syn boargerlike rol komplementêr oan 'e Bibel, dy't it geastlike oardiel fan 'e gedachte fan 'e skepper God iepenbieret. Mar fan syn kant profetearret Nostradamus in mannichte aksjes dy't de Bibel net presintearret. Ek liket God tsjin syn trouwe útkarden dy't dizze profesijen fan 'e takomst serieus nimme te sizzen: Hjir einiget de rol fan 'e Bibel en foar de details fan 'e aksjes sille jo dy fine yn 'e kwatrinen fan Nostradamus. Want de Bibel en de profesijen fan Nostradamus iepenbierje de takomst dy't allinnich God wit, profetearret en te plak bringt.

Wat is dan de profetyske rol fan 'e duvel? Dy is beheind, om't de duvel him allinnich ûnderwerpe kin oan Gods grutte plan. Hy fungearret as de lieder fan it kweade kamp, mar kin neat mear dwaan as wat God him autorisearret om te dwaan. Hy kin de yndividuele takomst foarsizze fan minsken dy't God net beskermet, en dit ferklearret de fersprieding fan "fortune tellers", mediums dy't de takomst oankundigje, en Afrikaanske marabouts, dy't allegear min ofte mear yn steat binne om takomstige ûnderfiningen oan te kundigjen dy't demoanen kinne

organisearje en teweegebringe. Want wy moatte beseffe hoefolle har altyd langere libben har kennis en behearsking fan 'e organisaasje fan minsklike libbens fasilitearret. Salang't God har net tsjinsprekt, kinne se hannelje en foarsizzingen teweegebringe. Minsken binne yn 'e ban en wurde ôfhinklik fan dizze oankundiging fan 'e takomst, mar se binne faak betize oer it sjenre, en tastean suver demonyske aksjes ta oan godlike macht. Sûnt de tsjoenders fan 'e farao foar Mozes hannelen, binne de swarte magy fan 'e duvel en de wite magy fan God altyd mei-inoar botst, en spitigernôch foar har betize in protte se. Yn 't algemien binne magyske aksjes diabolysk fan aard, om't God syn magy selden brûkt. Oars as de duvel siket er net om syn skepsels te ferlieden en hechtet er him allinnich oan dejingen dy't him mei leafde en tankberens sykje foar syn offer yn Kristus.

Katoliken lêze no ek de Bibel, en as se de profetyske teksten lêze, jouwe de duvel en de geastliken harren ynterpretaasjes. Foar katoliken is " *it beest* " Ruslân. Doe't it Sovjet en ateïst wie, waard de beskuldiging maklik akseptearre, mar it is net langer ateïst en hat sels in iver werom krigen foar syn ortodokse religy. Troch de fisioenen dy't hy joech wylst hy ferskynde yn it byld fan "de Faam", wekte Satan belangstelling foar it mystearje fan 'e profesijen dy't nei Portugal brocht waarden, by "Fatima". De tredde boadskip easke dat Sovjet-Ruslân bekeard wurde soe ta de oanbidding fan "de Faam" en ta it katolisisme. No bekeard en ortodoks, hat de tredde boadskip dy't jûn is gjin reden mear om te bestean. Mar ortodoks Ruslân konkurrearret mei katolike Rome, sadat de Romeinske haat syn yntriges fermannichfâldiget om it te ferswakjen, en yn 'e hjoeddeiske barren stipet de protestantske en kapitalistyske Feriene Steaten it yn syn striid. It pausdom hie in wrok tsjin 'e konkurrinsje fan dit Eastersk-kristlike leauwe, dat syn eigen paus hie, dy't de namme paus oannaam. Oarspronklik siet de paus yn Konstantinopel, dat rivalisearre mei Rome, mar letter waard de ortodokse sit yn Moskou oprjochte. Sa wie de Romeinske haat rjochte tsjin dizze Russyske haadstêd.

Ken de duvel it plan dat God foarspeld hat? As hy oan it begjin fan syn opstân tsjin God leauwe koe dat hy de oerwinning winne koe en syn ideeën triomfearje litte koe, oan 'e oare kant naam syn nederlaach foardat Jezus Kristus him, yn in pynlik oere foar Jezus, al syn yllúzjes en hope wei. Boppedat wurdt in presyzje oer him iepenbiere en neffens Iepenbiering 12:12 " **wit hy dat hy in koarte tiid hat** " om tsjin Gods rêdingsplan yn te gean: " *Dêrom, jubelje, jimme himelen, en jimme dy't dêryn wenje! Wee de ierde en de see! Want de duvel is nei jimme delkommen, mei grutte grime, om't hy wit dat hy in koarte tiid hat* ". Syn lilken is it gefolch fan syn feroardieling ta de dea troch God dy't him yn Jezus Kristus ferslein hat. En syn lilken wurdt rjochte troch " *de ierde en de see* ", dy't sawol de planeet oantsjut wêrop wy libje, mar ek, as in geastlik symboal, it protestantske leauwe en it katolike leauwe, dy't har gedrage as aggressive " *beesten* " tsjin de wiere útkarden fan Jezus Kristus, elk op syn eigen tiid. De duvel seach Kristus yngripe oan 'e ein fan 'e earste 4.000 jier fan 'e skiednis fan 'e ierde. Hy koe doe de betsjutting begripe dy't God jaan woe oan 'e sân-dagen wike, in symboalyske ienheid fan 'e sân tûzen jier wrâldwide tiid. De sabbat profetearre syn nederlaach en de lêste rêst dy't God en syn útkarden krigen; hy hie dêrom noch mar twa millennia oer om syn wraak te nimmen tsjin God en syn útkarden.

En doe't Johannes de Iepenbiering fan Iepenbiering krige, wie Satan de earste dy't it ûntsiferje koe, mar hy krige neat troch syn ûntdekking mei minsken te dielen. Hy liet se leaver yn har yllúzjes en liet se leauwe dat de ivichheid foar har lei. Dochs, wittende dat twa tûzen jier him jûn wiene om... hanneling, hy koe syn oarlochsplannen organisearje op basis fan 'e fersprieding fan ferliedlike leagens mei dûbel deadlike gefolgen. De barbaarske folken dêr't wy diel fan útmakken, hechten net folle belang oan ûnderwiis, yn tsjinstelling ta it Hebrieuske folk waans bern al hiel betiid learden te lêzen en te skriuwen. Dizze oplieding liet har ta om godlike oarders en minsklike oarders te identifisearjen. Yn it Westen makken ûnwittendheid en it ûnfermogen om autentike bibelske geskriften te lêzen it maklik foar de duvel om de lige yndoktrinaasje te fersprieden dy't út Rome ferspraat waard nei Konstantyn I, ^{bekend} as de Grutte (de grutte fal, de grutte liger). De frijheid fan gewisse en oanbidding, dy't hy joech troch syn dekreet fan Milaan útjûn yn 313, befoardere falske kristlike bekearingen en de protestdebatten dy't folgen. De lear fan 'e wierheid waard sa ferdronken yn in oerstreaming fan libertaryske gedachten wêrfan de biskop fan Rome himsels de hoeder makke. Sa waard it Roomsk-Katolike leauwe berne dat pauslik wurde soe en oplein wurde soe troch de monargy troch it dekreet fan Justinianus, ûndertekene yn 533 mar pas yn 538 ymplementearre; want oant dizze datum wie Rome beset troch de Ostrogoaten. Yn 538, generaal Belisarius ferdreau harren en de skelmjende Vigilius koe syn pauslike tsjinst yngean. In profesije ynspirearre troch de duvel, bekend as de "profesijen fan Sint Malachy", kundige de opfolging fan 120 pausen oan yn 'e biskopsstoel fan Rome. Dit is in foarbyld fan it fermogen fan 'e duvel, dy't ek, troch falske katolike hilligen en de "Faam" dy't nei alle gedachten Maria, mem fan Jezus, is, syn profesijen kin oerdrage oan de jingen dy't ûnder syn stjerlike hearskippij bliuwe.

De foarrjochten fan it wiere leauwe

Se binne tige talryk en yn werklikheid komme se allegear fuort út ien: dat fan it profitearjen fan 'e yntelliginsje dy't God jûn hat.

Yn it libben fan keazen amtners is it earste foarrjocht te witten dat it deistich libben ferskriklik misliedend is. Om dizze misleiding better te begripen, moatte jo beseffe hoe folle moderne Westerse maatskippijen ôfstimd binne op it nijs: minsklike relaasjes binne benammen basearre op 'e media, it ynternet, televyzje en radio. Yn al dizze media wurde de mieningen fan saakkundigen kontinu ferspraat. En de moderne minske moat troch in mannichte tsjinstridige mieningen sortearje dy't inoar tsjinsprekke. As de kar hieltyd dreger wurdt, sels foar de ienfâldichsten, fladdere de gedachten fan dizze minsken fan it iene idee nei it oare sûnder har te kinnen deljaan.

Kristus syn útkarden falle net yn 'e fal fan yllúzjes boud op alliânsjes dy't like ferrifeljend en hypokritysk binne as se kwetsber en tydlik binne. Mei alle mediamacht wurde oerienkomsten en ferdraggen tekene troch politike aginten. Dan, tanksij in feroaring fan lieder, wurde dizze tasizzingen yn twifel lutsen en ferlitten. En as wy de skiednis fan 'e minskheid besjogge, realisearje wy ús dat it

boud is op trochgeande útdagings oan oerienkomsten en ferdraggen. De útkarden binne net ferrast troch dizze dingen, om't se witte dat de ierde troch God skepen is om de duvel in domein oan te bieden wêryn hy autorisearre is om te fjochtsjen tsjin God en syn trouwe kamp. De frede dy't politike liederes sykje is altyd yllúzjearjend en idel. Want de aard fan 'e ierde is oarloch tusken minsken, tusken ingels, en tusken God en Satan. Yn 'e hjoeddeiske barrens jout de oarloch yn Oekraïne in dramatysk foarbyld fan it ûnbegryp fan 'e barren. Minsken witte hoe't se de keatling fan barrens dy't dit lân yn oarloch liede, útlizze moatte. Mar har útlis mist de wichtichste parameter: God. Want it is ûnder syn oardiel dat de wiere oarsaken fan oarloch lizze. En dejinge dy't begûn is, is benammen formidabel, om't it de lêste is. In mannichte manlju, froulju, âlderein en bern sille omkomme en ferdwine yn dizze ferneatigjende stoarm. Mar as se God en syn plan negearje, binne minsken ferkeard yn har redenearring, dy't yn werklikheid allinich boud is op har falske hope. Hawwe wy net "It sil moarn better wêze" songen op ús radiogolven? En dizze boadskip yllustrearret de ûnbedige oanhing oan hope, dy't, neffens it sprekwurde, "ús yn libben hâldt". Hope bestiet ek ûnder de útkarden, mar oars as de mannichte dy't fan God ôfsnien is, is har hope net yllúzjearjend, om't de God op wa't se har hope sette de Almachtige God is dy't syn plan ta frucht bringe kin en de glorieuze oerwinning berikke kin dy't hy foarsein hat. As se God en syn oansteande ferneatigjende plan negearje, ûnderskatte kommentators de bedrigingen fan 'e Russen dy't kearnwapens brûke. Op basis fan 'e lange perioade fan frede dy't ferrûn is sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, wolle se harsels derfan oertsjûgje dat nimmen op ierde gek genôch is om dit wapen te brûken, dat soe liede ta de ferneatiging fan it libben op ierde, fanwegen de represailles fan lannen dy't mei dit wapen útrisd binne. Se binne ta it leauwe kommentearre dat it bestean fan dit atoomwapen allinich in ôfskrikmiddel hat. En sa wurde Russyske bedrigingen net serieuus nommen, en Jeropeeske en Amerikaanske liederes wurde oanmoedige en dogge mei oan in eskalaasje fan fatale aksjes. It is wier dat Russyske bedrigingen primêr ôfskrikkend binne, om't Ruslân noch altyd wearde hecht oan it libben, en besiket de gebieten te beskermjen dy't, groepearre ûnder syn dominaasje, it ryk en machtich makke hawwe. Sa wie de regio Oekraïne, syn "breakoer". It wol dêrom net ferdwine. En dochs sil it ferdwine, om't de Feriene Steaten net deselde skrupules en beheining sille hawwe. Al dyjingen dy't Russyske bedrigingen ferachtsje, binne net bewust dat it echte gefaar foar folken Amerikaansk is. Troch har hjoeddeistige gedrach te analysearjen, kinne wy al begripe wêrom't se, as de tiid ryp is, net sille wifkje om Russysk grûngebiet te fergripen, sels as it betsjut dat guon Amerikaanske stêden ek útinoar falle troch de Russyske reaksje. En de haadstêden fan Jeropa sille ek rekke wurde troch Ruslân, dat militêr op 'e flecht is nommen. Yndied, de Amerikanen wolle net langer meidwaan oan gefjochten. Se hawwe lessen leard basearre op har ynternasjonale yntervinsjes wêrby't se in protte soldaten ferlern hawwe; it is foarby, se wolle har soldaten net langer bleatstelle. Eins bewiist de oarloch yn Oekraïne harren gelyk, want op 'e grûn hat de soldaat hieltyd minder kâns op oerlibjen. Moderne, ekstreem presys wapens en it gebrûk fan killer drones ferklearje it waarnommen resultaat: de tank, hoewol swier bepantserre, is kwetsber en gjin jager is feilich, noch op lân, noch yn 'e loft, noch op see of ûnder wetter. Ferfine Westerske

wapens bewiisje har effektiviteit yn Oekraïne tsjin de Russyske legers. Mar pas op, dizze wapens ferneatigje lannen, om't se ferskriklik djoer binne. Echte oarloch krijt it aspekt fan in fideospultsje. It mienskiplike punt tusken de twa is kompjûtertechnology. Raketten nimme de loft yn en reitsje har doel, mar wa wint úteinlik? Dejinge dy't trochgean kin mei fjochtsjen tsjin dejinge dy't syn oanfals- of ferdigeningsraketten útput hat. Ik tink oan hoe't yn 'e Twadde Wrâldoarloch, yn 'e Slach om de Ardennen, de Amerikaanske kommandant it beslút naam om syn lytse "Sherman"-tanks op te offerjen om de Dútske tanks sa lang mooglik op it slachfjild tsjin te hâlden, en dizze beslissing die bliken de muoite wurdich te wêzen, want nei't se har brânstof op hiene, ferlieten de Dútske bemanningen har machtige "Tiger"-tanks en namen se te foet de wei nei Dútslân. Sa foel de lêste Dútske pânserferdigening; de wei nei Berlyn wie iepen foar de Amerikanen en harren bûnsmaten.

Dit enoarme ferbrûk fan moderne ferneatigjende wapens liedt my ta in better begryp fan 'e rol fan dizze oarloch yn Oekraïne, dy't net foarkomt yn 'e profesije fan Dan. 11:40 oant 45. It doel is om de boarnen fan Jeropeeske folken út te putten en har de mooglikheid te ûntnimmen om harsels effektyf te ferdigenjen as Ruslân har binnenfalt, lykas Daniël 11:40 profetearret: " *Yn 'e tiid fan 'e ein sil de kening fan it suden tsjin him opdrukke. **En de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn**, mei weinen en ruters, en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân yn oprinne, ferspriede as in stream en oerstreamje.* " Yn dizze faze fan it konflikt sille de Russyske legers fan 'e " *kening fan it noarden* " de swakke wjerstân ferpletterje dy't him tsjinwurkje sil. En dizze swakke wjerstân hat syn ferklearring yn 'e algemiene ferarming fan 'e EU-naasjes nei de wiidfersprate ekonomyske destabilisaasje feroarsake troch de sanksjes dy't tsjin Ruslân nommen binne. Dizze besluten dy't troch de Jeropeeske Kommisje ferdigene wurde, sille de Jeropeeske befolkingen dy't troch de ruïne troffen binne djoer te stean komme.

Op dit stuit bestiet der noch ûnwissichheid oer de " *kening fan it suden* ", dy't ik identifisearje mei de wraaksuchtige en oarlochsgefoelige islam. Is de aksje dy't him oanbelanget yn dit fers al folbrocht, of sil it folbrocht wurde foar de Russyske ynvaazje? De ûndergong fan 'e Europeanen troch de Oekraynske ramp koe de ferklearring wêze foar de moslimaanfallen. Want as Europa ienris ferneatige is, sil it syn prestiizje ferlieze, en syn natuerlike fijannen sille ophâlde om it te frezen. Al kwetsber fanwegen syn humanistyske wearde en maklike ûntfangst, sil it noch mear wêze as it ienris ferneatige is. En efter Al Qaida en Daesh sil in algemiene moslimmobilisaasje Súd-Europa kinne bestride, nammentlik it Itaalje fan 'e Paus, it tige katolike Spanje en Portugal, lykas Frankryk, "de âldste dochter fan 'e Tsjerke", it doelwyt fan religieuze haat.

De privileezjes fan 'e útkarden fan Jezus Kristus hawwe ek te krijen mei it oardiel dat útsprutsen wurdt oer alles wat de minskheid "foarútgong" neamt. Etymologysk giet de minskheid allinnich mar foarút, mar giet it foarút nei it goede of it kwea? Is foarútgong sa posityf as bewearde wurdt? De ferljochte útkarde kin dúdlik sizze dat minsken foarútgong meitsje nei in nivo fan ymmoraliteit dat noch nea earder berikt is. Mar hoe sit it mei de technyske foarútgong dêr't wy yn it

Westen sa ôfhinklik fan wurden binne? Ik sil útlis jaan dy't sjen litte dat dizze technyske foarútgong ús eagen, ús earen, ús lichems en ús geasten deadet.

Foarútgong deadet ús eagen

It stoarjen nei in televyzje- of kompjûterskerm ferminderet de fysike oefening fan 'e eachspieren. It brein lit syn oarspronklike programmearring los sa gau as syn fokus ferfongen wurdt troch korrektive lenzen makke troch optisyens. Foarútgong is ek de publikaasje fan in mannichte boeken, romans, wêrfan it lêzen ek de fiksaasje fan 'e blik stimulearret, mar it gefaar is minder as it kompjûterbyld, om't oars as televyzje, it boek in presys byld is, wylst televyzje in keunstmjittich konstruearre ûnpresys byld makket yn folsleine tsjinstelling ta it natuerlike prinsipe fan it libben. Us brein is allinich yn steat om him oan te passen oan 'e natuerlike bylden fan it libben en it wurket natuerlik yn heul hege resolúsje salang't it net skansearre en oanfallen wurdt troch keunstmjittige firtuele bylden. Yn it ferline wie katodestraalbuistelevizje benammen destruktif foar ús eagen; de folslein wazige byldútstjoering soarge derfoar dat ús harsens gek waarden, om't it tevergeefs besocht te fokusjen op skerpte. Mar ûnsichtber en folle gefaarliker wiene de strielen dy't troch dizze dieltsjegewearen projeksjearre waarden. Temidden fan frede waarden ús eagen bombardearre troch projektilen dy't ús netvliezen ferneatigen.

Foarútgong makket ús earen dea

De natuerlike lûden fan it libben yn it ferline wiene hielendal net agressyf. It grutste gefaar wie om jinsels te finen op in plak dêr't in krûdekploazje plakfûn, wat it gefal wie foar kanonniers. Bewust fan it risiko wisten se hoe't se har earen beskermje moasten. De bliksemslach koe ek in minske dôve meitsje, mar dizze gefallen wiene útsûnderlik. Mei de ûntwikkeling fan elektrisiteit kaam it tiidrek fan elektroanika en de mooglikheid om de krêft fan lûd te fersterkjen. Earst waarden buizen brûkt, dy't in protte opwaarme en it lûd mei natuerlike kompresje reprodusearren. Doe kaam de tiid fan 'e transistor, tige lyts en mei in bytsje enerzjy. En radio, bânrecorders en doe fideorecorders ûntwikkelen har yn saneamde "analoge" technology. Dit behâlde in planning dy't de krigen lûddynamyk beheinde. Hiel hege útfierkrêften dy't reprodusearre waarden troch krêftige lûdsprekkers koene lykwols al stadichoan in persoan dy't te ticht by in lûdsprekker bleatsteld waard yn diskoteken of iepenbiere dûnsen dôve meitsje. De trageedzje barde mei de wiidfersprate fersprieding fan digitale technology, dy't it foardiel en it neidiel hat dat it úteinlik de krekte dynamyk fan it opnommen lûd reproduseart. Wat ik bedoel is dat útstjoerings makke op it digitale prinsipe lûdskanonnen foarmje. It lûd wurdt net mear komprimearre en de dynamyk reproduseart de heechste toppen fan it lûdsppektrum. Yn televyzje-útstjoerings falle lûdspiken ús trommelfellen oan, sûnder dat wy it effekt fiele. It giet net om de algemiene krêft fan it lûd, mar om toppen dy't ús gehoar oanfalle, om't it lûd net mear komprimearre is. Om better te begripen wat ik sis, kinne jo harkje nei it lûd fan âlde films en it fergelykje mei de effekten fan moderne digitale lûden. Yn âlde films wie it lûd hearber en regelmjittich, mar dat is net mear it gefal; mei digitaal geane wy fan in amper hearbere fluistering nei in skerpe punt dy't it ear oanfalt. Fisueel bewiis fan wat ik sis is te finen yn 'e konstante tanimming fan it gebrûk fan gehoarapparaten, ferkocht tsjin goud- of platinaprisen, op in ûnearlike, gierige

en skandalich manier. Mar, lykas de trein, giet de foarútgong foarút, en as jo it net nimme, bliuwe jo allinnich op it stasjonsperron. Bewust fan it probleem feroarsake troch koptelefoanen, hawwe spesjalisten de transducerimpedânsjestandert feroare. De ynterne spoelwjerstânstandert fan 8 Ohm is ferlitten foar de 32 Ohm-standert, wat de lûdskrêft fan 'e koptelefoanen ferminderet. It probleem wie lykwols mar foar in part de krêft, de echt agressive faktor wie de ûnbeheinde dynamyk.

Us Westerske maatskippijen binne no twongen om har ta elektroanyske apparaten te wenden, om't Jeropeeske steaten har nasjonale tsjinsten basearre hawwe op it brûken fan ynternet, mobile tillefoans of kompjûters. Dizze kar lit Westerske minsken bleatsteld wurde oan fisuele en gehoarapparaten om spesjalisten te ferriken.

Foarútgong fermoardet ús lichems

Stedswurk hat plattelânswurk ferfongen. De sittende aard fan banen befoarderet obesitas, om't lichems net mear oefenje, harsels yn sletten omjouwings of ûnder airconditioning fine, yn skealike hâldingen, sittend of steand, wat allegear it minsklik lichem net mear de fysike oefening yn 'e iepen loft jout dy't de âlde libbenswize minsken oanbea. Boppedat, ûnder foarbehâld fan tiidsbeheiningen, negearje minsken de kwaliteit fan har fieding. De sandwich hat de folsleine miel ferfongen. It wurdt mear ynslokt as konsumearre, en de minsklike sûnens betellet de priis. Foarútgong betsjut ek stedske konsintraasje en it dêrtroch ûntstiene stressfolle libben. Yn stêden giet dizze konsintraasje mank mei ûnfeiligens, en wurde fysike lichems sels oanfallen. Paradoksaal genôch binne fysike lichems ek slachtoffer fan it misbrûk fan allerlei medisinen dy't makke binne troch wittenskiplike laboratoaria. Want yn it Westen is it gebrûk fan medisinen misbrûklik: wy nimme it iene medisyn om te sliepen, it oare om wekker te wurden, en oerdeis folge kopkes swarte kofje inoar op om mei profesjonele stress om te gean. Foarútgong deadet lichems troch de feroarings dy't oan iten makke wurde. De yndustry ferfine se en makket se minder fertarber foar it lichem. Folle weet wurdt ferfongen troch fyn moal, en folsleine rys ferliest syn omslach. Skiekunde fergiftiget de ierde, waans frucht troch de minske konsumearre wurdt.

Foarútgong deadet ús geasten

In âld sprekward seit: "In sûne geast wennet yn in sûn lichem." Dus hoe kin de geast sûn wêze as it lichem fersmoarge en oanfallen wurdt, lykas ik krekt neamde? As it fysike lichem mishannele wurdt, funksjonearret de minsklike geast net mear goed. De mentale ynfloed fan 'e media, dy't minsklike gedachten binnenfalt, feroaret it yn in robot, net yn steat om sels te tinken, om't de media it verzadigd mei útlis. De manier wêrop de moderne minske in slaaf wurden is fan syn mobile tillefoan of kompjûter is in foarbyld fan syn robotisaasje. En hjir wer, yn dizze misbrûk, fynt hy stress dy't it fermogen om te tinken absorbearret en ferneatiget; sadat de minske prioriteit jout oan syn direkte need en gjin tiid mear kin besteege oan meditaasje en refleksje oer de betsjutting dy't hy oan syn libben jaan moat. Dringens krijt prioriteit, en alles fersnelt, ynklusyf de stream fan syn wurden. De minsklike geast dwaalt ôf, beweecht fan de iene situaasje nei de oare, altyd yn haast, en ik moat hjir tsjûge, ik haw myn geastlike segen te tankjen oan

myn syktocht nei God dy't befoardere waard troch in kontekst fan profesjonele wurkleazens. Dizze stop oplein troch de situaasje wie yn 'e heechste mjitte foardielich foar my. Mar it Westerske libben stimulearret gjin wurkleazens en dat is logysk, om't it stedslibben syn priis hat, en de útjeften dy't betelle wurde moatte itselde bliuwe as jo wurkleas binne, lykas by profesjonele aktiviteit. De wearden dy't troch Westerlingen ferdigene wurde, steane yn direkte tsjinstelling ta de wearden dy't troch God oanmoedige wurde. Profesjoneel súkses is foar ûnleauwigen it doel om te berikken om te slagjen yn it libben. Mar troch allinich op dit doel te fokusjen, negearje minsken it oanbod fan it ivige libben dat God yn Jezus Kristus presintearret. Foarútgong driuwt nei ferriking en it typyske model fan dizze standert is Amerikaansk. It wurdt "de Amerikaanske dream" neamd en it bestiet út it meitsjen fan in fortún en guon binne sa goed slagge yn dizze "dream" dat se allinnich mear rykdom hawwe as hiele folken. Sokke oerstallige bedraggen sinjaleare de oankomst fan in grut godlik oardiel. Want dizze sommen jild wurde brûkt om minsken hieltyd mear te ferslaven oan konsuminteguod. Jild keapet alles: besittings, leafde, en sels de dea fan fijannen.

Wy binne ek tankber foar foarútgong wat wy de sykten fan 'e beskaving neame. Se binne allegear te tankjen oan minsklike útfiningen, wêrby't de minske, troch gemyske wittenskip, by steat wurden is om de molekulen fan nije materialen gear te stellen dy't ôflaat binne fan komponinten ôflaat fan petroleum. Plastyk waard berne en oerstreamde it beskaafde libben. De sykten fan 'e beskaving binne ferrifeljend en lang negearre. Omdat har skealikens pas nei in lange perioade fan bleatstelling ferskynt. Sa wiene nei de lêste wrâldoarloch húshâldlike gebrûksfoarwerpen getten út it tige wurdearre smelte aluminium de oarsaak fan meardere soarten kanker. Itselde jildt foar it misbrûk fan asbest, en dejingen dy't it produsearren, de meiwurkers, wiene de earsten dy't de hege priis betellen. Dit is ek it gefal foar bleatstelling oan lead, dat de sykte fan leadfergiftiging feroarsaket. Us skepper joech ús de molekulen fan dizze skealike materialen net. En hjoed binne wy twongen om te erkennen dat de ienige sûne materialen hout, stien, terracotta en sels stiel binne dat troch de minske makke is fan roestfrij stiel.

Yn it ferline, foar de technologyske ûntwikkeling, fermoarde earmoede in protte minsken troch gebrek oan iten, oerwurk en wurgens, of troch gebrek oan ferwaarming en bleatstelling oan tefolle fochtigens. Mar dizze oarsaken feroarsaken in rappe dea. De ûntwikkeling fan technology hat dizze oarsaken ferfongen troch stadige en progressive sykten dy't op koarte termyn net te detekterjen binne. Mar binnen in pear generaasjes hawwe se in groanyske foarm oannommen dy't yndividen troch erflikens oerdrage. It minsklik genoom wurdt sadwaande, foar in protte, oanfallen, transformearre en misfoarme. Bern wurde hieltyd earder berne mei fisuele beheiningen en moatte in bril drage, en dit is wer foarútgong. Bern dy't berne wurde, ervje de gebreken fan har âlden en hawwe net langer it rjocht op de perfekte sûnens dêr't ûnskuldige minsken rjocht op hiene foar de feroarings dy't troch de minsklike wittenskip brocht binne. Paradoksaal genôch ljet de beskaving ûnder de sykten fan har oerdriuwingen yn aseptyske soarch. Reinigingsprodukten dy't bedoeld binne om te beskermjen, feroarsakje stadige sykten, fanwegen har geuren en har keunstmjittige gemyske gearstalling dy't net te dragen is foar de sellen fan it minsklik lichem. De sellen fan ús hûd

wurde natuerlik beskerme en ûnderhâlden troch it natuerlike ferskynsel dat it smeerd hâldt. En dizze natuerlike smering is essensjeel om it soepel te hâlden. Mar stedswetter sit fol mei nitraten en aggressive kalkstienresten. God hat de minske dizze produkten, dy't net yn berchboarnen te finen binne, net jûn. Wetter is in slachtoffer fan 'e sykten fan 'e beskaving en ús minsklik lichem bestiet út 75% wetter; dit lit sjen hoe serieuus, avansearre en ûnomkearber it kwea is dat minsken oanfalt! It wetter dat libben jaan moat, is fergiftige op it nivo fan syn ûndergrûnske wettertafels en syn gifstoffen waarden produsearre troch de minske, net troch God.

Fergelykje en begryp wat de minskheid ferlern hat. Foar de beskaving en it stedslibben befredige elkenien syn behoefte oan wetter troch it fergees te krijen troch in put op syn eigendom te graven. Tsjintwurdich moat foar wetter betelle wurde, en tsjin in hieltyd hegere priis, wylst de kwaliteit dei nei dei efterút giet. Yn it plattelânslibben fiede it kultivearre lân lokale famyljes, noch altyd fergees. Tsjintwurdich wurdt yndustrieel ferwurke iten, gemysk behannele, ferkocht tsjin hieltyd hegere prizen, troch de opgarjen fan tuskenpersoanen dy't harsels yn 'e merk tusken produsint en konsumint ynsette. Dizze tuskenpersoanen bewarje it iten wêrop se spekulêre, om't se it fêsthâlde wylst se wachtsje op de bêste priis. Dizze twa foarbylden litte sjen hoe't de beskaving de minskheid ôfsnien hat fan syn ierdske woartels. It ienfâldige en natuerlike libben organisearre yn kontakt mei de natuer skepen troch God is ferlitten troch de minske dy't sels, yn dit proses, syn ferbining mei God syn skepper ferlitten hat, waans wurd in ûnmisbere geastlike fieding is om it libben op te bouwen en te ûnderhâlden. Syn útkomst is dêrom fataal, hy hat de kar makke om te stjerven.

Nazi's! Of Nije Romeinen?

Under de hjoeddeiske oerlibbenen binne wiere eachtsjûgen fan 'e Twadde Wrâldoarloch seldsum wurden. En ik bin sels berne oan 'e ein fan dy oarloch, en haw dêrom gjin libbene oantinkens oan. De Geast fan God hat my lykwols belangstelling jûn foar de lessen fan 'e skiednis, mei it each op it profetyske wurk dat ik sûnt 1980 foar him en syn útkarden útfiere. Wa kin hjoed, útsein profesjonele histoarysy, sizze wat it nazisme wie? Jonge minsken hawwe oer dit ûnderwerp allinich wat it iepenbiere geroft har lang en konstant herinnerd hat: nazisme is de haat tsjin 'e Joaden dy't se fan 'e ierde útroegje woene. Wat de Joaden de "Shoah" neame. Mar dizze definysje is fier fan folslein, sels as it rjochtfearnich is. Want de anty-Joadske nazi-ideology waard berne yn 'e geast fan Adolf Hitler en dit wie syn bysûnderheid yn 'e jierren '30 oan 'e ein fan 'e 20e ^{iuw}. Earst moatte wy rekken hâlde mei it feit dat it Joadske folk troch God ferflokt waard en de Bibel befêstiget dit, lykas Paulus seit yn Gal. 3:10: " *Want safolle as ta de wurken fan 'e wet hearre, binne ûnder de flok, want der stiet skreaun: 'Ferflokt is elkenien dy't net alles hâldt wat yn it boek fan 'e wet skreaun stiet om it te dwaan.* " " Paulus feroardielt sa dejingen dy't sa oan 'e wurken fan 'e wet hechte binne dat se it leauwe yn Kristus wegerje. Dêrom rôpen se, yn 'e oere fan wegering, iepenbier: " *Syn bloed mei ús en ús bern komme!* " neffens Mattéus

27:25. Is it dan in wûnder dat God har op har wurd nimt, om in swiere les te jaan oan 'e lêste generaasjes fan 'e minskheid? Want dizze nazi-gedachte en haat tsjin 'e Joaden waard troch God ynspirearre yn Hitler, op deselde wize as hy de Filistinen tsjin Israel oproppen hat yn 'e tiid fan 'e rjochters, kening Nebukadnessar yn 605, 597 en 586, lykas de Romeinen yn it jier 70. De straf fan ûnleauwige en opstannige Joaden is in godlik foarrjocht en gjin minsklike macht kin it foarkomme as God it folbrocht hat. It makket net út hokker minsklike ynstruminten hy dizze rol fan justysje oan him tabetrouwt, want wat wy by dizze straffen ûnthâlde moatte, is de tapassing fan Gods rjochtfeardige oardiel. Yn 'e foarbylden dy't ik krekt presintearre haw, kinne wy al in ferbining lizze tusken it nazisme fan Hitler en de troepen fan it Romeinske imperialisme, om't de skiednis tsjûget dat beide yn harren tiid de Joaden oanfallen hawwe.

De oerienkomst hâldt dêr net op. Yn sawol dizze Dútske as Amerikaanske entiteiten fine wy it symboalyske keizerlike embleem fertsjintwurdige troch de "earn". Beide hienen it projekt om, mei geweld, de oare folken fan 'e ierde te twingen har regels en libbensnoarmen oan te nimmen. En op dit nivo fan ferliking kinne wy oan dizze twa entiteiten tafoegje it keizerlike republikeinske rezjym fan Napoleon I ' dat Frankryk yn bloed oplein hat oan 'e Jeropeeske folken. En it is net sûnder reden dat Adolf Hitler it bewûndere. Al dizze keizerlike regimes hawwe har wetten en har krêft oplein, om't se djip oertsjûge wiene dat se de standert fan 'e ideale minsklike maatskippij hienen. En hjir leit de wiere basis fan "nazi" tinken. Dit, oant it punt fan it definiearjen yn rasiale termen, de standert fan 'e perfekte man: foar Hitler wie hy Arysk, moast blond wêze, mei blauwe eagen, en de foarm fan syn skedel waard ek fêststeld troch nazi-wittenskippers. Dizze standert definiearre dêrom al foar Hitler, " **in supérieure kaste, in supérieur ras** ", neffens de wurden fan V. Putin; wurden wêrmei't hy de hjoeddeiske Westerske maatskippij definiearret, yn 'e boadskip rjochte oan' e Russyske oligarchen dy't yn it Westen fêstige binne. Lang skieden fan dizze Westerske maatskippij, observearre en beoardiele V. Putin it mei in kritysk each dat de Europeanen misse. Ik fernim op 'e mediaplatoarms it bewiis fan wat V. Putin oanklaagt: grutskens, arroânsje, minachting, en boppe alles in gefaarlike en skuldige ûnwittendheid tsjin 'e minsken dy't slachtoffers sille wurde fan minsken dy't har bedrogen hawwe, dy't har gerêststelle wolle oer Russyske bedrigingen. Want in enkête lit sjen dat 72% fan 'e Frânsen bang binne foar en serius nimme de Russyske nukleêre bedrigingen en de gefolgen fan in Tredde Wrâldoarloch. Yn tsjinstelling ta 72% fan 'e gewoane minsken tsjûge generaals, spesjalisearre sjoernalisten, dat se twifelje oan dizze mooglikheden. Dizze situaasje replikearret dy fan 1914 en 1939, tiden doe't militêre liiders, fertrouwen yn har macht, apparatuer en effektiviteit, tochten dat se Dútslân yn in pear dagen of wiken ferslaan koene. En de skiednis befêstiget hoe ferkeard se wiene yn it oerskatten fan har krêft en, boppe alles, yn it ûnderskatten fan dy fan 'e fijân; dat is, wat se yn 2022 wer dogge mei betrekking ta Ruslân.

De aktuele barrens bewize nochris hoefier't grutskens minsklike yntelliginsje en ynsjoch blyn meitsje kin. En om't de nazi's en de Romeinen deselde ideeën en gedrach dielden, kinne wy it arrogante en feroverjende Westen beskôgje as in nije foarm fan histoarysk " **Romeinsk** " imperialisme. Mar ûnder

dit byld hat it Amerikaanske folk fan 'e Feriene Steaten in fûneminteel dominante rol. Want it nije Europa fan 'e Jeropeeske Uny waard boud op harren byld. En Amearika hat lang gjin geheim makke fan syn ambysjes en syn plan om de wrâld te regearjen. Syn oerwinning yn 'e Twadde Wrâldoarloch ferhefte it boppe alle folken. De Twadde Wrâldoarloch liet Amerikanen beseffe hoe machtich se wiene. En yn earste ynstânsje sette Amearika syn fjochters, de GI's, yn om syn ynfloed yn Aziatyske lannen te garandearjen, doe yn it Easten, en dêrnei yn Irak en Afganistan. Machtich yn 'e loft, op see en op lân, hie it dochs tebeksetters en luts it him úteinlik werom. Mar sûnt dy tiid binne oare folken, koartlyn Sina, yn belang wurden en konkurrearje se dermei. Ruslân, de lang hate tsjinstanner, is ek út syn fal opstien en is dêrmei ek yn konkurrinsje rekke. Amerikaanske dominaasje is, boppe alles, ekonomysk; it is allinich ynteressearre yn 'e merk en de winsten dy't it bringe kin. It falt gjin lân militêr binnen om dêr te kolonisearjen en te festigjen. En it is dit freedsume gedrach dat derta laat hat dat minsken it gefaar dat it foar har fertsjintwurdige en noch altyd fertsjintwurdiget, net opmurken hawwe. Want lykas it âlde feroverjende keizerlike Rome lûkt it de folken fan 'e NAVO yn syn oarloch tsjin syn erflike fijân, Ruslân. Mar wêrom is it syn fijân wurden? Fanwegen har diametraal tsjinoerstelde ekonomyske opfettings. Kapitalisme, dat de minske ferriktet troch syn eksploitaasje, foar de Feriene Steaten, en kommunisme, dat dizze praktyk ferbiedt, foar Sovjet-styl Ruslân. Sûnt it Sovjet-tiidrek is Ruslân net mear offisjeel kommunistysk, mar syn nasjonale bestjoer hat aspekten dêrfan bewarre.

Om de oarsaak fan Ruslân syn wapene ynset tsjin Oekraïne te begripen, moatte wy alles opmerke wat de NAVO sûnt de dieling fan Jalta fan Ruslân ôfnommen hat. Mei de tiid soe de grins tusken West en East, dy't troch Berlyn rûn, op it nivo fan Wyt-Ruslân en Ruslân einigje. Ruslân akseptearre dat East-Dútslân, Poalen, de Baltyske Steaten, Tsjechje, Slowakije, Roemenië en sels Oekraïne ûnôfhinklik bliuwe moasten en net by it NAVO-kamp komme moasten. Fansels wurdt dizze eangst foar de NAVO yn it Westen misferstân, om't har maatskippij as in ideaal model beskôge wurdt. It Westen kin gjin objektiviteit oantoane, en it is net yn steat ta sûne selskriptyk. De ferliking mei de republikeinske en keizerlike Romeinske maatskippij helpt ús te begripen wat wy yn it Westen belibje. It Romeinske folk stjoerde har legioenen, dy't, troch de oerweldigjende krêft fan har legers, ûnderwerping oplein oan folken dy't earder frij en ûnôfhinklik wiene. Yn 'e 77 jier sûnt de dieling fan Jalta hawwe Amearika en har Jeropeeske bûnsgenoaten deselde militêre druk brûkt om macht en ynfloed oer de hiele wrâld te krijen. Efter syn eigen grinzen hat Putin dizze feiten notearre en feroardiele wat hy beskôget as in nij histoarysk aspekt fan it Dútske nazi-model. De Nazi "SS" brigades wiene tige ferlykber mei de legioenen fan Rome, en sûnt dy tiid mei de legers fan Amerikaanske soldaten. Izeren dissipline wie de sterkte fan allegear. Yn it gefal fan 'e Romeinske legioenen waarden dejingen dy't har as lefferts gedroegen tidens de striid ûnmeilydsum fan grutte hichten yn 'e leechte smiten. V. Putin hat út 'e skiednis leard hokker keuzes Poalen en Frankryk makken om mei Nazi-Dútslân gear te wurkjen foar de Dútske nederlaach yn 1945. Hy is ek net fergetten hoe't Oekraïne tegearre mei de Dútske legers tsjin Ruslân fochten hat.

Dus hokker foarm naam dit neo-nazi Romeinske keizerlike gedrach oan? Wy fine it yn Jeropeeske koloniale feroveryngen, benammen de Ingelske. Frankryk die itselde doe't it Noard- en Sintraal-Afrika kolonisearre, lykas de Aziatyske lannen Kambodja en Fietnam; allegear ferovere mei wapens, lykas de Romeinen diene.

9 maaie 1945, 9 maaie 1950 en 9 maaie 2022

Dizze datum fan 9 maaie 2022 sil wierskynlik ús ierdske skiednis markearje. Earst merk ik op dat dizze datum it 77-jierrich ^{jubileum} betinkt fan 'e ferneatiging fan 'e Dútske nazi's troch Ruslân. Dizze betinking sil lykwols plakfine yn in kontekst wêr't Ruslân opnij in militêre operaasje hat útfierd dy't rjochte is op it denazifisearjen fan Oekraïne. Mar V. Poetin hat krekt ûntdutsen, troch de stipe dy't oan Oekraïne jûn is, dat de Jeropeeske Uny him tsjin him posysjonearret yn dit konflikt. Hy hat dêrom it rjocht om te beskôgjen dat dizze EU ek in nazi-saak foarmet. Is hy ferkeard yn dit oardiel? Om dizze fraach te beantwurdzjen, moatte wy in wirklik objektyf eachpunt oannimme, sûnder foaroardiel. Wat de saken net makliker makket om te begripen, is dat Jeropa en Oekraïne net iepenbier en iepenlik de nazi-ideology opeaskje lykas de Dútske Hitlerityske nazi's diene. Krektoarsom, it Westerske kamp hat dit Dútske nasjonalistyske nazisme konstant oanklage en, oant ús tiid ta, de genoside fan 'e Joaden feroardiele. Hoe sit it mei Oekraïne? De frijheid dy't it yn 1995 ynkaam, befoardere de foarming fan 'e groepen dy't yn dizze gearkomste fûn waarden, en ûnder dizze groepen is de selsbeneamde neo-nazi-groep fan it Azov Bataljon. Oekraïne is net folslein nazi, mar in groep dy't it nazi-tinken bewûnderet, is dêr offisjeel fertsjintwurdige, en yn earste ynstânsje skeade dizze selsbeneamde nazi-oanwêzigens de Oekraynske saak yn har relaasjes mei Jeropa. Yn 2014 smiet de Oekraynske saak de folks keazen pro-Russyske presidint om mei help fan 'e nazi-groep. Nijsgjirrich is dat dizze brute en illegitime omkearing doe stipe waard troch de Jeropeeske Kommisje, en de folken fan Jeropa hawwe dizze nasjonale putsch goedkard. Lykas by elke revolúsje hat Oekraïne oanhingers en tsjinstanners: katolike Oekraïners fan Poalske komôf en dy fan Russyske komôf fersette har tsjin de pro-Russyske Oekraïners fan it omkearde kamp. De lêsten lûke har werom nei de Donbass, dêr't de oarloch begjint, om it oare kamp te wjerstean, dat besletten is om net langer yn 'e Russyske alliânsje te bliuwen. Nei acht jier fan ûnûnderbrutsen oarloch tsjin de pro-Russen fan 'e Donbass, sprekt de jonge presidint syn winsk út om by it Jeropeeske kamp te kommen en syn militêre ferdigening fan it NATO-ferdrach. Yn it Russyske kamp wurdt dizze ferklearring ûntfongen as in skiedingsbrief. En de skieding sil, mei frije Oekraïne, de fertsjintwurdiging fan 'e NATO-troepen yn 'e buert fan Ruslân pleatse, dat is, op it nivo fan Donbass. Mei it ferdwinen fan 'e feiligensslûs dy't Oekraïne foar Ruslân wie, fielt Ruslân him yn gefaar; it folgjende doelwyt fan NATO-feroveringen sil dizze kear Ruslân sels wêze. V. Poetin reagearre doe, ree om alles te dwaan om te

foarkommen dat Oekraïne by de NATO komt, en de ienige opsje dy't him oerbleau wie, wie in bewapene konfrontaasje.

Ik gean no werom nei dizze groepering fan Europa mei Oekraïne, ûnder oaren ferdigene troch in selsbeneamde nazi-groep. It is dreech foar Putin om gjin assimilaasje fan ideology yn dizze groepering te fernimmen. Hjir krije de details fan it ferhaal har folsleine belang. Yn 1944, nei de Dútske nederlaach, profitearren in grut oantal oarlochsmisdiedigers út nazi-Dútslân fan 'e help fan' e sûnensorganisaasje fan it Reade Krús om út Dútslân te wurden evakuearre en ûnderdak te finen yn Súd-Amearika, Sily en Argentynje. It Reade Krús wie in suver katolike organisaasje dy't yn tsjinst stie fan 'e doetiidske paus. De Dútske nazi's wiene allegear tawijde katoliken, trou oan 'e tsjerke fan' e paus en organisearre neffens de noarm fan 'e Roomsk-Katolike Jezuïeten. Yn it Europa dat himsels nei 1945 wer opboude, namen nazi's politike posysjes oer, en al yn 1944 ferwolkomme de Feriene Steaten de briljante geasten fan 'e Dútske nazi's. Dus stoar it nazisme echt yn 1945? Profitearre it net krekt oarsom fan 'e macht fan 'e Feriene Steaten om út syn jiske te rizen lykas in "feniks", de namme fan in Amerikaanske stêd? Ik leau dat myn fragen eins befêstigjende antwurden binne. Mar salang't it de saak fan 'e Joaden stipet, sil nimmen it as sadanich identifisearje.

It bart sa dat de datum fan 9 maaie 1950 de datum waard fan it feest fan 'e skepping fan Europa nei de ferklearring fan Robert Schuman dy't besleat om de produksje fan stiel en stienkoal te ferienigjen yn in mienskiplike alljânsje. Dit beslút waard behâlden as de datum fan 'e stifting fan 'e organisaasje fan Europa yn 1985 yn in gearkomste hâlden yn Milaan. In namme dy't dreech te ferjitten is, om't dêr de ferdraggen fan Konstantyn I de Grutte waarden útjûn ' yn 313, dejinge dy't frede en religieuze frijheid jout, en yn 321, dejinge dy't de oannimming fan 'e earste dei en it ferlitten fan 'e sânde, hillige troch God, befellet.

Dizze datum fan 9 maaie hat in wearde foar beide potinsjeel tsjinoerstelde kampen. Wat sil der barre op dizze spesifike datum? In offisjele oarlochsferklearring rjochte oan 'e NAVO of beskiedener oan 'e EU? Ik sjoch út nei de antwurden yn it nijs. Mar logysk sjoen moat it pauslike Roomsk-Katolike Jeropa benammen soargen meitsje, om't yn Dan. 11:40 de " *kening* " oanfallen wurdt troch de " *kening fan it suden* " en de " *kening fan it noarden* ". De Russyske lieder koe syn folk al oanwize op 'e lannen dy't, troch har oanhing oan 'e saak fan Oekraïne, dy't hy "Nazi" neamt, en har dielname oan it ferneatigjen fan 'e Russyske legers troch him har wapens te jaan, ornearre binne om bestraft en rekke te wurden troch syn grime.

De legitimititeit fan 'e twa tsjinoerstelde lannen is net de wichtichste oarsaak fan it oanhâldende konflikt. De wiere oarsaak wurdt net neamd troch mediawaarnimmers en politisy, om't it geastlik is: Oekraïne leit op it punt dêr't it katolike leauwe, oan 'e westkant, en it ortodokse leauwe, oan 'e eastkant, inoar tsjinsprekke. Foar God is Oekraïne allinich de stipe fan in foarwendsel foar in skeel waans úteinlike doel is om katolik Jeropa te reitsjen en ortodoks Ruslân te ferneatigjen. Troch de skiednis hinne hat Oekraïne himsels ûnder Poalske dominaasje fûn, doe ûnder Russyske dominaasje, sadat it konstant tusken de twa kampen ferskuord waard. Yn 'e skiednis fan Israel yn 'e tiid fan rjochter Simson

wie in riedsel dat Simson oan 'e Filistinen foarstelde oan 'e oarsprong fan 'e oarloch wêrmei't God har út it Hebrieuske lân ferdreau.

Yn 'e Bibel, yn it boek Daniël, iepenbiere God oan syn tsjinstfeinten syn feroardieling fan it Roomsk-Katolike leauwe, mar hy iepenbiere ek yn Ezechiël 38-39 syn plan om Ruslân te brûken, oanwiisd ûnder de namme " *Gog* ", om Israel te slaan, "it *moaiste fan 'e lannen* ", neffens Dan. 11:41, en dizze profesije wurdt ferfolle, " *op 'e tiid fan 'e ein* " (fers 40), as Ruslân bewearde syn ortodokse kristendom te wêzen, helaas foar him, like ferflokt as it pauslike Rome, dêr't hy de wyklikse rêst fan 'e earste dei fan erfde, fêststeld troch Konstantyn I ^{de} Grutte. Nochris hie God de katolike en ortodokse karren skieden om se mei-inoar te konfrontearjen op it momint fan 'e lêste warskôgingsstraffing dy't komt om de minachting te straffen dy't jûn is oan syn hillige sabbat fan 'e sânde dei. It wurdt profetearre ûnder it symboalske byld fan 'e " *sechste trompet* " yn Iepenbiering 9:13 oant 21.

De eintiid

Dizze útdrukking krijt in grutte betsjutting foar de lêste tsjinstfeinten fan Jezus. Yn dy tiid ferljochtet profesije harren oer Gods foarseine plan, en profetearje se fan histoaryske foarútgong om de betsjutting fan 'e barrens dy't se ûnderfine better te ynterpretearjen. Wittend dat de ûnderfiningen fan it âlde en nije ferbûn op in ferlykbere manier boud binne, liket it my logysk om te beskôgjen dat "de tiid fan 'e ein" fan it âlde ferbûn begûn mei de straf fan 'e trije opienfolgjende deportaasjes nei Babylon; dat is, yn -605, yn -597, en yn -586. Doe gie de skiednis fan it Joadske folk mear as seis iuwen troch as tarieding op it wolkom dat reservearre wie foar de Messias, oankundige troch Daniël 9:24 oant 27.

Foar de nije alliânsje begjint " *de tiid fan 'e ein* " dêrom yn 1914 mei de Earste Wrâldoarloch, dy't einige yn 1918, folge waard troch de Twadde yn 1939, en offisjeel einige op syn beurt op 8 of 9 maaie 1945.

Op dizze datum 1914 wurdt it doelwyt fan Gods grime dúdlik identifisearre as West-Europa. Want de Earste Wrâldoarloch brekt út op syn grûngebiet. De ferflokte frucht fan it Roomsk-Katolisisme leit oan 'e woartel fan 'e grutskens fan 'e Jeropeeske hâven en dêrom fan it gedrach fan 'e Dútske keizer Willem II. In moard is de oarsaak fan in keatling fan reaksjes fan 'e belutsen folken. En op dit stuit binne de twa folken Frankryk en Dútslân dy't inoar konfrontearje beide foar it Roomsk-Katolike leauwe; West-Europa is, boppe alle oare kontinenten, de sit fan syn pauslike fertsjintwurdiger yn Itaalje yn Fatikaanstêd. Ferslein op 11 novimber 1918 troch Frankryk en syn Ingelske en Amerikaanske bûnsgenoaten, wol Dútslân wraak nimme. En yn 1939, machtich bewapene, wekket it it konflikt opnij oan troch aksjes dy't net stipe wurde troch Frankryk en syn bûnsgenoaten dy't it oarloch ferklearje. De superioriteit fan 'e

Dútske apparatuer soe it konflikt oanhâlde oant 1944, doe't it lot fan Dútslân feroare. Ruslân en de Amerikanen feroveren Berlyn, dêr't Adolf Hitler, de "Führer", selsmoard begien hie. Fan it begjin fan it konflikt ôf ferslein, akseptearre Frankryk it rezjym fan gearwurking mei Nazi-Dútslân en naam diel oan 'e útrûging fan 'e Joaden. Dit soe bekritisearre wurde. Mar nei't er taflecht socht hie yn Ingelân, fertsjintwurdige generaal de Gaulle de oare kant fan Frankryk; de kant dy't wegere him oer te jaan oan 'e nederlaach en de striid trochsette woe. Dizze Twadde Wrâldoarloch joech lykwols in fatale klap oan syn gesach. Kolonialistysk Frankryk ferlear al syn prestiizje ûnder de kolonisearre folken. Sa soene de Aziatyske, Afrikaanske en Maghreb-koloanjes ien nei de oare yn protest komme, en guon soene harsels befrije mei wapens. Frankryk wie net langer freze; it koe fochten wurde en oerwinne. Dit gefolch fan 'e Twadde Wrâldoarloch is de oarsprong fan 'e agressiviteit fan 'e "*kening fan it suden*" neamd yn Dan. 11:40. De Bibel sitearret nergens oars, foar dizze kontekst fan 'e "*tiid fan it ein*" dizze namme "*kening fan it suden*", mar it "suden" is tagelyk dat fan Jeropa en Israel, it Afrikaanske kontinint wurdt sichtber oantsjuten. De pauselike "*kening*" fan fers 36 is in religieuze kening, it katolisisme, de "*kening fan it suden*" is ek, en it oantsjut de islam; religy fan 'e Noard-Afrikaanske lannen dy't troch Frankryk kolonisearre binne.

Daniël 11:40: De tarieding foar de Tredde Wrâldoarloch

In nij begryp fan dit ûnderwerp liedt my derta om myn oant no ta presintearre ynterpretaasjes te korrigearen.

Fers 40: "*En oan 'e tiid fan 'e ein sil de kening fan it suden tsjin him oansette, en de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn, mei weinen, en mei ruters, en mei in protte skippen; en hy sil it lân ynkomme, en sil oerstreamje as in stream, en sil oerstreamje.*"

Yn 'e "*tiid fan 'e ein*", yn 1945, einige de Twadde Wrâldoarloch, waard Nazi-Dútslân ferslein, en de twa oerwinnende kampen, Russysk en Amerikaansk, ferdielden Europa ûnderinoar lâns de Berlynske line. Russyske stipe liet Frankryk ta om oan 'e kant fan 'e oerwinners te stean. De oerienkomst waard tekene yn Jalta op 'e Russyske Krim. Fan dy datum ôf wie in ferwûne Europa ferdielt yn twa kampen dy't iepenlik fijannich tsjin elkoar stiene. De ekonomy stie op it spul: Amerikaansk kapitalisme tsjin Russysk kommunisme, en Jeropeeske lannen waarden ûnder ien of oare fan dizze twa ekonomyske en politike opfettings pleatst. Mar religy stie ek op it spul: Amerikaansk protestantisme en katolisisme tsjin Russysk-ortodoksy. Doe, in skoftke ûnderdrukt troch Dútslân, ferlearen de koloniale lannen, ynklusyf Frankryk, har prestiizje, en kamen de kolonisearre lannen ien nei de oare yn opstân. As reparaasje foar it lijen dat de Joaden trochmakken, organisearret Amearika, dat in grut tal fan harren yn syn lân hat, troch stimming de weromkomst fan 'e Joaden nei har histoaryske grûn, dy't nei har fertrek Palestina waard. Europa is yn frede, of hast, mar oarloch set no de Joadske steat tsjin de Palestinen. It is op dit momint yn 'e skiednis dat "*de kening fan it*

suden " fan dit fers ûntstiet. De foarseine botsingen tsjin it kristlike Westen sille earst de foarm oannimme fan it kapen fan Westerske toeristyske fleantugen. Palestina, fan moslimreligy, fjochtet troch piraterij en falt de Westerske toeristyske hannel oan. Dizze botsingen sille dan ferlingd wurde troch de striid fan 'e kolonisearre Nasjonale Befrijingsfronten; Yndosina, Afrika, en foaral de Maghreb fan 'e "moslim" religy, wat it in partner makket fan it kamp fan 'e " *kening fan it suden* ". Dizze botsing giet benammen oer Frankryk, dat syn relaasje mei de islam net effektyf oplosse koe. Mar mei de Evian-oerienkomsten makke it nije relaasjeproblemen klear foar letter, troch de ûntwikkeling fan dizze religy op syn Jeropeesk grûngebiet te befoarderjen. Syn sekuliere posysje foarkaam dat it it gefaar begreep dat de islam foarmet foar in kristlik lân, sels yn syn sekuliere agnostyske foarm.

De Geast vat de wichtichste fazen fan 'e Tredde Wrâldoarloch gear, om't it populêre sprekwurdt "nea twa sûnder trije" ek in prinsipe is dat troch God tapast wurdt, earst oangeande de Joaden, yn -605, yn -597, en yn -586, de datums fan 'e trije opienfolgjende deportaasjes fan it folk nei Babylon. Foar God moatte de straffen foar de sûnden fan it âlde en it nije ferbûn itselde wêze en de organisaasje fan dizze straffen identyk. Sûnt fers 36 rjochtet de Geast him benammen op 'e Romeinske pauselike entiteit, dy't al yn haadstikken 7 en 8 oanjûn is. It doelwyt fan syn lilken en de oanhelle oanfallen is dêrom Itaalje, dêr't it pausdom syn Fatikaanstet hat. Yn Iepenbiering 18:24 ferklearret God deroer: " *en om't yn har it bloed fûn is fan profeten en hilligen en fan allegearre dy't op ierde fermoarde binne.* " Dêrom nimt it de wichtichste plak yn op it momint fan straf. Hoewol it rjochte is op 'e Jeropeeske katolike religy, moat der rekken mei holden wurde dat de profesije oan 'e Joaden jûn wurdt; dat wie Daniël sels. Dit is te mear sa om't yn dizze lêste straf ek de restaurearre Joadske steat belutsen is. Sa moatte de details " *súd en noard* " identifisearre wurde fanút dizze Joadske steat. En wa fine wy yn it suden fan Israel? Araabje en Mekka, it plak fan oarsprong fan it ferskinen fan 'e islam. Wa fine wy yn it noarden fan Israel? It ûnbidige gebiet fan it Russyske lân. Dizze gegevens hawwe ús tastien om de trije " *keningen* " te identifisearjen dy't yn dit fers ôfbylde wurde. En de Geast identifisearret se troch har religieuze identiteiten: yn folchoarder fan presintaasje, Roomsk-Katolisisme, Arabyske islam en Russyske ortodoksy. Dit fers 40 presintearret in gearfetting fan 'e aksjes dy't liede ta it foltôgjen fan dizze Tredde Wrâldoarloch, of " *sechste trompet* " fan Iepenbiering 9:13 oant 21. De wriuwing tusken it Westen en de wraaksuchtige strider Islam is net ophâlden, mar sûnt 24 febrewaris 2022 is in begjin makke fan 'e agresjes dy't Ruslân begien hat mei syn yntervinsje tsjin Oekraïne.

De earste yntervinsje fan 2014 bringt in wichtige boadskip oer, om't Ruslân yn earste ynstânsje de Krim anneksearre; in aksje dy't ferwiist nei it Ferdrach fan Jalta, dat nei 1945 mishannele waard troch it troch Amerikanen dominearre Westerske kamp. De opienfolgjende foarútgong fan 'e NAVO nei Russyske boaiem binne de oarsaken fan Ruslân syn yngong yn 'e oarloch, om't it him hieltyd mear bedrige fiede troch dizze feroverjende NAVO. De machtslust fan Amearika, iepenbiere yn Iepenbiering 13:11-18, bewiist net dat it ferkeard wie. By de dieling fan Jalta naam Ruslân Poalen en de katolike Oekraïners fan it Westen dy't neist de Dútske nazi-legers fochten hiene, ûnder syn hearskippij.

Dizze twa lannen waarden sa eksploitearre troch Ruslân en ûntnommen fan echte autonomy. Se behâlden as gefolch haat en wrok. Dêrom woe Poalen, befrijd fan dizze begelieding troch de fal fan 'e Sovjet-Uny, fuortendaliks by it NAVO-kamp komme en himsels ûnder Amerikaanske beskerming pleatse. Nei't it by de NAVO kaam, moedige syn gedrach Oekraïne oan om itselde te dwaan. Mar Ruslân koe net akseptearje dat syn grûngebiet in direkte grins mei de NAVO wurde soe.

Yn fers 40 sprekt de profesije oer it momint dat " *de kening fan it noarden* ", Ortodoks Ruslân, iepenlik Jeropeeske lannen oanfalle sil; dit sil it gefolch wêze fan 'e unanime, of hast unanime, sanksjes dy't nommen binne troch de liederen fan Jeropa en har nasjonale liederen. En der moat rekken mei holden wurde dat Jeropa boud is op 'e ferdraggen fan "Rome", sadat de folken fan 'e EU de Roomsk-Katolike skuld diele mei it Roomsk-Pauslike rezjym. Dat elke oanfal tsjin Jeropa is ek in oanfal op it Italjaanske en Roomsk-Katolike leauwe. Russyske agresje tsjin Jeropa leit noch foar ús, mar it is net fier fuort, om't de levering fan machtige wapens oan 'e Oekraïners Russyske soldaten deadet en har bewapening ferneatiget, dus sels as it in tydlike militêre tebeksetter ljit, sil Ruslân, bedrige mei ruïne, de leveransiers gau direkt oanfalle. Allinnich dan sil it twadde diel fan it fers ferfolle wurde: " *En de kening fan it noarden sil op him komme as in wervelwyn, mei weinen en ruters, en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân yn oprinne, en sil him ferspriede as in stream, en oerstreamje* ." Ruslân begjint dan oan in grutte werovering dy't Israel en Egypte oanbelanget.

Fers 41: " *Hy sil **it hearlike lân yngean** , en in protte sille omkeard wurde; mar Edom, Moab en de foarsten fan 'e bern fan Ammon sille út syn hân rêden wurde* . "

Nei't er syn agresje tsjin West-Europa oproppen hat, kundiget de Geast Russyske yntervinsje oan tsjin Israel, " **it moaiste fan lannen** ". De alliânsje fan 'e Amerikanen mei de Joaden rjochtfeardiget de logika fan dizze agresje. Troch harren alliânsje mei it Westen en Israel yn twifel te lûken, wurde " *Edom, Moab en de liederen fan 'e bern fan Ammon* ", dy't it hjoeddeiske Jordanje, de moslimbuor fan Israel, fertsjintwurdigje, troch de Russen sparre.

Fers 42: " *Hy sil syn hân útstekke tsjin 'e lannen, en it lân Egypte sil net ûntkomme* . "

Dat " *Egypte* " troch Ruslân ynfallen is, komt oerien mei de alliânsje dy't it yn 1979 mei Israel makke. Dizze opportunistyske kar wurdt suggerearre troch it feit dat God der in besykjen oan taskriuwt om te " *ûntkommen* ", troch har oan te sluten by harren kamp, oan de grime fan 'e dominante Westerske machten yn dy tiid.

Fers 43: " *Hy sil macht hawwe oer de skatten fan goud en sulver, en oer al de kostbere dingen fan Egypte; de Libiërs en de Etiopiërs sille him folgje* . "

Dizze plondering dy't taskreaun wurdt oan 'e Russen is rjochtfeardig sût de Russyske oanfal op Oekraïne. It sterke ferset dat de Oekraïners der tsjin oanbiede, konsumearret har militêre apparatuer, skippen, tanks, fleantugen en de striders sels. Boppedat, sût it begjin fan dit konflikt, binne de ekonomyske sanksjes dy't it Westerske kamp tsjin har oplein hat, begûn har rykdom te ferminderjen mei it útsprutsen doel om it te ruïnearen. De plondering fan 'e rykdom fan it Westerske kamp sil dêrom har reaksje wêze om de ferliezen te

kompansearjen. Ik merk hjoed pas it belang fan dizze ferdúdliking op: " *de Libiërs en Etioopjers sille it folgje .*" De " *Libiërs* " binne de moslimfolken fan Noard-Afrika, wylst de " *Etioopjers* " de swarte folken fan 'e rest fan Afrika fertsjintwurdigje, wêrfan de grutte mearderheid no ek moslim is. De ferdúdliking, " *sil it folgje ,*" lit ús de chronologyske folchoarder fan 'e foarseine aksjes rekonstruearje. De moslimfolken geane pas nei de Russyske oanfal op 'e Jeropeeske folken en Israel yn oarloch. Frij logysk en opportun profitearje se fan 'e wanorde fan 'e súdlike EU-naasjes, twongen om twa simultane agresjes te bestriden. Yn dizze oanfal op Moslim-Afrika wurdt Frankryk, in earder koloniaal lân, benammen it doelwyt fan 'e folken dy't it kolonisearre hat. De súdlike regio's sille plondere wurde, en de befolking sil foar in part útmoarde wurde op ferskate plakken dy't Michel Nostradamus foarspelde. Lykas fers 40 seit, falt de Russyske " *kening fan it noarden* " hiel Europa binnen en docht oan plondering. Neffens syn hjoeddeiske beslút grypt Amearika yn earste ynstânsje net yn om dizze ynvaazje te foarkommen, en lit it Ruslân ferspriede oer de lannen fan Jeropeeske folken. Oant dit momint brûke de stridende partijen allinich konvinsjonele wapens. En de fersleine lannen wurde ûnderwurpen oan plondering. Ruslân is foarsjoen fan krêftige, skriklike kearnwapens, mar it wol se net brûke, wittende dat har gebrûk soe liede ta ierdske genoside. Mar yn it Amerikaanske kamp binne der gjin sokke skrupules, en om de ivige Russyske fijân te ferneatigjen, sille se earst syn lân atomisearje.

Fers 44: " *Tiden út it easten en út it noarden sille him ferskuorre, en hy sil mei grutte lilken útgean om in protte te ferneatigjen en folslein te ferneatigjen.* "

Foar Europa, ynfallen troch de Russen, leit Ruslân yn it " *easten* ", en foar Israel leit it yn it " *noarden* ". Sa leart de Russyske ynfaller dat in ferskriklike trageedzje krekt Ruslân op syn grûngebiet troffen hat, wat troch dizze kardinale rjochtingen subtyl oanjûn wurdt. Mei Ruslân atomisearre, geane de Russyske fjochters yn in gekke moardnerige razernij. It is net langer in kwestje fan plonderjen, mar fan " *ferneatigje en útrûgje fan mannichte* ", en om dit te dwaan, brûke se op har beurt har skriklike nukleêre potinsjeel tsjin de Amerikanen en tsjin de Jeropeeske folken. Sa wurdt de dea fan it " *tredde fan 'e minskheid* " profetearre en befeld troch Jezus Kristus, yn 'e boadskip fan' e " *sechste trompet* " yn Iepenbiering 9:13-14, ferfolle: " *En de fjouwer ingels dy't ree wiene foar it oere en de dei en de moanne en it jier waarden frijlitten om it tredde fan 'e minskheid te deadzjen.* " Fers 16 fan dit tema spesifisearret fierder de belutsenens fan 200 miljoen stridende partijen yn dizze ultime universele oarloch. Wy lêze: " *It oantal fan 'e ruters fan it leger wie twa myriaden fan myriaden: ik hearde har oantal.* " De oarders foar nukleêre ferneatiging dy't befel krigen fan 'e liederen fan steaten, folken en folken, wurde foarsein troch dizze útdrukking fan fers 18: " *In tredde fan 'e minskheid waard fermoarde troch dizze trije pleagen, troch it fjoer, troch de reek **en troch de swevel** , dy't út har mûlen kaam.* " Religieuze botsingen wurde oantsjut mei it wurd " *reek* ", dat gebeden symbolisearret yn Iepenbiering 8:4: " *De reek fan 'e reekwurk gie omheech, mei de gebeden fan 'e hilligen, út 'e hân fan 'e ingel foar God.* " It ein fan 'e Westerske haadstêden is dêrom tichtby, oansteand. Benammen, it doelwyt fan 'e grime fan God dy't it " *Sodom en Egypte*

" neamde yn Iepenbiering 11:7, sil Parys rekke en ferneatige wurde troch Russysk nukleêr fjoer.

Fers 45: " *Hy sil de tinten fan syn paleis opslaan tusken de seeën, op 'e hearlike en hillige berch, en hy sil oan syn ein komme, en der sil nimmen wêze om him te helpen.* "

Dizze kear fine wy yn Ezech. 38:22 befêstiging fan dizze ferneatiging fan 'e Russyske troepen op it grûngebiet fan Israel: " *Ik sil rjochtsaken tsjin him útfiere mei pest en mei bloed, mei swiere rein en mei hagelstiennen; Ik sil **fjoer en swevel delreine litte.** " op him en op syn troepen , en op 'e protte folken dy't mei him wêze sille . " Sa efterfolge nei Israel troch de Amerikaanske legers en de Jeropeeske oerlibbenen, waarden de Russyske troepen dêr ferneatige tegearre mei de moslimfolken dy't har stipe hiene.*

Hjir einiget de iepenbiering jûn troch God yn Daniël 11: Ruslân wurdt ferneatige. Mar nei dizze aksje begjint Daniël 12:1 mei te sizzen: " *Yn dy tiid sil Michael opstean, de grutte prins dy't stiet foar de bern fan jo folk; en der sil in tiid fan benearing wêze, lykas der net west hat sûnt der in folk wie oant dyselde tiid. Yn dy tiid sil jo folk rêden wurde, elkenien dy't skreaun fûn wurdt yn it boek.* " No, tusken de tiid fan dizze glorieuze weromkomst en de ferneatiging fan Ruslân dy't deroan foarôfgie, organisearret God op ierde de lêste test fan it leauwe dy't bedoeld is om foar de lêste kear de útkarden te skieden fan 'e fallen. Yn dy tiid sille de útkarden allegear "Adventisten" wurden wêze yn 'e sin dat se wachtsje op 'e weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 2030, mar se moatte ek tsjûgje dat se "sânde-dei" binne. Hjirfoar moat har leauwe hifke en demonstrearre wurde troch de sabbat te earjen, ynklusyf en foaral as se mei de dea bedrige wurde foar dizze hearrigens oan God. Dizze test wurdt troch God foarsein en iepenbiere yn Iepenbiering 3:10, mei dizze wurden: " *Omdat jo it wurd fan myn geduld bewarre hawwe, sil Ik jo ek bewarje foar de oere fan ferlieding, dy't oer de hiele wrâld komme sil, om dyjingen dy't op ierde wenje te beproevjen.* "

De foarseine " eintiid " giet oer " de tiid fan 'e folken " dy't ferneatige wurde troch opienfolgjende godlike oanfallen, deadlike firussen, hongersneeds troch ekonomyske blokkades feroarsake troch oarloggen, en troch de wapens fan dizze oarloggen. Lykas Jezus ferklearre, definiearret " *it hearren fan oarloggen en geroften fan oarloggen* " net it ein fan 'e wrâld, mar allinich " *it ein fan 'e tiid fan 'e folken* ". Dit " *ein fan 'e folken* " wurdt dêrom feroarsake troch in flinke ôfname yn 'e fertsjintwurdiging fan minsklik libben op ierde. Ferskriklik desimearre, sille de folken alle foarmen fan macht en organisaasje ferlern hawwe. Dêrom wurde de oerlibbenen fan dit lêste atoomkonflikt troch de situaasje twongen om har nasjonale identiteit ôf te swarren en in universele alliânsje te foarmjen ûnder lieding fan Amearika, dat sterk bleaun is.

Amearika sil úteinlik syn universele dominante dream realisearje, en syn rezjym fan " *beest dat út 'e ierde opkomt* ", sitearre yn Iepenbiering 13:11, sil foar in heul koarte tiid yn aksje komme: " *En ik seach in oar beest út 'e ierde opkommen, dat twa hoarnen hie lykas in laam, en dat spruts as in draak.* " De wet dy't de Romeinske sneinsrêst ferplicht makket, de útkarden trouwen oan 'e godlike sabbat sille ferfolge wurde en slachtoffers wurde fan 'e typysk Amerikaanske kommersjele boykot, neffens fers 17; let op dat dit gedrach al tapast wurdt tsjin

Ruslân en de Russen troch it Westerske kamp, ynklusyf it saneamde demokratyske en republikeinske Frankryk; sûnt 24 febrewaris 2022: " *en dat nimmen **koe keapje of ferkeapje** , útsein as hy it merk hie, de namme fan it beest of it getal fan syn namme.* "; dit foardat hy feroardiele waard om te deadzjen, neffens fers 15: " *En hy hie macht om libben te jaan oan it byld fan it beest, sadat it byld fan it beest sawol sprekke soe, as feroarsaakje dat safolle as it byld fan it beest net oanbidde woene, **deade wurde soene** .*" Iepenbiering 9:20-21 beskriuwt de standert fan 'e oerlibbenen fan 'e ierdske genoside: " *De rest fan 'e minskheid, dy't net troch dizze pleagen fermoarde binne, hat har net bekeare fan 'e wurken fan har hannen, sadat se gjin demoanen oanbidde soene, en ôfgoaden fan goud, en sulver, en messing, en stien, en hout, dy't net kinne sjen, of hearre, of rinne; **en se hawwe har net bekeare fan har moarden** , of fan har tsjoenderijen, of fan har seksuele ûnmoraliteit, of fan har stellen.* "

De glorieuze weromkomst fan Kristus sil in ein meitsje oan 'e falske hope en falske analyses fan it religieuze ûnderwerp. De útkarden wurde nei de himel opnommen, de fallen wurde op ierde útroege, inoar ôfslachtsje en ferantwurdlikens foar it mienskiplike ferlies ôfwize.

No't ik oan 'e ein fan dizze útlis berikt bin, moat ik dit lêste idee tafoegje.

Sûnder de wearde fan 'e datum 1945 yn twifel te lûken, kin de " *tiid fan 'e ein* " al yn 'e maitiid fan 1843 begûn wêze, fanwegen de trije religys neamd yn Dan. 11:40, wiene de twa kristlike religys skuldich oan tige serieuze flaters, want dizze sûnden wurde taskreaun oan 'e tsjinst fan Jezus Kristus, en se lije straf yn ferbân mei dizze flaters. Alles liket te rêsten op dit prinsipe fan godlike justysje fan 'e wet fan ferjilding, dy't God oanpast yn syn tapassing tsjin pauslik Rome yn Iepenbiering 18:6: " *Jou har werom lykas se betelle hat, en jou har dûbel neffens har wurken. Yn 'e beker dêr't se yn getten hat, jou har dûbel.* " It is net langer in each foar in each, in tosk foar in tosk, mar twa eagen foar in each en twa tosk foar in tosk. Yn syn perfekte justysje soarget God derfoar dat straffen tapast wurde neffens it prinsipe fan wjersidigens.

Earst, fan 1830 ôf naam Frankryk, dat letter de oprjochter fan 'e Jeropeeske Uny waard, besit fan gebieten dy't befolke waarden troch moslims; nei dizze aksje profetearret de Geast de reaksje fan it kolonisearre folk: agresje tsjin 'e eardere kolonisator en bloedbaden oant it krijen fan 'e fereaske ûnôfhinklikens: " *de kening fan it suden komt tsjin him yn 'e slach.*" Omdat kolonisaasje in soarte fan "finzenskip " is fan in hiel folk om syn gebiet ta te eigenjen. Ik herinner my dat doe't God syn folk Israel, it lân Kanaän, jaan woe om takomstige problemen te foarkommen, hy derfoar soarge om al syn ynwenners te deadzjen, en de útrûging organisearre, troch de stekken fan hoarnen, en de oanfallen, troch it swurd fan 'e Joadske legers. Der mocht gjin ynwenner yn libben bliuwe dy't dizze genoside wraak nimme koe. Mar dizze hurdens dy't nedich is foar dizze situaasje makket de oer-humanistyske minsklike geasten rilje fan skrik.

Likegoed hat Europa binnen de NAVO mei súkses de tydlike ferswakking fan Sovjet-Ruslân eksploitearre om syn merk út te wreidzjen en Ruslân te ruïnearjen. Dizze minne aksje hat as antwurd de bewapene reaksje fan in weroplibjend Ruslân krigen. Mei al syn wapene troepen sil " *de kening fan it noarden op him delkomme*". en sil it oerstreamje lykas in stoarm ."

Ruslân woe op syn beurt gebrûk meitsje fan syn oerwinning op 'e nazi's om de Poalske en Oekraynske folken te ûnderwerpen. En yn ruil dêrfoar, as reaksje, lijde it de grime fan 'e wraaksuchtige haat fan dizze lannen ... en fan Amearika, dat as lêste bestraft wurde soe, en troch God sels útroege wurde soe.

In tredde reden makket de maitiid fan 1843 it begjin fan 'e " *tiid fan 'e ein* ", ek geastlik, om't dizze datum troch God keazen is om de wierheden dy't troch de Roomsk-Katolike Tsjerke ferdraaid binne, wer fêst te stellen. Daniël 8:14 bout it op, mar Daniël 12:11-12 beklammet it belang derfan. En neffens Iepenbiering 3:2 easke God op dit stuit " *perfekte* " wurken fan leauwe; wat yn oerienstimming is mei in eask dy't ferbûn is mei de " *tiid fan 'e ein* ".

In fjirde rjochtfeardiging is basearre op it dúdlike wekker wurden fan technologyske ûntwikkeling, dy't fersmoarging feroarsaakje sil oant it ein fan 'e wrâld, sadat it ek de ferneatiging fan 'e minskeheid tariedet.

De gelikenis fan 'e "ferlerne soan" ... omkeard

Dizze gelikenis fan 'e "ferlerne soan" dy't troch Jezus Kristus leard is, is sa bekend yn it Westen dat it in gewoane symboalyske útdrukking wurden is. Dêrom sil ik weromkomme op dizze gelikenis, waans begjin perfekt de situaasje ôfbyldet dy't krekt Ruslân en Oekraïne oangiet, belutsen by in boargeroarloch fanwegen it winsk nei emansipaasje fan dizze jonge republyk yn 'e Eastlike lannen.

De orizjinele gelikenis wurdt presintearre yn Lukas 15:11-32, mar ferrassend genôch ferskynt it wurd "ferlerne soan" dêr net.

Fers 11: " *En hy sei: In man hie twa soannen.* "

Fers 12: " *De jongste soan sei tsjin syn heit: 'Heit, jou my it diel fan it besit dat my takomt.' En de heit ferdieldde syn besittings ûnder harren.* "

Fers 13: " *Net folle dagen letter sammele de jongste soan alles byinoar en gie nei in fier lân, dêr't er syn besittings fergriemde yn losbandigens.* »

bekearing " leare woe, lykas fers 10 oanjout: " *Likegoed sis ik jimme, der is freugde yn 'e oanwêzigens fan 'e ingelen fan God oer ien sûnder dy't him bekeart* ." De Oekraynske soan fan ús realiteit ûntduts lykwols de freugden fan totale frijheid, it ferjitten fan religieuze taboes, dat is it libertisidale libben dat al ûntwikkele wie yn 'e maatskippijen fan 'e Westerske wrâld. Hy rekke sa oan dizze frijheid ferbûn dat hy him, oars as de soan fan 'e echte gelikenis, tsjin syn heit kearde, Ruslân, wêryn Oekraïne in tige wichtige befoardere rol hie.

It hjoeddeiske echte libben lit amorele maatskippijen sjen mei ferhurde herten dy't wirklik net by steat binne ta berou. En dizze situaasje reproduseart de situaasje dy't hearske krekt foar de wetterfloed feroarsake troch God yn 'e tiid fan Noach. Yn 'e ûnrêst troch de oanhâldende ergernis fan firale oanfallen en ûnwinbere konflikten nimt it Westerske tinken tige steurende fascistyske aspekten oan. Mar wêrom ferrast wêze? Produsearje deselde oarsaken net úteinlik deselde effekten? En dit is des te makliker om't lieder mei de tiid ferfongen wurde troch

jonge manlju en froulju dy't net markearre binne troch de pynlike ûnderfiningen fan it ferline. Yn it Westerske rebellenkamp fine wy no allinich jonge minsken fan sawat tritich, allegear berne yn in tiid fan woltierige frede. En allegear, sûnder Gods wiisheid, gedrage se har arrogant en as diktators, en lizze se har gefaarlike mieningen op oan har folk. Elke dei, foar ús eagen en mei grutte mediastipe, sjogge wy it meast ferskriklike konflikt yn 'e heule skiednis fan' e minskheid organisearre wurde. Foar de âldsten, dêr't ik ien fan bin, waard it ding ûnmooglik achte, mar dat wie sûnder te rekkenjen op 'e fernijing fan' e hearskjende generaasjes. En de lêste foarmje it minste, binnen de noarm. De minachting dy't toand wurdt oan 'e grutte ûnsichtbere skepper God kostet de minskheid úteinlik de priis fan har progressive, mar dochs foarseine en wisse ferneatiging.

As wy de oarsaak kenne fan 'e brek fan it Oekraynske folk mei Ruslân, kinne wy begripe wêrom't God ús Westerske maatskippijen de skuld jout foar it stypjen fan 'e Oekraynske kar. De jonge presidint Zelensky hie iepenbier ferklearre oan 'e folken fan 'e EU: "Wy binne lykas jimme." En dizze rop út syn hert is, spitigernôch, de befêstiging en útdrukking fan in wiere godlike feroardieling. Want dizze karren befêstigje de goede sin fan dizze lear fan Spr. 29:18: " *Wêr't gjin fisy is, giet it folk te ûnderen; lokkich is hy dy't de wet hâldt!* " Yn dit fers is it wurd " *iepenbiering of fisy* ." Ik tink dat it oer it algemien ferkeard begrepen wurdt, om't de godlike auteur "fisy" en "de wet" tsjinoersteld stelt. Yn dit gefal ferwiist " *fisy* " nei de fisuele godlike rjochting sa't it wie doe't God mei Mozes praat. Wat God seit is dat sels sûnder syn sichtbere oanwêzigens, it folk seinge wurde sil as se har oan syn wetten hâlde. Dit fers ferheft dêrom it leauwe fan dejinge dy't de godlike wet yn alle tiden folget. It lit ús de oarsaak begripe fan 'e opmars fan korrupsje en morele perversjes yn ús Westerske maatskippijen dy't troch de folken fan 'e ierde as "kristen" beskôge wurde, mar troch God, falsk, as "kristen" beoardiele wurde. Yn Jeropa waard it kristlike leauwe net fiede troch de wierheid jûn troch Jezus Kristus, waans wurk foarkommen waard troch de sichtbere oanwêzigens fan in pauslike ierdske lieder út 538. Tsjintwurdich kin elkenien sjen dat " *it folk sûnder beheining is* " yn 'e heule EU, mar allinich op it morele nivo, om't de yndividuele frijheid fan har ynweners yn werklikheid allinich beheind wurdt, om te foldwaan oan finansjele, ekonomyske en politike ymperativen. De quasi-oplegging fan it "ynترنت"-systeem, wêrtroch betellingen foar oankeapen dien wurde, ferfangt stadichoan it gebrûk fan bankbiljetten. Sadat de Amerikaanske ekonomyske lieding absolute kontrôle oer it ûnderwerp nimt en al of net kin autorisearje " *te keapjen en te ferkeapjen* ", neffens har goede wil en oardiel. Al, yn reaksje op it fersyk fan 'e Feriene Steaten, lizze de Jeropeeske banken har klanten de ûndertekene ferklearring fan in yndividueel belestingsertifikaat op. Yn gefal fan wegering sille de betellingen net mear dien wurde. De útfining fan it kommunikaasjenetwurk "Ynترنت", oarspronklik foar militêr gebrûk, waard troch Amearika brûkt, lykas in net dat alle bewenners fan 'e ierde fong. No, ûnder dizze ôfhinklikens pleatst, kin it fan har alles krije wat it wol. Mar hjoed de dei jildt dizze ôfhinklikens allinich foar de folken fan 'e EU, om't de Feriene Steaten noch net de hiele planeet Ierde dominearje. En wy binne tsjûge fan skiedingen en hergroeperingen fan 'e kampen dy't de Wrâldoarloch gau mei geweld en ferskriklike gefolgen tsjinwurkje sil. De konsumint is al de slaaf

wurden fan 'e finansjele organisaasjes, en hy kin har net langer wjerstean. It nije Atlantis organisearret syn prinsipes en syn wetten; wy folgje of wy stjerre.

Sa waard de Oekraynske "ferlerne soan" fan 2022 op syn beurt ferliede troch de Amerikaanske standert fan frijheid, nei de Europeanen, dy't earst ferliede waarden nei de Twadde Wrâldoarloch. Yn 'e New York Bay befêstiget de oanwêzigens fan it stânbyld mei dy namme, "Frijheid", syn bestimming en syn ropping. Ien nei de oare komme allegearre dy't gelyk binne byinoar, net foar it better, mar foar de minste lêste konfrontaasje dy't har oantal mei in symboalysk " *tredde* " ferminderje moat, neffens Iepenbiering 9:15.

Yn Frankryk, by de presidintsferkiezings, seach God it passend om de naasje ûnder it presidintskip te pleatsen fan 'e jonge Emmanuel Macron, dy't **foar de twadde kear keazen waard, tsjin 'e Frânske kar yn**, om't de tsjinoerstelde kar **foar de twadde kear** it noch mear hate "Nasjonale Front" oangie, ûnderwilens omdoopt ta "Nasjonale Rally". Oan 'e ein fan dizze dei fan 16 maaie 2022 soarge de nei alle gedachten arrogante, grutske en ambisjeuze jonge man, dy't yn elke man in "refraktuerige Galliër" sjocht, derfoar dat er him net dominearre liet, troch dizze kear as premier in frou te kiezen dy't ien fan 'e meast trouwe en ûnfoarwaardelike fan syn partij neamd waard, "La République en Marche". Mei dizze politike partij is de minskeheid yndied ûnderweis, mar net nei it hope súkses en lok.

Mar om't de titel fan dit artikel de gelikenis fan 'e "ferlerne soan" is, litte wy der gebrûk fan meitsje om de prachtige lessen dy't Jezus Kristus jûn hat, te markearjen. Litte wy dêrom ús stúdzje fan fersen 14 en fierder trochgean.

Fers 14: " *En doe't er alles trochbrocht hie, ûntstie der in grutte hongersneed yn dat lân, en hy begon tekoart te lijen.* "

Fers 15: " *Hy gie wurkje foar ien fan 'e ynwenners fan it lân, dy't him nei syn fjilden stjoerde om barga te hoedzjen.* "

Fers 16: " *Hy woe graach tefreden wêze mei de swarte fûgels dy't de barga ieten, mar nimmen joech him se.* "

Fers 17: " *En doe't er ta himsels kaam, sei er: Hoefolle hierlingen fan myn heit hawwe genôch brea en oer, en ik fergean hjir fan honger!* "

Yn dit foarbyld, foarsteld troch Jezus Kristus, is de refleksje fan 'e ferlerne soan wat opportunistysk. Dêrom moatte wy oan it " *brea* " jaan dat hy in suver geastlike betsjutting mist, neffens it feit dat " *de minske libje moat fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt* ".

Fers 18: " *Ik sil opstean en nei myn heit gean, en ik sil tsjin him sizze: Heit, ik haw sûndige tsjin 'e himel en foar jo* , "

De sûnde dy't tsjin de Heit begien is, is earst fan alles in sûnde dy't tsjin de Himel begien is.

Fers 19: " *Ik bin it net mear wurdich om jo soan neamd te wurden; behannelje my as ien fan jo hierlingen.* "

God jout ús in foarbyld fan wier berou. De soan erkent net allinnich syn skuld, mar ek de legitemiteit fan it ferliezen fan syn rjochten as soan.

Fers 20: " *En hy stie op en gie nei syn heit. Wylst er noch fier fuort wie, seach syn heit him en krige meilijen mei him, en rûn fuort en foel him om 'e nekke en tute him.* "

Yn it gedrach fan dizze Heit iepenbieret God syn eigen gedrach foar de beroufolle sûnder. Syn leafde is like sterk en grut as syn gerjochtichheid. En syn geduld mei sûnders tsjûget fan syn útsûnderlike meilibjen.

Fers 21: " *De soan sei tsjin him: 'Heit, ik haw sûndige tsjin 'e himel en foar jo, en ik bin it net mear wurdich om jo soan neamd te wurden. '"*

Fers 22: " *Mar de heit sei tsjin syn tsjinstfeinten: Bring gau it bêste gewaad en doch it him oan; en doch in ring oan syn hân en skuon oan syn fuotten. "*

Foar de ferlerne soan is de ferrassing grut, om't syn heit him net oansprekt mei ien fan 'e ferwiten dy't er himsels oanrjochte hie. Ynstee fan him te ferwiten, eart er him mear as in soan dy't trou en weardich bleaun is.

Fers 23: " *Bring it gemeste keal en slachtsje it. Lit ús ite en bliid wêze. "*

De organisaasje fan in feest fynt syn útlis yn dizze twa tiidwurden "lit ús ite en fleurich wêze." De les sil oan 'e ein fan it ferhaal útdrukt wurde, mar al dit tiidwurd "lit ús bliid wêze" tsjûget fan 'e blydskip dy't de himelske Heit fielede; in blydskip feroarsake troch it berou fan dizze soan dy't ferlern like te wêzen.

Fers 24: " *Want dizze soan fan my wie dea en is wer libben wurden; hy wie ferlern en is fûn. "* En se begûnen te jubeljen.

It prinsipe wurdt befêstige: it weromfine fan wat ferlern gien is bringt noch gruttere freugde as wat lang bewarre bliuwt. Dit leart ús dat in genêzen ferwûning mear lok bringe kin as sîn wêze.

Fers 25: " *De âldste soan wie op it fjild. Doe't er by it hûs kaam, hearde er muzyk en dûnsjen. "*

Fers 26: "Hy rôp ien fan 'e tsjinstfeinten en frege him wat it wie. "

Fers 27: " *Doe sei de tsjinstfeint tsjin him: 'Dyn broer is thúskommen, en om't er him sîn fûn hat, hat dyn heit it mestkeal slachte. '"*

Fers 28: " *Hy wie lilc en woe net nei binnen. Syn heit kaam út en smeekte him om nei binnen te gean. "*

Fers 29: " *Mar hy sei tsjin syn heit: Sjoch, al safolle jierren haw ik jo tsjinne en jo gebod noait oertrêden; doch hawwe jo my noait in geit jûn, dat ik mei myn freonen bliid wêze soe. "*

Fers 30: " *En doe't dyn soan kaam, dy't dyn besittings mei prostituees opslokt hat, hast foar him it mestkeal slachte! "*

Fers 31: " *Myn soan," sei de heit tsjin him, "do bist altyd by my, en alles wat ik haw is fan dy; "*

Fers 32: " *Mar wy moasten bliid en jubelje, want dizze broer fan jimme wie dea en is wer libben wurden; wie ferlern en is fûn. "*

Yn dizze gelikenis is it gedrach en de redenearring fan 'e soan dy't trou bleau yn it hûs fan syn heit net abnormaal, en hy kin allinnich mar fernuvere wêze om te sjen dat safolle eare jûn wurdt oan dejinge dy't him ûnweardich gedragen hat. Yn dizze les lit God ús it gewicht sjen dat leafde hat yn syn oardiel oer minsken. Dizze les wie benammen geskikt om de herten fan Joaden te iepenjen dy't foarme waarden troch de letter fan 'e wet. It Alde Ferbûn funksjonearre allinnich ûnder de hearskippij fan justysje basearre op godlike ferordeningen; leafde en meilibjen ferskynden dêr net. Dizze gelikenis makke de herten fan 'e Joaden ree foar de demonstraasje fan Gods ûnmjitbere leafde foar syn skepsels,

waans swakte en natuerlike oantrekkingskrêft ta sûnde Hy goed ken. Yn Jezus Kristus sil God yn steat wêze om ferjouwing en eare te jaan oan alle wier beroufolle sûnders; dit yn oerienstimming mei de lear fan dizze gelikenis.

Yn 'e rol fan 'e trouwe soan ferwiist God nei de Joaden fan it âlde ferbûn, dy't sûnt de úttocht út Egypte troch de wet leard binne. Harren status as earstberne soannen jout harren foarrang boppe alle oare minsken oant Jezus Kristus. Dêrom ferskynde de Messias yn Jeruzalem, dy't him hearde praten en tsjûgje en him dochs krusige liet op fersyk fan 'e Joadske geastliken. Yn dizze sêne sil de ferachting fan 'e earstberne soan de Joaden fan it âlde ferbûn karakterisearje, dy't haat sille fiele tsjin 'e útkarden fan it nije ferbûn, selektarre út 'e heidenen. Want foar dizze Joaden is dizze eask fan 'e heidenen om harren God te tsjinjen ûndraachlik en net akseptabel. Wat de gelikenis net seit, is dat dit misferstân fan godlik meilijen, folbrocht yn Jezus Kristus, harren it ferlies fan it ivige libben kostje sil, dat harren hearrigens harren bringe moast. Mar de boadskip waard dochs jûn, en Jezus liet it profetearje troch de mûle fan 'e Joaden oan wa't hy syn gelikenis fan 'e " *master fan 'e wyngert en de wynboeren* " presintearre, lykas it stiet yn Matt. 21:41: " *Se antwurden him: Hy sil dy ellendige minsken jammerdearlik ferneatigje, en de wyngert oan oare wynboeren ferhiere, dy't him de opbringst by de rispinge jaan sille.* "

Frijheid, Gelikensens, Broederskip ... de republikeinske myte

Hjoed, as soldaat fan Kristus, nim ik de wapens op tsjin dizze myte fan 'e republikeinske utopia dy't it tsjingif foarmet foar it wiere leauwe.

It is misliedend om't it falske hoop wekket. It skept de yllúzje fan it byld fan lok, dus ik kom om te ûntmanteljen en te demonstrearjen hoe't it in echte oplichterij foarmet dy't in mearderheid fan 'e hiele minsklike soarte ferliedt.

It is wier dat, as se op dizze manier byinoar brocht wurde, dizze trije kwaliteiten in dream wêze kinne. En as it resultaat berikt waard, soe de minske grut lok berikke. Helaas, lykas alle ideologyen dy't betocht binne troch sûndige minsken, produseart dizze allinich it tsjinoerstelde fan wat it beweart te bieden. Frijheid feroaret yn keatlingen; gelikensens yn ôfgrûnske ferskillen; en bruorskip yn ivige striid.

Frijheid.

Mei ferskaat dat in protte problemen fan koëksistinsje skept, wurdt frijheid hieltyd smeller. Ek is frijheid in misleidende yllúzje, om't de Bibel ús yn 2 Petrus 2:19 fertelt: " *Se tasizze har frijheid, wylst se sels slaven binne fan 'e korrupsje, want oan wat har oerwûn hat, is in slaaf.* " En yn dit ferbân is elke minske, skieden troch syn sûnde fan God, in slaaf fan syn sûnde. De frijheid dy't hy brûkt om te sûndigjen ferberget in ferskriklike godlike feroardieling; dêrom is dizze frijheid wier misliedend. Mar de ûnberouwende sûnder is tefreden mei dizze tastân en brûkt egoïstysk syn frijheid om dy fan syn neiste te eksploatearjen foar syn eigen foardiel. En dizze eksploitaasje foarmet in oplichterij foar de slachtoffers fan it systeem. Frijheid wurdt noch altyd tige beheind troch de

omstannichheden fan it moderne ekonomyske libben. Iten wurdt allinich krigen mei jild, lykas klean en ûnderdak, dat dak essensjeel om in minimum oan beskerming op ierde te finen. De groei fan stêden ten koste fan it plattelân hat it probleem fersterke. It bewurkjen fan it lân fiede in protte minsken dy't hjoed de dei allinich ôfhinklik binne fan in salaris en grutte foarrieden om yn har driuwende behoeften te foldwaan. Frijheid is noch altyd yllúzje yn 'e sin dat elk minske syn erfde natuer folget. Elkenien draacht genen dy't erfd binne fan har foarâlderlike famyljes, en de blondine mei blauwe eagen sil nea de brunette mei swarte eagen wêze. En hjir leit it probleem fan skientmekritearia, dat fan smaken en kleuren dêr't elkenien syn eigen opfetting fan hat, dingen dy't net ter diskusje steane. As se lykwols net ter diskusje steane, kinne se maklik liede ta rûzjes en deadlike konflikten.

Legaliteit

De natuer jout ús fanôf de berte fysike en psychologyske ûngelikens. Mar fansels lit de republikeinske ideology it oan 'e wittenskip en sjirurgyske medisinen oer om dizze dingen te ferhelpen. It beweart minsken gelikense rjochten te bieden en stribbet dernei om de kloof te bestriden dy't ûntstiet tusken de riken en de earmen, de sûnen en de siken. Lit ús dizze ynspanningen priizgje, om't se te ferdigenjen binne, mar wat is it resultaat, útsein in ideaal prinsipe? De riken befoarderje har ferriking, en de earmen slepe altyd har ûnskiedbere earmoede mei. Hjir merk ik in earste ynkompatibiliteit op tusken de wurden "frijheid" en "gelykheid", om't it krekt troch de frijheid is dat gelykheid ûnmooglik makke wurdt. Jezus joech minsken gjin falske yllúzjes, om't hy sels yn Mattéus 26:11 sei: "*Want jimme hawwe de earmen altyd by jimme, mar jimme hawwe my net altyd.*" Op deselde wize, yn it profetearjen fan 'e lêste dagen, ferklearret de Geast yn Iepenbiering 13:16: "*En hy liet allegearre, sawol lyts as grut, **ryk as earm**, **frije en slaaf**, in merk krije op har rjochterhân of op har foarholle.*" Let yn dit fers op 'e oanwêzigens fan "**frije**" **minsken en** "**slaaf**" minsken foar dizze lêste dagen fan 'e minsklike ierdske skiednis dy't ús tiid en de acht jier dy't noch folbrocht wurde moatte oanbelange. It is dúdlik dat gelikensens in myte foar allegearre bliuwe sil, en dit te mear om't de kwea-aardichheid fan minsklike herten allinich mar tanimt yn 'e rin fan 'e tiid.

Gelikensens fan rjochten is noch altyd in luchtspegeling oanwêzich yn 'e republikeinske woastyn, om't elkenien sjen kin dat de riken macht keapje, de tige djoere effisjinte advokaat, en de ynstimming fan korrupte rjochters. Is it ek net sûnder reden dat Jezus yn Lukas 6:24 ferklearre: "*Mar wee jimme dy't ryk binne, want jimme hawwe jimme treast!*" En Jakobus 5:1 befêstiget, sizzende: "*No jimme, jimme dy't ryk binne! Skriem en jammerje fanwegen de ûngelokken dy't jimme oerkomme sille.*" Gelikensens yn saken fan justysje wurdt dêrom net berikt, mar de Republyk biedt gelikense kânsen oan allegearre, seit it. Mar binne harsens gelyk om deselde dingen te krijen mei deselde middels? Nee, fansels net. En it probleem mei de Republyk is dat it keazen hat om, ûnder alle mooglike en nuttige aktiviteiten, de meast oplate wêzens te befoarderjen. It diploma makket al it ferskil en rykdom, dy't sels macht keapet. Sa slút de fiseuze sirkel, en binnen de republikeinske demokrasy ûntstiet in superieure hearskjende maatskippij

besteande út rike en heechoplate minsken. Yn 'e rin fan' e jierren reproduseart dizze situaasje de maatskippij fan privileezjes dy't de republikeinske demokrasy ferneatigje woe. Yn Frankryk reprodusearre de Fyfde ^{Republyk} in maatskippij fan privileezjes dy't organisearre wie op in prinsipe dat tige ferlykber wie mei dat fan 'e âlde monargy. Mar it kritearium foar tagong ta macht is no kennis, in diploma dat behelle wurdt oan 'e opliedingskolleezjes fan it lân. Sa triuwe politisy harren bern dit politike paad del, en fan heit op soan nimt de nije steatsadel om beurten it roer fan 'e macht.

De jonge Octavianus, neef fan 'e diktator Caesar, hie, lykas syn omke, it belang begrepen fan it krijen fan 'e stipe fan it folk, it Romeinske plebs. Om lykwols stipe fan it folk te krijen, is de metoade itselde bleaun: it is needsaaklik om har de kâns te bieden om wille te hawwen, harsels ôf te liden en de grinzen fan yndividuele en kollektive oarsaken fan wille te ferlizzen. De rêst en de lange frede fan 77 jier dy't oant ús tiid hearske hawwe, waarden troch deselde middels berikt. It is yn 'e konsumpsje fan produkten dy't makke en kontinu fernijd binne dat Westerse maatskippijen freedsum en folchsum wurden binne lykas winske troch de hearskjende klassen. Wylst de earmen harsels foar televyzjekanalen en yn sportstadions ferdôvje, organisearje en kreëarje dizze hearskjende klassen har yndividuele en kollektive ferriking. Sûnt 1976 hat de ûntfangst fan populaasjes fan Afrikaanske komôf, Noard en Súd, minsken fan totale ûngelikens yn gearwenjen pleatst. De aspiraasjes fan guon wurde net dield troch oaren, mar allegear diele de winsk om harsels te ferriken. Want as se yn direkt kontakt brocht wurde mei de riken, ûntdekke de earmen de omfang fan har earmoede, en guon binne ree om alles te dwaan om de begeerde rykdom te krijen. Sa bereidt ûngelikens de wei foar de botsingen tusken ûngelikense minsken yn 'e Frânske Republyk.

De bruorskip

It is dreech, as net ûnmooglik, om dit tredde republikeinske doel te berikken, al fanwegen it mislearjen fan 'e twa kwaliteiten dy't earder bestudearre binne. De bruorskip dêr't de Republyk oer sprekt is dy fan 'e wrâldwide minsklikheid. No is it goed om te ûnthâlden dat fan 'e earste bern fan Adam en Eva ôf de âldste Kaïn syn jongere broer Abel út oergeunst fermoarde hat. En allinich al dizze tsjûgenis seit dat de dream fan universele bruorskip foar altyd in ûnrealisearbere myte bliuwe sil. It wurd bruorskip herinnert ús deroan dat wy bruorren binne, mar bruorren rûzje, sels as se inoar net altyd deadzje. En as, neist rasiale erfgoed, religieuze ferskillen tafoege wurde, ferdwynt de mooglikheid fan it hope bruorskiplike begryp folslein. Wat guon hillich hâlde, beskôgje oaren ûnfatsoenlik en sûnder rjochtfeardiging. En as it hillige oanfallen wurdt troch de ûnleauwige, wurdt de ûntheiliging de oarsaak fan deadlike oarlochsachtige botsingen. De ûnleauwige kin de lilken dy't de leauwige fielt net begripe. Etnyske minging bestiet út it mingjen fan tige eksplosive produkten. Jezus Kristus sei yn Mattéus 28:19-20: " *Gean dêrom hinne en meitsje learlingen fan alle folken, en doop se yn 'e namme fan 'e Heit en fan 'e Soan en fan 'e Hillige Geast, en lear se alles te hâlden wat Ik jimme gebean haw. En sjoch, Ik bin mei jimme altyd, oant it ein fan 'e tiid.* " It gebod wie yndie om " *learlingen fan alle folken te*

meitsjen ", mar se net te ferslaven of te kolonisearjen. De earste misjonarissen brochten sa it Evangeelje fan heil, mar efter harren kamen legers om de folken dy't oant doe frij bleaun wiene, ûnrjochtfeardich te ûnderwerpen. Kolonisaasje ferfong de misjonarissen, en frije folken waarden ûnderwurpen oan 'e slavernij fan Westerse ekonomyske omstannichheden. Sels nei it ein fan 'e kolonisaasje bleauwen dizze folken de slaven fan har nije Afrikaanske steatshaden, dy't egoïstysk foar harsels de rykdom holden dy't eksploitearre waard troch de eardere kolonisators. As gefolch koene dizze lannen, ûnderwurpen oan ekonomyske wetten, harsels net ferrike of har folk sels net tastean om te dielen yn 'e produkten fan har lân. Negritude waard pynlik markearre troch de hichte fan ûngelikens: slavernij. Rigen fan keatlingde swarten waarden troch moslimske slavehannelers út Niger nei harren lannen laat. Letter diene de Portugezen, en letter oare Jeropeeske folken, itselde, en lieden kolommen fan swarte slaven nei de pieren fan Afrikaanske havens, ynklusyf Ouidah yn Benin, dêr't se, lykas fee, yn 'e rommen fan skippen laden waarden dy't Brazylje fan arbeiders foarsjoen om de sûkerreidfjilden te eksploitearjen, en letter om katoen te plukken yn 'e súdlike Feriene Steaten fan Noard-Amearika. Swarte minsken binne dus markearre troch twa ferskillende ûnderfiningen, ôfhinklik fan oft se yn it Westen ta slaaf makke waarden of yn harren lân bleaunen ûnder kolonisaasje. Mar, yn ús moderne tiidrek hat bewustwêzen befoardere troch media-aksje de miks fan dizze twa ûnderfiningen makke en swarte minsken lûke der in identike les út: it kwea waard brocht troch wite minsken. It binne al dizze ûnrjochten dy't foar God en minsken beoefene binne, dy't Jezus Kristus yn ús eintiid eksploitearret, om haat en oarloch op te wekken. En se hawwe allegear as oarsaak in blatante eksploitaasje fan 'e **natuerlike ûngelikens** dy't de minskheid karakterisearret, neffens de wil fan God, sûnt it begjin fan har skiednis. Safolle sels dat úteinlik it republikeinske motto, frijheid, gelikensens, bruorskip, jildt foar in maatskippij fan slaven, ûngelikense, ûnfreonlike en tsjinstanners. It slimste is dat mei de feriening dy't krêft makket, dizze krêft de foarm oannimt fan in autoritêre hearskjende maatskippij ticht by it fascisme. It rjocht op yndividuele gedachten en mieningen wurdt hjoed de dei bestriden en neistribbe troch republikeinske wetten. En krekt sa't it fermogen om opposysje te tolerearjen ferswakke sil mei de oanfal fan Gods pleagen yn 'e lêste dagen, nimt it fermogen om yndividuele mieningen te akseptearjen ôf fanwegen de konflikten en bedrigingen dy't sûnt 24 febrewaris 2022 op 'e folken fan 'e NAVO drukt hawwe. It fascisme is werom en it hat noch in pear goede dagen foar de boech. It liket derop dat bruorskip allinich erkend wurdt foar dejingen dy't de noarmen akseptearje en legitimearje dy't fêststeld binne troch dit nije kollektive Amerikaanske en Jeropeeske fascisme; de master en syn tsjinner.

Yn 'e hannen fan 'e Almachtige God

Nettsjinsteande ús geastlike status, binne wy minsken allegear yn 'e hannen fan 'e Almachtige God. Oft wy no troch Him segene binne of ferflokt binne troch Syn folslein rjochtfeardige en earlike oardiel, wy kinne net oars as de ferfolling fan Syn ûnûntkomber en ûnferwoastbere heechste wil ûndergean. En

dizze situaasje jildt ek foar alle himelske ingels, de goeden dy't trou bleaunen, en de goddeleazen dy't Satan folgen yn syn opstân tsjin de iene en soevereine Skeppergod.

Lange tiid en oant ús moderne tiid waard it bestean fan God maklik erkend troch normale minsken; dit, oant it punt, dat se ynspirearre troch demoanen, falske goaden tsjinnen of se sels útfûnen, om't it libben tsjûget fan safolle yntelliginsje yn syn fisuele aspekten en syn funksjonearjen dat de minske, tsjûge-ûntfanger en begunstigde fan dizze dingen, wist dat hy sels net de auteur fan dizze skepping wie; dêrtroch moasten ferburgen yntelliginsjes, machtiger as hy, oan 'e oarsprong fan dizze konstruksjes lizze. Ek moat opmurken wurde, nettsjinsteande har ûnwittendheid oer de wiere skepper God, lieten se mear yntelliginsje sjen as hjoeddeiske agnostyske of ateïstyske minsken dy't tefreden binne om ekstreem komplekse konstruksjes ta te skriuwen oan it tafal en oan wat se "natuer" neame. Nei't se waarnommen hawwe dat de hichte fan 'e grûn mei it ferrin fan' e tiid tanimt, konkludearje se dat it mooglik is om de ierde in bestean fan miljoenen of miljarden jierren te jaan. Dat, ik stel dizze fraach, wêr kamen de lagen ierde en stiennen wei dy't de sintrale baarnende kearn fan 'e Ierde bedekke? En dizze kearn, hoe waard dy foarme? Wat wie it nivo fan 'e grûn by de berte fan' e Ierde?

Gelokkich foar ús dy't in wier leauwe hawwe, hoege wy net te ferwachtsjen dat minsken de antwurden jouwe op dizze legitime fragen. Moderne minsken hawwe fiksje útfûn, in term dy't oanjout dat wat falsk is en allinnich troch de minske ynbylde is. Mar yn al har ferbyldingsfermogen binne se fier fan 'e realiteit ôf bleaun; want de minsklike ferbylding is beheind, wylst it libben dat troch God skepen is mar tydlik dat is yn syn hjoeddeistige foarm. Boppe alle fiksje is God wier ûnbeheind, en hy hoecht allinich it befel te jaan om libben of mearje te skeppen. En nei it ein fan 'e ierdske skiednis, as it sânde himelske millennium ophâldt, by de fernijing fan alle dingen, sille de útkarden dy't troch Jezus Kristus ferlost binne, mei wûnder tsjûge wêze fan 'e krêft fan har skepper God dy't, op syn befel, de âlde kaoatyske ierde ynienen sil feroarje yn in ivige idyllyske Tún fan Eden.

It is wier dat mei de tiid en min waar, rein en swiere stoarmen massa's ierde en modder meinimme dy't ferlitten of bewenne plakken bedekke. En jo moatte begripe dat minsken, yn it gesicht fan sokke pleagen, it opjûn hawwe en har oanpast hawwe oan 'e nije situaasje dy't oplein is troch de ymperiale krêft fan natuerferskynsels. Tsjintwurdich hat de moderne minske krêftige masines lykas bulldozers dy't by steat binne om geduldich in hiele berch ôf te skuorren. Dit wie yn it ferline net it gefal, en modderstreamen feroaren it uterlik fan it terrein foar altyd. It bedekken fan in pear meter hat dêrom in natuerlike ferklearring, mar de meardere lagen fan 'e ierde net. En de pretinsjeuze falske teoryen dy't leard wurde troch wittenskippers dy't de Ierde in bestean fan miljarden jierren taskriuwe, liken allinich minsken ôf te lieden fan 'e eangst dy't taskreaun wurdt oan 'e Skeppergod, iepenbiere troch de Bibel sels skreaun troch de tsjûgen fan it Joadske Hebrieuske folk.

Stel dysels dizze fraach: wêrom brûke dizze wittenskippers har yntelliginsje net om de lestige en ferrassende tsjûgenissen yn 'e Bibel te begripen? Dochs binne der dingen yn dizze iepenbieringen dy't útdaagjend binne; en al, it

bestean fan dit Joadske folk? Harren yntelliginsje is dêrom selektyf, en allinich harren yndividuele en kollektive wil stiet op it spul: se kieze wittenskip tsjin God.

Sûnt myn berte haw ik de tsjinoerstelde kar makke, om't ik it gelok hie dat God my seinge hie om yn in religieuze sfear berne te wurden fanwegen de iver fan myn omke en muoike oan heitekant, foar Darbyist protestantske hearrigens. Ik haw myn hiele libben noait twifele oan it bestean fan God, hoewol ik lange tiid ûnwittend wie oer de wiere foarm fan syn learstelling. Ik wist dat de boarne fan syn iepenbiering de Bibel wie en neat oars as de Bibel. Ek, doe't God it goed fûn, nei bittere ierdske ûnderfiningen, lies en bestudearre ik as folwoeksene de hiele Bibel, dit wurd fan 'e libbene God skreaun foar syn útkarden.

Doe rjochte op it Adventistyske leauwe, ûntduts ik de antwurden op 'e ynkonsistinsjes dy't ik opmurken hie yn it falske kristlike leauwe. De rol fan 'e sabbat wie beslissend en de basis fan 'e profetyske útlis oertsjûge my folslein. Ek bin ik no ûntsteld om yn dizze wrâld safolle misleide yntelliginsje te sjen, ôflaat fan 'e libbene God, en yn tsjinst steld oan Satan en syn demoanen. Tagelyk mjit en wurdearje ik elke dei, en mear en mear, de hichte fan myn privileezje dy't my liedt ta it begripen fan 'e ferburgen gedachte, hoewol iepenbiere, fan 'e ferlossende skepper God. It is wier! Jezus rêdt syn útkarden troch it bloed dat oan it krús fergetten is, wêrop hy himsels frijwillich as in ferzoeningsoffer oanbea, en dizze aksje is de ienige basis fan 'e rêding dy't God foarsteld hat. Mar wêrom toande hy safolle generositeit en meilibjen? Wa kin sizze dat hy it die, sadat dejinge dy't hy rêdt, mei opsetsin sûndigje mocht tsjin Gods geboaden en ferordeningen? Nimmen hat fansels dy arrogante moed, en dochs, sûnder wat te sizzen, is dit krekt wat falsk leauwe legitimearret en legalisearret troch syn wurken. Sa giet syn skuld oer de tsjûgenissen fan it nije ferbûn, want it is Paulus dy't ferklearret, yn Rom. 6:1-2-12-15: " *Wat sille wy dan sizze? Sille wy trochgean yn sûnde, dat de genede oerfloedich wurdt? Fier it! Hoe sille wy, dy't oan 'e sûnde stoarn binne, dêr noch langer yn libje? .../... Lit de sûnde dêrom net hearskje yn jimme stjerlike lichem, dat jimme it folgje soene yn syn begearten. .../... Wat dan? Sille wy sûndigje, om't wy net ûnder de wet binne, mar ûnder genede? Fier it!* » En yn fers 23 jout Paulus ús in goede reden om net langer mei opsetsin te sûndigjen: " *Want it lean fan 'e sûnde is de dea, mar de fergese jefte fan God is it ivige libben yn Kristus Jezus, ús Hear.* " "En dizze " *dea* " sil des te mear fertsjinne wurde troch de ûngehoorzame rebellen, om't se troch syn rjochtfeardigens en syn heil op te easkjen, Jezus Kristus sels, neffens Gal. 2:17, " *de tsjinner fan 'e sûnde* " meitsje, dat is, se begeane sa de minste mislediging dy't him dien wurde kin: " *Mar, wylst wy sykje om troch Kristus rjochtfeardige te wurden, as wy sels ek sûnders fûn waarden, soe Kristus dan in tsjinner fan 'e sûnde wêze? Fier dêrfan!* "

It is tige nijsgjirrich om te notearjen dat dit ûnderwerp fan " **sûnde** ", dêr't Paulus de útkarden fan Kristus tsjin warskôget, benammen foarkomt yn 'e brief dy't er oan 'e Romeinen rjochtet. Want ús hjoeddeiske kristlike Westen is de neisiet fan dizze folken dy't ûnderwurpen binne oan 'e Romeinen dy't hjoed de dei de Jeropeeske Uny en har Ingelske útwreidings fan 'e Feriene Steaten en Austraalje foarmje, mar ek it ortodokse leauwe fan 'e Eastlike lannen. Eins feroardielje dizze warskôgings fan Paulus se allegear, om't se allegear de ôfgryslke falske "dei fan 'e Heare" earje dy't op 'e earste dei kaam om de sânde te

ferfangen, hillige troch God sûnt syn skepping fan 'e wrâld; syn hillige sabbat. Is de godlike grime dy't tsjin dizze opstannige folken komt net sa rjochtfeardige?

Sûnt de earste dei fan syn skepping troch God is de minske, oarspronklik foarme yn klaai troch de hannen fan 'e Skepper, yn syn hannen west. Foardat hy him it uterlik fan fleis en bonken joech, foarme God him oarspronklik lykas de pottebakker in klaaifet op in tsjil foarmet. Allinnich dizze iepenbiering stelt de grinzen fan 'e status fan 'e minske foar de God dy't alles skept, alles bout en it plan fan dingen projektarret dy't hy op har tiid sil berikke. Ik moat hjir tsjûgje hoefolle de yngeande stúdzje fan syn bibelske profesijen myn leauwe fiede hat en my wiere rêst foar de siel ûntdekke litten hat. Want it geheim fan wiere rêst leit yn it krijen fan antwurden oer de betsjutting fan 'e dingen en barrens dy't wy dei nei dei yn ús hjoeddeiske libben sjogge. Wylst gelearden yn har tiid antwurden sykje, fine Kristus syn útkarden dejingen dy't har efektyf ferljochtsje yn 'e stúdzje fan it ferline; dingen iepenbiere yn profesijen dy't de folgeling fan falsk leauwe kâld en ûnferskillich litte. Dit hat it kristlike leauwe gearfette yn syn ienfâldichste útdrukking, troch it antwurd te werheljen dat sitearre wurdt yn dizze bibelske fersen út Hannelingen 16:30-31: " *Hy brocht harren nei bûten en sei: 'Hearen, wat moat ik dwaan om rêden te wurden?' Paulus en Silas antwurden: ' **Leau yn 'e Heare Jezus, en jo sille rêden wurde, jo en jo húshâlding** .* " Mar om dit koarte antwurd te begripen, moatte wy goed omtinken jaan oan 'e fersen dy't folgje, en al fers 32: " ***En se sprutsen it wurd fan 'e Heare ta him en ta allegearre dy't yn syn hûs wiene.*** " Foar dizze heidenske famylje dy't yn Filippi, Masedoanje, wenne, wie de bekearing echt en oprjocht, en se hoegden allinich " *it wurd fan 'e Heare* " te hearren om weardich te wurden fan 'e doop dy't dêrnei útfierd waard. Mar dizze bekearing makke harren ta nije minsken waans libben feroare en transformearre wurde soe troch de godlike wearden dêr't se fan no ôf oan hearrich wêze soene. " *It wurd fan 'e Heare* " makke harren de geboaden en ferboden ûntdekke dy't God leard hie. Dit wie de betingst foar it taskriuwen fan 'e rêding fan Kristus oan harren. En it is troch alle tiden itselde west, sels oant yn ús eigen tiid.

It profetyske wurd jout rêst oan 'e siel, om't it ús de wissichheid biedt dat nettsjinsteande misliedende skyn, de hiele wrâld dizze klaai bliuwt dy't God foarmet om te rêden of te ferneatigjen. Yn syn profesijen is hy net opholden mei it ferkundigjen fan syn definitive oerwinning oer al syn fijannen, benammen yn Jesaja 45:23: " *Ik swar by Mysels, de wierheid giet út myn mûle en myn wurd sil net weromlutsen wurde: elke knibbel sil foar My bûge, elke tonge sil by My swarre.* " Paulus nimt dit fers oer yn Rom. 14:11. Mar God is net tefreden om syn oerwinning oan te kundigjen, want om syn útkarden ek te oerwinnen, iepenbieret hy har yn syn profetyske iepenbieringen yn in gearstald portret, troch symboalen, de identiteit fan syn en harren fijannen. En om oerwinnend út 'e striid fan it leauwe te kommen is dizze betingst ûnmisber. As prinsipe, wa kin de ûnbekende fijân ferslaan? Nimmen, noch op ierde noch yn 'e himel.

Dêrom is it kennen fan 'e folsleine skiednis fan it kristlike leauwe hjoed de dei essensjeel om de wrâldwide religieuze situaasje te begripen. Foardat ik it Adventistyske leauwe yngie, hie ik in protestantske dûmny frege om dokuminten dy't de skiednis fan it kristlike leauwe fertelle. Sa learde ik de skiednis fan 'e striid tusken katoliken en protestanten. Doe, troch it Adventistyske leauwe, ûntduts ik it

dekreet fan Daniël 8:14, en ik koe sa begripe dat it protestantske leauwe sûnt de maitiid fan 1843 troch God ôfwissd wie. It profetyske wurd ferljochte my, foarme my, en joech myn leauwe ûnferwachte wissichheden. Yn dizze ûnderfining begryp ik de rjochtfeardiging fan dizze fersen út 1 Kor. 2:14 oant 16: " Mar de ***natuerlike*** minske *ûntfangt de dingen fan 'e Geast fan God net, want se binne him dwaasheid, en hy kin se net kenne, om't se geastlik ûnderskieden wurde.*" ***Mar de geastlike minske oardielt alle dingen, en wurdt sels troch nimmen oardiele . Want wa hat de geast fan 'e Heare kend, dat hy him ûnderwize kin? Mar wy hawwe de geast fan Kristus .***

Yn 'e progressive konstruksje fan syn profesijen liet God wiis elkenien de basis fan dizze konstruksje ynterpretearje. De symboalen binne maklik te identifisearjen troch útlis dy't dúdlik formulearre binne troch de profeet Daniël. Dit jildt foar de opienfolging fan dominante heidenske ryken yn Daniël 2, Daniël 7 en Daniël 8. Mar de iepenbieringen oangeande de kristlike tiid freegje om folle mear subtiliteit fan syn kant. It geheim fan it útsûnderlike begryp fan dizze mystearjes dat my jûn waard, leit yn 'e synthetyske analyze dy't ik makke troch de folslein ûntsifere learingen te fergelykjen dy't yn elk haadstik deselde perioaden oanbelangen dy't ûnder ferskate symboalen profetearre waarden. Troch de earder aparte learingen byinoar te bringen, waarden de gearstalde portretten makke troch dizze metoade basearre op 'e komplementariteit fan 'e fersprate details. Sa koe de Romeinske identifikaasje fan 'e " *lytse hoarn* " fan Daniël 7 en dy fan Daniël 8 op in oertsjûgjende en betiizjende manier krigen wurde foar it pauslike Roomsk-Katolike leauwe. It earste mysterieuze aspekt fan dizze profetyske konstruksje wie om it katolike leauwe syn kweade wurk te dwaan sûnder betize te wurden troch in te kreative en ûnwjerlizzbere identifikaasje. Boppedat keas de godlike Geast de perioade fan religieuze frede dy't folge op 'e Frânske Revolúsje om de geasten fan syn útkarden te rjochtsjen op 'e stúdzje fan dizze spesjalisearre profesijen oer kristlike tiden oant de " *tiid fan 'e ein* ". En syn earste minsklike ynstrumint wie de Amerikaan, William Miller. De konstruksje fan it boek Apocalypse, dat dúdlik Iepenbiering betsjut, is boud op 'e fûneminten dy't definieare binne troch it boek Daniël, en om't dizze Apocalypse noch mear details iepenbieret oer it heule kristlike tiidrek, binne de godlike subtiliteiten noch talryker, sadat it boek blykber ûnbegryplik is; wat sa foardielich de min ynspirearre en minbedoelde nijsgjirrigens fuort hâldt en ûntmoediget.

Myn geast is hjoed yn beslach naam troch dit byld fan 'e Skepper God dy't alle dingen yn syn hannen hâldt. En hy bliuwt de barrens fan it minsklik libben foar altyd foarmjaan, en jout se de foarm dy't hy yn syn profesijen foarsein hat. Dizze profesijen iepenbierje allinich it essensjele, om't syn útkarden ûnfoarspelde barrens ûntdekke as de dagen foarby geane. Se wurde lykwols noch altyd foarme troch de Almachtige God dy't beslút oer har ferfolling. Ik wenje yn Frankryk, yn dit lân dat hjoed de dei noch it bêste kin biede dat God it yn Valence-sur-Rhône brocht hat yn 'e foarm fan syn ûntsifere profetyske iepenbieringen, en it minste, de LGBT-arroânsje fan seksuele perversen dy't God en religy ferachtsje, of it yn syn meast walgelyke en ôfgryslke foarmen praktisearje. Dit is de lêste frucht fan 'e erfenis fan nasjonaal ateïsme en de frijthinkers fan syn fiif opienfolgjende Republiken. En logysk is de lêste foarm de meast oerdreaune en de meast

ferhurde. Myn grize en wite hier tsjûget fan in trochgeande oandachtige ûnderfining fan 'e Frânske skiednis tusken it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch en ús tiid. It iepenjen fan myn geast troch de profesijen hat my tastien om better te begripen hoe't God de trageedzjes taret hat dy't wy hjoed belibje. Want Gods ûntwerpen binne boud oer ieuwen en wrâldwiid oer sân millennia. Ek hat hy dy't de skiednis fan it ferline ferachtet gjin kâns om te begripen wat der yn syn tiid berikt wurdt. It opnimmen fan it byld fan 'e pottbakker, de tarieding fan it skip om te modellearjen en te draaien begjint mei it sammeljen fan klaai út 'e natuer. It wurdt dan bewurke, sêft makke en op 'e tsjil pleatst. Op deselde wize naam it de agresjes fan 'e kristlike krústochten tsjin 'e moslims dy't yn Jeruzalem fêstigen om in bliuwende haat fan 'e islam tsjin it opstannige kristendom te krijen. En dizze haat, wer wekker makke en fersterke, nimt de foarm oan fan 'e agresjes fan fundamentalistyske krigermoslims tsjin Westerske kristlike lannen en tsjin heidenske Aziatyske lannen. Religy is it heechste wapen dat God brûkt op 'e tiden dy't hy keazen hat om de opstannige minskheid te straffen. Religieus fanatisme is folle gefaarliker as de territoriaal dominearjende geast dy't de earste twa wrâldoarlochen karakterisearre. Dêrom sil dit religieuze fanatisme in liedende rol spylje yn dizze Tredde Wrâldoarloch, dy't begjint yn Oekraïne, en it sil ferskriklik ferneatigjend en destruktif wêze foar militêre en boargerlike libbens. Yn dit Oekraynske konflikt nimme de fjouwer religys dy't troch God ôfwisd binne al diel oan 'e gefjochten. It Amerikaanske protestantisme, assosjeare mei it Romeinske, Jeropeeske, Poalske en Oekraynske katolisisme, en dan hawwe wy it noch net iens oer de Joaden, is tsjin it ortodokse Ruslân, holpen troch moslim-Tsjetsjenen. En yn 'e kommende útwreiding fan dit konflikt sille religieuze bûnsgenoaten har meistanners stypje, wêrtroch meardere lokale konflikten earne oars as yn Oekraïne ûntsteane. Mar de monoteïstyske religy sil net de ienige wêze dy't belutsen is by dizze oarloch. Yn it Easten sil Hindoe-Yndia it moslim-Pakistan konfrontearje, en Sina sil fjochtsje tsjin Japan en Yndia. De fisys fan dizze takomst is maklik te bepalen, want elk fan dizze lannen hat syn potinsjele erflike fijân identifisearre sûnt de Twadde Wrâldoarloch. En om de definitive ferneatiging dy't foarôfgiet oan en him taret op 'e ein fan 'e wrâld te fersnellen, wekket God al dizze âlde haat en wrok dy't tydlik sliepend lein hawwe.

Jo kinne sa begripe dat, om't alles yn Gods hannen is, it lot fan syn fijannen in hopeleaze saak is. Mar dizze deselde godlike hannen beskermje, dei nei dei, syn útkarden, oant it oere fan harren opname nei syn himelsk keninkryk, dêr't Jezus, neffens syn belofte, in plak foar harren taret hat foar in tydlike perioade fan " *tûzen jier* ". Dan sil de ivichheid libbe wurde op 'e weropboude ierde, de " *nije ierde* ".

Hy dy't it libben fan syn skepsels foarmet, hat keazen om ûnsichtber te bliuwen. En hjiryn iepenbiere hy syn útsûnderlike en unike wiisheid, dy't de âlden wiisheid neamden. Yndied, Gods doel is om de útkarden te selektearjen om him yn 'e ivichheid te begelieden. Dizze seleksje fereasket in test fan elk fan dizze útkarden. Dêrom lit God earst syn skepsels omdwale en sûnden begaan, om't hy wachtet op har reaksje en it resultaat fan har ûnderfining. Yn 'e praktyk fan sûnde ûnderfine de útkarden in lijen dat har liedt ta eangst foar sûnde en har driuwt nei goed gedrach; it paad fan bekearing. Yn tsjinstelling, dejingen dy't net wurdich

binne foar heil fine tefredenheid yn 'e praktyk fan sûnde. Se nimme dan sûnde oan, wat de noarm fan har libben wurdt. Yn 'e steat fan lijen dy't se oan sûnde te tankjen hawwe, binne de útkarden ryp foar bekearing. God kin himsels dan yn har libben presintearje en har helpe syn rêdende wierheden te ûntdekken. Jo kinne derop wize dat Jezus yn syn lear yn gelikenissen oanstie op it prinsipe fan 'e effekten fanwegen Gods ferjouwing. De beroufolle sûnder is it perfekte foarbyld fan 'e útkarde dy't leaf is troch de Almachtige. En Jezus hat dizze lear gearfette troch te sizzen yn Lukas 7:47, oer de oerhoerige frou: "***Dêrom sis ik jimme, har sûnden, dy't talryk binne, binne ferjûn, want sy hat in protte leaf. Mar wa't in bytsje ferjûn wurdt, hâldt in bytsje .***" En hy makke it dúdlik: "***Mar wa't in bytsje ferjûn wurdt, hâldt in bytsje .***" En dizze presyzje iepenbiere de oarsaak fan syn ûnsichtberens, want as God sichtber wie, soene mar in pear it weagje om him út te daagjen en tsjin te sprekken lykas Satan, dy't God seach en tsjinne oan it begjin fan syn bestean, it weage te dwaan. God naam seis tûzen jier om de ingels en minsken te selektearjen dy't syn ivichheid wurdich wiene. En seis tûzen jier om dit resultaat te berikken is al, sels foar him, in tige lange tiid. Want, om in pear miljoen sielen te rêden, moast hy de ûndraachlike skuldige ôfpersingen ferneare fan miljarden oaren dy't inoar op ierde opfolgen, of aktyf wiene yn 'e himel. Gods geduld is op 'e standert fan syn ivichheid, dat wol sizze, enoarm, mar net ûneinich.

Ik haw dêr in antwurd jûn op dizze faak stelde fraach: "wêrom ferberget God him, as hy bestiet?" En ik nim dit byld op dat syn antwurd gearfettet: "***omdat it is as de kat fuort is dat de mûzen boartsje .***" En gerêststeld troch syn ûnsichtberens, ***hawwe de minsklike mûzen yndie op in protte manieren dûnse, nei wille wenteld yn 'e sûnden fan fleis en geast***, sadat God no kin beslute om har de dea te jaan, troch har, nei de Joadske naasje yn it jier 70, de straf ta te passen dy't neamd wurdt yn Ezech. 14:21: "*Ja, sa seit de Heare, JaHWéH: Hoewol't Ik myn fjouwer ferskriklike straffen tsjin Jeruzalem stjoer, it swurd, de hongersneed, de wylde bisten en de pest, om dêr minske en bist út te roegjen , ...*".

De Master Potter foarmet skippen fan eare, mar ek skippen makke foar ferneatiging. Beide hawwe in rol te ferfoljen. Om folken nei har ûndergong te lieden; yn 'e lêste tiid hat hy in protte jonge manlju en froulju oan 'e macht steld dy't de befolkingen tige ferliede en behaagje. Dizze binne har net bewust fan it gefaar dat dizze kar bringt, want hoewol se blykber yntelligint en oplaat binne, beladen mei diploma's en oplaat binne op middelbere skoallen, hawwe se allegear har jeugd en it wichtichste negearre neidiel mienskiplik. En it ding is fan grut belang dat ik mei krêft en oanhâlden beklamje: de jongerein binne ûnerfaren, sadat alles mooglik liket foar har, ynklusyf wat ûnmooglik is. Want allinich libbensûnderfining foarmet yn 'e minske it fermogen om it mooglike en it ûnmooglike te identifisearjen. It is fanwegen dit prinsipe dat God yn 'e Bibel "*wyt hier as in kroan fan eare*" presintearret, mits dit "*hier*" "*wyt wurden*" is troch te kuierjen yn "*it paad fan gerjochtichheid*" dat troch Jezus Kristus folge is neffens Spreuken 16:31: "*Wyt hier is in kroan fan eare; it is op it paad fan gerjochtichheid dat it fûn wurdt.*" En wy moatte dizze les begripe dy't jûn wurdt yn Job 32:7 oant 9: "*Ik sei tsjin mysels: de dagen sille sprekke, de mannichte fan jierren sil wiisheid leare. Mar yn werklikheid is it yn 'e minske de geast, de azem*

fan 'e Almachtige, dy't yntelliginsje jout; **it is net de leeftyd dy't wiisheid jout, it is net de âlderdom dy't ien by steat makket om te oardieljen** . " Ek, as befêstiging fan dizze troch God ynspirearre miening, sjogge wy âlde manlju mei wyt hier ferliede wurde troch in arrogante en lompe jongeling oan wa't alle flaters en minne keuzes ferjûn binne. Dizze grize hierren misse dúdlik godlike wiisheid, om't se dejingen stypje dy't har mienskiplike ferneatiging tariede. Mar hjir moat ik in útlis jaan foar dejingen dy't godlike ûnrjocht miskien sjogge yn it feit dat God yntelliginsje jout oan guon en net oan oaren. God hannelet neffens dizze wurden fan Jezus Kristus: " *Want oan him dy't hat, sil jûn wurde wat er hat, en fan him dy't net hat, sil ôfnommen wurde wat er hat* ." It ding dat jûn wurdt is de yntelliginsje fan wiisheid. Minsken binne, fan berte ôf, drager fan deselde mooglikheden fan kar, mar it is har frije wil dy't har kar bepaalt neffens har persoanlikheid. Sa kin immen dy't al wiisheid yn har hat, sjen dat wiisheid troch God fergrutte is. Oan 'e oare kant, foar immen dy't wiisheid ferachtet, sil God syn yntelliginsje ferminderje en him alle foarmen fan wiisheid ûntnimme. En troch dizze tafoeging of weromlûking fan wiisheid en yntelliginsje lit God sjen dat hy syn skepsels foarmet lykas de pottebakker klaai foarmet op syn tsjil.

De "Slapkop"

Dizze útdrukking ferwiist nei it ûngehoorzame bern dat syn âlden ferfelend makket en "gek" makket. Se witte net mear wat se dwaan moatte, om't se alles besocht hawwe: sêftens, berispingen, en úteinlik fysike korreksje. En it bern rjochtet syn opstannige blik op syn âlden en seit: "Net iens bang!" De âlden freegje har ôf: "Hoe binne wy op dit punt kommen?" Mar der komt gjin antwurd, en se fiele har as hawwe se in folslein ûngefoelige en ûntembere duvel yn 'e wrâld brocht. Dit is de ûnderfining fan tûzenen of miljoenen pearen dy't benammen yn it Westen wenje. En de oarsaak fan dit probleem is te finen yn in rige barrens dy't plakfûn hawwe sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch. Ik haw al de kâns hân om dit te sizzen, mar it begjin fan dizze drift fûn plak yn 'e Feriene Steaten. Hjir ûntstie jeugd yn in sfear fan rasiale striid dêr't klangroepen út 'e wite, swarte en Hispanyske mienskippen, en benammen Puerto Ricanen, fochten. Dit stedske geweld naam de foarm oan fan films dy't de Jeropeeske jeugd ferlieden as "de grime fan it libben". Op syn beurt seach Europa syn jeugd yn geweld gean, it kostúm nei it Amerikaanske model wie it swarte learen jas, learzens oan 'e fuotten; jeans as broek, en de riem mei noppen om se omheech te hâlden. It gewelddichste tafoeging foar gefjochten, de fytsketting, de metalen knokkelstofdoek en it essensjele switchblade-mes mei automatyske iepening. It is dreech te leauwen dat dizze jeugd fan 'e jierren '60 (1960) krekt ûntkommen wie oan 'e ramp fan 'e Twadde Wrâldoarloch mei syn 60 miljoen deaden. Mar it mentale aspekt fan dizze jeugd wie profetysk, om't it it byld fan 'e eintiid werjûn, wêryn dit geweld foarôfgiet oan en de ûntwikkeling fan 'e Tredde Wrâldoarloch befoarderet. Dit geweld fan 'e jierren '60 ûntwikkele him parallel mei de muzyk fan Rock 'n Roll (Swing and roll), in brute binêre ferzje fan 'e jazzstyl makke troch swarten. It súkses fan dizze nijichheden wie fansels te tankjen oan yntinsive

demonyske aktiviteit, mar ek oan 'e útfiningen fan dit ynstrumint dat ik goed ken, de gitaar, elektrifisearre en fersterke mei hieltyd machtiger fersterkers. It ritme en de klankkrêft foarmen in eksplosive cocktail dy't de mannichte pakte en har yn yndividuele en kollektive trances rekke. It gebrûk fan drugs kaam om de effekten te fasilitearjen en te fersterkjen en sa kaam in nij kwea út 'e nije wrâld om him oer hiel Europa te fersprieden.

Yn 1958 keazen ta presidint, yn Frankryk, kaam generaal de Gaulle yn 1968 in opstân fan jonge studinten tsjin. In toarst nei totale, hast anargistyske frijheid ûntstie ûnder de jeugd en se gongen yn in revolúsje, skuorden de stoepestiennen fan 'e strjitten en bouden barrières. Se fersetten har mei geweld tsjin de CRS (Republikeinske Feiligensmachten), de beskermers fan oarder en de steat, troch har slogans te ferkundigjen en te toanen: "It is ferbean om te ferbieden", "Noch God noch master". Yn 'e jierren '60 profitearren jonge minsken fan 'e ûntwikkeling fan 'e radio. Private radiostasjons stjoerden har muzyk út, har debatten, fersprieden har ideeën en op dizze manier waard de kloof tusken dizze jonge minsken en har âlden hieltyd grutter; minsken sprutsen doe oer "it kwea fan jonge minsken", "de nije weach", en âlden, hieltyd mear opnommen troch profesjonele soargen, joegen it op en lieten harsels ynfalle en dominearje troch dizze tanimmende weach. Jonge minsken profitearren fan it feit dat sy, mear as har âlden, oanlutsen waarden troch de nije ûntwikkelingen dy't troch technology makke waarden. En om't it systeem profitearre fan dizze nije, tige trouwe klanten, waard jeugdigens hieltyd mear befoardere.

Yn 'e jierren '60 barde der wat fûneminteels: de geast fan protest. Oant doe ta wiene jonge minsken oan har famyljes ferbûn bleaun, mar doe begûnen se alle tradisjoneel erfde famyljewearde út te daagjen. Jonge minsken sochten allinich it selskip fan oare jonge minsken, en de kloof mei har famyljes waard hieltyd grutter, ta grutte wanhoop fan har âlden. Yn Frankryk wiene de koloniale oarloegen belutsen by jonge minsken dy't hieltyd fijanniger wiene tsjin it proses. Yn har toarst nei frijheid wie kolonisaasje ûnfoarstelber. Ek nei de oarloch yn Algerije ferwolkomme jonge Frânsen jonge Algerynske ymmigranten, doe Tunesiërs en Marokkanen. De "reegje myn freon net oan"-generaasje ûntwikkele him ûnder de presidinten fan Giscard d'Estaing en François Mitterrand. Want ien essinsjeel ding gie mei dizze ferovering fan 'e jeugd: de ôfwizing fan God en alle religy.

Yn dizze feroaring fan noarm spilen psychiaters fan alle soarten in tige wichtige fersterkende rol, om't de wittenskip en har ôfstudearden doe al autoritêr wiene. En se fûnen neat betteres te dwaan as de easken fan 'e jeugd te rjochtfeardigjen. Se wiene it by elke gelegenheid mei har iens. Ien fan harren, fan Noard-Afrikaanske komôf, rjochtfeardige har geweld troch te sizzen dat it in teken wie fan goede sûnens... Mar oaren foelen it rjocht fan âlden oan om ûngehoorzame bern fleislik te dissiplinearjen, sels troch it ferbod dêrfan by wet te krijen. Fanút in maatskippij sûnder God is hjir neat ferrassends oan, mar it tsjinsprekken fan godlik advys koe op lange termyn allinich in ûnbehearskbere situaasje produsearje. Fan syn kant ferklearret God yn Spr. 22:15: "*Dwaasheid sit fêst yn it hert fan in bern; de roede fan tucht sil it fier fan him ôfdriuwe.*", yn Spr. 23:13: "*Hâld tucht net werom fan in bern; as jo him mei de roede slaan, sil hy net*

stjerre. " en yn Spr. 29:15: " *De roede en de bestraffing jouwe wiisheid, mar in bern dat oan himsels oerlitten wurdt, bringt skande oer syn mem.* "

Hjoed, 24 maaie 2022, wurde de opstannige bern fan 1968 út 'e macht helle, ferfongen troch in nije generaasje dy't noch opstanniger is as se wiene. De twa wichtichste politike partijen dy't, ûnder ferskate nammen, it Frankryk fan hjoed foarmen, waarden úteinlik troch de folksstimming ôfwiisd. Mar it folk fûn gjin ideale ferfanging, mei de kar tusken twa kandidaten dy't troch de helte fan 'e naasje hate wurde. Eins is it probleem minder de liederen as it folk sels, want dy binne ferdield yn meardere skoallen fan boargerlik en religieus tinken, universalistysk en pro-Europeesk of nasjonalistysk. As gefolch kin gjin mearderheid slagje om de naasje te ferienjen. Suver politike keuzes wurde ferfongen troch folle agressyvere en ynkompatibele ideologyske keuzes. Yn syn iepenbiere oardiel oer Israel, foardat er Jeruzalem oan 'e ferneatiging oerlevere troch kening Nebukadnessar, hie God it byld nommen fan in stêf mei de namme " *feriening* " en hy seit deroer yn Sakarja 11:14, dat hy it bruts: " *Doe bruts ik myn twadde stêf, Feriening, om de bruorskip tusken Juda en Israel te brekken.* " Deselde flok treft it Frânske folk hjoed de dei en de Gallyske ûnienigens tsjûget hjirfan.

Yn 2022 is "de klapkop" oeral, fan it presidintskip oant de ûnbesletten en ivich ûntefreden kiezer. It is de logyske ûntwikkeling fan 'e minskheid, dy't diktearret dat in net behannele sykte úteinlik it hiele lichem ferneatiget, wat dizze tryste observaasje ferklearret. Helaas foar de minskheid, de wet ferbiedt "klappen", en in kiezer woe ien tapasse op presidint Macron, wat him djoer betelje liet. In protte minsken fielden lykwols in geheime tefredenheid, om't arroânsje gjin stipe of wurdearring befoarderet. En hoe koe hy de stôk net ûntfange as syn opfetting fan it tiidwurd regearje bestiet út, ik sitearje syn wurden rjochte op syn tsjinstanners, "resistinte Galliërs": "Ik sil se lilke meitsje." De polityk is de lêste dagen in soad feroare, en de dialogen dy't útwiksele wurde binne hurd en ûnbeskoft, en sels smoarch. Kommúnikaasje op sosjale netwurken hat der wat mei te krijen. Want it is op it "Net" dat, yn anonimiteit, ferliedlike en ligerige kontakten lein binne. Oplichters hâlde derfan, en iensume sielen komme dêrhinne om har sielsmaat te sykjen. Mar wurden wurde werjûn en ferspraat mei alle goede en minne gefolgen dy't se bringe kinne. Nei de noarmen fan it libben is de spraak op syn beurt frijmakke. En it minste gefolch waard brocht, op 7 jannewaris 2015, troch de striptekeneren fan "Charlie Hebdo" waans heiligskenis net tolerearre waard troch de fundamentalistyske moslimkrygers. Nei dizze bloedbad, woe skiednislearaar Samuel Paty, dy't ôfbyldings rjochtfeardigje, wêrfan ien op syn minst skurf wie, himsels ûnthalze op strjitte, sa gau as hy de universiteit ferliet dêr't hy les joech. Hjir moat in les út leard wurde, dy fan it sprekewurd: "Sprekke is sulver, mar stilte is goud." Mar sprekewurden en útspraken leare allinich de wizen, net de "klappen". De ferdigeners fan 'e islam hawwe bewiisd en sille nochris bewize dat de hollen fan har fijannen net slein wurde ... se rôlje. En hjir moat it bern fan 'e Heare Jezus Kristus begripe dat, by it ûntbrekken fan berou fan 'e kant fan Westerske sûnders, Hy it is, leafde en rjochtfeardigens yn 'e foarm fan minsken, dy't de aksjes en moardpartijen opdracht jout dy't útfierd wurde troch dizze oarlochsuchtige oanbidders fan Mohammed.

De grutte skiedende God eksploitearret skiedingen, en har oarsaken binne sa talryk dat it him gjin gebrek oan karren hat, op 'e hiele ierde, noch in pear jier bewenne.

It Amerikaanske nijs fan 24 maaie 2022 biedt ús in typysk foarbyld fan syn ferzje fan 'e "klap yn it gesicht". Op 18-jierrige leeftyd kaam Salvador Ramos, bewapene en opjage troch de plysje, in skoalle yn en fermoarde 19 bern en twa folwoeksenen. En nochris bringt dizze barren yn Uvalde, Teksas, de kwestje fan it tastean fan minsken om wapens te besitten op 'e proef. Dit feit bringt ús werom nei de oarsprong fan 'e delsetting fan wite Europeanen op fijannige lannen befolke troch de wiere en autentike "Amerikanen" dy't falsk Yndianen neamd waarden. Dit ynfallende folk, benammen út Jeropa, bestie út gewetenleaze minsken, gierig nei rykdom, en oaren kamen gewoan om in fiedend lân te finen. Fan it begjin ôf karakterisearre geweld dit lân. Tanimmend talryk desimearren de blanken de "reade hûden", en de bandieten beroofden reizgers, en ferdwûnen nei har misdieden yn it ûnbidige "Fire Westen". De útfining fan it fjoerwapen hat it makliker makke om te deadzjen. Sjitten fan in ôfstân is makliker as tichtby gefjocht. Amearika hat wetten en rjochtbanken ynsteld, en de folksmaatskippij is sadwaande wat besparre bleaun. Mar dit lân fertsjinnet syn namme wier, om't it "bitterheid" yn him draacht. It ferslacht alle wrâldrekords yn termen fan ûnfeiligens en statistiken fan gruwelike moarden. It besit fan wapens de skuld jaan is it maklikste ding om te dwaan, mar de sensuer hat gjin oare kar. Eins binne se allegear net bewust dat har lân sûnt de maitiid fan 1843 op in spesifike manier troch Gods flok troffen is. Jonge bernemoardners wurde beskôge as slachtoffers fan psychyske en geastlike sykten; wylst se eins gewoan de fruchten binne dy't droegen wurde troch minsken dy't beset binne troch demoanen dy't God stadichoan befrijet. Psychiaters bliuwe it bestean fan himelske geasten skieden fan God negearje, en as dat net slagget, skriuwe se de waarnommen aksjes ta oan sykten. It probleem is net it wapen, mar leaver de "klapkop" dy't it hat en brûkt om safolle mooglik skea oan te dwaan. Dizze winsk om minsken skea oan te dwaan sit lykwols yn 'e gedachten fan' e hatefolle demoanen dy't Satan as har lieder hawwe. Lykas Iepenbiering 12:12 oanjout, witte se sûnt de oerwinning fan Jezus Kristus dat se " *in koarte tiid* " hawwe, en wurde úteinlik feroardiele ta de dea. Dizze frucht, dy't lijen en fertriet feroarsaket, tsjûget fan hoe skealik minachting foar God en syn wearden is. Mar de ferljochte útkarden wurde net ferrifeld troch de ynterpretaasjes fan 'e goddeleazen. Want profesije hat har warskôge foar it slimme en kweade lot fan 'e ferliedlike Feriene Steaten. De kommende ferneatiging fan it machtige Ruslân en syn bûnsgenoaten sil it tastean om, tsjin God en syn trouwe útkarden, syn lêste universele geastlike striid te folbringen dy't Iepenbiering 16:16 " *Armageddon* " neamt. It sil it folbringe ûnder de titel " *it beest dat út 'e ierde opkomt* ", sitearre en ûntwikkele yn Iepenbiering 13:11 oant 18.

Sa, om't er net op it juste momint de fertsjinne "klappen" of "slagen mei roeden" krigen hat, einiget de "klapkop", Amerikaansk en minder faak Europeesk model, syn libben as in ôfgryslke moardner fan bern en folwoeksenen. Mar oare ferzjes fan "klapkops" besteane yn alle lannen fan 'e ierde. Se binne de fruchten fan 'e universele godlike flok; bewapene of net. Yn lannen dêr't tagong ta

fjoerwapens ferbean of lestich makke wurdt, ferfangt it mes se. En dêr stjerre ek minsken, fanwegen de kweade en gewelddiedige geast dy't oer de ierde ferspraat is.

It is de Amerikaanske technology, dy't har kennis oer de hiele wrâld ferspriedt, dy't efter de enoarme ûntwikkeling fan fideospultsjes sit. Minsken fan alle leeftiden besteegje oeren oan dizze spultsjes wêr't se meidogge oan firtuele gefjochten. It doel is om de tsjinstanner minsklike doelen te "deadzjen" en te "eksplodearjen". Dizze spultsjes nimme de geasten fan dizze spilers sa yn beslach dat se har geasten yn besit nimme, sadat úteinlik in betizing ûntstiet tusken it echte en it firtuele... Gefaar... Gefaar... Gefaar... foar dizze spilers en foar de hiele minsklike maatskippij. Want dit Amearika is troch alle Westerse folken as foarbyld nommen en wy fine ûnder harren deselde wearden foar sukses, útdaging, fjochtsjen en de smaak foar gokken. Tink derom dat yn Teksas en yn it "Wylde Westen" in protte manlju stoarn binne, gewoan om in gewapende man út te daagjen dy't bekend stie om tige rap te wêzen. Tsjintwurdich geane de útdagings troch yn 'e rjochtbanken, en se bestride machtige finansjele belangen. Bewapene útdagings bliuwe in spesjaliteit fan it gewoane folk, altyd fjochtsjend om in oare mienskip tsjin te gean. Eins is de tiid ferrûn, auto's hawwe hynders ferfongen, mar neat is feroare yn 'e Feriene Steaten; de minsklike mentaliteit is itselde bleaun.

It bestean fan God ûntkenne foar elke priis

Om't de Republyk har imago as in ideale tolerante maatskippij behâlde wol, ferfolget se gjin religys. Offisjeel kin elke Europeaan frij de religy útoefenje dy't se fan har oarsprong erfd hawwe. De Republyk makket gjin ûnderskied tusken monoteïstyske en polyteïstyske religys. Se bestjoert it lân Frankryk op in strikt sekuliere manier. Har foarkar giet lykwols út nei agnostisisme en ateïsme. Dizze skynbere tolerânsje ferberget eins in fûle striid dy't rjochte is op it ferneatigjen fan it leauwen yn God. Autorisearre religieuze útstjoerings presintearje allinich de tsjûgenissen fan 'e fiif wichtichste religieuze leauwen: foaroan, op 'e moarn fan 'e falske "Heardei", it Roomsk-Katolike leauwen, it protestantske leauwen, it ortodokse leauwen en de joadske religy, en de lêste oankomst, de islam. Se hawwe dus elke "snein"moarn in koart momint om har propaganda te befoarderjen. Mar de rest fan 'e tiid wurdt wijd oan 'e tumultueuze redenearring fan 'e goddeleazen, politike en media. Yn Frankryk wurdt der in soad praat, yn wierheid, foar neat, mar dizze diskusjes jouwe guon de yllúzje fan har nut; de ambisjeuzen en de grutskens wurde flattearre en eare. Mei útsûndering fan moslims prate hast alle minsken fan Frânsk-kristlike komôf net oer God, en tinke se ek net oan him. En alles wurdt dien om derfoar te soargjen dat it sa bliuwt.

It foarbyld fan 'e "Balkanoarloggen" demonstrearret dit feit efektyf. Yn it eardere Joegoslaavje, nei de dea fan maarskalk Tito, dy't it ferienige hie, skieden konflikten de etnyske groepen dy't it foarmen. Der wie Ortodoks Servje, Katolyk Kroaasje en Moslim Bosnje. Nettsjinsteande dizze ferskillende religys woene politike en mediakommentators lykwols neat hearre oer religieuze konflikten. Alde, strikt religieuze haat, dy't de Katolike Kroätyske Ustasja (Soldaten) al

feroarsake hie om te fjochtsjen tsjin de Ortodokse Serviërs tidens de Twadde Wrâldoarloch, waarden fernijd nei't se as Joegoslaven yn frede neist elkoar bestean hiene. Mar nee! Foar politisy en sjoernalisten wie it probleem net religieus. Sa'n ûntkenning fan it foar de hân lizzende hat needsaaklikerwize in rjochtfeardiging. En ja! Der is yndie in útlis dy't ik hjir presintearje: Sekularisme kin allinich wurkje as de minsken sekulier bliuwe. En om him sekulier te hâlden, moat hy foarkommen wurde om te leauwen yn it bestean fan God. It erkennen fan 'e religieuze aard fan in oarloch kin lykwols in blik op 'e ûnsichtbere God oanmoedigje, om't foar him it doel fan oarlokken krekt is om de minske yn need te dompeljen, sadat hy yn ûngelok begjint te reflektearjen oer de oarsaken fan 'e tragedzjes dy't him oer komme. It stiet skreaun yn Prediker 7:14: "*Yn goede tiden, bliid wêze, yn minne tiden, reflektearje* ." God wit hiel goed dat as de grûn ûnder syn fuotten weijout, minsken ynienen begjinne te leauwen yn it bestean fan God, en faak, sels om 'e nocht, yn har wanhopige situaasje, roppe se him oan. Dêrom is de Republyk bang om it religieuze ûnderwerp oan 'e oarder te stellen. En it is net allinich yn it gefal fan oarlokken dat it sa hannelet. It docht itselde foar elke terroristyske oanfal dy't begien wurdt troch de strider-islam. Iere kommentators suggerearje, wêr mooglik, de dieden fan in ûnbalansearre yndividu, in gek of in fanatyk. Religieuze ferantwurdlikens wurdt sa faak ôfwiisd. Yn Toulouse waard om deselde reden in oanfal op 'e AZF-fabryk troch in beslút fan 'e presidint en de regearing, oerbrocht troch de pleatslike prefekt, ynterpretearre as in ûngelok dat taskreaun waard oan it fabryksbehear. Dit is nettsjinsteande de tsjûgenis fan 'e RG, de Algemiene Ynlichtingetsjinst, dy't letter troch presidint Sarkozy ûntbûn waard. It stypjen fan sekularisme fereasket konstante steatsleagens en media-desinformaasje.

De iepen oarloch yn Oekraïne is noch in oar foarbyld. De media sjogge benammen allinnich de botsing tusken Oekraynske en Russyske nasjonalismen. Tsjûgen hawwe lykwols befêstige dat de twa stridende partijen ferskillende religieuze praktiken hiene. Mar se presintearren dizze religieuze karren net as de wichtichste oarsaken fan 'e botsing. En dat is spitich, om't religieuze karren de oarsaak binne fan it belemmerjen fan ienheid. Yn it gefal fan Oekraïne is it yndie in religieuze kar dy't ferklearret wêrom't Oekraynske Russen de Russen yn Moskou tsjinhâlde. Se skieden har ôf en erkenden Paus Kirill fan Moskou net mear as harren geastlike lieder; sadwaande is de oarsaak fan 'e tsjinslach fundamenteel religieus. Boppedat binne der yn westlik Oekraïne Oekraïners fan it katolike leauwe, besibbe oan it grinzende katolike Poalen, en binne der ek Joadske mienskippen ferspraat oer Oekraïne.

Om religieuze skeel te oerlibjen, wurdt it sekularisme twongen om tsjin de befolking te ligen. Mar net alles is in leagen, want it is maklik om minsklike gedachten te rjochtsjen op net-religieuze eleminten, lykas it karakter fan 'e Russyske presidint, dy't God manipulearret, lykas iepenbiere yn Ezech. 38.

Op 'e sets fan televyzjes dy't spesjalisearre binne yn trochgeand nijs, hear ik allinich mar desinformaasje. Eardere generaals jouwe har kommentaar, mar har âlde ûnderfiningen wurde folslein oernommen troch de situaasje fan dizze hjoeddeiske oarloch. Lytse "drones" befoarderje de ferneatiging fan skippen, helikopters, tanks en kanonnen, safolle dat it byld dat jûn wurdt dat fan David is

mei syn slinger, dy't de Filistynske reus Goliat mei ien stien fermoarde. Utsein dat, yn dizze oarloch, der noch David noch Goliat is, mar twa lannen dy't besletten binne om de tsjinstanner te ferslaan, en God segenet net de iene mear as de oare, en hoewol negearre troch de kommentators, is hy it dy't de oarsaken fan dizze konfrontaasje konstruearre hat. Mar ik herinnerje jo deroan dat syn destruktive projekt rjochte is op Jeropa, dizze âlde fijân dy't it katolisisme eare hat, in ligerige religy dy't syn profeten en syn útkarden ferfolge hat: lykas dêrfoar, hie de skuldige en opstannige Joadske naasje yn syn tiid dien.

De eagen fan 'e minsken binne in falstrik foar har, en de ûnsichtbere godlike saak wurdt sterk yn it neidiel brocht. Dochs sil God dizze situaasje net feroarje, om't der foar him gjin sprake is fan it "twingen" fan rebellen om syn bestean te erkennen. Wat it gewoane sûne ferstân skeppe moat, is genôch foar him. Oft hy yn God leaut of net, it makket him net folle út; de dwaze man stjer krekt as de falske leauwige. Yn Gods eagen telle allinich syn útkarden, ferlost troch wier leauwe. De gefoelens en oardielen fan dyjingen dy't him ferachtsje, falle úteinlik werom op har eigen hollen.

Dizze útlis helpe jo better te begripen wêrom't Republikeinske politisy it besprekken fan religy nije, en se sille dat oant har lêste azem bliuwe dwaan. Foar harren is it sekularisme better as wy minder oer God prate.

Dizze "tiid" faktor dy't alles feroaret

Tiid presintearret in probleem foar de minskheid, om't it progressive gefolgen produseart dy't sa stadich groeie dat se net opmurken wurde. Wittenskipers binne har lykwols goed bewust fan dit prinsipe sûnt se eksperimintearren mei in kikker dy't ûnderdompele waard yn in bad dat stadichoan ferwaarme waard oant it siedpunt: it stjer sûnder te reagearjen op 'e waarmte, om't it stadichoan tanimt. Lykas it definitive lot fan dizze kikker sjen lit, hat dit prinsipe deadlike gefolgen. Op it mêd fan 'e ekonomy witte minsken hoe't se berekkeningen meitsje moatte oer projektsjes yn 'e tiid. Spitigernôch foar har wurdt dizze foarsoarchsmatregel nutteloos fanwegen de hommelse feroarings dy't feroarsake wurde troch krisissen en oarloegen. Wrâldnijs tsjûget deistich fan 'e omwentelingen dy't de plannen foar frede en wolfeart fan folken, keninkriken en naasjes yn twifel lûke.

Goud is in feilige haven neamd fanwegen de stabiliteit dy't it biedt oan wrâldwide ekonomen. De kar foar " *goud* " wie des te passender, om't it foar God " *leauwe suvere troch testen* " symbolisearret yn 1 Petrus 1:7: " ***sadat de testen fan jimme leauwe, dat kostberder is as goud, dat fergiet (hoewol it troch fjoer hifke wurdt), moat resultearje yn lof, gloarje en eare by de iepenbiering fan Jezus Kristus.*** " De Amerikaanske dollar dy't it ferfong is, yn tsjinstelling ta goud, de ûnderpand fan ynstabiliteit. En dizze ferfanging foarmet in iepenbierjend teken fan 'e geastlike status fan Amearika, dy't syn dollar, de nije Mammon, pleatst op it plak fan it wiere leauwe dat it net mear produseart. En it foarmet de ûnderpand fan ynstabiliteit, gewoanwei, om't syn echte wearde ôfhinklik is fan 'e goede sûnens fan' e Amerikaanske ekonomy. As dit lân yn rykdom ôfnimt, wurdt syn dollar oerskat. En dan hoecht allinich in panyk op 'e oandielmerk te wêzen foardat alle

monetêre wearden ynstoarte en begjinne te fluktuearjen. Amearika krijt syn rykdom út 'e eksploitaasje fan syn ûndergrûn, syn grutte bedriuwen en wrâldwide finansjele ynvestearrings, ynklusyf de ferneamde "pensjoenfûnsen" dy't, liend tsjin woekertariven, it pensjoen fan Amerikaanske arbeiders en meiwurkers finansiere, it pensjoen fan al syn arbeiders. Sa feroarsaakje feroaringen yn omstannichheden yn 'e rin fan' e tiid krisissen en falutafluktuaasjes fan 'e dollar sels. Mar as de monetêre standert wurdt it beskerme en bliuwt it ûnoantaaste; nettsjinsteande syn neidielen.

Yn ferliking is leauwe yn Kristus, de wiere, in wis wearde dy't net yn 'e rin fan' e tiid fluktuearret. Wa't it evaluearret is ivich en hat syn wearde fêststeld sûnt de stifting fan 'e wrâld; de boeken fan 'e Bibel tsjûgje hjirfan. It Roomsk-Katolike leauwe, oprjochte yn 538 en basearre op 'e learstellige basis oplein troch de heidenske Romeinske keizer Konstantyn I ' hat nea wearde hân foar God en de grutte en lange skiednis fan dizze earste foarm fan it kristlike leauwe, dy't Frankryk oanbelange, wie dêrom foar God allinich in lange misleidende ensencering regisseur troch de duvel. Syn wurk waard fasilitearre troch de ûnbeskikberens fan bibelske geskriften, bewarre troch skriftlike muontsen yn kleasters. Nei de Katolike Tsjerke is it protestantske leauwe it typyske byld fan in tydlike monetêre wearde waans juste evaluaasje soe ophâlde fan 1843 ôf, de datum doe't de perfekte learstellige eask fan God syn wearde fuorthelle dy't doe allinich it Adventistyske leauwe oanbelange. Dit koarte en rappe oersjoch fan 'e tiid tsjûget dus dat, suver en perfekt yn 'e tiid fan 'e apostels, mei de tiid, opienfolgjend, it leauwe syn wearde ferlear, doe it foar in part en folslein weromfûn yn 1843. Mar de sa neamde observaasje lit sjen dat it oantal fan 'e wiere útkarden fan Jezus Kristus, troch de skiednis hinne, de noarm is fan in lyts "*oerbliuwsel*".

Yn 'e skiednis fan Frankryk sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch hat de tiidfaktor wer serieuze gefolgen hân. De skiednis fan 'e Fyfde ^{Republyk} is dy fan ús "kikkert", dit ûnreine, griene bist, dêr't de satiryske politike komeedzjeshow "Bébête Show" de presidint fan Frankryk, François Mitterrand, oan ferbûn hie. It wie eins de komst oan 'e macht fan dizze sosjalistyske presidint yn 1981 dy't in enoarme feroaring yn Frankryk brocht. Hy stelde in humanistyske standert fêst mei it byld fan "de roas", dit blomsymboal fan leafde. Hy reagearre sa op 'e winsken en easken fan 'e jeugd, dy't bruisend wurden wie. In âlde "wize man" joech sa macht en autoriteit oan jonge "gekke minsken". Hy hie gjin idee wêr't dizze oanpak it hiele lân ta liede soe. Want jeugd ferslindt de útstekke hân, dan de earm en sels it hiele lichem, dan ferslindt it himsels.

De tiidfaktor hat sûnt 1976 tsjin Frankryk wurke, doe't it de weriening fan 'e famyljes fan har ymmigrantarbeiders, benammen út Algerije, Tuneezje en Marokko, goedkarde. Yn 1976 wie in lytse minderheid, dizze ymmigraasje, it kâlde wetter wêryn ús Frânske "kikker" pleatst waard. Mar dizze minderheid soe groeie en tanimme oant it punt dat it in easken ûnderdiel fan it Frânske folk waard. Hjir berikt de ferliking mei de "kikker" syn definitive foarm, om't it kâlde wetter siedend wurden is, en it ferbaarnt en deadet de Frânske "kikker". Tusken it begjin en it ein fan 'e ymmigraasje dy't ferbûn is mei ús jier 2022, binne 66 jier

ferrûn, wêryn't faak botsingen it mooglik makken om de definitive situaasje te foarsizzen.

De Sosjalistyske Partij woe in perfekt, ûnferjitlik humanisme belichamje, om't it kolonialistyske ferline fan Frankryk op it gewisse drukte. Dêrom toande it, om dizze skuld goed te meitsjen, grutte tawijing oan 'e misdieden dy't begien waarden troch boargers fan dizze ymmigraasje. It sels stie foar de striid tsjin rasiale haat, oant dizze striid himsels omkearde en fan kant feroare. Mar, as de lêste fruchten ferskine, is it al te let. Te let foar grutske liederen om har flaters te erkennen, te let om SOS Rasisme te ûntdwaan fan 'e rjochten dy't it takend wie. Want ûnûntkenber woe it sosjalisme, ôfsnien fan God, de leafde fan bûtenlanners winne troch ûnrjocht te oefenjen. Want de tawijing dy't oan har toand waard, liet allinich in swakte sjen dy't har oansette om noch mear te krijen. It juste gedrach tsjin bûtenlanners is om de wetten op har ta te passen dy't de lânseigen boargers straffe en beleanje, net mear, net minder. En de earste tekens fan opstân en min gedrach hiene swier en op in bekende manier bestraft wurde moatten, om in ôfskrikkend foarbyld te stellen foar alle bûtenlanners dy't wolkom binne op Frânske boaiem.

De les dy't leard wurde moat is dit: minderheids-islam is diskreet en folchsum, mar as it de mearderheid wurdt, feroaret it en wurdt it agressyf, easken en beheind, en einiget mei it easkjen fan 'e tapassing fan "sharia", de regels dy't fêstlein binne yn 'e Koran en it gewoante-erfgoed. Yn Jeropa is de praktyk fan religieus proselytisme ferbean, en oant no ta hawwe falske kristenen dit ferbod respektarre. Mar de islam, lykas it kristlike leauwe, hat in ropping om proselyten te meitsjen en de ûnleauwigen te bekearen ta de religy fan Mohammed, en se hawwe al bewiisd dat de besluten fan 'e ûnleauwigen gjin effekt op har hawwe. Dêrom wurdt de striid fan it sekularisme dy't oer de kristenen wûn is, yn twifel lutsen mei de islam, folle minder folchsum en ferskrikliker striidberder.

Dizze ûnderfining dy't ús lân trochmakket feroardielet it libben sûnder God en ferheft de gloarje fan Syn perfekte justysje. Want God feroaret Syn oardiel net. Hy past it net oan oan it ûnderwerp dat beoardiele wurdt. Deselde wet, deselde regels, wurde oplein oan allegearre, sawol de útkarden as de fallen.

Op de Frânske tillefyzjekanal TF1 en LCI waard in eksklusyf ynterview presintearre mei de Russyske minister Sergei Lavrov. Hy útdrukte alles wat Ruslân leard hat fan it gedrach fan it westlike NATO-kamp sûnt 1945. Hy feroardiele de konstante en opienfolgjende oertredings fan 'e oerienkomsten dy't doe makke binne. Ik bin gjin Russysk, mar ik haw sels dizze oertredings en arrogante ûndernimmings opmurken dy't troch it westlike kamp ûnder Amerikaanske ynfloed útfierd binne. Ik hie se waarnommen en feroardiele, elk op syn eigen tiid. Ik hearde de Russyske fertsjintwurdiger allinich feiten neame dy't troch de skiednis befêstige binne. Sa is it yn earste ynstânsje kâlde Russyske wetter mei de tiid hjit wurden, klear om te sieden. Mar de dieders fan dizze misdieden, wylst se soms foar in part de histoaryske wierheid bekenen, beskuldigje Ruslân dochs fan ligen. Se demonstrearje sa hoe't in ûnoerbrêkbere kloof tusken har en de betsjutting fan 'e wierheid groeid is. En it sprekwurdt wurdt wer befêstige: "Wa't syn hûn deadzje wol, beskuldiget it fan rabies." As goede en ûnferstannige humanisten leauwe se dat it harren plicht is om de swaksten te

stypjen tsjin de sterksten, de earmen tsjin de riken, mar sels yn dizze oanpak binne se yn folsleine ynkonsistinsje, om't se, oangeande Oekraïne, alle nasjonalistyske en oare wearden stypje, dy't se feroardielje en tsjin wa't se fjochtsje yn Frankryk en yn Jeropeeske lannen. Wurde de earmen ferdigene tsjin de riken, yn Jeropa en de Feriene Steaten, dit bolwurk fan kapitalisme en wrâldhannel? Neffens dizze minsken sjantearret V. Poetin, mar de Jeropeeske en Amerikaanske sanksjes en de levering fan wapens oan de Oekraïners, wat binne dat, as net ekonomyske en militêre sjantaazje tsjin Ruslân? De earmen hawwe net needsaaklik gelyk tsjin de riken en God kin in rike persoan rjochtfeardigje en in earm persoan feroardielje as hy it fertsjinnet. Justysje, wiere justysje, is net basearre op postulaten of foaropsette ideeën. It feroardielt minne dieden en rjochtfeardiget goede. De opskuor dy't ûntstien binne troch tumultueuze nasjonalistyske wekkers binne faak de oarsaak west fan ferskriklike oarloegen. Us Jeropa waard boud op ferlykbere dingen, en ús Frankryk spile dêr in tige wichtige rol yn. Mar de feriening fan Frankryk is in tige oerflakkige prestaasje. It Frankryk fan hjoed is it produkt fan in gearkomst fan oarspronklik ûnôfhinklike regio's. Hoe kinne wy, "tagelyk", neffens Macron syn formule, stipe foar Oekraynsk nasjonalisme en de ôfwizing fan nasjonalisme foar de Korsikanen rjochtfeardigje?

De goddeleaze man sels hat de netten útset dêr't er úteinlik yn fongen wurdt. Dit is it gefolch fan ûnrjochtfeardich gedrach dat, om't er rjochtfeardiger wêze wol as God, sakket yn 'e tsjinstelling en betizing dêr't " *Babel* " de profetyske foargonger fan wie.

No't dizze wierheden sein binne, lit ús dizze oanmoediging fan Jezus Kristus net ferjitte, dy't ús fertelt, yn Rom. 12:18, troch de mûle fan Paulus: " *As it mooglik is, foar safier't it fan jimme ôfhinget, libje dan yn frede mei alle minsken.* " Wy kinne dwazen net twinge om ús leaf te hawwen en goed te keuren wat wy goedkarre. Dus lit ús gebrûk meitsje fan it wize advys skreaun troch kening Salomo, ynklusyf dat yn Spr. 23:9: " *Sprekke net yn 'e earen fan in dwaas, want hy sil de wiisheid fan jo wurden ferachtsje.* " En d'r binne ek dizze twa skynber tsjinstridige fersen yn Spr. 26:4-5: " *Antwurdzje in dwaas net neffens syn dwaasheid, dat jo sels net op him lykje. Antwurdzje in dwaas neffens syn dwaasheid, dat hy net wiis is yn syn eigen eagen.* " "Yn feite, wat de Geast ús fertelt is om tsjûgenis te jaan fan wat wier is, mar net ûnnedich oan te dringen by dejingen dy't ús miening net diele. De wierheid wurdt net oplein oan dwazen, en ús kennis fan it godlike plan is ús net jûn om de geastlike situaasje dy't troch de folken fan 'e ierde fêststeld is, om te kearen. De goddeleaze ûnleauwigen en ûnleauwigen hawwe sels, troch har goddeleazens, de dramatyske situaasje boud dy't har hjoed en oant de maitiid fan 2030 yn ferskate foarmen weromkomt om har te efterfolgjen."

De tiidfaktor hâldt noch altyd in protte ûnnoflike ferrassingen yn foar de folken fan 'e ierde. En yn Frankryk, dizze sneon 28 maaie, yn 'e heidenske timpel fan it Stade de France yn Saint-Denis, barde in ferskriklik fiasko foar Frankryk. Troch it gebrûk fan printe falske kaartsjes waarden hâlders fan autentike kaartsjes de wedstriid fan it seizoen ûntnommen. Dit probleem ûnderstreket de ekstreme gierigens dy't de ûntwikkeling fan fuotbal yn West-Europa karakterisearret. De ferduistering en fraude yn kwestje binne it gefolch fan 'e priis dy't berikt waard by

de ferkeap fan kaartsjes, € 70 oant € 690 per sit, mar trochferkocht op spesjalisearre beurzen en op 'e swarte merk foar maksimaal € 5.000. De fraude yn kwestje lit in ûngelikens sjen dy't earder ûnopmurken bleaun wie. Mar hoe skandalich is dizze hichte fan bûtengewoane weelde foar dyjingen oer de hiele wrâld dy't stride om harsels te iten om te oerlibjen! Dit is de frucht fan in ôfgoadery dy't dizze hiele maatskippij foar God feroardielet. Yn 'e tumult en wanorde dy't ûntstien binne, grypte de feiligensplysje yn en waard it minste sa foarkommen. Mar troch gebrûk te meitsjen fan 'e situaasje, foelen boeven of skuim de Ingelske supporters oan en beroofden se. En dizze aksje lit sjen hoe fier gierigens de minskheid liede kin, nammentlik ta plondering. Dit, oandreaun troch ûntemde en ûnoerwinlike bûtenlânske ymmigraasje en bûtenlânske besikers, fynt plak krekt nei de ferkiezing fan presidint Macron. Mar krekt foar de wetjouwende ferkiezings befêstigje dizze plonderingsakten de risiko's dy't oanklage binne troch de nasjonalistyske partijen fan Frânske Rjochts. Wy binne dus tsjûge fan in nij nivo fan ferheging yn 'e útdrukking fan haat dy't ymmigranten út hiel Afrika tsjin Frankryk fiele. En dizze haat sil allinich mar groeie mei it ferrin fan 'e tiid. Frankryk hat himsels sa yn skamte bedutsen foar tillefyzjesjoggers oer de hiele wrâld; in diskredyt brocht troch syn jonge presidint dy't tydlik as haad fan Jeropa pleatst is.

De tiidfaktor wurdt hiel oars sjoen, ôfhinklik fan oft leauwe oanwêzich is of net yn 'e minske dy't it analysearret. Foar de minske sûnder leauwe is wat it ferline boud hat in prestaasje. En it jout dizze prestaasje de mooglikheid om troch te gean yn 'e kommende tiid. It is troch dit prinsipe dat Westerse folken, begunstigden fan 77 jier frede, tochten dat se in nivo fan kultuer en ûnderfining berikt hiene dat de ferlinging fan dizze frede garandearje koe. Mar krekt oarsom, de man fan it leauwe wit dat frede allinich tydlik wêze kin, as it hearsket oer in maatskippij dy't God ôfkeurt en feroardielt. Mar om dit godlike oardiel te begripen, is it noch altyd needsaaklik om it te ûntdekken troch de stúdzje fan syn bibelske iepenbieringen. Ek lit de wiisheid dy't fan God erfd is de ferljochte man sizze: Oant no ta hat frede hearske. Mar dêrnei, hoe lang it ek wêze mei, sille de winen fan 'e grime fan minsklike oarloggen wer waaie en se binne allinich it ierdske fisuele aspekt fan 'e grime fan 'e himelske en ûnsichtbere Almachtige God, dat is, de konkrete bewiis fan syn flok.

Wat west hat, is wat wêze sil

De titel fan dit artikel is ôfkomstich út Prediker 1:9: "*Wat west hat, is wat der wêze sil, en wat der dien is, is wat der dien wurdt; der is neat nijs ûnder de sinne.*" Allinnich dat rjochtfeardiget de belangstelling foar ús lêzen fan 'e Bibel, dy't foar wiere leauwigen it wurd fan God is, skreaun troch minsken, ûnder diktaasje of ynspiraasje. Yn dizze bibelske iepenbiering woe God it begryp fan syn trouwe útkarden befoarderje, troch de histoaryske feiten te organisearjen,

sadat se, yn folbringen, deselde ferskinen op in dúdlike manier reprodusearje foar de twa alliânsjes, dy't hy opienfolgjend troch syn tsjinstfeinten oprjochte hat. Dizze oanpak hat in dûbele belangstelling. De earste is dy fan it bewizen dat de folbrochte feiten net it produkt fan tafal binne, mar dat fan in godlik konstruearre yntelliginsje. De twadde is dat troch it lêzen fan 'e ûnderfining fan it âlde ferbûn, de trouwe útkarden fan Kristus de betsjutting fan 'e berjochten dy't troch analoge bylden oerlevere wurde oangeande feiten dy't yn it nije ferbûn folbrocht binne, dúdlik begripe kinne.

Om dizze útlis te ferifiearjen, kinne jo, lykas ik, dizze oerienkomsten fan bestimming fermimme dy't yn 'e twa alliânsjes berikt binne.

Beide alliânsjes begjinne har ûnderfining yn nasjonale ienheid of religieuze ienheid; De 12 stammen fan Israel, foar de âlde; de 12 Joadske apostels fan Jezus Kristus, foar de nije. Yn 'e rin fan har skiednis komt in religieus skisma foar; de tsien stammen fan Israel skiede har ôf fan 'e stammen fan Juda en de Leviten yn 'e tiid fan Rehabeam, soan fan kening Salomo. Yn 'e nije alliânsje, yn it falske, ûntrouwe kristendom, fan 'e 12e iuw ôf ' skiedt it herfoarme leauwe him ôf fan it Roomsk-Katolike leauwe. En yn beide alliânsjes binne dizze skiedingen net foar de godlike wierheid, noch foar de tsien stammen fan Israel dy't kieze om ôf te brekken, noch foar it protestantske leauwe. Ik wit dat it presintearjen fan religieuze skiednis op dizze manier ferrassend wêze kin, mar dizze fernuvering is allinich basearre op 'e ûnwittendheid fan it oardiel dat God oer dit protestantisme útsprutsen hat, dat hy meast "hypokritysk" beskôget. Want yn dit tiidrek skine de wier útkarden net mei glorieuze oarlochsdielen; se akseptearje gewoan om, sûnder har namme oan it neiteam oer te litten, it lot fan martelders te ûndergean dat God har foarstelt. En dit ferklearret wêrom't de minskheid allinnich de religieuze groepen út 'e skiednis bewarret dy't it meast skieden binne fan Jezus Kristus: it Roomsk-Katolike leauwe en it Calvinistysk Protestantisme; en dit allinnich yn 'e westlike sône fan Jeropa, oantsjuten yn Daniël en Iepenbiering, troch it symboal fan 'e " *tsien hoarnen* ". Oan 'e rân fan dizze twa religys, yn it Easten, is de Ortodoksy, dy't him skiede fan it katolisisme, en de ferflokte "snein" fan Konstantyn I meinaam ' logysk ek rekke troch de flok fan God sûnt 1843, de datum doe't de restauraasje fan 'e hillige sabbat profeetysk easke waard troch it ferwachte godlike dekreet fan Daniël 8:14.

Nei it begjin en de skieding wurdt it ein fan 'e twa alliânsjes berikt troch trije opienfolgjende strafoarloggen; trije deportaasjes nei Babylon, foar de âlde alliânsje, yn 605 f.Kr., 597 f.Kr. en 586 f.Kr.; trije opienfolgjende wrâldoarloggen foar Roomsk-Katolik Jeropa fan 'e nije alliânsje, yn 1914, 1939 en 2022. Ik herinnerje jo deroan dat de hjoeddeiske oarloch yn Oekraïne it ienige doel hat om de folken fan 'e EU dy't de doelen bliuwe fan 'e grime fan Jezus Kristus by dit konflikt te belûken. Der binne gjin bibelske profesijen dy't spesifyk de earste twa wrâldoarloggen oankundigje. Mar it is krekt hjir dat de oankundiging fan 'e trije deportaasjes nei Babylon fan 'e âlde alliânsje ús ferljochtet en ús de rol begrypt dy't de earste twa wrâldoarloggen spylje yn Gods plan. Lykas by it Alde Ferbûn, warskôgen se syn útkarden foar de " *eintiid* ", foar syn tarieding op in Tredde Wrâldoarloch, waans destruktive rol sa wichtich is dat God it op ferskate manieren profetearret, yn Daniël 11:40 oant 45, Iepenbiering 9:13 oant 21, en

Ezechiël 38 en 39. Dizze trijefâldige opienfolging fan wrâldoarloggen befêstiget de symboalyske betsjutting fan it getal "trije" dat foar God en syn ferljochte útkarden perfeksje oantsjut. De identifikaasje fan 'e Tredde Wrâldoarloch is basearre op it parallelisearjen fan 'e lear fan Leviticus 26 mei it tema fan 'e " *sân trompetten* " fan Iepenbiering 8 en 9. Yn beide ferbûnen leit God **opienfolgjende straffen op** om de minachting te straffen dy't toand wurdt foar " *syn ynsettingen en syn geboaden* ", neffens Lev. 26:14-15-16: " **Mar as jimme net nei My harkje en net al dizze geboaden dogge, mar as jimme myn ynsettingen ferachtsje, en as jimme siel myn oardielen ôfgriislik makket , sadat jimme net al myn geboaden dogge, mar myn ferbûn brekke , Dit is wat Ik jimme dwaan sil . Ik sil skrik, tear en koarts oer jimme stjoere, dy't jimme eagen ferswakke sil en jimme siel pynlik meitsje sil; en jimme sille jimme sied om 'e nocht siedzje, en **jimme fjannen sille it opfreegje** . ", dat yn it nijs giet oer de Oekraynske weet dy't stellen is troch de Russen. Yn Leviticus 26 folgje de straffen inoar op oant it ein fan it haadstik. En it is itselde foar de " *sân trompetten* " yn Iepenbiering; deselde godlike reaksje op ûntrouwe leauwigen yn beide ferbûnen. God befêstiget sa syn ferklearring yn Mal. 3:6: " *Want Ik bin JaHweh, Ik feroarje net ; en jimme, o bern fan Jakob, binne net fertrietlik.* "**

In oare les wurdt troch God rjochte oan syn tsjinnern fan 'e lêste tiid: de ûnderfiningen fan 'e twa ferbûnen binne boud op identike foarmen, tige ferlykber, om't de standert fan heil ek itselde is; altyd basearre op perfekte hearrigens oan 'e wil fan God; deselde sûnenswetten, deselde morele wetten en deselde geboaden, foar Kristus en nei him; allinich de religieuze festivals dy't yn Kristus folbrocht binne, hâlde op en ferdwine. En al dizze iepenbieringen dy't op elkoar modellearre binne, hawwe mar ien doel foar God: it oertsjûgjen fan syn útkarden en alle minsken dy't dizze termyn wurdich binne, dat hy yndie de organisator is fan it libben en syn beproevingen; dy fan 'e lêste dagen binne benammen swier en ferskriklik, foar minsken, bisten en de hiele natuer.

De lêste trije wrâldoarloggen diele ek, mei de trije deportaasjes fan it âlde Israel, de opstannige en wrede mentaliteit fan harren respektive tiidgenoaten. Dizze mentaliteit waard benammen identifisearre troch it wurd "Nazi" yn 'e Twadde Wrâldoarloch, mar dizze term ferskrikt allinich dejingen dy't permanint markearre waarden troch dizze oarloch rjochte op Jeropa. Realisearje dat foar de nije generaasje dy't oan 'e macht is ûnder de folken fan hjoed, "Nazi" allinich de fantasy is dy't harren heiten terrorisearre, de foarâlderlike eangst foar "heit". Troch de fernijing fan minsken wurde de ûnderfiningen fan it ferline idel en nul makke. En de nije liederen binne ree om de flaters en flaters fan it ferline te werheljen. Tsjintwurdich ferdigenet de Oekraynske jeugd fûl it rjocht op harren wrede en ûnmeilydsume oarlochsnasjonalisme, op deselde wize as hast it hiele Dútske folk de oarlokken stipe dy't troch harren "Führer" ûndernommen waarden. En yn Frankryk en oare Jeropeeske lannen, mei útsûndering fan Hongarije, wurdt deselde stipe jûn oan 'e Oekraynske saak. De "SS"-regiminten wurde ferfongen troch de Azov-groep, dy't tafersjoch hâldt op it offisjele Oekraynske leger, krekt sa't Adolf Hitler syn "SS" tafersjoch hie op 'e offisieren fan 'e "Wehrmacht", it reguliere Dútske leger. Mar wês net ferrast dat yn alle grutte oarlokken manlju har ûnderskiede troch skriklik ekstremistysk gedrach. It wie itselde yn alle

dramatyske tiden. Bedrige troch de ynvaazje fan 'e legers fan kening Nebukadnessar, ferfolgen de Joaden dejingen dy't, lykas Jeremia, as defaitistysk en dêrom skealik foar de hiele naasje beskôge waarden. Mei deselde fêstberadenens en om deselde redenen, yn 'e "Nacht fan 'e Lange Messen", fermoarde de "Nazi"-wapene groepen de liederen fan 'e "SA"-groepen dy't te freedsum en ymmoreel achte waarden. En by neitinken binne dizze útsprutsen ekstremistyske gedrachsfakkar, om't se net ta betizing liede. Jezus sels akseptearret gjin heale maatregels, om't hy de Lêste Dagen Adventisten freget om "*kâld of hjit*" te wêzen yn Iepenbiering 3:15-16. Mar ús sjoernalisten en politisy identifisearje dit ekstremistyske nasjonalisme net mei nazisme, om't it net iepenbier rjochte is op 'e Joadske saak; en de identifikaasje fan 'e nazi's wurdt noch dreger makke troch it feit dat de Oekraynske presidint sels Joadsk is. Boppedat wurdt it nazisme foar de jongerein dy't oan 'e macht kommen is negearre en fertsjintwurdiget it neat oars as de oantinken oan in ferline en ferâldere oarlochstiid. It nije nazisme hat dêrom in ljochte takomst, om't it legitimearre wurdt troch de saneamde demokratyske folken. It nazisme is west en is wer, en befêstiget sa it Bibeltekst: "*wat west hat, is wat wêze sil*."

De jonge Oekraynske naasje lit ús alle gefolgen sjen fan generaasjefernijing. It woe himsels befrije fan 'e strange libbensregels dy't beskerme waarden troch Ruslân, dat tige konservatyf wie en boppedat wer religieus wurden wie. En yn syn ûnôfhinklikens ûnderfûn it, lykas Frankryk yn syn revolúsjonêre tiidrek, de swierrichheden fan it fersoenen en it mei-inoar libjen fan minsken, elk mei syn eigen opfetting fan frijheid. En ûnder syn jeugd wiene der, lykas oeral, minsken dy't it geweld, de krêft en de macht bewûnderen dy't de Dútske nazi-groepen yn 1939 karakterisearren. Mar it hat gjin sin om sa fier werom te sjen, om't it dizze selde smaak foar it wille fan it dominearjen en it legitimearjen fan it deadzjen en trochsnijen fan har fijannen is dy't de oarsprong leit fan 'e bekearingen ta de radikale ekstremistyske islam fan jonge wite Westerlingen. En it wie yn Frankryk dat it embryo fan 'e Daesh-groep foarme waard, waans meast ferneamde dieders Frânsen wiene. Elke kear as se ûnôfhinklik wurde, ûntdekke folken deselde gefolgen fan frijheid, en reprodusearje se op har beurt de gewelddiedige ûnderfiningen dy't al troch oare folken foar har ûntdutsen binne. En it moat opmurken wurde dat de ûnderfining fan oaren nea as model nommen wurdt. By it yngean fan it libben betinkt elke minske syn eigen ûnderfining opnij, en wat wier is foar de ferachte Bibel is likegoed wier foar de ûnderfiningen fan oaren. Dit ferklearret wêrom't Frankryk, nettsjinsteande syn lange ûnderfining fan frijheid, gjin útsûndering is en ek ligt ûnder de gefolgen fan 'e fernijing fan syn jonge befolking. Lit ús goed bewust wêze dat alles wat nij is in risiko fan gefaar foarmet, om't nijichheid noch altyd it ûnbekende is. En dit ferklearret wêrom't minsken, as wy âlder wurde, tige konservatyf wurde. En dizze eangst foar nijichheid is sûnder mis de oarsaak dy't it oerlibjen fan 'e minskheid oant ús lêste tiid ferklearret. Tsjintwurdich, om't de politike macht yn 'e hannen fan ambisjeuze, grutske en ûnerfarne jongerein oergien is, binne minsklike botsingen yn lannen dêr't etnyske en religieuze minging de noarm is, opnij net mooglik, mar ûnûntkomber wurden. De sympaty fan Europeanen foar Oekraïne is basearre op it feit dat it it slachtoffer is fan in

Russyske militêre oanfal. Mar wêr't dizze Europeanen net fan bewust binne, is dat yn dizze jonge, befrijde Oekraïne dingen barre dy't dizze deselde Europeanen skandalisearje soene. Fideo- en fotografyske tsjûgenissen sirkulearje lykwols op it ynternet dy't midsieuske praktiken sjen litte fan iepenbiere straffen dy't tapast wurde tsjin tsjinstanners of leden dy't net genôch iverich achte wurde foar de saak fan Oekraïne. Ien eachtsjûge feroardiele sels typysk nazi-praktiken tsjin finzen nommen Russyske soldaten. Mar it is oarloch dy't dizze ûntwikkeling fan absolute haat en syn wrede gruweldaden befoarderet. Om minsklik geweld oan te moedigjen, stelt de duvel, yn 'e planken fan syn supermerk, tal fan karren of motivaasjes beskikber; religieuze oarsaken, meardere ideologyske oarsaken ynklusyf dy fan ekstremistysk nasjonalisme, faak legitimearre mar hoe deadlik. Der is ek dy fan 'e anarchisten dy't "noch God noch master" wolle, mar totale frijheid easkje foar elkenien.

Ofsnien fan God libbet de dierlike minskheid neffens de wet fan 'e bisten, dy't reden jout oan 'e sterksten. De swakken binne dêrom ferplichte om har oan har oerwinner te ûnderwerpen, of te stjerren, of harsels fier fan 'e tsjinstanner te ferpleatsen. Hjirfan bewust skreau Jean de la Fontaine, in tiidgenoat fan Loadewyk XIV: "de reden fan 'e sterksten is altyd de bêste"; en tapast op God, "de sterksten", kin dit motto allinich goedkard wurde troch al syn wiere útkarden. Yn 'e tuskenposysje binne de ûnbeslissende, de wifkjende, de ûnrêstige en hypokrityske, net yn steat om har stânpunt oer ferskate ûnderwerpen dúdlik yn te nimmen. It is ûnder harren dat enoarme ynkoherinte oardielen iepenbiere wurde, dy't har djippe gedachten ferbergje ûnder humanistyske skyn. Yn wierheid binne se lefferts en nimme de gefolgen fan har mieningen net folslein oan.

As wy wat djipper yn 'e iepenbieringen fan 'e Bibel dûke, fine wy oare oerienkomsten yn 'e twa ferbûnen. Benammen de namme fan 'e "*frou Izebel*", waans oarspronklike model de heidenske frou fan kening Achab wie. Troch it lêzen fan it ferslach fan har yn 1 Keningen 16:31 en oant 2 Keningen 9:37, kinne wy begripe hoe't sy it symboal waard fan 'e Roomsk-Katolike Pauslike Tsjerke yn it kristlike tiidrek. Beide "*Izebels*" hawwe in diabolyske striid mienskiplik tsjin 'e wiere tsjinnern fan God, dy't se besykje te ferneatigjen. En it is dizze ferfolgingsaksje dy't de earste protestanten tastien hat om syn falsk kristlike en eins heidenske Romeinske lear "*de djipten fan Satan*" te neamen. Boppedat, om't de namme "*Izebel*" betsjut "*wêr't Bel* (of Baäl) is", beskuldiget God de Pauslike Tsjerke subtyl fan eins in oanbidder fan 'e duvel te wêzen, oantsjutting mei de namme "*Baal*" of "*Bel*". Troch dizze logyske ferbining sil hy it ek de namme "*Babylon de Grutte*" jaan kinne, om't it, as in nije "*Babel*"-*animator fan religieuze betizing*, "*de grutskens en arroânsje*" manifestearret dy't straft waarden yn kening Nebukadnessar, bouwer en moaimakker fan 'e âlde stêd dy't dizze namme draacht. Mar troch it "*Babylon de Grutte*" te neamen, feroardielt God ek de katolike religy as in heidenske macht, om't dit it gefal wie mei de âlde stêd boud troch kening Nebukadnessar, dy't letter de ienige wie dy't him ta de God fan Daniël bekearde. Troch de mooglikheid oan har folgelingen te bieden om meardere "hilligen" te oanbidden, krijt de katolike religy in aspekt dat fergelykber is mei heidenske polyteïstyske religys.

In oar byld dat reprodusearre is, giet oer it Adventisme dat oprjochte is fan 1843 ôf, mar pas yn 1863 yn 'e Feriene Steaten ynstitúsjonalisearre is. Yn Iepenbiering 7 jout God it it aspekt fan " *tolve stammen* " dy't, oangeande kristenen fan heidenske komôf fan it nije ferbûn basearre op 'e 12 apostels, gjin echte fleislike ferbining hawwe mei de 12 orizjinele Joadske stammen. Mar troch dit byld te nimmen, fertelt God ús dat hy nei 1843, yn syn útkarden Adventisten, sortearre en selektarre troch twa opienfolgjende testen fan leauwe, yn 'e maitiid fan 1843 en yn 'e hjerst fan 1844, it geastlike Israel fynt dat syn leafde easke. Sa easke God, nei de totale katolike ûngehoorzaamheid en de dield protestantske ûngehoorzaamheid, troch Dan. 8:14, it werombringen fan al syn learlike wierheden en de Adventistyske generaasjes, dy't troch him weardich fûn waarden, ûntfongen en werombrochten, yn 'e rin fan' e tiid, al dizze weromroppen wierheden. Want God hâldt tige fan syn útkarden dy't tige fan syn persoan, syn ferlossing en syn wetten hâlde. En syn ivige plan is allinich om dizze ûnbidige leafde te dielen mei dejingen dy't fan him hâlde. Mar dizze leafde is net allinnich teoretysk en geastlik, om't it, logysk sjoen, tige easken is en yn direkt ferbân stiet mei de útsûnderlike foarm dy't syn eigen demonstraasje fan leafde oannommen hat. Syn ynkarnaasje yn Jezus Kristus fereasket in bûtengewoane kapasiteit foar selsûntkenning. Dêrom giet de erkenning fan syn útkarden troch de seremoanje fan 'e doop, wêryn't de sûndige minske ferwachte wurdt te stjerren, yn Kristus op te wekken en yn 'e status fan slaaf foar Him te libjen. God tsjûget dat hy syn Utkarde fynt yn it Adventistyske leauwe, troch it feit dat hy oan dizze lêste ynstelling, oprjochte yn 1863 yn 'e Feriene Steaten, de namme "Sâdedeisadventist" jout. Wy fine yn dizze namme it wurd "Adventist" dat de test befêstiget fan 'e ferwachting fan 'e weromkomst fan Kristus dy't oan 'e oarsprong leit fan syn seleksje; in ferwachting of Latynske "adventus", twa kear foarsein, yn 1843 en 1844. Dan, de twadde oarsaak fan syn hilliging, de fermelding fan 'e " *sânde dei* ", befêstiget de restauraasje fan 'e hillige godlike sabbat dy't oan 'e ein fan 'e earste wike fan dagen fan 'e ierdske skepping fêststeld is troch de Skeppergod, de Almachtige. De belediging, dy't de rêst fan 'e earste dei wie, oplein troch de heidenske Romeinske keizer Konstantyn I "de Grutte" sûnt 7 maart 321, waard sadwaande yn 'e hjerst fan 1844 fuorthelle, mar allinich yn it kamp fan 'e "Adventisten" dy't yn 1863 offisjeel wergroeppearje soene ûnder de ynstitúsjonele namme fan 'e "Sâdedeis Adventistyske" tsjerke. In oare útdrukking keazen troch God presintearret dizze standert fan restaurearre leauwe yn dizze termen yn Iepenbiering 14:12: " *Hjir is it geduld fan 'e hilligen: hjir binne se dy't de geboaden fan God en it leauwe fan Jezus hâlde.* " » Konfrontearre mei dizze definysje is bedroch net mooglik, om't de eare dy't jûn wurdt oan 'e Romeinske "snein" in oertreding foarmje fan it fjirde gebod oangeande de sâdedeis sabbat. Dêrom foldogge dejingen dy't dizze snein earje net oan dit kritearium dat troch God ynsteld is. En as hy seit " *dy't de geboaden fan God hâlde* ", ferwiist hy nei respekt foar de tsien; net foar de njoggen, of foar de acht. De restauraasje fan 'e sabbat dy't fan 1843 ôf fereaske wie, wie krekt bedoeld om dit respekt te krijen foar dit gebod dat noch altyd oertrêden wurdt troch fallen katolike, ortodokse en protestantske kristenen. Mar it minste foar harren is dat sûnt 1843 dizze ienige oertreding de oanspraak op 'e oare njoggen geboaden fan God idel en

nutteloos makket. Dit is wat Jakobus ús leart as hy seit, yn Jakobus 2:10: " *Want wa't de hiele wet hâldt en dochs op ien punt misdiediget, is skuldich oan alles.* " Dizze útspraak freget útlis. Elk dy't it gebod fan 'e wiere sânde-deis rêst oertrêdt, kin net bewoare God te earjen en Him allinnich te hearrigjen, lykas it earste gebod fereasket, troch tsjin minsken te sizzen: " *Jimme sille gjin oare goaden hawwe as my.* " Yndied, as de wiere skepper God respekt easke foar de sânde-deis rêst, wurdt hearrigens oan 'e earste-deis rêst dêrom makke foar it foardiel fan in oare god as Himsels, yn dit gefal Satan, de lieder fan it rebellenkamp. En nei de oertreding fan it earste gebod is it respekt foar de tsien dy't ynstoart en ferliest de oanspraak op hearrigens dan alle legitemiteit. Want troch syn lêste tsjerke te symbolisearjen mei it symboal fan 'e " *tolve stammen* ", kin elkenien begripe dat de taken fan dit lêste geastlike Israel net minder binne as dy fan 'e earste. Sûnt God kaam om te stjerren foar sûnden yn Kristus, binne Syn easken oan ferjûne sûnders net ôfnommen, se binne tanommen neffens Mattéus 5:21-22: " **Jimme hawwe heard dat der tsjin de âlden sein waard** : 'Do meist net deadzje;' wa't deadet, sil yn gefaar wêze foar it oardiel. **Mar Ik sis jimme:** elkenien dy't likk is op syn broer, sil yn gefaar wêze foar it oardiel; en wa't tsjin syn broer seit: 'Raka!', sil yn gefaar wêze foar de ried; en wa't tsjin him seit: 'Do gek!', sil yn gefaar wêze foar it helfjoer. "

It prinsipe " *wat west hat, is wat wêze sil* " hat ek te krijen mei it ûntstean fan dominante hearskers dy't karakterisearre wurde troch in passy foar teater en it poadium. Dizze minsken feroarje yn despoten dy't ta grutte wredens by steat binne; lykas Nero, Messalina's soan, dy't se oan 'e macht brocht troch keizer Claudius en syn rjochtmjittige erfgenamt, Britannicus, te fergiftigjen. It gefaar fan dizze smaak foar teater leit yn it feit dat dizze figueren gjin ûnderskied mear meitsje tusken it normale libben en it poadium. Se spylje konstant in rol en binne allinich dwaande mei it ferlieden en behagen fan dyjingen om har hinne. Keunstners binne perfeksjonisten dy't har twongen fiele om alles yn wat se ûndernimme folslein te dwaan. En dizze twingende needsaak feroare Nero yn dy sinistere en ferneamde bloeddorstige matrizedale slachter, waardich fan syn mem. Nei him fine wy yn 'e skiednis, yn Frankryk, it bern dat op fiifjierrige leeftyd kening waard, net minder sinister, Loadwyk XIV. Wy fine yn him alles wat Nero karakterisearre, sûnder de waansin. Mar syn winsk om dyjingen om him hinne te behagen en te ferlieden wie itselde. Hy spile syn libben út, dat syn poadium waard. En syn diabolyske grutskens late him derta om himsels te fergelykjen mei de "sinne", it symboal fan God foar de manlju dy't hy rêdt. Dêrtroch pleatste God syn lange regear ûnder útsûnderlik kâlde, tsjustere, winterse omstannichheden dy't tsjûgje fan syn ferachting en lilken, want hy ferfolge de Bibel en har ferdigeners mear as elke oare kening fan Frankryk; hy gie sels safier dat hy it strafkorps fan "Draken" makke om protestanten yn 'e isolearre bergen en it plattelân fan it lân te jeien. Sadree't hy stoar, kaam de tiid werom nei syn normale uterlik. En folle letter, by it iepenjen fan syn kiste, ferskynde syn lichem yn goede steat, mar unifoarm swart; it hichtepunt fan irony foar de "sinnekening". En dizze swarte kleur ferbynt him mei de sinistere Nero, waans oarspronklike namme, "Nero", swart betsjut yn it Latyn en Italiaansk. Dizze twa persoanen ferfolgen de tsjinners fan 'e God fan 'e wierheid, om't se sels yn tsjinst wiene fan 'e tsjustere leagen dy't

troch de duvel oprjochte wie. Yn ús moderne tiid, yn 'e Feriene Steaten, ferhuze presidint Ronald Reagan ek fan it poadium fan it artistike libben nei it presidintskip fan it lân. Hy stie ek bekend om syn autoritêre karakter en syn haat tsjin Ruslân, doe Sovjet. Dan komme wy by ús tiid wêryn't de jonge presidint Volodymyr Zelensky krekt yn Oekraïne ferskynd is. Ek hy is fan it poadium nei de macht gien. En yn ús tiidrek fan grutte en publike ynformaasje waard dizze opkomst ta macht foarôfgien troch in presidinsjele rol yn in tillefyzjedrama mei de namme "Tsjinner fan it Folk". In lyts, wichtich profetysk detail om te notearjen: oan 'e ein fan dizze searje sjit de presidint al syn politike kollaborateurs mei twa masinegewearen. Lykas Nero en Loadewyk XIV spilet de jonge presidint, dy't graach behagen en ferlieden wol, syn rol yn it libben lykas hy op it poadium die, al "hurd" yn termen fan losbandigens. Om de nasjonale frijheid fan syn lân te ferdigenjen, feroare hy himsels yn in kriichshear, en syn diabolyske ferlieding wurket sa goed dat hast alle NATO-steatshaden ferliede wurde troch syn moed en syn ûnophâldlike taspraken en oprop. Hy sil net fan syn rol ôfwike en sil dy oant it ein hâlde, dat is, oant syn dea. Syn artistike aard easke it en twingt him om dat te dwaan. En nochris provosearret de keunstner, troch syn autoriteit en ferlieding, de dea fan tûzenen soldaten en boargers, en de ferneatiging fan syn lân, ferpletterd ûnder Russyske bommen en raketten. Yn Frankryk is sûnt 2017 in jonge man dy't hertstochtlik is oer it artistike libben en teaterkursussen folge hat, Emmanuel Macron, de presidint fan 'e Frânsen wurden, nei't er sels foar syn ferkiezing, en yn syn eigen wurden, "syn ûnerfaring en ûnrypheid" opeaske hat. Paradoksaal genôch resultearre syn autoritêre en autokratyske opfetting fan macht yn in krisis dy't de fijannige en easken demonstraasjes fan 'e "giele hesjes" útlakte. Dit hesje hie oarspronklik de rol om de sichtberens te befoarderjen fan automobilisten dy't op 'e dyk strâne, lykas bestjoerders fan twawielers. Dit diel fan 'e Frânsen, slachtoffers fan 'e ekonomyske keuzes dy't makke waarden troch de liederen, waard yndie "oan 'e kant fan 'e dyk" litten en har "giele hesje" makken se bekend oan it hiele folk. Nei dizze problemen gie God yn oarloch mei de folken fan 'e ierde, en hy ûnderwurp har oan 'e eangst foar de pandemy troch wat neat mear wie as in wrâldwide epidemy fanwegen it Covid-19-firus. De ekonomy waard sadwaande twa jier lang blokkearre, troch in beslút fan 'e jonge, panyk "ûnryp" presidint. En amper út dizze ferneatigjende krisis bruts it konflikt tusken Oekraïne en Ruslân út. Tagelyk naam ús jonge presidint it wikseljende foarsitterskip fan 'e EU oer. En ûnder syn gesach en it beslút fan 'e Europeeske Kommisje naam Europa de saak op en keas de kant fan Oekraïne tsjin Ruslân, en foarsjoen syn fijân fan wapens dy't Russyske militêre en boargerlike personiel deadzje. Omdat dit konflikt begûn as in boargeroarloch, wêryn't de macht oergie yn 'e hannen fan it Oekraynsk-katolike kamp yn West-Oekraïne, beynfloede troch syn bannen mei Roomsk-Katolike Poalen, tradisjoneel fijannich tsjin 'e Russysk-Otterdokse religy. Konstant oandreaun troch de wapens dy't royaal, mar net sûnder belangstelling, oanbean wurde troch de Feriene Steaten en de Europeanen, wint it konflikt oan deadlike yntensiteit, en it ôfgryslke uterlik fan it ferwoaste Oekraïne presintearret allinich it takomstige uterlik fan hiel Europa, ferwoaste en ferneatige op syn beurt troch Ruslân, lilke makke troch dizze militêre help en de ekonomyske sanksjes dy't der tsjin ynsteld binne. Ja, artysten, minsken yn 'e ferdivedaasjesektor, binne

yndie ferskriklik gefaarlike minsken oan wa't de politike macht nea tabetroud wurde moatten hie. Se binne fan natuere bejeftige yn it ferlieden fan mannichte, dy't hypnotisearre en manipulearre taskôgers wurde, en se hawwe in formidabele behearsking fan 'e keunst fan spraak en iepenbiere diskusje. Mar yn tsjinstelling ta wat se tinke en bewoare, hawwe se allinich in skealike ynfloed op har folk, wat har nei ferneatiging liedt. Yn 'e ûnbibelske gelikenis fan "de koets en de migge" belichamje se perfekt de rol dy't de migge spilet. As de hynders stride om in swier laden wein in heuvel op te lûken, wurdt se troch in migge teistere en stekt. As se de top fan 'e heuvel berikt hawwe, hearre de hynders, útput troch de ynspanning, de skealike, pleagjende migge sizzen: "It is gelok dat ik der wie." Dit binne de lessen fan 'e skiednis dy't de sûndige minskheid noch leard hat, noch leare woe, noch har oandacht jaan woe. It wurdt dêrom laat om deselde destruktive drama's opnij te belibjen, en al, dei nei dei, is yn Oekraïne de tragyske lêste "eskalaasje" oan 'e gong en begûn. En dochs hie God yn syn Bibel skreaun: " *wat west hat, is wat wêze sil* ." Ek syn útkarden dy't yn syn wurd leauwe, binne net fernuvere, noch ferrast, troch it wer ferskinen fan 'e moardnermonsters. Sy binne de tsjûgen fan 'e God dy't har ferljochtet en neat docht sûnder syn tsjinstfeinten, de profeten, te warskôgjen, lykas Amos 3:7 leart: " *Want de Heare, YaHWÉH, docht neat sûnder syn geheim oan syn tsjinstfeinten, de profeten, te iepenbierjen.* " En sa warskôge, neat kin har ferliede, neffens Mattéus 24:24: " *Want der sille falske Kristussen en falske profeten opstean en se sille grutte tekens en wûnders sjen litte, oant it punt om, as it mooglik is, sels de útkarden te ferlieden* ."

Leafde, neffens God

As leafde it ta syn plicht makket om ek perfekt rjochtfeardich te wêzen, nimt de situaasje in yngewikkelde foarm oan dy't allinnich godlike wiisheid oplosse koe.

As minsken besykje oan dizze betingst te foldwaan, komme se in natuerlik probleem tsjin, nammentlik harren partijdigheid. Yndied, elk skepsel hat in persoanlik eachpunt oer alles dat har partijdich makket. Psychologen beprate de objektiviteit en subjektiviteit fan minsken, mar absolute echte objektiviteit bestiet net, om't ús mieningen bepaald binne troch ús folslein frije yndividuele natuer. Sa binne dejingen dy't leauwe hawwe bepaald troch dit kritearium. En se binne dan net yn steat om de redenearring fan dejingen dy't gjin leauwe hawwe te rjochtfeardigjen. It is dit fûnemintele kritearium dat ús, ûnder Gods each, makket as siedden dy't yn 'e ierde siedde binne, wêrfan guon sille ûntkieme en in goede plant produsearje, en oaren sille útdroegje en noait ûntkieme, of in sike, lytse plant produsearje. Us minsklike natuer, folslein subjektyf, liedt ús ta it foarkarren fan ien fan 'e twa keuzes yn it neidiel fan 'e oare, sa gau as se yn folsleine tsjinstelling lykje te wêzen; dit is wat leafde en justysje karakterisearret. Mar wy moatte noch begripe wat it wurd justysje betsjut, om't oars as it wurd leafde, it wurd justysje twa betsjuttingen hat, om't de tapassing bestiet út straffen of ferjouwing. Yn it minsklik tinken wurdt it wurd justysje allinnich field yn 'e sin fan straf; dat wat de dief of de moardner foar de rjochters bringt om nei de finzenis brocht te wurden.

Dizze opfetting allinnich maskearret it oare tige positive aspekt fan justysje dat God tastet om syn hearrige útkarden te earjen en te seingjen. De yndividuele persoanlikheid fan elk skepsel makket kollektyf minsklik bestjoer ûnmooglik. Minsklik lieder binne te ûnfolslein om de minsklike massa's tefreden te stellen dy't út tige ferskillende minsken besteane. En dizze ûnmooglikheid wurdt oerset troch ivige politike fragen; protest is de noarm fan 'e opstannige en grillige minsklike natuer. Perfekte ienheid is dêrom allinnich mooglik nei in seleksje en sortearring fan minsklike sielen, wêryn God dejingen sil behâlde dy't hy moreel oerienkomme fûn hat mei syn ideale model dat hy presintearre hat yn 'e persoan fan Jezus Kristus. Sûnder dizze konformiteit is it ivige libben net mooglik.

Yn Iepenbiering 3:19 seit Jezus Kristus, "*de Trouwe Tsjûge*", "*Wolkom as ik leaf ha, bestraf en tuchtigje ik. Dêrom, wês ijverich en bekear jimme.*" Jezus jout de hiele minskheid in les dy't tsjinsprekt moderne filosofen en psychiaters. Neffens syn godlike miening bestiet leafde út it tuchtigjen fan 'e skuldigen. Mar net allegearre wurde út leafde tuchtige, en God sels makket in hiel dúdlik ûnderskied tusken dyjingen dy't fan Him hâlde en dyjingen dy't net genôch fan Him hâlde. Yn dit fersprekt Hy kristenen oan dy't doopt binne yn syn lêste ynstelling yn 'e minsklike skiednis: de Sândedeis Advintistyske Tsjerke. Minsken komme dizze tsjerke yn om ferskate redenen: erflik, tafallige barrens, of persoanlike kar fan oertsjûging nei't se it ûnderwerp bestudearre hawwe. En sels yn it lêste gefal sil de stúdzje hiel ferskillende fruchten drage ôfhinklik fan 'e yndividuele aard fan 'e oanfreger; de stúdzje kin oerflakkich wêze of, krekt oarsom, ekstreem yngeand. Dêrom binne de wurden fan oanmoediging fan Kristus oan allegearre rjochte, mar sille se allinich effekt hawwe op syn wiere útkarden. Want, om foardiel te heljen fan dizze oanmoediging, moat men witte wêr't de ferwyten fan 'e godlike Jezus Kristus eins út besteane. Yn 'e tiid dat ik lid wie fan dizze offisjele tsjerke, hearde en seach ik in man gûlen yn syn preken en gebed. Hy spruts oer it gebrek oan leafde dêr't Jezus syn lêste ynstelling fan ferwynt. Mar hy hie it mis oer dizze ôfwêzige leafde, om't hy it ynterpretearre as broederlike leafde, wylst God it de betsjutting jout fan leafde foar de wierheid. En de permaninte oerdracht fan profetyske ynterpretaasjes dy't erfd binne fan 'e teoryen dy't ûntwikkele binne troch de pioniers fan it wurk, sûnder dat har flaters korrizjeare waarden, is hjoed de dei noch de útlis en rjochtfeardiging. Mei de tiid wachte God op in geastlike weroplibbing dy't net kaam en sa fûn myn tsjinst syn reden fan bestean. Nei't ik de tsjerke yngien wie, bestudearre ik de profesijen foar Jezus Kristus, syn útkarden en mysels. Ljocht waard my jûn, en de profesije spruts dúdlik en begryplik. Nettsjinsteande dizze dúdlikens waard de oankundiging fan Kristus syn weromkomst yn 1994 ôfwiid tegearre mei de hiele boadskip; neffens it sekuliere byld: "it bern gie mei it badwetter fuort." En dit gebrek oan wiisheid, dat bestie út sortearjen foar it fuortsmitten, wie fataal foar him. Want dizze iepenbiering, dy't ik sûnt 1982 fan Kristus ûntfongen haw, fertsjintwurdige de hjoeddeiske foarm fan syn ûnmjitbere leafde. En de alliânsje fan 'e fallen frou mei de foarige fallen hat, sûnt 1995, allinich har "braaksel" troch de iene Ferlosser en Hear befêstige.

Godlike leafde is ûnfergelykber, om't it boppe alles en de oarsprong fan alles is. Lit ús beskôgje wat it de Skepper God koste hat om te plannen om syn

needsaak foar leafde te befredigjen. Fan ivichheid ôf libbe hy allinnich, en hy koe alles wat hy woe fisueel meitsje, lykas de minske hjoed foar in part firtueel dwaan kin op in kompjûterskerm; lykwols, mei in protte wurk, oars as God, dy't krijt wat hy skept direkt en sûnder wurgens. Yn syn essinsje fan leafde wie God net langer tefreden mei syn statyske kreaasjes; hy fielde de needsaak foar in weromjefte fan leafde dy't dingen net weromjaan. Iensumens, as it totaal is, einiget as in finzenis, en God begon it net langer te fernearen. Doe betocht syn ûnbeheinde Geast syn plan om frije libbens foar him te meitsjen. Mar troch it weromkommen fan leafde fan guon fan dizze frije libbens ta te stean, soe dizze frijheid it neidiel hawwe dat it ek ûnferskilligens, sels fijannigens, fan in protte oaren tastean soe. En dit gefolch ferklearret al de oarsaken fan it nei-bestean fan goede minsken en kweade minsken. Goed en kwea soene in tiid nei-bestean wêrfan wy de totale wearde net kenne. Mar yn dizze tiid soe God bewiisde útkarden selektearje kinne út 'e himelske ingels en dan, nei harren, út ierdske skepsels. Sa joech God it libben oan 'e earste ingel waans oarspronklike perfeksje hy priizget yn Ezech. 28:12: "*Minskesoan, nim in klaagliet op foar de kening fan Tyrus! Jo sille tsjin him sizze: Sa seit de Heare YaHWéH: Jo hawwe it segel fan perfeksje steld, Jo wiene fol wiisheid, perfekt yn skientme.*" God fergeliket syn earste ingel mei de kening fan Tyrus, fan wa't hy in ferlykber antitype makket. Lit ús dizze presyzje notearje: "*Jo hawwe it segel fan perfeksje steld, Jo wiene fol wiisheid, perfekt yn skientme.*" Hoe koe it oars west hawwe? Yn dit prototype fan it skepsel pleatste God al syn leafde, hy skepte him perfekt en it is allinich troch persoanlike kar, folslein frij, dat dizze perfekte ingel letter de fijân fan God waard, de duvel, syn tsjinstanner mei de namme Satan. Dizze faze wurdt ek foarsein troch God, dy't dan yn fers 15 seit: "*Jo wiene perfekt yn jo wegen fan 'e dei dat jo skepen waarden oant ûngerjochtichheid yn jo fûn waard.*" De ûngerjochtichheid dy't doe yn Satan fûn waard, wie yn 'e totale frijheid dy't hy genoat lykas al Gods skepsels nei him. En it is dêrom tige wichtich foar God dat, as ûnleauwigen of kandidaten foar heil ús freegje troch te sizzen: Wêrom bestiet it kwea? Wy kinne antwurdzje: "Omdat God al syn skepsels folsleine frijheid jûn hat. Dit is om't it de betingst is foar de kar fan goed of kwea troch elk fan har om mooglik en sichtber te wurden." Ik herinner my dat de noarmen fan goed en kwea eksklusyf troch God definieare binne en oan ierdlingen iepenbiere binne troch syn hillige Bibel en syn twa ferbûnen of twa tsjûgenissen.

Mei Syn perfekt ûnbeheinde godlike natuer foarsjoen God alle takomstige ûntjouwings fan it frije libben dat Hy skepen hat. Hy wist, sels foardat Hy Him skepen hat, dat Syn earste perfekte ingel úteinlik as in duvel wurde soe. En dat dêrtroch de definitive dea oplein wurde soe. Mar Hy bewarre dizze kennis yn Himsels en gedroech Him neffens Syn gedrach op dat stuit; en fermannichfâldige de tekens fan Syn leafde foar Him yn 'e tiid fan Syn perfeksje. Mar de ûnderfining fan 'e duvel befêstiget it prinsipe fan Gods oardiel oer sûnders, lykas iepenbiere yn Ezech. 18:24 (krekt foardat it gefal fan Satan yn Ezech. 19:15 besprutsen wurdt): "*As in rjochtfeardige him ôfkeart fan syn rjochtfeardichheid en ûnrjocht docht, en al de gruwels fan 'e goddeleaze docht, sil hy dan libje? **Al syn rjochtfeardichheden sille fergetten wurde**, om't hy ûnrjocht en sûnde begien hat; dêrtroch sil hy stjerre.*" » Gods rjochtfeardigens jildt dêrom op deselde wize foar

ingels en foar minsken. En it is krekt om de situaasje te ferklearjen dy't jilde foar de duvel dat dizze útlis ús jûn wurdt.

In oar fers iepenbieret in godlik prinsipe yn 1 Petrus 4:17: " *Want de tiid is kommen dat **it oardiel begjint by it hûs fan God** . En as it earst by ús begjint, wat sil dan it ein wêze fan dyjingen dy't it evangeelje fan God net folgje?* " Op 'e skaal fan syn hiele skepping fan frij libben is it earste " *hûs fan God* " ingelsk en himelsk. It is dêrom dit dat earst beoardiele wurde sil. God hâldt syn wurk fan ferlossing geheim, dat folslein ûnbekend bliuwt foar syn ingels. Ek is it yn folsleine frijheid dat de stammen foarme wurde, om't himelske ingels de skeel goedkarre dy't presintearre wurde troch de ferlieder, haad fan 'e ingels. As de kampen oprjochte wurde, skept God de ierdske diminsje en dêr skept hy de minske en syn ferflokte neiteam fanwegen de sûnde fan ongehoorzaamheid dy't ûntstiet út 'e test fan it leauwe basearre op it ferbod om de frucht fan 'e beam fan 'e kennis fan goed en kwea te iten; sels in symboalysk byld en histoaryske stipe foar de persoan fan 'e opstannige duvel. Dizze kear, troch de sân-dagen wike yn te stellen, stelt God de tiidslimy't dy't liedt ta it ein fan 'e wrâldwide tiid fan beproeving, dat is, oan 'e ein fan sân tûzen jier. Troch de ierde en har ynwenners, manlju en froulju, te skeppen, sil God op meardere symboalyske manieren syn takomstige minsklike ynkarnaasje en syn ferlossing fan sûnden iepenbierje, krigen troch it offer oan 'e fersoeningsdea fan syn perfekt rjochtfeardige libben. Mar dizze boadskip bliuwt negearre troch ingels en minsken. De lêsten sjogge yn 'e godlike riten allinich dingen dy't easke wurde troch de ferskriklike en autoritêre God, dy't it foarkar hat om te hearrigjen. Mar oaren geane de wei fan 'e duvel yn en kieze derfoar om him net te hearrigjen. Yn 'e earste twa millennia profetearret en befêstiget de hiele minskheid de natuerlike opstannige aard fan Gods skepsel. Dus, troch op syn beurt it oardiel fan dizze rebellen te profetearjen, soarge God derfoar dat de hiele minskheid yn 1655 yn 'e wetters fan 'e floed fergie sûnt Adam syn sûnde. Mar yn oerienstimming mei syn algemiene plan waard " *in oerbliuwsel* " útkeazen foar har hearrige leauwe sparre en rêden yn 'e arke boud troch Noach en syn soannen.

Dit foarbyld fan 'e oerstreaming tsjûget fan Gods wearden fan leafde en rjochtfeardigens. Dit is net syn earste demonstraasje, mar dizze krijt in offisjeel en universeel karakter dat marinefossielen, dy't hjoed de dei noch op drûch lân sels op 'e heechste bergen fûn wurde, ûnwjerlizber bewize.

Nei dizze universele les komt de twadde, noch wichtiger, oan 'e ein fan it jier 4000 sûnt Adam syn sûnde. It is it oere dat God syn hân iepenbieret tsjin syn fijân, de duvel. Hy komt yn Kristus om de útdaging oan te gean en te bewizen dat perfekte hearrigens de sûnder rêdt dy't in wier leauwe hat. God hat neat mear te bewizen oan 'e duvel, waans ferhurding hy sûnt syn skepping ken. Mar syn oerwinning, krigen troch syn akseptaasje fan 'e dea, lit him beroufolle sûnders rêde, om't de eask fan 'e dea foar oertreding fan 'e wet foldien wurdt troch syn frijwillige dea. Om in mannichte minskelibbens te rêden, koe in normaal minsklik libben net genôch west hawwe. Mar de krusige Kristus wie net allinich in minske; hy wie ek God, de Almachtige Skepper yn wa't alle libbens foarme en animearre binne.

De dea fan Jezus Kristus lit op sublyme wize sjen hoe't God deryn slagget om de easken fan syn gerjochtichheid te respektearjen, wylst hy de ûntinkbere krêft fan syn leafde demonstrearret. Mar, as foar minsken fan leauwe in nij ferbûn begjint, begjint it oardiel krekt oarsom foar de opstannige ingels en Satan, harren lieder, mei harren ferdriuwing út 'e himel, it earste " *hûs fan God* "; dit wylst se wachtsje op 'e no ûnûntkomber dea. Se wurde nei de ierde smiten en ferlieze dêrom de mooglikheid om yn kontakt te kommen mei de ingels dy't yn it keninkryk fan 'e himel bleaunen fanwegen harren frije kar om trou oan God te bliuwen. It sprekt fansels dat, beheind ta de ierde fan 'e minsken en wittende dat se ta de dea feroardiele binne, harren gedrach en wurken fan kweade sille fersterkje en nivo's fan horror berikke dy't noch grutter binne as foar de oerwinning fan Jezus Kristus. Der is neat slimmer as dejingen dy't ta de dea feroardiele binne en autorisearre binne om frij te hanneljen. Dizze lear wurdt iepenbiere yn Iepenbiering 12:7 oant 12: " *En der wie oarloch yn 'e himel. Michael en syn ingels fochten tsjin 'e draak. En de draak en syn ingels fochten, mar se krigen gjin oerwinning, en harren plak waard net mear fûn yn 'e himel. En de grutte draak waard útwurpen, dy âlde slang, dy't de Duvel en Satan neamd wurdt, dy't de hiele wrâld ferrifelt; hy waard útwurpen nei de ierde, en syn ingels waarden mei him útwurpen. En ik hearde in lûde stim yn 'e himel sizzen: No is de heil kommen, en de krêft, en it keninkryk fan ús God, en de macht fan syn Kristus; want de oanklager fan ús bruorren is útwurpen, dy't har dei en nacht foar ús God oanklage. En se hawwe him oerwûn troch it bloed fan it Lam en troch it wurd fan harren tsjûgenis, en se hawwe har libben net leaf hân oant de dea ta. Dêrom, jubelje, jimme himelen, en jimme dy't yn har wenje . Wee de ierde en de see! Want de duvel is nei jimme delkommen, mei grutte grime, om't hy wit dat hy in koarte tiid hat . "* Dit is de situaasje dy't jildt foar de hiele minskheid nei de oerwinning. fan Jezus Kristus. Dizze frijheid sil lykwols ûnder de kontrôle en beheining bliuwe dy't God oplein hat, lykas bliken docht út Iepenbiering 7:3: " *Doch de ierde net skea, noch de see, noch de beammen, oant wy de tsjinstfeinten fan ús God op har foarholle besegele hawwe. "*

Sa waard it himelske " *hûs fan God* " earst beoardiele en de tiid fan genede dy't oan 'e ingels jûn waard, einige. Dy fan 'e minsken sil pas yn 2029 einige, foar de weromkomst fan Kristus dy't ynsteld is foar de maitiid fan 2030, wêryn't de earste seistûzen fan 'e sântûzen jier fan it godlike projekt einige. Sa kin Jezus Kristus, mei goede reden, wer " *Michael* " wurden foar syn trouwe ingels, har bliidskip en blydskip oanmoedigje. Foar har is it risiko om ferlern te gean einige. De oerwinning fan Kristus hie dêrom enoarme gefolgen foar har, mar syn ferzoenende dea hat har seleksje nea rjochtfeardige. Allinnich troch har frije kar hawwe se besletten om trou te bliuwen oan 'e God mei wa't se skouders wriuwden sûnder mystearje of ûnsichtberens, oars as minsken. Op ierde spilet it leauwe yn Kristus de wichtichste rol yn 'e seleksje fan 'e útkarden, fanwegen dizze ûnsichtberens fan 'e Skeppergod. Wa kin útlizze wêrom't guon minsken leauwe en oaren allinich leauwe wat se sjogge, lykas de apostel Tomas? Deselde gegevens dy't oan dizze twa soarten minsken presintearre wurde, krije ferskillende resultaten; wat bewiist dat de aktive faktor yndie de frije yndividuele aard fan elk fan harren is. En tafoege oan dizze twa gefallen is dat fan 'e duvel en syn

demoanen dy't God seagen en dochts it paad fan rebelly keazen. Fanút dizze hoeke sjoen, hoe moai en wiis liket de frijheid dy't God ús jûn hat! Foar moderne wittenskippers skepte God it prinsipe fan ûnderfining en observaasje. En yn syn gefal koenen dingen ienfâldiger makke wurde, om't God, wittende fan tefoaren de fruchten dy't troch syn skepsels droegen waarden, derfoar keazen koe om allinich syn takomstige útkarden yn in suver ingelenaard te meitsjen. Mar dizze kar soe in willekeurige foarm oannommen hawwe dy't net yn oerienstimming is mei syn leafde. Om't er op gjin inkelde manier as sadanich ferskine woe, naam er it deadlike gefolch fan syn kar op him. En troch yn te stimmen om te stjerren om syn útkarden te rêden, joech er himsels it legitime rjocht om, troch de dea, de opstannige, fallen ingelen en minsklike skepsels te eliminearjen. It is om de stipe en goedkarring fan dizze ingelen te krijen dat God al syn skepsels twingt om de aard fan har yndividuele persoanlikheid konkreet te iepenbierjen. Elke siel is unyk en fertsjinnet deselde kânsen as oaren om rêden te wurden. It is noch altyd needsaaklik dat it profitearre hat fan goede religieuze lear en dat it keazen hat om God te gehoarzaamjen. En as dit net it gefal is, is de saak fan it begjin ôf ferlern, of hast.

Op 'e ierde dy't no bewenne wurdt troch kweade ingels, begjint it nije ferbûn yn in tiid fan ferfolging, earst beoefene troch de opstannige Joaden, dan troch de Romeinen, dy't se al oproppen hiene om harren Messias te krusigjen. Oan syn trouwe martelders, syn tsjûgen, slein troch de stôk, biedt Jezus Kristus de "woartel" fan 'e ferwachting fan syn glorieuze weromkomst. Se hawwe gjin kennis fan 'e tiid dy't ynsteld is foar syn weromkomst, mar se hoopje allegear dat it folbrocht wurdt wylst se noch yn libben binne. Dit soarte presyzje wurdt bewarre foar de útkarden fan 'e " *eintiid* ". Nei de ferskriklike ferfolgingen dy't troch Nero oan 'e útkarden kristenen oplein binne, presintearret Jezus oan 'e ein fan 'e earste ieu yn in fisioen oan 'e apostel Johannes syn profetyske Iepenbiering, bekend as de Apokalyps. De Ingelsen neame it "Revelation", dat is, troch syn oersetting, mar de Latynske folken hawwe de ûndúdlike oarspronklike Grykske foarm "Apocalypse" behâlden. Dizze twa karren binne oanwizings foar twa histoaryske geastlike ûnderfiningen. Yn Gods plan sil de belangstelling foar en stúdzje fan dizze profesije earst foldien wurde yn 'e protestantske en Ingelsktalige Feriene Steaten. It is ta harren dat de Iepenbiering fan Jezus Kristus sil begjinne te sprekken ûnder it aspekt fan it Adventistyske leauwe fan 1816 ôf; William Miller as de earste boadskipper. Yn 'e Latynsk-Jeropeeske lannen dy't markearre waarden troch it Roomsk-Katolike leauwe, bleau de Iepenbiering fan Jezus Kristus allinnich de "Apokalyps" dy't freze waard fanwegen syn oankundigingen fan rampen. Sa tsjûgje dizze twa minsklike opfettings fan in godlik oardiel dat de iene goedkart en de oare feroardielt. Hjir wer in ferskil dat Gods leafde en syn gerjochtichheid oangiet.

Yn dizze tige wichtige "Iepenbiering" presintearret Jezus yn syn prolooch it tema fan syn glorieuze weromkomst: de "woartel" wurdt opnij presintearre foar in ivich duorjende doer. En wy moatte net ferrast wêze, om't de belangstelling en it aspiraasje om dizze weromkomst te belibjen in konstant bewiis is fan 'e leafde fan 'e minske foar de God Jezus Kristus. It wachtsjen op dizze glorieuze weromkomst en it yngean yn ivige frede is de hope fan alle wier útkarden. En

dejingen dy't de wearde fan dit ûnderwerp ûnderskatte, meitsje har leauwen idel, om't Jezus de dea krekt akseptearre om dizze glorieuze weromkomst oan te bieden oan dejingen dy't him wier leafhawwe. Troch it kristlike tiidrek hinne, oan 'e ein fan 'e Bibel, presintearre dit boek, sels net ûntsifere, dizze "woartel" oanbean oan wier leauwe, sa seldsum as it goud fan Ofir. Mar sûnt 1843 binne de iepenbieringen allinich mar tanommen; om't ik it sûnt 1983, en yn dissidensje sûnt 1991, folslein ûntsifere haw en presintearre haw oan 'e Adventistyske roppers dy't ik moetsje koe, ik haw it ek beskikber steld op ynternetsites. En om't ik it ûnderwerp ken, kin ik it jo presintearje as in konkrete foarm fan 'e leafde en rjochtfeardigens fan 'e iene Allerheechste God; in bewiis fan leafde oanbean en ûntfongen troch dejingen dy't hy leaf hat. Allinnich de leafde foar de wierheid konkretisearret de leafde dy't fielt wurdt foar de Ferlosser en Hear Jezus Kristus. Dyjingen dy't dizze godlike "Iepenbiering" ferachtsje, hâlde allinich fan God yn wurden, en hy is dêr net tefreden mei.

Straf kin ferskate betsjuttingen oannimme. As it fan in ûnleauwige komt, kin it feroarsake wurde troch it winsk om in yrritaasje te wreken en allinich de frucht te wêzen fanwegen likens allinnich. Oan 'e ein fan 'e wrâld en tidens syn warskôgjende straffen symbolisearre troch de earste seis " *trompetten* " fan Iepenbiering 8 en 9, útdrukt God ek syn godlike likens tsjin opstannige folken. Mar as hy yn Iepenbiering 3:16 seit: " *Safolle as ik leaf ha, bestraf en straf ik* ," nimt syn straf de foarm oan fan in tsjûgenis fan syn leafde, dat is, bewiis fan syn belangstelling foar de persoan dy't straf wurdt. Dit is de ienige positive foarm fan straf, dy't net allinich likens is, mar boppe alles de útdrukking fan in winsk foar in feroaring fan gedrach fan 'e kant fan it strafte ûnderwerp. De útkarden en yntelliginte bern leare ûnderskied te meitsjen tusken de reaksje dy't laat wurdt troch likens en dy't resulteart út ienfâldige rjochtfeardige ferachting. De straffen dy't oplein wurde troch soarchsume en leafdefolle âlden wurde akseptearre en goedkard troch de bern dy't se ûndergeane. En as se se net begripe as bern, begripe se se as se folwoeksener wurde en âlder wurde. Yn ferliking mei de leafde fan God, frij fan alle kwea-aardichheid, is minsklike leafde spitigernôch faak fol kwea-aardichheid, en noch spitigernôch bliuwt it tapassen fan straffen te faak in lik reaksje. Dêrom hawwe minsken in soad te learen en te ûntfangen fan 'e perfekte, Almachtige en ûnsichtbere God, mar allinich ûnsichtber foar ús eagen; want ús geast is hiel goed yn steat om him te begripen en gedachten mei him te dielen, foaral om't hy se foar ús ken; dit wylst wy wachtsje op syn komst as wy him mei ús eagen sille sjen, sa't hy is, yn al syn macht en godlike gloarje.

God is sa leafdefol dat it jaan fan lijen tige ûnnoflik foar Him is, en dêrom wurdt dit soarte aksje tabetroud oan gewetenleaze en ûnbeheinde skepsels: de minne ingels. Minsken en de natuer skea dwaan is har ienige wille. Se blike sa tige nuttich te wêzen foar God, wêrtroch't it libben fan dejingen dy't Him ferachtsje tige ûnnoflik wurdt. En dit nut rjochtfeardiget har trochgeande bestean oant de weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 2030. Se sille dan kinne stjerre en ferdwine mei de oare minsklike rebellen, wachtsjend op it definitive oardiel. Mar de lieder fan 'e rebelleningels sil net stjerre by de weromkomst fan Kristus. God hat foar him in libben fan absolute iensumens op 'e ferlitten ierde reservearre foar " *tûzen jier* ". De hiele tiid wêryn't de útkarden yn 'e himel de opstannige

ingels en minsken sille oardielje dy't feroardiele binne ta de " twadde dea ", neffens Iepenbiering 20:2 oant 4: " *En hy greep de draak, dy âlde slange, dy't de duvel en de satan is, en bûn him foar tûzen jier.*" En hy smiet him yn 'e **boaïemleaze put** , en slút him op, en sette in segel oer him, dat hy de **folken net mear ferrifelje soe** , oant de tûzen jier foarby wiene: en dêrnei moast hy foar in koarte tiid loslitten wurde. En ik seach tronen, en **oan harren dy't dêrop sieten, waard it oardiel jûn** . En ik seach de sielen fan harren dy't ûnthâlze waarden foar it tsjûgenis fan Jezus, en foar it wurd fan God, en dy't it beest net oanbea hiene, noch syn byld, noch syn merk op har foarholle en op har hannen ûntfongen hiene. En sy kamen ta libben, en **regearren mei Kristus tûzen jier** . Yn dit fers wize de " **folken** " de útkarden oan dy't troch Jezus Kristus ferlost binne en ûnder de namme " **ôfgrûn** " wiist God de ferlitten ierde oan, berôve fan alle libben, wer kaoatysk wurden lykas foar de skepping fan it ierdske libben, neffens Gen. 1:2: " *De ierde wie sûnder foarm en leech; en tsjuster lei oer it oerflak fan ' e djipte* , en de Geast fan God sweefde oer it oerflak fan 'e wetters. "

Gods perfekte leafde sil úteinlik befestige wurde troch likegoed perfekte justysje. Bewiis fan 'e goede ingels sil presintearre wurde oan 'e hillige rjochters, en de goddeleazen sille allegear perfekt beoardiele wurde, wêrby't God sels it ûndersyk fan elke saak liedt en tafersjoch hâldt. Der sil gjin proseduereflater of technyske mankeminten wêze yn dit oardiel; it oardiel sil wis en godlik rjochtfeardich wêze. De juridyske basis foar dit oardiel binne allegear beskreaun en skreaun yn 'e Hillige Bibel, it skreaune wurd fan 'e libbene God. Dêrom ferklearre Jezus yn Johannes 12:48: " *Wa't My ôfwiist en Myn wurden net ûntfangt, hat Ien dy't him feroardielet; it wurd dat Ik sprutsen haw, dat sil him feroardielje op 'e lêste dei.*" "

Wierheid: in strikt godlike standert

Der is in soad sein en skreaun oer " *de wierheid* ", mar it ûnderwerp is sa wiidweidich dat it noch net útpat is. Om dat te dwaan, moat men God wêze, waans Geast ûnbeheind is, en yn dit gefal is de betsjutting dy't hy oan it wurd " *wierheid* " jout wierskynlik ek sa. Mar foar ús lytse, ierdske, fleislike minsklike geasten is it wichtich om te begripen wat binnen ús berik bleaun is. Wy ûnthâlde dizze fraach fan 'e Romeinske prokurator Pontius Pilatus en syn koarte útwikseling mei Jezus, dy't hy op it punt stie om te krusigjen.

Foar Pontius Pilatus begûn it allegear doe't de lil makke Joaden him de saak fan Jezus Kristus presintearren, neffens Johannes 18:28: " *Se lieden Jezus fan Kajafas nei de rjochtseal. It wie moarns. Se sels gongen net de rjochtseal yn, sadat se net ûnrein wurde soene en it Peaske ite koene.* " De ynspirearjende Geast fan dit ferhaal lit hjir de hypokrysy fan dizze Joadske religieuze geastlikheid sjen. Neffens de letter fan 'e wet ûnreinigje se harsels net, mar troch de rjochtfeardige oer te leverjen as wie hy skuldich, dogge se slimmer as de wet oertrede en iepenbierje se de tsjustere gefoelens fan har sielen. Hjir begjint it earste kontakt tusken Pontius Pilatus, de Romeinske prokurator dy't troch de keizer fan Rome yn Jeruzalem pleatst wie, en Jezus Kristus. Johannes 18:29: "

Doe gie Pilatus nei harren ta en sei: Hokker beskuldiging bringe jimme tsjin dizze man yn?" » Heidensk, wis, mar Pilatus fertsjintwurdiget de avansearre beskaving fan 'e tiid en elke saak fan in misdiediger moat beoardiele en ferdigene wurde troch in advokaat. De reaksje fan 'e Joaden komt yn it folgjende fers 30: " *Se antwurden him: As hy gjin misdiediger wie , soenen wy him net oan jo útlevere hawwe.* " Sûnt de komst fan 'e Romeinen hienen de Joaden net langer it rjocht om arrestearre misdiedigers te deadzjen troch stienniging, en dit ferklearret fers 30: " *Doe sei Pilatus tsjin harren: Nim him sels en oardielje him neffens jimme wet . De Joaden seinen tsjin him: It is ús net tastien om immen ter dea te bringen.* " Dit fers lit de ôfgryslke kwea-aardichheid fan 'e opstannige Joaden sjen, om't stienniging te mild like foar dejinge dy't se mei al har macht haten. Wat se nei Pilatus kamen om te easkjen wie krusiging, wat allinich de Romeinen legaal yn it heule ryk praktyken. Dizze saak is tige nijsgjirrich om te notearjen, om't dizze Joaden harsels benaud sjen litte " *harsels net te fersmoargjen* " yn fers 28. No, de skuld wêrfan se Jezus beskuldigje is in religieuze skuld dy't, neffens de Joadske wet, bestraft wurde kin mei de dea dy't troch stienniging feroarsake wurdt troch it Joadske folk. Dit berop op 'e Romeinske prokurator is dêrom noch wetlik noch legitimearre troch de skreaune godlike wet. De oarsaak dêrfan is dêrom allinnich de hypokrityske goddeleazens fan minsken dy't religy brûke, net foar de gloarje fan God, mar om har winsk te befriedigjen om minsklike skepsels te dominearjen troch gebrûk te meitsjen fan har religieuze titel. De Joaden presintearje ús hjir it model dat it pauslike katolike Rome sil reprodusearje yn 'e "1260" jier fan despotysk ferfolgjend regear, tusken 538 en 1798. Fers 31: " *It wie sadat it wurd fan Jezus ferfolle wurde soe dat hy sprutsen hie, en oanjûn mei hokker dea hy stjerre soe .* " » Dizze ferdúdling befêstiget it feit dat, as hy in bedrieger west hie, Jezus, neffens de ynterpretaasje fan 'e wet, de dea troch stienniging fertsjinne. Mar God eksploitearret opstannige joadske goddeleazens om himsels op te lizzen as de ferlossende Messias, it meast ferskriklike type dea fan dy tiid: krusiging, wêrby't it lichem fan 'e marteld man, ophongen oan trije nagels, stadich útbloedt en stadichoan ferstikt yn in stadige en pynlike pine. Mei tank oan de iepenbieringen dy't brocht waarden troch de ûntdekkingen fan Ron Wyatt yn 1982, witte wy dat it plak fan dizze krusiging útsjoch joech oer de Arke fan it Ferbûn, ferburgen yn in ûndergrûnske grot in pear meter ûnder it krús. In barst yn 'e grûn feroarsake troch de ierdbeving liet syn bloed op it genededekeksel fan 'e Arke falle. Sa waard de symbolyk fan 'e "Dei fan Ferzoening"-rit dy't dit ding befel, letterlik ferfolle. Om syn oardiel tsjin sûnde te iepenbierjen, lei God himsels de meast ôfgryslke dea op. Dit wie it middel dat hy fûn om syn útkarden te learen sûnde te haatsjen lykas hy himsels hatet.

Johannes 18:33-34: " *Pilatus gie doe wer it pretorium yn, rôp Jezus en sei tsjin him: 'Binne jo de kening fan 'e Joaden?'* Jezus antwurde: *'Sisst dat fan josels, of hawwe oaren jo dat oer my ferteld?'* " Hjir moatte wy betinke dat Jezus oan it begjin fan 'e wike hearlik ûntfongen waard troch de mannichte Joaden dy't him 'Kening fan 'e Joaden' útroppen. In wike earder hie Jezus Lazarus út 'e deaden opwekke, en de mannichte tocht dat harren oankundige Messias ûnder harren wie en ferhearlike him as 'Kening fan 'e Joaden'. En Jezus hie har net tsjinsprutsen. Johannes 12:12: " *De oare deis hearde in grutte mannichte dy't nei it feest*

kommen wie, dat Jezus nei Jeruzalem kaam, en naam tûken fan palmbeammen en gie him temjitte, wylst se rôpen: 'Hosanna! Sillich is hy dy't komt yn 'e namme fan 'e Heare, **de Kening fan Israel** !'" » Dizze mannichte seach yn Jezus in nije Kening David dy't de Romeinen út it lân Israel ferdriuwe soe. En it lijen dat se troch de Romeinske besetter fernearden, rjochtfeardige har entûsjasme en freugde. Sa waard oan 'e ein fan 'e trije en in heal jier fan syn ierdske tsjinstferliening de Messias oankundige troch Daniël 9:24 oant 27 koart erkend troch in diel fan it Joadske folk. Mar dizze erkenning wie net nei de sin fan 'e religieuze liederen, fan wa't it folk him ôfkeare moast. Sa fûnen se yn 'e wet dy't troch Mozes skreaun wie ûnder it diktaat fan God, de middels om him te beskuldigen fan godslastering, dat is, fan ligen, om't hy bewearde " *de kening fan 'e Joaden* " te wêzen, wylst hy *allinich in ienfâldige minsklike uterlik presintearre. Der wiene yndie in protte wûnders yn syn foardiel, mar se keazen derfoar om se ta te skriuwen oan 'e macht fan 'e duvel dy't se " Bel-Sebul " neamden* . En dêr wie har saak sûnder remedie, har feroardieling troch God wie definityf. Jezus seit dêrom tsjin Pilatus yn Johannes 18:34: " *Sissto dit fan dysels, of hawwe oaren dy oer my ferteld?* " Let op hoe't Jezus Pilatus antwurdet mei in fraach dy't syn antwurd befettet. Yndied, as de rjochter dy't belast is mei it oardieljen fan Jezus, binne de wiidfersprate tsjûgenissen oer him fan grut belang, dy't hy de plicht hat om rekken mei te hâlden. Dizze godlike wiisheid is bewûnderingsweardich en de machtige prokurator is fernuvere en ûnrêstich troch dizze godlike taktyk, om't subtyl de fraach dy't Jezus stelt in beskuldiging tsjin him is, tsjin syn gebrek oan earlikens en syn oerflakkige oanpak. As it folk him as kening hâldt, is it it folk dat Pilatus ûnderfreegje moat en net Jezus. De situaasje irritearret him, mar de man dy't foar him stiet lit sa'n mysterieuze yntelliginsje sjen dat de hurde en ûnfleksibele Pilatus belangstelling foar him hat, lykas it folgjende fers 35 bewiist: " *Pilatus antwurde: Bin ik in Joad?* " *Dyn folk en de hegeprysters hawwe dy oan my oerlevere: wat hastû dien?* Jezus hie antwurde kinnen: "Ik haw genêzen, ik haw fersoarge, ik haw leafhaw, ik haw de deaden opwekke, en no sil ik myn útkarden rêde." Mar ynstee fertelde hy him dizze ferrassende wierheid: " *Myn keninkryk is net fan dizze wrâld,* " antwurde Jezus. " *As myn keninkryk...* " *fan dizze wrâld, soenen myn tsjinstfeinten foar my fochten hawwe, sadat ik net oan 'e Joaden oerlevere wurde soe; mar **no** is myn keninkryk net fan hjir.* " Troch te sizzen " *myn keninkryk is net fan dizze wrâld* ", befêstiget Jezus syn keningskip, mar ferwideret al syn ierdske foarmen, en in ûnmooglike dialooch begjint tusken de minske fan fleis en de himelske God, Geast en skepper fan alle foarmen fan libben. Yn it tsjûgenis fan syn libben liet Jezus sjen dat hy de foarmen feroardielet dy't jûn binne oan de ferskate ierdske keningskippen dy't fanôf har oarsprong boud binne op in heidensk, diabolysk model dat de Joaden benijd hiene en de oanwêzigens fan God ferfange woene. Yn syn útlis spesifisearret Jezus: " **No** is myn keninkryk net fan hjir ûnderen ." En dizze ferdúdliking, " **no** ", befettet de oankundiging fan in kristlik keninkryk dat op in dei op dizze ierde oprjochte wurde sil, " *fan hjir ûnderen* ." God hat yndie plannen makke om him te festigjen op 'e weropboude en ferhearlike ierde, neffens Iepenbiering 21:3: " *En ik hearde in lûde stim fan 'e troan sizzen: 'Sjoch, de tabernakel fan God is by de minsken, en Hy sil by harren wenje, en sy sille syn folk wêze, en God sels sil by harren wêze.'* " " en

Iepenbiering 22. Mar sûnder de ferzoenende dea fan 'e Messias sil neat mooglik wêze. Dêrom ropt Jezus syn tige machtige ingels net op om him út Romeinske hannen te befrijen. Foar him is de tiid noch net kommen om in iersk keninkryk op te easkjen dat tydlik beheard wurdt troch de duvel, " *de prins fan dizze wrâld* ." Dêrom neamt Jezus, yn syn wurden, syn útkarden " *boargers fan it keninkryk fan 'e himel* ", net "fan 'e ierde". De "keningen fan 'e ierde" hiene neat fan him te frezen op it momint fan syn arrestaasje, mar wer, mei de tiid sil de situaasje feroarje en sil hy har rjochtsje en ferneatigje op 'e dagen dy't hjirfoar bepaald binne. Johannes 18:36: " *Pilatus sei tsjin him: 'Binne jo dan in kening?'* Jezus antwurde: *'Jo sizze dat ik in kening bin. Dêrfoar bin ik berne en bin ik yn 'e wrâld kommen om fan 'e wierheid te tsjûgjen.'* Elk dy't fan 'e wierheid is, lústeret nei myn stim .'" Jezus toant grut respekt foar de Romeinske Pilatus, om't hy net Joadsk is. It idee fan in unike Geastlike God is frjemd foar him en Jezus sprekt iepenhertich mei him oer echte himelske dingen dy't oerienkomme mei de wierheid fan 'e situaasje fan universeel himelsk en iersk libben. Dizze wierheid dy't hy mei him dielt, is de kâns op syn libben of de oarsaak fan syn ivige dea. Pilatus hie besykje moatten om de betsjutting fan Jezus syn wurden djipper te begripen, foaral om't hy gjin motyf yn him fûn dat him de dea wurdich makke, lykas dieverij of moard. It folgjende fers lit syn oerflakkige aard sjen. Johannes 18:38: " *Pilatus sei tsjin him: 'Wat is wierheid?'* Nei't er dit sein hie, gie er wer nei bûten nei de Joaden en sei tsjin harren: *'Ik fyn gjin skuld yn him.'* " Pilatus makket hjir de flater fan syn libben. Nei't er frege hat: ' *Wat is wierheid?* ' hie er in antwurd fan Jezus ferwachtsje moatten, mar nee, syn eigen antwurd is genôch foar him, en it ûnderwerp lit him yn 'e war, om't er der gjin krekte betsjutting oan jaan kin. Wy sille weromkomme op dizze " **wierheid** " dêr't Jezus "fan **kaam om te tsjûgjen** ", neffens syn eigen wurden.

Dit is it ein fan 'e earste útwikseling tusken Pilatus en Jezus. En Pilatus, wend oan it ûnmeilydsum deadzjen fan 'e fijannen fan Rome, sjocht Jezus net as sa'n fijân. Sels as er sjocht dat de beskuldigingen tsjin him dúdlik sûnder grûn binne, besiket er syn libben te rêden. En hjir kulminearje de opstannige Joaden yn har ûngerjochtichheid; har skande berikt in hichtepunt fan horror. Johannes 18:39-40: " *Mar om't it jimme gewoante is dat ik jimme mei Peaske ien frijlit, wolle jimme dan dat ik jimme de Kening fan 'e Joaden frijlit?'* Doe rôpen allegear wer út en seinen: *Net dizze man, mar Barabbas. Barabbas wie in rôver.* "Tink derom dat Pilatus Jezus oantsjut as "Kening fan 'e Joaden". Wat de Romeinske macht oanbelanget, begreep Pilatus dat dizze geastlike titel gjin gefaar foarme foar Rome en syn ryk. Ek sil hy, ûnder godlike ynspiraasje, dizze útdrukking hâlde om him sels oan syn krús oan te wizen, dêr't dizze titel op in teken skreaun wurde sil yn 'e trije talen fan it plak en de tiid, Hebrieusk, Gryksk en Latyn. It sil ek yn dizze trije talen wêze dat letter it godlike tsjûgenis leard wurde sil yn 'e namme fan Jezus Kristus. Minskliken moasten fertsjustere wurde om in moarddiedige rover te rêden ynstee fan 'e sêfte en helpful Jezus. Mar paradoksaal genôch binne it dizze útsûnderingen dy't it machtichste tsjûgenis foarmje foar de autentisiteit fan syn godlike tsjinst. Tink derom dat it in perfekte man wie, ûnberispelik, om't godlik, dy't sa feroardiele waard en foarkar joech oan in moardner om de dea fan krusiging te lijen; wat it in unyk gefal makket yn 'e heule skiednis fan it ierske

libben. Sa'n útstjit fan folkshaat sûnder oarsaak sil nea wer barre, útsein tsjin Kristus syn útkarden, sûnders dy't ferjûn binne troch syn bloed."

Johannes 19:1: " *Doe naam Pilatus Jezus en liet him swipe.* " Pilatus joech ta oan it fersyk fan it folk, mar hy tocht noch altyd dat hy harren grime tsjin Jezus te kalmearjen koe troch him te ûnderwerpen oan in swipe, wêrfan de trije learen riemen bonken of stikken izer oan 'e einen hiene dy't it fleis fan it slachtoffer skuorden. De praktyk liet in grut oantal swipe ta, en it lichem fan Kristus dat ôfbylde is op 'e Shroud fan Turyn tsjûget fan it skaaimerke fan 120 bloedige ynslaggen feroarsake troch de metalen einen fan 'e brûkte swipe. Pilatus makke hjir syn earste flater, om't syn hege posysje him alle legitimiteit joech om it ûnskuldige libben fan Jezus te behâlden. Mar sûnder leauwe freze hy de grime fan it folk mear as dy fan 'e wiere God mei wa't hy sprutsen hie sûnder Him te begripen. As Romeinske prokurator moast hy ferantwurdiging ôflizze oan 'e machtige Romeinske keizer yn waans hannen syn libben lei. Ut eangst dat hy ferantwurdlik hâlden wurde soe foar organisearre ûnrêst en opruiing yn Israel, keas hy derfoar om op 'e Joaden te reagearjen troch har stadichoan de dea fan 'e godlike Messias te jaan.

Johannes 19:2: " *De soldaten twûnen in kroan fan toarnen byinoar en setten dy op syn holle, en se klaaiden him in pearse mantel oan. En doe't se by him kamen,* "Syn rûge en wrede mannen, wend oan it ferjitten fan bloed, fermoeden net dat harren dieden troch God sels woedend en ynspirearre wiene. Want troch dizze "kroan fan toarnen" op syn holle te pleatsen, fertsjinne Jezus syn titel as Kening fan 'e Joaden, en de pearse mantel dêr't se him mei klaaiden droech in tige wichtige geastlike betsjutting: hy ûntfong troch dizze pearse mantel de sûnden fan syn útkarden, ferline en takomst, en ferfolle sa letterlik en symboalysk wat it ritueel fan 'e "Fersoendei" profetearre, troch it lizzen fan sûnden op 'e holle fan 'e geit dy't útkeazen wie om sûnden nei de woastyn te dragen, dêr't hy omkomme soe. " *Pearse* " en " *karmozijnrood* " binne de symboalyske kleuren fan "sûnde", neffens Jesaja 1:18: " *Kom no, en lit ús mei-inoar redeneare,* " seit Jahwe. " *Al binne jimme sûnden as skarlaken, se sille sa wyt wêze as snie; al binne se read as karmozijn* , se sille wêze as wol. " Itselde jildt foar " *skarlaken* " neffens Iepenbiering 17:4: " *De frou wie klaaid yn pears en skarlaken* , en fersierd mei goud, kostbere stiennen en pearls. Yn har hân wie in gouden beker fol mei gruwels en de ûnreinheden fan har prostitúsje. " De reade kleur is dy fan minsklik bloed, dat fergetten wurde moat om sûnde te fersoenen; dêrom is sûnde symboalysk keppele oan dizze reade kleur. Sa bewearde in flagge dy't dizze reade kleur befettet sûnder it te witten de ferbining fan it folk dêr't it ta heart mei sûnde. En elkenien kin hjoed de dei fermimme dat dit read yn in grut oantal lannen op ierde ferskynt.

Neat waard ús Ferlosser besparre, lykas Johannes 19:3 tsjûget: " *Se seinen: 'Groetnis, Kening fan 'e Joaden!' En se sloegen him mei har hannen.* " Dizze fleislike minsken, sûnder ferbining mei de wiere God of kennis fan syn wetten, fûnen yn Jezus in ûnderwerp fan wrede amusement. Om dizze ûnferskillige goddeloaze te begripen, moatte wy de ynset fan 'e striid wêryn Jezus belutsen is, realisearje. Hy wurdt bleatsteld oan alles dat him derta bringe kin om it fersoeningsprojekt dat hy op dit oere op 'e ierde fan sûnde belichemmet, ôf te

wizen. De duvel fynt himsels noch altyd hopen dat Jezus sil sizze: 'It is te dreech, ik sil ophâlde, en ik sil myn godlike macht gripe om út dizze ferskriklike en ûndraachlike situaasje te kommen.' Mar Jezus ferneart it skynbere ûnrjocht dat him rekket en ferset him sûnder wat te sizzen. Hy wit dat, as drager fan sûnde, it geweld dat him oerweldiget sûnde straft, mar net syn perfekte justysje dy't him tastean sil om himsels nei syn krusiging wer ta libben te wekken. Hy moat ferneare om, troch dizze ferzoening dy't hy yn harren plak ûndergiet, it libben fan syn útkarden te rêden dy't him troch de ivichheid begeliede sille. En troch dit ferhaal te folgjen, kinne jo begripe dat it kristlike leauwe op gjin inkelde manier beheind wurde kin ta in ienfâldich label en wêrom't Jezus syn útkarden freget om harsels ôf te swarren en godlik hearrich te wurden.

Johannes 19:4: " *Pilatus gie wer nei bûten en sei tsjin 'e Joaden: 'Sjoch, ik haw him by jimme útbrocht, sadat jimme witte meie dat ik gjin skuld yn him fyn. '* " Op dit punt hopet Pilatus noch altyd dat de straf fan 'e swipe genôch wêze sil om de lilken fan 'e sammele Joadske mannichte te bedjerren. Mar hy makket gebrûk fan dit momint om dúdlik syn eigen oardiel oer Jezus út te drukken: " *Ik fyn gjin skuld yn him .* " Hy tsjûget dêrmei fan 'e perfekte ûnskuld fan dejinge waans dea sa ûnrjochtfearlich easke wurdt. Dizze offisjele erkenning troch de Romeinske prokurator leit dêrom alle ferantwurdlikens foar it kommende ûnrjocht by it Joadske folk en harren religieuze liederen. Troch te tsjûgjen fan Jezus syn ûnskuld sil Pilatus lykwols in sûnde fan ûnrjocht op himsels nimme troch de krusiging fan 'e Messias te akseptearjen. Hoewol lytser as dy fan 'e Joaden, sil de sûnde fan ûnrjocht oan 'e prokurator taskreaun wurde, lykas Jezus him yn fers 11 suggerearje sil.

Johannes 19:5: " *Jezus kaam doe nei bûten, mei de kroan fan toarnen en it pearse gewaad op. En Pilatus sei tsjin harren: 'Sjoch, de man! '* " Dizze sêne is fan grut belang. De Messias dy't ferskynt is bedutsen mei bloed, bloed beverket syn gesicht fan 'e toarnen fan 'e kroan dy't yn syn holle drukt is, en hy kin amper stean. Pilatus presintearret harren Messias oan it Joadske folk op in manier dy't Jesaja 53 mei grutte presyzje beskriuwt:

Jesaja 53:1: " *Wa hat ús rapport leaud? Wa hat de earm fan JaHWÉH werkend? "*

Jesaja 53:2: " *Hy groeide foar syn eagen op as in teer plantsje, as in tûke út droege grûn; hy hie gjin skientme of uterlik om ús oandacht te lûken, en syn gestalte wie ús net oansprekkend. "*

Jesaja 53:3: " *Hy waard ferachte en troch minsken ôfwisd, in man fan fertriet en bekend mei fertriet; en as ien foar wa't minsken har gesichten ferbergje, hawwe wy him ferachte en wy hawwe him net achte .* "

Jesaja 53:4: " *Wiswier hat er ús fertriet droegen en ús fertriet droegen; dochts achtsje wy him slein, troch God slein en lijd. "*

Op dizze foarjûn fan it Joadske Peaske waard it lot fan 'e naasje besletten. Op dy dei waard har ûnleauwe troch God ûntmaskere, om't, warskôge troch de beskriuwing neamd yn Jesaja 53, de naasje en har religieuze geastliken har skuldich makken oan in ferskriklike minachting foar it profetyske wurd. En Israel wie it earste slachtoffer fan dizze profetyske minachting, letter wer fûn, yn 1843, foar it protestantske leauwe dat benammen yn 'e Feriene Steaten fêstige wie.

De presintaasje fan Jezus oan 'e mannichte foarmet in kaaimomint yn it rêdingsplan dat God taret hat. De wûnen, dy't syn bloed al streamme litte, binne al de tekens fan 'e straf foar de sûnden dy't Hy draacht yn plak fan allinnich syn útkarden. Jezus wurdt sa presintearre oan it leauwe fan minsken, oft se oanwêzich of ôfwêzich binne. De betsjutting fan syn wûnen wurdt dúdlik oanjûn yn Jesaja 53:4: " *Dochs hat Hy ús fertriet droegen en ús fertriet droegen; dochs hawwe wy Him beskôge as slein, troch God slein en bedroefd.* " As dizze tekst net bestie, soe Israel ekskús makke wurde foar syn flater, dy't ek yn dit fers foarspeld is. Mar dit is net it gefal, en dit fers tsjûget tsjin it Joadske folk, want it bestiet en jout útlis dy't God biedt oangeande de missy dy't taret is foar de Joadske Messias.

Jesaja 53:6: " *Wy allegearre binne as skiep dwaald gien, elk keart syn eigen wei; en de Heare hat de ûngerjuchichheid fan ús allegearre op Him lein.* " Jesaja lit ús de Messias sjen yn it byld fan " *it Lam dat de sûnde fan 'e wrâld fuortnimt* ", mar ek de " *Goede Hoeder* " dy't " *syn libben deljout foar syn skiep* " neffens Johannes 10:14-15: " *Ik ken myn skiep, en sy kenne my, lykas de Heit my ken en ik de Heit ken; en ik jou myn libben del foar myn skiep.* " Mar de fersen dy't folgjende foltôgje dit projekt: Fers 16: " *En oare skiep haw ik, dy't net fan dizze keppel binne; dy moat ik bringe, en sy sille nei myn stim hearre, en it sil ien keppel wêze, ien hoeder.* " Dit fers bewiist dat heil oanbean wurde soe oan 'e heidenske folken en dit waard berikt troch de betingsten dy't fêststeld waarden troch it nije ferbûn basearre op it ferzoenende bloed fan 'e Messias of Kristus, mei de namme Jezus; in namme dy't betsjut: YaHWÉH rêdt. Let op 'e ymplikaasje fan 'e kwalifikaasje: " *Ik moat har bringe.* " It bewiist dat Gods plan is om de heidenen te bringen om mei te dwaan oan it Joadske Israel; en net oarsom. Fersen 17 en 18 foegje ta: " *De Heit hâldt fan my, om't ik myn libben deljou, om't ik it wer nimme kin.* " *Nimmen nimt it fan My ôf, mar Ik liz it út Mysels ôf. Ik haw de macht om it ôf te lizzen en Ik haw de macht om it wer op te nimmen* , lykas *Ik it fan Myn Heit ûntfongen haw.* " De skyn wie ferskriklik misliedend; wa soe tocht hawwe dat dizze kneusde en misfoarme man yn him hie " *de macht om syn libben ôf te lizzen en it wer op te nimmen ?* " In lêzer fan 'e Bibel dy't Gods plan ken, en om't sa'n persoan net bestie, wie it Jezus sels dy't dizze dingen nei syn opstanning oan syn learlingen en apostels útlein hat.

Op it momint fan dizze presintaasje fan Jezus presintearret Pilatus him troch te sizzen: " *Sjoch de man!* " It momint is plechtich, yn syn jammerdearlike uterlik draacht en fertsjintwurdiget Jezus it lot fan 'e minskheid dy't syn ivichheid wurdich achte wurdt. Hy makket him klear om syn libben te jaan yn ekstreme pine, om te beteljen foar de skuld fan Adam en Eva; de sûnde dy't derfoar soarge dat se it rjocht om ivich te libben ferlearen. En de unike wearde fan syn persoanlike libben, frijsteld fan alle sûnde, dat is, perfekt rjochtfeardich, jout him de mooglikheid om net ien siel te rêden, mar de mannichte sielen fan syn útkarden. It libben dat troch dizze ferlossing krigen wurdt, giet oer de twa opienfolgjende libbens, it ierdske libben en it himelske libben dat ivich duorje sil. Geastlik is de man dy't oan 'e Joadske mannichte presintearre wurdt de nije Adam dy't komt om te slagjen dêr't Adam en Eva mislearre hiene. De oarsaak fan har mislearring wie ûngehoorzaamheid oan Gods ferbod " *om de frucht fan 'e beam fan 'e kennis fan goed en kwea te iten.* " Dizze kear ken de konkurrint syn fijân

dy't hy altyd witten hat hoe't er wjerstân oan jaan moat. Sûnt syn berte wit Jezus dat hy kaam om de duvel en syn minsklike en ingelske ynstruminten te bestriden. Oan it begjin fan syn tsjinst, doe't hy yn in fisioen yn 'e ferlieding kaam, joech hy him net ta, hy wjersteane, en hy wûn syn striid oerwinnend. De striid dy't hy no winne moat is folle dreger; de dea dy't him wachtet is de meast ûndraachlike yn termen fan pine. Mar sûnt de jûn dêrfoar, yn 'e tún fan Getsemane, hat hy úteinlik syn beslút nommen en sil hy oant it ein gean om syn útkarden te rêden. Litte wy nochris sjen nei dizze beskriuwing fan Kristus dy't oan 'e Joadske mannichte presintearre wurdt: "*Doe kaam Jezus derút, mei de kroan fan toarnen en it pearse kleed. En Pilatus sei tsjin harren: 'Hjir is de man!'*" It pearse kleed is net syn eigen fleis; it is allinich in klean dy't oer syn skouders smiten binne en him it uterlik fan in kening jouwe, mar tagelyk alle sûnden fan syn útkarden symbolisearje dy't op him bekind binne. Yn dit aspekt fertsjintwurdiget Jezus it absolute tsjinoerstelde fan wat keninglikens fertsjintwurdiget yn 'e libbens fan sûnders. En it meast fernuvere foar it ierdske tinken is dat Jezus himsels frijwillich joech foar dizze fernedering en degradaasje fan syn persoan. Hokker ierdske kening soe ree wêze om itselde te dwaan? Tidens syn tsjinst sribbe Jezus dernei om syn útkarden himelske wearden te ûntdekken. Uteinlik, de jûn foar dy dei, wosk hy de fuotten fan syn apostels, en sette sa alle wearden fan 'e moraal dy't hearsken op 'e ierde fan opstannige minsken, skieden fan God, omkeard. Troch de mûle fan Pilatus wiist God de Kristus oan dy't hearskjend wie oant de dea om him te presintearjen as it perfekte foarbyld fan 'e minske neffens syn hert en al syn wearden.

De twadde útwikseling

Johannes 19:7-8: "*De Joaden antwurden him: Wy hawwe in wet, en neffens ús wet moat hy stjerre, om't hy himsels ta de Soan fan God makke hat.*" Doe't Pilatus dit hearde, **naam syn eangst ta**. Dizze eangst wurdt ferklearre troch it feit dat Jezus syn titel fan "**kening fan 'e Joaden**" al befêstige hat en boppedat leart Pilatus dat hy bewearde de "**Soan fan God**" te wêzen. No, oars as de Joaden dy't allinich leauwe yn 'e iene skeppergod, is Pontius Pilatus in heidske man dy't wend is oan 'e riten dy't wijd binne oan ûntelbere godheden dy't heidske folken tsjinje en freze. It idee dat ien fan dizze godheden op syn paad ferskynde, wie genôch om him "bang te meitsjen". Want yn dizze saak stiene de ûnleauwigen oan 'e Joadske kant, net oan 'e Romeinske kant. Gewoanwei wiene dizze Romeinen net op in Joadske manier leard, en har religioziteit bestie út it tsjinjen fan spesjalisearre godheden, lykas Bacchus de god fan 'e wynstôk, of Aesculapius de slangegod; allerlei kwaliteiten en gebreken waarden fergodlike, en dizze tsjinstelling dy't yn 'e minske waarnommen waard, hie dus syn oarsprong yn 'e ûnsichtbere goaden, om't foar dizze heidenen de ôfbyldings allinich fisuele stipen wiene dy't de wiere ferburgen godheden fertsjintwurdigen.

Yn panyk is it dizze kear Pilatus dy't Jezus hastich ûnderfreget. Johannes 19:9: "*Hy gie wer it pretorium yn en sei tsjin Jezus: 'Wêr komst wei?' Mar Jezus joech him gjin antwurd.*" Pilatus syn eangst is dúdlik yn 'e fraach dy't er oan Jezus stelt: "**Wêr komst wei?**" net 'Wa bisto?' Hy ferwachte in antwurd lykas: 'Fan Olympus, dêr't ik ûnder de goaden wenne haw,' mar Jezus bliuwt stil en antwurdet

net. Earder gerêststeld troch dizze stilte, ferfangt Pilatus syn yrritaasje eangst, en wy lêze yn Johannes 19:10: " *Pilatus sei tsjin him: 'Sprekkestû net mei my? Wittestû net dat ik de macht haw om dy te krusigjen en dat ik de macht haw om dy frij te litten?'*" » Dit binne de wurden dy't Pontius Pilatus foar God feroardielle sille, om't hy erkent dat hy de folsleine macht hat om " *him te krusigjen of frij te litten* ." Dizze wurden soene elke normale man ferskrikke. En konfrontearre mei dizze bedriging hie Pilatus altyd gedrach fan skrik of krekt oarsom, seldsumer, fan arroânsje sjoen. Mar Jezus bringt him yn ûnstjoer, om't er noch mei skrik noch mei arroânsje reagearret en mei syn kalme en freedsume stim him de wierheid fertelt: Johannes 19:11: " *Jezus antwurde: 'Jo soene hielendal gjin macht tsjin my hawwe, as it jo net fan boppen jûn wie* . *Dêrom, wa't my oan jo oerleveret, hat in gruttere sûnde* . ' Syn antwurd is net arrogant, it is gewoan logysk en boppedat, troch ' *de macht dy't fan boppen jûn is* ' op te roppen, lit Jezus sjen dat hy ek leaut yn 'e ûnsichtbere godlike macht; eat dat de heidenske oanbidder fan falske godheden dielt. Mar Jezus syn wurden befêstigje de feroardieling fan Pilatus, om't hy ek ' *in sûnde* ' begeit troch in ûnskuldige man oan 'e dea oer te jaan. De skuld fan 'e Joaden dy't dizze dea organisearren en easken, is lykwols folle grutter; harren sûnde is folle " *grutter* ". De sûnde is folle " *grutter* ", en dizze skuld sil betelle wurde troch de dea fan 'e Joadske naasje; de dea fan har befolking en de fersprieding fan har oerlibbenen oer de bewenne ierde fan it jier 70 oant 1948.

Yntrigearre troch it edele en freedsume gedrach fan Jezus, sjocht Pilatus yn syn antwurden allinnich wiisheid en in ûnrêstichmakende en ûntwapenjende logika fan 'e wierheid. Foar it earst yn syn libben sjocht er mei eigen eagen in folslein ûnskuldige man dy't de Joaden him freegje om te krusigjen. En Johannes 19:12 tsjûget fan syn oardiel: " *Fan dy tiid ôf besocht Pilatus him frij te litten. Mar de Joaden rôpen it út en seine: 'As jo him frijlitte, binne jo gjin freon fan Caesar. Wa't himsels ta kening makket, ferklearret himsels tsjin Caesar* . '" Eangst foar dizze Romeinske Caesar sil Pilatus definityf liede om it fersyk fan 'e Joaden yn alle opsichten te folgjen, en Jezus sil nei de foet fan 'e berch Golgotha brocht wurde om dêr krusige te wurden.

Fanút dizze tige wichtige útwikseling tusken Jezus en Pilatus moatte wy de ekstreme iepenhertigens fan beide sprekkers ûnthâlde. En yn in tiid dat hy ta de Joaden spruts yn faak misferstane gelikenissen, útdrukke Jezus himsels yn folslein dúdlike taal yn syn opmerkings oan Pilatus. Dit, wylst hy wist dat syn útlis neat feroarje soene yn syn stjerlike bestimming, dy't hy akseptearre hie. En syn karakter, fan herte en oprjocht, markearret nochris syn útsûnderlike godlike persoanlikheid. Hy bliuwt iepenhertich en oprjocht yn elke situaasje en tsjûget sadwaande dat hy wier de sichtbere útdrukking is fan godlike wierheid.

It is tiid om werom te gean nei dizze útspraak fan Jezus dy't tsjin Pilatus sei: " *Ik bin berne en bin nei de ierde kommen om tsjûgenis te jaan fan 'e wierheid* ." De Bibel sitearret faak dit wurd " *wierheid* ", altyd keppele oan God sels, syn wet, syn geboaden, en hjir yn 'e foarm fan 'e útfiering fan syn rêdingsplan. Dit wurd fertsjinnet it om yn absolute tsjinstelling pleatst te wurden ta de leagen dy't de duvel en syn wearden, syn skema's en syn ferrifelingen karakterisearret. Mar om de wiere betsjutting fan dit wurd te begripen, moatte wy de wurkingen fan 'e Geast fan God ûntdekke, wêryn't it wurd leagen folslein útsletten is. Syn gedachte

en syn wurd binne kreatyf, en wat dizze gedachte of wurd skept is yn perfekte oerienstimming mei wat it bedoeld wie te wêzen. God tolerearret gjin ynkonsistinsje, om't hy unyk konsekwint is fan natuere. Dêrom moatte syn plannen, foar syn oantlit, yn perfekte oerienstimming mei wat se bedoeld wiene te wêzen yn syn geast, útfierd wurde. Dizze ferfoarming fan syn plan waard offisjeel en iepenbier djoer betelle troch Mozes, dy't troch God feroardiele waard om it lân Kanaän net yn te gean. Dit komt om't hy twa kear de rots fan Horeb sloech, wylst de twadde kear de opdracht fan God gewoan wie om mei him te praten om it kostbere wetter te krijen, sûnder dat alle fleis stjert oan útdroeging. Foar God hat de wierheid dizze eask en, begripend it, soargje syn útkarden derfoar om dit prinsipe te respektarjen. God wurdearret ús respekt foar detail as dit respekt allinich it doel hat om him te behagen. Syn útkarden meitsje har klear om de ivichheid yn syn selskip te libjen, en dizze tarieding bestiet út it witten wat him behaagt, wat him freugde en lok bringt. En fan it begjin oant it ein tsjûget de Bibel dat God de leafde fan syn útkarden identifisearret mei harren hearrigens. Hy is dizze godlike Heit oan wa't syn bern legitiem en logysk hearrich wêze moatte sûnder syn ferwachtingen te ferdraaien of te ferrieden. De wierheid fereasket dat Gods bern har gedrage lykas Gods bern moatte, yn alle logika fan harren godlike Heit. God ferklearre: " *safolle as myn wegen tsjin jo wegen binne ...*" Gods oarsprong is perfekte suverens, mar de minsken dy't hy op ierde ferlost, binne sûnders berne en dêrom fersmoarge troch sûnde. Wy kinne ús dan bewust wurde fan 'e enoarme transformaasjes dy't ús ierdske natuer ûndergean moat. En dizze transformaasje fan ús kweade natuer wurdt lestich makke troch it feit dat wy libje yn in ôfgryslke kollektive sfear dy't markearre wurdt troch sûnde. De minskheid wol altyd mear frijheid en it produseart mear kwea en lijen. De offisjele kristlike religys fine harsels yn 'e situaasje fan Pontius Pilatus, dy't net wist dat hy mei God spruts. Sûnder hearrigens en it winsk om him te hearrigjen, is it kristlike leauwe net mear wurdich as it minste fan it Romeinske of oare heidendom, en boppedat makket dizze basis fan kennis it noch skuldiger. Fan âlds ôf hat it wiere leauwe rêste op in yndividuele bân dy't weefd is mei dizze iepenbierjende God, tige easken yn 'e namme fan syn perfeksje. Syn ivige projekt rêst folslein op 'e ymplementaasje fan dizze perfeksje. Mei de easken dêrfan moat de kandidaat foar it ivige libben it oanpasse of ôfswarre.

Yn syn iepenbiering symbolisearret God " *de wierheid* " dy't syn útkarden fan himelske en ierdske oarsprong ûnderfine mei it byld fan in " *see fan glês sa dúdlik as kristal* " yn Iepenbiering 4:6. Better as alle wurden iepenbieret dit byld de ferbining dy't " *wierheid en perfekte suverens* " ferbynt, twa ûnskiedbere kwaliteiten foar God. Yn Johannes 13, ûnder de namme " *woldiedigens* " of " *karisma* ", jout Jezus ús in beskriuwing fan 'e kwaliteiten fan " *de wierheid* " dy't neffens God libbe wurdt. En dizze kwaliteiten bepale de mooglikheid fan kollektyf lok wêrfan allinich de útkarden profitearje sille, om't Jezus har mei har gearwurking nei syn byld, dat fan syn godlike karakter, feroare sil hawwe.

God is Geast en in ûnbeheinde tinkende geast. Yn tsjinstelling ta him is de minske ôfhinklik fan syn eagen en syn fiif sintugen; de gedachten fan oare minsken wurde geheim en mysterieus hâlden, om't se net sichtber binne foar it minsklik each. Mar as dit ûnmooglik is foar minsken, is it net foar God, foar wa't

kennis begjint op it nivo fan tinken en sels foardat it foarme wurdt yn 'e geasten fan syn skepsels. It is dizze situaasje dy't Jezus derta bringt om ús te learen dat sûnde begjint fan it ferskinen fan syn idee yn har geasten. Yn Mattéus 5:27-28 jout Jezus ús dit foarbyld: " *Jimme hawwe heard dat der sein is: 'Do meist gjin oerhoer begaan.'* Mar ik sis jimme dat elkenien dy't nei in frou sjocht om har te begearen, al oerhoer mei har yn syn hert begien hat. " Dit kin minsken fernuverje, mar foar God binne de gedachten fan syn skepsels al in útdrukking fan har libben. Dêrom makket hy, oars as minsklike praktyk, gjin ûnderskied tusken de kweade gedachte dy't yn 'e geast foarme wurdt en de werklike útfiering dêrfan, dat is, de oergong nei aksje. Jezus iepenbiere dit idee en stimulearret syn útkarden om har gedachten te suverjen. De wierheid neffens God giet folle mear oer de suverens fan it tinken as oer de suverens fan it fleis, dêr't minsken it grutste belang oan hechtsje. Mar yn Mattéus 15:20 learde Jezus it tsjinoerstelde, en rjochtfearde syn apostels dy't har hannen net waskje foar it iten, lykas de hypokrityske Farizeërs har ferwyten, om't se sels ûnrein waarden troch de wurden dy't út har hert kamen. De suverens dy't foar God wichtich is, is in gehiel, sawol fleislik as geastlik. Yn syn ferwyten ferwiist Jezus nei it feit fan it útwendich waskjen fan 'e skûtel, mar it negearjen fan 'e ynderlike steat. Dit is wer in gefolch fan 'e suverens fan 'e wierheid dy't yn 'e praktyk brocht wurdt. Foar God is de mentale steat likefolle wurdich as de fysike steat, wêrfan de soarch it respektearjen fan 'e dieet- en sûnensregels omfettet dy't hy troch Mozes skreaun hie. De praktyk fan dizze dingen foarmet noch altyd in foarm fan libbe wierheid dy't troch God fereaske wurdt, en sa kin men begripe dat syn opfetting fan wierheid alle aspekten fan it libben omfettet. Frij skepen, nimt it libben fan syn skepsels maklik frijheden mei dizze godlike standert fan wierheid, want it frije libben giet op paden dy't gefaarlik binne foar de siel en genietet net fan 'e feiligens fan in twongen paad lykas de rails fan in trein. Dêrom noeget Jezus syn útkarden út om te sjen en foarsichtich te wêzen, om't de dyk glêd is en fan 'e dyk ôfglide maklik en ienfâldich is.

De wierheid neffens God leit ek yn syn kar foar skieding fan soarten. Fan it begjin fan syn skepping ôf skepen God bistesoarten foardat hy de minske nei syn byld foarme. Bistesoarten kenne gjin pervers gedrach; se reprodusearje binnen har soarte en dogge gjin kwea. Perversje is in strikt minsklik defekt, om't it in gefolch is fan minsklike yntelliginsje, dy't pervers wurdt sa gau as it kweade gedachten berte jout, ûnnatuerlik en tsjin 'e regels dy't troch God fêststeld binne. Seksuele ôfwikingen feroarje de libbene wierheid yn in libbene leagen; neffens it byld hat de trein de rails ferlitten dy't syn feiligens garandearren. De siel, slachtoffer fan dizze frucht makke troch frijheid, wurdt in swalkjende stjer dy't beweecht sûnder te witten wêr't er hinne giet. Jezus kaam om sielen te rêden fan 'e ferskate fallen dy't troch de yndividuele frijheid fan minsken set binne. Hy presintearre ús de godlike standert fan syn wierheid, en sûnt dy dei binne dejingen dy't syn rop hearre en derop reagearje "werberne yn 'e wierheid", mar yn in keazen status as slaaf fan God. Dizze tige geastlike útdrukking betsjut dat se harsels dea beskôgje foar de noarmen fan in libben fan sûnde en, mei God, har libben opnij bouwe op 'e godlike wearden dy't troch Jezus Kristus iepenbiere binne. Mar dizze wearden binne net nij; de teksten fan it âlde ferbûn hawwe se al

útdukt troch de letter fan 'e Bibel, de letter fan 'e wet skreaun troch Mozes. Wat dizze skriftlike tsjûgenissen miste wie in perfekt model foar har tapassing; en Jezus kaam om it te belichamen. Sa naam " *de wierheid* " in konkrete, sichtbere minsklike foarm oan en krige ek effektiviteit yn it feroverjen fan 'e herten fan 'e útkarden dy't troch God selektarre wiene, troch de unike namme fan Jezus en syn bloed dat op Golgotha fergetten waard. Jezus sels fette dit prinsipe gear troch oer himsels te sizzen: " *Ik bin de wei, de wierheid en it libben; nimmen komt ta de Heit útsein troch My* ." Dizze lear gie deroan foarôf, om't yn it âlde ferbûn de godlike wierheid al leard waard, en de persoan fan 'e krusige Kristus ek profetysk oanwêzich wie yn it aspekt fan it laam dat alle dagen as brânoffer oanbean waard, en twa kear deis fan 24 oeren, yn 'e jûn en yn 'e moarn. Dit offer wie "ivich" en it soe net ophâlde oant it ferfongen waard troch Jezus Kristus waans dea it ultieme " *ivich* " offer folbrocht. Yn him feroardielde God sûnde, en nei him waard it dieroffer folslein nutteloos. De ferlinging dêrfan wie neat mear as in bewiis fan wegering om it rêdingsplan te erkennen dat troch God betocht en útfierd wie. Nei Jezus Kristus waard it offerjen fan dierenoffers in oarsaak fan feroardieling troch God en syn flok rekke sadwaande de hiele opstannige Joadske naasje, dy't yn 70 troch Romeinske troepen ferneatige waard, yn oerienstimming mei de profetyske oankundiging sitarre yn Dan. 9:26: " *En nei twaënseistich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil gjin opfolger hawwe* . It folk fan in hearsker dy't komme sil, sil de stêd en ~~it hillichdom ferneatigje~~ . " **hilligens** , en syn ein sil komme as mei in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch .

De minachting dy't toand wurdt foar Gods " **wierheid** " is altyd djoer betelle troch folken, sels yn ús tiid dêr't in kollektive straf krekt begûn is, begjinnend yn Oekraïne. Fan doe ôf fynt it ûntrouwe kristlike Westen himsels yn 'e situaasje fan it Joadske folk, yn 'e kontekst fan harren progressive ferneatiging ûnder lieding fan kening Nebukadnessar, de V. Poetin fan dy tiid.

Jeremia 8:14-15: " *Wêrom sitte wy stil? Kom byinoar, en lit ús yn 'e fersterke stêden gean en dêr ferneatige wurde! Want de Heare ús God hat ús ta de dea foarskreaun ; Hy hat ús it wetter fan gal drinke litten, om't wy tsjin de Heare sûndige hawwe . Wy hawwe wachte op frede, mar der is neat goeds; op in tiid fan genêzing, mar no is der skrik* . " ! »

Dit ûnderwerp fan wierheid is wiidweidich, en de brek mei God hat ûnbidige gefolgen. Wylst God suverens, transparânsje en in oprjochte en hertstochtlike karakter ferheft, ûntwikkelje populaasjes dy't fan Him skieden binne karakters dy't folslein tsjinoersteld binne. Minsken binne falsk, ûndogensk en misliedend wurden; se dogge as oft se immen oars binne as harsels, en libje har libben as in rol om te lykjen op it bewûndere model fan 'e tiid. It gefolch fan dizze wiidfersprate basisfalskheid is de yntinsivearring fan skiedingen en brekken ûnder pearen dy't tegearre libje sûnder offisjeel troud te wêzen. De reden is ienfâldich: se trouwe of wenje mei ien oant de dei dat se ûntdekke dat dizze persoan net mear deselde is. Dit is it ûnûntkomber gefolch fan it spyljen fan it eigen libben as in rol, ynstee fan gewoan ús wiere aard en persoanlikheid te akseptearjen. Yn 'e teloarstelling dy't men tsjinkomt, wurde gewelddiedige reaksjes generearre.

Moderne minsklike relaasjes basearre op it gebrûk fan "yninternet"-netwurken hawwe dizze maskerade dy't persoanlikheid ferberget enoarm befoardere. En te faak teloarsteld troch har relaasjes, lûke minsken har werom yn harsels yn in kommunikatieve bitterheid. Dan moatte se beseffe dat dizze ôfgryslke frucht fan harren maatskippij allinnich te tankjen is oan harren minachting foar de God fan 'e wierheid, dy't in boaiemleaze boarne fan wiisheid foarmet en allinnich de regels ken dy't lok befoarderje. Yn 'e Bibel hienen alle minsken dy't God leaf hie dizze natuerlike rjochtfeardigens en ienfâld dy't har leaflik meitsje. Sei Jezus net: "*Sillich binne de suveren fan hert, want sy sille God sjen*"? En hjir moat ik betinke dat de suverens dy't troch God ferheven wurdt earst moreel en twadde fleislik is. Ik bin hjir de oarder oan it korrigearen dy't leard wurdt troch it falske katolike leauwe, dat noait opholden is mei it ferrifelfjen fan kristenen troch de oandacht te rjochtsjen op 'e sûnde fan it fleis. Oarspronklik begon it yn minsklike geasten it idee te fersprieden dat de erfsûnde fan seksuele aard wie, yllustrearre troch de no populêre útdrukking "de appel bite". En ik herinnerje jo deroan dat dizze oanpak befêstige waard troch de ferdûbeling fan fleislike sûnde yn syn transformearre ferzje fan 'e tsien geboaden fan God. Dit, om't syn suvere en ienfâldige ûnderdrukking fan it twadde gebod it twong om ien út te finen, om it te ferfangen. It naam sa it ûnderwerp fan seksualiteit om it de fleislike sûnde par excellence te meitsjen. Jo moatte lykwols begripe dat de praktyk fan knibbeljen, foar falske hilligen dy't himelske geasten wurden binne dy't yn werklikheid allinich minne ingels binne, in sûnde fan it fleis en de geast foarmet; om't it giet om in ôfgoaderij, fysike en mentale hâlding dy't troch God feroardiele wurdt yn dit twadde gebod, dat net ferdwûn is yn 'e Skriften fan' e Bibel en yn 'e gedachte fan God; Exo. 20: 4 oant 6: "*Jo sille gjin snijde ôfbylding meitsje, of hokker likenis dan ek fan wat dan ek dat boppe yn 'e himel is, of dat hjirûnder op' e ierde is, of dat yn it wetter ûnder de ierde is. Jo sille jo net foar har bûge of har tsjinje; want Ik, de Heare, jo God, bin in oergeunstige God, dy't de ûngerjuchichheid fan 'e heiten besiket oan' e bern oant it tredde en fjirde geslacht fan dyjingen dy't My haatsje, en genede toant oan tûzenen fan dyjingen dy't My leafhawwe en myn geboaden hâlde.*" It is dreech te leauwen dat minsken it weagje soene om in tekst te ferwiderjen dy't oarspronklik troch de finger fan God op 'e stiennen tafels skreaun wie, mar dat is wat de pauselike macht die. Dizze ferrifeling feroaret lykwols neat en God skriuwt sûnde en de dea dy't dermei gepaard giet ta oan de oertreders fan syn geboaden. Dan moatte wy beseffe dat de treurige steat fan ús Westerske maatskippijen te tankjen is oan de falske lear fan ús falske kristlike religys dy't, foar minsken, in falske skyn fan hilligens oannamen dy't Jezus Kristus mei grutte oanhâldendheid yn syn Iepenbiering oanklaagt. Yndied, yn Iepenbiering 9: 1 oant 11, dêr't Jezus it tema fan 'e "*fyfde trompet*" presintearret dy't giet oer it protestantske leauwe dat sûnt de maitiid fan 1843 ôfwiisd en oan 'e duvel oerlevere is, fernimme wy it gebrûk fan 'e term "**as**" 9 kear yn 11 fersen; foarbyld fers 8: "*Se hienen hier **as** frouljushier, en har tosken wiene **as** liuwetosken.*" Untsifere seit dizze boadskip: "se hienen in uterlik (*hier*) fan tsjerken (*froulju*), mar wiene, paradoksaal genôch, fûl (*tosken*) en sterk (*liuwen*)." Dit oanhâlden feroardielt in falske, misleidende skyn dy't Jezus dúdlik útdrukt yn Iepenbiering 3:2, troch te sizzen: "*Jimme dogge as libbene en jimme binne dea*"

." Mar it moat ek opmurken wurde dat yn Iepenbiering 8:8, de pauselike ynstelling yn 538 fan 'e " *twadde trompet* " ek de term " *as* " omfettet: " *De twadde ingel blies. En eat as in grutte berch dy't mei fjoer baarnde, waard yn 'e see smiten; en it tredde diel fan 'e see waard bloed.* " En de fermelding fan dizze term " *lykas* " is des te rjochtfeardiger om't it pauselike Roomsk-Katolike leauwe de earste foarm wie fan 'e misleidende en falske usurpaasje fan 'e Utkarde, de Tsjerke of Gearkomste fan Kristus, yn 'e hiele skiednis fan it kristendom. Uteinlik moatte wy betinke dat dizze frucht fan misleidende falskheid allinich ferskynt yn 'e ynstelling yn kwestje nei't it troch Kristus ôfwiisd is om oan 'e duvel oerlitten te wurden. Ek moat ik jo der oan herinnerje dat dit treurige lot de offisjele ynstelling fan it "Sândedeis Adventistyske" leauwe foar it lêst oangie sûnt it jier 1994, bepaald troch de profetyske " *fiif moannen* " of 150 jier fan Iepenbiering 9:5-10. Nei't it yn 1995 by de troch God ferflokke ekumenyske alliânsje kaam, presintearret it dêrom op syn beurt dizze falske skyn dy't troch Jezus Kristus, de God fan Wierheid en transparânsje, feroardiele wurdt.

Myn reaksje op it nijs fan 15 juny 2022

De trúkjes fan 'e Frânske Scapin

De presidintsferkiezings hawwe E. Macron wer foar fiif jier oan it roer fan Frankryk set. Yn dit lân dat profetysk troch God ferflokt is fanwegen syn smaaak foar oermjittige frijheid, is minsklike kar allinich de úterlike wjerspegeling fan in godlike wil dy't elkenien kin fermimme, troch it feit dat E. Macron twa kear op rige **by fersin keazen waard** tsjin it Nasjonaal Front fertsjintwurdige troch Marine Le Pen. Foar dizze arrogante, karriêreistyske en oannimmende jonge man makket it net folle út hoefolle Frânsen him stypje; allinich it resultaat docht der ta, hy is keazen. Hy hie syn ûnearlike aard al iepenbiere troch te bewizen dat hy net folle skele oer de ûngelikens fan 'e maatregel dy't hy oan bedriuwen foarstelde. Neffens syn wurden moatte dejingen "dy't koenen" hûndert euro oan stipe jaan oan har earne arbeiders, yn 'e tiid fan 'e "giele hesjes" slachtoffers fan 'e ekonomyske krisis. Spitich foar dejingen dy't it net krigen. Wy hawwe hjir in moai foarbyld fan it gebrek oan earlikens yn dit karakter. Hy leaude sels, tidens syn earste termyn, dat de stimmen dy't foar him útbrocht waarden, wêrby't Marine Le Pen ôfwiisd waard, him geunstich wiene. En ienris wer keazen, tocht er dat alles in foarbeskaaide konklúzje wie. En no, tidens de wetjouwende ferkiezings, ûntdekt er dat in grut tal Frânske manlju en froulju syn LREM-partij gjin absolute mearderheid jaan wolle. Oant no ta is it him slagge om de mieningen fan it folk te ferrifelen en te manipulearjen troch televyzjesjes te organisearjen dy't altyd geunstich foar him binne, lykas de skyn fan syn "grutte debatten" of leaver "grutte monologen". Sa tûk as in aap of Satan, mjit er ûngemaklike situaasjes en besiket er de oandacht fan it Frânske folk ôf te lieden, lykas bliken docht út de folbrochte feiten yn dizze wike tusken de twa rondes fan ús wetjouwende ferkiezings. De miening fan it ûnderfrege publyk, nei't er in fijannige posysje oan it ljocht brocht hat, hat de jonge presidint ûntdutsen dat in wichtige mearderheid fan it folk him net leuk fynt, him sels hatet. Dus wat docht er? Hy flechte út 'e ûnnoflike situaasje

en organisearre in reis nei Roemenië om Frânske soldaten te moetsjen dy't yn dat lân basearre wiene, op in NATO-basis. Yn militêre taal oefene hy in ôfliedingsstraty, en wittende dat alle media har oandacht op him rjochten, brûkte hy se om de Frânsen te oertsjûgjen dat, as kriichshear, har foar in part ferlerne stipe needsaaklik wie. Ienfâldiger sein, hy "mijde" de Frânsen en gie ûnder bûtenlanners de oanbidding en earetekens sykje dy't hy oanbea. Beslútfoarmingsmacht is bedwelmend, en "appetit komt mei iten", sa't it populêre sprekwurde seit. Want it wie om dizze respektfolle en ûnderdanige earbied te krijen dat hy de presidint fan 'e Frânsen wurde woe; hoewol hy sels "syn ûnûnderfining en ûnrjypheid" erkende en erkende. It resultaat dat troch syn feardigens krigen waard, tsjûget fan syn wurden. Tidens de twa jier fan 'e Covid-19-firusoanfal blokkearre hy de ekonomyske funksjonearring fan it folchsume en ûnderdanige Frankryk, dat hy ferneatige, en himsels beskûlde troch him te ferbergjen efter de besluten fan in sûnensjunta. Doe't de oarloch yn Oekraïne útbriek, nei't it de Russyske reus optein hie, neffens syn ferneamde "tagelyk"-prinsipe, keas hy iepenlik de kant fan Oekraïne, en folge sa it stânpunt fan 'e Europeeske Kommisje. Om't hast alle folken it foarbyld folgen, waarden wapens jûn om Russen te deadzjen. Mar dit hinderde him net om te leauwen dat hy "tagelyk" syn neutraliteit koe beskermje troch tillefoanysk mei de Russyske lieder te praten. Yn dizze algemiene blinens, dy't boppe alles ûntstiet út in macht fan waan dy't troch God oplein is, moatte wy opmerke dat Frankryk en har Jeropeeske "partners", of leaver "konkurrenten", troch it bewapenjen fan har tsjinstanner slagge binne om it machtige Ruslân ta har deadlike fijân te meitsjen. De heul tichtby takomst sil dizze ferskriklike fisy fan dingen befêstigje dy't al troch God foarsein binne. Dit is te mear it gefal om't elkenien hjoed de dei al de ferswakking fan 'e Oekraynske troepen en de stadige mar echte feroveryjende opmars fan 'e Russyske troepen sjen kin.

It libben bringt alle dagen ferrassende ferrassingen mei. Ik hearde dat Paus Franciscus yn in iepenbiere ferklearring, doe't er frege waard oer de oarloch yn Oekraïne, de skuld ferdielde tusken de NAVO en Ruslân. Dizze fernuvere kreative analyse wurdt sûnder mis ferklearre troch it feit dat dizze paus Súd-Amearikaanske komôf hat; hy is gjin paus fan Jeropeeske, of better sein, Italjaanske, komôf lykas de mearderheid fan syn foargongers. Mar wat opmurken wurde moat, is dat de paus it eachpunt fan Poalen net dielt, dat tige katolyk is en ûnfoarwaardelik stipet fan syn Oekraynske "Siameeske twilling". Hy is lykwols noch fier fan it witten en erkennen dat de oarsaak fan it eskalarjende drama it straffen is fan syn "sneinsrêst", dy't op 'e earste dei fan 'e wike praktisearre wurdt yn 'e folchoarder fan tiid dy't troch God fêststeld is. Dit, ta neidiel fan syn wiere sabbat, dy't troch syn Fjirde Gebod ynsteld is. Mar syn lykwichtige oardiel bewiist syn persoanlike yntelliginsje; wat him noch skuldiger makket foar God.

Ik hear yn 'e media hieltyd wer sjoernalisten, politisy en saneamde "spesjalisten", ek wol "adviseurs", dy't sûnder ophâlden werhelje dat Frankryk en Europa net yn oarloch binne mei Ruslân. Wat in ôfgryslke hypokrysy! Dizze minsken witte dat as ús kanonnen, ús tanks, al ús wapens Russyske soldaten deadzje, wy meidogge oan 'e oarloch, mar wy moatte it folk gerêststelle om har goedkarring te behâlden. En it bêste bewiis is dat dizze bewapene stipe bedoeld is

om Ruslân, dat te machtich is om ferneatige te wurden, te twingen om te kapitulearjen, om't it it net ferneatigje kin. En de fêstberadenens om de striid dertegen troch te setten wurdt feroarsake troch de eangst om der ien dei troch ferneatige te wurden.

It ûnleauwe en de arroânsje fan 'e konsumintemaatskippij dy't yn it Westen makke is, hawwe laat ta in gefolch dat no pas dúdlik wurdt. Lang oertsjûge dat de oprjochting fan 'e EU it risiko fan in grutte oarloch yn Jeropa eliminearre hie, beëinige Frankryk de generalisearre militêre tsjinst, en alle Frânske politike en militêre liederen wiene derfan oertsjûge dat konvinsjonele wapens net mear brûkt wurde soene, útsein yn lytse operaasjes yn gebieten bûten Jeropa. It gefolch fan dizze misleidende yllúzje is dat Jeropa en de Feriene Steaten hjoed de dei net mear genôch hawwe fan dit soarte apparatuer, wylst Ruslân, troch God taret foar dit doel, in arsenaal fan tûzenen âlde wapens en nije, effektiver en ferskrikliker wapens produsearre hat. Dêrom is syn oerwinning tsjin 'e Jeropeeske folken wis en al foarsein troch God. Dúdlik hawwe de Westerske machten it ûnderskat, en dizze flater sil fataal foar har wêze.

Wy hearre net wat elke yndividuele Europeaan of Frânsman tinkt. Mar ferskillen fan miening oer de oarloch yn Oekraïne begjinne te ferskinen. Op 'e mediaplatforms ferskine minsken ien nei de oare dy't slachtoffer binne fan it prinsipe dat "ienheid krêft is". Mar wat Europa oanbelanget, binne syn krêft en macht yllúzjes. It jild dat de Westerske wrâld ryk makket, is net effektyf tsjin bommen en kûgels. En ús hiele Europa presintearret al de skyn fan dy " *kolos mei fuotten fan klaai en izer* ", dy't God oan 'e profeet Daniël presintearre om de wiere swakte fan 'e rike Westerske wrâld fan ús tiid te profetearjen, dy't acht jier foarôfgiet oan wat "it ein fan 'e wrâld" neamd wurde moat.

Dizze " *fuotten* " dy't foar in part út " *klaai* " en foar in part út " *izer* " besteane, profetearje tsjinoerstelde binêre skaaimerken dy't wy fine yn 'e politike gearstallingen fan Westerske lannen, wêrfan it meast typyske gefal dat fan 'e Feriene Steaten is, dêr't de polityk ferdield is tusken it "hurde" kamp fan 'e Republikeinen en it "sêfte" kamp, of mear sosjaal, fan 'e Demokraten. Yn Frankryk tsjinsprekt itselde ferskynsel rjochts en lofts en dit karakterisearret mear of minder alle Westerske demokrasyen. De hearskippij fan 'e mearderheid jildt, mar as de twa kampen hast lykweardich binne, lykas it gefal is yn 'e Feriene Steaten, wurdt de hearskippij dreger te akseptearjen en wurdt de demokrasy sels bedrige; it risiko op gewelddiedige botsingen nimt gefaarlik ta. (Dit wurdt befêstige troch de ynlûking fan 'e federale wet dy't abortus yn 'e Feriene Steaten autorisearret, datearre 24 juny 2022.)

It docht bliken dat Europa ferdield wurdt fanwegen Oekraïne, stipe troch katolike Poalen, waans symboal " *izer* " is, en it fredeskamp, fertsjintwurdige troch Itaalje en Dútslân, is yn dit gefal it symboal " *klaai* " wurdich. Wêr moatte wy it Frankryk fan E. Macron pleatse? Neffens syn ferliedlike "kameleon"-prinsipe, dat him net te klassifisearjen makket, heart it Frankryk fan de hear "tagelyk" yn beide kampen. Sûnt ik nei syn taspraken begon te harkjen, haw ik syn fermogen opmurken om elkenien te fertellen wat se hearre wolle. Hy praat, praat, betocht en seit alles, mar alles giet foarby en úteinlik slagget it him om syn petearpartners te ferlieden, mar net allegear. Yn alle gefallen wit hy hoe't er

konfrontaasje mei syn meast betûfte tsjinstanners foarkomme moat. Eins gedraacht hy him net allinich as in "kameleon", hy is ek sa ûntwykber as in "iel". It nijs fan 15 juny jout ús in goed foarbyld fan dizze beskriuwing. Yn syn offisjele taspraak yn Roemenië, dêr't er it probleem fan Oekraïne opropt, sjocht presidint Macron mar twa mooglikheden: dy fan it styppen fan Oekraïne mei wapenfoarrieden oant syn oerwinning en twad, dy fan it finen fan in diplomatike oerienkomst mei Ruslân. Ungelooflik genôch slút dizze jonge man in tredde mooglikheid út: dy fan Ruslân dy't de oerwinning tsjin Oekraïne wint, yn dit konflikt. En elkenien is noch ûnwitterder, Ruslân ynbegrepen, dat it ek hiel Europa ferslaan en ferpletterje moat, ynklusyf it Frankryk fan E. Macron. Noait is syn foarnamme "Emmanuel", wat "God mei ús" betsjut, sa misferstân west, om't it dúdlik is dat God net mei him is. Mar de presidintstitel en syn respekt fan 'e bline Frânsen tastean him alles ta, jo kinne begripe wêrom't ik him, by syn oankomst oan 'e macht, de namme joech: "Gravedigger" fan Frankryk; de lêste nasjonale lieder fan syn skiednis fan sa'n 1.600 jier dy't sadwaande ta in ein komt, op it momint fan it " *ein fan folken* " dat troch God foarsein is. Syn binêre fisy is ferflokt en hy negearet dat, foar God en syn útkarden, it getal twa ûnfolsleinens symbolisearret en it getal trije it symboal fan perfeksje.

Desennia nei de Twadde Wrâldoarloch wie Europa ferdield yn twa kampen, en yn it Easten luts Sovjet-Ruslân him werom en slút him op efter syn "Izeren Gerdyn". Lang eksploitearre en dominearre troch it, koestere Poalen in haat foar it lân dy't hjoed de dei wer oan it ljocht komt yn 'e oarloch yn Oekraïne. Syn symboalyske " *izeren* " byld en syn hjoeddeiske hurdens hawwe harren oarsprong yn 'e tiid dat it efter dit "Izeren Gerdyn" siet. De útwreiding fan 'e EU sil dêrom Europeanen betelje litte foar it lidmaatskip fan 'e eardere folken dy't troch de Russen ferovere binne. Want troch by Europa te kommen, brochten se har haat tsjin Ruslân en har winsk nei wraak mei. De kommende tiid sil lykwols úteinlik de hurde posysje dy't troch jonge Oekraïners ferdigene wurdt, rjochtfeardigje. Want op 'e lange termyn sille de Feriene Steaten Ruslân ferneatigje troch in nukleêre oanfal op syn grûngebiet. En eins hawwe dizze Oekraïners wer gelyk as se de Europeeske folken beskuldigje fan it werheljen fan 'e "München"-flater fan 'e Twadde Wrâldoarloch, want nochris binne de eangst en lafhertigens fan 'e rike Westerske folken de útwreiding fan 'e nije feroverer befoarderje; dizze kear Ruslân. Dizze eangst is dizze kear lykwols net yllegaal, om't it motivearre wurdt troch de Russyske bedriging basearre op har besit fan ferskrriklike kearnwapens. En it hichtepunt dêrfan is dat it earst ferneatige wurdt troch kearnwapens. Mar is it eins eangst en lafhertigens? No, nee, om't de wiere oarsaak is dat folken net ferienige binne nettsjinsteande har bewearing dat se dat binne (FN). Eins is it God dy't har skieden hat troch talen en yndividuele persoanlike belangen. En it is fanwegen dizze bysûndere belangen dat spontane kollektive ynset ûnmooglik makke wurdt, nettsjinsteande eardere alliânsjes en oerienkomsten. It moat opmurken wurde dat dit de lêste kear is dat de skieding fan folken har mienskiplike belutsenens by oarloch foarkomt, om't de oarloch dy't begjint har allegear ferneatigje sil. Dêrnei sil de tiid komme foar de lêste universele regearing dy't foarme wurdt troch de oerlibbenen fan 'e kearnoarloch.

Sûnt 1958 stiet Frankryk ûnder it bewâld fan 'e Fyfde ^{Republyk}. En dit rezjym hat syn ferneatiging taret. It ynstrumint fan dizze ferneatiging wie de oprjochting fan 'e Jeropeeske Uny. Want, ien nei de oare, hawwe de presidinten fan Frankryk prioriteit jûn oan relaasjes mei harren Jeropeeske tsjinhingers, en se hawwe ferwaarloaze om de belangen fan it Frânske folk te beskermjen. Frankryk hat sa mei syn ekonomyske en finansjele ruïne betelle foar syn universalistyske humanistyske ideologyske ijver. It woe "al it ellinde fan 'e wrâld" wolkom hjitte en dielt hjoed dizze ellinde, dy't allinich mar yntinsiver wurde kin. It hat in bytsje of gjin yndustry, is ôfhinklik fan Sineeske en Aziatyske ymporten, en is finansjeel ruïnearre, en libbet fan syn kolossale skuld. Boppedat is it net genôch bewapene en wurdt it sadwaande tige kwetsber foar oanfallen fan syn fijannen, folle talryker as it woe, of foardie, leauwe.

De oarloch yn Oekraïne daagt alle folken fan 'e ierde en harren lieder út, en elk kin syn eigen antwurd op dit ûnderwerp hawwe. Mar, nochris, God hat de dingen sa organisearre dat de situaasje sûnder oplossing liket, op deselde wize as dy't hy makke hat troch de Joaden yn 1948 werom te bringen nei it lân Palestina. Mar as foarbyld nimmed de lear fan God jûn oan 'e profeet Jeremia, dy't sei " *lit dyn libben dyn bút wêze* " en dy't it folk oanmoedige om de feroverer Nebukadnessar net te wjerstean, haw ik persoanlik allinich dizze fraach oan it Oekraynske folk: Wie it langstme nei ûnôfhinklikens fan Ruslân de priis wurdich dy't it Oekraynske folk al betelle hat; in ramp fan ferneatiging, dea en lijen dy't noch mear tanimme sil? En ienfâldiger, is frijheid it wurdich om der wer foar te stjerren? Ja te antwurdzjen is it op it nivo fan marteldea foar Kristus te pleatsen; wat Him net behaagje soe. Hoefolle langer sil it duorje foardat al dizze nei alle gedachten "yntelliginte" lieder tajaan dat Ruslân ûnsleinber is mei konvinsjonele wapens, dy't it yn gruttere hoemannichten hat as hokker oar folk op ierde? Wat har fêstberadenens om te winnen oanbelanget, is it op itselde nivo as dat fan Oekraïne. Wy sille dêrom in flinke hoemannichte politike en militêre posearring tsjûge wêze oant de ûnûntkomber wrâldwide konfrontaasje. En oangeande Frankryk en har bestimming, ik groet en jou eare oan Jezus Kristus, de ynspiraasje efter de namme dy't E. Macron jûn hat oan syn presidinsjele politike partij: "La République En Marche"; hy fertelde him gewoan net dat it rjochting " *de ôfgrûn* " wie, dat is, de ûntminskliking fan syn lân en, úteinlik, fan 'e hiele ierde. En dejingen dy't bliid binne mei de oardielen fan oarlochsmisdieden sille ta har kosten leare dat allinich de justysje fan 'e oerwinner hearsket.

Eins is it probleem mei ús generaasje yn it Westen dat it net mear yn steat is om him te befassen by in grutte, ûnoplosbere swierrichheid. Dit is it resultaat fan 77 jier frede en de ferovering fan egoïstyske frijheden troch saneamde "liberale" maatskippijen boud nei it Amerikaanske model. It opstannige bern, de "klapkop" dy't gjin ien mear krijt, wurdt grillich en koppich. Mar de klaai pot brekt úteinlik as er tsjin in izeren pot botst.

Diersymbolen waarden eartiids taskreaun oan 'e grutte lannen fan 'e Westerske wrâld, al by Michel Nostradamus. Foar Frankryk, de hoanne; foar Dútslân, de wolf; foar Ingelân, de liuw; foar Amearika, de earn; mar boppe alles, foar Ruslân, de bear. No, dizze bear sil wierskynlik net ferslein wurde troch ien fan 'e oare bisten, sels net troch in groepsoanfal.

Yn it lêste nijs, dizze tongersdei 16 juny, reizgen de steatshaden fan Frankryk, Dútslân, Italië en Roemenië nei Kiev om presidint Zelensky te moetsjen. Der waarden beloften dien dy't ûnmooglik wiene om nei ferrin fan tiid nei te kommen, wêrtroch't de oarloch opnij begûn waard en de falske hoop op in Oekraynske oerwinning ûntstie. Want de tiid fan Europa rint op, en syn ferneatiger is noch fol krêft en macht, om't God it taret hat op dit ferneatigjende wurk. Yn in tige fijannige en driigjende boadskip rjochte oan 'e liederen en Europeanen dy't hy, yn syn wurden, "ûntartich" beskôget, einige de eardere Russyske presidint Medvedev (oersetting: Bear) syn opmerkings mei dizze wurden: "de klok tikt..."; God koe it net better sizze, mar eins is hy it dy't sprekend en dy't dizze warskôging ynspirearret. Der sille nije wapenleveringen foar Oekraïne wêze en de idele belofte fan in akseptearre en stipe Jeropeeske kandidatur... ensfh.

Gods ferordeningen: Wier en falsk

De wiere ferordeningen fan God kamen út syn mûle doe't hy se oan Mozes de Hebrieusk diktearre. Nei him waarden al syn iepenbieringen ynspirearre oan syn tsjinstfeinten, de profeten, en God sels organisearre harren samling yn syn hillige Bibel, wêrfan it earste ferbûn oarspronklik yn it Hebrieusk skreaun wie en it twadde of nije ferbûn yn it Gryksk.

Yn tsjinstelling ta wat falsk leauwe yn aksje sjen lit, moatte al Gods ferordeningen yn oerweging nommen wurde. Sels as se ferâldere binne fanwegen de noarmen dy't fêststeld binne troch de universele kontekst fan it nije ferbûn. It ûntdekken fan it hiele projekt dat skreaun is troch Gods wil is gjin fergriemerij fan tiid, it is it fieden fan it leauwe. Yndied, leauwe wurdt fiede troch wissichheid, net troch twifel. En dizze wissichheid wurdt boud troch kennis fan it religieuze ûnderwerp. Allinnich op dizze manier kinne de útkarden har ûnderskiede fan de roppen dy't, neffens Jezus, tige talryk binne, mar om 'e nocht. Sûnder in djippere stúdzje fan 'e twa ferbûnen krije it âlde en it nije ferbûn it uterlik fan twa **konkurrearjende religys**. Mar yn Gods oardiel is dizze fisj fan dingen falsk, om't it nije kaam is om it âlde te ferfangen, dat dêrom alle legitimiteit ferlern hat en nimmen mear op himsels rêde kin. Mar yn 'e oare sin krije de tsjinst fan Jezus Kristus en de rêding dy't hy kaam oan te bieden en te folbringen allinich betsjutting yn 'e oankundigingen fan dit projekt yn 'e symboalyske foarmen dy't it oannaam yn it âlde ferbûn.

It Evangeelje leart dat Jezus Kristus de Ferlosser is, mar wêrfan rêden en wêrom? It Nije Ferbûn seit dat it sûnde is, mar wat is sûnde? 1 Johannes 3:4 jout dit antwurd: " *Want sûnde is de oertreding fan 'e wet* ." No, mar wat is de wet? Foar de Joaden binne it de fiif hillige teksten skreaun troch Mozes en de boeken fan 'e profeten, de histoaryske boeken, de Psalmen, en it boek Spreuken skreaun troch Salomo. Helaas, foar dizze minsken hold Gods wet dêr net op, want nei dizze teksten easke God respekt en neilibjen fan alles wat yn it Nije Ferbûn skreaun is. En ûnder dizze teksten is, yn Markus 16:16, dit fers dêr't Jezus seit: " *Wa't leaut en doopt wurdt, sil rêden wurde, mar wa't net leaut, sil feroardiele*

wurde. " Foar in Joad dy't al goed leard wie, lykas de apostels dy't troch Jezus útkeazen wiene, bestie "leauwe" gewoan út it erkennen yn 'e dea fan Jezus Kristus de perfekte ferfolling fan it " *ivich offer* " of " *ivich brânoffer* " wêryn't, foarôfgeand oan " *it laam dat de sûnden fan 'e wrâld fuortnimt* ", in " *laam* " foar altyd, elke dei, jûn en moarns, dat is, by sinneûndergong en sinneopgong, offere waard. Troch dizze rite liet God sjen dat de rjochtfeardigens dy't letter troch Jezus krigen waard, ivich kaam om heil te bieden foar syn útkarden en allinich foar har. Ik hâld fol op dit punt, om't falsk leauwe, lykas in noflikke fabel, in mannichte minsken bedrogen hat dy't tinke dat se rêden wurde sille, om't har pastoare en prysters har dat ferteld hawwe. Mannichheden fertrouwe op 'e doop om rêden te wurden. Mar se hawwe net goed lêzen wat de tekst seit en hawwe net begrepen wat God bedoelt mei " *wa't leaut* ". Ik sil besykje sa dúdlik mooglik te wêzen, foar God bestiet " *leauwe* " út hearrich wêze. Mar hearrich wêze oan 'e hiele skreaune godlike wet, sawol it âlde as it nije ferbûn. Dit betsjut dat om " *dejinge te wêzen dy't leauwe sil* ", men al dizze skreaune wet lêzen en begrepen hawwe moat. De mystearjes ferburgen yn 'e riten dy't troch God ynsteld binne, joegen de noarm fan it âlde ferbûn in byld fergelykber mei " *nacht* " en syn "tsjuster". En doe't Jezus Kristus syn tsjinst begon, begon de moarn fan in sinnige dei te brekken. Doe stoar Jezus Kristus krusige, nei't er himsels as offer oanbean hie, en trije dagen en trije nachten letter, nei't er himsels opstien hie, ferskynde er oan syn learlingen. De folsleine " *dei* " kaam doe om't de Almachtige geastlike " *sinne* " har útlein hoe't syn dea needsaaklik wie om har te rêden, om't it allinnich de macht hie om alle sûnden fan Gods wiere útkarden te falidearjen, útkeazen sûnt Adam en Eva. De " *nacht* " fan it âlde ferbûn waard sa opfolge troch *de sinnige "dei"* fan it nije. Dit godlike plan fan heil waard skreaun fan 'e earste 24-oere dei fan 'e skepping, yn syn aspekt fan opfolging; earst, " *nacht* "; twadde, " *dei* ". Dizze symboalyske dei beslacht de 6.000 jier fan Gods rêdingsplan basearre op de ferhâlding fan 2/3 nacht en 1/3 dei, neffens de doer fan 4.000 jier dy't liedt ta Kristus en de stifting fan syn nije ferbûn. Mar dizze ferhâlding is dy fan in dei midden yn 'e winter, dy't it deade seizoen neamd wurdt. Op dizze manier wurde de 6.000 jier fan seleksje fan 'e útkarden yn Gods plan folslein ûnder it teken fan 'e dea pleatst, en dêrom keppele oan 'e tiid fan sûnde dy't de oarsaak wie. Oan it begjin fan syn Evangeelje sprekt Johannes oer " *it ljocht komt yn 'e tsjusternis* ", dat is, de standert fan rêding fan it nije ferbûn dat it âlde ferbûn ferljochtet mei syn "obskure" riten. Dizze "nacht" wie begûn mei de sûnde dy't Adam en Eva begienen doe't se ûntdutsen dat se neaken wiene. En yn 'e geastlike nacht dy't doe oer de minskheid foel, waard in striel fan hope jûn oan 'e sûndige beker doe't God it earste dierlike libben offere om syn hûd ta klean te meitsjen om har neakenens te bedekken; dit wie it earste teken dat oan minsken jûn waard fan it oanbod fan heil dat yn Kristus komme soe. Nei dizze tige symboalyske ûnderfining kaam in twadde fan like belang, yn 'e iere dagen fan 'e skepping mei Gods mysterieuze foarkar foar it offer fan Abel; dy fan syn broer Kaïn dy't troch God ferachte waard. De reden foar dizze foarkar wurdt allinich iepenbiere as Abram, op Gods bevel, ynstimt om syn iennichste wettige soan as offer oan te bieden. Op it lêste momint wurdt syn soan Izaäk ferfongen troch in jonge ram dy't God oan Abram jout om te offerjen. It is dizze aksje dy't Gods foarkar foar it dieroffer dat troch Abel presintearre waard, ferljochtet, om't

dit offer wêryn dierbloed fergetten waard de dea fan Kristus, "it Lam fan God", foarsei, sa trijefâldich foarôfgeand oan 'e opienfolgjende ûnderfiningen fan Adam en Eva, dan fan Abel en Abram, waans twa nammen, sûnder mooglike tafal, begjinne mei it Hebriuwske "ab", wat heit betsjut. Abel betsjut: Heit is God; en Abram: heit fan in folk. Nei't er syn leauwe en hearrigens op 'e proef steld hat, sil God syn namme feroarje yn Abraham: heit fan in mannichte. It mystearje fan dizze trije ûnderfiningen sil dêrom ûntwikkele wurde, mar net ferdúdlike wurde yn 'e lear fan it âlde ferbûn. Allinnich de ierdske ûnderfining dy't Jezus Kristus folbrocht hat, kaam om de útlis en de betsjutting fan dizze âlde dingen te jaan. De fruchten fan 'e ierde dy't Kaïn presintearre, symbolisearren neat foar God; neat oars as de frucht fan it wurk fan 'e ierde. Krektoarsom, it offerdier dat Abel oanbean hat, wie symboalysk foar it rêdingsplan dat God al fan doel wie te folbringen yn Kristus, op 'e tiid dy't hy keazen hie om dat te dwaan. Koartsein, it oanbod fan heil dat Jezus Kristus brocht hat, wie sels it byld fan in sinnige **winterdei**, om't de tsjinst fan 'e dea nei him trochgiet, foar de bewenners fan 'e ierde, oant syn glorieuze weromkomst. Dizze dea ferklearret ús needsaak om te sliepen. Guon minsken hawwe sliep "lytse dea" neamd. En se wiene goed ynspirearre, om't de needsaak om te sliepen feroarsake wurdt troch de wurgens dy't nei de sûnde ferskynde. En it wie God sels dy't " *dea* " fergelike mei sliep doe't hy tsjin Daniël sei troch syn ingel Gabriël, yn Dan. 12:2: " *En in protte fan dyjingen dy't yn it stof fan 'e ierde sliepe sille wekker wurde, guon ta it ivige libben, en guon ta skande en ivige ferachting.*" » Doe, dizze gedachte opnimmend, skreau de apostel Paulus op syn beurt, yn 1 Tess. 4:13: " *Wy wolle net dat jimme ûnwittend binne, bruorren, oer dyjingen dy't sliepe, sadat jimme net rouwe lykas oaren dy't gjin hope hawwe.* " Mar de ferliking fan " *dea* " mei sliep hat syn grinzen, om't de deade siel, sûnder bewustwêzen om't er weromkaam is ta it neat, net mear de mooglikheid hat om te dreamen. " *De oantinken dêrfan is fergetten* , " seit Salomo yn Pred. 9:5-6: " *Want de libbenen witte dat se stjerre sille; mar de deaden witte neat, en der is gjin beleaning mear foar harren, om't de oantinken oan harren fergetten is . En harren leafde, en harren haat, en harren oergeunst binne al fergien; en se sille gjin diel mear hawwe oan alles wat ûnder de sinne dien wurdt .* " "As dizze lêste wierheid troch de Westerske minskheid yn rekken brocht waard, soene wy net langer minsken dom en idel sjen praten tsjin harren deaden dy't stof wurden binne foar de grêven op 'e tsjerkhôven; en se soene harren gjin blommen, krânsen of weelderige moarmeren bedekkingen mear bringe. Wat de krûsen oanbelanget dy't op dizze grêven pleatst binne, dy foarmje allinich bewiis fan in falske oanspraak op heil dy't Jezus op 'e dei fan it "lêste oardiel" tsjinsprekke sil, troch harren wekker te meitsjen om de " *twadde dea* " te ûndergean, it úteinlike lean fan 'e sûnde, dêr't se dragers fan bleaun binne."

Leauwe is net boud op dat fan in oar persoan, útsein yn syn "label" aspekt dat it deadet. Wat God bedoelt mei it wurd " **leauwe** " is in folsleine, yntegraal ynset fan 'e siel fan syn útkarden, gearstald út in lichem fan fleis en in tinkende geast. It lichem en de geast hearre beide ta de Skepper God en hawwe beide har spesifike fieding nedich. En it is noch altyd God dy't foar beide soarge hat. Oars as falsk leauwe, leaut wier leauwe dat " *de minske net allinnich fan brea libje sil, mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt* " Mattéus 4:4. Jo hearre goed! "

Troch elk wurd " dat is, alles wat yn 'e Bibel stiet, âld en nij ferbûn, dêr't dy fan 'e boaden oan tafoege wurde moatte dy't hy bliuwt te ferljochtsjen en te ynspirearjen om se te brûken oant it ein fan 'e wrâld. En sûnt 1994 is dit wurk dat jo lêze ien fan dit oantal. Myn geskriften waarden tusken 1843 en 1994 foarôfgien troch de geskriften fan Ellen G. White. Beide profitearren fan deselde iepenbierjende ynspiraasje fan ús godlike Hear Jezus Kristus.

Ik wie 36 jier âld doe't ik úteinlik, yn it Sândedeis Advintistyske leauwe, in reden fûn om doopt te wurden yn 'e namme fan Jezus Kristus. Ik waard, ta eare fan God, net as bern doopt en ik hie nea earder besletten om dat te dwaan, om't it leauwe dat de kristenen fan myn tiid demonstrearren my fier ûnder it nivo like te wêzen dat God it rjocht hie om te easkjen fan dejingen dy't hy rêdt. Syn eigen offer stie safolle boppe alles. In lytse needsaaklike ferdúdliking, ik bestudearre de Apokalyps al foardat ik de Advintistyske tsjerke yngie, mar ik begreep de berjochten derfan net. Troch ynfierd te wurden oan de sabbatferplichting, makke alles sin; de minne frucht hie syn útlis: minachting foar syn wet. In sjongfreon dy't my al yntrodusearre hie oan it fegetarisme, bekearde him earst ta it Advintisme en yntrodusearre my deroan fia it baanbrekkende boek fan Ellen Gould White: "The Great Controversy". Dizze geastlike fieding joech my de basis, en myn winsk om te begripen dreau my doe om de Apokalyps en it boek Daniël folle djipper te bestudearjen, om't, nijsgjirrich genôch, it yn dizze folchoarder wie dat it ding folbrocht waard. En hjoed begryp ik de betsjutting; it ljocht is de Iepenbiering, en Daniël wie noch altyd tige de tsjusternis. Yn 1982 waarden de twa boeken ûntsifere en de boadskip fan 'e " *fyfde trompet* " fan Iepenbiering 9 stelde de datum 1994 foar. Dit waard krigen troch de " *fiif moannen* " te nimmen dy't profetearre waarden yn Iepenbiering 9:5-10, en 150 echte jierren oan te jaan dy't tafoege waarden oan 'e datum 1844 (doe; 1843 nei korreksje). Dizze tafoeging wie logysk, om't de ferdieling fan 'e tema's fan 'e Iepenbiering fêststeld is op dizze datum dy't konstruearre is yn Dan. 8:14. Yn dit tema fan 'e " *trompetten* " skiedt de datum 1843, no definiearre, Iepenbiering 8 fan Iepenbiering 9; en dizze twa haadstikken dekke yn kontinuïteit it hiele kristlike tiidrek, fan it jier 321 ôf doe't de " *sûnde* ", *neamd yn Dan . 8:12*, waard fêststeld troch keizer Konstantyn ¹. It stiet skreaun yn Iepenbiering 10:6-7: "... en swarde by Him dy't libbet foar ivich en ivich, dy't de himel skepen hat en de dingen dy't dêryn binne, en de ierde en de dingen dy't dêryn binne, en de see en de dingen dy't dêryn binne, **dat de tiid der net mear wêze soe** ; mar yn 'e dagen fan 'e stim fan 'e sânde ingel, as hy begjinne sil te bazuinen, sil it mystearje fan God foltôge wêze, lykas Hy oan syn tsjinstfeinten, de profeten, ferkundige hat. " Mei sokke gegevens en Gods befêstiging **dat "de tiid der net mear wêze soe"**, wie it maklik foar de Heare om my te oertsjûgjen dat de "150 jier" dy't neamd waarden in wachtperioade foarmen foar de wiere weromkomst fan Jezus Kristus. En dit argumint ferburgen yn myn gedachten de presyzje dy't lykwols net tastie om 1994 te ferbinen mei de weromkomst fan Kristus. It wie dêrom foar in part ferblinde troch God dat ik neffens syn wil presintearre oan wa't it hearre woe dat Jezus him tariesde om yn 1994 werom te kommen. Dit wie de oarsaak fan myn útstrieling fan 'e offisjele Tsjerke fan Valence sur Rhône, yn Frankryk, yn 'e hjerst fan 1991. De datum 1994 wie lykwols offisjeel presintearre oan 'e organisaasje dy't ynienen

ferantwurdlik, doe skuldich, waard oan har minachtende ôfwizing fan in autentyk godlik ljocht. Om't de wegering oant 1994 oanhâlden hie, foel it oardiel fan God deroer; net foar de wegering om te leauwen yn 'e weromkomst fan Kristus, hoewol ... mar foaral foar it ferachtsjen fan 'e datum wêrop God profetysk kaam om it te testen en dy't sa dy fan syn ôfwizing waard en neffens Apo. 3:16, fan syn "braaksel" troch Jezus Kristus: " *Dus, om't jo lauw binne, en jo binne noch kâld noch hjit, **sil ik jo út myn mûle spuie.*** " Tink derom dat men allinich spuie wat al yn josels is; wat de opienfolging fan Adventistyske identiteit befêstiget sûnt it begjin fan haadstik 3: Yn " *Sardis* ": " *in pear manlju dy't har klean net ûntreinige hawwe* "; dan, " *Filadelfia* ", dan, " *Laodisea* ". Tink derom dat de ferklearring fan Kristus gjin betingste foarm oannimt, mar in befêstigjende foarm, dyjinge dy't it resultaat is fan in observaasje fan in situaasje dy't net sil feroarje, de feroardieling is dêrom fêst en definityf.

Tusken 1982 en 1991 bin ik de kjeld tsjinkommen dy't Jezus yn dit fers oanklaagde, en ik moete mar in pear minsken dy't dizze boadskip doe ûntfongen hawwe. Yn 1991 waard ik bystien troch trije bruorren, wy organisearren konferinsjes, en dêr ferskynde de ûnleauwige wrâld fan Noach wer oan my yn syn treurige realiteit; yn it jier 1992, fiif konferinsjes om de sublyme útlis fan godlike profesijen te sjen litten en fiif lestige mislearrings. Doe't 1994 tichterby kaam, en de Tredde Wrâldoarloch of " *sechste trompet* " net ferfolle wie, begreep ik dat Jezus net yn 1994 komme soe. En doe't de datum foarby wie, liet de Geast my it godlike doel fan dizze "flater" fan ynterpretaasje begripe. Ut suver respekt foar de wierheid moat begrepen wurde dat dizze ynterpretaasje gjin "flater" wie, om't God it op dat krekte momint yn dy foarm winske. Eins, 150 jier nei William Miller, haw ik de weromkomst fan Jezus Kristus foar God brocht en oankundige om deselde reden dy't hy foar my dien hie. Syn preken hiene it mooglik makke om it leauwe fan 'e ferskate protestantske tsjerken fan syn tiid te siften en te testen. Nei him, tusken 1982 en 1991, hie myn preken as doel, it Adventistyske leauwe, prioriteit om it ljocht fan Kristus te ûntfangen, en de ûnderfining waard folbrocht yn it âldste Adventistyske bolwurk fan Frankryk; yn 'e earste offisjele tsjerke dy't yn dit lân oprjochte waard. Yn 'e rin fan 'e tiid waarden der konstante ferbetteringen makke oan dizze lêste Adventistyske boadskip. Mar it wie yn 'e maitiid fan 2018 dat de Heare my ferljochte om my de útlis bekend te meitsjen dy't de oankundiging fan syn wiere weromkomst foar de maitiid fan 2030 rjochtfeardiget. Sûnt dy datum is it in skat dy't ik graach diele mei guon bruorren en susters. Wat hopeleas like te witten is bard, op 'e tiid keazen troch de Almachtige yn 'e namme fan Jezus Kristus. Mar it is net sûnder reden dat hy ús dizze godlike jefte oanbea. Hy seach yn ús gedrach de frucht fan wier leauwe, fiede troch de stúdzje fan al syn hillige Bibel en syn mysterieuze en bûtengewoane profesijen. Yn myn gedachten, nettsjinsteande syn ûnsichtberens, hat God yn my in echte konsistinsje, dy't men net oanreitsje kin, mar allinnich yntinke kin. Us relaasje is basearre op dit prinsipe: ik tink en hy tinkt en rjochtet myn gedachten lykas it roer in skip stjoert. De ideeën komme fan YaHWeH (nûmer fan syn namme = 26) lykas al syn útlis ûnferklearber bleaun binne sûnt de tiid fan Daniël, dat is de 6e ^{iuw} f.Kr., dat wol sizze 26 ieuwen foar ús tiid en yn it departemint Drôme waans nûmer 26 is.

Oangeande de fieding fan it lichem, definiearre en fêstige God syn seleksje fan wat konsumearre wurde kin yn Leviticus 11: wat rein is, is konsumearre, wat ûnrein is, net. Mar dit dieet dat oan 'e Joaden foarsteld waard, wie rjochtfeardige om twa redenen. De earste is om't God sûnt it ein fan 'e flood de minske autorisearre hat om dierfleis te konsumearjen as it as rein klassifisearre wurdt. De twadde is dat dizze autorisaasje jûn waard om de Joaden ûnder oare it fleis fan bisten te litten ite dy't, offere, it takomstige fysike en geastlike "lichem" fan 'e Messias Jezus symbolisearren. Lammen, rammen, foarspelden sa symboalysk it prinsipe fan it Hillige Avondmaal fan it nije ferbûn; eat dat troch Jezus befol waard. It brea, symboal fan syn lichem, en it sap fan 'e druif, symboal fan syn bloed, binne sûnt de foarjûn fan Peaske troch wiere kristenen yn in plechtige gearkomste konsumearre doe't Kristus it ynstelde. Mar allinich Adventisten geane foarôf oan dizze geastlike miel mei de fuotwaskseremoanje, dy't Gods eask foar perfekte dimmenens herinnert, dy't hy allinich sil fine yn it karakter en de aard fan syn útkarden, mar net yn al de roppen. Falske foarwendsels besteane, mar God beoardielet gedachten en herten. Neffens it prinsipe is it lichem makke fan wat it fiedt. Symbolysk iten fan it lichem fan Kristus betsjut dêrom dat de persoanlikheid fan Jezus yn ús ynskreaun wurde moat om yn ús bestean te ferskinen. Us persoanlikheid en karakter **moatte** oerienkomme mei dat fan him. Dizze ferburgen lessen sille allinich foardielich wêze, fansels, foar de wierlik roppen leauwigen, dy't troch God wurdich binne foar de definitive ferkiezing; dy't allinich oan 'e ein ferskine sil, oan 'e konklúzje fan 'e lêste universele test fan it leauwe. Want, om wurdich te wêzen foar heil, moat it sûndige bistminske, dat elk minske fan berte ôf erflik is, it byld fan Gods karakter yn himsels opnij bouwe en opnij ûntdekke; eat dat ûnmooglik is sûnder de help fan Jezus Kristus.

Sûnt 1843 hat God lykwols syn easken oan syn útkarden yntinsiver makke. De meast yntelliginte ûnderskiede wat goed en foarkar is, sels as God it gjin opdracht makket. No begjint it lêzen fan 'e hiele Bibel yn Genesis 1 en 2. En dêr sjogge wy dat, nei't er troch God foarme wie, de minske allinich fegane iten ite moast dat de natuer him royaal oanbea sûnder wurgens. Dit soarte dieet wie dêrom ideaal ûntworpen foar man, frou en harren neiteam. Om't Gods ideaal de kwaliteit fan it hiele libben, lichem en geast befoarderet, wurdt dizze dieetkeuze in autentike hanneling fan leauwen, en wêr der wis fan dat God him net fersint. It earjen fan wat hy " *goed* " ferklearre hat, kin allinich troch him wurdearre en segene wurde. En as it lichem ideale fieding krijt, dan sil de geast, sa kostber foar it ûnderskieden fan godlik ljocht, sels de earste begunstigde wêze. Ik haw de ienige ferplichtingen neamd dy't God as kritearia fan leauwen opleit oan 'e útkarden fan it nije ferbûn. Yn Jezus Kristus, nei de doop troch totale ûnderdompeling fan it lichem, binne de riten beheind ta de rest fan 'e sneonsabbat en de willekeurige foarbygongende rite fan 'e Hillige Kommuny. Kristus befrijde syn learlingen wier fan 'e lêsten fan 'e riten fan it âlde ferbûn en joech harren tagong ta wiere frijheid.

Nei dit foarbyld fan wier leauwe dat God dúdlik en konkreet segene hat, sil ik it ûnderwerp fan falsk leauwe oanpakke, dat falske ferordeningen leart dy't taskreaun wurde oan 'e Skepper God.

Needless to say, dit falske leauwe is folslein ferflokt troch God. Mar begryp wat dizze flok ynhâldt. Minsken gûle oer harren sûnden en freegje God yn fûleindige gebeden om harren te ferjaan. It is bewegend, net wier! Mar dizze minsken wegerje útlis te hearren dy't krekt de sûnden identifisearje dy't God harren taskriuwt. Kin men him wat ferskriklikers foarstelle, foar ien dy't Gods heil ferwachtet, as syn grime yn harren plak te ûntfangen? It idee om rêden te wurden is noflik foar elkenien dy't leaut yn it bestean fan godlik oardiel. En lange tiid hat falsk leauwe falsk lok brocht oan in mannichte ûnopliede mar goedleauwe minsken. De Romeinske kuria hat hjirfan profitearre en docht it noch altyd. Yn ús tiidrek waard it kristlike leauwe earst ferfolge yn 'e tiid fan 'e apostels troch it heidenske keizerlike Rome, doe, twadde, wer ferfolge, mar dizze kear troch it katolike pauslike Rome, oant it sels rekke waard troch de bloeddorstige Frânske revolúsjonêren en harren ateïsme yn 1793-1794. Dizze barrens liede ús nei de maitiid fan 1843. Yn dizze tiid waard it falske katolike leauwe oansletten troch it falske protestantske leauwe en it kamp fan it falske leauwe groeide allinich mar yn krêft en macht; har lear waard definityf feroardiele troch God, om't se, op 'e proef steld troch de oankundiging fan 'e weromkomst fan Kristus foar 1843 en 1844, beide de profeet, syn boadskip en God dy't him opdracht jûn hie, ferachte hiene. De frijheid fan gewisse dy't yn 'e Westerske wrâld fêstige en erkend wie, soe lykwols de miks tusken it falske kristlike leauwe en it ateïsme fan 'e revolúsjonêre frijtinkers befoarderje. Yn 1994 kaam it beproefde en " *útbraakte* " offisjele Adventisme op har beurt by har, en tagelyk feroare de Westerske maatskippij har moraal en wearden; frije seksualiteit waard opeaske nei de mini-revolúsjje fan maaie 1968 yn Frankryk. Yn 'e teaters en opfierd waard homoseksualiteit útlachen en waard stadichoan de akseptearre noarm. Yn 2013 waard it homohoulik legalisearre en beskerme troch de Frânske wet, yn 'e fuotleaten fan in protte oare Westerske lannen. Tusken 2013 en 2022 soarge de beskerming fan LGBT (lesbyske, homoseksuele, biseksuele en trans) minsken troch Westerlingen foar minachting fan it Russyske folk en syn lieder, V. Putin. It Westen, no beskôge as "ûntartich" en ferdorven, liket hieltyd mear op 'e stêd Sodom dy't ferneatige is troch fjoer út 'e himel, dat foel yn 'e foarm fan baarnende swevelstiennen, neffens it bibelske tsjûgenis fan Gen. 19:24 en 28: " *En de Heare liet swevel en fjoer fan 'e Heare út 'e himel reine oer Sodom en Gomorra... Hy seach nei Sodom en Gomorra en nei it hiele lân fan 'e flakte, en sjuch, **in reek kaam op fan 'e ierde, as de reek fan in oven.*** " Dizze fetdrukte útdrukking wurdt troch God oernommen oan it begjin fan it tema fan 'e " *fyfde trompet* " fan Iepenbiering 9. God hat hjir ferskate redenen foar. Dit fjoer út 'e himel komt om de folslein korrupte minskheid te ferneatigjen en dit nivo fan korrupsje wurdt fûn oan 'e ein fan 'e wrâld yn it Westen, fanwegen de opienfolgjende ôfwizings fan God troch de protestantske en katolike religys dy't oan 'e duvel oerlevere binne sûnt de datum 1843, wat sa wer befêstige wurdt as de basis foar it begjin fan 'e " *fyfde trompet* ". En op dizze manier wurdt de datum 1994 op syn beurt befêstige en legitimearre; it ôfgryslke kamp krijt it ûntrouwe Adventisme dat troch God ôfwiisd is om syn slimme lot te dielen.

Hokker frucht, oars as dy fan Sodom, koe falsk leauwe droegen hawwe? Deselde sûnden betsjutte deselde straf yn Gods oardiel. En krekt, Amearika wie it earste lân dat, troch de behearsking fan kearnwapens, yn 1945, en tsjin Japan, de ferneatigjende effekten fan it " *fjoer út 'e himel* " dat troch God smiten waard, reprodusearre. No, dit Amearika is de nasjonale entiteit dy't belutsen is by it protestantske leauwe dat rjochte is op 'e " *fyfde trompet* ". De godlike boadskip wurdt dúdlik: op syn beurt sil it it fjoer út 'e himel lije lykas Iepenbiering 20:9 leart: " *En se kamen op it oerflak fan 'e ierde, en omsingelen it kamp fan 'e hilligen en de leafste stêd. Mar fjoer kaam del út 'e himel en ferslokte har.* " En it sil op syn beurt it uterlik oannimme fan 'e delling dêr't de twa goddeleaze stêden Sodom en Gomorra stiene. Yn syn gefal sil it gjin " *fjoer wêze lykas in oven* " mar, neffens de universele standert fan aksje, in " *fjoer lykas in grutte oven* ". Tink derom: it loslitten fan 'e moraal en feroarings yn it foardiel fan morele perversiteit dy't ferbûn binne mei ekonomysk egoïsme foarmje de meast dúdlike bewiis fan 'e diabolyske aard fan folken dy't berne binne út it kristlike leauwe. Se einige mei it kopiearjen, en sels oertreffen, fan 'e ymmoraliteit fan folken dy't heidensk bleaun binne. Yn syn Apokalyps ûnderstreket Jezus Kristus de opfolging fan 'e " *fyfde trompet* " dy't dus komt nei de Frânske Revolúsje en it ateïsme fan 'e " *fjirde trompet* ". Op dizze manier suggerearret hy de ynfloed fan ateïsme op it Amerikaanske protestantske leauwe dat yn 1843 ôfwiisd waard. Hy befêstige en profetearre sa de ôfgryslke miks fan formalistysk religieus leauwe en ûnleauwe dy't no syn lêste desastreuze frucht foar it leauwe draacht, en dy't dêryn fûn wurdt, ûnder it label fan Frijmitselderij, dy't, lykas de oekumenyske alliânsje dy't it katolisisme dêrnei foarme hat, yn ien alliânsje ferskate en persoanlike religieuze stânpunten byinoar bringt; in bedriuwsfreonlike religieuze supermerk. En om dit te befêstigjen, binne de symboalen fan dizze Frijmitselderij printe op 'e Dollar, de Amerikaanske munt.

Falsk leauwe of falske monoteïstyske religy hâldt gjin rekken mei de winsken dy't God útdrukt hat yn syn **ienige** hillige boek, de Bibel, mar betocht ynstee riten dy't nuttich binne om te identifisearjen. Falske religys wurde ûnderskieden troch har religieuze festivals. It festival bringt folgelingen byinoar en makket bliid. De broederlike bannen dy't tusken egoïstyske minsken oprjochte binne, wurde sa by dizze ienige gelegenheid fersterke. Want sa gau as it festival foarby is, giet elkenien werom nei har goddeleaze persoanlike libben en sûnden. Yn 'e monoteïstyske religy wurde alle folgelingen oanmoedige om ta de iene God te bidden. Mar te oardieljen nei de ferskillen dy't har karakterisearje en skiede, liket dizze iene God net sa unyk te wêzen as dizze "goddeleaze" minsken bewearre. Want " *ûngerjochtichheid* " is krekt de skuld dy't Jezus Kristus ûntrouwe kristenen by syn glorieuze weromkomst ferwyt en sil ferwyt, lykas hy sels learde yn Mattéus 7:23: " *Dan sil ik ûnheilich tsjin har sizze: 'Ik haw jimme noait kend; gean fuort fan My, jimme dy't ûngerjochtichheid beoefenje.* '" En wat is " *ûngerjochtichheid* "? Jezus jout ús it foarbyld fan 'e ûnrjochtfeardige rjochter dy't rjocht jout oan 'e persoan dy't rjocht siket, net om't er it fertsjinnet troch syn ûnskuld, mar om himsels gau kwyd te reitsjen fan in ûnnoflike lêst, in profesjonele plicht dy't min ûnderboud wurdt en pynlik field wurdt. Eins jout er him rjocht om fan him ôf te kommen, sadat syn oanhâldende oproppen ophâlde kinne. Dúdlik is

dizze rjochter syn amt net wurdich, en de prysters en pastoaren dy't God, syn wetten, syn noarmen en al syn wearden ferriede, binne har profesjonele amt like ûnweardich as dizze minne rjochter. As se de godlike wet oertrede troch de geboaden dêrfan net te folgjen, begeane se " *ûngerjochtichheid* ", wat bestiet út it praktisearjen fan sûnde, nei in net begripen fan it fersyk dat God fereasket. It foarwendsel dat brûkt wurdt om ûngehoorzaamheid te legitimearjen is meastentiids de oarsaak fan erfde tradisjonele praktyk. Mar God feroardielde it Joadske leauwe om't it, yn it foarste plak, syn tradisjonele riten foarkar joech boppe de standert fan har prestaasjes yn Kristus. Se binne dêrom net te ferûntskuldigjen. Hoe mear oplaait minsken binne, hoe mear bejeftige se binne yn it yngewikkelder meitsjen fan wat ienfâldich is. Yn tsjinst fan nasjonale legers easke oarder altyd hearrigens, en nimmen doart dit prinsipe yn twifel te lûken. Mar troch gebrûk te meitsjen fan Gods ûnsichtberens, tastean falske religys harsels alle foarmen fan minachting foar him ta. De gebeden dy't oan him rjochte binne, bliuwe sa ûnheard en wurde nea beantwurde. Mar, troch te harkjen, besykje de demoanen antwurden te krijen dy't de ligerige religy sa fersterkje en legitimearje; om't falsk leauwe ek syn fieding nedich hat; en yn 'e ôfwêzigens fan godlik ljocht ferfange wûnderbaarlike antwurden har. En sa ferfange de antwurden dy't jûn wurde troch de duvel en syn demoanen Gods antwurd. Minsken ferrifelje is har ienige aktiviteit en it is sa dat se op dizze manier hannelje, tsjin 'e ûnleauwigen, dat God har tastien hat om te oerlibjen oant syn glorieuze komst.

Ik haw it hjir oer de praktyk fan fêstjen, dêr't falsk leauwe grutte wearde oan jout. Ik wiis der earst op dat God dizze rite allinnich oan syn Hebrieuske folk oplein hat en dat hy oare minsken nea oplein hat om te fêstjen. De praktyk fan fêstjen ûntliet syn logika oan it minsklik tinken. De minske kin oan de Skepper God de yntensiteit fan in fersyk bewize, útdrukt troch it feit dat hy yn steat is om himsels oant de dea fan iten te ûntnimmen, as it nedich is... Harkje nei wat God fan fêstjen tinkt; Jesaja 58:3: " *Wat baat it ús om te fêstjen, as jimme it net sjogge? Om ús siel te kwetsjen, as jimme der gjin omtinken oan jouwe? Sjoch, op 'e dei fan jimme fêstjen jouwe jimme jimme eigen begearten ta, en jimme geane hurd om mei al jimme hierlingen* . 4: *Sjoch, jimme fêstje om te rûzjen en te kibbeljen, om goddeleas te slaan mei de fûst ; jimme fêstje net neffens dizze dei, dat jimme stim yn 'e hichte heard wurde mei*. 5 *Is dit de fêste dy't ik keazen haw, in dei foar in man om syn siel te kwetsjen? Om de holle te bûgjen as in biest, en yn sek en jiske te lizzen, sille jimme dit in fêste neame, in dei dy't de Heare oannimlik is?* 6 ***Dit is de fêste dy't ik keazen haw : Meitsje de bannen fan goddeleaze los, meitsje de triedden fan slavernij los, lit de ûnderdrukten frij gean, en lit elk jok brutsen wurde.*** 7 *Diel jimme brea mei de hungerigen, en bring de dakleazen yn jimme hûs. As jimme immen neaken sjogge, bedek him, en kear jimme net ôf fan jimme buorman.* 8 *Dan sil jimme ljocht útbrekke lykas de moarns, en jo genêzing sil gau útspringe; jo rjochtfeardigens sil foar jo útgean, en de gloarje fan YaHweh sil jo folgje.* Yn syn oere sil Jezus Kristus yn syn perfeksje de noarm fan dizze fêste ferfolje. Hy sil dan neifolge wurde troch syn meast trouwe learlingen. Men moat lykwols foarsichtich wêze mei in letterlike lêzing fan dizze tekst, om't God hjir net sprekt oer earme minsken mei dúdlik opstannich gedrach, dy't dêrom har lot

fertsjinje. Boppedat, yn heechgeastlike symboalyske taal, neakenens betsjut de ôfwêzigens fan Kristus syn genede, en iten giet oer bibelske wierheid.

Wat God ús hjir fertelt is dat fêstjen in pluspunt is, dat de behagende útkarden oefenje kinne, om God te sjen litten dat de fieding fan syn geast superieur is oan dy fan syn lichem. It sprekt fansels dat, bûten dit gefal, religieus fêstjen gjin betsjutting mear hat. God kin it allinich goedkarre as dejinge dy't it docht him al eart troch syn hearrigens en syn leafde. En bûten dit gefal is fêstjen neat mear as it alibi fan in misleidende en falske religieuze hâlding. Yn dit oare gefal fêstje ûntrouwe leauwigen om 'e nocht, lykas God yn Jesaja 58 taskriuwt oan 'e " *goddeleaze en rûzjerige* " Joaden. En dit is wat de Westerske minske, kristlik of net, wurden is. Op sûnensnivo hat fêstjen lykwols genêzende effekten, om't it rêst foar de spiisfertarringsorganen befoarderet en sa dieetfouten reparearret troch serieuze sykten te foarkommen dy't lestich of sels ûnmooglik te behanneljen binne.

It katolike leauwe hat syn religieuze feestdagen fêststeld op 'e datums fan 'e feestdagen fan syn âlde heidenske Romeinske religy. Sadat it earjen dêrfan de sûnder net fersoenet mei de skepper God, earst oanstjit jûn troch syn sneinsrêst dy't erfd is fan 'e heidenske keizer Konstantyn I ' sûnt 7 maart 321. Syn oanbidding fan 'e falske "Faam" jout oanlieding ta nije feestdagen en it binne al dizze riten dy't him keunstmjittich in wichtich universeel religieus prestiizje jouwe. Lit ús opmerke dat God yn syn Iepenbiering syn missen fergeliket mei " **betsjoeningen** ", yn Iepenbiering 18:23: " *it ljocht fan 'e lampe sil net yn jo skine, en de stim fan 'e breugeman en de breid sil net yn jo heard wurde, om't jo keaplju de grutten fan 'e ierde wiene , om't **alle folken troch jo betsjoeningen ferrifeld waarden** ,* "

Om dit tema fan ferordeningen ôf te sluten, bring ik jo oandacht foar dit punt. Bewûnderje de superioriteit fan 'e Skepper God dy't wist hoe't er juridyske teksten gearstalle moast dy't har wearde en har effektiviteit foar altyd behâlde. Foar him meitsje de deputearren fan ús republiken hieltyd nije wetten, en herroepje âlde teksten om se te ferfangen troch teksten dy't passe by de nije presidinsjele mearderheid. Sy leauwe dat juridyske teksten alle problemen oplosse kinne en sy binne de iennigen dy't it bliuwe leauwen; de iennigen, foar God, om't hy, foar safier't it him oanbelanget, it noait leauwe hat, en hy bewiisde it, troch te ferklearjen yn 2 Kor. 3:6, troch de mûle fan Paulus: " *Hy hat ús ek bekwaam makke as tsjinners fan in nij ferbûn, **net fan 'e letter** , mar fan 'e geast ; **want de letter deadet** , mar de geast jout libben . **As no de tsjinst fan 'e dea, gravearre mei letters op stiennen, hearlik wie** , sadat de bern fan Israel net yntinsyf nei it gesicht fan Mozes koene sjen fanwegen de gloarje fan syn antlit, hoewol de gloarje flechtich wie, hoefolle hearliker sil de tsjinst fan 'e geast dan wêze !*

God fertelt ús dat de letter deadet. En oer hokker letter hat er it? Dyjingen dy't de tekst foarmje fan syn Tsien Geboden, oarspronklik gravearre troch syn godlike finger op stiennen tabletten dy't hy sels oan Mozes joech. Jo moatte de kontekst begripe fan it âlde ferbûn wêrûnder de dea hearsket. Lykas de heidenen erfde de Hebreeër de erfsûnde, dy't him de dea wurdich makke. Yn syn ferbûn presintearret God oan 'e Hebreeërs syn wet, wêrfan elk gebod in deastraf is, om't de normale minske it oertrêden hat en it wer oertrêde sil, sels nei't er derfan leard

hat. Dit punt is essensjeel om de ymperatyfe needsaak foar in Ferlosser te begripen, om't de moeting fan 'e minske mei God him ûntdekke lit dat hy berne is om te stjerren. En dizze ûnmisbere Ferlosser sil komme yn Jezus Kristus, mar hy is al oanwêzich yn it âlde ferbûn troch it laam fan it " *ivige offer* ", lykas ik al herinnerd haw. As de dea iepenbiere wurdt, wurdt de mooglikheid fan ferjouwing fan 'e grutte godlike Rjochter ek al presintearre oan 'e beroufolle sûnder, hertbrutsen foar it ûntearjen fan syn God. Alles is pland, om ferjouwing te krijen, sûnder dat hy it wit, yn 'e namme fan 'e gerjochtichheid fan Kristus dy't yn Jezus komme sil, moat hy in dierlik libben as offer oanbiede, en as hy earm is, in minder kostber offer; in folslein ûnskuldich dierlik libben, lykas it perfekte libben, sûnder sûnde, fan Jezus Kristus sil wêze. Jo kinne sa begripe dat alle rituelen fan it âlde ferbûn allinich wearde hiene yn it perspektyf fan 'e dea fan Jezus, de basis fan it nije ferbûn. Ek, hiel logysk, nei de dea fan Jezus, ferdwine al dizze âlde religieuze riten, ferlitten, as net fergetten. Dêrom rêde it bloed fan Kristus alle sûnders dy't hy as syn útkarden erkende, sûnt Adam en Eva.

Nei't se ferlitten en oerlevere wiene oan 'e Romeinen, realisearren de Joaden har dat God har net mear ferljochte; dat se besleaten har problemen sels op te lossen. En it wichtichste probleem om op te lossen wie om net langer te sûndigjen tsjin 'e godlike wet. Sa makken foaroansteande rabbinen en skriftgelearden it boek fan 'e Talmoed; in wurk wêryn't se besochten alle mooglikheden foar it oertrêdzjen fan 'e wet op te listjen, en absurde situaasjes foar te sjen. Sa, bygelyks, om it oantal stappen dat op 'e sabbat nommen wurde mocht te fergrutsjen, moast de reis makke wurde mei de fuotten yn in wetterkom... Ik sil dêr stoppe. Wy hawwe hjir in gefolch fan har ôfwizing fan Kristus, dy't har de wize ynspiraasje fan 'e godlike Geast ûntnaam, jûn yn 'e namme fan dizze iene Kristus. Want om al syn problemen op te lossen, moast de minske de oplossingen fine yn 'e Geast fan wiisheid fan 'e Skepper God, dy't ree wie om allinich syn leafste útkarden te lieden, te lieden en te ynspirearjen. It is in wissichheid, dizze wet fan 'e Talmoed is yndie 100% minsklik en it bringt God skande. Dit rjochtfeardiget dizze ferwiten dy't oanhelle wurde yn Ezech. 22:26 en 36:22: "*Har prysters skeine myn wet en ûntheilige myn hillichdommen, se meitsje gjin ûnderskied tusken wat hillich is en wat ûnheilich is, se meitsje it ferskil net bekend tusken wat ûnrein is en wat rein is, se ferbergje har eagen foar myn sabbatten, en ik wurd ûntheilige yn harren midden.*" .../... *Sis dêrom tsjin it hûs fan Israel: Sa seit de Heare JaHWÉH: Ik doch dit net om jimme wille, o hûs fan Israel, mar om 'e wille fan myn hillige namme, dy't jimme ûntwijd hawwe ûnder de folken dêr't jimme hinne gien binne.*

Hjir wiis ik op de wichtichste flater fan it dogma fan it Roomsk-Katolisisme. Yn it midden fan it nije ferbûn hat it riten opnij makke dy't kopiearre binne út it âlde ferbûn, wêrtroch't syn oanspraak om God te tsjinjen yn 'e namme fan Jezus Kristus ûnjildich wurdt. As foarbyld nim ik dit gefal. It bern, of de folwoeksene, komt om syn sûnden te bekenen oan 'e pryster dy't him yn 'e biechtstoel ûntfangt. As straf freget hy him om "Ave" en "Pater Noster" te sizzen. It idee fan straf makket de ferzoenende dea fan Kristus oerstallich. Boppedat binne guon fan dizze straffen lichemlik en pynlik, dêrom noch minder legitiem. Op deselde wize fernijt en bringt it katolike prinsipe fan biecht ek de rit fan it âlde

ferbûn yn 'e praktyk; wylst sûnt Jezus Kristus de biecht en ferjouwing fan sûnden allinnich fan him binne, om't hy allinnich de macht hat om sûnden te ferjaan. Gjin minske is rjochtfeardich en perfekt genôch om ferjouwing te jaan yn 'e namme fan God. Troch syn oerwinning op sûnde en dea fertsjinne Jezus dit eksklusive rjocht, om't hy God is. Lange tiid negearren folgelingen fan it katolisisme de lear fan 'e bibelske teksten fan 'e evangeeljes, wêrtroch't se maklike slachtoffers waarden om har te ûnderwerpen oan it ferûnderstelde gesach fan prysters en pausen. Boppedat naam de pryster, troch sûnden te beliden, gesach oer de belidenen. Belidenissen fan skandelijke dieden pleatsten him ûnder de ôfhinklikens fan prysters en alle Romeinske geastliken. Dizze beskuldiging tsjin 'e Roomsk-Katolike Tsjerke presintearre God earst, sizzen yn Iepenbiering 13:6: "*En sy iepene har mûle yn godslastering tsjin God , om syn namme te lasterjen, en syn tabernakel , en dyjingen dy't yn 'e himel wenje.* "; "*lasterje* " dat is, lige troch "*syn tabernakel* " te beledigjen. Wêr is de leagen? Yn it feit fan it opnij skeppen fan wat God in ein makke hat. Wêr is de belediging? Troch it taskriuwen oan God it heiteskip fan syn ôfgoadekultussen dy't syn twadde gebod benammen feroardielt; mar eins binne se allegear oertrêden. Oangeande "*dyjingen dy't yn 'e himel wenje* ", binne der allinnich syn ingels yn 'e himel, tichtby God, dy't trou bleaun binne en ûnder harren, de âlde Henoch, Mozes, Elia, en sûnt de dea fan Kristus, in pear anonime hilligen, mar dat is alles. Want al dy oare learlingen en apostels dy't wier yn 'e Heare stoarn binne, sliepe en wachtsje, yn it neat, om troch Jezus Kristus opstien te wurden, by syn glorieuze weromkomst; lykas Maria, suster fan Lazarus, sa dúdlik útdrukt hie. Dêrom is, foar God, de oanbidding fan 'e hilligen dy't it heilig ferklearret in enoarme leagen, en wer in belediging, fanwegen de ôfgoaderij fan 'e Romeinske noarmen dy't nedich binne foar heiligferklearring; ûnder harren, moardners, wiere meunsters.

It katolike inisjatyf om de religieuze riten fan 'e Joadske geastliken op ierde wer yn te stellen, wie sawol in skandaal tsjin God as in ferliedlike falstrik, skriklik efektyf yn it fangen fan oerflakkige en ôfgoaderijen. It is net sûnder reden dat God yn it jier 70, nei 40 symboalyske jierren fan 'e test fan it leauwen dy't de Joaden fan it âlde ferbûn takend waard om it nije ferbûn oan te gean, sels oprjochte yn it jier 30 troch de dea en opstanning fan Kristus, de Romeinen de stêd en har ûntrouwe en ferâldere hilligens ferneatigje liet; ûntrou, wat de geastliken oanbelanget, en ferâldere wat de Timpel en har religieuze riten oanbelanget. Dizze riten moasten op ierde ophâlde, om't har profetyske rol folbrocht wie. De blik en de relaasje mei God gongen no yndividueel nei de godlike hearsker en oerwinner dy't wer himelsk wurden wie: Jezus Kristus, de ienige himelske foarbidder, de ienige dy't by steat en waardich is om de sûnden fan syn útkarden te ferjaan, dy't hy sels útkiest en kiest, neffens de basis fan syn unike godlike oardiel.

Underwiis makket minsken net tûker; it makket se allinich better oplaat; mar better oplaat troch wat? Allinnich troch dingen dy't nuttich binne foar profesjonele taken yn it sekuliere libben. Want op religieus nivo is de minske net evoluearre; hy is sels sterk efterútgien. Yn 2022 is hy itselde as yn 'e tiid fan Noach. Ik herinnerje jo deroan dat dizze ûnderfining fan 'e oerstreaming in tsjûgenis is dy't troch God jûn is, sadat dejingen dy't yn dit bibelske ferhaal

leauwe, ek leauwe yn syn plan foar de wrâldwide ferneatiging fan 'e minskheid yn 'e lêste dagen. Dêrom, lykas yn 'e tiid fan Noach, lit de minske him noch ferliede troch misleidende fabels fan diabolyske heidske ynspiraasje. Syn leauwe yn 'e ûnstjerlikheid fan 'e siel makket him in maklik slachtoffer foar demonyske geasten dy't beheind binne ta ús ierde en ús ierdske diminsje. Se ferskine as "hilligen" dan as "faamkes" en ferliede leauwigen sûnder bibelske kennis. De âlde fallen fan it âlde heidendom wurkje noch like goed mei de oplaet manlju fan ús tiid. Underwiis hat dêrom neat feroare. Ja, yn ús tiid binne der noch mear ûnleauwige ateïsten. Mar ateïsten foar hoe lang? Oant ferneatigjende tragedzjes de blik fan minsklike geasten werom nei de himel bringe. Mar hjir wer sille dejingen dy't net de leafde foar de wierheid yn har hawwe om troch Jezus Kristus rêden te wurden, ferlied wurde troch formidabele satanyske listen en har oanslute by de protte kampen fan falsk leauwe.

Godlike flok bewiisd

Syn bewizen binne mannichfâldich, mar de minskheid skieden fan God kin se net as sadanich identifisearje, om't syn analyses fan it libben allinnich boargerlik en profan bliuwe. Religieuze foarmen besteane noch altyd, mar se binne fan gjin nut, om't Gods oardiel sels troch kristlike ynstellingen negearre wurdt; de kristlike wei is de ienige dy't de godlike orakels iepenbierje moat. En sa binne de dingen yndie, mar de stim dy't yn syn namme sprekt, stiet yn 'e dissidensje fan it Sândedeisadventisme, negearre en ferachte troch de mearderheid fan dyjingen dy't syn bestean en syn berjochten ûntdekke. En om't ik it foarrjocht haw om se te kennen en te dielen mei in embryo fan Kristus syn Utkarde, sil ik se hjir oanhelje, te begjinnen mei de resinte bewizen dy't nommen binne út 'e hjoeddeistige barrens fan ús Frânske libben.

Sûnt 1958 hawwe de Frânsen de grûnwet fan 'e 5e ^{Republyk oannaam} fanwegen de swierrichheden dy't de 4e ûnderfûn ^{by} it oplossen fan it probleem fan 'e kolonisaasje fan Algerije troch Frankryk. Der wie al 8 jier in oarloch oan 'e gong tusken de Algerynske FLN en it reguliere Frânske leger. Nei sawat 130 jier kolonisaasje wie de assimilaasje en it smelten fan 'e twa oarsprongen noch altyd net berikt en wat de Frânske autoriteiten net wisten wie dat it gewoan ûnmooglik wie; dit fanwegen har tradisjoneel erfde moslimreligy, wat it in soarte nasjonaliteit makket dy't har religieuze praktyk beskermje wol. Dizze mislearring foarsei allinich dejinge dy't wy hjoed sjogge, nei de ûntfangst fan moslims op 'e boaiem fan metropolitaansk Frankryk. De weriening fan twa maatskippijen dy't troch God ferflokt binne, hat as frucht oarloch, dizze sichtbere frucht fan syn godlike flok. Mar de flok fan 'e 5e ^{Republyk} hâldt net op by dizze oarloch. Want de grûnwet fan 'e 4e ^{Republyk} hie it foardiel boppe de 5e ^{dat it} de beslútfoarmingsmacht fan 'e útfierende regearing beheinde. Om de stipe fan deputearren te krijen, moasten foarstelde maatregels en wetten ridlik wêze en de konsensus fan in mearderheid fan stimmen krije. Yn 'e 5e ^{Republyk} hat it Frânske folk in grutte gearkomste, earst elke sân jier en dan elke fiif jier sûnt Jacques Chirac, om har presidint te kiezen. Se presidearje net allinich; no regearje en hanthavenje se har persoanlike besluten fia in

presidinsjele mearderheid fan "godillot" deputearren dy't allinich foar dit doel besteane. Dit soarget derfoar dat it demokratysk-republikeinske aspekt oanwêzich en sichtber is. Tusken 1958 en 2017 makke it gebrûk fan Artikel 49-3 it mooglik dat in maatregel safolle kearen as nedich waard oannaam. Sûnt 2017 is dit rjocht mar ien kear yn 't jier autorisearre. It gefolch fan dizze 5e ^{Grûnwet} is dat Frankryk allinich fertrouwe moat op 'e besluten dy't acht opienfolgjende presidinten makke hawwe. Acht manlju binne ferantwurdlik foar de delgong en ekonomyske en politike ramp dy't hjoed de dei yn dit lân te sjen is, nettsjinsteande de stipe fan "rjochtse" en "linkse" politike groepen. De oarsaak fan dizze ramp is it stribjen nei rykdom tsjin elke priis, en om dy te krijen waarden ynternasjonale relaasjes prioriteit jûn om hannel te befoarderjen. Spitigernôch feroare de hannel stadichoan, en Frankryk eksportearre hieltyd minder en ymportearre hieltyd mear, oant it folslein ôfhinklik waard fan Sineeske en Aziatyske ymport. En har enerzjy wurdt ek folslein ymportearre, meast resint Russysk gas, en langer Algerynsk gas. Fan har kant hat rjochts besocht minsken te leauwen dat it nij is troch de namme ferskate kearen te feroarjen, wat de lêste presidint en it eardere Front Nasjonaal ek diene. Mar it feroarjen fan de namme fan 'e pot feroaret de ynhâld net, dy't foar altyd itselde bliuwt.

Yn 2017 en 2022 joech God syn keazen amtners de kâns om bewiis te wizen fan syn flok, dy't Frankryk sûnt syn ûntstean pleaget. Op dizze twa datums fûn de jonge presidint Emmanuel Macron himsels yn 'e twadde ronde fan' e presidintsferkiezings tsjin Marine Le Pen, kandidaat fan it FN (Front Nasjonaal), dat sûnt de RN (Rallye Nasjonaal) wurden wie. Itselde senario fiif jier útinoar; hjir is noch wat te neamen. Iets dat minsken derta bringe moat om dizze nijsgjirrige, neffens har, tafal yn twifel te lûken. Mar ik wit hiel goed dat tafal net de oarsaak is, en dat allinich de godlike flok dizze feiten rjochtfeardiget. Eins, wat bart der? Tusken 1958 en 2022 hawwe guon Frânsen, dy't stadichoan yn oantal tanommen, opmurken dat presidinsjele feroarings en har politike wikselingen har lot net feroaren. Boppedat pleatste de oprjochting fan 'e Jeropeeske Uny har ûnder har rjochtlinen, superieur oan dy fan har naasje. Lang demonisearjend nasjonalistysk tinken en har offisjele partij, namen de partijen fan "rjochts en lofts" opienfolgjend de macht, ûnderwurpen oan 'e besluten fan EU-kommissarissen en deputearren. Om't elke feroaring ûnmooglik like te berikken en noch altyd liket, wêrom stimme? Dêrom besleaten 52% fan 'e kiezers foar de presidintsferkiezings fan 2022, en doe 54% foar de wetjouwende ferkiezings fan deputearren, it rjocht om te stimmen te "ôfnimme" en har ûnthâlden fan stimmen. It hûs fan Frankryk wurdt sa ferlitten, oerlevere oan 'e politike haaien dy't "tagelyk" har winsk ferkundigje om Frankryk te ferriken en it út te leverjen oan Jeropeeske en wrâldwide konkurrinsje dy't it ferneatiget. De konstante tanimming fan it ûnthâldingspersintaazje hat ek in oare oarsaak. It ferdwinen fan religieuze wearden liedt minsken, ynklusyf Frankryk, ta it leauwen dat de tiid foar universele frede oankaam is, en dat tanksij ynternasjonale oerienkomsten it slimste net mear te frezen is. It is wier dat de "Tredde Wrâldoarloch" krekt begûn is yn Oekraïne, op 24 febrewaris 2022. Mar wa leaut dizze ynterpretaasje fan wat foar in protte oerbliuwt, in oarloch dy't allinich Oekraïners en Ruslân oangiet? Wurdt har net de hiele dei op 'e radio en televyzje ferteld dat, yn 'e ferljochte miening fan politisy, it

leverjen fan wapens oan Oekraïne gjin hanneling fan belutsenens by dit konflikt is? Troch dizze echte leagen dy't allinnich basearre is op 'e hope fan dizze politisy en de sjoernalisten dy't se ferspriede, krije minsken in ferfoarme fisy fan 'e situaasje yn harren lannen. Dit is yndie allinnich in hoop, om't nimmen wit hoe fier it geduld fan 'e Russyske lieder Vladimir Putin gean kin. En efter it werjaan fan in ûntspannen hâlding pleaget en makket dit ûnderwerp harren soargen. Dizze ferrifeljende minsken boartsje mei fjoer, en net samar in fjoer; it fjoer dat God oanstekke sil om harren en harren wurken te fertarren. Mar Gods flok is net allinnich op 'e liederen en de media, it is boppe alles op 'e minsken sels, en se krije fan God de ferflokke liederen dy't se fertsjinje, kollektyf en yndividueel.

Neist it persintaazje fan 54% ûnthâlding fan stimmen is it einresultaat fan 'e twadde ronde fan 'e wetjouwende ferkiezings bitter en pynlik foar it presidentskamp, dat syn absolute mearderheid ferlern hat. God hat ús noch in oar bewiis jûn fan syn flok, dy't Frankryk en syn bestimming treft. Hy hat it roer brutsen op in momint dat it skip Frankryk de stoarm fan ynterne problemen en dy feroarsake troch grutte ynternasjonale konflikten yn 'e wrâld ûndergiet; sichtber om it nei de boaiem te stjoeren. Sa sil Frankryk, oant no ta sa maklik te stjoeren, net langer sa maklik wêze. Op it momint dat de earnt fan 'e nasjonale en ynternasjonale situaasje tanimt, nimt de mooglikheid om Frankryk te lieden ôf. En sûnder folslein te ferdwinen, sil dizze mooglikheid op syn minst tige lestich wurde, om't de mieningen fan 'e fertsjintwurdige groepen tige ferskillend binne en soms yn absolute termen tsjinoersteld. By it ûntdekken fan dit resultaat fan 'e stimming hawwe sjoernalisten en politisy yn 'e media in protte senario's ûntwikkele foar de reaksje fan 'e jonge presidint, sichtber ôfwisd en hate troch in protte kiezers. Se hawwe syn arroânsje opmurken en him soms "Jupiter" neamd; wat net ûnfertsjinne is, en dit nei't er François Mitterrand "god" neamd hat tidens syn twa presidintstermynen, dy't in oare ferbining foarmje tusken dizze twa minsken. No, se hiene it mis troch te tinken dat de jonge "arrogante" tekens fan fernedering sjen litte soe troch te sizzen dat harren stim fan straf heard en ûntfongen wie. Kom op! "Jupiter" kin himsels net ferleegje om te erkennen dat hy troch syn folk bestraft wurdt! Nei in tige opmerklike ôfwêzigens, yn in taspraak fan acht minuten, stevich yn syn learzens steand en wis fan syn ûnfeilbere oardiel, skode "Jupiter" de ferantwurdlikens foar it resultaat op it folk. It is syn skuld, om't hy de belangen en ynset fan Frankryk net begreep, yn goede of minne tiden, ferbûn mei it lot fan Jeropa. Foar him is dizze twadde termyn de lêste mooglike en hy hat neat mear te ferliezen, mar hy hopet noch altyd alles te winnen. Yn it misferstân fan dizze relaasje sil Frankryk syn lêste politike striid belibje, fergrutte troch de nije problemen dy't ûntsteane sille, op syn grûngebiet, yn Jeropa en oer de hiele wrâld.

Oangeande politike sjoernalisten moat ik wize op harren faak gebrûk fan 'e útdrukking "de Frânsen dit, de Frânsen dat". Oangeande it persintaazje ûnthâlding fan stimmen, it is mar, mar meastal, 54% fan alle Frânsen dy't dizze kar makke hawwe; en sels dan, elk om in persoanlike reden. De deputearren werhelje dizze folslein falske útdrukking ek, om't it resultaat dat troch de stimming krigen is net de frucht is fan in oerlis fan alle Frânsen, mar allinnich it resultaat fan ferskate persoanlike keuzes. En ik herinnerje jo deroan, it krigen resultaat is it resultaat dat

God begunstige hat troch syn aksje op 'e geasten fan minsken, wittende dat gjinien fan harren deroan ûntkomme kin. Sa moat it sprekward begrepen wurde: "it folk hat de lieder dy't se fertsjinje". Boppedat, as teken fan in ekstreme flok, wurde Jeropa en Frankryk regearre troch froulju dy't massaal politike funksjes ynnommen hawwe; Ursula Von Der Leyen, presidint fan 'e Europeeske Kommisje, en Elizabeth Borne, premier yn Frankryk en in protte oaren yn 'e presidinsjele mearderheid en oare politike partijen, ynklusyf de RN. Sa dominearret dejinge dy't, neffens God, yn Gen. 3:16, " *ûnderdanich en dominearre* " wêze soe troch har man, Jeropa en West-Jeropeeske folken: " *Hy sei tsjin 'e frou: Ik sil jo pine yn 'e berte tige fergrutsje, mei pine sille jo berte jaan, en jo langstme sil nei jo man wêze, en hy sil oer jo hearskje.* " Neffens Gen. 2:18 wie se allinich in " **helper** ", mar se waard in lieder en dominearret hjoed de dei de man: " *JaHWÉH God sei: It is net goed dat de man allinnich is; Ik sil him in helper meitsje dy't by him past .* " It docht bliken dat dizze standert Jeropa in doelwyt makket fan universele moslimlikens, om't moslims it net akseptearje. En, yn 'e namme fan leafde, begripe mar in pear kristenen dit, mar yn 'e Bibel binne dizze noarmen dy't troch God oan it begjin fan 'e skepping fêststeld binne, ivich. Se binne noch opsjoneel noch ûnderwurpen oan persoanlike kar, lykas dy fan in à la carte miel.

De oarsprong fan 'e flok fan Frankryk leit yn it hearren ta West-Europa, dat sûnt 538 ûnder de ferflokte religieuze ynfloed fan it pauslike Rome pleatst is. Yndied, Frankryk, earder Galje, is yn Daniël 7 ien fan 'e " *tsien hoarnen* " dy't earst ûnder de keizerlike hearskippij fan Rome pleatst wurde, fertsjintwurdige troch it symboal " *lytse hoarn* " yn Daniël 8:9. En yn Daniël 7 bliuwt it ûnder de flok fan Rome, mar dizze kear, ûnder syn pauslike kristlike religieuze aspekt, ek symbolisearre troch de formule " *lytse hoarn* " yn Daniël 7:8: " *Ik seach nei de hoarnen, en sjoch, in oare lytse hoarn kaam út har midden op, en trije fan 'e earste hoarnen waarden derfoar útlutsen; en sjoch, it hie eagen lykas de eagen fan in man, en in mûle, dy't arrogant spruts.* » De Geast spesifisearret, " *in oare* ", om't Itaalje al ûnder de " *tsien hoarnen* " stiet, en dizze nije " *lytse hoarn* " is dêrom in alfde " *hoarn* ". It Romeinske pauslike rezjym is eins ûnôfhinklik fan Itaalje. It foarmet in frije en ûnôfhinklike steat dy't tichtby Rome leit en draacht de namme Fatikaanstêd.

De flok fan Frankryk giet dêrom werom nei syn oarsprong, nei de bekearing ta it pauslik Roomsk-Katolisisme fan syn earste kening út it Frankyske folk, mei de namme Klovís I. ¹¹ wie dizze earste monargyske en nasjonale ûnderwerping oan it pauslike rezjym dy't Frankryk de titel fan "âldste dochter fan 'e tsjerke" joech. En dizze stipe fan "de âldste dochter" soe it selden ûntbrekke yn 'e skiednis fan Frankryk. It folk fan dit folk, Gods oardiel negearjend, legitemearre monargyske opfolgingen. Dochs waarden tekens fan flokken jûn troch God. En al it wichtichste en sichtberste wie it gedrach, de ûnrjochtfeardige en wrede aard fan 'e religieuze lieder en monarken dy't erfgenamten wiene fan dizze saneamde "kristlike" religy. Want, dochs, hoe kinne wy dizze wrede religy de skuld jaan oan 'e sêfte en leafdefolle Jezus, dy't syn libben einige troch it frijwillich oan te bieden as in boeteoffer? Want de leafde fan Kristus wie net ferburgen, meardere krusen herinnerden oan syn offer, mar syn libben waard net imitearre. Dat fan 'e lieder

wie sels it absolute tsjinoerstelde fan dat fan Kristus. Wie dit net in dúdlik bewiis fan in flok? It wie yndie ien, mar religy waard oplein oan minsken dy't it net keazen hiene. Dêrom droech dit soarte kristendom, en draacht it hjoed noch, de fruchten fan it libben fan heidenen. Yn Johannes 10 stie Jezus op dit punt, " *de hoeder ropt syn skiep* ", mar ûnder allegearre komme allinich dejingen dy't syn " *stim* " " *kenne* " nei him ta om him te folgjen.

De ferfolging fan 'e "Timpeliers" levere fierder bewiis fan 'e flok fan it katolike Frankryk. Harren kening, Filips de Moaie, wie net from, mar syn needsaak foar rykdom late him ta in alliânsje mei it pausdom om de Oarder fan 'e "Timpeliers" ta de dea te feroardieljen, en har folgelingen, ynklusyf har lieder, Jacques de Molay, en in pear oaren, waarden op 'e brânsteapel ferbaarnd; dit, om twa hiel ferskillende redenen: foar de pauslike tsjerke, it eliminearjen fan in gefaarlike konkurrint; en foar de kening fan Frankryk, it plonderjen en konfiskearjen fan 'e rykdom dy't de oarder en har folgelingen hiene. Wat kin der sein wurde? Yn dy noch tige tsjustere tiden wie de Oarder fan 'e "Timpeliers" fier fan perfekt, mar wat wis is, is dat it net it doelwyt wie fan 'e grime fan God, yn har profesije fan Daniël en Iepenbiering, oars as de Roomske pauslike tsjerke, meiwurker oan 'e keninklike sekuliere earm. It is sels tastien om te tinken dat God dizze ferskriklike aksje sa ûnrjochtfeardich fûn dat hy bliid wie om de flok útsprutsen troch Jacques de Molay fan 'e hichte fan syn brânsteapel te jaan; foardat hy stoar en syn geast oan God joech. Yn syn wurden profetearre hy dat God harren dea wreke soe op dejingen dy't de ferantwurdlikens droegen. It wie pas yn 'e 16e ^{iuw} dat him de oankundiging foar it hjoeddeiske jier fan 'e dea fan Filips de Moaie, de meiwurker fan Paus Clemens V, en Willem fan Nogaret, de beskuldiger fan 'e kening, taskreaun waard. En de flok dy't oankundige waard troch Jacques de Molay waard folbrocht, op Filips de Moaie en syn trije soannen, om't de feiten útwreide waarden nei de famylje fan 'e kening waans twa skoandochters de heldinnen wiene fan twa oerhoerske seksuele skandalen dy't derta liede dat harren twa leafhawwers de slimste gruweldaden ûnderfûnen dy't se doe foarstelden, om har te deadzjen. It ding is sa bekend yn Frankryk dat de televyzjebioskoop it ûnderwerp oanpakt hat en in televyzjesearje makke hat mei de wichtige namme "De Ferflokte Keningen". Eins naam de flok de foarm oan fan it útstjerren fan 'e erfenis fan Filips de Moaie, wêrby't syn opfolgers allegear omkamen oant de lêste. Sa, ûnder deselde flok, folgen alle opienfolgjende dynastyen fan keningen inoar op, Merovingers, Karolingers, Kapeters (de lêste wie Filips de Moaie), Valois, en wer Kapeters; de lêste kening wie Karel X.

Yn 'e tiid fan 'e protestantske reformaasje, earst ferfolge troch kening Frans I ' troffen oare tekens fan flok de katolike monargy fan Frankryk, benammen ferbûn troch it houlik mei de Italjaanske Medici-famylje. Sa seach Katarina de Medici har trije soannen en erfgenamten ien nei de oare stjerre, en seach sadwaande in profesije dy't Michel Nostradamus har presintearre hie, ferfolle wurde. Foegje by dizze flokken de epidemyen fan ferskriklik deadlike en ferneatigjende pleagen ta en de telling fan godlike flokken is al tige dúdlik en fertellend.

It moat opmurken wurde dat God yn syn frij detaillearre profetyske Iepenbiering yn Iepenbiering allinich fjouwer haadtekens behâldt fan 'e flok dy't

West-Europa rekke sûnt de geastlike oerhoer dy't op 7 maart 321 begien waard, nammentlik it ferlitten fan syn hillige sabbat foar de heidenske "dei fan 'e sinne". Hy iepenbiere ûnder de symbolyk fan 'e "fjouwer" earste opienfolgjende "trompetten": de barbaarske ynfallen út Noard-Europa; de oprjochting fan it pauselike rezjym yn Rome yn 538, de oarloegen fan 'e katolike en protestantske religys dy't yn 'e 12e ^{iuw begûnen} tsjin de Waldensianen fan it Italiaanske Piëmont; it ein fan 'e ferfolgingsmacht fan it pausdom troffen troch de irreligieuze yntolerânsje fan it frijtinkende ateïsme fan 'e Frânske Revolúsjonêren, fan 1793 ôf.

De skiednis dy't oant ús dagen libbe hat, tsjûget dat sûnder de kennis dy't brocht wurdt troch de profesijen fan Daniël en Iepenbiering, godlike flokken net identifisearre wurde foar wat se binne. En de tekens dêrfan koenen allinich einige troch in bewustwêzen fan 'e folken dy't har gedrach noch feroarje moatte, en oan God de wiere frucht presintearje dy't wurdich is en iepenbierjend fan wiere berou. Mar dizze tekens fan flokken wurde allinich sjoen troch syn útkarden, en de oaren? Troch har ûnleauwe werhelje se allinich it gedrach fan 'e ûnleauwigen dat de ierde sûnt it begjin droegen hat; fan it soarte Kaïn en noch mear fan Lamech, de spottende moardner " *arrogant* ", hy ek, lykas it pausdom fan Dan. 7:8 en tichter by ús, de jonge presidint fan it hjoeddeiske Frankryk.

It wie wer dizze ûnwittendheid fan it godlike oardiel dat yn syn profesijen iepenbiere waard, dy't Loadewyk XIV tastien om foar syn folk de ferneamde "sinnekening" te wurden. Yn Frankryk, lykas earne oars, om't de monargy misleidend beskôge waard as in godlik rjocht, stipe it gewoane folk de keninklike wil, sels yn 'e ferfolgingen dy't oplein waarden oan 'e Hugenoaten en oare herfoarmers; guon diene it út religieuze plicht, oaren foar it plezier fan it deadzjen. Want Jezus Kristus hie dizze dingen foarsein doe't hy yn Johannes 16:1-2-3 sei: " *Dizze dingen haw ik jimme sein, sadat jimme der gjin oanstjit oan nimme. Se sille jimme út 'e synagogen sette; en de oere komt dat wa't jimme deadet, tinkt dat hy God tsjinst docht . En se sille dit dwaan, om't se noch de Heit noch My kend hawwe .* " Sa waarden de útkarden dy't útnoege wiene om har protestantske leauwe ôf te swarren, ferbaarnd op 'e brânsteapel fan 'e Ynkwisysje. Njonken har eksekuteurs hâlden religieuze muontsen in krús foar har eagen en drongen har oant har lêste siken oan om har by har kamp oan te sluten, dat bewearde de ienige fertsjintwurdiging fan Kristus en syn autoriteit te wêzen. Dit is iets dat God dúdlik tsjinsprekt en ûntkent troch Rome, yn syn profesijen, it doelwyt te meitsjen fan syn ivige grime.

Yn absolute tsjinstelling ta syn trouwe útkarden biedt Jezus syn frede oan. Wat betsjut dizze frede? Jezus seit al tsjin dejingen dy't fan him hâlde en dy't hy leaf hat en goedkart: Ik fier gjin oarloch tsjin jimme. Want God is sûnt de opstân fan 'e haadingel yn oanhâldende oarloch, en syn fijannen binne tige talryk; it langstme nei frijheid hat earst yn 'e himel en op ierde ferwoaste; dêr't it lêste slachtoffer yn it nijs Oekraïne is. De frede dy't Jezus jûn hat, is neat wûnderbaarliks; it is allinich it gefolch fan 'e rêst dy't krigen wurdt troch absolút fertrouwen yn dejinge dy't ús oardielt. De frede dy't Jezus jûn hat, is de garânsje foar in status fan goedkarring. Hy biedt syn frede oan allegearre oan, lykas hy syn leafde oanbiedt, mar lykas de balsmiter moat dejinge oan wa't it foarstel dien

wurdt, it pakke. Hy jout syn frede, om't hy, om't hy leafde yn al syn aard is, oanbiedt wat hy is. Dêrtroch kin gjin ferantwurdlikens foar de wegering of ôfwizing fan syn tsjinoerstelde oan him taskreaun wurde. Leafde is it, leafde bliuwt it. En dejingen dy't net op dizze Leafde reagearje, binne allinich ferantwurdlik foar it ferlies fan har siel. Troch it skeppen fan frije tsjinstellingen hat dizze God Leafde goddeleazens en haat yn syn libben brocht. Nei't er de útkarden selektarre hat, dy't oan syn natuer Leafde oanpast binne, en sûnde en sûnders ferneatige hat, al dyjingen dy't troch goddeleazens markearre binne, sil God de perfekte frede en suverens fan syn oarspronklike Leafde foar ivichheid fine, dizze kear **allinnich dield mei syn** útkarden, sortearre en selektarre.

Oekraïne: It byld fan in Bibelyske gelikenis

De folken fan 'e wrâld binne op it stuit rjochte op it konflikt tusken Oekraïne en Ruslân. Wêrom dizze kollektive belangstelling? Omdat dit konflikt gefolgen hat dy't elkenien dy't oer de hiele wrâld wennet, beynfloedzje.

West-Europeanen en Amerikanen tochten it ferstannich om Oekraïne fan wapens te foarsjen. Grutsk, sels arrogant, woene se de saak fan dit grutte lân stypje, om't it oanfallen waard troch in lân, **Ruslân**, dat troch it Westen hate waard, dat sels folle grutter en wiidweidiger wie as it. It bibelske foarbyld fan 'e Joad David dy't de Filistynske reus Goliat mei syn slinger fermoarde, wekte hope op in nij wûnder. Mar helaas foar dejingen dy't op dizze hope fertrouden, de stridende partijen binne noch David noch Goliat, mar twa folken ûnder Gods flok. David, fan syn kant, hie God wier mei him, wat net it gefal is, sels net foar de protte "Emmanuels", waans namme betsjut: God mei ús. By it ûntbrekken fan in wûnder is it einresultaat foarsisber: de sterksten sille de swaksten ferneatigje, neffens de regel dy't produsearre en folge wurdt yn 'e minsklike dierlike maatskippij.

Yn 'e opposysje tusken de twa folken bewearde elk syn macht, en dei nei dei wurdt de macht fan Ruslân bliken dien folle superieur te wêzen. Westerlingen wiene dit fergetten, om't se allinich it byld fan dit ferwoaste lân út it tiidrek fan lieder Gorbatsjov en Russyske presidint Jeltsin bewarre hiene. Mar se hawwe net opmurken dat, hoewol ferwoaste en ekonomysk en polityk yn flarden, dit Ruslân noait opholden is mei it produsearjen fan wapens om himsels te ferdigenjen tsjin in konstant freze oanfal út it Westen; eins út 'e Feriene Steaten. Yn flarden sammele, yn in treurige steat fan korrupsje fan 'e "Westerske" of "Chicago" soarte, hat de jonge presidint Vladimir Putin de oarder werombrocht yn in maffia-eftige situaasje. Strikt gesach hat syn effekten hân, de Russyske oligarchen binne frijwillich of mei geweld ûnderwurpen oan it nije nasjonale rezjym wêryn kontrolearre frijheid it kommunistyske model fan it Sovjet-tiidrek ferfongen hat. Mar wat net feroare is ûnder Russen is harren oanhing oan harren naasje, dy't se boppe alles sette. En wylst Ruslân himsels wer opboude op dizze nasjonale wearde, wat barde der dan yn it Westen? Krekt oarsom. Under Amerikaanske ynfloed waard de wrâld ûnderwurpen oan 'e "merkeconomy". Is dit wat nijs? Op it earste each soe men nee sizze kinne, want oant doe bestie der al ynternasjonale

hannel, mar dy waard frij en op basis fan yndividuele ûnderhannelings útfierd, tusken de leveransier en de keaper. Mei it Amerikaanske rezjym is de hannel basearre op kontrakten en alliânsjes dy't folken bine en har twinge om har ferplichtingen nei te kommen. It bêste foarbyld binne de "GATT"-oerienkomsten (Algemiene Oerienkomst oangeande Tariffen en Hannel) dy't tekene binne troch de Europeanen en Amearika. Yn dizze oerienkomsten moast Frankryk in bepaalde hoemannichte nôt fan Amearika keapje, tsjin de kosten dat se de gebieten dy't troch har eigen produksje eksploitearre waarden, ferminderje moasten; dit wurdt it lân braak lizzen neamd. Sa waard oer de hiele wrâld hannel organisearre tusken naasjes dy't spesjalisearren yn in pear produksjespesjaliteiten, wêrtroch't se ôfhinklik waarden fan oare lannen foar dingen dy't se sels net mear produsearren. Bygelyks, nei't se har tekstylindustry frijwillich skanseard hiene foar it foardiel fan Aazje, liet Frankryk har stielproduksjepotinsjeel (stielproduksje yn it Easten) ferneatigje. Doe, troch ferhuzingen binnen Europa en nei Sina, waard syn ekonomyske struktuer werombrocht ta syn ienfâldichste útdrukking; dy fan in folk dat folslein ôfhinklik wurden wie fan syn Sineeske ymport. Doe wie it wekker wurden hurd en skerp; de ruïne ferskynde hieltyd dúdliker en konkreter, lykwols maskearre troch in kolossale skuld. Fansels waarden nije banen makke yn dizze oanpassing, mar hokker soarte banen wiene dat? Banen dy't nedich binne om Frankryk yn libben te hâlden, mar net om it genôch te ferriken om syn enoarme skulden werom te beteljen. It lokale libben fereasket banen dy't dúdlik nuttich binne foar it funksjonearjen fan it libben fan 'e minsken, mar dy't net needsaaklikerwize de nasjonale rykdom ferheegje dy't allinich eksport nei in lân bringt. En dit wie de oarsaak fan 'e ekonomyske ramp dy't Frankryk en oare lannen dy't mear ymportearje as se eksportearje, troffen. De ekonomyske balâns wurdt sa negatyf, en it lân libbet dan allinich fan lieningen en skuld.

It leverjen fan wapens oan Oekraïne hie al in tige serieuze gefolgen. Dêrmei posysjonearren Jeropeeske lannen harsels dúdlik as fijannen fan Ruslân, en dizze flater fan oardiel sil yn 'e takomst djoer betelle wurde. Mar de earste kwalen dy't field wurde binne de gefolgen fan 'e ekonomyske en finansjele sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne. Omdat de hiele wrâld de troch de Feriene Steaten oprjochte merkeconomy yngien is, ferneatiget de destabilisaasje dy't troch dizze sanksjes ûntstiet de hannelsbalânsen dy't mei muoite en in soad dûbelsinnigens berikt binne fan 'e kant fan 'e steatshaden fan 'e wrâld, fan Jeropa en Frankryk. Om dizze kommersjele regel te folgjen, moasten dizze presidinten en keningen har frijheid ôfsizze en har lannen oerjaan oan in Amerikaanske kommersjele diktatuer. Tsjintwurdich, fanwegen de sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne, feroarsaket de hannelsûnbalâns ruïne en wanorde yn in protte lânseigen folken dy't folslein ôfhinklik wurden binne fan 'e goede steat fan wolfeart fan West-Jeropeeske en Amerikaanske folken. De Jeropeeske folken wurde fertsjintwurdige ûnder it symboal fan 'e " **tsien hoarnen** " dy't troch God ferflokt binne yn Iepenbiering 17:3: " *Hy naam my mei yn 'e geast nei de woastenije. En ik seach in frou sitten op in skarlakenkleurich beest, fol mei nammen fan godslastering, mei sân hollen en **tsien hoarnen** .* " God rjochtet him op 'e folken oer wa't syn namme sprutsen wurdt yn 'e persoan fan Jezus Kristus. Dêrom, yn dit fers, ûnder it byld fan 'e " *sittende frou* ", wiist hy de tsjerke fan 'e

Roomsk-Katolike religy oan, dy't de standert fan syn wierheid ferfoarmet. Sy is "sitten" op Jeropa, sammele troch har ynternasjonale diplomatike ynspanningen. Want de oerienkomsten fan dizze gearkomste wurde de "ferdraggen fan Rome" neamd. En yn dizze symboalen wurdt de stêd Rome yllustrearre troch it symboal fan 'e " *sân hollen* ", wat befêstige wurdt troch de útdrukking "stêd fan sân heuvels" dy't lang lyn deroan taskreaun waard.

Nei de sanksjes stort it kaartenhûs dat mei grutte muoite en skea boud is yn. Foar Europa en syn rykdom rint de tiid op. De krisis feroarsake troch dit ferlies fan rjochting wurdt de Jeropeeske folken dy't wend binne oan in freedsum en woltierich libben. Merken binne yn panyk, en de priis fan guod nimt allinich mar ta. De ûnbalâns fan 'e situaasje beynfloedet sawol ferkeapers as keapers; nimmen wurdt sparre. En neist dizze ramp is d'r de gefolgen fan 'e kar dy't makke is om ynformaasje-technology te eksploitearjen, dy't essensjeel wurden is yn it ekonomysk, polityk en sosjaal behear fan rike lannen. Wearden sakje. Start-up-bedriuwen, dy't as parasiten yn 'e ynterne ekonomyen fan lannen ynkamen, geane fallyt en stopje mei har aktiviteiten. De wanorde is dêrom wiidferspraat yn alle lannen dy't de oare folken fan 'e ierde dominearre hawwe troch har rykdom. En as de krisis pynlik feld wurdt troch dizze rike lannen, is it noch mear sa en hat it ûnbidich deadlike gefolgen foar de earme lannen dy't ôfhinklik wiene fan dizze Westerse lannen. De oant no ta sammele kruimels ferdwine en foar dizze ôfhinklike lannen is de ruïne fataal.

Mar yn sa'n situaasje sykje de slachtoffers dejingen dy't ferantwurdlik binne foar it feroarsaakjen fan 'e ramp te identifisearjen. It Westen jout Ruslân de skuld, mar Ruslân wiist derop dat it it Westen wie dat de wrâldwide ûnbalâns skepen hat troch sanksjes tsjin it op te lizzen. En yndied, it wie it Westen dat de hannelsbalâns sabotearre hat troch te besluten om gjin gas en oalje mear fan Ruslân te keapjen, dat fia djoere gas- en oaljepipelines nei Europa ferfierd wurdt. Dit is krekt it probleem, yn ús Europa dat bestjoerd wurdt troch technokraten, ûnferstannige technici mei koarte, tekstuele oardielen. Se hawwe krekt har fermogen sjen litten om besluten te nimmen sûnder de gefolgen foar Europa sels en earme lannen ferspraat oer de hiele wrâld te foarsjen. Om sa'n situaasje te kreëarjen, moatte dizze Jeropeeske liederen sûnder alle wiisheid wêze. Mar dit is ûnûntkomber as wy witte dat se ûnder Gods flok binne. Wat wie de basis foar it beslút om Ruslân te sanksjonearjen? Oer de needsaak om it ynternasjonale rjocht op frijheid te ferdigenjen, in rjocht dat troch Ruslân yn Oekraïne oanfallen wurdt. Sa'n beslút is fernuvere fan liederen dy't harsels keatlinge litten hawwe troch meardere en wjersidige ferplichtingen dy't binnen de EU oplein binne. En bewust fan har militêre swakte, ferienigje dizze folken har, en tinke dat se Ruslân sa bang meitsje sille. Hûnen, lykas wolven, blaffe en raze yn roedels. Mar jild, sa nuttich yn fredestiid, makket ien net sterk yn 'e striid; it is gjin ferfangning foar de ferneatigjende raketten en projektilen dy't Ruslân yn tige grutte oantallen hat. Oars as Jeropeeske lannen binne de befolkingen fan earme lannen gjin technokraten en redenearje se gewoan op basis fan waarnommen feiten. Harren lilken en haat sille har keare tsjin Westerse folken, dy't se ferantwurdlik hâlde sille foar harren ûngelok, harren ûndergong en harren honger.

Krekt lykas yn Frankryk de hongere de lilken fan it folk it paleis fan kening Loadewyk XVI yn dreau, sil de Jeropeeske grûn de Afrikaanske lilken sjen dy't derop komt, oantsjuten yn Dan. 11:43 troch " *Libië en Etioopje* ": " *Hy sil de skatten fan goud en sulver yn besit nimme, en al it kostbere fan Egypte; de Libiërs en de Etioopjers sille yn syn kielwetter wêze.* " Dit sil berikt wurde op it momint dat Jeropa de Russyske besetting sil lije, dy't kommen is om Westerske rykdommen te plonderjen om himsels te fergoedzjen foar de skea dy't troch de Jeropeeske sanksjes te lijen is.

De ferfolging fan aktuele barrens ferljochtet hieltyd mear dit programma dat troch God foarsein is. Yndied, de sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne, hawwe derfoar soarge dat it in soad jild en weardefolle saken ferlern hat dy't troch Westerse lannen yn beslach nommen binne. Wat koe logysker en natuerliker wêze as, nei't it syn macht op Oekraïne oplein hie, nei it Westen te kommen om de befolking te straffen en te plonderjen om himsels te fergoedzjen foar it ûnrjocht dat se lijen hawwe? Alles is logysk wurden, en de ferfolging fan dizze dingen leit no direkt foar ús, tusken hjoed en it jier 2028, om't 2029 it oere fan 'e ein fan 'e tiid fan genede sil wêze, en de maitiid fan 2030, it oere wêryn Jezus Kristus sil komme om syn útkarden fan 'e ierde te ferwiderjen en de hiele minskheid te ferneatigjen. De oansteande Afrikaanske lilken wurdt op it stuit ferklearre troch it stopsetten fan 'e oanfier fan weet dy't troch Oekraïne groeid en produsearre wurdt, dat, om syn kommersjele haven fan Odessa te beskermjen tsjin Russyske skippen, eksplosive seeminen yn it wetter fan 'e "Swarte See" pleatst hat. As gefolch kin weet net mear levere wurde oan earne keaperlannen, dy't ûnûntkomber hongersneed sille ûnderfine. Dit is wannear't jo betinke moatte dat " *hongersneed* " ien fan 'e " *fjouwer ferskriklike straffen* " is fan YaHWéH, de Almachtige God, neffens Ezech. 14:21: " *Want sa seit de Heare YaHWéH: Hoewol't Ik myn fjouwer ferskriklike straffen tsjin Jeruzalem stjoer, it swurd, **de hongersneed** , de wylde bisten en de pest, om minske en bist derút te roegjen, ...* " In oar tafal, dat ek net tafallich is, is dat yn 'e Klaaglieders fan Jeremia de kleur " *swart* " keppele is oan " *hongersneed* ". Wy lêze yn Klaaglieders 4:8-9: " **Harren uterlik is tsjusterder as swart** ; se binne net te werkennen op strjitten; harren hûd plakt oan harren bonken, droech as hout." *Dygingen dy't troch it swurd omkomme, binne lokkiger as dygingen dy't troch hunger omkomme* , dy't útput reitsje, sûnder de frucht fan 'e fjilden. » De "swarte see" iepenbiere ús sa it geheim dat yn syn namme ferburgen is. Hy profetearre it momint dat it de oarsaak wurde soe fan in ferskriklike stjerlike dea troch " *hongersneed* ". Tegearre mei de deaden dy't fermoarde binne troch it ferneatigjende " *swurd* " fan 'e Tredde Wrâldoarloch of de " *sechste trompet* " fan God, dy't, lykas de " *fjirde trompet* ", neffens Lev. 26:25-26 komt as in " *swurd* ", om it ferbûn fan God te "wreekjen": " *Ik sil in swurd tsjin jimme bringe, dat myn ferbûn wreekje sil* ; as jimme yn jimme stêden byinoar komme, *sil Ik de pest* ûnder jimme stjoere, en jimme sille yn 'e hân fan 'e fijân oerlevere wurde. *As Ik jimme stêf fan brea brek* , sille tsien froulju jimme brea yn ien oven bakke en jimme brea op gewicht bringe; jimme sille ite, mar jimme sille net tefreden wêze. " Lit ús yn dit fers ek de fermelding fan trije fan 'e fjouwer ferskriklike straffen fan God opmerke, mar yn folchoarder: " **swurd** , **pest** , **stêf fan brutsen brea** , **hongersneed** ." Ik herinner my dat God ús in ferbining

suggerearret tusken de " *fjirde en de sechsde trompet* ", troch it " *twadde wee* " te neamen as de " *fjirde* " yn Iepenbiering 11:14: " *It twadde wee is foarby. Sjoch, it tredde wee komt gau.* " Dit, hoewol dizze útdrukking giet oer it " *seisde* ", neffens Iepenbiering 9:12-13: " ***It earste wee is foarby . Sjoch, twa weeën komme dêrnei . De sechsde ingel blies . En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is.*** " Boppedat, troch it tema fan 'e Frânske Revolúsje, misliedend " *twadde wee* " neamd, te pleatsen krekt foardat de " *sânde trompet* " as de " *tredde wee* " neamd wurdt, befêstiget de subtile Geast fan God fierder de ferbining dy't hy fêstiget tusken de Frânske Revolúsje en de Tredde Wrâldoarloch. Útfierd yn hiel ferskillende histoaryske konteksten, dy fan Frankryk foar de Revolúsje en dy fan Jeropa en de hiele wrâld foar de Tredde Wrâldoarloch, komme dizze twa aksjes om Gods ferbûn te wreken. Elk komt yngripend yn om de minskeid te straffen dy't ûntrou wie oan Jezus Kristus oan 'e ein fan 'e twa profetyske tiden skieden troch de datum 1843; de Revolúsje kaam om it katolike leauwe te straffen en de Tredde Wrâldoarloch komt om de yndividuele of dielde ûntrouens fan 'e religys, katolyk, ortodoks, protestantsk, anglikaansk en adventistysk, te straffen.

Om de stúdzje fan dit ûnderwerp, dat giet oer de Tredde Wrâldoarloch, dy't begûn yn it betwiste gebiet tusken Oekraïne en Ruslân, ôf te sluten, sille wy ús oandacht rjochtsje op it ferhaal fan in gelikenis oer it " *ein fan 'e wrâld* " yn Mattéus 13:40-41: " *Lykas it ûnkrûd no byinoar helle en ferbaarnd wurdt, sa sil it ek wêze oan 'e ein fan 'e wrâld.* "

Ik fyn it tige nijsgjirrich dat de Russyske lieder Vladimir Putin in oarloch begûn is om Oekraïne te "denazifisearjen", om't dizze motivaasje fergelykber is mei it idee fan "it ûnkrûd útlûke", Oekraynsk, yn ús hjoeddeistige gefal. De Russyske presidint hannelet neffens syn oardiel oer de nazi-geast, krekt sa't God it ûnkrûd beoardielet foar har minne geastlike frucht. Ruslân hat iepenbier syn oardiel útsprutsen oer Westerse maatskippijen dy't it as degenerearre en korrûpt beoardielet; en God beoardielet it geastlike ûnkrûd om deselde redenen. Dit, sadat it Westerse kamp de rol fan it ûnkrûd yn 'e gelikenis oannimt; wat op himsels net ferrassend is. En dizze oare fersen fersterkje dizze ferliking fierder: fers 28-29-30: " *Hy antwurde harren: In fjân hat dit dien. En de tsjinstfeinten seine tsjin him: Wolle jo dat wy geane en se útlûke?*" *Nee, sei er, oars woartelje jo de weet dermei wylst jo it ûnkrûd byinoar helje. Lit beide tegearre groeie oant de rispinge. En yn 'e tiid fan 'e rispinge sil ik tsjin 'e rispers sizze: 'Sammelje earst it ûnkrûd byinoar en bind it yn bondels om it te ferbaarnen, mar bring de weet byinoar yn myn skuorre.'*

Dizze eangst foar " *it ferneatigjen fan 'e weet troch it ûntworteljen fan it ûnkrûd* " bestiet ek by de Russyske presidint, om't hy Oekraïne oanfalt, om yn har midden de minsken te behâlden dy't wolle dat de oerwinning fan Ruslân fuorthelle wurdt fan 'e minne ynfloeden dy't út it Westen komme, dat is, dat se befrijd wurde fan 'e gedachten en moraal fan it " *ûnkrûd* ". Ik doar dizze ferliking, troch te hanneljen lykas hy docht, komt Vladimir Putin yn Oekraïne op syk nei wat yn syn eagen en yn syn oardiel "it ferlerne skiep" is, lykas Jezus docht, om deselde redenen: dy fan it ôfskuorjen fan 'e omjouwende ymmoraliteit fan it plak dêr't it wennet. En dizze motivaasje fan presidint Putin ûntkomt oan 'e redenearring fan

Westerlingen dy't harsels net as degenerearre sjogge, en as gefolch hjirfan ynterpretearje se as in Russyske swakte, de traachheid fan 'e ferovering fan Oekraïne. Se hawwe net begrepen dat sûnder dizze motivaasje Oekraïne fan 'e earste dagen fan it *konflikt ôf ferovere wêze soe*. De traachheid dy't nommen wurdt, komt allinich út 'e soarch fan 'e Russyske lieder, om " *de goed nôt* "libbet tusken it " *ûnkrûd* ". As dit net it gefal west hie, soene wy genoside yn Oekraïne sjoen hawwe. Eins is it ein fan Oekraïne in byld dat de komst fan it " *ein fan 'e wrâld* " profetearret en oankundiget. Lykas God is V. Putin geduldich west sûnt de Oekraynske folksputsch op it "Maidanplein" dy't tusken 2013 en 2014 mei geweld en wapens de legitieme keazen Russyske presidint dy't oer Oekraïne oprjochte wie, omkearde. It wie yn dizze aksje dat de wanorde en fijannigens fan Oekraïners tsjin Ruslân begûn. Yn 2014 kaam de Russyske presidint, lilke, om de oerwegend Russyske befolking fan 'e Krim te befrijen fan Oekraïne. Dit wie al in warskôging foar it fûle Oekraïne en syn jonge lieder, Volodymyr Zelensky. Mar sa koppich en eigenwiis as it " *ûnkrûd* ", bleauwen de twa dôf foar Russyske bedrigingen. Sa wiene op 24 febrewaris 2022 de oprop oan it Westen, dêr't se by oanslute woene troch mei te dwaan oan 'e NAVO, de lêste drip; dejinge dy't Ruslân twong om oarloch te fieren op Oekraynske boaiem. Foar V. Poetin, 24 febrewaris wie de datum fan it begjin fan syn " *rispinge* " en, lykas God oan 'e ein fan 'e wrâld, is syn taak om " *it ûnkrûd út te plukken en te ferbaarnen* "; sadat syn Russyske oanhingers har frijheid en de wearden fan har âlde Russyske naasje werom kinne krije. Lykas " *it goede nôt* " fine se yn Ruslân, de " *nôtskuur* " fan har winsken en hope.

Mar yn dizze oarlochsachtige kontekst spilet " *de weet* ", sa wichtich yn 'e gelikenis, in tige wichtige rol foar de hiele wrâld yn ús tiid. Wylst minsken fjochtsje om foarrieden weet om it troch te ferkeapjen, wurdt dizze weet blokkearre en net ferfierd, útsein yn lytse hoemannichten. Wat minsken noch altyd ûntkomt, ûntaarde of net, is dat de ienige eigener fan dizze weet noch Oekraïne, noch Ruslân, noch it Westen is, mar allinnich en soeverein God. Hy is it, de Glorieuze, negearre en ferachte troch alle folken fan 'e ierde, dy't no besletten hat om de minskheid te ferhongerjen, troch ûnlosmaklike en ûnoplosbere situaasjes te organisearjen dy't de hiele minskheid yn 'e fal sette. As de Tredde Wrâldoarloch op himsels net " *it ein fan 'e wrâld* " foarmet, is it wis dat it him derop taret, troch folken en har alliânsjes te ferneatigjen. Want neffens Iepenbiering 9:13-14-15 wurdt " *de rispinge fan 'e wrâld* " folbrocht as de grime en ferachting fan Jezus Kristus op har hichtepunt binne: " *De sechsde ingel blies. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is, sizzende tsjin 'e sechsde ingel dy't de trompet hie: Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat. En de fjouwer ingels waarden loslitten, dy't ree wiene foar in oere, en in dei, en in moanne, en in jier, om in tredde fan 'e minsken te deadzjen.* "

Yn dizze symboalen wurdt de lilkens fan Jezus Kristus, dy't út 'e himelske " *timpel* " komt, in byld fan syn rol as foarbidder foar syn folk, identifisearre troch de deadlike maatregel dy't hy befelet: " *sadat se in tredde fan 'e minsken deadzje.* " Dêrom sille der nei dizze hekatomb mar in pear oerlibbenen oerbliuwe om de lêste universele test fan it leauwen yn Jezus Kristus te belibjen. It giet net om

witten oft hy bestie, mar om yn aksje te bewizen dat al syn lessen leard en yn 'e praktyk brocht binne neffens de standert fan it paad fan syn wierheid. Dan sille dejingen dy't útkeazen wurde, **mar allinnich sy**, de ivichheid yngean, pleatst oan 'e ein fan it paad dat Kristus neamd wurdt.

Fan dream nei wierheid

Ik bin berne oan 'e ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, dêr't ik gjin oare oantinkens oan haw as de ruïnes feroarsake troch de Amerikaanske bombardeminten, dy't in pear jier nei de oarloch sinister sichtber bleaune. Fan 'e berte ôf hie ik yn my de leafde foar frede dy't winsklik like ûnder alle minsken. Want oan 'e ein fan 'e oarloch waarden films dy't it brutale gedrach fan 'e Dútske legers en de ferskriklike "Gestapo" (de plysje fan Nazi-Dútslân) tsjin folwoeksenen en sels bern sjen lieten projektarre op wite lekkens dy't yn iepenbiere gearkomsten útrekt wiene. Sa, sûnder se meimakke te hawwen, waarden de ôfgryslke dingen fan 'e oarloch oan my iepenbiere. Myn needsaak foar frede wie dêrom enoarm om dizze ferskriklike ynfloed te kompansearjen. It Darbystyske leauwe fan 'e famylje fan myn heit learde my it ferhaal fan Jezus Kristus, iepenbiere yn 'e fjouwer evangelijs. De prachtige gelikenissen dy't Jezus learde, ferheffen sêftens, en dizze frede dy't myn geast it meast nedich hie. It is wier dat wy as bern allinich echt ynteressearre binne yn wat wy sykje en winskje. Ik haw út dizze evangelijs allinich dizze enoarme leafde bewarre dy't út Jezus Kristus, de "Soan fan God", útgie. Doe't ik opgroeide en tydlik fuortgie fan 'e bibelske tekst, bleau dit ideaal fan frede yn my, en doe begon ik te "**dreamen**" fan in ynternasjonaal begryp tusken manlju fan alle kleuren en alle rassen; dit, boppe har religieuze ferskillen, tinkend dat leafde dizze obstakels oerwinne en feroverye koe. Ik wie dêrom, as adolesint, in perfekte humanist, mar ik wie ek in wiere leauwige. Doe liede tsjinwurke profesjonele problemen my ta it finen, yn it lêzen fan 'e Bibel, de treast dy't myn siel tige nedich hie. En dus ûndernaam ik dizze lêzing, begjinnend mei it begjin fan 'e Bibel, it boek Genesis. En dizze persoanlike lêzing, sûnder ynfloed fan bûtenôf, hat yn my it bewustwêzen befoardere fan it belang fan 'e oarspronklike sûnde dy't begien waard troch Eva, doe Adam. As it lykwols giet om it jaan fan rekkenskip foar dizze sûnde fan ongehoorzaamheid, is it Adam dy't God earst yn twifel luts, fanwegen de dominaasje fan 'e man oer de froulike minske. Want Adam waard earst skepen en Eva waard foarme út ien fan syn "*ribben*", *wat foar God betsjutte dat sy in "helper" wêze soe* dy't oan syn "*side*" pleatst waard; in "*helper*", mar gjin gelikense op it fleislike nivo. As gelikensens Gods kar west hie, soe de minske in oare man as selskip hân hawwe dy't troch God skepen is, lykas hy die foar de himelske ingels. Dêrom is de gelikensens tusken man en frou dy't troch feministyske groepen easke wurdt in sûnde dy't begien is tsjin de oarder dy't God

oprjochte hat, út syn ierdske skepping. Ik wit goed dat dizze kar fan God, foar elke oare reden, basearre wie op syn profetyske projekt dat Adam it profetyske byld fan Jezus Kristus en Eva makke, dat fan syn Utkarde, syn Gearkomste fan sielen dy't útkard binne om ivich yn syn selskip te libjen. De frou hat lykwols deselde rjochten as de man op it geastlike nivo, deselde ivige bestimming wurdt har foarsteld yn Jezus Kristus. Se ûnderskiedt har allinich fan 'e man troch har seksuele froulikens en yn it byld fan 'e Utkarde fan Kristus draacht, berte se en fiedet se de bern fan 'e minske, it byld fan Jezus Kristus.

It feit dat God de skepping fan 'e minske iepenbiere, en as byld de aksje fan it "*foarmjen*" fan him út 'e klaai fan 'e ierde, "*it stof fan 'e ierde*", naam, brocht in dûbele boadskip; ien fataal en sinister, en de oare, de hope op in mooglikheid fan herfoarming. Want wat God foarmet, kin hy misfoarmje en ferneatigje, en dit is tragysk it lot dat him oerkomme sil nei syn sûnde; foar it earst sûnt hy frij skepen hat vis-à-vis, deadet God syn skepsel, de dea ferskynt yn absolute tsjinstelling ta it libben. Jo wiene neat, jo waarden berne en libbe, en jo wurde wer neat; dit alles ûnder de blik en it oardiel fan God. Mar oarsom, om't neat ûnmooglik is foar God, kin de bewurke klaai troch him rjochtset wurde om syn gebreken te ferwiderjen. Wat my sa logysk like, waard lykwols net troch elkenien dield. Want ferrassend genôch leauden de kristenen fan myn tiid yn 'e ûnstjerlikheid fan 'e siel dy't leard waard troch dy heidenske Grykske filosoof mei de namme Plato; eat dat de Bibel formeel en ûnherroeplik tsjinsprekt. De minsklike en diabolyske gedachte fan dizze filosoof heart net ta de religieuze wierheid fan Gods plan. Dit kristendom hie dêrom grutte problemen yn syn relaasje mei de grutte skeppergod. En de skealike rol fan 'e katolike religy krige al in logyske betsjutting foar my, boppedat hie it de noarm dy't presintearre waard troch de protestantske herfoarmers ôfwiisd. It probleem waard nettsjinsteande alles net oplost, om't protestanten ek leauwe yn dizze ûnstjerlikheid fan 'e siel.

Sa, **nei de dream fan universele frede**, liet myn lêzen fan 'e Bibel, it boek fan godlike wierheid, my **de realiteit en har gefolgen ûntdekke**. Want dea en goddeloazeheid hiene in oarsaak: in godlik oardiel. Foar de minske wie dêrom net alles mooglik, en syn dreamen fan frede wiene net te realisearjen sûnder God. Dat wie de treurige realiteit. En ik gie troch, haadstik nei haadstik, en boek nei boek, mei myn lêzen fan 'e hiele Bibel, en ûntduts sa, yn in oersjoch fan ieuwen en millennia, it sublyme plan fan God. Alles like my dúdlik, útsein dat de profesijen hermetysk liken, nettsjinsteande myn ynspanningen om har betsjutting te begripen. Ik kin no, en sûnt 1980, de oarsaak fan dizze blokkade útlizze: ûnwittendheid oer it belang fan it ferlitten fan 'e wiere sabbat. Lykas in protte wist ik dat de Joaden op sneon rêsten en dat kristenen har wyklikse rêst, de earste dei, neamd "snein", earen. Lykas by oare kristenen, foarme de erfde snein gjin probleem foar my, mar ik wit noch dat ik myn fernuvering útspruts oan myn mem, ik sitearje: hoe kin men dizze oare rêstdei rjochtfeardigje as it kristlike leauwe in erfde útwreiding is fan it Joadske leauwe? Myn mem hie it antwurd net, mar God wol, dêrom yntrodusearre hy my yn it jier 1979 oan it Adventistyske leauwe. De God fan 'e wierheid liet my ûntdekke dat kennis fan 'e werklikheid ús kwalifisearret foar de wierheid dêrfan; de lêste stap yn it bouwen fan it ivige libben.

Ik kin no tsjûgje dat alles in ferklearring hat dy't elkenien ûntdekke kin yn 'e wearden en noarmen dy't God fêststeld hat. De goddeleazen kinne har plannen betinke sûnder dat ik it wit oant de dei dat God beslút my it te litten witte. Want hy sjocht ta, en hy is net ûnwittend fan alles wat der bart yn al syn universums, syn himelske dimensjes, ynklusyf dy fan ús ierde dêr't plannen en korrupsje ta it uterste tanimme. It is rêstich foar de siel fan in leafste learling om te witten dat alle goddeleazens op ierde identifisearre is, opnommen yn ôfwachting fan it lêste oardiel.

Befrijd fan myn yllúzjes fan frede en universeel lok, wie ik ree om it rjochtfeardigensaspekt te ûntdekken fan 'e grutte Skeppergod dy't oanstjit nommen waard troch opstannige geasten, fan Satan oant de lêste minsklike sûnder. Want foar in protte, en ta harren ûngelok, hawwe kristenen it byld fan God dat se winskje en net syn wiere byld. De God dy't de Bibel iepenbieret is likefolle leafde as rjochtfeardigens. Mar syn earste alliânsje wie fleislik, syn folk bestie út leauwigen, ûnleauwigen en ûnferskillige egoïsten - in foarbyld fan wrâldwide minsklikheid. Mei dit type maatskippij stribbe God dernei om sawol syn leafde as syn straffende justysje te sjen litten. En it moat erkend wurde dat yn dizze âlde alliânsje, wêryn't mar in pear keningen him earren, God foaral de passaazje op ierde fan dizze talleaze keningen fan Juda en Israel gearfetsje moast, en fan elk fan har sizze: "*Hy die folslein kwea, krekt lykas syn heit foar him dien hie, en hy stoar* ." Dit ferklearret wêrom't it tsjûgenis fan it âlde ferbûn net folle wurdearre wurdt troch in protte kristenen dy't folle leaver de noflikke wurden hawwe dy't út 'e mûle fan Jezus Kristus komme. Mar hjir binne se wer ferkeard, om't Jezus Kristus syn wurden bedoeld hie foar de oandacht fan syn iennichste wiere tsjinstfeinten, of om krefter te wêzen, syn iennichste wiere slaven. Sa moatte de wurden fan syn sillichsprekkingen, dy't plechtich ferklearre binne yn Mattéus 5, begrepen wurde, en wy sille elk dêrfan yn detail bestudearje. Mar foardat ik dat dwaan wol, wol ik it belang demonstrearje fan it lêzen fan 'e hiele Bibel fan it begjin oant it ein. Allinnich de iepenbieringen yn 'e teksten fan it âlde ferbûn litte God sjen yn ferneatigjende aksjes, en jout opdracht om *manlju, froulju, âlde manlju en bern te "deadzjen"*. Dit is earst it gefal foar de minskheid tidens de oerstreaming, dan nei Mozes yn 'e tiid fan Jozua sil it it gefal wêze foar de befolking dy't yn Kanaän wennen. Foar God, neffens syn wurden oan Abraham, "*hie de ûngerjuchnichheid fan 'e Amoriten syn hichtepunt berikt* ". Se moasten allegear útroege wurde, sadat har lân it Israel fan God wurde koe. En as lêste, neffens Ezechiël 9, wiene it "*de manlju, de froulju, de âlden en de bern* " fan Israel dy't waarden slein troch it Chaldeërske swurd by de tredde yntervinsje fan kening Nebukadnessar, yn - 586. It is absolút needsaaklik om dizze feiten te witten om net yn 'e fal te fallen fan' e unike godlike goedens dy't yn Jezus Kristus demonstrearre is. En it is des te needsaakliker, om't de God dy't dizze moardpartijen befel, deselde Geast wie dy't ynkarnearre is yn 'e sêfte Jezus Kristus. Jezus sels hat yn Johannes 17:3 ferklearre: "*En dit is it ivige libben, dat se Jo kenne, de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't Jo stjoerd hawwe* ." Sûnder kennis fan 'e wurken dy't troch God yn it âlde ferbûn foarskreaun binne, wurdt dizze kennis fan 'e "*iene wiere God en fan Jezus Kristus* ", dy't "*it ivige libben* " makket, nul en net-besteand. Sa binne de twa ferbûnen dy't opienfolgjend

troch God oprjochte binne, de twa panne fan 'e weegskaal fan syn oardiel; se komplementearje mar tsjinoer elkoar net, want tegearre iepenbierje se it folsleine karakter fan 'e Skeppergod. Tink derom lykwols dat God himsels yn Kristus deade hat om de losjild foar sûnde te beteljen, it nije ferbûn likefolle justysje is as leafde en goedens. Al syn lear kulminearret yn it ferjitten fan it kostberste bloed foar God: dat fan Jezus Kristus de Rjochtfeardige. Mei dizze dingen sein en begrepen, kin ik de stúdzje fan dizze prachtige njoggen saligsprekingen oanpakke dy't troch Jezus wijd binne oan syn ienige sillige en hillige trouwe slaven, syn wiere útkarden, yn Mattéus 5. Ik haw de term "Sillich " *ferfongen* troch dy fan " *Sillich* ", dy't in mear geastlike betsjutting hat, rjochtfeardige yn dit gefal, en dy't in autentike hilligens oantsjut.

Fers 3: " *Sillich binne de earmen fan geast, want harren is it keninkryk fan 'e himel!* " Minsken dy't folslein fan God ôfsnien binne, hawwe it weage om dizze wurden te ynterpretearjen troch te sizzen: Sillich binne de ûnferstannigen. Mar wat seit Jezus eins? " *Sillich* " binne dejingen dy't yn harsels it gebrek oan 'e godlike Geast fiele. Wy sjogge net mear in protte minsken dy't de yndruk wekke dat se har soargen meitsje oer sa'n gebrek. Persoanlik syk ik nei har en fyn se net, of mar hiel selden. Dat, op it stuit, binne de begunstigden fan dizze sillichheid sa seldsum as it goud ferburgen yn it wetter fan goudhâldende rivieren of mineraalieren yn 'e bergen. Elkenien dy't it gebrek ûnderfynt dêr't Jezus oer sprekt, stribbet dernei om alles te dwaan om it te krijen, en it earste ding om te dwaan is te ûntdekkjen wat dizze mienskip mei de Geast-God foarkomt. Foar mysels ûntduts ik yn 1979 dat it myn ûntrou oan syn Sabbat wie, om't ik oant dy tiid negearre hie, dat God de restauraasje dêrfan easke hie sûnt it jier 1844 doe (mar 1843 nei korreksje). En dizze ûnderfining fan my iepenbieret it oardiel fan God, sa't it tapast is op it gehiel fan it folk dat it kristendom foarmet. Oan allegearre reket God dizze oertreding fan syn hillige sabbat ta, dy't nei de skepping oan 'e Joaden fernijd is, yn it fjirde fan syn tsien geboden; en dêrom, logysk en legiteme sûnt 1843 oan syn trouwe útkarden weromroppen troch syn dekreet fan Dan. 8:14: " *rjochtfeardige hilligens* ".

Fers 4: " *Sillich binne dejingen dy't rouwe, want se sille treaste wurde!* " Hjir sjogge lêzers dy't de Geast net hawwe, wer yn syn lijen dejingen dy't slachtoffers binne fan minsklike kwea-aardichheid en allinnich harren. Mar wat seit Jezus? Sillich binne dejingen dy't rouwe om't se net kinne foldwaan oan 'e easken fan hilligens dy't God presintearret. Dizze ûnmooglikheid is de oarsaak fan harren oprjochte lijen; wat, yn it foarbyld dat hy learde yn Lukas 18:13-14, Kristus syn foarkar rjochtfeardiget foar de ferjûne, beroufolle sûnder yn tsjinstelling ta de selsrjochtfeardige Farizeër. Jezus foarsjoen de help dy't syn dea him tastean soe om har te bringen, kundiget allinnich oan syn útkarden syn oansteande treast oan; dy't trochgean sil nei syn weromkomst nei de himel, troch syn himelske tsjinst as "Trêster" neamd de "Hillige Geast".

Fers 5: " *Sillich binne de sêftmoedigen, want sy sille de ierde ervje!* " De " *sêftmoedigen* " binne, neffens it wurdboek fan Larousse, dejingen dy't goed binne oant it punt fan "swakte". Ik tink net dat Jezus it iens is mei dizze definysje. Omdat útkarring net freget om "swakte", mar om in grutte krêft fan siel dy't by steat is om de duvel en syn subtile ferliedingen te wjerstean. Foar Jezus is de "

sêftmoedigen " fan natuere goed, fan in goedens dy't te fergelykjen is mei dy fan God, wat alles oars is as "swakte". It is dizze oerienkomst en perfekte kompatibiliteit tusken de twa goedens, godlik en minsklik, dy't allinich de útkarden fan Kristus tastean sil om "*de ierde te ervjen*". Mar om't it ûnderwurpen is oan justysje, kin goedens net swak bliuwe en is de tapassing dêrfan dêrom beheind en ôfhinklik fan yntelliginsje. Ik soe derop wize dat natuerlike minsklike goedens perfeksjonearber is, oars as dy fan God, dy't fan natuere perfekt is.

Fers 6: " *Sillich binne dejingen dy't hongere en toarste hawwe nei gerjochtichheid, want se sille tefreden wurde!* " Minsklik rjochtbanken binne fan natuere net yn steat om te reagearjen op dizze " *honger* " en " *toarste nei gerjochtichheid* "; dêrom ferwize de wurden fan Jezus net nei harren. Jezus kundiget it krijen fan godlike " *gerjochtichheid* " oan dy't winsklik en winsklik is, om't it perfekt is; yn steat om de hongere of toarstige siel te " *befredigjen* ". Mar neist dit algemiene aspekt fan " *gerjochtichheid* " wurdt de sûnder bedrige mei de dea troch syn praktyk en erfskip fan " *sûnde* ". Jezus kundiget dus oan dat dit probleem oplost wurde sil troch syn oansteande ferzoenende dea. In útwikseling sil plakfine, Jezus sil de " *sûnden* " fan syn útkarden drage, mar ik spesifisearje nochris, fan **syn útkarden allinich**, oan wa't hy syn perfekte " *gerjochtichheid* " taskriuwe sil, sûnder ienige smet. De needsaak foar " *gerjochtichheid* " fan syn útkarden sil sa perfekt tefreden wêze en se sille folslein " *tefreden* " wêze.

7: " *Sillich binne de barmhertichen, want se sille barmhertichheid krije !* " Dit wurdt barmhertichheid suggerearret in tsjûgenis fan hertlikens yn in situaasje fan ellinde. Keningen, de machtigen en de mearderheid fan 'e riken binne net yn steat om barmhertichheid te beoefenjen. De minsklike skiednis tsjûget hjirfan: de riken earje de riken en litte de earmen efter om mei har earmoede om te gean. Barmhertichheid is in unyk godlike kwaliteit, mar tanksij de fersoening fan 'e útkarden en God, dy't Jezus mooglik meitsje sil troch syn ferzoenende dea, sil godlike barmhertichheid yn har ymplantearre wurde. En werboud nei it byld fan Kristus, sille syn útkarden barmhertichheid sjen litte kinne, om't se dizze kwaliteit fan God op syn wiere wearde wurdearre hawwe. Hy jout oan syn útkarden, as bewiis fan syn "barmhertichheid" foar har, de frijwillige dea fan Jezus Kristus, "*it Lam fan God dat de sûnden fan 'e wrâld fuortnimt*." Wa is ellindiger as de sûnder dy't ta de dea feroardiele is foar syn sûnde? Wa hat Gods barmhertichheid mear nedich as hy? Nochris belooft en kundiget dizze sillichheid oan dat it probleem oplost wurde sil.

Fers 8: " *Sillich binne de suveren fan hert, want sy sille God sjen!* " Earst fan alles, wa oars as God kin de kwaliteit fan in hert beoardielje en it suver beskôgje? Nimmen. Falske minsklike oanspraken om oan dit kritearium te foldwaan binne dêrom idel, sûnder wearde. God allinnich hat it fermogen om de suverens fan 'e gefoelens fan syn skepsels te beoardieljen, om't syn Geast se better "scant" as in laserstraal. Foar God is in suver hert in hert waans suverens, dat is, wiere oprjochtens, hy erkent. Hjir giet it wer net om de oprjochtens dy't troch minsken opeaske wurdt, mar earder om dat wat God autentisearret. En foar him is dit maklik te demonstrearjen: it suvere hert folget syn geboaden sa gau as hy har bestean ûntdekt. It suvere hert folget syn gewisse en wat syn yntelliginsje it gebiedt te dwaan. Sa'n steat sil allinich de útkarden tastean om " *God te sjen* " as

hy weromkomt yn Kristus om har op te sykjen en har yn syn ivichheid te bringen, yn earste ynstânsje foar "tûzen jier" yn 'e himel om de goddeleaze deaden te oardieljen dy't ferneatige binne, dan op 'e weropboude ierde, foar ivichheid.

Fers 9: " *Sillich binne de fredestichters, want sy sille bern fan God neamd wurde!* " Hjir moatte wy ús net fersinne oer dit wurd frede, want Jezus ferklearret ek oan syn learlingen: " *Ik bin net kommen om frede te bringen, mar in swurd ...* Mattéus 10:34." De " *frede* " dêr't er yn syn silichsprekking oer sprekt is dêrom spesjaal en fan godlike aard. Dizze term " *frede* " hat as absolute tsjinstelling it wurd "oarloch". En dit is in essinsjeel punt fan syn boadskip, Jezus leart ús dat ús sûndige steat ús bindet oan 'e duvel tsjin wa't God yn "oarloch" is. As minsklik wêzen moat elk fan ús frij ús kant kieze, wittende dat der mar twa kanten binne om út te kiezen: dy fan God en dy fan Satan. Om God te stopjen mei oarloch tsjin ús te fieren, moatte wy needsaaklikerwize reagearje op syn easken, troch syn kamp yn te gean, om't de dea fan Jezus Kristus dizze yngong mooglik makke hat. Mar hjir wer, pas op foar falske bekearingen, want nei Jezus syn tsjinst feroare de duvel syn taktyk, en nei de iepen ferfolgingsoanfâl fan 'e " *draak* " gie hy, as in ferliedlike " *slange* ", de tsjerken yn wêrmei't hy minsken ferliedt en ferrifelt dy't tinke dat se har bekeare ta it kristlike leauwe, mar net erkend wurde troch God. In âld sprekwurdt fol wiisheid seit dat "men allinich jaan kin wat men ûntfongen hat." Ek, yn 'e praktyk brocht, kinne allinich dejingen dy't Gods frede wirklik ûntfange, it op har beurt oerdrage oan oaren dy't roppen binne. En hjir wer wurdt de seleksje makke troch God dy't syn frede allinich jout oan kristenen dy't syn ferordeningen en al syn iepenbiere wil folgje. No, dizze standert is dy fan Jezus Kristus, de earste " *Soan fan God* ". Ek syn útkarden dy't him tastean syn byld yn har te herfoarmjen op it nivo fan syn karakter, wurde op har beurt, troch godlike oannimming, " *soannen fan God* ". Allinnich de Heit is yn steat om it soanskip fan syn soannen te erkennen.

Fers 10: " *Sillich binne dejingen dy't ferfolge wurde om 'e rjochtfeardigens, want harren is it keninkryk fan 'e himel.'* " ! » Mei dit fers woe Jezus syn útkarden in motivaasje jaan om de ferfolgingen fan 'e duvel en syn ierdske aginten dy't it rêdingsprojekt bestride dat troch God rjochte en organisearre wurdt, te akseptearjen en te fernearen. Jezus ferheft it model dat hy sels earst sil belichamje foar syn útkarden dy't him imitearje sille om him te folgjen op it paad fan 'e wierheid dat hy foar har útstippeld hat. Kristus syn útkarden binne har der goed fan bewust dat se harsels op ierde ûnder de tydlike hearskippij fan 'e duvel en syn demoanen fine. Se witte dat, yn tsjinstelling ta Jezus, de wet fan 'e goddeleazen jildt en hearsket. It keninkryk fan 'e himel dat har taskreaun wurdt, is in rjocht op 'e oerwinnende takomst fan Gods kamp. It kin allinich wurdearre wurde troch wier leauwe en Paulus hat gelyk as er ús yn Rom. 8:24 deroan herinnert dat " *it allinich yn hope is dat wy rêden wurde.* " It is dêrom ek yn hope dat " *it keninkryk fan God ta dejingen hearre sil dy't ferfolge wurde foar justysje* " leard troch God, yn syn hiele hillige Bibel. Tink derom dat yn dit fers de ûntfanger fan 'e silichsprekking de klappen dy't him útdild binne net weromjaan moat, mar mei geduld en berusting de klappen dy't him ûnrjochtfeardich útdild binne, ferneare moat. Wy kinne de aksje fan hokker foarm

fan geweld dan ek dy't de " *minne beam en syn frucht* " identifisearret, net op syn wiere wearde skatte.

Fers 11: " *Sillich binne jimme as minsken jimme útskolden en ferfolgje en allerhanne kwea falsk tsjin jimme sizze, fanwegen my.* " Hjir sil de earste " *Sillich* " man Jezus sels wêze, om't hy earst troch de Joaden fan allerhanne kwea beskuldige wurde sil fanwegen syn tahearren oan God. Hy waard troch de Joaden ferfolge en beskuldige fan godslastering tsjin God en troch de Romeinen krusige. Mar yn dit fers warskôget Jezus syn útkarden leauwigen dat harren trou harren deselde behanneling fan it kamp fan 'e duvel opleverje sil. Jezus spesifisearret: " *en dat allerhanne kwea falsk tsjin jimme sein wurde sil.* " Sillichheid sil allinnich kristenen profitearje dy't " **falsk** " beskuldige wurde, om't kwea, dat foar ferfolging nommen wurdt, ek fan God sels komme kin en neat mear wêze kin as in rjochtfeardige straf dy't fertsjinne wurdt troch dejinge dy't it lijt. Dit is it lot dat syn fijannen oerkomt dy't harsels presintearje ûnder it kristlike label. Yn ús tiid fan grutte religieuze betizing binne falske martelders tige talryk en jouwe se falske legitemiteit oan religieuze bewegingen dy't it net wurdich binne. De falske beskuldiging sil faak allinnich troch God identifisearre wurde, sa misliedend binne skyn foar minsken. Mar it is yndie syn ienige oardiel dat wichtich is, want it is ûnmooglik om him te ferrifeljen. Op 'e dei fan syn definitive oerwinning sil hy sa syn sillichheden taskriuwe kinne oan 'e útkarden dy't se wirklik wurdich west hawwe yn 'e seistûzen jier fan it ierdske libben.

Dizze njoggen saligsprekkingen dy't Jezus ferklearre hat, definiearje perfekt wat hy faak de wierheid neamde. Hy sels sette al dizze kritearia yn 'e praktyk, dy't hy dêrom rjocht hat om te easkjen fan dejingen dy't hy rêdt. Se foarmje de standert fan heil dy't universeel oan alle minsken foarsteld wurdt; yllustrearre troch it brulloftsklean yn 'e gelikenis.

Der besteane op ierde misleidende foarmen fan dizze silichsprekkingen dy't allinich op in oerflakkige, fleislike en yntellektuele manier lêzen wurde. Alle godlike wearden wurde op in ierdske manier ynterpretearre, en sa wurde katolike woldiedige religieuze oarders berne. De Tsjerke, dy't lang de wierheid ferfolge hat, ferklaait har hjoed de dei ûnder de skyn fan profesjonele woldiedigens om har hege skuld foar God te ferbergjen. Dizze oanpak ferrifelt minsken wis, mar it ferrifelt net de Skeppergod dy't it oardielt.

Yn Johannes 17:17: Jezus sei tsjin de Heit: " *Hillige harren troch jo wierheid: jo wurd is wierheid.* " Allinnich respekt foar dizze wierheid of iepenbiere wurd fan God lit him dan bidde foar de ienheid fan syn bruorren yn fers 21: " *dat se allegear ien binne, lykas Jo, Heit, yn My binne, en Ik yn Jo, dat se ek ien yn Us binne, sadat de wrâld leauwe mei dat Jo My stjoerd hawwe.* " It is dêrom maklik en logysk om te begripen dat dizze ienheid allinich berikber wêze sil yn 'e lytse keppel dy't foarme wurdt troch de wiere útkarden. Mar de wrâld wurdt hjoed de dei ferrifeld troch de falske alliânsjes dy't makke binne troch de fallen tsjerken dy't byinoar groepearre binne yn 'e oekumenyske alliânsje organisearre troch it inisjatyf fan it Roomsk-Katolike leauwe: de wichtichste fijân fan God dy't yn syn profesije, yn Daniël en Iepenbiering, oanpakt waard. Yn al har foarmen en skoallen fan tinken foel de protestantske religy nei 1843 yn syn fal, lykas úteinlik it Adventistyske leauwe, sûnt 1994.

De redenen foar lilkens

Gods grime is fier fan ûnrjochtfeardich, en om it better te begripen, is it genôch om de oarsaken te ûntdekken. As foarbyld fan 'e straf dy't pland wie foar minsklike rebellen, liet God yn syn Hillige Bibel it ferskriklike tsjûgenis efter fan 'e wetterfloed dy't de hiele minskheid dy't doe op ierde libbe, dea wegspoelde, wêrby't mar acht minsken yn libben bleaunen: Noach, syn frou, syn trije soannen en harren froulju. De minskheid waard ferneatige om't de geast fan 'e minsken, neffens Gen. 6:5, "*kontinu nei de ... rjochte wie. kwea* "; dat oannimt dat it goede dat troch God definiearre is bekend en leard waard, en it bewiis is te finen yn it trouwe en hearrige gedrach fan Noach. Mar op dat stuit waard rêding basearre op 'e dea fan Jezus Kristus net iens foarsteld. Ungehoorzaamheid bestie al en nettsjinsteande de oprop ta feroarings yn gedrach dy't troch Henoch, doe troch Noach, werhelle waarden, wie de ferhurding fan minsklike geasten op syn hichtepunt, sûnder remedie en sûnder hope. Us grutte skepper God skepte út neat it hiele folume wetter dat nedich wie om de hiele ierde te dekken, de heechste bergen waans heechste pyk bedekt wie mei 15 foet wetter. Dit is de grutte krêft fan 'e skepper God dy't út neat skept (sjoch Psalm 33:9: "*Want hy sprekt, en it wurdt dien; hy gebiedt, en it is* ") en jout ferskinning oan wat hy gebiedt te wêzen. Us ierde is troch him op deselde wize skepen, út neat.

Op it momint fan 'e grutte weromkomst fan ús Hear en Ferlosser Jezus Kristus, dy't sûnt 2018 ferwachte wurdt foar de maitiid fan 2030, sil de opstannige minskheid, fan har kant, enoarm skuldiger wêze as de foarâlden fan Noach, om't se wegere hawwe om rekken te hâlden mei al it ljocht dat kaam en iepenbiere waard yn en troch Jezus Kristus; ferfoarme Evangeelje, ferachte profesijen, negearre godlike warskôgings, al dizze flaters dy't troch religieuze learkrêften beoefene wurde, lûke in spesifike godlike grime oan. Want hoe grutter it ljocht dat God jûn hat, hoe mear syn minachting foar minsken har wurdich makket fan in gruttere straf. En dizze spesjale straf wurdt yn Iepenbiering 14 de "*wynjier* " neamd, om't dejingen dy't Jezus "*ûnder de fuotten fertrape* " sil foar him "***de druven fan syn grime*** " binne . It is net langer in kwestje fan sêfte dea, mar fan bloedige moardpartijen. Dizze "*wynjier* " fynt plak nei't de útkarden dy't yn libben bliuwe en dejingen dy't opstien wurde sille de ierde ferlitten hawwe om Gods himelske keninkryk yn te gean. Jezus sil har dit bloedige spektakel besparje. Mar wêrom safolle bloedfergieten? Omdat dejingen dy't it ôfstjitte slachtoffer binne wurden fan 'e religieuze leagens dy't har troch syn falske hoeders presintearre binne. Wêrom hawwe se dizze warskôging fan 'e apostel Jakobus net heard, sitearre yn Jakobus 3:1: "*Myn bruorren, lit net in protte fan jimme learkrêften wurde, want jimme witte dat wy in stranger oardiel krije sille.* " Sa'n warskôging koe har bestimming feroare hawwe, mar opstannige geasten hearre noait de oprop dy't God oan har docht troch syn trouwe tsjinstfeinten. Net allinich lûsterje se net nei har, mar se keare har ek tsjin har en ferfolgje har. Dêrom, wat de yntensiteit fan har takomstige straf ek is, it sil rom rjochtfeardige wurde. It

tema fan dizze " *vintage* " waard ûntwikkele yn it profetyske boek fan it âlde ferbûn, yn Jesaja 63, dêr't Jezus ferklearret:

Fers 1: " *Wa is dit dy't komt út Edom, út Bosra, yn skarlaken klean, yn blinkende klean, en heech stiet yn 'e folleheid fan syn krêft? Ik haw heil tasein, en bin yn steat om te rêden.* "

" *Edom* ": Symboalysk pleatst God de aksje fan 'e " *wynjergong* " ûnder it teken fan " *Edom* ", oarspronklik it lân fan Esau, de man dy't syn geastlike berterjocht ferachte en it ynruile foar in gerjocht fan " *reade linzen* " taret troch syn broer Jakob. Tink derom dat de namme " *Edom* ", dy't read betsjut, deselde betsjutting hat as dy fan 'e Adam skepen troch God. Dizze reade of " *reade* " kleur karakterisearret Esau folslein: syn hier en it hier dat syn lichem bedekte wiene ek " *read* "; en yn Iepenbiering is dit " *read* " keppele oan 'e duvel en de ierdske aginten dy't hy domineart en brûkt om God en syn rêdende wierheid te bestriden; it " *reade hynder* " fan it " *twadde segel* " fan ^{Iepenbiering} 6:2; de " *reade draak* " yn Iepenbiering 12:3. De oarsaak fan 'e straf wurdt sa identifisearre: minsklike minachting foar it geastlike ûnderwerp, dat is, it rêdende projekt betocht troch God.

" *Bosra* ": Wy lêze yn Jer. 49:13: " *Want Ik haw by Mysels swarre, seit de Heare, Bosra sil in woastenije wurde, in smaad, in ferwoasting en in flok, en al syn stêden sille ivich woastenije wurde.* " Dizze stêd fan " *Edom* " wurdt sa in symboal fan Gods flok; in flok dy't ûntstiet út it opstannige ôfgoaderijgedrach fan syn ynweners, ek yn ferliking mei dy fan " *Sodom en Gomorra* " yn Jer. 49:18, dêr't God seit oer " *Edom* ": " *Lykas Sodom en Gomorra en de buorstêden, dy't ferneatige binne, seit de Heare, sil it net bewenne wurde, en gjinien sil dêr wenje.* "

Dan fêststelt en definiearret de Geast it basistema fan dit haadstik, nammentlik it tema fan it ferachte geastlike ûnderwerp: de rêding dy't allinnich brocht wurdt troch Jezus Kristus, dy't seit: " *Ik bin it dy't rêding tasein haw, dy't de macht haw om te befredigjen.* " Hy nimt de foarm oan fan 'e útfierder fan in godlike útspraak, God sels. Yn 'e kontekst fan dizze straf sjogge dejingen dy't op syn minst oan syn bestean twifelen Jezus Kristus " *grutsk en yn 'e folsleinens fan syn krêft* ." Der is gjin fraach mear fan leafde of genede, de tiid is kommen foar de bindende " *krêft* " dêr't gjin fleis of himelske geast tsjin wjerstean kin.

Fers 2: " *Wêrom binne jimme klean read, en jimme klean as de klean fan him dy't yn 'e wynparske trapet?* " It is dizze fraach dy't hjir de ûntwikkeling fan it tema fan 'e " *wynjier* " iepenbieret en befêstiget dat oproppen wurdt yn Iepenbiering 14:18 oant 20. Ik fernim dat yn Iepenbiering 14:15 oant 20, yn 'e twa opienfolgjende tema's dy't presintearre wurde, " *de rispinge* " of de opname nei de himel fan 'e útkarden, en " *de wynjier* ", de straf fan 'e falske hoeders, de eksekuteur-ingel in " *sikkel* " brûkt, de twadde wurdt oantsjutte as " *skerp* ". It byld fan 'e sikkel jout de aksje in definityf karakter dat perfekt oerienkomt mei it ein fan 'e wrâld markearre troch de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. De eksekuteur-" *ingel* " fan dizze twa tema's wurdt identifisearre mei Jezus Kristus yn Jesaja 63:1. De " *reade klean* " komme nei it wurd " *Edom* ", en befêstigje it doelwyt fan Gods grime: minsklik bloed dat fergetten wurde moat om de sûnden te fersoenen dy't Jezus net yn syn plak fersoenje hat.

Fers 3: " *Ik haw de wynpers allinnich trape, en fan 'e folken wie der gjinien mei my; ik haw se trape yn myn lilken, ik haw se ferpletterd yn myn grime; har bloed is op myn klean útrûn, en ik haw al myn klean fersmoarge.* "

Wat Jezus yn dit fers seit, is dat hy de godlike organisator en ordinator is fan dizze bloedbad, dy't benammen rjochte is op 'e falske hoeders, de " *druven fan 'e grime* ". Yn werklikheid wurdt de aksje útfierd troch oare manlju dy't slachtoffers wurden binne fan har religieuze leagens. De weromkomst fan Kristus en de opname fan syn útkarden út 'e " *rispinge* " hawwe de maskers delhelle, en de wrede realiteit hat himsels oplein oan al dizze ferrifelde, mar noch ferlerne, slachtoffers. Want it wurd fan God, syn hillige Bibel, wie oeral beskikber, en dejingen dy't harsels ferlieze sille dat mei folsleine ferantwurdlikens dwaan.

Yn 'e útdrukking " *Ik haw allinnich de wynpers trape* ," ûnderskied ik twa berjochten. De earste: Jezus " *allinich* " droech it krús dat him de oerwinning joech en it rjocht om de falsk religieuze rebellen ûnleauwenden te ferneatigjen. De twadde: Nei de opname nei de himel fan 'e útkarden, de " *ienige* " wiere minsken opnij makke nei it byld fan God; op ierde sjocht Jezus net mear minsken, mar bisten dy't op har twa fuotten rinne. Yn dizze lêste straf, dy't it ein markearret fan seistûzen jier ierdske minsklike opstân, " *wreekt* " Jezus Kristus de minachting dy't toand is foar de sublyme demonstraasje fan syn leafde, dy't no plak makket foar " *syn lilken en grime* ."

Fers 4: " *Want de dei fan wraak wie yn myn hert, en it jier fan myn ferlossing is kommen.* " De motivaasje foar " *wraak* " fan 'e kant fan 'e ferachte en ferriede Kristus wurdt sa befêstige. Mar syn wichtichste ferwachting wie om syn sillige " *ferlosse* " yn syn ivichheid te bringen. En it langferwachte " *jier* " sil komme yn 2030. It is dizze needsaak foar " *wraak* " dy't útdrukt wurdt tsjin 'e skuldige minskheid troch " *syn lilken en grime* ."

Fers 5: " *Ik seach, mar der wie nimmen dy't my holp; ik wie fernuvere, mar der wie nimmen dy't my stipe; doe holp myn earm my, en myn grime wie myn stipe.* "

Yn dit fers ropt God syn tige echte iensumens op foar al syn skepsels; hy sprekt as God, de Heit, mar troch syn " *earm* " op te roppen, ferwiist hy nei syn ynkarneasje as de " *Soan* " fan God, yn it minsklik fleis fan Jezus Kristus. Dizze term " *earm* " oantsjut Kristus yn Jesaja 53:1, dêr't de Heit seit: " *Wa hat leaud wat ús oankundige is? Wa hat **de earm** fan YaHWÉH erkend?* " Hy profetearret de fragen dy't de ûnleauwige Hebreeërs fan it Israel fan it âlde ferbûn harsels op in dei stelle sille.

Wy sille de oarsaken fan dizze grime fine yn 'e religieuze lear fan it pauselike Roomsk-Katolisisme, dat se allegear konsintrearret; de protestantske religys hawwe troch erfskip mar guon fan har sûnden bewarre, mar al fatale.

Ik haw al de kâns hân om de reproduksje fan 'e riten dy't erfd binne fan 'e Joaden fan it Alde Ferbûn oan te kaarten; eat dat it dielt mei de ortodokse geastliken, like ôfgoaderij as it, lykas dat fan 'e Anglikaanske religy. It wichtichste ûnderwerp fan myn stúdzje hjoed is "syn missen". De katolike "mis" is foar dizze religy it machtichste, it plechtigste momint fan syn riten. Syn namme is fan Latynske oarsprong, "missa", wat betsjut: fuortstjoere. Oarspronklik einigen religieuze gearkomsten mei de Latynske útdrukking: "ite, est missa", wat betsjut:

"gean, it is it fuortstjoeren". Dit wurd "missa" joech oanlieding ta it wurd missy. Persoanlik fyn ik it tige ferlykber mei it wurd "messias", dat dizze rite benammen oanfalt. Al om't yn it Hillige Avondmaal, fêststeld troch Jezus, de rol fan it bloed symbolisearre troch de wyn, dy't alle kristlike folgelingen drinke moatte, fûneminteel is, om't it it basiselemint is fan it nije " *ferbûn* " neffens de lear fan Jezus beskreaun yn Mattéus 26:27-28: " *Doe naam Hy in beker, en nei't Hy tank útsprutsen hie, joech Hy dy oan harren en sei: **Drink der allegear út** ; want dit is Myn bloed **fan it ferbûn** , dat foar in protte fergetten wurdt ta ferjouwing fan sûnden.* " Dizze term " *in protte* " hat betrekking op de begunstigden fan Kristus syn ferbûn neamd yn Daniël 9:27. Yn 'e Mis drinkt lykwols allinich de pryster de wyn dy't boppedat, lykas by de protestanten, alkoholysk is, dat is giftich en skealik. It feit bliuwt dat de Mis rjochte is op it fieren, troch de Eucharistie, fan 'e gloarje fan Kristus syn opstanning, en hjir, al, merk ik dizze tsjinstelling op mei dizze wurden fan Jezus dy't seit troch de mûle fan Paulus, yn 1 Kor. 11:26: " *Want sa faak as jimme dit brea ite en dizze beker drinke, ferkundigje jimme **de dea fan de Heare** oant er komt.* " It is dúdlik dat Jezus syn Hillige Avondmaal ûnder de ferhearliking fan " *syn dea* " pleatst en net ûnder dy fan syn opstanning. Boppedat ferdwynt de opstanning fan Jezus ten gunste fan syn belofte om werom te kommen; hy bereidt sa it Adventistyske tema fan 'e lêste dagen foar. Ut dizze fûnemintele disrespect sil de ferhearliking fan "snein" streame, in wurd dat "de dei fan de Heare" betsjut; dy fan syn opstanning, mar net fan " *syn dea* ". De relaasje mei God wurdt al ûnmooglik, mar de katolike lear hâldt dêr net op; der is slimmer. Troch himsels de krêften fan God ta te skriuwen, ferkundiget it syn dogma fan transsubstantiaasje wêrby't de substânsje fan 'e wafel wûnderbaarlik it wiere lichem fan Kristus wurdt. Jezus hie hjir net oan tocht, mar wêrom net it wille fan it stjerren foar sûnde fernije? Want dit is wat de Eucharistie fan 'e Mis beweart te berikken. Dit is yn tsjinstelling ta dizze tekst út Heb. 9:27-28: " *En lykas it foar de minsken bestemd is om ien kear te stjerren , mar dêrnei komt it oardiel, sa sil Kristus, dy't ien kear offere is om de sûnden fan in protte te dragen , in twadde kear sûnder sûnde ferskine foar heil oan dyjingen dy't op him wachtsje.* " Konfrontearre mei dizze observaasje moatte wy betinke hoe't deselde flater, op in tiid dat de easken fan it folk om wetter him fernuvere hiene, weromkaam nei de rots fan Horeb, en **ynstee fan der tsjin te praten** lykas God him sein hie foar dit twadde fersyk, sloech hy **in twadde kear op 'e rots** . Troch dizze flater hie Mozes krekt de takomstige rêdende rol fan Jezus Kristus ferfoarme, symbolisearre troch de rekke " **rots** ". Ek, om in swiere les as warskôging efter te litten, strafte God him foar al syn folk troch te foarkommen dat se mei him it beloofde lân, it lân Kanaän, yngongen. Wat it katolike leauwe oanbelanget, sloech it de " **rots** " net twa kear, mar miljoenen kearen, om't dit yn al syn massa's werhelle is sûnt " **tûzen seishûndert** " » **jierren** fan aktiviteiten, dêr't God yn syn " *wynjier* " nei ferwiist troch te sizzen, yn Iepenbiering 14:20: " *En de wynparske waard bûten de stêd trape, en bloed kaam út 'e wynparske, oant de teugels fan 'e hynders, foar in ôfstân fan tûzen seishûndert stadia.* " Ik herinner my dat de útdrukking " *de teugels fan 'e hynders* " ferwiist nei de religieuze hoeders dy't it folk liede yn Jak. 3:3: " *As wy de teugel yn 'e mûle fan 'e hynders sette, sadat se ús hearrich binne , behearskje wy ek har hiele lichem.* "

De doelen fan godlike lilkens, of " **druven** fan **grime** ", binne dêrom dejingen dy't de religieuze groepen " *liede* " dy't har " *hearrich* " binne. Mar nei dizze hearrigens sil har moardnerige lilkens komme.

Wiere religy, dejinge dy't de relaasje tusken de minsklike sûnder en God, syn skepper en rjochter, autorisearret, is allinich basearre op 'e steat fan syn geast, op syn oprjochtings, dy't God as echt erkent of net. Falske religys sykje legitimiteit yn 'e praktiken fan' e riten dêr't har folgelingen oan folgje sûnder mei God te fermoedsoenjen. Dêrom sil har definitive teloarstelling de foarm oannimme fan in rjochtfeardige lilkens dy't dy fan Jezus Kristus, de ienige wiere God, útdrukke sil. Eins hat de katolike religy de slavernij fan in ritueel formalisme wer ynsteld dat besiket de trochgeande slavernij oan 'e sûnde te maskeren, wêrfan Jezus syn ferlosten frij meitsje wol om har te litten profitearje fan syn glorieuze frijheid, allinich krigen yn syn hearrigens dy't troch elk fan har reprodusearre wurdt. It model fan syn ierdske libben moat it model wêze dat reprodusearre wurdt troch syn ferloste útkarden. En de leafde foar al syn wierheden is op himsels genôch om mei syn barmhertige help de siel opnij op te bouwen dy't har ivige heil wurdich wurdt.

Yn Iepenbiering 18, dêr't se de straf fan 'e lêste " *winterjier* " ûndergiet, seit God oer har yn fers 5: " *Want har sûnden hawwe oant de himel berikt, en God hat har ûngerjochtichheden ûnthâlden.* " Se binne sa talryk dat ik allinich de meast foar de hân lizzende neame kin. Mar troch har it byld ta te skriuwen fan in toer dy't bestiet út sûnden dy't oant de himel opsteane, jout God har de aard fan in nije Toer fan Babel. De earste, lykas har, hie it doel om de fersprate minskheid byinoar te bringen; de katolike religy docht itselde troch te besykjen de ferskate foarmen fan 'e kristlike religy ûnder har hearskippij te ferienigjen. Yn Babel wie it doel fan 'e gearkomste om de minskheid te beskermjen tsjin godlike straf. Foar katolike Rome is de yllúzje hoop identyk; it rekkenet op ienheid om te feroverjen troch de krêft fan 'e sammele groep; mar it is net bang foar Gods straffen, om't it tinkt dat hy it goedkart en ynspirearret. Yn Iepenbiering 13:2 sprekt de Geast syn bewearing tsjin troch te sizzen: "... *de draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit.* " Yn 'e rol fan " *draak* " stiet "de duvel", neffens Iepenbiering 12:9, mar ek it Romeinske keizerlike rezjym dat him foarôfgie, neffens Iepenbiering 12:3. Hy " *joech* " him eins, as in oerlevering fan opfolging, " *syn troan* "; en dêrneist syn titel: Opperpaus, of yn it Latyn: Pontifex maximus.

Dizze oare sûnde, rjochte tsjin God, fertsjinnet it om ûnthâlden te wurden. Jezus ferklearret yn Mattéus 23:9-10: " *En neam gjinien jimme heit op ierde, want ien is jimme Heit, dy't yn 'e himel is. En lit jimme gjin hearskers neamd wurde, want ien is jimme Hearsker, Kristus.* " Sa, om God lil te meitsjen, neamt de duvel de katolike paus "meast hillige heit" en syn geastlike assistinten "heiten". Se bewearre ek de titel fan "lieders fan it gewisse" en ferwize nei de paus as "Syn hilligens", eat dat tsjinsprutsen wurdt yn Iepenbiering 15:4: " *Wa sil net freze, o Heare, en jo namme ferhearlikje? Want allinich binne jo hillich.* " Dizze negearjen fan 'e geboaden dy't allinich troch Jezus jûn binne, lit de diabolyske aard fan dizze religy sjen.

In oanbidding dy't God behaagt

Elk fan ús hat ús eigen konsept fan wat wy noflik fine, en ús Skepper is gjin útsûndering op dit prinsipe. Yn syn Hillige Bibel hat Hy ús iepenbiere wat foar Him noflik is troch it "goed" te neamen. En logysk sjoen wurdt it absolute tsjinoerstelde, wat foar Him ûnnoflik is, "kwea" neamd. Syn hiele godlike iepenbiering bestiet út it presintearjen fan foarbylden fan dit "goede" en dit "kwea". It goede bringt Him freugde, wylst it kwea lijen opleit. Wy kinne maklik begripe hoe't Hy him fielt, om't Hy ús, minsken nei de himelske ingels, nei Syn byld skepen hat. Us oerienkomst mei God is beheind ta dizze basisfunksjonaliteiten, want Hy is almachtich, alwittend, alles-oanwêzich en ûnbeheind, en wy, Syn ierdske skepsels, binne it tsjinoerstelde fan dizze dingen. In fysike moeting mei God is dêrom net nedich, om't Hy ús bekend makke hat wat Hy fan ús ferwachtet tidens Syn twa opienfolgjende ferbûnen. Yn 'e foarm fan it earste ferbûn hat God de noarmen fan Syn regels fêststeld en bleatlein dy't Syn wet foarmje en sa minsken yn in test fan hearrigens pleatst. Om te hearrigjen fereasket gjin begryp, en Abraham syn pynlike mar sillige test fan leauwe is it bêste foarbyld dat him de titel fan heit fan leauwigen fertsjinnet. Dizze ûnderfining fan Abraham is wier iepenbierjend fan 'e standert fan gedrach dy't God easke en siket ûnder syn skepsels. Hy joech Abraham gjin útlis, hy joech him allinich in befele. En hoe ferskriklik dizze befele ek wie, Abraham hearrich oan God sûnder te begripen hoe't God him om eat sa ferskrikliks freegje koe as it offerjen fan Izaäk, syn iennichste wettige soan, as offer. De berte fan dit bern, dat yn 'e wrâld brocht waard doe't hy hûndert jier âld wie, wie in wûnderbaarlik kado fan God, te mear om't Sara, syn wettige frou, oant doe ta ûnfruchtber west hie. Hy wie dêrom de earste dy't reagearre lykas Job, dy't, nei't er troch Satan slein wie sûnder te witten wêrom, sei yn Job 1:21: " *...Neaken bin ik út 'e liifmoer fan myn mem kaam, en neaken sil ik dêrhinne weromkomme. De Heare hat jûn, en de Heare hat nommen; priizge is de namme fan de Heare!* " Yn 'e tiid fan Abraham droech de ierde in mannichte minskelibbens dy't net yn steat wiene om te redenearden en te hanneljen lykas hy. It ferskil yn dizze gedrachswizen is basearre op twa dingen: Noach syn persoanlike aard en de praktyske libbensûnderfining dy't hy hie troch altyd te harkjen en syn oarders te folgjen. Begryp dat God Abram útkeazen hat ûnder al syn tiidgenoaten fanwegen syn gefolchsume, ûnderdanige en trouwe karakter, útsûnderlik yn syn tiid. Abraham ûntduts al gau de leafde dy't God him toande en in echte freonskip koe tusken har útwiksele wurde. Foar God wiene de hearrigens fan Abraham en dy fan Job twa foarbylden fan oanbidding dy't him noflik wiene. En letter, yn Jezus Kristus, kaam God om de perfekte noflike oanbidding te demonstrearjen; it foarbyld by útstek. Tidens syn ierdske tsjinst, yn Jezus, makke God himsels safolle ta in tsjinner fan God dat hy deryn slagge syn godlikheid te ferbergjen. Yndied, yn al syn wurden en deden rjochte de minske fan fleis, neamd Jezus, de blik fan syn tiidgenoaten op 'e himelske God, Heit fan alle libben. Hy libbe yn syn tsjinst yn perfekte en totale ôfwizing. Syn godlikheid kin lykwols riede wurde yn 'e foarm fan syn wurden wêryn't hy altyd oer himsels sprekt yn 'e "tredde persoan"... de minskesoan docht dit, de minskesoan docht dat; hy ferdwynt folslein efter dizze "minskesoan" dy't ek wier "de Soan fan God" is.

Jezus fette syn ierdske tsjinst gear troch te sizzen, yn Mattéus 20:28: " *Sa kaam de Minskesoan net om tsjinne te wurden, mar om te tsjinjen en syn libben te jaan as in losjild foar in protte.*" »

"Tsjinje en net tsjinne wurde en ree om syn libben te jaan"; dat is de definysje fan in útkarde waans libben, foar God, in noflik karakter oannimt en in noflikke oanbidding wurdt. It wurd oanbidding krijt hjir syn folsleine betsjutting, om't wiere oanbidding libbe wurdt yn 'e kontinuïteit fan it libben dat allinich yn 'e minske ophâldt as hy sliept. Want sels tidens syn sliep waakt God oer him. Hy is bewust fan syn dreamen en organisearret se soms. En sa gau as hy wekker wurdt, begjint de oanbidding dy't oan God jûn wurdt, om't it dizze tiid is yn folslein bewustwêzen dat hy syn bestean rjochtet op it paad fan it goede of dat fan it kwea. Yn 'e oanbidding dy't troch Jezus Kristus jûn waard, waard der nea in stap set op it paad fan it kwea en it is oan dizze útsûnderlike kwaliteit fan oanbidding dat wy de mooglikheid te tankjen hawwe om troch him rêden te wurden.

Troch de perfektsje en standert fan it Jezus Kristus-model te ûntdekken, kinne wy maklik de sekten identifisearje dy't God as ûnnoflik beskôget. It ego, it sels, is oeral oanwêzich. En der binne ûntelbere minsken dy't bewoare har neiste te behagen, mar eins allinich har eigen wille sykje. It is dit prinsipe dat de mislearrings fan it houlikslibben ferklearret. Itselde jildt foar relaasjes tusken âlden en bern, en it Romeinske Krystfeest is in goed foarbyld. It bern is it slachtoffer fan in "prachtige" leagen, mar de âlden krije safolle wille fan it sjen fan 'e reaksjes fan' e ferrifelde bern. Hokker resultaten? Grillige bern oan wa't alles te tankjen is, útsein dat se yn it hjirneimels ûntdekke dat neat fergees is, noch wûnderbaarlik krigen. De âlden makken har leauwe yn "Sinteklaas", mar it libben leit har syn hurde realiteit op. As gefolch fan dit ferrifeljen sille se achterdochtich en ûnleauwich wurde. En har sielen sille ferlern gean foar God. Want leauwe easke wat se net mear by steat binne: leauwenswaardigens. Want de útlis fan 'e realiteit fan it libben giet alle ferhalen oer dy't útfûn binne troch minsklik tinken en dat fan demoanen. En om it te begripen, moat de folwoeksen man him gedrage kinne as it bern dat twongen wurdt om yn "Sinteklaas" te leauwen. Want de bewiis fan in himelsk libben binne allinnich ferburgen en waarnimmer yn 'e geast en mentale refleksje.

Troch de ûngehoorzaamheid fan 'e sûnde oefenen Adam en Eva de earste ierdske foarm fan oanbidding út dy't God net oanstie. En it godlike vonnis dat útsprutsen waard, wie de dea foarôfgien troch in libben fan lijen. Sa liet God de minske ûntdekke wat syn sûnde yn him brocht hie; in lijen dat him útwreide soe oant syn dea yn Jezus Kristus. It libben fan 'e sûnder waard sa de skoalle fan it godlike libben; hy learde yn syn eigen libben wat hy syn himelske Heit oplein hie.

De offers dy't Abel en Kaïn brochten, tsjûgje earst fan 'e twa soarten oanbidding dy't God jûn wurdt: it noflikke en it ûnnoflike. Sûnder de tsjinst fan Jezus Kristus is it oardiel dat God oer dizze twa offers útsprutsen hat lykwols ûnmooglik te begripen. Yn it slimste gefal, sûnder dit ljocht, nimt syn oardiel in ûnrjochtfeardige foarm oan. Yndied, allinich kennis fan it rêdingsplan dat folbrocht is yn Jezus Kristus, "it Lam dat de sûnden fan 'e wrâld fuortnimt", lit ús begripe wêrom't it offer fan in laam of in skiep troch Abel ûntfongen waard as in foarm fan oanbidding dy't akseptabel wie foar God, wêrfoar't de fruchten fan 'e

ierde dy't Kaïn offere neat fertsjintwurdigen. Dizze situaasje wie te fergelykjen mei dy fan Job, dat is, ûnferklearber foar de twa sûnders, mar God hie syn reden om syn foarkar foar it bloed dat fergetten waard troch it bist dat Abel offere.

Hjoed yn july 2022 stelt God noch altyd syn foarkar fêst foar de oanbidding dy't him behaagt en tagelyk ferachtet Hy alle meardere foarmen fan oanbidding waans noarmen him net behaagje. Dêrom hat de les dy't Abel en Kaïn jûn hawwe, in permaninte en ivich duorjende lear oer syn oardiel oer it minsklik religieus leauwe droegen en sil drage oant de lêste dei fan genede. Troch syn Tsjerke, syn Gearkomste fan útkarden, te bouwen op 'e lear dy't syn apostels begrepen, stelde God de standert fan oanbidding dy't him behaagt. Mar yn 'e rin fan' e tiid, ûnder Romeinske oerhearsking, opienfolgjend keizerlik en pauslik, waard sûnde werombrocht yn 'e kristlike religy sûnt 7 maart 321, troch de ûnweardige heidenske keizer, Konstantyn I ^{de} Grutte, mar allinich op 'e ierde fan sûndige minsken. Sûnt de Romeinske pauslike oprjochting yn Rome yn 538, hat God de katolike religy 1260 lange jierren lang tastien om sûnde te learen ûnder it kristlike religieuze label. En yn 1798, mei de Frânske Revolúsje, einige Hy syn despoatyske, ferfolgjende macht. Hy achte de protestantske ûnderfining fan 'e 12e oant de 18e ^{iuw} sa ûnfolslein dat hy der mar in koarte ferwizing nei makket yn Dan. 11:33-34: " *En de wizen ûnder harren sille in protte ynstruearje. En guon sille in skoft falle troch it swurd en troch de flam, troch finzenskip en troch plondering. En as se falle, sille se in bytsje holpen wurde , en in protte sille har by harren oanslute yn hypokrysy .* " Ik haw dizze twa details, dy't oan 'e oarsprong binne fan 'e grutte ûnnoflike oanbidding dy't God hjoed de dei noch troch protestanten bewize wurdt, mei "fet" ûnderstreke. Wy moatte yn dit fers de wurden " *in bytsje holpen* " en " *hypokrysy* " byinoar bringe. Wêrom se byinoar bringe? Omdat de earste de lêste ferklearret. Yn Gods programma is der gjin foarsjenning foar help foar de wiere martelders fan it leauwe. Dit is wat hy iepenbiere yn 'e boadskip dy't hy rjochtet oan syn útkarden yn 'e tiid fan 'e ferfolgingen oplein troch Diokletianus en syn tetrargy tusken 3030 en 313, want hy seit tsjin har, yn Iepenbiering 2:10: " *Wês net bang foar wat jo lije sille. Sjoch, de duvel sil guon fan jimme yn 'e finzenis smite, dat jimme op 'e proef steld wurde meie, en jimme sille tsien dagen lang ferdrukking hawwe. Wês trou oant de dea ta, en Ik sil jimme de kroan fan it libben jaan.* " Wy sjogge op dit stuit gjin help fan God. Mar yn Iepenbiering 12:16 ferskynt de help fan 'e hypokriten: " *En de ierde holp de frou, en de ierde iepene syn mûle en slokte de rivier op dy't de draak út syn mûle smiten hie.* " "De ierde" fan dit fers fertsjintwurdiget it protestantske leauwe dat troch God as " *hypokritysk* " beoardiele wurdt fanwegen it gebrûk fan wapens en de moarden op 'e katolike striders. Yn 'e "Oarloch fan Religys" dy't begûn is, ûnderskiedt God trije aparte kampen dy't dêrom binne; " *de ierde* " of de hypokrityske protestantske religy; " *de frou* " of de trouwe protestantske religy; en " *de rivier* " of de keninklike katolike ferienings. En de skiednis tsjûget dat dizze religieuze oarloggen langduorjend en folbrocht waarden tusken 1200 en 1798. In twadde "help" kaam doe yn 1793-1794 yn 'e foarm fan 'e guillotine fan it Frânske revolúsjonêre ateïsme. Troch de monargy en de katolike religy te deadzjen, lykas oankundige yn Iepenbiering 2:20, jout God bewiis dat hy it katolike leauwe ekstreem ûnnoflik achtet en ek dat fan 'e saneamde " *hypokrityske* " *protestanten*:

" Sjoch, ik sil har yn in bêd smite, en dyjingen dy't oerhoer mei har begeane yn grutte ferdrukking, útsein as se har fan har wurken bekeare. Ik sil har bern deadzje litte; en al de tsjerken sille witte dat ik it bin dy't de gedachten en herten trochsyket, en ik sil elk fan jimme beleanje neffens jo wurken. " No slacht dizze aksje falske en hypokrityske religy oan, om't God yn Lev.26, yn analogy mei de "fjirde trompet" fan Iepenbiering 8:12, oan dizze aksje de standert jout fan " **it swurd dat komt om syn ferbûn te wreekjen** ", dat is, om te reagearjen op 'e symboalyske fraach nei " **wraak** " fan 'e hilligen fan Iepenbiering 6:9-10: " Doe't hy it fyfde segel iepene, seach ik ûnder it alter de sielen fan dyjingen dy't fermoarde wiene foar it wurd fan God en foar it tsjûgenis dat se hâlden hiene. Se rôpen mei in lûde stim en seine: Hoe lang, O Heare, hillich en wier, fertrage Jo it oardieljen en it wreekjen fan **ús** bloed op dyjingen dy't op ierde wenje? "

Ik beklamje dit punt om't de logika fan Gods profetearre plan dúdlik en dúdlik wurdt. God profetearret 1260 jier foar it ferfolgjende regear fan it pauslike Rome. Mar wa past it religieuze vonnis ta? De monargy. Dêrom sil de " **wraak** " dy't easke wurdt troch de ûnrjochtfeardige eksekúsjes fan har hilligen dizze monargy earst reitsje, benammen troch de guillotine fan 'e Frânske revolúsjonêren tusken 1793 en 1794. De holle fan Loadewyk XVI, kening fan Frankryk, foel fanwegen ferrie, foar manlju, mar fanwegen geastlike " **oerhoer** ", foar God. De aksje wurdt profetearre troch " **de grutte ferdrukking** " yn Iepenbiering 2:22: " Sjoch, Ik sil har yn in bêd smite, en **dyjingen dy't oerhoer mei har begeane yn grutte ferdrukking** , útsein as se har fan har deden bekeare. **Ik sil har bern mei de dea deadzje** ; en al de tsjerken sille witte dat Ik it bin dy't de teugels en herten trochsyket, en Ik sil elk fan jimme beleanje neffens jimme wurken. " De útdrukking " **in dea stjerre** " kin ferrassend wêze, mar it hat syn útlis. God bedoelt dat dizze foarseine " **dea** " minsklik bloed streamt, om't it de earste " **dea** " is en net de " **twadde** ", dy fan it lêste oardiel, dêr't er nei ferwiist troch dizze kear te sizzen tsjin deselde protestanten, nei de maitiid fan 1843, it " **Sardis** "-tiidrek, yn Iepenbiering 3:2: " ...Ik ken jimme wurken. Ik wit dat jimme tocht wurde te libjen, en jimme binne dea ." Sa kinne jimme sjen, dizze straf komt krekt foar de datum 1798, wêryn't de ferfolgingstiid fan Rome einiget, mei as bewiis de arrestaasje fan Paus Pius VI dy't it jier dêrop, yn 1799, ferstoar yn 'e finzenis yn Valence sur Rhône, dêr't ik wenje. En it is ek ûnder de namme fan " **it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt** " dat dizze Frânske revolúsje oantsjut wurdt yn Iepenbiering 11:7: " En as se har tsjûgenis foltôge hawwe, sil it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt oarloch tsjin harren fiere, harren oerwinne en harren deadzje ." It doelwyt fan dizze " **oarloch** " is de godlike hillige Bibel, neamd " **myn**" **twa tsjûgen** ," yn Iepenbiering 11:3: " **Ik sil myn twa tsjûgen macht jaan, en se sille tûzen twahûndert en sechstich dagen lang profetearje, klaaid yn sekken.** "

As algemiene regel is oanbidding dy't net oannimlik is foar God, dyjinge dy't net basearre is op 'e stúdzje en praktyk fan wat hy ferklearre hat as noflik foar him. En oft it no kristlik is of net, dit soarte religy wurdt troch him ôfwiisd en feroardiele. En om't God syn foarkarren hat en syn heil allinich troch Jezus Kristus giet, dy't dúdlik sei: " **Nimmen komt ta de Heit útsein troch my** ", rjochtet syn profetyske iepenbiering him allinich op 'e kristlike religy; de wiere en de falske, want neffens Iepenbiering 17:5 is de katolike religy symbolisearre troch de

namme " *Babylon de Grutte* ", de " *mem* " fan oare religys dy't ek wol " *hoerlju* " neamd wurde: " *Op har foarholle stie in namme skreaun, in mystearje: Babylon de Grutte, de mem fan hoerlju en gruwels fan 'e ierde.* " En fansels binne dizze " *hoerlju* " de ferskate kristlike religys waans protestantske identiteiten God as " *hypokriten* " beoardielet.

Dizze kristlike religy karakterisearret it Westerske kamp dat op it stuit tsjin it machtige Ruslân is, waans bedrigingen tsjin it Westen hieltyd faker en presyser wurde. Dizze wike daagde Vladimir Putin Westerlingen út: "As se oarloch wolle fiere tsjin Ruslân, lit se it dan besykje!" En ik bin it te tankjen oan in sjoernalist dy't hjirop wiisde om te befêstigjen dat it Westerske kamp in " *tredde* " fan 'e minsklike befolking fan 'e ierde fertsjintwurdiget, en dat de oerbleaune " *trwa tredde* " tsjin en mear of minder fijannich binne. Dit jout it " *tredde fan 'e minskheid* " dat it doelwyt is foar " *deadzjen* " yn Iepenbiering 9:15 de ûntrouwe Westerske kristlike identiteit: " *En de fjouwer ingels dy't ree wiene foar in oere, in dei, in moanne en in jier waarden frijlitten om in tredde fan 'e minskheid te deadzjen.* " Eins bestiet dit Westerske kamp út 'e Jeropeeske " *tsien hoarnen* ", mar ek út har ûnbidige útridders, de Feriene Steaten, Súd-Amearika en Austraalje. Dit " *tredde* " is dêrom net allinich symboalysk; it rjochtet him eins op 'e kristlike folken dy't, fanwegen har goddeleazens en har bysûnder ûnnoflike kultussen, needsaaklik ferneatige wurde moatte troch it oardiel fan 'e grime fan Jezus Kristus. De oare folken fan 'e ierde ferskine net yn 'e iepenbiering jûn troch Jezus Kristus, dy't har folslein negeart; wat har net sil foarkomme om inoar ek te ferneatigjen. Mar it doelwyt fan syn grime bliuwt de ferfoarme kristlike religy, dêrom moast it útbrekken fan 'e Tredde Wrâldoarloch of " *seisde trompet* " fan 'e Iepenbiering fan Jezus Kristus yn Jeropa plakfine lykas de twa foargeande wrâldoarlokken. De Tredde Wrâldoarloch sil lykwols de befolking fan dit Westerske kamp net ferneatigje. Mar de oerlibbenen sille allinich lang genôch oerlibje om de lêste test fan it leauwe te belibjen, en se sille ferdwine as Jezus komt om syn lêste oerlibjende útkarden te rêden út har goddeleaze hannen yn 'e maitiid fan 2030.

Oanbidding dy't God behaagt is dêrom basearre op 'e ienfâld fan in leafdefolle relaasje dêr't oerwagings wjersidich binne, libbe yn perfekte dimmenens en trou dy't Jezus demonstrearre hat. De bân dy't tusken God en syn útkarde weefd is, is ûnsichtber en persoanlik lykas dy't God en Abraham bûn. Totale selsûntkenning is ek fereaske, want wa't God tsjinnet docht dat net om troch minsken bewûndere te wurden, om't foar him allinnich de miening fan 'e godlike Heit telt. Boppedat makket syn trou him it doelwyt fan haat tsjin 'e duvel en opstannige minsklike sûnders. Anonimiteit is dêrom folle better as bekendheid. Neffens it populêre sprekward: "om lokkich te libjen, lit ús ferburgen libje."

De oanbidding fan kristenen waard ynienen ûnnoflik foar God sûnt 7 maart 321, de dei doe't Konstantyn I by keizerlik dekreet de feringing fan 'e sânde-deis sabbatrêst offisjeel ^{makke} troch de earste dei dy't yn syn eigen heidenske Romeinske religy wijd wie oan 'e oanbidding fan SOL INVICTUS, de sinnegod dy't erfd wie fan 'e Egyptenaren. De oanbidding fan 'e sinnegod fersprate him troch it Easten; yn Japan, it ryk fan 'e "opkommende sinne", waard de keizer fergodlike as in soan fan 'e sinnegod mei de namme "Banzai". De sinne biedt

safolle foardielen oan minsken dat it maklik is foar de duvel en syn demoanen om minsken te twingen it as in godheid te oanbidden. En wittende hoefolle dizze aksje de skeppergod, dy't it ta de dea feroardiele hat, mishaaft, hat Satan sûnt de oerwinning fan Jezus Kristus dizze ôfgryslke heidske oanbidding offisjeel ynplante yn 'e kristlike religy, dy't fan doe ôf troch God feroardiele is. Mar it probleem fan 'e brutsen sabbat wurdt maskearre troch de fûnemintele rol dy't oan Jezus Kristus jûn is yn hast alle kristlike denominaasjes. De godlike leafde dy't er manifestearret, lit ús de eask fan syn perfekte gerjochtichheid ferjitte, om't de minske allinnich fan syn wurk behâldt wat er behâlde wol: syn oanbod fan heil. De oarsaak fan 'e flok en dêrom de beskuldiging dy't God tsjin it ûntrouwe kristendom yntsjinnet, ferskynt lykwols allinnich yn syn profetyske iepenbieringen dy't op in subtile en ûndúdlike manier presintearre wurde. Hjir meitsje kristenen kollektyf en yndividueel har earste flater: se ûnderskatte it belang fan 'e profetyske teksten waans betsjutting se net begripe. Ek, foarsjoen fan dit gedrach, ynspirearre Jezus Kristus de apostel Petrus mei dizze plechtige warskôging sitearre yn 2 Petrus 1:19-20-21: " *En wy hawwe it profetyske wurd noch fêster makke, dêr't jimme goed oan dogge dat jimme omtinken oan jouwe, as oan in lampe dy't op in tsjuster plak skynt, oant de dei oankomt en de moarnstjer opkomt yn jimme herten. Wês der earst fan bewust dat gjin profesje fan 'e Skrift fan in privee ynterpretaasje is, want profesje is nea ûntstien troch de wil fan in minske, mar hillige minsken fan God hawwe sprutsen lykas se troch de Hillige Geast meifird waarden.* "

Dizze tekst is bewûnderensweardich betocht troch God, want it stimulearret de learlingen fan Jezus Kristus om de profesjen al it belang te jaan dat se fertsjinje, mar boppedat fertelt it ús dúdlik mei hokker metoade se ûntsfere wurde kinne: dizze profesjen dy't betocht binne troch de godlike Geast brûke in gelikenistaal dy't brûkt wurdt troch dizzeselde Geast by it skriuwen fan 'e hiele hillige Bibel, mei rjocht neamd: it wurd fan God. En dit wurd fan God drukt de gedachte fan syn Geast út.

Let op it belang fan dizze warskôging dy't sitearre wurdt yn in tsjûgenis fan it nije ferbûn. It is net ferburgen yn 'e boeken fan it âlde ferbûn, mar dúdlik presintearre oan al dyjingen dy't bewoare fan it nije ferbûn te wêzen: harren ûnderskatting fan dizze plechtige warskôging makket harren dêrom tige skuldich foar God de Heit en God de Soan yn waans namme it presintearre wurdt. No, in oar fers sitearre troch Paulus yn 1 Tess. 5:19-20-21 en 22, wurdt ek troch harren negearre en ferachte: " *Want profesje is nea ûntstien troch de wil fan in minske, mar hillige minsken fan God hawwe sprutsen as se troch de Hillige Geast meifird waarden. Ferachtsje gjin profesjen. Mar test alles; hâld fêst oan it goede; ûnthâlde jo fan elke foarm fan kwea.* » Yn syn godlike wiisheid woe God de relaasje fan it profetyske tema oan 'e twa sitaten fan Petrus en Paulus suggerearre, troch yn elk gefal deselde sifers ta te skriuwen út fersen 19-20-21. En fierder wurdt it belang fan " *profesje* " yn Iepenbiering 19:10 weromroppen, yn dizze termen: " *...want it tsjûgenis fan Jezus is de geast fan profesje.* " It begryp fan profesje lit dan yn Iepenbiering 20 ta om har oardiel oer de goddeleazen op te roppen, wêrmei't se " *tûzen jier* " beskuldige wurde sille ; dat is, tidens de grutte sabbat fan it sânde himelske millennium. En yn Iepenbiering 21 wurde se

oantsjuten troch it symboalyske byld fan " *tolve pearles* ", sa kostber binne se yn 'e eagen fan God yn Jezus Kristus. Wy sjogge sa dat de Geast fan God himsels likefolle útdrukt troch sifers as troch wurden en ferlykjende bylden. De apostel Petrus hat ús dêrom dúdlik ynformearre dat it ûntsiferjen fan bibelske profesijen allinich út 'e Hillige Skriften berikt wurde koe. En sûnt 1982, doe't ik de earste resultaten fan myn wurk oan myn Sândedeis Adventistyske bruorren presintearre, is de demonstraasje fan 'e autentisiteit fan dizze metoade befêstige. Dêrom foarmet it rekken hâlden mei de warskôgings dy't God yn syn hiele Bibel jûn hat in wichtich ûnderdiel fan 'e oanbidding dy't God ferliend wurdt, wat yn dit gefal him **oannimlik is** . Dizze betingst dy't foldien en yn eare brocht wurdt, hilliget harren. Want wiere hilligens is basearre op wurken dy't God fereasket. Dêrom seit Jezus yn syn oardielen oer de hilligen fan 'e sân tiden, yn Iepenbiering 2 en 3, tsjin harren: " *Ik ken jimme wurken* ." Hy befêstiget dêrmei de wurden fan Jakobus, yn Jakobus 2:17: " *Sa is ek it leauwe, as it gjin wurken hat, dea fan himsels* . "

De ferzoenende dea fan Jezus Kristus iepene en fêstige de fûneminten fan it nije ferbûn, oan it begjin dêrfan de godlike Geast fan Kristus de Hillige Skriften ynspirearre foar syn nije tsjûgen. Op dizze manier waard de godlike wet útwreide troch de tafoeging fan dizze nije literêre tsjûgenissen. No, fersoene mei God troch Jezus Kristus, hawwe de ferlosten logysk de plicht om de hiele godlike wet yn 'e praktyk te bringen, lykas Jezus foar harren perfekt dien hie as it foarbyld fan 'e perfekte minske, dy't God behaagt. En it is om dizze logika te rjochtfeardigjen dat de apostel Paulus yn Rom. 8:7 skreau: " ***Want it fleislike tinken is fijânskip tsjin God, om't it net ûnderwurpen is oan 'e wet fan God* , en it ek net kin** . " It is dêrom maklik te begripen dat, oarsom, hearrigens " *oan 'e wet fan God* " yn syn folsleinens mooglik makke yn Kristus, de ienige frucht foarmet fan wier " ***leauwe*** " dat **mei wille** troch God akseptearre wurdt.

Yn Rom. 12:1 seit Paulus ús: " *Ik freegje jimme dêrom, bruorren, by de genede fan God, dat jimme jimme lichems as in libben offer, hillich en oan God wolkom offerje, dat is jimme ridlike tsjinst* . " Oanbidding dy't God wolkom hjit, is dêrom allinnich saneamde ridlike oanbidding, dat is in frucht dy't droegen wurdt troch in ienfâldige, logyske analyze troch minsklik ferstân.

Yn Rom. 12:2 seit Paulus ek: " *Wês net oan dizze wrâld gelyk, mar lit jim feroarje troch de fernijing fan jim geast, sadat jim bewize kinne wat de goede, oannimlike en perfekte wil fan God is* . " Hoe wichtich is dit fers! It dringt der by ús op oan om yntelligint te wêzen troch ússels oan te passen oan de feroarjende strategyen fan 'e duvel en syn demoanen. Want alle bibelske Skriften fan it nije ferbûn waarden ynspirearre en skreaun yn in kontekst dêr't de duvel iepenlik tsjin it kristlike leauwe focht troch syn Joadske en Romeinske minsklike aginten. Ek ferlearen guon fan dizze sitaten harren legitimiteit doe't de duvel de foarm fan syn striid feroare troch tsjin it kristlike leauwe te fjochtsjen troch te hanneljen binnen de kristlike gearkomste, wat God iepenbieret yn syn profesije fan Dan. 7 en al syn Iepenbiering. Dizze feroaring begon mei de oprjochting fan it pauselike rezjym yn Rome yn 538. As foarbyld fan in fers dat syn jildigens ferlern hat, sitearje ik 1 Johannes 4:2: " *Hjirtroch kenne jimme de Geast fan God: elke geast dy't bekennt dat Jezus Kristus yn it fleis kommen is, is fan God* . " Dit wie wier yn 'e tiid fan Johannes; yn ús tiid is it net mear wier; eins is it folslein falsk en deadlik

misliedend. Want alle kristlike religys dy't sûnt 1843 skuldich wurden binne troch har oertreding fan 'e sabbat, belide allegear " *Jezus Kristus kommen yn it fleis* ." Op deselde wize waard foar 1843 it ûnbewapene, mar freedsume en ûnderdanige protestantske leauwe **tydlik akseptearre** troch God, lykas Iepenbiering 2:24-25 leart: " *Oan jimme, safolle as yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en dy't de djipten fan Satan net kend hawwe, lykas se sizze, sis ik jimme, **ik lei gjin oare lêst op jimme** ; allinich, wat jimme hawwe, hâld fêst oant ik kom.* " Mar it yn wurking treden fan it dekreet fan Dan. 8:14, yn 1843, feroare de standert fan dizze godlike goedkarring, en oernachtich, yn 'e maitiid fan 1843, waard har geastlike situaasje feroare; in nije " *lêst* ", de sabbat dy't sûnt de stifting fan 'e wrâld hillige wie, waard troch God easke yn 'e standert fan it kristlike leauwe; de ynstellingen waarden kollektyf ôfwiisd en oerlitten oan 'e ferliedingen en fruchten fan 'e duvel en de demoanen dy't him folgje en syn stjerlike bestimming diele.

Dizze term " *lêst* " bewiist dat God it minsklik tinken goed ken. Presintearre as in ferplichting, om't it it tema is fan it fjirde fan Gods tsien geboaden, waard de sabbat troch de fleislike minske beskôge en beskôge as in " *lêst* "; om't de minske it tige dreech hat mei it idee om sawol God as oare minsken te hearrigjen. No woe Jezus Kristus syn ferloste útkarden in oare betsjutting jaan oan dizze term " *lêst* ", om't hearrigens net ûnnoflik is foar dyjingen dy't hearrich binne yn reaksje op Gods leafde. Hy sei yn Mattéus 11:28-29-30: " *Kom nei My ta, allegearre dy't wurch en belêste binne, en **Ik sil jimme rêst jaan** . **Nim myn jok op jimme en lear fan My** , want Ik bin sêftmoedich en nederich fan hert; en jimme sille rêst fine foar jimme sielen. **Want Myn jok is sêft, en Myn lêst is licht** .* " Wat dizze " *lêst* " " *licht* " makket, is allinnich de geastestoastân fan dejinge dy't it oardielet.

Let op, yn dit fers, de ferbining dy't it oanbod fan " *rêst* " ferbynt mei it akseptearjen fan it dragen fan " *de lêst* " fan hearrigens oan syn godlike ynstruksjes. Jezus kundige sa oan hoe't leauwe yn syn persoan de grutte sabbat " *rêst* " fan it foarseine sânde millennium soe krije, oant syn twadde komst yn 2030, troch *de wyklikse "sabbat"* fan syn hillige wet. Dêrom behâldt, oars as de oare feesten dy't yn it âlde ferbûn fêststeld binne, de praktyk fan 'e wyklikse " *sabbat* " yn Jezus Kristus al syn legitimeit foar God, minsken en de himelske ingels. En yn dit unike begryp yn 'e praktyk wurdt de oanbidding fan 'e ferlosten wierlik noflik foar de Skeppergod oan wa't hy it presintearret, om't it de noarm opnij ûntdekt dy't troch Jezus Kristus sels praktyk is.

Ik herinner my dat dit begryp dat wie fan 'e apostels fan Jezus, foar wa't de praktyk fan 'e sabbat op gjin inkelde manier betwist of yn twifel lutsen waard. Yn 'e maitiid fan 1843 easke God allinich it werombringen fan dizze praktyk dy't ûnrjochtfeardich ferlitten wie troch de kristenen, dy't sûnt 7 maart 321 leaver eare joegen oan keizer Konstantyn I ' ynsteefan de grutte God, skepper fan alle dingen en al it libben. De flokken fan 'e " *sân trompetten* " fan syn Iepenbiering binne syn antwurden op dizze ôfgryslke en ûnrjochtfeardige kar. En nei de " *seisde* " sille de " *sân lêste pleagen* " fan Apokalyps 16 komme om de lêste rebellen te reitsjen dy't nei de Tredde Wrâldoarloch fan dizze " *sechste trompet* " yn libben oerbleaun binne.

Wêrom nimt de minskheid sokke risiko's mei de Skeppergod? Gewoan om't hy ûnsichtber bliuwt foar harren eagen. En by it ûntbrekken fan sichtbere reaksjes fan him, negearje opstannige minsklike geasten him of dogge as negearje se him. Se hannelje net op dizze manier tsjin de man dy't se sjogge, dy't dochs fier fan sa formidabel is. En dizze kar fan gedrach lit neat minder sjen as har gebrek oan yntelliginsje. Safolle sels dat, paradoksaal genôch, de minsklike massa's laat en begeliede wurde troch minsken sûnder wiere yntelliginsje dy't foar elkenien foardielich wêze soe. En de paradoks leit yn it feit dat dizze lieder keazen wurde om't se ferwachte wurde de yntelligintste fan 'e minsken te wêzen en al, teminsten, de meast oplaet. It is dêrom goed dat God it byld fan it " *sân fan 'e see* " brûkt om de minskheid oan te wizen dy't roppen is ta heil, mar ûnderwurpen is oan 'e duvel yn Iepenbiering 12:17: " *en hy stie op it sân fan 'e see* ." En yn dit spesifike gefal is it in kwestje fan ferskowend " *sân* " wêryn't de minskheid sels ferdwine sil fanwegen de duvel dy't deroer hearsket. Yn it profane domein lykas yn it geastlike domein sette minsken har fertrouwen yn oare minsken en sa makket de hiele minskheid har klear om yn in grutte universele skipbreuk te sinken, om't se dit fers út Jer. 17:5-6 net kend of yn rekken brocht hawwe sil: " *Sa seit de Heare: Ferflokt is de man dy't op 'e minske fertrout, dy't fleis ta syn earm makket* , en waans hert him fan 'e Heare ôfkeart!" *Hy is as in earm man yn 'e woastenije, en hy sjocht it goede net oankommen; hy wennet yn 'e ferbaarnde plakken fan 'e woastyn, in sâlt lân sûnder ynwenners* ." De "stipe " dy't hy nimme moast wie, allinnich, de hiele Hillige Bibel, it ienige skreaune wurd fan 'e libbene God, de ienige standert fan syn wierheid. Is dit oare lot, beskreaun yn fersen 7 en 8, net better?: " *Sillich is de man dy't op JaHweh fertrout, en waans hope JaHweh is! Hy is as in beam plante by it wetter, dy't syn woartels útspriedt by de streamen; hy fernimt de hjitte net as dy komt, en syn blêd bliuwt grien; yn in jier fan droechte sil it net bang wêze, en it hâldt net op mei frucht dragen* . "

De hjoeddeiske barrens liede my ta de útspraak dat minsklik optimisme it minste fan 'e dingen is. Want de optimist hâldt gjin rekken mei de realiteit fan 'e situaasje foar him, oars as de realist dy't dat wol docht. De optimist útdrukt wat hy winsket, wylst de realist útdrukt wat berikt wurde sil; hy reagearre dêrom op in logyske en yntelliginte manier. De oarloch dy't, fia Oekraïne, it Westerske kamp fan 'e NAVO tsjin Ruslân opstelt, jout ús in demonstraasje fan dizze twa gedragingen. Optimisten hoopje op in Oekraynske oerwinning; realisten witte dat Ruslân Oekraïne ferslaan sil, en de útkarden dy't troch God ferljochte binne, witte dat dit Ruslân de Jeropeeske machten binnenfalle en ferpletterje sil, lykas God profetearre hat yn Dan. 11:40 oant 45.

De "bernekening" oan 'e macht

Dit nije tema waard ynspirearre troch it sicht fan 'e gearkomste fan Oekraynske deputearren tidens it wurdearre besyk fan 'e presidint fan 'e Frânske Senaat, de hear Gérard Larcher. Ik wie ûnder de yndruk fan 'e enoarme fertsjintwurdiging fan jonge minsken en dit ferklearret perfekt en logysk it gedrach en de besluten dy't nommen binne troch de Oekraynske autoriteiten.

Yn Frankryk is "de bernkening" in útdrukking dy't yn 'e jierren '70 troch de media betocht waard, en dy't terjochte it grillige gedrach fan bern en tagelyk de ûntspanning fan it âlderlik gesach útljochte. Tagelyk begûnen psychiaters en psychologen de frijheid en rjochten fan bern te rjochtfeardigjen, en feroardielden sadwaande lichemsstraffen dy't oplein waarden troch âlden dy't dêrtroch alle gesach oer har eigen bern ferlearen. Noard-Afrikaanske âlden, dy't it altyd slagge wiene om de ûnderwerping fan har bern te krijen, waarden by wet twongen om har hurde, mar effektive metoade te ferlitten. De riem fan 'e heit tsjinne faak as in swipe.

It duorre ferskate jierren foardat de ûnomkearbere gefolgen fan dizze besluten fan 'e Frânske elites dúdlik waarden yn 'e foarm fan kriminele, opstannige en fijannige jongerein. Fierder, tanommen ta religieus fanatisme, foarmen islamityske religieuze groepen har en ûndernamen aksje, wêrby't se har fijannen fermoarden en ûnthalzen.

Yn 1981 besocht de sosjalistyske regearing jonge minsken tefreden te stellen en joech har de seksuele frijheid dy't se easken. Tefreden rekken jonge minsken belutsen by de polityk om de lieding fan dizze begripfolle presidint Mitterrand te stypjen.

Yn 2012 kaam de turbulinte, revolúsjonêre en libertaryske jeugd fan maaie 1968 oan 'e macht mei de jonge presidint Nicolas Sarkozy. Fuortendaliks feroare de styl fan it presidintskip, en ferskynden rûge folksredes, dy't allinich dejingen skokken dy't troch hege leeftyd út 'e macht helle waarden. It moat sein wurde dat mei de ûntwikkeling fan it ynternet en sosjale netwurken dit soarte brutale stimwikseling in gewoante wurden is dêr't de "âlden" net oan wenne; om't de goede âlde prinsipes fan korrektheid oan har aard fêsthâlde bliuwe. Mar dizze âlde minsken wurde oan 'e kant skood en ferdwine yn regearingssfearen. Hoe mear tiid ferrint, hoe mear jonge minsken de teugels fan 'e macht oernimme. En de ynfloed fan dizze jeugd krijt in betsjutting dy't de tragyske barrens ferklearret dy't wy sûnt 2017 begûn binne te ûntdekken.

Yn 'e presidintsferkiezings fan 2017 ferneatigen de âlde tradisjonele politike partijen, beide ferantwurdlik foar de ekonomyske en politike mislearrings fan Frankryk, elkoar ûnderling yn it oardiel fan it folk fan it lân. De haat en wrok tsjin de âldste Frânske nasjonalistyske partij, it Front Nasjonaal, joegen oanlieding ta alliânsjes dy't foarme waarden mei it ienige doel om "dizze duvel" út 'e macht te heljen. Mar Jezus Kristus, de organisator fan al it minsklik libben, twong it Frânske folk op, troch him ferflokt, de jonge presidint E. Macron, noch jonger as presidint N. Sarkozy, en boppe alles folle gefaarliker foar it lân as de hate en ôfwisde Front Nasjonaal. De arrogante en ûnerfarne jonge man stie foar it Front Nasjonaal, hate troch alle oare politisy, en waard foarkar jûn en oan 'e macht brocht; paradoksaal genôch, hoewol keazen, net keazen. Eins binne it net langer it folk dat syn lieder kiest, it is God dy't syn kar opleit. Neffens it bekende sprekewurd: "it folk hat de lieder dy't it fertsjinje."

Hjir komt de needsaak om te definiearjen wat jeugd is. Lykas ik krekt sei, is it gebrek oan ûnderfining op elk fjild, útsein sosjale media en it ynternet, al dúdlik. Want jeugd hat alles te ûntdekken, en âldere minsken kinne tsjûge dat se oant it ein fan har libben leare; dat wol sizze wat der ûntbrekt yn in jonge man of

frou. De maatskippij kwalifisearret dizze jeugd troch de diploma's dy't se helle hawwe. Mar wat befettet har oplieding? Allinnich teoretyske dingen dy't tige lestich te ymplementearjen binne yn it echte praktyske libben, regele troch de easken fan grutte yndustriële, kommersjele en finansjele fortúnen, oplein troch de Europeeske Kommisje. Dit is it grutte foardiel fan minsken fan middelbere leeftyd: se hawwe de grinzen fan dingen al konkreet ûntdutsen en binne by steat om ridlike besluten te nimmen. Spitigernôch is dit net it gefal mei jonge minsken; foaral yn ús lettere jierren as se benammen opstannich en arrogant, ijdell en fol fan harsels wurden binne. Mei dit type karakter is it net mear mooglik om ferkeard dwaan te erkennen. En ynstee fan yn te stimmen om himsels te fernederjen en syn flaters te erkennen, giet de jonge, temperamintfolle lieder djipper yn syn flater, oant it punt dat hy de nasjonale skipbreuk fan syn hiele lân feroarsaket. Yn syn konfrontaasje mei de echte feiten ferwikselet de jonge syn winsken mei de werklikheid; hy wit net hoe't er de grinzen werkenne moat dy't er oan syn besluten jaan moat; alles liket him mooglik en hy wit net hoe't er de gefolgen fan syn besluten werkenne moat. En as se ferskine, is it al te let om werom te gean, wat boppedat fan natuere útsletten is. De jonge funksjonearret as in auto mei fiif fersnellings, mar dêr't efterút net bestiet. Om't er net werom kin, moat er foarút oant er tsjin in muorre botst; de muorre fan 'e ûnûntkomber realiteit. Dêrom, doar ik te befestigjen, is de macht dy't oan 'e jeugd jûn wurdt allinnich de frucht fan in ferskriklike flok fan God yn Jezus Kristus; dy't befêstige wurdt troch Prediker 10:16: " *Wee jimme, lân waans kening in bern is, en waans foarsten moarns ite!* " Dit is foar him it middel om Frankryk yn in ramp te lieden dy't it, en de oare Jeropeeske folken dy't it doelwyt binne fan syn godlike grime, ferneatigje sil.

Sûnt 1945 hat it God 77 jier duorre foar de soannen en dochters fan 'e opstannige nei-oarlochske generaasje om oan 'e macht te kommen yn 'e hiele Westerske wrâld, en foar de âldere generaasjes, dy't de Twadde Wrâldoarloch meimakke hawwe, om yn 'e sliep fan 'e dea te ferdwinen. Dit jildt foar Frankryk, it jildt foar Europa, mar ek foar alle oare folken fan 'e ierde dy't dizze revolúsje fan har jeugd net meimakke hawwe, dy't sa ûnderdanich en respektfol bleaunen foar har tradysjes. De feroaring yn gedrach dy't yn it Westen waarnommen wurdt, bestiet net yn 'e rest fan 'e wrâld dêr't patriarchale wet bewarre bleaun is. Mentaliteiten binne dêrom tige oars, en morele wearden skiede har tige sterk fan it Westen. Hoe kinne wy yn dit gefal ferrast wurde troch in botsing fan beskavingen? It wie yn tarieding en it wie ûnûntkomber. Wat it lykwols mooglik makke, wie de jeugdige aard fan 'e lieder dy't oeral oan 'e macht kamen.

Oan it begjin fan dit berjocht neamde ik de gearkomste fan Oekraynske deputearren. It is dúdlik dat it langstme nei nasjonale frijheid fan dit folk in pyk berikt hat, fanwegen de jeugd dy't ree is om alles te dwaan om te krijen wat se wolle. It Russyske politike dwangbuis paste har net mear, en dreun troch demoanen dy't dêr gewoan op wachten, easken se achterinoar de omkearing fan 'e legitieme Russyske presidint fan Oekraïne, en syn oanhing oan Jeropa en de NAVO dominearre troch de Feriene Steaten. Yn Ruslân, efter syn firtuele "izeren gerdyn", observearre presidint Vladimir Putin de barren en de driften fan Westerske morele wearden. Foar him koe Oekraïne ûnôfhinklik bliuwe, mar allinich binnen de Russyske alliânsje. Troch syn oanhing oan 'e NAVO te easkjen,

soe Oekraïne lykwols it morele pakt ferriede dat de republiken fan 'e Eastbloklannen bindet. Hoewol offisjeel yn frede binne, binne East en West sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch yn 1945 yn politike en ekonomyske opposysje. Eins, mei Oekraïne en ûnder de wapene stipe fan 'e NAVO, hjit de âlde "Kâlde Oarloch" op ta de algemiene útbraak fan 'e Tredde Wrâldoarloch.

Ik fyn yn 'e jonge Oekraynske presidint Volodymyr Zelensky alle karaktereigenskippen fan 'e jeugd, en boppe alles dizze absolute fêstberens en dit ûnfersteurbere fertrouwen yn 'e mooglikheid om Ruslân te ferslaan. Dit oardiel is typysk te tankjen oan syn jeugd, want hy koe Ruslân net yn oarloch. It Ruslân dat hy koe, kaam stadich mar wis op út fernederjende politike en ekonomyske ruïne. En it wie yn dizze tiid dat it Westen en syn wearden in winsk nei frijheid wekker makken ûnder de folken fan it Easten, ferienige troch it erfgoed fan ieuwenâlde tradysjes. Yn syn ramp liet Ruslân de Baltyske Steaten en Poalen har ûnôfhinklikens werom krije en by de NAVO komme om harsels ûnder it beskermjende skyld fan 'e Feriene Steaten te pleatsen. Mar op dat stuit waard it fersyk fan Oekraïne wegere troch it Westerske kamp. It bleau dêrom binnen it pakt fan Eastlike lannen ferienige mei Ruslân. Yn 2013, yn Oekraïne, waard syn Russyske presidint omkeard troch in folksrevolúsje, en nei ferskate mislearre presidentskippen waard de jonge keunstner V. Zelensky yn 2019 keazen ta presidint. Syn jeugd soe al syn gedrach rjochtfeardigje. Hy naam syn winsken foar de realiteit en woe meidwaan oan de NAVO en de Jeropeeske Uny, wat de kosten ek wiene. De bedrigingen fan Russyske troepen dy't by de Oekraynske grins yn Wyt-Ruslân sammele wiene, feroaren neat oan syn fêstberadenens. En dizze koppigens, mei syn ferskriklike gefolgen, docht my tinken oan de ferhurding fan it hert fan 'e Farao tidens de Hebrieuske úttocht út Egypte. En it wie God dy't syn hert ferhurde nei trije wegeringen om syn slavenfolk te litten gean. Dizze absolute koppigens hie in spesifyk doel; God wie dwaande mei de ûndergong fan Egypte. Likegoed makke de koppigens fan presidint Zelensky de ûndergong taret fan it West-Jeropeeske kamp dêr't hy by woe en dat him stipe yn syn oarloch tsjin Ruslân. De jongerein oan 'e macht is tige fêstberaden om har besluten ôf te twingen, sels as se rampzalige gefolgen hawwe. Hast alle jonge Jeropeeske liederes gedrage har op deselde manier. Se fiele har fereare troch it fersyk fan Oekraïne om mei te dwaan, riskearje har eigen feiligens troch wapens te leverjen dy't bedoeld binne om Russyske soldaten te deadzjen, en tinke dwaas dat se neat te frezen hawwe fan Ruslân, dêr't se in fijân fan makke hawwe. Hoe ynkonsekwint! Ik sjoch mar ien ferklearring foar dit hast unanime gedrach: de waansin fan 'e jeugd, ferblinde troch de Geast fan Jezus Kristus, dy't se ferachtsje en folslein negearje. En dit, altyd mei it doel om har ferneatiging te befoarderjen, as wie it foar Farao.

De ferliking tusken de úttocht fan 'e Hebreërs en ús tiid is sa ferlykber dat de earste ûnderfining ús alle kaaien jout om de twadde te begripen. Ik merk dizze mienskiplike punten op: de jonge farao dy't oan 'e macht kaam, kende Jozef net; de jonge minsken, Macron en Zelensky, hawwe de Twadde Wrâldoarloch en de macht fan 'e USSR, Sovjet-Ruslân, net meimakke. De feiten waarden har rapportearre, mar sy hawwe se net meimakke. Dit jildt foar de farao lykas it jildt foar ús hjoeddeiske jonge liederes. Dit is lykwols it hiele ferskil tusken training

troch ynstruksje en training troch libbene ûnderfining. De earste is allinich teoretysk en hat gjin effekt op 'e minsklike geast, wylst de lêste de hiele siel fan in persoan djip markearret. De farao dy't Jozef koe, hie in persoanlike reden om syn tsjinsten foar hiel Egypte te wurdearjen, om't de farao him it bestjoer fan syn hiele lân tabetroud hie. De kado's dy't God oan Jozef jûn hie, hiene him wurdearre en eare makke. Menigheden libbens, ynklusyf dy fan syn Hebrieuske famylje, waarden rêden fan hongersneed en koene him allinich tankber wêze. Sûnder dizze ûnderfining sjocht de jonge nije farao yn dit Hebrieuske folk allinnich it gefaar dat harren grutte oantallen yn syn tiid foar syn lân en syn befolking foarmje. Op deselde wize binne ús hjoeddeiske jonge liederen allinnich ynformearre oer de eardere macht fan Sovjet-Ruslân; mar harren eigen ûnderfining wit allinnich fan in Ruslân dat ferachte wurdt troch it feroverjende en triomfantlike Westen. Foar jonge minsken is de oanhing oan in ferachte folk net befredigjend, en de meast ambisjeuze wolle dizze situaasje allinnich feroarje. Foar harren is de oplossing dêrom om by it rike en frije, mar ek perverse en korrupte, Westerske kamp te kommen. En dizze lêste twa minne kwaliteiten binne yndie fûn yn 'e befrijde Oekraïne, dy't ûnôfhinklik wurden is fan 'e Russyske naasje; wat it ûntslaan fan opienfolgjende presidinten rjochtfeardiget. Konfrontearre mei de opkomst fan 'e jeugd yn it Westerske kamp, bliuwt de macht yn Ruslân lange tiid yn 'e hannen fan in man fan 'e eardere KGB fan Sovjet-Ruslân. Wy steane dêrom foar ûnerfaring en libbene ûnderfining. Wy kinne al begripe dat de twa kampen elkoar noait begripe kinne, noch itselde oardiel diele. De Oarloch set de ambisjeuze jonge man dy't syn dreamen foar werklikheid nimt tsjin de koppigens fan in farao, en hy stiet foar in erfarme âlde wize man, like besletten om te winnen as hy. Dizze âlde wize man woe de oarloch net dy't alle wolfeart ferneatiget en in protte deaden feroarsaket. Mar, mei it each op de perversje fan 'e Westerske maatskippij, woe hy syn lân beskermje, dêr't Oekraïne sûnt syn ûnôfhinklikens in assosjearre lid fan wie. De âlde wize man koe him de gefolgen fan 'e ferjonging fan Westerske liederen net foarstelle. Mei de âlde liederen waarden de oarsaken fan totale brek wiis foarkommen, en hy koe gjin momint foarsjen dat de jonge Jeropeeske liederen sadom wêze soene om him út te daagjen troch wapens te leverjen oan syn tsjinstanner en nije fijân, Oekraïne. Dit ferklearret de betsjutting fan syn earste oanpak: "it lûd fan learzens en tanks" oan 'e Oekraynske grins hie genôch wêze moatten om de ambysjes fan dit jonge folk te kalmearjen. Mar de wize âlde man negeart de rol dy't God foar him taret hat om syn skriklike en suverjende plan te folbringen. Sa rekket hy fongen yn in spiraal fan oarlochsachtige eskalaasjes dy't hy net foarôf betocht hie. Hy sil Gods plan oant it ein trochsette, in plan dat nimmen op ierde of yn 'e himel foarkomme kin dat it ferfolle wurdt. Lange tiid haw ik opmurken hoe't de tiid de akseptasje fan feroarjende morele wearden befoarderet, mar ik hie my net realisearre dat de opkomst fan 'e hearskjende jeugd oan 'e macht it útbrekken fan 'e Tredde Wrâldoarloch tastean soe. Tsjintwurdich wurdt de demonstraasje begrepen en makke. De 77 jier fan frede moasten foarbygean, sadat de lêste tsjûgen fan 'e Twadde Wrâldoarloch ferdwûn wêze soene of gjin ynfloed mear hawwe soene op 'e besluten dy't de hearskjende jeugd naam. En dit ferklearret wêrom't God twa kear efterinoar de jonge presidint E. Macron oplein hat, typysk grutsk, arrogant, ambisjeus en opstannich. Jo kinne dus

begripe wêrom't, allinich harkjend nei syn ûnerfaring, syn aard him driuwt om it machtige Ruslân út te daagjen, om't hy syn dream libbet, in wrâld wêr't minsken altyd it minste foarkomme kinne, troch lange mar effektive ûnderhannelings. Is dit net wat de folbrochte skiednis yn syn jonge libben befêstige hat? Troch God en syn machtige aksje oan 'e kant te setten, fiedet de minsklike geast him mei libbene ûnderfiningen. En dy fan 'e jonge minsken dy't oan 'e macht kamen wiene allinich frede en diplomatike regelingen. Hoe koenen dizze ûnleauwige jonge minsken, allinnich fiede troch sekularisme, begripe dat de Almachtige, de ûnsichtbere God, harren swakkens en harren gebreken brûkt om syn straffende destruktive projekt te folbringen? Dit begryp is it foarrjocht dat allinnich jûn wurdt oan dejingen dy't er leaf hat, om't er harren wurken leaf hat dy't harren leauwe libbendich meitsje, dêrom; in foarbyld fan leauwe dat God behaagt.

As it foarbyld fan 'e jonge nije farao ferskynde yn Frankryk in earste "bernekening" op fiifjierrige leeftyd, ûnder de namme Loadewyk XIV. De morele en religieuze tsjusternis fan syn regear waard maskearre troch de weelderige feestjes dy't hy organisearre yn syn paleis yn Versailles. Hy luts alle rike eallju nei syn paleis om him te omringen en waard "de sinnekening", en ferfong yn Versailles de wiere sinne dy't God seldsum en leechwaarm makke hie yn syn lange regear fan 70 jier. Kâld, froast en iis wiene yn it klimaat wylst de kening lâns de Allée des Glaces yn syn paleis rûn, tusken twa oarloggen dy't kostber en permanint wiene, wiere flokken foar de Frânske befolking. Yn dizze ûnderfining rjochte God in net ûntfongen en net begrepen boadskip oan Frankryk. Mar dizze boadskip krijt syn folsleine betsjutting yn ús tiid, dêr't itselde prinsipe fernijd wurdt: op tritichjierrige leeftyd (it gefal fan Zélensky) hat in lieder noch de libbene ûnderfining noch de wiisheid fan âldere minsken, hoewol dizze wiisheid net automatysk is, lykas bewiisd troch de fûle en striidbere Joe Biden, presidint fan 'e Feriene Steaten. Sa kin men âld en lilik wêze yn in demokratysk lân. Wiere wiisheid is in kado fan God, it kin dêrom mar tige selden fûn wurde sjoen de wiidfersprate goddeleazeheid fan ús wrâld. It kin net jûn wurde oan in ûnleauwige en sekuliere maatskippij dy't God út har gedachten ferdreaun hat. Mar dat sil it net foarkomme om har programma op te lizzen, wêryn't it in tryst en ferskrliklik ein foar har taret hat. "De Bernkening" is in ferhaal dat min einiget; de ûnmooglike dream einiget yn in nachtmerje.

Ik haw in opfallende oerienkomst opmurken yn 'e barrens dy't efterinoar plakfûnen yn Frankryk yn 2017, doe yn Oekraïne yn 2019, oangeande de ferkiezings fan twa jonge presidinten fan om de fjirtich hinne. Harren ferkiezings waarden markearre troch in fernijing fan harren deputearren, ek besteande út in oerweldigjende mearderheid fan jonge minsken dy't har oanslute woene by de man dy't har ideaal oerienkaam: jong, oplat, modern en selsbewust. Yn dizze kar ferdwynt it tradisjonele politike tinken, de situaasje rêst mear op it byld fan 'e groupie dy't har idaal oanslút. Dizze feroarings waarden befoardere troch de frustraasje fan it folk fanwegen eardere ferkiezingsmislearrings, sawol yn Frankryk as yn Oekraïne.

In oare oerienkomst is dat beide presidinten allinnich rinne, sûnder de stipe fan in besteande politike partij. En nei harren ferkiezingsoerwinning sammelje se harren fans troch parlemintsferkiezings. Net ien fan dizze fanatike deputearren is

ree om it gesach fan harren idaal út te daagjen. Se binne as klonen fan harren persoanlikheden. Se sille it mei harren iens wêze, sels as se it mis hawwe. Frankryk yn 2017, en Oekraïne yn 2019, steane ûnder in mystiek mar net-religieus rezjym. Op dizze twa datums hâldt it tradisjonele Westerske demokratyske politike prinsipe op en ferdwynt it, en giet de macht oer yn 'e hannen fan fanatike jongerein mei enoarme macht oer beide naasjes.

Ik haw dit robotportret tekene fan ús Frânske presidintsdeputearren:

Se binne foar Europa en mear, se stribje nei in universele uny. Oplied en kwalifisearre, se prate teminsten floeiend Ingelsk en frjemde talen hinderje har net. Se bestjoere op in technokratyske manier, details wurde sinysk negearre. Ja, sinisme is benammen karakteristyk foar har. Yn in earder berjocht neamde ik de nonchalance fan presidint Macron oangeande syn foarstel foar in bonus fan 100 euro dy't oan arbeiders betelle wurde moat, mar allinich troch bedriuwen dy't ynstimd hawwe om it te beteljen; jammer foar de oare meiwurkers. It sinisme fan 'e útspraak is dúdlik. Dit sinisme is ek dúdlik yn 'e reaksje fan' e jonge keazen amtners. Hoewol foar in part bestriden troch in grut part fan it elektoraat en stipe troch minder as 15% fan it totale registrearre kiezers, om't de 52% en 54% ûnthâldingssifers yn 'e presidints- en wetjouwende ferkiezings net meiteld wurde, reagearje se arrogant troch it hege persintaazje yn 'e twadde ronde fan' e ferkiezings te claimen, in sifer dat allinich rjochtfeardige is om de ôfwizing fan 'e hate Nasjonale Rally te krijen. En dizze haat bewiist dat Frankryk net mear ta de echte Frânsen heart; en dit is al in lange tiid it gefal. De folwoeksen man wit hoe't er rekken hâlde moat mei de echte sifers dy't him oan 'e macht bringe, mar de nije jongerein negeart dit kritearium en gedraacht him sinysk as in machtich stipe autokraat. Allinnich syn ideeën en winsken telle, en de Grûnwet fan 'e Fyfde Republyk befoarderet dizze ûnrjochtfeardige waansin.

Om har tekoartkommings te ferbergjen, grutsk op har posysje, prate se fluch, en tinke dat dizze stream fan wurden har perfekte behearsking fan 'e ûnderwerpen wêrop har taspraken basearre binne demonstrearret. Mar troch har taspraken yn slow motion opnij ôf te spyljen, ûntdekke wy flaters en leagens dy't de ynterviewende sjoernalisten net iens fernimme. Op dizze dei, útneoege op in tv-nijskanaal, woe de nije regearingsrapporteur, Olivier Véran, in wiere kloon fan presidint Macron, yn syn rappe stream fan taspraken de Frânsen gerêststelle oer de 3,5% ferheging fan 'e hierprizen, troch te sizzen dat de APL (Personalized Housing Assistance) ek mei itselde taryf ferhege wurde soe. En yn deselde snelheid doarst hy te konkludearjen dat de ferheging dêrmei annulearre wurde soe. Wit dizze man hoe't er telle moat? Dit soe it gefal wêze as de APL de heule hierpriis dekte; mar dizze bystân dekt mar in diel dêrfan. Syn boadskip wie dêrom falsk en misliedend. Mar de oerflakkige en sinyske aard fan dizze nije iepenbiere ferlieders wurdt sa demonstrearre. De oanwêzige sjoernalisten hawwe fansels neat opmurken, noch yn syn oanwêzigens noch nei't er de set ferlitten hie... It moat sein wurde dat se gjin APL krije, har hege salarissen meitsje se nutteloos.

De jonge nije deputearren binne djip humanisten en harren universalistyske tinken liedt harren ta in haat tsjin it nasjonalisme dat de wiere Frânsen privilegearret. De situaasje is dêrom paradoksaal, om't harren universalistyske dream dy't wolkom hjittens oanmoediget, allinnich finansierd

wurde moat troch harren lân, waans finansjele belangen al lang ferneatige binne troch de globalisaasje fan 'e hannel en syn meardere ferhuzingen nei Sina, benammen, mar ek yntern, nei oare EU-lannen. En ús jonge politisy kultivearje de paradoks yn folle gong, om't se it Frânske nasjonalisme, dat fan harren lân, haatsje en de ferneatigjende útjeften goedkarre dy't Oekraïne oanbean wurdt foar syn striid, dy't neat oars is as it absolute nasjonalisme fan 'e minste koppigens dy't sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch manifestearre is. Paradoks en ynkonsistinsje hearskje dêrom oer Frankryk en om oan syn ferneatiging te ûntkommen, soe in wûnder nedich wêze dat noait komme sil. Wat wis is, is dat it team dat it ôfmeitsje kin yndie oanwêzich is. En as it slagget, sil it te tankjen wêze oan 'e Grûnwet fan 'e 5e ^{Frânske} Republyk, dy't in protte politike sjoernalisten al kritisearje fanwegen syn oerdreaune monargyske aard; mar dizze resinte reaksjes passe allinich oan by it populêre tsjûgenis fan 'e lêste ferkiezings, dy't net tige geunstich wiene foar de ôfgeande LREM-partij, dy't dochs opnij keazen waard troch ferkiezingsbûnsgenoaten fan omstannichheden. De les dy't ik út dizze dingen lûk is dat sûnt 1958, it begjin fan 'e 5e ^{Republyk}, it demokratyske systeem allinich troch autokraten brûkt is om macht te krijen. Dêrnei, benammen sûnt 2012, regearret en hanthavenet de opstannige "bernekening" allinich syn wil. Dat sei, it type rezjym dat regearret is sekundêr; wat haadsaaklik is, is de godlike segen dy't op 'e lieder rêst; en dêr leit de ferklearring foar alle mislearrings dy't waarnommen binne foar alle rezjyms, om't der op 'e hiele ierde gjin lieder bestiet dy't troch God segene is, noch ien folk dat dat is.

Oan 'e macht wol de jeugd it gewoane folk tefreden stelle en ferliede. Harren stipepersintaazje hinget ôf fan dit súkses. Ek liket harren regearing noflik troch helpchecks út te dielen, belestingen en heffingen ôf te skaffen lykas minsken bôle nei tankbere en gjalpende einen smite soene. Mar tagelyk hawwe harren besluten om de ekonomy en it lân twa jier stil te lizzen yn 'e kontekst fan 'e Covid-19-epidemy Frankryk ferneatige. Tsjintwurdich is it de militêre help dy't oan Oekraïne jûn wurdt en de sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne dy't de Frânske naasje deadzje sille, sûnder dat it ea wer herstelle kin.

Om syn foarseine ferneatigjende plan te berikken, skepte God spesjale geunstige situaasjes op ierde; benammen de hommelse oankomst oan 'e macht fan arrogante en ûnerfarne jongerein. Mar it middel dat it meast opfalt is de skieding fan talen, dy't oan 'e basis leit fan alle nasjonalistyske easken. Hy jout dêrmei in fatale klap oan 'e geast fan " *Babel* ", dy't folken ferienige yn " *minsklike alliânsjes* ". En nettsjinsteande dizze " *alliânsjes* " komme skieding en oarloch werom en lizze harsels op. Mar hoe soene dizze " *alliânsjes* " stand hâlde? As wy witte dat God yn Dan. 2:43 sei: " *Jo seagen it izer mingd mei klaai, want mei minsklike alliânsjes sille se mingd wurde; mar se sille net mei-inoar ferbûn wurde, lykas izer net mei klaai mingd wurdt.* "

De skieding fan talen wurdt beklamme yn Iepenbiering 10:11: " *En der waard tsjin my sein: 'Jo moatte wer profetearje foar in protte folken, folken, talen en keningen.* '" Dizze " *talen* " skiede de folken dy't de EU binne yngien en rjochtfeardigje de oerflakkige " *alliânsje* " dy't troch God iepenbiere is. Oars as de EU is de Feriene Steaten ferienige troch de offisjele Ingelske " *taal* " fan it lân, mar har feriening wurdt al bedrige troch de fersprieding fan 'e Spaanske " *taal* ".

Sa hat God sûnt " *Babel* " dit formidabel wapen yn besit om " *minsklike alliânsjes* " te brekken: de sprutsen " *taal* ", dy't it ferienigjende semint is fan elk folk. En oeral yn Jeropa, mar foaral yn Frankryk, is de massale en twongen ûntfangst fan bûtenlanners, dy't har " *taal* ", har kultuer en har religy ymportearje, kommen om de feriening te deadzjen, wêrtroch't oarsaken ûntstienen foar ekstra ynterne skeel, noch gefaarliker as dyjingen dy't de Frânsen mei lân en bloed tsjinwurken.

De presidinten fan 'e 3e^{en} 4e^{Republyk} waarden allegear op hege leeftyd keazen. Yn 'e 5e^{is} dit noch altyd it gefal foar de earste twa presidinten: Brigadegeneraal Charles de Gaulle en finansiêr Georges Pompidou. De tredde, Valéry Giscard d'Estaing, waard folle jonger keazen, yn 1974. Hy wie doe 48 jier âld en waard de jongste presidint dy't yn Frankryk keazen wie sûnt 1845. Yn 'e foarige regearing wie hy minister fan Finânsjes en Ekonomy. De gefolgen fan syn jeugd binne opmerklik en al tige skealik foar it lân. Troch de basis fan 'e EU mei Dútslân te lizzen, ûntnaam hy Frankryk syn wiere ûnôfhinklikens. Hy woe de libertiside easken fan 'e jeugd fan it folk tefreden stelle en joech ta oan 'e libertiside easken fan 'e jeugd fan it folk. Hy autorisearre de fêstiging fan famyljes fan Maghrebyske arbeiders yn Frankryk troch syn wet oer famyljehereniging tusken 1976 en 8/12/1978, doe't it syn hjoeddeiske foarm oannaam. De wet waard yn 1976 yntrodusearre troch premier Jacques Chirac om te foldwaan oan 'e easken fan 'e machtige wenningbougroep Francis Bouygues, in lid fan syn politike partij, de RPR. Under dizze omstannichheden hat de Maghrebyske islam him yn grutte oantallen yn Frankryk fêstige, en dat giet oant hjoed de dei troch. De fjirde presidint wie in advokaat, François Mitterrand. Hy waard keazen op 65-jierrige leeftyd yn 1981 en liede de sosjalistyske regearing foar twa folsleine termynen fan sân jier ûnder it bewâld fan 'e "roas", in symboal fan leafde. As in man fan kultuer en in grutte humanist wie hy ek foarstanner fan 'e libertisidale easken fan jonge minsken. De "roas" soe mentaliteiten feroarje en de legitimititeit fan seksuele gruwelen befoarderje. Under syn lieding waarden Maghrebyske ymmigranten mear beskerme as ea, wylst har delinkwinte aksjes allinich mar tanamen; en de útdrukking "reegje myn freon net oan" ferskynde. Opmerking: foar syn oanwêzigens en autoriteit krige hy de bynamme "god" fan humoristyske sjoernalisten en it symboal fan in griene kikker, wol fertsjinne, om't de kikker troch God as ûnrein klassifisearre wurdt. It wie lykwols ûnder syn lieding dat godlike prinsipes oanfallen waarden. As fyfde presidint folge Jacques Chirac him op, 63 jier âld, yn 1995. Hy wie in oprjochte politikus oplaas troch de ENA. Fûrich en hurd yn syn jeugd, op 63-jierrige leeftyd, woe hy boppe alles elkenien tefreden stelle. Nei him waard de sechsde presidint, Nicolas Sarkozy, keazen op 52-jierrige leeftyd yn 2007. Hy wie in bedriuwjurist. Mei him waard Frankryk regearre troch in man fan Hongaarske komôf dy't fan 1968 ôf in wurdfierder wie foar de jeugd dy't fans wiene fan Jacques Chirac syn RPR. Syn oankomst oan 'e macht markearre dêrom it momint dat de protestgeneraasje fan maaie 1968 it lân Frankryk hearske. En de flok foar Frankryk fersterke. Troch syn politike keuzes ûntnaam hy Frankryk Libyske beskerming en befoardere hy islamityske feroveryngen yn Libië. De sânde presidint, François Hollande, hoewol tige Frânsk, waard keazen op 58-jierrige leeftyd yn 2012. Hy wie ek in suver produkt fan 'e ENA (National School of Administration). Mei him regearre de "Rose"-partij wer.

En hy brocht nei Frankryk de hichte fan seksuele gruwelen dy't troch God feroardiele waarden, troch it houlik te legalisearjen foar elkenien, heteroseksueel, homoseksueel, biseksueel, transseksueel, ensfh. En de achtste en lêste hjoeddeiske presidint fan Frankryk is Emmanuel Macron. Hy waard keazen op 39-jierrige leeftyd yn 2017. As finansiêr by de Rothschild-bank (lykas de twadde presidint, Georges Pompidou), wie hy adviseur fan presidint Hollande en doe minister fan Ekonomy, Yndustry en Digitale Saken. Hy waard dêrmei de jongste presidint sûnt 1845. En hy belichemmet de Amerikaanske dream en ferliedt de jeugd dy't hy sels fertsjintwurdiget. Om in digitale maatskippij te fêstigjen en te ûntwikkeljen, destabilisearret hy it Frânske sosjale lykwicht. Dit bart op in momint dat offshoring nei Sina de Frânsen fan banen ûntnimt. Mei nonchalance en sinisme leit hy feroarings op ynspirearre troch syn pro-Europeeske en universalistyske geast. Hy ferneatiget Frankryk troch syn operaasjes foar twa jier stil te lizzen fanwegen de Covid-19-epidemy. Dan makket er it ôf troch syn bewapene en finansjele stipe oan Oekraïne oan te bieden. De sanksjes dy't tsjin Ruslân oannommen binne, wurkje averechts op 'e Frânsen en oare Jeropeeske konkurrenten. Frankryk is ree om oan syn fijannen útlevere te wurden.

Neffens Ezechiël 2, dêr't it wurd " *rebellen* " seis kear fan de tsien fersen yn foarkomt, wurdt de tiid fan it ein fan 'e godlike ferbûnen markearre troch dit kritearium fan " *opstannich* " gedrach. Mar op it momint fan it ein fan Jeruzalem, dat foarôfgie oan 'e lêste deportaasje nei Babylon, dat is tusken -605 en -586, moatte wy de leeftyd fan 'e lêste trije keningen opmerke op it momint dat harren regear begûn.

De earste, Jojakim, wie 25 jier âld neffens 2 Keningen 23:36-37: " **Jojakim wie fiifentweintich jier âld doe't er kening waard** , en hy regearre alve jier yn Jeruzalem. Syn mem hiet Sebudda, de dochter fan Pedaja fan Ruma. **Hy die wat kwea wie yn 'e eagen fan de Heare** , krekt lykas syn foarâlden dien hiene. "

De twadde, Jojachin, wie 18 jier âld neffens 2 Keningen 24:8-9 (of 8 jier âld neffens 2 Kroniken 36:9, dizze útsûnderlike ôfwiking waard dochs troch God legitimearre om it leauwe te testen): " **Jojachin wie achttjin jier âld doe't er regearre** , en hy regearre trije moannen yn Jeruzalem. De namme fan syn mem wie Nehusta, de dochter fan Elnatan fan Jeruzalem. **Hy die wat kwea wie yn 'e eagen fan JaHWéH** , krekt lykas syn heit dien hie. "

De tredde, Sedekia, wie 21 jier âld neffens 2 Keningen 24:18-19-20: " **Sedekia wie ienentweintich jier âld doe't er regearre**, en hy regearre alve jier yn Jeruzalem. Syn mem hiet Hamutal, de dochter fan Jeremia fan Libna. **Hy die wat kwea wie yn 'e eagen fan de Heare** , krekt lykas Jojakim dien hie. En it barde fanwegen de grime fan de Heare tsjin Jeruzalem en Juda, sadat Hy se foar syn oantlit útdriuwe soe. **Sa kaam Sedekia yn opstân tsjin de kening fan Babylon.** "

Yn ús tiid hjit ús " Sedekia " Emmanuel Macron. Hy is ek dwaande mei en ferplichtet Frankryk ta in oarlochsachtige "opstân" tsjin ús " Nebukadnessar ", Vladimir Putin; presidint fan Ruslân, de liedende kearnmacht fan 'e wrâld. Lykas yn 'e tiid fan Jeremia, Daniël en Ezechiël, mei de EU, " docht " en legalisearret Frankryk " kwea " , lykas it âlde Israel yn syn tiid, en de " opstannige " aard fan 'e jeugd wurdt elke kear yn twifel lutsen. It ein fan folken is identyk oan it ein fan it

âlde Israel fan 'e libbene God. Deselde oarsaken bringe deselde godlike oardielen en straffen tewee.

De les dy't leard wurde moat is dat it gebrûk fan autoriteit oars is ôfhinklik fan 'e leeftyd fan' e lieder fanwegen de progressive konstruksje fan 'e ûnderfining dy't him foarmet en modellearret. De presidinten dy't it rezjym fan 'e 4e ^{Republyk} kenden, makken matich gebrûk fan 'e machten dy't de 5e ^{Republyk} har joech. Mar de lêste belibbe dizze ûnderfining net en, yn syn hannen, nimt de Grûnwet de konkrete en echte foarm oan fan it autokratyske rezjym oprjochte troch generaal de Gaulle; dat fan in parlemintêre monargy dy't alle neidielen draacht fan in absolute, persoanlike, grillige en opstannige macht. Ungelok is foar it folk dat it doelwyt is fan 'e rjochtfeardige grime fan God: it sekuliere republikeinske Frankryk en de Jeropeeske Uny fan it Ferdrach fan Rome, dat is it " *skarlaken beest* " fan Apo. 17:3 wêrop it pauslike katolike Rome " *sit* "; Rome, "de stêd fan sân heuvels": " *Hy naam my yn 'e geast mei nei in woastyn. En ik seach **in frou sitten op in skarlaken beest** , fol mei nammen fan godslastering, mei sân koppen en tsien hoarnen .* "

Troch de Jeropeeske Uny te meitsjen is ienheid krêft, Jeropeeske lannen binne selsbetrouwen en arrogant wurden tsjin oare ierdske naasjes. Se fiele har beskerme troch it NATO-skyld, dêr't de jonge presidint Sarkozy Frankryk nei brocht, en Europeanen hawwe harsels it rjocht jûn om yn te gripen yn bûtenlânske oarloegen en har justysje op te lizzen. Dit is noch in oare frucht dy't taskreaun wurde kin oan 'e jeugd, dy't noch arroganter wurdt as it ferienings berikt. De Jeropeeske konstruksje waard fasilitearre troch de kar fan 'e jongste presidint fan 'e Frânske Republyk sûnt 1845, Valéry Giscard d'Estaing. Mar de lêste Frânske presidint, Emmanuel Macron, noch jonger, is noch arroganter en autoritêr. En dit rjocht om yn te gripen yn bûtenlânske konflikten, dat in natuerlike gewoante wurden is yn Jeropa, in rjocht dat it "rjocht op humanitêre yntervinsje" neamd wurdt, ferklearret syn hjoeddeistige stipe foar Oekraïne en dat fan jonge Jeropeeske autoriteiten. Spitigernôch foar har is it machtige nukleêre Ruslân net it swakke Servje dêr't de NATO Kosovo op twong om fan har ôfnommen te wurden en oan 'e Albanezen te jaan. Ienheid kin yndie krêft wêze, mar it skept ek gefaarlik arroânsje dy't de mûs derta bringt om de kat oan te fallen, en yn ús gefal de Gallyske hoanne om de Russyske bear te irritearjen.

Gearfetsjend kin elkenien de oarsaak sjen fan 'e "arroânsje" fan 'e jeugd: se meitsje gjin ûnderskied tusken "wolle" en "kinne" en witte net wannear't se opjaan moatte en harsels yn twifel lûke moatte. Yn Dan. 7:8, nei't se kening Nebukadnessar yn Dan. 5:20 ferwyte en feroardiele hawwe, wurdt " *arroânsje* " troch God taskreaun oan it pauslike rezjym, en de ferliking mei de jeugd fan hjoed is ryk oan lessen. It pausdom hannelet mei " *arroânsje* " om't it leaut dat it ynvestearre en stipe wurdt troch God, wylst it him ferriedt troch syn ongehoorzaamheid. De jeugd hannelet mei " *arroânsje* " om't it net leaut yn it bestean fan God en syn easken negeart. Sa drage falsk leauwe en ateïsme deselde frucht fan " *arroânsje* ", dat de frucht is fan minsklike grutskens dy't it sels skiedt fan God. Omdat hy " *de grutskens wjerstean lit en de dimmenen genede jout* " neffens 2 Petrus 5:5, waans boadskip benammen rjochte is op natuerlik " *arrogante* " jongerein: " *Likegoed, **jimme jongeren, ûnderwurp jimme oan 'e*** "

âldsten . En jim allegearre, klaai jimme mei dimmenens yn jimme omgong mei-inoar . Want God wjerstean lit de grutskens, mar jout genede oan 'e dimmenen.
"

Dit konkludearret dizze stúdzje oer it tema fan arrogante "bernekeningen".

It ein fan 'e wrâld: In test fan leauwe

Yn 'e wrâld fjochtsje monoteïstyske religys oer de autentisiteit fan harren foarstelling fan God op ierde. En oan harren striid komme ferskate foarmen fan min of mear filosofyske religys ta. Sûnt 1843 is de protestantske religy opbrutsen yn meardere ûnôfhinklike groepen dy't it ferdiele en in betizing feroarsaakje dy't skealik is foar de saak fan Kristus. De master fan ferdieling is de duvel, om't Jezus fan syn kant segenet yn 'e perfekte ienheid fan syn wierheid, syn wiere útkarden. Hy bea op ierde mei grutte oanhâldenens foar dizze ienheid neffens Johannes 17:21-22-23: "**dat se allegear ien binne** , lykas Jo, Heit, yn My binne, en Ik yn Jo, **dat se ek ien yn Us binne** , sadat de wrâld leauwe mei dat Jo My stjoerd hawwe. Ik haw harren de hearlikheid jûn dy't Jo My jûn hawwe, **dat se ien binne lykas" wy binne ien** , ik yn harren en do yn my, **dat se perfekt makke wurde meie yn ien** , en dat de wrâld witte mei dat do my stjoerd hast en har leafhawn hast lykas do my leafhawn hast. " Tink derom dat it allinnich yn dizze ienheid fan wierheid yn oerienstimming mei syn perfekte model is dat de wrâld syn wiere útkarden identifisearje kin. Sûnt 1843 is de ferdielde protestantske religy it tsjinoerstelde fan dizze kritearia en yn Iepenbiering 9 feroardielt Jezus dizze misleidende religieuze dronkenskap ûnder it tema fan 'e " *fyfde trompet* " . De " *trompetten* " binne godlike straffen. Wêrút bestiet de straf fan dizze " *fyfde trompet* "? It antwurd wurdt jûn yn fersen 5-6 en 11: " *En it waard harren jûn, net om har te deadzjen, mar om har fiif moannen lang te pinejen; en harren pine wie as de pine fan in skorpion as er in minske slacht .* " » God beskriuwt de omstannichheden fan " *de twadde dea* " **dy't al neamd binne yn 'e** " *Sardis* " -boadskip fan Iepenbiering 3:1: " *jimme wurde as libben beskôge en binne dea* ." Fers 6 beskriuwt " *de twadde dea* ", en seit: " *Yn dy dagen sille de minsken de dea sykje en it net fine; se sille dea winskje, en de dea sil fan harren flechtsje.* " En fers 11 iepenbieret harren oerlittenheid oan 'e duvel: " *En se hienen as kening oer harren de ingel fan 'e boaiemleaze put, waans namme yn it Hebriuwsk Abaddon is en yn it Gryksk Apollyon.* "En troch it wurk fan 'e oanwiisde Fernieler yn it Hebriuwsk en Gryksk te pleatsen, feroardielt God it ferrie fan 'e Bibel dat derta liedt dat protestanten oan 'e duvel oerlevere wurde: de Haadfernieler. It resultaat fan dizze ferneatiging fan 'e Bibel is dêrom de fermannichfâldiging fan groepen dy't it op har eigen manier ynterpretearje. Dêrom is de skynbere situaasje dy fan in hypokrityske alliânsje, om't elk yn har gedachten de kar dy't de oare makke hat, feroardielet. Ik bring hjir in nij eksklusyf idee dat op it stuit by my ynspirearre is. De wurden Abaddon en Apollyon betsjutte respektivelik yn it Hebriuwsk en Gryksk "Ferneatiger" en "wa't ferneatiget". Mar dat is net alles, om't it Hebriuwske wurd "Abaddon" gearstald is út twa Hebriuwske woartels, dy't binne:

"Ab" dat "Heit" betsjut en "Adon" dat Hear betsjut; dan is it Grykske wurd "Apollyon" gearstald út twa Grykske woartels, dy't binne: "Apo" en "Lyon" of, foar "apo", in bywurd dat in ôfstân, in ôfwiking of in skieding suggerearret fan 'e " *Liuw, fan 'e stam fan Juda* ", neffens Apo.5:5: " *En ien fan 'e âldsten sei tsjin my: Skriem net; sjuch, **de Liuw út 'e stam fan Juda** , de Woartel fan David, hat oerwûn om it boek en syn sân segels te iepenjen.* "Sa wurdt it bibelske tsjûgenis fan it âlde ferbûn pleatst ûnder de beskerming fan 'e Heare Heit en dat fan it nije ferbûn ûnder de beskerming fan 'e Skieding fan 'e Liuw fan Juda of it fertrek, it begjin fan syn tsjûgenis. En dizze skieding wurdt yndie befêstige, om't God earst de Joadske naasje ôfwisde fanwegen har ôfwizing fan 'e Messias Jezus, " *de liuw fan 'e stam fan Juda* " en syn tsjûgenis fan it nije ferbûn. Mar dizze boadskip giet dizze kear oer it protestantske leauwe dat, Jezus erkent, it âlde ferbûn ferachtet, tsjûgenis fan 'e "Heare Heit". Ek ûndergiet it logysk, op syn beurt, ôfwizing troch God. Dizze ûntdekking late my ta it sykjen nei de djippe betsjutting fan it wurd "Apokalyps". Hjir foarmje twa Grykske woartels dit wurd wer. Wy fine it bywurd "apo" assosjeare mei it tiidwurd "calypto" dat betsjut bedekke, ferbergje. It bywurd "apo" dat derfoarôf giet, suggerearret it weromlûken of fuortheljen fan 'e sluier of dekking dy't ferberget, dêrfandinne syn algemiene betsjutting: iepenbiering. Mei dizze nije kostbere pearls dellein, foar de waarnimmende en slachtofferwrâld, is religieuze betizing totaal, safolle en ferskillend binne de..." foarstelde opsjes. Sûnt 1843 hat God ús lykwols in heul ienfâldige manier oanbean om it kamp fan syn falske kristlike fijannen te skieden: se tsjinje en oanbidde him op snein, de rêstdai dy't op 7 maart 321 ynsteld is troch de man Konstantyn I, ^{keizer} fan 'e Romeinske feroveringen.

Dochs is der in manier om elkenien it iens te krijen, mits elkenien it iens is om rekken te hâlden mei bepaalde dúdlike feiten. Yn 'e tiid fan Salomo brocht de reputaasje fan 'e wiisheid fan dizze kening fan 'e Hebreërs de Keninginne fan Skeba út Etioopje om him persoanlik te moetsjen. De gearkomste wie sa efektyf dat se weromkaam nei har lân, in oanbidder fan 'e wiere Skeppergod, lykas bliken docht út har wurden yn dit fers út 1 Keningen 10:9: " *Loofd de Heare, dyn God, dy't dy geunstich fûn hat om dy op 'e troan fan Israel te setten! Omdat de Heare Israel foar altyd leaf hat, hat Hy dy ta kening makke om rjocht en gerjochtichheid te dwaan.* " Doe, yn 'e tiid fan Jezus, liede de Geast Filippus nei in dyk dêr't er in Etiopyske eunuch moete dy't er ûnderrjochte en doopt hie yn 'e namme fan Jezus Kristus neffens Hannelingen 8:34 oant 39: fersen 37-38: " *Filipus sei: As jo mei jo hiele hert leauwe, kinne jo dat. De eunuch antwurde: Ik leau dat Jezus Kristus de Soan fan God is. Hy joech de wein opdracht om te stopjen; en sawol Filippus as de eunuch gongen yn it wetter, en Filippus doopte de eunuch .* " De Bibel is net allinich in ienfâldich boek, it is boppe alles it skreaune "wurd fan God" dat er sels direkt, krêftich, brûkt troch syn Geast om dejingen te ûnderwizen dy't er bekearet. De ferklearring foar it lytse oantal ferljochte minsken leit net yn 'e beheining fan it begryp fan 'e Bibel. Yn ús tiid leit it yn 'e wiere ûnferskilligens fan 'e minsklike massa foar ûnsichtber libben, dit is benammen it gefal yn it Westen, en yn it woarteljen fan erfde tradysjes yn it Easten en de Maghreb.

Dochs is der ien wichtige boadskip dy't elk persoan op dizze ierde nedich hat. It is de kennis dat God in ein oan 'e ûnderfining fan it ierdske libben foarsein

hat. Yndied, de wichtichste minsklike tekoartkomming is ûnwittendheid oer Gods programmearring fan dit ein fan 'e wrâld. Unleauwigen, dy't net leauwe yn 'e letterlike lêzing fan it Genesis-ferhaal, harkje nei wittenskippers dy't ús ierde in bestean taskriuwe dat miljoenen en miljarden jierren weromgiet; dit is folslein falsk, mar sûnder leauwe yn God wurde se slachtoffer fan har eigen falske redenearring. Mar dizze minsken sjogge hielendal gjin ein fan 'e wrâld foar har, en jier nei jier hear ik har plannen meitsje foar it jier 2050 en sels, koartlyn, foar 2100, as se op syn heechst acht jier libben foar har oer hawwe; en folle minder foar de takomstige slachtoffers fan 'e kommende Tredde Wrâldoarloch.

Dêrom beskôgje ik it wichtichste elemint dat God oan 'e minsken iepenbieret syn programmearring is fan in ein fan 'e wrâld dy't in ein meitsje sil oan alle falske hope of falske ynterpretaasje fan it minsklik libben. As beleanning oanbean oan syn wiere, ferloste, leafste útkarden, giet God fierder, om't hy fan doel wie om har de datum fan dit ein fan 'e wrâld te iepenbierjen. En wêrom binne se syn leafsten? Omdat se earst leauden yn dit ein fan 'e wrâld. Wa't leaut yn it ein fan 'e wrâld, bewiist dat hy wier leaut yn it bestean fan God dy't him sa mei alle legitimiteit seingje kin; dit is de noarm fan wier leauwe. De rest is in logyske kontinuïteit: as ik yn God leau, leau ik yn wat hy seit en ik bestudearje alles wat hy sein hat. It meast komt foar yn syn profetyske teksten. De ûntdekking dat âlde profesijen perfekt ferfolle waarden yn har tiid fiedet fertrouwen yn dyjingen dy't dat noch net binne.

It ein fan 'e wrâld ferskynt, dúdlik oankundige, yn Daniël 2, yn 'e lear dy't troch it stânbyld droegen wurdt en dy't fiif ierdske hearskippijen foarseit oant de weromkomst fan Kristus. En de oankundiging fan 'e ûntbining fan it hiele stânbyld troch it slaan fan 'e stien ferkundiget dúdlik it ein fan 'e minskheid op ierde. Troch dizze lear te ûntdekken, leart de minske dat tiid net fan him is. It is God en hy allinnich dy't it yn 'e sechstûzen jier dy't troch it bibelske ferhaal behannele wurde, fêstige hat. It ein fan 'e wrâld is like logysk as it begjin. Opwekke yn in eachwink en út it neat kommen, ferskynde de ierde yn 'e foarm fan in ienfâldige wetterbal makke yn in absolute leechte. Yn 'e folgjende seis dagen, altyd ta syn beskikking, organisearre hy it oant de sechsde dei doe't hy de minske nei syn byld foarme. En dizze man wie prachtich, glorieus en perfekt; op gjin inkelde manier in fisk of in aap. Mar fanwegen de erfsûnde, ûngehoorzaamheid oan Gods befele, wie dizze gloarje mar flechtich. De dea, it lean fan 'e sûnde, neffens Rom 6:23, kaam yn 'e minske en yn 'e hiele ierdske skepping. Der kaam in oerstreaming, dy't al it libben ferneatige dat ûnherstelber wûn wie troch it kwea, mar troch Noach en syn famylje waard kennis fan God en syn morele en fysike wetten troch de tiid en nei ús oerdroegen.

Wy moatte ús bewust wêze dat it gewoane, normale minsklike libben ús net tastean om te tinken oan in ein fan 'e wrâld. Minsken stjerre en oaren wurde berne; foar minsklike eagen liket it proses ûnbeheind yn 'e tiid. Boppedat, yn 'e tiid fan Noach, oerwûn troch deselde oertsjûging dat it kollektyf libben gjin grinzen hie, leauden de foarrinners fan Noach net doe't hy de komst fan in wetterfloed oankundige. Ek kin men him it laitsjen en sarkasme foarstelle fan dyjingen dy't him in gebou seagen bouwe dat bedoeld wie om te driuwen; dit op perfekt droege grûn. En harren dea wie te tankjen oan in wûnderbaarlike aksje fan

God, om't hy safolle wetter skepen hat as nedich wie om de heechste bergen op ierde te dekken. It ein fan 'e wrâld dat foar ús leit, sil ek te tankjen wêze oan in machtich wûnder, mar dizze kear sil God gjin wetter of fjoer oproppe; hy sil folslein sichtber ferskine foar syn fijannen om har sels te bestriden en te ferneatigjen.

De oankundiging fan it ein fan 'e wrâld is in godlike bibelske eksklusiviteit. Troch dit lêste projekt te iepenbierjen, twingt God manlju en froulju om har status as skepsels te erkennen. Hy fertelt ús allegear dat ús libben him ûntjout neffens in plan dat hy programmearre hat. En dit programma wurdt gearfette yn 'e sabbattekst fan it fjirde fan syn Tsien Geboden neffens Exodus 20:8-9: " *Tink oan 'e sabbatdei, om dy hillich te hâlden. Seis dagen silst arbeidzje en al dyn wurk dwaan.* " Om't de wike modellearre is nei de seistûzen jier fan 'e minsklike tiid, seit God troch dizze boadskip tsjin 'e minske: "Jo hawwe seistûzen jier om op ierde te hanneljen, dan sil it ein fan 'e wrâld komme." En dit ein fan 'e wrâld sil de yngong markearje fan allinich de útkarden yn 'e " *tûzen jier* " fan it sânde ierdske millennium, dat de grutte rêst of grutte sabbat sil foarmje foar God en syn útkarden dy't ferlost binne troch it bloed fan Jezus Kristus; de " *tûzen jier* " neamd yn Iepenbiering 20.

De oankundiging fan 'e ein fan 'e wrâld fertsjintwurdiget dêrom, allinnich foar har útkarden, de yngong ta in ûnútspreklik lok, mar foar de ûnleauwigen is it krekt oarsom ôfgryslík en freze, om't it it ein fan har frivole en gierige libben markearje sil, it ein fan al har ierdske fleislíke wille. Dêrom kin dit ienige ûnderwerp fan 'e ein fan 'e wrâld tsjinje as in test om de geheime gedachten fan minsklike herten te identifisearjen.

Healwei tusken de leauwige en de ûnleauwige wolle guon leauwe yn 'e mooglikheid fan it ein **fan in** wrâld, dat is, it ein fan in ierdske noarm dy't ferfongen wurde soe troch in oare ierdske noarm. Want yn it falske leauwe leauwe in protte minsken yn 'e oprjochting fan it keninkryk fan Jezus Kristus op ierde, ferrifeld troch de teksten fan 'e sitaten dy't it oankundigje. Dit is wier, mar wy moatte yngean op 'e subtile iepenbieringen fan Iepenbiering 20 om te begripen dat tusken de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus en de ynstallaasje fan 'e útkarden op 'e nije ierde, de ynfoeging is fan 'e "tûzen jier" fan himelsk oardiel. De dielnimmers sille sizze dat neat spesifisearret dat dit oardiel yn 'e himel folbrocht wurdt yn dit haadstik 20. Dit is noch altyd wier, mar dizze presyzje wurdt dúdlik oanjûn yn Iepenbiering 4:1: " **Hjirnei seach ik, en sjuch, in doar stie iepen yn 'e himel** . De earste stim dy't ik hearde, as fan in trompet, dy't mei my spruts, sei: **Kom hjirhinne, en ik sil jo dingen sjen litte dy't hjirnei barre moatte** . » Folgje de hantlieding: Wat foarôfgiet oan dizze boadskip wie it lêste ierdske tiidrek fan 'e Tsjerke fan Kristus, oantsjuten mei de namme Laodicea, in namme dy't betsjut: oardiel fan it folk. Uteinlik wurdt it Adventistyske leauwe yn 1994 op 'e proef steld en wurdt de segen fan Jezus Kristus trochset troch it ôfwikende Adventistyske leauwe oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Sadat nei dit oardiel fan it Adventistyske folk komt, nei de weromkomst fan Kristus, it himelske oardiel fan 'e "tûzen jier" fan it sânde millennium. En yn dit haadstik 4 hâldt God sterk oan op it " *himelske* " idee: " *in doar iepene yn 'e himel* " en " *kom hjirhinne* ." Mar yn Derneist, yn it folgjende fers, binne it de ferloste hilligen dy't

fûn wurde, " yn 'e himel ", " sittende op troanen " ek neamd yn Iepenbiering 20:4. Dat dit ûnderwerp fan it himelske oardiel, dat symboalysk oproppen wurdt yn Iepenbiering 4, wurdt ûntwikkele yn Iepenbiering 20:4. Fergelykje dêrom dizze twa perfekt komplementêre fersen:

Iepenbiering 4:4: "En ik seach fjouwerentweintich **troanen** om 'e troan hinne , en op 'e troanen fjouwerentweintich âldsten **dy't sieten** , klaaid yn wite klean, en op har hollen hiene se gouden kroanen. "

Iepenbiering 20:4: " En ik seach **tronen** , en oan harren dy't derop **sieten** , waard **macht jûn om te oardieljen** . En ik seach de sielen fan harren dy't ûnthalze waarden foar it tsjûgenis fan Jezus, en foar it wurd fan God; en dy't it beest net oanbea hiene, noch syn byld, noch syn merk op har foarholle, of op har hannen ûntfongen hiene. En sy libben, en regearren mei Kristus tûzen jier. " Yn dit fers fine wy de útlis fan 'e " fjouwerentweintich tronen " fan it oare fers, en de befêstiging fan it himelske oardiel: " **macht om te oardieljen** ." Foar de perioade foar 1843: 12 tronen: " En ik seach de sielen fan harren dy't ûnthalze waarden foar it tsjûgenis fan Jezus, en foar it wurd fan God ." Foar de perioade nei 1843: 12 tronen: " en fan dyjingen dy't it beest of syn byld net oanbea hiene, en dy't it merk net op har foarholle en op har hannen ûntfongen hiene. "; dat is, yn totaal, "24 tronen."

Om de foarm te begripen dy't it ein fan 'e wrâld oannimme sil, is de erkenning fan it "himelske" oardiel dêrom essensjeel, om't allinnich it de totale ophâlden fan alle minsklik bestean op ierde befêstiget, tidens de " tûzen jier " dy't neamd wurde; wat in ferneatiging fan alle minsklik libben ymplisearret by de glorieuze weromkomst fan Kristus, oan 'e ein fan 'e earste seistûzen jier dy't programmearre en profetearre binne troch de opienfolging fan 'e seis ûnheilige dagen fan ús sân-dagen wiken. De fraach bliuwt: wa wurdt beoardiele troch de útkarden hilligen? It antwurd is te finen yn Iepenbiering 11:18: " *De folken wiene lil, en jo grime is kommen, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen* , om jo tsjinstfeinten de profeten te beleanjen, de hilligen, en dyjingen dy't jo namme freze, lyts en grut, en om dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje. " It antwurd is: " **en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen** ." Dizze " deaden " waarden fermoarde by de weromkomst fan Kristus. En neffens Iepenbiering 20:5: " *De rest fan 'e deaden kaam net ta libben oant de tûzen jier foltôge wiene. Dit is de earste opstanning.* " Wês foarsichtich! Dit fers befettet in falstrik, om't de útdrukking " *dit is de earste opstanning* " keppele is oan fers 6 dat folget. De fallen deaden dogge fan har kant mei oan 'e "twadde" " *opstanning* ", om't de " *earste* " plakfynt foar " *de tûzen jier* " en de "twadde" nei " *de tûzen jier* ".

It is ûnmooglik foar ien dy't net yn 'e ein fan 'e wrâld leaut om de oankundiging fan 'e Tredde Wrâldoarloch serieuus te nimmen. Want sûnder dizze objektive sicht op 'e takomst wurdt de wrâldoarloch optimistysk besjoen, en it gebrûk fan kearnwapens wurdt as pessimistysk en oerdreaun beskôge. Wylst ien dy't yn 'e ein fan 'e wrâld leaut, logysk de oankundiging fan it gebrûk fan dizze ferskrlik ferneatigjende wapens akseptearret, dy't miljoenen minsken mei ien atoombom útskeakelje kinne.

Wier leauwe moat it minste akseptearje en him derop tariese, om't God it woe en foarsein hat. En jo kinne kristenen deroan herinnerje dat de earste dy't spruts oer "it ein fan 'e wrâld" Jezus Kristus wie, yn Mattéus 13:39: " *De fijân dy't it siedde is de duvel; **de rispinge is it ein fan 'e wrâld** ; de rispers binne de ingels.* " En dizze rispinge is it tema fan Iepenbiering 14:15-16: " *En in oare ingel kaam út 'e timpel en rôp mei in lûde stim nei him dy't op 'e wolk siet: 'Sla jo sikkel yn en rispje; want it oere om te rispen is kommen, want de rispinge fan 'e ierde is ryp.'* En hy dy't op 'e wolk siet, sla syn sikkel op 'e ierde, en de ierde waard rispe. " " *It oere om te rispen* " is it oere fan " *it ein fan 'e wrâld* "; de maitiid fan 2030.

Foar it ein fan 'e wrâld hie God in spesjaal geastlik "iten" taret, oanpast foar dizze kontekst foar syn lêste útkarden: syn folsleine bibelske profetyske Iepenbiering. Want dizze Iepenbiering giet oer de Bibel fan it ferhaal fan 'e skepping fan Genesis 1 en 2 oant Daniël en Iepenbiering; spesifike godlike Iepenbieringen dy't ik it foarrjocht en de ferantwurdlikens haw om te presintearjen yn myn wurken dy't groeie mei de foarbygongende dagen. Ik haw it fitale belang fan dizze Iepenbiering oantoand, sûnder hokker wy slachtoffers soene wêze fan 'e subtile trûkjes fan 'e duvel. En ik herinner my dat hy yn Matt. 24:45-46 it bestean fan in " *iten* " foarsizze foar "de bepaalde tiid" fan "syn komst": " *Wa is dan de trouwe en wize tsjinstfeint, dy't syn master oer syn húshâlding steld hat om har **iten te jaan op 'e juste tiid** ? Sillich is dy tsjinstfeint, dy't syn master, **as er komt** , sa dwaande fine sil!* " Dit fers soe dúdliker begrepen wurde troch te sizzen: " *iten geskikt op 'e tiid fan syn komst* ." Want it is iten dat him oanpasse moat oan 'e tiden, net oarsom. Eins is it iten dat taret wurdt foar de weromkomst fan Kristus ryk, tige effektyf iten, basearre op spesifike godlike iepenbieringen. It is net langer de molke fan 'e evangeeljes, en de jingen dy't tefreden west hawwe mei dizze molke binne geastlike poppen bleaun. En se ferlieze it wiere leauwe en de beleanning dêrfan: it ivige libben.

God hat it folle makliker makke om Syn wiere eintiidtsjinnens te identifisearjen. Yndied! Kin immen bewoare ta de Heare Jezus Kristus te hearren sûnder rekken te hâlden mei de spesifike kritearia wêrmei't Hy har definiearret yn Iepenbiering 12:17: " *En de draak wie lil op 'e frou, en gie oarloch fiere tsjin it oerbliuwsel fan it sied fan 'e frou, dy't de geboaden fan God hâlde en it tsjûgenis fan Jezus hawwe.* " Earst, de wiere " *hilligen* " dy't troch Jezus Kristus erkend wurde, binne gjin ferfolgers, mar ferfolge. Twad, " *se hâlde fêst oan it tsjûgenis fan Jezus* " dat de duvel fan har ôfnimme wol. En it is yn Iepenbiering 19:10 dat dit essensjele " *tsjûgenis fan Jezus* " identifisearre wurdt mei " *de geast fan profesije* ": " *En ik foel foar syn fuotten del om him te oanbidden. En hy sei tsjin my: 'Sjoch dat jo it net dogge; ik bin jo meitsjinner en fan jo bruorren dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe: oanbidde God, want it tsjûgenis fan Jezus is de geast fan profesije.* " Hjir jout God ús in byld fan wat syn wiere útkarden fan 'e lêste dagen ûnder gjin omstannichheden dwaan moatte; iets dat krekt de grutte fijân fan God karakterisearret, it pauslike Roomske-Katolike leauwe, om't "prostraasje" foar in ingelsk skepsel of oar, ferbean is troch it twadde fan syn tsien godlike geboaden; dat krekt ûnderdrukt waard troch pauslik gesach lykas de profeet Daniël profetearre hie, yn Dan. 7:25: " *Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste, en sil de hilligen fan 'e Allerheechste útputte, en **sil tinke om tiden*** "

en wetten te feroarjen; en de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar in tiid, tiden en in heale tiid. " De ienige jildige ferzje fan 'e tsien geboaden fan God is dy't ús presintearre wurdt yn Exodus 20, yn 'e Hillige Bibel, eksklusyf. De tekst skreaun yn it Hebriuwske is nea farieare en moat gjin feroaring ûndergean lykas Jezus profetearre yn Matt. 5:17-18-19: " *Tink net dat ik kommen bin om de wet of de profeten ôf te skaffen. Ik bin net kommen om ôf te skaffen, mar om te ferfoljen. Want wier sis ik jimme, oant de himel en de ierde foarbygeane, sil der net ien jota of ien tittel út 'e wet foarbygean, oant alles folbrocht is. Wa't dêrom ien fan 'e minste fan dizze geboaden brekt en de minsken sa leart, sil de minste neamd wurde yn it keninkryk fan 'e himel; mar wa't se docht en leart, sil grut neamd wurde yn it keninkryk fan 'e himel.* " De Heare hat it allegear dúdlik sein. En yn dizze fersen warskôget hy ûngehoorzame kristenen foar it falske kristendom fan 'e tsjustere ieuwen en de lêste dagen. Wês foarsichtich! Lit jimme net ferrifelje! "Lyts" beoardiele wurde yn it keninkryk fan 'e himel betsjut: te " lyts " om it yn te gean.

De dei dat de loft op 'e hollen fan 'e Galliërs foel

Alles wat nedich is, is in krisis feroarsake troch in oarloch foar dit ferskynsel, freze troch ús foarâlden de Galliërs, om plak te finen. Sy wiene, nei myn miening, al wat profetysk. Want God wist yn harren tiid al hokker liedende rol harren gebiet spylje soe yn it kristlike tiidrek.

Wy hawwe sjoen hoe't de hjoeddeiske krisis yn Frankryk feroarsake wurdt troch de autoritêre keuzes dy't makke binne troch de jonge man dy't sûnt 2017 allinnich Frankryk laat hat. As wy goed nei syn taspraken harkje, fernimme wy in steurend selsbetrouwen. Tidens syn earste termyn fan fiif jier befêstige hy dizze autoriteit, en liet sjen dat allinich syn oardiel earlik en tapassingsweardich is. Sa waard, nei "god", François Mitterrand, "Jupiter" of Emmanuel Macron berne, wylst sjoernalisten syn gedrach observearren. De loft foel begjin 2020 op 'e hollen fan 'e Galliërs, dy't de bestjoersorganen terrorisearren mei de deadlike epidemyske oanfallen fan Covid-19. En konfrontearre mei dizze pleach dêr't de wittenskip machteleas tsjin wie, besleat de jonge presidint syn hiele naasje op te sluten, en imitearre it gedrach fan 'e lieder fan Israel. Dit beslút waard oankundige foarôfgien troch in presidintstaspraak wêryn't E. Macron dizze ûnferjitlike sin sei: "Wy binne yn oarloch." De fijân fan it oere wie neat mear as in firus dat ûntsnapte út in Sineesk laboratoarium yn 'e stêd Yuhan, dat as earste rekke waard troch in grut oantal deaden. It grutte probleem foar dizze jonge presidint is syn oarspronklike profesjonele oplieding: in finansjer by de Rothschild bank. Hy waard sa foarme troch it tinken fan it suverste liberale kapitalisme fan it Amerikaanske model. Wat die hy yn dit gefal yn it team fan sosjalistyske presidint François Hollande? Hjir blykt de situaasje fan it Frânske sosjalisme misliedend en paradoksaal te wêzen. Yn 'e tiid fan François Mitterrand, de earste sosjalistyske presidint, wûn it sosjalisme as minderheid de oerwinning yn syn alliânsje mei de wichtige kommunistyske partij. De wichtige kommunistyske fertsjintwurdiging leit oan 'e oarsprong fan 'e sosjale maatregels dy't yn Frankryk ynfierd binne sûnt generaal de Gaulle. Mar tidens de twa amtstermyn fan presidint Mitterrand wie de

proporsje fan 'e loftse alliânsje omkeard, safolle dat tsjin 'e tiid fan presidint Hollande yn 2012 it sosjalisme tige kapitalistysk en tige liberaal wurden wie, lykas François Mitterrand, in advokaat yn syn boargerlik berop. Sjoernalisten neamden dit sosjalisme "linkse kaviaar", dat net folle appetit oerlit foar sosjale problemen. As lofts rjochts is, binne ferkiezingsspultsjes wazig en misliedend foar kiezers. Mar tink derom dat wetten tagelyk autorisearje wat earder as ôfgrysliek en ferbean beskôge waard troch de maatskippij as gehiel. Dit is de tiid dat goed kwea neamd wurdt en kwea goed; dat is, alles wat God it heechst feroardielt. Konkreet, yn 'e namme fan it rjocht op yndividuele frijheid, wurde homoseksualiteit en it houlik fan itselde geslacht, of it houlik foar allegearre, legitimearre. Tsjinstanners binne in minderheid wurden, en yn alle gefallen spot de Grûnwet fan 'e Fyfte Republyk mei tsjinstanners; Artikel 9-43 autorisearret de oannimming mei geweld fan 'e maatregel dy't stipe wurdt troch de presidint. Wat kinne wy sizze? Moatte wy spyt hawwe? Net iens, en hjir is wêrom. It foardiel fan dizze totale frijheid is om de aksje fan elk skepsel te befoarderjen; in aksje basearre op har frije kar. De kollektive tsjûgenis wurdt sa sichtber en se sille yndividuele ferantwurdlikens kinne nimme foar de makke keuzes. Tink derom dat God de ierde skepen hat om dizze kollektive demonstraasje fan it kwea te krijen dat ynspirearre is troch de duvel en syn demoanen. Dizze folsleine frijheid wie dêrom needsaaklik. En dizze kear wie it op iepenbier bewiis dat God yn steat wie om syn "oarloch" te fieren tsjin it ûntrouwe en korrupte Westen. En syn earste maatregel naam de foarm oan fan Covid-19 mei miljoenen deaden oer de hiele wrâld. Mar dit wie mar it begjin fan "syn oarloch". Boppedat sil de ekonomyske ferswakking feroarsake troch de ekonomyske blokkades fanwegen dit firus in wichtige rol spylje yn syn twadde oanfal. Dizze ekonomyske ferswakking sil Ruslân in ferwoaste en ûntwapene Jeropa tariesden, om't se foar de tredde kear in wrâldoarloch op Jeropa rjochtsje sil. Frankryk dielt syn godlike flok mei alle oare Westerse folken, om't dit hiele kamp troch God ferflokt is fanwegen syn Roomsk-Katolike religieuze erfgoed. Mar de pauslike "âldste dochter fan 'e Tsjerke" is yn 'e rin fan 'e tiid de "baken"-naasje fan frijheid yn Jeropa en de wrâld bleaun. Mar de paradoks is dat dit folk, kampioen fan frijheid, noch nea sa ûnfrij west hat. En de dramatyske kontekst sil syn weromkomst nei frijheid net befoarderje.

Hjoed, 14 july, haw ik mysels in oere fan lijen oplein troch oandachtich te harkjen nei de wurden fan 'e jonge presidint yn in ynterview dat filme waard yn it Elysée. Lijden, om't de twa oanwêzige froulike sjoernalisten, hoewol se striidber binne oer bepaalde ûnderwerpen, him ûnferdigenbere dingen sizze litte sûnder te reagearjen. Ik neam dit foarbyld, E. Macron sei: "Nee, V. Poetin snijt it gas net ôf fanwegen ús sanksjes. Hy brûkt gas om ús te sjantaazje." Hat dizze man in harsens? Wat is dizze sjantaazje as net in Russyske sanksje dy't nommen is as reaksje op ús Jeropeeske sanksjes? Dit foarbyld foarmet in steurend bewiis dat hy oertsjûge is troch ûnbegryplike en ûnrjochtfeardige redenearring; gedrach dat in gek man wurdich is. En waansin is allinich in foarm fan diabolyske besitting dy't net yn twifel lûkt, noch foar him persoanlik, noch foar de Jeropeeske befolking: politisy, artysten en alle sjoernalisten. It is dêrom net ferrassend dat gjinien fan harren syn absurde opmerkings beswier makket. Spraak is syn ultieme wapen, en hy leit it op yn 'e namme fan syn legitimiteit as in presidint keazen troch it folk.

Hy lit him wier net yn steat sjen om in populêre útdaging ta te jaan dy't him persoanlik oangiet. Hy docht as negeart er dizze situaasje, komt keninklik en beslist foarút, en monopolisearret it diskusje mei in oerstreaming fan útlis dy't syn petearpartners ferbjusteret en yn 'e sliep sucht. Oanfallen op ûnrjochtfeardige maatregels dy't hy stipe oangeande syn stipe foar de digitale taksytsjinst UBER, rjochtfeardiget hy syn kar, fier fan te feroarjen, oertsjûge dat in slavearbeider mear wurdich is as in wurkleaze. As dit gjin kapitalistyske ôfpersing is, wat is it dan? De Rothschild-bank kin dizze sinske kar allinich goedkarre. Want oan 'e oarsprong fan it Frânske sosjale systeem, dat troch in protte minsken benijd wurdt, wie der in krêftich ferset tsjin dizze kapitalistyske ideology. Uber de kâns jaan om himsels te ferriken mei it prekêre wurk dat oan wurkleaze Frânsen jûn wurdt, komt del op it jaan fan slaven dy't de Feriene Steaten sille ferrike, dêr't it haadkantoar fan it bedriuw leit. En dizze posysje fan E. Macron befêstiget syn ûnfermogen om korrekt te redenearen. Wy hawwe echt oan it haad fan Frankryk in minsklike robot dy't formatearre is troch de winstgeast fan it suverste kapitalisme, waans prinsipe "de eksploitaasje fan minske troch minske" is. Mar, konfrontearre mei de earmoede dy't syn lân oplein wurdt, struitsje hy hjir en dêr help, sûnder de wiere oarsaken fan dizze earmoede oan te fallen. Omdat de oarsaken struktureel binne en lang foar him fêststeld binne troch liberale politisy dy't, sûnder belangstelling foar Frankryk, net wifkjend wiene om it te leverjen, of kreker sein, te ferkeapjen, oan bûtenlânske belangen. It wie it gefolch fan 'e globalisaasje fan hannel dy't derfoar soarge dat de rykste en meast sosjaal bewuste lannen har banen ferpleatst seagen nei earne lannen, dêr't it kapitalisme syn nije slaven foar syn winst wurkje liet. En pas as de loft op syn holle falt, ûntdekt de gemiddelde Galliër, oant en mei syn presidint ta, de ruïne fanwegen dit rampzalige belied. Mar it is te let, de geast fan 'e presidint is net yn steat om syn oanhing oan 'e kollektive uny fan 'e EU yn twifel te lûken. Frankryk hat boppedat gjin ropping om te herstellen, mar krekt oarsom, om te drinken út it droech, de beker fan flok dy't God foar har taret hat.

Foar it momint is de himel dy't op 'e Galliërs falt noch net yn syn ferskriklikste faze; it slimste moat noch komme, en wy kinne begripe dat solidariteit mei dit ûngelokkige Oekraynske folk dat op har grûngebiet oanfallen is, rjochtfeardich is. Mar dizze stipe sil gau besprutsen wurde as de wiere gefolgen fan 'e sanksjes dy't oan 'e Russen oplein binne, pynlik field wurde troch de Frânsen en alle Europeanen sels. Dêrfoar sille wy noch wat langer wachtsje moatte, eins mar in pear moannen. Want panyk sil ûntstean troch de hommelse stiging fan enerzjyprizen en de beheining fan beskikbere hoemannichten.

De folgjende faze sil wanorde en ûnfeiligens wêze feroarsake troch ûngelikense ferdielde earmoede. En úteinlik sille ynterne striid foarkomme; mienskippen sille har tsjin elkoar keare.

It folgjende drama sil de oarlochsachtige konfrontaasje wêze tsjin Ruslân, dat gebrûk sil meitsje fan 'e opstannige kontekst dy't yn Frankryk fêstige is om it mei syn legers te besetten.

Uteinlik sil de loft op 'e hollen fan 'e Paryske Galliërs falle yn 'e foarm fan in útinoar fallende nukleêre paddestoelwolk. Foar Parys en de omlizzende regio rint de tiid op. De stêd dy't God symboalysk " *Sodom en Egypte* " neamt yn

Iepenbiering 11:7 sil ûnder fjoer fan 'e himel komme te lizzen, lykas de âlde stêd mei dy namme. En wierlik, op dy dei sille de Paryske Galliërs de grime fan 'e God fan 'e himel op har hollen ûntfange.

De straf dy't God oplein hat is ferskriklik, mar it is evenredich mei de misdieden dy't er te lijen hat troch de rebellen. Se ferachten it sublyme bewiis fan leafde dat har presintearre waard yn 'e ferzoenende dea fan Jezus Kristus, dy't yn al syn godlikheid harren Rjochter en Eksekuteur wurdt. Nei't ik dit ûnderwerp bestudearre haw, wit ik hoe enoarm en ûnrjochtfeardich de skea is dy't de Skeppergod oandien is. Dêrom is de stúdzje fan 'e geskriften fan it âlde ferbûn essensjeel, om't it yn dizze kontekst is dat de oanhâldende en meardere opstannen fan 'e minskheid en fan it fleislike Israel iepenbiere wurde, ek al wenne God ûnder syn folk. Hoe koe it west hawwe doe't er him weromluts en ûnsichtber waard? Us hjoeddeiske maatskippij stjoert ús it byld werom fan dit Israel laat troch keningen, elk mear opstannich as de foarige. Sichtber, God is skriklik, mar ûnsichtber, hy wurdt negearre en ferachte. Minslike eagen wurde stroffelstiennen, om't se allinich wurdearje wat har fiif sintugen wurdearje kinne. Mar God is net sichtber yn dizze fiif fleislike sintugen. It sechsde sintúch is minsklik tinken, en allinnich troch dit tinken, dat by steat is om te redenearden, te berekkenjen en te oardieljen, wurdt de minske in bist boppe alle oaren. Dus as dit troch God jûne fermogen misbrûkt wurdt, feroaret syn ferachting yn rjochtfeardige lilken. En it hopeleaze gefal moat eliminearre wurde.

Yn it âlde ferbûn sei God oer Juda yn Sakarja 11:8: "*Ik haw de trije hoeders yn ien moanne ferneatige; myn siel wie ûngeduldich foar har, en har siel hie ek in ôfgryslke hekel oan my.*" Yn ús tiid is útroeging folle rapper; yn it atoomoere is it daliks. Mar lit ús der wis fan wêze dat Jezus dizze selde ôfgrys foar himsels sjocht yn ús hjoeddeiske Westerske maatskippijen. En om't se yn 'e mearderheid binne, beheare en liede dejingen dy't dizze ôfgrys fiele folken en har nasjonale maatskippijen. Dyjingen dy't dizze ôfgrys net diele, binne te folle in minderheid om ynfloed te hawwen op 'e makke keuzes. Yn Frankryk hat it foarbyld fan 'e wet fan it houlik foar allegearre it mooglik makke om it bestean fan in opposysje te notearjen dy't, om't er te swak wie, fersmaad en negearre is. Hoe grut moat de lilken wêze, want yn Apo. 9:13-14-15, wêrby't Kristus syn himelske foarbidding beëiniget, jout er opdracht dat "*in tredde fan 'e minsken deade wurde moat.*" En it stopjen fan dizze foarbidding markearret de tiid fan it ein fan folken, mar noch net, dy fan 'e minskheid. Foar God is de fersegeling fan 'e útkarden lykwols foltôge, en hy kin syn hillige ingels tawize oan 'e beskerming fan 'e fersegele útkarden dy't sûnder dea troch de genoside kinne gean dy't troch God organisearre is ûnder it symboal fan syn "*sechde trompet*". De earste dea dy't de rebellen tabrocht wurdt, bepaalt har lot net, om't se nei de tûzen jier fan har oardiel troch de hillige útkarden opstien wurde sille en ûnderwurpen wurde oan 'e "*twadde dea*" dy't folbrocht wurdt yn 'e "*mar fan fjoer*". It is mei dizze "*mar fan fjoer*" neamd yn Iepenbiering 20:14 dat Petrus de wetterfloed yn 2 Petrus 3:5-6-7 fergeliket: "*Want se binne ûnwittend fan it feit dat troch it wurd fan God de himelen eartiids bestie, en de ierde ûntstie út wetter en yn wetter. Troch dizze dingen is de wrâld dy't doe wie, oerstreamd mei wetter, fergien.* Mar troch itselde

wurd wurde de himelen en de ierde, dy't no binne, bewarre, bewarre foar it fjoer tsjin 'e dei fan it oardiel en de ferneatiging fan goddeleaze minsken . "

Uteinlik, om de needsaak fan dizze útrûging te begripen, moatte jo rekken hâlde mei it feit dat God de ierde skepen hat mei it ienige doel dat it foar ivich de troan fan syn macht en dy fan al syn ferloste leauwigen drage moat.

Ik learde op skoalle dat ús foarâlden, de Galliërs, mar foar ien ding bang wiene: dat de loft op harren hollen falle soe. Doe lake ik deroer. Tsjintwurdich tink ik dat dizze ynformaasje in profetysk doel hie dat syn lêste "Babel"-achtige geastestoastân foarspelde. Want Galliërs of Frânsen hawwe in opstannich, ûnrêstich en rebelse karakter. Ek syn skepping fan it earste nasjonale ateïsme yn 'e ierdske skiednis brocht Frankryk nei foaren yn 'e striid tsjin 'e godlike wierheid. En troch syn lilken op te wekken, kin men allinich winne fan 'e pleagen dy't troch it godlike himelske regear stjoerd binne.

Wat wiene de winsten fan frijheid? Earst, in ûnferjitlik bloedbad, om't de frijheid fan ien persoan net dy fan in oar is, en it duorre in protte deaden foardat in basis fûn waard foar akseptasje dy't troch kompromis krigen waard. Mar frijheid hat it probleem fan it dielen fan 'e rykdom dy't troch de naasje makke is nea oplosse kinnen. De ryksten namen de kontrôle oer de naasje gau werom, en de fiif republiken fan Frankryk waarden provosarre troch dizze permaninte striid dy't de riken tsjin de earmen opsette. Want de earmen wegeren har te oerjaan oan eksploitaasje troch de riken. En op it stuit sil de ekonomyske krisis, feroarsake troch de maatregels dy't tsjin Ruslân nommen binne, de situaasje fan 'e earmen fergrutsje, waans rjochtfeardige lilken wer wekker makke wurdt. Mei tank oan dizze krisis ûntdekke wy yn Frankryk de gefolgen fan 'e politike keuzes dy't makke binne yn desennia fan misleidende wolfeart. Mar wa profitearre fan dizze keuzes? Gierige ynvestearders fan oer de hiele wrâld. As gefolch binne Frânske bedriuwen ien nei de oare ferdwûn. En it duorre twa jier dat Frankryk yn lockdown siet foardat politisy de echte situaasje yn har lân ûntdutsen. Dizze ûntdekking docht my tinken oan hoe't presidint Jacques Chirac yn in tillefyzjesjo syn fernuvering útspruts doe't er jonge minsken yn in tige pessimistyske geastestoastân seach. Hy begreep dizze reaksje net. En dizze tsjûgenis bewiist hoe't de Frânske politike elites finansjeel en ideologysk skieden wiene en bliuwe fan it Frânske folk. Nei it religieuze rjochts fan generaal de Gaulle kaam it saaklike rjochts, folge troch it sosjalisme fan François Mitterrand, dat op syn beurt gau feroare yn it kaviaarlinks. It kwea sit dêrom fûneminteel yn it minsklik egoïsme dat de riken driuwt om hieltyd riker te wurden. En sûnder jild is macht bûten it berik fan 'e earmen. Unrjocht is dêrom de wichtichste frucht fan tagong ta frijheid.

De demonstraasje dy't yn Frankryk dien is, wurdt befêstige troch de ferdieling fan 'e wrâld yn twa haadkampen dy't nei it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch oprjochte waarden: yn it Westen, it kamp fan 'e rike NATO-oerwinners foarme troch de Feriene Steaten en West-Jeropeeske naasjes; yn it Easten, de earmen regearre troch it kommunistyske systeem, de naasjes dy't ûnder lieding fan Sovjet-Ruslân pleatst waarden. Dizze binêre ferdieling liet God sjen litte dat noch it kapitalisme noch it kommunisme, it absolute tsjinoerstelde, yn steat wiene om minsken lok te bieden. Dizze godlike demonstraasje einige mei de

fal fan 'e USSR om 1992 hinne. Nei dizze fal hat Ruslân himsels stadich wer opboud sûnt it presidintskip fan V. Putin. It hjoeddeiske rezjym is markearre bleaun troch de kommunistyske geast, hoewol ûntwikkele op kapitalistyske fûneminten. Dit is ek it gefal yn Sina. Sadat de opposysjes net langer it kapitalisme tsjin it kommunisme sette, mar nasjonalistyske kapitalisten tsjin elkoar. En it is dit soarte nasjonalistyske opposysje, dy't mei elkoar konkurrearret en de fijân eliminearje wol om de wrâld te dominearjen, dy't de betingsten skept dy't geunstich binne foar in úteinlike Tredde Wrâldoarloch. En yn dizze kontekst sille ryk en earm, Galliërs of oaren, yndie de yndruk hawwe dat "de loft op har hollen falt" oer de hiele bewenne ierde. De ferrassing fan Westerlingen is al grut om te ûntdekken dat Ruslân yn steat is om 50.000 bommen deis op Oekraïne te stjoeren. Mar dizze kapasiteit is te tankjen oan konstante tarieding troch Ruslân; dit yn oerienstimming mei de rol dy't it spylje moast yn Gods plan fan justysje. Mar Ruslân negeart it plan fan Jezus dat it oangiet en syn foarrieden fan wapens binne te tankjen oan syn eangst foar in oanfal troch de Feriene Steaten. Uteinlik sille ús Galliërs net sa ferkeard west hawwe, om't by de weromkomst fan Kristus " *de sânde fan 'e lêste pleagen fan God* " folbrocht wurde sil troch in rein fan " **grutte** " stiennen fan " **hagel** ", neffens Apo.16:21: " **En in grutte hagel** , waans gewicht in talint wie, foel út 'e himel op 'e minsken; en de minsken lasterden God fanwegen de pleach fan 'e hagel, om't de pleach tige grut wie. "

No't minsklik falen oantoand is, kin it perfekte model dat troch God ûntwurpen is, keninklik en glorieuze perfekte lok oanbiede oan 'e ferlose útkarden dy't de yntelliginsje hiene om te begripen dat hy allinnich it oanbiede koe. Mar Jezus warskôge ús yn Markus 10:23: " *Jezus seach om him hinne en sei tsjin syn learlingen: Hoe dreech sil it wêze foar dyjingen dy't rykdom hawwe om it keninkryk fan God yn te gean!* " Mar ik bin it dy't nei him taheakje dat dit paad net mear tagonklik is foar earne " *rebell* ". Want by it lêste oardiel binne der ûnder de fallen en de útkarden " **grutten** ", de riken, en " **lytse** ", de earmen," neffens Iepenbiering 20:12: " *En ik seach de deaden, de grutten en de lytsen* , stean foar de troan. Boeken waarden iepene. En in oar boek waard iepene, dat is it boek fan it libben. **En de deaden waarden oardiele neffens harren wurken** , út 'e dingen dy't yn 'e boeken skreaun stiene ." Tink derom dat it oardiel basearre is op " **wurken** ", op leauwe, dat God net iens neamt. Rykdom en earmoede wurde op deselde wize oardiele, troch deselde godlike bibelske wet, troch Jezus Kristus, de heechste perfekte Rjochter.

Kinne jo jo moaier libbensomstannichheden foarstelle as dy wêryn't God, skepper fan it universum, de tsjinner wurdt fan syn ferlose útkarden, en sels harren fuotten wasket dy't fersmoarge binne troch it stof fan 'e grûn? En wêr't dizze selde God syn minsklik libben oanbiedt om de sûnden te ferlossen fan dyjingen dy't fan him hâlde en al syn wierheid hâlde? Dei nei dei sil it libben dreger wurde om ûnder eagen te sjen, foar de rjochtfeardigen en de ûnrjochtfeardigen, mar de rjochtfeardigen witte wêrom't dit kwea oplein wurdt, yn tsjinstelling ta de ûnrjochtfeardigen dy't it negearje.

RELIGY: IT BESTE EN IT SLIMSTE

Religy is de ienige hanneling dy't in winsk sjen lit om ús te ferbinen mei de Skeppergod, of, yn it gefal fan heidendom, mei ferûnderstelde mar falske goaden. It fertsjintwurdiget it bêste fan dingen as it wier is en makket in echte ferbining mooglik mei de Geast fan 'e libbene God, mar wurdt it minste fan dingen as it de minske ferbynt mei de duvel en syn demoanen, om't it aksjes beoefent dy't ferbean en feroardiele binne troch de wiere God. Yn dit twadde gefal bliuwt syn reaksje steefêst itselde: it libben wurdt rekke troch de meardere foarmen fan syn flok.

It bêste fan religy ferskynt tige selden yn 'e Bibel, mar it moaiste foarbyld is it regear fan kening Salomo, benammen fanwegen syn kar foar wiisheid, wylst God him folsleine frijheid fan kar joech neffens 2 Kron. 1:7 oant 10: " *Yn 'e nacht ferskynde God oan Salomo en sei tsjin him: Freegje wat jo wolle dat ik jo jou.*" *Salomo antwurde God: Jo hawwe grutte genede toand oan myn heit David, en jo hawwe my kening makke yn syn plak. No, JaHWÉH God, lit jo wurd oan myn heit David neikomme, om't jo my kening makke hawwe oer in folk sa talryk as it stof fan 'e ierde! Jou my dêrom wiisheid en begryp, dat ik wit hoe't ik foar dit folk rinne moat! Want wa kin jo folk, dit grutte folk, rjochtsje? God sei tsjin Salomo: Omdat dit is wat yn jo hert is, en jo net frege hawwe om rykdom, wolfeart of eare, noch de dea fan jo fijannen, noch sels in lang libben, mar jo hawwe foar josels frege om wiisheid en begryp, sadat jo myn folk rjochtsje kinne, oer wa't ik jo kening makke haw, dan wurde jo wiisheid en begryp jûn. Ik sil jo ek rykdom jaan, rykdom en eare, lykas gjin kening foar jo hân hat, en gjin kening nei jo sil hawwe.* Dizze ûnderfining fan Salomo hat my altyd boeid en ferbjistere. En God makket dúdlik dat it yn 'e hiele minsklike skiednis unyk is en net werhelle wurde sil. Wiisheid is yndie de heechste wearde dy't it libben biede kin, mar allinich God kin it jaan, en wy witte dat hy jout oan dyjingen dy't hawwe; wat betsjut dat wiisheid jûn wurdt oan 'e wier wizen neffens God en net neffens minsklike noarmen. Want de minskheid jout himsels ek wizen, mar dizze binne like korrûpt as de rest fan 'e minskheid, sadat har advys liedt ta it freeslike minste. Troch wiisheid te kiezen en it fan God te krijen, wie Salomo foar syn folk in segen dy't materialisearre waard troch in útsûnderlike tiid fan frede en wolfeart. Troch him profitearren alle minsken oan 'e rivier en grins fan dizze frede en wolfeart: it wie hast it paradys op ierde. Wy moatte de betsjutting fan 'e iver fan 'e kening fan Libanon beseffe dy't it hout levere foar de bou fan 'e timpel, de wenning dy't foar God oprjochte waard. De hiele ierde en har keninkriken liken bliid en entûsjast om Salomo te earjen, ferneamd om syn godlike wiisheid. En alles, as ien minsken, hawwe op ien of oare manier meidien oan 'e bou fan dit hûs fan 'e wiere God, sûnder har ta him te bekearen. Mar yn dizze ûnderfining liet God sjen dat frede mooglik makke wurde kin as hy dat wol. Dat betsjut dat as it ferdwynt, ferfongen troch oarloch, it ek is om't hy it wol. Hy koe syn macht oer it hiele libben net better demonstrearje. Helaas feroare dit idyllyske byld mei de fergrizende Salomo en hy sûndige swier tsjin God, lykas bliken docht út it ferhaal fan 1 Keningen 11, dêr't ik hjir fersen 9 oant 13 út sitearje: " *De Heare wie lilik op Salomo, om't syn hert him ôfkeare hie fan 'e Heare, de God fan Israel, dy't twa kear oan him ferskynd wie. Hy hie him befel om oare goaden te folgjen; mar Salomo hold him net oan 'e geboaden fan 'e*

Heare. En de Heare sei tsjin Salomo: Omdat jo dit dien hawwe, en myn ferbûn en myn ynsettingen dy't ik jo oplein haw, net hâlden hawwe, sil Ik it keninkryk fan jo ôfskuorje en it oan jo tsjinner jaan. Allinnich sil Ik it net dwaan tidens jo libben, fanwegen jo heit David. Ik sil it út 'e hân fan jo soan ôfskuorje. Mar ik sil it hiele keninkryk net ôfskuorre; ik sil ien stam oan jo soan oerlitte, om 'e wille fan myn tsjinner David, en om 'e wille fan Jeruzalem, dat ik útkeazen haw. " Nei Salomo en syn wiisheid kaam de tiid fan striid, haat, en úteinlik de brek tusken de stammen fan Israel en dy fan Juda, dêr't kening Rehabeam oer regearre. Tink derom dat God, om syn plan fan brek út te fieren, de soan fan Salomo striidber makket tsjin 'e stammen fan Israel, tsjin wa't hy seit yn 1 Keningen 12:11: " No, myn heit hat jimme swier makke mei in jok, mar ik sil it swierder meitsje foar jimme; myn heit hat jimme mei swipen tuchtige, mar ik sil jimme mei skorpioenen tuchtigje." "It hiele libben fan Salomo is in les dy't de segen fan wiisheid en hearrigens leart en dan de flok fan ûnhearrigens. Yn dizze bibelske tsjûgenissen liket it derop dat syn libben tige min einige en dat syn âlderdom it belang fan syn lêste ûntrouens foar God net fermindere. Ek, lykas Ezech. 18:24 leart, waard syn eardere rjochtfeardigens troch God fergetten en einige syn tiid op ierde yn in stjerlike godlike feroardieling: " As de rjochtfeardige him ôfkeart fan syn rjochtfeardigens en ûnrjocht docht, as hy al de gruwelen fan 'e goddeleaze neifolget, sil hy dan libje? Al syn rjochtfeardigens sil fergetten wurde, om't hy himsels oerjûn hat oan ûnrjocht en sûnde; dêrtroch sil hy stjerre. "

Omdat God it hiele libben rjochtet, mei respekt foar de frije karren fan syn skepsels, moat elke situaasje dy't bestudearre wurdt op in religieuze manier bestudearre wurde. It is dúdlik dat goede of minne religieuze natuer de goede of minne frucht bepaalt. En yn 'e skiednis fan Frankryk, de religieuze oarloffen wêryn protestanten en katoliken inoar fûl fochten en fermoarden, wie dizze frucht dy't troch de twa tsjinoerstelde religys ûntstien is, oarloch en wredens. De frede fan Kristus wie noch op ien noch op 'e oare fan dizze stridende partijen. Yn itselde tiidrek wie it allinich op dejingen waans oarlochsachtige arsenaal allinich geastlik wie en drager wie fan 'e frucht fan Kristus syn freedsume sêftens. Yn 'e blinens dy't har sûnt 1843 slein hat, hawwe de protestanten dy't trou oan 'e Romeinske sneinsrêst bleaunen, it ferskil net opmurken tusken de freedsume geastlike soldaat en dejinge dy't deadet en libbens nimt. Mar Jezus Kristus, hy hat dizze dingen opmurken en hy ken dejingen dy't by him hearre, om't se syn lessen ûnthâlde.

It is dêrom noch altyd troch religy dat wy de konfliktsituaasjes fan ús moderne tiid better begripe kinne. Eins, om de situaasje yn Oekraïne yn 2022 te begripen, moatte wy de Balkanoarloch dy't plakfûn fan 31 maart 1991 oant 12 novimber 2001 al begrepen hawwe, dat is tsien jier oarloch, al, foar de drompel fan 'e Jeropeeske Uny. Oan 'e oarsprong fan it probleem lei de dea fan maarskalk Tito, diktator fan in kommunistysk rezjym oprjochte yn Joegoslaavje, dat bestie út ortodoks Servje, katolyk Kroaasje, islamitysk Bosnje-Herzegovina en katolyk Sloveenje. Dat lêste krige syn ûnôfhinklikens, erkend troch Dútslân, earst nei de dea fan maarskalk Tito. Mar de religieuze opposysje fan 'e oare kampen late ta oarloch. In earste les dy't leard wurde moat is te begripen dat religy ferflokt troch God oarloch kweekt. De frede dy't foarôfgie oan en Joegoslaavje ferienige, wie te tankjen oan it kommunistyske rezjym dat religieuze oanspraken foarkaam. Ek wie

dit Joegoslaavje te fergelykjen mei in pot fol siedend wetter hâlden troch in deksel fertsjintwurdige troch maarskalk Tito. Nei syn dea kaam it deksel derôf en waard de religieuze aard fan 'e ferienige kampen wekker en sette religys tsjin elkoar op. Religys ferflokt troch God krigen har skealike rol foar har folgelingen werom; oarloch produsearre syn nije deaden. Mar spitigernôch foar Westerse befolkingen en har legers, dy't yngripen as fredebewakers nettsjinsteande de Amerikaanske en Frânske bombardeminten op Servje, woene waarnimmers en kommentators yn 'e media en politisy it religieuze aspekt fan 'e konflikten net sjen. Dat der waarden gjin lessen leard. Yn 2022, op 24 febrewaris, kaam Ruslân lykwols it grûngebiet fan Oekraïne yn mei syn legers en tanks; fuortendaliks waard elkenien wekker en rekke yn panyk. Op 'e nij hie de oarloch syn effekt. En foar in protte hat dizze oarloch syn boarne yn dizze agresje fan it Russyske leger. Dit Russyske inisjatyf is lykwols allinich in reaksje op oare feiten dy't oan dit momint foarôfgien binne. Dêrom stel ik in útlis foar dy't ús liedt ta it ûndersykjen fan 'e oarsprong fan' e ûnôfhinklikens fan Oekraïne nei de ûntbining fan 'e USSR op 25 desimber 1991. Dit wie sûnder mis foar it Westen it moaiste krystkado dat se út 'e himel krigen. En de feroaring fan 'e Russyske flagge dy't dêrnei folge is tige wichtich; de stjer, de sikkels en de hammer fan 'e reade flagge fan it proletaryske dirigisme foelen, ferfongen troch de twa horizontale bannen fan blau en read; it blau fan falske religys en it read fan 'e republikeinske sûnde fan it sûndige folk foar God. Mear resint kaam in lytse wite bân om it read fan it blau te skieden. Yn ferliking binne yn 'e Frânske flagge de trije kleuren fan gelikense grutte. En it ymposante wite diel befêstiget de Frânske smaak foar monargysk-type bestjoer, dy't dochs omjûn bliuwt troch it religieuze blau en it read fan 'e populêre republikeinske sûnde. Foar Westerlingen wie in pynlike en soargenmakende side omslein, de takomst like helder en woltierich te wurden. It risiko fan in oarloch tsjin Ruslân ferdwûn; wat har tastien om arrogant yn te gripen yn 'e Balkanoarloch dy't yn 'e iere maitiid fan itselde jier, 1991, begûn; it jier dat ik út 'e Advintistyske Tsjerke ferdreaun waard, in jier ryk oan wichtige barrens. En foar my, dy't de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 learde, koe dizze Balkanoarloch yn in wrâldoarloch útdraaie, útsein dat de Russyske agent tydlik neutralisearre waard.

It wichtige feit om te notearjen is dit. Doe't Oekraïne yn 1991 ûnôfhinklik waard, waard it bewenne troch Russysksprekkende ortodokse en Oekraynsk-katolike sprekkers. Hjir wer, lykas yn Joegoslaavje, hie it kommunistyske deksel religieuze easken en oanslutingen ûnderdrukt. Mar mei it ferdwinen soene de âlde problemen wer ferskine. En dat is yndie wat der bard is. Mar jo moatte begripe dat yn 1991 de rjochten fan Russysksprekkers en Oekraïners gelyk en like legitieme wiene. Earst waarden dizze rjochten respektarre, mar nei ferrin fan tiid woe it Oekraynsk-katolike kamp de Russysksprekkers dominearje en naam yn 2014 aksje, sette de fêstige Russysksprekkende presidint ôf en sette útein om Oekraynsk as ienige taal op te lizzen. Russysksprekkers fersette har tsjin dizze feroarings en groepearren har yn it eastlike diel fan it lân yn 'e Donbass-regio. Hokker rjocht hat de katolike komponint om de taal en religieuze kultuer fan 'e Russysksprekkende komponint te ûnderdrukken en te eliminearjen? Wiene se net oanwêzich en gelyk op it momint fan ûnôfhinklikens? Dizze skuld fan it katolike Oekraïne wurdt net yn rekken brocht troch Westerse politisy en mediafigueren.

Dochs is it krekt fanwegen dizze ûnrjochtfeardige aksjes dat de Donbass-oarloch, dy't Ruslân derta late om de Krim te anneksearjen, en op 24 febrewaris 2022 de oarloch of "spesjale operaasje" dy't Ruslân tsjin de putschistyske en yntolerante Oekraïne fierde, efterinoar yn gong set wurde sil.

Sûnder foaroadiellen foar it Russyske of Oekraynske kamp, fyn ik yn dizze brutale tagong ta dominaasje fan 'e Oekraïners dy't besletten binne om de Russysktalige komponint fysyk te deadzjen, eat dat befêstige is troch de Donbass-oarloch yn 8 lange en pynlike jierren, in oerienkomst mei de machtsferovering troch de Hitlerityske nazi's fan Dútslân dy't dizze macht krigen troch al har tsjinstanners fysyk te eliminearjen. Mar om dizze ferliking te notearjen, moat men Vladimir Putin of Samuel neamd wurde, de man dy't de gefolgen ûnderskiedt fan aksjes fanwegen falske religys, neffens de geastlike jefte dy't God him joech.

Om religieuze frede te befoarderjen wannear't er dat wol, rjochtet God machtige en autoritêre regimes op dy't oermjittige religieuze iver de mûle slaan, bygelyks it Romeinske republikeinske en doe keizerlike rezjym dat wist hoe't se Joadske agressiviteit ûnderdrukke koene, en yn syn tiid it Frânske revolúsjonêre ateïstyske rezjym dat in ein makke oan it despotisme fan it pauslike katolisisme. Mar om krefter te wêzen, Gods doel wie net om de frede oan te bieden dy't de opstannige en ûngehoorzame minskeid net fertsjinne. Sa, om in ein te meitsjen oan 'e gruweldaden begien troch de koalysje fan it pausdom en de monargy dy't Iepenbiering 13:1 symbolisearret ûnder it aspekt fan "it beest dat út 'e see opkomt", rjochte God in oar monster op, it Frânske nasjonale ateïsme, dat hy yn Iepenbiering 11:7 oantsjut as "it beest dat út 'e ôfgrûn opkomt". Jo kinne begripe dat de kaai ta de ynterpretaasje ferburgen is yn dizze twa wurden "see en ôfgrûn" sitearre yn Genesis 1, yn 'e omkearde folchoarder "ôfgrûn" dan "see" doe't de "ierde" makke waard út 'e "see". De boadskip is bewust bernich, mar fol subtiliteit, om't God it begryp derfan bedoeld hat foar in wier ienfâldige en logyske man dy't dizze kritearia fan 'e bernetiid hat hâlden. En Jezus warskôge dat it sa wie neffens Matt. 19:14: "*En Jezus sei: Lit de lytse bern, en hinderje se net, om by My te kommen; want fan sokken heart it keninkryk fan 'e himel.*" It is dêrom dizze bernlike ienfâld dy't my kwalifisearre om de útlis te dragen dy't jûn binne troch de Geast fan God yn 'e namme fan Jezus Kristus. Want dizze ienfâld is ôfwêzich ûnder pastoaren dy't oplaet binne yn 'e skoallen fan offisjele religieuze ynstellingen. In tige nauwe broer hie myn útlis sels as "simplistysk" beoardiele en dit wie net syn ienige flater, ta syn ûngelok. Ja, de Skepper God hâldt fan ienfâld en dimmenens yn syn skepsels en hy makket syn iepenbieringen tagonklik foar har. Dyjingen dy't fan yngewikkelde dingen hâlde, sille op har kosten wêze, it godlike ljocht sil net troch har ûntfongen wurde. Sa presintearret God yn Genesis yn byld, yn dizze folchoarder, de relaasjes fan opfolging dy't "de ôfgrûn, de ierde en de see" ferbine. Mar yn it kristlike tiidrek is de folchoarder fan ferskinen oars: "de see, de ôfgrûn en de ierde". Elk fan dizze wurden krijt in betsjutting yn 'e skepping. "De see" is de nije namme jûn oan it wetter dat oant doe ta "ôfgrûn" neamd waard en ûnder dizze namme ôfgrûn oantsjutte God de ierde bedekt mei wetter lykas yn 'e floed, mar in lân sûnder libben sels yn it wetter. De ôfgrûn wurdt dus jûn as in ferwizing nei it oarspronklike stadium fan 'e nij skepen ierde. Yn 'e profesije sil de ôfgrûn geastlik it nivo fan geastlike neatens wêze, dêrom

profetearret God yn Iepenbiering 17:8 de opfolging fan 'e trije "beesten" dy't alle trije yntolerante regimes oantsjutte. Jo moatte begripe dat dizze boadskip betocht is yn 'e logika fan 'e situaasje dy't sil hearskje tusken 1980 en 1991, de datum wêrop dizze útlis oan my jûn waard. God seit my, troch de apostel Johannes: "*It beest dat jo seagen wie*", it is "*it beest dat út 'e see opkomt*" dat de katolike religy fan it Romeinske pauselike rezjym oantsjut yn koalysje mei de Frânske monargy dy't it benammen stipe; it "*wie*" tusken 538 en 1798; "*en it is net mear*" yn 1980, doe't ik, doopt, it wurk ûndernaam om de profesije te ûntsiferjen. It is net mear om't "*it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt*" fan Iepenbiering 11:7 it ferneatige. De Frânske Revolúsje en har nasjonale ateïsme hawwe kening Loadewyk XVI efterinoar de guillotine jûn en Paus Pius VI yn 1799 yn 'e finzenis fan 'e Citadel fan myn stêd Valence-sur-Rhône stoarn. "It moat út 'e boaiemleaze put opkomme en nei de ferdoemenis gean." Dizze opstiging út 'e boaiemleaze put byldt de ynfloed fan yntolerant ateïsme op 'e protestantske religy ûnder waans dominaasje de lêste kristlike religieuze yntolerânsje wer ferskine sil. "*En dyjingen dy't op 'e ierde wenje, waans nammen net fan 'e grûnlegging fan 'e wrâld ôf yn it boek fan it libben skreaun binne, sille har fernuverje as se it beest sjogge, om't it wie, en net is, en noch wêze sil*." De trije haadfazen wurde sa gearfette oan 'e ein fan it fers: "*it wie, it is net mear, en it sil wer ferskine*." Ik gearfetsje dêrom: it wie tusken 538 en 1798, it is net mear yn 1980, it sil wer ferskine yn 2029, it jier wêryn dizze yntolerante protestantske en katolike koalysje troffen wurdt troch "*de sân lêste pleagen fan 'e grime fan God*." De twa ferskinen fan 'e beesten, dat binne twa kristlike religieuze yntolerânsjes, geane efterinoar oer it katolike leauwe, dan it protestantske leauwe dat Iepenbiering 13 efterinoar presintearret yn fersen 1 en 11. En merkt dizze yndrukwekkende subtiliteit op: Yn Iepenbiering 13 nimt it beest dat út 'e ierde opkomt fers 11 as syn stipe; wat it ferbynt mei Iepenbiering 11, dêr't God yn fers 7 "*it beest dat út 'e ôfgrûn opkomt*" presintearret. Troch dit subtile spul fan konstruksje befêstiget hy fierder syn presyzje "*it moat út 'e ôfgrûn opkomme en nei it ferneatigjen gean*." Mar yn in oare útlis kin dizze útdrukking gean oer "*it beest dat út 'e see opkomt*." En yn dit gefal is syn "opkomst" út "de ôfgrûn" bedoeld om de geastlike neatens fan syn aksje en syn religieuze lear te befêstigen. Eins pleatst God troch dizze ferdúdliking de katolike religy op itselde geastlike nivo as it Frânske ateïsme. It is dêrom normaal dat it syn folgelingen "*nei it ferneatigjen*" liedt. Dizze ynterpretaasje is net sûnder belangstelling as wy witte dat dizze katolike religy it wichtichste doelwyt is fan godlike grime, om't hy deroer ferklearret yn Iepenbiering 18:24: "*... en om't dêryn it bloed fûn waard fan profeten en hilligen en fan al dyjingen dy't op ierde fermoarde binne*." Wy hawwe hjir it SLIMSTE fan RELIGY. En oan 'e ein fan 'e wrâld sil it SLIMSTE fan RELIGY wer ferskine, dizze kear dominearre troch it protestantske leauwe dat "*in byld sil foarmje foar it beest*"; wat betsjut dat it prinsipe fan yntolerânsje wer tapast wurde sil nei it ein fan 'e Tredde Wrâldoarloch troch de oerlibjende protestantske en katolike koalysje. Ik moat betinke wat it "*beest*" foarmet. It is religieuze yntolerânsje dy't mooglik makke wurdt troch de feriening fan boargerlike macht mei religieuze macht. Besluten dy't makke wurde troch religieuze minsken wurde oplein troch boargerlike en militêre autoriteiten ûnder ferskate foarmen fan twang;

de lêste is de dea. Yn it gefal fan *it protestantske "beest dat út 'e ierde opkomt"*, is de boargerlike macht net dy fan keningen, mar dy fan steatshaden, sekuliere of religieuze liederen. Dizze lêste "beestlike" yntolerânsje sil net lang duorje, maksimaal ien jier, mar ûnder de godlike grime dy't it konstant sil slaan mei syn lêste pleagen, sil it in maksimum nivo berikke troch úteinlik de dea te feroardieljen foar dyjingen dy't tsjin 'e Romeinske snein binne. Troch de tsjustere kontakten fan it spiritisme, dat Johannes " *de oanbidding fan ingels* " neamt, sille de demoanen de sabbathhâlders beskuldigje, dy't se sille presintearje as ferantwurdlik foar de godlike pleagen. Dit is alles wat it nedich is foar harren deastraf om oannommen en kollektyf goedkard te wurden. Hjir is wat de apostel Paulus seit oer dizze " *oanbidding fan ingelen* " yn Kol. 2:18-19: " *Lit gjinien, ûnder in foarwendsel fan dimmenens **en oanbidding fan ingelen**, jimme nei wille fan 'e priis fan jimme ras beroofje, wylst er troch fisioenen ferrifeld wurdt en om 'e nocht opblaasd wurdt troch syn fleislike geast, **sûnder fêst te hâlden oan it Haad**, út wa't it hiele lichem, byinoar brocht en byinoar hâlden troch gewrichten en bannen, mei God tanimmend wurdt .*" Dit lichem fan Kristus is de Gemeente fan 'e Utkarden. En yn dizze lear warskôget Paulus dejingen dy't oproppen binne tsjin 'e ferliedingen fan 'e SLIMSTE ferliedlike en misliedende RELIGY.

Der is neat ERGER om te frezen as falske RELIGY. Omdat it by steat is ta it minste en soms de skyn fan it "bêste" dat humanisten behaagt, te ferrifeljen. Syn minachting foar de wierheid dy't troch God iepenbiere is, pleatst it ûnder de besluten fan 'e duvel. En salang't God net liket de situaasje oan te kundigjen en te ûntmaskerjen, jouwe de oerflakkige minsklike massa's it al har fertrouwen.

En dizze minsklike massa's hâlde fan neat mear as frede.

Sûnt 1945 hat God de Europeanen relative frede jûn, mar ien dy't 77 jier duorre hat, wat flink en seldsum is yn 'e skiednis fan folken. Dizze perioade wurdt foarsein as de tiid dat " *it beest der net mear is* ", lykas wy hjirboppe krekt sjoen hawwe. Mar dizze frede wie net te tankjen oan 'e bou fan 'e EU, lykas wy sa lang oertsjûge Europeanen sizzen heard hawwe. Nee, dizze frede waard troch God jûn om Westerse rebellen de easken fan har frijheid, ferovere en legitimearre, stadichoan mar tige fluch út te fieren, sûnt it jier 1994, wêryn't tagelyk de Sândedeis Advintistyske Tsjerke troch Jezus Kristus " *útspuugd* " waard. De fruchten dy't troch de himel ferflokt binne, binne sa yntinsiver wurden.

Ofhinklik fan oft it wier of falsk is, liedt religy de minsklike siel nei ivich lok of nei it definitive ûngelok fan ferneatiging, it is dêrom goed om deroan ta te skriuwen: IT BESTE of IT SLECHTSTE.

De ferachting fan ûnleauwigen en ûnleauwigen

Yn 'e gedachten fan ûnleauwigen en ûnleauwigen hat in standert fan wat akseptabel is woartele dy't dúdlik gjin rekken hâldt mei de miening fan God, nei wa't de mearderheid net iens útropt of net mear beweart dat Hy bestiet, en dejingen dy't yn Syn bestean leauwe, hâlde gjin rekken mei Syn iepenbiere winsken. Humanistysk tinken domineart, en wee elkenien dy't it net dielt. Fanút it

humanistysk eachpunt is hy needsaaklikerwize in min ofte mear gefaarlike fanatyk, mar dochs gefaarlik.

Hjoed, snein 17 july 2022, wurdt yn Frankryk it 50-jierrich jubileum betocht fan 'e Joadske oanfal op 'e "Vel d'Hiv", de namme fan in grutte oerdekte velodrome yn Parys. Yn oerienstimming mei de Dútsers organisearre de regearing fan maarskalk Pétain de oanfal op in protte Joaden dy't oan harren útlevere wurde soene. Sûnt 1942 wie de "definitive oplossing" begûn en waarden de Joaden massaal útroege yn 'e "SS"-kampen dy't yn Poalen oprjochte wiene. Dêrtroch koe de Dútske befolking dizze tragedizje negearje en lei de ferantwurdlikens allinnich by Hitler en syn nazi-partij. En foar dizze humanistyske gedachte liket it ding monsterlik en ûnminsklik.

Hjir lit ik dizze humanistyske gedachte stean en ûndersykje ik dit ûnderwerp yn relaasje ta de Bibel, dy't alle iepenbieringen útdrukt dy't God oan 'e minskheid jout om har de betsjutting te begripen fan dingen en barrens dy't folbrocht wurde. En it earste dat my yn 't sin komt is dat it Joadske folk gjin normaal folk is ûnder oaren. Sy binne it ienige folk dat makke is troch de direkte yntervinsje fan God op ierde. Hy sette syn kar op Abraham, syn soan Izaäk, syn soan Jakob dy't Israel waard en fan wa't hy in folk makke basearre op syn tolve patriarchale soannen fan tolve stammen. Dus alles wat dit folk oanbelanget is net gewoan. Om har in heitelân oan te bieden, fermoarde God manlju, froulju, âlde minsken en bern dy't yn Kanaän wennen. It wie de earste godlike genoside sûnt de oerstreaming yn 'e tiid fan Noach. En dit grutte offer fan libben jout God spesjale rjochten oer it libben fan syn folk Israel; Dit is te mear sa om't dit Israel organisearre wie om in model te foarmjen waans ûnderfining mei God as in les tsjinje soe foar de generaasjes dy't inoar opfolgje soene oant it ein fan 'e wrâld. Der wie de tiid fan 'e rjochters, dy fan 'e keningen, en safolle mislearrings dat God úteinlik syn folk oerlevere oan 'e Chaldeeërske heidenen fan Babylon, waans kening Nebukadnessar him ta God bekearde troch it tsjûgenis fan 'e profeet Daniël. Der wiene noch altyd in protte deaden ûnder de Joaden en allinich de oerlibbenen waarden nei Babylon en syn ûnbidige gebiet laat. Foar de Joaden is de dea dy't God jûn hat neat abnormaals, neat skandalichs, om't de dea it lean is dat Hy oan sûnde jout. En dit folk sûndiget oerfloedich, dat as gefolch dêrfan wurdt it faak rekke troch de dea. Oan 'e ein fan it âlde ferbûn, troch syn Messias Jezus Kristus te wegerjen, fersmyt it it nije ferbûn dat God foarsteld hat; it is in enoarme sûnde dy't dizze kear de hiele Joadske naasje feroardiele: it moat ferdwine. Yn 70 namen de Romeinen de saak yn hannen; Jeruzalem, syn timpel, syn Levityske hilligens, waarden ferneatige en it folk waard foar in grut part ôfslachte. Tidens it kristlike tiidrek waarden se ferspraat ûnder de folken en benammen yn Spanje waarden se as doelwyt beskôge en swier ferfolge. Oant de oarloch fan 1939-1945 doe't Hitler har it doelwyt makke fan syn wraaksuchtige haat. En dêr, dizze kear, waarden moderne metoaden organisearre om har te fersmoarjen en waarden har deade lichems ferbaarnd yn ferbaarningsovens, krematoria. It deadetal wie sawat seis miljoen sielen. Fansels, wat de humanist skokt, is it sjen fan boargers dy't fermoarde wurde, want yn it Westen deadet oarloch offisjeel, neffens konvinsjes, allinich soldaten, militêr personiel. Hjir moatte jo de foargeande straffen ûnthâlde dy't allinich godlike straffen wiene. En

de lêste is gjin útsûndering, de genoside organisearre troch de nazi's waard útfierd troch minsken, mar ûnder godlike ynspiraasje, om't God nei de hiele minskheid in herinneringsboadskip stjoere woe dat syn justysje útdrukte foardat hy de tiid fan 'e lêste testen tariesde dy't programmearre wiene foar it ein fan 'e wrâld.

En foar dyjingen dy't yn God leauwe, hoe is dizze aksje monsterliker as de genoside fan 'e ynwenners fan Kanaän? Hie God Abraham net warskôge dat "syn neiteam dit lân ervje soene, mar de ûngerjuchichheid fan 'e Amoriten dy't deryn wennen noch net op syn hichtepunt wie"? Fjouwerhûndert jier letter wie it dat wol, en God liet se allegear omkomme troch giftige hoarnen en oare deadlike sykten. Ik herinner my dat dit minsklik ras de gigantyske grutte fan 'e reuzen fan foar de sinnefloed behâlden hie. God hie dêrom in twadde reden om se te eliminearjen. Sûnder God hienen de lytse Israëliters gjin kâns om se te ferslaan, dêrom naam God it op himsels om dat te dwaan. Yn 1942 keas hy it Dútske nazitinken as syn ynstrumint fan 'e dea. Dit ferhaal nimt ús werom nei de test fan it leauwe dêr't Israel oan ûnderwurpen waard nei syn úttocht út Egypte. De ûnleauwigen ûnder harren krimpen yninoar foar minsklike beheiningen, wylst wiere leauwigen lykas Mozes, Jozua en Kaleb wisten dat mei God neat ûnmooglik is.

Hjoed, yn july 2022 en oant de weromkomst fan Kristus dy't ferwachte wurdt yn 'e maitiid fan 2030, markearret dit fertrouwen dat pleatst wurdt yn 'e God foar wat neat ûnmooglik is noch altyd wier leauwe dat God behaagt.

Mar de goddeleaze wrâld is lik oer alles dat har wearden tsjinsprekt en oanfalt, sûnder te witten dat God, fan syn kant, itselde mei har docht. Dochs binne de wearden fan 'e wrâld yn mar in pear jier in soad feroare. Hoe kinne wy dizze enoarme en rappe feroarings ferklearje? Nochris silje ûnleauwigen it echte antwurd net hawwe, mar se silje it sûnder mis ferklearje troch te sizzen dat se hieltijd yntelliginter wurden binne. Wie dit net wat Satan oan Eva foarsteld hie, dy't efkes isolearre en skieden wie fan har man Adam, om har te triuwen om Gods gebod te oertsjûgjen: "Jo silje der net fan ite"? En ja, alles dat gjin logyske minsklike útlis hat, hat syn útlis yn it ûnsichtbere himelske libben fan 'e kweade ingels; ûnsichtber, ja, mar tige aktyf en tige effektyf. Wittend dat foar har, lykas foar ús, 2030 it ein fan har himelske libben sil markearje, is it net dreech te begripen dat de lytse tiid dy't har oerbliuwt, har liedt ta it ferdûbeljen fan har ynspanningen om de minskheid te ferdraaien, foaral as it "falsk" kristlik is; wat it gefal is mei Westerse folken.

Seksuele perversjes hawwe altyd it kritearium west dat de grins markearret fan wat foar God draachlik is. Dit wie wier foar de Floed, lykas it wie foar it ein fan 'e Kanaäniten, en dat fan it Hebrieuske Israel. Tichter by hûs hawwe de nazi's de ôfwikende homoseksuele groepen fan 'e Dútske "SA" fermoarde. En yn ús hjoeddeistige situaasje hawwe Tsjetsjeenske bewapene groepen de missy op har nommen om itselde te dwaan, tegearre mei Ruslân. Harren haat tsjin dizze praktiken, dy't de minske ûnder it bist sette dat se net beoefenet, wurdt animearre troch de Geast fan God, hillich, suver en perfekt. De earste tekens fan in oanfal út 'e himel tsjin 'e ynwenners fan 'e ierde waarden sichtber mei de panyk fan politike liiders dy't te krijen hiene mei in swiere Covid-19-epidemy. Yn harren panyk fochten se it as in pandemy mei ûnbidich gruttere deadlike gefolgen. Se

ferneatigen harren ekonomyen en ferswakke se troch lange perioaden fan lockdowns ferspraat oer twa jier, dy't begûnen begjin 2020, safolle dat harren finansjele potinsjeel smolt as snie yn 'e sinne. Dêrfoar, yn in grutte soarchleazens, in foarm fan blinens, ferpleatsten se ûntelbere banen nei Sina, wêrtroch't de wurkleazens dy't folken deadet, tanommen waard. Hjir moat it belang fan it bouwen fan 'e EU beklamme wurde. Foar dizze konstruksje wie de blik fan it steatshaad allinnich op syn eigen lân rjochte en moast hy de sosjale en yndustriële lykwichten fêststelle dy't syn hiele naasje harmonieus ferrike soene. Troch Sina yn 'e wrâldhannel te bringen, en troch har produksje dêrhinne te ferpleatsen, wiene de Feriene Steaten de earsten dy't enoarme finansjele winsten makken dy't ynvestearders fan oer de hiele wrâld ferlieden. Jeropeeske ynvestearders ferwiisdien har ynvestearrings út Jeropa, dat dêrtroch begon te sakjen en earmer te wurden. Mar dit wie net fuortendaliks sichtber, om't de makke winsten foar in part yn Jeropa konsumearre waarden. Yn Jeropa, dêr't it prinsipe fan offshoring hieltyd mear ynfierd waard yn it foardiel fan nije lidsteaten keazen út 'e earmste om in hieltyd goedkeapere en minder easken stellende arbeidskrêft te hawwen op sosjale saken, hearske gierigens yn alle Westerske regearingen en presidinten.

Yn 2012 keazen Frankryk François Hollande ta presidint, in man fan 'e ENA, de Nasjonale Skoalle foar Bestjoer, dy't gjin moraliteitsdiploma útrikt, om't dizze presidint der hielendal gjin ien hat. Hy belichemmet, op himsels, in mannichte toanielkarakters troch syn sinisme, syn ferrifeljen weardich oan Molière's Scapin, en ûntrou, yn syn houlikslibben en tsjin syn kiezers; it byld fan 'e absolute ferrieder. Dizze man dy't tsjin syn kiezers sei "myn fijân is finânsjes" einige mei dûbele foarkar foar finânsjes. Oan 'e iene kant troch sûnensbeskerming ferplicht te stellen fia ûnderlinge fersekeringsmaatskippijen, dy't de aksje fan 'e nasjonalisearre Sosjale Feiligenstsjinst ferdûbele hawwe; sadwaande de kosten fan sûnensbehear yn Frankryk ferdûbele hawwe. En oan 'e oare kant troch de politike karriêre fan 'e jonge finansier Emmanuel Macron te befoarderjen dy't yn 2017 presidint waard. Dizze presidint Hollande is sa opmerklik fanwegen syn ûntelbere karakterfouten dat de profeet Michel Nostradamus it folgjende kwatrijn oan him opdroech: it kwatrijn fan ieu 2 nûmer 88:

It sirkwy fan it grutte ferneatigjende feit,
De sânde namme fan 'e fyfde sil wêze,
In tredde grutter as de frjemde stridende
Mouton Lutèce Aix sil net garandearje.

Ik oerset dizze kwatrijn as folget:

It sirkwy : it proses of de rûte dy't mei werhelling folhâlden wurdt.

Fan it grutte ferneatigjende feit : fan 'e grutte ferneatigjende aksje.

De namme : de man, it personaazje: François Hollande.

Sânde : de sânde presidint yn it amt

Fan 'e fyfde sil wêze : fan it fyfde republikeinske rezjym, dat is, de 5e Republyk. François Hollande (de namme) "sil wêze" yn presidinsjele aktiviteit.

Fan in tredde partij : de grutste persoan út 'e Tredde Wrâld of de Tredde Stand, dat is, fan it Frânske folk. In persoan dy't net relatearre is oan 'e saak,

neffens it wurdboek fan Larousse. Dizze definysje past perfekt by de islam dy't fêstige is yn in oarspronklik kristlik lân.

Grutter : Earberder en dominanter as it perverse Frankryk.

It frjemde : de moslimbûtenlanner.

Kriichsstriidend : opstannich en fijannich

Skiep : skiep slachte foar Eid yn 'e islam: dat is, de skiep waans kiel trochsien wurdt troch moslims. Massaslachtoffers fan ISIS-slachtoffers projektarre op it ynternet.

Lutetia : Parys, de keninklike sit fan Noard-Frankryk yn 'e tiid fan Nostradamus, d.w.s. it hjoeddeiske sintrum fan republikeinsk nasjonaal gesach yn it Noarden.

Aix : Aix en Provence, keninklike sit fan Súd-Frankryk yn 'e tiid fan Nostradamus, d.w.s. sintrum fan it republikeinske nasjonale gesach fan it Suden.

Sil net garandearje : sil net beskermje kinne. Presidint François Hollande (de namme) sil de Frânske slachtoffers net beskermje kinne.

It sirkwy (de histoaryske rûte of proses dat folge wurdt) fan it grutte ferneatigjende feit (fan 'e aksje) (dat de ferneatiging feroarsaket); de namme (François Hollande) sânde (presidint) fan it fyfde (republikeinske rezjym), sil (yn aktiviteit wêze, dat is, de persoan dy't ferantwurdlik is). Fan in tredde partij (tredde wrâld of tredde steat, of tredde persoan), grutter (earfoller om't religieus en dominant), de stridende bûtenlanner (de moslim Arabier, of krigers-islam) Skiep (slachte foar Eid yn 'e islam) Lutetia (Parys), noch Aix (stêd fan it keninklik gesach fan Súd-Frankryk) sil garandearje (Lykas "skiep" dy't oan 'e dea oerlevere binne, sille de noardlike en súdlike Frânske befolkingen net beskermje wurde tsjin 'e oanfallen dy't lansearre binne troch fundamentalistysk islamisme: Islamistyske oanfallen troch de kalifaat DAESH-groep: Yn Parys, op 7 jannewaris 2015, tsjin de komiken fan Charlie Hebdo: 12 deaden; en op 13 novimber 2015, tsjin it Stade de France: 1 deaden; tsjin de dûnsjende Bataclan en bars: 130 deaden - 413 ferwûnen; yn Nice yn it suden, op 14 july 2016: laat troch in islamist, rydt in frachtwein yn 'e mannichte: 86 deaden - 458 ferwûnen). It wurd "skiep", pleatst foar "Lutetia en Aix", wurdt troch dizze twa stêden oanwiisd as "degingen dy't yn it Noarden en Súde fan Frankryk **slachte wurde sille** "; foar it Noarden is it ding foar in part folbrocht, mar foar it Suden moatte de bloedbaden noch komme. De ruïne suggerearret dêrom tagelyk de ruïne fan 'e oarlochsachtige ferwoastingen fan 'e naasje Frankryk, mar ek har morele ruïne, om't it dizze skurve presidint is dy't de wet fan "houlik foar allegearre" oplein hat, mei syn mearderheidswetjouwende stipe. De egoïstyske kar fan ien man waard as nasjonale wet oplein oan it hiele Frânske folk, hoewol in grut tal boargers der sterk tsjin wiene. Dizze wet dy't kaam om wat te rjochtfeardigjen en te legalisearjen dat troch God as in gruwel beskôge waard, moast dêrom as gefolch de ruïne rjochtfeardigje dy't God it ûndergean litte sil. Yn dit kwatrijn profetearret Nostradamus dat Frankryk troch grutte ruïne troffen wurde sil fanwegen de sânde presidint fan 'e Fyfde Republyk. Dit feit is frij útsûnderlik en hat definitive gefolgen dy't God fan tefoaren oankundigje woe. Dizze ruïne wurdt ek op in mear ferburgen manier foarsein yn Iepenbiering 11:7, dêr't er, troch Parys ûnder de namme " *Sodom* " oan te wizen, de ferneatiging dêrfan foarseit troch nukleêr fjoer,

de moderne ferzje fan "fjoer út 'e himel ". Dit kwatryn fan Nostradamus befêstiget allinich de rol fan 'e " *kening fan it suden* " dy't oanhelle wurdt yn 'e profesije fan Daniël 11:40 oant 45. Boppedat, oangeande it wurd "kring", suggerearret de profeet it idee fan werhelling en dêrom it oanhâlden fan in blinde en ûnfoarsichtige humanistyske kar dy't sil liede ta de ruïne fan hiel Frankryk. En dit oanhâlden rjochtet him direkt op 'e ûntfangst fan dizze stridende frjemdling op it grûngebiet fan Frankryk; dit neidat hy it sels út syn lân ferdreaun hie. Want Frankryk hat yndie de Maghreb kolonisearre, koartlyn Algerije, mar ek Afrika, Libanon en Aziatyske lannen, dêr't it him yn 'e rin fan 'e tiid út weromlûke moast.

It is dêrom maklik te begripen dat humanisten, fier fan it sêfter meitsjen fan harren lot, harren skuldgefoel tsjin God fersterkje troch harren ferachting te fermannichfâldigjen, dy't Hy ôfkeurt. Sy, dy't allinnich mar klaaipotten binne, falle, troch harren legalisaasje fan sûnde, de Skeppergod oan, dy't in izeren pot is. Dêrom hat Hy de foarmen fan syn iepenbieringen dy't bedoeld binne foar Syn útkarden fermannichfâldige, om harren witte te litten dat syn oerwinning tsjin al Syn fijannen wis is en programmearre yn Syn ierdske plan. Wat kinne se dwaan tsjin de bern fan God dy't harren ôfgryslke en stinkende inisjativen ôfkeure? Neat oars as wat God harren tastean sil. En as God it autorisearret, dan wurdt alles akseptabel en draachlik foar Syn leafste útkarden.

It republikeinske rezjym hat syn wetten lang oplein oan religieuze kristenen en joaden. Mar sûnt 1962 hat de massale ûntfangst fan Algerynske en, breder, Maghrebyske islam problemen opsmitten foar it sekularisme dy't Frankryk tocht dat it oplost hie. Mar de feiten sels bewize dat dit net it gefal is. De islam en syn wearden, dy't net kompatibel binne mei republikeinske wearden, lykas dy fan it wiere godlike kristendom, provosearje in botsing fan beskavingen binnen it lân Frankryk sels. De islam bûcht net foar de republikeinske sekuliere noarm, en mei goede reden; de namme islam betsjut ûnderwerping; mar ûnderwerping oan God, net oan de Republyk Frankryk. Dêrom kamen moslims, troch har yn Frankryk te festigjen, har wearden fêstigje en se geane allinich akkoard om te "gearwenjen" mei sekuliere of kristlike republikeinske Frânsen. Want gearwenjen mei de Joaden is al problematysk en agressyf wurden, om't de problemen dy't ûntstien binne tusken Israel en de Palestinen ymportearre wurde nei Frankryk, dêr't beide mienskippen oanwêzig binne. De reaksjes fan moslims, dy't fluch gewelddiedich wurde as se oanfallen wurde, komme de religieuze frijheid fan it lân ten goede; om't politike liederen bang binne foar de bloedige gefolgen fan beheinde maatregels dy't har oplein wurde soene. Dêrom kieze se derfoar om "de saak yn 'e kiem te smoren" lykas fuotballers dogge om de saken te kalmeren. Want gjin moslim dy't de namme wurdich is, is ree om homoseksuele praktyk te legitimearjen. En hy fynt yn dizze wet dy't it legalisearret mar ien ûnderwerp mear om dejingen dy't foar har al "de hûnen, de ûnleauwigen" binne, fierder te ferachtsjen. Ik bin derfan oertsjûge dat, sûnder harren oanwêzigens yn Frankryk, de wetten noch twingender wurden soene en mei folle mear bindende krêft tapast wurde soene. Foar ús, de leafsten fan Jezus Kristus, is dizze oanwêzigens dêrom beskermjend; teminsten is dat oant hjoed de dei it gefal, mar it is goed om it te begripen. In wiere moslim respektarret dejingen dy't God freze lykas harsels. Harren fijân is de goddeleazen, de goddeleazen, ôfgryslk yn harren gedachten en

dieden. Boppedat hawwe de wier útkarden yn Jezus Kristus de heechste beskerming dy't moslims net hawwe.

Oer de dagen, moannen, jierren en ieuwen hat God alle ôfgryslke grime dy't út 'e mûle fan 'e goddeleazen útsprutsen binne, optekene en yn Syn ûnbeheinde ûnthâld sammele, en sa nimt Hy, om de situaasje te yllustrearjen, it byld fan in "toer" dy't bestiet út 'e opgarring fan " *sûnden* ", yn Iepenbiering 18:5: " *Want har sûnden hawwe oant de himel berikt, en God hat har ûngerjochtichheden ûnthâlden.* " Dizze " opgarring " fan " *sûnden* " herinnert ús deroan dat God net automatysk reagearret elke kear as in serieuze " *sûnde* " begien wurdt, mar yn dizze profetyske boadskip fertelt Hy ús dat gjinien fan har troch Him fergetten is, en dat straf oan 'e ein komme sil, om rekken te hâlden mei al dyjingen dy't yn 'e rin fan 'e tiid begien binne. Dit is kollektyf wier foar de pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke dêr't yn dit fers nei ferwiisd wurdt, mar ek yndividueel foar elk skepsel dat ta libben kommen is yn 'e himel en op ierde. Mar dit jildt net foar de wiere útkarden, om't har ûnwillekeurige " *sûnden* " yn har plak troch Jezus Kristus fersoene binne.

Dit sânde presidintskip fan 'e Fyfde Republyk fan Frankryk fertsjinne it om ferskate redenen neamd te wurden, om't de ruïne earst gie oer de Sosjalistyske Partij fan presidint Hollande, har eardere sekretaris presintearre as ferfangende kandidaat foar de favorite kandidaat Dominique Strauss-Kahn, ûntslein fanwegen in seksskandaal begien yn in hotel yn New York. Oant 2012 waard de Sosjalistyske Partij de namme "kaviaarlinks" taskreaun, mar fan 2012 ôf moat der "genietsje" oan tafoege wurde, sa karakterisearre seksualiteit de fiifjierrige termyn fan dizze sânde Frânske presidint; fan syn geheime útgongen op scooter út it Élysée-paleis om by syn nije maîtresse te kommen, dingen filme troch sjoernalisten, oant syn oplein fan 'e wet op it houlik foar elkenien. En úteinlik fermoarden syn ûntrou, autentike ferkiezingsferrie, syn Sosjalistyske Partij, dy't it fertrouwen fan 'e kiezers definityf ferlear: de ruïne waard sa dúdlik op alle nivo's waarnommen. Sa profitearjend fan 'e wiidfersprate gaos, keazen kiezers, dy't it Front Nasjonaal op it twadde plak seagen, út wrok om de jonge finansiêr te kiezen, in eardere minister ûnder François Hollande dy't begreep dat it sinleas wie foar him om him opnij kandidaat te stellen foar presidint. Morele ruïne giet altyd foarôf oan ekonomyske ruïne. Dit wie al it gefal yn Jeropa, ûnder alle folken, frivoliteit dominearre en oarloch kaam dy't ruïne feroarsake troch de ferneatiging fan har bombardeminten. Wy sjogge it proses himsels werhelje; nei de "Hollânske" morele ruïne komt de oarlochsachtige ruïne dy't opwekke en provosearre wurdt troch de stridende inisjativen dy't nommen binne tsjin Ruslân, troch de jonge presidint Macron en de Jeropeeske autoriteiten, nei syn oanfal op Oekraïne. Dus lit ús ôfwachtsje en sjen wat der fierder bart...

Foar de skiednis fan Frankryk wie de rol fan 'e Sosjalistyske Partij, dy't oan 'e macht kaam, benammen skealik foar echte Frânsen fan komôf en lange famyljeline. It presidintskip fan François Mitterrand en syn symboal, de "roas", waard wûn troch "populistyske" ideeën dy't it humanisme ta it uterste dreaunen. It wie troch dizze middels dat hy de kommunistyske stimmen winne koe, doe tige talryk. Dit politike bist, in advokaat yn it boargerlibben, hat yn syn libben de meast tsjinstridige en ekstreme politike ferplichtingen meimakke: fan ekstreem

rjochts oant ekstreem lofts. Mar religy provosearret ek grutte bekearingen, en it fermogen om mieningen te feroarjen is natuerlik foar minsken. It drama fan syn presidintskip rêst minder op him en syn "godlike" persoanlikheid, as op 'e arroânsje fan syn ministers dy't ôfstudearre binne oan 'e ENA. Ien fan harren doarst it te sizzen tsjin sjoernalisten dy't har ynterviewden op in nijskanaal oer de stimming oer ymmigraasje dy't easke waard troch 80% fan 'e Frânsen, ik sitearje, wurd foar wurd: "Alders witte better as bern wat goed foar har is." Yn 2015 hawwe de Frânsen, sa fersmaad, rouwe om harren hûnderten deaden dy't fermoarde wiene troch de jihadisten fan 'e islamityske groep DAESH.

Likegoed haw ik neat tsjin 'e Joaden as yndividuen, se binne minsken lykas alle oaren, útsein dat religieus leart de Bibel ús dat se earst troch God ferflokt waarden. En dêr feroaret myn sicht op har. Troch de mûle fan 'e apostel Paulus, sels in autentike Joad, fertelt God ús yn Rom. 10:1 oant 4: "*Broeders, it langstme fan myn hert en gebed ta God foar dizzen is dat se rêden wurde meie. Ik tsjûgje fan harren dat se in ijver foar God hawwe, mar sûnder begryp. Net kennend fan Gods gerjochtichheid, en besykje har eigen gerjochtichheid te fêstigjen, hawwe se har net ûnderwurpen oan 'e gerjochtichheid fan God . Want Kristus is it ein fan 'e wet ta rjochtfeardiging foar elkenien dy't leaut "*; wat him liedt ta it sizzen yn Rom. 2:9-10: "*Ferdrukking en eangst oer elke siel fan 'e minske dy't kwea docht, earst fan 'e Joad en ek fan 'e Gryk! Gloarje, eare en frede foar elkenien dy't goed docht, earst fan 'e Joad en ek fan 'e Gryk! "* En neffens it plan dat God foarsein hie yn Daniël 9:24, bestie goed dwaan út it erkennen fan Jezus Kristus as de Messias dy't troch God stjoerd wie, en kwea dwaan bestie út it ôfwizen fan Him; en dit is wat de hiele naasje die, mei útsûndering fan 'e apostels en de earste learlingen dy't troch Jezus Kristus roppen binne. As de minske it godlike plan folge hie, soe der gjin bepaalde Joadske fertsjintwurdiging mear op ierde wêze, lykas Paulus wer leart yn Rom. 3:28-29: "*Der is gjin Joad noch Gryk, der is gjin slaaf noch frij, der is gjin man noch frou; want jimme binne allegear ien yn Kristus Jezus. En as jimme ta Kristus hearre, dan binne jimme it sied fan Abraham en erfgenamten neffens de belofte. "* Omdat hy sels in echte Joad wie, hie Paulus grutte muoite om Gods feroardieling fan 'e Joadske naasje út te drukken. Dêrom neamt er, fol hoop foar syn folk, de fal fan "**guon tûken**" fan 'e Joaden yn Rom. 11:17-18: "*Mar as guon fan 'e tûken ôfbrutsen binne , en jo, in wylde olivebeam, ûnder harren yntakt binne en diel krigen hawwe oan 'e woartel en de fetheid fan 'e olivebeam, roemje dan net oer de tûken. As jo opskeppe, wit dan dat jo de woartel net drage, mar de woartel draacht jo. "* Dan jout Paulus in útlis fan 'e situaasje dy't ik yn twifel lûk, om't hy seit: "*Jo sille dan sizze: De tûken binne ôfbrutsen, dat ik yntakt wurde koe. "* Dit is falsk! Yndied, it wie net it ûnleauwe fan 'e Joaden dat de bekearing fan 'e heidenen mooglik makke; dit wie allinich de frucht fan Gods plan. En myn analyze, basearre op 'e iepenbieringen fan 'e profesijen, jout in godlik oardiel dat folle skerper en stranger is as dat wat Paulus útspruts foar syn folk. Hy befêstiget dochs dúdlik de godlike feroardieling fan 'e Joaden "*fanwegen ûnleauwe*", en seit yn Rom. 11:20 oant 22: "*It is wier; fanwegen ûnleauwe waarden se ôfsnien , en jo steane troch leauwe. Wês net grutsk, mar wês bang; want as God de natuerlike tûken net sparre hat, sil Hy jo ek net sparje. Tink dêrom oan 'e goedens en strangens fan God: strangens oer*

*dejingen dy't fallen binne, mar goedens oer jo, as jo yn syn goedens bliuwe; oars sille jo ek ôfsnien wurde. " Let dan op it belang fan it " **as** " yn dit fers 23: " Se sille ek, **as se net yn ûnleauwe bliuwe, yntakt wurde; want God is by steat om har wer te ferstriken.** " De krêft fan God is net yn fraach, om't God minsken net blyn makket sûnder dat se earst syn ljocht wegerje. Harren ynplanting sil allinich ôfhingje fan har yndividuele leauwe, om't in kollektive bekearing ûnmooglik is. Ek moat ik jo warskôgje tsjin it optimisme fan 'e apostel Paulus. It is wier dat yn 'e lêste dagen fan 'e lêste test fan it leauwe, yndividueel, oprjochte Joaden úteinlik Jezus Kristus en de gearkomste fan syn wiere kristlike útkarden sille werkenne lykas profetearre yn Iepenbiering 3:9: " **Sjoch, Ik sil jimme fan 'e synagoge fan Satan meitsje, dy't sizze dat se Joaden binne, en it net binne , mar lige ; sjoch, Ik sil se komme litte en oan jimme fuotten oanbidde, en witte dat Ik jimme leafhawne haw.** " Hjir is teminsten in oardiel oer de Joaden dúdlik formulearre troch de Geast fan Kristus. De lêste mooglike bekearing sil komme op it oere dat it praktisearjen fan 'e sabbat strafber sil wêze mei de dea. Echt leauwe sil dan konkreet manifestearre wurde troch de wiere útkarden fan elke religieuze oarsprong, ynklusyf Joadske. Yn Jer. 26:6, God profetearre: " **Dan sil Ik dit hûs behannelje as Silo, en Ik sil dizze stêd in objekt fan flok meitsje foar alle folken fan 'e ierde .** " Konkrete foarm fan dizze " **flok** ", de stêd waard ferneatige troch de troepen fan kening Nebukadnessar, nei twa jier belegering, yn - 586. De wegering fan Kristus waard betelle en befêstige troch itselde teken, yn 70, troch de aksje fan 'e Romeinske troepen fan keizer Vespasianus, neffens Dan. 9:26: " **Nei twaënseistich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil gjin opfolger hawwe. It folk fan in lieder dy't komme sil, sil de stêd en de hilligens # hillichdom ferneatigje, en syn ein sil komme as troch in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch.** "*

Wat religieuze betizing op ús ierde feroarsaket, is it behâld fan religieuze keuzes dy't God, efterinoar, feroardielet yn 'e foarútgong fan syn ierdske rêdingsprojekt. It nije ferbûn naam alle legitimiteit fuort foar it âlde om troch te gean. Doe soe de kristlike wierheid fan 'e apostels trochgean moatte oant de weromkomst fan Kristus. Mar de falsk kristlike dominaasje fan it pauslike Roomsk-Katolike rezjym kaam dit godlike programma yn 'e war. Dit ferklearret de needsaak foar in Reformaasje dy't begûn tsjin 'e ein fan 'e foarseine 1260 jier fan pauslik regear, dizze Reformaasje soe foltôge wurde en foltôge wurde troch it Adventistyske wurk oprjochte fan 1843 ôf. It godlike programma erkent dêrom mar fjouwer opienfolgjende offisjele religieuze statussen tidens it kristlike tiidrek: dy fan 'e Joaden, de Apostels, de Protestanten en de Adventisten. Elke fuortsetting nei dizze relais is yllegitiem. Yn Iepenbiering wurdt it definitive Adventisme ûnder **it begjin rjochte. seinge** , yn Iepenbiering 3:7 en **syn ferflokte ein** , yn Iepenbiering 3:14. Dêrom kinne, op 'e tiid fan 'e ein, de wiere Adventistyske útkarden harsels werkenne yn 'e kritearia dy't iepenbiere binne yn it " *Filadelfia* " -tiidrek fan it begjin fan it "Sânde-deis Adventistyske" leauwe, seinge troch Jezus Kristus, dy't sa de noarmen beskriuwt fan 'e Adventisten dy't hy by syn glorieuze weromkomst rêde kin.

No't de ferflokte status fan 'e Joaden sa dúdlik bibelsk oantoand wurdt, moatte jo beseffe hoe skealik har politike aksje kin wurde foar de wrâldwide

minskheid, en al yn alle lannen dêr't wichtige rollen oan har jûn wurde. Yn 'e Feriene Steaten hawwe har wichtige fertsjintwurdiging en har rykdom de weropbou fan 'e steat Israel op it lân fan har foarâlden, dat Palestina waard, befeilige. En it is oan dizze weromkomst dat wy de moslimlikens te tankjen hawwe dy't wekker en ûntwikkele waard tsjin 'e Westerske wrâld. Yn Frankryk, ûnder sosjalistysk bestjoer, hawwe oare Joaden skealike maatregels nommen. Rjochter Badinter hat de deastraf ôfskaft, om't er leaude dat hy rjochtfeardiger wie as God, dy't it ynsteld hat; as gefolch dêrfan groeit it kwea eksponentiell. In oare Joad, Bernard Kouchner, in dokter yn it boargerlibben, naam it prinsipe fan humanitêre yntervinsje oan, wat sa militêre operaasjes op 'e Balkan rjochtfeardige. In oare Joad, Bernard Henri Lévi, oertsjûge presidint Nicolas Sarkozy om ús Libyske ferdigener, kolonel Gaddafi, te ferneatigjen. En yn it nijs, yn Oekraïne, binne de oproppen om help fan presidint Zelensky, ek Joadsk, dy't de minsken dy't hy liedt oan it ûntstean fan 'e Tredde Wrâldoarloch oan it ûntstean. Wat flokken oanbelanget, it koe net better. En dit nijs bringt my werom by it hjoeddeiske probleem fan 'e politike macht fan jonge minsken.

Wittende dat de minske boud wurdt troch libbene ûnderfiningen, kinne wy jonge minsken de skuld jaan dy't net yn steat binne om oars te hanneljen as wat har koarte libbensûnderfining fan har makke hat? De jeugd dy't wy tsjûge binne yn sawol Oekraïne as Frankryk is ferantwurdlik, mar net skuldich. De wiere skuld leit yn 'e ûnreligieuze aard fan ús Westerske maatskippijen. De ferklearring leit ek yn 'e ûnûntkomberens fan 'e tiid, dy't de jongerein de âlden ferfange lit. En de moderne tiid hat de brek tusken de muzikale smaak fan 'e jongerein en dy fan 'e âlden befoardere. Yn 1930 hawwe Bebop en de Charleston al de ferachting oproppen fan 'e âlden dy't wend wiene oan 'e wals. Yn Oekraïne is de presidint de leeftyd fan syn naasje sûnt it frij en ûnôfhinklik waard fan Ruslân. Hy waard boud op dizze gedachte fan ûnôfhinklikens, om't hy de tiid net meimakke hat doe't Oekraïne allinich in gebiet wie fan it machtige Sovjet-Ruslân; eat dat Vladimir Putin, fan syn kant, net fergetten is, nei't er pynlik it mislearjen fan dit Sovjetpakt meimakke hat. Yn Frankryk waard Emmanuel Macron berne yn Jeropa, hy hat allinich dizze kontekst meimakke; dit rjochtfeardiget syn oanhing oan 'e Jeropeeske Uny en syn eangst foar in isolearre Frankryk, dat dochs syn tiid fan gloarje en macht wie. Hy tinkt allinnich oan feiligens yn 'e uny dy't krêft makket. Dit is wier as dizze uny jildt foar sterke lannen, mar it is fier fan it gefal foar in Jeropa dat suver kommersjeel is.

Dizze jonge minsken kamen oan 'e macht yn tiden fan frede en se wisten sels net hoe't se har gedrage soene yn tiden fan oarloch. En dit is ek wier foar elk fan ús, om't it allinich yn in fêststelde situaasje is dat wy ús moed of ús eangst ûntdekke. Dêrom liede de moaie taspraken en tsjûgenissen dy't yn tiden fan frede jûn wurde, guon fan har auteurs derta om har lafhertichheid te iepenbierjen, allinich yn tiden fan oarloch. It libben hâldt enoarme ferrassingen yn petto foar it bêste en it minste. En de ferachting fan 'e minsken is noch net útdrukt, om't minsken ferachte binne tsjin alles wat har wearden tsjinsprekt; en God en syn útkarden hannelje op deselde wize, mar foar har himelske wearden.

Yn dit berjocht haw ik in kwatrijn presintearre fan 'e profeet Michel Nostradamus. Ik wit dat guon tsjinnars fan God miskien ûnrêstich of sels

skrokken binne fan dizze oanpak. Dêrom moat ik dizze kar útlizze. Jo moatte earst begripe dat allinnich God yn steat is om de takomst oan te kundigjen mei de presyzje dy't dúdlik is yn 'e profesijen presintearre troch Michel Nostradamus. De minske wie gjin foarbyld fan suverens en hilligens, mar de profeet Bileam ek net; en God brûkte se beide; wat net betsjuttet dat hy har rêde sil. Dizze ûnrêstige persoanen joegen him it foardiel om keningen, keninginnen, de grutten fan dizze wrâld te benaderjen, en Catherine de Medici hie Nostradamus ta har adviseur en astrolooch makke, dy't se faak rieplachte. Boppedat wie it kristlike leauwe yn syn tiid, sintraal op 'e publikaasje fan syn wurken yn 1555, noch tige tsjuster, benammen fanwegen de minachting fan in protte oarlochsgefoelige kalvinistyske protestanten foar de oarders jûn troch de himelske lieder fan kristenen, Jezus Kristus. Dizze protestanten ferdigenen har libben mei wapens, hannelen mei deselde wredens as de katolike ferienings. En yn dit gefal is religy gelyk oan in sekuliere politike ynset. De positive rol fan 'e profesijen fan Nostradamus moat net ûnderskat wurde. Ik wie der bewust fan wurden foardat ik God tsjinne yn it Adventistyske leauwe. En de belangstelling dy't de profesijen yn my wekker makken, makken my klear foar dizze tsjinst oan God. Boppedat is elk minske dat foar it bewiis fan 'e oankundiging fan in feit pleatst wurdt dat iuwen letter befêstige wurdt, ferplichte om it bestean te erkennen fan in ûnsichtbere geast dy't eveneminten organisearret. En yn dizze refleksje wurdt de basis boud fan wat wier leauwe kin produsearje as dejinge dy't it liedt ek hearich is, en net opstannich.

Boppedat is dizze profesije nuttich foar God op in strategysk nivo. Want hy woe it minsklik tinken rjochtsje op it belang dat jûn wurdt oan 'e berte fan Kristus en net oan syn krusiging; dit om foar syn útkarden elite fan 'e eintiid de eksklusiviteit te reservearjen fan it kennen fan 'e wiere tiid fan syn glorieuze weromkomst. No, krekt, yn 'e 10e ^{fan} syn iuwen, presintearret Nostradamus syn 72e ^{kwatrijn} dat it belang fan 'e datum fan 'e berte fan Kristus oanmoediget, sa't dy falsk bepaald waard troch de katolike muonts Dionysius de Lytse yn 'e 6e ^{ieu}. Hjir is de tekst fan dit kwatrijn:

It jier tûzen njoggenhûndert njoggenennjoggentich sân moannen
 Ut 'e himel sil in grutte kening fan skrik komme,
 Werom de grutte kening fan Angoulmois,
 Foardat Mars regearret troch lok

Ik rekonstruearje de struktuer fan dit fers en ynterpretearje it as folget:

It jier tûzen njoggenhûndert njoggenennjoggentich en sân moannen
 Opstien, de grutte kening fan 'e ingels (Latyn: angelus),
 De grutte kening dy't (sûnders) bang makket, sil út 'e himel komme
 Om te hearsken foar it lok (fan allinnich de útkarden) foar Mars en nei de oarloch (Mars: god fan 'e oarloch).

Yn dit kwatrijn befêstiget it jier 1999 en 7 moannen de 2000 jier dy't tradisjoneel ferbûn binne mei it tiidrek fan Kristus; in standert dêr't ik lange tiid op fertroude oant 2018. Alles liket dêrom wier, útsein de brûkte Romeinske kalinder. Mar de oanjûne doer is yn oerienstimming mei it godlike projekt dat mear as 6000 jier boud is foar de seleksje fan 'e útkarden. Yn werklikheid sil wat dizze datum 1999 en 7 moannen oankundiget eins folbrocht wurde yn it jier 2029, dat is, yn 5999, sûnt de oarspronklike sûnde. Op dizze dei fan gloarje en totale oerwinning

fan Jezus Kristus sil de ferachting fan 'e ûnleauwigen en de "ferskrikte" ûnleauwigen foar de lêste kear út har ligerige mûlen barste. Ik tink sels dat ik sizze kin dat de neamde "sân moannen" it begjin markearje fan 'e " *sân lêste pleagen fan 'e grime* " fan 'e godlike Kristus Jezus, dat is, it oere fan 'e ein fan 'e tiid fan kollektive en yndividuele genede. Eins ferbynt dizze profesije de weromkomst fan Kristus mei de sân moannen dy't deroan foarôfgeand binne, wat it riedsel "foar maart" ferklearret. De wiere weromkomst fan Kristus sil op 20 maart 2030, de dei fan 'e maitiid, dat is "nei maart" folbrocht wurde.

Jo kinne sa wurdearje dat de profesijen fan Nostradamus alle histoaryske details befetsje dy't de profesijen fan Daniël en Iepenbiering net iepenbierje. De rol fan dizze bibelske profetyske teksten is om Gods oardiel te iepenbierjen, lykas oanjûn troch de betsjutting fan 'e namme Daniël: God is myn Rjochter. Nostradamus fan syn kant iepenbieret de oanhâldende drama's dy't Gods oardielen oanbringe oan 'e opstannige skepsels dy't hy oardielet. De twa oarsprongen en soarten profesijen binne dêrom komplementêr en net ûnderling útslutend.

Yn syn posysje as astrolooch nimt Nostradamus gjin partij, noch foar it katolisisme noch foar it protestantisme. Hy is tefreden mei te sizzen wat hy krijt. En yn syn brief rjochte oan Hindrik II, kening fan Frankryk, dy't net Hindrik II is, is hy dochs net bang om him te fertellen dat gjin katolik de himel yn sil gean. Ik herinner my dat syn grutte reputaasje rêste op 'e oankundiging fan 'e dea fan Hindrik II, ûnder omstannichheden dy't hy in jier foar de barrens perfekt beskreaun hat. Yn in freonlike steekpartij bruts de lans fan syn tsjinstanner, glide út en penetrearre syn each troch de gouden helm fan syn helm. Hy hie yn 'e 1e iuw kwatryn 35 skreaun:

De jonge Lyon sil de âlde oerwinne
Yn oarlochsfjilden troch ienkel duel,
Yn in gouden koai sille syn eagen útstutsen wurde
Twa klassen ien, dan stjerre in wrede dea.

De jonge lyon wie de greve fan Montgomery, in protestant, waans famylje- en persoanlike wapen in gouden liuw wie. De âlde stiet foar Hindrik II. Yn it toernoai wurde twa klassen of oanfallen dien; by de tredde of twadde komt in trageedzje foar en stjert Hindrik II in wrede, stadige en pynlike dea.

Hjir is in oar foarsein drama dat godlik oardiel útdrukt yn syn skriuwen. It sil gau ferfolle wurde en dêrom giet it ús benammen oan yn ús tiid, wêryn't it ûnderwerp fan 'e grutte ferfanging it ûnderwerp fan 'e debatten fan 'e resinte presidintsferkiezings yn 'e war brocht hat. It is kwatrijn 18 fan 'e 1e iuw:

Troch de ûnienigens fan Gallyske negligensje
Sil de trochgong nei Mahomet iepen wêze,
It lân en de see fan Senoise wiene trochdrenkt fan bloed,
De Phocaeaanske haven fan silen en bedekte skippen.

Dizze Galliërs binne de Frânsen mei hiel oare mieningen dy't dêrom faak yn ûnienigens binne lykas harren foarâlden: de Galliërs. Mar derby, foar de lêste dagen, "negligensje". In gedrach dat ús tiidrek tige dúdlik sjen lit en dat har ta ekonomyske ruïne laat hat. En ta de ferkiezing fan jonge minsken dy't like ûnerfaren binne as se ûnfoarspelber, grutsk en koppich binne. Yn it nijs, fongen

yn harren universalistyske humanistyske dream, jildt dizze "negligensje" foar it gefaar dat fertsjintwurdige wurdt troch de ynstallaasje fan 'e islam op Frânske boaiem, dêr't dêrom de "passaazje nei Mohammed iepene is". De ûnmooglike oerienkomst mei dizze mienskip sil de gefolgen hawwe dy't yn dit kwatrijn oankundige binne, as Frankryk oanfallen wurdt troch Ruslân, sille yn it suden de bewapene Arabyske mannichte ferskine dy't komt op "skippen dy't de Phocaeen-haven, Marseille, sille folje" en de gefjochten sille dit resultaat hawwe: "it lân en de Sénoise-see () sille trochweekt wurde mei minsklik bloed". De "Gallyske ûnienigens en negligensje" sil dêrom djoer betelle wurde. Dizze plak, La Seyne-sur-Mer, is markearre as it útgongspunt foar de kolonisaasje fan 'e Maghreb. It moat opmurken wurde dat dit kwatrijn dat fan kwatrijn 88 út 'e Twadde Iuw oanfollet en befêstiget, dat "de stridende frjemdling" opropt.

Der is in soad sein en skreaun, foar en tsjin Nostradamus. It bibelske advys sitearre yn 1 Tess. 5:20-21, seit ús: " *Ferachtsje gjin profesijen. Mar test alle dingen; hâld fêst oan wat goed is.* " Yn dit ûndersyk, wat ik " *as goed* " en yntelligint behâld, is dat it net-ferfoljen fan in profesije gjin bewiis foarmet dat it falsk is, om't it ienige kritearium dat liedt ta it beoardieljen derfan de datum is dêr't de ynterpreter it oan taheakket. Wat hjoed net ferfolle wurdt, of oant hjoed noch net ferfolle is, kin moarn of letter noch ferfolle wurde. Wat myn wurk oanbelanget, moast ik wachtsje oant 1996 om te begripen dat 1994 net de weromkomst fan Kristus foarsei, mar de feroardieling fan 'e Adventistyske ynstelling dy't, sûnder har wegering te rjochtfeardigjen, de oankundiging fan syn weromkomst foar dizze datum wegere; om't leauwe yn dizze weromkomst, sels as it ferkeard wie, in hanneling fan leauwe wie dy't noflik, ferwachte en fereaske wie troch de Heare.

De lompens fan 'e min bekearden

Yntolerânsje is allinnich legitieme foar jinsels, mar yn gjin gefal foar oaren. De oertreding fan dit prinsipe is faak, legitieme, oan 'e oarsprong west fan 'e brute reaksjes wêrmei't systematysk tapaste ferfolgingen begjinne. De oarsaak fan in weromkear fan geweld is faak te tankjen oan brutaal gedrach fan 'e kant fan Gods tsjinnners, om't se min bekeard binne en sûnder yntelliginsje tapasse wat ijverige tsjinnners fan it âlde ferbûn diene foar de gloarje fan God. It is op dit nivo fan dingen dat de fitale needsaak foar de " *fernijing fan 'e geast* " ferskynt, wêrfan de apostel Paulus spruts yn Rom. 12:2: " *Wês net oan dizze wrâld gelyk, mar lit jimme feroarje **troch de fernijing fan jimme geast**, sadat jimme kinne bewize wat de wil fan God is, wat goed en akseptabel en perfekt is.* " Yndied, de konteksten fan 'e twa opienfolgjende ferbûnen binne tige ferskillend.

Yn it âlde ferbûn waarden tsjinstfeinten sammele ta in naasje dy't ta God hearde, om't hy it sels foar dat doel skepen en oprjochte hie. Israel wie syn eksklusieve eigendom, in foarbyldnaasje wêryn sûnde yllegaal wie, allinich yn prinsipe, om't de realiteit hiel oars wie. Yn dit Israel hienen Gods ijverige tsjinstfeinten it rjocht om de ôfgoaden te ferneatigjen dy't oprjochte wiene troch

de ôfgoadediensers fan it lân. En de keningen fan Israel en Juda waarden skuldich en ferantwurdlik hâlden foar dizze dingen dy't troch God as "ôfgryslík " *beskôge waarden* . Dêrom waarden de boeken fan Kroniken en Keningen skreaun, sadat de oantinken oan dizze ûntrouwe gedrach bewarre wurde soe en Gods tsjinstfeinten oant it ein fan 'e wrâld leare koene, sadat se har sûnden net praktykje soene. De kontekst fan it âlde ferbûn is lykwols keppelen oan dit ierdske, fleislíke nasjonale aspekt fan it Israel fan God; dit oant it punt fan ferieniging om har te ûnderskieden fan oare folken troch it teken fan 'e besnienis fan it fleis.

Yn it nije ferbûn is de kontekst folslein feroare. Jezus stjoert syn tsjinstfeinten " *lykas skiep ûnder wolven* ," neffens Mattéus 10:16: " *Sjoch, Ik stjoer jimme út as skiep ûnder wolven. Wês dêrom foarsichtich as slangen en ûnskealik as downen* ." Se libje net langer binnen de naasje dy't allinnich ta God hearde; se libje ûnder de oare heidske of falsk kristlike folken fan 'e ierde. Se hawwe har feiligens en frede dan allinich te tankjen oan it yntelliginte gebrûk fan har frijheid fan hanneljen. Yn it nije ferbûn is evangelisaasje basearre op it foarbyldgedrach fan dyjingen dy't ta heil roppen binne. Se hawwe gjin rjocht om heidske ôfgoaden op te lizzen, te beheinen, en noch minder om te ferneatigjen. Se hawwe lykwols de plicht om oan dyjingen om har hinne in foarbyld te presintearjen dat sa ticht mooglik op Kristus liket, allinich op it nivo fan hearrigens. Want de tsjinstfeint is net syn godlike Master. Op ierde hannele Jezus net allinich as in minske, mar ek as in godheid. Dêrom hie hy it rjocht om de bisten fan 'e ferkeapers mei in swipe út 'e timpel te jeien, wat syn learlingen net it rjocht hawwe om te dwaan. Wiere religy is basearre op selsgoedkarring, nea foar oaren. It is oan 'e beroufolle en beroufolle sûnder om syn ôfgoaden sels te ferneatigjen en nimmen oars. Neffens Mattéus 22:9 moat evangelisaasje allinich in " *oprof* " bliuwe: " Gean dêrom nei *de diken en rop elkenien* dy't jo fine ta it brulloftsfeest." De ienige legítimate beheining is dyjinge dy't de oertsjûngingskrêft brûkt dy't de leafde foar de wierheid hat. Hy yn wa't dizze leafde foar de wierheid fûn wurdt, kin de needsaak net wjerstean om Gods geboaden te folgjen. De útlis dy't hy ús jout troch syn profesijen foarmje in krêftige bindende krêft yn al dyjingen dy't gefoelich binne foar har. En dit is de ienige beheining dy't legítimatearre wurde kin yn dejinge dy't roppen is foar ferkiezing. Mildheid en bibelske arguminten binne de ienige wapens dy't God jout oan dyjingen dy't Him tsjinje en Him weardich fertsjintwurdigje wolle yn it lân fan sûnders.

Sels koartlyn, yn Irak, hawwe islamityske striders in foarbyld jûn fan wat wiere bern fan God yn Kristus net dwaan meie. Mei grutte religieuze iver ferneatigen se gigantyske bylden fan twa Boeddha's. Dit is tastien foar fundamentalistyske moslims, en God brûkt harren om dizze died te folbringen, wat Syn útkarden yn Kristus net dwaan meie.

Tidens de Godstsjinstoarloggen leauden min bekearde protestanten dat se autorisearre wiene om de klappen dy't útdield waarden troch de katolike ferienings werom te jaan. Wy kinne dus fernimme dat dizze Godstsjinstoarloggen foarm krigen en trochgiene fanwegen de eskalaasje dy't ûnderhâlden waard troch de oarlochsachtige reaksjes fan it protestantske kamp. Yn 'e skiednis fan it protestantisme kinne wy twa opienfolgjende tiidrekken identifisearje. En it gedrach fan trije manlju yllustrearret se perfekt: it pasifisme fan Pierre Valdo

(1190) oant Maarten Luther (1521), en it geweld fan 'e Genêvaan Johannes Kalvyn (1541-1564). De lêste leaude dat hy God tsjinne troch brute en sels wrede iver. Hy hie it foarbyld fan sêftens en frede dat Jezus presintearre hie as in foarbyld om te reprodusearjen folslein fergetten. Dit is wat God derta bringt om yn Dan. 11:34 dejingen op te roppen dy't " *har yn hypokrysy sille meidwaan* "; " *harren* ", synde de wirklik freedsume en sêfte útkarden: " *Yn 'e tiid dat se falle, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sille har meidwaan troch hypokrysy* ." De hypokryt docht as is er wat hy net is. En foar de saak fan God is syn rol ferneatigjend. Syn model wurdt op grutte skaal reprodusearre en hy einiget mei it maskeren en ferjitten fan 'e gedrachstandert fan 'e wier útkarden. Dochs is it idee fan 'e Reformaasje sels bedoeld om de wiere wearden en dogma's fan it orizjinele apostoalske kristendom wer op te rjochtsjen. Sadat ik it Adventisme, oprjochte troch God, fan 1843 ôf, definiearje kin as de lêste foarm fan in protestantisme dat protestantsk bleaun is, om't it offisjele protestantisme, fan syn kant, al lang net protestearre hat; en slimmer noch, it hat him ferbûn mei syn religieuze fijân, it pauslike Roomsk-Katolike leauwe, dat skuldich bleau oan 'e sûnden dy't begien binne yn 'e tiid fan 'e Reformaasje; sûnden dy't it trochgiet te praktisearjen en te legitimearjen, en noait ferlitten of feroardiele hat. Dêrom hat de offisjele " **Sâdedeïs Adventistyske** " ynstelling, troch sûnt 1995 mei te dwaan oan dizze alliânsje, ûnbewust tsjûge fan har " **braaksel** " troch Jezus Kristus, en sa de wurden befêstige dy't hy derta rjochte hat yn Iepenbiering 3:16: " *Omdat jimme lauw binne en noch kâld noch hjit, sil ik jimme út myn mûle spuie* ."

Oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus witte syn ijverige útkarde tsjinnens dat se net thús binne op dizze ierde dy't dominearre wurdt troch goddeleaze sûnders. Elke foarm fan geweld is har ferbean, om't it geweld op har weromfalle soe. " *Skiep tusken wolven* ", har feiligens leit yn 'e " *foarsichtigens* " dêr't Jezus har yn Mattéus 10:16 ta oanmoedige: " *Sjoch, ik stjoer jimme út as skiep tusken wolven. Wês dêrom foarsichtich as slangen en ûnskealik as downen* ." En dizze " *foarsichtigens* " wurdt belichaamd yn in sêfte en freedsume hâlding dy't de fersprieding en ferkundiging fan iepenbiere wierheid net tsjinsprekt. In protte goddeleaze minsken reitsje allinich yrritearre as har frijheid om te hanneljen beheind wurdt, mar se kinne ûnferskillich bliuwe foar wurden fan wierheid dy't har gewoan útdaagje. Dit is foaral wier yn tiden fan religieuze frede oanbean troch God. En it is net mear wier as hy de demoanen frijlit, sadat de religieuze frede ophâldt. Sûnt 24 febrewaris 2022 hat de kontekst fan 'e oarloch, dy't yn Oekraïne begûn, lykwols ynfloed hân op 'e geasten fan minsken dy't hieltyd mear yrritearre en hieltyd minder tolerant wurde sille. De demoanen wurde frijlitten. De ijverige tsjinnens fan Jezus Kristus sille dêrom ekstra foarsichtich wêze moatte yn har gedrach om net ûnnedich lilken fan it folk tsjin har op te wekken. Ik tink werom oan dit advys fan 'e Geast dat Paulus leard hat yn Rom. 12:18: " *As it mooglik is, safolle as it fan jimme ôfhinget, libje dan yn frede mei alle minsken* ." Wierlik!

In oar soarte fan klumsigens is basearre op it leauwen dat de opgarjen fan argumenten foar de wierheid needsaaklikerwize in petearpartner sil oertsjûgje. Dit is absolút net it gefal, om't neat basearre is op it automatyske prinsipe. Yn it minsklik libben binne der in protte faktoaren oan it wurk, en foaral de noarm fan it

karakter fan it yndividu dat bekeard wurde moat, is de ienige bepalende faktor. En allinnich God hat kennis fan it einresultaat; de man dy't yn syn tsjinst is, hat dizze kennis net; hy hat allinnich de hope om dejinge dy't hy leart te sjen bekearen en de presintearre wierheid te akseptearjen. It is wichtich om dit te witten, sadat de learaar himsels net de skuld jout foar it waarnommen mislearjen. Jezus sels, machtich yn wierheid, slagge der net yn om al dyjingen te bekearen dy't him hearden praten of syn wûnders tsjûge wiene. It libben is sa: de totale frijheid dy't God oan al syn skepsels jûn hat, rjochtfeardiget súkses foar guon en mislearring foar oaren; dit troch har deselde gegevens fan godlike wierheid te presintearjen. Foar in tsjinner fan God is it krúsjele punt om te witten hoe't er de grins fan syn of har oanhâldendheid yn syn of har presintaasje fan 'e wierheid ûnderskiede kin. Yn prinsipe sil dejinge dy't konvertibel is fluch reagearje troch fragen te stellen en útlis te freegjen; as dit net it gefal is, "praat dan oer it waar", om't dit de ienige ûnderwerpen sille wêze dy't oanpakt wurde kinne. Troch de hiele Bibel hinne wurdt it binêre aspekt fan it godlike projekt konstant yn 'e rekken holden: God en Satan; "*de beam fan it libben en de beam fan 'e kennis fan goed en kwea* ", en dit oant de lêste test fan it leauwe dy't tsjinoerstelde striid ynset, konstant sûnt 1843 en de weromkomst fan Kristus, "*it segel fan 'e libbene God* ", de rêst fan 'e wiere sânde dei, sneon, of godlik hillige sabbat en "*it merk fan it beest* ", de wijde rêst fan 'e earste dei, snein, falske minsklike sabbat en eardere dei fan 'e "Unferovere Sinne", heidenske Romeinske god.

Wilskrêft: it hiele probleem

Der is sein oer de Skepper God dat hy it "Wurd" is. En dit is wier, om't hy it libben fan al syn skepsels skepen hat, it sels besit troch syn ivige natuer, en dat it libben aksje, beweging is, yn romte en tiid. Mar allinnich kin hy sizze: "Ik sil en ik krije." Syn himelske en ierdske skepsels kinne itselde net sizze, want al har begearten binne ûnderwurpen oan syn heechste wil. En as syn oardiel op syn skepsels foel sa gau as se tsjin him sûndige, koe nimmen twifelje oan syn bestean. Mar syn wiisheid late him ta in oare kar: dy fan himsels te ferbergjen om syn ierdske skepsels frij te litten om te hanneljen, as bestie hy net. Op dizze manier, sûnder druk fan himsels, kin hy de spontane wurken beoardielje dy't troch elk fan har produsearre wurde. De aard fan elk wurdt sa iepenbiere. Ferrassend foar guon is gedachte in wurk. God folget ús gedachte lykas hy ús stappen en ús sekuliere of religieuze inisjativen folget. Sels troch ús mûlen te sluten, beskuldigje ús gedachten ús of rjochtfeardigje ús. Mar allinnich God ken se, en om't hy net egoïstysk is, mar syn trouwe ingels assosjearret mei syn oardiel, liedt hy minsken om op in sichtbere en harkbere manier de karren fan har hert te formulearjen. Dit ferklearret it belang dat hy yn syn profetyske iepenbieringen jout oan 'e "*wurken* " wêrby't leauwe of it ûntbrekken fan leauwe iepenbiere wurde. Wurken wurde útdrukt troch "*tiidwurden*" dy't se presys definiearje. Sa seit God posityf yn syn geboaden: "*Jo sille net hawwe, jo sille net dwaan, jo sille net bûge, ûnthâlde, hâlde* ." Yn alle talen dy't troch God nei de opstân fan Babel opwekke binne, uterje de tiidwurden op ferskillende manieren deselde aksjes dy't útfierd binne. Dit

is it ûnderwerp om oer te meditearjen dat ús herinnert oan dit punt fan oerienkomst dat ús ferbynt ûnder de blik fan God. Dêrom is it tiidwurd yn in sin it essensjele elemint; de oare termen foltôgje it en leverje de setting. As minsken ynienen stom wurde soene, soe neat har fan elkoar ûnderskiede, útsein har fysike uterlik. En dit is hoe't God fielt oer syn skepsels, oan wa't hy ús ferskillende talen jûn hat.

Allinnich God kin sizze: "Ik sil en Ik krije"; mar lykwols net fan al syn skepsels, want hy easke fan harren in perfekte hearrigens dy't hy allinnich fan syn útkarden krijt. De oare skepsels "ûngehoorzaamje" him en se sille perfoarst "stjerre" moatte. Wat de oarsprong en rassen ek binne, yn 'e himel en op ierde, dizze twa tiidwurden "ûngehoorzaamje en stjerre" sille jilde foar alle opstannige gedrach dy't net foldogge oan 'e standert dy't God ynsteld hat. De rêdende wierheid is ien, eksklusyf en ûnbestriden, om't God derfoar soarge hat om it dúdlik bleat te lizzen yn syn hillige Bibel, en yn 'e ferfolling fan syn profesijen wêryn't it ierdske ferzoeningswurk fan syn Messias Jezus foarsein wurdt. Mei al dit bewiis is net-oerienstimming mei de ferwachting en eask fan God ûnferjaanber. Sadat al dyjingen dy't "ûngehoorzaamje" "stjerre" moatte.

De natuerlike minske wurdearret de beheiningen fan syn fermogen om de tiidwurden "wolle" en "kinne" ta te passen net. Iets "wolle" is mooglik, mar "kinne" it "krije" is net needsaaklik sa. Allinnich God, en sels dan, sil krije wat hy woe. De minsklike ûnderfining is hiel oars, om't tusken "wolle" en "kinne" in protte kritearia yn it spul komme. Mar "wolle" is oanwêzich yn alle libbene geasten dy't troch God skepen binne, en dit is wat "wolle" neamd wurdt. God segenet "minsk fan goede wil", mar dejinge dy't hy as "goed" beoardielet, is allinich dat wat hy goedkart troch wat hy fereasket. De kwalifikaasje "goed" jildt foar it tiidwurd "wolle" fan elke wil. Foar Jezus Kristus wurdt de situaasje fan in fromme Joad sa útdrukt: "Ik wol" goede wurken dwaan dy't God behaagje, mar allinich "kin ik it net", of kin it net genôch dwaan. De apostel Paulus útdrukte dit prachtich yn Rom. 7:14: " *Want wy witte dat de wet geastlik is; mar ik bin fleislik, ferkocht ûnder sûnde. Want ik wit net wat ik doch. Want wat ik wol, doch ik net, mar wat ik haatsje, doch ik. As ik no doch wat ik net wol, dan wit ik dat de wet goed is. En no bin ik it net mear dy't it doch, mar sûnde wennet yn my. Ik wit dat yn my (dat is, yn myn fleis) neat goeds wennet. Willen is wat ik haw, mar it dwaan fan it goede kin ik net. Want it goede dat ik wol, doch ik net, mar it kwea dat ik net wol, doch ik. En as ik doch wat ik net wol, bin ik it net mear dy't it doch, mar sûnde wennet yn my. Dat ik fyn dizze wet yn mysels: as ik it goede dwaan wol, is it kwea oan my ferbûn.*" Want ik haw wille yn 'e wet fan God neffens de ynderlike minske; mar ik sjoch in oare wet yn myn leden, dy't striidt tsjin 'e wet fan myn geast, en my finzen nimt oan 'e wet fan 'e sûnde dy't yn myn leden is. O ellindige minske dy't ik bin! Wa sil my rêde fan it lichem fan dizze dea?... Yn dizze bewûnderbere en perfekte konstruksje fan minsklik redenearjen fertelt de Geast ús troch Paulus hoe wanhopich de situaasje fan 'e ierdske sûnder is. Mar it antwurd yn Kristus wurdt oproppen nei dit fers: " *Tank oan God troch Jezus Kristus, ús Hear!... Dat dan bin ik sels yn 'e geast de tsjinner fan 'e wet fan God, en yn it fleis de tsjinner fan 'e wet fan 'e sûnde.*" In konflikt stiet dêrom tsjinoer " *de wet fan it fleis*" en " *de wet fan 'e geast*", dat is, fan 'e wil fan 'e minsklike geast. En it is om

syn ûnmisbere help te jaan dat Jezus kaam, oan 'e iene kant, om te stjerren om de sûnden dy't ûnwillekeurich begien binne troch syn útkarden, te fersoenen, en earst, de oarspronklike sûnde dy't erfd binne fan Adam en Eva, oan 'e oare kant, troch op te wekken om har te helpen de aktive sûnde yn har lichems fan fleis te oerwinnen. Dizze help is like ûnmisber as de foarige, om't it allinnich de mooglikheid biedt om it nivo fan hilligens te berikken dat God fan 'e útkarden fereasket, sadat se profitearje fan ferjouwing yn Kristus en it ivige libben dat hy foar har wûn hat. Om dizze lear gear te fetsjen, hâld ik twa tiidwurden "oerwinne" en "libje" foar ivich of "net oerwinne" en "stjerre" yn in totale ferneatiging, wat de ienige betsjutting is fan 'e earste en twadde dea, neffens God.

Syn wil liedt de grutske man om rykdom te sammeljen om it respekt en de tsjinst te krijen fan nederige, ûnderdanige minsken; mar dizze appetit foar ierdske dingen slút him ôf fan 'e himel en syn ivige takomst. Yn dizze kategory skepsels binne alle falske religys te finen, har lieders, en ûngeastlike, profane of sekuliere minsken. Dizze kar wurdt benammen eare en befoardere yn ús Westerske maatskippijen wêryn't, hieltyd faker, allinich profesjoneel súkses earefol en ferheven wurden is. Yn grutte kloften minsken dy't harsels "kristenen" neame, stypje dizze wrâldske wearden, om't se de lessen dy't Jezus Kristus jûn hat net opmurken of begrepen hawwe. Se hawwe mar ien ding bewarre fan syn tiid op ierde: hy stoar om myn sûnde te dragen, en no is de himel foar my iepen. Wat in tragyske en ferskriklike flater! De dea fan Jezus hat yn har gedachten de hiele eask fan 'e feroaringen yn wearden dy't hy goedkart en sil tapasse yn 'e ivichheid maskearre. Elkenien dy't de les fan Kristus heard hat, wit dat profesjoneel súkses sekundêr is en dat it wichtichste is om God foarbyldich ûnderwerping te bieden yn oerienstimming mei it model dat troch Jezus fertsjintwurdige wurdt. Wat is it nut fan in model, as net om reprodusearre te wurden? It binne net leauwen of religieuze labels dy't minsken fan God skiede, it is de standert fan wat se goedkarre en ymplementearje wolle. Ik gearfetsje de saak troch te sizzen: it is de standert fan harren "wil" dy't oars is as dy fan God. Want it moat begrepen wurde dat om foar ivich mei God te libjen, it earst en foaral needsaaklik is om it mei him iens te wêzen oer it nivo fan syn wearden. Elkenien dy't himsels graach ferheffe wol, foldocht net oan syn kritearia, om't God yn Jezus de stoffige fuotten fan syn apostels wosk, en himsels sadwaande, konkreet en fleislik, de tsjinner fan syn tsjinnern makke. It is genôch om rekken te hâlden mei dit gedrach fan 'e godlike Kristus om te begripen foar wa't God syn himel slút en foar wa't hy it iepenet.

It " *tsjûgenis fan Jezus* ", of " *it leauwe fan Jezus* ", útdrukking dy't yn Iepenbiering oanhelle wurde, is net allinnich " *de geast fan profesije* " neamd yn Iepenbiering 19:10. It tsjûgenis fan Jezus is ek it tsjûgenis dat op ierde jûn wurdt troch Jezus Kristus en as sadanich foarmet it it model dat nei Jezus reprodusearre wurdt, troch Johannes en al de útkarden oant it ein fan 'e wrâld. It is itselde foar " *it leauwe fan Jezus* ", dat is, " *it leauwe* " dat tsjûge wurdt troch Jezus Kristus, troch syn ierdske wurken. Yn syn lear kaam Jezus om yn fleis en geast te sjen litten wat de útkarden wurde moatte, om yn syn ivichheid yn te gean. Dêrom giet it autentike kristlike leauwen mank mei grutte feroarings yn gedrach en begryp fan godlike dingen, om't it giet om it ymplementearjen fan in autentike **tarieding** waans doel geskiktheid is foar de himelske ivichheid. Yn Iepenbiering 19:7-8 lêze

wy: " *Lit ús bliid wêze en jubelje, en him eare jaan; want it houlik fan it Lam is kommen, en syn frou hat har klearmakke. Har waard it jûn om klaaid te wurden yn fyn linnen, skjin en wyt. Want it fyn linnen is de gerjochtichheid fan 'e hilligen.* " Yn syn symboalske bylden joech Jezus dizze konkrete tarieding de namme " *trouwklean* " fan " *it Lam* ." Om dizze les te stypjen, nim ik dit diel fan Jezus syn gelikenis presintearre yn Mattéus 22:11-14: " *De kening kaam binnen om te sjen wa't oan tafel sieten, en seach dêr in man dy't gjin trouwklean oan hie . En hy sei tsjin him: 'Freon, hoe bist hjir binnenkommen sûnder trouwklean?' De mûle fan 'e man waard stoppe."* Doe sei de kening tsjin 'e tsjinstfeinten: "Bind him hannen en fuotten, en smit him yn 'e bûtenste tsjusternis; dêr sil skriemen en knarsen fan toskten wêze. Want in protte binne roppen, mar in pear binne útkaezen. " Yn dizze lear identifisearret it "trouwklean " de útkarden en ûntmaskert de roppen. Dizze man dy't sûnder it "troukleed " ferskynt, bewearst dochs de heil fan Kristus. Dizze boadskip befêstiget it bestean fan twa soarten kristenen: de iene, de útkarden, dy't ûntfongen wurde, en de opstannigen, de roppen mar net de útkarden, dy't ôfwiisd wurde. It ferskil tusken de twa kampen leit yn 'e geastlike gefoelichheid fan minsken: dejinge dy't de easken heart en derop reagearret dy't God iepenbiere hat yn syn profetyske boadskippen, dy't yn essinsje de restauraasje fan syn learlike wierheden sûnt 1843 omfetsje, en de oare dy't dizze profetearre easken negeart of wegeret om har oan te passen.

Tusken de útkarden en de fallen makket it ferskil de standert fan frije "wil". De útkarden wifkje net om har erfde geastlike erfgoed en har karakterdefekten yn twifel te lûken, as it nedich wurdt en as it bibelsk en godlik rjochtfeardige is; dit fereasket yngeande stúdzje en ûndersyk. De fallen, troch luiheid of ûnrjochtfeardige geastlike eangst, hâlde leaver fêst oan it erfgoed dat se ieuwenlang ûntfongen en praktisearre hawwe; se falle yn 'e fal fan konservatisme. Spitigernôch foar harren hinget it leauwe boppe alles ôf fan " *yntelliginsje* ", it meast basale: it ynstinkt fan selsbehâld dat God sels oan bisten joech. Dit is wer in lear dy't Jezus jûn hat yn syn gelikenis fan 'e talinten. De goddeleaze, ferkeard ynskatte, ferberget it ûntfongen talint en hâldt it sa't hy it ûntfongen hat. Yn tsjinstelling, de sillige útkarden lit it frucht drage.

It wiene de ingels stjoerd troch God dy't de berte fan 'e ferwachte messias oankundigen oan hoeders dy't oer harren keppels waakten. Dizze godlike kar waard rjochtfeardige fanwegen de rol dy't de messias spile, dy't sels kaam, as in trouwe hoeder dy't syn minsklike skiep weidzje soe. De boadskip fan 'e ingels sei yn Lukas 2:14: " *Eare oan God yn 'e heechsten, en frede op ierde foar minsken fan goede wil* ." Dit is de bibelske ferzje fan Vigouroux, goed oerset út it Gryksk. Dus foar God binne der minsken fan " *goede wil* ", dejingen dy't syn godlike persoan en syn wetten "goed" fine, en minsken fan "minne wil", dy't neat noflik fine yn it folgjen fan him. En tink derom dat yn 'e himel dizze situaasje de himelske ingels al yn twa kampen ferdielt hat, ien foar God, de oare foar Satan. Ik kin jo dizze fraach al sjen stelle: Mar hoe kinne wy dizze hiel ferskillende karren en gedrach ferklearje? It antwurd leit yn it wurd "frijheid". Mar om it better te begripen, litte wy weromgean nei it ûndersyk fan 'e aard fan God. Foardat wy frije tsjinhingers meitsje, libbet hy allinnich. En yn dizze ivige iensumens hat it wurd "tiid" gjin betsjutting. It sil allinnich betsjutting krije as hy, foar syn eagen,

libbene en frije skepsels skept, want bestemd om te testen en te sieven, sil de tiid foar har teld wurde, en foar de rebellen, ôfteld. Dit sil noch wierder wêze op ierde, as sûnde bestraft wurdt mei de dea fan minsken: it byld fan 'e sân rêch krijt dan syn folsleine betsjutting en nut, want dizze tiid tusken berte en dea, op in sichtbere en konkrete manier, streamt de tiid fan it libben lykas it sân yn 'e sân rêch. Alle skepsels dy't troch God skepen binne, binne begiftigd mei de yntelliginsje dy't har mooglik makket om de foar- en neidielen te weagjen, as se te krijen hawwe mei de problemen dy't oan har refleksje foarlein wurde. It foarbyld fan 'e ingels is iepenbierjend, om't se har net fuortplantsje en dêrom har kar net taskriuwe kinne oan in erflike jefte. It is dêrom dúdlik it gebrûk fan har frije yntelliginsje dat guon laat hat ta hearrigens en leafde foar God, en oaren ta opstân en de ferwachting fan in útroeging sa rjochtfeardige as nedich is, foar de ivige frede dy't sil folgje op 'e tiid fan universele beproeving.

Op Ierde giet genetyske erfskip benammen oer fysike aspekten. Karakterneigingen kinne troch âlden oerdroegen wurde, mar minsklike yntelliginsje bliuwt master fan syn keuzes. Sa fynt God soms wier leauwe yn 'e bern fan in frij tinkend ateïstysk pear. Wêr komt dit leauwe wei, yn dit gefal? Fan 'e persoanlike yntelliginsje fan it bern yn wa't it ynstinkt fan selsbehâld en tankberens foar God of de neiste perfekt funksjonearje. It is wier genôch om de leafde fan God te ûntdekkjen dy't manifestearre is yn 'e ferzoenende dea fan Jezus Kristus, om him folgje te wollen en ivich yn syn selskip te libjen. Fansels is it skepsel dat allinich wille fynt yn it boppe oaren útstean net yn steat om dit langstme fan 'e útkarden te belibjen, en dit ûnfermogen diskwalifisearret him fan 'e himelske ropping; dit wie de tragedysje fan 'e duvel en al dyjingen dy't him folgen. De himel en syn ivige lok binne foar har sletten, om't se it "*troukleed* " net draacht, de geast fan "*goede wil* " dy't ûnderwerping oan 'e rjochtfeardige easken fan God befoarderet.

Nijs oan 'e ein fan july 2022: fan de iene oaljeskok nei de oare

Under de jonge minsken dy't oan 'e macht kommen binne yn 'e regearing en media, tefolle yn tsjinst fan 'e earsten, binne mar in pear âld genôch om de earste oaljeskok meimakke te hawwen dy't Frankryk yn 1973 te lijen hie. It wie it gefolch fan 'e dekolonisearre Arabyske lannen dy't de totale kontrôle oer it oaljebehear oernamen. Yn ien moanne tiid stegen de oaljeprizen mei 40%, wêrtroch net allinich de Arabyske lannen, mar ek de Feriene Steaten, in tige grutte oaljeprodusint, ferrike waarden. Dizze tanimming hie in domino-effekt op alle hannel en yndustry. It wie in drege tiid foar de Frânsen om der trochhinne te kommen, mar nei ferrin fan tiid waard de swierrichheid ferslokt en oerwûn. Mar dit jier waard markearre as it earste jier wêryn't de begrutting fan Frankryk in tekoart hie en it begon te lienen en dêrtroch yn 'e skulden te kommen.

Sûnt 1973 is dizze skuld elk jier tanommen. De wrâldwide hannelsbetingsten dy't troch de FS oplein binne, binne hieltyd minder geunstich west foar rike lannen; Frankryk bliuwt ien fan harren nettsjinsteande in hegere sosjale kosten as earne oars. De merkeconomy elimineert belastingen dy't

fêststeld binne tusken lannen mei ferskillende rykdomsnivo's. De konkurrinsje is dan rûch; as it oanbod leger is as de fraach, geane de prizen omheech, om't der gjin rem is op gierigens yn it systeem dat yn it Westen fêstige is. Syn dominaasje, stipe troch de FS, wurdt oplein oan hast elk lân yn 'e wrâld, folslein ôfhinklik fan 'e regels dy't steld binne troch it oerwinnende lân fan 'e Twadde Wrâldoarloch. Sels it kommunistyske Ruslân akseptearret dizze regel úteinlik troch it dûbele eksterne kapitalistyske en ynterne kommunistyske systeem oan te nimmen. It fersleine Japan bûcht foar de rjochtline, en Ruslân falt om 1990 hinne yn ekonomyske ruïne. De FS triomfearret, en Sina nimt de produksje fan 'e Westerske wrâld oer ta neidiel fan arbeiders yn Westerske lannen. Dit is de lokkige tiid fan kapitalisten en ynvestearders dy't enoarme winsten meitsje troch de ferhuzing fan produksje nei Sina, dat hieltyd ryker en hieltyd ûnûntkomberder en eksklusyfer wurdt. Dit is oant it punt dat yn 'e Feriene Steaten de ynterne merk begjint te lijen ûnder dizze bûtengewoane Sineeske konkurrinsje. Sa begûnen de Feriene Steaten te frezen foar Sineeske konkurrinsje, dy't se sels oanmoedige troch har yngong yn 'e WTO (Wrâldhannelsorganisaasje) te stypjen. De Feriene Steaten, de oanstjoerers fan ideeën, binne ek altyd de earsten dy't de skealike gefolgen fan har besluten ûntdekke. Jeropa folget altyd, mei in hieltyd koartere fertraging, deselde ûnderfiningen as dy fan 'e Feriene Steaten. Jeropa waard ferliede troch it kapitalistyske rezjym troch de fruchten fan rykdom te sjen dy't yn Dútslân berne waarden, dat ûnder de politike en ekonomyske ynfloed fan 'e Feriene Steaten bleau. Frankryk, tige sterk kommunistysk nei de Wrâldoarloch, glide op syn beurt nei kapitalistysk liberalisme en ek dêr, mandaat nei mandaat, einige it liberale sosjalisme mei it oplein fan himsels ta neidiel fan 'e Kommunistyske Partij, dy't yn 2022 mar in skaad fan himsels is. Nei ferskate wikselingen tusken de liberale sosjalistyske lofterkant en de like liberale saaklike rjochterkant, einige de Frânsen mei it ôfwizen fan dizze twa machtige politike partijen dy't yn har eagen alle legitimititeit ferlearen; en net sûnder reden. Tidens dizze wikselingen waard Frankryk ferkocht, útelkoar helle en konsumearre troch ynvestearders ferspraat oer de hiele wrâld. Us lieder ferjitte dat it liende jild allinich jild bringt foar de lieners dy't har winsten werombringe nei har eigen wenplak, dat is, nei alle lannen op ierde dêr't se wenje. Oare lieningen dy't tsjin woekertariven pleatst wurde troch Amerikaanske pensjoenfûnsen bringe weelderige winsten op dy't de pensjoenen fan Amerikaanske arbeiders finansiere. En de bedriuwen dy't dizze lieningen akseptearren, herstelden har faak net. Ferfallen ferkochten de pensjoenfûnsen se troch oan de heechste bidders, bûtenlânsk of, minder faak, Frânsk. De bedriuwen waarden sadwaande hieltyd frjemder en minder en minder suver Frânsk. It wie yn dizze al enoarm skuldige steat dat Frankryk ûnder de dominaasje pleatst waard fan in jonge man dy't profitearre fan it feit dat hy yn 'e twadde runde fan' e ferkiezings siet tsjin it Frânske Nasjonaal Front, dat de liberale partijen jierrenlang ûnfermindere wurke hiene om te demonisearjen. Safolle sels dat, mei de yn it bûtenlân berne kiezers dy't yn tanimmende oantallen stimden, dizze nasjonalistyske partij elke kâns ferlear om macht te krijen. En om dit dúdlik te meitsjen, reprodusearre de Skeppergod yn 2022 deselde situaasje as yn 2017. Mei dit getal 17 waard it jier ûnder it teken fan godlik oardiel pleatst. En de oankomst oan 'e macht fan dizze

jonge man sûnder echte libbensûnderfining makke Frankryk ree foar it minste, net it bêste. Ieuwenlang is Frankryk yn Gods sicht west; syn opienfolgjende stipe foar de pauselike Roomsk-Katolike religy en dêrnei foar frijtinkend ateïsme, hawwe it ta syn wichtichste doelwyt makke, nei de stêd Rome dêr't it pausdom fêstige is.

De nije jonge presidint wie in finansier yn 'e Rothschild bank, dat wol sizze as hy de Jeropeeske stânpunten diele kin dy't folslein rjochte binne troch de Jeropeeske Kommisje dy't harsels yn tsjinst stelde fan 'e grutte Jeropeeske en wrâldwide finansiers. Want meitsje gjin flater, Jeropa is net makke foar it lok fan 'e minsken, mar allinich om kommersjele en finansjele útwikselingen te befoarderjen oer alle gebieten fan 'e ferienige lannen. De Jeropeeske deputearren, lykas yn ús 5e ^{Republyk}, binne der allinich om te tsjinjen as demokratyske alibi om de diktatuer fan 'e grutte finansjele belangen te maskeren dy't de iennigen binne dy't profitearje fan dizze EU. En om te profitearjen, profitearje se, en hawwe de offshoring sterk oanmoedige dy't ús yndustriële banen yn Frankryk ferneatige hat, benammen om't de hannel like tefreden is mei it ferkeapjen fan wat ymportearre wurdt as wat lokaal produsearre wurdt, op Frânske boaiem. Dit ferklearret it hjoeddeistige wurkleazenssifer dat, nei't it tige heech wie tidens de opsluting fanwegen Covid-19, mei it herstel ôfnaam is. Spitigernôch sil dizze observaasje gau ferneatige wurde troch de ruïne dy't feroarsake is troch de sanksjes dy't oplein binne tsjin Ruslân sûnt syn agresje tsjin Oekraïne. Yn syn fjild lit de Russyske presidint in formidabele yntelliginsje sjen, kalm en omtinken, hy docht wat hy oankundiget, seit wat hy dwaan sil, en lûkt de gefolgen fan 'e sanksjes; en hy kundiget oan dat de Westerske maatregels dy't tsjin him nommen binne, averechts wurkje sille op 'e minsken fan dizze lannen; en de feiten bewize dat hy 100% gelyk hat. Fongen yn har eigen fal, beskuldigje de Westerske media de Russyske presidint fan ôfpersing. Mar binne har sanksjes net ôfpersing tsjin Ruslân? Binne har wapenleveringen oan syn fijân net deadliker as ôfpersing? Ik bin my bewust dat myn stânpunt ûnakseptabel en sels ûndraachlik is foar minsken dy't besletten hawwe dat se gelyk hiene om te hanneljen sa't se diene. Mar ik wit dat dizze besluten it ienige doel hawwe om har godlike straf ta te rieden, wêrfan it ynstrumint de moarddiedige lilken fan Ruslân en syn moslimbûnsgenoaten sil wêze.

Foardat de Jeropeeske lannen dat dwaan koenen, fermindere de Russyske lieder syn gasleveringen drastysk, wêrtroch't panyk ûnder harren ûntstie. Mei de foarseine gefolgen dy't katastrofaal wiene, telt Europa syn freonen ûnder de minsken en ûntdekt dat Ruslân, fier fan isolearre te wêzen sa't it woe, stipe wurdt troch alle lannen fan it Easten, en dat it eins Europa is dat himsels isolearre fynt mei de Feriene Steaten en Austraalje. It fynt himsels tsjin de eardere kolonisearre Afrikaanske lannen, moslimlannen, Yndia en Sina, lykas ek guon Midden- en Súd-Amerikaanske lannen. Folslein ôfhinklik fan ymportearre enerzjy, ûntdekt Europa syn swakke punt en siket wanhopich leveransiers om Ruslân te ferfangen. En om it te ferneatigjen, keart it him ta produsearjende lannen dy't noch minder respektabel binne as Ruslân; dit is net de lêste kear dat it ynkoherinte en paradoksale besluten nommen hat. Oplossingen besteane, mar se sille ekstreem djoer wêze en in lange tiid duorje om út te fieren. De tiid rint op, om't de Russyske gasôfslúting it oere fan problemen ynienen tichterby brocht hat.

Sjarmekampanjes wurde besocht, mar âlde haat sil se ta mislearring liede, en foar de Europeanen sille enoarme finansjele en ekonomyske swierrichheden har soarchleaze, woltierige libben folslein ûndermynje. Dúdlik falt de godlike flok benammen op Jeropa. En oer de hiele wrâld binne oanhingers fan 'e twa wichtichste tsjinoerstelde kampen oan it wergroepearjen. Tagelyk wurdt de bedriging fan kearnwapens oanhelle troch Ruslân, mar ek troch Noard-Korea, dat net bang is om Amearika iepenlik te bedriigjen. Sina, dat fan doel is it eilân Taiwan werom te winnen, riskearret Amerikaanske yntervinsje. Potinsjele brânpunten ûntsteane oeral.

En dizze weroplibbing is allinnich de útdrukking fan 'e rjochtfeardige lilken fan 'e Almachtige Hear God Jezus Kristus, mar tydlik fermindere en ferswakke tidens syn ierdske tsjinst. Ek is de tiid fan 'e krusige Kristus, bloedend, oan syn krús nagele, foarby. Sûnt syn apostels him seagen, opstien en tige libbendich, en út 'e himel, holp hy doe syn wiere tsjinstfeinten, stipe har yn it marteldom. Hy joech it Westen in lange tiid fan frede dy't allinnich brûkt waard om syn gierige en sensuele wearden te fersterkjen ta skea fan it leauwen yn him. De minachting dêr't hy yn hâlden wurdt rjochtfeardiget syn godlike lilken, mar op dit oere is it net syn ferskinning dy't skriklik is, it binne syn wurden sitearre yn Iepenbiering 9:13: "*En de fjouwer ingels waarden loslitten, dy't ree wiene foar in oere, en in dei, en in moanne, en in jier, om in tredde fan 'e minsken te deadzjen.*" » Mar it oankundigjen fan 'e oarloch en syn mannichte deaden is nutteloos as wy dizze oankundiging net keppele oan in spesifike oarsaak. Dit is te mear it gefal om't de feiten wurde opmurken troch in protte tiidgenoaten dy't net needsaaklik religieus binne. It foardiel dat ik boppe harren haw, is om oan te wizen dat dit drama, dat ûnder de titel "*seisde trompet*" falt, syn rjochtfeardiging fynt foar de foltôging fan 'e "*earste*" fan dizze "*seis trompetten*". En dizze "*earste trompet*" waard folbrocht troch de ferskate ynvaazjes fan Jeropa dy't it yn syn noardlike diel pleatsten, nei fjoer en bloed tusken 375 en it begjin fan 'e 5e ^{iuw}. En dêr, in ferrassing moat opmurken wurde, wiene de wrede en bloeddorstige Hunnen dy't kamen om de folken fan sintraal Jeropa te terrorisearjen al op it lân fan Oekraïne. Dit leit in ferbining tusken de "*earste*" en de "*seisde trompet*". As se yn 'e "*earste*" persoanlik hannelen tsjin it ûntrou Jeropa, lûke se yn 'e "*seisde*" Russyske lilken op Jeropa dy't it mei noch mear macht ferneatigje sil. De oarsaak fan dizze ferneatigjende pleagen is te finen op 7 maart 321, de datum dat de hillige godlike sabbat ferfongen waard troch ús hjoeddeiske snein, doe ûnder de namme "dei fan 'e sinne" oanbea troch keizer Konstantyn I ' dy't it dekreet befelde dat dizze feroaring útjûn. Hy festige him yn 330 yn Konstantinopel yn it Easten fan Jeropa. En it wie it noarden fan dizze eastlike sône dat de Hunnen nei 375 wreed ferwoaste. Syn assosjaasje fan Kristus mei syn sinnegod waard sjoen as in kristlike bekearing; mar it wie net de wierheid fan Kristus dy't hy keas om te earjen; syn kar foel op syn heidenske sinne-"god" dy't yn it Romeinsk Latyn de "Sol Invictus" neamd waard, dat is de "Unferovere Sinne" dy't hy subtyl de kristenen fan it ryk oanbidde liet, troch syn dekreet dat it oplein as in dei fan wyklikse rêst. Mar foar God wie it it begjin fan in fernedering dy't de skuldigen betelje moasten mei flokken dy't seis kear op rige, tusken 7 maart 321 en 24 febrewaris 2022-2028, de Jeropeeske kristenen ûntreinige troch de rêst dy't oan

dizze heidenske god wijd wie, soene reitsje. De sechsde kear is krekt begûn op 22 febrewaris 2022 út Oekraïne. Boppedat, yn dizze " *sechste trompet* ", neffens Dan. 11:40 oant 45, binne de Arabyske folken, plonderders fan ropping, yn aksje efter it Russyske leger. Op dizze manier ferskynt de " *sechste trompet* " as in fernijing fan 'e " *earste* " mei ferskriklik wichtiger nukleêre skea en de dielname fan 'e âlde Hunnen. En dit is ekstreem wichtich om te begripen: op it momint fan 'e Hynvaazjes bewearde de ferneamde Attila dat hy hannele op Gods befele; wat him de bynamme "Attila, de pleach fan God" oplevere. Ik tink hjir oan syn ferskriklike motto: "Wêr't myn hynder hinne giet, groeit it gers net wer." Nei de "sechste" en syn nukleêre fjoer, "sil it gers ek net wer groeie." Sûnt myn ûntsiferjen fan 'e " *trompetten* " fan Iepenbiering, om 1982 hinne, haw ik oantoane kinnen dat hy yndie troch God opdracht krige om Jeropa te ferwoastjen mei de fertsjinne titel fan "pleach fan God". En de parallel dy't lutsen wurdt mei de " *sechste trompet* " makket it in " *sechste* " "pleach fan God" dy't dizze kear rêst op it Oekraynske en Russyske "barbaars" en op harren liederen en bûnsgenoaten. Mar waans effekten dizze kear op it nivo fan hiel Europa en de rest fan 'e wrâld binne.

It is dêrom needsaaklik om de keatling fan skuld fêst te stellen en te identifisearjen dy't de Jeropeeske folken nei it minste liede sil; yn " **oarsaak** ": " **sûnde** ", lykas Dan. 8:12 ús lit begripe: " *It leger waard oerlevere mei it offer* (himelsk prysterskip fan Kristus) *ivich, fanwegen sûnde ; de hoarn smiet de wierheid del, en slagge yn syn ûndernimmingen .* " " **Fanwegen de sûnde** " fan 321, waard " *it leger fan 'e hilligen* " oerlevere oan it Romeinske pauselike rezjym, " *de hoarn* ", yn 538. It begon allegear op 7 maart 321, doe't keizer Konstantyn I by dekreet de oertreding fan it fjirde fan 'e tsien geboaden fan God ^{fêststelde} oangeande de rest fan 'e sânde-deis sabbat; wat hjoed de dei Jezus Kristus liedt om, nei fiif foargeande pleagen, it konflikt tusken Oekraïne en Ruslân yn ús lêste tiidrek te organisearjen. Hy organisearre de ûnôfhinklikens fan Oekraïne yn 1991, en yn 2022, har fersyk om mei te dwaan oan 'e NATO, wat Ruslân beskôge as in ûnakseptabele hanneling fan ferrie. Oarloch bruts út, Ruslân kaam Oekraynske boaiem yn. De oprop fan Oekraïne om help fan Jeropeanen brocht de EU yn it konflikt, en Ruslân soe úteinlik Jeropa ferneatigje, holpen troch de moslimfolken fan it Easten en de Arabyske en Afrikaanske moslimfolken. Neffens Dan. 11:44 waard Ruslân doe ferneatige troch nukleêr fjoer stjoerd troch de Feriene Steaten. De ierde waard doe ferwoaste troch meardere nukleêre ferneatigingen lokalisearre op grutte stedske sintra en militarisearre sônes. Yn oerienstimming mei Kristus syn oankundiging: " *in tredde* (symboalysk, mar wierskynlik folle mear) *fan 'e minskheid* " waard " *deade troch it fjoer en swevel* " fan atoomwapens. Unbeskerme troch God ferneatigen de oare heidenske folken inoar. De oerlibbenen wiene ree foar de lêste ierdske test fan it leauwe. Hiel logysk, nei't se de " **oarsaak** " west hiene fan 'e straffen fan " **seis trompetten** ", sil it basearre wêze op 'e ferhearliking fan 'e " **hillige sabbat fan God** " waans gloarje rêst op it tsjûgenis fan trou fan syn útkarde hilligen; trou oant it punt fan it akseptearjen fan it risiko fan 'e dea dat op har sil weagje. As lêste rêdmiddel sil Jezus Kristus ferskine om har te befrijen fan 'e dea dy't troch de opstannige oerlibbenen ferkundige is. En nei harren opname nei it keninkryk fan 'e himel, op ierde, sille de opstannige oerlibbenen harsels útroege yn in wraaksuchtige

ferliking fan rekkens. Ik moat jimme nochris herinnerje: want God, yn tsjinstelling ta minsklike konvinsjes, is it doelwyt fan syn lilken net allinnich militêr; it is ek boargerlik, om't alle libbene minsklike wêzens ferantwurdig moatte ôflizze foar harren gedrach tsjin him en syn godlike hillige wetten. Dit is wat dizze Tredde en lêste Wrâldoarloch ûnderskiedt fan foargeande, wêryn't minsklike konvinsjes hearsken en mear of minder erkend en respektarre waarden.

Hiel betiid haw ik it progressive en stadichoan yntinsive karakter fan 'e opienfolgingen fan 'e " *sân trompetten* " fan 'e Apokalyps opmurken; dingen dy't tsjûge fan 'e wiisheid fan God:

Earste trompet : tusken 321 en 538 waard kristlik Jeropa, nei't it skuldich wurden wie, oanfallen troch heidenske ferfolgers fan **bûten** : de Barbaren út it Easten, in strategy dy't ik sa yllustrearje: Jeropa "---

Twadde trompet : yn 538 waard it pauselike rezjym oprjochte; it ferfolge, om har te bekearen, de heidenske folken **bûten** : tusken 700 en 1200, de Dútsers en de moslims. Yllustraasje: Europa --- »

Tredde Trompet : Tusken de 12e ^{en} 18e ^{iuw} : It pauselike rezjym ferfolget Jeropeeske herfoarme kristenen; de agresje is **nei binnen rjochte** binnen Jeropa. Yllustraasje: Jeropa "---" Jeropa.

Fjirde Trompet : Tusken 1789 en 1798: God ferneatiget de macht fan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym. Ein fan kristlike religieuze agresje.

Fyfde trompet : nei de test fan it leauwen dy't yn 'e Feriene Steaten yn 1843 en 1844 ûnderfûn waard, waard de protestantske religy, erfgenamt fan 'e Romeinske sneinsrêst, troch Jezus Kristus oan 'e duvel oerlevere.

Seisde Trompet : Fan 24 febrewaris 2022 ôf is it noch altyd skuldige, ûntrouwe katolike Europa ûnderwurpen oan dielde ferneatiging; syn agressors komme út it Easten en it Suden. Dit is de lêste "warskôging" jûn troch God.

Sânde Trompet : Nei it ein fan 'e tiid fan yndividuele en kollektive genede komt Jezus Kristus werom om syn útkarden te rêden en alle ierdske en himelske rebellen te ferneatigjen, útsein Satan, want hy moat "tûzen jier" finzen bliuwe op 'e ferlitten ierde, foardat hy mei alle oare opstiene rebellen ferneatige wurdt om de straf fan 'e " *twadde dea* " te lijen yn 'e " *mar fan fjoer* "; it fulkanyske fjoer of ûndergrûnske magma ferspriedt him oer de hiele ierde.

Wy kinne sa de ûntwikkeling folgje fan 'e agressiviteit fan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym, dat, noch net identifisearre as diabolysk op it momint fan 'e " *twadde trompet* ", frjemde heidenske folken oanfalt om har mei geweld te bekearen; eat dat God noait befel hat. Dan, op it momint fan 'e " *tredde trompet* ", wêrby't syn satanyske aard offisjeel feroardiele is troch de Dútske muonts-learaar Maarten Luther, is syn agresje rjochte tsjin dejingen dy't it ûntmaskerje: de protestantske herfoarmers. Mar ûnder dizzen, neffens Dan. 11:34, bewapenje de meast " *hypokrityske* " *harsels en slaan werom*. Nei de aksje fan 'e " *fjirde trompet* ", de Frânske Revolúsje, wurdt de tuskenheakjes oangeande it katolike leauwe sletten. Op it momint fan 'e " *fyfde trompet* " sil Gods nije doelwyt it protestantske leauwe wêze, waans Reformaasje net foltôge is; it is mar foar in part bleaun, en God is net tefreden mei wat mar foar in part is; hy easke altyd, úteinlik, perfeksje. Dêrom lit it siften basearre op Amerikaanske Advintistyske beproevingen it ta om

dejingen dy't út 'e beproevingsen fallen binne oan 'e duvel oer te jaan en tagelyk de Reformaasje te foltôgjen en te foltôgjen troch it Sândedeis Adventistyske leauwe. Want dizze namme allinnich vat de twa wierheden gear dy't ferachte wurde troch it protestantske leauwe, erfgenamt fan 'e Romeinske sneinsrêst: de belangstelling foar de profetyske oankundiging fan 'e glorieuze weromkomst fan ús Hear Jezus Kristus, en de hilliging dy't yn 'e praktyk brocht wurdt foar syn hillige sândedeis sabbat, dy't de grutte rêst fan it sânde millennium foarseit dy't hy wûn hat, troch syn ferzoenende dea, allinich foar syn útkarden leauwigen.

Op it momint fan 'e "*sechste trompet*" op 24 febrewaris 2022 binne de Westerske katolike, protestantske en Adventistyske religys, om ferskillende of mienskiplike redenen, allegear troch God ôfwiid en dêrom oerlevere oan 'e duvel en syn demoanen. No't de ûnfolsleinens fan har leauwen opmurken is, is alles wat God oerbliuwt om har oan te sprekken mei in lêste swiere warskôging dy't, op gruttere skaal, de foarm oannimt fan 'e "*earste trompet*": Barbarisme fan alle oarsprong komt werom om West-Europa te reitsjen, markearre troch de sûnde dy't Rome begien hat; syn heidske dei is kommen om de sabbat te ferfangen dy't hillige is troch de almachtige skepper God. Bekearing en de frucht fan bekearing binne no; op it momint fan 'e "*sânde trompet*", it sil grif te let wêze.

Elke wike befoarderet de Frânske nasjonale televyzje religieuze earetsjinst dy't beoefene wurdt op wat it katolisisme neamd hat: "de Hearedei", dat is de oersetting fan it wurd "snein", de Frânske ferzje fan 'e Latynske namme: "dies dominica". Sa presintearre, wa soe dizze Hear derfan fermoedzje kinne dat er de duvel is? Want sûnt 1843 hat de wiere Heare God, Jezus Kristus, allinich de sneon-earetsjinst akseptearre dy't erfd is fan 'e praktyk dy't oan 'e Joaden oplein is. Ek herinner ik my hjir oan dat dizze "Hearedei" allinich de dei wie wêrop Jezus, foar it earst nei syn begraffenis, opstien ferskynde oan syn apostels en learlingen. In begjin fan 'e wike om it begjin fan in ferbûn te markearjen, it nije, en neat oars. Boppedat skepte God op 'e earste dei fan 'e wike fan 'e ierdske skepping de ierde en it prinsipe fan "*skieding*" tusken "*ljocht en tsjuster*"; sadat dizze "*earste dei*" ferbûn is mei "*tsjuster*", yn absolute tsjinstelling ta de sabbat fan 'e "*sânde dei*", dy't, **hillige troch God**, it byld is fan "*ljocht*" en fan perfekte "*hilligens*". De perfekte hilliging fan 'e hilligen is dêrom ferbûn mei de hilliging fan 'e rêst fan 'e sânde dei yn in perfekte logika fan it likegoed perfekte rêdingsprojekt dat troch God betocht is. Hy dy't syn hiele siel oan syn Skepper jout, sjocht gjin ûnoerwinlike swierrichheid yn it oanpassen fan syn libben oan 'e easken fan syn God. Dêrom tsjûgje dejingen dy't dizze oanpassing wegerje en tsjin harsels dat se wegerje om by him te hearren, lichem en geast, hiele siel.

Omdat dit ûnderwerp in kwestje fan leauwe is, gean ik hjir yn op it probleem fan it klimaat dat hieltyd hjitter wurdt. De ûnleauwige of ûnleauwige heidenen hawwe harren ferklearring fûn: fersmoarging produsearre troch de minske. Sûnder it bestean fan dizze fersmoarging te ûntkennen, herinner ik my dat twatûzen jier lyn, op in boat mei syn apostels dy't it feit tsjûge wiene, Jezus de stoarm dy't har bedrige, stoppe; op syn befele kalmearre it fuortendaliks. Sûnder dit oare foarbyld te ferjitten, dat fan 'e profeet Elia, dy't de rein werombringe liet troch syn wurd doe't it God behaagde om dat te dwaan, neffens 1 Keningen 17:1: "*Elia de Tisby, út 'e ynwenners fan Gilead, sei tsjin Achab: Sa wier as de Heare*

libbet, de God fan Israel, foar wa't ik stean, der sil dizze jierren gjin dauwe noch rein wêze, útsein op myn wurd... » /1 Keningen 18:44: « De sânde kear sei er: Sjoch, in lyts wolkje komt op út 'e see, lykas de palm fan in minskehân. En Elia sei: Gean omheech en sis tsjin Achab: Meitsje jim klear en gean del, dat de rein jimme net tsjinhâldt. » Hoe ûnnoflik it ek is, it klimaat wurdt oplein troch God, as in pleach dy't de folken treft dy't er straft en dy't er ree makket om te ferneatigjen. Is God net de Skepper fan dizze natuer wêryn't wy evoluearje? Is dizze natuer, dy't er kontrolearret troch syn wurd en syn gedachte, sûnder hokker gjin fulkaan útbarst, gjin wyn begjint te waaïen yn ien of oare rjochting, net yn syn hannen, sadat er it ta formidabele wapens meitsje kin? Wa hâldt de foardielige of ferneatigjende rein tsjin of stjoert dy as net hy? As se earne oars sykje nei de oarsaken fan 'e waarnommen ferskynsels, skriuwe ûnleauwigen de situaasje ta oan in stadige wrâldwide opwaarming feroarsake troch de opgarjen fan koalstofdioksideproduksje troch minsken. Mar tsjin dizze teory set God him yn tsjin it ferline histoaryske tsjûgenis wêryn't, sûnder fersmoargjende technology, perioaden fan grutte hjitte op ierde meimakke waarden. En tichter by ús, hoe kinne wy it hommelse jier fan droechte ferklearje dat allinich it jier 1976 markearre? En dêrnei gie it klimaat werom nei normaal oant ús 2020's. En om alle twifel oer dit ûnderwerp fuort te nimmen, herinner ik my dat yn Iepenbiering 16:8-9, " de fjirde fan 'e sân lêste pleagen fan God " de " sinne " sil oangean en God fertelt ús dat hy yn dizze kontekst syn hjitte sil yntinsivearje. Hy sil net allinich hjitte, mar dan sil hy fleis deadlik " **ferbaarne** ": " De fjirde geat syn skaal út op 'e sinne, en it waard macht jûn om minsken mei fjoer te **ferbaarne** ; en minsken waarden **ferbaarnd** troch grutte hjitte, **en se lasterden de namme fan 'e God dy't autoriteit hat oer dizze pleagen** , en se hawwe har net bekeare om him eare te jaan ." Tink derom dat yn dizze kontekst de ûnleauwige rebellen witte wa't de sinne hearrich is. Lykas de " seis trompetten " foar har, " binne de sân lêste pleagen fan God " stadichoan yntinsiver lykas dy't hy foar it âlde ferbûn profetearre hie yn Lev. 26:18, of de útdrukking " sân kear mear " dy't de pleagen skiedt, bewiist it, om't wy it fine yn fersen 21, 24, 28: " As jo, nettsjinsteande dit, net nei my harkje, sil ik jo **sân kear mear straffe foar jo sûnden** . "Yn feite, it getal " sân " wiist de hilliging fan God oan en dêrom de sabbatsrêst dy't hy oan 'e sânde dei taheakke, om't hy de dei fan syn oerwinning oer al syn fijannen profetearret; dizze sânde dei profetearret it sânde millennium fan syn grutte himelske rêst diel mei syn ferlosten, syn trouwe útkarden. Sa efter dit getal " sân " is de Geast God dy't syn sabbats " **hillige** " hat en dy't syn oertreding straft. En de oertreding fan 'e hillige godlike sabbats wie al yn it âlde ferbûn oan 'e oarder, lykas dizze fersen 34 en 35 fan Lev.26 bewize: " **Dan sil it lân genietsje fan syn sabbats** , salang't it wyld leit en jimme yn it lân fan jimme fijannen binne; **dan sil it lân rêste en genietsje fan syn sabbats** . Salang't it wyld leit, **sil it de rêst hawwe dy't it net hie yn jimme sabbats** , wylst jimme it bewennen." "Ik haw it al earder sein, mar ik sil it hjir werhelje: as wy in oarsaak fine moatte foar in echte opwaarming fan 'e lofttemperatuer fan 'e ierde, dan is dat mear yn 'e 2.100 kearnesploazjes dy't sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch yn testen útfierd binne as yn 'e koalstofdiokside-útstjit fan ús auto's en ús moderne yndustry. Benammen om't koalstofdiokside troch de griene blêden fan 'e beammen dy't it

konsumearje yn soerstof omset wurdt en it sa transformearret foar ús grutste behoeften. En hoewol tige beheind yn oerflak, binne der noch in protte bosken op ierde."

Oangeande misleidende aksjes, sitearje ik dizze religieuze hoax dy't basearre is op it pleatsen fan in krús op alle grêven fan Westerlingen. Ik moat jo ek herinnerje, mar neffens Ezechiël 14 moatte de útkarden dy't troch Jezus Kristus rêden binne op it nivo fan " *Noach, Daniël en Job* " wêze. Dizze boadskip moat in ein meitsje oan in mannichte yllúzjes en falske hope; falsk om't se ûnbegrûn binne en folslein tsjinsprutsen wurde troch dizze tekst fan Ezechiël 14:13-14; 15-16; 17-18: " *Minskebern, as in folk tsjin My sûndiget troch ûntrou te begaan, en Ik myn hân der tsjin útstrek, en foar har de stêf fan brea brekke, en in hongersneed derop stjoere, en minske en bist derút útsnije, en **dizze trije mannen, Noach, Daniël en Job** , wiene yn har midden; **sy soene har sielen rêde troch har rjochtfeardigens, seit de Heare YaHWéH** . As Ik wylde bisten troch it lân lûke litte soe en it útputte, en it in woastenije wurde soe, dêr't nimmen trochhinne koe fanwegen harren, en **dizze trije mannen wiene deryn** , sa wier as Ik libje, seit de Heare Heare, **se soene noch soannen noch dochters rêde** , **mar se soene allinnich rêden wurde** , en it lân soe in woastenije wurde . Of as Ik in swurd tsjin dat lân bringe soe en sizze: 'Lit in swurd troch it lân lûke,' en minske en bist derút útsnije soe, en dizze trije mannen wiene deryn, sa wier as Ik libje, seit de Heare Heare, **se soene noch soannen noch dochters rêde** , **mar se soene allinnich rêden wurde** . "* En dizze boadskip wurdt trije kear werhelle, en iepenbieret it belang dêrfan foar God en Syn útkarden folk fan 'e lêste dagen. Want yndied, de ûnderfiningen fan dizze trije mannen binne kritearia dy't God fereasket fan Syn lêste útkarden folk:

Noach: trou op it momint fan skieding foar de útrûging fan 'e minskheid.

Daniël: It tsjûgenis fan 'e Geast fan Profesjy.

Job: It slachtoffer fan tsjûgenis foar God tsjin Satan.

De ortodokse religy

Bibelske profesijen rjochte op 'e eintiid negearje it en sizze neat spesjaals oer syn lear. De lessen dy't oer it kristendom iepenbiere binne, binne lykwols om ferskate redenen derop fan tapassing. En al, om't it yndie in kristlike religy is en om't syn skieding fan it Westerske kristendom plakfûn nei 321, sadat it yn East-Europa de troch God ferflokke sneinsrêst, fêststeld troch keizer Konstantyn I, tapast. ^{De} religieuze ferskillen yn ferliking mei Rome binne dêrom minimaal en sekundêr. Want de flok fan 'e falske rêstdei jildt foar alle religys dy't de troch God hillige sânde dei net earje. Dêrtroch wurdt syn namme "ortodoks", wat betsjut: "juiste miening", tsjinsprutsen troch de feiten, om't syn "rjochtfeardigens" tsjinsprutsen wurdt troch de bibelske wierheid.

Yn 1917, yn Ruslân, waard de tsaar en syn monargyske systeem, dat troch de iuwen hinne trochjûn wie, troch in grutte folksrevolúsje omkeard. Wat der yn Ruslân barde, wie om deselde redenen as wat der yn Frankryk barde. Foar waarnimmers lykas ús is de tapaste godlike les itselde. En ik kin sels sizze dat oeral wêr't revolúsjes plakfine, se yngripe tsjin korrupte religieuze regimes dy't

net troch God seinge binne. Yn Meksiko, yn Kuba, is de oarsaak altyd itselde; de religy dy't omkeard wurde moat, is noch altyd de katolike religy. Oeral stipet it it rezjym fan 'e riken en machtigen, ûnrjochtfeardigen en egoïsten. Dêrom lit God se troch revolúsjonêren omkeare. Wat de profesije net sprekt, wurdt net sein, om't God in berop docht op ús yntelliginsje. It is oan ús om te begripen dat de lessen dy't God jûn hat, jilde foar alle minsken, alle regimes en alle religys. It gearstalde portret fan 'e perfekte religy wurdt iepenbiere troch it gedrach fan Jezus Kristus; it is dat fan 'e eksklusive noarm dy't heil iepenet en dêrhinne liedt.

Yn Ruslân wie it tsaristyske rezjym lykas ús Westerske monargyen, sterk mei de swakken en kleverich mei de geastliken, en dit om deselde redenen as Westerske keningen: de eangst om de doar fan himelske heil foar har sluten te sjen. De wichtichste skuld fan al dizze keninklike rezjyms wie it fertrouwen yn religieuze fertsjintwurdigers, it opbouwen fan in goede relaasje mei de God fan 'e himel. Se makken de flater om op 'e minske te fertrouwen en ferachten de warskôgings dy't yn 'e Bibel neamd wurde, allinnich: Jer. 17:5: "*Sa seit JaHweh: Ferflokt is de man dy't op 'e minske fertrout, dy't fleis ta syn earm makket, en waans hert fan JaHweh ôfwykt!*" Se hiene it allegear persoanlik lêze moatten, as foarsoarch, om der wis fan te wêzen dat se net bedrogen waarden. Mar om't se dat net dien hiene, ferachten se de skepper God dy't it troch de ieuwen hinne ynspirearre hie. En dit gedrach liet it belang sjen dat se oan religy joegen, hoewol se paradoksaal genôch, út eangst en byleauwe, it meast besochten om tsjinoerstelde pausen en pausen te foarkommen. Krekt sa't Eva, dy't efkes fan Adam skieden wie, ferlied waard troch de arguminten fan 'e duvel, litte minsken dy't it wurd fan God sels net lêze, fan 'e prins oant de bidder, har ferlied wurde troch de leagens dy't útsprutsen wurde troch religieuze geastliken, prysters en pastoare. De Bibel, dizze "*twa tsjûgen*" fan God neffens Iepenbiering 11:3, is ús beskerming, de boarne fan 'e arguminten dy't de leagens fan 'e duvel ferneatigje. Dit kostbere wapen is foar elkenien beskikber; men moat noch beslute om it te brûken. En dêr wurdt elk skepsel ferantwurdlik foar syn kar mei alle gefolgen dy't dêrút foar him ûntsteane.

It Roomsk-Katolike pauselike rezjym begreep al gau it gefaar dat de Bibel foar syn oerlibjen fertsjintwurdige, sa gau as, troch syn direkte persoanlike lêzing, de wiere herfoarmers dy't troch God roppen wiene, iepenbier de leagens en syn religieuze usurpaasje, en syn diabolyske aard, oanklaagden. Fuortendaliks sette it útein mei it ferfolgjen fan 'e lêzers fan dit kostbere "wurd fan God" dat syn eigen skriuwmuontsen reprodusearren yn syn kleasters en kleasters. De dea of de galeien wiene de risiko's dy't elke besitter fan 'e Hillige Bibel naam. En tanksij de útfining fan 'e printparse fermannichfâldige, fersprate it, ûnomkearber, it wurd fan Gods wierheid.

Yn Ruslân betsjutte ekstreme earmoede en gebrek oan ûnderwiis dat de Bibel de massa net ferljochtsje koe. As dat net slagge, boude de ortodokse religy har lear op 'e ôfbyldings fan har "hillige" ikoanen; oarspronklik in ûnderwiissysteem dat tagonklik wie foar de ûnoplaet, letter ôfgoaderijen. Ruslân en de lannen fan East-Europa droegen de namme Esclavonia, om't it midsiuwske systeem dêr oanhâlde oant de tiid fan 'e lêste tsaar Nikolaas II, dy't mei syn famylje fermoarde waard troch de bolsjewistyske revolúsjonêren. Yn dit gebiet

fan Europa bleauwen de boeren "lijfeigenen" oer wa't machtige en rike hearen, lichem en siel, dominearren. Se wiene autentike slaven, dêrfandinne de namme dy't oan it plak jûn is Esclavonia. Om't se net lêze of skriuwe koene, wie har religieuze lear mûnling en koe allinich basearre wurde op ôfbyldings, yllustraasjes fan histoaryske sênes dy't yn 'e Bibel tsjûgen. Se koene allinich fertrouwe op har ûnthâld en bewarren allinich wat de makke ikoanen har presintearren. Dit ferklearret it súkses fan 'e oannimming fan it kommunisme en it nasjonale ateïsme dat nei Frankryk oprjochte waard. Mei de fal fan it Sovjetrezjym, yn 'e nijfûne frijheid, waarden de ortodokse religy en har ikoanen wer ynsteld yn it nije Ruslân dat troch Vladimir Putin wer ta libben brocht waard.

It is wichtich om de religieuze ferdielingen fan West- en East-Europa te begripen. Yn 313, oan 'e ein fan tsien jier fan Romeinske keizerlike ferfolging fan kristenen, legalisearre Konstantyn kristlike religieuze praktyk yn Rome. Yn 321 wenne hy yn Milaan en joech hy syn dekreet út dat de feroaring fan 'e wyklikse rêstdei befelde. Nei't er syn misdied begien hie, ferliet hy Milaan om him yn Byzantium te wenjen, dat, troch him renovearre, de namme Konstantinopel oannaam (letter omneamd ta Istanbûl nei de Turkske ferovering). Dizze ynstallaasje fan 'e keizer yn it Easten, fier fan Rome, joech Rome eksklusive kristlike religieuze fertsjintwurdiging. Dit wie noch gjin pauselik prestiizje, mar de ienfâldige biskop fan Rome profitearre al boppe syn geliken dy't ferspraat wiene oer it hiele ryk fan it prestiizje dat ferbûn wie mei Rome, de eardere keizerlike stêd. Sa ferliet de regearjende keizer Rome om plak te meitsjen foar de takomstige pauslike keizer dy't him dêr yn 538 fêstigje soe op in dekreet fan keizer Justinianus, dy't noch yn East-Europa wenne. Jo kinne sa begripe hoe't it pauselik gesach fan it begjin ôf syn skuld tsjin God dielde mei de eastlike sône fan kristlik Jeropa, oant yn 1054 in offisjele skisma it West-Romeinsk-Katolike leauwe skiede fan it Eastersk-Otterdokse leauwe; dy fan it Easten wegere har te ûnderwerpen oan it gesach fan 'e Roomske-Katolike Paus. Yn totale ûnôfhinklikens reorganisearren se in geastlikheid ûnder lieding fan "pausen", mar dizze kinne trouwe en bern krije, oars as de Westerske pausen en harren prysters; boppedat leit de tsjerke gjin selibaat op oan har tsjinners. Dêrom praktisearret dizze ortodoksy "snein", earder de dei fan 'e ûnoerwûne sinne fan keizer Konstantyn. By syn fertrek út Rome hie Konstantyn syn ferflokte frucht meinommen nei East-Jeropa en sûnt 1843 doe't God de weromkomst fan syn hillige sabbat easke, dielt dit kristendom de skuld fan it oertrêdzjen dêrfan, krekt lykas it West-Katolike en Protestantske kristendom.

It Easten betelle djoer foar de pauslike ynstelling dy't Justinianus yn opdracht joech. De flok fan God, dy't it sels dochs woe, waard krêftich manifestearre troch deadlike epidemyen fan pleagen en hongersneed, feroarsake troch in tsjuster en kâld klimaat troch twa krêftige fulkaanútbarstings op 'e evener, ien yn Yndoneezje mei de namme "Krakatoa", de oare yn Sintraal-Amearika mei de namme "Ilopango". Derneist waard de eastlike sône fan Jeropa ûnderwurpen oan islamityske Turkske oanfallen en territoriale feroveringen dy't de islamityske oanwêzigens yn Albaanje en Bosnje-Herzegovina rjochtfeardigje, in gebiet dat eksplosyf waard yn 'e tiid fan' e Balkanoarloch yn 'e jierren '90; in oarloch dy't op it punt liket te stean om wer op te wekken, neffens it lêste nijs.

Koartsein, it skisma wêrmei't it ortodokse leauwe him skiede fan it Roomsk-Katolike leauwe, die it net goed en feroare syn relaasje mei God net, krekt sa't de skieding fan 'e tsien stammen fan Israel fan Juda gjin godlike segen brocht oan dy tsien stammen.

PARYS, in stêd dy't troch de tiid hinne ferflokt is

Ja, dizze stêd waard yndie troch God skepen foar in ferkalke, fatale bestimming. Yn ús moderne tiid is it in plak wurden dat benijd wurdt troch ûntelbere skepsels ferspraat oer de ierde fanwegen syn reputaasje as haadstêd fan it lân fan frijheid: Frankryk, it grûnlizzende lân fan minske- en boargerrjochten. It is ek in lân fan taflecht wurden dêr't minsken mei frjemde talen neist elkoar besteane; wat it in byld jout dat liket op it Italiaanske Rome fan 'e heidenske Romeinske feroverers foar ús tiidrek en dêrnei. Rome ferovere in protte folken, mar syn beskaving luts ek in protte minsken oan dy't syn kommersjele wearden dielden; wat it noch riker en oantrekliker makke.

De bêste godlike suggestje fan it tragyske ein dat reservearre is foar de prachtige stêd Parys rêst op 'e namme Sodom dy't God deroan taskriuwt yn Iepenbiering 11:7: " *En harren deade lichems sille lizze op 'e strjitte fan 'e grutte stêd, dy't geastlik Sodom en Egypte neamd wurdt, dêr't ek ús Hear krusige is.* " It ein fan it fers is bewust misliedend, om't de útdrukking Jeruzalem liket oan te wizen, de stêd dêr't de Hear Jezus eins krusige is op woansdei 3 april 30 nei Kristus. Neffens Iepenbiering 11:3 is de stêd yn kwestje lykwols oan 'e ein fan 'e 1260 dagen-jierren fan 'e ferfolgjende Romeinske pauselike regearing, dat is, krekt foar 1798, de datum fan 'e ein fan dizze perioade dy't troch God foarsein is. Troch dizze gegevens te groepearjen, wurdt de stêd Parys rjochte op en dúdlik oanwiisd as de plak dêr't de striid tsjin it heil dat troch Jezus Kristus foarsteld waard syn heechste nivo berikte. Om de útdrukking dy't troch God brûkt wurdt better te begripen, moatte wy betinke dat Jezus ienris tsjin syn tiidgenoaten harkers, syn apostels en learlingen, sei yn Matt. 25:40: " *En de kening sil harren antwurdzje: 'Wier sis ik jimme, lykas jimme it oan ien fan 'e minste fan dizze bruorren fan my dien hawwe, **hawwe jimme it oan My dien** .* " En yn Iepenbiering 11:3 identifisearret Jezus himsels mei de Hillige Bibel, syn godlike wurd, dat hy syn " *twa tsjûgen* " neamt. En it wiene dizze bibelske geskriften dy't yn autodafés ferbaarnd waarden op 'e Place Louis XV, dy't doe Place de la Révolution waard, en sûnt Napoleon, Place de la Concorde. De revolúsjonêren woene net langer de kening of de God waans soevereine rjocht hy opeaske. It fêstige nasjonale ateïsme pleatste himsels ûnder it prinsipe fan "reden", hoewol syn begjin allesbehalve ridlik wie. Haat tsjin 'e âlde macht late ta in genoside fan hast de hiele aadlike klasse, mar de Roomsk-Katolike geastlikheid wie it wichtichste doelwyt. De ateïstyske republikeinske revolúsjonêren hearsken oer de haadstêd en yn hiel Frankryk, útsein op Vendée-grûn. En dêr waarden de boereklassse en de rike klasse fan eksploitearjende hearen ferienige fûn yn deselde striid; allegear ferienige yn 'e namme fan it "hillige hert fan Jezus" en de

ûnferskillige katolike prysters. Want paradoksaal genôch bidden dizze moaie minsken allinnich ta de "Sillige Faam". De gefjochten wiene ôfgrysluk yn dizze Vendée, dy't doe de namme "Avenged" oannaam. Mar eins wie de wraak allinnich dy fan Jezus, dy't sawol de Vendéens rekke foar har katolisisme as de Republikeinen foar har ateïsme. Wittend dat de lêsten troch God opwekke wiene om de macht fan 'e ferfolgjende koalysje fan 'e monargy en de pauselike Roomsk-Katolike geastliken te ferneatigjen. In grut oantal sielen waarden sa guillotineare, ferdronken of trochstutsen troch de messen en kogels fan 'e stridende partijen. Nei dizze drege begjin, tusken ryken en republiken, fûn Frankryk úteinlik ûnder de Fjirde Republyk in steat fan frede en frijheid fan gewisse dy't syn wrâldwide reputaasje makke.

Fan 'e oarsprong fan Parys

As de wurken fan it Paryske ateïsme God de rjochtfeardiging joegen om Parys te fergelykjen mei it âlde Sodom, is der in goede kâns om oare punten fan oerienkomst te finen dy't dizze twa stêden ferbine. En hjir leart de skiednis ús dat foardat dizze grutte stêd Parys neamd waard, it lytse "Lutetia" wie yn it Latyn: "Lutetia", waans iepenbierjende betsjutting wie: stinkend moeras. Yndied, al yn it Gallyske tiidrek waard it gebiet fan it Paryske bekken swier wetterd troch syn grutte rivier: de Seine. En oerlitten oan 'e grillen fan' e seizoenen, rûn syn bêd oer en ferskynden gebieten as stinkende modderige moerassen, befoarderlik foar sykten en de freeslike muggenbitten. Dizze grutte hoemannichte wetter wie te tankjen oan it flakke reliëf dat it heule Paryske bekken karakterisearret. En ik fernim hjiryn in twadde oerienkomst mei it âlde Sodom fan 'e Bibel dat ek yn in rike en fruchtbere flakte ûntstie. Wy ûnthâlde dat Lot, dy't de kar dielde, egoïstysk de flakte keas en Abraham de berch foarkar joech yn dizze tsjûgenis sitearre yn Gen. 13:12-13: "*Abram wenne yn it lân Kanaän; en Lot wenne yn 'e stêden fan 'e flakte, en sette syn tinten op oant Sodom.*" *De minsken fan Sodom wiene goddeleas en grutte sûnders tsjin YaHWéH.* » Dizze frije kar dy't Abram oan Lot jûn hat, lit ús syn egoïstyske en begearige karakter ûntdekke. Nettsjinsteande dit is syn oanhing oan God oprjocht, mar syn kar sil him ferskriklik lijen en teloarstellingen ûnderfine litte, en hy sil úteinlik flechtsje út dit plak dat troch God ferflokt is, lykas in brânende brân út it straffende himelske fjoer, op befele fan twa hillige ingels dy't nei him stjoerd binne.

Wy kinne de oantrekkingskrêft fan it wenjen yn 'e flakten ynstee fan yn 'e bergen maklik begripe. Yn 'e flakten is reizgjen minder wurch, en wetterrike fjilden soargje foar wolfeart en materiële rykdom; Lot waard oanlutsen troch dit perspektyf. Fan syn kant bewarre Abram, troch de bergen te kiezen, syn rêst, om't it libben dêr dreger wie, mar in pear minsken dêrhinne soene gean om syn lannen te begearen; hy joech prioriteit yn syn kar oan feiligens foar himsels en syn folk, dat benammen út hoeders bestie.

Yn tsjinstelling ta dizze wize kar, bea de flakte de middels om alle begearten te befregdigjen. En yn rykdom, oant ús tiid, perversjearje minsken, altyd op syk nei nije sensaasjes op alle gebieten, en earst, op it nivo fan seksuele perversjes wêrfan Sodom in standert wurden is fan seksuele praktyk tsjin 'e

natuer, tusken frou en man, frou en frou, en foaral man en man. Sa, yn Parys befrijd fan taboes en bibelske ferboden, waard dizze oantrekkingskrêft ta perversje fan it Sodom-type fernijd en waarden de oardielen dy't God útsprutsen hie tsjin 'e ynwenners fan it âlde Sodom doe tapast op 'e ynwenners fan Parys fan 'e revolúsjonêre tiid, mar ek fan ús tiid fan 'e ein. Dit komt om't de Geast fan God subtyl in fernijing fan dit type situaasje suggerearret troch dizze revolúsjonêre situaasje, dy't al symbolisearre is troch de "*fjirde trompet*", as "*Twadde Wee*" *te pleatsen*, wylst de wiere "*twadde wee*" de ferfolling fan 'e "*sechste trompet*" oangiet. Troch dizze suggerearre serebrale konstruksje ferbynt en feroardielet God de oerienkomst fan 'e morele degradaasje fan 'e ynwenners fan dizze "*fjirde en sechsde trompetten*". It is dêrom net allinnich "de duvel dy't yn 'e details sit" en dejingen dy't de godlike Geast ús op dizze subtile ferburgen manier foarstelt, binne it kostberst foar syn útkarden foar wa't "*it tsjûgenis fan Jezus*" in ûnfergelykbere konkrete betsjutting krijt. God wiist Parys oan mei de formule "*de grutte stêd*". Yn dizze foarm wiist hy yn prinsipe de grutte haadstêden fan folken oan dy't enoarm útwreidzje ta megastêden oer grutte gebieten fan bewenne lân.

In oare "*grutte stêd*" wurdt ek neamd yn Iepenbiering 17:18: "*En de frou dy't jo seagen is dy grutte stêd dy't regearret oer de keningen fan 'e ierde*." Dizze kear is dizze haadstêd Rome, dy't God yn fers 5 oanwiist as "*de mem fan hoeren en fan 'e gruwelen fan 'e ierde*." Dizze status fan "*mem*" rjochtet him mei har op har dochters dy't ek " *hoeren*" binne, lykas har. En it moat opmurken wurde dat de Katolike Tsjerke Frankryk offisjeel as har "âldste dochter" beskôget, dy't, as befêstiging fan dizze ferbining, har haadstêd Parys mei Rome ferbûn hat; dizze haadstêd Parys wêrfan har monargyske stipe kaam, sûnt de Merovingyske kening Clovis I 'de earste kening fan 'e Franken dy't him ta it Roomsk-Katolike leauwe bekearde. Hy leveret sa de earste bewapene stipe oan 'e saak fan 'e Roomsk-Katolike Paus, dy't him dus syn oerwinningen tsjin syn lokale fijannen, de Langobardyske famyljes, te tankjen hat. It Frankyske keninkryk sil sa stadichoan folslein ferienige wurde en offisjeel bekeard wurde ta de kristlike religy dy't fêstige is op 'e Roomsk-Katolike standert. Doe soe Parys definityf ferbûn wurde mei it katolisisme. No, nei't wy de oersetting fan it wurd Lutetia sjoen hawwe, binne hjir de oarsprong fan 'e namme "Paris". In grutte Keltyske stam dy't antwurde op 'e namme "Parisii", wat "dy fan 'e tsjettel" betsjut (wat har definitive, minne bestimming befêstiget), kaam har yn Lutetia te festigjen en har namme ferfong it mei dy fan Parys. Dizze Keltyske stam wie suver heidensk en troch in wurdspul yn it Latyn krige har namme de betsjutting: "By Isis", namme fan 'e goadinne fan Egyptyske komôf "Isis" dy't se oanbidders waarden; in machtige, en kweade, froulike godheid dy't de Efeziërs fan 'e Bibel "Diana" neamden. Sa fersprate heidenske religys har oer de bewenne ierde en om dit te dwaan spile Rome in wichtige rol. Fier fan it bestriden fan 'e goaden fan har fijannen, naam it se oan en foege se ta oan dyjingen dy't it al koe. Religy wie dêrom gjin ûnderwerp fan skeel en wy kinne sa better begripe wêrom't God minsken foar it earst yn Babel foarkomme woe om op ien plak tegearre te libjen. Dêrom reagearre hy, ta betizing fan 'e fermannichfâldige goaden, troch de skieding fan talen. Mar yn 'e tiid fan 'e wergroeparring yn Rome bestienen frjemde talen tegearre ûnder it gesach fan Rome, dat der net tsjin wie. Rome rekrutearre earst syn

legioensoldaten út alle ferovere folken dy't oan it ryk ferbûn wiene. De ynskreaun legioensoldaten moatte de oarders fan 'e kommando's yn it Latyn fluch leare en de rest is opsjoneel. In oar punt fan oerienkomst tusken Parys en Rome, beide organisearje legioenen besteande út bûtenlanners dy't frijwillich meidogge. Frankryk ûnderskiedt him troch syn prestizjeuze "bûtenlânske legioen". Isis, of Diana, wurdt ek foarsteld as in mem dy't har bern yn har earms draacht, en it is sa dat ûnder dizze foarstelling de "hillige Faam" fan it katolisisme maklik oannaam wurde sil troch de oanbidders fan Diana, Isis. De Parizen sille sadwaande maklik de religy oannimme kinne dy't troch Rome foarsteld waard en al gau troch har en de keninklike sekuliere earm oplein waard. Yn 'e tiid fan 'e Renêssânse, ûnder Fransiskus I ' kaam de protestantske evangelyske weroplibbing om de ynwenners fan Parys in kâns te jaan om har te bekearen ta it herfoarme Romeinske kristlike leauwe. Mar se fersetten har der fûl tsjin, en klampen har fêst as in ophongen man oan syn tou oan syn ôfgoade katolike religy. Ofgoaderij hat har noait lestich falle litten, dit folk is ôfgoaderij neffens de tradysje. De Parisians wiene en binne noch altyd "Troch Isis". Se haten de protestanten en diene mei oan harren moard yn 'e Bartolomeusdei-slachting fan 1572. Se stimden folslein yn mei de moarden dy't begien waarden troch de famylje Guises, wêrfan ien fan 'e leden in kardinaal wie. " *It Beest* " iepenbiere yn Iepenbiering 13:1 naam doe syn profetearre foarm oan; dy fan in religy wêr't it boargerlike folk en de religieuze komponint fan 'e geastlikheid tegearre it prinsipe fan ferplichte religy stipen troch beheining fan minsklike lichems en geasten. Ik haw in foarstel om de namme Parys, ôfkoarte fan Paris, te ferklearjen. God brûkt soms lessen dy't erfd binne út Grykske lear as stipe foar syn berjochten, benammen de ferneamde "Trojaanske hynder"-strategy, dy't bestiet út it ynbringen fan syn soldaten yn 'e stêd, ûnoantaastber mei geweld, troch middel fan slûchslimmens; dit troch de fijân se sels yn te bringen sûnder dat hy it fermoede. Dizze les giet oer de kristlike religy yn it " *Pergamum* " -tiidrek , in namme dy't oerhoer oantsjut, mei twa Grykske wurden, de oertreding fan it houlik. De Grykske list waard doe tapast op it wiere kristlike leauwe, dat it slachtoffer wie fan skynbere stipe fan keizer Konstantyn I ^{yn} it jier 313. It is dizze diabolyske list dy't de foarm tariiede fan 'e katolike religy dy't wy kenne, erfgenamt fan 'e "sneinsrêst" dy't yn 321 troch dizze keizer oplein waard. It waard doe ûnder de dominaasje fan 'e pauslike macht pleatst, offisjeel yn 538, troch it dekreet fan Justinianus I ' in oare Romeinske keizer. Foar God is dizze beskuldiging fan geastlik oerhoer sa wichtich dat it wurd dúdlik sitearre wurdt yn Iepenbiering 2:22, dêr't it jûn wurdt as de oarsaak fan 'e straf fan 'e " *grutte ferdrukking* " dy't ferbûn is mei de twa opienfolgjende ferfollingen yn 'e tiden fan 'e " *fjirde en sechsde trompetten* ". Dizze fûnemintele rol fan 'e hanneling fan oerhoer rjochtfeardiget fierder de namme Parys, dy't dy wie fan 'e jonge Grykske Trojaanske soan fan kening Priam; dizze Parys dy't de moaie Helena, frou fan 'e Grykske kening Agamemnon, ferliede en nei Troje brocht hat. Dizze aksje wie oan 'e oarsprong fan 'e "Trojaanske Oarloch". Mar de ûnderfining waard úteinlik bestraft mei de dea fan 'e ôfgoaderij Trojanen dy't it houten hynder binnen de muorren fan Troje brochten, dat op it strân litten wie troch de fuortgeande Griken. En yn dit houten hynder wachten ferburgen Grykske soldaten op 'e nacht dat de Trojanen brutsen waarden troch wurgens, alkohol en feestlikheden; de sliepende

stêd wie ferdigenleas. Doe't se út it hynder kamen, iepenen de Grykske soldaten de stedsporten foar de Grykske troepen dy't stil weromkamen nei it plak. Sa kaam de Trojaanske keninklike famylje om mei al har minsken, en de stêd waard ferbaarnd en ferwoaste troch de ferneatigjende grime fan 'e Grykske soldaten. Dizze tsjûgenis, erfd fan Homerus, in talintfolle Grykske histoarikus en dichter, is tige nuttich foar it begripen fan it gedrach fan 'e Frânsen yn har skiednis. God profetearret foar Frankryk en har haadstêd, Parys, dat it sels har fijannen binnen har muorren twinge sil, wêrnei't se it ferneatigje sille lykas de lilkmakke Griken yn it ferhaal fan Homerus.

Mei de symboalyske titel "*firde trompet*" strafte de Frânske Revolúsje de earste "*oerhoer*" dy't begien waard troch de keninklike stipe dy't jûn waard oan 'e pauselike Roomsk-Katolike religy. Omdat se gjin brea hiene, ferwyten de Parizen kening Loadewyk XVI dat er har ferwaarloaze hie, en leaver yn it Paleis fan Versailles wenne woe as yn it Louvre yn Parys; en de mislearre ûntsnapping dy't ûntdutsen waard yn Varennes feroardiele him ta de dea foar ferrie. De twadde straf komt mei de "*sechste trompet*", nammentlik de Tredde Wrâldoarloch. Dizze kear feroardielet "*oerhoer*" alle kristlike religys, it katolisisme en it protestantisme, it offisjele Adventisme en de ortodoksy, dy't hielendal net mear protestearje, oant it punt dat de religy fan 'e islam dy't op har grûngebiet fêstige is, as lykweardich behannele wurdt. De skuld fan 'e kristlike religys berikt dêrmei syn hichtepunt, of hast, en de foarseine nukleêre genosiden binne dêrom, foar God en syn útkarden, perfekt rjochtfeardige; in ein dat dat fan 'e Trojanen en de ynwenners fan Jeruzalem wurdich is.

Troch syn skiednis hinne is Parys bekend wurden om syn yntolerânsje en stipe foar it katolike rezjym fan syn opienfolgjende keningen. Oan 'e ein fan syn fiif republiken, yn in gedrach dat folslein tsjin de foarige yngie, waard it gastfrij en tolerant boppe wat normaal en foarsichtich wie. Eins kaam stadichoan it ateïstyske tinken fan frijtinkers de religieuze oanbidding foar it Roomsk-Katolisisme te ferfangen. Foar offisjele seremoanjes wurde der lykwols noch earebetoanen oan jûn, mar puur út tradisjoneel erfgoed, neat mear. No, foar God, komt it earjen fan ateïsme of katolisisme del op itselde resultaat en dêrom op deselde skuld tsjin him en syn wiere religy. De ûntwikkeling fan minsklik ûnderwiis hat de weromkomst fan it wiere leauwe net befoardere; krekt oarsom, kennis is op himsels in nije godheid wurden dêr't de nije ôfgoadeoanbidders fan it lêste tiidrek har oan wije.

De grutte feroaring yn it gedrach fan Parys waard teweechbrocht troch de pynlike ûnderfining fan 'e Twadde Wrâldoarloch, wêryn't Parys beset wie troch fijannige Dútske soldaten. Tagelyk, nei syn befrijing, ûntduts Parys Amearika en syn libbensstandert basearre op materieel en kommersjeel súkses; dizze dingen waarden berikt yn in sfear fan frede dy't optimisme befoarderet. It wie yn dizze kontekst dat Frankryk de grutte "keaplju fan 'e ierde" ûntduts dy't neamd wurde yn Iepenbiering 18. En profitearjend fan 77 jier "wrâld"frede, waard hannel de wearde dêr't it Westen alles oan opoffere. Ek, nei syn lêste koloniale oarloggen, woe Parys allinich toeristen behagen en oanlûke om himsels te ferriken. It waard it ynternasjonale baken fan skientme, lúkse en ferbeane wille oant it se allegear rjochtfeardige en legaal makke. En dêr sil de sirkel slute troch syn oarsprong te

ûnthâlden, om't Lutetia of "stinkende moeras" yn Parys in gebiet bewarre hat mei de namme "de Marais" wê't artysten fan alle soarten byinoar komme en gearfoegje, mar ek seksuele perverten mei meardere ôfgryslke moraal. Ynspirearre troch it libben fan 'e Midsiuwen makke de skriuwer Victor Hugo syn ferneamde wurk "Notre Dame de Paris". Yn syn ferhaal neamt er it bestean fan it "hof fan wûnders" besteande út skelms, kielbrekkers, dieven en losse froulju. It byld fan it stinkende moeras hat it dêrom oanhâldend markearre. Op 'e nij boud en fersierd troch Baron Haussmann, ûnder Napoleon III, fertsjinne de stêd syn reputaasje as de moaiste stêd fan 'e wrâld, mar op moreel nivo bleau it itselde, de moaie wenten, de moaie gebouwen hawwe syn morele tsjusternis, feroardiele troch God, net ferdwine litten.

Yn 2022 is it ateïstyske tinken sa djip woartele yn 'e minsklike geasten dat nimmen deroan tinkt om yn God de oarsaken te sykjen fan 'e opienfolgjende flokken dy't ien nei de oare waarnommen binne: Covid-19, de Oekraynske Oarloch, rekord wrâldwide ynflaasje, enerzjykrisis, risiko's op hongersneed troch blokkades yn 'e eksport fan weet en oare granen, mar ek troch minne klimatologyske omstannichheden, droege boaiem, en ûnienigens tusken de Feriene Steaten en Sina. It is dêrom noch te betiid foar minsklike geasten om wakker te wurden, en krefter sein, foar dejingen dy't wakker moatte wurde, want foar oaren sil it wakker wurden nea plakfine.

Ta beslút, God presintearret Parys as de kwintessensjele rebellenstêd. Mar dizze "âldste dochter" fan 'e Katolike Tsjerke hat in protte susters dy't ferliede waarden troch har frijheid; en dizze ferlieding makke de organisaasje fan 'e EU mooglik, waans súkses de Europeanen derta brocht om te leauwen dat de útwreiding fan frede deroan te tankjen wie. Ek bitter is har ferrassing om ynienen wer oarloch yn Jeropa út te brekken, eat dat se tochten dat ûnmooglik wurden wie. Dêrom notearje ik dizze ferliking mei de Trojanen dy't har straf ûndergienen op it momint dat se har skynbere en misleidende oerwinning fierden. Itselde bart wer foar it feroverjen en wolkom hjitten fan Jeropa, dat yn 'e simmer fan 2022 groeid is fan seis nei 27 lidsteaten. En it is yndie har súkses dat it derta brocht hat om it Jeropeeske lidmaatskip fan Oekraïne te stypjen, skuord fan 'e Russyske alliânsje. En in lil Ruslân sil in ein meitsje oan al har arrogante hope troch har folk, har soldaten en har wapens te ferneatigjen. Ien lêste kear sil de rebellyske hâlding en it bestjoer fan Parys de oarsaak wêze fan har definitive nukleêre ferneatiging. Parys, de rebellyske stêd, sil der net mear wêze en sil der noait wer wêze. Alles wat derfan oerbliuwt sil it uterlik wêze fan 'e "ketel" fan it orizjinele Lutetia, mar dizze kear sûnder syn ynwenners.

Ungeloof en ûngeloof binne net legitime

As de dagen foarbygeane en drama's oanhâlde, begjinne de yllúzjes dy't fêst yn 'e geasten fan Westerlingen ynplante binne te wifkjen, om't se konfrontearre wurde mei aktuele barrens. De oanlieding dy't har derta bringe soe om har oertsjûgingen en mieningen yn twifel te lûken, is lykwols noch net bard. De konsintraasje fan te lijen mislearnings moat lykwols ûnleauwige geasten derta

bringe om harsels de fraach te stellen en de ferklearring te sykjen foar dizze gearkomst fan dingen yn kaskades yn 'e ûnsichtbere wrâld fan geasten, om't dêr God op har wachtet.

In protte ûnleauwigen rjochtfeardigje harsels as se oardielje dat se nimmen skea oandogge - nimmen sichtber en fleislik, moat sein wurde. No, hjir begjint har flater yn oardieljen, want troch God en syn ferordeningen te negearjen, dogge se harsels en God skea, dy't sa ferachte wurdt. Der binne al twa slachtoffers yn dizze hâlding: de ûnleauwige en God. It is dêrom wichtich om te begripen dat God net allinich de minne dieden feroardielt, mar ek de ôfwêzigens fan 'e praktyk fan' e goede wurken dy't produsearre wurde moatte. It eigen oardiel fan it yndividu is dêrom fan gjin wearde, om't allinich de standert fan Gods oardiel telt.

Opstannige geasten manifestearje harsels troch har koppigens, har irrationele koppigens, sels tsjin it bewiis dat no begjint te oerfloedich wurden. Want nei 77 jier fan relative frede en wolfeart binne Westerlingen twongen om in keatling fan opienfolgjende ûngelokken te erkennen dy't har oerkomme. Mar trou oan har opstannige aard, "net iens bang", binne se benaud, mar bliuwe se op it nivo fan observaasje; der is gjin fraach fan fierder te gean. Dochs, as har yntelliginsje har talitte soe, soene se beseffe dat de situaasje dy't him hjoed foardocht allinich it gefolch is fan har meardere en permaninte wegering om omtinken te jaan oan de warskôgingsbuorden dy't har yn 'e rin fan' e tiid presintearre hawwe.

It bart sa dat op freed 12 augustus yn New York, Feriene Steaten, de ferneamde Yndo-moslim skriuwer Salman Rushdie yn 'e nekke en búk stutsen waard doe't er op it punt stie om te sprekken op in gearkomste. De oanfaller wie in 24-jierrige moslimfrou. En sa, 33 jier nei de oankundiging, waard de fatwa fan Ayatollah Khomeini yn aksje brocht. Yn 'e ôfrûne 33 jier hat it mislearjen fan 'e ymplementaasje fan dizze fatwa de falske yllúzjes fan ûnleauwige Westerlingen befoardere. Yn al dy jierren hawwe se harsels derfan oertsjûge dat har humanistyske wearden alle obstakels oerwinne koene; sukses wie allinich in kwestje fan tiid. En de tiid dy't foar har geunstich wie, like har gelyk te jaan. De oertsjûging dy't ûntstien wie, wie sa tige sterk wurden en as gefolch dêrfan naam hope de arrogante foarm oan fan befestiging en fertrouwen yn 'e definitive oerwinning. Dizze oertsjûging wie des te sterker om't de Westerske ûnderfining in moai foarbyld fan dit sukses joech. Hat it kristlike leauwe him net oanpast oan 'e easken fan in sekuliere maatskippij? Wêrom soe de islam net feroarjend wêze yn it byld fan kristenen? Jeropeeske religieuze frede waard berikt troch dizze akseptaasje fan sekuliere boargerlike regels. Mar ik wiis jo derop dat dizze redenearring ien wichtich ding ferjit; it is de sekuliere maatskippij dy't boud is op it kristlike model, en net oarsom. De republyk waard stevich fêstige troch de noarmen fan it Konkordaat dat troch Napoleon I besteld waard ' en as basis fan har sekularisme naam de keizer dy fan 'e kristlike maatskippij en allinich dy. Dit kristendom wie katolyk en protestantsk en de sekuliere boargerlike macht lei frede en tolerânsje op oan 'e twa eardere stridende partijen. Mar neist dizze ferplichting fan frede hoegden de twa religys gjin kompromis te sluten, har dogma's en learingen bleauwen folslein frij. Dit ferklearret wêrom't sekularisme gjin problemen hat opsmiten, oant syn moderne konfrontaasje mei de islam en foaral

sûnt syn legalisaasje fan seksuele perversjes wêrfan de dieders autorisearre binne om te trouwen, manlju mei manlju, froulju mei froulju. Sekularisme hat dêrom koartlyn feroarings oannaam dy't botsje mei de wearden fan religieuze kristlike of moslimminskens. De situaasje is dêrom dúdlik: foar syn ôfgryslke wetten wie sekularisme kompatibel mei it monoteïstyske leauwe; sûnt de oannimming fan dizze wetten is it dat net mear. De sekuliere kar wurdt allinnich troch moslims feroardiele en dit wurdt ferklearre troch de wiidfersprate kristlike ôffal dy't de katolike en protestantske religys sûnt 1844 karakterisearret en it ynstitúsjele Adventisme, sûnt 1994.

Yn it sekuliere kamp is der in oertsjûging dat religys bedoeld binne om har oan te passen oan de nije easken dy't ûntsteane mei de foarútgong. En hjir wer, om't falske kristenen ynstimd hawwe om har kristlike wearden te kompromisearjen, is dizze gedachte legitimearre en rjochtfeardige. Spitigernôch foar harren hat de islam gjin ropping om him oan te passen oan de regels dy't steld binne troch de sekuliere republikeinske "ûnleauwigen"; syn organisaasje, sûnder in heechste ierdske lieder, makket dizze religy ûnoerwinlik. Yn 'e islam, wat "ûnderwerping" oan God allinich betsjut, is elkenien frij om te dwaan wat se wolle, salang't se de profeet Mohammed en de Koran as har hillige boek erkenne. It is dêrom allinich troch syn minachting foar it religieuze ûnderwerp dat it sekuliere kamp net sjoen of begrepen hat dat de islam en himsels net kompatibel binne, fanwegen it feit fan har tsjinoerstellde prinsipes; mar dit jildt ek foar it wiere kristlike leauwe. De standert fan frede dy't Jezus learde, makke lykwols kristenen ta de standert fan manipulearbere en folchsume skepsels, en yn 'e hjoeddeiske ôffalligens binne se noch mear sa wurden. De wearden fan suverens dy't God learde, wurde sa folslein negearre as wiene se noait leard.

Hjir is de islam nuttich foar God; syn ûnoerwinlike aard makket it ta it oarlochslke elemint dat in ein makket oan 'e religieuze frede fan Westerske maatskippijen. Foar ús Skepper is der in tiid foar alles. Oant syn agressieve rol yn it spul kaam, tusken 1958 en 1995, fêstige de sliepende Maghreb-islam him stadichoan yn Frankryk, en sûnt 1945 yn Dútslân, dêr't in grutte Turkske mienskip him nei wenjen set hat. En yn dizze twa lannen hat de moslimkomponent him lang oanpast oan 'e sekuliere regels fan 'e gastlannen. Dizze gefolchsumens wie mar tydlik en te tankjen oan in tydlike ferswakking fan 'e praktyk fan 'e islam. Stadichoan, sûnt 1948, hat de weromkomst fan 'e Joaden nei Israel, dat sûnt Palestina wurden is, in permaninte oarloch tusken Joaden en Palestinen feroarsake. Yn hiel moslimlannen hat dizze weromkomst, waarnommen as in ûnrjocht, religieus gedrach en ekstremistyske oarlochslke aksjes wer wekker makke dy't stadichoan ferspraat binne nei Westerske folken. De earste naasje fan sûnde is sadwaande de oarsaak wurden fan in flok foar alle Westerske en Easterske folken. Gods plan is folbrocht lykas hy bedoeld hie. Alle betingsten dy't geunstich binne foar oarloch binne fêststeld en ree om folken te treffen dy't skuldich binne oan ferskate sûnden; foar de islam en it joadendom, har ôfwizing fan 'e Messias Jezus; en foar kristlike folken, har minachting foar Kristus en syn foarbyld fan hearrigens.

Gods grime is dêrom tige grut, sels as wy mar in lyts part dêrfan sjogge yn hjoeddeiske flokken. Dizze grime is des te grutter om't de minskheid ûntelbere

tsjûgenissen ûntfongen hat dy't ôfwiid en ferachte binne. Nee, de minske is net legitiem as hy derfoar kiest om net te leauwen yn it bestean fan God, hoewol hy frij is om dizze kar te meitsjen. Mar dizze frijheid beskermet him net tsjin de gefolgen dy't him oprûn hat; want God feroardielt de skuldige persoan dy't him doart te ferachtsjen ta de dea. Hjir wurdt de godlike flok ûnderskieden troch de foarmen dy't dizze dea oannimme sil: it swurd of kûgels, bommen, fjoer, ferdrinking, allerlei ûnnatuerlike deaden.

God hâldt de moderne minske skuldich foar it wegerjen fan 'e tsjûgenissen fan it ferline: dy fan 'e martelders fan it leauwe, wêrfan de lêsten mar in bytsje mear as twahûndert jier werom binne. Se wurde skuldich hâlden foar it leauwen dat dizze trouwe tsjinnens fan God har libben foar neat jûn hawwe; sûnder reden om dat te dwaan. Wylst oan 'e oarsprong fan dizze heldhaftigens de ûnderfining leit fan 'e dea en opstanning fan Jezus Kristus, earst neifolge troch syn apostels, de eachtsjûgen fan dizze dea troch krusiging en dizze opstanning. Yn 'e sekuliere lear binne deselde minsken it iens om in protte minder wichtige dingen te leauwen op basis fan tsjûgenissen dy't har twifels sa wurdich binne.

Twifel is allinnich legitiem oan it begjin fan refleksje; yn gjin gefal foar it ein dêrfan. Want tusken it begjin fan refleksje en it ein dêrfan kin de minske syn leauwe opbouwe troch rekken te hâlden mei tal fan gegevens dy't God biedt oan 'e yntelliginsje fan syn útkarden dy't him sykje. Sa koe ik yn myn eigen ûnderfining ûntdekke dat God, neist de parameters dy't iepenbiere wurde troch de teksten fan 'e fjouwer evangeliën, noch mear oanbiede koe, yn syn profetyske berjochten dy't de takomst mei sa'n presyzje oankundigje dat de feiten de krêft fan 'e libbene werklikheid krije. Ek, fanwegen de ûnbidige hoemannichte gegevens dy't geunstich binne foar it leauwe en beskikber steld wurde oan 'e ûnleauwige, is syn ûnleauwe tige en ûnûntkomber ûnrjochtfeardich en feroardiele troch God.

Wier leauwe is beskikber foar elke man dy't wier earlik is mei himsels en syn neiste. Wier earlikens is in twingende krêft dy't net bestriden wurde kin. Wat in útkeazen persoan ûnderskiedt fan in oar persoan is dizze oanstried om syn eigen gewisse te folgjen. Yn tsjinstelling dêrmei wjerstean de ûnleauwige syn gewisse, dat hy ûnderdrukt troch te kiezen om gjin rekken te hâlden mei de arguminten fan 'e wierheid dy't hy ûntfangt. Hoewol makke op itselde modelprinsipe fan fysike en mentale libben, ferskilt de útkeazen persoan fan 'e fallen persoan yn dat hy net wjerstean kin wat syn gewisse him presintearret, goed of kwea; goed en kwea wurde allinich definieare troch it oardiel fan 'e Geast fan God. As hy net bestie, koene goed en kwea net definieare wurde. En dit is krekt wat der bart yn ús Westerske maatskippijen, dy't har folslein fan God skieden hawwe. It direkte resultaat fan dizze skieding is dit ûnfermogen om kwea te definiearjen. Net langer mei de limyt dy't God ynsteld hat, kin de minskheid sûnder beheining foarútgean yn har útspattingen en oertredings. En elkenien kin fernimme dat it earste teken fan dizze totale skieding fan God de kar wie om it houlik fan itselde geslacht te legalisearjen en har ôfwikingen dy't oant doe troch deselde maatskippij feroardiele binne.

Ik ril fan skrik by de gedachte dat de maatskippij yn dit proses noch fierder gean kin en pedofylrelaasjes úteinlik legalisearje kin, lykas de Aziatyske folken, foar altyd skieden fan God, al dogge. It is allegear in kwestje fan Gods jûne tiid,

mar wy witte no dat dit yn 'e maitiid fan 2030 einige sil, op ierde, foar de goeden, de rjochtfearigen en de goddeleazen.

God hat yn it aspekt dat oan 'e natuer jûn is ûntelbere bewiisen pleatst dat hy it skepen hat. Marinefossielen fûn op 'e heechste bergen tsjûgje fan 'e wetterfloed dy't God oan Mozes iepenbiere hat. Mar yn ûnleauwe wurdt dizze natuer assosjeare mei evolúsjonêre fantasien sûnt Charles Darwin, om't oant hy de natuer as in godlike skepping beskôge waard. Ofsnien fan God wurdt de ûnleauwige slachtoffer fan tal fan falske teoryen dy't him gerêststelle wolle. Wittenskippers fersekerje him dat der gjin God is om te frezen en dat al it libben evoluearret lykas de natuer sels. Wy sjogge dat it prinsipe fan oanpassing it fûnemintele elemint is fan dizze ûnleauwige gedachte en it is fanwegen dizze miening dat de ûnleauwige tinkt dat it religys binne dy't har oanpasse moatte oan 'e wittenskip en net oarsom. Utsein dat de wittenskip himsels yn syn tinken ûtnimt fan 'e gefolgen fan it bestean fan 'e Skeppergod oan wa't wy it permaninte wûnder fan it libben te tankjen hawwe. Wittenskippers en leauwigen sjogge nei deselde dingen mei ferskillende ferklearrings, en gelokkich is God yn libben om yn te gripen en in ein te meitsjen oan dizze ivige konfrontaasje, foar it lok en de rêding fan syn trouwe útkarden. Want gjin minsklike autoriteit is bekwaam om it yn syn plak te dwaan. Wat wis is, is dat Gods prinsipe is om de wurken fan 'e goddeleaze op syn eigen holle werom te litten falle, en dat by dit lêste úterste syn lot definityf besegele is.

Unleauwigen sjogge har ûnleauwe oanmoedige troch wittenskippers dy't har rasjonele ferklearrings jouwe foar wat de eagen sjogge. Mar wat sjogge wy fan dizze natuer dat ús oansprekt? Allinnich it boppeste aspekt fan 'e ierdkoarste, dy't yn 'e rin fan 6.000 ierdjierren in protte feroarings ûndergien hat troch ierdbevings dy't bergen, flakten, wêryn't it wetter fan smelte snie streamen, rivieren en streamen makke hat, foarme of misfoarme hawwe. Religy is net tsjin de observaasje fan 'e oerlappende lagen dy't bergen en alle boaiem foarmje. Mar it is tsjin 'e teoryen dy't dizze dingen in bestean fan miljoenen en miljarden jierren jouwe, om't God it tsjinoerstelde befêstige hat, troch syn plan fan seistûzen jier te iepenbierjen, fan syn skepping oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. De sichtbere lagen tsjûgje, op syn heechst, fan 'e lêste hûnderten opienfolgingen fan jierren fan dizze hast 6.000 jier, en neat mear; De rest is allinich de frucht fan 'e minsklike geast ynspirearre troch de duvel, altyd oan it wurk om godlike wierheden tsjin te sprekken en te ferneatigjen. Mar it is krekt foar dit ferrifeljende wurk dat de ûnleauwige yn 'e strik hâldt dat God him en syn opstannige demoanen noch yn libben litten hat.

Allinnich al de wetterfloed dy't yn it jier 1655 nei de erfsûnde foarkaam, joech de ûndergrûn fan 'e ierde in spesifyk, ferifearber uterlik. Want wy moatte ús realisearje wat dizze wetterfloed, dy't de boaiem fan 'e ierde sawat in jier lang bedekte, ynhâlde. It earste gefolch wie de dea fan alles dat doe op 'e ierde libbe. It twadde gefolch wie it sêfter wurden fan 'e boaiem en ûndergrûn fan 'e ierde yn dy tiid. Alde lagen waarden mingd mei ferskate skelpen en bonken fan deade lân- en seedieren. It is wis dat dit jier fan 'e oerstreaming in tige dikke, unike laach makke hat. Yn Frankryk, by Nîmes, biede stiengroeven dit uterlik: oer tsientallen meters is de stien opboud út in kompresje fan mear of minder brutsen marine skelpen

mingd mei giel sân; dizze tige spesjale stien wurdt "travertyn" neamd; en Nîmes leit net oan 'e seekust, mar sawat fjirtich kilometer fan 'e Middellânske See. Dizze oanwêzigens fan marinesfossielen op 'e heechste plakken fan droech lân tsjûget fan 'e realiteit fan 'e bibelske oerstreaming. Want yn syn ferslach fan Genesis iepenbieret God de fazen fan syn ierdske skepping en op it momint dat it droege lân út 'e massa wetter ûntstie is der gjin libben op lân of yn it wetter. Ek kin men sûnder in oerstreaming de oanwêzigens fan dizze marine fossilen dy't yn it wetter makke binne nei dizze skieding fan it droege lân net rjochtfeardigje. Dêrom foarmet elk fan dizze fossilen en marine skelpen in sichtbere tsjûge, dy't it bestean fan 'e ûnsichtbere Geast God rjochtfeardiget en befêstiget, of sichtber yn in ierdske fleislike aspekt, sa't hy ferskynde yn Jezus Kristus foar en nei syn opstanding. Yn jonge bergen, lykas de Alpen, tsjûgje toppen en naalden fan in grutte gaos organisearre troch God en de lagen fan omkearde en fersprate rotsen befêstigje it teken fan 'e jierren en iuwen fan 'e jierlikse opienfolgingen fan ierdske tiid. Mar gjinien fan dizze dingen autorisearret de minske om God ta in liger te meitsjen, om't neat dêryn tsjinsprekt de foltôging fan syn wrâldwide projekt fan seistûzen jier dat opfolge wurdt troch de grutte sabbat fan it sânde millennium; in wrâldwide tiid boud op 'e standert fan 'e sân-dagen wike. En dizze analogy jout oan 'e rest fan 'e wyklike sabbat al syn glorieuze betsjutting as in beleaning foar de oerwinning dy't ús godlike en minsklike Hear, Jezus Kristus, oer de sûnde helle hat.

De ûnleauwige hat it hielendal ferkeard om it bestean fan God te ûntkennen, om't wittenskip en technyske kennis fan libben en mearje foarútgong makke hawwe. Alles wat de minske ûntdekt is allinnich wat God earst skepen hat. As dejinge dy't wat ûntdekt gloarje opeasket, hoefolle te mear is dejinge dy't alles en al it libben skepen hat, de heechst tinkbere en demonstrabele gloarje wurdich. En sûnt de earste islamityske oanfallen troch de GIA yn 1995, op Frânske boaiem, hawwe Frânske lieder bewiis krigen fan it gefaar dat it ekstremisme of religieus fundamentalisme fan 'e islam foar har útmakket. Nei't se de muoite begrepen hawwe om it ien nei de oare te neutralisearjen, hawwe de Republikeinske lieder allinnich witten hoe't se de foarútgong fan it gefaar betreurje en notearje moatte. Harren humanistyske geast is finzen set troch it dûbele aspekt fan 'e islam: guon moslims binne freedsum, oaren agressyf en moardnerich. Dit dûbele gesicht hat de bestjoersorganen ta ûnbeweechlikens laat, wat de hyperûntwikkeling fan islamityske groepen befoardere hat; dit, oant de tiid fan 'e ûnûntkomber definitive konfrontaasje dy't boppedat troch God foarsein is. Want God woe it lot dat hy foar harren reservearre hie net ferbergje foar de Frânske ûnleauwigen. En yn tsjinstelling ta de bibelske profesijen, bibelsk kodearre, troch Michel Nostradamus, fertelde hy harren yn it 18e ^{kwatrijn} fan 'e 1e ^{iuw}:

"Troch de ûnienigens fan Gallyske negligensje
 Sil de trochgong nei Mahomet iepen wêze,
 It lân en de see fan Senoise wiene trochdrenkt fan bloed,
 De Phocaeaanske haven fan silen en bedekte skippen.

It belang fan dit kwatrijn is twafâldich, om't it net allinnich dúdlik it kommende drama oankundiget, mar derneist in godlik oardiel útdrukt oer it gedrach fan 'e Frânsen, oan wa't it, net sûnder reden, in geast fan "tweaslach" en

"negligent" gedrach taskriuw dy't ik taskriuw oan dizze grutskens fan it feroveryen fan humanisme dy't har lang karakterisearre hat, en oant ús hjoeddeiske dei. De jûne warskôging wie tige weardefol, om't syn ûnwittendheid krekt de oarsaak is fan dizze neamde neglignensje. It moat ek opmurken wurde dat, lykas de âlde Galliërs, foar de Frânsen hjoed de dei, tweaslach it gefolch is fan it langstme nei frijheid dat elkenien easke, mar yn in strikt yndividuele foarm en miening. En it gefolch fan dizze konfrontaasjes fan ideeën is ûnbeweechlikens, it foarkommen fan it effektyf oplossen fan 'e oanhelle problemen; it "foar" en it "tsjin" neutralisearje elkoar en op 'e lange termyn ferneatigje se har naasje, wêrtroch't de aksjes fan har deadlike fijannen fasilitearre wurde.

De titel fan dit berjocht neamt "ûnleauwigen" en "ûnleauwigen", wêrfan it ferskil opmurken wurde moat. Yn 'e Bibel wurdt allinich praat oer ûnleauwe, om't dizze term de ôfwêzigens fan hearrich leauwe yn leauwende wêzens oantsjut. Want ûnleauwe is in nuverheid dy't yn Frankryk ferskynde tidens de ûntwikkeling fan 'e Frânske Revolúsje fan 1789. Oant dizze datum wiene minsken allegear leauwigen yn ien of mear goaden, mar allegear leauden se yn ferburgen godlike hearskippijen; de ôfbyldings en bylden dy't har fertsjintwurdigen, wiene foar oanbidders allinich de sichtbere stipen fan 'e geasten fan ûnsichtbere godheden. It is boppedat op dit punt dat de oanbidding fan 'e wiere God ûnderskieden wurdt. Hy bliuwt ek ûnsichtber, mar hy ferbiedt syn leauwigen om it lytste byld te oanbidden dat him fertsjintwurdiget. Leauwe yn him wurdt demonstrearre troch syn lear yn 'e praktyk te bringen, en dat is genôch, om't de wiere God allinich yntelliginte en hearrich ferloste útkarden selektarje wol, it kreative tsjinoerstelde fan 'e duvel en syn opstannige demoanen, dy't earst as foarbyld ta in útstel feroardiele binne. Sa toande Israel ûnleauwe troch te wegerjen Jezus as de Messias of de godlike Kristus te erkennen. Mar dit wie net de ienige skuld dy't begien waard troch de naasje en har geastliken, om't Jezus harren protte oare sûnden tidens syn ierdske tsjinst oanklage. De ôfwizing fan 'e Messias wie lykwols de lêste sûnde dy't in definitive gefolgen hawwe soe foar it bestean fan 'e Joadske naasje, dy't yn 70 troch Romeinske troepen ferneatige waard om it oardiel dat God útsprutsen hie te befêstigjen.

Foar de Westerske minske fan ús tiid is it lestich te beseffen dat syn gedrach in minsklike anomalie is, om't de nuverens fan ûnleauwe normaal wurden is foar hast alle Westerske minsken fan ús tiid. Mar ik hâld fol op dit punt, dit jildt allinich foar it Westerske kamp, erfgenamt fan 'e falske "ferljochting" dy't leard wurdt troch de ûnleauwige frijtinkers fan 'e 18e ^{iuw}. Want, yn tsjinstelling, binne de Oriïntalen tige religieus en fanatyk bleaun foar guon, sels de mearderheid fan harren. Sa, nei it foarbyld fan it ûnleauwe fan 'e Frânsen, binne yn sa'n twa ieuwen alle Westerlingen stadichoan wûn troch de ôfwizing fan 'e libbene God. Sadat hoe mear God syn goedens en syn leafde demonstrearret, hoe mear de minskheid, oplaet troch de wittenskip, him ôfwiist en ferachtet. Yn it Westen yn 2022 binne goedens en leafde net mear populêr. Mar oan 'e oare kant, yn it Easten en Afrika, wurde falske, kweade en wrede goaden trou eare en tsjinne. It Westerske ûnleauwe is de lêste desennia flink tanommen, en foaral yn it lêste desennium, wêryn't bern gjin religieus ûnderwiis mear krije yn Jeropeeske húshâldings, en foaral yn Frankryk, dêr't dit ûnleauwe foar it earst yn 'e skiednis fan 'e minskheid

nasjonalisearre is. Mar lit ús der rekken mei hâlde dat de frije tinkers fan 'e 18e^{iuw} de God fan leafde en goedens net ôfwiiiden; se wegeren de ûnrjochtfeardige en wrede tribunalen fan 'e pauselike en Roomsk-Katolike Ynkwisysje, dy't bewearde him te fertsjintwurdigjen, mar de rike edelman foarkar joegen boppe de earmen. En sa, troch de skeppergod ôf te wizen, joegen se harsels de goadinne "rede" as har godheid, ek al joegen se, troch har gedrach, it foarbyld fan "ûnrede". Want har flater, wêrfan de gefolgen oant hjoed de dei trochgeane, wie net om ûnderskied te meitsjen tusken Jezus Kristus, de God fan 'e evangeljes, en de walgelijke en ûnreine falske pauselike hilligens dy't falsk syn titel fan "fikaris of tsjinner fan 'e Soan fan God" opeaske. Boppedat, yn harren tiid, maskearre it protestantske leauwe fan 'e bewapene hypokriten, dy't slach foar slach weromjoegen oan 'e katolike ferienings, it tsjûgenis fan 'e wiere útkarden, folchsume en freedsume martelders. De Godstsjinstoarloggen, ôfgrysluk troch de gruwelen dy't yn beide kampen, protestantsk en katolyk, begien waarden, iepenbiere in wrede en striidbere skeppergod dy't haat wurdich wie. Mar de Bibel en syn evangeljes presintearren foar God it wiere gesicht fan 'e skeppergod, sadat de ôfwizing dêrfan troch frije tinkers tsjûget fan harren opstannige aard en se makken gebrûk fan it rjochtfeardige foarwendsel fan 'e gruweldieden begien troch falske kristenen om God en de hearrigens dy't al syn skepsels oan him ferskuldige binne, te ferwerpen. Likegoed binne de wittenskip en har technyske útlis hjoed de dei allinich de foarwendsels dêr't it bûtengewoane langstme nei frijheid efter leit fan minsken dy't troch frije kar ûnleauwigen wurden binne. Want neist de Bibel wurdt it tsjûgenis fan martelders skreaun mei harren bloed negearre en ferachte troch in opstannige maatskippij dy't revisionisme beoefenet foar it gesicht fan God; om't se de skiednis herskriuwe, en stribje dernei om histoaryske religieuze ferwizings te ferdwinen. Ik herinner my, sûnt 1981, de tawizing fan 'e plak fan 'e sânde dei oan 'e Romeinske "snein", de earste dei fan 'e wike dy't troch God ynsteld is; mar ek, mear resint, de eliminaasje fan 'e oanhing fan ús tiidrek oan 'e namme fan Jezus Kristus; eat dat waarnommen is sûnt de skepping fan 'e kristlike kalinder dy't ynsteld is troch de katolike muonts Dionysius de Lytse, yn 'e 6e^{iuw}. De namme fan Kristus moat ferdwine om de moslimmienskippen, dy't no talryk binne yn Frankryk, en ek de Joadske mienskip te behagen. It synkretisme fan it sochte kompromis liedt ta abjekt en absolút kretinisme. Mar wy binne acht jier fuort fan 'e glorieuze weromkomst fan 'e Messias dy't sa oanfallen is, en syn likens tsjin 'e skuldigen sil des te rjochtfeardiger wêze. Idioty hearsket oer opstannige geasten, om't oplate minsken it weagje om yntelliginsje en syn komplekse foarmen allinich oan it tafal ta te skriuwen; de minske is, yn syn gearstalling, troch himsels, in model fan dizze kompleksiteit makke troch de ivige, wize, yntelliginte, heechste en almachtige Skeppergod.

Neffens Spr. 22:6 hie God de Joaden befele om syn wetten oan harren bern te learen, sadat se der net fan ôfwykje soene as se âld wiene: "*Lear in bern op yn 'e wei dy't er gean moat, en as er âld is, sil er der net fan ôfwykje.*" Mar hjoed de dei, as er âld wurden is, kin it ûnlearde bern allinnich mar fêstbliuwe yn syn ateïstyske ûnleauwe, de frucht fan syn ûnwittendheid oer it religieuze ûnderwerp. En dit gedrach dat God mei de dea straft, is de lette opstannige frucht fan 'e libertaryske revolúsje fan 'e moraal dy't yn maaie 1968 yn Frankryk folbrocht is.

Libben en dea

Op 'e dei fan it oardiel presintearret God twa eksperiminten dy't efterinoar útfierd binne yn 'e himel en op ierde. De earste tsjûget fan it gedrach fan ingels; it wurdt pleatst ûnder it teken fan libben, om't ingels net stjerre, en se reprodusearje har ek net ûnderinoar. Se waarden ienris en foar altyd skepen yn it oantal dat God winske. En alle ingels dy't troch God skepen binne, hienen kennis fan God, syn wetten en syn ferordeningen, dy't syn skepsels moatte folgje om dieldde lok te meitsjen. Want lok hinget ôf fan hearrigens oan regels dy't foar elkenien jilde. En fansels, om't dizze needsaak oplein wurdt oan skepsels dy't troch de Skepper bedoeld binne om frij fan kar te wêzen, koene egoïstyske geasten dizze needsaaklike hearrigens allinich útdaagje. En earst foel de earste skepen ingel yn 'e fal fan syn frijheid. It wie net in gebrek oan kennis fan God en syn goedens dat syn opstân rjochtfeardige; it wie syn frije kar, dejinge dy't de frucht is fan syn karakter en alles wat syn persoanlikheid foarmet. Wy witte it krekte oantal ingels dat troch God skepen is net, mar de ûnderfining dy't op ierde belibbe is, tsjûget dat it oantal demonstranten folle grutter is as it oantal fan 'e útkarden, hearrichen, ûnderdanigen yn 'e leafde fan God. Want wat wier is foar de ierde wie likegoed wier foar it libben yn 'e himel: "*In protte binne roppen, mar in pear útkarden*"; yn oerienstimming mei wat Jezus sei yn Mattéus 22:14. It belang fan dizze himelske ûnderfining is om de natuerlike frucht te demonstrearjen dy't frij droegen wurdt troch elk skepsel dat net ûnderwurpen is oan 'e bedriging fan 'e dea. Sa kamen yn 'e himel dejingen dy't gelyk binne byinoar en sa waarden twa groepen foarme dy't yn absolute termen tsjinoer stiene en konfrontearre waarden. It kwea koe allinich útdrukt wurde troch gedachten en ideeën, om't de geastlike lichems beskerme waarden tsjin alle foarmen fan fysyk lijen. Mar dizze keuzes makke troch frije geasten hienen úteinlik deadlike gefolgen foar it kamp fan 'e opstannige ingels. En it is op dit nivo dat de needsaak fan ierdske ûnderfining yn it spul komt, want it is allinich op ierde dat opstannige kwea syn meast ferskriklike foarmen sil oannimme; minsken wurde ta it minste dreaun troch de ynspiraasjes fan satanyske demoanen.

Fan 'e folsleine 6.000 jier dy't God ynsteld hie foar syn seleksje fan ierdske útkarden, waarden 4.000 jier jûn oan 'e ingels om har kant te kiezen. Om't har definitive feroardieling pas kaam op it momint fan Kristus syn oerwinning oer sûnde en dea, dat it lean dêrfan is, en hoewol se yn libben bleauwen mei útstel, wie de "*twadde dea*" foar har reservearre. Se learden sa wêr't de geast fan opstân hinne liedt en fielden yn har sielen hoe ferskriklik de dea is. Mar sels foardat se definityf belutsen wiene by de dea, seagen se 4.000 jier lang wat de dea foar minsken wie en begrepen se dat de dea in effektive godlike bedriging wie om de minske te twingen him te hearrigjen. Om dizze effektiviteit te brekken, ynspirearren se minsken mei falske leauwen, dy't allegear it doel mienskiplik

hawwe om de minskheid gerêst te stellen oer de dea. De grutte Grykske beskaving fan 'e âldheid learde minsken, fia de filosoof Plato, dat de minsklike siel ûnstjerlik is. Dit is genôch om it skepsel gerêst te stellen dat himsels net mear as sadanich sjocht. En dochs is dizze rêst allinich basearre op in domme redenearring dat wat ienris libbet, foar altyd libbet. Yn werklikheid binne de dingen hiel oars, om't God in libben út neat skept en neat hâldt him tsjin om dit libben te ferneatigjen, it werom te stjoeren yn it neat, sûnder dat it minste spoar fan syn momintele bestean oerbliuwt.

Op ierde eksperimintearre God noch mei ferskate omstannichheden fan it minsklik libben: it lange libben fan 'e reuzen, foar de floed, en it koarte libben fan harren lytsere opfolgers. Yn beide ûnderfiningen bleau de dea de geast fan 'e minsken te pleagjen, it gefolchsume werom te bringen nei God, en de opstannigen te lieden nei de ligende fabels fan 'e duvel en syn ferfolgjende himelske en ierske minsklike demoanen. 2000 jier nei de sûnde fan Adam en Eva, en nei de wetterfloed, tsjûgen it neiteam fan Abraham fan syn bân mei de God fan 'e himel. Syn rol wie om de minskheid ta te rieden, sadat it de Kristus werkenne soe dy't komme soe om in ein te meitsjen oan 'e sûnde en it gefolch dêrfan, de dea. Allinnich, nochris, gie de duvel yn dit projekt, om oan dizze ferlossing fan 'e útkarden in folle bredere tapassing te jaan as dy't God him jout, neffens syn prinsipe: "*der binne in protte roppen mar in pear útkarden* "; eat dat de duvel slagge is om te transformearjen yn: "in protte binne roppen **en allegear binne útkarden** ." Troch de garânsje fan heil te presintearjen oan minsken dy't har praktyk fan sûnde rjochtfeardigje, berikt de duvel syn doel dûbeld: hy liedt ta de dea fan minsklike skepsels en hy sabotearret it ferlossende wurk fan God yn Jezus Kristus. Mar om te leauwen yn 'e fabels dy't troch de duvel útfûn binne, moat de minske de bibeltekst negearje of ûnderskatte. En yn beide gefallen is de situaasje foar him itselde, om't de Bibel allinich fan belang is as it serieuus nommen wurdt troch syn lêzer en ûntfongen wurdt troch syn geast, lykas in brief skreaun troch syn God dy't it persoanlik oan him rjochtet, yn alle yntimiteit.

Sa ûnderwurpen de opstannige himelske geasten de opstannige minsklike geasten 4.000 jier lang oan 'e grillen en spultsjes dy't se yn har ynspirearren, wêrtroch't guon de sinne oanbidden, lykas de Egyptners en alle oare soarten falske godheden; en dêrby kamen relaasjes mei de geasten fan 'e deaden, dêr't se har soms efter presintearren. En dizze falske tsjûgenis wie tige effektyf yn it út 'e geasten fan minsken skuorren fan 'e eangst foar de dea. Wa kin in ferwûne siel it wille skuorre fan it ûnderhâlden fan in relaasje mei har leave ferstoarne dy't nei de dea trochgiet? It heidendom liet ûntelbere heidenske religieuze foarmen dizze ferliedlike yllúzjes ûnderhâlde. Ek kaam Jezus en iepenbiere de macht en dieden dy't te tankjen wiene oan 'e kweade satanyske ingels. Mei dizze iepenbiering koe men hoopje dat de minskheid ûntkomme soe oan 'e sofistyk en ferrifelingen fan 'e demoanen, mar nee, dit is net wat der bard is; It tsjinoerstelde barde. De seldsume oanwêzigens fan 'e leafde foar de wierheid, dy't de útkarden lyts yn oantal makket, waard befêstige troch de oannimming fan heidenske noarmen troch dejingen dy't troch Kristus roppen binne. Want de dominante religy wist hoe't se de bedriging fan 'e dea eksploatearje koe foar har eigen foardiel foar in doel dat tsjin dat fan God yn striid wie. Ja, God driget mei de dea om natuerlik opstannige minsklike

geasten werom te bringen ta syn hearrigens. Mar de katolike religy driget mei de dea om minsken te twingen om har diabolyske dogma's te hearrigjen, dy't har heil ûnmooglik meitsje sille. De bedriging fan 'e dea is dêrom oanwêzich yn beide kampen foar dúdlik diametraal tsjinoerstelde doelen. In lange perioade fan totale ûnwittendheid oer de ynhâld fan 'e Hillige Bibel koe it súkses fan dizze Roomsk-Katolike pauselike ferrifeling rjochtfeardigje. Mar yn 'e 16e ^{iuw} makke de produksje fan 'e Bibel, troch printparsen, de fermannichfâldiging fan 'e fersprieding fan 'e bibelske tekst mooglik, wêrtroch't de wiere wurden fan God oan 'e minsken brocht waarden. Ek fielde de Katolike Tsjerke har gefaar om betize en ôfwiisd te wurden, ferdûbele har oanfallen en ferfolgingen, net langer allinich mei de dea bedrige, mar it ta te passen oan mannichte dy't it ferset. Hjir makke de hâlding foar de dea it wer mooglik om de útkarden te identifisearjen fan 'e roppen: in pear yn oantal, de útkarden ferlearen it marteldom en syn ferskate foarmen, mar de roppen, folle mear talryk, reagearren troch har eigen libben te rêden. En dêrta namen se de wapens op en joegen se de katolike legers dy't har oanfoelen yn 'e namme fan keningen en pausen, slach foar slach werom. Sa hat in misliedend kristendom, neffens God gearstald út "hypokrityske" minsken neffens Dan. 11:34, oerlibbe oant ús tiid, dêr't it fanút de Feriene Steaten alle folken en folken fan 'e ierde domineart. Syn hjoeddeiske "hypokrisy" wurdt iepenbiere yn syn kristlike religieuze oanspraak en syn wiere oanbidding foar Mammon, de god fan it jild, dy't nei syn namme de Dollar neamd wurdt. En dizze religy is allinich de erfenis fan it wrede kalvinisme, berne en ûntwikkele yn 'e stêd Genève yn 'e 16e ^{iuw}. Syn fitale needsaak foar rykdom leit oan 'e oarsprong fan syn kapitalistyske lear, dy't it it rjocht jout om minsken en alle folken fan 'e ierde te eksploitearjen. En hjir rjochtfeardiget it minsklik libben fan syn folk it offer fan it minsklik libben fan oare folken. Nei't it lang fochten hat om syn macht oer de hiele ierde te fêstigjen, hat it úteinlik allinnich de stipe krigen fan West-Europa, lykas ek in pear oare punten fan strategysk belang yn it Easten, oant Japan en it eardere Sineeske eilân Formosa, dat sûnt Taiwan wurden is. Yn it nijs hat in besite fan in Amerikaanske politikus oan 'e lieder fan it lân krekt de yrritaasje fan 'e Folksrepublyk Sina oprotten. Dit feit isolearret de Feriene Steaten fierder, dy't har allinnich fine mei West-Europa en Austraalje, tsjinoer de protte folken dy't lang omskreaun binne as "tredde wrâld" troch dit dominante eksploitaasjekamp. De militêre operaasje fan Ruslân yn Oekraïne hat enoarme gefolgen, feroarsake troch de reaksjes fan it Westerske kamp, waans sanksjes tsjin Ruslân averechts wurkje. De bûnsgenoaten fan beide kampen groepearje har wer, en dei nei dei komt it oere tichterby dat se botsje sille oant it " *tredde fan 'e minskheid* " fergiet, neffens Iepenbiering 9:15. Yn in resinte taspraak spruts presidint Macron oer "in oarloch yn Jeropa", en keppele it oan 'e Russyske agresje tsjin Oekraïne op 24 febrewaris 2022. Dit is net akkuraat, om't dizze fûle oarloch yn 2014 begûn yn 'e foarm fan in boargeroarloch tusken anty-Russyske, pro-Poalske Oekraïners en pro-Russyske Oekraïners dy't har weromlutsen hiene nei de Donbass-regio. Dizze faze waard folslein negearre troch it Westen, mar doe't Ruslân yn 2022 it Oekraynske gebiet ynkaam, reagearren se om't se har sels bedrige fielden. Dit gedrach karakterisearret it hiele Westerske kamp, dat de folken fan 'e ierde eksploitearret, mar egoïstysk besiket syn privileezjes te behâlden. Dizze kear

mislearre it, om't it Westen sels de saak de foarm jûn hat fan it destabilisearjen fan 'e hiele wrâldekonomy. De gefolgen fan 'e maatregels en sanksjes dy't tsjin Ruslân nommen binne, weagje op alle folken fan 'e ierde. En de malaise dy't sa ferspraat wurdt, provosearret it wer wekker wurden fan âlde haat dy't ûnderdrukt of tsjinhâlden waard, fan âlde wrok tsjin eksploitearjende kolonialistyske folken. Yn syn godlike wiisheid lit God de goddeleazen úteinlik weromfalle op syn eigen goddeloosheid.

Yn dizze nije situaasje is mar in pear of nimmen bewust dat dizze Russyske lieder, Vladimir Putin, ek ûnderwurpen is oan 'e rjochtlinen fan 'e almachtige God dy't syn aksjes diktearret. Neffens Ezechiël 38 hat God " *in ring oan syn kaak* " pleatst om him yn in oarloch te belûken dy't fan tefoaren taret en foarsein is yn Dan. 11:40 oant 45, dat is, 26 iuwen foar ús tiid. Wêr't Westerlingen him in goed taret plan taskriuwe, lit Vladimir Putin him yn werklikheid liede troch de reaksjes fan it tsjinstanner kamp, sels bang foar in universele brân; wat syn winsk befêstiget om syn aksje allinich de foarm fan in spesjale operaasje te jaan en net fan in oarloch.

Yn it gesicht fan 'e dea wurdt it gedrach fan minsken iepenbiere yn al har ferskillen. Yn Oekraïne stimulearret it presidinsjele kamp in totale oarloch, en ropt op ta in geast fan opoffering ûnder har fjochters, waans oantallen yn 'e rin fan' e tiid ôfnimme. Efter har binne de hypokrityske West-Amerikanen en Europeanen dy't de gefjochten en har deaden oanmoedigje troch jild en wapens te jaan, mar foaral net manlju dy't it risiko soene stjerre. Dochs hat God ek in "gesp op har kaken" set, en se sille harsels fysyk belutsen fine by it konflikt dat se materieel oanmoedige hawwe. Foaroan stiet de FS as doel it offer fan Oekraynske fjochters te eksploitearjen om Ruslân safolle mooglik te ferswakjen, har lange fijân, waans ûndergong se al bewust yn 'e jierren '80 teweegbrocht hawwe. Amerikaansk imperialisme is echt; de earn is syn symboal. It ferskynt op syn wapen en syn dollar. Dit imperialistyske doel kin lykwols allinich slagje troch konkurrearjende folken te ferneatigjen troch ekonomy of oarloch. En nei't se Japan en mar foar in part Dútslân ferslein hawwe, fine wy yn dizze kompetysje hjoed Ruslân, de oare winner fan Dútslân en Sina; Sina dat Amearika yn 'e Wrâldhannelsorganisaasje brocht om syn slavenarbeid te eksploitearjen. Dit rike en machtige Sina is dêrom de frucht dy't troch syn wurken droegen wurdt. En hjoed de dei konkurrearret de slaaf mei syn eardere master, mar boppe alles sterk mei in befolking fan ien miljard fjouwerhûndert miljoen sielen. Yndia hat ek profitearre fan bûtenlânske ynvestearrings en is ek in grutte macht wurden lykas syn moslim religieuze konkurrint, Pakistan.

De hjoeddeiske nije universele situaasje lit ús de rol fan 'e lange perioade fan religieuze frede dy't God oan Westerske maatskippijen jûn hat, better begripe. Dizze 77-jierrige frede hat de ferriking en fersterking fan 'e militêre en ekonomyske macht fan 'e eardere kolonisearjende lannen befoardere. Al yn 1973 hie de oaljekrisis de moslim Arabyske lannen ferrike ta neidiel fan 'e machtige Jeropeeske managers. De fitale enerzjybehoften fan 'e Europeanen hawwe de skatkisten fan dizze Arabyske lannen fol, want wylst Jeropa profitearre hat fan wetter en grien, hat God it gjin oalje jûn, wêrfan it folslein ôfhinklik wurden is, tegearre mei gas. En dizze ôfhinklikens is op sa'n nivo dat de ûnderbrekking fan

syn oanfier allinich syn folsleine ûndergong kin feroarsaakje. Om't dit risiko echt is, sille de gefolgen weromfalle op populaasjes dy't wend binne oan lúkse en wolfeart. Mar, hoewol it noflik is om ryk te wurden, is it tige lestich om earm te wurden. It is yn dizze omstannichheden dat ynterne boargeroarloggen útbrekke en foarm krije. Deadlike botsingen bouwe dêrom dei nei dei op om meardere redenen. Dit is benammen sa om't, troch it oplein fan godlik hege temperatueren oan temperate lannen dy't droechte feroarsaakje, tal fan brannen útbrekke en tûzenen hektare útdroege bosk en grien ferneatigje. De ferneatiging fan it ierdoerflak is goed en echt oan 'e gong. Mar dizze al sichtbere skea is neat yn ferliking mei wat de wapens dy't troch minsken ûntwurpen binne feroarsaakje sille.

God hat twa paden foar de minske lein, bylden fan twa karren: "*libben en goed; dea en kwea*", neffens Deut. 30:19. It lot dat de minske hjoed lijt, tsjûget dat syn kar dy fan "*dea en kwea*" wie. Want as de kar dy fan it libben west hie, soe it goede dominearje en it kwea soe oerweldigende wurde troch wolwêzen en goede gedachten. Libben en dea sille tige nuttich west hawwe yn it plan fan God dy't beide skepen hat. It libben lit ien alles ûntdekke wat wurdearre wurdt; de dea hat God tastien om de tiid fan kweade dieden útfierd troch kweade rebellen te ferminderjen. En sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch yn 1945 is de kar om stjerlike eksekúsjes te eliminearjen yn har opfetting fan justysje ekstreem iepenbierjend west fan minsklike geasten en gedachten. Harren striid tsjin God hat har laat ta it ferneatigjen, ôfskaffen of ferfoarmjen fan alles wat God yn syn wiisheid foarskreaun hat. Se hawwe sa libertisidale maatskippijen boud wêryn't it kwea neffens God allinich profitearje en fermannichfâldigje koe. Op 'e radioweagen en op televyzjes, ynterviewd, notearje en betreurje minsken de fergrutting fan geweld fan alle soarten, ûnfeiligens, stellen en ferkrêftingen, mar hoe kin it oars as godlike wiisheid negearre en ôfwiisd wurdt?

Godlike demonstraasjes hawwe ek te krijen mei de ferskate politike eksperiminten dy't yn 'e rin fan' e tiid foarsteld binne troch monargyske, republikeinske, kapitalistyske of, krekt oarsom, kommunistyske regimes. Dat, elk tinkber model fan 'e maatskippij is hifke, en bewiisd dat gjinien fan har yn steat wie om lok te bringen oan manlju en froulju. Sûnt 1945 hawwe de Feriene Steaten en Ruslân folslein tsjinoerstelde regimes oannaam. Tsjin it egoïsme fan it Amerikaanske kapitalisme ferset Ruslân him tsjin syn kommunistyske model wêr't it folk syn earmoede lyk dield. Egoïsme wie net langer in probleem, mar de naasje dy't yn nasjonaal ateïsme fallen wie, nei Frankryk, koe de frucht net drage dy't troch God seinge wie. Dêrom wie it dielen dat fan lijen en "Terreur" lykas Frankryk fan 'e simmer fan 1793 oant de simmer fan 1794. De nasjonale gids Joseph Stalin woe syn folk lokkich meitsje, mar om't hy sels ôfsnien wie fan God, tsjin wa't hy focht, wie hy net yn steat om dat te dwaan en waard hy it kâlde en ûnferskillige bloeddorstige monster dat de dea fan miljoenen minsken yn Sibearje en earne oars feroarsake, ek al yn Oekraïne. Kommunistysk Sina, dêr't de "draak" oanbea wurdt, kin syn folk ek gjin lok biede, en Noard-Korea ek net, dêr't de jonge nije lieder Kim Jong-Un lykwols de herten fan syn folk ferovere hat, wylst er se oan 'e dea bleatstelt yn in oarlochsachtige ynset tsjin harren fijannen út it

hate Westerske kamp; lit ús derop wize dat dit lân, mei syn bibelske nammegenoot Kore, folslein tsjin 'e kristlike religy is, dy't it altyd bestriden hat.

Oan elkenien, oan it Westerske kamp dat de dea útroege wol en oan de Easterlingen dy't de dea leafhawwe, yn Jezus Kristus kundiget God in Tredde Wrâldoarloch oan dy't de bewenners fan 'e ierde alle hope om har libben dêr duorsum te ferlingjen, fuortnimme sil. *It symboalyske "tredde fan 'e minskheid " sil " deade " wurde en wierskynlik mear yn echte oantallen. Dit sille de lêste deaden yn 'e minsklike skiednis* wêze, mar se sille wis tige talryk wêze, om't de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus in folsleine útroeging fan it minsklik libben op ierde markearje sil. De oerlibbenen kinne miskien lyts yn oantal wêze, mar fanwegen it ein fan 'e tiid fan genede sil God de dea fan ien fan syn trouwe útkarden net langer tastean. Dêrom sille, yn 'e lêste test fan it universele leauwe, de lêste útkarden "allinich" mei de dea bedrige wurde troch har opstannige rjochters. En de lêste "deaden" yn 'e ierdske skiednis sille harsels wêze: har rjochters. Sy sille sa it deadlike lot lije dat Haman bedoeld hie foar de Joad Mordechai yn 'e tiid fan keninginne Ester en dat hy sels lijde.

DE IEPENBIERING FAN DE SÂNDE OERE en de FJIR "Johannes"

Op in tiid dat it absolute drama op it punt stiet te folbringen, presintearje ik jimme dit tsjûgenis dat de evolúsje fan 'e ûnderfining iepenbieret dy't folge wurdt troch " *it tsjûgenis fan Jezus* " dat syn profetyske iepenbiering oangiet en foarmet yn skrift en yn ferfolging. Want lykas de skepper God dy't it betocht hat, is Gods projekt boud yn in progressive evolúsje dy't it skaaimerke is fan alles dat libbet. Dit fers út Spr. 4:18 bewiist it: " *It paad fan 'e rjochtfeardigen is as it skitterjende ljocht, dat hieltyd mear skynt oant de perfekte dei .* "

De "Iepenbiering fan it Sânde Oere" is de namme dy't jûn wurdt oan de lêste foarm fan myn profetyske útlis dy't foarsteld is oan de offisjele Advintistyske Tsjerke, sels neamd "Sânde-deis Adventist". Sa komt mei de foarútgong fan 'e tiid nei de dei it oere. Dizze namme "sânde oere" is folslein rjochtfeardige, om't it oerienkomt mei de betsjutting fan 'e sânde tiid fan godlike iepenbiering, krekt keppele yn Iepenbiering 3:14 oan it berjocht rjochte oan 'e Adventisten fan 'e perioade neamd " *Laodisea* ", in Grykske namme dy't betsjut: oardiel fan it folk. It byld fan in klok dy't in opienfolging fan sân oeren markearret, wurdt suggerearre troch de presintaasje fan sân berjochten yn Iepenbiering 2 en 3. De dekking fan it heule kristlike tiidrek fan dizze profetyske "brieven" wurdt befêstige troch de nammen fan 'e earste en sânde en lêste perioaden: " *Efeze* " en " *Laodisea* ", dy't yn folchoarder betsjutte: Lansearring (fan 'e Tsjerke) en Oardiel fan it folk (fan 'e Tsjerke).

Dit idee fan oere is tige wichtich, om't it al basearre is op in flater yn it begripen fan oere dat de Joadske naasje syn flok te tankjen hat yn 'e tiid fan it ministearje fan Jezus. De Joadske flater bestie hjirút: de Joaden leauden dat se yn it oere fan 'e " **wraak** " fan God wiene, lykas foarsein yn Jesaja 61:2: wylst se allinnich yn it earste oere fan it godlike projekt wiene; dat fan ***it "jier fan geunst*** "

dat foarôfgiet oan it oere fan 'e " **wraak** " fan God yn 'e tekst fan dizze profesije: Jesaja 61:1-2: " *De Geast fan 'e Heare YaHWéH is op My, om't YaHWéH My salve hat om goed nijs te bringen oan 'e sêftmoedigen; Hy hat My stjoerd om de brutsen fan hert te genêzen, om frijheid út te roppen oan 'e finzenen, en frijheid oan 'e finzenen; om it jier fan YaHWéH's geunst út te roppen , en de dei fan wraak fan ús God ; om allegearre dy't rouwe te treasten ;* » Dêrom stoppe Jezus, by syn lêzing fan dizze tekst yn 'e synagoge fan Nazareth, syn lêzing nei it neamde "jier fan genede " en die de bibelske rôlje ticht. Letter, om de flok dy't op it punt stie om oer it hiele folk te fallen te befêstigjen, ferflokte Jezus in " figenbeam " dy't omskreaun waard as " ûnfruchtber ", om't it gjin frucht droech, wat normaal wie, om't yn 'e tekst spesifisearre wurdt dat it net it geunstige seizoen wie foar de frucht fan 'e figenbeam. En om it rjochtfeardige oardiel fan God tsjin dizze Joadske naasje te fersterkjen en te befêstigjen, merkten de learlingen fan Kristus op dat, nei de flok dy't der tsjin útsprutsen wie, wie de figebeam ferwile en stoarn; in byld fan it slimme lot fan 'e Joadske naasje, slachtoffer fan har irrationele oanhing oan 'e noarmen fan it âlde ferbûn. Troch de tiid hinne en oant ús tiid hat de oanhing oan tradysje leauwigen konstant foarkommen om mei leauwe de nije ljochten te ûntfangen dy't God presintearre hat.

Dizze tragyske les foar de Joadske naasje waard foar it earst fernijd en ferfolle foar de katolike religy yn 'e 16e ^{iuw} en yn 1844 foar de protestantske religy, doe, as lêste, foar it offisjele ynstitúsionele Adventisme yn 1994. Tusken 1982 en 1991, de datum fan myn offisjele ûntslach (novimber 1991), stelde ik in nije ynterpretaasje foar oangeande de datums dy't taskreaun waarden oan 'e lêste trije tsjerken fan Iepenbiering 3: " *Sardis, Filadelfia en Laodisea .* " Oant doe ta hie it offisjele Adventisme op tradisjonele wize syn bestean ferbûn oan 'e ienige perioade mei de namme " *Laodisea .* " De ynstelling hie de ynterpretaasje fan 'e Adventisten behâlden dy't de weromkomst fan Kristus, dat is it ein fan 'e wrâld, yn it jier 1844 pleatsten. Myn wurk bestie út it oanwizen dat dizze ynterpretaasje falsk wie, om't logysk sjoen de ynspirearre en skreaune profesije de tiid oant de wiere en effektive weromkomst fan Jezus beslacht. As gefolch hawwe de datums dy't net markearre binne troch syn wiere weromkomst betrekking op 'e tiden fan Sardis en Filadelfia en mar foar in part op dy fan Laodisea. It ljocht, dat myn begryp fan Daniël ferljochte, liet my de datum fan Sardis fêststelle op 1844 (1843) en dy fan Filadelfia op 1873. Oant myn tsjinsttiid waard der gjin útlis jûn foar dit haadstik 12 fan Daniël yn it offisjele Adventisme. Troch de profetyske ynterpretaasje fan 'e pioniers fan it wurk te behâlden, ûntnaam dit offisjele Adventisme himsels it begryp fan trije berjochten dy't it oanbelangje yn 'e tiden " *Sardis, Filadelfia en Laodisea .* ". It wie dus ferkeard oer de tiden fan Gods plan lykas de Joadske naasje derfoar. En it minste dêrfan is dat dizze flater mei deselde priis betelle wurdt: de godlike flok en geastlike dea.

Tusken 1980, de datum fan myn doop, en 1994, de datum fêststeld troch it ein fan 'e profetyske " *fiif moannen " of 150 werklike jierren fan 'e boadskip fan 'e " fyfde trompet* " fan Iepenbiering 9:5-10, kaam in test fan leauwe om it offisjele Adventisme te testen; in test dy't folsleine betsjutting jout oan 'e boadskip dy't Jezus derta rjochtet yn " *Laodisea* "; in boadskip dat sa de tiid fan syn útbraken fan 'e offisjele ynstelling sanksjonearret, mar net fan 'e Adventistyske beweging

dy't yn dissidensje trochgean soe, bûten har. Dizze dingen binne no efter ús, en it is needsaaklik om te putten út 'e lessen dy't God troch dizze ûnderfiningen jûn hat.

De earste les is om te begripen dat de datums boud op profetyske keatlingen fêststeld troch Daniël en Iepenbiering net bedoeld wiene om de datum fan 'e wiere weromkomst fan Jezus Kristus presys fêst te stellen. Krektoarsom, God brûkte dit motyf om it leauwe fan syn tsjinstfeinten te testen yn 1843, 1844 en 1994. It wie pas nei dizze trije opienfolgjende histoaryske testen dat Jezus oan dejingen dy't hy leaf hat en dy't him yn dissidinsje leafhawwe en tsjinje, yn 2018, de datum fan syn wiere weromkomst iepenbiere, de maitiid fan 2030, dy't net boud is op in earder fêststelde profetyske keatling. Ik moat ek ferdúdlikje dat myn stúdzje fan profesijen nea motivearre wie troch de syktocht nei de datum fan Kristus syn weromkomst. Allinnich myn winsk om alle iepenbiere mystearjes te begripen stie op it spul. En it gefolch fan dizze stúdzje wie de ûntdekking fan dizze profetyske " *fiifmoanne* " perioade fan 'e " *fyfde trompet* " waans gebrûk, sûnt de datum 1844, my de datum 1994 oplein hat. En lykas it gefal wie foar 1844 foar de protestanten, is de datum 1994 troch God autentisearre en it draacht foar it tradisjonele Adventisme in deadlike geastlike gefolgen.

De twadde les giet oer de trije profetyske datums dy't krigen binne, 1844 (yn werklikheid: 1843-1844), 1873, en 1994. Boud op deselde keatling fan Daniël 9 en 8 en Iepenbiering 9:5-10, markearje de datums 1844 en 1994 dramatyske einen fan it godlike ferbûn oangeande, efterinoar, protestantske kristenen, en doe Adventistyske kristenen. Dizze twa datums wurde dêrom markearre troch de godlike flok. Mar boud op 'e keatling fan Daniël 12:12, markearret de datum 1873 allinich al in boadskip fan totale segen dy't de "Sândedeis Adventistyske" tsjerke oanbelange doe't se, sûnt 1863 in Amerikaanske ynstelling wurden wie, in missy fan universele tsjûgenis yngie. Dizze ynterpretaasjes litte ús de hiele logika fan 'e profetearre berjochten opnij ûntdekke. Sa, yn it tiidrek fan " *Sardis* " fan 1843-1844, segenet Jezus de oanhâldende en trouwe Adventisten, mar hy spesifisearret: " *se sille mei my yn wite klean rinne* . " Tink derom dat dit de takomstige tiid is, om't se noch net de sabbat praktisearje, mar de erfde Romeinske snein, kinne se noch gjin folsleine hilliging krije dy't symbolisearre wurdt troch dizze " *wite klean* ". It wie pas tusken 1844 en 1863 dat de sabbat ûntfongen en oannaam waard troch dizze pioniers fan it Adventistyske wurk. En it wie troch it oannimmen fan 'e praktyk fan Gods hillige sabbat dat se dizze " *wite klean* " fan hilliging krigen. Yn 1873 waard de totale en perfekte hilliging fan 'e "Sândedeis Adventisten" útdrukt en autentisearre troch God troch syn boadskip rjochte oan " *Filadelfia* ", wêrfan de betsjutting "broederlike leafde" de frucht foarmet dy't troch de Geast droegen wurdt. Dêrom befettet dizze boadskip gjin flok. It befettet lykwols in warskôgingsboadskip, wêrfan de ûnwittendheid it Adventisme fan it folgjende tiidrek, " *Laodisea* ", yn 1994, syn flok en syn braken troch Jezus Kristus kostje sil: " *Ik kom gau. Hâld fêst oan wat jo hawwe, sadat nimmen jo kroan nimt* . " De wurden fan Kristus hawwe in paradoksaal karakter dat begrepen wurde moat. Troch te sizzen " *hâld fêst oan wat jo hawwe* ", rjochtet Jezus him net op profetyske ynterpretaasjes, mar op de hâlding fan leauwe en belangstelling dy't troch syn pioniers foar dit profetyske wurd toand is. En de paradoks bestiet út it feit dat dizze belangstelling krekt bestiet út it witten hoe't jo in erfde útlis dy't

ferâldere en ûnrjochtfeardige wurden is, ferlitte kinne, as in nije, mear gearhingjende en rjochtfeardige útlis presintearre wurdt; wat it gefal is dat ûntstie foar it offisjele Adventisme tusken 1982 en 1994. Troch myn offisjele ûntslach yn novimber 1991 befêstige en autentisearre de "Sânde-deis Adventistyske" ynstelling har ôfwizing fan 'e lêste ljochten dy't Jezus har troch my oanbea. Sa, troch it oere ferkeard te beoardieljen, lykas de Joaden derfoar, foel de Adventistyske ynstelling slachtoffer fan har eigen minne oardiel tsjin de "Iepenbiering fan it Sânde Oere". Dit "Sânde Oere" wie dat fan it ein fan har alliânsje mei God yn Jezus Kristus.

Trou oan syn ynset, joech Jezus syn segen oan myn wurk en krige de "Iepenbiering fan it Sânde Oere" in dúdlikere útlis fan him en sûnt 2018 is de kennis fan it jier fan 'e wiere weromkomst fan Jezus Kristus tafoege en dizze kear sil de oanstearde ferfolling fan 'e Wrâldoarloch fan 'e " *sechste trompet* " syn weromkomst befêstigje foar de " *sânde trompet* " op 'e datum fan 'e maitiid fan 2030.

De oprop fan dizze " *sechste trompet* " liedt my no ta it útlis fan it mystearje fan 'e "fjouwer Johannes", in útdrukking dy't yn 'e titel fan dizze boadskip neamd wurdt.

Yn 1989 waarden jonge Adventisten yn Valence doopt, en se wiene fuortendaliks ynteressearre yn myn boadskip presintearre yn in dokumint mei de titel "Daniël en Iepenbiering"; in tige wiidweidich wurk dat dizze twa boeken útleit. Dizze ferbining bleau nei myn offisjele ferwidering yn novimber 1991 bestean, en se woenen de ynstelling de stipe útdrukke dy't se my joegen en har winsk om op har beurt út 'e offisjele records fan 'e ynstelling fuorthelle te wurden. Ien fan dizze bruorren, Jean-Philippe, bekearde in wurkkollega mei de namme Jean-François en sa kamen wy mei Jean-Marie, in oare freon fan Jean-Philippe, doopt yn 1991, mei my, myn doopnamme wie Jean-Claude, byinoar en foarmen wy de neamde "fjouwer Johannes". In oare broer, de tige jonge Joël (+ Johannes), doopt op 13-jierrige leeftyd op deselde dei, wie tige ynteressearre yn myn boadskip op 'e dei fan syn doop en nei ferskate ûnderfiningen en tiid kaam hy by my en brocht syn stipe en syn permaninte trou, lykas syn meardere feardigens. Nei syn doop, om ús geastlike relaasje te ferbrekken, twifele de pastoar fan 'e tsjerke net om de plysje-autoriteiten te belûken, mar dit, tevergeefs, tankje God. Ik rapportearje dizze tsjûgenis om't it bewiis foarmet fan it direkte wurk fan 'e God dy't sprekt troch symboalen. Wêrom woe hy "fjouwer Johannes" byinoar bringe? Fanwegen de symbolyk fan it getal fjouwer: universaliteit, en fanwegen de betsjutting fan 'e namme Johannes: **God hat jûn** . Tink derom dat de profesije fan Iepenbiering al oarspronklik iepenbiere waard oan "de apostel Johannes". Om dus offisjeel syn boadskip fan it "Sânde Oere" oer te bringen, " **hat God joech** "syn ljocht oan fjouwer tsjinstfeinten dy't sa "fjouwer apostels" wiene dy't op dat stuit troch him autentisearre waarden. Dit, wat har gedrach yn 'e takomst ek is. Se binne fjouwer offisjele tsjûgen dy't jûn binne oan syn wurk op it momint fan syn lansearring. Twa ûnder harren, Jean-Philippe en Jean-François, binne lang en har lange skonken tsjinnen de Heare mei iver en lok, doe't wy fiif iepenbiere konferinsjes organisearren ferspraat oer it jier 1992. Se, foar elk, ferspraat yn 'e brievenbussen 5000 folders mei útnoegings en berjochten dy't it ferrie fan it

offisjele katolike en protestantske kristendom oanklagen. Dizze demonstrearre iver wie de konkrete frucht fan 'e wissichheid fan ús leauwen yn 'e weromkomst fan Kristus foar 1994 en wy hienen deselde oertsjûging dat wy yn it jier 1993 de ferfolling fan 'e lêste of Tredde Wrâldoarloch soene sjen. Nimmen fan ús twifele oan dizze dingen. Yn 1991, op 'e jûn fan 'e dei doe't ik, foar myn ûntslach, myn posysje oan 'e dûmny presintearje koe, bystien troch trije Adventistyske tsjûgen, Mireille, de suster fan Jean-Philippe dy't meidie oan dizze tsjûgenis, ûntfongen fan God yn in fisioen, "in stjer dy't út 'e loft falt" fertikaal, wylst wy werom nei hûs gongen. De "Iepenbiering fan it Sânde Oere" waard dêrom nochris troch God befestige op it nivo fan 'e gefolgen fan syn offisjele ôfwizing troch de ynstelling, en syn presintaasje, bystien troch trije tsjûgen, Jean-Marie, Jean-Philippe en syn suster Mireille, wie yn oerienstimming mei de standert dy't troch God fêststeld wie, dy't skreau dat " *de tsjûgenis fan twa manlju wier is* ", lykas Jezus sei oer syn tsjinst en syn persoanlike tsjûgenis: Johannes 8:17: " *Yn jimme wet stiet skreaun dat de tsjûgenis fan twa manlju wier is*; " no wiene wy mei fjouweren om te tsjûgen fan it ljocht dat troch Jezus Kristus jûn is.

De tiid gie foarby en nei 1994 wiene der noch mar "fjouwer" fan ús oer om te bliuwen leauwen yn 'e wearde fan ús profetyske datums, mar it wie pas yn 1996 dat de Geast my liede om de flok fan 'e Adventistyske ynstelling oan te wizen, dat is, de wiere betsjutting fan 'e boadskip dy't ferbûn wie mei de datum 1994. Dizze datum wie de lêste dy't mooglik wie om fêst te stellen troch de doer dy't profetearre wie yn Daniël en Iepenbiering. Mei de tiid ferhuze Jean-Marie earst fuort, doe hie it lange wachtsjen syn effekten, de groep bruts út, om't myn bruorren de ineffektiviteit fan ús missy net langer akseptearren en tolerearren. Jean-Philippe kearde him ta kristenen fan ferskate groepen en benammen ta de Joaden. Jean-François sette útein mei in persoanlike tsjûgenis en sûnder myn útlis ôf te wizen, foege hy in nije ynterpretaasje ta dy't ik earst ôfwisde, om't de bibelske tekst it net rjochtfeardige. En hjir wurdt dizze ûnderfining nuttich om te begripen. Hy taskreau oan 'e " *sechste trompet* " de profetyske " *fiif moannen* " fan 'e " *fyfde* ", en naam as begjin de datum 1873 dy't taskreaun waard oan it " *Filadelfia* "-tiidrek. Wat de ynterpretaasje fan 'e profesije oanbelanget, is dizze oanpak folslein ûnrjochtfeardich, om't 1844 net 1873 is. Wat de profesije lykwols net seit, is dat neat God tsjinhâldt om dizze selde perioade fan 150 echte jierren te kiezen om dizze " *sechste trompet* " yn 2023 te ferfoljen. Hy beleannet dêrmei it leauwe fan 'e Adventisten, erfgenamten fan 'e godlike segen fan 1873, dy't úteinlik de ferfolling sjogge fan it foarseine drama fan 'e Tredde Wrâldoarloch dêr't se op wachten en wêrmei't de tiid fan 'e folken, ferneatige troch ferskrriklik ferneatigjende moderne wapens, einiget. Sa haw ik, tige koartlyn, en sûnt it begjin fan 'e oarloch yn Oekraïne, dizze mooglikheid oannaam dy't de Wrâldoarloch yn it jier 2023 fêstleit. As de tekstuele logika it net rjochtfeardiget, kin de geastlike logika oan 'e oare kant yndie in ferbining lizze tusken de godlike segen en de folbringing fan 'e " *sechste trompet* " dy't it bewiis foarmet fan it hearren ta de iepenbierjende skepper God, neffens wat Apo. 17: 8 spesifisearret: " *It beest dat jo seagen wie, en is net. It moat út 'e boaiemleaze put opstige en nei it ferneatigjen gean. En dejingen dy't op ierde wenje, waans nammen net fan 'e grûnlegging fan 'e wrâld ôf yn it boek fan it libben skreaun binne, sille fernuvere wêze as se*

it beest sjogge , om't it wie, en net is, en wer ferskine sil. " De oarsaak fan "fernuvering" is twafâldich: ûnwittendheid oer Gods plan, mar ek ûnwittendheid oer de datum fan syn folbringing. En it is op dit nivo dat de kennis fan dizze datum it teken wurdt fan Gods profetyske segen foar wiere ôfwikende Adventisten. Sy binne erfgenamten fan 'e segeningen fan Jezus syn leafste " *Filadelfia* ", wylst se libje yn it kielwetter fan it ôfwisde, lauwe, formalistyske " *Laodisea* ".

Yn Iepenbiering 17:8 befoarderet de term " *ôfgrûnleaze put* " de identifikaasje fan 'e " *sechste trompet* " dy't de twadde foarm foarmet fan " *it beest dat út 'e ôfgrûnleaze put opkomt* "; de orizjinele dy't giet oer de Frânske revolúsjonêre Terreur fan 'e " *fjirde trompet* ". Mar de kontekst fan 'e boadskip fan Iepenbiering 17:8 rjochtet him ek op 'e weromkomst fan " *it beest dat út 'e see opkomt* " yn 'e foarm fan " *it beest dat út 'e ierde opkomt* ". Om dit dúdlik te meitsjen, herinner ik jo deroan: ûnder de titel " *tsjûgenis fan Jezus* " iepenbieret God oan 'e Adventistyske útkarden de komst fan fjouwer " *beesten* " of moardnerregimes; yn chronologyske folchoarder, de earste: " *it beest dat út 'e see opkomt* " (koalysje fan it pausdom en de katolike monargy); de twadde: " *it beest dat út 'e ôfgrûnleaze put opkomt* " (Frânske Terreur en *fjirde trompet*); de tredde, en oarsaak fan fernuvering foar fallen Adventisten: " *it beest dat opkomt út 'e boaiemleaze put* "; in twadde en autentike foarm fan " *twadde wee* " fan Iepenbiering 9 (Tredde Wrâldoarloch: *twadde wee* en *sechste trompet*); de fjirde: " *it beest dat opkomt út 'e ierde* " (protestantsk en katolik rezjym fan universele regearing: *it byld fan it earste beest*).

Ik meitsje gebrûk fan dit berjocht om jo te herinnerjen dat it plan dat God iepenbiere hat wis is en dat syn tsjinners har net beynfloedzje litte moatte troch de hjoeddeiske tebeksetters dy't Ruslân yn dizze oarloch yn Oekraïne te lijen hat. Want, lykas de Westerske folken mei wa't it bannen en hannelsrelaasjes hat oprjochte, is Ruslân wend rekke oan frede en hannel, de twa wearden dy't 77 jier lang troch it Westen socht en befoardere binne. De lêste jierren foar 2018 waarden karakterisearre troch in skynber súkses. Dit ferklearret de ûntspanning fan militêre training, yn 'e Westerske wrâld en ek yn Ruslân. Mar wylst dit Ruslân mei in bytsje ferbettering op konvinsjonele wapens bleaun is, en de foarkar hat jûn oan it ûntwikkeljen fan krêftige destruktive kearnwapens fanwegen de definitive rol dy't God foar it bedoeld hat, hat de technyske foarútgong yn it Westen de bou fan ferfine wapens mooglik makke basearre op elektroanika en digitale prosessors; in grut foardiel yn termen fan presyzje, mar wapens dy't benammen kwetsber binne foar de magnetyske ynfloeden fan 'e omjouwing. Dit earste jier fan striid tusken Ruslân en Oekraïne hat ús de ûnbidige effektiviteit sjen litten fan waarnimmer- en killerdrones, dy't de krêft fan tanks, kanonnen en skippen útdaagje. Dit jier sil ek bydroegen hawwe oan it útputten fan wapenfoarrieden yn sawol it Westen as Ruslân, dat nettsjinsteande alles in gruttere foarrie hat. De oankeap fan drones troch Ruslân fan 'e Iraniërs herstelt de ûnbalâns dy't it tydlik ferswakke hat. De Russyske lieder rekkenet derop dat de effekten fan 'e winter it Westerske ferset, dat besletten hat om himsels fan Russysk gas te ûntnimmen, ferswakke sil. Mar it koppige Westen sil net bûge nettsjinsteande de ûnrêst dy't ûnder de minsken feroarsake wurdt. Dêrom sil Ruslân Westerske lannen twinge om direkt belutsen

te reitsjen by it konflikt tsjin har; of troch har oan te fallen of troch har te twingen it oan te fallen. 2023 sil it jier wêze fan it grutte Westerske drama, want fan eskalaasje nei eskalaasje sil it minste barre as it it Jeropeeske kamp domineart, lykas God oankundige yn Daniël 11:44, sil har Russyske gebiet ferneatige wurde troch it nukleêre fjoer fan 'e Feriene Steaten. En it is yn in wanhopige en feroardiele aksje dat de oerbleaune Russyske troepen op in nukleêre manier sille reagearje tsjin 'e Westerske fijân troch har ûnderseeboaten en har ferburgen bases dy't operasjoneel bleaunen. Troch him de aksje fan it " *útroegjen fan mannichte* " ta te skriuwen, befêstiget God yn Daniël 11:44 de tiid dy't markearre is om de opstannige minskheid te " *útroegjen* ": " *Nijs út it easten en it noarden sil komme om him te ferskriken, en hy sil mei grutte grime útgean om mannichte te ferneatigjen en út te roegjen* . "

Yn tsjinstelling ta wat der op tv-sjo's sein wurdt, hat Ruslân neat fan tefoaren pland, om't it sûnt de fal fan 'e USSR en har ferdieling yn ûnôfhinklike demokratyske republiken, lykas it Westen, kommersjeel súkses socht hat dat befoardere waard troch frede mei de folken; Ruslân hie gjin belangstelling om oarloch te fieren tsjin har rike Westerske kliïnten. Sûnt 2022 hat it ferset fan 'e Oekraynske legers, útrust troch it Westen, de Russyske lilken stadichoan fergrutte. De mislearrings en tebeksetters dy't se lijen hawwe, fergrutsje dizze lilken; wat de godlike wurden befêstiget dy't de ôfwêzigens fan har tarieding op oarlochsachtige agresje foarsizze, om't, neffens it byld presintearre yn Ezech. 38:4, " *in heak oan syn kaken set* ", ferplichtet God it fredeleafde Ruslân om oarloch te fieren tsjin syn Westerske doelen: " *Ik sil dy traine, en Ik sil in heak oan dyn kaken sette; Ik sil dy útbringe, do en dyn hiele leger, hynders en ruters, allegear prachtich klaaid, in talrike troep dy't it grutte en it lytse skyld draacht, allegear mei it swurd yn 'e hân*; " En it folgjende fers 5 wurdt befêstige troch de groep fan alliânsjes dy't wy hjoed de dei tsjûge binne: " *En mei harren dy fan Perzje, Etioopje en Put, allegear mei it skyld en de helm*; " Want " *Perzje* " of Iran, en " *Etioopje* " of Swart Afrika, it is al befêstige; dan bliuwt de aksje fan " *Puth* " of Noard-Afrika oer dy't him by it Russyske kamp sil oanslute fanwegen syn religieuze ferbining mei Tsjetsjenië, sawol moslim as Russysk, dwaande mei ortodoks kristlik Ruslân.

Leauwe wurdt útdrukt troch in hâlding fan folslein fertrouwen dat wy yn God en yn syn profetyske oankundigingen sette. En de apostel Paulus learde yn Hebreeërs 11:6: " *sûnder leauwe is it ûnmooglik om God te behagen* ": " *En sûnder leauwe is it ûnmooglik om him te behagen; want wa't ta God komt, moat leauwe dat hy bestiet, en dat hy in beleanner is fan dyjingen dy't him yngeand sykje* ." Dit leauwe kin ús dêrom beskermje tsjin de ferneatigjende effekten fan feiten dy't yn 'e direkte takomst waarnommen wurde en dy't, foar in momint, it tsjinoerstelde lykje te kundigjen fan wat profetearre is. Mar de ûnderfining is organisearre troch God, neffens syn plan dat úteinlik yn al syn presyzje útkomt. En ús God rekkenet op 'e demonstraasje fan ús fertrouwen yn him om ferhearlike te wurden yn it gesicht fan syn fijannen dy't ek fan ús binne. Syn plan foar syn útkarden is prachtich en syn profetyske iepenbieringen binne essensjeel foar dyjingen yn har kamp dy't noch yn libben binne.

It is noch altyd God en Hy allinnich dy't de tiid kiest wannear't it begryp fan Syn profetearre iepenbieringen begrepen of feroare wurde moat, en it is Hy dy't de geasten fan Syn útkarden yn steat stelt om har oan te passen oan dizze feroarings. It is goed om dit te begripen, om't wy yn alle opsichten Syn nederige en swakke skepsels yn alle dingen fan Him ôfhinklik bliuwe.

Yn 'e hjoeddeiske tiid fersnelle aspekten fan it libben: alles giet rapper. Ynformaasje ferspriedt him yn realtime oer de hiele ierde. Dêrom kin de Tredde Wrâldoarloch allinich rap wêze en yn koarte tiid op in ekstreem destruktive manier folbrocht wurde. De begjinsels binne stadich, mar de einen binne rap en dizze rapheid jildt ek foar God foar it ein fan syn ferbûnen. Hy formulearre it oangeande it âlde ferbûn en it sil ek it gefal wêze foar it nije, want ik herinnerje jo deroan dat de ferneatiging fan 'e " *sechste trompet* " of Tredde Wrâldoarloch, foar it nije ferbûn, te fergelykjen is yn syn effekten en syn godlike motivaasje, mei de tredde straf dy't de ferneatiging fan 'e Joadske naasje feroarsaket, troch de Chaldeeërske kening Nebukadnessar en syn legers, yn - 586.

Yn dit konflikt befêstigje de alliânsjes fan religys dy't troch God feroardiele binne harren mienskiplike flok dy't troch de Bibel iepenbiere is. En troch harren dieden dy't harren geastlike status iepenbierje en befêstigje, ûntmaskerje dizze religys harsels en binne de útkarden sadwaande ree om harren net te folgjen yn 'e besluten dy't se oan 'e ein, yn 2029, sille nimme yn 'e kontekst fan universele regearing. Mar dizze universele regearing kin al yn 2024 organisearre wurde as de wergroeparring fan oerlibbenen fan 'e universele hekatomb begjint. De test fan it leauwe, de lêste, sil organisearre wurde oan 'e ein fan 'e sân jier dy't noch foar ús lizze.

Ik bring jimme oandacht wer op dizze flater dy't begien is troch it offisjele ynstitúsjonele Adventisme. It beskôge ferkeard dat de Romeinske snein pas de betsjutting fan " *merk fan it beest* " krije soe op it momint fan 'e lêste test fan it leauwe. It ferswakke dêrmei de hege skuld fan dit opstannige satanyske " *merk* " en fergeat dat dizze "snein" al sûnt 321 de oarsaak west hat fan 'e straffen fan 'e earste fiif " *trompetten* " en de oarsaak sil bliuwe fan 'e deadlike straffen fan 'e kommende " *sechde* en *sânde trompetten* ". En dizze ferjitnis kostet it syn braaksel troch Jezus Kristus. Dêrom moatte, sa gau as de wiere aard fan dizze dei en syn oarsprong bekend binne, dejingen dy't troch Kristus roppen binne, harsels ôfskiede fan syn praktyk en dy fan 'e wiere sabbat oannimme, sûnder te wachtsjen en sûnder tiid te ferliezen. Want tiid sil de aard en godlike feroardieling dy't "de rest fan 'e earste dei" oangiet, net feroarje, sûnt syn oannimming as de heidenske "Dei fan 'e Sinne", dy't op 7 maart 321 troch de Romeinske keizer Konstantyn I, ^{bekend} as "de Grutte", fêststeld waard. Jo kinne sa de rjochtfeardiging foar de lilken fan Jezus Kristus begripe, om't hy as God, skepper en wetjouwer, sûnt dy datum de skande fan dizze falske rêstdei hat lijen en dat it offisjele Adventisme fan him fereasket dat hy it noch altyd ferneare, sûnt 1994 oant syn glorieuze weromkomst, om de wiere aard dêrfan te feroardieljen. Want syn gedachten wurde útdrukt troch syn dieden; sûnt 1995 tsjûgje syn goede relaasjes en syn alliânsje mei de religys dy't dit " *teken* " ferflokt troch God earje, derfan, beskuldigje him en feroardielje him. Mar as hy ienris yn dizze opstannige alliânsje gien is, sil hy de diabolyske aard fan 'e rêstdei fan syn bûnsgenoaten net kinne, en sil hy ek net wolle,

feroardielje. Om't de Geast him sûnt 1994 ferlitten hat, sil hy de rjochtfeardige likens fan 'e libbene God, YaHWÉH, Michael, Emmanuel, Jezus Kristus, ûndergean moatte en mei har diele.

Tusken 1983 en 1991, tidens in algemiene gearkomste fan 'e Súdlike Adventistyske Konferinsje yn Grenoble, joech Jezus it Adventisme yn syn sinkende steat in helpende hân troch middel fan in fraach dy't hy my foar de hiele gearkomste stelle liet oan 'e dûmny dy't de gearkomste en de tsjinst liede. Dizze fraach befette it antwurd al en wie fan it soarte dat it bern Jezus op 12-jierrige leeftyd stelde oan 'e Joadske âldsten en prysters fan syn tiid. Dat ik sei tsjin 'e dûmny: "Broer, as de sabbat sûnt 1844 as it segel fan God beskôge wurdt, kinne wy dan net sizze dat snein sûnt dy datum it merk fan it beest is?" In momint ferbjistere antwurde de dûmny soksawat as: "Sa't jo de dingen presintearje, soe it lestich wêze om oars te sizzen." Myn fraach wie wat steurend en dochs, nei de algemiene fernuvering, hie it spitigernôch gjin heilsum effekt. Dochts wie dizze fraach in berisping foar it humanistysk Adventisme, dat benammen besocht goede relaasjes te meitsjen mei dejingen dy't bibelske profesije iepenbiere as Gods fijannen. Jezus syn ôfwizing fan dit soarte Adventisme yn 1994 is dêrom perfekt rjochtfeardige.

Oekraïne-update fan 24-10-2022

As de tiid ferrint en de moderne wapens dy't de Westerske NATO-machten oan Oekraïne jûn hawwe, it in tydlik foardiel lykje te jaan tsjin de Russen, herinnerje seldsume stimmen wierheden dy't mar in pear minsken hearre wolle. Yndied, yn it Westerske kamp hâlde wy ús allinich oan it feit dat Oekraïne, in soevereine naasje, op 24 febrewaris 2022 troch Ruslân op eigen grûn oanfallen waard; 8 moannen lyn hjoed. Mar objektive stimmen, en ûnder harren Oekraynske tsjûgen sels, herinnerje ús dat de oarloch yn Oekraïne yn 2014 begûn, acht jier earder, wêryn't it Oekraynske nasjonalistyske kamp einleaze focht tsjin it pro-Russyske Oekraynske kamp dat him weromlutsen hie nei de Donbass-regio yn it easten fan it lân. De Feriene Steaten, Dútslân en Frankryk berikten lykwols yn 2014 in oerienkomst mei de Oekraynske regearing en Ruslân; dit binne de "Minsk"-oerienkomsten. Dizze Westerske lannen hawwe har ynset foar it garandearjen fan 'e feiligens fan Oekraïne, betingst fan in minne skikking mei de pro-Russen fan Donbass. Ynstee fan har ynset nei te kommen, hat de Oekraynske regearing har oarloch yn 2015 wer oppakt tsjin dizze pro-Russen, dy't like Oekraynsk wiene as sy. Wienen se yn dit gefal de stipe fan it Westen wurdich? Sprekke de hear Zelensky de wierheid doe't hy tsjin it Westen sei: "Wy binne lykas jimme?" Moreel is it dúdlik; se binne noch slimmer as wy, mar polityk easke Europa dat har leden har ferplichtingen respektarje. Dizze kwestje is folslein negearre troch Westerse beslútfoarmers by de NAVO. Hjir is in ûnderwerp dat de posysjes fan beide kanten ûnfersoenlik makket, mar de feiten binne feiten; it is God dy't Rjochter is en dy't beide kanten al feroardiele hat om geastlike redenen wêrfan se har net iens bewust binne. Dus minne leauwe hat syn

rjochtmjittige plak yn dit senario dat krekt it gebrek oan leauwe fan alle dielnimmende akteurs bestraft, of se no aktive as stridende oanhingers binne.

Nei acht moannen oarloch is ien ding foar elkenien dúdlik: de oarloch is folslein fan foarm feroare, troch technyske foarútgong basearre op ynformaasje-technology; ultra-presys kanonnen en op ôfstân bestjoerbere drones tsjin wa't tanks en skippen machteleas binne en kwetsbere doelen wurde. Dêrom binne foar dit jier 2022 alle senario's mooglik, ynklusyf in nederlaach en weromlûking fan Russyske troepen, hoewol net wierskynlik fanwegen harren fêstberadenens, dy't foar in grut part like grut is as dy fan 'e Oekraïners. Mar wat de útkomst ek is, de lilken fan Ruslân tsjin it Westen sil maksimaal yntinsivearre wêze; en dêrtroch sil 2023 it jier fan straf wêze foar it oerferoverjende en " *arrogante* " Westen; lykas de Romeinske pauselike " *lytse hoarn* " fan Daniël 7:8, dy't de basis is fan al syn flokken.

Myn stúdzje fan 'e Bibel en syn profesijen hat my it belang ûntdutsen fan 'e nammen dy't God oan dingen jûn hat, en it bart sa dat Oekraïne syn betsjut: grins. Foar in lân lykas Ruslân is syn grins it gefoelichste ûnderwerp; it is ûnoantaastber en kin net ferpleatst wurde sûnder nasjonale lilken op te wekken. Sa hawwe folken oer de hiele ierde har troch de tiid hinne gedragen. Yn it Westen lykwols, sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, hat de ferneatiging fan 'e ferneatiging de mentaliteit fan 'e ynwenners djip feroare, en it nasjonalisme dat ferantwurdlik is foar dizze trageedzje is freze en bestriden. Dit is wat it ôfsizzen fan nasjonale grinzen en de akseptasje fan 'e oprjochting fan 'e Jeropeeske Uny befoardere. Op dizze manier ferlearen Westerlingen út it each wat it wurd "grins" noch koe fertsjintwurdigje foar it Russyske folk en har eastlike partners. It Westen hat it ôfsizze, mar it Easten bewarre it as in ûnoantaastbere wearde, ree om te fjochtsjen om it te ferdigenjen. It Westen hat syn wearden feroare, hieltyd mear pervertearre wurden, mar it Easten hat syn eigen yntakt hâlden; se bliuwe konsekwint mei wat altyd west hat. Dêrom, neist de oarloch yn Oekraïne, steane wy yndie foar in "botsing fan beskavingen" dy't hieltyd faker op televyzje besprutsen wurdt. Technyske foarútgong is in protte lannen ynkommen, mar it is net yn steat om minsken te ferienigjen dy't ferdielt binne troch har religys en gewoanten. Nettsjinsteande de skyn, yn 'e Feriene Steaten, in foarbyld fan it sjenre, binne de ynwenners tige ferdielt en rasistysk. Hannel liket elkenien te ferienigjen, mar geweld set wite protestanten tsjin Hispanyske katoliken, en mei har is de goed ûntwikkele swarte groep noch altyd slachtoffer of dieder fan rasistysk geweld. Oer de hiele wrâld ferberget hannel hieltyd mear de groei fan yntolerante en fanatike geasten dy't de troch God loslitten demoanen maksimaal fergrutsje. De Tredde Wrâldoarloch, dy't begûn op 24-02-2022, bewiist dat kommersjele belangen machteleas binne om de oarlochsachtige konfrontasje fan naasjes dy't harsels "de meast beskaafde" neame, te foarkommen. Dit is nei de Twadde Wrâldoarloch, dy't de frucht wie fan fanatysk nasjonalisme. It wurdt oantoand dat hjoeddeiske presidinten de wurken fan âlde monarchen reprodusearje en dat de organisaasje yn demokratyske naasjes neat feroaret: " *de tiid fan 'e folken* " kin dêrom offisjeel " *einigje* " lykas ús Hear Jezus Kristus sei en profetearre yn Mattéus 24:14: " *Dit goede nijs fan it keninkryk sil preke wurde yn 'e hiele wrâld as in tsjûgenis foar alle folken. Dan sil it ein komme.* "; mar ek

yn Ezechiel 30:3: " Want de dei is tichtby, de dei fan JaHWéH is tichtby, in tsjustere dei: it sil de tiid fan 'e folken wêze . "

Dit ûnderwerp is delikaat en giet tsjin it hjoeddeiske mainstream-tinken yn, mar efter de ferliedlike akteur Volodymyr Zelensky skûlet in folle mear steurende karakter. Dit oardiel is basearre op in wier feit: syn presidentskampanje waard finansierd troch in Oekraynske oligarch dy't ek de nazi-partij "Azov" finansiert. En syn platfoarm omfette in tasizzing om it pro-Russyske ferset yn 'e Donbass te ferneatigjen. God genietet derfan om syn fijannen te fernederjen troch har te lieden om in nije nazi-saak te stypjen. En hjir herinner ik jo nochris, yn syn Hitleriaanske oarsprong slagge it nazisme deryn om hast it hiele Dútske folk te ferlieden; dit wie oant de ûntdekking fan 'e ferneatigingskampen mei har gaskeamers, dy't hiel Europa fan skrik lieten rilje. Mar it is essensjeel om te begripen: foar it organisearjen fan dizze massaferneatigingen fan it Joadske folk, ferliede it nazisme troch de fêstens fan syn liederen en yn tiden fan ûnwissichheid fiele de dissiplinearre Noardske folken dizze needsaak foar in sterke en skerpe lieder. Foar it Dútske model wie it fascisme Italiaansk, mar de minsken wurdearren it net lang. Dizze fascismen ferliede lykwols as se de ekonomy wer ta libben wekke en de wolfeart fan 'e minsken werombringe. Op 24 febrewaris 2022 ferrasten de presidint fan 'e Europeeske Kommisje, Ursula Von Der Leyen, en Charles Michel, presidint fan 'e Europeeske Ried, de liederen fan Jeropeeske lannen, en keazen fuortendaliks de kant fan Oekraïne, en folgen sa gefolchlik de kar dy't de Feriene Steaten al makke hiene. Nei dit iepenbiere stânpunt koene de oare leden allinich mar oan dizze kar foldwaan en it stypje. It Westen wie net ynteressarre yn wat der yn Oekraïne barde, mar dochs moatte dizze feiten yn oerweging nommen wurde om te begripen wat der sûnt 24 febrewaris 2022 bard is.

Yn 'e gaos fan 'e ynstoarting fan 'e USSR, yn 1991, waarden republiken foarme. It befrijde Poalen kaam ûnder NATO-beskerming te stean. Roemenië en de Baltyske steaten diene itselde. Oekraïne wie al in kandidaat, mar syn nivo fan korrupsje makke de oannimming ûnmooglik. Eins waard it berne yn in anargistysk klimaat dat ferklearret wêrom't Oekraïne it ienige lân wie wêryn in nazi-groep offisjeel en iepenbier opeaske en fertsjintwurdige waard: de "Azov"-groep. Oekraïne hat lang it byld fan Stefan Bandera eare en eare, in Oekraïner dy't yn it Dútske SS-leger ynskreaun wie tidens de Twadde Wrâldoarloch. En dizze opposysje tusken katolike Oekraïners en kommunistyske of ortodokse Russen is ferskynd as de kâns him foardie. De tydlike frede wie allinich te tankjen oan 'e macht fan 'e hjoeddeiske oerwinner, Rus of Poal. It gedrach fan ús hjoeddeiske minskheid kin ferklearre wurde troch it feit dat it de nazi-horror fan 'e Twadde Wrâldoarloch net meimakke hat. En it is fanwegen de ferfanging fan generaasjes dat deselde fallen yn alle tiden wurkje. It nazisme begjint mei syn spultsje fan ferlieding en oertsjûgjende taspraken dy't de geasten sammelje foar syn saak, en yn dit opsicht binne dy fan Zelensky perfekt effektyf. Hy befelet, set druk op 'e liederen en de folken dy't hy iepenlik de skuld jout om har finansjele en militêre stipe te krijen. En troch dizze metoade lûkt hy har deryn en belûkt se by syn striid. Sa stypje Hitler syn fijannen fan juster, ten koste fan har eigen libben, de nije nazi-saak fan ús tiid. Dit is it gefolch fan 'e blinens fan 'e nije generaasjes en sels

fan 'e âlden dy't it drama fan 'e Twadde Wrâldoarloch net persoanlik meimakke hawwe. De geasten fan Westerlingen binne allinich ynteressearre yn hannel en materialistysk súkses. Se hawwe de lessen fan 'e skiednis en de gefaren fan ideologyen ferachte op deselde manier as se religieuze erfenissen, ynklusyf fitale profetyske iepenbieringen, ferachte hawwe, swimme yn 'e leechte fan ateïsme en allinich libje om har fantasyen te befredigjen. Dat, God hat har yn syn fallen fongen en se steane no foar in konflikt dat se net langer kinne stopje, slachtoffers fan har eigen hypokrityske kar dy't Wirklik elke mooglikheid om frij te hanneljen ferlern hawwe fanwegen de like hypokrityske "alliânsjes fan minsken" fan 'e EU en de NAVO dy't har oan hannen en fuotten bine. It is hjir dat wy dizze wurden betinke moatte dy't God oan Daniël jûn hat foar syn útlis oan kening Nebukadnessar, om't se foar ús tiid iepenbiere waarden; Daniël 2:43: "*Jo seagen izer mingd mei klaai, want mei de alliânsjes fan minsken sille se mingd wurde; mar se sille net oan elkoar kleve, krekt sa't izer net oan klaai kleeft.*"

Dygingen dy't de oprjochting fan 'e EU stipe hawwe, hawwe lang bewoard dat it frede oan 'e Europeanen oanbean hie en soe bliuwe oanbieden. Tsjintwurdich is it Europa dat frij kiest om oarloch te stypjen en te ûnderhâlden. It Feriene Europa hat it net foarkommen, it hat it provosearre, en it moat opmurken wurde, in lyts mar wichtich detail, dat de primêre autoriteit dy't ferantwurdlik is foar dizze kar Dútsk is. De hjoeddeiske ûngeunstige situaasje befoarderet de iepenbiering fan 'e wierheid: it Frânsk-Dútske duo wie allinich yn Gallysk tinken. Nei it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, kolonisearre troch de kapitalistyske Feriene Steaten, brûkte Dútslân Frankryk om polityk te herstellen en syn karren leanen nei dejingen dy't persoanlik ekonomysk it meast rendabel wiene. Frankryk socht prestiizje oant it punt fan ferneatigjende opoffering, Dútslân winst en ferriking. In skoftke krigen beide lannen wat se woenen, oant ús tiid dat beide ruïne en ferneatiging diele sille. It enerzjytekort sil dizze winter de Jeropeeske fraksjes tige befoarderje as it tige kâld is. Wat de oarloch yn Oekraïne oanbelanget, dy sil trochgean mei syn ferskate kronkels en útwreidings.

Wat it lân Frankryk oanbelanget, wa soe leaud hawwe dat presidint Macron, fijân fan it Frânske Nasjonaal Front of Rally, it bestean fan syn naasje soe ynsette om in razernijich Oekraynsk nasjonalisme te stypjen? Wat in paradoks dy't de ynkonsistinsjes oan it ljocht bringt fanwegen de godlike flok dy't de naasje en har lieder sûnt har earste kening, Klodwyk I, rekke hat ¹ Hy wurdt derta fermindere om him ta Paus Franciscus en syn goede tsjinsten te wenden om te besykjen in ûnmooglike frede te krijen, op dizze dei sels. Mar hy is him net bewust dat hy him rjochtet op it haad fan 'e earste ierdske religy dy't skuldich is foar God en "primo" ferantwurdlik is foar de flok dy't de Tredde Wrâldoarloch rjochtfeardiget, de straf dy't "*sechste trompet*" neamd wurdt yn Iepenbiering 9:13.

In bedriging hinget oer Oekraïne en Europa fanwegen de ferkiezings foar fertsjintwurdigers foar it Amerikaanske Kongres en de Senaat, dy't plakfine sille op 8 novimber tidens de tuskentiidske ferkiezings. As de Republikeinen winne, moat de help dy't it hjoeddeiske Demokratyske presidentskamp oan Oekraïne ferlient, ûnderbrutsen wurde. En de peilingen wize op dit skriklike senario foar Europa, dat allinnich de lêst fan it behâld fan 'e militêre behoeften fan Oekraïne

drage moat. Hjir sil Europa sûnder mis ferdield wurde yn 'e fjouwer winen fan 'e himel: it ein fan 'e moaie oerienkomst tusken EU-leden.

Sûnt 24 febrewaris 2022 is de Westerske wrâld it slachtoffer fan in satanyske ferlieding waans gelikense weromgiet nei de oarsprong fan 'e ierde yn 'e ferlieding fan Eva troch de slang dy't troch Satan sels as medium brûkt waard. En dit moat ús net fernuverje, om't dizze ferlieding, dy't belichemme wurdt yn Volodymyr Zelensky, rjochte is op it yn beweging setten fan it ultieme wrâldwide konflikt yn 'e skiednis fan 'e ierde. Dizze trageedzje befêstiget de titel fan it prestizjeuze en tige kostbere boek skreaun troch ús suster yn Kristus, Ellen Gould-White, har "Grutte Kontroversje", en begjint syn foltôging mei in dramatyske massale wrâldwide moard dy't begûn op Oekraynske boaiem. Oan 'e oarsprong in akteur, in echte komyk dy't giet fan 'e rol fan iepenbiere entertainer nei dy fan autoritêre ferliedlike kriichshear, oan 'e macht brocht troch in nazi-saak dy't nimmen mear beweecht yn it Westen fan 2022 en sûnt 2014 doe't dizze nazi-oanwêzigens rapportearre waard troch mediaferslachjouwers. De universele ynternasjonale situaasje giet sa fan grutte komeedzje nei grutte moardnerige trageedzje, fan laitsjen nei triennen dy't ferjitten binne foar de dea fan boargerlike en militêre slachtoffers. Want ik herinnerje jimme deroan, dit konflikt is boppe alles in straf fan God dy't sawol de goddeleazens fan boargers as dy fan it leger straft. En dit oardiel giet oer alle kampen fan antagonist en harren oanhingers, om't se allegear religieus skuldich binne oan har. Sûnt de útwreiding fan 'e media binne de barrens fan it ierdske libben bekend oan alle bewenners fan 'e ierde, wêr't se ek binne, yn echte tiid en direkte tiid. De opwekke populêre reaksjes ferminderje de mooglikheden fan aksje fan 'e liederen fan 'e folken. Wierheid en falskens wurde ferspraat mei deselde krêft en neutralisearje elkoar, sadat de minskheid net profitearret fan it foardiel fan syn transparânsje. Lieder binne slachtoffers fan mediadruk en se nimme har politike en ekonomyske besluten yn haast, en yn dizze opleine fersnelling meitsje se ûnherstelbere flaters. Hjir, yn gearfetting, binne de foardielen fan wat minsken paradoksaal neame: foarútgong.

Mar dizze term "foarútgong" biedt ús de mooglikheid om de situaasje fan 'e minskheid yn 2022-2023 te begripen, om't de geastestoastân fan Westerlingen konstant yn "foarútgong" west hat, of yn feroaring dy't it stadichoan transformearre hat; as gefolch dêrfan is de minske fan ús tiid hiel oars as dy fan 1945, de datum doe't de Jeropeeske territoriale ferdieling organisearre waard troch de oerwinnende lannen. De minske fan 1945 wie patriottysk ferbûn oan syn lân en syn nasjonale flagge. De earste twa wrâldoarloggen wiene feroarsake troch it Prusyske en Dútske nasjonalistyske ekspansionisme fan keizer Wilhelm II en Adolf Hitler. Yn dy tiid wie de naasje in wearde dy't troch elkenien ferdigene waard, om't de bedriging fan in fijannige oanfal boargers twong om de beskerming fan har grinzen te befoarderjen, dêr't se yn frede en wolfeart efter libje koene. Yn 'e frede dy't folge, de Twadde Wrâldoarloch, brochten ûntspannen ynternasjonale relaasjes folken tichter byinoar en dêrút waard in universalistyske geast berne. Benammen yn Frankryk is dizze universalistyske gedachte de oarsaak west fan in herstel fan it tema fan "minskerjochten", waans oarspronklike Frânsk-nasjonalistyske betsjutting universalistysk wurden is. Dit punt is tige wichtich om te begripen, om't dit dogma fan "minskerjochten" by syn oarsprong allinich

bedoeld wie om gelikensens te herstellen tusken de ferskate klassen dy't yn Frankryk foarme waarden: eallju, magistraten, keaplju, gewoane minsken, al dizze klassen wiene ûnderwurpen oan deselde rjochten en plichten troch it hânfêst fan "de rjochten fan 'e minske en fan 'e boarger", mar it jilde allinich yn Frankryk en yn it wyt kolonialistyske Frankryk, noch altyd slavenhâldend yn dit revolúsjonêre tiidrek en sels dêrnei. Mei de tiid waard slavernij feroardiele en it wie pas nei de Frânske studinte-opstân fan maaie 1968 dat yn in semi-anargistysk klimaat Frânske "minskerjochten" universele "minskerjochten" waarden. De Frânske politike lofterkant hat dizze ideology oannaam, en universalistysk tinken hat dominearre en nasjonalistysk tinken hate makke. De minskheid operearret altyd yn absolút tsjinoerstelde reaksje, folget de swing fan in wip. Safolle as nasjonalistysk tinken de naasje ferienige hie, wie it no needsaaklik om it te haatsjen en de ûntfangst fan bûtenlanners op nasjonale boaiem te befoarderjen; dizze brute feroaring waard rjochtfeardige yn 'e namme fan it hânfêst fan "minskerjochten". Moatte wy ferrast wurde troch dizze feroaring fan noarm? Net hielendal, want troch de ieuwen en millennia hinne kaam it tinken fan 'e tiidgenoaten fan kening Nimrod, dy't de Toer fan Babel bouden yn in besykjen om godlike flokken te ûntkommen, nei 1968 wer boppe wetter. Njonken de jeugdslogan "it is ferbean om te ferbieden" wie ek dit steurende "noch God noch Master", want it wie de útdrukking fan it tinken fan 'e ynweners fan Babel. Dêrom is de massale ûntfangst fan ymmigranten út alle folken fan 'e ierde de noarm wurden yn Frankryk, ferdigene mei tosk en nagel tsjin nasjonalistyske tsjinstanners. Mar pas op, yn maaie 1968 waarden Frânske studinten sterk beynfloede troch it Amerikaanske libben, dêr't dizze universalistyske etnyske miks al sichtber wie yn syn prestizjeuze stêd oan 'e eastkust: New York. Wa koe leauwe dat God Babel strafte troch de betizing fan talen, sûnder syn nije, lêste útdrukking te straffen? De les dy't yn 'e Bibel skreaun is, makket dat de "Babelisten" fan ús 20e iuw har skuldich fiele ' en dizze skuld sil syn straf krije. Mar dizze kear sil God net tefreden wêze om minsken te skieden troch ferskillende talen; dizze kear sil hy harren bloed dat fergetten is mingje op 'e ierde fan 'e nije "Babels".

Yn 77 jier, profitearjend fan 'e godlike flok, is Satan deryn slagge om de Westerske maatskippij 180° te transformearjen. Tsjintwurdich stipet it wat it juster tsjin fochten hat en feroardielt no wat it stipe foar syn "grutte feroaring", dy't eins yn 'e hollen fan minsken sit, lykas yn etnyske groepen, folken, moraal, pearren en lichems. Ek mei sa'n feroaring yn gedrach moat it net ferrassend wêze dat as nije nazi's ferskine, se net identifisearre of freze wurde, mar holpen en rêden wurde. Gelokkich deadet spot net, want as dat it gefal wie, soe hiel Europa al ûntfolke wêze. Yndied, de hjoeddeistige situaasje fan Europeanen is as folget: Zelensky seit tsjin har "Jou my wapens, en hâld dyn mûle!" en wat sjogge wy: se jouwe har wapens en hâlde har mûle; dingen wurde sein yn korrekte taal; ik lit jo yntinke hoe't dat klinkt yn ûnfatsoenlike taal.

God skiede de folken troch taal, sadat hy se ûnôfhinklik fan elkoar beoardielje koe. Foar him hat gjin naasje in ferplichting oan in oar. Mar alle folken wurde troch him beoardiele mei deselde easken en deselde wetten, want se hawwe allegear ferplichtingen en plichten tsjin him.

De aktuele barrens litte my in ferbining opmerke dy't de Tredde Wrâldoarloch of "seisde trompet" ferbynt mei de "fjirde trompet". Ik herinner my dat yn Iepenbiering 11, fers 14, de term "twadde wee" jûn yn fers 7 oan it "beest dat opkomt út 'e boaiemleaze put", wat de fjirde trompet of Frânske Revolúsje oantsjut, eins yn Iepenbiering 9 de "seisde trompet" oantsjut.

Yn 'e twa "trompetten" dy't God ferbynt, hawwe wy in "ierdbeving"-effekt neamd yn Iepenbiering 11:13: " *Yn dat oere wie der in grutte ierdbeving, en in tsiende fan 'e stêd foel; en yn 'e ierdbeving waarden sân tûzen manlju fermoarde, en de rest wie ferskrekke en joech de God fan 'e himel eare.* " Ik haw dit byld al útlein yn "Ferklearje Daniël en Iepenbiering oan My" en ik werhelje it hjir: it "ierdbeving"-effekt bestiet út it omkeare fan 'e dominante macht, sadat it dominearre wurdt troch dejingen dy't it dominearre. No, yn 'e ûntwikkeling fan 'e gefolgen fan 'e oarloch dy't plakfynt yn Oekraïne, sjogge wy stipe foarmje foar de twa tsjinoerstelde kampen. En ûnder harren stypje de folken fan 'e Tredde Wrâld, lang dominearre troch it Westen, Ruslân tsjin it Westerske kamp fan 'e eardere kolonisators. Sa sil de " *sechste trompet* " de foarm oannimme fan 'e Frânske Revolúsje, mar dizze kear op ynternasjonale skaal. De stipe fan 'e Tredde Wrâld sil in aktive oarlochsachtige foarm oannimme dy't Westerske folken ferrasse sil, om't dizze Tredde Wrâld, yn har winsk nei wraak, fol wrok, foaral moslim is en de eardere kolonisearre folken oangiet; de aksje dy't taskreaun wurdt oan 'e " *kening fan it suden* " fan Daniël 11:40 sil sa befêstige wurde. Krekt sa't de revolúsjonêre "sans-culottes" de kening fan Frankryk omkeare, sille de Maghrebyske en Afrikaanske folken de eardere dominante kolonisten foar in skoft omkeare. En de twa barrens hawwe mienskiplik in klimaat fan "terreur" foar it Westerske kamp dat it doelwyt is fan 'e grime fan God yn Jezus Kristus. En dit alles, om't de erfgenamten fan 'e kristlike religy fan 'e folken oanhâlde mei it earjen fan 'e falske rêstdei dy't troch Rome yn 321 en ynstitúsjoneel yn 538 ynsteld is, en sa de hillige sabbat fan 'e sânde dei ferachte dy't troch God hillige is sûnt syn skepping fan 'e wrâld 6000 jier lyn, op 'e maitiidsdei fan 2030.

De oerienkomsten tusken de " *4e en 6e trompetten* " binne talryk en tige wichtich. Dizze subtiliteit dy't God allinnich diele woe mei syn lêste "soannen fan 'e wierheid" is ryk oan lessen. De parallelisme fan 'e " *4e trompet* " en de " *fjirde straf* " fan Lev. 26:25 lit de betsjutting sjen dy't God jout oan syn " *straf* ": syn " *wraak* " tsjin dejingen dy't syn " *ferbûn* " ferriede: " *Ik sil it swurd tsjin jimme bringe, dat myn ferbûn wraak nimme sil; as jimme byinoar komme yn jimme stêden, sil Ik de pest ûnder jimme stjoere, en jimme sille oerlevere wurde yn 'e hannen fan 'e fijân.* " Der wurdt opmurken dat God op deselde wize rjochtet, it âlde en it nije " *ferbûn* ", en sa it feit befêstiget dat hy " *net...* " feroarje net, " sa't er seit yn Mal. 3:6. Yn dizze boadskip fan Lev. 26:25, " *it swurd* " betsjut oarloch, de bewapene boargerlike of militêre opstân, ôfhinklik fan it gefal. En wy moatte ek de oerienkomst fan 'e " *sechste trompet* " mei de " *earste* " opmerke: yn beide gefallen de ynvaazje fan Jeropa troch de folken fan it Noardeasten, it eardere gebiet fan 'e ferneamde en freze Hunnen ûnder lieding fan harren lieder Attila dy't hannelen ûnder de titel, no befêstige, fan "pleach fan God". Krekt sa't de lêste les dy't God rjochte oan 'e ûntrouwe kristenen fan it tiidrek dat einige yn 1844 kaam yn 1793-1794 yn 'e foarm fan 'e Frânske revolúsjonêre "Terror", foar de perioade

dy't begjint yn 1844, komt de deadlike straf sûnt 24 febrewaris 2022 troch de " *sechde trompet* " dy't de foarm oannimt fan 'e " *earste* ", en troch dizze oerienkomst fernijt de Geast syn beskuldiging tsjin it ûnrjochtfeardige ferlitten fan 'e hillige sabbat fan syn godlike wet. De " *sechde trompet* " rêst op twa opienfolgjende fazen: it begjin dat giet oer de oarloch yn Oekraïne, wêrtroch West-Europa de fijân fan Ruslân wurdt, troch syn stipe en bewapening fan Oekraïne, syn fijân. De twadde faze sil fan 'e maitiid fan 2023 ôf markearre wurde troch in oarloch dy't direkt troch Ruslân tsjin 'e Jeropeeske folken fierd wurdt. Tagelyk sil de rest fan 'e wrâld yn opskuor komme troch it opsetten fan East-Moslim en oare oanhingers tsjin it Westerske kamp: de Feriene Steaten, Súd-Korea, Japan en Taiwan tsjin Ruslân, Sina en Noard-Korea, Yndia tsjin Pakistan en oare ynternasjonale tsjinstellingen.

It idee fan " **wraak** " is fûneminteel, om't it de reaksje op in begien ûnrjocht ymplisearret. Unrjocht tsjin God oangeande de sabbat, mar ek ûnrjocht tsjin 'e folken fan 'e Tredde Wrâld, lang eksploitearre, ferslave en kolonisearre troch de rike en machtich bewapene Westerske machten. De frede dy't dêrnei oplein waard, wie troch it Westerske lân dat de Twadde Wrâldoarloch wûn: de hannels- en gierige Feriene Steaten, ûngefoelich foar wiere godlike justysje. Harren kâlde en ûnferskillige kapitalisme waard de noarm, en dêrtroch waard de eksploitaasje fan 'e minske ferlingd. It is fanwegen dit politike en ekonomyske despotisme dat moslimfolken him "de grutte Satan" neamden. En de iepenbiering fan Jezus Kristus befêstiget de justysje fan dit oardiel, sûnder de Islam te rjochtfeardigjen of te legitimearjen, dy't de frijwillige dea fan ús iene en universele Ferlosser, de godlike Hear Jezus Kristus, ûntkent.

It tema fan frijheid ferbynt ek de " *4e en 6e trompetten* ". Nei't de Amerikaanske rebellen frijheid krigen yn harren striid tsjin de Ingelske monargy, fersprate dit ûnderwerp him nei Jeropa, begjinnend mei Frankryk en syn Revolúsje, foardat se hiel West-Jeropa fersmoargen en feroveren, oant Ruslân yn 1917. Frijheid hat in soad bloedfergieten feroarsake en is ûnfersadigber. It is dizze frijheid dy't de perverse útspattingen fan 'e Westerske moraal ferklearret, en it is noch altyd dizze frijheid dy't it útbrekken fan 'e Tredde Wrâldoarloch feroarsake hat. It wie yndie út in winsk nei ekstreme frijheid dat Oekraïne syn alliânsje mei Ruslân ferliet. Wy wurdearje frijheid wis, mar wy moatte net ferjitte dat it in oarsaak fan ferlies is foar in mannichte; God hat it as in sûnde oardiele foar syn libertaryske en libertisidale útspattingen. Yn syn eagen is dit tema fan frijheid sa wichtich dat hy ferwiist nei dit ôfgoad dat as in stânbyld oprjochte is dat Frankryk oan 'e Feriene Steaten **oanbean hat yn dit fers út Iepenbiering 11:10: " En fanwegen harren sille de bewenners fan 'e ierde bliid wêze en har ferheugje, en se sille elkoar kado's stjoere** , om't dizze twa profeten de bewenners fan 'e ierde pleagen. "

Offisjeel, oars as de Frânsen fan 1793, hawwe de Amerikanen God en syn Hillige Bibel, syn " *twa tsjûgen* " of " *twa profeten* " net ôfwiid, mar harren kalvinistyske kristendom wie net yn oerienstimming mei de godlike noarm. En troch, neffens syn lear, it rjocht op ferriking te befoarderjen dat as in teken fan godlike segen nommen waard, koe hy net troch God segene wurde en koe hy allinich libertaryske útspattingen befoarderje, neffens wat God ferklearret troch de

mûle fan 'e apostel Paulus yn 1 Tim. 6:9-10: " *Mar dyjingen dy't ryk wurde wolle, falle yn ferlieding en in strik, en yn in protte ûnferstannige en skealike begearten dy't minsken yn ferneatiging en ûndergong stoarte.*" Want de leafde foar jild is in woartel fan alle kwea, en guon, dy't derfan yn besit binne, binne ôfdwaald fan it leauwe en hawwe harsels mei in protte fertriet trochstutsen. "Yn Frankryk en oeral oars hat tagong ta oermjittige frijheid it leauwe fermoarde, om't hoe mear de minske himsels befrijet, hoe mear God him fan him distansjearret. Yn werklikheid is it net de minske dy't God ôfwiist; it is God dy't de opstannige minske ôfwiist, om't hy himsels syn leafde net wurdich sjen lit."

Foar God wurdt de wiere " *frijheid* " fan syn skepsels fûn yn harren ûnderwerping oan syn rjochtfeardige wetten en prinsipes, lykas 2 Kor. 3:17 leart: " *No, de Heare is de Geast; en dêr't de Geast fan 'e Heare is, dêr is frijheid.* " En nochris Gal. 5:1: " *Want de frijheid hat Kristus ús frijmakke. Stean dêrom fêst, en lit jimme net wer ferstrike ûnder in jok fan slavernij.* "; Jak. 2:12: " *Sprekke en hannelje as soene jimme beoardiele wurde troch in wet fan frijheid.* " Bûten dizze standert fan " *frijheid* " wurdt de minske it slachtoffer fan in anargistysk prinsipe dat syn grinzen hieltyd fierder ferleget, dêr't allinnich de dea in ein oan makket.

God oardielet herten en gedachten

Omdat God ûnsichtber is, leaut de ûnleauwige of ûnleauwige dat syn gedachten ûnoantaastber binne; sa kin hy syn meiminsken maklik bedrochje troch har falske dingen te fertellen. Hy kin lige, mar ek de wierheid fertelle sûnder it goed te keuren, en yn dit gefal krijt de wierheid sels de wearde fan in leagen foar him. Ligen is de frucht fan in mentale perversje. De ideale minske neffens God moat net misfoarme wurde troch hokker mentale of fysike perversje dan ek. De fereaske rjochtfeardigens is om op in natuerlike en spontane manier te reagearjen sûnder berekening, lykas it boarnewetter dat út 'e berch komt en it maklikste paad derfoar folget, altyd nei ûnderen rjochte: it berekkenet net, mar folget de wet fan ierdske swiertekrêft, net yn steat om it te wjerstean. Sa komme yn 'e leechste gebieten it wetter fan 'e boarnen byinoar en foarmje se tegearre, efterinoar, rivieren en streamen. Krekt sa't wetter net werom kin nei syn boarne, is de siel dy't God behaagt net yn steat om tsjin him en syn morele, fysike, gemyske en geastlike wetten yn opstân te kommen. God ken de gedachten fan syn skepsels, en dêrom binne de libbens fan 'e útkarden laden en fol mei rike ûnderfiningen, wylst foar de ûnleauwige dy't troch God negearre wurdt, neat bart. It is syn Hillige Geast dy't it ferskil makket, want Jezus sei it goed yn Mattéus 13:12: " *oan wa't hat, sil mear jûn wurde* "; mar wa hat wat? Leauwe, neat as leauwe, mar alles dêrfan. En dit lytse wurdje "leauwe" fertsjintwurdiget in protte dingen, ynklusyf krekt de logyske en ienfâldige reaksjes op 'e wierheden dy't troch God iepenbiere binne. Want as se konfrontearre wurde mei himelske wierheden, gedrage de útkarden har as de boarne fan wetter. Hy lit him liede troch de Geast fan God, dy't syn refleksjes en syn begryp fan 'e iepenbiere mystearjes ynspirearret en opboud.

Leauwe is net keppele oan 'e sentimentaliteit fan 'e minsklike geast, want wêr't God it ek fynt, iepenet hy de yntelliginsje. De frucht fan it leauwe is dêrom it

iepenjen fan 'e yntelliginsje fan 'e útkarde. Mar dizze yntelliginsje jûn troch God wurdt tafoege oan ús natuerlike yntelliginsje. Ek, neffens it prinsipe, "*oan wa't hat, sil mear jûn wurde*", krijt dejinge dy't goed gebrûk makket fan syn natuerlike yntelliginsje fan God in ferheging fan yntelliginsje foar geastlike saken, mar ek ierdske en fleislike. Want dejinge dy't God geastlik ferljochtet, moat ek yn steat wêze om de aksjes te beoardieljen dy't yn syn ierdske omjouwing útfierd wurde. Yntelliginsje is dêrom it kostberste kado dat God kin oanbiede oan dejingen dy't hy leaf hat. Ik spesifisearje, oan dejingen dy't hy leaf hat, om't allinich syn oardiel wichtich is. De skyn is misliedend, om't in protte minsken bewoare dat se fan God hâlde, wylst se net bewust binne fan hoe't hy har beoardielet. Lykas it libben fan in minsklik pear easke, moat leafde wjersidich wêze, want as it mar op ien manier wurket, is leafde allinich in misleidende yllúzje. Untrouwe leauwigen meitsje de flater om net genôch nei Gods antwurd op har leafde foar him te sykjen. De Skepper God, de boarne fan alle yntelliginsje, feroardielt dit gebrek oan yntelliginsje, om't hy dy't wier leaf hat bewiis easke fan in weromkear fan leafde. De relaasje dy't mei God boud wurdt is fergelykber mei dy fan in man en in frou dy't roppen binne om "*mar ien fleis te foarmjen*". En wat it minsklik pear oanbelanget, it geastlike pear dat foarme wurdt troch de útkarde en syn Skepper God hâldt himsels yn stân troch harren konstante soarch om bewiis te jaan fan 'e jûne leafde en de fiede leafde.

Terjochte leart de Geast yn 1 Kor. 13 in meardere definysjes fan leafde, woldiedigens of krefter sein fan it "karisma" of de "jefte" fan God, de meast treflike, sa't hy it begrypt. Hy beskriuwt wat it is en wat it net is, en feroardielet sels de falske "jefte" basearre op 'e strikt yntellektuele kennis fan 'e wierheid, dy't yn dit gefal "*de siel opblaast*" troch syn grutskens te flatterjen. Yn tsjinstelling ta dizze reaksje bringt by de wier útkarde de kennis fan 'e wierheid freugde, blydskip, grut lok, ûntfongen yn alle dimmenens.

Yn 'e rin fan seistûzen jier libben op ierde organisearret God opienfolgjende testen, allegear bedoeld om minsklike sielen te testen om har leauwe of gebrek oan leauwe yn him te iepenbierjen. En yn al syn beproevingen ûntmaskert hy falske leauwigen en lit hy de wieren ûnderskiede fan 'e oaren. Syn hiele plan is ûnderwurpen oan kollektive tinken, en de beproevingen dy't hy skept, biede bewiis oan syn himelske en ierdske útkarden. Want as hy woe, hie God allinich de útkarden libje kinnen en foarkommen dat de fallen berne waarden. Mar syn plan is basearre op 'e freugde fan it dielen, en it is om dizze freugde te krijen dat ús Heit himsels soannen joech, wêrfan de measten opstannich wurden binne tsjin him, syn wetten en syn prinsipes. De seleksje fan syn útkarden, dy't basearre is op it ferskriklike offer fan syn libben yn Jezus Kristus, iepenbiere ús de omfang fan dit winsk om syn bestean te dielen mei frije tsjinhingers. Dizze gedachte is de wichtichste dy't wy ûnthâlde moatte, om't it sintraal stiet yn alle testen dy't hy yn 'e rin fan' e tiid organisearre hat.

As it giet om leafde, is God ekstreem en sublym easken. Hy hat prioriteit boppe elk oar libbend wêzen. En dit rjochtfeardiget de wurden fan Kristus sitearre yn Mattéus 10:37: "*Wa't syn soan of dochter mear leaf hat as my, is my net wurdich*." Foar in man is it leafhawwe fan syn frou gjin hinder foar syn leafde foar God, en itselde jildt foar syn frou. Mar it ierdske pear moat it iens wêze om

God earst leaf te hawwen, boppe harren leafde foar elkoar en dêrom boppe de leafde foar harren bern. Dizze twa leafdes binne komplementêr en net tsjinoersteld. Mar it probleem ûntstiet as ien fan 'e twa leden fan it pear God syn prioriteit ûntnimt, en spitigernôch is dit it gefal foar hast alle pearen dy't foarme binne troch Joaden en Kristenen oer de hiele ierde. De útkarden binne seldsum oer de hiele ierde, en pearen fan 'e útkarden binne noch seldsumer. De relaasje mei God is sa yndividueel en sa easken dat it amper ferfolging fynt, útsein yn 'e isolearre libbens fan iensume minsken of skieden echtpearen. De situaasje is lykwols net hopeleas, om't de lêste oeren fan 'e minskheid geunstich wurde sille foar wier leauwe foar alle lêste útkarden, troud of net. Jezus befêstige dit yndividuele oardiel, sizzende yn Lukas 17:34: " *As twa minsken yn itselde bêd lizze, sil de iene meinommen wurde en de oare efterlitten wurde .*" Leauwe wurdt net fleislik diel, en it oardiel fan elke siel is dêrom strikt yndividueel.

De test fan it leauwe fan 1843-1844 is in foarbyld yn syn soarte; in wier iepenbierjend model, om't dizze test foar it earst troch God yn 'e Bibel foarsein waard, iepenbiere oan 'e profeet Daniël en yn syn tiid oan 'e profeet Johannes, oan 'e ein fan 'e earste ieu fan ús kristlike jiertelling. Yn syn profesijen iepenbiere God alle gefolgen fan in test fan it leauwe. In tsjustere situaasje wurdt ljochtsjend, om't yn it ljocht fan syn iepenbieringen de útkarde fan it momint dúdlik identifisearret wa't troch God ferflokt is en wa't seinge is. Dit is it foarrjocht fan godlike útkarring. Mar pas op, de testen fan it leauwe folgje inoar op, en dejinge dy't as lêste oerbliuwt, sil de ienige wêze dy't wier troch Kristus útkarden is. Troch ús libben hinne set de duvel fellen en strikken om ús te litten falle en ús útkarring te ferliezen. Dit is wier op yndividueel nivo, mar it is ek wier op kollektyf nivo. Histoarysk waard it apostoalyske kristlike leauwe kollektyf de Roomsk-Katolike religy, ta syn ûngelok. Syn supremasy en autoriteit tsjûgen fan syn godlike flok; syn súkses waard troch God oan Daniël foarsein as in warskôging: Dan. 8:24-25: " *Syn macht sil grut wêze, mar net troch syn eigen krêft; hy sil grutte ferneatiging oanrjochtsje en sil foarspoedich wêze yn syn wegen en de machtigen en it hillige folk ferneatigje.*" *Fanwegen syn wolfeart en it súkses fan syn listen sil hy arrogant wêze yn syn hert, en sil hy in protte ferneatigje dy't freedsum libben, en sil hy yn opstân komme tsjin de prins fan 'e prinsen; mar hy sil brutsen wurde sûnder de ynspanning fan ien hân.* Dit Romeinske pauselike rezjym wurdt sa foarsein foar in lange regearingsperioade dy't 16 ieuwen fan ús Jeropeeske skiednis beslacht; 16 ieuwen dy't einige mei de glorieuze weromkomst fan ús machtige Ferlosser en Hear, Jezus Kristus, en it is hy dy't, yn 'e Almachtige God, " *sûnder de ynspanning fan ien minsklike hân*", syn lieder, syn geastliken, syn folk en it plak fan syn troan ferneatigje sil: Rome, de stêd en steat fan it Fatikaan. Yn Jeropa wie it model fan 'e kristlike religy dy't fan 538 ôf oplein waard dizze katolike noarm wêryn't de duvel de âlde foarmen fan it Romeinske heidendom ynstalleare. Dizze bibelske feroardieling lit my befestigje dat dizze religy nea troch God erkend is en dat dejingen dy't har der ferkeard oan ferbine, dat dogge ten koste fan it ferliezen fan har ivige libben. Om dit godlike oardiel te befêstigjen, wekte God yn 'e 16e ^{iuw} de bibelske útdaging op foar it wurk fan 'e Reformaasje. En fier fan berou te hawwen oer syn wurken, kearde it katolike leauwe fan Rome, dat God " *Babylon de Grutte* " neamt, him gewelddiedich tsjin 'e herfoarmers, en ûnder harren, wiere

profeten foar God yn dat tiidrek. Minsken libje en stjerre; de tiid fan har libben is koart en tidens har koarte bestean negearret en ûnderskattet de mearderheid de dingen dy't foar har berikt binne. It is dizze ûnferskilligens yn it histoaryske ferline dy't har derta bringt om de flaters te negearjen dy't God oan 'e katolike religy taskriuwet sûnt syn oprjochting yn 538. It foardiel fan profesije ynspirearre troch God is om yn syn iepenbieringen de identifikaasje te finen fan 'e flaters dy't Rome yn 'e rin fan' e tiid sammele hat. Eins is de oprjochting fan it pauselike rezjym yn 538 allinich it gefolch, of de twadde straf dy't God opleit oan it Jeropeeske kristlike folk om har oannimmen fan 'e heidenske "dei fan 'e sinne" te straffen dy't troch Konstantyn I oplein waard ^{om} de rest fan 'e sânde dei te ferfangen dy't troch God hillige is sûnt syn skepping fan 'e wrâld. De gewoane man fan hjoeddeiske stervelingen makket him fier fan soargen oer de oarsprong fan 'e rêstdei, dy't sûnt 7 maart 321 fan generaasje op generaasje oerdroegen is, in datum dêr't er hielendal net fan op 'e hichte is. Mar foar de ivige God is it wat oars, de flok bliuwt ferbûn oan 'e "dei fan 'e sinne" dy't omneamd is ta "snein" of "dei fan 'e Heare" en de gefolgen fan dizze swiere sûnde dy't tsjin him, syn gloarje en syn rêdingsprojekt begien is, geane troch oant it ein fan 'e wrâld.

Tsjintwurdich hawwe wy it foarrjocht om Gods profetyske iepenbiering folslein ûntsifere of ûntsifere te hawwen, oant it punt dat it begripen fan Syn oardiel foar ús tiid sa dúdlik mooglik is.

It katolike leauwe waard feroardiele troch de herfoarmers fan 'e 16e ^{iuw} en doe, nei de Frânske Revolúsje en de saneamde "Ferljochting", de filosofyske gedachten fan 'e frije tinkers, einige de feroardieling fan it katolisisme. Ik kin dêrom sizze dat it protestantske leauwe oplost is yn 'e gedachten fan 'e frije tinkers en fan doe ôf ferienige it materialistyske humanisme de minsklike geasten fan 'e trije groepen dy't sa ferienige en fersoene wiene yn in diabolyske bruorskip. It ding gie ûnopmurken foarby, mar troch myn yntelliginsje oer dizze ûnderwerpen te iepenjen, liet God my dizze analyze befêstigje troch dizze dingen te finen dy't profetearre wiene yn it boek "Apokalyps", dat syn namme wol fertsjinnet: "Iepenbiering". En sa wie it dat ik yn "Sardis" yn Iepenbiering 3:1 befêstiging fûn fan 'e feroardieling fan in yn essinsje Amerikaansk protestantisme dat net langer protestearre tsjin 'e sûnden fan Rome yn 1843, mar syn snein sûnder skamte eare, it teken fan syn autoriteit en syn flok.

De flok foel op it protestantske leauwe yn 1843 nei in dûbeld oardiel fan God dy't " *de teugels, de herten en de gedachten trochsyket* " neffens 2 Kron. 28:9, wêrfan hjir de folsleine tekst is: " *En dû, Salomo, myn soan, ken de God fan dyn heit, en tsjinje Him mei in tawijd hert en in reewillige geast, want YaHWéH trochsyket alle herten en begrypt **alle plannen** en alle gedachten. As jo Him sykje, sil Hy Him troch jo fine litte; mar as jo Him ferlitte, sil Hy jo foar altyd ôfwize.* " Let op dizze presyzje " **alle plannen** ", wat betsjut dat Hy in projekt ken dat yn 'e geast fan 'e minske ferskynt foar de útfiering dêrfan. Under de protestanten fûn God de fruchten fan Rome en dat allinich wie genôch om se allegear te ferflokken, lykwols, om te rêden wat rêden wurde koe, organisearre Hy de "Adventistyske" test wêrmei't, yndividueel, protestanten har leafde foar Jezus koene demonstrearje troch harsels te ferbinen mei it projekt fan syn weromkomst dat foar de maitiid fan 1843 foarsein wie, troch William Miller, de Amerikaanske

boereprediker. Sawat 30.000 sielen leauden efkes yn 'e mooglikheid fan dizze weromkomst fan Kristus. Mar doe't dy net op 'e oankundige datum kaam, sakke it leauwe nei dizze teloarstelling. Guon, mear oplucht as teloarsteld, gongen werom nei ierdske saken. Mar, mei de bewearing fan in flater, liet de Geast de hope op in weromkomst fan Jezus Kristus foar de hjerst fan 1844 wer ta libben wekke. En dêr, foar de twadde kear, om't Jezus net ferskynde, waard de Adventistyske boadskip troch alle dielnimmers ôfwisd; allegear útsein 50 minsken. Sa koe God, mei help fan twa opienfolgjende beproevingen, it hypokrityske leauwe fan 30.000 sielen ûntmaskerje en waard it wiere leauwe fan 50 sielen iepenbiere, sûnder de oare protestanten en kristlike leauwigen te ferjitten dy't net meidienen oan ien fan syn profetyske oproppen en wekkeringen.

Yn dizze twa Adventistyske ferwachtingen socht God de freugde dy't er fielde foar syn weromkomst yn Kristus en yn alle Amerikaanske protestantske kristenen, fan wa't mar 30.000 in skoft op him wachten; mar 50 fan harren hienen de leafde foar de wierheid yn har en droegen de frucht dy't segene is yn 1 Kor. 13: " *leafde* " of " *karisma* " dy't " *bliid is yn 'e wierheid* ". En om ûnder dit oantal te wêzen, moat de útkarde alle strategyen fan God akseptearje, ynklusyf dy fan "bluffen", om't it ding wol bekend is en sels troch God yn 'e praktyk brocht wurdt yn dizze Adventistyske beproevingen: "men moat it falske preekje om de wierheid te kennen". It wie troch op dizze manier te hanneljen dat kening Salomo, dy't opdracht joech dat it betwiste bern yn twa dielen snien wurde moast om se oan 'e twa stridende memmen te jaan, ferneamd en eare waard foar de godlike wiisheid dy't er fan God ûntfong. God hie al oer Israel sein yn Jesaja 29:13: " *De Heare sei: 'Dit folk komt tichter by My en eart My mei harren mûle en mei harren lippen, mar harren hert is fier fan My, en harren eangst foar My is neffens de tradysje fan 'e minsken* .'" Wat betsjut dizze smaad? God seit ús dat yn dizze tastân de Joadske religy net weardefoller is as heidske religys. Dizze smaad jildt op syn beurt foar alle ôfwisde kristenen neidat God harren leauwe yn 'e rin fan 'e tiid op 'e proef steld hat. Nei de protestanten yn 1843 en 1844 wie it it Sândedeis Adventistyske leauwe dat op syn beurt op 'e proef steld waard tusken 1982 en 1991. Yn 1994, de datum fan 'e ein fan it wachtsjen basearre op myn ynterpretaasje fan Iepenbiering 9:5-10, foel it oardiel fan God oer de offisjele wrâldorganisaasje: " *útspuugd* " troch Jezus Kristus, om deselde redenen as de protestanten foar harren: de ôfwêzigens fan 'e leafde foar de wierheid dy't troch syn wurken demonstrearre waard: de ôfwizing fan it profetyske ljocht.

Minachting foar de tsjûgenissen fan 'e Bibel

Wylst de godlike easken dy't fêststeld binne oan 'e doktrinêre restauraasje fan 'e religieuze wierheid dy't profetearre is yn Daniël 8:14 de geasten fan 'e útkarden rjochtsje op 'e wiere noarmen fan 'e godlike wet, liedt minachting foar de Bibel de ûnleauwige derta om himsels te belêsten mei in swiere skuld: ûnwittendheid. Yn it oardiel fan minsken wurdt ûnwittendheid beskôge as in oarsaak dy't de wearde fan 'e skuld dy't begien is troch de skuldige partij ferminderet; mar wat de minachting foar de Hillige Bibel, foar God, oanbelanget,

wurdt dizze skuld net fermindere. Unwittendheid is te tankjen oan it erfskip fan in heidenske religy, of oan 'e minachting en ûnferskilligens fan minsken dy't libje yn it erfskip fan it kristendom.

Wat de minachtende ûnleauwige earst skuldich fielt, is syn hâlding foar tsjûgenissen skreaun troch manlju dy't it tsjûgenis fan har religieuze libben fol mei ûnderfiningen dy't resultearren út har moeting mei God, de ûnsichtbere Hillige, oan it neiteam neilitte woene. Hoe koe God net ien straffe dy't it net witte wol, dy't it bewiis fan syn dieden net witte wol of ûntfange wol? Want sicht is net ûnmisber om leauwe te rjochtfeardigjen; Gods dieden binne genôch om te begripen dat hy bestiet en hannelet mei ûnbeheinde macht.

Under dizze bibelske tsjûgenissen neam ik dat fan 'e Chaldeër kening Nebukadnessar, waans bekearing ta de Skeppergod in unyk model is mei grutte autoriteit. Dizze grutte kening, dy't hjoed de dei it hiele Midden-Easten dominearre, wie de natuerlike erfgenamt fan in heidenske religy oant hy de tsjûgenis ûntduts fan 'e fjouwer jonge Hebrieuske mannen dy't mei in protte oaren finzen nei Babylon kamen. Syn bekearing soe tiid duorje, mar fan it begjin ôf, troch bewiis fan syn boppenatuerlike krêften te easkjen fan syn wizen, demonstrearre hy sels in seldsume yntelliginsje. Hy hie al in logyske redenearring dy't him wurdich meitsje soe fan godlike ferkiezing doe't hy him folslein bekearde ta de Skeppergod dy't Daniël en syn trije maten him iepenbiere hiene. It libben fan kening Nebukadnessar wie allesbehalve gewoan; it wie sels útsûnderlik. God keas him sadat hy it machtichste tsjûgenis foar Him jaan soe ûnder alle minsklike sûnders. Syn macht wie absolút, en syn bestjoer waard wurdearre troch syn folk. Hy droech in gefoel fan earlikens yn him en liet sjen dat hy by steat wie om sawol de riken, de wizen as de earmen te slaan, as it rjochtfeardige waard troch de wetten fan 'e Chaldeërs. De dreamen dy't God him joech waarden útlein troch Daniël, en dizze tsjûgenissen soargen him foar soargen, mar net genôch om him te bekearen. Dat, God brûkte sterke maatregels, wat it belang bewiist dat hy sels joech oan 'e bekearing en it tsjûgenis fan dizze prestizjeuze kening, erfgenamt fan it heidendom. Om him te straffen en him bewust te meitsjen fan syn grutskens, ferbjistere God him sân jier lang. Yn dizze steat, dêr't hy tocht dat hy in bist wie en him as ien gedroech, begreep hy de les dy't God him joech noch altyd net. Mar oan 'e ein fan 'e sân jier waard syn minsklike geast weromjûn, en hy ûntduts, ta fernuvering fan dyjingen om him hinne, it lot dat God him krekt oplein hie. En de les droech syn lokkige frucht; hy waard doe folslein bekeare ta de Skeppergod, waans ûnbidige macht hy ûnderfûn. Betsjut dit dat it genôch wêze soe foar God om alle minsken deselde ûnderfining te meitsjen om har bekearing te krijen? Hielendal net, want God hannele sa tsjin kening Nebukadnessar, om't hy, wittende de aard fan syn siel, him wurdich achte om nei him laat te wurden. Mar dit is net wier foar alle minsken; guon binne ûnherstelber opstannich, lykas de demonyske ingel Satan, en gjin beproeving soe har opstannige aard feroarje.

Jezus wie noch net nei de ierde kommen, mar syn godheid hannele al as "*de goede Hoeder dy't syn ferlerne skiep siket* ", yn dit gefal, yn it heidenske erfgoed. De kening befêstige syn weardichheid foar de godlike útkarring en yn 'e namme fan 'e Skepper God rjochte hy ús dit prachtige tsjûgenis ta, rapportearre troch Daniël yn syn geskriften: Dan.4:34 oant 37: "*Nei de ôfsprutsen tiid haw ik,*

Nebukadnessar, myn eagen nei de himel opslein, en myn ferstân kaam werom. Ik haw de Allerheechste priizge, ik haw Him priizge en ferhearlike dy't foar ivich libbet, waans hearskippij in ivich hearskippij is, en waans keninkryk fan generaasje op generaasje duorret. Alle bewenners fan 'e ierde binne neat yn syn eagen: hy docht wat er wol mei it leger fan 'e himel en mei de bewenners fan 'e ierde, en der is nimmen dy't syn hân tsjinhâlde kin of tsjin him sizze kin: Wat dochsto? Doe kaam myn ferstân werom; de gloarje fan myn keninkryk, myn pracht en myn pracht waarden weromjûn; myn riedshearen en myn eallju fregen my werom; ik waard weromjûn yn myn keninkryk, en myn macht naam allinnich mar ta. No priizgje, ferheffe en earje ik, Nebukadnessar, de Kening fan 'e himel, al waans wurken wier binne en syn wegen rjocht, en dejingen dy't yn grutskens rinne, kin hy fernederje. "

It is dêrom maklik te begripen hoefolle belang God jout oan dizze wurden, dy't elke net-opstannige man fan him oertsjûgje moatte, foar syn bekearing en syn heil. It is ek like maklik om de tige hege skuld fan it ear te begripen dat wegeret dizze wurden te hearren dy't tsjûgje fan it bestean fan 'e grutte ûnsichtbere God. De wegering om te hearren of te sjen foarmet it earste nivo fan minsklike skuld dy't al dyjingen dy't dizze gedrachsfater begeane, ta de ivige en definitive dea feroardielet.

Folle tefolle minsken tinke dat se harsels beskermje kinne ûnder it foarwendsel fan ûnwittendheid, mar yn kristlike lannen dêr't de Bibel wiidferspraat is en soms fergees oanbean wurdt, feroardielt dit foarwendsel harren. Wat net-kristlike folken oanbelanget, dy hawwe de plicht om de wiere God te sykjen en wurde net rjochtfeardige troch oanhing oan harren religieuze tradysje. Allinnich it kristlike leauwe presintearret in logysk paad boud op it tsjûgenis fan it Hebrieuske folk, iepenbierers fan 'e iene God en skepper fan alles dat is en libbet. En elk minske, nei't er fan God de yntelliginsje ûntfongen hat dy't har boppe it bist, it bist, ferheft, hat de plicht om logysk te redenearen. Yn it ferhaal fan Jericho keas de prostituee Rahab, erfgenamt fan it heidendom fan har naasje, om it te ferlitten om har by it folk fan 'e wiere God oan te sluten. Dit tsjûgenis makket hjoed de dei noch al dyjingen dy't har gedrach net neifolgje ûnder de folken fan 'e ierde har skuldich fiele. Want yndied, it leauwen yn it bestean fan God en it erkennen dat as skepsel elk minske oan him ferantwurdling ôfleit, is it earste nivo dat liedt ta útkarring. Pas nei dizze earste stap sil it skepsel syn wetten en ferordeningen ûntdekke dy't it hiele libben fan 'e útkarden regelje. Geastlike pedagogyk is dêrom basearre op ferskate opienfolgjende stadige nivo's en yn al dizze nivo's resultearret de ferkearde kar yn skuldgefoel tsjin God: de heiden ferachtet de Bibel en har tsjûgenissen; yn it jier 30 fersmyt de tradisjonele Joad it rêdingsprojekt dat troch God yn Jezus Kristus foarsein en folbrocht is en dêrtroch identifisearret Jezus him yn syn Iepenbiering de Apokalyps mei " *de synagoge fan Satan* ", yn Iepenbiering 2:9 en 3:9; yn it jier 538 feroaret de Roomsk-Katolike kristen de kristlike religieuze noarm en stelt heidske noarmen opnij yn (dingen dy't erfd binne yn 'e ortodokse en Anglikaanske noarmen); Yn 1843 rjochtfeardige it protestantisme de katolike snein; yn 1994 befoardere it Adventisme minsklike relaasjes mei de fijannen fan God. Yn al har ûnderfiningen wegerje de skuldigen rekken te hâlden mei it godlike ljocht dat yn har tiid brocht

is. Oare religys hawwe gjin legitimiteit yn it rêdingsplan dat troch God taret is en troch syn profetyske tsjinnern foarsein is yn 'e Bibel allinich of yn geskriften dy't it ferljochtsje.

GOD: DE GRUTSTE STRATEGEN

Omdat hy alles kontrolearret, alles organisearret, is God sûnder mis de grutste strateech. Syn heilsplan is basearre op in strategy dy't boud is op 'e reaksje fan syn tsjinstanner(s). Lykas in skaker, bereidt hy syn spultsjes foar op basis fan meardere opienfolgingen fan karren dy't him tastean syn tsjinstanner te ferslaan en him "skaakmat" te meitsjen. As de opstannige minske derfoar kiest om God net te gehoarzaamjen of him sels te negearjen, docht hy allinich himsels skea. God lit de minske him ôfwize, him net te gehoarzaamjen, him te ferachtsjen foar de doer fan syn libben; dêrtroch sil hy stjerre lykas in bist stjerre kin, sûnder hope. Ja, God kin dit fijannige gedrach lang tolerearje, om't hy allinich wirklik ynteressearre is yn dy minsken dy't harsels syn útkarring wurdich bewize, syn leafde wurdich, it ivige libben wurdich dat yn syn oanwêzigens trochgean sil.

De godlike strateeg organisearre syn heilsplan troch syn útkarden út it tsjuster nei it ljocht te lieden; wat syn kar ferklearret om syn rêdende leafde pas nei 4.000 jier tsjuster te iepenbierjen. As de Bibel it nije ferbûn presintearret as in tiid fan frijheid, is dat om't it âlde ferbûn sjoen waard as religieuze doktrinêre slavernij. De protte riten dy't útfierd waarden troch de Leviten yn it hillichdom boud troch minsken wiene lêstich en gefaarlik foar de oertreders dy't de details dy't troch God foarskreaun wiene, net respektarren. En wy moatte út dizze ûnderfining betinke dat God itselde bleau, nei't er syn libben jûn hie as losjild foar it heil fan syn útkarden yn 'e 6.000 jier fan syn programma dat elke wike troch de earste seis dagen foarsein waard; de sânde dei of sabbat, hillige troch God, allinich oangeande de útkarden en harren oerwinnende en glorieuze yngong yn it sânde millennium. En dit ûnderwerp liedt my derta om jo op dit wichtige punt te wizen. Foar God is it ernstichste net de oanbidding fan 'e "sinne" dy't beoefene wurdt troch de Romeinske religieuze kultus fan "snein". Wat serieuus is, is it gebrek oan respekt foar de hillige dei dy't hy sûnt de skepping fan 'e wrâld hillige hat, om't dizze hillige dei oan 'e ein fan 'e wike pleatst wurdt fanwegen syn profetyske betsjutting, dy't it ein markearret fan it grutte heilsplan dat taret is troch de grutte Skeppergod. De straf dy't Mozes oplein is, learde ús dat God like yntolerant is foar neat as de ferfoarming fan syn plan en syn projekten foar de ierde en har bewenners. En te bewoare dat de dei fan 'e sinne de lêste dei is, nimt alle profetyske betsjutting út syn organisaasje fan 'e wike wei.

In protte folken oanbeaen de sinne oant 321 doe't Konstantyn I de kristenen fan it Romeinske Ryk de earste dei fan it fieren dêrfan oannimme ^{liet}. God ferneatige Egypte net fanwegen de oanbidding fan "Re", syn sinnegod, mar fanwegen de ferfolgingen dy't oplein waarden oan syn Hebrieuske folk. Dizze folken wiene allegear heidensk safolle as it mooglik is, sûnder relaasje mei God. Dêrom wie de kar fan harren oanbidding fan lyts belang foar him. Mar doe't yn 321 de dei fan 'e sinne troch kristenen oannaam waard, wie de situaasje hiel oars, om't dizze kear it kristlike leauwe fan it folk de wiere glorieuze God ynsette, syn eare oanfallen waard en syn namme ferbûn waard mei it heidendom. Dit fers út Jesaja 1:13 lit ús de oarsaak fan syn lilkens begripe en de straffen fan 'e " *trompetten en de lêste pleagen* " dy't derút sille resultearje: " *Bring gjin ijdele offers mear; reekwurk , nije moannen, sabbatten en gearkomsten binne in gruwel foar My ; Ik sil gjin ûngerjochtichheid sjen dy't ferbûn is mei plechtige feesten.* " Dit is fansels in fers út it âlde ferbûn en de skuldigen sille noch sizze dat it allinich de Joaden oangie, mar syn wiere bern dy't fan him hâlde, witte dat dit net it gefal is. Dizze boadskip giet oer it nije ferbûn likegoed as it âlde. Wy witte dat de " *reekwurk* " fan 'e hillichdomsriten it gebed fan in swiete rook symbolisearre dy't nei God opstiet yn 'e namme fan it offer fan it laam Jezus Kristus. Hjoed, yn 2022 en sûnt 321 mar ymperatyf sûnt 1843, binne de " *gearkomsten* " dy't organisearre binne op 'e "dei fan 'e sinne" " *ferskrokken* " troch de Skeppergod mei de namme Jezus Kristus op ierde. Dizze ôfgryslke praktyk is yn syn eagen in " *misdied* " dy't opstannige kristenen " *assosjearje* " mei syn wurk fan heil dat basearre is op syn offer yn Kristus. Troch " *de sabbatten* " te neamen, rjochtet God him op alle "sabbatten", dat binne alle religieuze feestdagen dy't hy ynsteld hat of dyjingen dy't minsken útfûn hawwe om oan him te wijen. God ferwachtet fan 'e minske gjin offers en feestdagen, hy easke allinich ienfâldige hearrigens oan wat hy yn Jezus Kristus ynsteld hat. En der bliuwe fan 'e âlde foarskriften mar in pear dingen oer, mar alles wat yn syn eagen it essensjele is; sûne dieet- en hygiënyske libbensnoarmen, respekt foar syn oarder oangeande tiid, en de plicht om yn leafde en meilibjen de gloarje fan syn godlike natuer te reflektearjen. No, dizze dingen wurde net oplein, se wurde keazen troch syn wiere útkarden. Dit is wat dizze wiere útkarden bern fan frede tastiet, om't leafde net krigen wurdt troch oarloch of ferfolging. De frucht fan goddeleazens wurdt droegen troch falsk kristendom dat religieuze dogma's brûkt om de swakken en folgzen te ferfolgen. En earst manifestearren de Joaden dizze frucht fan kwea tsjin 'e earste kristenen, doe nei harren hannelen de Romeinen op deselde wize, oant de slûchslimme en misleidende frede dy't jûn waard troch keizer Konstantyn I ' de falske bekearde dy't syn hiele libben in oanbidder bleau fan 'e "Unferovere Sinne" dy't eare waard troch syn heiten en syn mem dy't hegeprysteresse wie fan dizze godheid. It is út dit erfgoed dat de sinne en syn sinnestrielen ferskine yn 'e hillige bylden fan 'e Roomsk-Katolike earetsjinst om de gloarje fan Kristus te symbolisearjen.

Yn it âlde en nije ferbûn binne de útkarden pear en seldsum, God makke dit dúdlik yn dit fers út Jesaja dat Paulus sitearret yn Rom. 9:27: " *Jesaja ropt fan syn kant út oer Israel: Al is it tal fan 'e bern fan Israel as it sân fan 'e see, allinnich in oerbliuwsel sil rêden wurde .* » Ta it folk fan Israel hearre joech

dêrom gjin garânsje foar godlike útkarring, en God liet syn útkarden dit fan tefoaren witte. Dêrom joech hy yn 538 it pauslike Rome in falsk kristlike hearskippij dy't alle kristenen dy't troffen wiene troch de flok fan 'e "dei fan 'e sinne" fan keizer Konstantyn ûnder syn gesach sammele, en dit sûnt 7 maart 321. Under pauslike hearskippij waard dizze namme feroare yn dy fan "dei fan 'e Heare", yn it orizjinele Latyn "dies dominica", oerset yn it Frânsk as: snein. Yn 'e Ingelske taal dy't brûkt wurdt troch de Feriene Steaten is de heidenske namme lykwols bewarre bleaun. En dit is net sûnder reden, om't it Amearika is dat de falske dei fan 'e Heare sil ferdigenje yn 'e lêste test fan it leauwe dat troch God foarsein is foar it oere fan 'e weromkomst fan 'e glorieuze Kristus. It is begryplik dat de dúdlike oanwêzigens fan 'e namme "dei fan 'e sinne" yn syn wyklike kalinder, yn it Ingelsk "Snein", elk ekskús foar him fuorthelje sil as God syn eask fan it neilibjen fan syn hillige sabbat foar de lêste kear weromhelje sil. De Ingelske taal sil tsjûgje fan 'e list yn it foardiel fan 'e hillige sabbat en al dyjingen dy't dit feit net yn rekken hâlde, sille de rjochtfeardige grime fan God lije en se sille troch him ferneatige wurde.

Mei de tiid, om't hy minsklike geasten ûndersiket, hat God altyd it fermogen om minsken te beoardieljen en te witten wa't elk fan har eins is. Syn justysje jildt dêrom sûnder mooglikheid fan flater foar elkenien. It is om't ik yn him en syn ûnbeheinde macht leauwe dat ik de stúdzje fan syn profesjen ûndernaam, wêrtroch't ik de bewûnderingsweardige en almachtige strateeg ûntduts dy't hy is. Dit wurdt strategy is it bêste geskikt om syn rêdingsplan te definiearjen, om't hy yn tsjinstelling ta him ien fijân hat: it rebellenkamp en syn mannichte fan foarmen. De ferantwurdlikens foar dizze mearfâldige opstân wurdt pleatst by de fallen ingel dy't hjoed Satan hjit, om't hy yn 'e skiednis fan it libben it earste skepsel wie dat skuldich wie oan opstân tsjin God. Dyjingen ûnder de ingels dy't him imitearren en folgen binne net minder skuldich, om't de kar om te rebellearjen fan har kaam yn kennis fan godlike leafde. Op ierde foarkaam ûnwittendheid fan 'e bibelske wierheid, konfiskearre troch katolike muontsen en geastliken, God net om moaie sielen te identifisearjen dy't syn leafde wurdich wiene. God hâldt dit soarte dingen geheim, mar de publikaasje fan 'e Hillige Bibel yn 'e 16e ^{iuw} feroare de situaasje. It neilibjen fan foarskreaune ferordeningen waard de standert fan ferkiezing yn dat tiidrek, en temidden fan oare oarlochsachtige ferfalskingen koe it wiere freedsume protestantske leauwe himsels konkreet manifestearje troch Kristus werom te jaan oan syn fermindere rêdende rol yn 'e katolike lear.

Nei tal fan en folslein ûnnedige moardpartijen makke de Frânske Revolúsje in ein oan it ferfolgjende despotisme fan it pauslike Roomsk-Katolisisme. Lykas in wrekende swurd ferneatige it massaal it katolike kamp fan 'e Frânske monarch Loadewyk XVI oant Paus Pius VI, dy't yn 1799 yn Valencia ferstoar, in finzene yn opdracht fan it Republikeinske Direktorium. Religieuze frede waard doe oplein oan 'e hiele Westerske kristlike wrâld. Want yn opposysje sette de ferneatigjende oarloch al dizze West-Jeropeeske naasjes tsjin it Frânske keizerlike rezjym oprjochte troch Napoleon ^{Bonaparte}. Oarloggen fan territoriale ferovering soene inoar folgje, mar religy wie net langer it motyf foar agresje. It is yn dizze kontekst fan religieuze frede dat God it tema fan Iepenbiering 7 pleatst,

in kontekst fan Westerske religieuze frede wêryn't hy yn 1844 Joseph Bates, in útkarde fan it Adventistyske proses, yntrodusearre oan 'e praktyk fan 'e sabbat, dy't sûnt 7 maart 321 ferlitten wie. In net-Adventistyske groep hie lykwols de praktyk werombrocht en oannaam, se groepearren har ûnder de namme "Sânde-deis Baptisten". God brûkte dêrom dizze groep om de sabbat yn te fieren oan ien fan dyjingen dy't de Adventistyske test fan it leauwe útkeazen hie en dy't himsels sadwaande wurdich sjen liet om hillige te wurden troch dizze sichtbere "segel" fan 'e ûnsichtbere "libbene God". Dizze ûnderfining leart ús dat de praktyk fan 'e sabbat begelaat troch minachting foar de profetyske stim gjin wearde hat foar God. Foar syn ivige lok hie Joseph Bates beide ûnderwerpen yn syn foardiel; syn leafde foar godlike wierheid waard perfekt demonstrearre. En hy wie sadwaande wurdich om te profitearjen fan godlike leafde en al har segeningen. Nei him, tusken 1844 en 1867, namen oare Adventisten ek de praktyk fan 'e sabbat oan, mar let op dat se allegear earst "Adventisten" wiene, wat betsjut dat se grutte belangstelling joegen oan 'e profetyske iepenbieringen dy't de weromkomst fan Kristus oankundige hiene foar de maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844. It is dizze les dy't de Sândedeis Adventistyske kristenen, dy't op har beurt test waarden troch myn oankundiging fan 'e weromkomst fan Kristus foar 1994, ferskriklik skuldich sil meitsje; om't Jezus dizze deselde belangstelling net toande, spue se út en ferliet se oan 'e diabolyske alliânsjes.

De religieuze frede dy't om 1800 hinne oprjochte waard, soe de folbringings fan oarloegen sjen, mar boppe alles de earste twa wrâldoarloegen, respektivelik fan 1914-1918 en 1939-1945. No, dizze twa oarloegen, al tige deadlik, wiene de direkte fruchten fan Gods flok dy't de katolike en protestantske folken fan Jeropa rekke. God joech de Europeanen in sinjaal dat se net yn oerienstimming wiene mei him, syn prinsipes en syn wetten. En it moat opmurken wurde dat dizze twa tige tichte oarloegen, yn it nije ferbûn, it lykweardich binne fan 'e earste twa deportaasjes fan Israel nei Babylon, dy't efterinoar útfierd waarden, yn 'e tiid fan kening Jojakim yn 605 f.Kr. en yn 'e tiid fan kening Jojachin, syn opfolger, yn 597 f.Kr. By de tredde deportaasje, yn 'e tiid fan kening Sedekia, yn 586 f.Kr., bestiet Israel net mear as in naasje, de stêd en de timpel binne ferneatige, it folk is folslein deportearre en finzen set yn 'e lannen dy't dominearre wurde troch kening Nebukadnessar. Hiel logysk is it lykweardige yn ús kristlike tiidrek de Tredde Wrâldoarloch. Yn beide ûnderfiningen iepenbiere God op nivo trije de grins fan syn geduld foar de skuldigen en elke kear wurdt syn lilken iepenbiere troch in enoarme ferneatiging fan minskelibbens en ierdske guod. Foar de Tredde Wrâldoarloch dy't hy profetearret mei it symboal fan 'e "*sechde trompet*" jout Jezus in moardnerich befele út yn Iepenbiering 9:13 oant 15: "*De sechde ingel blies. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is, sizzende tsjin 'e sechde ingel dy't de trompet hie: Lit de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat.*" En **de fjouwer ingels dy't ree wiene foar it oere, de dei, de moanne en it jier** waarden frijlitten om in tredde fan 'e minskheid te deadzjen. » Dit fers is nijsgjirrich om't it de "*fjouwer ingels dy't ree wiene foar it oere, de dei, de moanne en it jier*" sitearret dy't al presintearre binne yn Iepenbiering 7, dêr't God syn lange religieuze frede fêstiget: fers 2-3: « *En ik seach in oare ingel opkomme út it easten, mei it segel*

fan 'e libbene God; en hy rôp mei in lûde stim **nei de fjouwer ingels oan wa't it jûn wie om de ierde en de see te sear te dwaan**, en hy sei: *Doch de ierde net skea, noch de see, noch de beammen, oant wy de tsjinnern fan ús God op har foarholle besegele hawwe.* » As gefolch kinne wy begripe dat troch it frijlitten fan dizze demonyske " *fjouwer ingels* " yn 2022 en 2023, it wurk fan it fersegeljen fan Kristus syn útkarden foltôge is; wat betsjut dat God út al dyjingen dy't op it stuit libje, de pear útkarden selektearre hat dy't syn heil wurdich binne. Hy hat al har herten en gedachten beoardiele dy't allinich op him hoopje en geduldich wachtsje op it glorieuze oere fan syn komst yn Jezus Kristus, fergodlike en ferhearlike.

Yn termen fan frede is de frede dy't God tusken 1945 en 2022 oan West-Europa skonken hat útsûnderlik en opmerklik. Mar hokker strategy leit efter dit tige noflikke oanbod? It is twafâldich, mei in sillige betsjutting om it dielen fan ljocht mei Syn útkarden te befoarderjen en in tsjinoerstelde betsjutting fan flok foar de oaren, om't de lange frede har tastean sil om hielendal it paad fan ferneatiging del te gean. Frede deadet leauwe, de minske einiget mei it leauwen dat hy it troch syn wurken krigen hat, God wurdt negearre, oan 'e kant skood, útwiske út minsklike gedachten dy't de ivige takomst as harren eigen sjogge. Yn dizze geastestoastân kinne se frije teugel jaan oan har ferbylding oandreaun troch de mannichte ûnsichtbere, mar tige aktive, demoanen. It is dan dat de fruchten dy't al yn Sodom en Gomorra droegen binne, wer ferskine: homoseksualiteit en syn multi-geslacht útspattingen dy't feroardiele binne troch de Russyske en moslimfolken. Om dit hege nivo fan goddeleazens te berikken, wie it nedich om te wachtsjen oant de lêste eachtsjûgen fan 'e Twadde Wrâldoarloch hast allegear ferdwûn wiene, dêrfandinne dizze lange perioade fan frede fan 77 jier.

Tink dêrom oan jo foardiel, want ik presintearje yn dúdlike taal de strategy dy't God iepenbiere hat foar dizze ferskriklike Tredde Wrâldoarloch, de lêste dy't falske kristenen allegear identifisearje mei de slach fan "Armageddon" neamd yn Iepenbiering 16:16. Op har beurt binne se ferkeard oer de tiid, om't "Armageddon" foarôfgien wurdt troch de " *sechste trompet* " en dejingen, in protte, dy't dêrtroch deade wurde sille, sille dizze lêste test fan leauwen neamd "Armageddon" net oerlibje.

Elke dei harkje ik nei de refleksjes en analyses dy't makke wurde troch saneamde "spesjalistyske" kommentators op 'e nijsmedia. Ik hear allinich wurden dy't de hope fan harren sielen útdrukke: de oerwinning fan Oekraïne en de nederlaach fan Ruslân. Meitsje gebrûk fan jo foardiel, want yn it ljocht fan godlike iepenbieringen witte jo foardat it ding folbrocht is dat Ruslân syn Westerske fijannen ferslaan sil, dat it Israel en Egypte binnenfalle sil, en de argeologyske rykdommen plonderje dy't it sa ferrike hawwe. Jo witte ek dat nei it brûken fan syn ferneatigjende krêft tsjin 'e Jeropeeske folken, God Ruslân ferneatigje sil troch it kearnwapen fan 'e Feriene Steaten. Wat binne dan de mieningen fan dyjingen dy't God net ferljochtet en ynspirearret? Harren diel sil, oant harren ein, teloarstelling wêze. Dus genietsje mei my fan jo kennis fan 'e iepenbiere godlike strategy, om't hy de macht hat om alles te realisearjen wat hy troch profesije oankundiget en dyjingen dy't syn keninklike " *segel* " ûntfange sille nea wer ûnderwurpen wêze oan teloarstelling, " *Want de Heare, YaHWéH, docht neat sûnder syn geheim te iepenbierjen oan syn tsjinstfeinten, de profeten.* " ", sa't

Amos 3:7 ferkundige. Desillúzje sil it diel wêze fan dyjingen dy't dei nei dei de rin fan 'e oarloch ûntdekke en dy't yn 'e fal falle fan tydlik geunstige situaasjes, om't dêrnei tsjinoerstelde situaasjes ûntsteane. Mar dit is it hiele punt fan 'e godlike strategy: de geunstige situaasje iepenbieret it natuerlike gedrach fan minsken. De skynbere Oekraynske dominaasje liedt foar in skoftke derta dat minsken har stipe en goedkarring foar har saak sjen litte. Ruslân sil dêrom yn dit goede redenen fine om dit type persoan te stjerren en te lijen. De godlike strategy hat krekt, yn 'e lange perioade fan frede dy't sûnt 1945 fêstige is, de ynstoarting fan Sovjet-Ruslân befoardere, tusken de jierren 1989 en 1991, mar begryp it belang fan dizze fal: de Feriene Steaten binne arrogant en dominant wurden, en iepenbiere har wiere aard lykas dy fan 'e alliearde Westerske naasjes dy't it stipen. Mei Ruslân ferswakke, profitearre it NATO-kamp fan 'e situaasje om har ynfloedsfear út te wreidzjen troch de Balkanoarloch, it bombardemint fan Ruslân's bûnsgenoat Servje, it wolkom hjitten fan 'e Baltyske lannen en Poalen, en net te ferjitten de oarloch dy't tsjin Irak fierd waard ûnder de falske foarwendsel fan Irak syn tarieding op kearnwapens. En it bewiis foar dizze beskuldiging wie al basearre op in misliedende ynterpretaasje fan foto's makke troch Amerikaanske satelliten. Sa waard Irak ynfallen, syn legers ferneatige, syn lieder fermoarde, en syn oalje kontrolearre troch de Feriene Steaten. As Ruslân net ynstoart wie, soe neat fan dizze dingen bard wêze. Mar tanksij dizze tydlike ynstoarting kaam it despotisme fan it Amerikaanske kapitalisme nei foaren, en iepenbiere in Amerikaansk karakter maskearre yn syn freonlike relaasjes mei syn NATO-bûnsgenoaten. Ferljochte troch profesije, witte de útkarden fan 'e Heare mei wa't se te krijen hawwe. De Feriene Steaten sille de lêste ferfolgers yn 'e minsklike skiednis wêze. As se Ruslân folslein ferneatige hawwe, sil har ûnfergelykbere macht har tastean om it libben fan 'e oerlibbenen fan it lêste wrâldkonflikt te organisearjen. " *It beest dat út 'e ierde opkomt* " fan Iepenbiering 13:11, sil syn wurk folbringe tsjin de waarnimmers fan Gods hillige sabbat en de sanksjes dy't yn 2022 tsjin Ruslân nommen binne, nei Irak en Iran, befêstigje de hurdens fan 'e maatregels dy't se by steat binne om te nimmen tsjin har religieuze tsjinstanners. God profetearre har yn Iepenbiering 13:17: " ***En dat nimmen keapje of ferkeapje mocht, útsein hy dy't it merk hie, of de namme fan it beest, of it getal fan syn namme.*** " Al dizze dingen binne profetearre en oankundige troch de grutte heechste God, yn 'e namme fan Jezus Kristus, sawat tweintich iuwen foardat se folbrocht waarden. Dêrom, begryp en realisearje hoe wichtich en fitaal kennis fan syn strategy is.

Yn syn ûnfergelykbere wiisheid wit God hoe wichtich it is om syn tsjinstfeinten gerêst te stellen, dêrom fertelt Hy harren altyd hoe't se ***úteinlik mei him de oerwinning sille hawwe tsjin harren fijannen. Dit late him ta it ynspirearjen fan dit fers yn 'e wize kening Salomo dy't it skreau yn Prediker 7:8: " Better is it ein fan in ding as it begjin ; better is in geduldige geast as in heechmoedige geast.*** " En oan dizze kritearia foeget de útkarde syn leauwe ta, dat is it fertrouwen dat hy stelt yn Gods beloften. Dêrom binne de details fan 'e ûntwikkeling fan barren allinich bekend yn har ferfolling, dei nei dei waarnommen, yn konkrete aksjes. Mei oare wurden, in populêr sprekwurd seit: "Wa't it lêst laket, laket it bêste."

Wat strategy oanbelanget, haw ik ferskate foarbylden yn 'e Bibelferhalen neamd wêryn't ferneatiging foarôfgien wurdt troch in yllúzje fan útbûnte freugde. It earste gefal giet oer de Egyptyske soldaten dy't bliid binne mei it feit dat de Hebreeërs harsels yn harren úttocht finzen nommen hiene troch nei de see te sjen. Mei it each op de situaasje wie it wis dat se allegear fermoarde wurde soene. It ûnfoarsjoene barde lykwols: God iepene de Reade See foar syn folk, en doe't de Egyptners op har beurt de iepen trochgong yngongen, slút de see har oer; en sy wiene it dy't stoaren. Yn 'e tiid fan keninginne Ester hie de gûverneur Haman de galge reemakke foar de Joad Mordechaj, mar hy wie it dy't ophongen waard. Yn Dan. 11:29-30-31 sette de Grykske Seleucidyske kening Antiochus IV foar de tredde kear, wis fan syn oansteande oerwinning, yn 168 f.Kr. in oanfal op Egypte útein. Mar in Romeinske legaat foarkaam him om te hanneljen, wat him tige lik makke. Doe hearde hy dat in geroft fan syn dea oanlieding hie jûn ta iepenbiere freugde ûnder de Joaden. In twadde oarsaak fan likens waard tafoege oan 'e foarige, en by weromkomst yn harren lân, rekke hy it mei in hurde en útsûnderlik bloedige ferfolging. God hie dizze barren oan Daniël foarsein as in "grutte ramp". De ûntrou fan it nije ferbûn fertsjinne ek syn "grutte ramp", en Jezus kundiget it oan yn byldspraak yn it earste haadstik fan syn Iepenbiering. It is net mear Gryksk, mar nimt de foarm oan fan 'e "Sinne" dy't de oarsaak wurde soe fan 'e flok fan kristenen fan 7 maart 321 ôf, doe't de earste dei dy't deroan wijd wie Gods hillige sabbat ferfong. Op it momint fan 'e sechsde straf foar dizze arrogante aksje wurdt de "grutte ramp" benammen bestraft. Hjoed fine wy de opienfolging fan "yllúzje" foar 2022, en "straf" foar 2023. It is dêrom normaal dat yn it oere fan "yllúzje" de takomstige Russyske ferfolger tebeksetters lijt; wat it publyk bliid makket by mediakommentators, mar meitsje gjin flater, wat it ferskil makket op 'e grûn yn Oekraïne is net de soldaat, it is it hege-presyzje Amerikaanske of Frânske kanon, mar ek it skerpe each fan 'e satelliten fan Westerske lannen dy't it mooglik meitsje om de Russyske doelen te identifisearjen wêrop de skotten rjochte wurde moatte; sadat it Russyske diskoers gelyk hat as it seit dat it de NAVO is dy't tsjin Ruslân fjochtet. Dejinge dy't domineart, hat it te tankjen oan 'e moderne technology dy't brûkt wurdt en it binne de krekte kanonnen en drones dy't de Russen twinge om har soms, op plakken en tydlik werom te lûken fan it slachfjild, foardat se har keare tsjin 'e leveransiers fan dizze hege technology foar de grutte oanfal en ynvaazje fan 'e lannen fan West-Europa.

Op 11 novimber 2022, yn Oekraïne, luts it Russyske leger him troch in strategyske kar werom út 'e stêd Kherson, dy't net mear te ferdigenjen wie fanwegen it gebrek oan tagong ta wapens en munysje. Dizze stêd oan 'e westlike ouwer fan 'e rivier de Dnjepr falt dêrmei werom yn 'e hannen fan 'e Oekraïners, dy't blykber net allegear troch de Russen nei har eastlike kamp deportarre binne. Yndied, op it Khersonplein jubelje de ynwenners dy't geunstich binne foar Oekraïne; minsken dûnsje en sjonge om in fjoer. Ruslân jout dizze stêd lykwols net op, en de takomst fan har ynwenners sil wierskynlik net lang sa bliid wêze. Mar dizze demonstraasje fan freugde bewiist nochris dat de beskuldigingen dy't de Oekraïners en har Westerske bûnsgenoaten tsjin 'e Russen útsprekke, net rjochtfeardige wurde troch de feiten. Binne se slimmer as de Russen sels? Wurdt der net sein dat hy dy't syn hûn deadzje wol, him beskuldiget fan rabies?

Op dizze 11 novimber fiert de Frânske Republyk de wapenstilstân fan 1918 mei al syn tradisjonele seremoanjes. Mar wat soene dy "poilus" tinke dy't stoarn binne yn 'e loopgraven fan Verdun en earne oars om de ûnôfhinklikens fan har lân te ferdigenjen, as nei har dea de politike oerlibbenen dizze ûnôfhinklikens ôfswarren troch har hannen, fuotten en hollen te binen, troch in Jeropeeske alliânsje dy't har plichten en wetten diktearret; en dit, foar smoarge kommersjele en finansjele belangen? En it slimste is dat hjoed de dei it twa kear fersleine Dútslân riker wurden is, en Frankryk, ferneatige. It is wier dat de moardnerige oarloch yn Oekraïne de Frânsen herinnert oan 'e wearde fan it hawwen fan in leger om har te ferdigenjen, wat de enkête rjochtfeardige kin neffens hokker 80% fan har fan har legers en de fiering fan 11 novimber hâldt. Mar hat dizze fiering net in bedriuwskarakter dat it wurdearre makket, benammen troch politisy en legers dy't grutsk op dizze dei paradearje, en troch de media dy't yn dizze gelegenheid in ûnderwerp fine dat de oandacht fan 'e minsken lûkt nei har opmerkings.

Yn wierheid rjochtet de Tredde Wrâldoarloch him allinnich op folken dy't troch God ferflokt binne, en syn trouwe bern wurde net as doelwyt beskôge. Yn dizze omstannichheid sil de sêfte Jezus syn grime sprekke litte, en minsken yn 'e hannen fan elkoar oerleverje. Om dit grime gedrach te ferklearjen, moatte wy beseffe dat syn sublyme demonstraasje fan leafde troch hast al ús tiidgenoaten oan 'e kant set, ferachte, ôfwiisd of negearre wurdt. Dizze hâlding wurdt allinich oerienkommen mei dy fan it Joadske folk, yn 586 en 70. Dêrom sille de ûnrjochtfeardige en minachtende rebellen fan hjoed de dei oan 'e dea oerlevere wurde troch deselde godlike grime, deselde grime feroarsake troch syn rjochtfeardige ferachting.

Foar dizze ferskriklike tiden rjochtet God syn trouwe bern dizze boadskip út Jesaja 26:20-21: "***Gean, myn folk, gean yn jimme keamer, en doch de doar efter jimme ticht ; ferbergje jimme foar in pear mominten , oant de grime foarby is. Want sjuch, de Heare komt út syn plak om de bewenners fan 'e ierde te straffen foar harren ûngerjuchtheid ; en de ierde sil bloed iepenbierje; it sil gjin bloedfergieten mear bedekke.***" Fergelykje dit fers mei dat fan Iepenbiering 9:13-15: "*De sechsde ingel blies, en ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God stiet, en sei tsjin de sechsde ingel dy't de trompet hie: "Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat.*" En de fjouwer ingels waarden loslitten, dy't ree wiene foar in oere en in dei en in moanne en in jier, om in tredde fan 'e minsken te deadzjen.

Dizze fersen, sitearre yn Psalm 2:10-12, presintearje ús in min bekend en net folle bekend aspekt fan Jezus Kristus: "*No dêrom, keningen, gean wiis; rjochters fan 'e ierde, lit jim ynstruearje.*" Tsjinje de Heare mei eangst, en jubelje mei beving. ***Tútsje de Soan, dat Hy net lilik wurdt en jimme op 'e wei te fergeane, want syn grime ûntflammet gau . Sillich binne allegearre dy't op Him fertrouwe!*** »

De ûnderfining fan 'e "finale oplossing" útfierd troch Hitler syn nazi's tsjin 'e Joaden foarmet in boadskip fan God rjochte oan syn lêste trouwe bern. Hy liet harren sjen dat it perfekt mooglik is foar in minsklik rezjym om de útroeging fan in folk, in ras, of in bepaalde groep te befeljen; wat it gefal sil wêze foar de lêste sabbathâlders yn 'e lêste ierdske test fan it leauwe. Om't dizze test lykwols

plakfynt yn 'e kontekst fan 'e ein fan it oanbod fan kollektive en yndividuele genede, sille de lêste nazi's net troch Jezus autorisearre wurde om har deadlike plan út te fieren. It is syn rjochtfeardige en wraaksuchtige yntervinsje dy't de rjochters en eksekuteurs fan it oere de slachtoffers fan syn moardnerige grime sil meitsje. En de "soannen fan trou" sille de ivichheid fan 'e grutte sabbat fan it sânde millennium yngean, yn 'e maitiid fan 2030. Alle oaren sille ferneatige wurde " *troch de helderheid fan syn komst* ", syn "adventus"; dit yn oerienstimming mei it programma dat foarsein is yn 2 Tess. 2:8: " *En dan sil dy wetteleaze iepenbiere wurde, dy't de Heare Jezus sil ferneatigje mei de azem fan syn mûle, en sil ferneatigje mei de glâns fan syn komst.* "

Hjir besprek ik spesifike kritearia foar de " *sechste trompet* " dy't troch Jezus Kristus klinkt.

Dit wrâldwide konflikt set folken dy't al skieden binne troch har religieuze keuzes tsjin elkoar op. Dan, sûnder it plan dat God iepenbiere hat en de oankomst fan it ein fan 'e wrâld te negearjen, **binne minsken derfan oertsjûge dat it momint fan ûnderhannelings dy't in ein meitsje oan it konflikt earder of letter komme sil**; hoewol de ferlinging dêrfan har hieltyd mear soargen begjint te meitsjen. Dit konflikt, dat begjint nei in lange perioade fan frede, 77 jier, wurdt yn Oekraïne al feroarsake troch in etnyske miks fan Russysk-Otterdokse en Poalske Roomsk-Katolike komôf. Stel jo foar wat de kosmopolityske miks fan etnyske groepen yn Frankryk produsearje kin op 'e tiid dy't God keazen hat! Ik haw dizze universalistyske ûntfangsten al fergelike mei tiidbommen.

Op it militêre front ûntdekke wy yn Oekraïne it strategyske belang fan technologyske foarútgong, net allinich drones en kontrôlesatelliten, mar ek de mobile tillefoan dy't minsken rjocht útrust nei it plak dêr't se fjochtsje en it brûke. It gebrûk fan harren tillefoans feroarsake de dea fan Russyske soldaten, wêrby't de GPS fan harren mobile tillefoans de Feriene Steaten en de Oekraïners tastien hie om har te lokalisearjen en te deadzjen mei killerdrones of tige presys bombardeminten. De gewoanten fan it deistich boargerlibben moatte driuwend opjûn wurde, om't dizze libbenswize dy fan 'e soldaat en dy fan syn ienheid yn gefaar bringt. Yn dizze tiid fan oarloch ûntdekke wy de technyske foardielen fan 'e Feriene Steaten, eigners fan 'e tillefoannetwurken oer de hiele wrâld; alle folken fan 'e ierde brûke har "ynترنت"-tsjinst en har satellyttsjinst, dêr't se allinich folsleine kontrôle oer hawwe. Konvinsjonele oarlochsfiering hat syn grinzen. Wy sjogge yn Oekraïne dat militêre machten inoar neutralisearje, om't se oan beide kanten ferlykbere wapens hawwe. Fanút in minsklik perspektyf kin de oarloch dêrom trochgean salang't beide kanten soldaten en wapens hawwe. Dêrom hat God yn syn strategy in fergrutting fan 'e situaasje pland, troch te soargjen dat, fan eskalaasje nei eskalaasje, de Westerske folken har direkt belutsen fine by dizze oarloch; dit oant de Feriene Steaten Ruslân en har bûnsgenoaten ferneatigje mei kearnwapens en de fersprate oerlibjende Russyske troepen slag foar slag weromkomme mei har enoarme atoompotinsjeel, foardat se folslein ferdwine. Uteinlik sil de rjochtfeardige rjochter Jezus Kristus it foarseine resultaat berikt hawwe: " *in tredde fan 'e manlju sil fermoarde wêze* ." Omdat dit tredde fan 'e minske sawol de boarger as it leger oangiet, beide wurde troch God beoardiele. Dêrom is it gebrûk fan kearnwapens essensjeel om syn sinistere plan te berikken.

Wat west hat, is wat wêze sil

God ynspirearre de wize Salomo mei dit fers sitearre yn Prediker 1:9: "*Wat west hat, is wat der wêze sil, en wat der dien is, is wat der dien wurdt; der is neat nijs ûnder de sinne.*" Fansels koe Salomo him de technyske foarútgong dy't him sa rap ûntwikkele fan midden 19e ^{iuw} ôf net foarstelle. Yn syn tiid wie de minsklike kennis tige beheind en stabyl. Mar wy moatte hjoed begripe dat God it net hat oer technyske útfiningen, mar oer wat wirklik permanint is, nammentlik it prinsipe fan it libben. Want yndie, sûnt Adam en Eva, pleatst dit prinsipe fan it libben it skepsel dat krekt berne is foar dizze twa paden dy't God neamt; twa paden dy't har foar him presintearje: hearrigens en libben; ûnhearrigens en dea. It skepsel is berne om dizze frije kar út te oefenjen. Mar dizze kar kin allinich makke wurde mei kennis fan 'e noarm fan dizze twa paden; in tiid fan oplieding en ynstruksje is dêrom earder essensjeel. Dit oare fers út Spr. 29:18: "*Wêr't gjin iepenbiering is, giet it folk te fergean; lokkich is hy dy't de wet hâldt!*" Sûnder kennis fan godlike iepenbiering stelt de minsklike siel gjin grinzen oan har frijheid. En dit prinsipe wurdt yn alle tiden en yn alle tiidrekken fernijd, foar altyd. Dit is benammen dúdlik yn ús hjoeddeiske Westerske maatskippij, dy't himsels befrijd hat fan alle ferplichtingen oan God ûnder it foarwendsel dat it twifelet oan of net mear leaut yn syn bestean.

Dizze ferlieding dy't feroarsake wurdt troch it langstme nei frijheid is net nij, om't it foarm krige yn it earste skepsel dat troch God skepen is, de ingel fan it ljocht dy't sûnt syn opstân de duvel en Satan wurden is. No wie de duvel de earste drager fan 'e ôfwiking dy't kwea neamd wurdt fanwegen syn langstme nei frijheid. Hy wie net kwea, mar de fersprieder dêrfan. En nei him makken in mannichte himelske en doe ierdske skepsels deselde kar om har langstme nei frijheid te befredigjen. It wie dêrom oer dizze slavernij oan it langstme nei frijheid dat de Geast troch Salomo spruts. It wie maklik foar him om de fernijing fan syn oanwêzigens te profetearjen yn 'e skiednis fan it ierdske libben. Wylst frijheid ús twingt om hieltyd fierder te gean, seit God yn tsjinstelling tsjin syn útkarden: "Fersterkje! Beheine jimme frijheid!" Dizze beheining nimt in teoretyske foarm oan dy't yn 'e Bibel skreaun is yn 'e foarm fan wetten en ferordeningen dy't de útkarde yn 'e praktyk bringt.

Dizze frijwillige kar fan 'e útkarde om syn frijheid te beheinen wurdt yllustrearre yn 'e les presintearre yn Ex. 21:5-6: "*As de slaaf seit: 'Ik hâld fan myn master, myn frou en myn bern,' sil ik net frij fuortgean, Dan sil syn hear him foar God bringe en him nei de poarte of nei de doarpost bringe. Syn hear sil syn ear mei in priem trochboarje, en de tsjinstfeint sil him foar altyd tsjinje.*" » Tink oan dizze boadskip al: de útkarde is de "slaaf" fan God yn Jezus Kristus troch wa't hy ferlost is. De útkarde kiest frij om "de slaaf fan 'e Master" te wurden, om't hy "fan him hâldt". Yn it ljocht fan dizze lear kinne jo begripe wêrom't it oplein fan in religy mei geweld gjin sin hat, en dat al dyjingen dy't dizze metoade brûke tsjûge tsjin har religy. Yn dizze seremoniële yllustraasje slacht God it "ear" fan syn útkarde. Hy nimt dit "ear" yn besit; wat betsjut dat de útkarde no allinich nei

him harkje moat. En dizze belangstelling foar *it minsklik "ear"* wurdt rjochtfearde troch it feit dat de erfsûnde begien waard troch Eva, om't sy "harke" nei de misleidende wurden fan 'e medium "*slang*", troch wa't Satan, de fallen rebellengel, tsjin har spruts. By it Peaske fan 'e Exodus út Egypte soe it bloed fan it laam sprinkeld wurde tsjin 'e doarposten fan 'e huzen fan leauwige en hearrige Hebreeërs. Likegoed is it bloed fan 'e útkarden, troch syn harkjen, ferbûn mei "*de doar, de post*" fan it hûs fan God. Wy tinke deroan dat Jezus yn Johannes 10:9 sei: "*Ik bin de doar. As immen troch My yngiet, sil hy rêden wurde, en hy sil yn en út gean, en hy sil weide fine*"; mei oare wurden, "*hy sil fine*" yn it ivige libben it wiere lok fan it libben.

De demonstraasje wêrfoar't de ierde troch God skepen is, sil gau yn sân jier foltôge wêze. Sa fine wy yn dizze perioade in ekstrem opstannich minsklik gedrach, de frucht fan 77 jier frede en religieuze frijheid. Nei ferskate generaasjes binne bern yn it Westen berne en grutbrocht sûnder de lear fan God. Lykas sponzen slikke se alle perverse aspekten fan 'e foarútgong fan frijheid yn; alle dingen dy't de lieder fan Ruslân feroardielet en ferkundiget yn syn iepenbiere taspraken. En dit tema dat seit "*wat west hat, is wat wêze sil*" late my ta it folgjende. De minskheid is altyd ferlied troch autoritêr fascisme. Dit wie al it gefal yn Frankryk yn 1806, Napoleon I ^{en} syn autoriteit brochten gloarje oan it feroveryn fan Frankryk. Doe, om 1930 hinne, wie it yn Itaalje itselde mei it "swarthemden"-rezjym oprjochte troch Benito Mussolini. Syn sterke persoanlikheid ferlied Italianen. Lykas nei him, yn 1933, ferlied it nazi-rezjym fan Adolf Hitler, mei syn grutte taspraken dy't syn misdieden maskearren, Dútsers. En it moat opmurken wurde dat yn Frankryk, sels doe, de berte fan dit nazi-rezjym gjin soargen oproppen hat; net mear as it nazisme dat yn 2014 yn Oekraïne oanwêzich wie; in oanwêzigens dy't dochs opmurken en iepenbiere waard yn 'e media, tsjûgen fan 'e "putsch" dy't de legitime presidinsjele oarder omkeard hat. Mar wat is nazisme? It wurd waard útfûn troch Adolf Hitler om syn regearingsnorm te definiearjen, dy't allinnich fertrout op geweld en oertsjûging. Nazisme ferheft de groep ta neidiel fan it yndividu; it hat it ferdigenjen fan in nasjonalistyske saak, it siket de suverens fan syn oarspronklike ras en syn fysike en psychologyske skaaimerken. It nije nazisme kin ferskillen hawwe mei it âlde, mar it dielt in mienskiplike ôfhinklikens fan geweld en de needsaak om tsjinstanners fysyk te eliminearjen. Ik betrape mysels derop dat as Adolf Hitler wer ta libben komme soe, hy fernuvere wêze soe om yn 2022 de neikommelingen te sjen fan dejingen dy't him fochten en syn "SS"-kompanjons en syn ministers by it Neurenberg Tribunaal yn 1945 feroardielden, it nije Oekraynske nazisme stypje en ferdigenje mei har wapens. It moat sein wurde dat foar Westerlingen it nazisme allinnich keppele is oan syn agresje tsjin in oar lân, wat Hitler die tsjin it Sudetenlân en Poalen. Dat hjoed de dei is de nazi foar harren Russysk. Boppedat, hoe kin men in nazi identifisearje as hy fan 'e Joadske religy is, as nazisme benammen keppele is oan 'e "Shoah", de besykjen ta útroeging fan 'e Joaden troch nazi-Dútslân? Foar my is de earste persoan dy't bewearde dat it al in nazi is; wat de militarisearre groep "Azov" docht yn Oekraïne. En dat it Oekraynske folk dizze nazi's as har helden beskôget, is op himsels net ferrassend, om't de Dútsers itselde diene tusken 1933 en 1945. Wis is it Westerske kamp net yn 'e oanspraak op it

nazisme lykas de Oekraïners fan "Azov" en de Oekraïners binne net allegear opeaske en oannommen nazi's, mar yn in oarlochssituaasje makket de needsaak foar fûleindige en effektive striders dat se wurdearre wurde troch har folk. Yn syn tiid fermakke de bloeddorstige Nero syn folk troch har bloedige spektakels oan te bieden yn 'e arena's fan Rome en it ryk. En Hitler syn nazisme wie eins allinnich in weroplibbing fan dizze regimes dy't harsels in skoftke oplizze mei geweld en twangmacht.

Foar it bern fan God dat dizze dingen observearret, moat mar ien ding ûnthâlden wurde: dat it ferskinen fan dizze oarlochsmachten troch God winske en organisearre is, om't hy se nedich hat om de skuldige minskheid te straffen. Doe't hy Israel befrije woe fan 'e besetting fan 'e Filistinen, organisearre God it foarwendsel foar skeel dat Simson derta brocht om tsjin har te fjochtsjen oant hy se ferneatige. Yn 2022 die hy itselfde, en eksploitearre de oanhing fan Westerlingen oan har ynternasjonale regels, dy't de Feriene Steaten as oerwinners fan 'e Twadde Wrâldoarloch yn it Westen oannaam hiene, en besocht se op te lizzen oan 'e rest fan 'e folken en folken fan 'e ierde fia de offisjele middels fan 'e FN. En ûnder dizze regels binne dy fan it rjocht fan folken op selsbeskikking en de ûnoantaastberens fan har gebiet de oarsaak wurden fan progressive ferneatiging foar alle ierdske folken.

Dus gearfetsjend hâld ik fol dat " *wat west hat en wat wêze sil* " giet oer it opstannige minsklik gedrach dat God faak straffe moast en sil bliuwe straffen oant de lêste fan syn straffen.

Fan 17 novimber 2022 ôf is de situaasje foar Ruslân net rooskleurich, om't it him net taret hat op in konvinsjonele militêre konfrontaasje. Dêrom woe Vladimir Putin, twongen troch de fersnelling fan 'e barrens, nammentlik it fersyk fan Oekraïne om by it NATO-kamp te kommen, syn yntervinsje in "spesjale operaasje" neame en net in oarloch. Op 'e grûn waard har apparatuer ferneatige troch drones dy't brûkt waarden troch de Oekraïners, en dêrnei waarden har munysje- en brânstofferarrieden op har beurt ferneatige troch ultra-presys Caesar- en Himars-kanonnen. Dizze oarloch bringt in protte minsken om, mar meast troch bombardeminten op ôfstân oan beide kanten. De Oekraynske opmars is benammen it gefolch fan 'e weromlûking fan Russyske legers sûnder wapens en munysje. De Russyske opmars wie ek te tankjen oan 'e Oekraynske weromtocht. De te lang fêstige frede hat de oarlochsachtige fjoer fan it hjoeddeiske Ruslân ferswakke. Se wurdt wekker as in bear nei moannen fan wintersliep en ûntdekt dat de âlde oarlochsapparatuer ferâldere is. Mar se hat tiid en demografy, of leaver, sifers, oan har kant. Har nije Iraanske drone-apparatuer hat har al yn steat steld om in Frânsk Caesar-kanon te ferneatigjen dat 40 km yn 'e troch Oekraïne kontrolearre sône fan Oekraïne ûnderweis wie. Se sille gau op har beurt kinne hannelje lykas de Oekraïners. Mar om dit resultaat te berikken sil Vladimir Putin moatte foldwaan oan 'e driuwende behoeften dy't syn soldaten útsprutsen hawwe, yn termen fan winterapparatuer, effektive moderne munysje en wapens, en lieder dy't by steat binne om de aksjes fan syn troepen strategysk te organisearjen dy't in echte oarloch te krijen hawwe, net in ienfâldige "spesjale operaasje". Omdat Russyske troepen sûnt it begjin fan syn yntervinsje op Oekraynske boaiem slachtoffer west hawwe fan syn winsk om syn aksje te beheinen. Eins hat God

Ruslân taret op grutte yntervinsjes tsjin Jeropa wêryn syn spesjale wapens, wêrop it syn spesjaliteit boud hat, tige effektyf en tige deadlik sille wêze. Want neffens Jezus Kristus sil yn it ûntrou kristlike Jeropa " *in tredde fan 'e minskheid fermoarde wurde* "; foaral fanwegen de minachting dy't falske kristenen toane foar de hillige sabbat fan 'e wiere sânde dei, sneon, hillige troch God fan syn oarspronklike oprjochting ôf, oan 'e ein fan 'e earste wike fan 'e skepping en it ûnderwerp fan it fjirde fan 'e tsien geboaden fan syn keninklike wet; mar ek fanwegen harren ûnferskilligens yn syn bibelske profesijen dy't hy " *tsjûgenis fan Jezus* " neamt yn Iepenbiering 19:10: " *En ik foel del om him te oanbidden; mar hy sei tsjin my: 'Sjoch dat jo it net dogge! Ik bin jo meitsjinner, en fan jo bruorren dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe. Oanbid God. Want it tsjûgenis fan Jezus is de geast fan profesije* ."

De situaasje yn Europa

De hjoeddeiske situaasje yn Jeropa is basearre op 'e yndividuele ûnderfiningen fan 'e lannen dêr't it ûnder falt fan 1945 oant hjoed de dei.

Wy hawwe Dútslân al lang foarop sjoen yn dizze Jeropeeske Uny. Dêr binne ferskate ferklearrings foar, ynklusyf it feit dat it, lykas Japan, dat yn 'e Twadde Wrâldoarloch troch de Feriene Steaten ferslein waard, op militêr nivo stipe waard troch dit machtige ekonomyske en finansjele lân. It profitearre fan it Amerikaanske protektoraat en koe sadwaande kostbere militêre kosten foarkomme; besparings ynvestearre yn 'e yndustriële ûntwikkeling fan it lân. Ik herinner my dat op it momint fan 'e oprjochting fan 'e Jeropeeske Uny de Dútske munt, de "mark", fjouwer kear grutter wie as ús Frânske "frank". Dêrom keas it om de euro in noch sterkere wearde te jaan, omtrint 6,60 frank. Dizze wikselkoers kaam it foardielich foar, om't it ryk wie, mar it brocht in minder ryk lân lykas Frankryk en oare Jeropeeske lannen yn it neidiel. It sette him folslein yn foar de globalisaasje fan 'e hannel en begon mei it eksploitearjen fan Portugal, it minst rike fan 'e seis lannen dy't oan it begjin ferienige wiene, binnen Jeropa op it momint fan syn yngong yn Jeropa. Jeropeeske kommissarissen moedigen ûndernimmers oan om har haadkantoaren fan it bedriuw te ferhúzjen nei de minst belestingplichtige Jeropeeske lannen. De kloof waard sadwaande grutter binnen Jeropa sels, om't matich rike lannen har boarnen fan rykdom nei earmere lannen ferskove seagen. Yn 1990 liet de rykdom fan Dútslân it ta om de weromkomst fan East-Dútslân te absorbearjen, waans eksploitaasje it dêrnei noch mear ferrike.

In twadde reden dy't de ekonomyske situaasje fan Frankryk en Ingelân ferklearret, is yn prinsipe it feit dat dizze twa lannen har ferriking bouden op kolonisaasje; sadat dekolonisaasje har yn in posysje **fan skuld sette** tsjin de kolonisearre folken. Dizze twa lannen fielden har ferplichte om alle ellinde te ferwolkomjen dy't út har eardere koloanjes emigrearre. En fan 'e twa lannen hat Frankryk de measte skea te lijen hân, om't syn republikeinske prinsipes, syn motto

"frijheid, gelikensens, bruorskip" en syn ferdigening fan minskerjochten, universeel tapast troch resinte generaasjes, dizze systematyske ûntfangst ta in swiere lêst makken dy't it ferneatige. De wurkleazens ûnder boargers naam des te mear ta doe't manlju en froulju yn 'e konkurrinsje kamen yn profesjonele aktiviteit; boppedat is yn in pear, meastentiids, sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, de húsfrou seldsum wurden, en hat se in profesjonele aktiviteit leaver of fereaske. Om dizze ûntfangst te rjochtfeardigjen, wurdt yn Frankryk sein dat bûtenlânske arbeiders gjin Frânske banen stelle, om't se banen ynnimme dy't de Frânsen wegerje te dwaan. Dit is wier, mar troch ta te jaan oan dizze ferplichting betellet hiel Frankryk de priis. Hoe dogge naasjes dy't gjin ymmigraasje ûntfange wolle? De minder oplate minsken hawwe dizze ûnbeleanjende banen, en de naasje profitearret hjirfan en foarkomt sa serieuze neidielen. Mar it feit dat in baan in ûnnoflik aspekt hat, makket it net minder ûnmisber en as sadanich wurdich om goed betelle te wurden.

Hat God folken sûnder reden troch taal skieden? Kin de minske dit prinsipe skeine sûnder neidielen te lijen? Troch de rasiale suverens fan syn folk Israel te behâlden, oan wa't hy it houlik mei frjemdlingen ferbea, hat God minsken oer de hiele ierde net in foarbyld jûn om te imitearjen? Wêrom foarmet rasiale en etnyske minging in grut gefaar? Gewoan om't in mannichte ûnsichtbere demoanen dizze situaasje eksploitearje om it ta in probleem te meitsjen. Se wurkje en aktivearje yn minsklike geasten, en stribje dernei om har te oertsjûgjen dat ferskil ûndraachlik is. God lit har frij hannelje, en de gefolgen fan har aktiviteiten binne allinich dy fan 'e minachting dy't toand wurdt foar de troch God foarskreaune noarm. Rasisme ynspirearre troch demoanen is diabolysk, mar rasisme ynspirearre troch God is allinich bedoeld om problemen te foarkommen. Syn útkarden binne selektarre út alle folken, folken, talen en stammen fan 'e ierde; se kinne dêrom net beskuldige wurde fan "rasisme" yn 'e pejorative sin fan it wurd. Efter de kleur fan 'e hûd of de taal leit in minsklike siel dy't troch de himelske God útnoege is om de gloarje fan in himellichem yn te gean dat it identyk sil meitsje oan 'e trouwe ingels. Dêrom hat, foar syn útkarden, it fysike uterlik gjin belang. It is net itselde mei de ferskillende religy dy't de emigrant meibringt. It komt om te konkurrearjen mei it godlike plan, bringt de dea mei; de earste en " *de twadde dea* " noch formidabeler, om't it ivige gefolgen hat.

Sels binnen dit Europa, gearstald út rike en earne naasjes, hearsket konkurrinsje, om't de saneamde partners tsjin elkoar konkurrearje. En de ynterne hannelskriich komt de ryksten en minst sosjaal neidielige minsken te goede, dat is, wer ris, Dútslân. Yn Europa ynnimt it de top fan in piramide, krekt lykas de Feriene Steaten dogge op it Westerske en sels wrâldwide nivo. De folken dêrtusken wurde eksploitearre en op in leger nivo hâlden. Dat is it piramideprinsipe. It fersleine Dútslân krige de politike molke fan 'e Feriene Steaten, en it is dêrom net ferrassend dat it, as syn spearpunt, harren model yn Europa reproduseart, sels yn syn foarm; syn "Länder" dy't lykje op 'e "steaten" dy't de Feriene Steaten foarmje.

Yn 'e hjoeddeiske tiid is de ynset fan Dútslân om de Oekraynske saak te stypjen beslissend west; de hjoeddeiske presidint fan 'e Europeeske Kommisje is Dútsk. Sjoch, Hitler, dyn tredde "Ryk" is in fjirde realiteit wurden! Nei Dútslân

hawwe de oare Europeeske lannen har kar oansletten, mei útsûndering fan Hongarije. Wa oars soe har tsjinsprekke doare? It binne noch altyd en altyd de ryksten dy't har karren oplizze.

Elk folk wurdt markearre troch syn ûnderfining. Frankryk hat sûnt syn Revolúsje foaroan stien yn 'e humanistyske noarm, mar ik herinnerje jo nochris dat har "minskerjochten" oarspronklik allinich Frânske manlju oanbelangen, en har universele tapassing is resint. De Frânsen hawwe dizze noarm assimilearre oant it punt dat it har universeel liket, mar dit is fier fan it gefal. Yn werklikheid is har opfetting fan dizze rjochten in Frânske útsûndering. Foar de Feriene Steaten foarkomme dizze rjochten de eksploitaasje fan dizze man net, en se hawwe har net ynholden. De rest fan 'e folken erkenne dizze "minskerjochten" mar foar in part, en guon Eastlike lannen bestride se folslein. Dit makket dit rjocht op syn beurt in oarsaak fan skeel en oarlochsachtige opposysje. Oertsjûge dat se it perfekte model biede oan minsken, hawwe de Frânsen grutte muoite om te akseptearjen dat har persoanlike kar net troch alle folken dield wurdt. En dit gedrach wurdt fûn op Europeesk en sels Westersk nivo, ynklusyf Amearika en Kanada. Eastlike lannen wurde wekker, ferrike en machtich, en se meitsje har mieningen en har rjocht om oars te wêzen bekend. En it is it prinsipe fan frijheid, sa dierber foar Westerlingen, dat har dizze rjochten jout. As gefolch dêrfan sit it Westen fêst yn syn liberale tinken, dat "libertarian" en, serieuzer, "libertisidaal" wurden is, en neffens syn Amerikaanske model de heechste kriminaliteitssifers en foarmen fan ûnfeiligens presintearret.

De datums fêststeld troch YaHWéH

Doe't de needsaak ûntstie om ierdske minskheid te skeppen, makke de grutte Skeppergod YaHweh in soarte fan geastlike skattejacht klear foar syn leafste útkarden. De ûnderfiningen dy't minsken troch de tiid en sûnt it begjin meimakke hawwe, waarden troch God oan Mozes ferteld, dy't se opskreau en oan takomstige generaasjes presintearre yn syn fiif boeken: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium. Dizze tsjûgenis, jûn troch God sels, fertsjinnet en easke ús fertrouwen. En ús fertrouwen, geastlik "leauwe" neamd, wurdt beleanne, om't dizze tsjûgenis de boarne en it middel foarmet om ús sielen de ierdske reis te litten ôflizze, wittende wêr't wy weikomme, wêr't wy binne en wêr't wy hinne geane. Dizze trije antwurden foarmje it triptyk fan 'e rêst fan' e siel. De sichtbere feiten, goed neamd, binne ferskriklik misliedend, en de wei nei it ivige libben is boppe alles boud op 'e beloften fan dizze ûnsichtbere, mar dochs alomtegenwoordige en alwittende God.

Yn syn plan kaam God tichter by de minskheid yn in machtige godlike natuer, troch it organisearjen fan 'e Exodus fan syn Hebrieuske folk, útkeazen om syn belofte oan Abraham te earjen. Hy joech bewiis fan syn almacht troch it ferneatigjen fan it leger fan 'e slaven meitsjende Egyptenaren. Doe, nei't er dizze gearkomste, ûntfierd út slavernij en dea, ta rêst brocht hie, learde hy harren en makke harren syn wetten, syn ferordeningen, syn foarskriften bekend. Sa, nei't se tsjûge wiene fan 'e dea fan 'e Egyptyske soldaten, learden se fan God de

ferskriklike ûnderfining fan 'e foarrinners, allegear ferneatige troch it wetter fan 'e floed. Ek hiene dizze Hebreeërs in folsleine kennis fan God: se hiene bewiis krigen fan syn leafde, syn beskerming en syn konstante trou, troch har befrijing út Egypte en se wisten ek fan syn kapasiteit om dejingen te ferneatigjen dy't him wjersteane. Fan no ôf soe allinich har yndividuele natuer útdrukt wurde: de rebellen hannelje as rebellen en de útkarden gedrage har as útkarden. Moannen, jierren en ieuwen geane foarby wêryn't profeten berjochten fan God ûntfange troch ynspiraasje dy't yn mear of minder dúdlike taal de takomst fan it Hebrieuske folk en dy fan it útkarden folk oankundigje. Ik skied dizze twa útdrukkingen, om't ik jo der oan herinnerje, en dit is tige wichtich, dat it fleislike Israel net it útkarde folk is, mar gewoan it folk dat troch erfskip ôfstammet fan 'e patriarch Abraham. En God woe foar syn wiere takomstige útkarde folk, fan dit folk, in symboal meitsje, in ferfoarme ôfbylding fan it wiere útkarde folk. God ferwyt it ferienige Israel, doe Juda en de tsien stammen fan Israel, hieltyd wer foar harren faak en permaninte opstannen; neat dat oerienkomt mei it gedrach fan it wiere útkarde folk. En as wy in les moatte lûke út 'e ûnderfining dy't wy yn it âlde ferbûn libbe hawwe, dan is it dat God rjochtet en sortearret tusken de minsken dy't bewearre dat se fan him binne, dejingen dy't hy wurdich achtet foar syn útkarring foar it ivige libben. Mei dizze werjefte fan it âlde ferbûn kinne wy ek nei it libben yn 't algemien sjen. Wy binne berne om útkard of fallen te wêzen. En it antwurd leit yn ús yndividuele natuer.

Troch de Bibel te skriuwen, besocht God net te reagearjen op ûnheilige minsklike nijsgjirrigens. It waard skreaun foar syn wiere útkarden, want allinnich sy wurde troch him laat, om der sûn foardiel út te heljen. Us moderne tiid hat de iepenbiering fan 'e Bibel, skreaun yn meardere talen, ferspraat oer de bewenne ierde, befoardere, en nettsjinsteande dit is it lêzen dêrfan ineffektyf foar dizze mannichte, om't har aard opstannich is. De skiednis tsjûget hjirfan: oan it begjin fan it kristlike tiidrek wie de Bibel ôfwêzich en ferburgen, en it leauwe fan 'e apostels wie al ferdraaid troch de minging mei heidenske tradysjes. Doe't de Bibel yn 'e 16e iuw ferspraat waard ' waard it fuortendaliks ferfolge tegearre mei dejingen dy't it hienen en sels doe reprodusearren mar in pear minsken it pasifisme dat Jezus Kristus demonstrearre tidens syn tiid op ierde. Sei Jezus net yn Mattéus 22:14: " *In protte binne roppen, mar in pear binne útkarden* "; wat ik oerset as: der binne in protte lêzers fan 'e Bibel, mar in pear útkarden dy't derfan leare en de lessen dy't God jûn hat, ûnthâlde.

De Bibel bestiet út tûzenen siden dy't nuttich binne om te witten, om't se de antwurden befetsje op 'e riedsels dy't ferskine yn 'e geastlik kodearre profetyske teksten. It ûntsiferjen dêrfan is ekstreem maklik, hast binnen it berik fan in bern, mar it is allinich mooglik makke foar de útkarden dy't troch God keazen binne, dy't har foar dizze taak apart set. En syn útkarden begripe allinich wat hy wol dat se begripe yn har tiid en tiidrek. Sa nimt de konstruksje fan 'e iepenbiering fan syn bibelske profesijen it aspekt oan fan in skattejacht wêrby't elke stop markearre wurdt troch in kontekstuele wierheid dy't oan syn tiid ferbûn is. En hoe markearre wy tiid? Troch datums dy't de opienfolgjende tiden fan 'e minsklike skiednis mei-inoar ferbine.

Berne midden 20e ^{iuw}, learde ik fan Westerse minsken dat ús berekkening fan tiid basearre wie op 'e fermoede berte fan Kristus. Dit postulaat wie djip yn myn gedachten gravearre en yn dy fan al myn tiidgenoaten. En allinnich God koe my, neffens syn wil, fan dizze redenearring befrije. Mar hy die dat net foar de tiid dy't hy keazen hie, om't ik myn stien tafoegje moast oan 'e profetyske konstruksje dy't troch it Adventistyske folk fêststeld wie, apart set troch God foar dit doel en dizze funksje fan it iepenbierjen fan bibelske profesijen; dit nei de twa testen fan it leauwen fan 'e ferwachtingen fan 'e weromkomst fan Kristus dy't efterinoar oankundige waarden foar de maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844.

Ik haw úteinlik in tige dúdlike útlis te jaan oan 'e rol fan dizze twa datums, dy't befestige wurdt troch twa barrens dy't ûnderfûn binne yn 'e Feriene Steaten fan Noard-Amearika. De earste, 1843, is fêststeld as de term fan 'e " 2300 jûnsmoarn " neamd yn Daniël 8:14, dêr't it yn goede oersetting út it Hebrieusk skreaun is: " *Oant 2300 jûnsmoarn sil hilligens rjochtfeardige wurde* ." Neffens it foargeande fers 13 betsjut dizze " *hilligens* " it folk fan 'e hilligen sels, en fan 'e definieare datum ôf begjint in wurk fan restauraasje fan grutte wierheden dy't it " *ivige* " ûnoerdraachbere prysterskip fan Jezus Kristus oangeane en de iepenbiering fan 'e feroardieling fan snein troch God dy't de praktyk fan syn hillige sânde-deis sabbat werombringt nei syn plak ûnder syn útkarden. Mar subtyl wurdt de sabbat net neamd, hy wurdt allinich identifisearre troch syn tsjinoerstellde, symboal fan sûnde, dat de sneinsrêst foarmet dy't troch Rome ynsteld is: troch de Romeinske keizer Konstantyn I ^{op} 7 maart 321 en troch Paus Vigilius I ^{yn} 538, yn Rome befrijd fan 'e Ostrogoaten.

Ut al dizze eleminten blykt dat it dekreet fan Daniël 8:14 de datum bepaalt **fan it begjin** fan in aksje fan it herstellen fan bibelske wierheden. En dit begjin sil einigje, oan 'e ein fan 'e twadde test dy't op 22 oktober 1844 ûnderfûn waard. No, ik neamde koartlyn dit fers út Prediker 7:8: " **Better is it ein fan in ding as syn begjin** ; *better is in geduldige geast as in heechmoedige geast* . "; wat ik oerset as: better 1844 as 1843. It is hjir dat wy de skaal fan grutte en prioriteiten moatte besjen. Jezus sels ferklearre yn Markus 2:27-28: " *Doe sei er tsjin harren: De sabbat is makke foar de minske, en net de minske foar de sabbat, sadat de Minskesoan ek Hear is fan 'e sabbat* ." ". Hy fertelt ús dúdlik dat God yn 'e skaal fan wearden de minske boppe de sabbat pleatst, mar net samar in minske; allinnich dejinge dy't God útkiest foar it ivige libben. Ik lûk de konklúzje dat Daniël 8:14 it wurd " *hilligens* " as prioriteit taskriuwt oan 'e útkarden hilligen dy't troch Jezus Kristus ferlost binne. En de barrens yn 'e Feriene Steaten yn 1843 en 1844 tsjûgje fan dizze prioriteit, om't God nei 22 oktober 1844 de sabbat joech as teken fan syn goedkarring oan 'e Adventisten dy't de test oerwûn hiene; hy lei it net op, hy joech it. Eins hannelet hy mei de sabbat lykas hy die mei de genede dy't hy krige troch syn krusiging. De sabbat waard makke foar de útkarden man en it hat allinich betsjutting foar him, krekt lykas Jezus syn libben joech om syn libben te ferlossen sûnder syn miening te freegjen. It inisjatyf waard troch God nommen en hy skriuwt dizze twa ûnskiedbere dingen allinich ta oan 'e útkarden dy't hy wurdich achtet, lykas hy iepenbiere yn Iepenbiering 3:3 yn 'e boadskip dy't oan Sardis brocht waard. Eins moat de sabbat de man foar wa't Jezus stoarn is, net ferbergje en bedekke en wer opstien. Lange tiid hawwe wy de sabbat beskôge as

in oarder, in gebod, om't it yndie yn 'e foarm fan in gebod presintearre waard, mar oan wa? Oan in opstannich folk dat God alle dagen lilke makke oant hy har yn 70 nei Kristus troch de Romeinen ferneatige. It fleislike Israel fan it âlde ferbûn wie mar in foarbyld fan 'e hiele minskheid, waans wichtichste karaktereigenskippen it droech. Efter it gebod ferburgen God yn syn hillige " *segel* " it teken fan 'e beleanning dy't reservearre wie foar syn útkarden dy't fan him hâlde en allinich op him hoopje, wachtsjend as weardige "Adventisten" op syn wiere weromkomst, de krekte datum wêrfan hy har úteinlik bekend makke hat: de maitiid fan 2030.

God wist dat syn geboaden ôfwisd en ferachte wurde soene troch alle opstannige wêzens. Dêrom wie it bestean fan dizze geboaden allinich bedoeld om de rjochtfeardige deastraf foar ûngehoorzame minsken wetlik en juridysk ôf te twingen, om't har ûngehoorzaamheid har ûnweardich en ûngeskikt makket foar it ivige libben dat yn syn oanwêzigens libbe wurdt. Subtyl, neffens it prinsipe fan tsjinstellingen, binne de noarmen fan Gods geboaden lykwols tige bliid mei syn útkarden, om't se syn karakter iepenbierje: oergeunstige leafhawwer, leaflike trouwe echtgenoat, en ús kennis fan 'e wiere betsjutting fan syn hillige sabbat, dy't de himelske rêst fan 'e útkarden fan it sânde millennium foarseit, is ús kado út 'e himel, ús foarrjocht reservearre foar ús eintiid.

Sa is de les fan Daniël 8:14 mear ynskreaun yn 'e folbrochte feiten as yn 'e tekst fan Daniël sels. 1843 is dêrom allinich it oere fan it begjin fan in progressive restauraasje fan 'e wierheden dy't ferfoarme of ferlitten binne yn 'e lear fan 'e Roomske-Katolike religy. No, dit begjin is net rjochte op in feroardieling, mar op it oanbod oan 'e útkarden om harsels te ûnderskieden fan 'e massa fan leauwigen troch in gedrach dat troch God goedkard is. En yn 1843 is der gjin fraach, noch fan 'e troch God hillige sabbat, noch fan 'e Roomske snein, mar allinich, en dit is it wurdich om op te merken, fan 'e belangstelling dy't toand wurdt yn in profetyske oankundiging dy't in datum fêststelt foar de weromkomst fan Jezus Kristus. De kar dy't God makke hat om syn test fan leauwigen te begjinnen, lit syn prioriteit sjen: de wier útkarden moatte boppe alles it idee fan syn glorieuze weromkomst leafhawwe en har demonstrearre belangstelling lit tagelyk ek it leauwe sjen dat se yn 'e geskriften fan 'e Hillige Bibel sette. It antwurd op dizze twa kritearia makket 1843 in test fan leauwe. Mar it is allinnich in earste test dy't, folge troch de teloarstelling fan it net weromkommen fan Jezus Kristus, de konkurrinten, allegear min ofte mear teloarsteld, noch net definityf feroardielet. Dêrom lensearret de profeet fan it oere, William Miller, troch de datum te korrigearen, in ferwachting foar God op 'e nij foar 22 oktober 1844. Wy witte sûnt 2018 dat dizze datum 1844 net legitim is, om't de berekening dúdlik de maitiid fan 1843 definiearret. Mar foar God binne dizze datums net wichtich yn termen fan har krektens, om't se beide in barren oankundigje dat dochs net sil barre. Se binne allinich fan belang foar Him fanwegen it effekt dat se hawwe op 'e kristenen dy't útdage wurde. Dêrom sil 1844 foar God in geastlike wearde krije dy't grutter is as dy fan 1843, om't it de wearde fan 'e test fan it leauwen dy't op dizze twa datums organisearre wurdt, sil fersterkje en sels it ein fan 'e offisjele profetyske test sil markearje en úteinlik de seleksje fan 'e weardige útkarden tastean sil. Oars as 1843 hat de test fan 1844 definitive offisjele gefolgen foar de kristenen fan dy tiid. En it wie yn dizze hjerst fan 1844, op 22 oktober, dat God 50 Adventisten hillige

fan 'e 30.000 dy't har tawijden oan 'e hope op Kristus syn weromkomst. Hy hillige harren, dat is, sette harren apart foar Himsels, om't syn lêzen fan harren sielen him tastien om de djippe fan harren oprjochtens te kennen. En dizze kennis dy't hy allinnich hie, dielde hy mei syn hillige ingels troch middel fan 'e twa opienfolgjende testen fan it leauwe. De ingels wisten dus fan syn oardiel, mar op ierde wiene minsken net bewust fan wat der barde yn it ûnsichtbere libben. Dus, krekt sa't God yn syn goedens in merk op Kaïn pleatste om syn libben te beskermjen, joech hy syn útkarden Adventisten de sabbat as teken fan harren goedkarring. Dit is de wiere rol fan 'e sabbat; it is gjin ferordening, it is in beleanning. Yn dizze praktyk sil God elk wykein gearkomme mei syn wiere bern dy't fan Him hâlde en as in wissichheid op syn weromkomst wachtsje. Hy sil harren sa de ûnderfining fan autentike mienskip oanbiede yn 'e namme fan Jezus Kristus. Syn Geast, de Hillige Geast dy't troch Jezus oankundige is, sil harren ynstruearje, ynspirearje, sadat it godlike ljocht harren ferljochtsje en folje mei freugde en blydskip. De opbou en tarieding fan it himelske libben begjint al op ierde. God is sûnder mis ûnsichtber, mar hy bliuwt de libbene God, de Almachtige yn wurd en died.

De ôfskieding fan 1844 soe frucht drage; yn 1863, yn 'e Feriene Steaten, waard de "Sândedeis Adventistyske" tsjerke offisjeel oprjochte. Mar Gods plan iepenbiere yn Daniël 12:12 draacht in universele standert, en sadwaande soe de datum 1873 krigen oan 'e ein fan' e " *1335 dagen* " - jierren fan dit fers de tawijing fan 'e boadskip rjochte oan' e Adventisten fan " *Filadelfia* " yn Iepenbiering 3:7 definiearje. Under de ferljochting fan Ellen Gould White's ynspirearre pinne waard it Adventisme ferrike mei in ljocht hillige troch God yn Jezus Kristus. Har talleaze geskriften tilden de sluier op oer ûnderfiningen út it ferline dy't folslein ûnbekend wiene foar minsken. Wêr mooglik waard "Sândedeis Adventisme" fertsjintwurdige, mar selden yn grutte oantallen; wat frij gerêststellend wie, om't der " *in protte roppen wiene, mar in pear útkarden* ". Spitigernôch is dit offisjele oantal noch te grut, om't it oantal leden tanimt troch erfskip ta neidiel fan it wiere leauwe dat allinich iepenbiere wurdt as it op 'e proef steld wurdt lykas yn 1843 en 1844.

Doe waard ik yn 1980 troch de Geast nei de "Sândedeis Advintisten" tsjerke laat. Fiif jier earder wie ik it ûnderwerp fan in krêftige fisy dy't sûnder bibelske útlis bleau. Ik besocht doe de profesije fan 'e Iepenbiering te begripen, oertsjûge dat dizze bizarre en ûndúdlike boadskip in autentyk godlik ljocht ferburgen. Ek myn ûntdekking fan Advintistyske útlis antwurde op myn toarst nei begryp. Doe krige de Iepenbiering, dizze kear doopt, laat troch God, betsjutting foar my en in útlis dy't logysk makke waard troch de boadskip fan Daniël 8:14; it kaaifers fan 'e Advintistyske ûnderfining fan 1843 en 1844. Troch tabellen te meitsjen dy't parallel rûnen oan 'e tema's fan 'e Brieven fan 'e Segels en de trompetten, ferskynde de foltôging fan it projekt dat troch God profetearre wie, dúdlik en logysk. De ûnderfining dy't ik belibbe befêstige de betsjutting fan 'e fisy dy't ik yn 1975 krige; God hat my hillige foar in profeetysk wurk. De útlis dy't jûn waard oan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering waarden leard út 'e teoryen dy't ûntwikkele waarden troch de pioniers fan it wurk. In soad tiid wie ferrûn en in protte grutte barrens lieten nije betsjutting jaan oan 'e profetyske teksten. Sa late

de parallelisaasje fan 'e trije tema's fan Iepenbiering my ta it ûntdekkjen en fêststellen fan 'e datum 1994 as it ein fan 'e " *fiif moannen* " dy't profetearre binne yn Iepenbiering 9:5-10. De datum 1844 is yn Iepenbiering **it skarnier** fan twa tiden dy't troch God beoardiele wurde, de " *fiif moannen* " of 150 echte jierren einige yn 1994. En dizze datum is like wichtich foar it Adventisme yn 1994 as 1844 wie foar protestantske, Anglikaanske en katolike kristenen dy't yn dy tiid op 'e proef steld waarden. Yn 1994 die bliken dat de test basearre op 'e oankundiging fan Kristus syn weromkomst like effektyf wie yn it ûntmaskerjen fan it leauwe fan hypokriten as yn 1843 en 1844. Dizze trije ûnderfiningen binne opienfolgjende, mar fan tanimmend belang, om't it ljocht dat yn 1994 ôfwiisd en ferachte waard ûneinich superieur is oan dat fan 1843 en 1844. Mei geduld wachte God op dizze datum om syn útkarden in folsleine ferljochting te bieden fan al syn profesijen fan Daniël en Iepenbiering, en it tradisjonele en ynstitúsjonele Adventisme doarst it te ferachtsjen en ôf te wizen, en befêstige de wegering troch de útstrieling fan 'e drager fan it berjocht. De systematyske tsjinstelling tsjin in datum dy't de weromkomst fan Jezus Kristus oankundige, resultearre yn 'e ûnwittendheid fan alle útlis dy't de profesije dúdlik, machtich en logysk meitsje, dat is, leauwensweardich. Ek wegere God se sels en levere se oer oan it kamp fan 'e fallen dy't al earder hifke en beoardiele wiene. Foar dejingen dy't keazen waarden yn 'e test fan leauwen fan 1994, is der gjin fraach mear fan it oannimmen fan 'e foarm fan in ynstelling; de ôfwiisde offisjele foarm wie yndie de lêste. De ferbining dy't oprjochte is mei de God fan 'e himel is net basearre op in label; alle besteande binne misliedend en bedrieglik. De ferbining, de wiere, is basearre op in mienskip fan himelske en ierdske geasten. En as dizze mienskip echt is, is de frucht fan ljocht oerfloedich. Sa, neffens it prinsipe " *oan wa't hat, jout men* ", liet de Heare my yn 2018 wûnders ûntdekke dêr't ik net iens oan tocht hie, oangeande de profetyske subtiliteiten fan syn hillige en keninklike wet fan 'e Tsien Geboden, en de datum fan Kristus syn wiere weromkomst, pland foar de maitiid fan 2030.

Sûnt 1980 bin ik altyd oertsjûge west dat de ierdske skiednis oer seistûzen jier boud is, mar troch as basis foar de berekening de datum fan 'e berte fan Jezus Kristus te nimmen en net dy fan syn dea, koene myn berekkeningen net slagje. Dit nettsjinsteande de korreksje fan 'e datum fan syn wiere berte dy't seis jier foar de datum plakfûn dy't tradisjoneel oan him taskreaun wurdt. En dizze korreksje makke de datum 1994, it jier 2000 fan ús tiidrek, of, yn teory, it jier 6000 fan it godlike programma. De flater dy't God ferburgen hie, gie oer de kar fan berte en net dy fan syn dea, wat in goede lêzing fan 'e geskriften fan Ellen G. White al suggerearre, om't se faak melding makke fan 'e "seistûzen jier", mar ik hie it idee net opmurken om it ein fan 'e earste fjouwertûzen jier te pleatsen op it momint fan 'e dea fan Jezus Kristus. En om krekt en earlik te wêzen, ik wegere dit idee dat de hope en ferwachte weromkomst fan 'e ferhearlike godlike Kristus te fier weromdrukte. Mar feiten binne koppich en de tiid is foarbygien en yn 2018 hat it ôfwiisde idee him úteinlik oan myn gedachten oplein. Troch de offisjele datum fan Jezus syn dea yn in Joadske kalinder te ûntdekkjen, waard de datum fan syn weromkomst begrepen. Mar hjir rjochtfeardiget it leauwen dat pleatst wurdt yn 'e juste ynterpretaasje fan Daniël 9:27 de ûntdekking en autentisiteit fan 'e datum fan 3 april 30. Yndied, neffens Daniël 9:27 stoar Jezus yn 'e midden fan in profetyske

" wike " fan sân jier, mar ek fan sân echte dagen. It wie genôch foar my, mei myn meitsjinner en broer yn Kristus Joël, om yn dizze Joadske kalinder de wike te finen wêryn't it Joadske Peaske midden yn 'e wike plakfûn, dat is, fan woansdeitejûn oant tongersdeitejûn: 3 april 30 kaam perfekt oerien mei dizze konfiguraasje. Jezus sil dêrom 2000 jier letter weromkomme, yn 'e maitiid fan 2030, en net foar Peaske 2030, dat 14 dagen letter komt; wat betsjutting jout oan dizze wurden fan Jezus sitarre yn Matt. 24:22: " *En as dy dagen net ynkoarte waarden, soe gjin fleis rêden wurde; mar om 'e wille fan 'e útkarden sille dy dagen ynkoarte wurde* . " Feesten wurde troch God ynsteld op basis fan symboalysk nûmere wearden. It getal "14" stiet foar twa kear it getal "7", dat it " *segel fan God* " is. Mar de algemiene berekening fan 'e tiid fan seistûzen jier is net basearre op dizze symbolyk, om't it it byld is dat foarsein wurdt troch de seis ûnheilige dagen fan 'e wike. Yn it ljocht fan 'e kennis fan 'e foarm dy't de lêste test fan leauwe basearre op trou oan 'e hillige sabbat dy't troch God hillige is, oannimme moat, nimt de útdrukking " *mar om 'e wille fan 'e útkarden sille dy dagen ynkoarte wurde* " de foarm oan fan in befêstiging fan Jezus syn belofte om yn te gripen om syn lêste útkarden te rêden, foardat it deadlike dekreet dat troch de rebellen útjûn is, tsjin har tapast wurdt. Eins hat God syn programma foar de minskheid yn it ierdske en himelske libben gravearre, troch it jier en de seistûzen jier te begjinnen mei de maitiidsequinox, wat etymologysk betsjut: earste kear; dejinge dy't God útkeazen hat foar syn wier útkeazen folk en ferlost hat troch syn ferzoenende dea yn Jezus Kristus, " *it Lam fan God dat de sûnden fan 'e wrâld fuortnimt* " fan wa't Hy syn útkeazen rêdt.

De les dy't leard wurde moat oer datums dy't konstruearre binne troch profesijen op sifers keazen troch God is dat se allinich wearde hawwe foar safier't se geastlike barrens markearje mei tige serieuze en wichtige gefolgen. Yn 1844 waard it protestantske leauwe, yn al syn denominaasjes, feroardiele en ôfwiiisd troch God. De ferbining mei him is allinich mooglik fia it Sândedeis Adventistyske paad. Mar yn 1994 waard de lêste ynstelling op syn beurt troch God hifke en ôfwiiisd. En dizze kear bliuwt de ferbining mei God allinich mooglik foar ôfwikende Adventisten dy't troch har wurken tsjûgje fan in echte leafde foar de wierheid dy't troch syn Geast iepenbiere wurdt. Falske religieuze oanspraken binne folslein nutteloos wurden. Profetije hat de standert iepenbiere foar dyjingen dy't God rêdt en dyjingen dy't hy feroardielet. Wa't de útlis fan Daniël en Iepenbiering ken, dielt mei God de kennis fan syn oardiel: bedoelt Daniël net: "God is myn Rjochter"? En betsjut Iepenbiering net "Iepenbiering"? Tegearre "iepenbiere" dizze twa boeken oan syn útkarden it wiere "Oardiel" dat God oer de minskheid en de religys fan 'e ierde bringt, om't se net oerienkomme mei it fereaske iepenbiere model.

Oant no ta haw ik allinich behannele mei konstruearre datums fan 1844 ôf, mar foar dizze tiid fan restauraasje fan Syn wierheid, yn Daniël, lit God Syn útkarden de datum fan Syn ierdske tsjinst ûntdekke troch middel fan 'e " 70 wiken " neamd yn Daniël 9:24: " *Santich wiken binne bepaald oer jo folk en oer jo hillige stêd, om de oertreding te foltôgjen, om in ein te meitsjen oan sûnden, om fersoening te dwaan foar ûngerjochtichheid, om ivige gerjochtichheid yn te bringen, om it fisioen en de profesije te besegeljen, en om it Allerhillichste plak te*

salvjen. " De details dy't de berekening mooglik meitsje, wurde jûn yn fers 25 dat folget: " **Wit dêrom en begryp dat** fan 'e tiid dat it wurd útgie om Jeruzalem te bouwen oant de Salfde, de Prins, sille der sân wiken en twaënseistich wiken wêze, de strjitten en de sleatten sille werboud wurde, mar yn gefaarlike tiden. "

As God de mooglikheid om de datum fan Jezus syn ierdske tsjinst te krijen, dat is, de datum fan syn earste komst, net ferbergje woe, is it foar ús it bêste bewiis fan syn bedoeling om ek, mar allinich op 'e tiid dy't hy keazen hat, de kennis fan 'e datum fan syn wiere glorieuze weromkomst te iepenbierjen. Ek, as jo ûnder syn útkarden binne, seit hy ek nochris tsjin jo: " **Wit dit dêrom en begryp!** " De útlis binne talryk en no solide boud.

Mei dizze dingen sein, wat is dan de wearde, rol en plak fan 'e sabbat? Syn wearde is enoarm foar God en syn útkarden, om't it troch God hillige waard as de sânde dei de dei nei de skepping of godlike formaasje fan 'e minske. Jezus hie dêrom gelyk doe't er sei dat de sabbat makke waard foar de minske en net oarsom. Mar krekt as God it foar de minske makke hat, is it om't hy wol dat it skrupuleus yn acht nommen wurdt troch syn minsklike skepsels, en de sabbat sil yn 'e skiednis fan it libben eare wurde troch de manlju dy't in sillige relaasje mei him oangeane. Dit is it gefal foar al Adam syn neikommelingen, dy't fia syn tredde soan mei de namme Seth (as de hillige sânde) nei Noach geane, dy't it op syn beurt trochjout oan syn neikommelingen. Dan ropt God Abram om him te tsjinjen en hy leart him syn wetten, syn ynsettingen en syn geboaden, ynklusyf, fansels, en tige logysk, de sabbat. Kennis en respekt foar de oarder fan 'e tiid basearre op 'e sândagenwike tsjûgje hjirfan. Op har beurt soene syn neikommelingen Izaäk en Jakob dizze praktyk fan godlike ferordeningen útwreidzje, mar nei de festiging fan it Hebrieuske folk yn Egypte, oerwûn troch Egyptyske korrupsje en úteinlik ûnderwurpen oan Egyptyske slavernij, ferlieten de Hebrieuske folk de godlike regels folslein. De slaaf hie gjin rjocht op in rêstdei en waard ûntnommen fan it foardiel fan rêst op 'e sânde dei. Sadree't se befrijd wiene fan it Egyptyske jok, waarden it Hebrieuske folk troch God laat yn 'e droege en droege woastyn nei de berch Sinaï yn Arabië (Gal. 4:25), en net nei it suden fan it Egyptyske skiereilân lykas de minsklike tradysje beweart, om syn wet fan 'e tsien geboaden te presintearjen en dan de oarsprong fan 'e skepping oan Mozes te iepenbierjen yn privee gearkomsten. Hjir moatte jo begripe dat Israel yn dit âlde ferbûn gearstald en foarme is út in foarbyld fan opstannige minskheid, foar wa't hearrich wêzen ekstreem ûnnoflik is. Wittend mei wa't hy te krijen hat, skept God in skriklike kontekst foar dizze offisjele iepenbiere proklamaasje: hy feroaret de berch Sinaï yn in oven, lit de ierde trilje, en lit de loft klinke mei it lûd fan tongerslach te midden fan bliksem. De minsken dy't dizze dingen tsjûge binne, binne sa bang dat se Mozes freegje om God stil te wêzen. Mei it fjirde gebod befellet God in rêst op 'e sânde dei, mar nettsjinsteande syn foardielige karakter foar dyjingen dy't it hâlde, wurdt de sabbat min ûntfongen troch opstannige geasten, om't it troch God befellet is; wat it foar harren it swiere en gewichtige aspekt fan in " lêst " jout, in term dy't God brûkt om it subtyl oan te wizen yn Iepenbiering 2:24: " *Mar foar jimme, safolle as yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en dy't de djipten fan Satan net kend hawwe, lykas se sizze, sis ik jimme, ik sil gjin oare lêst op jimme lizze;* » Hjoed hat deselde haat tsjin hearrigens, sûnt maaie 1968, yn Frankryk,

oanlieding jûn ta dizze protestlûs fan 'e studinten yn opstân: "it is ferbean om te ferbieden." It binne dêrom net sy dy't wille sille hawwe yn it hearrich wêzen fan God, foaral om't ien fan harren oare slogans is: "noch God noch master." Krektoarsom, syn lêste útkarden dy't baden yn syn wûnderbaarlike himelske ljocht hâlde derfan om God te hearrichjen. Want hearrigens is it ienige middel dat se hawwe om te reagearjen op 'e leafde dy't God har toand hat yn Jezus Kristus. Hearrigens is dêrom in swiere " *lêst* " foar alle opstannige geasten, mar " *in swiete en lichte lêst* " foar dyjingen dy't God leafhawwe nei it byld fan 'e tsjûgenis dy't Jezus Kristus jûn hat. Sadat dizze godlike geboaden krije foar har it aspekt fan wize útnoegings om it paad fan wier dieldde lok te begaan.

Yn Daniël 8:13 neamt God yn folchoarder de " *oarsaak* " en de gefolgen " *fan sûnde* ", wat krekt is wat fers 12 dat deroan foarôfgiet seit: " *It leger waard opjûn mei it deistige ~~offer~~-fanwegen sûnde* ; de hoarn smiet de wierheid del, en bloeide yn wat it die . " Troch " *sûnde* " te neamen as de " *oarsaak* " fan 'e flok, iepenbiere de Geast de oarsprong fan it kwea: yn 321, it ferlitten fan 'e praktyk fan syn hillige sabbat, it tema fan it fjirde fan syn tsien geboden, wêrfan de oertreding krekt, yn syn eagen, in heul serieuze " *sûnde* " *foarmet* dy't serieuze en ferskriklike gefolgen draacht en dêrom " *feroarsaket* " *foar de kristenen dy't skuldich binne oan dizze oertreding. De earste fan dizze gefolgen is dat se yn 538 oerlevere wurde oan it ferfolgjende despotisme fan 'e Romeinske pauselike* " *hoarn* " dy't yn dit fers oanhelle wurdt. " *De wierheid delsmitten* " giet oer it plan fan kristlike heil, de geboaden en ferordeningen fan God; dieden dy't heil ûnmooglik meitsje. Yn Iepenbiering 8 wurdt dizze straf foarôfgien troch in oare straf, de earste fan it tema fan 'e " *trompetten* " dy't it skuldige kristlike Westen rekke yn 'e foarm fan 'e barbaarske ynfallen út it Easten en it Noarden.

Yn Daniël 8:13 fertelt God ús troch Daniël: " *Ik hearde in hillige sprekken, en in oare hillige sei tsjin him dy't spruts: 'Hoe lang sil it fisioen wêze oer it deistige ~~offer~~-en oer de sûnde dy't ferwoastet? Hoe lang sille hillichheid en it leger fertrape wurde?'* " Ik herinnerje jo hjir oan dat it wurd "offer" trochstreke is, trochstreke, om't it net yn 'e orizjinele Hebriuwske tekst stiet. De tafoeging dêrfan ferfoarmet de betsjutting fan 'e godlike boadskip en makket it ûnferklearber. Yn dizze sêne hat God twa hilligen dy't sprekke dy't yn Daniël 12:5 wer ferskine as manlju: " *En ik, Daniël, seach, en sjuch, twa oare manlju* stiene, ien oan dizze kant fan 'e rivieroever, en de oare oan 'e oare kant fan 'e rivieroever. » Deselde fraach wurdt steld troch dizze " *twa manlju* " yn fers 6: " *Doe sei ien fan harren tsjin 'e man yn linnen klaaid, dy't boppe it wetter fan 'e rivier stie: Wannear sil it ein wêze fan dizze wûnders?* " Sa yllustrearret God ûnder twa bylden de tiid fan 'e kearndatum 1843-1844, de perioade wêryn't de test fan it leauwe basearre op 'e restauraasje fan 'e doktrinêre wierheid fan heil yn Kristus wurdt folbrocht; dit, mei it doel om it begryp te herstellen dat syn apostels derfan hiene. Yn Daniël 12:11 en 12 neamt de Geast doer fan dagen-jierren, 1280 en 1335, dy't, begjinnend yn 538, de datum fan it fuortheljen fan it "deistige" fan Jezus Kristus troch it regearjende pausdom, de twa datums 1828 en 1873 konstruearje dy't de kearndatums 1843-1844 omfieme; tiden dy't de oergong markearje tusken it leauwe dat sneinsrêst praktisearret en de earste keazen hilligen dy't de restaurearre sabbat hâlde, dat is, de rollen dy't hâlden wurde troch de " *twa manlju* " fan 'e fisy

fan Daniël 12:5. Se lykje skieden te wurden troch de moardnerrivier, om't it de Tigris hjit, in oersetting fan 'e namme " *Hiddekel* " neamd yn Daniël." 10:4: " *Op 'e fjouwerentweintichste dei fan 'e earste moanne wie ik oan 'e wâl fan 'e grutte rivier dy't Hiddekel is .* " En dit byld fan 'e moardner en minske-itende Tiger dy't op 'e test fan it leauwe steld wurdt basearre op Daniël 8:14 wurdt befêstige troch it byld fan 'e fal fan 'e stjerren dy't it yn 'e Feriene Steaten yn 1833 foarsei, en sa de profetyske oankundiging fan it " *sechste segel* " yn Iepenbiering 6:13 ferfolle: " *en de stjerren fan 'e himel foelen op 'e ierde, lykas in figebeam syn ûntidige figen ôfsmyt as er troch in sterke wyn skodde wurdt.* "

De sabbat waard makke foar de minske en syn nut is tydlik en ivich, keppele oan 'e tiid fan 'e seleksje fan 'e minsklike útkarden. En de griene figen yn it sitearre fers symbolisearje de kristenen dy't, ûnder oare godlike wierheden, de praktyk fan 'e wiere sabbat wegere hawwe; en sadwaande leaver de snein fan 'e Roomsk-Katolike tradysje earje as de wiere sânde dei dy't troch God hillige is. Wy moatte de sânde-deis sabbat, tydlik en beheind yn tiid, ûnderskiede fan dejinge dy't it profetearret: de grutte sabbat fan it sânde millennium dat God presintearret en profetearret as in sânde dei. It sânde millennium bliuwt lykwols noch keppele oan it tema fan sûnde, om't de hilligen yn 'e himel dwaande sille wêze mei it oardieljen fan deade sûnders. It hat dêrom ek in tydlik karakter. It is pas nei it " *lêste oardiel* " en de útroeging fan 'e fallen yn 'e " *mar fan fjoer fan 'e twadde dea* " dat de ivige tiid op ierde sil begjinne, fernijd en ferhearlike troch God, foar syn útkarden, wêr't sûnde allinich yn har oantinkens sil bliuwe; om't de ferlossing fan 'e útkarden troch Jezus Kristus foar ivichheid bewarre sil wurde yn 'e oantinkens fan 'e begunstigden; en dit sil de bêste reden wêze om harren leafde foar syn persoan ivich te ferlingjen, safolle dat troch syn pynlike fersoeningsdea, syn demonstraasje fan leafde foar harren sublym, ûnfergelykber en ûnferjitlik wie.

It dekreet fan Daniël 8:14 stelt dúdlik it begjin fêst fan 'e restauraasje fan 'e wierheid dy't troch Rome ferfoarme is. En de datum dy't krigen is, de maitiid fan 1843, markearret it ein fan 'e tydlike relaasje, oant de nije " *lêst* ", fan God mei de ferskate kristlike foarmen fan protestantisme. Yn dizze maitiid fan 1843 makket God in ein oan syn eardere alliânsjes en biedt kristenen fan alle denominaasjes in gelikense kâns om har relaasje mei him te ferlingjen. Om dit lokkige resultaat te berikken, sille se moatte reagearje op syn nije easken: iver foar syn wierheid en oandachtich en hertstochtlik harkjen nei syn profetyske iepenbieringen, oars sille se yn 1844 definityf troch him ôfwiisd wurde. Dizze fraachpetear oan it protestantske leauwe is genôch om in mannichte manlju en froulju te fernuverjen, mar it waard dochs oankundige en programmearre troch God, foar de maitiid fan 1843 yn Daniël 8:14. Dizze datum 1843 wie dêrom fataal foar it protestantisme, dat yn fraach steld waard, mar oan 'e oare kant markearre de datum 1844 it ein fan 'e test en de seleksje fan 'e earste Adventisten dy't de praktyk fan 'e sabbat ûntfongen as in teken fan har hearren ta de Skeppergod, nei't hy har leauwe oan 'e test ûnderwerp hie. Mar deselde datum befêstige ek de definitive kollektive ôfwizing fan protestantske lear dy't de snein ynsteld troch Rome earje.

De himelske blik

De himelske blik is it absolute tsjinoerstelde fan 'e ierdske blik, en om dizze wierheid te stypjen, sjoch ik neat better as dizze útspraak fan 'e libbene God sitearre yn Jesaja 55:8-9: " *Want myn gedachten binne net jimme gedachten, en jimme wegen binne net myn wegen, seit YaHWéH. Lykas de himel heger is as de ierde, sa binne myn wegen heger as jimme wegen en myn gedachten as jimme gedachten.* »

De ferskillen jilde op alle gebieten: de minske is stjerlik, God is ûnstjerlik, ivich; de minske is fallber, God is ûnfallber; de minske is pervers en fergonklik, God is hillich en oprjocht, folslein ûnfergonklik.

Yn Gods himel binne de trouwe ingels ien hert en ien siel, dy't yn uny vibrearje op it ritme dat jûn wurdt troch de ivige Geast God. Yn tsjinstelling, op ierde binne minsken fellen foar elkoar. Se sette dwaas har fertrouwen yn 'e wet fan getallen en falle úteinlik yn 'e fal fan krêft dy't troch feriening krigen wurdt. De hiele ierdske skiednis fan 'e sûndige minskheid is basearre op it prinsipe dat presintearre wurdt troch Jean de la Fontaine yn syn fabels, sa wier en sa edukatyf: "it rjocht fan 'e sterkste is altyd it bêste." En de titel koe bibelsk wêze: "De Wolf en it Lam." Paulus warskôge ús tsjin " *rôfwolven yn skieppeklean* " yn Mattéus 7:15: " *Pas op foar falske profeten. Se komme nei jimme ta yn skieppeklean, mar fan binnen binne se rôfwolven.* " » Dizze warskôging wurdt jûn troch God, dy't de realiteit fan 'e dingen sa goed ken. En as dit advys serieuzer nommen wie, hiene in protte minsken foarkommen kinnen dat se yn ferliedlike fallen fallen. Dêrom moat ik jo oandacht rjochtsje op 'e fal fan sentimentaliteit sûnder it gefoel fan gefoelens te feroardieljen. It gefoel fan leafde is folslein legitiem tusken in man en frou en tusken in pear en harren bern; it is noch legitiem as it field wurdt foar ús himelske Heit, de wiere Heit fan ús libben.

Wannear falt gefoel yn 'e sentimentaliteit dy't syn perverse foarm foarmet? As it ús blyn en dôf makket foar elk oar argumint fan wierheid dat de realiteit fan in situaasje ferklearret. Dizze geastlike blinens foarkomt dat ús harsens redenearet en ús oerlibjensynstinkt wurdt ferlamme. It is dan dat "it skiep klear is om troch de wolf ferslokt te wurden." Yn dizze steat ferdigenet de minsklike siel himsels net mear; demoanen kinne der folsleine kontrôle oer nimme. En it hoecht net sein te wurden, as dizze minsklike siel drugs of min ofte mear medyske kalmeringsmiddels brûkt, wurdt it wurk fan dizze demoanen sterk ferienfâldige. Se wurde de wiere piloaten fan 'e diabolysk beset en bewenne siel. Mar hjir binne dizze demoanen wer net ferplichte om har oanwêzigens te iepenbierjen troch fertocht abnormaal gedrach. Foar in protte minsken kwijlje, trilje of roppe de diabolyske of demoanyske obseniteiten. It is wier dat tidens Jezus syn tsjinst op ierde sokke gefallen ûntstienen, en Jezus genêzen se. Mar dizze foarbylden binne net útputtend en unyk; alle situaasjes, sels de kalmste en meast skynber normale, ferbergje wiere demoanyske besetenheid. As bewiis neam ik it gefal fan Petrus, troch waans mûle, foar in momint, de duvel tsjin Kristus spruts, en wurden sei dy't út it hert fan Petrus kamen, fol leafde foar Jezus: hy fertelt him allinich oer syn fersoeningsdea, dy't hy oankundiget: " *God verhoede, Heare! Dit sil jo net oerkomme !*" en Jezus seit fuortendaliks dizze ferskriklike wurden tsjin him om te hearren: " *Gean efter my, Satan!* "; mar lit ús nochris sjen nei Matt. 16:21 oant 23,

de folchoarder fan 'e barren: " *Fan dy tiid ôf begon Jezus syn learlingen te fertellen dat hy nei Jeruzalem gean moast en in protte lije moast fan 'e âldsten en hegeprysters en skriftgelearden, en deade wurde en op 'e tredde dei wer opstean.* " Let goed op hoe't wy yn dizze ûnderfining de strategy fine dy't de duvel brûkte mei Eva, de earste sûnder yn 'e minsklike skiednis. Yn dit fers kundiget Jezus it rêdingsprogramma fan Gods plan oan 'e sammele learlingen dy't allegear kollektyf syn wurden hearre. It fers dat no komt, jout ús in wichtige ferdúdling: om mei Jezus te praten, nimt Petrus him apart: " *Petrus naam him apart en begon him te bestraffen en sei: God ferbiede it, Heare! Dit sil jo net oerkomme.* "Petrus lit syn minsklik hert sprekke, om't er fan Jezus hâldt en it idee om him stjerren te sjen makket him fertrietlik; hy wiist it ôf. De duvel is net ûnwittend fan syn gefoelens, mar hy sil se brûke om Jezus mei sentimintele middels te ferlieden om him te triuwen om dizze dea ôf te swarren, dy't dejingen dy't fan him hâlde fertrietlik meitsje sil. Hy wit dat Jezus net ûngefoelich is foar de leafde dy't syn learlingen him toand hawwe. Mar Jezus wjerstean syn eigen gefoelens en begrypt wêr't dizze ferlieding weikomt en reagearret daliks: " *Mar Jezus draaide him om en sei tsjin Petrus: 'Gean efter my, satan! Dû bist in skandaal foar my, want dû tinkst net oan de gedachten fan God, mar oan de gedachten fan minsken.'* " " Dizze lêste sin, ûnderstreke yn fetdruk, lit de ierdske situaasje sjen dêr't twa kampen fjochtsje: dy fan God en syn gedachten en dy fan minsken mei har demonyske gedachten. Yn werklikheid rjochtet Jezus syn boadskip oan 'e duvel dy't him ferliedt troch Petrus dy't nei him sjocht en tsjin him sprekt. Jezus hie foarsichtich wêze moatten foar dejingen dy't him mear leafhawwe as elkenien oars, mar wie dat allinnich hy? Is it net itselde foar ús, syn learlingen en bruorren fan 'e lêste dagen? Wêrom soe de duvel ús sparje? Is it net it doel fan syn ferlingde libben op ierde om al syn learlingen it heil te ferliezen, as it mooglik is, oant it ein? Dizze fragen binne allinnich befêstigjende antwurden. Ja, deselde fijân slûpt om ús te ferslinden lykas de wolf dy't de skiep ferslindt, nea tefreden. Yn ús moderne tiidrek leit sentimentaliteit oan 'e woartel fan humanistyske gedachten en bewegingen. Ik bin in Adventist, gjin humanist om't ik in deïst bin. En myn kar is redenearre en ridlik om't nimmen safolle wol en dien hat as God om de minske te rêden en him wier ivich lok oan te bieden. Humanisme set de minske boppe alle wearden. Sorry foar de humanisten, mar foar ik, de grutste, de heechste is God waans " *wegen tige heech binne boppe de wegen* " fan minsken. Ik hâld fan Gods konsept fan 'e minske en dat Hy ús presintearre hat yn Jezus Kristus, de perfekte Man dy't gefoelich is foar de leafde fan dyjingen dy't fan Him hâlde en al syn wearden fan justysje, meilibjen en selsûntkenning hâlde; it unike en perfekte model dat wy neifolgje moatte.

De behearsking fan gefoelens is it wichtichste probleem dat it kamp fan 'e útkarden karakterisearret. De earste persoan op ierde dy't konfrontearre waard mei it probleem fan gefoelens wie Adam, en hy profitearre net fan ien fan 'e earder libbe en ûnderfûne lessen. Hy hâldde fan Eva mei in passyfolle leafde en fielde him net yn steat om sûnder har te libjen. Gods doel waard berikt: yn har fúzjesteat wiene se wier " *ien fleis* ". Mar dit resultaat, dat grinzet oan it sublyme yn syn profetyske ynterpretaasje fan Jezus Kristus en syn Tsjerke, syn Utkarde, wie rampzalich op minsklik nivo en de earste demonstraasje dat de krêft fan gefoelens

liede koe ta de ûndergong fan in minske. Sûnt Adam hawwe in mannichte fan beide geslachten wegere om it paad fan heil te begaan fanwegen de gefoelens dy't har dominearren. Ik bin bang foar sentimentaliteit en sentimentaliteit as de pest, sa rampzalich binne se foar de minsklike siel. Ik bin gefoelich, oant it punt dat ik triennen lit yn benammen emosjonele situaasjes, mar as it giet om bibelske wierheid, bin ik hurd as in rots en ûnfleksibel. Ik haw betelle om te sjen en te learen, om sa te hanneljen. Ik seach in bysûnder perfeksjonistyske broer Gods stipe ferlieze fanwegen syn tige en te sentimintele karakter. Leafde, wiere leafde, is dejinge dy't Jezus demonstrearret: hy gûlt as er lijen sjocht, mar jout nea ôfstân fan syn prinsipes fan justysje. En dit is wat de minske tige selden slagget om te dwaan. Leafhawwe, wylst er permanint rjochtfeardich bliuwt, sûnder de help fan God yn Jezus Kristus, is gewoan ûnmooglik. Demonen hawwe in grut foardiel boppe minsken: se binne net fleislik en binne aoseksueel. It iennige dat se diele mei minsken op it nivo fan har geast is it langstme nei frijheid dat har derta brocht hat om yn opstân te kommen tsjin God en syn bestjoer. Dus minsken hannelje op deselde wize, mar se binne ek slachtoffers fan fleislike wetten, begearte, oergeunst, lust, kwea-aardichheid, wredens, geweld sels oant moard, as it har nedich liket.

Foardat Hy Himsels presintearre yn Jezus Kristus, hie God de standert fan syn himelske blik bekend makke doe't Hy syn Israel út 'e hillige tabernakel liede tidens de 40 jier fan beproevingsen. Hy liet wiere gerjochtichheid hearskje, en joech oan elk neffens syn need, mar ferbea oerfloed, lykas befêstige troch dit foarbyld yn Exodus 16:18-19-20: "*Doe mjitten se mei de omer; hy dy't mear sammele hie neat oer, en hy dy't minder sammele hie gjin tekoart. Elk sammele genôch foar syn iten.*" Mozes sei tsjin harren: "*Lit nimmen der wat fan oerlitte oant de moarns.*" *Se lústeren net nei Mozes, en der wiene guon dy't wat oerlitten oant de moarns; mar wjirms kamen deryn, en it waard smoarch. Mozes wie lilk op harren .*" Hy joech de minskheid sa in weardefolle les op yndividueel nivo, om't de minskheid, laat troch de duvel, net yn steat is om it kollektyf yn 'e praktyk te bringen. Alle minsklik ûngelok leit yn it winsk fan bepaalde wêzens om har meiminsken te dominearjen en har rykdom hieltyd te fergrutsjen; en dizze dominators, yn dreamen of yn aktive krêft, konfrontearje elkoar, oant it punt dat se mei-inoar fjochtsje yn oarloggen dy't kostber binne yn libbens en materiële dingen. De godlike les dy't jûn wurdt troch it oanbod fan manna noeget de útkarde út om net op syn lauweren te rêsten. Hy moat leare om yn alles, yn alle behoeften, dei nei dei op God te fertrouwen. Wa't ryk wurdt, keart him ôf fan God, om't hy syn fertrouwen stelt yn wat hy op ierde hat. Net langer ôfhinklik fielt fan Gods royale goedens, keart hy him ôf oant it punt dat hy him ferjit en, yn it slimste gefal, úteinlik net mear yn syn bestean leaut.

Tidens it regear fan kening Salomo befoarderde de frede dy't God jûn hie tydlik it libben fan 'e minsken dy't de godlike wet respektarren. Mar nei de dea fan Salomo waarden de rûzjes wer oppakt oant de skieding fan Israel yn twa kampen. De situaasje dy't ûnder Salomo belibbe waard, is nea werhelle, fan syn tiid oant ús tiid. Skieding is it ekstreme teken wurden fan 'e godlike flok. En as sadanich moatte wy de ûntelbere skiedingen notearje dy't wy oan 'e ein fan 2022 yn ús Westerske minsklike maatskippij kinne observearje. Ik sitearje de skieding

fan politike blokken dy't bipolêr wurden binne; de skieding fan famyljes en pearen, in tanimming fan skiedingen en de ôfwizing fan it houlik foar gearwenjen; de skieding fan religys, allegear dingen te tankjen oan it rjocht op ferskil en foaral oan egosintrisme, mar tagelyk binne wy tsjûge fan ûnnatuerlike alliânsjes. Troude man mei man, frou mei frou, legalisearre trio, seks mei bisten; folken mei folken foar alliânsjes dy't ek in bipolêr aspekt oannimme dat boud waard fan 'e ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch yn 1945; tsjinoerstelde blokken fan it Easten en it Westen. Mar guon fan dizze etnyske en religieuze mingsels meitsje echte drama's mooglik, sa potinsjeel eksplosyf binne se. Frankryk, dat humanistyske wearden ferheft, trou oan dit prinsipe, hat emigranten fan oer de hiele wrâld wolkom hjitten op syn boaiem. Sa besteane yndividualistyske Frânsen foar wa't famylje gjin wearde mear hat en dy't alle perverse moderne en âlde moraal oannimme, en konservative bûtenlanners mei patriarchale en religieuze wearden dy't tradisjoneel ieuwen en millennia fan heit op soan erfd binne, neist elkoar. Sûnt 1995 binne sporadysk bloedige barrens begien troch krigers-moslims as foarbylden kommen om it lân te warskôgjen foar it definitive risiko dat dizze ûnfergelykbere mingsel foarmet. Mar sa dôf foar dizze warskôgings as de Joaden har hiele bestean wiene, woene de Frânsen net feroarje; mar koene se dat? Is it net al te let om werom te gean? It antwurd leit noch altyd yn 'e kennis fan godlike iepenbieringen. De fraach wurdt net yn dizze termen steld en it ferliest sels syn reden fan bestean, om't God syn ûndergong lang lyn besletten hat, en syn risikofolle keuzes allinich syn definitive lot befêstigje dat besletten is troch de God fan justysje. It hat guon fan syn takomstige eksekuteurs wolkom hjitten, húsfeite, fiede, klaaid en oplaad.

De himelske blik stiet tsjinoer de ierdske blik, dy't syn fijân is. Want sels yn tiden fan frede, tusken God en minsken, wurdt oarloch hieltyd langer útholden. Dêrom binne de lange jierren fan frede, religieus sûnt 1798, en boargerlik sûnt 1945, misliedend west, oant it punt dat religy foar in grut part ferlitten wurdt en as it him noch manifestearret, is it allinich om minsken te mislieden oer Gods oardiel, dat is, fanút de himelske blik, op it minsklik libben en syn barrens. Falske religieuze minsken jouwe it net op om te befestigjen dat God allinich frede jout en har tsjûgenis misliedt mannichte dy't allinich dit soarte boadskip hearre wolle. Want, ûnwittend fan 'e Bibel, syn godlike subtiliteiten en syn obskure profesijen, witte de slachtoffers net dat Jezus Kristus yn 2022, nei't er " *elke dei syn earms útstekt nei opstannige folken* ", it begjin fan 'e eliminaasje fan 'e minsklike soarte lansearre hat. It sil progresyf wêze oant 2030 en sil foar in part te tankjen wêze oan kearnoarloch, hongersneed en deadlike epidemyen, en úteinlik oan syn sân lêste pleagen. Mar úteinlik, nei de maitiid fan 2030, sil der gjin ien minskesiel mear op ierde yn libben wêze. Mar neffens wat der foarsein is, sil it " *tûzen jier* " as ienige ynwenner Satan, de duvel, behâlde. It sil " *tûzen jier* " syn universele finzenis wêze. Mar lit ús dizze folsleine passaazje út Jesaja 65: 1 oant 5 opnij lêze, safolle liket it ús tiid oan te gean: " *Ik haw heard wa't neat fregen, ik haw my fûn litten troch wa't my net sochten; ik haw sein: Hjir bin ik, hjir bin ik! Tsjin in folk dat net by myn namme neamd waard.*" *Ik haw myn hannen alle dagen útstekt nei in opstannich folk, dat op in kweade wei rint neffens har eigen gedachten; nei in folk dat my hieltyd ta likens opwekket, offert yn tunen en reekwurk baarnt op stiennen; dy't yn grêven wenje en de nacht trochbringe yn grotten, ite bargefleis*

en **hawwe ûnreine dingen yn har faten** ; dy't sizze: 'Gean hjir wei, kom net by my yn 'e buert, want ik bin hillich!' ... Sokke dingen binne as reek yn myn noastergatten, in fjoer dat oanhâldend baarnt. Dit is wat ik yn mysels foarnommen haw: fier fan stil te bliuwen, sil ik har straffe, ...

Dus, doch net mei oan dyjingen dy't ta God bidde foar frede op ierde, want mear as ea is Jezus dwaande mei syn ingels " om op 'e ierde net frede te bringen, mar in swurd ." Syn ferachte justysje easke in mannichte deaden en hy sil se krije. Hoe koe hy dat net dwaan doe't hy yn Jesaja 5:20-24 sei: " **Wee dyjingen dy't it kwea goed neame en it goede kwea, dy't tsjusternis foar ljocht sette en ljocht foar tsjusternis** , dy't bitter foar swiet en swiet foar bitter sette!" Wee dyjingen dy't wiis binne yn har eigen eagen, en dy't begripe yn har eigen sicht! Wee dyjingen dy't dapper binne om wyn te drinken, en dapper om sterke drank te mingen; dy't de goddeleaze rjochtfeardigje foar in beleanning, en de rjochtfeardigens fan 'e ûnskuldige ôfnimme! Dêrom, lykas de tonge fan fjoer de stoppels ferslindt, en lykas de flam it droege gers fertarret, sa sil har woartel wêze as ferrotting, en har bloei sil ferdwine as stof; om't se de wet fan 'e Heare fan 'e legers hawwe ferachte, en it wurd fan 'e Hillige fan Israel hawwe ferachte. »

Oan it begjin fan dit fers ferwyrt God de betizing dy't makke is tusken " goed en kwea "; wat ús werombringt nei it begjin fan 'e skepping, de kontekst wêryn't " de frucht fan 'e beam fan 'e kennis fan goed en kwea ", ferbean troch God, troch Eva iten waard, en doe troch Adam. Sa iepenen se de doar nei de dea, dy't úteinlik de hiele minskheid oan 'e ein fan 'e wrâld nimt, om't sy op har beurt dizze ferbeane frucht iten hat..., de hiele minskheid fertsjinnet dêrom de dea, útsein de útkarden dy't rêden binne troch de genede dy't Jezus Kristus jûn hat. Mar dizze genede komt allinich de roppen ta goede, dy't hy as syn eigen erkent en dy't sadwaande tagong krije ta de geastlike status fan útkarden.

Jezus Kristus de Dokter fan 'e útkarden

Op dizze tongersdei, 1 desimber ²⁰²², joech ús godlike Hear my de genede om útlis te jaan oer de fysike kwalen dy't syn bern lije litte. Hy herinnert ús der sa oan dat hy yndie de heechste Dokter is; de dokter, waans kennis ûnbeheind is yn alle wittenskippen. En hy allinnich hat alle antwurden oangeande it libben en syn prinsipes. Lykas de titel fan dit wurk ús deroan herinnert, hoewol skieden troch tsientallen, hûnderten en tûzenen kilometers, foarmje de útkarden fan Kristus ferspraat oer de bewenne ierde syn nije Israel, dat hy dei nei dei liedt nei syn himelske Kanaän. En, krekt sa't hy grutte gloarje helle út it ûnthâlden dat tidens syn 40 jier fan swalkjen yn 'e Arabyske woastyn, sykte syn folk net beynfloede hie, hjoed, mar al troch de geskriften fan Ellen G. White, iepenbiere hy ús de oarsaken fan ús lijen.

Yn 2022 is rêchpine in kwaal wurden dy't hast alle minsken ûnderfine en yn werklikheid bestiet dizze spesifike kwaal al sûnt de skepping fan 'e minske, om't it it gefolch is fan syn konstitúsje. It minsklik lichem bestiet út twa op elkoar lein blokken dy't ferbûn binne troch de rêchbonke: it ûnderste diel is it bekken, it boppeste diel is de ribbenkast. Tusken dizze twa eleminten binne de "lumbale"

rêchbonken dy't it meast beynfloede wurde yn ús bestean, dei en nacht. Sy binne dejingen dy't it gewicht en de bewegingen fan 'e ribbenkast stypje, dy't horizontaal 360 graden kantelje kinne. Om't se tige beklamme binne, binne se de earsten dy't lije ûnder de gefolgen fan ús bewegingen. It ienige foarbyld ûnder alle sûchdieren is de natuerlike posysje fan 'e minske om rjochtop te libjen. En dizze hâlding fereasket in grutte kontrôle fan lykwicht dat behâlden wurdt troch in permaninte oanpassing fan dizze rêchbonke. Nijsgjirrich is dat de minske himsels minder sear docht oerdeis as nachts as hy sliept op 'e grûn of op in bêd. Om ús kwalen te genêzen, moatte wy absolút begripe wat se feroarsaket. Wêrom binne ús nachten sa destruktyf, wylst wy tochten dat wy in foardielige reparaasje fine soene yn sliep? De útlis is as folget, it kin gearfette wurde yn twa wurden: posysje en fernijing fan sellen. Wy hawwe it minste en it bêste te tankjen oan 'e fernijing fan 'e sellen fan ús lichem, ôfhinklik fan oft dizze fernijing fan ús sellen plakfynt yn in natuerlike positive posysje fan ús heule lichem of yn in negative posysje dy't skealik is foar ús heule lichem of in spesifyk lokalisearre diel. Wat bart der as wy lizze te sliepen? Us lichem reagearret neffens de wet fan swiertekrêft: swiere gebieten sakje yn it matras, dan yn 'e sliep ûntspanne ús spieren, ús pezen, en troch har eigen gewicht befoarderje it bekken en de ribbenkastkromming en de lendewervels dy't se skiede dizze rûning fan 'e rêch. As jo op 'e side lizze, fersmelle it boppeste diel fan 'e krusing fan twa wervels en, oarsom, ferspriedt it ûnderste diel him útinoar. It soe net útmeitsje as de posysje fiif of tsien minuten oanhâlden waard, mar ús nachten fan rêst duorje teminsten 6 oeren, oant 8 oant 10 oeren foar guon minsken dy't de needsaak fiele. Boppedat, wylst guon minsken faak fan posysje feroarje yn 'e nacht, hawwe oaren, lykas ik, in gewoante om op 'e rjochter- of lofterkant te lizzen; beide binne like skealik as se de minske ôfhinklik hâlde. Ien fan 'e earste ferskes dy't God yn my ynspirearre hat is "The Chained", wêryn't ik dit sis: "Gewoante is in wet dy't net ûntkommen wurde kin; en as wy tinke dat wy slagge binne, dominearret it ús mear as ea." Dêrom moatte wy fjochtsje en ús libben befrije fan 'e ôfhinklikens fan gewoante om ferskate redenen. Omdat ús harsens alles dat faak fernijd wurdt yn gewoante feroaret. Wêr is it gefaar? Yn it gefal fan sliep dy't ûnderfûn wurdt yn in spinale twist, leit dit gefaar yn selfernijing. Us lichem fernijt konstant syn sellen. Deade sellen wurde troch it bloed drainearre en evakuearre, en nije sellen wurde foarme om se te ferfangen. Dizze permaninte aksje, dy't plakfynt sûnder ús bewustwêzen, herinnert ús deroan dat God ús trochgiet te skeppen. Hy foarme earst de minske, mar sûnt de deadlike sûnde hat hy soarge foar de fernijing fan stjerrende sellen yn minsklike lichems. En dit wûnder wurdt miljarden kearen werhelle. As ús lichem yn 'e juste posysje is, is dizze fernijing allinich foardielich, mar as de posysje ferkeard is, wurde de gefolgen desastreus. Wat bart der as de artikulaasje fan ús rêchbonken misfoarme is? Tusken de rêchbonken sit de wervelskiif, dy't it kontakt tusken twa oanswettende rêchbonken dempet. Yn it fernauwende boppeste diel, as men op 'e side leit, is de fernijing fan 'e rêchbonkesellen beheind en yn it fergrutte ûnderste diel wurdt de fernijing fan 'e sellen fan dizze rêchbonke fersterke en wreidet de rêchbonke út, om't er profitearret fan in fergrutte romte. Nachts transformearret de fernijing fan 'e sellen stadich mar wis in foardielige aksje yn in skealike aksje dy't in echte oarsaak fan lijen wurdt. Want oerdeis lije wy oan it

kwea dat ús nachts ûnbewust opbout. En it moat opmurken wurde dat dizze deformaasje fan 'e artikulaasje fan 'e lende rêchbonken úteinlik de ischiaszenuw knypt dy't de rêchbonke ferlit fia it rêchmerg, wat pine feroarsaket yn 'e rêch en nei ûnderen nei de skonken en fuotten. En de pine wurdt field oan 'e kant dêr't de lende rêchbonke ferpletterd is. Dus wat is de oplossing? It is oan 'e minske om inisjativen te nimmen om de juste útrjochting fan syn rêchbonken te beskermjen. As er stiet of sit, moat de stipe op 'e rêchbonke rjocht en fertikaal bliuwe. Banken dy't it rûnjen fan 'e rêch oanmoedigje, moatte foarkommen wurde of in stevich, stevich kessen pleatst op it nivo fan 'e nieren moat pleatst wurde. Yn it ferline hienen stuollen in hege, ûngemaklike fertikale rêchleuning dy't de persoan dy't derop siet twong om har rêchbonke in foardielige fertikale útrjochting te jaan. Dizze praktyk is ferdwûn om't de minske de foarkar joech oan it destruktive komfort fan ûntspanning (op alle gebieten: fysyk en mentaal). Mar foar de nacht wurdt in oanpassing needsaaklik. Wy moatte foarkomme dat ús lichem rûn wurdt as wy op ien kant sliepe. Ik stel ferskate metoaden foar dy't besteane út it oanpassen fan it bêd of ús eigen lichem. Foar it bêd: pleats in wig tusken de boxspring en it matras op it nivo fan ús taille, tusken de heupen en de ribbenkast, sadat it matras net yn dit gebiet sakket. Jo kinne ek in rôle handoek of in oar produkt lykas in foamroller ûnder it ûnderste laken pleatse, mar yn alle gefallen moatte jo elk gefoel fan pine foarkomme dat field wurdt as it wig min pleatst is. Dêrom bestiet de oare metoade út it útrusten fan it lichem sels; troch ús taille te omringen mei linnen, in badstofhandoek of bêdlaken oant ús taille deselde grutte hat as ús heupen en bekken. As ús lichem sa fersterke en ûnderhâlden wurdt, wurdt de rûning fan 'e rêchbonke foarkommen. Dit is wannear't it wûnder fan it libben wurket, jo genêze jo sykte wylst jo sliepe, sûnder medisinen, sûnder medisinen, sûnder fysioterapeut of kiropraktor of gewoan in bonkesetter. It is noch altyd de fernijing fan sellen dy't de lumbale skiif yn syn juste lykwicht oer 360 graden sil opnij lade. Dizze fernijing fan sellen giet troch oant it ein fan it minsklik libben, dat wol sizze yn hoefier't de situaasje dy't troch de sykte makke is fier fan hopeleas is.

Bewustwêzen fan it belang fan 'e posysje dy't ynnommen wurdt tidens de sliep late my ta it besef fan it bestean fan in protte oare gefolgen. Lit ús beskôgje dat wy tusken in kwart en in tredde fan ús bestean sliepe en ik kom te sizzen: "fertel my hoe't jo sliepe en ik sil jo fertelle wat jo binne." Der wurdt sein dat de sellen fan ús heule lichem nei sân jier folslein fernijd wurde. It is om 'e leeftyd fan 40 dat de earste gefolgen fan minne gewoanten dy't sûnt de berte oefene binne ferskine; en fansels, as in ûnûntkomber regel, en de primêre oarsaak, de posysje fan it lichem dy't ynnommen wurdt tidens de nachtsliep. As jo op 'e side lizze, binne de lumbale skiven net de iennigen dy't skea lije, itselde jildt foar ús gesicht en ús eagen. Yn 'e nacht rêst de holle op ien fan syn twa kanten op it kessen, dat ik dik en stevich oanbefelje om de 10 oant 15 sintimeter te meitsjen dy't de kant fan it gesicht skiede fan 'e ekstreme râne fan 'e skouder; en dizze ûnderkant dy't op it kessen rêst, wurdt tidens de heule slieptiid ferpletterd; spierferoarings wurde útfierd troch it prinsipe fan selfernijing; oer desennia feroarje wy uterlik en morfology. De eachspieren ûndergeane ek dizze feroarings en de earste konkrete tekens fan dizze feroarings ferskine: de feroaring fan it sicht troch de deformaasje

fan 'e eachspieren. It oarspronklik tige rûne each is mear of minder oval wurden. Mar dit kwea hat gjin echte remedie en dan begjint de slavernij fan it dragen fan in bril dy't allinich mar slimmer wurdt mei de tiid. Nettsjinsteande syn neidielen hat sliepen op 'e sydkant in foardiel foar spierrêst fan 'e skonken dy't allinich wurdt krigen troch in lichte bûging fan dizze; wat sliepen op 'e rêch net talit. Mar oan 'e oare kant feroarsaket sliepen op 'e rêch gjin ûngemak foar de lendewervels of de spieren fan it gesicht. As algemiene regel, foar sliep om echt herstellend te wurden, moat it bêdlinnen oanpast wurde oan 'e foarm fan it minsklik lichem basearre op it prinsipe fan ergonomie. Us holle hat gjin fearrekessen of te sêft skom nedich, om't it gebiet dat stevich stipe wurde moat de nekke en de nekke is, en hjir advisearje ik wer om in skomblêd mei stevige tichtheid of in frij stevich kessen te brûken. Sliepen op 'e rêch is tige foardielich en feroarsaket net folle ûngemak. As algemiene regel is it de feroaring yn lichemsposysje dy't ideaal is, sadat wy ûntkomme oan 'e kondysjonearring fan gewoante. En op dizze manier sil gjin diel fan ús lichem lije moatte oan te lange skealike bleatstelling. Yn dizze posysje wurdt it kessen nutteloos, útsein as it getten en ergonomysk is. Foar it komfort en de beskerming fan 'e nekke advisearje ik lykwols om de dikte fan in dikke rôle handoek op syn hichte te pleatsen. Wy moatte sliepe, nettsjinsteande de posysje dy't ús lichem ynnimt. En as de middels dy't ik foarsteld haw om it probleem fan 'e rûne rêchbonke op te lossen tapast wurde, kin it lichem nei rjochts, lofts of op 'e rêch draaie, sûnder dat it him ûngemak feroarsaket. Ik haw it gefal fan sliepen op 'e mage bewust útsletten, om't yn dizze posysje it ûngemak de spieren fan 'e nekke en nekke oangiet. Sa langduorjend yn 'e nacht is de draaide posysje fan 'e holle, op 90 graden, faak de oarsaak fan dizze ferneamde "stive nekke" dy't pynlik field wurdt by it wekker wurden troch de slieper.

De oanpassingen dy't oant no ta foarsteld binne, hawwe mear de rol fan it foarkommen fan rêchpine as fan it behanneljen dêrfan as it al pynlik field wurdt. It genêzen fan it pynlike probleem fereasket in wat muskulêrer metoade. En yn dit ferbân moatte de bern fan 'e Skepper God har net ynfantilisearje litte troch de dokters fan 'e minsklike medyske wittenskip. It sûne ferstân en de yntelliginsje dy't God ús jout, binne folle mear wurdich as de lessen dy't leard en werhelle binne troch dokters, arrogante en grutske papegaaien. Foar God is de earste stap nei genêzing it stopjen fan 'e oarsaak fan 'e pine, dy't dêrom dúdlik identifisearre wurde moat. Dan, om it knypjen fan 'e rêchbonke te genêzen, sille wy it prinsipe fan rûning brûke dat befoardere wurdt troch de fleksibiliteit fan it bêd, troch de posysje fan it lichem om te kearen en de foarme holte te aksintuearjen. As ischiaspine oan 'e lofterkant field wurdt, moat men oan 'e lofterkant lizze en it rûnjen fan 'e rêchbonke stimulearje troch in kessen ûnder de legere heupen en in oar ûnder de ribbenkast te pleatsen. Yn dizze posysje wurde de knypste rêchbonken útinoar twongen. By absolute spierrelaksaasje, in folsleine frijlitting fan ûntspanning, twingt it gewicht fan it lichem dizze iepening. En as it nedich en beskikber is, kin de help fan in tredde partij tige nuttich wêze, troch mei lytse skokken op 'e taille fan 'e persoan dy't leit te drukken, waans spierûntspanning absolút needsaklik is om de pezen en spieren dy't dizze rêchbonken ferbine net te ferwûnjen. Ik haw krekt yn in tillefyzjedokumintêre de metoade ûntdutsen fan in master Thaise masseur dy't in houten hamer brûkt wêrmei't hy de spieren fan syn

kliïnt rekket. De slagen wurde kessen en levere oan in massa strakke stof dy't in silindryske foarm oannimt troch it opwinden fan in koard. Syn útlis is tige oertsjûgjend. Hy provosearret sa skokweagen fan grutte djippte yn 'e spieren dy't it organisme wekker meitsje troch in stream fan bloed dat de sykheljen fan 'e spier foarmet. It úteinlike resultaat wie mear as fernuverejend. De lijende pasjint fiede him oan 'e ein fan 'e sesje folslein ûntspannen en demonstrearre syn ferhege fleksibiliteit troch foaroer te bûgjen en de flier oan te reitsjen mei syn fingers, skonken rjochte. De masseur kombinearre heidenske religieuze besweringen rjochte oan 'e geasten mei syn fysike technyk, mar as wy dit oan 'e kant sette, is de metoade it wurdich om te ûnthâlden en te oefenjen. Yn it Easten kin genêzing berikt wurde troch brute praktiken dy't net akseptearre wurde yn it Westen. Mar dizze brute praktiken demonstrearje har effektiviteit; Dit is net altyd it gefal mei Westerske techniken. Eins moatte wy it gedrach fan ús harsens begripe, dat de sinjalen iepenbieret dy't troch it heule fysike lichem ferstjoerd wurde. Sûnder spesifike pine liket it harsens net bewust te wêzen fan it bestean fan it lichem, mar as trauma optreedt troch skok of knypjen, stjoere de senuwen in berjocht nei it harsens dat in abnormale agresje sinjalearret, dy't it harsens dan útdrukt troch pine. Pine wurdt akút field as de rest fan it lichem yn in normale steat fan rêst is. Mar as oare punten ek agresje begjinne te sinjalearjen, wurdt de earste pine op in ferswakke manier field. Alles bart neffens dit byld: yn it tsjuster fan 'e nacht lûkt in oansteande kears de oandacht nei himsels. Mar as tûzen kearsen tagelyk oanstekke, ferdwynt it yn 'e massa en is it net mear merkber of identifisearber. Dit is wat de fermannichfâldiging fan hamerslagen fan dizze Taiske masseur op alle fitale spierpunten fan it lichem fan syn pasjinten feroarsaket. Mar hy beheint himsels net ta allinich dizze slagen. Mei syn foet drukt hy in pear sekonden stevich op 'e spieren en lit dan syn druk los. Op dizze manier blokkearret en ûntslút hy de bloedsirkulaasje, op syn beurt, fan 'e keallen, dijen en rêchspieren nei de nekke. Ik wurdearje dizze suver meganyske oanpak fan it minsklik lichem, om't dat is wat wy binne: masines begiftigd mei de geast fan it libben jûn troch God. Ik haw sels eksperimintearre mei dizze direkte slach mei in houten hamer en as de slach net te sterk is, feroarsaket it gjin pine, mar it wekket wis de bloedsirkulaasje yn 'e sliepende spieren. En ik tink dat dizze metoade kin helpe om blokkades yn 'e arterijen te foarkommen en dêrom serieuze sirkulaasjeproblemen lykas hertoanfallen of harsenaneurysma's. In detail dat dúdliker makke wurde moat, it objekt dat brûkt wurdt troch de Thaise masseur, om de slagen te dempen, wie as folget gearstald: yn 'e midden fan in fjouwerkant fan wyt doek sammele hy geurige krûden lykas munt en oare krûden sûnder se te slypjen of te ferpletterjen; troch de hoeken fan 'e doek op te heffen waard in bal foarme, sletten troch in koard dat hy de doek oant de boppekant omsloech. Troch dizze boppekant te slaan, fersprate de essinsje fan 'e planten dy't yn 'e legere bal befette wiene oer de hûd en yn 'e rekke spieren. Taiske massaazje is gjin streling, mar in brute, mjitten en kontroleare aksje dy't in foardielige reaksje yn 'e behannele spieren opropt en in echte genêzing dy't sûnder gemyske medisinen krigen wurdt. Ik hâld út dizze tsjûgenis allinich " *wat goed is* ", lykas God ús útnoeget om te dwaan yn dit fers fan 1 Tess. 5:21: " *Mar test alle dingen; hâld fêst oan wat goed is*; ". Hoewol dit fers benammen giet oer " *profeties* ", leau ik dat it

ek fan tapassing is op alles dat goed wêze kin, yn alle aspekten fan it libben. Ik fersmite Taiske religieuze teoryen, mar ik hâld de fysike praktiken fan har medyske soarch. De demoanen hawwe har it foardiel jûn fan har rike kennis fan it minsklik libben, syn lichem en syn organen. Myn belangstelling foar dizze metoade wurdt rjochtfeardige troch it feit dat ik al in pear jier de gewoante haw om myn ischiaspine te behanneljen troch it pynlike gebiet by de lendewervels te stompen.

De twadde sûnensles yn dizze stúdzje giet oer dieet, en oer dit ûnderwerp hawwe wy net alle lessen leard dy't it ús leart út 'e Bibel. Ik wenje yn it Westen, yn Frankryk, in wrâldwide regio dy't sûnt it jier 321 offisjeel troch God ferflokt is. En ús dieetgewoanten en tradysjes binne erfd en trochjûn fan tiid ta tiid, ieuwenlang, oant ús moderne tiidrek, dêr't wy de standert fan trije mielen deis fine: moarnsiten, lunch of diner, en diner of jûnsmiel. Dizze trije mielen deis, tradisjoneel iten, binne absolút net nedich, mar yn ryk en woltierich Jeropa ite minsken mear foar wille as út need. Doe't ik in bern wie, learden minsken sprekwurden en sizwizen lykas dizze: men moat ite om te libjen, net libje om te iten. Lykas de measte wiisheidsspreuken is dizze folslein negearre en fergetten troch minsken. Dêrom sil it juste model net ûnderminsk fûn wurde, mar allinich yn 'e Bibel, yn godlike lessen. God presintearre ús dit ideale model doe't hy syn folk Israel 40 jier lang yn 'e woastyn fiede. It foarskreaune iten wie allinnich manna, dat, lykas wy lêze yn Exodus 16:31, "*nei in huningkoek* " smakke: "*It hûs fan Israel neamde it iten Manna. It wie as koriandersied; it wie wyt, en syn smaak wie as in huningkoek.* " Iten waard mar ien kear deis jûn nei de moarnsdau. Dizze les is benammen relevant foar ús dy't sille rinne foar de himelske útkarring, begelaat troch God nei syn himelske Kanaän. Wat seit God ús yn dizze ûnderfining? Hy seit ús dat de kaloaryske behoeften fan minsken foar in perioade fan 24 oeren foldien wurde kinne yn ien miel dy't moarns betiid iten wurdt. Oant sjen oan de trije mielen dy't, oanrikkemandearre troch de duvel, it lichem oerladen troch oeren fan spiisfertarring oaninoar te keatlingjen dy't oer de dei en sels nachts oerlappen. Hokker kwaliteit fan rêst kin sliep hawwe as it lichem syn spiisfertarringsproses ferskate oeren trochgiet te behearjen? In kwaliteit dy't sa leech is dat de needsaak foar kalmerende en sliepferwekkende medisinen essensjeel wurdt. Mar by it wekker wurden wurdt de giftige kofje op syn beurt essensjeel om it lichem wekker en optein te hâlden. Op dizze wize wurdt de minsklike masine ûnderwurpen oan in sykliske keatling fan hommelse remmen en hommelse fersnellings dy't al har enerzjy opnimme en stress befoarderje; dit, oant de definitive botsing, senuwynstoarting of koronêre aneurysma, of oare mear of minder fatale problemen fan dit soarte.

Yn tsjinstelling ta dizze negative libbensstanderts gebiedt God syn útkarden, foar harren gruttere goed, om allinnich yn 'e iere moarn de nedige kaloaren foar 24 oeren yn te slaan. It iten dat opnommen wurdt, sil it minsklik lichem tastean om al syn taken, al syn aktiviteiten, 24 oeren lang út te fieren. It lichem wurdearret dit prinsipe, om't nei it iten fan in stevige miel it iten fuortendaliks omset wurdt yn enerzjy, dy't sa beskikber is oant de tiid om te sliepen. De iaktiviteit bemuoit him net mei de spiisfertarring; beide wurde kontroleare troch it brein yn syn bewuste faze. En as it tiid is om te sliepen, hat it

lichem gjin iten nedich, mar allinich fysike en mentale rêst. Yn dizze faze fan ûnbewustwêzen jout it brein de organen in wolfertsjinne rêst. In miel dat tusken 6 en 7 oere moarns iten wurdt, is om 13.00 oere folslein fertarre. Mar it lichem is normaal yn steat om de enerzjy te leverjen dy't nedich is foar de 5 of 6 oeren aktiviteit dy't noch oerbliuwe oant it ein fan 'e wurkdei. En dizze tiid wurdt fierder fermindere yn it gefal fan in trochgeande 8-oere dei; de aktiviteit dy't om 8 oere moarns begûn en dan om 4 oere middeis einige. Ik haw dit wurkritme persoanlik profesjoneel meimakke yn 1976. Om 4 oere middeis ûntslein, hie ik dus 3 oeren om myn boadskippen te dwaan en likefolle om myn miel foar de oare moarns te meitsjen; dêrnei koe ik my herstelle mei in tige nedige en fertsjinne nachtsliep. Dit bepaalde rezjym waard akseptearre troch myn wurkjouwer, om't ik allinnich wurke, sûnder gefolgen foar oare arbeiders. Spitigernôch binne de soannen fan God hjoed de dei ôfhinklik fan 'e organisaasje fan 'e ferflokte minskheid en moatte se de kollektyf fêststelde prinsipes respektarje. De kar fan 'e dieetmetoade bliuwt lykwols yndividueel en it model dat troch God foarskreaun is, of troch him foarsteld is, is dêrom fan tapassing op wa't it dwaan wol. Yn 'e maatskippij binne de oannommen modellen dy't de duvel en syn demoanen ynspirearre hawwe yn opstannige manlju. Se binne ferneatigjend foar libbens en geasten. Krektoarsom, God lit ús sjen wat goed, noflik en perfekt is foar ús, en allinich syn útkarden begripe en goedkarre it foar har gruttere goed, al op dizze ierde markearre troch minsklike flok. Ek falt de minachting dy't toand wurdt foar syn seleksje fan suver en ûnrein iten werom op harren hollen yn 'e foarm fan sykten dy't harren mars nei de dea befoarderje.

Yn in eardere les herinnerde it fers út Exodus ús deroan dat de fiedingsbehoefte fan elkenien yndividueel en oars binne. Eins hawwe wy yn 'e minsklike soarte allinich it algemiene uterlik mienskiplik, om't ferskillen besteane yn alle sichtbere eksterne gebieten, mar ek yn it gedrach en de reaksjes fan ús organen: ôfhinklik fan har genen dy't se fan berte ôf erfd hawwe, ite guon in protte sûnder dat har lichem derfan profitearret en foar oaren is it krekt oarsom, in bytsje iten liedt ta gewichtstoename, en gefallen fanwegen hormonen kinne obesitas rjochtfeardigje. It is om dizze reden dat God elk fan 'e Hebreërs de mooglikheid jout om harsels te ver zadigjen mei manna neffens har persoanlike needsaak dy't troch har natuer fêststeld is. Hy docht it selde foar ús hjoed, elk fan ús stelt de hoemannichte iten yn dy't hy tinkt dat hy konsumearje moat, mar dizze frije kar foar kwantiteit is net foar de kwaliteit, God hat regels foarskreaun oer dit ûnderwerp dy't syn útkarden allinich mei wille en fertrouwen kinne earje en tapasse.

Der is ien ding dat it ferskil markearret tusken de genêzing dy't God jout en dy't jûn wurdt troch de dokters fan dizze wrâld. God kin in perfekte, totale genêzing bringe, wylst minsken allinich besykje de pine feroarsake troch de sykte te ferdwinen. Mar om in folsleine genêzing fan God te krijen, fereasket hy dat de lijer in ein makket oan wat him skea docht; en hy past dit prinsipe ta op sawol fysike as geastlike sykte. Om dizze needsaak te begripen, is it byld fan "Penelope", de frou fan 'e Gryk "Ulysses" en de dichter "Homerus", perfekt geskikt: se ûntrafelde nachts de sjaal dy't se oerdeis breide om it houlik út te stellen dat har folk har oplizze woe; se hannele sa om't se noch hope op 'e

weromkomst fan Ulysses, har man, dy't in protte jierren earder fuortgien wie om mei te dwaan oan 'e Trojaanske Oarloch. Dus, as de oarsaak fan 'e sykte net folslein ferdwynt, bliuwt de ûntfongen soarch allinich opienfolgjende palliative behannelingen dy't net by steat binne om ta in folsleine genêzing te lieden. Nei't ik sels ferskate kearen lêst hie fan ischiaspine, wit ik noch út dizze ûnderfiningen dat, nei't ik myn taflecht naam ta manipulaasjes dy't mei súkses útfierd waarden troch bonkesetters, gjinien fan harren ea tocht om my advys te jaan oer hoe't ik de oarsaak fan myn no groanyske pine omkeare en eliminearje koe. Ik kaam op syk nei ferlichting, sy joegen it my, en neat mear.

Dêrom is it oan 'e grutte Dokter Jezus Kristus dat ik it fermogen te tankjen haw om hjoed te realisearjen dat alle kwalen genêslig binne as de oarsaken dy't se feroarsaakje eliminearre wurde; en allinich yn dizze unike tastân.

As ik neitinke kin ik de misfoarming fan myn rêchbonke taskriuwe oan de metalen bêdbasis dêr't ik as bern rêch oan rêch mei myn âldere broer op sliepte, wylst ik sels op myn rjochterkant lei. Nacht nei nacht boude it probleem him op oant it in groanyske foarm oannaam doe't de lumbale skiif oan 'e lofterkant atrofiearre. It identifisearjen fan 'e oarsprong fan it probleem jout de manier oan om it te genêzen: it is genôch om de situaasje om te kearen. En as ik it net earder dien haw, is it om't dizze gewoante, dy't natuerlik wurden is, my de sliep befoarderje like. Dizze redenearring hie as gefolch dat it probleem langer en grutter waard.

It is itselde mei sûnde. Yn 'e wrâld fan 'e duvel tinke falske kristenen dat se rêden wurde kinne troch it bloed fan Kristus troch noch sûnde te beoefenjen; it is net wat se sizze, mar wat se dogge. De grutte Geneesheer fan sielen kin har dêrom net rêde lykas se hoopje, tinke se, mei leauwe. Mar de trochgeande praktyk fan sûnde tsjûget tsjin wat se "harren leauwe" neame en de talleaze warskôgingsteksten dy't oanhelle wurde yn 'e Hillige Bibel, it Wurd fan God, yn 'e geskriften fan 'e nije en âlde ferbûnen, feroardielje har ta de wreedste teloarstelling. Jezus Kristus kaam om " *in ein te meitsjen oan sûnde* " neffens Dan. 9:24, net allinich om " *derfoar te fersoenen* ". En " **de sûnde " dêr't hy in ein oan makke is de jinge dy't syn útkarden *ferlitte* troch it op te lizzen op " *it Lam fan God dat de sûnden fan 'e wrâld fuortnimt* "; troch fersoening te dwaan foar it foardiel fan dizze útkarden allinich; Dit is de hiele lear fan 'e Joadske seremoanje fan "Yom Kippur" of "Dei fan Fersoening", it tema dat iepenbiere wurdt yn ôfbylding yn Lev. 23:16 oant 32, en fan it Joadske Peaske. It doel fan dizze opfierde seremoanje wurdt gearfette troch it ienige fers fan Jeremia 31:34: " *Se sille elkoar net mear leare, noch ien syn broer, sizzen: Ken JaHWÉH! Want se sille My allegear kenne, fan 'e lytste oant de grutste, seit JaHWÉH; want Ik sil har ûngerjuchtheid ferjaan, en Ik sil har sûnde net mear tinke* . "; in rêdingsprojekt waans foltôging yn Jezus Kristus befêstige wurdt yn Hebreeërs 8:8 oant 13. Yn it ljocht fan dit fers sis ik tsjin dyjingen dy't tinke dat se rêden binne "yn har sûnde": hoe kin God jo " *sûnde " " ferjitte* ", as it noch altyd beoefene wurdt en sichtber bliuwt ûnder syn rjochtfearde blik as Heechste Rjochter? God kin allinich " *ferjitte* " wat ferdwûn is. Dit is it gefal mei " *sûnde* " dy't allinich ferdwynt nei't it ferlitten is troch de skuldige minske.**

Ik fernim dat God yn dit fers " *sûnde* " neamt en net " *sûnden* ". Dit befêstiget it idee dat foar him " *sûnde* " wrâldwiid in opstannige hâlding oantsjut dy't meardere foarmen oannimme kin. En dizze gedachte wurdt útdrukt troch de apostel Jakobus as hy yn Jak. 2:10 ferklearret: " *Want wa't de hiele wet hâldt, **mar dochs op ien punt misdiediget, is skuldich oan alles** .* " Dizze tekst befêstiget dêrom Gods eask om de praktyk fan " *sûnde* ", dy't neffens 1 Johannes 3:4 " *de oertreding fan 'e godlike wet* " is, folslein te sjen ferdwinen yn 'e libbens fan dyjingen dy't hy yn Kristus rêdt: *Wa't sûndiget, oertrêdt de wet, en sûnde is de oertreding fan 'e wet.* "; dat elk wurd oantsjut dat út 'e mûle fan God komt yn syn twa opienfolgjende ferbûnen.

It libben befêstiget de needsaak om de oarsaak fan it kwea op alle gebieten te ferlitten. Kin in alkoholyske drinker genêzen wurde sûnder te stopjen mei it drinken fan alkohol? Kin in smoker befrijd wurde fan syn ferslaving as hy trochgiet mei smoken? Dizze twa foarbylden demonstrearje de needsaak fan it absolute ferlitten fan 'e praktiken dy't it kwea feroarsaakje. En dizze genêzingen wurde allinich krigen troch ynspanning en de striid tsjin gewoante en de ôfhinklikens dêrfan. Om dizze oerwinning te berikken, moat it slachtoffer trochsettingsfermogen hawwe en besletten wêze om te winnen, of yn steat wêze om *himsels "te ûntkennen en syn krús op te nimmen om Jezus Kristus te folgjen"*, de ienige grutte Dokter fan lichems en geasten, slachtoffers fan sykten dy't allegear te tankjen binne oan " *sûnde* " dy't erfd binne fan Adam en troch alle minsken nei him beoefene wurde.

Te oardieljen nei de útkomst, is Gods plan om sûnde út te roegjen folslein mislearre. Dit is hoe't de wrâldwide situaasje yn 'e wrâld liket te wêzen. Mar Gods plan wie nea bedoeld om de hiele minskheid te bekearen om har te rêden. Syn rêdingsplan wurdt allinich realisearre yn 'e libbens fan 'e pear útkarden dy't ferspraat binne oer de ierde ûnder alle folken. Hy kin dizze útkarden rêde, om't se syn easken heard, ûntfongen, begrepen en dermei ynstimd hawwe; dit makket har wurdich om te libjen yn syn oanwêzigens, yn dielde leafde, yn 'e ivichheid dy't komt en dy't hy har jout.

DE TIID FAN 'E EINDE

De " *tiid fan 'e ein* " wurdt ferskate kearen neamd yn it boek Daniël, mar ek yn it persoanlike tsjûgenis dat de Heare Jezus Kristus jûn hat. Hjoed sil ik de ferskate betsjuttingen bestudearje dy't God oan dizze útdrukking jout, hoewol ik leau dat it foar God mar ien hat: foar him komt de " *tiid fan 'e ein* " as alles dien is om de trouwe sielen dy't it wurdich binne om rêden te wurden út 'e dea te rûgjen. Om dizze redenearring te stypjen hawwe wy it ferhaal fan 'e foarâlden dy't ferneatige waarden troch it wetter fan 'e floed. No, de oarsaak fan dizze ferneatiging wie de ûnmooglikheid om har te rêden nettsjinsteande it tsjûgenis dat Noach en syn soannen joegen. De hiele minskheid koe him doe en spotte iepenlik mei syn bou fan 'e arke dy't him en syn famylje rêde soe. Mar, op it oere keazen troch God, waarden de finsters fan 'e himel iepene en de hiele minskheid ferstoar, ferdronken as rotten mei alle lândieren ferspraat oer de ierde; útsein dejingen dy't

yn 'e arke gongen om har soarte te rêden. It tsjûgenis fan 'e floed is ekstreem wichtich, om't God troch dizze aksje de minsken bewiis joech fan syn fermogen om it libben dat hy skepen hie te ferneatigjen. Nei de oerstreaming weaget de bedriging swier op 'e opstannige en ûnleauwige minskheid, mar it is folle mear as in ienfâldige bedriging: it is in warskôging, om't hy foar " *de tiid fan 'e ein* " in nije útroeging programmearre hat by de weromkomst fan Jezus Kristus oan it begjin fan it sânde millennium, mar ek, oan 'e ein fan dit sânde millennium nei it lêste oardiel, troch de " *fjoerfloed* " dy't profetearre is yn 2 Petrus 3:7: " *wylst, troch itselde wurd, de hjoeddeiske himel en de ierde yn bewarring hâlden wurde, reservearre foar it fjoer tsjin 'e dei fan it oardiel en de ferneatiging fan goddeleaze minsken* . " Dizze " *fjoerfloed* " sil de ierde bedekke mei ûndergrûnsk magma, dat it it uterlik sil jaan fan 'e " *fjoermar* " *neamd yn Iepenbiering 20:14, wêryn't alle rebellen dy't troch God en syn útkarden oardiele wurde, dizze straf fan 'e " twadde dea " sille ûntfange* . Dizze útroeging troch in autentike "floed fan fjoer" sil it wiere ein markearje fan it ierdske rêdingsprojekt, de omega- of "Z"-tiid yn relaasje ta it alfa- of "A"-begjin dat yn werklikheid net allinich dat fan 'e ierdske skepping is, mar dat it begjin is wêryn God syn earste frije tsjinoerstelde skepen hat, de ingel dy't "Moarnstjer" neamd wurdt en dy't sil stjerre as "Satan" en "duvel", de tsjinstanner en fijân fan God en fan 'e hiele minskheid; sels fan dat wat him mear of minder ûnbewust tsjinnet.

Yn it nijs fan febrewaris 2022 seagen wy dat de Russen in grutte wite "Z" op harren militêre auto's skildere hiene. Nimmen hat dizze letter "Z" echt útlein, dy't net yn it Russysk bestiet, mar dy't yndie de lêste letter is fan it Alfabet fan Westerske talen. Dêrom tink ik dat dit ding in teken is dat God jûn hat foar it wolwêzen fan syn útkarden dy't syn geheimen diele. Eins is it teken sinister, om't it " *it ein* " oankundiget foar dit Westen, dat alle grime fan God op himsels konsintrearret. De wite kleur is godlik en in teken fan suverens: God beslút it ein fan 'e dominaasje fan 'e Westerske folken dy't syn heilsplan ferriede en ferfoarme hawwe, basearre op 'e ferzoenende dea fan Jezus Kristus. De "Z" kundiget dúdlik in berjocht oan dat relatearret oan 'e " *tiid fan it ein* ". Dizze spesifyk Westerske "Z" iepenbieret de logika fan 'e motivaasje fan 'e "spesjale operaasje" dy't troch de Russen lansearre is, tsjin Oekraïne, dy't hy krekt ferwyt foar syn alliânsje mei de West-Jeropeeske en Amerikaanske lannen. Troch de perverse útspattingen fan 'e Westerske moraliteit oan te wizen, ferkundigje de Russen allinich yn konkrete wurden de gedachte fan Gods oardiel. It is dúdlik dat yn it Westen dizze beskuldigingen net heard of rjochtfeardige wurde kinne, likemin as de Joadske naasje de rjochtfeardige ferwiten dy't God har troch syn profeten oanrjochte hat, akseptearje en erkenne koe, oant it ein fan 'e naasje, ferneatige, om't de berops alle effektiviteit ferlern hiene en nutteloos waarden; allinich de definitive straf waard oplein.

Yn Mattéus 24:14 ferklearre Jezus: " *Dit evangelje fan it keninkryk sil yn 'e hiele wrâld preke wurde as in tsjûgenis foar alle folken. **Dan sil it ein komme** .* " Hoe waard it evangelje fan it keninkryk yn 'e hiele wrâld preke? It antwurd is: troch de fersprieding fan 'e Hillige Bibel. Fan it momint dat it printe, ferspraat en beskikber steld waard yn elke taal, waarden alle ynweners fan 'e ierde machtich makke foar God. De Bibel, it skreaune wurd fan God, jout unike antwurden op 'e

rjochtfeardige fragen fan minsken; God kin neat mear foar har dwaan. Evangelisaasje ferlear syn betsjutting doe't, yn 'e hannen fan protestanten, de Bibel en syn godlike wierheid ferfoarme en ferriede waarden. Mar dit ferrie wie net it lêste, want op syn beurt, ûnderwurpen oan in test fan profetysk leauwe tusken 1980 en 1994, demonstrearre it leauwe fan it ynstitúsjonele Adventisme syn minachting foar de profetyske warskôging jûn troch God yn syn Hillige Bibel. En dit lêste ferrie is slimmer as de foargeande, om't ljocht oerfloedich is om betsjutting te jaan oan Gods rêdingsplan. De kennis en it herstel fan 'e praktyk fan 'e sabbat hawwe de oarsaken fan it dramatyske lijen ferljochte fanwegen de religieuze ferfolgingen dy't oplein waarden troch de katolike religy doe't de keningen it stipen mei har wapene macht. No, nei't se oan 'e pioniers fan it wurk de identifikaasje fan dizze katolike religy mei it " *beest dat út 'e see opkomt* " yn Iepenbiering 13 iepenbiere hawwe, hawwe de protestantske religy en it offisjele Adventisme op har beurt in alliânsje mei har sletten. Dit bepaalt eins foar God de datum fan it begjin fan 'e " *tiid fan 'e ein* " is de tiid dat minsklik ferrie syn hichtepunt berikt. En dy datum is 1994, om't de geheime Adventistyske ynspanningen om dizze ûnnatuerlike alliânsje te fêstigjen offisjeel oan Adventisten iepenbiere waarden oan it begjin fan 1995.

Wy sille yn Daniël 11 ferskate sitaten fine út 'e " *tiid fan 'e ein* " dy't dêrom allegear dit jier 1995 oantsjutte. Wy moatte de gedachte fan ús Skepper begripe dy't de konstruksje fan syn hiele bibelske profetyske iepenbiering gearstald hat, dy't hy eins allinich bedoeld hat foar syn lêste útkarden fan 'e " *tiid fan 'e ein* ". *ein* ." En dizze term twingt my om dit fers te ûnthâlden wêr't God troch Salomo seit: " ***it ein fan in ding is better as it begjin*** "; it is sa logysk: it begjin sit fol fragen yn in ûndúdlike situaasje, wylst de " *tiid fan 'e ein* " is fol antwurden op alle fragen. Yndied, de hiele profesije moast allinnich goed begrepen wurde as alles wat profetearre is, ferfolle wurde soe of op it punt stiet te wêzen. Want dit is it wiere doel fan alle profesije: it is de ferfolging dy't mei leauwe ferwachte wurdt troch har tsjinstfeinten dy't har leauwe noch mear fiedet op it oere dat de profetearre dingen ferfolle wurde. Mar men wachtet allinnich op wat men wit dat ferwachte wurde moat; dit is ûnmooglik foar dyjingen dy't profesijen ferachtsje. Profesije is foar de lêste dagen fan 'e minskheid de ienige útdrukking fan wier leauwe. Tal fan sitaten fermanje kandidaten foar godlike heil om te " *wachtsjen* "; wat krekt bestiet út it ûntfangen en begripen fan 'e oankundigingen dy't God profetearre hat yn syn Hillige Bibel. Wa't " *wachtet* ", wachtet en is net ferrast troch de barren dy't hy wachtet.

Dizze twa fersen út Daniël neame " *de tiid fan 'e ein* ": Dan. 11:27: " *De twa keningen sille yn har hert sykje om kwea te dwaan, en oan deselde tafel sille se leagens sprekke. Mar it sil net slagje, want **it ein sil net komme oant de fêststelde tiid*** ." De kontekst giet oer Antiochus IV en syn neef Ptolemaeus, kening fan Egypte, dy't foar dizze âlde kontekst respektivelik de " *kening fan it noarden* " en de " *kening fan it suden* " binne yn 'e profesije. Deselde útdrukking " ***want it ein sil net komme oant de fêststelde tiid*** " wurdt opnij sitearre yn fers 35: " *Guon fan 'e wizen sille falle, dat se raffinearre, suvere en wyt makke wurde kinne, **oant de tiid fan 'e ein**, want it sil net komme oant de fêststelde tiid* . " Mar dizze kear is de kontekst dêr't dit " ***ein*** " op rjochtet dy fan 'e " ***tiid fan 'e ein*** " dy't

fers 40 ûntwikkelje sil. De útdrukking " *fêststelde tiid* " suggerearret in tiid of in datum konstruearre troch de doer dy't God yn syn profesijen yn "dei-jier" profetearre hat. Dizze konstruearre datums binne dêrom dûbeld markearre, om't se foar God programmearre barrens fan primêr belang fertsjintwurdigje en se wurde iepenbiere oan syn útkarden. En dejinge dy't it begjin markearret fan 'e " *tiid fan 'e ein* " of 1994, is fan it grutste belang, om't it de lêste is dy't profesije tastean te konstruearjen. God jout syn lêste útkarden dizze benchmark dy't it mooglik makket om it konflikt te ynterpretearjen dat beskreaun wurdt yn fersen 40 oant 45, wêryn't de kontekst dy is fan 'e ein fan 'e evangelisaasje fan it kristlike leauwe. Dizze kear, yn dizze lêste kontekst, wiist de " *kening fan it noarden* " Ruslân en de moslim-eastlike republiken oan dy't it stypje en de " *kening fan it suden* " fertsjintwurdiget de moslimnaasjes dy't benammen súdlik fan 'e Middellânske See lizze, de Arabieren en de Afrikanen. Hy wurdt " *kening fan it suden* " neamd fanwegen de Arabyske oarsprong fan 'e religy fan 'e islam dy't berne is yn Mekka oan it begjin fan 'e 7e ^{iuw}. Yn fers 27, wylst in âlde kontekst oproppen wurdt, rjochtet God de bedoeling fan syn lêste útkarden in alluzje dy't ek giet oer de " *tiid fan 'e ein* ", de lêste twa " *keningen fan it noarden en it suden* ", dat is, ortodoks-kristlik Ruslân en de moslimnaasjes ferienige yn in ûnnatuerlike alliânsje, fiere op har beurt útwikselingen út basearre op " *falskheid* " dy't troch de Geast yn dit fers 27 feroardiele wurdt. Dizze alluzje is de ienige iepenbiering fan in godlik oardiel tsjin it ortodokse leauwe, om't, útsein dit gefal, de profesije fan Daniël en Iepenbiering it bestean fan dit ortodoks-kristlike leauwe negeart dat opeaske en beoefene wurdt yn 'e lannen fan East-Jeropa. De profesije rjochtet him allinich op it Roomsk-Katolike leauwe, en it protestantske leauwe dat berne is út 'e Reformaasje fan dizze katolike tsjerke en as lêste, syn "Adventistyske" foarm, offisjele foarm dy't einiget mei " *útbraakt* " troch Jezus Kristus. Dit tiidwurd "útbraakt" befêstiget syn oarspronklike sillige steat. Yn tsjinstelling, it katolike leauwe en it protestantske leauwe waarden net "útbraakt" troch Jezus, om't hy de earste noait erkende en de twadde allinich tydlik wolkom hjitten hat, fanwegen syn doktrinêre ûnfolsleinens oant 1844, de datum fan 'e test fan syn leauwe.

Yn it ljocht fan dizze gegevens dy't 1994 de datum meitsje fan it begjin fan 'e " *tiid fan 'e ein* " fan Daniël 11:40, de botsing fan 'e " *kening fan it suden* " tsjin de pauselike " *kening* " dy't yn 'e profesije sûnt fers 36 rjochte is, rjochtet him op it falske kristlike leauwe fan hiel West-Europa; en yn dit Europa, Frankryk, de ienige militêre macht en "âldste dochter fan 'e Katolike Tsjerke, har mem".

Foar God moat Frankryk djoer betelje foar syn konstante stipe oan 'e pauselike Roomsk-Katolike Tsjerke. Foar de moslim " *kening fan it suden* " moat it like djoer betelje foar syn eardere kolonisaasje fan 'e moslimlannen oan 'e noardkust fan Afrika. Sa fine wy op 25 july 1995 in earste moarddiedige moslimoanfal troch de GIA, de Algerynske islamityske groep, dy't in bom oanfal útfierde op Frânske boaiem yn it stasjon "Saint-Michel Notre-Dame" fan 'e Paryske RER B; Jezus Kristus, de wiere Sint-Michel, is de sponsor fan dizze strafmaatregel tsjin 'e oanbidding fan 'e Faam Maria mei de namme "Notre-Dame". Nei dizze oanfal folgen oaren, efterinoar útfierd troch de Al-Qaida-groep en de Daesh-groep. De fijannigens fan moslims tsjin it kristendom is net mear yn twifel; it is dúdlik. Op 11 septimber 2001, yn New York, befêstige de ferneatiging

fan 'e twa tuorren fan it World Trade Center, rekke troch twa fleantugen dy't brûkt waarden yn in Japanske selsmoardoanslach fan it type "kamikaze", dizze hatefolle opposysje tsjin it hiele kristlike Westen.

De profesije iepenbiere twa haadfazen fan agresje troch de fijannen fan Jeropa. De twadde giet oer de Russyske agresje dy't broeit yn 'e hjoeddeiske oarloch yn Oekraïne. God profetearret dus dat Jeropa efterinoar oanfallen wurde sil troch moslimlannen, en dan úteinlik troch de Russyske naasjes fan it Easten, dy't it grut ferneatigje sille.

De " **eintiid** " is de tiid fan 'e ein fan 'e arrogante dominaasje fan West-Europa, dêr't ferskate gigantyske naasjes út ûntstien binne, de Feriene Steaten en Kanada, Austraalje en Súd-Amearika. It bewiis dat Europa it wichtichste doelwyt is fan Gods grime yn Jezus Kristus leit yn it symboal " *Eufraat* ", dat it oantsjut yn 'e straf fan 'e " sechste trompet " yn Iepenbiering 9:13. En ûnder dit symboal " *Eufraat* " rjochtet God him op 'e Europeeske stipe dy't jûn wurdt oan 'e pauselike **Roomsk- Katolike religy**, waans symboalyske namme krekt " *Babylon de Grutte* " is, dat is, dy fan 'e stêd dy't oan 'e rivier de " *Eufraat* " fan 'e âlde Chaldeeërs leit.

De " *eintiid* " sels foarmet in krêftige stipe foar it wiere leauwe fan 'e útkarden en in konkreet bewiis fan syn bestean. Yn 'e rebellenkampen leaut nimmen, of wol net leauwe, yn in echt " *ein* " fan 'e wrâld. Dêrom wurde de gedachten konstant rjochte op 'e hope en ferwachting fan 'e tiid fan definitive ûnderhannelings, wêrtroch in lokkich " *ein* " jûn wurdt oan it hjoeddeiske konflikt. Men moat syn iepenbiere algemiene plan wier kenne en diele mei God om te witten dat dizze ûnderhannelings noait komme sille. Allinnich de útkarden dy't de kennis fan syn ûntwerpen diele, witte dat de minsklike skiednis ynskreaun is tusken " *in begjin en in ein* " dat lokkich sil wêze foar de útkarden en deadlik foar de rebellen. En al dizze iepenbiering waard boud tusken de skepping fan Genesis en de definitive iepenbiering fan Kristus neamd "Iepenbiering".

Yn Daniël 11:44-45 profetearret God: " *En nijs út it easten en út it noarden sil him yn 'e war bringe, en hy sil mei grutte grime útgean om in protte te ferneatigjen en folslein te ferneatigjen* . En hy sil de tinten fan syn paleis tusken de seeën opslaan, yn 'e glorieuze en hillige berch. En hy sil oan syn ein komme , en nimmen sil him helpe. " Sa, nei't it **in protte yn Jeropa en Amearika "ferneatige en folslein ferneatige** " hat, sil it machtige Ruslân sels troch Amearika ferneatige wurde. Syn troepen sille efterfolge en útroege wurde yn it lân Israel. Op dit nivo fan ferneatiging sil de minskheid sterk fermindere wurde. Yn Jeropa sil " *in tredde fan 'e minskheid* " fermoarde wêze, en miskien mear. Mar wat sil der barre mei net-kristlike folken? Se sille net sparre wurde en sille elkoar oanfalle. Want alle folken fan 'e ierde hawwe in potinsjele fijân tsjin wa't se sille fjochtsje en elkoar folslein ferneatigje. De oerlibbenen sille ûnderwurpen wurde oan in lêste test fan leauwen basearre op it kristlike en joadske leauwen. De heidenske folken soene dêrom ferdwûn wêze moatte; de lêste test giet harren net oan.

Net slachtoffer wurde fan falske yllúzjes bliuwt it ûnûntkenbere foarrjocht fan 'e útkarden fan 'e lêste dagen. Dit is it diel dat God jout oan dyjingen dy't syn wierheid en de wierheid yn alle dingen leafhawwe.

De " eintiid " is noch altyd dit: 2 Tim. 3:1 oant 7: " Wit dit ek, dat **yn 'e lêste dagen** gefaarlike tiden komme sille. Want minsken sille leafhawwers fan harsels wêze, leafhawwers fan jild, opskeppers, grutsk, godslasteraars, ûngehoorzaam oan âlden, ûntanklik, ûnhillich, ûnleafdefol, ûnferjaanlik, lasteraars, sûnder selsbehearsking, fûl, ferachters fan it goede, ferrieders, eigenwiis, heechmoedig, leafhawwers fan wille mear as leafhawwers fan God, dy't in foarm fan godstsjinst hawwe, mar de krêft dêrfan ûntkenne . **Kear jimme ôf fan sokken** . Want ûnder harren binne guon dy't huzen ynslupe en ûnsinnige froulju finzen nimme, beladen mei sûnden, laat troch ferskate lusten, altyd leare en nea ta de kennis fan 'e wierheid komme kinne. » Wat is de reden foar dit treurige byld dat it algemiene karakter fan minsken yn 'e " tiid fan 'e ein " beskriuwt? Nei de 77 jier frede dy't fan God krigen binne nei it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, dat is, sûnt 1945. Sûnt dy datum hat it hiele Westen himsels foarme litten troch de machtige oerwinner fan 'e tiid, it liberale kapitalistyske Amearika. Foar it earst yn 'e minsklike skiednis is de minske in eksploitable ding wurden, in ark fan ferriking foar in maatskippij organisearre op in piramidefoarmige manier ynspirearre troch de duvel oan 'e Frijmitselderij dy't yn dit lân regearret. Minsken binne spitigernôch "konsuminten" wurden. Hannel en yndustry driuwe har om te konsumearjen en om de earmsten yn dit prinsipe te bringen, wurde har kredytlieningen oanbean. As dizze earne persoan yn 'e skulden bedarret, hat hy gjin kar mear en moat hy needsaaklik wurkje ûnder de ûngeunstige omstannichheden dy't foarsteld wurde troch de "wurkjouwers", dat as woartel it Latynske wurd "pater" hat, dat heit betsjut; mar dizze namme is ek erfde fan it wurd "patriciër", dat de beskermmer fan swakkere minsken ûnder de Romeinen oantsjutte, en wêryn ik in oerienkomst fan foarm en betsjutting fyn mei it tiidwurd "hoederje", en wa binne dizze "patres" dy't "hoederje" sille? De skiep fansels, de swaksten dy't oerlevere binne oan it egoïsme en de gierigens fan dizze nije spesjale hoeders. It is yn dit lân dêr't de keazen presidint himsels mei syn hân oan 'e Bibel fêstleit, dat de geboaden fan God it meast oanfallen wurde sille, fanwegen de oanmoedige ferriking dy't begearte ûnder de earmen opwekket. Ik herinnerje jo deroan: dit is de religieuze opfetting dy't leard wurdt troch de protestantske Genevaan, Johannes Kalvyn, foar wa't ferriking in bewiis is fan Gods segen, it kreative tsjinoerstelde fan wat hy goedkart, lykas oanjûn troch dit fers út 1 Tim. 6:10: " **Want de leafde foar jild is in woartel fan alle kwea ; en guon, dy't derfan beset binne, binne ôfdwaald fan it leauwe en hawwe harsels yn in protte pine smiten.** " » ; en Jak.5:1 befêstiget en seit: « Kom no, jimme riken! Skriem en jammerje fanwegen de ûngelokken dy't jimme oerkomme sille ». En om dizze gierigens te befredigjen, is de ienfâldichste reaksje foar de earmen dieverij en kriminaliteit, ôfgryslike moard. Dit rampzalige Amerikaanske model fan 'e maatskippij is yn alle Westerske lannen reprodusearre, mar altyd mei in leger nivo en in fertraging fan in pear jier. Fanwegen de oarsprong fan syn oprjochting wie it Amerikaanske folk boud op etnyske mearfâldichheid, wêrby't de nije emigranten allegear deselde rjochten hiene, wat har komôf ek wie. Dit is yn prinsipe wier, mar yn werklikheid naam it gearlibjen in rasistyske foarm oan en de swarten, dy't doe as slaven beskôge waarden, hiene benammen lêst fan 'e útspattingen fan 'e blanken. De reade ynlanners waarden net better behannele, om't se hast folslein

útroege waarden. It wie yn Noard-Amearika dat de minskerjochten dy't yn it Republikeinske Frankryk fêstige wiene, ôflaat waarden fan har oarspronklike betsjutting, krekt fanwegen syn etnyske miks, dy't yn Jeropa noch net op dit nivo bestie, yn hokker lân dan ek. Dizze minskerjochten, dy't bedoeld wiene om klassen gelyk te meitsjen en de privileezjes fan monarchisten en de Roomsk-Katolike geastliken yn Frankryk ôf te skaffen, waarden yn Amearika ynternasjonale rjochten dy't oplein waarden oan ierdske folken. De Frânsen hawwe dit hânfêst oprjochte om in nasjonaal, strikt yntern probleem op te lossen, mar oernommen troch Amearika, waard dit nasjonale rjocht ynternasjonaal. Beynfloede troch de Feriene Steaten namen de Jeropeeske folken ien nei de oare de Amerikaanske opfetting fan dizze rjochten oan. En paradoksaal genôch is it troch minskerjochten dat Amearika de folken vasalisearret dy't de "konsuminten" wurde fan 'e produkten dy't it útfûn en dy't de Jeropeeske folken ferliede, mar net allinich, om't syn maatskippijmodel deryn slagget om hast alle folken fan 'e ierde te feroverjen. It is dêrom net tafallich dat Jezus yn Iepenbiering 18 de útdrukking "*keaplju fan 'e ierde*" ferskate kearen oanhellet, ferwizend nei dizze typysk Amerikaanske kommersjele aard.

It jammerdearlike en ferskriklike byld dat Paulus oan Timóteüs presintearret, is hjoed de dei sichtber yn al ús Westerske maatskippijen. Mar it minste is noch altyd yn Amearika, dêr't "bendes" ferskynd binne en dêr't de grutte, saneamde beskaafde stêden tige hege kriminaliteitssifers hawwe, folle heger as yn hokker Europeesk lân dan ek. Dit is sa slim dat, yn 'e strjitten fan dizze stêden, it ûnophâldlike lûd fan plysjeauto-sirenes it omjouwingslûd fan auto's dy't efter elkoar oan ride oerweldiget. Dizze sirenes hawwe it tsjilpen fan fûgels ferfongen dy't dizze ûngastfrije en gefaarlike gebieten ferlitte. Troch it hiele lân, mar foaral yn dizze grutte stêden, feroaret de Amerikaanske "dream" yn in nachtmerje. En as ik dizze dingen sjoch, kin ik se allinich fergelykje mei de situaasje dy't foarôfgie oan 'e wetterfloed yn 'e tiid fan Noach, mar ek mei dyjinge dy't Sodom en Gomorra karakterisearre yn 'e tiid fan Lot en Abraham, in situaasje fan ûngerjochtichheid dy't reprodusearre waard troch de Amerikaanske en Westerske legalisaasje fan it "homohoulik" en LGBT-rjochten dy't easke waarden troch de Woke-beweging en de feministyske ferienings "Me too". Lykas Lot ferliede waard troch de rykdom fan Sodom yn in fruchtbere delling, wurde de "Lotten" fan ús tiid ferliede troch de skynbere briljânsje fan 'e Feriene Steaten, in lân dêr't de meast oanhâldende gierige minsken har dream fan ferriking realisearje kinne; in lân fan gokken dêr't sûnder wurgens de meast ferrifeljende winne neffens it prinsipe fan it kaartspul "Poker".

Yn 2022, it "*ein fan 'e wrâld*", kin Amearika derfan opskeppe dat se har model mei súkses oplein hawwe oan alle Jeropeeske folken, útsein it wjerstribbige Hongarije. Likegoed hawwe, mei útsûndering fan Poalen, alle oare lannen fan monargyske komôf har multi-etnyske model oannaam troch har grinzen te iepenjen. As gefolch hawwe se allegear de neidielen fan dizze ûndraachlike gearlibjen, mar gjinien kin werom, om't se allegear mûld wurde troch de supranasjonale regearing fan 'e Jeropeeske Uny, dy't har yn toom hâldt mei har finansjele subsydzjes. De ferskillende Amerikaanske en Jeropeeske ûnderfiningen liede net ta itselde resultaat. Oars as Amearika bringt Jeropa eardere ûnôfhinklike

monargyen byinoar, en de nasjonale foardielen fan dizze ûnôfhinklikens wurde noch altyd nostalgysk field troch de folken fan dizze folken; dit oant it punt dat de mooglikheid fan it brekken fan 'e berikte uny befoardere wurdt. Want Jeropa kin syn uny allinich rêde troch de sterkste te wêzen, en dit is net it gefal, om't Amearika yn dit opsicht wier ferienige is, as net ten goede, teminsten ten kweade, om de fatale wurken te folbringen dy't God foar har taret hat en iepenbiere hat oan dyjingen dy't it leafhawwe en folgje.

De " *eintiid* " is noch altyd dy fan 'e lêste dekonstruksjes, en foar dy fan materiële guod dy't ferneatige wurde sille troch bombardeminten, komme dyjingen dy't rjochte binne op 'e dingen dy't troch God leard binne. Want wy hawwe sjoen hoe't de duvel minsken derta brocht hat om respekt foar sûnenswetten en dy fan 'e tsien geboaden fan God fan 321 ôf te ferachtsjen en te ferlitten, dat is, breder sein, sûnt it begjin fan 'e 4e ^{iuw}. Doe, yn 'e 16e ^{iuw}, late de ferskinning fan konkurrinsje fan 'e protestantske herfoarmers de Roomske pauselike tsjerke derta om, troch tsjinoerstelde reaksje, de lear fan heil te ferneatigjen dy't krigen waard troch de genede dy't allinnich troch Jezus Kristus brocht waard. Doe, yn 1844, doe't God de werombringing fan 'e wiere sânde dei fan 'e sabbatrêst easke, wegere it troch God ferflokke kamp it en wie noch mear ferbûn mei it rjochtfeardigjen fan syn snein, de earste dei fan 'e godlike wike, erfd ûnder de titel "dei fan 'e sinne" dy't sûnt Konstantyn I fergodlike is. Uteinlik, yn 2022, ûnder de wraaksuchtige oanset fan swarte Amerikaanske jongerein dy't anty-wyt rasisme beoefenje, wurde de regels dy't troch blanken fêststeld binne yn twifel lutsen, en falle de seksuele oarder oan dy't troch God fêststeld is fan it begjin fan syn ierdske skepping ôf. De wurden "frou en man" wurde net mear akseptearre, om't de opeaske frijheid sels dizze definysje oanfalt dy't fêststeld is troch de grutte skepper God. Under ynspiraasje fan demoanen wolle dizze lêste rebellen de frijheid oplein om it eigen seksuele geslacht te kiezen; dit fanwegen de foarútgong dy't makke is troch medyske sjirurgy. Nei de gesichts-"lift" dy't oan froulju oanbean waard, kaam it oanbod fan rekonstruksje fan boarsten en oare dielen fan it lichem, ynklusyf de seksuele dielen, om noch mar te zwijgen fan 'e ôfgryslke mooglikheid dy't oanbean waard oan saneamde "transseksuele" manlju om froulike boarsten te groeien en te fergrutsjen, en om sjirurgysk in keunstmjittige fagina by manlju te meitsjen.

Meitsje gjin flater! Dizze dingen binne boppe alles de frucht fan 'e striid fan 'e duvel en demoanen tsjin God, en de manlju en froulju dy't se brûke binne allinich de ûnbewuste slachtoffers fan har minachting foar dizzeselde God; dat is har wiere skuld dy't har wurdich makket fan 'e ivige dea, om't it definityf is.

De " *eintiden* " wurde ek markearre troch wurden, nammen waans betsjutting subtyl dingen foarsizze. Dit is it gefal mei de namme "Renaissance", wêrûnder Emmanuel Macron, foar syn twadde presidintstermyn, syn LREM-partij keazen liet, tegearre mei de "Horizons"-partij oprjochte troch syn eardere premier Edouard Philippe. Yn 'e Frânske skiednis is de namme "Renaissance" keppele oan it regear fan "François I". Ferskate dingen binne opmerklik oan him. Hy ferienige it Frânske folk troch de Frânske taal yn alle provinsjes op te lizzen. Hy sette fijannigens en ferfolging yn gong tsjin de protestantske herfoarmers. Hy ferflokke himsels, hy giet foarôf oan 'e "ferflokke keningen", sa't de skiednis de trije

soannen fan keninginne Katarina de Medici neamt, dy't fan Italjaanske komôf wiene en fan it pauselike Roomsk-Katolike leauwe. Syn trije soannen (Hindrik II, Karel IX, Hindrik III) stoaren hommels, ien nei de oare. God koe gjin better teken jaan om de flok fan 'e Roomsk-Katolike religy te befêstigjen. Mar wat sjogge wy? Dizze politike partij mei de namme "Renaissance" gedraacht har op in bysûnder autokratyske manier, om't se wegere om kompromissen te sluten mei tsjinstanners, neffens demokratyske prinsipes, en har lêste regearing ûnder lieding fan in frou tsien kear op rige (fan 17-12-2022) artikel 49-3 fan 'e Frânske Grûnwet brûkt om te stimmen oer de nasjonale begrutting fan 2023; in artikel dat it mooglik makket om in wet troch te twingen en dat de "5e ^{Republyk} " in echte "diktatuer" makket, betocht troch generaal de Gaulle, dizze grutte lieder fan 'e Republyk. En mei grutte selsbetrouwen en arroânsje lit Madame harsels fertelle oan it Frânske folk dat se net wanhopich is om in mearderheid te krijen dy't de kiezers har wegere hawwe. Se ferklearret dêrom ymplisyt dat foar har de ienige manier om te regearjen is om in absolute mearderheid te hawwen of artikel 49-3 te fereaskjen. Mar yn beide gefallen is de opposysje dy't oanwêzich is yn 'e Nasjonale Gearkomste allinich dêr om dit bestjoer en it Frânske folk de misliedende bewearing oan te bieden dat se noch yn in demokratysk republikeinsk rezjym binne. Yn wierheid is dizze opposysje neat mear as in demokratysk alibi, om't har miening folslein en systematysk negearre wurdt troch de regearing. Dit jildt foar de opposysjeleden fan 'e Frânske regearing, mar itselde prinsipe jildt foar dizze autokratyske regearing dy't sels ûnderwurpen is oan 'e rjochtlinen dy't oplein binne troch de Europeeske kommissarissen fia de leden fan it Europeesk Parlemint, dy't ek demokratyske alibi's binne foar Europeesk bestjoer. Sa sjogge wy dat God sûnt 2012 in autokratyske jeugd oan 'e macht steld hat waans missy it is om stadich mar wis republikeinske prinsipes te ferneatigjen. De frijheid en har rjochten dy't de Frânsen ferwurven hawwe, krimpje dei nei dei om dy fan ymmigranten te respektarjen mei hieltyd tanimmende oantallen ferskillende gewoanten, tradysjes en religys. Republikeinske frijheid is dêrom sichtber libertisidaal.

Yn dizze lêste tiid fan 'e "Renêssânse" wurdt autokratysk bestjoer werombrocht en sil de Oekraynske oarlochslke kontekst dit autoritêre bestjoer befoarderje oant de oeren fan ferneatiging fan guod en libbens programmearre troch God, tsjin 'e " *tsien hoarnen* " of tsien keninkriken, wêrfan guon sûnt republikeinske naasjes wurden binne, mar as erfskip de flok fan har religieuze ûnderwerping oan Rome hawwe behâlden; sadat wy net langer "trije ferflokte keningen" hawwe, mar "tsien" dy't symboalysk yn Daniël 7:8 en 24, en Iepenbiering 13:1, de âlde keninkriken fertsjintwurdigje dy't de hjoeddeiske West-Jeropeeske katolike en protestantske republikeinske naasjes foarmje en har machtige útwreidingen fan 'e Feriene Steaten, Kanada, Austraalje, Súd-Amearika en Midden-Amearika. It Eastersk-Otterdokse leauwe is gjin útsûndering op dizze flok, om't it de praktyk fan 'e katolike snein erfde en oannaam foardat it him skiede fan 'e Roomske pauselike tsjerke troch in religieus skisma dat oant yn ús tiid trochgiet, markearre troch har hatefolle en ferneatigjende oarlochslke konfrontaasje. Op dizze wize wurdt " *de tiid fan 'e ein* " befêstige as in tiid fan "Renêssânse" dêr't de religieuze yntolerânsje dy't Fransiskus I manifestearre hat,

yn al syn geweld ^{wer ferskynt}, gau yn hiel Europa. Mar "de ferflokte keningen" wiene keningen fan Frankryk, dus dy fan ús "úteinlike renêssânse" binne benammen de presidinten en premiers dy't dit lân sûnt 1995 efterinoar regearre hawwe. Eins binne dizze opfolgingen allegear ferlykber, om't it model dat fêststeld is troch de sosjalist François Mitterrand út 1981, in model karakterisearre troch sosjaal humanisme, sil trochgean yn ús tiid; it is sels oannaam op Europeesk nivo. Dêrom wiist it symboal, basearre op "de roas", de blom fan 'e leafde, hjoed de dei noch altyd it Europeeske model oan; wat it kwatrijn rjochtfeardiget dat skreaun is troch Michel Nostradamus, de profeet, dat seit: "Romeinske paus, pas op foar it benaderjen fan 'e stêd dy't troch twa rivieren wetterd wurdt; jo bloed sil dêr spuie, jo en jo, as de roas bloeit." Om te ûntkommen oan de agresje tsjin Itaalje sil de hjoeddeiske paus, "Francis I", taflecht sykje yn Lyon. Mar hy sil op dit plak omkomme mei katoliken dy't him earje. In lyts mar wichtich detail om te notearjen: Lyon is de stêd fan Maria, de hillige faam fan 'e katolike religy waans oanbidding in gruwel is foar God.

As eardere ferflokte keningen of presidinten yndie de ûndergong fan Frankryk taret hawwe, is de lêste fan 'e ferflokte keningen de hjoeddeiske jonge presidint fan Frankryk, en it is op him dat de gefolgen fan 'e keuzes makke troch syn foargongers falle. Boppedat docht hy neat om de situaasje om te kearen en befêstiget hy de rjochting dy't sûnt François Mitterrand oplein is, wat syn opfolger, Jacques Chirac, "de ienige gedachte" neamde. Wat sei dizze "ienige gedachte"? It sei: "Frankryk, iepenje jo en offerje jo wolfeart op it alter fan Jeropeeske konstruksje. Privatisearje jo nasjonalisearre bedriuwen en wolkom alle ellinde fan 'e wrâld dy't nei jo ta komt." En it waard dien. As Jacques Chirac wist hoe't er har wjerstean moast, waard syn opfolger Nicolas Sarkozy oan 'e oare kant ferliede troch it sireneliet fan it Amerikaanske kapitalisme, dêr't hy Frankryk ta levere troch wer by de NATO-alliânsje te kommen. Hy focht tsjin Libië ûnder kolonel Gaddafi, dy't troch syn fijannen fermoarde waard, wylst hy himsels posysjonearre hie as in ferdigener fan Frankryk tsjin islamityske oanfallen. Koe men in bettere frucht fan flok fine? Nei him joech presidint François Hollande Frankryk oer oan 'e finansjele sektor troch partikuliere fersekering fan Mutuelles te generalisearjen en hy lei it hiele lân de gruwel fan it houlik fan itselde geslacht fan alle soarten op. En úteinlik befêstiget Emmanuel Macron al dizze keuzes, en ferneatiget syn lân troch in sûnensblokkade fan 'e ekonomy (Covid-19) en makket Frankryk in doelwyt foar Russyske lilken troch heul effektive moderne wapens te jaan oan Oekraïne, oanfallen troch dit wraaksuchtige Ruslân sûnt 24 febrewaris 2022. Dit binne de fruchten dy't droegen wurde troch ús "ferflokte keningen" fan it "Renaissance"-tiidrek fan 'e "eintiden".

Mar foar syn útkarden joech God de namme "Renêssânse" in folle positiver betsjutting, om't it yn dizze tiid yn 'e 16e ^{iuw} ^{wie} dat syn iepenbierjende Hillige Bibel printe, ferspraat en sa beskikber steld waard oan syn protestantske tsjinstfeinten. It is sûnt dy tiid oan 'e oarsprong west fan religieuze weroplibbing en de oarsaak fan 'e geastlike "werberte" of bekearing fan 'e útkarden ta de "nije berte", oant ús tiid. Wy hawwe der alles oan te tankjen en yn it bysûnder oan profetyske iepenbieringen dy't ús de gedachte fan it oardiel fan ús God diele litte en sûnder dat koenen wy syn wil net folgje, om't it allinnich it iepenbieret.

Lit ús úteinlik opmerke dat yn ús "Renêssânse"-tiidrek de hjoeddeiske paus sels de namme "Francis I" draacht. ^{Men} moat dizze boadskip, foarsteld troch de grutte subtile God, yn 'e namme fan Jezus Kristus, echt negearje wolle.

Om al dizze dingen gear te fetsjen, is der yndie yn ús tiid fan 'e " *eintiid* ", in "werberte" fan religieuze agressiviteit te tankjen, dizze kear, oan 'e aksje fan 'e minne ingels, úteinlik frijlitten troch God (dêr't se sûnt de hjerst fan 1844 op wachte hawwe neffens Iepenbiering 7:1 oant 3), sadat se benammen, yn West-Europa symboalysk oantsjuten mei de namme " *Eufraat* ", in like symboalysk " *tredde fan 'e minsken* " *ferneatigje en* " *deadzje* ", neffens de oankundiging fan Iepenbiering 9:13 oant 16: " *De sechde ingel blies. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is, sizzende tsjin 'e sechde ingel dy't de trompet hie: Lit de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat . En de fjouwer ingels waarden loslitten, dy't ree wiene foar in oere, en in dei, en in moanne, en in jier, om in tredde fan 'e minsken te deadzjen . It oantal ruters yn it leger wie twahûndert miljoen kear tsientûzen: ik hearde it oantal fan harren.* " De lêste sin lit it oantal stridende partijen yn dizze oarloch sjen: twahûndert miljoen. Dizze presyzje lit ús alle falske ynterpretaasjes dy't oan dit konflikt jûn binne ôfwize oant ús " *eintiid* ", dat is, sûnt 1995. Mar oan wa hawwe wy dizze weromkomst fan religieuze yntolerânsje te tankjen? Oan in religy dy't gjin tolerânsje erkent: de Islam. En dit is de paradoks fan 'e situaasje, dy't ûnbegryplik wurdt makke foar elkenien oars as Gods útkarde yn Jezus Kristus. Want yn 'e eagen fan minsken gedraacht Gods hjoeddeiske haadfijân, it doelwyt fan syn godlike grime, him op 'e meast freedsume en humanistyske manier fan alle religys op ierde. Syn flaters binne sûnden begien tsjin God, allinich identifisearber op in doktrinêre manier. Mar wa op ierde, útsein syn útkarden, is soargen en soargen oer de oanfallen tsjin God en syn prinsipes? Yn it Westen hast nimmen, en yn it Easten ûntbrekt de justysje fan Jezus Kristus en de iepenbiering fan 'e Hillige Bibel; sadat moslimferachting, net basearre op de wierheid fan it godlike rêdingsplan, rjochtfeardigje net dejingen dy't se demonstrearje en sjen litte mei iver, geweld en grut lawaai.

It wetter fan it libben

Troch te kiezen om it minsklik libben te symbolisearjen mei " *wetter* ", woe God, ús Skepper, dejingen dy't by him hearre, syn frijwillige slaven, in protte nuttige lessen jaan om te ûntfangen en te begripen.

Wy witte allegear wat " *wetter* " karakterisearret en op geastlik nivo hat God ús iepenbiere dat de ierde oarspronklik makke is yn 'e foarm fan in bol fan "weters". Dizze primêre wierheid wurdt leard yn Gen. 1:2: " *De ierde wie sûnder foarm en leech, en tsjuster lei oer de djippe, en de Geast fan God sweefde oer de wetters .* " Dit moat wichtich west hawwe, om't it yn 2 Petrus 3:5 werhelle wurdt: " *Want se binne ûnwittend fan it feit dat de himel yn âlde tiden bestie troch it wurd fan God, en de ierde ûntstie út wetter en troch middel fan wetter.* " It folgjende fers jout in earste rjochtfeardiging foar it belang fan " *wetter* ": " *en troch dizze dingen gie de wrâld dy't doe wie, oerweldigende troch wetter, te fergean ...* " " *Wetter*

" krijt hjir syn meast ferskriklike betsjutting, om't it dan de dea jout, it folsleine ophâlden fan it libben; dat net fuortendaliks útwreidet nei in himelske diminsje of in soarte fan "nirvana" ynspirearre yn minsken troch himelske demoanen. It is dit definitive aspekt dat de dea sa ferskriklik makket foar minsken; wat net krigen waard tidens it libben op ierde, is foar altyd ferlern troch de minske, man of frou. Massaal fijannich foar de minskheid, "wetter" ferdrinkt it en feroarsaket it dea. En yn Gen. 1:9-10 lêze wy: "En *God sei: **Lit de wetters ûnder de himel byinoar komme op ien plak*** , en lit it droege lân ferskine. En sa wie it. God neamde it droege lân Ierde, en de samling fan 'e wetters neamde Hy Seeën. En God seach dat it goed wie ." Om dizze " *gearkomste fan 'e wetters op ien plak* " te berikken, soarge God derfoar dat it oerflak fan 'e ierdkoarste, dy't oant doe ta mei wetter bedekt wie, útholde waard. En al, folgjend de wet fan swiertekrêft dy't troch God makke wie, begon it wetter dat ûnderwurpen wie oan dizze wet it maklikste paad te folgjen dat it liede ta it leechste nivo, it tichtst by it assintrum fan 'e ierdske globe en it fierst fan 'e himel en de sinnestjerren dy't God op 'e fjirde dei skeppe soe. En God joech dizze " *gearkomste fan wetters* " de namme " *see* ". It is dit nivo fan 'e " *see* " dat as in benchmark foar minsken tsjinje soe om de hichte fan 'e nivo's fan 'e " *droege* " grûn neamd " *ierde* " fêst te stellen en te mjitten. Lit ús no de definysje fan wetter tapasse dy't krekt jûn is oan 'e minskheid dy't it symbolisearret. Dit skine ljocht op 'e boadskip sitearre yn dit fers út Iepenbiering 8:8-9: " De twadde ingel blies, en wat as in grutte berch dy't mei fjoer baarnde waard **yn 'e see smiten** ; en **in tredde fan 'e see waard bloed**, en **in tredde fan 'e skepsels dy't yn 'e see wiene** en libben hienen, stoar, en **in tredde fan 'e skippen waarden ferneatige**. » Foarôfgien troch " *lykas* ", is dizze ôfbylding tige symboalysk en giet dêrom net oer de " *see* " dêr't de boaten op farre of teminsten mar foar in part oer. Eins, ûnder dit symboal " *see* ", wiist God de heidenske minskheid oan dy't ferspraat is oer de hiele bewenne ierde en, yn it bysûnder, dat wat tichtby it plak leit dat ferljochte wurdt troch syn ljocht; dat wiist West-Europa en it Midden-Easten oan dêr't syn godlike ljocht en heechste religieuze kennis wei kamen. Dit giet oer alle folken en stammen dy't oan alle kusten fan 'e " *see* " Middellânske See wennen, nei it Noarden, it Suden en it Easten, om't it Westen fan dizze " *see* " op it doeltiid noch al syn mystearje bewarre. Yn 'e gedachte oan God wurde heidenske libbens sa sammele en ûnder deselde geastlike status pleatst: dy fan syn feroardieling ta de ivige dea, fanwegen it erfgoed fan sûnde dat oerdroegen is fan Adam en Eva. En wat dizze heidenske folken mienskiplik hawwe mei " *de wetters* " is dat se ek de maklikste en natuerlikste paden folgje dy't har oplein binne troch de wet fan tradisjonele erfskip. Neat is makliker foar de minske as him te konformearjen oan 'e tradysjes fan syn folk en syn heiten. De grutte mearderheid fan Gods skepsels folget dizze ymperative wet fan tradysje dy't har ûndergong feroarsaket. Under bisten is dit prinsipe in natuerlike en legitieme normaliteit, want se folgje allinich it prinsipe fan "it behâld fan it libben"; de measten fan harren deadzje allinich om harsels te fieden, út in needsaak dy't ûnmisber wurden is sûnt de sûnde troch de skuld fan 'e minske yn it ierdske libben kaam. Mar minsken ferskille fan bisten yn dat God har in superieure yntelliginsje hat begiftigd dy't útdrukt wurdt yn har fermogen om te oardieljen, te kiezen, te wjerstean of ta te jaan, yn it gesicht fan alle situaasjes dy't yn har libben ûntsteane.

Religieuze ferplichtingen, ynklusyf har heidenske foarmen, befêstige de oanwêzigens fan dit bewustwêzen fan har prekêrens, om't God befêstiget dat hy yn " *it hert* " fan 'e minske " *de gedachte fan ivichheid* " pleatst hat; wat befêstige wurdt troch Prediker 3:11: " *Hy makket alles goed op syn tiid; sels hat hy de ivichheid yn har herten lein, hoewol gjin minske it wurk dat God docht fan begjin oant ein begripe kin.* " Dizze gedachte wurdt troch God yn " *it hert* " fan 'e minske pleatst, wat betsjut dat hy dizze gedachte fan natuere leuk fynt. Dizze natuerlike affiniteit dy't field wurdt foar " *ivichheid* " is it gefolch fan in natuerlike tradisjonele erfskip dy't troch genen oan minsken oerdroegen is troch Adam en Eva dy't it ferlern hawwe. Mar ûnder de ynspiraasje en yntinsive aktiviteit fan himelske demoanen hawwe minsken tocht om dizze " *ivichheid* " te krijen op in protte manieren dy't God net werkenne. Dyjingen dy't God sammelet ûnder it symboal " *see* " binne ûnder harren. Dit binne allegear, op ferskate manieren, ôfgoadedieners. En fan dit oantal is " *de baarnende berch* " of " *Babylon*". *de grutte* ", it Roomsk-Katolike pauselike ynstelling, doe't it yn 538 yn West-Europa, yn Itaalje, yn Rome oprjochte waard.

It is it wurdich op te merken dat it wurd " *wetters* " yn alle godlike sitaten brûkt wurdt yn it meartal. Yn tsjinstelling, yn minsklik gebrûk, as matearje, is " *wetter* " in iental. Dizze godlike kar foar it meartal wurdt rjochtfeardige troch syn symboalyske betsjutting dy't in gearkomste fan minsken oantsjut. En yn Iepenbiering 8:11 wurdt dizze ynterpretaasje befêstige: " *De namme fan dy stjer is Wermhout; en in tredde fan 'e wetters waard wermhout, en in protte minsken stoaren troch de wetters* , om't se bitter makke waarden . " Yn dit fers jout God " *wetters* " in dûbele betsjutting, om't de boadskip fan syn rêdingsplan ek fergelike wurdt mei " *it wetter fan it libben* " yn 'e wurden sprutsen troch Jezus Kristus yn Iepenbiering 21:6: " *En hy sei tsjin my: It is dien! Ik bin de Alfa en de Omega, it begjin en it ein. Oan wa't toarst hat, sil ik fergees jaan fan 'e boarne fan it wetter fan it libben .* " »; en wer, yn Iepenbiering 22:17: « *En de Geast en de breid sizze: Kom. En lit wa't heart sizze: Kom. En lit wa't toarst hat komme; en wa't wol, lit him it wetter fan it libben fergees nimme.* »; dit om't God oer Jezus, de earste rjochtfeardige, en syn wiere útkarde, sei yn Spr. 10:11: « *De mûle fan 'e rjochtfeardige is in boarne fan libben* , mar geweld bedekt de mûle fan 'e goddeleaze. »; op deselde wize, yn Spr. 13:14: « *De lear fan 'e wizen is in boarne fan libben* , om ôf te kommen fan 'e strikken fan 'e dea. » It wiere Evangeelje wurdt dêrom ek fergelike mei in « *boarne* » fan it « *wetter fan it libben* ". As Hy de minske oardielt en ûndersiket, sjocht God earst nei syn geast, dat ûnstoffelike ding dat produsearre wurdt troch it funksjonearjen fan ús harsens. En dêr fynt Hy ús gedachten, ús affiniteiten, ús genegenheid, ús leafdes, ús ôfgriis, dat is, al ús djippe, echte, geheime aspiraasjes ferburgen foar minsklike kennis, mar ek foar de himelske ingels fan it goede, lykas dy fan it kwea. Allinnich God kin ús stille gedachten lêze. Foar him is de minsklike siel dêrom benammen allinich wat syn gedachten befetsje. Jezus rjochte de oandacht fan syn apostels op it belang fan dizze ferburgen geheime gedachten, yn Mattéus 15:18 oant 20: " *Mar de dingen dy't út 'e mûle komme, komme út it hert, en dy meitsje in minske ûnrein . Want út it hert komme kweade gedachten* , moarden, oerhoer, hoererij, stellen, falske tsjûgenissen, laster. Dit binne de dingen dy't in minske ûnrein meitsje; mar iten

mei ûnwosken hannen ûnrein makket in minske net ûnrein. Yn 'e minske drukt it " *hert* " allinich, troch it ritme fan syn klopjen, de emoasjes út dy't field wurde yn " *syn geast* " of, yn werklikheid, yn syn harsens. Mar wat makket no krekt de herten fan manlju en froulju kloppe? De leafde foar God en syn wierheden of de wearden fan 'e opstannige wrâld? God allinnich wit it antwurd en kin dizze fraach beantwurdzje dy't it ferskil makket tusken de útkarden en de opstannigen; beide binne by steat om leaf te hawwen... mar net deselde dingen, noch deselde minsken. Sa sille de gedachten fan 'e útkarden fol wêze mei leafde foar God en syn learlike wierheid, lykas syn profesijen, en dy fan 'e Westerske rebellen binne fol mei ôfgryslke oanbidding fan it minsklik wêzen en syn sabeare religieuze autoriteit troch it Roomsk-Katolike pauselike rezjym waans lige lear yn dit fers fan Iepenbiering 8:11 fergelike wurdt mei dizze giftige, deadlike alkoholyske drank dy't de bedwelmjende drank foarmet dy't " *Absint* " neamd wurdt, makke fan in mingsel fan alkohol en ekstrakten fan 'e " *alsem* "-plant. Yn 'e ^{16e iuw dêr't de profesije oer giet, waard "de tige "} *bittere* " "alsemwyn" brûkt om, sa wurdt sein, effektyf mageproblemen te behanneljen. En dit detail is wichtich, om't it wiere wurdt fan God sels fergelike wurdt mei " *de swietens* ". *huning* " yn Iepenbiering 10:9: " *En ik gie nei de ingel en sei tsjin him: Jou my it lytse boekje. En hy sei tsjin my: Nim it en yt it op; en it sil bitter wêze foar dyn mage, mar yn dyn mûle sil it swiet wêze as huning*. "Dit fers lit ús sjen wat de "bitterheid" útmakket dy't oanhelle wurdt yn it fers fan Iepenbiering 8:11: de organisearre ferfolgjende religieuze opposysje tsjin " *de swietens fan huning* " fan it wiere apostoalske Evangeelje, befêstige en restaurearre yn 'e lêste tiid fan 'e lêste útkarden, ferljochte troch profesije. Safolle as de mûle fan 'e útkarden de swietens fan godlike leafde útdrukt, safolle drukt dy fan 'e katolike fijân de haat, bitterheid en wredens út, ynspirearre troch de duvel yn 'e liederen en fanatike folgelingen fan dizze religy, frucht fan kristlike ôffalligens. Mar moarn sil dizze frucht ek dy wêze fan 'e ôffallige protestanten en Adventisten dy't "útbraakt" binne troch Jezus Kristus. Yn Iepenbiering 10:9 ferbynt God de " *yngewanten* " fan 'e minske, de sit fan fysike buikpine, mei de like fysike en mentale ferfolgingen dy't se feroarsaakje. Yn it jûne foarbyld sil de boadskip fan 'e wierheid, ûntfongen troch dejinge dy't Johannes fertsjintwurdiget en profetearret, de haat fan 'e duvel en de minsklike ynstruminten dy't hy brûkt op him lûke. De ergernis en de striid dy't tsjin him fierd wurdt, sille dizze " *bittere* " lijen yn syn lichem kreëarre." Sa binne der yn 'e " *alsem* " dy't " *bitterheid* " feroarsaket yn 'e " *herten* " fan minsken en yn it iepenbiere " *wetter* " dat de " *smaak fan huning* " hat, twa diametraal tsjinoerstelde kristlike religieuze konsepten, lykas nacht en dei, tsjuster en ljocht. Beide religieuze konsepten liede de minskheid dêrom ta bitterheid, mar de foarstelde remedie wurdt yn absolute termen tsjinsprutsen. Dejinge dy't God foarstelt hat it foardiel dat it oan 'e útkarden, yn har " *mûlen* ", in noflike en " *swiete smaak fan huning* " oanbiedt. De godlike boadskip dy't fuorthelle wurde moat, is dat de religy neamd " *Absint* " in fermentearre ferzje is dy't konkurrearret mei de suvere wierheid fan it Evangeelje fan heil, oarspronklik korrek leard troch de apostels fan Jezus Kristus. " *Bitterheid* " is sels de frucht fan kwea-aardichheid en wredens dy't droegen wurde troch de katolike ferienings en de tribunalen fan 'e Romeinske pauselike ynkwisysje fan 'e tiid fan 'e 16e ^{iuw}, dêr't de profesije it doel

fan wie. Minsken wurde beynfloede troch de religieuze lear dy't se ûntfange en wat jûn wurdt troch de Roomsk-Katolike religy is fan heidenske noarm; it is deadlik en lykas dizze wyn neamd "spiritueel" waans ûnmatig gebrûk it effekt hat fan in drug dy't keunstners laat hat ta... stjerre yn in abnormale waansin; lykas ûnder oaren befêstige troch it gefal fan 'e skilder Van Gogh.

" *wetters* " bedwelmd troch de " *bittere Absint* "-lear sille oare " *bittere wetters* " oanfalle en deadzje dy't har bestride yn 'e namme fan it Evangeelje, om't de geast fan 'e minsken dy't de wapens opnimme yn it protestantske kamp, mei de katoliken deselde " *bitterheid* " en deselde wredens dielt. Yn itselde tiidrek fan 'e "godstsjinstoarloggen" wurde Gods útkarden it meast faak yn finzenskip laat, nei finzenissen of de galeien fan keningen. En oaren stjerre yn 'e Heare as autentike martelders fan it leauwe.

De ferliking fan " *wetter* " mei de minske wurdt fierder rjochtfeardige troch it feit dat de minske fisyk foar 75% út wetter bestiet, wat betsjut dat in folslein útdroege minsklik lichem fan 100 kg mar 25 kg weaget. Dêrom kin de minske moannen sûnder iten, mar hy oerlibet gjin wettertekoart fan in wike en foar guon wurdt it sein net mear as trije dagen. " *Wetter* " is dêrom in fûneminteel wichtich ûnderdiel fan it minsklik libben. En syn ûnmisberens makket it it perfekte byld om it iepenbiere godlike wurd te symbolisearjen, neffens Matt. 4:4: " *Jezus antwurde: Der stiet skreaun: De minske sil net allinnich fan brea libje, mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt.* " Wat wier is foar it " *brea* " dat yn dit fers oanhelle wurdt, is noch mear wier foar it ûnmisbere " *wetter* " dat ús foarmet. En it wurd fan God yn Kristus is sawol fiedend " *brea* " foar it leauwe as " *wetter út 'e boarne fan it libben* ."

Yn syn fysike molekulêre gearstalling bestiet " *wetter* " út twa haadgassen, nammentlik wetterstof en soerstof: H₂ O . Ek befoarderet it kontakt fan 'e soerstof yn wetter mei de soerstof yn 'e loft in ferpleatsing fan atomen, wat it proses fan ferdamping ferklearret, in konstant ferskynsel dat fersterke wurdt troch waarmte of wyn. Mar dit " *wetter* ", dat ferdampt út 'e seeën en marren, wurdt ferfongen troch bydragen fan wetter dy't weromkomme yn 'e foarm fan rein, berchstreamen, rivieren en streamen. It is itselde foar de minskheid: troch de dea meinommen, ferdampe de ferstoarne minsklike sielen en wurde ferfongen troch nije berten fan minsklike skepsels. En dit prinsipe fan fernijing is ek konstant, salang't it minsklik libben op ierde trochgiet ûnder de hjoeddeiske omstannichheden.

It is yn Dan. 7:2 dat it wurd " *see* " foar it earst ferskynt om symboalysk de wrâldwide gearkomste fan heidenske minskheid oan te wizen yn syn profesijen bedoeld foar har lêste útkarden: " *Daniël begon en sei: Ik seach yn myn nachtfisy, en sjuch, de fjouwer winen fan 'e himel stride op 'e grutte see* . " Troch de " *grutte see* " te spesifisearjen, wiist de Geast dúdlik de " *grutte* " minskheid oan dy't yn 'e rin fan 'e tiid ferlingd wurdt troch opienfolgingen fan grutte dominanten oant de lêste tiid dy't markearre wurdt troch de weromkomst fan Jezus Kristus. Fers 3 dat folget befêstiget troch te sizzen: " *En fjouwer grutte bisten kamen út 'e see op , ferskillend fan elkoar.* " De opienfolgjende útgongen fan dizze bisten wurde befêstige troch de numerike folchoarder fan har respektive ferskinen: " *de earste* "; " *de twadde* "; " *de tredde* "; " *de fjirde* ."

De boadskip dy't út dizze ferliking fan " *de see* " mei de goddeleaze minskheid nei foaren komt, is ferskriklik. Want " *de see* " is fol mei dierlik libben dat libbet of stjert neffens it prinsipe dat de grutste de lytste yt. Dêrom moatte wy net ferrast wêze as wy yn minsklike maatskippijen de tapassing fan ditselde fûnemintele prinsipe fine: de ryksten bloeie troch it eksploitearjen fan it libben fan 'e earmsten. Om dit prinsipe fan dierlik libben te kompensearjen en te ferminderjen, hat de minskheid autoriteiten fan justysje oprjochte, mar hoe kin justysje tapast wurde as minsken allinich yn steat binne om ûnrjochtfeardige wetten te meitsjen? Want lykas de hear Jean de la Fontaine it sei: "de reden fan 'e sterksten is altyd de bêste."

" *It wetter fan it libben* " ferwiist nei it ivige libben, dat de útdaging bliuwt fan 'e striid fan it leauwe foar dejingen dy't roppen binne en posityf reagearje op 'e ropping fan God. Dit ivige libben wurdt hjoed de dei noch allinnich oanbean yn 'e namme fan Jezus Kristus, mar ek, op betingst dat Jezus de kandidaten dy't de foardielen fan syn genede opeaskje, syn heil wurdich achte en oardielt. De situaasje is lykwols ferskriklik en tragysk misliedend. It antwurd dat God op dizze oanspraak jout, ûntbrekt, mar sels sûnder in antwurd fan him hâldt de opstannige minsklike geast fol en tekenet; hy easke de beloften fan God op, mar ferjit of wegeret rekken te hâlden mei de betingsten dy't God oplein hat om se te krijen. Fan it begjin fan syn religieuze reis ôf is syn saak lykwols foarôf ferlern, of fanwegen de falske lear dy't ûntfongen is fan in ynstelling dy't troch God feroardiele is, of fanwegen syn persoanlike ûnfermogen om de frucht fan it leauwe te produsearjen dy't de Heare fan 'e wierheid behaagt. It risiko fan it ferliezen fan it ivige libben is allinnich foar dejingen dy't it as in belofte ûntfongen hawwe, om't har gedrach goedkard is troch Jezus Kristus. En dit is wêr't elkenien it begripe moat, "wêr't de Heare is, dêr is syn wierheid", "wêr't de hillige Geast fan Jezus wennet, binne der antwurden op religieuze fragen yn oerfloed", en syn profesijen krije alle útlis dy't har begryp dúdlik meitsje; dit komt om't God libbet en net dea is; want de libbene geast hannelje wylst de deaden net mear hannelje of net. Elke oprjochte en weardich minske krijt in antwurd fan God tidens syn bestean. God ken de nammen fan 'e útkarden fan it begjin fan syn skepping fan frij libben, dêrom sil gjin siel dy't syn heil wurdich is ûntbrekke fan 'e lêste gearkomste fan 'e transformearre útkarden dy't geane nei it himelske keninkryk dêr't Jezus " *in plak taret hat* " foar har neffens Johannes 14; mar ûntelbere ferrifelde leauwigen sille de bitterste teloarstelling belibje, om't se de oproppen dy't op geunstige tiden ûntfongen wurde ûnderskat hawwe. No, God jout dizze warskôgings net direkt sels troch. Foar dizze taak brûkt hy syn trouwe minsklike tsjinnern en it is troch harren mûle dat hy syn oproppen lanseart. It ûntfangen fan 'e lear fan 'e wierheid dy't troch God foarsteld is, fereasket dêrom echte dimmenens fan 'e kandidaten, om't se de lear moatte ûntfange dy't presintearre en oerbrocht wurdt troch ienfâldige minsken, sûnder diploma's, sûnder ferliedlike fysike uterlik; har fermogen om godlike dingen út te lizzen is har ienige kritearium foar autentisiteit.

Op dizze dei fan 13/12/2022 hat de God fan ljocht en wierheid dy't ik tsjinje yn 'e namme fan Jezus Kristus my de ûnbidige genede jûn fan in wirklik útsûnderlike iepenbiering dy't op in ûnferwachte manier it ferhaal fan 'e earste dei

fan 'e skepping fan 'e ierde ferljochtet. Dizze boadskip oangeande " *it wetter fan it libben* " hat it taret. It is dúdlik en no oantoand dat " *de wetters* " folken fertsjintwurdigje, libbene minsklike massa's. De Hear fan 'e wierheid hat my krekt de betsjutting fan 'e foarm jûn oan syn ferhaal fan syn skepping, dat begjint mei in bol wetter, begripe litten. Dizze " *wetters* " fertsjintwurdigje libbens, yn dit byld is de ierde bedekt mei libbens en dizze presyzje profetearret allinich it uterlik dat de nije ierde dy't God út 'e hjoeddeiske ierde skeppe sil, hawwe sil. Want yndied, yn Iepenbiering 21:1 lêze wy: " *Doe seach ik in nije himel en in nije ierde ; want de earste himel en de earste ierde wiene foarbygien, en de see wie der net mear* . " It ein fan dit fers spesifisearret: " *en de see wie der net mear* . " It sil "net *mear* " wêze, om't it libben fan 'e útkarden dat it profetearre yn Genesis 1:1-2 it sil ferfange om " *de nije ierde* " te dekken. Sa, op it momint dat God it skepte, profetearre de hjoeddeiske " *ierde* ", oan it begjin bedekt troch " *de wetters* ", syn takomstige ferhearlike ivige steat as in " *nije ierde* " dy't, nei it sânde millennium, de troan fan God en syn útkarden dy't hy ferlost en útkeazen hat troch Jezus Kristus, sil wolkom hjitte tidens de earste 6.000 jier dy't foar dit doel programmearre wiene.

It ferslach fan 'e earste dagen fan 'e skepping neamd yn Genesis 1 hat dêrom in folle grutter berik as dat wat as doel hat om de oarsprong fan 'e ierde te kennen. It befettet, foar it wolwêzen fan syn lêste útkarden, in belofte dy't pas oan 'e ein fan alle beproevingen ferfolle wurdt en dy't giet oer de " *nije ierde* " dy't it nije paradys sil wêze, it nije Eden, de ivige tún fan God dy't it diel sil wêze fan 'e útkarden dy't de sûnde oerwinne sille, lykas Jezus Kristus de earste wie dy't it oerwûn. Sa profetearret it uterlik dat de ierde fan it begjin ôf hat, wat it oan 'e ein sil hawwe, by de fernijing fan alle dingen. As dit begrepen wurdt, iepenbiere God op 'e earste dei syn plan dat bestiet út " *it skieden fan it ljocht fan it tsjuster* ", wat beide de frije minsklike libbens sil karakterisearje dy't de ierde 6000 jier lang sille bedekke. En dizze boadskip is keppele oan 'e earste dei fan 'e wike, dy't, yn 'e kristlike tiidrek, " *it merkten fan it beest* " sil wêze yn 'e Iepenbiering fan Jezus Kristus. De earste dei dy't wijd is oan rêst sil úteinlik it " *merkten* " wurde fan it kamp fan 'e " *tsjuster* ". God profetearret it fan dizze earste dei fan 'e skepping ôf. Op deselde dei ferklearret hy syn " *ljocht* " as " *goed* ", wat syn wil, syn iepenbieringen, syn wetten, syn geboaden oantsjut, dat is, al de foarmen fan syn wierheid dy't syn útkarden troch har hearrigens sille earje.

Op de twadde dei skiedt God de " *legere wetters* " fan 'e " *boppewetters* ". Hjir wurdt wer it ierdske lot fan 'e sûnde befêstige. De legere wetters binne rjochte op 'e ierdske minskheid dy't oan 'e grûn spikere is, op ierde. De " *boppewetters* " oantsjutte de himelske ingelske libbens dêr't minsken gjin tagong ta hawwe. Mar it byld profetearret noch altyd it ein, om't " *de boppe* " de himel is, wêryn't foar " *tûzen jier* " de útkarden " *boppewetters* " " *de legere wetters* " sille rjochtsje, dy't de rebellen oantsjutte dy't foar altyd op ierde bleaun binne, om't se noait de himel ynkomme sille. Hjir is it wer de skieding fan it "boppeljocht"-kamp fan it "legere tsjuster"-kamp. It is al dúdlik dat dizze lêzing fan it bibelske ferhaal de rin fan 'e skiednis yn omkearde folchoarder nimt. Yndied, foardat de " *nije ierde* " de útkarden draacht, in definitive skieding fan 'e twa kampen " *ljocht* " en " *tsjuster* " sil berikt wêze.

Op 'e tredde dei leart de skepping ús dat foar dizze **definitive skieding der in skieding** op 'e ierde sels west hawwe sil om religieuze redenen, dy't foarsein wurdt troch de skieding fan it " *droege* " neamd " *ierde* " en it " *wetter* " neamd " *see* ". Ut it " *wetter fan 'e see* " kommend , foarseit it " *droege lân* " it ôfskie fan it protestantske herfoarme leauwe fan it leauwe fan 'e net-herfoarme Pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke.

As wy weromgean yn 'e tiid, op 'e fjirde dei skept God de stjerren fan 'e himel, wêrûnder en earst " *de sinne* " komt, dy't krekt it ferflokte bist minsklik libben as in heidenske godheid earje sil. En hjir hawwe wy de oarsaak fan 'e flok fan 'e pauslike Roomsk-Katolike religy. Want krekt op dizze fjirde dei befêstiget God dat hy de stjerren skepen hat dy't ús himel folje, en as sadanich kinne se gjin godheden wêze. Dyjingen dy't dat dogge, manifestearje en litte allinich totale minachting sjen foar God en syn bibelske iepenbiering. Se sille dêrom syn rjochtfeardige grime lije moatte.

As wy weromgean yn 'e tiid, op 'e fyfde dei, gebiedt God de produksje fan alle foarmen fan libben yn 'e see en yn 'e loft. Yn 'e " *loft* " *skept God fûgels*, in profetysk byld fan 'e himelske ingels waans lieder fan it demonske kamp " *de prins fan 'e macht fan 'e loft* " neamd wurdt yn Efe. 2:2. Iepenbiering 18:2 sil dizze ynterpretaasje befêstigje: " *En hy rôp mei in lûde stim en sei: Babylon it grutte is fallen, is fallen, en is wurden in wenplak fan duvels, en in finzenis fan elke ûnreine geast, en in koai fan elke ûnreine en hatelike fûgel.* " Troch de " produksje " fan dierlik libben ferspraat yn 'e " *see* ", iepenbiere de Geast syn oardiel oer it pauslike Roomsk-Katolike leauwe. Omdat it religieus de monargy domineart dy't it stipet en dêrfoar de trouwe hilligen dy't ta Jezus Kristus hearre, ferfolget. Yn dit " *ôfgryslke* " gedrach ferliest de minske syn wearde as minske en wurdt in bist foar God, wat befêstige wurdt troch 1 Kor. 2:14: " *Mar de natuerlike minske ûntfangt de dingen fan 'e Geast fan God net, want se binne him dwaasheid, en hy kin se ek net kenne, om't se geastlik ûnderskieden wurde.* " Dit **minsklik bist** is min ofte mear wyld en fleisetend, en befêstiget syn namme: " *it beest dat út 'e see opkomt* " yn Iepenbiering 13:1.

As wy fierder weromgean yn 'e skiednis, it ûnderwerp fan 'e sechde dei, fine wy earst de skepping fan lândieren. Dit binne noch altyd dierlibbens, en dit iepenbieret opnij it oardiel dat God dizze kear útsprekt oer de protestantske religy, dy't it wurd " *ierde* " symboalysk oantsjut. Wy kinne sa begripe dat de protestantske útkarden net talryk wiene, om't dejingen dy't God ûnder harren rêden hat, rêden waarden nettsjinsteande in grutte ûnfolsleinens fan learstellige wierheid. En Iepenbiering 2:24 befêstiget dizze tydlike godlike geunst, sizzende: " *Ik lizze gjin oare lêst op jimme; hâld allinnich fêst oan wat jimme hawwe oant ik kom.* " Oer it algemien is it protestantske leauwe sûnt 1844 ûnder syn flok bleaun, om't it Gods eask om de praktyk fan syn sânde-deis sabbatrêst te herstellen net akseptearre hat. It protestantske leauwe bliuwt dêrom weardeleas foar him en syn folgelingen ferlieze ek har minsklike status en krije in dierstatus dy't Iepenbiering 13:13 befêstiget troch it it " *beest dat út 'e ierde opkomt* " te neamen.

Dan, op dyselde sechste dei, skept God " *de minske foarme nei syn byld* "; wat ús nei it begjin fan it kristlike tiidrek bringt, doe't Jezus Kristus, de " *nije Adam* ", yn it perfekte " *byld fan God* ", syn ierdske tsjinst yngie en it foltôge

troch syn perfekte libben as offer oan te bieden, om de sûnden fan syn iennichste útkarden te fersoenen, dy't hy útkiest en kiest, as se harsels syn heil wurdich bewize. Kollektyf foarmje syn ferlosten syn " *Bruid* ", dat is syn Eva, dy't berne is, foarme út him en troch him troch it ûntfangen fan syn Hillige Geast.

En dit ferhaal einiget mei de ein fan Genesis 1. Want, yn Genesis 2, stiet it byld fan it sânde millennium dêr't skiedingen net mear makke wurde moatte, om't se makke waarden op 'e tiid fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus, oan it begjin fan dizze lêste " *tûzen jier* ". Dit tema is dat fan 'e sabbat dy't oan 'e ein fan elke wike de grutte rêst fan " *tûzen jier* " foarseit, dêr't God en syn ferlosten tagelyk yn sille gean; dizze rêst dy't it gefolch is fan 'e ferneatiging fan 'e himelske en ierdske rebellen, allegear dea lizze op ierde, útsein de lieder fan it kamp fan it kwea: Satan, de duvel dy't allinnich oerbliuwt, isolearre foar " *tûzen jier* " op 'e ferlitten ierde dy't syn finzenis wurden is, wachtsjend op syn útroeging by it lêste oardiel.

Foar God en syn útkarden is de betsjutting fan dizze sabbatsrêst it ophâlden fan it kwea; it ophâlden fan alle fysike of geastlike lijen. En dit lokkige foarútsjoch rjochtfeardige de " *hilliging* " fan 'e " *sânde dei* " troch God goed.

Dizze nije les basearre op it lêzen fan werom yn 'e tiid bringt my ta it realisearjen fan ferskate dingen. En al, it feit dat dizze oanpak giet oer de opienfolging fan haadstikken 7, 8 en 9 fan it boek Daniël, om't yn it 7^e it doeltema it pauselike rezjym fan Rome is; yn it 8^e is it tema de oerdracht fan 'e twa opienfolgjende fazen fan keizerlik Rome en pauselik Rome; en yn it 9^e fine wy it tema fan 'e ierdske tsjinst fan Jezus Kristus, de stifter fan 'e kristlike religy dêr't God yn al syn aspekten op rjochte is, yn al syn profetyske konstruksje fan Daniël en Iepenbiering. En wy koenen al yn Daniël 2:44 de boadskip fan 'e godlike belofte fine dy't syn ferloste hilligen oangiet: " *Yn 'e dagen fan dizze keningen sil de God fan 'e himel in keninkryk oprjochtsje dat nea ferneatige wurde sil, en dat net oan oare minsken oerlitten wurde sil; it sil al dizze keninkriken yn stikken brekke en ferneatigje, en it sil sels foar altyd bestean.* " It ein fan it fers giet al oer it nije " *Eden* " fan " *de nije ierde* " presintearre yn Iepenbiering 21 en 22. It sil pas op dit momint fan 'e minsklike skiednis wêze, dat is, oan 'e ein fan 'e 7000 programmearre jierren, dat Gods paradys foarm en bestean sil krije. En minsken moatte dôf en koppich wêze om it tsjinoerstelde te befestigjen en te leauwen, om't Jezus oan syn apostels en syn hillige tsjinstfeinten, syn frijwillige slaven, ferklearre yn Johannes 14:1 oant 3: " *Lit jimme hert net ûnrêstich wurde. Leau yn God, en leau yn My. Yn it hûs fan myn Heit binne in protte wenten. As it net sa wie, soe Ik it jimme sein hawwe. Ik gean hinne om in plak foar jimme klear te meitsjen. En as ik hinne gien bin en in plak foar jimme tariese haw, sil ik weromkomme en jimme by My opnimme, sadat jimme ek wêze meie wêr't ik bin.* » Jezus makke it dúdlik, « ***"Ik sil weromkomme en jimme meinimme"***, " wat betsjut dat it kollektive gehiel fan 'e útkarden net it paradys yngiet oant Jezus weromkomt om harren mei te nimmen. It dogma, basearre op 'e ynterpretaasje " *hjoed sille jimme mei my yn it paradys wêze* ", falt yninoar, om't Jezus sein hie: " *hjoed sis ik jimme: Jimme sille mei my yn it paradys wêze* " ... as it skepen wurdt, dat is, by de fernijing fan alle dingen, nei it ein fan it sânde millennium. Seldsume útsûnderingen dy't de Bibel neamt, besteane, en dy hawwe achterinoar betrekking

op 'e gefallen fan Henoch, Mozes, Elia en de hilligen dy't God yn Jeruzalem opwekket op it momint fan Jezus syn dea. En dat is alles. Alle oaren wachtsje yn 'e sliep en ferneatiging fan 'e dea op it oere fan 'e earste opstanning dy't reservearre is foar de hilligen en dat fan 'e twadde opstanning dy't reservearre is foar fallen opstannige minsken; de twa opstanningen wurde skieden troch "tûzen jier" neffens Iepenbiering 20:4 oant 7.

Dizze stúdzje leveret bewiis dat God by it skeppen fan 'e hjoeddeiske ierde neitocht oer syn plan foar in " *nije ierde* ". Mar de earste foarm wie om sûnde te dragen, en it wetter fan 'e see dy't it bedekte soe de dea bringe oan sûnders op it momint fan 'e oerstreaming. De " *earste ierde* " giet oer it begjin, wylst de " *nije ierde* " yn syn suvere en ferhearlike foarm allinich oan 'e ein ferskynt. No jouwe dizze wurden " *begjin en ein* " in nije betsjutting oan dizze útdrukking dy't Jezus sterk sitearret yn syn Iepenbiering, dêr't it ek ferskynt yn 'e foarm: " *alfa en omega* ", dy't dêrom respektivelik, yn 'e oanhelle folchoarder, de oarspronklike ierde en syn definitive fernijing oantsjutte. Wy lêze yn Iepenbiering 20:14: " *En de dea en Hades waarden yn 'e mar fan fjoer smiten. Dit is de twadde dea, de mar fan fjoer.*" " *De rol fan 'e dea, dy't sûnde straft, hâldt op, wat it ferdwinen fan 'e deadlike* " see " op 'e " *nije ierde* " rjochtfeardiget .

Ik gean no werom nei de skepping fan 'e stjerren troch God, op 'e fjirde dei. Op dit momint fan 'e skepping leit God syn rêdingsprojekt foar de minske, dat oer 7000 jier folbrocht wurde sil. De minske sil dêrom referinsjepunten nedich hawwe om himsels te posysjonearjen yn it ferrin fan 'e tiid. Mei de stjerren en de himelske lichems biedt hy him in klok oan mei presys en ivige ûnferwoastbere funksjonearring dy't him tastean sil om in kalinder te bouwen, neffens wat de Geast ferklearret yn Gen. 1:14: " *En God sei: Lit der ljochten wêze yn it útwreidingsgebiet fan 'e himel om de dei fan 'e nacht te skieden ; en lit se wêze foar tekens en foar seizoenen, en foar dagen en jierren; "*

It feit bliuwt dat wittenskippers oan God ferantwurdling ôflizze moatte foar harren ûnleauwe, om't it funksjonearjen fan dizze stjerren, harren beweging, harren sirkelfoarmige of elliptyske banen, harren rjochtingen en rotaasjesnelheden, tige ferskillend fan elkoar binne en gjin logyske wet lykje te folgjen; wat harren skuldich fiele lit. Omdat dizze skynbere gaos organisearre en kontroleare wurdt troch de ienige gedachte fan 'e grutte skepper God, de Almachtige; om't hy de fysike en gemyske wetten skepen hat dy't troch minsklike wittenskippers waarnommen wurde, mar hy sels net ûnderwurpen is oan dizze wetten; wat de wûnders ferklearret dy't dien binne troch Jezus Kristus en syn apostels.

Wy hoege net yn 'e loft te sykjen nei bewiis fan dizze ûnlogyske funksjonearring, om't it al giet oer de ierde dêr't wy op libje. Dizze ûnlogykens ferskynt mei sûnde, as de kanteling fan 'e ierde fan 23° 26' op syn as, sân tûzen jier lang it prinsipe fan 'e fjouwer opienfolgjende seizoenen yn beweging sette. Foar sûnde krige de evener fan ús ierdske globe sinneljocht op 90°, dat is, de maksimale waarmte. En ús 45e ^{parallelgraad} fan it noardlik healrûn, dêr't ik wenje, wie waarmer as hjoed. Fan sûnde ôf begon de ierde om 'e sinne te draaien om de jierlikse syklus te markearjen troch foarút te gean op in sirkelfoarmige baan. Mar tagelyk, as twongen troch in izeren hân, draait it yn 24 oeren om syn as, en hâldt

syn as yn in konstante parallelle útrjochting, hanthavene troch syn jierlikse sinnesyklus fan sawat 365 dagen. Dit parallelle ûnderhâld is de ferklearring fan 'e seizoenen en gjin swiertekrêftwet kin it rjochtfeardigje. De tsjûgenis dy't de natuer jout is dêrom betiizjend en dramatysk foar de opstannige wittenskiplike en wittenskiplike geasten. Dizze konstante parallelle helling makket oan beide kanten fan 'e sinne, yn absolute tsjinoerstelde rjochting, dat is, foar de tiid fan seis moannen, de seizoenen fan maitiid en hjerst dy't twa equinoxen (gelyk oan dei en nacht) tsjinoersteld markearje en healwei dizze baan, simmer en winter dy't twa sinnewendes (maksimaal ferskil tusken dei en nacht) tsjinoersteld en omkeard markearje. It moat begrepen wurde dat de as fan 'e ierde allinich nei de sinne wiist by syn Súdpoal, yn 'e simmer, foar it súdlik healrûn dat tagelyk it noardlik healrûn yn it winterseizoen pleatst; en seis moannen letter, oan 'e oare kant fan 'e sinne, is de folchoarder omkeard. Oan it begjin fan 'e maitiids- en hjerstseizoenen wiist dizze as fan 'e ierde net nei de sinne, it is parallel oan 'e sinne. En yn 'e heule sinnesyklus binne de seizoenen fan it noardlik en súdlik healrûn omkeard. It is wier in kompleks systeem dat allinich ferklearre wurde kin om't God it sa woe. De jierlikse sinnesyklus begjint mei de berte fan fegetaasje en einiget mei har dea. It profetearret sadwaande oan 'e minskheid de betsjutting dy't God jout oan har prekêre om't tydlike bestean. Elk jier wurdt de natuer in profeet en herinnert de minsken deroan dat " *de dea it lean fan 'e sûnde is* " neffens Rom. 6:23: " *Want it lean fan 'e sûnde is de dea, mar de fergese jefte fan God is it ivige libben yn Kristus Jezus, ús Hear.* "

God keas it begjin fan 'e maitiidsequinox as it begjin fan 'e tiid. Hy learde dit oan syn Hebrieuske folk tidens harren úttocht út it lân Egypte neffens Ex. 12:1-2: " *De Heare sei tsjin Mozes en Aäron yn it lân Egypte: **Dizze moanne sil foar jimme de earste fan 'e moannen wêze; it sil foar jimme de earste fan 'e moannen fan it jier wêze.*** » Hy pleatste sa it Peaskefeest op 'e 14de fan 'e maitiid, wat it it feest fan befrijing fan 'e sûnde fan Egypte makket. En it is allinich om it absolute tsjinoerstelde fan justysje en sûnde te befêstigjen dat God it feest fan "de ferjouwing fan sûnde", of yn it Hebrieusk "Yom Kippur", ynstelle sil op 'e sânde moanne fan it jier, dat is, de maksimale gat dy't it skiede kin fan it Peaskefeest dat it oanbod fan godlike justysje fiert dat oan 'e sûnder oanbean wurdt, foar de ferjouwing fan syn sûnden. Ek soe dit feest fan Yom Kippur allinich ferlingd wurde oant de earste komst fan 'e Messias waans frijwillige dea it yn syn perfeksje folbrocht, wêrtroch it, nei Jezus, ferâldere en nutteloos waard. Eins hawwe wy al, yn it Peaske, de foarstelling fan sûnde, om't it sûnde is, dy't it deadlike ferjouwingsoffer fan it " *Lam fan God* " en it oanbod fan syn ivige perfekte justysje oan oprjochte beroufolle sûnders dy't hy ynstimt te ferlossen op betingst dat se God folgje.

Sa, nei't it yn 'e maitiid begûn is, sil it tellen fan 'e sân tûzen jier skiednis fan ierdske sûnde einige, wêrtroch't plak makke wurdt foar in fernijende maitiid dêr't " *libbene wetters* ", autentike " *wetters fan it libben* " ferlost troch de ferzoenende dea fan Jezus Kristus, sille komme om " *de see* " te ferfangen op 'e " *nije ierde* " dy't sa neamd wurdt, om't God in glorieuze, suvere en perfekt hillige útsjoch sil jaan oan 'e âlde ierde, dêr't " *it fjoer fan 'e twadde dea* " earder de kweade rebellen, ingels en minsken foar altyd ferneatige en útroege sil hawwe.

It bewiis wurdt sa jûn dat it ferhaal fan Genesis 1 in syn tanimmende lêzing fan tiid in frij letterlike boadskip oerbringt, en krekt oarsom, it efterút lêzen dêrfan iepenbieret in tige geastlike ferburgen boadskip dy't úteinlik de lear befêstiget dy't iepenbiere is yn syn Iepenbiering neamd Apokalyps.

Gods tarieding fan syn berjochten basearre op it lêzen werom yn 'e tiid iepenbieret ús syn bedoeling om allinich syn tsjinstfeinten fan 'e " *tiid fan 'e ein* " de lessen te ûntdekken en te begripen dy't op dizze manier leard wurde. En dizze útlis wurdt rjochtfeardige troch it feit dat, yn 'e prolooch fan syn Iepenbiering, de Geast de geast fan Johannes fangt en ferfiert " *nei de tiid fan 'e ein* ", krekt, nei de tiid fan 'e glorieuze weromkomst fan ús Hear God en Master Almachtich, Jezus Kristus en lykas dit fers oanjout, sil syn weromkomst, dêr't hy weromkomt om dejingen mei te nimmen dy't syn fergetten bloed ferlost hat, sichtber wêze oer de hiele ierde en sûnder mooglike skeel: Iepenbiering 1:7: " *Sjoch, hy komt mei de wolken; en elk each sil him sjen, en ek dejingen dy't him trochstutsen hawwe; en alle stammen fan 'e ierde sille oer him jammerje. Ja. Amen!*" » Begryp: " *dyjingen dy't him trochstutsen hawwe* ", dat binne syn fijannen fan alle tiden dy't him fochten troch syn ferlosten troch de ierdske skiednis hinne te ferfolgjen.

De alliânsje fan 'e keaplju fan 'e ierde

Dizze alliânsje is stadichoan foarme sûnt 1945, it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch. Yn Jalta op 'e Krim ferdielden de oerwinners Europa, en as bút en kompensaasje foar de oarloch annexearre Ruslân de Baltyske Steaten en beset Poalen en it eastlike diel fan Dútslân; de Feriene Steaten namen doe de westlike rest fan Dútslân oer en kolonisearren de oare folken fan West-Europa oant in beskate mjitte. En fuortendaliks mei it lansearjen fan it "Marshallplan" ynvestearren de Feriene Steaten in soad jild om de situaasje yn Europa, ferwoaste en ferneatige troch fjouwer jier oarloch, te ferbetterjen. Se joegen dizze rekonstruksje de standert dy't se leuk fûnen, in standert dy't hannel en de ferriking fan har eigen lân en, twadde, de sa oplate folken befoardere. De politike en ekonomyske opfettings, yn absolute termen tsjinoersteld, makken in izeren muorre tusken it kapitalistyske Westerske kamp en it noard-Eastlike kamp, Sovjet, Russysk, kommunistysk en iepenlik ateïst.

Omdat Hitler syn Nazi-Dútslân de oarsaak wie fan dit Jeropeeske konflikt, waard it nazisme universeel "de bête noire", it objekt fan ferfloking troch alle folken ... of hast, teminsten yn uterlik. Omdat guon minsken dy't dit nazisme stipen, syn fal betreurden en in nostalgyske oantinken deroan bewarren; benammen yn 'e folken dy't diel útmakken fan 'e "as"-alliânsje, ynklusyf Dútslân, Poalen, Kroaasje, Sloveenje, Italië en generaal Franco syn Spanje, dat dochs neutraal bleau; Switserlân, ek neutraal, profitearre tige fan 'e oarlochssituaasje yn syn relaasjes mei de twa tsjinoerstelde kampen. It nazisme waard dêrom oars ynterpretearre troch folken. Yn it Westerske kamp, en benammen yn Frankryk, triggerde it haat tsjin nasjonalisme, mar boppe alles waard it it byld fan 'e poging om Jeropeeske Joaden te ferneatigjen. Mar it is wichtich om te ûnthâlden dat sa gau as de oarloch einige, de Feriene Steaten de ûntsnapping fan 'e Nazi "grutte

geasten" organisearren en har wolkom hjitten op Amerikaanske boaiem. Under dizze grutte geasten wie de ferneamde Von Braun, oan wa't de Feriene Steaten de ûntwikkeling en romtesuksessen fan har "NASA" te tankjen hawwe. It moat sein wurde dat de man ûnderfining hie, om't hy de útfiner wie fan 'e ferneatigjende V1-en V2-raketten dy't Dútslân brûkte tsjin Ingelân en benammen de haadstêd Londen.

Dus wat wie dit Dútske nazisme eins? In fanatike dream fan perfekte suverens. In "dream" om't it net te realisearjen wie; "fanatyk" om't legitime suverens ta it uterste dreaun wurdt; "fan perfekte suverens" om't perfekte suverens net tagonklik is foar de minskeid, en de iennichste dy't it belichemme, Jezus Kristus, kaam út 'e himel, berne yn it lichem fan in jong faam famke mei de namme Maria. Dêrnei wie it ek in útsûnderlike nasjonalistyske wekker wurden, om't Hitler it winsk hie om de fernedering fan it ûndertekenjen fan 'e wapenstilstân oan 'e ein fan 'e Earste Wrâldoarloch te wreken. Yn syn literêre tsjûgenis mei de namme "Mein Kampf" of "Myn striid", al ynspirearre troch it Russyske antisemitisme fan it boek "Protokollen fan 'e Wylden fan Sion" skreaun troch ekstremistyske ortodokse plysjeminsken, hie Hitler neat ferburgen fan syn bedoelingen dy't sa iepenbiere waarden oan syn Dútske folk, mar ek oan 'e oare folken fan 'e ierde. It kommende drama waard sa oankundige. Mar hoe kamen wy by in wrâldoarloch telâne? Yn it earstoan bedrige Dútslân Tsjechoslowakije oer it "Sudetenlân", dat Dútslân as syn eigen opeaske. Dizze oanpak waard op 24 febrewaris 2022 werhelle troch Ruslân oer Oekraïne. Mar wat barde der doe? Doe't Hitler Poalen oanfoel, ferklearren Ingelân en Frankryk offisjeel de oarloch oan Dútslân, en it konflikt fersprate him nei hiel West- en East-Europa. Hjoed, yn 2022, ferburgen efter in illegitime en ferrifeljende net-meistridende hâlding dy't allinich himsels bedroch, bestridt it Westerske kamp it oanspraakmakende Ruslân mei syn moderne wapens; dit suggerearret in ûntwikkeling yn hiel Europa, mar ek, ôfhinklik fan 'e definitive kontekst fan ús tiid, in universele ûntwikkeling.

Lit ús no sjen nei de skiednis dy't nei 1945 folbrocht is, yn it Russyske Sovjetkamp. Ferriede troch Nazi-Dútslân, dêr't it in pakt mei sletten hie, hie Ruslân boppe alle folken lêst fan 'e ferneatigjende wredens fan 'e Dútske legers. Ek yn 1945 waard syn wraak tsien kear grutter en berikte syn haat tsjin it nazisme in hichtepunt. Mar syn tydlike alliânsje mei Hitler hat syn ferklearring: se wiene it iens oer it plan om Poalen en de Baltyske Steaten te ferdielen; boppedat, wylst Poalen harren wolkom hjitte, waarden de Joaden yn Ruslân net leuk fûn en al bot ferfolge, mar dit aspekt fan it nazisme foarme gjin obstakel. En dizze Russyske haat tsjin 'e Joaden jout Ruslân sels in nazi-aspekt dat erfd en bewarre bleaun is, sels yn ús tiid.

De hjoeddeiske situaasje is sa betiizjend dat elkenien it label "Nazi" nei elkoar smyt, wat it wurd "duvel" fefangt foar hjoeddeiske ûnleauwige folken. It wurdt lestich om de akteurs te beoardieljen, om't de easken fan 'e twa tsjinoerstelde kampen sa legitim binne. God hat de middels om dit soarte ûnoplosbere situaasje te kreëarjen en hy joech in earste bewiis dêrfan mei it probleem fan it Palestynse folk, slachtoffers fan 'e weromkomst fan 'e Joaden nei it eardere gebiet fan har folk: Israel is sûnt 1947 werombrocht nei syn eardere nasjonale boaiem. En hy jout hjoed yn 2022 in twadde bewiis dêrfan mei it

ûnoplosbere probleem fan Oekraïne en Ruslân, dy't de legitimititeit fan it besit fan Donbass bestride.

Yn it gesicht fan al dizze legitieme oanspraken stiet God machtich, oprjocht en fêst yn syn godlike legitimititeit. En ús hjoeddeiske maatskippijen, dy't him negearje of ferachtsje, koenen allinich skandalisearre, ferskrekke en ferskrekke wurde as se witte dat hy sels de genoside fan 'e floed organisearre hat en letter dy fan 'e Amoriten, de ynwenners fan it lân Kanaän. En se soene dat noch mear wêze as se leare dat God de "Shoah" fan 'e Joaden tusken 1942 en 1945 organisearre hat.

Dêrom moatte wy de oarsaken fan dizze ferskate soarten genosiden wiis analysearje. En earst, en hielendal legitieme, begripe wêrom't God massamoarden organisearret op 'e minsken dy't hy skepen hat. Troch it skeppen fan frije himelske en ierdske ingelenlibbens, biedt God dizze skepsels de kâns om him te kiezen as har Master en Hear. Dyjingen dy't dizze kar net meitsje, ferlieze dan alle belang foar him, om't se neat mear binne as skepsels dy't profitearje fan in útstel fan it libben foardat se stjerre, foar altyd ferneatige. De relaasje dy't oprjochte wurdt tusken God en dejingen dy't frijwillich syn slaven wurde, krijt de namme "religy", wat "binen" betsjut fan it Latynske "religare". De relaasje dy't oprjochte wurdt mei God omfettet plichten en beleanningen, en dizze plichten ferskine yn 'e foarm fan wetten, foarskriften en ferordeningen; Gods Tsien Geboden fetsje de essensjele plichten fan syn tsjinstfeinten gear. De beleanningen, al op ierde, binne frede mei God foar de geast, sûnens foar it lichem, en godlike beskerming foar de hiele siel dy't fiede wurdt troch Syn ljocht. Dan, by de weromkomst fan Kristus, sil de yngong ta de himelske diminsje foar ivichheid komme.

Yn it âlde ferbûn wie Israel in fleislke gearkomste boud op religieuze en nasjonale erflikens. En God organisearre syn religieuze beskerming troch ferbieden, ynklusyf it houlik mei in bûtenlânske partner. It wie net om in rasistyske reden yn 'e moderne sin dat hy dit ferbod oplein hat; de rjochtfeardiging wie it religieuze risiko dat fertsjintwurdige waard troch de ôfgoaderij fan 'e bûtenlânske partner. Gods motivaasje foar dit ferbod waard rjochtfeardige troch syn winsk om it libben fan syn skepsels te rêden; dy't hy nei de dea rinne litte moast as se syn ferbieden oertrêden. It earste Israel, hoewol fleislik, waard soms foarme út bûtenlanners dy't it folk fan God yngean woene om de wiere God te earjen. En sûnt syn fersprieding oer alle folken fan 'e ierde hat dit fleislke Israel minsken fan alle rassen byinoar brocht. It is dus, misliedend, te fergelykjen mei it wiere Israel fan God, dat in geastlike naasje is dy't foarme is troch kristlike leden dy't lykwichtich ferspraat binne oer de ierde: it ferskil tusken dizze twa Israels rêst op 'e oanwêzigens of ôfwêzigens fan leauwe yn Jezus Kristus, en benammen yn ús eintiid, fan syn "*tsjûgenis*" dat "*de geast fan profesije*" is neffens Iepenbiering 19:10.

Sa jout de God dy't alle foarmen fan libben, matearje en wetten skepen hat, him ferskate kearen del by it ferneatigjen fan massaal skepsels dy't ûnferlosber wurden binne.

Dit is net it gefal by minsklike aksjes dêr't de motivaasje yn prinsipe haat is, de ôfgriis fan ferskillende noarmen. Hitler ferhearlike de suverens fan it Aryske ras, dêr't er in krechte beskriuwing fan makke, blond hier, blauwe eagen, ensfh.

Tink derom dat hy sels net blond wie. Yn syn dream woe er hiel Dútslân transformearje, sadat de befolking dit idealisearre uterlik oannimme soe lykas klonen. Syn fegetaryske dieet hinderde him net om op in monsterlike manier te hanneljen. Mar hjir wer, as de situaasje it fereasket, wekket God dit soarte nuttige monster op om syn ferneatigjende plan út te fieren; dit wurdt befêstige troch Rom. 9:17: " *Want de Skrift seit tsjin Farao: Ik haw dy dêrfoar opwekke, dat Ik myn macht yn dy sjen litte mei, en dat myn namme oer de hiele ierde ferkundige wurde mei.* "

Kinne wy oardielje oer dieden dy't God wol? Fansels net. Syn trouwe bern moatte en kinne it idee akseptearje dat God ek de plicht hat om ûnferlosse opstannige libbens te ferneatigjen. En hy, dy't minsklike geasten en gedachten ûndersiket, wit wannear't de situaasje sa wanhopich is. Want wy hawwe 77 jier fan frede efter ús dy't it leauwe yn God ferneatige hawwe. En yn 'e hjoeddeiske mannichte binne ûntelbere minsklibbens al ûnferlosse. Dêrom fine wy, tsjinoer godlike motiven, ûntelbere minsklike motiven dy't liede, fan haat oant útroeging, ta de ferneatiging fan dyjingen dy't net langer tolerearre wurde.

Lykas wy sjoen hawwe, is yn Gods kamp oarder basearre op respekt foar de regels dy't hy fêststeld hat. Yn 'e wrâldorganisaasje is dit prinsipe ek needsaaklik, mar hjir leit it probleem: net elkenien akseptearret de regels dy't eins troch de Feriene Steaten fêststeld binne ûnder it alibi fan 'e FN. Sa binne yn beide kampen, Westlik en Eastlik, de erkende en rjochtfeardige regels net itselde, en elk beweart syn legitimititeit. Dit is de hiele tragedzje fan 'e minsklike skiednis; it ûndergiet ivige feroarings. It is wier dat ferswakke en ferwoaste Ruslân yn 1991 de Amerikaanske regels fan 'e FN akseptearre, mar sûnt dy datum, wer ta libben brocht troch Vladimir Putin, is it wer machtich en nasjonalistysk wurden. It hâldt yn syn hert de oantinken oan in nasjonale fernedering markearre troch it fêstigjen fan grutte ûnfeiligens doe't steatsgangsterisme in kapitalistyske standert opleine. En it folk hat fan it Westerske model allinich de ûnfeiligens bewarre dy't dit model har yn in situaasje fan ferneatiging brocht. Under it Sovjetrezjym bestie dizze ûnfeiligens net, en troch fan it iene model nei it oare te gean, kin it Russyske folk it ferskil beoardielje. De mearderheid fan it Russyske folk jout prioriteit oan 'e feiligens fan har maatskippij boppe wolfeart. En yn it Westerske kamp is de kar omkeard, om't de minsken net tagelyk ferneatiging en ûnfeiligens meimakke hawwe. Yn Frankryk, dêr't ik wenje, is de ûnfeiligens in tiid fan grutte wolfeart yngien, en de oarsaak fan dizze ûnfeiligens is sûnt 1962 de fêstiging fan 'e islam yn metropolitaansk Frankryk, fersneld yn 1976 troch de oannimming fan 'e wet op famyljehereniging. As gefolch dêrfan nimt de ûnfeiligens allinich mar ta yn dit hieltyd earder wurdende lân. Mei de jierren dogge oerheden dy't har bewust binne fan it probleem as negearje se it, wylst se de útfierende macht hawwe: lykas katten "omhelze se har rêch" en keare se har ôf fan it ûnderwerp, wêrtroch't se soargen beskuldigers stilmeitsje troch se "rasisten" te neamen; it slimste kwea sûnt de Twadde Wrâldoarloch. De tiid giet lykwols foarby, de situaasje wurdt slimmer, en wy sille gau kollektyf folle dramatischer lije ûnder de gefolgen fan dizze "Gallyske ûnienigens en sleauwens dy't de wei iepene hawwe nei Mohammed" yn 'e wurden fan it kwatrijn dat Michel Nostradamus foarspelde.

Yn 'e tsjinoerstelde kampen beweart elk syn rjochten op basis fan 'e regels dy't se rjochtfeardigje. Yn it Westen is de regel it rjocht fan folken op selsbeskikking. Mar as dit it gefal is, leave West-Amearikaanske en Jeropeeske freonen, wat hawwe jimme dan dien yn Korea en Fietnam, yn Irak, yn Joegoslaavje, yn Afganistan, en koartlyn yn Libië? Dit rjocht is tige gefaarlik, om't it konsintrearre en groepearre minderheden autorisearret om har ôf te skieden en it rjocht op ûnôfhinklikens te easkjen. It model waard troch it Westen legitimearre troch de Albanezen Servysk Kosovo oan te bieden, wylst wy ús hjoed tsjin 'e ôfskieding fan 'e Russyske Donbass fan Oekraïne fersette. Wa beslút de legitimiteit fan 'e eask? Ien antwurd yn alle gefallen: de sterkste, de machtichste, de meast bewapene. Regels en ferdraggen binne allinich jildich foar dyjingen dy't se akseptearje wylst se wachtsje op in feroaring yn 'e situaasje. Dit is wat elke man begripe moat troch alle falske yllúzjes oan 'e kant te setten fanwegen de histoaryske tsjûgenis fan ferrûne tiden. En dit is krekt wêr't it probleem leit. De hjoeddeiske minskheid reagearret as hie it gjin ferline. Dizze ûnderskatting fan histoaryske tsjûgenis ferklearret it hjoeddeiske Westerske maatskiplike gedrach, sawol op it boargerlike as religieuze nivo. Syn ienige wearde is humanisme, en yn 'e namme fan dizze nije god tinkt it dat it it minste begaan kin sûnder de gefolgen te dragen. Lit my útlizze: it ferieniget konkurrearjende religys, wêrfan guon dreaun wurde troch haat tsjin 'e oaren, en it tinkt, nettsjinsteande alles, dat it konfrontaasjes foarkomme kin. Mar freedsume minsken binne net yn steat om agressive minsken freedsum te meitsjen lykas harsels. De lange perioade fan frede dy't wy yn it Westen hawwe genoaten, hat it probleem allinich mar fergrutte. Yn Frankryk is nasjonaliteit takend oan hatefolle en wraaksuchtige religieuze fijannen, waans oantal yn 'e rin fan' e jierren allinich mar groeid is.

Humanisme, berne en ûntwikkele yn Frankryk, waard oannaam yn 'e Feriene Steaten, mar dêr krige it in oare wearde: kommersjele útwikseling en de smaak foar en it neistribjen fan winst. Dit is de standert dy't de Feriene Steaten sûnt 1945 nei Europa ymportearre hawwe. En dizze twa wearden binne net echt kompatibel, mar it is dochs it earste model basearre op it no ferneamde "tagelyk" dat ús jonge presidint Emmanuel Macron karakterisearret, en dat himsels foar ús tiid oplein hat oan minsken dy't grutbrocht binne mei de Amerikaanske kultuer. Us Frânske presidint is it typyske byld, it model fan 'e Amerikanisearre Frânsman, en yn syn byld, in hiele jonge liiderskip dy't de liedende posysjes fan ús maatskippijen ynnimt. De "ienige gedachte" dy't troch presidint Jacques Chirac feroardiele waard, wie al dit model fan Amerikanisearre Europa. As gefolch binne nasjonale grinzen opoffere, om't nettsjinsteande it oerlibjen fan folken dy't skieden binne troch har talen, Westerske befolkingen net langer ien "ienige gedachte" foarmje, it ienige legitimearre model is dat fan 'e "*keapman fan 'e ierde*", tagelyk humanist. En om te reagearjen op 'e toarst nei ferriking fan dizze "*keaplju*", moatte de minsken driuwend konsuminten wurde. En technologyske útfiningen binne der om har gierigens oan te moedigjen. Dêrom brûke Westerlingen, tinkend dat alle folken fan 'e ierde like gierig en konsumintistysk binne as harsels, de Amerikaanske boycot om de folken te straffen dy't har wearden en rjochtliden fersette en tsjin har binne. De Feriene Steaten hiene dizze boycot tsjin Irak brûkt yn har oarloch, hjoed yn 2022 hawwe wy sjoen dat it Jeropeeske blok en de

Feriere Steaten dit soarte hannelssanksjes tsjin Ruslân oannimme en dizze hjoeddeistige histoaryske tsjûgenis jout al syn betsjutting oan dizze útdrukking "*keaplju fan 'e ierde*" sitarre yn Iepenbiering 18:3; wat bewiist dat de ferfolling fan 'e profetearre dingen tichtby is, oansteand. En dit befêstiget de komst fan Kristus yn hearlikheid foar de maitiid fan 2030. De hjoeddeistige "tekens fan 'e tiden" kundigje de ferfolling oan fan 'e lêste grutte barrens dy't programmearre binne om it ein fan 'e wrâld te organisearjen. It konflikt dat foar ús eagen opbout, set folken net tsjin elkoar, it set politike en religieuze blokken tsjin elkoar en bringt in protte folken byinoar. De botsing fan 'e moderne "Titanen" wurdt taret om't it belang fan winst it probleem is. Dizze blokken fan it Westen, it Noardeasten, it Midden-Easten en it Fiere Easten binne yn politike, ekonomyske en religieuze konkurrinsje; de trije redenen om inoar te bestriden om de konkurrinsje út te skeakeljen. Mar it is net allinich de konkurrinsje dy't útskeakele wurdt, it is in grut part fan 'e hiele minskheid. Paradoksaal genôch is it op it momint dat de ierde acht miljard minsken stipet dat de útrûging fan har befolking oan 'e gong is. It sil ferfolle wurde yn 'e lêste 7 jier dy't begjinne yn 'e maitiid fan 2023. Yn syn profesije kundige God ús de barrens oan dy't dan op elkoar folgje sille; nammentlik neffens Iepenbiering 11:18: "*de folken waarden lilke*", "*de grime fan God*" útgetten yn 'e foarm fan 'e "*sân lêste pleagen*" fan Iepenbiering 16, dan by de weromkomst fan Kristus, want syn útkarden sille komme, neffens Iepenbiering 11:18, "*de tiid om de deaden te oardieljen*" yn 'e himel yn 'e wenten dy't troch Jezus taret binne.

It foarrjocht fan wier leauwe, segene en erkend troch de Heare fan hearlikheid, is om te wachtsjen op 'e ferfolling fan al dy dingen dy't Syn leafde bekend makke hat oan Syn ienige wiere útkarden. Wy sille gau it gefoel hawwe fan in echte nachtmerje te libjen dêr't wy oan ûnderwurpen wurde sille sûnder dat wy it foarkomme kinne. Mar oan 'e ein fan dit wachtsjen komt ús beleaning yn 'e krêft fan 'e weromkomst fan ús leafste God, om't Syn beloften neikommen binne en Syn trou wis en perfekt is.

Ofsnien fan God is de minskheid ta alles yn steat, foaral ta selsferneatiging. Dit bart op in momint dat minsken net mear yn steat binne om de redenearring te hearren fan dejingen dy't har beskuldigje en har mei rjochtfeardige ferwiten oansprekke. Mar wêrom soene se nei elkoar harkje as se al oantoand hawwe dat se net witte hoe't se nei God en syn barmhertige oproppen harkje moatte? Kommersjele belangen binne al tsientallen jierren in keunstmjittich semint dat op ferrifeljende wize de yndruk joech fan universeel begryp, en op it stuit bliuwt dizze bân foar in koarte tiid bestean. Mei famyljewearde dy't ferneatige of ferswakke binne, bliuwt allinich dizze kommersjele bân tusken minsken oer. Yn 'e Feriene Steaten wurdt de minske wurdearre neffens syn wearde yn dollars; wat har humanisme in ienige standert jout. Ald Europa ferset him noch in bytsje, mar it Amerikaanske model bewearde himsels hieltyd mear. It útbesteden fan banen nei Sina hat it oantal banen yn Europa, en benammen yn Frankryk, fermindere fanwegen de keuzes dy't makke binne troch liederen. Deselde liederen stimulearje jonge studinten lykwols om har spoar te litten troch te stribjen nei sukses en rykdom. Wurkgelegenheid wurdt dus behannele as lotterijkaartsjes, wêr't in protte betelje, mar mar ien de priis krijt. Hannel hat altyd op ierde bestien

as in middel om produkten en materialen út te wikseljen. Mar it is altyd frij west en net op in opleine manier organisearre. Hannelsprizen waarden berikt troch ûnderhanneling en úteinlik ôfsletten troch oerienkomst tusken de ferkeaper en de keaper. It ûngelok kaam mei de oprjochting fan 'e WTO, fansels organisearre troch de Feriene Steaten, de oerwinners fan 'e Twadde Wrâldoarloch, dêr't in ferwoaste Jeropa net tsjinyn koe. De Feriene Steaten namen earst har faluta, de dollar, oan as standert, en ferfong goud. Mei it gesach fan 'e WTO naam it kommersjele kontrôle oer de hiele planeet oer. Twongen om har regels en har hanneltribunalen te respektarjen, waarden alle lannen op ierde vassalisearre en waarden se ôfhinklik fan har gesach. Dus, ûnder it tsjûgenis fan dizze feiten, ja, foarmje de hannelers fan 'e Feriene Steaten en har Jeropeeske neiteam tegearre "*de keaplju fan 'e ierde*" neamd yn Iepenbiering 18:3. En de profesije fertelt ús dat se yn benearing binne as se tsjûge binne fan 'e ferneatiging fan 'e stêd Rome, "*fan fierren steande út eangst foar har pine*," spesifisearret de tekst; dizze eangst is goed rjochtfeardige. Want as Rome ferneatige wurdt fanwegen syn falske religieuze lear, wat sil dan harren lot wêze, dejingen dy't de erfde protestantske religy ferlitten hawwe om de god fan "hannel" te earjen? Jezus Kristus seit harren, lykas hy die tsjin de Joaden fan syn tiid, yn Mattéus 6:24 en Lukas 16:13 : "*Jimme kinne net God en Mammon tsjinje* ." En it is noch altyd oan dit kommersjele belang dat de Feriene Steaten de ûntwikkeling fan 'e Roomsk-Katolike religy op har grûngebiet te tankjen hawwe. Harren gedachten wiene rjochte op hannel en syn winst, en it gefaar fan 'e ferovering fan 'e Feriene Steaten troch de katolike religy waard negearre. En dizze nije situaasje is in normaliteit wurden, stipe troch de humanistyske geast dy't altyd geunstich is foar it wolkom hjitten fan Hispanyske katolike ymmigranten fan 'e Meksikaanske grins. Sa binne, oer de hiele ierde ûnderwurpen oan 'e ynfloed fan syn model, de godlike lessen dy't yn 'e skiednis en yn syn profesijen skreaun binne, negearre. Protestantisme en katolisisme binne no ien en sille dêrom ree wêze om tegearre, ûnder it bewâld fan "*it beest dat út 'e ierde opkomt*" fan Iepenbiering 13:11, harren lêste religieuze oarloch te fieren tsjin 'e hillige sabbat fan God en syn trouwe waarnimmers: "*En ik seach in oar beest út 'e ierde opkommen, en it hie twa hoarnen lykas in laam, en it spruts as in draak.*" *En hy oefene al de macht fan it earste bist út foar syn eagen, en soarge derfoar dat de ierde en dejingen dy't dêryn wennen it earste bist oanbidde, waans deadlike wûne genêzen wie. En hy die grutte tekens, sadat hy fjoer út 'e himel op 'e ierde delkomme liet foar de eagen fan 'e minsken. En hy ferrifelde dejingen dy't op 'e ierde wennen troch de tekens dy't hy macht hie om te dwaan foar de eagen fan it bist, en sei tsjin dejingen dy't op 'e ierde wennen dat se in byld meitsje moasten foar it bist dat de wûne fan in swurd hie en libben waard. En hy hie macht om libben te jaan oan it byld fan it bist, sadat it byld fan it bist sawol sprekke soe as derfoar soargje dat safolle as it byld fan it bist net oanbidde woene, deade wurde soene. En hy soarget derfoar dat allegearre, sawol lyts as grut, ryk as earm, frij en slaaf, in merk krije op har rjochterhân of op har foarholle, en dat nimmen dy't it merk hat, of de namme fan it bist, of it getal fan syn namme, keapje of ferkeapje mei. Hjir is wiisheid. Lit him dy't ferstân hat it getal fan it bist telle. Want it is it getal fan in minske, en syn getal is Seishûndert seisensechstich.*"

De " *keaplju fan 'e ierde* " koenen har ierdske bestean allinich beëinigje as liederen en organisatoaren fan 'e lêste ferfolging yn 'e ierdske skiednis ûnder de symboalyske namme fan it " *beest dat út 'e ierde opkomt* ". En de útdrukking " *út 'e ierde* " is de hantekening dy't it yn dizze twa útdrukkingen oantsjut, as erfgenamten fan 'e protestantske religy, dat is, wat de Feriene Steaten wiene fan har histoaryske konstruksje. Yn it sitearre fers wurdt ferwiisd nei " *it earste beest* " waans namme, neffens Iepenbiering 13:1, " *it beest dat út 'e see opkomt* " is en dat it koälysjezjym fan it katolike pausdom en de tsien keninkriken fan West-Europa oantsjut. De kaaiwurden, " *see en ierde* ", dy't har ûnderskiede, krije betsjutting yn it ferhaal fan 'e Skepping: wy sjogge " *de ierde út 'e see komme* ", op deselde wize as **it protestantske leauwe of it herfoarme leauwe ûntstie út 'e pauslike Roomsk-Katolike religy** troch de namme fan Herfoarme Tsjerke yn 'e 16e iuw oan te nimmen.

De weromkomst fan Jezus Kristus

It oankundigjen fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus ymplisearret al dat hy al nei de ierde fan 'e minsken kommen is. Dyjingen dy't dizze earste komst net erkennen, lykas de hjoeddeiske Joadske erfgenamten of hokker oare religy dan ek, koene net profitearje fan it oanbod fan genede dat krigen waard troch syn frijwillige boeteoffer. Mar sels foar dizze minsken is de situaasje net sletten, om't leauwe kin ferskine oant it oere fan it kollektive en yndividuele ein fan 'e tiid dy't troch God programmearre is foar it oanbod fan dizze genede. Op it lêste momint, as it leauwe iepenbier debattearre wurdt, sille de lêste útkarden fan Kristus de perfekte harmony realisearje fan it grutte rêdingsplan dat betocht is troch de God fan 'e wierheid oer trije fazen, folbrocht yn 'e rin fan 'e minsklike skiednis.

De earste faze giet oer de tiid fan 'e úttocht út Egypte doe't God persoanlik kaam om syn folk nei frijheid te lieden troch har te befrijen fan Egyptyske slavernij, in byld fan 'e slavernij fan sûnde dat de ferkundiging fan syn geboaden dúdlik definiearre. " *Want sûnde is de oertreding fan 'e wet* ," neffens 1 Johannes 3:4. Yn dizze ûnderfining profetearre God it definitive doel fan syn rêdingsplan. Hy sil de rêding organisearje fan syn útkarden dy't hy liede sil, net nei ierdske Kanaän, mar nei himelsk geastlik Kanaän, dat is, nei syn himelsk keninkryk. De ierdske ûnderfining fan dizze earste faze giet oer de Hebreërs, neikommelingen fan Abraham, en dizze stekproef fan 'e minskheid bestiet út manlju en froulju dy't de karakterkwaliteiten fan har God-segene patriarch net ervd hawwe. As gefolch dêrfan ûntbrekt leauwe taskreaun oan rjochtfeardigens yn dizze keppel, en wy leare dat allinich Kaleb en Jozua weardich fûn wurde sille om it lân Kanaän yn te gean dat God oan syn eksperimintele folk jout as har nasjonale heitelân. Ik wol derop wize dat dit oantal fan twa sillige Hebreërs net giet oer de mannichte Hebreërs, mar oer de twa yn wa't God leauwe en fertrouwen yn him fûn, út 'e 12 Hebreërs dy't as spionnen nei it lân Kanaän stjoerd binne. God keas derfoar om Kaleb en Jozua te markearjen, om't harren leauwe iepenbiere wurdt troch harren gedrach yn in offisjele test fan leauwen dêr't 12 Hebreërs dy't de 12 stammen fan Israel fertsjintwurdigen oan ûnderwurpen waarden. Wy kinne al fernimme dat nei

it skisma dat nei Salomo ûntstien is, wy dizze nûmers 2 en 10 fine, dat binne de stammen fan Juda en de Leviten yn it iene kamp en de 10 oare stammen dy't de earste Hebreëerrebellens foarmje yn it oare kamp. Dit skisma dat it Israel fan God skiede wie al gjin goed foarteken foar de twa foarme kampen. En wy witte dat de 10 stammen earst yn ôffalligens rekken, koart dêrnei folge troch de oare twa stammen dy't ek yn ôffalligens einigen; dit oant it punt dat de naasje oerlevere waard oan de Chaldeeër kening Nebukadnessar, dy't, nei't er Jeruzalem en syn hillige timpel yn 586 ferneatige hie, de oerbleaune Hebreëers yn finzenskip naam yn Babylon. Jo moatte begripe dat dizze ûnderfining fan it âlde ferbûn allinich in pedagogysk doel hie foar God, om't hilligens organisearre yn 'e foarm fan religieuze riten allinich fiktyf en teoretysk wie. Al dizze riten hienen it ienige doel om troch symboalen te profetearjen hoe't God de sielen fan syn útkarden ferlosse soe. As gefolch dêrfan sil wiere hilligens it nije ferbûn oangean dat God bouwe sil op it wurk dat yn Jezus Kristus folbrocht is.

De twadde faze fan it rêdingsprojekt giet dêrom oer it oprjochtsjen fan it nije ferbûn, dat pas begjinne sil nei de dea en opstanning fan Jezus Kristus. Want tidens de trije en in heal jier fan syn ierdske tsjinst binne de regels dy't jilde noch altyd dy fan it âlde ferbûn. Stel jo de swierrichheid foar dy't hy tsjinkomt: Trije en in heal jier lang moat hy perfekte hearrigens sjen litte oan 'e wetten en religieuze riten fan it âlde ferbûn, wylst hy syn apostels en learlingen yn syn lear taret om dizze rituele praktiken te ferlitten as se de tiid fan it nije ferbûn yngeane, dat is, nei syn dea. Wês foarsichtich! Net alles sil ferlitten wurde moatte! Mar allinich wat de dea en opstanning fan Jezus Kristus perfekt berikt hawwe; dat giet allinich oer feestlike religieuze riten. En lykas Daniël 9:27 spesifisearret, stopje de religieuze riten fan biste-" *offers en offers* ", as prioriteit. It offer dat troch dizze ûngelokkige bisten foarsein waard, wurdt no perfekt berikt troch de dea fan in autentyk perfekte hillige man en troch syn perfeksje jout hy berte oan wiere hilligens. Dizze kear is hilligens net langer dierlik, it is minsklik en godlik lykas de wiere aard fan ús Hear Jezus Kristus wie. It âlde ferbûn, de profetyske faze, ferdwynt as in skaad foar de werklikheid dy't Jezus Kristus folbrocht hat. Wy moatte ús absolút bewust wêze fan 'e swierrichheden dy't de Hebreëers fan syn tiid ûnderfûnen, dy't him hearden sizzen: " *jimme hawwe heard dat ... mar ik sis jimme dat* " De wurden dy't se hearden kamen út 'e mûle fan in man, ienfâldich en sûnder keunstmjittigens. Sokke wurden krigen in provosearjend aspekt tsjin 'e religieuze oarder dy't sa'n 1500 of 1600 jier lang oprjochte wie. Ek, salang't hy libbe, koene syn berjochten nimmen ûnder syn harkers drage en oertsjûgje, ynklusyf de 12 apostels dy't hy keazen hie as tsjûgen fan syn wurk. Hy wist it, om't it troch Daniël foarsein wie yn Dan.9;25: " *Nei de twaensechstich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil ~~gjin opfolger hawwe~~. It folk fan in lieder dy't komme sil, sil de stêd en it hillichdom ferneatigje, en syn ein sil komme as mei in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch.* " Fanwegen de flok dy't al op 'e protestantske religy drukte, oersetse Louis Segond yn syn oersetting fan dit fers it Hebrieusk mei de útdrukking "en hy sil gjin opfolger hawwe." Yn in rânnotysje skreau hy lykwols: Letterlik: " *nimmen of neat foar him* ." En fansels is it dizze letterlike oersetting dy't wy

moatte behâlde, om't it it feit befêstiget dat God wist dat Jezus, tidens syn libben, nimmen soe oertsjûge; eins nimmen. Eins wie it allinich troch syn opstanning en syn ferskinning ûnder syn apostels en learlingen dat it echte leauwe foarm en ûntwikkeling krige. Se moasten allegear sjen om te leauwen, en it gefal fan Thomas wie net unyk mar wiidferspraat. Dizze les lit my realisearje dat wier leauwe allinich foarm krijt nei it sjen. It ding om te sjen kin oars wêze en hjoed de dei de foarm oannimme fan it sjen fan hoe't in lange profetyske konstruksje it bestean iepenbieret fan 'e godlike yntelliginsje dy't it betocht hat. Dizze ûntdekking is lykweardich oan 'e ferskinning fan Kristus oan syn apostels nei syn dea, om't it deselde ûnbestriden wissichheid yn 'e minsklike geast produseart. It is tige wichtich om dit te begripen: God hat de minske noait easke om wat te leauwen sûnder bewiis. Dizze opfetting fan leauwe is folslein falsk, om't wier leauwe allinich boud wurde kin op in oertsjûgjend konkreet elemint. En by it realisearjen fan dizze dingen begryp ik dat ûnleauwigen har bern triuwe om te leauwen yn fabels en Sinteklaas, om't se sels op deselde ûnrjochtfeardige ôfgoaderije manier yn God leauwe. Sadat it resultaat fan dit leauwe in byld fan God opboud makke neffens de opfetting dy't de minske winsket en net dy fan God sa't hy eins is. En dit is de ferklearring foar it ferskinen fan 'e mannichte kristlike religieuze denominaasjes, om't d'r likefolle ferskillende opfettings fan God binne as d'r ûnleauwigen binne. Mar tankje God! Foar syn útkarden jout syn hillige Bibel fan him it meast krechte, it meast presys, it meast wiere robotportret en it beskermet harren tsjin lige godlike ideeën. Wier leauwe lit himsels net ta om nije dogma's te betinken of te meitsjen dy't net yn oerienstimming binne mei de geskriften fan 'e Bibel. It is tefreden om stap foar stap it geastlike paad te folgjen dat boud is troch de profesijen dy't God yn syn útkarden ynspirearre hat yn 'e rin fan 'e skiednis. Dit paad is it paad fan 'e wierheid dat Jezus Kristus tekene hat; it is logysk en altyd perfekt gearhingjend.

Oan 'e ein fan syn tsjinst, nei syn opstanning, ferliet Jezus syn apostels en learlingen, stie op nei de himel en ferdwûn út harren sicht. Wy lêze yn Hannelingen 1:10-11: " *En wylst se stiif nei de himel seagen wylst hy opgie, sjoch, twa manlju yn wite klean stiene by harren, en seinen: Mannen fan Galiléa, wêrom steane jimme sa nei de himel te sjen? Dizze Jezus, dy't fan jimme nei de himel opnommen is, sil weromkomme op deselde wize as jimme him nei de himel gean sjoen hawwe* . » Dizze himelske befestiging, heard en oerbrocht troch minsken, is de basis fan ús Adventistyske leauwe, om't dit wurd advent betsjut. En it is om dizze útsûnderlike ûnderfining te belibjen dat God ús fiedet mei syn profetyske wierheid. Hy is konstant dwaande mei ús tariesding, dus it is needsaaklik en sûn foar elk fan ús om dizze dingen konstant yn ús gedachten te hâlden. De wrâld en har perversjes folgje har paad dat har nei har ferneatiging liedt, mar beskerme troch in ûnsichtber izeren gerdyn, wy syn útkarden dy't syn wil leafhawwe en earje, ús wei, syn paad, liedt ús nei ivige heil.

Yn 'e tredde faze bereidt God syn moeting mei syn útkarden ta.

Fan 1843 oant 1844 organisearre hy de Adventistyske leauwenstesten om syn keazen fertsjintwurdigers yn 1863 in earste strikt Amerikaanske ynstitúsjeonele foarm te jaan. Tsien jier letter, yn 1873, joech hy syn wurk in universele missy om

alle kristenen bekend te meitsjen dy't roppen wiene om te foldwaan oan syn religieuze dogmatyske eask; de twa haadtema's wiene de ferwachting fan 'e weromkomst fan Kristus en de restauraasje fan syn hillige sabbat. Yn 1994, op syn beurt hifke troch in leauwenstest basearre op 'e oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus foar 1994, fûn it offisjele Adventisme " *lauw* " en " *neaken* " waard "útspuugd" troch Jezus Kristus. It Adventistyske wurk giet troch yn in dissidinte foarm troch de keazen fertsjintwurdigers dy't hy selektarret út it Adventisme en dan út 'e minsklike mannichte dêr't syn lêste keazen fertsjintwurdigers noch anonym te finen binne.

Op Ierde wurdt de situaasje slimmer en nei de twa foargeande Wrâldoarloggen, begjinnend op 24 febrewaris 2022, yn East-Europa, brekt in konflikt út yn Oekraïne oanfallen troch Ruslân. Stadichoan nimt it konflikt in hiele Jeropeeske en sels wrâldwide útwreiding oan en nei it brûken fan kearnwapens, Europa ferneatige, Ruslân ferneatige, reorganisearje de oerlibbenen harsels ûnder de begelieding fan 'e Amerikaanske oerwinner. Ik hâld yn dizze gearfetting allinich de profetearre learingen dy't allinich rjochte binne op kristlike folken. It sprekt fansels dat heidenske folken net sparre wurde yn dit ferneatigjende programma laat troch God en de demoanen dy't foar dizze taak frijlitten binne.

Sûnt de maitiid fan 2018 hat de God fan 'e wierheid oan syn útkarden de krekte datum fan syn weromkomst bekend makke, nammentlik de maitiid fan 2030. En om te profitearjen fan dizze lear, is it leauwe fan 'e útkarden basearre op twa haadwierheden, nammentlik: leauwe yn 'e erkenning fan 'e 6000 jier dy't bedekt binne troch bibelske godlike iepenbieringen, en de erkenning fan 'e tiid fan 'e ferzoenende dea fan Jezus Kristus, nammentlik woansdei 3 april 30 fan ús gewoane kristlike kalinder. Dizze boadskip is net basearre op 'e logika fan eardere Adventistyske testen, allegear boud op 'e rûsde datum fan 'e berte fan Jezus Kristus en om't ik persoanlik de drager west haw fan 'e lêste boadskip oangeande de datum 1994, kin ik dizze kar foar de berte fan Jezus Kristus befêstigje. En dizze redenearring waard stipe troch Jezus oant 2018. Oer dit ûnderwerp jout in profetysk kwatrijn fan Michel Nostradamus bewiis dat God minsken oanmoedigje woe om de berte fan Jezus as basis te nimmen foar profetyske berekkeningen. Hjir is de tekst fan it 72e ^{kwatrijn} fan syn 10e ^{iuw} : " **Yn it jier tûzen njoggenhûndert njoggenennjoggentich sân moannen sil út 'e himel in grutte Kening fan skrik komme, Om de grutte Kening fan Angoumois wer ta libben te wekken, Foar Mars om te regearjen mei lok .** " Dizze wat telegrafyske styl bliuwt dúdlik genôch om ynterpretearre te wurden. De profeet kundiget foar de moanne augustus (de 7e ^{moanne}, dat is july, foarby) fan it jier 1999 de komst oan fan Jezus Kristus, de Kening dy't út 'e himel komt om minsken bang te meitsjen, en sa de grutte Kening fan 'e ingels wer ta libben wekket (allúzje op syn namme Michael) en dus foar en nei Mars, Gryksk-Romeinske god fan oarloch of it seizoen fan 'e maitiid, sil syn regear (allinich foar syn útkarden) lok fêstigje. Nostradamus hat altyd datums foarsein dy't oerienkomme mei ús gewoane kalinder. Ik sil dêrom neat feroarje oan dit prinsipe. It doel is om syn boadskip te ûntsiferjen en it is oan my om it dan oan te passen oan 'e echte tiid dy't God ynsteld hat, nammentlik it jier 2029.

De datum 1999 giet út fan it jier 1999 sûnt de berte fan Kristus, ferkeard skatte seis jier te let yn ús hjoeddeistige en gewoane kalinder ûntwikkele troch de katolike muonts Dionysius de Lytse. Mar lit ús dizze flaters ferjitte dy't gjin belang mear hawwe. Yn Gods echte programma wiist dizze datum 1999 it jier 2029 oan wêryn't 6000 jier ierdske sûnde einigje sille. Nostradamus is presys, hy stelt de datum fan "it jier 1999 sân moannen" yn as de moanne augustus 1999. Alles is lykwols falsk yn dizze kalinder, net allinich wiist de datum 1999 2029 oan, mar dizze "sânde moanne" wiist eins oan sûnt de maitiid, dat is, sûnt 20 maart, 20 of 21 septimber fan 'e echte kalinder dy't troch God foar syn Israel fêststeld is. Tink derom dat it wurd septimber it getal sân befettet dat minsken herinnert oan syn echte posysje yn 'e standert fan tiid basearre op' e ierdske seizoenen. Mar dizze subtiliteiten wurde troch Nostradamus negearre en komme net yn it begryp fan syn boadskip. Hy pleatst syn oankundiging ûnder it tema fan eangst en hy liket dizze datum fan 'e moanne augustus oan te jaan dy't folget op 'e moanne july, as de datum dêr't út 'e himel de wurken fan 'e ingels fan God opstannige minsken sille " **bang meitsje** ". **En dizze oankundiging wurdt befêstige yn Iepenbiering 6:15 oant 17:** " *De keningen fan 'e ierde, de grutte mannen, de kriichsoffisieren, de riken, de machtigen, elke slaaf en elke frije man, ferburgen har yn 'e grotten en yn 'e rotsen fan 'e bergen. En se seine tsjin 'e bergen en rotsen: Falle op ús, en ferbergje ús foar it gesicht fan Him dy't op 'e troan sit, en foar de grime fan it Lam: want de grutte dei fan syn grime is kommen, en wa sil kinne stean?* " Iepenbiering 1:7 befêstiget ek dizze eangst foar de ûntrouwe kristlike en joadske " *stammen* ": " *Sjoch, hy komt mei wolken. En elk each sil him sjen, sels dejingen dy't him trochstutsen hawwe; en al de stammen fan 'e ierde sille oer him jammerje* . Ja. Amen! " De " **eangst** " is dêrom goed befêstige en Iepenbiering 16 presintearret " *de sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " dy't de rebellen hieltyd mear sille provosearje en irritearje foardat Jezus ferskynt om har te feroardieljen en te ferneatigjen. De útdrukking " *stammen fan 'e ierde* " wiist subtyl de geastlike " *stammen* " oan dy't foarme wurde troch de protestantske religy, symbolisearre troch it wurd " *ierde* ". Mar dizze namme " *stam* " ferwiist nei de tolve stammen fan Israel, dat wol sizze, nei it folk fan God dêr't alle kristlike religys dy't troch him ôfwiisd binne, bewoare ta te hearren, en ûnder har allegearre de lêste, dy fan it offisjele Adventisme. Sy wurdt " *útspuugd* " en ôfwiisd troch Jezus Kristus, om't sy net langer yn 'e standert fan hilligens fan 'e wiere hilligen is dy't Iepenbiering 7 ôfbyldet troch symboalyske " *12 stammen* " dy't as tsjûgenis fan har goedkarring it " *segel fan 'e libbene God* " ûntfange.

De " **eangst** " dy't Nostradamus oankundige hat, kin dêrom de tiid omfetsje dy't ûnder it teken fan it offisjele " **ein fan genede** " **pleatst wurdt, dat yn augustus 2029 begjinne kin mei de fal fan 'e earste fan 'e " sân lêste pleagen fan God** ". It rekket de rebellen yn 'e foarm fan in tige pynlike " *kwaadaardige maagzweer* " fergelykber mei dyjinge dy't de opstannige Egyptenaren yn harren tiid rekke. Ik gearfetsje de folchoarder fan barrens: Yn augustus 2029 ferbiedt de wet fan 'e rebellen de rêst fan 'e wiere sabbat dy't troch God hillige is op syn sânde dei troch de rêst fan 'e Romeinske "snein" dy't it sûnt 7 maart 321 ferfongen hat, ferplicht te stellen. Sadree't dizze wet yn 'e himel útroppen is, makket Jezus definityf in ein oan syn tsjinst as foarbidder; der sil fan no ôf gjin bekearing mear

wêze om heil te krijen troch syn genede. En, de klean fan wraak oandwaand, stjoert hy syn ingels om de rebellen te slaan mei syn " *sân lêste pleagen* ". Elke moanne treft in nije pleach opstannige minsken, en dizze pleagen wurde yn 'e rin fan' e tiid tafoege, wêrtroch't de haat en likens fan 'e troffen doelen fersterke wurde. De " *sechste pleach* " wurdt taret troch de opstannige manlju sels. Oerlis tusken de demoanen, de katolike pauselike autoriteit en de Amerikaanske protestantske autoriteit komme oerien om sabbathhâlders in deadline te jaan om har te ûnderwerpen oan 'e útjûne wet, oars wurde se dea slein en útroege.

Nei dizze tiid fan eangst profetearret Nostradamus **lok** foar " **foar nei Mars** ". Us hope is boud op 'e profetearre gegevens en histoaryske tsjûgenissen dy't **de maitiid al fêststeld hawwe** as de tiid fan 'e glorieuze komst fan Jezus Kristus. Hokker betsjutting moatte wy jaan oan 'e namme **Mars** ? Dat is de hiele fraach. Yn 'e profesije presintearret Iepenbiering 19 de weromkomst fan Kristus ûnder it byld fan in " *slach* " dy't fierd wurdt tsjin " *de keningen fan 'e ierde* ". As sadanich oantsjut "Mars" dan dizze oarloch, dizze " *slach* ", en de útdrukking " **foar nei** " kin betsjutte dat de komst fan Jezus **lok bringt** oan syn útkarden troch har te beskermjen tsjin 'e dea dy't har op it punt stie te treffen, dizze " **foar** " syn striid keart him tsjin har fijannen om har te ferneatigjen. Mar op dat oere binne de útkarden al nei de himel gien yn it keninkryk fan God. En foar har is it ivich **lok** begûn en sil nea einigje. Mar tagelyk befêstiget de fermelding fan 'e **moanne " maart "** de tiid fan 'e weromkomst fan Kristus, ferlosser fan syn leafste útkarden, dat is it ûnderwerp fan 'e " *sân* " fan 'e " *sân lêste pleagen* "; dy't ek it momint foarmet fan 'e ferfolling fan 'e " *sân* *trompet* " *neamd yn Iepenbiering 11:15. De útkarden dy't de himel, op ierde, " de keningen fan 'e ierde* " yngongen binne, ferliede en bedrogen, fiere foar God de straf fan 'e " *winter* " út, dy't bestiet út it massaal fermoardzjen fan 'e falske hoeders en falske leararen fan 'e kristlike en joadske religy, dat is, de prysters en pastoaren dy't de religieuze leagens fan it Roomsk-Katolisisme learden en rjochtfeardigen. Alle ynwenners fan 'e ierde komme dan om ûnder in rein fan enoarme hagelstiennen dy't falle en it ein markearje fan 'e " *sân* " fan 'e " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* ". It wurdt neamd yn Iepenbiering 16:21.

Eins bringt de útdrukking " **foar nei Mars** " in tige wichtige boadskip oer, want wat betsjut " **foar en nei** "? Heel simpel dat de tiid fan 'e datum fêststeld troch " **nei Mars** ", dat is, dy fan it Peaske fan 3 april 2030, " **ynkoarte** " wurdt en werombrocht wurdt nei de dei fan 'e **maitiid** , de foarôfgeande dêrfan is it ienige referinsjepunt foar de berekening fan tiid dy't God oan syn folk Israel yn Exodus 12:2 befeld hat: " **Dizze moanne sil foar jimme de earste fan 'e moannen wêze; it sil foar jimme de earste fan 'e moannen fan it jier wêze** . " En fan syn kant befêstiget Mattéus 24:22 Jezus syn bedoeling **om "de tiden te ferkoartjen** " dy't fêststeld binne troch de logika fan 'e profetyske konstruksje, dat is, it Peaske fan 3 april 2030: " **En as dy dagen net ynkoarte waarden** , **soe nimmen rêden wurde; mar foar de útkarden sille dy dagen ynkoarte wurde** . " Yn Mattéus 24 betizet Jezus bewust it antwurd dat hy jout oan syn apostels dy't him freegje oer " *de tekens fan 'e eintiid* ." Want nei't er de ferfolgingen foarsein hat dy't syn útkarden yn it kristlike tiidrek sille treffe nei de lansearring fan syn Tsjerke, hy werhellet ferskate kearen syn beskriuwing fan 'e barrens dy't folbrocht wurde sille oan 'e "

eintiid ", dúdlik definiearre troch fers 14: " *Dit goede nijs fan it keninkryk sil preke wurde yn 'e hiele wrâld as in tsjûgenis foar alle folken. **Dan sil it ein komme** .* " En yn ien fan dizze werhellingsen glipt hy yn fers 22 dizze wichtige ferdúdliking rjochte oan syn tsjinstfeinten fan 'e eintiid: " *En **as dy dagen net ynkoarte waarden** , soe gjin fleis rêden wurde; mar foar de útkarden **sille dy dagen ynkoarte wurde** .* " Want se sille persoanlik belutsen wêze by it dekreet fan 'e dea dat útjûn is troch de lêste rebellen yn 'e skiednis fan ierdske sûnde. Foar de rest kinne wy rekkenje op 'e krêft fan God om yntelliginsje te ferbergjen en de rebellen te twingen om allinich belang te jaan oan dizze datum fan it Peaske fan 3 april 2030, dat is de datum dy't logysk fêststeld is troch de kulminaasje fan 'e 2000 jier dy't begûn binne op 3 april 30, datum fan 'e ferzoenende dea fan 'e Ferlosser fan 'e útkarden. Wa kin ûntkomme oan 'e blinens dy't troch de Almachtige God befeld is? Gjinien fan syn skepsels en foaral net syn fijannen. Ik kin hjirfan tsjûgje, om't ik persoanlik ûnderwurpen wie oan dizze godlike macht doe't ik neffens syn plan oertsjûge wurde moast fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar it jier 1994, en de argumenten foar dizze hope ûntbrieken net. Boppedat, hokker bettere datum kinne se kieze om de lêste útkarden te deadzjen as dy fan 'e jierdei fan 'e dea fan Jezus? En ik foegje dit argumint ta dat de mooglike redenearring fan dizze kweade rebellen útdrukt: "Om't se bewoare te ferwachtsjen de weromkomst fan Jezus op 3 april 2030, neffens harren berekening, lit ús harren oant dy datum jaan, en as Jezus net yngrypt hat om harren te rêden, sille wy dan alle legitimiteit hawwe om harren te deadzjen."

It is briljant om te notearjen hoe't it antwurd dat Jezus joech oan syn tiidgenoaten in dûbele betsjutting hie foar har en foar ús. Want lit ús der rekken mei hâlde dat ek foar har de tiid ynkoarte waard om te ûntkommen oan it bloedbad dat de ynweners fan Jeruzalem yn '70 rekke, oerlevere oan 'e Romeinske legers. Want foardat se de stêd ferneatigen, heften se it beleg op en ferlieten se har en it wie dit fertrek organisearre troch God as in ynkoarte tiid dy't har tastie om de stêd te ferlitten foardat de Romeinen weromkamen en al har ynweners fermoarde en de stêd en har hillige Timpel ferneatigen. Ek yn Mattéus 24:15 oant 20 soargen Jezus' oankundigingen har benammen: " *Dêrom, as jo de gruwel fan 'e ferwoasting sjogge, dêr't de profeet Daniël oer sprutsen hat, stean op it hillige plak - wa't it lêst, lit him begripe! Lit dan dyjingen dy't yn Judéa binne flechtsje nei de bergen; Dy't op it dak is, moat net delkomme om wat út syn hûs te heljen; en dy't op it fjild is, moat net weromkomme om syn mantel te heljen. Wee de swieren en de bern yn dy dagen! Bid dat jimme flecht net yn 'e winter of op 'e sabbat wêze mei.* » Yn harren histoaryske kontekst wie urginsje de betingst foar rêding. Yn 'e eintiid sil de situaasje hiel oars wêze, om't de maatregels dy't tsjin 'e lêste hilligen nommen wurde, stadichoan nommen wurde sille oant de definitive beslissing om de ûnûnderdanigen te deadzjen dy't ûnrjochtfeardich ferantwurdlik hâlden wurde foar de rjochtfeardige grime fan God. Boppedat sil de rêding fan 'e lêste hilligen allinich ôfhingje fan 'e yntervinsje fan Jezus Kristus. Yn syn boadskip sitearret Jezus Daniël mei ferwizing nei de oankundiging yn Dan. 9:26-27: " *En nei de twaensechstich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil gjin opfolger hawwe. It folk fan in hearsker dy't komme sil, sil de stêd en it hillichdom ferneatigje* -, en har ein sil komme as mei in oerstreaming; it is bepaald dat de

ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch. » Dan giet it earste diel fan fers 27 oer de tsjinst fan 'e Messias Jezus, it wichtichste ûnderwerp fan 'e profesije: " *Hy sil in fêst ferbûn slute mei in protte foar ien wike, en foar de helte fan 'e wike sil hy offer en offeroffer ophâlde litte;* "Dan rjochtet it twadde diel fan it fers him wer op 'e " **ôfgryslke** " dieden dy't Rome begien hat yn syn twa opienfolgjende keizerlike en pauslike fazen: " ~~*de ferwoastger sil de meast ôfgryslke dingen begaan, oant ferneatiging en dat wat bepaald is op 'e ferwoastger falt.*~~ " Dizze oersetting foarsteld troch Louis Segond is net korrekt; hjir is de juste oersetting: " *En ûnder de wjuk [sille] de ôfgryslke dingen fan ferwoasting wêze; en oant in folsleine ferneatiging en it sil brutsen wurde [neffens] dat wat besletten is, op it [lân] ferlitten .* " It feit dat it tema fan Jezus syn tsjinst tusken de twa oprop fan Romeinske aksjes ynfoege wurdt, jout it heule fers in chronologyske folchoarder fan profetearre barrens. Jezus syn tsjinst leit tusken de hjerst fan 26 en syn dea dy't op 30 april folbrocht wurdt. Dan, as gefolch fan it Joadske ûnleauwe dat profetearre wurdt yn fers 26, " *en nimmen foar him* ", wurdt de naasje yn 70 ferneatige troch de Romeinske troepen dy't op in " **ôfgryslke** " manier, mar op Gods befele, de hillige Timpel fan Jeruzalem en alles dat " **de hilligens** " fan it âlde ferbûn fertsjintwurdiget, ynklusyf de Joadske geastliken dy't benammen skuldich binne oan dit ûnleauwe, beoardiele en feroardiele troch God.

De proef fan ôfgoaderij Kryst

Sûnt it begjin fan myn profetyske tsjinst, dêr't de Heare God Jezus Kristus my ta roppen hat, bin ik fan ûntdekking nei ûntdekking gien, en mei de tiid bin ik ta it begryp kommen fan it enoarme belang dat God **profetysk jout** oan de dingen dy't hy organisearre hat nei't er se skepen hat. Eins krijt alles foar him profetyske wearde, om't God yn syn tinken meardere ferbiningen weeft tusken it ferline, it hjoeddeiske en de takomst fan it libben.

Hjoed rop ik op om it proses fan 'e Ofgoade Kryst te bestellen. En ik sil dit proses presintearje sa't it der yn in rjochtseal útsjen soe, sa't se der op ierde útsjen. Elk op syn beurt sille twa advokaten, ien foar de oanklager en ien foar de ferdigening, har arguminten presintearje oan 'e sjueryleden dy't jo fertsjintwurdigje. De útwikselingen fine plak ûnder it foarsitterskip fan 'e God fan 'e wierheid.

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"Earehearen, hearen fan 'e sjuery, it feest is âld en bringt freugde oan 'e manlju dy't it fiere en earje; it bringt freugde oan bern en âlden."

It wurd wurdt jûn oan de oanklager:

"Tiid feroaret gjin leagens yn wierheid en jout gjin oanlieding ta legitimeit; it bringt freugde oan manlju en bern, mar it fertriet de God fan 'e wierheid."

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"It hat de fertsjinst dat it de berte fan Jezus Kristus yn oantinken bringt."

It wurd wurdt jûn oan de oanklager:

"Jezus kaam net nei de ierde om syn berte te fieren, mar syn ferzoenende dea; no ymplisearret de oantinken oan syn dea op himsels de needsaak fan syn berte; syn berte jout neat oan 'e sûndige minske, wylst syn dea him rêde kin."

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"De fiering, fêstige as in jierlikse tradysje, ferplichtet de minskheid om de komst fan Jezus nei de ierde te betinken."

It wurd wurdt jûn oan de oanklager:

"Jezus kaam net nei de ierde om immen te twingen om rekken te hâlden mei dizze komst. Hy kaam om godlike leafde te demonstrearjen, wêrtroch't minsken frij wiene om der rekken mei te hâlden of net. Ik foege ta dat, om de oantinken oan 'e berte en dea fan Jezus te behâlden, God fan 'e skepping fan 'e wrâld ôf de hillige rêst fan 'e wiere sânde dei, sûnt dy tiid Sabbat neamd, ynsteld hat. It fjirde gebod, dat it foarskriuwt en gebiedt, begjint krekt mei de útdrukking: *Tink oan 'e sabbatdei om dy hillich te hâlden...* Gehoorzaamheid oan dit gebod befoarderet dêrom de oantinken oan it wurk dat Jezus Kristus dien hat; dit te mear om't de wyklikse sabbat de lêste rêst fan it sânde millennium foarseit, wêryn syn útkarden, ferlost troch syn ferzoeningsoffer, foar ivich yngeane sille."

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"Kryst is in tiid fan mienskip en it byinoarbringen fan minsken en folken, en âlden en harren bern."

It wurd wurdt jûn oan de oanklager:

"Wat is it punt fan dizze koarte perioade fan begryp, om't de kweade aard fan minsken wer oerhearsket sa gau as it feest foarby is, en soms sels tidens it feestmiel? Dit momint fan begryp krijt in yllúzjearjend hypokritysk karakter."

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"Dizze tradysje behaagt minsken dy't inoar graach kado's jouwe en bern dy't se graach ûntfange."

It wurd wurdt jûn oan de oanklager:

"Al hast 6.000 jier hawwe minsken wille hân yn it sûndigjen tsjin God. Maakt dat sûnde legiteme? En wat binne de gefolgen fan dizze kado-útwikselingen en hokker effekten hawwe se op bern? Minsklik ferstân, ynklusyf harren bern, is sa formatearre foar de needsaak en ferwachting fan beleanning. Is dit net hoe't wy húsdieren of wylde bisten traine? Soe it net foardieliger wêze foar harren mentale ûntwikkeling om kado's oan te bieden ynstee fan se te ûntfangen? Yn alle gefallen is dit wat God docht foar syn skepsels."

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"Dit festival is tige nuttich, om't it hannel befoarderet en in protte minsken de kâns jout om in bestean te fertsjinjen."

It wurd wurdt jûn oan de oanklager:

"Dit argumint is krekt wat dizze feestdei bysûnder ûnnoflik makket foar God. Omdat Kryst, lykas alle religieuze feestdagen dy't fêststeld binne troch de pauselike Roomsk-Katolike religy, it religieuze foarwendsel foarmet dat yn 'e rin fan' e tiid de " *keaplju fan 'e timpel* " ferriket dy't derfan profitearje. It is krekt troch har dizze middels fan ferriking oan te bieden dat de falske katolike religy wurdearre is troch Westerse minsken. Litte wy sjen nei wat dizze feestdei yn 'e 20e ^{iuw} ^{wurden} ^{is} ; de Feriene Steaten hawwe it yn beslach nommen om fanôf it

begjin it karakter fan Sinteklaas te meitsjen, maskearre troch in wite burd en klaaid yn in reade jas, neffens de kleuren fan har ferneamde drankje, Coca-Cola; read is krekt de symboalyske kleur fan sûnde. Ek, wat soe Jezus dwaan as hy hjoed midden yn 'e Krystfakânsje ferskynde? Hy soe in swipe nimme en alle "keaplju fan 'e ierde" neamd yn Iepenbiering 18: 3 út syn terskflier jage, om't se yn ús tiid de nije "*keaplju fan 'e timpel*" binne dy't it religieuze ûnderwerp troch har hâlding ûntreine."

It wurd wurdt jûn oan de ferdigening:

"Tankewol, Jo Eare, mar ik haw gjin fierdere argumint."

De ferfolging kin dêrom trochgean:

"It Krystfeest hat gjin religieuze legitimiteit, om't Jezus Kristus troch syn dea in ein makke oan alle religieuze feesten fan it âlde ferbûn en se net ferfong troch nije feesten. Religy giet net oer it earjen fan feesten, mar oer it earjen fan it offer fan Jezus Kristus, dat giet oer it fernijen fan in leafdefolle relaasje mei God, de wiere Heit dy't ús skepen hat yn Adam en Eva, ús earste fleislike âlden. Efter it Krystfeest leit in heidensk erfgoed dat al bestie yn it keizerlike Rome, dat dizze perioade "it feest fan Saturnalia" neamde. It fierde de berte fan 'e sinne nei it momint fan 'e wintersonnnewende. De sinnige dei, werombrocht ta syn koartste tiid, begon syn syklus fan tanimming wer op te pakken, en de heidenen pleatsten dizze dingen ûnder de kultus fan Tammuz, erfd fan kening Nimrod yn 'e tiid fan 'e "*Toer fan Babel*". Tammuz wie syn soan, dy't nei syn dea fergodlike waard, en bewearde dat er wer by de sinne kaam. Yn ús tiid ferskynt de foarm fan dizze âlde heidenske festivals, karakterisearre troch iten en seksuele orgies, wer mei syn hieltyd minder religieus generalisearre aspekt. It oerbleaune doel is om nije mielen te fieren en te genietsjen dy't folslein ûnrespektfol binne foar de sûnensregels dy't troch God fêststeld binne. Want ik herinnerje jo deroan dat de dea fan Jezus Kristus gjin pork, klassifisearre yn Leviticus 11 as in ûnrein iten, in skjin iten makke; itselde jildt foar skulpdieren en seafood, dy't faak de oarsaak binne fan serieuze, soms fatale, itenfergiftiging, om't se as marinefilters alle marine ûnreinheden konsintrearje dy't har iten foarmje. Der is noch ien aspekt fan Kryst dat alle legitimiteit fuorthellet. It is de datum, dy't bedoeld is om de jierdei fan 'e berte fan Jezus te fieren. It docht lykwols bliken dat God minsken net tastien hat om dizze datum presys fêst te stellen. It liket my legitime om dêryn syn winsk te sjen dat it net fierd wurdt. Eins is de hiele minskheid, ynklusyf syn lêste trouwe tsjinnern, in slachtoffer west fan dizze belangstelling foar de berte fan Jezus. Falske kristenen woenen fiere it, en syn útkarden hawwe altyd tocht dat dizze bertedatum wichtich wie yn profetyske berekkeningen. Mar wat barde der? Dizze negearre datum die bliken folslein nutteloos te wêzen, om't de berekkeningen makke út 'e profetyske doer dy't neamd wurde yn 'e profesijen fan 'e Bibel, allinich basearre binne op 'e barrens dy't it begjin en ein fan dizze doer markearje. De bertedatum fan Jezus waard dus negearre en sûnder ûngemak oerslein; profetyske konstruksje wie mooglik, sûnder it te witten, ek al wiene de histoaryske benchmarks basearre op in folslein falske kalinder dy't yn 'e 6e ^{iuw} fêststeld waard troch de katolike muonts Dionysius de Lytse. De ierde waard fan it begjin ôf in lân fan sûnde, mar hjoed, oan 'e ein fan 'e dagen, is it ek it lân fan leagens. Wy werkenne dêrom yn har it portret fan har wiere heit, de duvel, Satan,

" in liger en in moardner fan it begjin ôf ", neffens de wurden fan Jezus yn Johannes 8:44: " *Jimme binne fan jimme heit de duvel, en de begearten fan jimme heit wolle jimme dwaan. Hy wie in moardner fan it begjin ôf, en hy bliuwt net yn 'e wierheid, om't der gjin wierheid yn him is.*" As er in leagen sprekt, sprekt er út syn eigen wei; want hy is in liger en de heit dêrfan ." Earehearen, hearen fan 'e sjuery, myn ferfolging sil dêrom hjir einige, en ik hâld fol en teken om Kryst te ferklearjen ta in yllegaal feest fan ôfgoadedienaars.

De sjueryleden dy't jo fertsjintwurdigje, hoege dan allinich it fermoede en bewiisd skuldige feest te beoardieljen. Wat God oanbelanget, de presidint fan it tribunaal, hy hat it lang lyn beoardiele en feroardiele, mar sûnder minsken te foarkommen it te fieren; en dit jildt ek foar ûntelbere sûnden, kweade dieden en kweade gedachten dy't hy frij ûntwikkelje lit sûnder se goed te keuren. Allinnich as de tiid komt om de rekkens te fereffenjen, wurdt, troch syn straffen, syn lang ûnderdrukte en beheinde lilken op syn wiere nivo metten.

Yn dit twadde diel noegje ik jo út om in profetyske blik te werpen op 'e barrens dy't de berte fan Jezus markearje. It Evangeelje fan Lukas behannelet benammen dit momint fan 'e berte fan 'e Ferlosser fan 'e útkarden. Hâld der rekken mei dat dizze barrens folslein troch God organisearre binne, want se drage ekstreem wichtige profetyske boadskippen oer, lykas jo sille sjen.

Earst merk ik op dat der in folkstelling fan it Joadske folk, it Israel fan God, organisearre waard. De Romeinske en Joadske argiven soene dêrom dizze aksje registrearje en ús normaal tastean om it jier fan 'e berte fan Jezus Kristus te datearjen. Dit wie lykwols net it gefal. En fanwegen in stapel flaters waard de keazen offisjele datum mei seis jier ferfoarme. Jezus waard seis jier foar it begjin fan it jier berne dat ik oan him taskriuw yn ús Roomsk-Katolike kalinder. Doe soarge de folkstelling foar in sêding fan frije plakken yn 'e herbergen en hotels ferspraat oer it lân Israel, safolle dat Jozef en Maria gjin keamer fine koene om yn te sliepen, en it wie yn dizze situaasje dat Maria har godlike soan, Jezus, berte soe jaan. Op it lêste momint waard har in stâl oanbean, de plak dêr't de bisten ûnderdak biede, as in plak om te bliuwen. Ik ûnderskied yn dit feit in ferskriklike profetyske oankundiging dy't God earst oan it Joadske folk rjochtet, mar ek oan 'e hiele minskheid. Wat is dan syn boadskip? De hiele wrâld is oan 'e duvel oerlevere en de Soan fan God hat dêr gjin plak yn. Hy sil op ierde behannele wurde as in bist, eins " *in laam* " dat oan 'e dea oerlevere wurdt, nei't in mannichte lammen offere binne om syn rêdingswurk te profetearjen. By syn berte wurdt Jezus net yn in widze pleatst, mar yn 'e kribbe fan 'e oksen, lizzend yn it strie; wy hawwe hjir de oankundiging dat syn lichem as iten oanbean wurdt, wat hy sil befêstigje troch oan 'e foarjûn fan syn dea tsjin syn apostels te sizzen, oan wa't hy ûnsûrre brea presintearre: " *dit is myn lichem; yt it allegear op .*" *God hat alle reden om de hoeders fan Bethlehem te befoarderjen, om't hy yn Jezus de heechste " Goede Hoeder "* wurde sil . It is oan dizze leechsteande minsken dat God it foarrjocht jout om de poppe Messias te ferhearlikjen. Yn dizze tiid fan 'e maitiid, op noch koele nachten, praten de hoeders wierskynlik mei-inoar om in fjoer, doe't de loft om har hinne ferljochte mei it boppenatuerlike ljocht makke troch de hillige ingels dy't troch God nei har stjoerd wiene. Dit ingelske ljocht kaam om te

tsjûgjen fan 'e berte, op ierde, fan Jezus Kristus, " *it ljocht fan 'e wrâld* ." Mar al, de ûnmooglikheid om in plak yn in hotel te finen profetearre dizze wurden fan Johannes, " *mar de tsjusternis oerwûn it net* ." Dit tsjustere foarteken wie al befêstige sûnt de tiid fan Daniël, dy't skreaun hie oer de " *ôfsniene Messias* " yn Dan. 9:26: "... *nimmen foar him* ." Mar hy spesifisearre fuortendaliks wat Gods antwurd wêze soe, konfrontearre mei dizze demonstraasje fan opstannich ûnleauwe: " *It folk fan in hearsker dy't komme sil, sil de stêd en ~~it hillichdom ferneatigje~~, de hilligens, en syn ein sil komme as mei in oerstreaming; It is besletten dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch* ." It bewiis fan ûnleauwe demonstrearre yn it jier 30, krige syn straf yn it jier 70 troch Romeinske hannen en wapens. Dizze 40 jier fan lêste fertraging herinnerje oan 'e 40 jier fan ferbliuw yn 'e Arabyske woastyn fan 'e nasjonale berte fan Israel; de twa markearje sa de " *Alfa en Omega* " tiden fan it âlde ferbûn.

It Evangeelje fan Mattéus is in oanfolling op dat fan Lukas, en iepenbieret it besyk fan 'e Easterske tsjoenders dy't kamen om it bern Jezus te groetsjen, te earjen en offers fan " *goud, wierook en mirre* " te bringen. De hillige famylje wenne 40 dagen yn Bethlehem, mar nei dizze tiid fan suvering ferlieten se op Gods befele nei Egypte, en by harren weromkomst wennen se yn Nazareth, harren stêd.

Nei de hoeders waard de berte fan Jezus eare troch oriïntaalske bûtenlanners, eins astrologen dy't benammen ynteressearre wiene yn feiten oangeande Israel. Want dit folk yntrigearre alle folken fan 'e ierde fanwegen harren oanbidding fan ien God. Sa, lykas de Samaritanen fan Jezus syn tsjinst, wiene bûtenlânske manlju oergeunstich op 'e religieuze gloarje fan 'e Joaden. Ek sy woene de grutte skepper God, dy't troch de Joaden iepenbiere wie, tsjinje en earje. Yn werklikheid neamde God himsels as de skepper fan al it libben Kening fan Israel, allinich om de oergeunst op te wekken fan oare folken dy't slaaf makke wiene oan sûnde en harren ôfgoaderije heidske praktiken. De trije magiërs of tsjoenders beoefenen astrology, in wittenskip dy't har derta late om de himel te observearjen, wat har fassinearre. En foar dizze ûnbidichheid waard de " *gedachte oan ivichheid* " yn har wekker makke, dy't se taskreaunen oan 'e iene God fan Israel. Dizze trije wizen, dy't gjin "keningen" wiene, wurde ús presintearre as in foarrinner fan 'e yngong fan 'e heidenen yn 'e genede fan Kristus, wylst paradoksaal genôch de Joaden, dy't de offisjele bewaarders wiene fan syn orakels en ferordeningen, harsels sels útslute soene fan syn ferbûn. De offers dy't oan it bern Jezus brocht waarden, droegen profetyske berjochten. " **It goud** " profetearre it leauwe dat dizze heidenen, ferachte troch de Joaden, him sjen litte soene. " **De reekwurk** " profetearre it balsemjn fan syn lichem dat ree wie om " *trije dagen en trije nachten* " te bliuwen, wat yn werklikheid " *trije nachten en trije dagen* " wiene, yn it grêf fan Jozef fan Arimathea. En " **de mirre** " profetearre dat syn libben en dea troch God en al syn útkarden field wurde soene as " *in swietrûkende geur* " dy't him de ideale foarbidder meitsje soe, perfekt yn alle dingen, om de gebeden fan 'e beroufolle útkarden hilligen akseptabel te meitsjen foar de grutte Skepper God, beledige troch de sûnden dy't begien binne.

Nei dit besyk, warskôge yn in dream troch God, gongen se direkt werom nei harren lân yn it Easten. Fan harren kant gongen Jozef, Maria en Jezus yn

Egypte wenjen op befel fan in ingel oant de dea fan kening Herodes de Grutte. Hy krige dêrom net it antwurd dat hy fan 'e Magi ferwachte. Mar neffens Mattéus 2:16 witte wy dat hy " *twa jier* " nei dit besyk yn in moardnerige razernij rekke dy't de slachting fan alle bern "fan *twa jier en jonger* " feroarsake yn 'e stêd dêr't Jezus berne waard: Bethlehem yn Judéa. Hy stoar koart nei dizze ferskriklike aksje, en it wie dizze datum fan syn dea dy't de muonts Dionysius de Jongere taskreaun oan 'e berte fan Jezus. Troch syn kalinder fêst te stellen op 'e stifting fan Rome, wêrop hy him 4 jier ferkearde, mei de 2 jierren neamd yn Mattéus 16, krije wy de 6 jier fan totale flater yn ús gewoane kalinder. Hat God de ynwenners fan 'e regio troch dizze slachting fan bern betelje litten foar harren ûnferskilligens foar de berte fan harren Messias? Leaver, ik sjoch yn dizze aksje in tsjuster foarteken dat de hiele naasje yn it jier 70 sil beynfloedzje, om't se yn dy tiid sille betelje foar har ôfwizing fan 'e Messias dy't troch God presintearre is. De bloedbad fan bern rjochtet him profeetysk op 'e generaasje fan Jezus. As hy krusige wurdt op 'e leeftyd fan 35 jier en 14 dagen, sille minsken fan syn leeftyd yn 'e hiele naasje autoritêre oanklachten drage, wêrtroch't se benammen ferantwurdlik en skuldich binne foar it nasjonale ûnleauwe fan it lân. Op deselde wize fûn de opstannige Frânske generaasje fan maaie 1968 harsels yn 'e lêste dagen fan 'e flok oan it roer fan it lân Frankryk.

Nei it besyk fan 'e Magi, fjirtich dagen nei de berte fan Jezus, presintearre syn ierdske famylje him yn 'e timpel yn Jeruzalem. En dy dei waard Jezus erkend en oanbea troch twa tige âlde minsken. De fromme man Simeon en de profetesse Anna brochten him op har beurt hulde. De âlden krigen sa fierdere befêstiging dat Jezus, harren soan útliend troch God, yndie de Messias wie dy't ferwachte en hope waard troch harren folk Israel. Dit makke de naasje lykwols net wekker yn har tradisjonele riten, en de foarsizzing dy't Simeon makke yn Lukas 2:34 soe letterlik útkomme: as se om him wekker waarden, soe it wêze om te rûzjen, ta deadlike kontroverse: " *Simeon segene harren en sei tsjin syn mem Maria: 'Sjoch, dit bern is bestimd om in protte yn Israel te fallen en op te stean, en om in teken te wurden dat tsjinspraak útllokje sil .'* "

Godlike rjochtfeardige grime

Foar in protte minsken kin God net ûnderwurpen wêze oan lilken, om't hy leafde is. Dyjingen dy't sa redeneanje, bedrochje harsels, om't God yn 'e Bibel faak oer syn lilken sprekt, mar it is essensjeel om it te kwalifisearjen as "rjochtfeardich"; want sûnder dizze kwalifikaasje koe it net ferienige wurde mei syn natuer as God fan leafde. Dizze minsken meitsje de flater om godlike lilken te ynterpretearjen neffens it minsklik model. Mar se ferjitte dat der tusken har en God enoarme fûnemintele ferskillen binne, en earst en foaral dit: se binne goddeleas en God is goed. Minsklik lilken is ûnrjochtfeardich, om't it it gefolch is fan in kweade geast. En, krekt oarsom, Gods lilken is gewoan om't hy goed en wier leafdefol is. As de minske frustearre is yn syn langstme, wurdt hy lil en fielt hy yn himsels de needsaak om oaren om him hinne skea te dwaan, mar ek himsels. Foar God, as hy frustearre is yn 'e hearrigens dy't him takomt, om't hy de

skeppergod is oan wa't al it libben syn bestean te tankjen hat, feroarsaket syn frustraasje him lijen en pine. Syn lijen is basearre op 'e needsaak om syn skepsels te straffen en lijen te feroarsaakjen. Om in byld te brûken, God is in liuw dy't allinnich deadet om te iten, wylst de goddeleaze minske in tiger is dy't deadet foar it plezier fan it deadzjen.

Jezus tsjûge mei syn wurden fan dizze godlike ûntefredenheid dy't bestiet út it slaan fan syn skepsels yn Lukas 9:54-55: " *En doe't syn learlingen Jakobus en Johannes dit seagen, seinen se: Heare, wolle Jo dat wy gebiede dat fjoer út 'e himel delkomt en har fertart, lykas Elia ek dien hat?*" Jezus draaide him nei harren ta en bestrafte harren en sei: " **Jimme witte net fan hokker geast jimme binne . Want de Minskesoan is net kommen om minsken har libben te ferneatigjen, mar om har te rêden .**" En se gongen nei in oar doarp. Dit foarbyld lit ús sjen wêrom't de Joadske naasje har Messias ôfwize sil. Jakobus en Johannes binne twa Joadske manlju waans geasten fiede binne troch it glorieuze ferline fan it Israel fan God. Se binne grutsk om ta dit folk te hearren dat God befrijde út Egyptyske slavernij en binne ek grutsk om de iepenbieringen te kennen dy't God oan Mozes dien hat. Se hawwe mei leauwe it tsjûgenis ûntfongen oangeande de ferneatiging fan Gods fijannen troch " *fjoer út 'e himel* ", it gefal fan Sodom en Gomorra, en it gefal dat folbrocht is troch Elia, de profeet neffens 2 Keningen 1:10: " *En Elia sei tsjin de oerste fan fyftich: As ik in man fan God bin, lit der dan fjoer út 'e himel delkomme en dy en dyn fyftich fertarre. En fjoer kaam út 'e himel del en fertarre him en syn fyftich.* " En dit waard twa kear werhelle, sadat Jakobus en Johannes allinich tsjûgen fan har leauwe yn God en syn bibelske iepenbieringen. Lykas lykwols yn it gefal fan Petrus, tsjin wa't hy sei: " *Gean efter my, Satan!*" ", sei Jezus tsjin Jakobus en Johannes: " **Jimme witte net fan hokker geast jimme binne** "; dy fan 'e duvel of ien fan syn demoanen of sels harren eigen kweade geast. En hy jout de reden wêrom't it noch net tiid is om it " *fjoer út 'e himel* " te aktivearjen: " **Want de Minskesoan is net kommen om de sielen fan 'e minsken te ferneatigjen, mar om har te rêden .**" Yn 'e tiid fan Jezus syn tsjinst wist nimmen dat de Messias allinnich ûnder harren kaam om te stjerren; wat de ienige manier wie om har sielen te rêden. Syn apostels sels soene dit pas nei syn opstanning begripe, nei it foltôgjen fan syn ferzoenende dea. Mar, yn syn antwurd ferbynt Jezus dizze ûnmooglikheid om it " *fjoer út 'e himel* " te aktivearjen dúdlik mei it ienige momint fan syn komst nei de ierde. Eins komt dizze ierdske tsjinst om de God fan leafde te iepenbierjen dy't de God fan justysje yn 'e gedachten fan 'e minsken ferburgen hie. It " *fjoer út 'e himel* " wie delkommen op opstannige manlju om te tsjûgjen dat God it libben dat hy jûn hat ferneatigje kin as it ûngehoorzaam is. Mar nei syn demonstraasje fan leafde yn Kristus sil it " *fjoer út 'e himel* " net mear falle, om't dizze tsjûgenis net hat gjin betsjutting mear foar him. Dit is in tige wichtich kritearium dat karakterisearret wat God neamt: " *it nije ferbûn* " en wat it " *nij* " makket is krekt syn demonstraasje fan leafde foar allinnich syn útkarden, om't it har allinnich mar te goede kin komme.

Fanút dit bewiis fan syn leafde, lykas in fisker dy't syn net yn 'e see smit, wachtet God geduldich oant syn net fol is mei fisk en as hy it weromlûkt nei syn sin, sil it foar de hiele minskheid it ein wêze fan 'e tiid fan genede. De godlike foarbidder sil ophâlde mei foarbidding, syn útkarden sille wurde bewachte en

beskerme troch syn hillige en trouwe ingels; se sille neat mear riskearje fan goddeleaze minsken en goddeleaze ingels. Mar yn dizze nije situaasje sil Jezus syn klean fan " *wraak* " oandwaan, dy't profetearre is yn Jesaja 61:2: " *Om it jier fan JaHWéH's geunst út te roppen, en de dei fan 'e wraak fan ús God; Om allegearre dy't rouwe te treasten .* " It "jier " of de tiid " *fan geunst* " is foarby, it oere fan " *wraak* " presintearret him en kin God al syn " **rjochtfeardige** " lilken út drukke.

It foarbyld fan dizze rjochtfeardige lilken is de straf fan " *Babylon de Grutte, de hoer* " neamd yn Iepenbiering 17 en 18. Dit tema wurdt oankundige ûnder ferskate symboalen tidens dizze profetyske iepenbiering. Dit earste fers fan Iepenbiering 10:2 iepenbieret de twa wichtichste oarsaken fan Gods lilken yn Kristus: " *Ik seach in oare machtige ingel delkomme út 'e himel, beklaaid mei in wolk; en op syn holle wie **de reinbôge** , en syn gesicht wie as **de sinne** , en syn fuotten as pylders fan fjoer .* " De earste fan dizze twa oarsaken giet oer it ôfgryslke perverse gebrûk dat LGBT-minsken makke hawwe fan it byld fan 'e " **reinbôge** ", dat se as in universeel symboal nommen hawwe. Om de " *rjochtfeardige lilken* " te begripen dy't dit ding yn God triggeret, moatte wy betinke dat hy " **de reinbôge** " oan minsken joech as in teken dat hy opstannige kweade geasten net langer soe ferneatigje mei in " *floed fan wetter* ". No, yn 'e dagen fan 'e " *eintiid* ", gripe de lêste rebellen dit symboal om har libertaryske, libertine, ferdorven en perverse easken te fertsjintwurdigjen, dy't troch God en syn útkarden as " **ôfgryslk** " **beoardiele wurde**. De twadde oarsaak is de kultus fan rêst op 'e earste dei fan 'e wike, dy't de Romeinske snein foarmet, oarspronklik oannaam as de heidenske "dei fan 'e ûnoerwûne **sinne** " op 7 maart 321, op befel en dekreet fan keizer Konstantyn I ' bekend as "de Grutte". Tink derom dat " **syn fuotten** " binne as " **pylders fan fjoer** ", dat is, neffens it uterlik wêrûnder God de Egyptyske legers tsjinhâlden hie, de tiid om in paad te iepenjen foar syn Hebrieuske folk om "de Reade See" oer te stekken, sadat se nei Araabje koene gean en harsels yn feiligens fine. Mar hjir sille dizze " **pylders fan fjoer** " syn twa wichtichste fijannen fan it kristlike tiidrek **en dejingen dy't alliânsjes mei har slute, reitsje** . Fers 2 fertelt ús: " *Hy hie yn syn hân in lyts boekje iepen. Hy sette syn rjochterfoet op 'e see , en syn lofterfoet op 'e ierde ;* " Syn twa fijannen binne, yn folchoarder fan grutte en chronologysk: de pauslike en Roomsk-Katolike religy, religieus gesach fan it **earste** ferfolgjende koalysjeregime, symbolisearre troch " **de see** "; en twadde, symbolisearre troch " **de ierde** ", it protestantisme, organisator fan it **lêste** ferfolgjende koalysjeregime. It katolisisme en it protestantisme bewoare beide heil brocht troch Jezus Kristus en har " **ôfgryslke** " **dieden**. » wurde dêrom taskreaun oan Jezus sels; dit is wat har syn grutste fijannen makket yn 'e religieuze skiednis. Mar Iepenbiering 10:1-2 rjochtet him op 'e tiid fan syn weromkomst, en op dizze tiid fan wraak presintearret Jezus himsels mei " **in lyts iepen boekje** " dat al syn profetyske iepenbieringen oanjout dy't se beide ferachte hawwe. Dit " *lytse boekje* " waard oarspronklik sluten troch " **sân segels** " neffens Iepenbiering 5:1: " *En ik seach yn 'e rjochterhân fan him dy't op 'e troan siet in boek skreaun fan binnen en fan efteren, **fersegele mei sân segels** .* " Dizze " *segels* " wurde oer tiid ûntsegele en it begryp fan 'e ûnderwerpen wurdt iepenbiere neffens Iepenbiering 6. En de lêste, de " *sân* ", wiist it " *segel fan 'e*

libbene God " tema fan Iepenbiering 7 oan, of syn " *Sabbat fan sânde dei* " dat de lêste falsk kristlike koalysje ferneatigje en folslein ferdwine litte wol. Dizze details litte ús begripe yn hoe fier't de definitive lilken dy't troch God útdrukt wurdt rjochtfearde wurde sil. En it sil des te mear sa wêze, om't dizze twa falske kristendommen de God fan leafde preekje en har ûngehoorzaamheid rjochtfearde yn 'e namme fan in feroaring fan ferbûn. En yn dit ljocht kinne wy begripe wêrom't yn Iepenbiering 6:15 oant 17 dizze lêste ierdske rebellen it slachtoffer binne fan ferskriklike eangst as se Jezus ferskine sjogge: " *De keningen fan 'e ierde, de grutten, de kriichsoffisieren, de riken, de machtigen, elke slaaf en elke frije man, ferburgen har yn 'e grotten en yn 'e rotsen fan 'e bergen, en seine tsjin 'e bergen en rotsen: Falle op ús, en ferbergje ús foar it gesicht fan Him dy't op 'e troan sit, en foar de grime fan it Lam: want de grutte dei fan syn grime is kommen, en wa sil kinne stean?*" » Iepenbiering 7 jout it antwurd op dizze fraach: allinich de lêste oerbleaune libbene fertsjintwurdigers fan it godlike wurk, en net fan 'e "Sânde-deis Adventist" ynstelling, sille oerlibje kinne, om't se troch God goedkard binne. Dizze godlike grime wurdt opnij profetearre yn Iepenbiering 11:18, dêr't it de godlike dieden behannelet dy't nei it ein fan 'e proeftiid folbrocht binne, it tema fan Iepenbiering 15: " *De folken wiene lil; en jo grime is kommen, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen, om jo tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dyjingen dy't jo namme freezje* , lyts en grut, te beleanjen en om dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje." "Dit fers is nijsgjirrich om't it de chronologyske folchoarder fan 'e opienfolging fan 'e Tredde en lêste "Wrâldoarloch" iepenbieret, wêryn't " *de folken lil wiene* ". Dan komt it ein fan 'e proeftiid, markearre troch Gods grime; " *grime* " útdrukt troch syn " *sân lêste pleagen* ". De chronologyske folchoarder wurdt opnij iepenbiere, earst wekket Jezus syn deade útkarden op en mei har krije de útkarden dy't yn libben bleaunen in ûnfergonklik himmellichem en geane se op nei de himel dêr't se tagong hawwe foar ivichheid; dit is har beleanning en dy't allinich giet oer " *syn tsjinstfeinten de profeten, de hilligen en dejingen dy't syn namme freze* ." Se hawwe hjir bewiis fan jûn troch syn geboaden en al syn ferordeningen te folgjen tidens har libben dat troch God op ierde seinge is. Yn dizze list set God " *syn tsjinstfeinten de profeten* " oan it haad, om't yn " *de tiid fan 'e ein* " de leafde foar de wierheid iepenbiere yn syn bibelske profesijen de standert is fan wier leauwe en autentike hilligens. De needsaak om "de eangst foar God" werom te krijen is yn 'e boadskip fan 'e earste ingel fan Iepenbiering 14: 7: " *En hy sei mei in lûde stim: Freegje God en jou him eare, want de it oere fan syn oardiel is kommen; en oanbidde Him dy't himel en ierde, de see en de wetterboarnen makke hat.* " Lykas by de oerstek fan 'e Reade See, pleatst God syn útkarden yn absolute feiligens troch har yn syn himelsk keninkryk te bringen. Se sille de moardpartijen fan ôffallige prysters en pastoaren net tsjûge wêze. En dizze faze fan godlike " *wraak* " wurdt oantsjut, yn Iepenbiering 14:18, troch it symboal fan 'e " *wynst* ": " *En in oare ingel kaam út it alter, dy't macht hie oer fjoer* , en spriek mei in lûde stim ta him dy't de skerpe sikkel hie, sizzende: Stek dyn skerpe sikkel yn, en rispje de trossen fan 'e wynstôk fan 'e ierde: want de druven fan 'e ierde binne ryp "; wat betsjut dat minsklike ûngerjochtichheid syn hichtepunt berikt hat. Tink derom dat dizze aksje fan " *rispinge* " keppele is oan " *fjoer* " of oan 'e " *pylders fan fjoer* " dy't de

ferneatigjende " **fuotten** " fan Jezus oantsjutte yn Iepenbiering 10:1. Dizze tiid fan lêste "grime" rjochte tsjin falske kristlike religys ferskynt wer yn Iepenbiering 16, wêr't it folbrocht wurdt nei de " *sânde fan 'e sân lêste pleagen* ". It folget op 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus dy't dizze strafaksje yn 'e hannen leit fan 'e slachtoffers dy't bedrogen binne troch falske..." Kristlike religieuze lear. Yn Iepenbiering 16:19 seit God: " *En de grutte stêd waard yn trije dielen ferdield, en de stêden fan 'e folken foelen. En it grutte Babylon kaam yn oantinken foar God om har de beker fan 'e wyn fan 'e grimmigens fan syn grime te jaan.* " Konfrontearre mei de glorieuze Kristus dy't sichtber makke waard en syn stipe foar syn útkarden dy't it besletten wie om út te roegjen, *ferdielde de rebellenkoalysje him "yn trije dielen "*; de " *trije* " dy't har ferienige hiene yn Iepenbiering 16:13: " *En ik seach trije ûnreine geasten lykas kikkerts út 'e mûle fan 'e draak komme, en út 'e mûle fan it beest, en út 'e mûle fan 'e falske profeet.* " Under dizze trije symboalen fine wy yn 'e oanhelle folchoarder de duvel Satan, de katolike religy, al symbolisearre troch " *de see* ", en de protestantske religy, al symbolisearre troch " *de ierde* ".

De aksje fan dizze " *winter* " wurdt ûntwikkele yn Iepenbiering 18 en de útkarden binne sels yn 'e himel yn feiligens en al yn 'e ivichheid yngien, de wurden fan God binne rjochte oan 'e slachtoffers fan 'e kristlike religieuze leagens dy't foar him de straf fan har falske religieuze hoeders útfiere sille. God seit tsjin har, yn Iepenbiering 18:6: " *Jou har werom lykas se betelle hat, en jou har dûbel neffens har wurken. Yn 'e beker dêr't se yn getten hat, jitte har dûbel.* " Wy kinne it dan fernuverje dat God syn goddeleaze minsken mar twa kear safolle slacht foar har goddeleaze en wrede dieden. Om dizze beheining te begripen moatte wy earst rekken hâlde mei it feit dat dizze goddeleaze net giet oer it ferkearde dat de útkarden fan Jezus Kristus dien binne, om't hy foarkommen hat dat de aksje folslein útfierd waard. It wichtichste ferkearde dat de ferliede en bedrogen slachtoffers dien binne, is dêrom it definitive ferlies fan 'e hope op 'e ivichheid. Troch te harkjen nei de leagens dy't se tochten dat de wierheid wiene, tochten minsken dat se op in dei dizze himelske of ierdske ivichheid yngeane soene. Nei't se de mooglikheid om ivich te libjen ferlern hawwe, is it goed dat se it libben nimme fan 'e ljugen dy't har leard hawwe. Mar om de dûbele straf te rjochtfeardigjen, moat de twadde doasis taskreaun wurde oan 'e lilken fan God, dy't rjochtfeardige wurdt troch it feit dat dizze ligers, dy't hy hjoed ta de dea feroardielet, him it wille ûntnimme om har it ivige libben oan te bieden. De dûbele doasis wurdt ferklearre troch de dûbele skuld fan falske leararen tsjin God, earst, en tsjin 'e minske, twadde, mar ek as in teken fan 'e " **twadde dea** " dy't foar har reservearre is foar it " *lêste oardiel* ". Wy fine yn Iepenbiering 18:8, de straf troch " **fjoer** " dy't foarspeld is sûnt Iepenbiering 10:1: " *Dêrom sille har pleagen op ien dei komme, dea, rouwe en honger; en se sil troch fjoer fertarre wurde.* " Want de Heare God is machtich, dy't har feroardiele hat ." Mar nei " *de wynstôk* " sille de útfierders fan it godlike vonnis op har beurt ferneatige en deade wurde troch Jezus Kristus en syn ferskriklike lêste pleach: de rein fan " *hagel* " mei enoarme hagelstiennen tige effektyf neffens Iepenbiering 16:21: " *En in grutte hagelstien, waans gewicht in talint wie, foel út 'e himel op 'e minsken; en minsken lasterden*

God fanwegen de pleach fan 'e hagel, om't de pleach tige grut wie ." It gewicht fan in " talint " kaam oerien mei sawat 42 kilogram ûnder de Romeinen.

By it lêste oardiel sil godlike grime wekker wurde, om't God himsels wer mei syn útkarden fine sil yn 'e oanwêzigens fan 'e opstanne goddeleaze rebellen, allinich om it oardiel fan 'e hilligen en fan Jezus Kristus te hearren en te ûntdekken dat har yndividueel oangiet en om " *de twadde dea yn 'e mar fan fjoer* " te ûndergean lykas leard yn Iepenbiering 19:20: " *En it beest waard nommen, en mei him de falske profeet dy't wûnders foar him dien hie, wêrmei't hy dejingen ferrifelde dy't it merk fan it beest ûntfongen hiene en dejingen dy't syn byld oanbea hiene. Se waarden beide libben smiten yn 'e mar dy't baarnt mei fjoer en swevel.* "; en ek yn Iepenbiering 20:10: " *En de duvel dy't har ferrifelde, waard smiten yn 'e mar fan fjoer en swevel, dêr't it beest en de falske profeet binne. En se sille dei en nacht pleage wurde foar ivich en altyd.* " Iepenbiering 20:12 vat it prinsipe fan it oardiel fan 'e opstanne goddeleazen oan 'e ein fan it sânde millennium gear, neamd " **tûzen jier**". » yn Iepenbiering 20:5: « **De rest fan 'e deaden kaam net werom ta libben oant de tûzen jier foarby wiene** . Dit is de earste opstanning. » De bewurking fan dit fers is bewust misliedend. Dizze presyzje ûnderstreke yn fetdruk, dy't giet oer de « twadde opstanning » dêr't de troch God feroardiele rebellen oan meidogge, ferskynt as in tuskenheakjes binnen de wichtichste boadskip, dy't de « *earste opstanning* » is, dy't foar syn part allinich reservearre is foar de útkarden fan Jezus Kristus. Wy lêze dêrom yn Iepenbiering 20:12: « *En ik seach de deaden, lyts en grut, stean foar de troan. Boeken waarden iepene. En in oar boek waard iepene, dat is it boek fan it libben. En de deaden waarden oardiele neffens har wurken, út 'e dingen dy't yn 'e boeken skreaun stiene.* » It ein fan godlike grime wurdt oproppen troch de ferneatiging fan 'e dea yn fers 13: " *De see joech de deaden dy't deryn wiene werom, en de dea en Hades joegen de deaden dy't yn har wiene werom; en elkenien waard oardiele neffens syn wurken.* " Let op 'e letterlike ynterpretaasje fan it wurd " *see* " en it haadwurd " *hades* ", dat hjir it stof fan 'e ierde oantsjut. Fers 14 spesifisearret fierder: " *En de dea en Hades waarden yn 'e mar fan fjoer smiten. Dit is de twadde dea, de mar fan fjoer.* " En it tema fan godlike rjochtfeardige grime einiget mei fers 15: " *En wa't net skreaun fûn waard yn it boek fan it libben, waard yn 'e mar fan fjoer smiten.* " Dizze lêste ferdúdliking befêstiget it feit dat God wierlik allinich twa paden foar minsklike karren steld hat dy't yn it absolute ekstreme tsjinoersteld binne: ien dy't liedt ta it ivige libben, de oare nei " *de twadde dea* ", like ivich om't definityf.

It sprekt fansels dat as God fan Leafde, ús Skepper, ús himelske Heit ferskriklik ljit ûnder it lilk wurden fanwegen de opstannige aard fan 'e mearderheid fan skepsels dy't hy yn 'e himel en op ierde skepen hat. Hy hat ek in enoarme wrok tsjin harren, om't hy, de almachtige God, yn dizze situaasje ûndergiet en ljit ûnder it feit dat hy bestean jûn hat oan frije libbens. En as God ljit, lykas syn skepsels, ferlangt hy nei rêst foar syn Geast. Want ferjit net, foar alles is God Geast; it konsept fan himelske en ierdske lichems is troch him betocht en makke. En om't hy sels absolút net ôfhinklik is fan 'e wetten dy't hy skept, kin hy de foarm fan in himelsk lichem oannimme en oan 'e ingels ferskine yn it aspekt

fan "Michael" of dat fan in minsklik lichem lykas hy twa kear die; de earste kear troch Abraham te besykjen, begelaat troch twa ingels, om him de ferneatiging fan Sodom en Gomorra oan te kundigjen, en de twadde kear troch himsels te ynkarnearjen yn it fleis fan 'e minske mei de namme "Jezus". En ik herinnerje jimme deroan dat troch dizze namme "**Jezus**" oan te nimmen, wat "Yahweh rêdt" betsjut, God himsels elke strafmaatregel ferbea tidens syn ierdske tsjinst, mar allinich tidens dizze perioade fan trije jier en seis moannen wêryn't hy foar syn dea tsjûge. Neffens Dan. 9:27 wie de tiid fan dit ferbûn fan frede lykwols "*sân*" jier, dat is **in hiele profetyske "wike"** dy't einige mei it stiennigjen fan de diaken Stefanus.

Sa kinne wy begripe wêrom't God al ferlangde nei rêst foar syn siel, syn Hillige Geast of Hillige Geast, op it momint fan syn skepping fan ús ierde. Satan, de duvel, wie al dwaande mei it meitsjen fan plannen mei de ingels tsjin him. Hy libbe noch yn it selskip fan 'e ingels en God befêstiget dit troch te sizzen yn Gen. 3:22: "*Doe sei YaHWéH God: 'Sjoch, **de minske is wurden as ien fan ús**, om goed en kwea te kennen. Lit ús him no ferbiede om syn hân út te stekken en fan 'e beam fan it libben te nimmen en te iten en foar altyd te libjen* . '" Dizze "**ien fan ús**" ferwiisde nei Satan. De opstân, dy't hieltyd iepener waard, fertriet God en liet him lije. Mar syn lijen naam noch mear ta doe't hy tocht oan it fysike lijen dat hy yn Jezus Kristus ferneare moast, om syn útkarden te rêden dy't syn frijwillige fersoene dea ferlosse soe. Wittende de priis dy't hy persoanlik betelje moast, syn ûnfleksibiliteit, demonstrearre yn 'e tiid fan it âlde ferbûn en dêrfoar, foar de wetterfloed, is perfekt rjochtfeardige.

Oan syn persoanlik lijen waard tafoege dat fan syn ferliede en bedrogen skepsels, en foar minsken, dat fan syn útkarden dy't ferfolge wurde soene. It is dizze lêst fan lijen dy't hy libje moast tidens de 6000 jier fan syn seleksje fan ierdske útkarden dy't him liede ta it segenjen en hilligjen fan it sânde millennium, oan it begjin dêrfan, neffens syn plan, op ierde en yn 'e himel, skeel en opstân ophâlde soene troch middel fan 'e ferneatiging fan 'e opstannige aginten. Dizze dingen soene folbrocht wurde mei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus; in weromkomst dy't sichtber makke wurdt troch alle ynwenners fan 'e ierde. It sprekt fansels dat it skeppen gjin wurgens jout oan 'e Skepper Geast God. Dêrom is syn "**hilliging**" fan 'e "**sânde dei**" fan 'e "**wike**" **allinich** rjochtfeardige fanwegen syn profetyske karakter dat it "**sânde**" millennium fan universele frede yn 'e himel en op ierde foarseit. De sa krigen frede sil allinnich wurdearre wurde troch de útkarden dy't noch yn libben fûn wurde, en dizze frede sil troch harren noch mear wurdearre wurde, om't se, om it te krijen, fysyk en mentaal lije moatten hawwe fanwegen de ferfolgingen en beproevingen organisearre troch harren himelske en ierdske fijannen.

Gods lilken is dêrom folslein rjochtfeardige, om't it ûntstiet út in gefoel fan begryplike ferachting, sjoen dat syn demonstrearre leafde ferachte en ferachte wurdt troch ûnleauwigen en ûnleauwigen. God skepte de minske nei syn byld, dat wol sizze, perfekt by syn oarsprong, mar om't sûnde, hoewol hy dizze perfektsje ferlern hat, kin hy noch altyd, lykas syn godlike byld, it gefoel fan ferachting ûnderfine. En it is krekt dizze ferachting dy't de sielen fan 'e útkarden karakterisearret, lykas dit foarbyld neamd yn Ezechiël 9:4 befêstiget: "Doe sei

JaHweh tsjin him: *Gean troch it midden fan 'e stêd, troch it midden fan Jeruzalem, en set in teken op 'e foarholle fan 'e manlju dy't suchtsje en roppe om al de gruwelen dy't yn it midden dêrfan begien wurde.* " Dizze boadskip iepenbiere ús de wiere aard fan it " *segel fan God* ", om't de sabbat allinich it " wurk "-aspekt dêrfan is. De wiere betsjutting fan it " *segel fan 'e libbene God* " leit yn it gefoel dat field wurdt yn 'e geasten fan 'e útkarden, want troch de ôfgryslke wurken dy't dien wurde troch opstannige minsken te feroardieljen, tsjûgje se, yn har geasten en gedachten, fan har geskiktheid om ivich mei God te libjen, ûnder syn genede en teder heechste gesach.

Yn ús fleis en ús minsklike geast witte wy hoe't wy de hearrigens fan ús leafsten wurdearje kinne. Wy fernimme dêr, noflik, it teken fan it fertrouwen dat yn ús steld wurdt. En as dit fertrouwen ûntbrekt, is de relaasje net duorsum, en yn alle gefallen net noflik. Wy hawwe dêrom de perfekte kâns om te begripen wat God fielt neffens oft wy him hearrich binne of net. Wy witte dan wat syn " **rjochtfeardige lilken** " triggeret. En dit is de reden wêrom't Jezus tsjin syn apostels sei dy't him leafhawwen en him yn alle dingen hearrich wiene, neffens Johannes 15:14-15: " *Jimme binne myn freonen , as jimme dogge wat ik jimme gebied . Ik neam jimme net mear tsjinstfeinten, om't de tsjinstfeint net wit wat syn master docht; mar ik haw jimme freonen neamd, om't alles wat ik fan myn Heit heard haw, ik jimme bekend makke haw .* " En Jezus spesifisearret fierder yn fers 16 dat folget, dit ding dat begrepen wurde moat: " *It binne net jimme dy't my keazen hawwe ; mar Ik haw jimme útkeazen en beneamd, dat jimme hinnegeane en frucht drage, en dat jimme frucht bliuwe moat, sadat wat jimme de Heit freegje yn myn namme, Hy it jimme jaan mei.* " Sa is it foar al syn útkarden, oant it ein fan 'e wrâld.

Trije dagen en trije nachten ... lykas Jona

Yn Mattéus 12:40 fine wy dizze profetyske útdrukking sitearre troch Jezus Kristus: " *Want lykas Jona trije dagen en trije nachten yn 'e búk fan 'e grutte walfisk wie, sa sil de Minskesoan trije dagen en trije nachten yn it hert fan 'e ierde wêze.* " Yn dizze wurden kundige hy de totale tiid oan wêryn't hy, fanwegen syn dea, skieden wurde soe fan syn apostels en learlingen. Mar eins moatte wy, nei de kronology fan folbrochte barrens, de útdrukking " *trije dagen en trije nachten* " korrigeare om it te ferfangen troch " *trije nachten en trije dagen* ". Yn syn ierdske ynkarnaasje naam Jezus de "dei-nacht" folchoarder oan dy't de foarkar hie fan 'e minskheid, mar de folbrochte barrens bleauwen yn oerienstimming mei de "nacht-dei" foarm dy't God fêststeld hie sûnt de earste wike fan syn ierdske skepping. En dizze falske foarm sil de falske kristlike religys dy't troch syn flok troffen binne effektyf ferrifelje oant de tiid fan it Adventistyske ljocht.

Wy kinne sjen dat syn ferliking mei de Jona fan 'e Bibel beheind is ta it nivo fan dizze skynbere doer fan 'e dea; want yn 'e eagen fan minsken ferdwûn Jona eins ek foar " *trije dagen en trije nachten* ", wylst hy oerlibbe, sûnder dat immen op ierde it wist, yn 'e búk fan in grutte fisk. Mar de ferlikingen einige dêr, want krekt sa't Jona flechtet út in winsk om de wrede Nineviten de warskôging fan

'e libbene God, in bedriging fan 'e dea, net foar te lizzen, sa toant Jezus himsels iverich yn it oankundigjen oan sûndich Israel fan 'e mooglike ferlossing oanbean yn 'e namme fan godlike genede, wêryn syn frijwillige ferzoenende dea as in losjild sil tsjinje. As dizze dingen sein en begrepen wurde, sille wy ûntdekke dat dizze oankundiging fan Jezus Kristus grut ljocht bringt op it projekt dat troch God foarsein is.

Earst, om't der " *trije nachten en trije dagen* " by belutsen binne, ferliest de teory fan it freedtemiddei Peaske, de foarjûn fan 'e wyklikse sabbat dy't leard wurdt yn 'e Roomsk-Katolike religy, alle rjochtfeardiging. Mar krekt oarsom, dizze " *trije nachten en trije dagen* " befêstigje in letterlike ferfoling foar de " **helte fan 'e wike** " wêryn't de Messias " **in fêst ferbûn mei in protte** " soe slute neffens Dan. 9:27: " *Hy sil in fêst ferbûn mei in protte slute foar ien wike , en foar de helte fan 'e wike sil hy offer en spiisoffer ophâlde litte ; ...* "; de ferfoling fan dizze " *wike* " is dêrom letterlik en boppedat geastlik profetysk fan in " *wike* " fan " *sân dagen* " fan werklike jierren. Mar de dingen stopje dêr net, want " *ien dei is tûzen jier, en tûzen jier is ien dei* " foar God, neffens 2 Petrus 3:8: " *Mar, leafsten, ferjit dit iene ding net, dat by de Heare ien dei is as tûzen jier, en tûzen jier binne as ien dei* "; it folget dat dizze wike fan in fêst ferbûn de hiele sân tûzen jier fan ierdske sûnde beslacht, programmearre om " *in protte* " útkarden te selektearjen waans nammen troch God yn it boek fan it libben skreaun binne, fan it begjin fan 'e útfiering fan syn rêdingsplan ôf. Sa binne foar- en nei-diluvianen, Israëlieten fan 'e âlde en nije ferbûnen, en bekearde heidenen dy't dit nije ferbûn oangien binne, dwaande mei dizze unike universele heil dy't krigen is troch de ferzoenende dea fan Jezus Kristus.

Oant de ierdske tsjinst fan Jezus Kristus hienen de minsken fan God gjin idee hoe lang de ierdske ûnderfining duorje soe. Tidens syn messiaanske tsjinst joech Jezus details dy't misferstân bleaunen, en allinich troch it ljocht fan 'e Iepenbiering dy't oan Johannes iepenbiere waard, biedt hy syn lêste útkarden de mooglikheid om te begripen dat de foarseine totale tiid sân tûzen jier wie. En it kaaiwurd yn it enigma is de perioade fan " **tûzen jier** " dy't seis kear neamd wurdt yn Iepenbiering 20:2-3-4-5-6-en-7, dat is seis kear as de "seis tûzen jier" dy't foarôfgeane oan dizze lêste perioade fan " **tûzen jier** ". En dizze "seis tûzen jier" wurde befêstige troch foltôge skiednis, dat is 4.000 jier fan 'e skepping oant it ein fan it âlde ferbûn, en 2.000 jier dy't it nije ferbûn dekke oant de "glorieuze weromkomst fan Kristus Jezus" dy't troch syn útkarden ferwachte wurdt foar de maitiid fan 2030.

Sa krige de sân-dagen wike yn 'e rin fan 'e tiid de wearde fan "sân echte dagen" fan fjouwerentweintich oeren, doe profetysk fan "sân jier" en úteinlik, úteinlik, fan "sân tûzen jier". Logysk hie God allinich foar syn lêste útkarden reservearre, dizze kennis fan 'e "sân tûzen jier" fan syn rêdingsplan, om't se sille libje op 'e tiid fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, de "Michael" Opperhaad fan 'e ingels, neffens Iepenbiering 12: 7: " *En der wie oarloch yn 'e himel. Michaël en syn ingels fochten tsjin 'e draak. En de draak en syn ingels fochten* ". Us kennis fan 'e tiid fan Gods plan sil ús tastean om de ûntjouwing fan 'e feiten dy't folbrocht binne yn 'e " *trije nachten en trije dagen* " dy't yn 'e eagen fan minsken de tiid fan it ferdwinen fan Jezus Kristus dekke, better te begripen.

Yn 'e geastlike profetyske sin fan werklike jierren, besloech de " *sân* " dagen fan " *de wike* " fan Daniël 9:27 " *sân* " jier tusken de hjerst fan 26 en de hjerst fan 33. Jezus waard krusige " *yn 'e midden* fan" dizze " *sân* " jierren, dat is, op 'e moarn fan 'e foarjûn fan it Peaske yn 'e maitiid fan it jier 30.

Dizze Peaske-" *wike* " krijt ek de betsjutting fan 'e 4000 jier dy't wijd binne oan 'e twa opienfolgjende ferbûnen dy't God slút mei syn ferloste útkarden op ierde. Want it âlde ferbûn is basearre op it ferbûn dat God mei Abraham slút, 2000 jier foar de dea fan Jezus Kristus, op it momint dat hy syn iennichste soan Izaäk as offer oanbiede moast; neffens Gen. 22:16 oant 18: " *En (God) sei: By Mysels swar Ik, seit JaHweh! Omdat jo dit dien hawwe, en jo soan, jo iennichste soan, net ûnthâlden hawwe, sil Ik jo seingje en jo neiteam fermannichfâldigje as de stjerren fan 'e himel en as it sân dat oan 'e seestrân leit; en jo neiteam sil de poarte fan har fijannen yn besit nimme. Yn jo neiteam sille alle folken fan 'e ierde seinige wurde, om't jo nei myn stim harkje hawwe.*" ". It getal "7" fan 'e " *wike* ", fan Dan. 9:27, draacht dan de betsjutting fan 'e folsleinens fan godlike hilliging, wat de wiere symboalyske betsjutting is fan it getal "7"; dit, sûnt de " *hilliging fan 'e sânde dei* " troch de skepper God, yn Genesis 2:2: " *God segene de sânde dei en hillige dy* , om't Hy dêryn rêste fan al syn wurk dat Hy skepen hie troch dy te meitsjen ." Dizze 4000 jier binne sa gearstald: fan Abraham en it offer fan Izaäk oant de dea fan Jezus hawwe wy 2000 jier, en fan syn dea oant syn weromkomst hawwe wy ek 2000 jier; mei perfekte presyzje weardich fan God, offerde de ferlossende Kristus himsels op as offer op 'e kreative " *helte* " fan 'e twa godlike ferbûnen. Yn Iepenbiering 3 befêstiget God syn " *hilliging* " fan it wurk fan 'e Sândedeis Advintisten, syn lêste offisjele ynstelling dy't troch him erkend waard op it nivo fan 'e lear dy't troch syn pioniers fêststeld waard en yn 1843 en 1844 test waard; dit, troch te markearjen mei de nûmers "7 en 14", de fersen dy't geane oer " *it begjin en it ein* " of " *de alfa en de omega* " fan dizze ynstelling, útdrukkings dy't Jezus oanhâldend beklammet yn "de prolooch en de epilooch" fan syn iepenbiering Apokalyps. Yn 1994 wurde nije ljochten dy't flaters korrigeare ôfwiisd en feroarsaakje de fal fan 'e universele yntitúsionele organisaasje "Sândedeisadventisten".

It is it wurdich op te merken dat yn Gen. 2:2 en 3 " *de hilliging fan 'e sânde dei* " allinich rjochtfeardige wurdt troch " *de rêst* " dy't God krigen hat; der is gjin formulearring fan in ferordening jûn oan 'e earste minsken dy't troch God skepen en foarme binne, Adam en Eva, om dizze " *rêst* " te observearjen, hoewol se dizze ferordening fan him krigen hawwe. De reden is dit: troch allinich oer " *rêst* " foar God te gean, befêstiget de boadskip de profetyske betsjutting fan it sânde millennium wêryn **allinich** it stopjen fan 'e aktiviteit fan sûnders, yn 'e himel en op ierde, God de mentale " *rêst* " en perfekte frede jûn hat dy't syn leafde en godlike natuer befoarderje en fereaskje. Syn " *rêst* " sil perfekt wêze, as hy net langer frustrearre wurdt troch de ôfgryslke dienden fan syn fijannen yn 'e himel en op ierde.

Yn 'e letterlike sin besloech de " *wike fan it ferbûn makke mei in protte* ", fan Dan. 9:27, de " *wike* " dy't him útwreide, nei de sabbat fan 30 maart fan it jier 30, fan sinneûndergong fan 'e earste dei, ús hjoeddeiske snein, 31 maart, oant it ein fan 'e sabbatdei fan 6 april 30. Tink derom dat dizze Peaskewike presintearre

waard yn deselde foarm as dy fan 'e skepping: fan 'e earste oant de sânde dei hillige foar Gods rêst. Dit befêstiget de mooglikheid om it wurd " *wike* " de profetyske wearde te jaan fan 'e sân tûzen jier dy't troch God reservearre binne foar de behanneling fan sûnde, dat is, fan 'e sûnde fan Adam en Eva oant de " *twadde dea* " fan it lêste oardiel dat alle sûnders oan 'e ein fan it sânde millennium ferneatiget. Foar de útkarden yn Kristus binne de earste seistûzen jier beslissend, om't it de tiid is dat God syn seleksje fan 'e útkarden makket. Dêrom wurde yn it ferhaal fan 'e skepping de earste seis dagen byinoar groepearre yn Genesis 1. En allinich oangeande de útkarden dy't it ivige libben yngien binne, wurdt de sânde dei oanhelle yn Genesis 2, sa skieden en apart set, dat is, " *hillige* ". Ik herinner my hjir nochris oan dat, fanwegen it byld fan it sânde millennium dêr't de útkarden al it ivige libben yngien binne, yn Genesis 2, it tema fan 'e " *sânde dei* " net ôfsletten wurdt troch de útdrukking " *it waard jûn, it waard moarn ...*". Boppedat wurdt de reden rjochtfeardige troch it feit dat der " *gjin nacht mear* " wêze sil yn dit sânde millennium, lykas de Geast leart yn Iepenbiering 21:25: " *Syn poarten sille net by dei sluten wurde, want dêr sil gjin nacht wêze .* " ".

Jezus Kristus waard om 9.00 oere moarns krusige, midden yn dizze bysûnder hillige " *wike* ", op woansdei 3 april 1930; en hy stoar dyselde dei om 15.00 oere. Syn ferbliuw yn 'e boarst fan 'e ierde begon dêrom mei " *de nacht* " fan tongersdei 4 april 1930. En by it opropen fan dizze útlis wol ik derop wize dat nei't ik dit fers út 1 Tess. 5:21 yn 'e praktyk brocht haw: " *Mar test alle dingen; hâld fêst oan it goede;* ", ik in ynterpretaasje fan Kristus syn Peaske bewarre dy't iepenbiere waard yn in stúdzje publisearre yn in tydskrift ûnder de namme "de suvere wierheid". Hoewol't ik doe in nije Sândedeisadventist wie, bewarre ik in útlis presintearre troch in oare kristlike religieuze denominaasje, om't har útlis my tige oertsjûgjend, konsekwint en wurdich liken fan it wurd "wierheid". Yn dy tiid eare dizze religieuze groep noch altyd de wiere godlike sabbat, sneon, de sânde dei fan 'e godlike wike. Hy koe dêrom it ljocht fan Kristus ûntfange.

Wy witte dat Jezus **oan syn learlingen en apostels ferskynde**, libbendich en opstien, op 7 april 30, by moarnsiten op 'e " *earste dei* " fan 'e wike nei Peaske, dat is "snein" dy't wy yn ús groep "Soldi" neame om syn heidenske noarm te ûnthâlden; krekt as yn it Ingelsk wurdt dizze dei "snein" of "dei fan 'e sinne" neamd. Mar neat wurdt iepenbiere oer wat der echt bard is yn dizze " *trije nachten en trije dagen* " dy't ûnder it geheim fan it grêf falle. Yn it ljocht fan har profetyske wearde yn echte " *jierren* " en yn " *tûzen jier* " sille wy dit geheim lykwols kinne opheffe.

Fan syn dea oant syn opstanning fine wy "trije hiele dagen" lykas de "trije tûzen jier" dy't de foarm oannimme sille fan twa kear " *tûzen jier* " oant syn glorieuze weromkomst en de lêste himelske " *tûzen jier* " fan it sânde millennium. De lêste wurdt fertsjintwurdige troch de sabbat fan 'e sânde dei fan 'e Peaske-hillige wike. No, oan it begjin fan 'e sabbat fan it sânde millennium, sille de ferlosten fan Jezus Kristus opstien wurde, neffens Iepenbiering 20:4: " *En ik seach tronen; en oan harren dy't dêrop sieten, waard de macht jûn om te oardieljen. En ik seach de sielen fan harren dy't ûnthalze wiene foar it tsjûgenis fan Jezus, en foar it wurd fan God, en fan harren dy't it beest net oanbea hiene, noch syn byld,*

en syn merk net ûntfongen hiene op har foarholle, en op har hannen. **Sy kamen ta libben, en regearren mei Kristus foar tûzen jier.** " Sûnt it begjin is dizze sabbat, symboal fan dizze lêste " **tûzen jier** " fan it sânde millennium, pleatst ûnder it teken fan it libben dat wer ûntdutsen is. Jezus hie dêrom gjin reden om troch de dea, yn ûnbewustwêzen, hâlden te wurden op dizze lêste sabbat fan 'e Peaskewike. Omdat de sabbat it byld is fan 'e rêst fan God en fan syn útkarden dy't hy sammelet, de libbenen en de deaden yn Kristus, is Jezus himsels wer opstien, lykas hy foar syn dea tsjin syn learlingen sein hie, mar hy die dat **oan it begjin** fan dizze wyklikse sabbat fan 'e Peaskewike, om it noflikke en leafdefolle selskip te finen fan syn ingels dy't trou bleaunen. Hy bleau dêrom eins mar "twa hiele dagen" dea yn it grêf, krekt sa't hy nei syn dea yn 'e himel amtner is, ôfsnien en skieden fan 'e minsken foar "twa tûzen jier" oant syn triomfantlike komst, wreker om syn lêste trouwe útkarden dy't yn libben bleaunen út 'e dea te pakken.

Yn dizze hillichste Peaskewike presintearre in útsûnderlike sabbat ferbûn mei it Peaskefeest him fan 'e jûn ôf doe't Jezus it grêf yngie. It kaam om de ferbining te befêstigjen dy't it ferzoeningsoffer fan Kristus ferbynt mei de opstanning fan 'e hilligen fan it sânde himelske millennium dy't it ivige libben krije sille, dat is, fan it oere ôf dat de sûnde troch Jezus Kristus fersoende waard en de tiid dat hy it ivige libben oan syn útkarden oanbiede sil; dit nei it ein fan 'e tiid fan genede dy't definityf in ein meitsje sil oan it oanbod fan heil. Foar sûnders dy't net bekeard binne ta godlike easken, sil it dan te let wêze.

Yndied, fan 'e " **twa tûzen jier** " dy't liede ta syn weromkomst, waarden 16 ieuwen markearre troch de dominaasje fan 'e tsjustere kristlike religys; wat dizze " **twa tûzen jier** ", foar it grutste part, ûnder it aspekt fan in geastlike dea pleatst, en mear spesifyk, " *sechstjin* ieuwen" suggerearre troch it wurd " *stadia* " en de betsjutting fan tiid jûn oan it wurd " *útwreiding* " yn dit fers fan Iepenbiering 14:20: " *En de wynparske waard bûten de stêd trape, en bloed kaam út 'e wynparske, sels oant de teugels fan 'e hynders, mei in útwreiding fan tûzen seishûndert stadia* . » Dizze perioade fan " *sechstjin* " ieuwen of " *stadia* " beslacht fan 'e fjirde ieu ôf, de tiid fan 'e katolike ôffalligens en de protestantske ôffalligens, dat is, de religieuze learkrêften op wa't de grime fan Jezus Kristus bliuwt, neffens it byld oanjûn troch dit fers fan Jakobus 3:1 oant 3: " **Myn bruorren, lit net in protte fan jimme learkrêften wurde, want jimme witte dat wy swierder beoardiele wurde sille** . Wy stroffelje allegear op in protte manieren. As immen net stroffelet yn wurden, is dyselde in perfekte man, dy't syn hiele lichem yn 'e toom hâlde kin. As wy hynders biten yn 'e mûle lizze, sadat se ús folgje, behearskje wy ek har hiele lichem. »

Yn 'e straf fan 'e " *vintage* " is religieuze " **lear** " de wichtichste oarsaak. It is troch har te beskuldigjen fan " **it learen fan syn tsjinstfeinten** " dat Jezus de Roomsk-Katolike identiteit fan " *de frou Izebel* " iepenbiere, yn Iepenbiering 2:20: " *Dochs haw ik in pear dingen tsjin dy, om't jo dy frou Izebel, dy't harsels in profetesse neamt, tastean om myn tsjinstfeinten te learen en te ferlieden om seksuele ûnmoraliteit te begaan en dingen te iten dy't oan ôfgoaden offere binne* . " Sa, warskôge foar it kwea dat dien is troch de pauselike Roomsk-Katolike religy, sille har tsjinstfeinten fan 'e Reformaasje op har beurt tige skuldich wurde oan deselde beskuldigingen fan 1844 ôf, as se de katolike sneinsrêst leaver sille earje

as de sneonsrêst dy't troch God hillige is sûnt syn skepping fan 'e wrâld. De test fan it leauwe fan 1844 wie lykwols folle subtyler en logysker basearre op in demonstraasje fan belangstelling foar syn bibelske profetyske wurd en yn 1844 en 1994 waarden de protestanten en Adventisten dy't fergeaten dat Jezus allinich de hilligens fan it leauwe rjochtfeardiget dat troch him weardich achte waard, ôfwiisd en oerlevere oan 'e duvel en syn Roomsk-Katolisisme.

Troch it iepenbierjen fan 'e protestantske oarsprong fan it gesach fan "*it beest dat út 'e ierde opkomt*" fan Iepenbiering 13:11, befêstiget God de fal en ôffal sûnt 1844 fan 'e herfoarme en misfoarme religy. As gefolch fan dizze fal einiget it mei it reprodusearjen fan it ferfolgjende gedrach fan it Romeinske pauselike rezjym doe't it stipe waard troch blinde en ûnderdanige monargyen. Feriene troch de saneamde oekumenyske alliânsje, sille de twa tsjinoerstellende religys gearwurkje om de ferplichting om snein te earjen as de ienige wyklike rêstdei hurd op te lizzen. Mar de útkarden, ferljochte troch Jezus Kristus, sille witte hoe't se wjerstân moatte biede oant har befrijing dy't krigen wurdt troch syn machtige en glorieuze weromkomst.

Sa wiene allinnich de hillige ingels oanwêzich by de opstanning fan Jezus Kristus op 'e jûn fan freed 5 april, dat is, oan it begjin fan 'e sabbat fan 6 april; dit, wylst de swiere rûne stien de tagong ta it grêf ticht hold, dat bewekke waard troch twa Romeinske wachters dy't op fersyk fan 'e Joadske religieuze liederen oan dizze taak tawiisd wiene. Jo kinne jo de freugde foarstelle fan 'e ingels dy't har godlike lieder "Michael" yn libben fûnen. It wie sûnder mis like grut as dy fan 'e twa Maria's, fan Johannes en fan Petrus, dy't him pas wer seagen op 'e moarn fan 'e earste dei fan 'e nije wike dy't folge op 'e Peaskewike. It wie foar dizze minskheid dy't natuerlik blyn makke wie troch God, dat de "twa tûzen jier" fan it kristlike ferbûn of nije ferbûn op it punt stiene te begjinnen. Se hiene foar har de lêste "trije tûzen" jier fan 'e "sân tûzen" fan it ierdske projekt dat te krijen hie mei sûnde en syn lêste straf. En wylst ik dizze dingen skriu, komt de maitiid fan 2023 tichterby, wat ús sân jier foar de yngong fan dit sânde millennium sil pleatse; wat betsjut dat wy, sûnt de sûnde fan Adam en Eva, it jier 5994 fan 'e 6000 jier yngeane wêryn't God de seleksje fan al syn ferloste útkarden op ierde útfierd hat.

Ik merk ek dit detail op dat de flok fan 'e kalinder foarseit dy't troch Rome fêststeld is. Wylst de nûmers fan 'e dagen fan dizze Peaskewike de godlike standert folgje dy't by de skepping fêststeld is, dat is, fan 'e earste dei oant de sân-dei sabbat, folgje de nûmers fan 'e Romeinske kalinder dy't op dizze dagen tapast wurde de standert fan 'e hjoeddeiske ôffalligens dy't de earste dei de wearde fan "sân-dei" jout; om't dizze earste dei doe't Jezus libben ferskynde oan syn learlingen de earste dei of hjoeddeiske snein fan "7" wie, 30 april. Om goed te begripen, foarseit de tawizing fan it getal "7" oan 'e 1e^{dei} fan 'e wike syn status as "sân-dei" dy't sûnt it jier 1981 yn West-Europa oannaam is; in aksje dy't de oplegging dêrfan troch it universele ôffallige rezjym befoarderje sil, dat it wetlik oplein sil om it ein fan 'e tiid fan kollektive en yndividuele genede te markearjen.

Ik bestraf en tuchtigje al dyjingen dy't ik leafhaw.

By it oanpakken fan dit ûnderwerp moat ik jo deroan herinnerje dat yn 'e namme fan it kollektive nasjonale belang en soms dat fan tige privee belangen yn it profane domein, de folken fan 'e ierde harsels autorisearje om de flaters en misdieden dy't ûnder har begien binne troch elke man, elke frou, elke âlde persoan en soms elk bern, mear of minder swier te straffen. Dêrom sjoch ik gjin reden dy't de grutte Skeppergod rjochtfeardiget dat hy net op deselde wize hannelet. Dit, te mear om't God, oars as folken dy't misbrûk meitsje fan yndividuen, ynkarnearre is yn 'e persoan fan Jezus Kristus om nei de ierde te kommen om, troch de frijwillige dea fan syn perfekte foarbyldlibben, de minsklike sielen te ferlossen dy't gefoelich binne foar syn oanpak waans sterlike status hy kin feroarje yn ivige status. Dit is de ienige betsjutting dy't wy moatte jaan oan it wurd "ferkiezing", dat is de status fan syn "útkarden", dat is dy fan 'e maten dy't hy útkiest om yn syn selskip te libjen yn 'e ivichheid dy't komt en dy't no 7 jier en sawat 3 moannen foar ús leit. It rjocht om Jezus Kristus te straffen is des te rjochtfeardiger om't hy sels gruwelik marteld waard, om sawol de rêding te krijen fan syn útkarden waans sûnden tsjin God begien hy fersoende, mar ek it legitieme rjocht om sûnder genede minsken te ferneatigjen dy't opstannich gedrach sjen litte dat identyk is oan dat fan 'e opstannige ingel, " *de duvel en Satan* ", en syn ingelske tsjinstfeinten, yn it himelske libben en op ierde. Want nei syn oerwinning op sûnde en dea ferbea Jezus harren om yn 'e himel te libjen en beheinde se ta de ierdske diminsje. It lijen dat Jezus trochmakke wie ferskriklik en berikte it heechst mooglike nivo fan 'e Romeinske tiid; Syn krusiging waard foarôfgien troch in geseling mei in swipe makke fan trije learen riemen mei izeren eleminten oan 'e úteinen om it fleis fan 'e marteld persoan te skuorren. Op it lykkleed fan Turyn liet God in ôfbylding efter fan it spoar fan hûnderttweintich slagen dy't it lichem fan Jezus Kristus tabrocht wiene. De nacht fan syn arrestaasje koe hy net sliepe, en waard hy nei de ferskate Joadske en Romeinske autoriteiten fan dy tiid ferwiisd om it beslút te krijen om him ter dea te bringen. It wie dêrom nei in wurchsume nacht dat hy om 9 oere moarns gisele waard en doe oan it krús lein waard. Syn pine duorre 6 oeren, wat koart wie foar de tiid, mar de giseling dy't hy ûndergie, befoardere dizze ferkoarting fan syn lijentiid. Oan 'e oare kant hie Jezus enoarm lêst fan it gefoel dat hy troch God ferlitten waard. Hy útdrukke it troch te sizzen: " *Myn God! Myn God! Wêrom hawwe jo my ferlitten?* " *Yn syn wanhopige pine fergeat Jezus even wêrom't hy troch de Heit " ferlitten "* wurde moast . Gods antwurd op 'e fraach dy't Jezus stelt is ienfâldich: "Want sûnt jo arrestaasje, troch allinich de sûnden fan myn útkarden te dragen, rêde jo se, mar jo binne it byld wurden fan 'e sûnde dy't myn hilligens ôfgriislik fynt en net sjen kin sûnder in gefoel fan ôfkear te ûnderfinen." En yn in lêste azem dêr't hy syn helderheid werom krijt, einiget hy troch te sizzen: " *Heit, yn jo hannen befel ik myn geast. It is folbrocht .* " As dizze dingen sein en goed begrepen binne, lit ús dan it fers fine wêryn Jezus tsjin syn útkarden seit: " *Wylst ik leafhaw, bestraf en tuchtigje ik .* "

Dizze útspraak wurdt dien troch Jezus Kristus yn Iepenbiering 3:19: " *Elkenien dy't ik leaf ha, bestraf en tuchtigje ik. Wês dêrom ijverich en bekear jimme.* " Dizze ferdúdliking befêstiget dat de religieuze organisaasje dêr't er mei sprekt troch him erkend is, oant it momint dat er, neffens fers 16, op it punt stiet om it te " *útspuien* ": " *Om't jimme lauw binne, en noch kâld noch hjit, sil ik jimme*

út myn mûle spuie. " **Dizze ferdúdliking is nuttich om't it de ferbining fan identiteit befêstiget mei de foarige boadskip** dy't giet oer de faze fan it begjin fan it "Sâdedeïs Adventisme" symbolisearre troch "broederlike leafde" lykas útdrukt yn syn symboalyske namme " **Filadelfia** ". Sa begjint "Sâdedeïs Adventisme" yn 'e "broederlike leafde" fan 'e namme " **Filadelfia** " en einiget spitich en geastlik, deadlik, yn 'e faze fan it "oardiel fan it folk" of it "oardiele folk" symbolisearre troch de namme " **Laodisea** ". Lit ús der rekken mei hâlde dat Jezus de offisjele organisaasje warskôge tsjin it risiko dat *har kroan "fan har ôfnommen"* wurdt. De warskôging wie net om 'e nocht, mar wol rjochtfeardige, om't " *útspuugd* " yn " **Laodisea** ", " *de kroan* " yndie ferlern giet troch de ynstelling dy't Jezus as in " *ûntrouwe tsjinstfeint* " seit " **neaken** ", dat is, sûnder it klean fan syn " **ivige gerjochtichheid** " dy't er krigen hat troch syn offer neffens Dan. 9:24: " *Sântich wiken binne bepaald oer jo folk en oer jo hillige stêd, **om...*** " ***om in ein te meitsjen oan oertredings en in ein te meitsjen oan sûnden , om om sûnde te ferjaan en ivige rjochtfeardigens yn te bringen , om fisioen en profesije te besegeljen, en it Hillige fan Hilligen te salvjen.*** " Dit fers iepenbiere oan 'e útkarden it doel dat God jout oan syn rêdende tsjinst folbrocht yn Jezus Kristus. Om dit resultaat te berikken bringt hy har de nije berte, dat is de mooglikheid om har natuerlike steat as sûnders konkreet te transformearjen yn dy fan suvere en hillige wêzens, sûn fan lichem en geast. Jo sjogge dan dat wier leauwe gjin label is; it is in konkrete feroaring fan gedrach en natuer; dizze feroaring wurdt motivearre troch leafde foar God en syn libbensbegryp. Troch dit resultaat te berikken rjochtfeardiget God al syn lijen dat hy yn Jezus Kristus ferneare hat, lykas dyjingen dy't him mentaal lije litte tidens de seistûzen jier fan sûnden dy't ûnder syn blik beoefene binne troch minsken en kweade ingels.

De ferdieling fan 'e Apokalyps yn haadstikken en fersen wurdt troch God rjochtfeardige om spesifike geastlike redenen: sifers drage geastlike betsjuttingen dy't like wichtich binne as wurden en nammen. Godlik tinken omfettet en kontrolearret alles dat bestiet en organisearre is yn 'e himel en op ierde. Dit giet ek oer it skeppen fan talen, en wittende dat it Frânsk de taal wêze soe wêrmei't hy de definitive útlis fan syn profesijen fan Daniël en Iepenbiering bringe soe, ferskine geastspultsjes basearre op fonetyske útdrukking yn 'e Frânske taal, bygelyks: Luther en " *de ierde* ", dy't beide it herfoarme leauwe oangeane, offisjeel, yn 1517.

De útdrukking " *Ik sil jimme út myn mûle spuie* " is subtyl en misliedend, om't dit tiidwurd, ferfoege yn 'e takomstige tiid, folget op 'e observaasje fan " *lauwheid* " dy't oproppen wurdt yn 'e oanwêzige yndikative tiid. Wy kinne fansels in logyske keatling fan oarsaak en gefolch sjen, mar dizze takomstige tiid suggerearret boppe alles it tragyske momint fan 'e lêste test fan it leauwe. It sil op dit momint wêze dat it Adventistyske leauwe de stipe en alle segen fan Jezus tige nedich hat. En it sil op dit beslissende oere wêze dat Jezus syn help sil wegerje oan Adventistyske leauwigen waans gedrach beoardiele wurdt as " *lauw* ", mar ek " *ellindich, ellindig, earm, blyn en neaken* ". Yn dizze boadskip fan " **Laodisea** " annulearret Jezus de belofte oan " **Filadelfia** "; in belofte sitearre yn Iepenbiering 3:10: " *Omdat jo it wurd fan myn geduld bewarre hawwe, **sil ik jo** ek bewarje foar de oere fan ferlieding dy't oer de hiele wrâld komme sil, om dejingen dy't op ierde*

wenje te testen. " Jezus syn belofte wie betingstlik. Om it te behâlden, moast it offisjele Adventisme " *it wurd fan trochsettingsfermogen yn syn namme hâlde* ", en op 'e tiid dat it it testte, tusken 1982 en 1994, wie dit net mear it gefal. Om't Jezus yn it " *Laodiceaanske* " tiidrek net mear de kwaliteit fan leauwen fûn dy't waarnommen waard yn it " *Filadelfia* " tiidrek, kin hy yn alle rjocht de belofte dy't de Adventisten oanbelange fan 'e tiid fan' e lansearring fan it offisjele Sândedeis Adventisme annulearje. Dit sil de foarm wêze wêryn syn braken konkreet folbrocht wurde sil. Mar de ferljochte útkarden kinne al in teken fan dit geastlike braken fermimme dat sichtber makke is troch de yngong fan it offisjele Adventisme yn 'e protestantske alliânsje dy't sûnt 1843 en 1844 feroardiele is; dit, sûnt it begjin fan it jier 1995, dat is, it jier nei de fal fan 'e test fan it leauwen fan 1994.

Yn syn Iepenbiering fan 'e Apokalyps, en al yn Daniël, befêstiget God syn relaasje mei syn wiere tsjinstfeinten, sels as se mar efkes werkenne wurde foar harren fal en ôffal, troch it feit dat hy har direkt oansprekt. Hy sprekt har ynformeel oan lykas in freon tsjin syn freon praat. Mei dizze regel yn gedachten kinne wy syn oardiel oer de kristlike religy oer alle twatûzen jier fan syn tiidrek folgje. Sa sprekt Jezus syn tsjinstfeinten ynformeel oan yn it " *Efeze* "-tiidrek, mar hy ferwiist nei syn fijân Rome ûnder de namme fan 'e " *Nikolaïten* " waans wurken hy feroardielet; dizze namme " *Nikolaïten* " betsjut oerwinnende minsken, dat is, de minsken dy't de Oerwinning in oanbea heidenske godheid meitsje. Hy sprekt ek ynformeel, en boppe alles, dejingen oan dy't ferskriklik ferfolge wurde fanwegen syn namme tusken 303 en 313, yn it " *Smyrna* "-tiidrek, wêryn syn fijân Rome oanhelle wurdt as " *de duvel* "; Yn dizze selde boadskip befêstiget Jezus syn feroardieling fan 'e opstannige Joaden dy't trouwe kristenen " *belasterje* " en dy't hy iepenlik " *de synagoge fan Satan* " neamt. Dan, yn it " *Pergamum* " -tiidrek, sprekt hy syn lêste trouwe tsjinnern oan dy't har ferset tsjin de Romeinske lear, dy't erfd is fan Konstantyn I 'de katolike religieuze lear dy't oplein wurdt mei geweld en de stipe fan keizer Justinianus. En wer, yn dizze boadskip, wiist hy syn ivige fijân oan, Rome, dêr't hy dizze kear de " *troan fan Satan* " en " *de lear fan 'e Nikolaïten* " oan taskriuwt; mei de feroaring fan tiidrek binne de " *wurken fan 'e Nikolaïten* " fan it " *Efeze* "-tiidrek yn it " *Pergamum* "-tiidrek " *de lear fan 'e Nikolaïten* " wurden; dit befêstiget de skynbere bekearing fan Rome ta de kristlike religy. Mar Jezus erkent it net en sprekt der net direkt tsjin.

Nei lange ieuwen fan tsjuster, yn it tiidrek fan 'e " *Thyatira* ", fûn hy, ferljochte troch de printe en fersprate Bibel, petearpartners dy't ûnfolslein achte waarden, mar dochs syn heil wurdich wiene yn bepaalde trouwe tsjinnern út 'e tiid fan 'e protestantske reformaasje, de earste wiene de Waldensianen dy't bekeard waarden troch Pierre Vaudés, neamd Valdo, dêr't se har fan 1170 ôf ûnderskieden fan har opfolgers troch in perfekt teologysk en doktrinêr begryp. De reformaasje berikte syn hichtepunt mei de iepenbiere ferklearrings fan 'e Dútske muontslearaar Maarten Luther yn 1517. Mar it protestantske kalvinisme, in wreed byld fan it katolisisme, triomfearre en sette himsels op troch him te festigjen yn 'e nij ûntdutsen Feriene Steaten. Netstjinstearde de massale ôffal fan it protestantske leauwe, fûn Jezus te midden fan katolike ferfolgingen guon wiere tsjinnern dy't hy syn leafde en syn ivige gerjochtichheid wurdich achte. Dizze rêden sielen wurde

op in " **útsûnderlike " manier** rêden fan 'e feroardieling fan sûnde , wat Jezus ûnderstrekete troch te sizzen yn Iepenbiering 2:24: " *Mar jimme, safolle as der yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en de djipten fan Satan net kend hawwe, lykas se sizze, sis ik jimme, ik lizze gjin oare lêst op jimme ;* " mar hy spesifisearret om dizze útsûndering te befêstigjen: " **allinnich** , wat jimme hawwe, hâld fêst oant ik kom. "

Dizze ferdúdling, jûn troch Jezus, fertsjinnet in wichtige ûntwikkeling. Elk yntelligint en ridlik persoan kin begripe dat de almachtige Skepper God net tefreden wêze kin mei in partuele hearrigens oan syn hiele juridyske ideaal. Wat **tydlik akseptearre wurdt** , sil dêrom in ûnûntkomber en foarsisbere útdaging ûndergean. De útstelde " **lêst** " gie oer it neilibjen fan 'e wiere sabbat, sneon, de wiere sânde dei fan Gods wyklikse oarder. Mar troch te sizzen: " *Allinnich wat jo hawwe, hâld fêst oant ik kom* ", woe Jezus syn segen befêstigje foar it motto dat troch wiere protestanten oannaam waard: yn it Latyn, "sola scriptura", of yn it Ingelsk, "Skrift allinnich". Hy stipet dit oardiel en moediget syn tsjinstfeinten oan om fêst en resolút te bliuwen yn dizze opfetting fan leauwe oant syn weromkomst. En al yn 1843 en 1844 joech hy, troch it organisearjen fan syn Adventistyske leauwenstesten, syn Amerikaanske protestantske tsjinstfeinten fan dy tiid de kâns om te demonstrearjen dat har leauwe noch basearre wie op it prinsipe fan "Skrift allinnich". Mar de tiid wie ferrûn sûnt Luther, en it leauwe wie dea en sûnder stipe wurden. Sa waarden fan 'e 30.000 Adventisten dy't har ynsette om te wachtsjen op Jezus syn weromkomst op 22 oktober 1844, mar 50 ûntfongen en troch God as weardich beskôge om de hilligens fan syn sabbat yn te gean, in profetysk teken fan syn beleanning yn it sânde millennium. Sy soene de oprjochterspioniers wurde fan 'e "Sândedeis Adventistyske" tsjerke dy't yn 1873 yn 'e Feriene Steaten oprjochte waard. Dizze resultaten, iepenbiere troch Jezus Kristus oan syn doetiidske tsjinstfeint, Ellen G. White, demonstrearje hjoed de dei noch altyd de hichte fan Gods eask as in standert fan leauwe. De útkarden fan Kristus, de wieren, litte har gefoelich sjen foar dizze iepenbiering, mar yn 'e tiid fan it ein en yn tanimmende mjitte sûnt 1844, meitsje de kristlike religys oanspraak op erfskip wêrfan se har folslein ûnweardich sjen litte. En yn it bysûnder, earst, de tige machtige katolike religy bewearde de erfenis fan Sint Petrus, misleidend en ûnrjochtfeardich, om't Petrus, de ijverige tsjinner fan Jezus Kristus, nea tidens syn libben "haad" fan 'e kristlike tsjerke wie "om't yn syn tiid de Tsjerke fan 'e wier útkarden mar ien " *haad* " erkende: Jezus Kristus; eat dat Paulus befêstiget, yn Efe. 5:23: " *want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad is fan 'e tsjerke* , dy't syn lichem is, wêrfan hy de Ferlosser is. "

As wy Iepenbiering 3 yngeane, liedt ús oersjoch en foarútgong yn it kristlike tiidrek ús nei 1843 en 1844, de twa datums fan 'e twa opienfolgjende Adventistyske leauwenstesten fan dy tiid. Ik herinnerje jo nochris dat as de maitiid fan 1843 it begjin fan 'e test bepaalt, de datum fan 23 oktober 1844 it ein fan dizze Adventistyske leauwenstesten fêststelt. It is dêrom, op dizze datum 1844, dat Jezus syn oardiel oer de dielnimmers iepenbieret en syn heechste útspraak útsprekt tsjin dejingen dy't de test net trochmakke hawwe. Organisearre yn 'e Feriene Steaten, gongen de twa testen benammen oer kristenen fan it protestantske leauwe, dus it is ta harren dat, lykas de " *kweade en ûntrouwe*

tsjinstfeint " yn syn gelikenissen profetearre, Jezus himsels oansprekt yn in bekende foarm dy't net langer freonlik is, en tsjin him seit: "**Jo wurde beskôge as libben en jo binne dea** ." Nei dizze boadskip fan "*Pergamum* " sil it protestantske leauwe nea wer ynformeel oansprutsen wurde, it sil behannele wurde lykas de Roomsk-Katolike Tsjerke. It kristlike leauwe dat troch Jezus autentisearre is, ferdwynt lykwols net folslein; it waard ferlingd troch de segeningen fan 'e oerwinners fan 'e twa testen, nammentlik de 50 minsken dy't troch Jezus Kristus iepenbiere binne oan syn tsjinstfeint Ellen G. White. En fan dizze tiid oant de weromkomst fan Kristus sil **allinich it Adventistyske leauwe profitearje fan 'e ûntfangst fan it godlike ljocht dat troch Jezus Kristus foarsteld is** . Fansels, om't dizze godlike oardielen troch de minsklike mannichte negearre wurde, fermannichfâldigje de ôfwisde religys op ierde en jouwe se de kristlike religy de skyn fan in betizing fan it "*Babel* "-type wêryn't wy mei-inoar prate, elkoar bedrochje, elkoar ferliede, yn 'e meast perfekte hypokrysy.

Omdat minsklik gedrach harsels yn alle tiden reprodusearret neffens it ferrin fan 'e tiid, koe de lêste Sânededeis Adventistyske ynstelling oan dizze systematyske regel net ûntkomme. Test tusken 1982 en 1994 op it nivo fan har Adventistyske leauwe en it protestantske kritearium "*Skrift allinnich*", mislearre it en waard "*útspuugd* " troch Jezus Kristus, lykas it protestantske leauwe derfoar yn 1844. De humanistyske frede stipe troch falske kristlike religys en ûnleauwige Republikeinen en Demokraten ferliede Adventisten dy't gefoelich wiene foar dizze humanistyske wearden. Lykas de religys dy't it foarôfgiene, is it Adventistyske leauwe tradisjoneel en libbensleas wurden, wat Jezus de "*lauwheid* " neamt dy't him derta liedt om it te "*útspuugjen* ". Mar hy kin allinich yn it "*Laodiceaanske* " *tiidrek* " *útspuugje* " wat hy earder "opslokt" hat, "erkend" wurdt; dit karakterisearret it sillige Adventisme fan it "*Filadelfia* " *tiidrek*. En paradoksaal genôch, om't frede op ierde it wiere leauwe fermoarde hat, sil de situaasje fan 'e wrâldoarloch dy't oan 'e gong is, syn wekker wurden en wiere bekearingen befoarderje. Frede wieget minsken yn 'e sliep, mar oarloch wekket minsken troch har te befrijen fan 'e ferliedlike fellen fan 'e konsumpsje fan materiële guod. Konfrontearre mei it risiko fan 'e dea, krije wiere wearden wer belangstelling, en it bestean fan 'e Almachtige God wurdt wer de stipe fan leauwe en de hope op heil foar de stjerlike minske. Net elkenien sil reagearje neffens dit senario, mar de lêste útkarden dy't bekeare binne, sille op dizze manier hannelje foar de ivige heil fan har sielen en de gloarje fan 'e God fan 'e wierheid, de Almachtige iepenbiere yn 'e persoan fan Jezus Kristus. Sûnt 1994, mear as ea earder, is de Tsjerke, de Utkarde fan Kristus, ferspraat oer de bewenne ierde. It lêste geastlike Israel is ûnsichtber en anonym, om't it net langer ynstitúsioneel fertsjintwurdige wurdt. De rol fan 'e ynstelling is foarby en ferfongen troch it beproefde leauwe fan 'e ôfwikende Adventisten dy't "*fêsthâlde* " oan it lêste "*tsjûgenis fan Jezus* ". Dit bliuwt noch altyd, neffens Iepenbiering 19:10, "*de geast fan profesije* ". De God dy't har werkent en byinoar bringt, geastlik yn syn segen, is de Hillige Geast dy't har geasten oardielt en ynspirearret, en har de geheimen fan syn hilligens iepenbieret om har "**hilliging**" **te autentisearjen**. » wat ús allinnich tastean sil om God te sjen en yn syn hillichste selskip te libjen, lykas Paulus ús oantrúnet te dwaan, sizzende yn Hebreërs 12:14: "*Striuw frede nei mei*

alle minsken, en hilligens , *sûnder hokker nimmen de Heare sjen sil* ." It ein fan dit fers tsjûget fan it fitale belang fan dizze " **hilliging** " dy't troch God easke wurdt, **konkreet útdrukt** yn ús tiid, troch de leafde foar de wierheid fan 'e bibelske profetyske iepenbieringen presintearre troch God yn 'e namme fan Jezus Kristus.

Yn syn bibelske Iepenbiering negeart God de religy fan 'e islam folslein, wat betsjut dat hy it hielendal net erkent. Syn heilsplan, jildich foar elke man, frou, bern of âlde persoan dy't earne op ierde wennet, giet troch en rêst allinnich op it wurk fan ferlossing dat hysels útfierd hat ûnder de namme fan Jezus Kristus. Hannelingen 4:12 befêstiget dit troch te sizzen: " *Noch is der heil yn ien oar, want der is gjin oare namme ûnder de himel dy't ûnder de minsken jûn is, wêrtroch't wy rêden wurde moatte.* " Godlike heil giet dêrom allinnich troch Jezus Kristus, krusige en opstien, en elke bewearing fan it tsjinoerstelde is dêrom falsk en deadlik foar dyjingen dy't ferliede en bedrogen wurde.

Yn syn Iepenbieringen fan Daniël en Iepenbiering learde God ús de kristlike religieuze lear te identifisearjen dy't hy wol, net wol of net mear wol. As hy seit: " *Ik bestraf en tuchtigje safolle as ik leafhaw* ," iepenbiere Jezus syn leafde as in Heit dy't de lieding nimt oer it oplieden fan syn bern. Hy skuort se fuort fan sûnde en it libben fan sûnde, lykas kwetsbere fruitstruiken, en snoeit se om har geastlike aspekt te transformearjen, dat is de frucht dy't God winsket neffens de standert dy't hy berikke wol. Mar hoe sit it mei dejingen dy't hy net wol of net mear wol? Hy negearret se en besiket se net te transformearjen, om't hy har kar foar har ûngelok respektarret. Dit sil net foarkomme dat se straft wurde foar har minachting en ûnferskilligens, en noch mear foar har winsk om net te hearrigjen. Mar dit soarte straf komt faak ta in definitive dea, om't de ferlinging fan har libben foar dizze rebellen net yn steat wêze soe om har ta de nedige berou te lieden. Dit soarte straf rekke it katolike leauwe dat yn 1789 fertsjintwurdige waard troch de katolike geastliken en it monargyske rezjym fan Loadewyk XVI hurd. Dizze earme kening, frij freedsum, waard de sûndebok dêr't de flaters en sûnden fan al syn foargongers op foelen; krekt, op syn ûnthalze holle fanwegen dizze skuld dy't gewoan bestie út it stypjen fan in falske kristlike religy. Dizze eksekúsje fûn plak op 21 jannewaris 1793, dat is, 258 jier nei de dei, nei 21 jannewaris 1535, dêr't op itselde plak de tige katolike kening Frans I de earste protestantske martelders yn Meaux arrestearje ^{liet} . De oarsaak fan dizze eksekúsjes wie de wegering om diel te nimmen oan 'e katolike mis. En tagelyk stoar it pauselike haad fan dizze falske tsjerke yn 'e finzenis yn myn stêd Valence, Frankryk, yn 1799. Yn 'e hast meganyske ûnthalzing dy't oer in jier organisearre waard, fan 27 july 1793 oant 27 july 1794, foelen tûzenen katolike haaden fan prysters en monargyske aristokraten. Troch dit soarte moard iepenbiere God syn feroardieling fan religieuze gedachten foarme troch it model fan it Roomsk-Katolisisme. De holle skieden fan it lichem kin net mear tinke, en God befrijet himsels fan in oanhâldende ergernis feroarsake troch opstannige yndividuen dy't syn godlike byld ferfoarmje en, bewearre dat se fan him binne, him definiearje as in willekeurige, ûnkonstante en ûnrjochtfeardige God. It folsleine tsjinoerstelde fan syn wiere aard, want hy is geduldich, leafdefol, barmhertich en by steat ta de heechste selsûntkenning, lykas hy tsjûge troch syn rêdende tsjinst yn Jezus

Kristus. As teken fan 'e flok dy't bleau weagje op 'e falske Westerske kristlike religys, organisearre God oarloggen, mar boppe alles de Earste en Twadde Wrâldoarloch, respektivelik yn folchoarder, yn 1914 en 1939. Dizze oarloggen binne net it ûnderwerp fan in bibelske godlike iepenbiering, mar de ferljochte minsklike geast kin in reproduksje ûnderskiede fan 'e trije deportaasjes fan it Joadske folk nei Babylon. En logysk genôch fynt de tredde deportaasje mei ferskriklike gefolgen foar de tydlik ferneatige Joadske naasje syn type yn 'e foltôging fan 'e Tredde Wrâldoarloch, dy't sûnt 24 febrewaris 2022 begûn mei it tsjinoerstelde fan Ruslân tsjin Oekraïne. Troch de dea oan te kundigjen fan 'e "*tredde fan' e manlju*" dy't yn West-Europa libje yn dit tredde wrâldkonflikt, organisearret God opnij in massamoard om dizze kear net allinich de katolike religy te straffen, mar ek de protestantske religy, de Anglikaanske, de ortodokse, de joadske religy, de lêste, de Adventistyske, mar ek syn permaninte fijân, de islam. Allegear skuldich beoardiele troch God, rjochtet deselde straf har op en liedt har ta it ferneatigjen fan elkoar om allinich in lytse represintative stekproef fan 'e útkarden en de fallen fan' e kristlike religys yn libben te litten. Alles wat God organisearret hat betsjutting en in rjochtfeardiging. De minsklike ierske ûnderfining wurdt organisearre en kontrolearre troch it wêzen dat de ûneinige boarne fan yntelliginsje fertsjintwurdiget. Dêrom, yn it ljocht fan al syn iepenbieringen, wurdt it rêdingsplan dat hy betocht en útfierd hat dúdlik en begryplik. Mar om dit ûnderwerp te behearskjen, moat de minske himsels der kontinu mei fiede. Lykas yn sekuliere saken fereasket behearsking yn it religieuze domein in djippe en folsleine ynset fan 'e hiele minsklike siel; oerflakkige en keunstmjittige minsken binne dêrom net geskikt om fan God harren útkarring foar syn ivichheid te krijen.

Sûnt 1995 en yn 'e jierren foarôfgeand oan 24 febrewaris hat de saneamde "fûnemintalistyske" islam, fertsjintwurdige troch bewapene "islamityske" groepen, in religieuze oarloch fierd tsjin it katolike Westen, de dieder fan 'e krústochten tsjin moslims dy't har yn 'e Midsiuwen yn Palestina en Jeruzalem fêstigen. Dizze âlde wrok waard fersterke troch it tiidrek fan kolonisaasje fan Noard- en Sintraal-Afrikaanske boaiem, en yn hiel Afrika. Westerske lieder hawwe har skuld maklik fergetten, mar de slachtoffers fan dizze kolonisaasjes hawwe in oanhâldende wrok en in ûnferfolle winsk nei wraak behâlden. God fynt yn dizze earder kolonisearre etnyske groepen en folken goed taret ynstruminten om Syn eare te wreekjen, fertrape en fersmade troch it opstannige en perverse ûnleauwige Westen.

Oan it begjin fan 2023 wurdt de straf fan dejingen dy't Jezus net mear leaf hat of noait leaf hat, taret en komt tichterby. Yn it Russyske kamp is de religy fan 'e islam breed fertsjintwurdige, en in begryp dat like ûnrjochtfeardich as fernuvere is, ferieniget it ortodokse kristlike leauwe en it moslimleauwe dat ferbûn is mei syn Russyske identiteit. De barbaarske hordes fan 'e âlde tiden sille wer ferskine om de straf fan Europeanen dy't skuldich binne oan ûnleauwe en perversje te fernijen. Minsken sille dêrom wraak nimme wylst se God wreke, wêrnei't se op har beurt stjerre sille sûnder hope op heil of yn in misleidende hoop.

Tidens de fakânsjeperioade hat in ernstich ynsidint krekt it tragyske lot fan Frankryk en syn haadstêd Parys befêstige. Wylst se mei twa Russyske

kameraden de Donbass yn 'e regio Donetsk besochten, waarden oligarchen fan 'e Russyske regearing slachtoffer fan in Oekraynsk bombardemint lansearre troch in Caesar-kanon dat troch Frankryk oan Oekraïne skonken wie. Twa fan dizze oligarchen stoaren, en de tredde, dy't de aksje oerlibbe, rekke ferwûne. Monsters fan 'e ôfsketten granaat waarden út syn lichem helle. Undersyk fan dizze fragminten befêstiget it gebrûk fan in Frânske granaat ôfsketten troch in Caesar-kanon. As gefolch dêrfan besleat dizze oerlibjende, mei de namme Dmitri Rogovin, in fragmint dat út syn lichem helle wie nei it Élysée-paleis te stjoeren foar de oandacht fan 'e Frânske presidint Emmanuel Macron. Dizze aksje jout Frankryk direkt de skuld, en der is gjin twifel dat it winsk nei wraak fan dizze man en syn folk tefreden steld wurde sil. Sa wurdt dei nei dei Gods plan om Parys te ferneatigjen, de haadstêd dy't frijheid ta har dielde godheid makke hat mei it Amerikaanske folk, mar ek mei de folken dy't ferienige binne yn 'e Jeropeeske allïânsje, befêstige.

Folslein blyn foar it ûnderwerp fan harren oerwinning, wurde West-Europeanen, Australiërs en Amerikaanske bûnsgenoaten fia it NATO-pakt hieltyd arroganter en wolle se it Russyske kamp ferslaan. En meitsje gjin flater, de hjoeddeiske swakte fan it Russyske leger, dat oant begjin 2023 ynset wie, is net represintatyf foar de krêft dêr't dit lân ta by steat is. Benammen om't Vladimir Putin syn yntervinsje it minimale karakter fan in "spesjale operaasje" jaan woe. Yn in besykjen om massale mobilisaasjes fan 'e Russyske befolking te foarkommen, rôp hy hierlingen op, mar hy is net allinnich om op dizze manier te hanneljen, om't de Westerske machten sels Oekraïne brûke as hierlingen dy't fjochtsje foar de gloarje fan it Westen en syn wearden, dy't God sels pervers en ôfgrysliek achtet. Troch militêre help en hieltyd machtiger wapens te jaan, foeget it Westen oalje ta oan it fjoer, wylst de situaasje wetter nedich hat. As gefolch sil de "spesjale operaasje" einige yn in echte "Wrâldoarloch" en sil it Westen mei skrik de macht fan 'e Russyske legers ûntdekke, as se har gebieten yngeane om se te plonderjen en te ferwoastjen; dit, foardat de ferneatiging fan it libben op in skaal dy't nea earder sjoen is begjint, as de Feriene Steaten it grûngebiet fan Ruslân mei kearnwapens ferneatigje sille, want as de Russen wifkje om se te brûken yn har oarloch, konfrontearre mei de tanimming fan 'e macht fan it feroverjen fan Ruslân, sille de Feriene Steaten net langer de kar of de skrupules hawwe om dat net te dwaan. En op dizze manier sil it gebrûk fan atoomwapens de fernerdere Kristus de dea jaan fan it " **tredde** " fan 'e ûntrou kristlike Westerske befolkingen, en earne oars yn 'e wrâld, folle mear slachtoffers ûnder de heidenske Easterske folken. Wy moatte net út it each ferlieze dat de minskheid folslein op ús ierde ferdwine moat op 'e dei fan 'e glorieuze, wraaksuchtige weromkomst fan Jezus Kristus. De " *tûzen jier* " dy't profetearre binne yn Iepenbiering 20 wekken falske hope op in ierdsk millennium neamd de gouden tiidrek. Dit sil net it gefal wêze, want tidens dizze " *tûzen jier* " sil de folslein ferlitten ierde nimmen bewenne hawwe, útsein Satan, de duvel; it sil syn finzenis wurden wêze, syn deastraf, wachtsjend op it lêste oardiel dêr't er mei al dy oare feroardielde rebellen, ingels en minsken eksekutearre wurde sil.

Nei de ûnthalzingen fan 'e rebellearjende revolúsjonêre autoriteiten yn 1793 en 1794, oefenen islamityske bewapene groepen ek it ûnthalzjen fan har

finzenen. Lykas yn 'e dagen fan 'e Revolúsjonêren, draacht dit soarte moarden deselde boadskip fan God oer. De earste slachtoffers wiene sân katolike prysters dy't yn Algerije ûntfierd en ûnthâlze waarden troch de GIA-groep: de Algerynske Islamityske Groep. Nei de aksjes dy't tsjin it Westen en de Amerikaanske "Grutte Satan" útfierd waarden troch "Al-Qaeda", waarden massa-ûnthalzingen it kenteken fan it ISIS-kalifaat. Dizze aksjes tsjûgje dat God wier net feroaret: hy bringt de hollen del dy't earje wat hy hatet en dy't ôfgrysluk binne foar wat hy ferheft ta it heechste nivo fan hilligens, nammentlik al syn wierheid, syn ferordeningen, syn geboaden en syn profesijen.

Ferfoarme troch har massaal fersprate ûnleauwige aard, begripe Westerlingen de weromkomst fan religy nei it Russyske folk net. Se hawwe de lessen fergetten dy't se krigen hawwe út 'e ûnderfining fan harren "heiten", dy't, nei it bloedige Frânske revolúsjonêre rezjym, weromkamen om de help fan religieus tinken te sykjen, lykas de Geast deroan herinnert troch it te sitearjen yn dizze fersen út Iepenbiering 11:13: " *En yn dat oere wie der in grutte ierdbeving, en in tsiende fan 'e stêd foel; en yn 'e ierdbeving waarden sân tûzen manlju fermoarde, en de rest wie bang en joech de God fan 'e himel eare .* " » De útdrukking " *Yn dat oere* " rjochtet him benammen op 'e tiid fan 'e twa grutte "Terrors" dy't ûnderfûn waarden fan 27 july 1793 oant 27 july 1794. Dan fergeliket God de effekten fan dizze Frânske Nasjonale Revolúsje mei in " *grutte ierdbeving* " dy't it profetysk oankundige troch dejinge dy't de katolike stêd fan Portugal, Lissabon, yn 1755 rekke. Mar dizze ierdbeving is ek it symboal fan dizze Revolúsje yn Iepenbiering 12:16: " *En de ierde holp de frou, en de ierde iepene har mûle en slokte de rivier op dy't de draak út syn mûle smiten hie.* " Yn 'e woastyn, nei de By de úttocht út Egypte waarden de rebellen " *Korach, Dathan en Abiram* " ek opslokt en ferswolge troch de ierde dy't " *har mûle iepene* " of har flaters, neffens Num. 16:19 oant 33: " *En Korach rôp de hiele gemeente byinoar tsjin Mozes en Aäron, by de yngong fan 'e tinte fan 'e gearkomst. Doe ferskynde de hearlikheid fan 'e Heare oan 'e hiele gemeente. En de Heare spriek ta Mozes en Aäron en sei: Skied jimme ôf fan dizze gemeente, dat Ik se yn in momint ferneatigje kin.../... De Heare spriek ta Mozes en sei: Sprek ta de gemeente en siz: Lit jimme weromlûke fan 'e wenning fan Korach, Dathan en Abiram oan alle kanten. .../... Mozes sei: Hjirmei sille jimme witte dat de Heare my stjoerd hat om al dizze dingen te dwaan, en dat ik it net út Mysels dien haw. As dit folk stjert lykas alle minsken stjerre, as se it lot fan alle minsken lije, hat de Heare my net stjoerd; mar as de Heare wat ûnbidichs docht, en de ierde syn mûle iepenet om har te ferswolgen mei alles wat se hawwe, en se libbend nei it grêf geane , dan sille jimme witte dat dit folk de Heare ferachte hat. Doe't er klear wie mei it sprekken fan al dizze wurden, de ierde dy't wie... ûnder harren spjalte iepen. De ierde iepene syn mûle en slokte harren op, harren en harren huzen, mei al de mannen fan Korach en al harren besittings. Se gongen libben del yn it grêf , sy en alles wat se hienen; en de ierde bedekte harren, en se ferdwûnen út it midden fan 'e gearkomst. "Al, de presyzje " *gie libben del* " profetearret " *de twadde dea fan 'e mar fan fjoer* " reservearre foar de grutte kristlike religieuze skuldigen symbolisearre yn Iepenbiering 19:20 troch " *it beest en de falske profeet* ." Ik nim gebrûk fan dit lêste fers om te befêstigjen dat yn Iepenbiering 20:14, " *de wenplak**

fan 'e *deaden* " ferwiist nei de ierde en it stof dat ûnder ús fuotten is: " *En de dea en de wenplak fan 'e deaden* waarden yn 'e mar fan fjoer smiten. Dit is de twadde dea, de mar fan fjoer ." Yn dizze histoaryske kontekst " *iepenen de ierde har mûle* " eins, mar dizze aksje hat in geastlike les taret dy't God taskriuwe wol oan 'e Roomsk-Katolike religy dy't it doelwyt wie fan syn lilken troch middel fan 'e lilkenfolle Revolúsjonêren fan 1789 oant 1798, dat is, oan 'e ein fan 'e " 1260 dagen " jierren fan 'e pauselike Katolike regearing, lykas spesifisearre yn 'e chronologyske montage dy't profetearre is yn Iepenbiering 11:3 en 7: " *Ik sil myn twa tsjûgen de macht jaan om te profetearjen, klaaid yn sekken , foar tûzen twahûndert en sechstich dagen/... As se har tsjûgenis foltôge hawwe, sil it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt* oarloch tsjin har fiere, har oerwinne en har deadzje. En har deade lichems sille lizze op 'e strjitte fan 'e grutte stêd , dy't geastlik Sodom en Egypte neamd wurdt , dêr't ek ús Hear krusige waard. Dizze fersen fertsjinje it om fierder bestudearre te wurden, om't har iepenbiering yn ús tiid fan libbensbelang is. De " *twa tsjûgen* " wiist op 'e Bibel, it hillige skreaune Wurd fan God. De Bibel waard eins negearre en weromlutsen út 'e lêzen fan 'e gewoane man, om't it ferburgen wie yn katolike religieuze kleasters dêr't muontsen it mei de hân reprodusearren. De útdrukking " *klaaid yn sek* " ferwiist nei de praktyk fan 'e Joaden, doe't se God harren lijen sjen litte woene. De Hillige Bibel waard eins ferfolge en lijd doe't it printe en ferspraat waard troch protestantske marshals dy't sels bleatsteld waarden oan 'e bedriging fan 'e dea, finzenisstraf of de galeien fan 'e kening. Nei dizze tiid fan pynlike preken, ûnder de symboalyske namme " *beest dat út 'e ôfgrûn opkomt* ", besocht it Frânske revolúsjonêre ateïsme alle religieuze geskriften te ferdwinen, earst en foaral de Hillige Bibel; allegear waarden se ferbaarnd yn fjoeren dy't oanstutsen waarden op it grutte en prestizjeuze plein fan Parys, doe "Place de la Révolution" neamd; dit, nei't it "Place Louis 15" neamd waard. Doe, sûnt Napoleon, waard it de "Place de la Concorde"; dat is, likefolle nammen as ûnderfiningen. Dat God it symboalysk de nammen " *Sodom en Egypte* " joech, is net ferrassend as wy witte dat, om't se leauden dat se harsels befrijd hiene fan 'e godlike bedriging, har boargers gjin grinzen mear hiene yn har seksuele gedrach en de praktyk fan sodomy, troch God as ôfgryslík beskôge, waard, lykas yn ús lêste tiidrek, in natuerlike noarm, legitimearre en hjoed de dei legalisearre. Gjûn ferlykbere opstân hie plakfûn sûnt dy fan 'e Farao fan " *Egypte* " yn 'e tiid fan Mozes. Sadat Parys, foar God en syn wiere útkarden, it echte, bywurke byld waard fan 'e " *sûnde fan Egypte* ". Dan jout God ús in betiizjende presyzje. Hy seit: " *it plak dêr't harren Hear krusige waard.* " "Dizze wurden lykje op it earste gesicht te ferwizen nei Jeruzalem. Mar it is yndie Parys, om't de útdrukking " *harren Hear* " in kristlik folk oantsjut, wat nea it gefal wie foar Jeruzalem. De útlis fan dizze útdrukking is as folget: Kristus hat " *krusiging* " begien om " *in ein te meitsjen oan sûnde* " neffens Dan. 9:24. No, troch de " *sûnde* " dy't har striid tsjin Jezus Kristus fertsjintwurdiget, wer yn te stellen, hawwe de minsken fan Parys, oant doe ta permaninte oanhingers fan 'e katolike religy, Jezus opnij " *krusige* ". En dit is wat se noch altyd dogge yn ús eintiid, troch gruwels en de minste seksuele en mentale perversjes te rjochtfeardigjen. Dêrom stiet Frankryk altyd foaroan yn inisjativen dy't har ferneatiging tariese. It tema fan "straf" yn dizze stúdzje giet it benammen

oan fanwegen syn foarbyldige skealike rol dy't Westerske naasjes ien nei de oare besocht hawwe te reprodusearjen. Syn "Minskerjochten"-teksten binne de basis wurden fan Westerske wetten. En hoewol lytser yn oantal en macht, is Frankryk troch syn histoaryske rol it wichtichste doelwyt fan godlike grime nei Rome, mar foar de Feriene Steaten, dy't allinich in útwreiding is fan Jeropa ferflokt troch de godlike Jezus." Kristus. Yn analogy mei de straffen dy't foar Israel profetearre binne yn Leviticus 26, komt dat fan fers 25 oerien mei de aksje fan " *it beest dat út 'e ôfgrûn opkomt* ", it ateïstyske revolúsjonêre " *beest* " : " *Ik sil in swurd tsjin jimme bringe, dat myn ferbûn wraak sil nimme; as jimme byinoar komme yn jimme stêden, sil Ik de pest ûnder jimme stjoere, en jimme sille oerlevere wurde yn 'e hannen fan 'e fijân*. " Mar yn it kristlike tiidrek moast God de tapassing fan dizze straf twa kear fernije. De earste giet oer de " *fjirde trompet* " fan Iepenbiering 8:12, dy't tusken 1789 en 1798 it ein markearret fan it regear fan it pauslike katolisisme, de fijân fan God. Dêrnei, as in teken fan 'e tiid, tusken 1798 en 1844, dominearre de keizerlike " *earn* " fan Napoleon ^I de Jeropeeske oarloegen, yn oerienstimming mei de lear jûn yn Iepenbiering 8:13: " *Ik seach, en ik hearde in earn fleanen troch it midden fan 'e himel, sizzende mei in lûde stim, Wee, wee, wee de bewenners fan 'e ierde, fanwegen de oare stimmen fan 'e trompet fan 'e trije ingels dy't op it punt steane te blazen!* " En efter dit teken, yn 1844, komt de kearpuntdatum dy't troch God taret is yn Daniël 8:14, om it begjin fan it begjin fan 'e " *tiid fan 'e ein* " te markearjen. En dit is wêrom't, yn Daniël 11:40, it begjin fan 'e wiere " *eintiid* " markearre wurdt troch in oarloch dêr't God deselde rol oan jout as dy fan 'e Frânske Revolúsje. It is om dizze ferbining te demonstrearjen dat hy in betizing organisearret tusken " *de fjirde en de sechsde trompet* ", troch oan 'e " *fjirde trompet* " yn Iepenbiering 11 de namme " *twadde wee* " ta te skriuwen, dy't eins giet oer de " *sechste trompet* " yn Iepenbiering 9. It gefolch fan dizze subtiliteit is dat wy dan kinne begripe dat God sûnt 24 febrewaris 2022 oan Ruslân deselde "bloedige" missy jûn hat dy't hy tusken 1793 en 1794 oan 'e Frânske revolúsjonêren joech, ûnder de titel " *swurd dat komt om syn alliânsje te wreekjen* " neffens Lev. 26:25. Frankryk en Ruslân hawwe mienskiplik it meimakke hawwen fan 'e grutte revolúsje fan har folk; foar Ruslân wie it yn 1917, it jier wêryn't it syn tsaar Nikolaas II en syn hiele famylje, ynklusyf syn soan en dochters, omkeard en eksekutearre. Op deselde wize waard yn 1793 yn Frankryk Loadewyk XVI de guillotine ynlutsen en syn frou in pear moannen letter op syn beurt. Wy kinne dus begripe dat God dizze twa offisjele eksekúsjes deselde oarsaak jout: **skuldige religy** ; wat in skealik nivo fan gelikensens opleit, it Roomsk-Katolike leauwe en de Russyske Ortodoksy; dy't al mei-inoar fjochtsje yn Oekraïne en gau yn hiel Europa en de wrâld. De skuld dy't beide kampen drage giet oer de sneinsrêst dy't efterinoar erfde is fan Konstantyn I ^{sûnt} 7 maart 321 en Justinianus I ^{sûnt} it jier 538 fan ús falske Roomsk-Katolike kalinder. Wat binne de Russyske religieuze bekearingen dan wurdich? Se kinne soms oprjocht wêze, mar sille net troch God segene wurde salang't de wierheid oangeande de praktyk fan 'e sabbat net werombrocht wurdt. It Russyske folk erfde in ôfgoaderij fan Rome foar it skisma dat it skiede fan it Westerske Katolisisme; dêrfandinne syn oanhing oan hillige ikoanen. Mar de twa skuldigen binne tige ferlykber, en har konkurrinsje ferklearret foar in grut part har ûnienigens; pracht en praal spilet in wichtige rol

foar beiden, mar it is boppe alles de opposysje fan 'e Paus en de pausen dy't de ferdieling yn stân hâldt.

In spannend, hast opstannich klimaat hearsket op it stuit yn it Westen. Want minsklike geasten wurde hieltyd " *opstanniger en egoïstysk* ", oant it punt dat demokratyske regels hieltyd minder stipe en respektarre wurde. Tagelyk wurde de materiële guod dy't wy koesterje hieltyd djoerder en hieltyd minder tagonklik. Dêrom binne minsken hieltyd frustrearre en yrritearre. Yn dizze Westerske wrâld sil in grut gefaar har opstannige folken treffen, om't wy yn elk lân ferdielingen fine dy't 50% fan 'e befolking tsjin har opposysje opsette. It risiko fan grutte boargeroarloggen wurdt dúdlik en is dêrom oanstead. Dêr komt noch by dat der kweade, opstannige en ôfgryslke helden yn 'e bioskoop makke binne, lykas de film "The Godfather", dy't de Sisyljaanske maffia yn Amearika eart. De liger wurdt eare en wurdt in model dat op grutte skaal reprodusearre wurdt. Mar yn in maatskippij dy't wend is oan leagens, wa kin fertrouwe, en wa?

Wiere en falske legitimiteiten

Der is neat dreger foar in skepsel fan 'e Skepper God as om syn of har ferkeard dwaan te erkennen. Yn dizze oefening mislearre de duvel, de ingel fan it ljocht, it earste skepsel dat skepen is. Om oan dizze needsaak te foldwaan, moat men wier nederich wêze, en sels dêr ferfangt grutskens folsleine arroânsje en makket it ding lestich. Dochs wurdt dit fermogen om eigen ferkeard dwaan te erkennen troch God easke, om't de standert fan perfekte nederigens troch him easke wurdt fan dejingen mei wa't hy syn ivichheid diele sil. En dêr, sûnder himsels foar de gek te hâlden, ûndersiket en ken hy op in folsleine manier de gedachten en it karakter fan elke kandidaat en fan alles wat yn 'e himel en op ierde libbet. Hy feroardielet de grutskens dy't fûn wurdt yn Satan en de mannichte kweade ingels dy't syn miening en karakter diele. En op ierde produseart deselde frijheid deselde effekten, oant it punt dat de hiele minskheid, of hast, ek de gedachten en it karakter fan Satan dielt. En te midden fan dizze mannichte selektarret God in pear útkarden sa seldsum as goud of kostbere stiennen dy't begroeven binne yn guon ieren fan 'e ierde en derút helle wurde om nei it oerflak brocht te wurden, mei de kosten fan grutte wurgens en grutte ûngelokken en deadlike gefaren. De siel dêr't Jezus foar akseptearre hat om as frijwillige martelder te lijen om har te rêden, is foar him yn dit byld; lykas hy leart yn Iepenbiering 21:19 oant 21: " *De fûneminten fan 'e muorre fan 'e stêd wiene fersierd mei allerhanne kostbere stiennen: it earste fûnemint wie jaspis, de twadde saffier, de tredde chalcedony, de fjirde smaragd, de fyfde sardonys, de sechsde sardius, de sânne chrysoliet, de achtste beryl, de njoggende topaas, de tsiende chrysopaas, de alfde hyasint, de tolfde ametist. De tolve poarten wiene tolve pearls; elke poarte wie fan ien pearle. De strjitte fan 'e stêd wie suver goud, lykas transparant glês.* " Sa rjochtet God syn útkarden en as it ding ferkeard begrepen waard, soe der noch dit oare fers wêze: Zac. 2:8: " *Want sa seit JahWéH fan 'e legers: Dêrnei sil de hearlikheid komme! Hy hat my nei de folken stjoerd*

dy't jimme plondere hawwe; **want wa't jimme oanrekke, rekke syn eachappel oan** . " Yn it byld fan 'e Iepenbiering rjochtfeardiget de ferdieling fan 'e twa fazen fan it kristlike tiidrek it ferskil yn de symboalen dy't de útkarden fertsjintwurdigje: dejingen dy't foar 1844 selektarre binne, wurde ôfbylde troch " *kostbere stiennen* " dy't in slypjen nedich binne om te leverjen en har bewûnderbere skientme te iepenbierjen. Mar fanwegen it belang dat hy jout oan 'e sabbat, dy't úteinlik werombrocht is, jout God oan dejingen dy't hy nei 1844 rêdt, it aspekt fan 'e " *pearle* " dat gjin minsklik wurk fereasket om syn skientme te iepenbierjen. Fansels genietsje de útkarden allegear deselde leafde fan God, mar dizze grutte Heechste Rjochter iepenbiere ús hoefolle de restauraasje fan syn hillige sabbat en de folsleine leafde foar syn wierheid him bliid meitsje en ferfolje. Yn syn gelikenis fergeliket Jezus de wierheid fan heil mei in " *pearle* " fan grutte wearde. Sa lit it symboal fan " *pearle* ", dat it konsept fan leauwe fan 'e lêste útkarden yllustrearret, sjen dat de " *sûnde* " dy't " 1260 " jier bestien hie tusken it doktrinêr perfekte apostelske tiidrek en it ein folslein eliminearre is. It doel wêrfoar Jezus op ierde kaam te lijen is berikt; neffens Dan. 9:24: "... om in ein te meitsjen oan 'e sûnde ." Yn harren libben hawwe de lêste útkarden " *in ein makke oan sûnde* ". Yn tsjinstelling dêrmei iepenbiere it symboal fan 'e " *kostbere stiennen* " dy't slypje moatte, de dielde oanwêzigens fan Romeinske sûnde, en rjochte sadwaande op 'e praktyk fan sneinsrêst op 'e earste dei dy't erfd is fan 'e twa Romeinen: de keizerlike fan Konstantyn I ^{en} de pauslike fan Vigilius I ^{ûnder} keizer Justinianus I. Tink derom : Vigilius ^I wie net de earste biskop fan Rome, mar de earste paus yn titel en tydlike macht. God befêstige dêrmei de útsûnderlike aard fan 'e rêding dy't tydlik oanbean waard oan 'e útkarden fan 'e ûnfolsleine Reformaasje fan 'e 16e ^{iuw} neffens Iepenbiering 2:24: " *Oan jimme, safolle as yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en dy't de djipten fan Satan, sa't se dy neame, net kend hawwe, sis ik jimme: Ik lizze gjin oare lêst op jimme; "*

Gods kamp ûntliet syn **legitimiteit** oan it feit dat God de skepper is fan alle dingen en al it libben. It is dêrom **legitime** dat syn opfetting fan 'e noarmen dy't oan it bestean jûn binne, erkend wurdt troch al syn skepsels. En dit is wat hy úteinlik krijt fan syn útkarden, dy't hy helpt te perfeksjonearjen tidens har ierdske reis. Wa is mear wurdich fan eare en oanbidding as dizze God fan Leafde en Justysje, dy't allinnich wiere gelikensens hanthavenet foar al syn útkarden? Wat hy har biedt is ûnfergelykber en ûnfergelykber, want hy set it segel fan perfeksje op elk ûnderwerp dat jo foarstelle kinne of oanpakt wurde kinne. Hy hat dêrom, fan natuere, it rjocht op **legitimiteit** yn alle dingen.

Yn it kamp fan 'e tsjinstanner, de duvel, wurdt by it ûntbrekken fan rjochtfeardige en natuerlike **legitimiteit in falske legitimiteit makke** dy't allinnich basearre is op it oantal en de krêft fan dejingen dy't it stypje. Yn dit kamp wurde grutske en arrogante wêzens byinoar groepearre, net yn steat om yndividueel har flaters te erkennen, dus kollektyf litte se harsels noch minder yn steat sjen om dat te dwaan, mar oantallen meitsje ienheid en ienheid makket krêft; en dizze krêft makket it mooglik om **falske legitimiteit op te lizzen** oan 'e minsklike massa's dy't oant it uterste manipulearre binne.

Nei syn skepping fan 'e minske joech God pas opdracht ta it beneamen fan in lieder by de wetterfloed yn 'e tiid fan Noach. Mar ûnder ynspiraasje fan 'e duvel

namen minsken it prinsipe oan om te fertrouwen op in lieder dy't út har midden keazen waard. **Legitimearre** hiene de âldsten in soarte fan natuerlik rjocht dat God letter befêstige yn syn ferbûnen. Mar yn it kamp fan 'e duvel waard dizze lieder in kening dy't syn hearskippij oerdrage koe oan syn neiteam; sadat dizze macht allinich mar tanommen, lykas de rykdom fan 'e kening en syn erfgenamten. Ik moat hjir Gods stânpunt oer dizze dingen yn herinnerje. Hy wie dúdlik net foar it bewâld fan dizze keningen, om't hy by it oernimmen en organisearjen fan syn folk Israel har gjin kening joech, mar allinich in gids, Mozes en nei him Jozua, sadat se de hoeders fan syn keppel wêze soene. En troch syn Israel op dizze manier te organisearjen, paste God in himelske standert ta dy't dejinge wêze sil dy't, allinich foar de útkarden, yn 'e ivichheid troch Jezus Kristus brocht wurdt. Ik herinner my dat hy, yn syn direkte persoanlike tsjûgenis, dizze wet fan 'e himel, dy't basearre is op 'e folsleine selsûntkenning fan libbene wêzens, yn konkrete praktyk brocht. Jezus Kristus, de grutte " *Kening fan keningen en Hear fan hearen* " fan Iepenbiering 19:16 (*Hy hie op syn klean en op syn dij in namme skreaun: Kening fan keningen en Hear fan hearen*), woe de dei foar syn dea de fuotten fan syn learlingen waskje, om in foarbyld te jaan fan dizze himelske wet, dy't yn absolute termen tsjin 'e noarmen fan ierdske minsklike wetten stiet. Yn 'e himel is alles fergees, dêrom bestiet merkwearde net, en ek gjin winst en rintenimmen. Dit lit himelske wêzens yn perfekte gelikensens fan rjochten en macht libje. Yn Dan. 10:13: " **Michael** ," dy't God is yn 'e foarm fan in ingel, wurdt oantsjut as " **ien fan 'e wichtichste prinsen** ": " *De prins fan it keninkryk Perzje hat my ienentweintich dagen wjerstien; mar sjuch, Michael, ien fan 'e wichtichste prinsen , kaam my te help, en ik bleau dêr by de keningen fan Perzje.* " Op ierde wie it pas nei meardere opstannen dat dit folk Israel fan God it rjocht easke om regearre te wurden troch in kening " *lykas de oare folken* " - heidenen fan 'e ierde. Oerset yn gewoane taal betsjutte dit fersyk: "God, ferdwine en lit ús ûnder de minsken!" Dizze earste ôfwizing fan God profetearre de takomstige ôfwizing fan 'e Messias Jezus, troch de fleislike neikommelingen fan dit folk. God begreep de situaasje dúdlik, joech ta en reagearre geunstich op dizze minsklike eask. Mar de priis dy't betelle wurde moast wie opnommen yn it kontrakt, want it warskôge Israel dat harren kening deselde rjochten hawwe soe as dy fan oare heidenske folken dy't harren folken hurd behannele lieten as slaven. En de frijwillige slavernij fan 'e Hebréeërs begûn, oant de foltôging ûnder de tiran Herodes de Grutte, op it momint fan 'e berte fan Jezus Kristus foar syn ierdske missy.

Dizze refleksje oer **legitimiteit** kin ús helpe om de wrâldgebeurtenissen te begripen dy't op it stuit plakfine oan it begjin fan 2023. En earst fan alles, wurde bewust fan 'e oarsprong fan ús erfgoed. Wy dy't yn West-Europa wenje, hawwe in **falske legitimiteit erfd** ; fan it begjin ôf dizze **falske monargyske legitimiteit** fan heidenske ynspiraasje dy't Klovís I ' de earste kening fan 'e Franken, makke. Dizze heidenske kening waard ferlied troch it falske kristlike leauwe, sadat syn kristlike ynset ek falsk en misliedend wie. Hy hie it ûngelok om yn 496 bekeard te wurden troch de gesanten fan Rome dy't yn him in sekuliere ferdigener fan syn gesach fûnen. Sa stipe troch in goed bewapene militêre macht, krige de religy dy't foarsteld waard troch de biskop fan Rome op 'e mars nei pauselike macht, in oare **falske legitimiteit ûnder de minsken** . Want, helaas foar ús allegearre, sûnt 7

maart 321 wie dit kristlike leauwe bedweld en waard it in deadlik gif, fanwegen de oannimming fan 'e earste-deis rêst oplein troch keizer Konstantyn I ^{en} wijd troch him en de heidenske oanbidders oan 'e oanbidding fan 'e "dei fan 'e Unferovere Sinne". En it gefolch fan dizze oannimming wie dat de ferûnderstelde fertsjintwurdiger fan Jezus Kristus neat oars wie as in misliedend en ferliedlik rezjym fan sûnde. Dizze fûneminten dy't doe lein binne, binne oan 'e oarsprong fan alle **falske religieuze legitimizeit** dy't opeaske wurdt troch it pauslike Roomsk-Katolike rezjym oant ús hjoeddeiske tiid.

Nei't de monargy yn in bloedbad omkeard wie, joech it Republikeinske Frankryk himsels opnij demokratyske **legitimeit** ; basearre, opnij, op sifers, dy't altyd winne fan tsjinstanners. Guon dreamden fan gelikensens, oaren woene har privileezjes en foardielen behâlde, en it Republikeinske Frankryk besocht syn model te finen, troch fiif republiken hinne. Under de Tredde Republyk stimulearren de rike lânbesitters de kolonisaasje-inisjativen dy't krigen waarden troch de militêre stipe fan it lân, dat sadwaande noch riker en woltieriger waard. En hjir joech it folk fan Frankryk harsels opnij **falske legitimizeit** troch harsels it rjocht te jaan om oare frjemde folken mei oare religys en gewoanten te kolonisearjen; en tariese harsels sa op ferskriklike problemen. Want dêr foel Frankryk yn 'e fal fan syn religieuze minachting, om't it net realisearre dat it kristlike leauwe fan in grut oantal fan syn boargers noch kompatibel wie mei de Noard-Afrikaanske islam noch mei de Aziatyske heidenske religys fan syn koloanjes. Ek hawwe dizze ynkompatibiliteiten op 'e mear of minder lange termyn de foarsisbere breuk produsearre, út in geastlik perspektyf. Kolonisaasje hie Frankryk nei de benijde rang fan fjirde wrâldmacht brocht, efter de Feriene Steaten, Sovjet-Ruslân en Ingelân; dekolonisaasje en de humanistyske en sosjale resepsje hawwe it stadichoan ferneatige en it stiet no op it 15e plak ^{ûnder} de Jeropeeske naasjes. Wat fertsjintwurdiget Frankryk yn 2023? It fertsjintwurdiget net mear Frankryk, mar in unike Jeropeeske humanistyske gedachte, dat is pro-Jeropeesk. In dúdlik teken waard jûn troch it ferlitten fan 'e Frank, as nasjonale munt, ta neidiel fan 'e Euro. Lit ús net langer dreame, Frankryk is dea en Jeropa libbet. God organisearre it, om yn itselde kamp de neilittenskip fan 'e " *tsien hoarnen* " te sammeljen dy't ûnder de flok fan 'e "11e " of " *lytse hoarn* " fan Dan. 7:7-8 en 24-25 pleatst binne. Yn jannewaris 2023 liket de presidint fan Frankryk, Emmanuel Macron, dy't guon yrritearre Russen yn it nijs "Emmanuel Hitler" neame, de liedende figuer fan it Jeropeeske lichem te wêzen, gewoan om't Frankryk, sels ferneatige, de ienige militêre macht yn Jeropa bliuwt; dit is benammen it gefal sûnt Ingelân de Jeropeeske Uny ferliet. Dizze Frânske militêre macht is lykwols allegear relatyf; it wie genôch om folken fan 'e Tredde Wrâld te kolonisearjen, mar hielendal net by steat om in macht lykas Ruslân te konfrontearjen. Sûnt Frankryk lykwols offisjeel de Oekraynske saak stipe hat, is it Ruslân bleaun irritearre mei syn oanbiedingen fan wapens oan syn fijân. En yn it nijs fan hjoed hear ik Russyske media prate oer de winsk om Frankryk oan te fallen, om it in raket te stjoeren om in foarbyld te stellen en de rest fan 'e Jeropeeske naasjes te kalmearjen dy't ek in soarte fan kompetysje hawwe dien; it is in kompetysje om te sjen wa't Oekraïne it bêste bewapenje kin.

Om te begripen hoe't wy op dit punt kommen binne, moatte wy rekken hâlde mei it rjocht op **falske legitimiteit** dat minsken fan berte ôf ervje, om't it betingst is troch it politike klimaat dat se ûntdekke by it yngean fan it libben. Minsken binne nea geneigd om de **legitimiteit** fan 'e rjochten dy't se harsels jouwe yn twifel te lûken. Se ervje dizze **legitimiteit** dy't diel útmakket fan har. Wy moatte dêrom in stap werom dwaan fan it minsklik libben en fan ússels om it bestean fan **falske legitimiteit te ûntdekken** . Eins, hoe mear ik nei de loft sjoch, hoe mear ik nei syn berjochten harkje, hoe mear ik realisearje hoe folle de ierdske oarder basearre is op tsjinstellingen fan **illegitime rjochten** . Elke kear wint dejinge dy't wint, fanwegen syn krêft, en dizze krêft **legitimearret** , **falsk** , syn rjocht om himsels op te lizzen oan dyjingen dy't swakker binne as hy.

Njonken dizze tsjinstellingen fan ierdske machten grypt God yn om syn plannen te ferfoljen. No, ik herinnerje jo deroan, troch minsken te ferdielen troch frjemde talen by " *Babel* ", sa'n bytsje mear as 4000 jier lyn, woe God folken skiede om se ûnôfhinklik fan elkoar te beoardieljen en te straffen. Dizze straffen wiene natuerlik: droechte en hjitteweagen, of krekt oarsom, grutte oerstreamingen en oerstreamingen, ferneatigjende stoarmen en sykloanen, floodweagen, ierdbevings, fulkaanútbarstings, friezende kjeld, ferwoasting troch sprinkhoannen. Hy hie gjin gebrek oan manieren om syn opstannige skepsels skea te dwaan. Yn ús eintiid lykwols, wêr't technologyske ûntwikkeling op it spul stiet, is de hiele ierde as in doarp wurden, elkenien folget op syn smartphone, PC of televyzje it wrâldnijs, live, yn realtime; wêr't ik ek fan profitearje.

De **falske legitimiteiten** hawwe har yn twa kampen groepearre om inoar te konfrontearjen en de oarloch ta te stean om " *in tredde fan 'e minsken te deadzjen* " neffens it winsk fan God yn Jezus Kristus iepenbiere yn Iepenbiering 9:15: " *En de fjouwer ingels dy't ree wiene foar in oere en in dei en in moanne en in jier waarden frijlitten om in tredde fan 'e minsken te deadzjen* . " De oarloch tusken Oekraïne en Ruslân wurdt lykwols direkt feroarsake troch de tsjinstelling fan twa **legitimiteiten** dy't boud wiene op in paad fan godlike flok. Dizze twa **falske legitimiteiten** koene dêrom allinich de twa belutsen kampen nei oarloch liede. En der is nimmen op ierde dy't de autoriteit en wiisheid hat om de twa tsjinstridige oanspraken te arbitrearjen. God hat ús, mei it foarbyld fan 'e situaasje dy't ûntstien is troch de weromkomst fan 'e Joaden nei Palestynsk lân sûnt 1947, bewiis jûn fan syn fermogen om ûnoplosbere tsjinstridige situaasjes te meitsjen. Hjoed docht it it wer, en yn it kamp fan Ruslân en de lannen fan it Easten is der in ôfwizing fan Westerske wearden waans hjoeddeistige macht mei geweld fêstige waard, troch tydlik folken yn Afrika, Aazje en it Midden-Easten te kolonisearjen. Nei de oerwinning fan 'e Feriene Steaten hiene de oerwinners fan 'e Twadde Wrâldoarloch de wrâld en har folken ferdielt; teminsten op it nivo fan har politike en ekonomyske ynfloed. Subtyl hawwe de Feriene Steaten derfoar soarge dat se har oanpak net de hate foarm fan kolonisaasje joegen. Se woenen de folken gewoan yn in hâlding fan ekonomyske gearwurking bringe basearre op it akseptearjen fan 'e regels dy't troch it Anglo-Amerikaanske kapitalisme steld waarden. It lân ynteressearre har net; allinich finânsjes wiene fan belang foar har. Mar om dizze ûnderwerping te krijen, wifkjen se net om moardnerige oarloegen, opstannen en opstannen út te lokjen, rjochte op it pleatsen fan lieder dy't

geunstich wiene foar har kapitalisme yn opstannige lannen. Dit yn 'e namme fan in **falske legitimiteit** .

De jonge presidint E. Macron erfde fan berte ôf it konsept fan 'e **legitimiteit** fan' e rjochten dy't syn naasje, Frankryk, himsels doe jûn hie. Hy groeide op yn in kontekst dêr't dizze fûnemintele rjochten de absolute regel wiene, en it is wis dat it him noait yn 't sin kaam om de **legitimiteit** dy't erkend en oannaam waard troch Frankryk en syn befolking te beoardieljen of yn twifel te lûken. Men hoecht lykwols allinich de skiednis te besjen om te begripen hoe't it nasjonale rjocht pervers ôfdriuwe is, en besocht himsels troch oarloch op oare folken op te lizzen. Ik moat lykwols erkenne dat it revolúsjonêre Frankryk finzen siet troch sels it objekt te wêzen fan oanfallen troch oare Jeropeeske monargyen. Mar doe wie it blokkearjen fan 'e oanfallen fan' e fijannen net genôch, en dochs is dit wat it Westerske kamp hjoed fan Oekraïne easke. Mei it konflikt dat de Frânske Republikeinen by Valmy de oerwinning joech, hie de oarloch dêr einige moatten. Mar Eastenryk, it lân fan komôf fan 'e eksekutearre Frânske keninginne Marie-Antoinette, stie noch altyd foar de Frânske republyk en Napoleon I wûn ^{tydlik} de oerwinning op 'e Jeropeeske monargyen; krekt lang genôch om republikeinske frijheid yn te fieren oan it folk fan dizze fersleine monargyen. Sa wûn it republikeinske ideaal de geasten yn Jeropa, neffens it model produsearre troch Frankryk. No, foar God, is dit model dat fan in rezjym fan legalisearre en legitimearre " **sûnde** ", **symbolisearre troch de " skarlaken "** kleur fan it republikeinske " **beest** " fan 'e eintiid presintearre yn Iepenbiering 17:3: " *Hy naam my mei yn 'e geast nei in woastyn. En ik seach in frou sitten op in skarlaken kleurich beest , fol mei nammen fan godslastering, mei sân koppen en tsien hoarnen .*" Frankryk sil dêrom it wichtichste doelwyt fan godlike grime bliuwe oant syn definitive straf dy't Ruslân derop sil bringe. Want de mûnlinge bedrigingen dy't ferskine yn Russyske media befêstigje allinich de feroardieling en ferneatiging fan Parys, de haadstêd fan Frankryk, dêr't, troch de ieuwen hinne, fan it Louvre oant it Élysée-paleis, de hjoeddeiske presidintsstoel, alle nasjonale besluten rjochte tsjin God of oare folken nommen binne. Want God erkent mar ien **legitimiteit** : syn eigen.

Yn termen fan **legitimiteit** , foar it libben skepen troch God, wurdt it ding gearfette troch dizze ferneamde útdrukking nommen út in fabel fan Monsieur Jean de la Fontaine: "De reden fan 'e sterkste is altyd de bêste." En gelokkich foar syn útkarden is de sterkste de skepper God, hy is ek de meast trouwe, de meast rjochtfeardige en de meast leafdefolle. Jezus " **gie út oerwinnend en om te oerwinnen** " neffens Apo. 6:2: " *Ik seach, en sjoch, in wyt hynder. En hy dy't derop siet hie in bôge; en in kroan waard him jûn, en hy gie út oerwinnend en om te oerwinnen .* " Yn syn ierdske tsjinst oerwûn hy, efterinoar, troch syn perfekte libben, " **de duvel** ", en troch syn frijwillige dea, " **sûnde** ". Alles wat foar him oerbliuwt is om " **sûnders** " te ferneatigjen dy't de minsklike mannichte foarmje dy't ferspraat is oer de ierde. Hy sil se foar in part ferneatigje troch oarloch en de rest fan 'e oerlibbenen sil ferneatige wurde by syn machtige en glorieuze weromkomst. Dan, nei de " **tûzen jier** " fan it sânde millennium, wêryn't de ferloste útkarden yn 'e himel de skuldichste minsken en ingels sille oardielje, sil hy har opwekke yn in twadde " **opstanning** ", sadat se de ferneatiging fan 'e "

twadde dea " sille lije yn 'e "mar fan fjoer " foarme troch de ierde bedekt mei it hjoeddeiske ûndergrûnske magma, dat fan tiid ta tiid te sjen is yn fulkanyske streamingen. Sa sille allegearre dy't de " **leagen** " tocht, goedkard en stipe hawwe, waans " **heit de duvel is** ", neffens Johannes 8:44, fergean: " **Jimme binne fan jimme heit de duvel** , en de begearten fan jimme heit wolle jimme dwaan. Hy wie in moardner fan it begjin ôf, en bliuwt net yn 'e wierheid, om't der gjin wierheid yn him is. As hy in leagen sprekt, sprekt hy út syn eigen wei; want hy is in liger **en de heit dêrfan** . " Uteinlik ferklearret Jezus Kristus yn Iepenbiering 22:15: " Weg mei de hûnen, de tsjoenders, de ûnsympathisanten, de moardners, de ôfgoadedienaars, **en wa't leagens leaf hat en docht !**" "Dygingen dy't hy feroardielet hawwe allegear ûnder **falske legitimititeiten libbe** , dat is, yn " **sûnde** ".

Dit ûnderwerp fan " **leagens** " is fan grut belang yn ús hjoeddeistige barrens, om't it Westerske kamp de lieder fan Ruslân, Vladimir Putin, konstant presintearret as in natuerlike " **liager** ". Mar wat bart der eins? De hear Putin driget it Westen en hy spesifisearret dat "hy net bluft". Dus wêr is de " **leagen** "? It probleem leit yn it Westerske kamp, sa wend oan politike leagens dat har befolking en har politike en medialieders tinke dat de Russyske lieder op har liket, neffens it âlde sprekwurde: "wy beoardielje oaren op ússels". Want, wa eart lizzende presidinten dy't har kiezers bedrochje? Binne it net de Frânsen, dêr't de grutste " **liager** " oant syn tiid Jacques Chirac wie, troch de media "Super-liager" neamd? En nei him, waard presidint Hollande net keazen op basis fan syn ferklearring: "myn fijân is finânsjes"? Wylst hy Emmanuel Macron, in finansjer fan 'e Rothschild-bank, keas as adviseur en minister, en dêrnei it sûnensfersekeringsysteem fan ûnderlinge fersekeringsmaatskippijen oplein hat, wat de kosten fan behear ferdûbele dy't al dekt waarden troch de nasjonalisearre tsjinst fan "sosjale feiligens". Dat, ja, it kamp fan 'e " **leagen** " is yndie dit Westen dat sûnt Daniël 2 en 7 symbolisearre wurdt troch de symboalen fan " **tsien teannen** " en " **tsien hoarnen** " dy't God no hurd reitsje wol troch de ferfolling fan 'e " **sechste trompet** " fan syn Iepenbiering te organisearjen, dat is it tema wêrûnder Iepenbiering 6:11 de Tredde Wrâldoarloch symbolisearret dy't sûnt 24 febrewaris 2022 yn Oekraïne begûn is.

Yn 'e lannen dy't benammen belutsen binne by dizze oarloch, wurdt de standert fan **legitimiteit** troch elk fan harren fêststeld neffens harren ateïsme, harren religy en harren gewoanten. It Westen pleatst himsels ûnder de standert dy't troch de Feriene Steaten fêststeld is en oerienkomsten regelje de regels dy't oan 'e oarloch sels oplein binne. Yn it Easten en lannen dy't ferbûn binne mei Ruslân, wurde dizze Westerse regels net erkend en hawwe harren oarloggen gjin regels. Dêrom binne Westerlingen tige skrokken as se sjogge dat Ruslân de partikuliere bewapene groep mei de namme "Wagner" yn 'e striid stjoert. Ruslân woe de belutsenens fan syn jonge tsjinstplichtigen beheine. Mar sûnt 24 febrewaris 2022 brûke Westerlingen Oekraynske striders as hierlingen dy't foarsjoen binne fan wapens en betelle wurde troch it Westerske kapitaal. En oan it begjin fan it jier 2023 fan 'e falske kalinder feroarje de dingen, om't Ruslân no massaal mobilisearret, as tarieding op swiere offensiven dy't gau útfierd wurde

sille tsjin it Oekraynske leger. Foar it Westen, al te ynset troch syn help en wapens dy't oan 'e Oekraïners oerlevere binne, is it no te let om werom te kearen...

Ik gean no yn op in oare **illegitimiteit** dy't giet oer de praktyk fan it "brûken fan 'e formele 'vous' as in yndividu mei in oar yndividu sprekt. Dit liket miskien goedaardich, mar dat is it net. Want krekt oarsom, wy hawwe hjir in teken dat *de "trots"* fan 'e hiele hjoeddeiske Westerske maatskippij iepenbieret. No hat God plechtich syn ôfgriis fan "*trots*" ferklearre, wat de oarsaak wie fan 'e fal fan 'e earste ingel dy't troch him makke is. Dit fers út 1 Petrus 5:5 opnommen yn Jakobus 4:6 drukt in fûnemintele godlike gedachte út: "*Likegoed, jimme dy't jongeren binne, wês ûnderdanich oan 'e âldsten. En jim allegearre, yn jimme omgong mei elkoar, klaaie jimsels mei dimmenens; want God wjerstean de grutskens, mar jout genede oan 'e dimmenen.*" "Dizze beskriuwing fan it karakter dat troch God seinige is, is it tsjinoerstelde fan 'e wearden dy't fêststeld binne troch de pauselike Roomsk-Katolike Tsjerke. En ja! It is noch altyd fan har dat de grutskens dy't op it stuit manifestearre wurdt, erfd wurdt. Ik herinner my dat it pauselike rezjym earst krigen waard troch in skelm mei de namme Vigilius. Hy krige dizze titel fanwegen syn yntime relaasje mei de prostituee mei de namme Theodora, mei wa't keizer Justinianus I ^{troude}. Sa, skouder oan skouder mei de grutten en de machtigen, dielde it pauselike rezjym harren smaak foar materiële wolwêzen, komfort en rykdom. Mar it is eins oan 'e feriening fan Loadewyk XIV en syn ferriedlike prysters, biskoppen en kardinalen dat wy ús hjoeddeistige praktyk fan "vous" (formeel oanspreken) te tankjen hawwe. Dizze despotyske kening, waans grutskens en megalomania alle oare regearen yn 'e ierdske skiednis oertroffen, wie in fûleindige ferdigener fan 'e katolike religy. En hy wie it dy't, yn syn edikten, de earste wie dy't himsels persoanlik útdrukte troch te sizzen: "Wy, Loadewyk, fjirtjinde fan 'e namme, wy..." En dit koe it legioen demoanen rjochtfeardigje dat yn him wenne, mar it gie yndie oer syn eigen persoan dat..." Hy brûkte dizze term "nous". Oant dy tiid hie elke Frânsman yn 'e Frânske taal trije foarmen foar it iental ta syn beskikking, "je, tu, il ou elle", en trije foarmen foar it meartal, "nous, vous, ils ou elles". En yn perfekte logika waard sels om in kening oan te sprekken de "tutoiement" brûkt. Yn 'e Bibel sjogge wy Daniël de grutte en machtige kening Nebukadnessar oansprekke mei de bekende "tu", lykas Paulus kening Herodes Agrippa oansprekt mei de bekende "tu" en nimmen fûn flaters yn dizze praktyk. It wie dêrom needsaaklik foar in 5-jierrich bern om op 'e troan fan Frankryk te kommen, sadat oermjittige grutskens de minsklike geasten yn hannen krige, en earst fansels dy fan 'e riken, de rike, de machtigen, dejingen dy't God "*de grutte*" neamt. Sa ûnderwurpen er de keningen fan syn tiid, troch syn lúkse, syn pracht en praal, syn weelderige feesten organisearre yn syn paleis boud yn Versailles, en waard kening Loadewyk XIV imitearre en reprodusearre yn alle oare keninkriken fan syn tiid. Sa, yn 'e Ingelske taal waard de term "thou" dy't ús "tu" útdrukte stadichoan ferlitten ten gunste fan 'e ienige term "you" dy't oarspronklik allinich ús "vous" oantsjutte. Foar God is dizze ûnrjochtfeardige "vous", en allinich rjochtfeardige troch it motyf fan grutskens, sa hate en ûndraachlik troch him, dat doe't de straf fan 'e Frânske Revolúsje op syn bevel oer de hiele aristokrasie foel, it earste ding dat dizze rebellen diene wie de "vous" te ferfangen troch de "tu" (yn 'e foarm fan oansprekken). Dit wurk, útfierd troch de

Revolúsjonêren, waard eins troch God woe en organisearre, om't yn syn eagen de grutskens fan syn skepsels it slimste fan har kwea is; want foar it grutske skepsel is it ivige libben ûnder it bestjoer fan God ûnmooglik.

Ik haw gjin yllúzjes oer de wrâld dy't dizze praktyk fan it brûken fan it formele "vous" ferlit, mar ik rjochtsje dizze boadskip út namme fan God oan syn wiere bern dy't him wirklik wolle behagen, om te reagearjen op syn leafde. Yndividueel sizze wy "tu" as wy de almachtige Skeppergod oansprekke. Kin men mear eare jaan oan syn skepsels as oan himsels troch it yndividu mei it karakter en de aard fan it iental mei in meartal te neamen? It gebrûk fan it formele "vous" foar in inkele yndividu is in mentale perversje, en it foarwendsel fan dit gebrûk om redenen fan beleefdheid is **yllegaal** en ûngrûn. It gebrûk fan it ynformele "tu" foarkomt beleefdheid net, krekt sa't it formele "vous" gjin rûchheid en beledigingen foarkomt. It gebrûk fan it formele "vous" is in teken fan superioriteit dat erfd is fan 'e aristokrasjy, en yn guon aristokratyske famyljes wurdt it formele "vous" tapast troch bern as se har âlden oansprekke; wat in perverse drift! Dit alles, om't prysters dy't troch God negearre binne, har âlden learden om "vous" te sizzen tsjin de God fan 'e himel. Yn ús hjoeddeiske tiid is it wurd "Monsieur" like **yllegaal** as it formele "vous", om't it de koarte foarm is fan 'e útdrukking "myn hear". Hjir bringt dizze term ús wer werom nei de tiid fan Loadewyk XIV, om't de namme "Monsieur" benammen syn jongere broer, Philippe d'Orléans, oantsjutte, dy't likefolle affiniteit hie mei syn "mignons" as syn broer, de kening, hie mei syn talleaze hofdames. De observaasje fan dizze dingen tsjûget fan 'e wiere situaasje fan it konsept fan it moderne libben hjoed de dei: yn 'e tiid fan 'e Fyfde ^{Republyk} waard alles dat de Earste ^{Republyk} ferneatige en mei ferstân en rjochtfeardichheid ferlitten hie, werboud en restaurearre. Dat, ik herinner my dat, fan syn kant, ús Skepper God, rjochtfeardich en rjochtfeardich, ek easke dat syn wiere bern de frucht fan it wiere leauwe produsearje, troch syn winsk te folgjen om al syn godlike wearden te herstellen. Under dizze is de sabbatsrêst allinich in learsteliich aspekt en in teken fan syn goedkarring dat dochs, oant de lêste test fan it leauwe, in noch altyd misliedend karakter kin behâlde. Want sûnt 1994 hat de rest fan 'e wiere sabbat, sneon, de rol fan it " *segel fan God* " hân, allinnich foar dyjingen dy't leafde sjen litte foar syn lêste profetyske iepenbieringen.

Under dyjingen dy't troch God roppen binne, moatte dyjingen dy't, lykas ik, berne binne yn Frankryk of West-Europa, begripe dat wy allegear wearden erfd hawwe dy't God net goedkart. Wy binne foarme troch ús maatskiplike omjouwing, en no hawwe wy de plicht om dit erfgoed te beoardieljen, om yn ús gedachten de gedachte fan in oardiel te produsearjen dat dield wurdt mei God; want hy is de Hillige Geast dy't ús gedachten en herten trochsyket. God fersmyt en ferwiist de gedachten dy't de wiisheid en rjochtfeardigens fan syn gedachten útdaagje; perfekte oanhing oan syn miening is dêrom folslein fereaske troch him om syn ivichheid yn te gean. Yn 'e konstruksje fan wat wy wurden binne, hat de bioskoop de liedende rol spile. Swaaiende films, lykas "De Trije Muskietiers", makken ús dreame, mar makken ús ek, ferrifeljend, de noarmen akseptearje fan 'e despotyske regimes fan 'e monargyen dy't goedkard en regisearre waarden troch it Romeinske pausdom. Yn Frankryk begon de perioade fan 'e Reformaasje yn 'e tiid dy't "de Renêssânse" neamd wurdt. God keas wiislik de namme dy't se drage

moast. Want de komst fan it wiere ljocht fan 'e Bibel, doe yn 'e 16e ^{iuw}, mar histoarysk sûnt de 12e ^{iuw}, skepte krekt de mooglikheid om de ferlossing te finen dy't God troch genede oanbean yn 'e namme fan Jezus Kristus, nammentlik de "*nije berte*". Ungeleauwende minsken skriuwe dizze namme, doe, ta oan kulturele redenen. En hjir wer is dizze kulturele weroplibbing te tankjen oan it houlik fan Fransiskus I ^{mei} de tige katolike Italjaanske, Marie de Medici. It wie yn dizze moeting dat de kening fan Frankryk de ferfine libbensstyl ûntduts dy't it Itaalje fan syn tiid al karakterisearre. Yn Rome fersierden talintfolle skilders en byldhouwers de strjitten en paleizen fan Itaalje mei har prestizjeuze wurken. Sa kaam de ferneamde Leonardo da Vinci ta skilderjen foar de kening fan Frankryk troch him yn dit lân te festigjen. De Italjaanske katolike ferlieding berikte doe syn hichtepunt yn Frankryk. En bewûndering foar kulturele wurken befoarderde de wurdearring fan 'e Italjaanske religy: it al goed stipe pauselike Roomsk-Katolisisme profitearre noch mear. Mar efter it skynbere fernis fan in ferfine maatskippij brocht it ymportearre en oannommen Italjaanske model syn aard fan organisearre kriminaliteit; iets dat it pauselike ministearje fan Aleksander 6, berne as Borgia, karakterisearre, dy't syn slachtoffers fermoarde liet troch syn soan Caesar, dy't sels troch syn heit kardinaal neamd waard. Dit model waard fêstige yn Frankryk, krekt op it momint dat it bibelske ljocht de wearde fan 'e katolike religy, **falsk en illegitim**, útdaagde, de deadlike ferfolgingen fan 'e wiere profeten fan God koene net foarkommen wurde. En sa, fanwegen bepaalde min bekearde protestanten, stiene bloedige striid tsjin 'e katolike ferienings tsjin 'e protestantske hugenoate-striders. Fan al dizze ferskriklike dingen hawwe wy it histoaryske tsjûgenis fan 'e "Oarloggen fan Godstsjinsten", it tema en ûnderwerp fan 'e "**trede trompet**" fan Iepenbiering 8:10 en 11. En it wie krekt yn 1572 dat kriminaliteit en ferried in hichtepunt fan horror berikten mei de slachting fan "Sint-Bartolomeusdei", dêr't útnoege waarden nei Parys yn it Louvre om de ferloving fan 'e takomstige kening Hindrik IV mei prinsesse Marguerite mei de namme "Margot" te fieren, waarden de protestantske liederes fermoarde troch de katolike ferienings fan 'e Guises en de Parisians, op 'e middernacht tocsin: "it oere fan 'e misdied". Mar tagelyk lit dit feit it oardiel fan God sjen oer it bewapene protestantisme fan dy tiid, it easke it herfoarme leauwe op, mar die dat mei wapens yn 'e hân, eat dat Jezus formeel ferbea oan syn wiere útkarden op 'e jûn fan syn arrestasje troch de Joadske wachters, foardat hy syn libben as in offer fan boete foar har oanbea. En tsjin ús allegearre seit hy fierder: "*Wraak en ferjilding binne fan my!*"; wy meie sels gjin wraak nimme. Op 'e tiid dy't hy keazen hat, fertrout hy dizze straftaak ta oan 'e fallen slachtoffers, ferliede en bedrogen troch religieuze leagens.

De ienige WIERHEID

As ús Westerske maatskippijen ferienigje en gearkomme yn 'e namme fan it dielen fan in "ienige gedachte" boud op 'e erfenis fan it republikeinske model en it demokratyske rezjym, stiet foar harren de iene God fan 'e WIERHEID waans

tinkmodel ek "unyk" is. It ûnderwerp dat ik hjir ûntwikkelje giet oer in aspekt fan 'e WIERHEID dat hate wurdt troch it falske leauwe dat gearkomt yn 'e oekumenske alliânsje. Yn dizze alliânsje is der neat dat mear hate en bestriden wurdt as de man dy't bewearde alle WIERHEID te hawwen. En al, yn syn tiid, waard ús Hear Jezus Kristus hate troch de Joadske geastliken fanwegen syn fermogen om antwurden te jaan op alle dingen. Dêrom ûnderskiede de soannen fan God fan ús tiid har fan dy fan 'e duvel troch it feit dat se oan 'e ienige Skeppergod in ienige en unike gedachte taskriuwe. Want God tinkt net alles en it tsjinoerstelde, lykas de oanspraken op segeningen fan al dizze religieuze learingen dy't tsjin elkoar steane, ien liede kinne om te leauwen. Troch de hiele Bibel hinne tsjûget God fan in konstante en ûnferoarlike gedachte: hy goedkart of ferwyrt en feroardielt.

As algemiene regel hawwe minsken it legitieme rjocht om mieningen te hawwen oer ûnderwerpen en dingen yn it sekuliere domein. En, lykas dat âlde Frânske sprekwurde terjochte leart: "smaken en kleuren wurde net besprutsen"; mar dit prinsipe jildt allinich foar sekuliere dingen. Foar it religieuze ûnderwerp is it krekt oarsom, om't de unike gedachte fan 'e iene God net besprutsen wurdt. God bliuwt konstant yn itselde oardiel oer dingen en morele wearden. En jo moatte beseffe dat as jo in miening útsprekke oer in religieus ûnderwerp, jo net allinich jo miening útsprekke, jo belûke de Skeppergod dy't dizze dingen sels beoardielet troch jo eigen gedachten oan him ta te skriuwen. No, der is neat dat God mear hatet as gedachten dy't oan him taskreaun wurde dy't hy net dielt en net goedkart. Krekt oarsom, as jo by him hearre, binne jo gedachten fan him, hy dielt en ynspirearret se, en kin se sadwaande, mei rjocht, seingje. Jezus bea foar de mienskip fan syn útkarden, " *dat se ien binne* ," neffens Johannes 17:21-22: " *dat se allegear ien binne, lykas Jo, Heit, yn My binne, en Ik yn Jo, dat se ek ien yn Us binne, sadat de wrâld leauwe mei dat Jo My stjoerd hawwe. De hearlikheid dy't Jo My jûn hawwe, haw Ik harren jûn, dat se ien binne lykas wy ien binne, ...* " Jezus foeget ta en spesifisearret nochris yn fers 24: " *Heit, Ik wol dat dyjingen dy't Jo My jûn hawwe by My binne wêr't Ik bin, dat se Myn hearlikheid sjen meie, de hearlikheid dy't Jo My jûn hawwe, om't Jo My leaf hiene foar de stifting fan 'e wrâld.* " Ik snij no dit fers dat sa wichtich is yn syn lear út, Jezus seit: " **Heit, Ik wol dat dyjingen dy't Jo My jûn hawwe by My binne wêr't Ik bin .** " De útkarden sille yndie fan 'e ierde helle wurde en yn 'e oanwêzigens fan Jezus pleatst wurde op it momint fan 'e " *earste opstanning* ", mar dit sil allinich berikt wurde op betingst dat "ienheid" echt wie en yn oerienstimming mei godlik tinken. Dizze lear is tige fier fan it idee dat suggerearre wurdt troch de ûntelbere krusen fan hout, stien, izer of moarmer dy't op alle tsjerkhôven steane. Al dizze krusen befêstigje de "label"-wearde dy't falske religy jout oan it kristlike leauwe. Dizze talleaze krusen befêstigje allinich it "supermerk"-aspekt dat dizze falske religy taskriuwt oan 'e kar fan 'e Skeppergod. Jo kinne sa de redenen begripe foar syn baarnende grime dy't sûnders straft yn 'e lêste 10 jier fan 'e ein fan 'e seistûzen jier fan sûnde dy't syn geduld op 'e proef steld hawwe en noch altyd sette. Krekt sa't minsken it net ferneare kinne om derút te sjen as wat se net binne, feroardielet en straft God mei ivige, of definitive, dea dejingen dy't him deden en gedachten taskriuwe dy't net fan him binne.

WIERHEID is net allinnich in wurd, it is boppe alles in persoan, in unike entiteit, dy't de gedachte en it oardiel fan 'e Skepper God definiearret. Dêrom is de lear fan 'e "Trije-ienheid" de frucht fan in religieuze ôffal as it God definiearret as "trije persoanen", wylst God syn iepenbiere ienheid útdrukt yn syn heilsplan. Want de "Trije-ienheid" "fan 'e Heit, de Soan en de Hillige Geast" herinnert de útkarden oan 'e trije opienfolgjende rollen fan 'e iene God yn 'e ferfolling fan dit heilsplan. Under de namme " **Heit** " herinnerde Jezus de God fan it âlde ferbûn, dat is, de skepper en wetjouwer God, de bepaler fan syn tsien geboaden en fan alle ferordeningen en foarskriften fan dit âlde ferbûn. Mei de namme fan 'e " **Soan** " herinnerde Jezus de útkarden deroan dat har heil allinnich troch him krigen waard, troch syn frijwillige dea, syn ferzoeningsoffer oanbean foar de ferlossing fan har sûnde. Doe, mei de namme " **Hillige Geast** ", kundige hy de rol oan dy't hy, Jezus, spylje soe yn it hanneljen namens syn útkarden, nei syn dea en opstanning. Is der aksje troch trije persoanen? Nee! Omdat deselde geast fan God dizze trije aksjes rjochtet. Dizze ferdúdliking is tige wichtich: God is geast en kin allinnich yn werklikheid en yn natuer perfekt Hillich wêze en de Geast. Wat in persoan makket is allinnich syn geast. Syn uterlik kin ûnferskillich himelsk of iersk wêze, mar elk skepsel fan God wurdt beoardiele as in geast. Fysike uterliken telle dêrom net foar de grutte Rjochter, om't hy gedachten en herten beoardielet, dat is, de karren fan dingen dy't leaf binne troch syn skepsels. Achterinoar presintearre God himsels oan 'e ingels yn it aspekt fan 'e ingel "Michael", doe oan minsken, yn it aspekt fan 'e man mei de namme "Jezus fan Nazareth". Sa liet " *Michael* " syn himelske ingels berne wurde yn it lichem fan 'e jonge faam Maria, wûnderbaarlik, ûnder de namme " *Jezus* ". " *Michael en Jezus* " binne dêrom ien en deselde godlike geast. Twa foarmen wêryn't de Geast, de Skeppergod, himsels iepenbieret oan syn skepsels. Hy dy't it libben skept en de aspekten dy't hy it jout, kin sa de uterlik oannimme dy't hy wol wannear't hy wol. Dizze logika ûntkomt moslims dy't wegerje te leauwen yn 'e godlikheid fan Jezus Kristus, om't se yn him allinich de oansjen fan 'e minske sjogge. Mar tidens syn ierske tsjinst ferwiisde Jezus allinich nei de Heit dy't himsels yn him ferburgen hie. Leauwe is basearre op 'e akseptaasje fan it bestean fan 'e Skeppergod, foar wa't neat ûnmooglik is. En sa ûntkent falsk leauwe himsels troch it bestean fan dizze godlike ûnmooglikheid te ûntkennen en iepenbieret it himsels foar wat it eins is.

Yn oerienstimming mei dit idee produseart falsk kristendom net de feroaring yn it gedrach fan syn folgelingen dy't de Skeppergod easke fan syn wiere útkarden, dy't hy rêdt troch de dea fan Jezus Kristus. Boppedat hâldt syn ûnferskilligens yn it Wurd fan God en syn profesijen it yn ûnwittendheid oer syn bedoeling om fan syn útkarden in folsleine foltôging te easkjen fan 'e Reformaasje dy't yn 'e 15^{en} 16^e ^{iuw ûndernommen is}; dit, sûnt it jier 1843 fêststeld yn Dan. 8:14. Dit resultaat is direkt it gefolch fan har ferkearde opfetting oer it karakter fan God en syn ûnbeheinde mooglikheden. Se begripe de absolute needsaak fan 'e feroaring fan status net dy't krigen wurdt troch in konkrete feroaring yn it mentale karakter fan dejinge dy't troch Kristus roppen is; in folsleine feroaring dy't Jezus de " *nije berte* " neamt. Falsk leauwe presintearret leauwe as in teoretysk prinsipe basearre op it leauwe dat God bestiet en dat hy yn Kristus kaam om te fersoenen foar de sûnden fan dyjingen dy't leauwe yn dizze godlike hanneling. De formulering is

korrekt, mar wat ûntbrekt is wat dit oanbod fan heil ymplisearret: de konkrete feroaring dy't in ûngehoorzame sûnder feroaret yn in gehoorzame, hillige en trouwe útkarde foar God en syn ferordeningen.

Wy fine yn 'e Iepenbiering, syn godlike iepenbiering, de dingen dy't God syn tsjinstfeinten ferwy't en dyjingen dy't hy taskriuwt oan falske religy, dy't, lykas de Roomsk-Katolike Tsjerke, tydlike macht opeaske, en sa brekt mei de noarm fêststeld troch Jezus Kristus dy't dúdlik tsjin 'e Romeinske prokurator Pontius Pilatus sei, yn Johannes 18:36: " *Myn keninkryk is net fan dizze wrâld,*" *antwurde Jezus. "As myn keninkryk fan dizze wrâld wie, soene myn tsjinstfeinten foar my fochten hawwe, sadat ik net oan 'e Joaden oerlevere wurde soe; mar no is myn keninkryk net fan hjir.* " Syn " *keninkryk* " hat dêrom gjin tydlik karakter, it easke gjin rjochten op yn it sekuliere boargerlike domein, mar allinich yn it geastlike religieuze domein. Oant syn glorieuze weromkomst lit Jezus oan 'e duvel en syn ierdske fertsjintwurdigers de hearskippij en macht oer om ierdske dingen te bestjoeren. Hy befêstige dizze les troch de Joaden te fertellen yn Markus 12:17: " *Doe sei hy tsjin harren: 'Jou oan keizer wat fan keizer is, en oan God wat fan God is.'*" *En se wiene fernuverere oer him .*" De opmurken " *fernuvering* " waard feroarsake troch it feit dat de Joaden wachten om te sjen dat Jezus de Romeinske macht yn Israel ferneatige. Dizze " *fernuvering* " soe al gau feroarje yn teloarstelling en, foar de meast teloarstelden, yn haat tsjin Jezus, om't hy har net befrijde fan 'e hurde en wrede besetting fan 'e Romeinske soldaten.

De bestraffingen dy't Jezus oan syn tsjinnern rjochtet, bewize dat hy fan dejingen dy't hy rêdt in hillich gedrach easke dat dat fan sûndige wêzens ferfange moat. Hoewol't de oanhelle bestraffingen syn tsjinnern oangeane yn 'e tiid fan it kristlike jierrek, kinne wy se dochs sammelje as in wiidweidige les rjochte oan al syn útkarden fan alle tiden.

Wy lêze yn Iepenbiering 2:4: " *Dochs haw ik in pear dingen tsjin dy, datst dyn earste leafde ferlitten hast.* " Jezus makket hjir in ferwy't dat hast alle kristenen treft dy't slachtoffer binne fan it ferrin fan 'e tiid. Want it momint fan 'e doop, in tiid fan freugde en entûsjasme foar dyjingen dy't derom freegje as folwoeksenen, makket plak foar routine en gewoante dy't it leauwe formalistysk en lauw meitsje. Dizze ferswakking fan 'e tawijing fan dyjingen dy't roppen binne, sil har ivich ferlies feroarsaakje, lykas de bedriging fan fers 5, dat folget op 'e lear: " *Tink derom wêr'tsto wei fallen bist, en bekear dy en doch de earste wurken; oars sil Ik nei dy ta komme en dyn lampe fan syn plak fuortsmite, útsein assto dy bekearst.* " Dizze les oer " *dyn earste leafde ferlitte* " sil fan tapassing wêze yn Iepenbiering 3:7 en 14; de twa tiden fan it begjin en it ein fan 'e offisjele en ynstitúsjonele tsjerke fan it Sândedeisadventisme, nammentlik de tiden dy't " *Filadelfia en Laodisea* " neamd wurde. De " *earste leafde* " hat betrekking op it sillige " *Filadelfia* " -tiidrek yn it jier 1873, neffens Daniël 12:12, en " *it ferlitten fan dizze earste leafde* " jildt foar it lêste tiidrek fan " *Laodisea* " yn 1994, in jier definiearre as it ein fan 'e " *fiif moannen* " of 150 jier fan 'e perioade dy't God jûn hat oan syn lêste ynstitúsjonele tsjerke, yn Iepenbiering 9:5-10, om de wearde fan har leauwe te beoardieljen, dat, as " *lauw* " beoardiele, him derta liedt om it oer te leverjen oan it kamp fan 'e " *falske profeten* " fan it universele kristendom.

De histoaryske konteksten fan dizze twa perioaden fan it kristlike tiidrek pleatse de tiid fan " *Efeze* " yn in tiid fan wrede ferfolgingen fanwegen de Romeinske keizer fan dy tiid, Domitianus. Yn tsjinstelling dêrmei wurdt de tiid fan 'e ein fan " *Filadelfia en Laodisea* " karakterisearre troch religieuze frede. Tink derom dat de religieuze oarloch yn 1995 wer begûn, sa gau as " *Laodisea* " troch Jezus Kristus " *útspuugd* " waard, dat is, yn 1994. De religieuze opposysje dy't him doe manifestearre, wie moslim. En yn dizze tiid hearske frede tusken de katolike en protestantske fijannen dy't fermoedsoene waarden troch har oekumenyske alliânsje, en dy't offisjeel yn 1995 by it falske Adventistyske leauwen hearsken. Frede befoardere it leauwe dêrom net; krekt oarsom, it fermoarde it. Hjir kinne wy begripe dat de wearde fan leauwe net ôfhinklik is fan 'e kontekst fan 'e tiid. Ferfolging of frede feroaret de útkomst net, om't leauwe ôfhinklik is fan 'e yndividuele aard fan minsken. Wy binne wat wy binne, en God wit dit sûnt syn skepping fan 'e wrâld. Foar him binne der gjin ferrassingen; de ferrassing is allinnich foar ús, syn skepsels, dy't ús yndividuele bestimming ûntdekke, dei nei dei.

God selektarret syn útkarden neffens harren fermogen om trou en iverich te wêzen, dat is, " *hjit* " op in permaninte en ivich duorjende manier. Yn syn oardiel is it gefal fan " *Laodisea* " slimmer, folle ernstiger, as dat fan 'e tiid fan " *Efeze* ", dêr't Jezus de standert fan syn learlike wierheid oan erkent, yn fersen 2 en 3: " *Ik wit dyn wurken, dyn arbeid en dyn trochsettingsfermogen, datsto gjin kweade minsken ferneare kinst; datsto dyjingen hifke hast dy't sizze dat se apostels binne en it net binne, en datsto har leageners fûn hast ; dat jo trochsettingsfermogen hawwe, dat jo foar myn namme litten hawwe, en net wurch wurden binne.* " It is net itselde yn 'e " *Laodiceaanske* " tiid, dêr't hy tsjin syn offisjele ynstytúsjonele tsjinner seit, yn Iepenbiering 3:17: " *Omdat jo sizze: Ik bin ryk, en ferrike mei guod, en haw neat tekoart; en jo witte net dat jo ellindich, en ellindich, en earm, en blyn, en neaken binne* , " Dizze útdrukkingen feroardielje en stelle it hiele learstellige erfoerd fan it universele offisjele ynstytúsjonele Adventisme yn fraach, dat Jezus, troch him " *neaken* " te neamen, syn wegering befêstiget om him it " *kleed* " fan syn " *ivige gerjochtichheid* " ta te skriuwen.

Ik haw al oanjûn op de ferskillen yn 'e wurken dy't Jezus Kristus opmurken hat, wurken dy't hy taskriuwt oan it iere en lette Adventisme yn 'e " *Filadelfia* "- en *Laodisea*-tiidrek. De twa berjochten steane yn absolute tsjinstelling. Jo sille jo sûnder mis ôffreegje en begripe wolle wêrom en hoe't de lear dy't God jûn hat yn it " *Filadelfia* "-tiidrek sa bestriden wurde kin troch Jezus yn it " *Laodisea* "-tiidrek. En dizze útlis is legitiem en needsaaklik. De wichtichste oarsaak fan 'e opmurken feroaring leit yn it gedrach fan Adventisten oangeande de belangstelling dy't jûn wurdt oan it profetyske wurd, om't dit tema sûnt de datum 1844 fundamenteel wichtich wurden is, wêryn allinich "de wiere " *hilligens* " dy't troch God wurdearre wurdt, de beskerming krijt fan syn " *ivige gerjochtichheid* "; wat Daniël 8:44 yn dizze termen útdrukt: " *Oant twatûzen trijehûndert jûn en moarn sil hilligens rjochtfeardige wurde* "; dit is de wiere en autentike goede oersetting fan dit fers neffens de orizjinele Hebriuwsk tekst. Dêrom wurdt al opmurken dat it offisjele Adventisme sûnt it begjin boud is op in falske oersetting fan dit fers, dat it platfoarm foarmet fan al syn doktrinêre lear. It offisjele

Adventisme hat allinich de falske oersetting erkend dy't oant no ta foarsteld is yn 'e ferskate ferzjes fan' e Bibeloersettings, nammentlik: " **Oant twatûzen trijehûndert jûnen en moarnen en it hillichdom sil rein wurde .**" Yn 'e Hebriuwske tekst giet it lykwols net om in " **reinmakke hillichdom** ", mar om " **rjochtfeardige hilligens** ". Boppedat hat it Adventisme op dizze falske basis fan it " **reinmakke hillichdom** " syn dogma fan saneamde "ûndersykjende" boud. oardiel troch de bylden dy't presintearre wurde yn Daniël 7:9-10 ferkeard te ynterpretearjen: " *Ik seach wylst tronen pleatst waarden. En de Alde fan Dagen siet. Syn klean wiene wyt as snie, en it hier fan syn holle wie as suvere wol; syn troan wie as flammen fan fjoer, en de tsjillen as baarnend fjoer. In rivier fan fjoer kaam en streamde út syn oanwêzigens. Tûzenen tûzenen tsjinnen him, en tsientûzen kear tsien stiene foar him. De rjochters sieten, en de boeken waarden iepene.* Yn dit fers ferwiist de sin " *In rivier fan fjoer kaam en streamde út syn oanwêzigens* " nei it oardiel fan 'e goddeleazen dy't opstien binne foar de 2e ^{opstanning}, yn tsjinstelling ta de sin yn Iepenbiering 22:1, " *En hy liet my in heldere rivier fan wetter fan it libben sjen, as kristal, dy't út 'e troan fan God en fan it Lam kaam ,*" wat Gods oardiel oer syn ferloste hilligen op 'e " *nije ierde* " yllustrearret. " *In rivier fan wetter fan it libben* " ferfangt de ferneatigjende " *rivier fan fjoer .*" " **It iepenjen fan 'e boeken** " waard ynterpretearre as in himelske aksje dy't Jezus fan 1844 ôf ûndernommen hat, wylst it de aksje fan 'e hilligen foarseit dy't de fallen goddeleazen sille oardielje tidens it "sânde millennium" dat komt en sil begjinne, op it momint fan 'e grutte en wiere weromkomst fan Jezus Kristus, yn 'e maitiid fan 2030. Offisjeel Adventisme sammele en learde sa, oant syn oardiel troch God, yn 1994, de normalisaasje fan ferkearde profetyske ynterpretaasjes oplein troch God sels, oant de tiid fan syn folsleine ljocht dat kaam tusken 1980 en 1991, it jier wêryn syn wegering om te leauwen yn 'e mooglikheid fan 'e weromkomst fan Kristus yn 1994, it feroardiele om " **útspuugd** " of ferlitten te wurden troch Jezus Kristus.

Krekt sa't God as foarbyld de skuld fan Mozes joech, dy't it troch God foarseine heilsplan ferfoarme, troch in "twadde kear" de "rots fan Horeb" te slaan en sa it rjocht te ferliezen om it ierdske Kanaän yn te gean, straft God mei in ferbod om syn himelske Kanaän yn te gean, it offisjele Adventisme dat syn flaters foarrang jaan woe ynstee fan de moaie wierheden dy't ik him namens him presintearre haw. God feroaret net; syn oardiel en syn easken bliuwe ivich itselde.

Genderûngelikens yn pearen oer de hiele minskheid

Ik herinnerje jo deroan dat de útspraken yn dit dokumint gjin ienfâldich minsklik oardiel útdrukke, mar dat se, mei har boarnen yn 'e Hillige Bibel, dúdlik it oardiel fan 'e Almachtige God, ús Skepper, iepenbierje.

Wy sille sjen kinne hoe't dit godlike oardiel oanfallen en fertrape wurdt troch in moderne maatskippij dy't markearre wurdt troch in opstannige geast dy't syn hichtepunt berikt. Want op it momint fan 'e feministyske easken fan 'e "MLF"-groepen, de "Oekraynske Femen", "Me too", ensfh., en de "LGBT"-

groepen, wurdt it oardiel fan God sichtber negearre en ferachte troch in mannichte manlju, froulju, âlde minsken en bern dy't, troch har kar fan wearden, ornearre binne om op ferskate manieren te stjerren, oant de lêste.

Yn eardere tema's haw ik dit tige wichtige fers út Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 weromroppen, dêr't God ferklearret: dat " *Hy wjerstean sil tsjin de grutskens en genede jout oan de dimmenen* ." De needsaak foar dizze **dimmenens** sil dêrom benammen troch God easke wurde, fan 'e kant fan froulju, fanwegen de status fan " **helper** " foar de man, dy't Hy har joech noch foardat se foarme waard út ien fan 'e ribben fan Adam, de earste man dy't nei syn byld foarme waard. God befêstiget dit yn Gen. 2:18: " *Jahwe God sei: It is net goed dat de man allinnich is; Ik sil him in helper meitsje dy't by him past.* " Dizze status fan " **helper** " makket de troude frou net gelyk oan de man. God jout it libben oan 'e frou, sadat se de bern fan 'e man, har man, bystean en drage kin. Dit is dúdlik in tsjinstfaamrol. Mar dizze term hat neat fernederjends oan, om't Jezus sels himsels de tsjinstfeint fan syn apostels en learlingen makke, en sels safier gie dat Hy har fuotten waske dy't fersmoarge wiene mei stof.

Ik moat lykwols daliks sizze dat dizze stúdzje allinich giet oer de status fan froulju yn har rol as froulju. Want yn in iensume of widdo-steat is har status strikt gelyk oan dy fan manlju, om't God har as froulju allinnich skepen hat foar ierdske omstannichheden. Bewarre troch Jezus Kristus, yn har ivichheid, sil se lykas manlju wêze, in ingel wurden ûnder oare ingels, allegear asekueel. Op ierde hawwe froulju gjin reden om beskôge te wurden as de faam fan al it wurk foar manlike manlju. De mishanneling fan froulju is in pervers misbrûk troch de manlju fan 'e minsklike soarte. Ek kinne se begripe wêrom't, wurch fan it lijen fan 'e hearskjende wet fan manlju, it froulike geslacht yn opstân komt en net ûnrjochtfearnich. It ûndersyk fan it ûnderwerp dat folget giet dêrom allinich oer de status fan froulju as de frou fan 'e man dy't se leaf hat en dy't fan har hâldt; de twa, tegearre libje, yn ûnderlinge trou, dy't de basis foarmet fan it wiere houlik foar God. De rest, de seremoanjes en offisjele konvinsjes, binne de saak fan minsken om boargerlike redenen.

De moderne minske moat begripe dat de godlike standert dûbeld jildt foar sawol de geastlike as de letterlike sinnen. Want it iene slút it oare net út, mar krekt oarsom, beide earje de God dy't it heilsplan foar it skepen minsklik libben organisearret. Yn 'e geastlike sin fertsjintwurdiget en profetearret " *man* " *Jezus Kristus* en " *frou* " docht itselde mei respekt foar de Tsjerke dy't de gearkomste sil wêze fan 'e útkarden dy't syn ferzoeningsoffer ferlosse sil. Dizze les waard begrepen en iepenbiere troch de apostel Paulus yn Efe. 5:22-23: " *Froulju, ûnderwurp jimme oan jimme eigen manlju, lykas oan 'e Heare. **Want de man is it haad fan 'e frou** , krekt sa't Kristus it haad is fan 'e tsjerke , syn lichem en de Ferlosser dêrfan.* " Tink derom dat Paulus net seit " **man** ", mar " **man** ", wat myn foarige útlis befêstiget, neffens hokker de status dy't God oan 'e frou jout har allinich oangiet as " *frou* " fan har " *man* ". Eins koe Paulus sizze: "want de man is it haad fan syn frou." Mar de omfang fan syn wurden is ek geastlik, en yn dit gefal is de foarm dy't er keazen hat geskikter om Kristus en de Tsjerke oan te wizen, dy't unyk is: sy is de Utkarde, dêrom " **de** frou ".

Foardat ik fierder gean, wol ik derop wize dat dizze wurden skreaun troch de apostel Paulus, lykas myn eigen geskriften, rjochte binne oan 'e útkarden fan Jezus Kristus, dat is, oan manlju en froulju fol leafde foar syn persoan en syn wierheid, minsken dy't by steat binne om de wiere gerjochtichheid dy't God tinkt te begripen. No, wat Paulus ús fertelt, foarmet in ideaal fan minsklik leauwe dat de godlike noarm is dy't nedich is foar ivige heil. De ferliking mei " *Kristus en de Tsjerke* " jildt allinich foar it gefal wêr't de twa echtpearen útkarden binne en ferlost binne troch Jezus Kristus; en dit gefal is ekstreem seldsum, as it hjoed de dei noch bestiet... De protestanten sille dêrom tige talryk wêze, mar it is net oan harren dat myn geskriften rjochte binne. It filter dat it oanhâlden fan dit godlike oardiel mooglik makket, is leafde, it wiere, de suvere leafde foar de wierheid, en syn konkrete tsjûgenis dy't it begeliedt en bewiist, it is perfekte dimmenens. De oanwêzigens fan sels de lytste grutskens sil dêrom dejingen dy't roppen binne ûnbekwaam meitsje om de status fan útkarring te krijen. Utkarring wurdt lykwols allinnich krigen yn wiere " *hilliging* ", en dejinge dy't, yn alle rjochtfeardigens, beslút oft er syn skepsel dat oan 'e sûnde ferslave is, wol of net " *hilligje* " moat, is *God en allinnich Hy. Lit ús dêrom de wurden fan 'e apostel Paulus folgje: fers 24: " Lykas de tsjerke har oan Kristus ûnderwerpt, sa moatte ek froulju har yn alles oan har manlju ûnderwerpe. "* Hjir befêstiget de Geast de falidaasje fan it prinsipe foar de geastlike sin en de letterlike tapassing dêrfan, om't God in God fan oarder is, en oarder wurdt allinnich krigen troch de akseptaasje fan dissipline en it prinsipe fan hearrigens. Mar om dit resultaat te berikken, moat leafde yn it hert fan 'e troude man hannelje of net, en God sil it fine yn 'e herten fan 'e wier útkarden: fers 25: " *Manlju, hâld fan jimme froulju, lykas Kristus de tsjerke leaf hie en himsels foar har opjoech. "* Hjir iepenbiere de Geast de ûnmisbere betingst foar it ferfoljen fan syn ideaal fan 'e relaasje tusken man en frou. Dit fers autorisearret de man op gjin inkelde manier om syn frou, of in oare frou, te skeinen. Sels yn it tradisjonele West-Frânske houlikskontrakt wurdt steld dat "de twa echtpearen inoar bystân, trou en solidariteit skuldich binne, en dit, oant de dea har skiedt"; God kin dêrom allinich dizze klausule fan it boargerlik houlik of religieus houlik goedkarre. En troch as foarbyld te jaan hoe't Kristus syn libben joech om it ivige libben oan te bieden oan syn Tsjerke, syn Utkarde, syn Breid, lit hy de man in grut part fan 'e ferantwurdlikens drage yn syn relaasje mei syn frou. Mar it kin barre dat de leafde fan 'e minske, sels as dy ûnberispelik of hast, ineffektyf is en it ideale doel dat God winsket net berikt. Dit is it gefal as de frou " *rûzjerich* " is, lykas it sprekwurd sitearre yn Spr. 21:9 seit: " *It is better om yn 'e hoeke fan in dak te wenjen as it hûs te dielen fan in rûzjerige frou. "* Ek yn it minste gefal ferieniget it houlik in " *rûzjerige* " frou mei in man dy't net by steat is om leaf te hawwen lykas Jezus de Tsjerke leaf hie, en dit soarte situaasje ferklearret de tanimming fan it oantal singles yn ús hjoeddeiske Westerske maatskippij. En earne oars yn 'e wrâld, sûnder de help fan Jezus Kristus, wurde froulju as slaven behannele troch ûnrjochtfeardige en soms tige brutale, marteljende manlju. Paulus seit ek yn fersen 26-27: "... *dat Hy it mei it wurd hillige soe, nei't Hy it reinmakke hie mei it waskjen fan wetter, om it Himsels yn hearlikheid te presintearjen, sûnder flek of rimpel of soksawat, mar hillich en sûnder smet. "* De Geast definiearret hjir dúdlik syn heilsplan; hy vat it gear yn

dizze twa fersen dy't efterinoar de twa fazen fan " *suvering* " en " *hilliging* " *suggerearje* . " *De doop* " **rekenet** de rjochtfeardigens fan Kristus ta, mar it opjaan fan 'e praktyk fan sûnde, dy't it konkreet " *ûnskuldich* " makket, realisearret it stadium fan " *hilliging* " dat God fereasket fan 'e kant fan 'e útkarden dy't Hy rêdt. God spesifisearret syn gedachte fierder yn fersen 27 oant 30: " ***Sa moatte manlju har froulju leafhawwe as har eigen lichems*** . *Wa't fan syn frou hâldt, hâldt fan himsels. Dêrom sil in man syn heit en mem ferlitte en him mei syn frou ferienigje, en de twa sille ien fleis wurde. Dit is in grut mystearje; ik sprek dit yn ferbân mei Kristus en de tsjerke.* Yn it ljocht fan dizze wurden is de troude frou de earste persoan dy't har man winne moat foar it evangeelje fan God; de earste moat hy besykje te bekearen om har te rêden. Mar de situaasje is oarsom wier, as it de man is dy't bekeare wurde moat ta de rêding fan Kristus. Dit mystearje wurdt no begrepen en goed ferljochte troch God yn myn geskriften. De relaasje tusken de realiteit en de profetyske betsjutting fan 'e symboalen wurdt definieare en korrekt ynterpretearre. Yn dit ljocht wurdt God ferhearlike en wurdt de minskheid fernedere, want allinnich draacht de ferantwurdlikens foar har mislearrings. Yn Jezus Kristus hat God har op in konkrete manier in foarbyldich model presintearre waans perfektsje minsklike ûnfolsleinens feroardielet. De vulgaire " *stiennen* " wegere him en de " *kostbere stiennen en pearls* " ûntfongen him. Fers 33 slút it ûnderwerp ôf: " *Uteinlik moat elk fan jimme syn frou **leafhawwe** as himsels, en lit de frou har man **respekterje*** . " En dit lêste fers befêstiget fierder de ûngelikens fan man en frou: " *Uteinlik moat elk fan jimme syn frou **leafhawwe** as himsels, en lit de frou har man **respekterje*** . " Paulus rjochtet him strikt op 'e fleislke tapassing fan 'e boadskip en moediget de man oan om " *syn frou **leaf te hawwen*** " en tsjin 'e frou seit er dat sy " *har man **respekterje moat*** ." No, " *leafhawwe* " is de plicht fan 'e sterkere, en " *respekterje* " is dy fan 'e swakkere. De "swakte" fan 'e frou is in natuerlik ding dat op gjin inkelde manier fernederjend of skamtefol is. Dizze "swakte" leit de man allinich plichten fan stipe en beskerming foar syn frou op, om't God him "sterk" yn syn aard skepen hat.

Wy fine yn 'e bibelske personaazjes útkarden dy't oerienkomme mei it foarbyld dat God easke, ynklusyf Abraham, dy't syn frou Sara " ***syn hear***" ***neamde neffens*** 1 Petrus 3:5-6: " Sa klaaiden har yn it ferline de hillige froulju dy't *op God hopen, har oan har eigen manlju ûnderwurpen* , ***lykas Sara, dy't Abraham folge en him hear neamde*** . *Jimme binne har dochters wurden, dy't it goede diene en net troch eangst ûntsteld waarden.* "

Yn in syktocht fûn ik dit fers út Gen. 24:36: " *Sara, de frou fan myn master, krige in soan oan myn master op har hege dei; en hy joech him alles wat er hie.* " Wy kinne sjen hoefolle de ûnderfining dy't Izaäk belibbe hat dy fan Jezus Kristus foarseit. Abraham spilet yn dit fers de rol fan God dy't de lette berte fan Kristus Jezus foarseit, op syn hege dei, dat is, nei hast 4000 jier sûnt de sûnde fan Adam en Eva. En God sil oan de oerwinnende Kristus, syn " *Soan* ", ek " *alles jaan wat er hat* ." Yn Johannes 5:22 befêstiget Jezus dit: " *De Heit oardielet nimmen, mar hat alle oardiel oan 'e Soan tabetrout* , ..." Der is ien " *Hear* ", mar in protte " *hearen* ", lykas oanjûn troch de titel dy't God himsels jout yn Kristus " *Kening fan keningen en Hear fan hearen* " yn Iepenbiering 19:16: " *Hy hie op syn gewaad en op syn dij in namme skreaun: Kening fan keningen en Hear fan*

hearen. " De term " *hear* " is lofpriizjend, om't it oarspronklik de riken en sterke oantsjutte dy't de earmen en de swakken ferdigenje. Mar natuerlike kwea-aardichheid, fersterke troch de falske kristlike religy, hat dizze aadlike titel ûnweardich opeaske. It wiere foarbyld fan 'e " **hear** " is lykwols altyd te ûnderskieden yn 'e godlike persoan fan ús skepper God, iepenbiere troch Jezus Kristus. De útdrukking " *Hear fan hearen* " ferwiist nei God yn Deut. 10:17 oant 19: " *Want JaHWéH, jimme God, is de God fan 'e goaden, de Heare fan 'e hearen, de grutte God, de machtige en de ferskriklike, dy't gjin persoan respektarret noch beleanningen oannimt, dy't rjocht docht oan 'e wees en de widdo, dy't de frjemdling leaf hat en him iten en klean jout. **Jimme sille de frjemdling leafhawwe** , om't jimme frjemdlingen west hawwe yn it lân Egypte. " Dizze " *leafde* " fan 'e "*frjemdling* " sil beheind wêze ta it wolkom hjitten fan him yn ridlike oantallen, om't krekt oarsom, útsein dejingen dy't har ta de wiere God bekeare, it houlik fan 'e frjemdling mei de Hebreëer troch God ferbean bleaun is. Mar dit fers definiearret perfekt de morele aard fan in wiere " *hear* " neffens God.*

De minskeid hat in soad ferlern troch God en Syn wiere wearden te negearjen, en dit is de oarsaak fan al har mislearrings. De lange perioade fan frede dy't God tusken 1945 en 2022 joech, liet manlju en froulju yn dominante Westerse maatskippijen de gefolgen fan har gebreken safolle mooglik drage; flaters en sûnden foar God. Egoïsme, wantrouwen, gierigens en geweld sabotearje de mooglikheid fan in harmonieus libben. It houlik makket sawol manlju as froulju bang, en hieltyd mear leaver elkenien har frijheid te behâlden.

Yn 'e ekonomyske sfear sjogge godleaze minsken konkurrinsje as in posityf ding. It moat legere kosten befoarderje, mar yn werklikheid fergruttet it allinich it oantal útbuiters dy't úteinlik ynstimme mei it befoarderjen fan hegere ferkeapprizen ta neidiel fan konsuminten. Eins hat de minskeid gjin konkurrinsje nedich, mar komplementariteit. Om't se yn mannichte libje, bringe minsken inoar komplementêre talinten dy't nuttich binne foar allegearre. Elk minske is ôfhinklik fan 'e talinten dy't oaren ûntfange, en dit is wat it fermannichfâldigjen fan it oantal fan syn skepsels foardielich makket, foar God sels, mar ek foar de libbens dy't hy skept. Earst binne it geastlike libben en it wurk dat God organisearret basearre op 'e spesifike talinten dy't hy jout oan syn trouwe tsjinnern, syn frijwillige slaven. Komplementariteit is de krêft fan 'e konstruksje fan 'e wierheid, de boarne fan syn opbou.

De Bibel jout genôch bewiis fan it belang dat God oan dizze komplementariteit hecht, benammen troch de tsjûgenissen fan 'e fjouwer evangeliën fan it Nije Ferbûn. Mar nei harren is Iepenbiering, ûndúdlik neamd "Apokalyps", folslein boud op dit prinsipe fan komplementariteit. De twa opienfolgjende ferbûnen hawwe ek in komplementêr edukatyf doel, en dat jildt ek foar de profesijen fan Daniël en Iepenbiering. En earst, yn syn opfetting, is de minske it produkt fan in komplementariteit fan alle organen en leden dy't him foarmje; dit is sadat it hiele libben troch God ûntwurpen is om te funksjonearjen neffens it prinsipe fan komplementariteit. Yn 1 Kor. 12:17 fertelt de Geast ús troch Paulus: " *It each kin net tsjin 'e hân sizze: 'Ik haw dy net nedich,' noch de holle tsjin 'e fuotten: 'Ik haw jimme net nedich.'*" » En dizze observaasje definiearret it libben as in gearfoeging fan boarnen, dy't it politike "kommunisme"

ferfoarme en ferneatige hat, om't God ôfwiid en ôfwêzich wie. De talinten dy't elke persoan ûntfangt mei in komplementêre rol, kinne net boppe de oare ferheven wurde en rjochtfeardigje gjin superieur privileezje. It libben neffens God is perfekt egalitêr en de hjoeddeiske ûngelikens fan 'e geslachten binne allinich tydlik fêststeld foar de tiid fan ierdske sûnde. Want, efter it ferskillende fleislike aspekt fan 'e frou, is d'r de geast fan in libben dat, as it ferlost wurdt troch it bloed fan Kristus, sil wurde, lykas dat fan lykweardich ferloste manlju, in himelsk asekueel wêzen nei it byld fan 'e himelske ingels, neffens wat Jezus seit yn Mattéus 22:30: " *Want yn 'e opstanning sille se net trouwe, en se sille ek net yn it houlik jûn wurde, mar sille wêze lykas de ingels fan God yn 'e himel.* "

Troch te konkurrearjen mei it manlike geslacht hawwe froulju banen oannommen dy't bedoeld binne foar manlju. En tagelyk hawwe se de soarch foar it grutbringen fan har neiteam oan frjemden oerlitten. Dizze bern dy't grutbrocht binne troch memmen of spesjalisearre ynstânsjes hawwe net profitearre fan 'e leafde en sêftens fan har memmen, noch fan har rjochtfeardige en nuttige berispingen en straffen. Feroarings yn goede fûnemintele prinsipes hawwe laat ta feroarings yn 'e aard fan bern dy't frustrearre binne troch de stipe fan har memmen. De effekten binne wiidferspraat, wat resulteart yn 'e ferdigening fan yndividuele rjochten, mar d'r binne altyd útsûnderingen, om't nettsjinsteande dizze algemiene prinsipes de djippe aard fan 'e minske it ferskil meitsje sil. Dyjingen dy't leafde yn 'e bernetiid misten, kinne it fine yn God troch Jezus Kristus en troch him ferfolle wurde yn har need. *It is opmerklik dat de minskheid, nei't se de moderniteit yngien is, it begjin en it ein fan it bestean opoffere hat op it alter fan egoïsme. It begjin, troch lytse bern yn bernedeiferbliuwen efter te litten, en it ein, troch âldere âlden yn spesjalisearre huzen lykas "EPHAD" te pleatsen. Dit is om te foldwaan oan 'e ymperativen fan in twifeleftige maatskiplike kar wêr't profesjonele aktiviteit de tiid fan minsken opslokt. En egoïsme is de skuld, om't dizze ferlittenheden it gefolch binne fan 'e belangstelling dy't troude manlju en froulju jouwe oan har profesjonele aktiviteit. Guon pearen kieze wiislik de oplossing dat de iene of de oare ophâldt mei wurkjen om foar de bern te soargjen, en de natuer sels jout foarkar oan 'e mem dy't har opfiedt en fersoarget. Wylst it sûne ferstân seit dat men ite en wurkje moat om te libjen, ferskynt de perversje fan 'e tiid yn dat troude pearen libje om te wurkjen en te iten. It moderne libben makket minsken los fan 'e wiere wearden fan it libben, it stimulearret materiële ferriking en it wille fan konsumpsje. Sa wurdt de needsaak foar jild hieltyd grutter en de dingen om te keapjen hieltyd djoerder. Mar dizze feroaring is ek it gefolch fan 'e feroaring yn it type libben dat, eartiids libbe op it plattelân op pleatsen dy't in goed part fan 'e fiedingsbehoeften foarsjoen, sûnt it yndustriële tiidrek, om 1850 hinne, konsintrearre is yn stêden dêr't alles kocht wurde moat, fan iten oant it wille fan ferdivedaasje.*

Yn 'e Bibel hat God de foarm fan 'e houliksseremoanje net besteld, dy't op ferskate manieren organisearre waard ûnder de folken fan 'e ierde. Dizze seremoanjes hawwe it karakter fan blydskip en fiering mienskiplik, dield mei de famyljes en freonen fan 'e echtpearen. Gods gedachte oer it houlik wurdt, te let, iepenbiere yn it "Nije Ferbûn", troch de seremoanje fan 'e doop dy't troch Jezus Kristus ynsteld is. Ik herinner my dat de doop allinich minsken oangiet dy't âld

genôch binne om in serieuze kar te meitsjen dy't har ivige takomst ynsette. Yn har steat as folwoeksenen of âldere adolesinten slute de doopten in ivich ferbûn mei God; in ferbûn, dat is in houlik. Se geane yndividueel yn in mienskip fan 'e útkarden dy't de Geast " **de Breid** " neamt yn Iepenbiering 19:7-8: " *Lit ús bliid wêze en jubelje, en him eare jaan; want it houlik fan it Lam is kommen, en syn frou hat har klearmakke . Har waard jûn dat se klaaid wurde soe yn fyn linnen, skjin en wyt. Want it fyn linnen is de gerjochtichheid fan 'e hilligen.* Troch de hiele Bibel kinne wy Gods eask fan " **trou** " fine; dizze needsaak wurdt konstant werhelle, sels yn 'e Iepenbiering. Yn Iepenbiering 2:10: " *Wês net bang foar wat jimme lije sille. Sjoch, de duvel sil guon fan jimme yn 'e finzenis smite, dat jimme op 'e proef steld wurde meie; en jimme sille tsien dagen ferdrukking hawwe.*" **Wês trou oant de dea** , en ik sil dy de kroan fan it libben jaan "; yn Iepenbiering 2:19: " *Ik wit dyn wurken, dyn leafde, dyn leauwe, dyn trou , dyn geduld, en dat dy lêste wurken mear binne as de earste* "; yn Iepenbiering 3:14: " *En skriuw oan de ingel fan 'e gemeente fan Laodisea: Dit seit de Amen, de trouwe en wiere tsjûge , it begjin fan 'e skepping fan God:.* "Yn dizze tredde fermelding presintearret Jezus himsels as " **trouwe en wiere tsjûge** ". Hy assosjearret dus " **trou** mei de **wierheid** ", wat yn 'e lêste tiid it briljante aspekt oannimt fan in grut ljocht dat kaam is om it begryp fan 'e lêste útkarden te ferljochtsjen; as gefolch wurde de profesijen perfekt begrepen en wurdt Gods grutte rêdingsplan folslein ferljochte. Dizze wurden " **trou** en **wierheid** " foarmje de betingst foar it behâld fan it ivige ferbûn dat mei God makke is yn Jezus Kristus. De weromkomst fan Jezus wurdt fergelike mei de " **weromkomst fan 'e breugeman** " yn " *de gelikenis fan 'e tsien jongfammen*" . Wat freget " *de breugeman* " fan syn *breid* ? Har " **trou** " yn 'e " **wierheid** ". Dit fersyk legitimearret de tapassing dêrfan yn 'e houliken fan minsken. Hoe grut en plechtich se ek wêze meie, ierdske houliksseremoanjes binne misliedend en yn 'e mearderheid fan 'e gefallen ta mislearjen feroardiele, om't God net de organisator is fan 'e gearkomste fan 'e echtpearen. En de oarsaak fan dizze mislearrings sil meastentiids " **ûntrou** en **leagens** " wêze, de twa fruchten fan 'e duvel dy't skepsels dominearje dy't net troch God beskerme wurde yn Jezus Kristus.

Gearfetsjend kin " **trou** " liede ta it súkses fan 'e feriening fan in pear, mar allinnich " **trou** " yn 'e " **wierheid** " fan Kristus makket in feriening mei God mooglik, foar it ivige libben. Mar hoe koe in minskheid dy't oerwûn is troch de geast fan opstân en egoïsme gevoelich wurde foar de plicht om leaf te hawwen en " **trou** " yn 'e " **wierheid** " te oefenjen? Kollektyf is it al te let, mar yndividueel bliuwt dit mooglik, hope op en ferwachte oant it ein fan 'e genede, troch God yn Jezus Kristus.

Yn it gefal dêr't ien fan 'e twa echtpearen yn it pear fan man en frou gjin godlike hilliging krijt, foar dejinge dy't hillige is, hat trou oan God prioriteit. Dizze prioriteit giet allinnich oer it religieuze aspekt en de foarm dy't God fereasket foar de konkrete praktyk dêrfan. Ek kin de striid fan it goede tsjin it kwea en it kwea tsjin it goede liede ta ferfolgingen binnen pearen dy't min ferienige of skieden binne. It is dit soarte gefal dat Jezus Kristus derta bringt om te ferklearjen wat der barre sil as hy weromkomt om syn útkarden te nimmen, yn Lukas 17:34: " *Ik sis jimme, yn dy nacht sille twa minsken yn ien bêd lizze, de iene*

sil meinommen en de oare efterlitten wurde; ". " Yn dy nacht " sil de jildigens fan it leauwe it ferskil meitsje. Mar dit foarbyld bewiist dat God net tsjin in mienskiplik libben is dêr't it konsept fan leauwe net unanym dield wurdt; Dit is des te mear wier om't it pear meastentiids ferienige wie foar de wiere religieuze bekearing fan 'e man of frou. Oan 'e oare kant, as algemiene regel, noeget God syn trouwe útkarden út om frede te sykjen en te flechtsjen út konfliktsituaasjes en yn dit gefal is in goede skieding dy't troch beide echtpearen akseptearre wurdt folle better as in minne feriening. Mar it foarbyld dat Jezus jûn hat, fertelt ús ek dat de hillige echtgenoat de status dy't God him of har jûn hat, respektearje en earje woe; oft it no man of frou is. Dit respekt foar de status dy't God fêststeld hat, foar man, frou en bisten, fan 'e skepping fan 'e wrâld ôf, is in frucht fan it wiere leauwe dat God goedkart, segenet en hilliget. Foar safier't it troch God ynsteld is, kin ûngelikens allinich akseptearre wurde troch syn wiere útkarden. Want eins is de ienige gelikensens dy't God oan man en frou jout krekt de plicht om ûngelikens te akseptearjen; oangeande syn wiere útkarden, manlju of froulju, dy't Hy rêde kin, om't se harsels dêrfoar weardich sjen litte en dit is in konkreet teken fan wier leauwe en wiere religy. Wie Jezus net it slachtoffer fan folle mear as ûngelikens? Dyjingen dy't Him folgje, moatte ek ynstimme om "harren krús" te dragen.

It is lykwols goed om te witten dat God allinnich ûngelikens opleit oan syn útkarden tidens harren ferbliuw op 'e sûnde-ierde. Want Jezus hat dit konkreet demonstrearre yn syn wurken en gedrach op ierde: foar ivichheid, neffens de wet fan 'e himel, sil de grutste himsels ta tsjinner fan allegearre meitsje.

Europa en de nije "Attila"

"Wêr't myn hynder hinne giet, groeit it gers net wer"; sa wie it motto fan dizze lieder fan 'e Hunnen dy't kaam om it ûntrou kristlike Romeinske Jeropa te reitsjen, lykas de " *earste trompet* " yn Iepenbiering 8:7: " *De earste blies de trompet, en der wie hagel en fjoer mingd mei bloed, en it waard op 'e ierde smiten; en in tredde fan 'e ierde waard ferbaarnd, en in tredde fan 'e beammen waarden ferbaarnd, en al it griene gers waard ferbaarnd.* " Tusken 375 en 538 lansearren oare barbaarske liederen oanfallen tsjin 'e provinsjes fan it Romeinske Ryk yn it hjoeddeiske West-Jeropa. Mar wat de "soannen en dochters fan God" ynteressearret, is dat allinich "Attila" de namme "pleach fan God" krige. Hy sels befêstige dat hy dizze oanfallen lansearre op Gods befele; eat dat de " *earste trompet* " befêstiget en autentisearret. En ik herinner my dat de aksje fan dizze "pleach fan God" bedoeld wie om it ferlitten fan 'e wiere Joadske sabbat te straffen; ferlittenheid befele troch de Romeinske keizer Konstantyn I ^{sûnt} 7 maart 321. Dizze datum, mei ôfnimmende sifers, liket it begjin te markearjen fan 'e flok fan " **sûnde** " waans gefolgen sille trochgean oant it ein fan 'e wrâld, dat markearre wurdt troch de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus yn 'e maitiid fan 2030.

Sûnt 24 febrewaris 2022 is in nije "Attila" kommen om de aksje fan 'e earste fan 'e namme te fernijen, om de aksje fan 'e " *sechste trompet* " fan Iepenbiering 9:11 oant 21 te folbringen; dit, om deselde reden as de foarige. En

syn aksje moat des te grutter wêze, om't hy komt om, foar God, de religieuze ûnferskilligens te straffen dy't toand is foar de fjouwer tuskenlizzende " *trompetten* ", dat binne fjouwer flokken dy't as warskôgings oplein binne en symbolisearre wurde troch it wurd " *trompet* ". De skuld fan " *sûnde* " is yntinsiver wurden; dit, nettsjinsteande de missy fan 'e protestantske reformaasje en de Adventistyske testen fan it leauwe fan 1843, 1844 en 1994. Bestriden en bestriden, is it ljocht jûn troch God net ûntfongen en wurde de wurden fan Johannes 1:5 fernijd: " *It ljocht skynt yn 'e tsjusternis, en de tsjusternis hat it net begrepen.* " Gods rjochtfeardige grime waard sa opwekke troch dejingen dy't bewearre syn folgelingen te wêzen; lykas yn it âlde ferbûn. Sândedeisadventisme, de lêste ynstitúsionele foarm fan syn Utkarde, die mei oan it kamp fan 'e skuldigen troch yn 1994 troch Jezus Kristus út te spuien. Mei it kamp fan 'e skuldigen sa foltôge, lansearre God op 24 febrewaris 2022 de strafmissy fan 'e nije "Attila". En te oardieljen nei de bylden dy't troch de media útstjoerd waarden, past it motto fan 'e earste Attila perfekt by him. Mar Westerlingen gerêststelle harsels falsk troch te tinken dat de tragedzje allinich Oekraïne oangiet, dy't stadichoan ferneatige en ferwoaste wurdt. Se negearje wat Jezus oan syn ienige wiere tsjinners iepenbiere yn syn bibelske profesijen: it binne sy, de Westerlingen, dy't it wichtichste doelwyt binne fan dizze godlike ferneatigjende lilkens. De skuld dy't betelle wurde moat is swier: earst, it ferlitten fan 'e sabbat dy't troch God hillige is sûnt de stifting fan 'e wrâld en dy't de Hebreeërs deroan herinnerd is troch de tekst fan it 4e ^{fan} 'e 10 soevereine geoaden; dan, de koppigens yn it stypjen fan 'e pauslike Roomsk-Katolike religy en de praktyk fan syn snein fan heidenske oarsprong; nei't se " *dizze kamielen opslokt hawwe* ", " *slokje se* " wer " *de miggen* " op, dat is, se hâlde gjin rekken mei alle sanitêre en dieetferordeningen, lykwols sekundêr yn 'e godlike lear. Wa is dizze nije "Attila"? It is Ruslân en dizze kear makket de namme fan syn lieder net út, oft hy de hjoeddeiske presidint is dy't 23 jier oan 'e macht is, Vladimir Putin, of in opfolger, it makket net út, om't de godlike missy krekt sa't God wol en bekend makke hat, folbrocht wurde moat. It komt om de missy fan 'e " *kening fan it noarden* " fan Daniël 11:40 oant 45 te folbringen, befêstige yn " *Gog* " yn Ezech. 38. It moat ynfalle en ferneatigje West-Europa foardat it sels ferneatige wurdt troch Amerikaanske nukleêre oanfallen.

Myn lân, Frankryk, hat in tumultueuze relaasje mei Ruslân hân. Nei de nederlaach fan Napoleon I ^{yn} 1812 foelen de Russen Parys yn 1814 binnen, en it wie tidens dit ferbliuw yn 'e Frânske haadstêd dat it wurd "bistro", dat "fluch" betsjut yn it Russysk, oannaam waard om te ferwizen nei kroegen dy't har klanten fluch betsjinje woene. Oarspronklik waard it wurd "bistro" besteld troch de Russen dy't de eigendommen fan Parizen plonderen. De Russen wurdearren de Frânske kultuer en har ferfining tige, en it is oan dizze wurdearring en bewûndering dat de stêd Parys har oerlibjen te tankjen hat. Frankryk hat sadwaande de wrâld bliuwe ferlieden en beynfloedzje kinnen troch har auteurs, waans geskriften yn in protte talen lêzen binne. Sy hawwe Frankryk in reputaasje makke: it earste lân fan frijheid fan 'e monargy, de Roomsk-Katolike religy en it himelske gesach fan God.

Under de 4e ^{en} 5e ^{Republiken} wiene de relaasjes tusken Frankryk en Ruslân offisjeel hoflik en goed; beide lannen hiene lêst hân fan 'e moardnerige macht fan

Nazi-Dútslân. Mar de priis dy't betelle waard wie hiel oars, dy fan Ruslân wie enoarm, oansjenlik, miljoenen boargerlike en militêre sielen waarden fermoarde troch it Dútske offensyf. Ek yn 1945 wie de wraak fan Ruslân ferskriklik en Berlyn waard folslein ferneatige, lykas "Mariupol" yn Oekraïne, yn 2022. It is wis dat God net teloarsteld wurde sil troch Russyske aksje. It sil it grutske "Europa" ferneatigje en bleatlizze, dat him noait ophâldt te irritearjen. Oer in moanne is it de jierdei fan dizze " *sechste trompet* " dy't sûnt 24 febrewaris 2022 syn tariedende faze yngien is. Want de bommemakkers witte it goed; om in bom te detonearjen, moatte jo **in lont oanstekke** ; dit is de rol fan 'e oarloch dy't yn Oekraïne fierd wurdt. Yn 'e lêste dagen hawwe wy sjoen hoe't Poalen de earm draaide fan it Dútske beslút om syn autorisaasje te krijen om Dútske "Leopard"-tanks oan Oekraïne te leverjen. En wy kinne de falstrik dy't de NATO-alliânsje foarmet al sjen. Elk lid is bang dat er isolearre rekket, oertsjûge dat syn alliânsje him beskermet, en it lân dat de beslissing twingt is Amearika, waans stipe essensjeel is foar Dútslân. Alles funksjonearret as in konstruksjespul wêrfan de gearstalde stikken ûnderling ôfhinklik binne fan elkoar; it gehiel is ôfhinklik fan 'e Amerikaanske beslissing. Dêrom sleept it fjochtsjen tsjin Oekraïne, hierling fan 'e Feriene Steaten, yn it nijs alle Westerlingen mei yn in oarloch tsjin Ruslân, de potinsjele permaninte fijân fan Amearika sûnt 1945. De lêste ferfollet dêrmei de winsk fan generaal "Patton", dy't de Russen hate en sûnt 1945, it jier fan syn dea offisjeel tafallich, tsjin har fjochtsje woe.

Jean de la Fontaine liet de fabel fan 'e kikkert efter dy't like grut wurde woe as de okse: hy stoar barstend; Europa sil itselde dwaan. Want Europa bestie oarspronklik út mar seis lannen, en fan tatreding ta tatreding omfettet it no 27 lannen of naasjes. Ingelân hat no Europa ferlitten en syn totale ûnôfhinklikens werom krigen, mar foardat it fuortgie, profitearre it fan 'e privilegearre maatregels dy't it troch de Jeropeeske lieding takend waarden. Syn isolaasje, syn nasjonale faluta, syn orientale hannelsposten dy't yn Yndia en Hongkong fêstige waarden, befoarden syn hannel en syn ferriking. Tagelyk ferpleatste Frankryk, dat syn koloanjes ferlear, syn banen nei Roemenië, yn Europa, en doe nei de Folksrepublyk Sina. As gefolch dêrfan makke it net mear genôch rykdom en gie it yn ferfal. Dútslân profitearre fan it bewapene skyld fan 'e Feriene Steaten en naam de lieding yn Europa as it rykste Jeropeeske lân. It slokte sa de kosten fan 'e anneksaasje fan East-Dútslân op, dat fan 1945 oant 1989 ûnder Russyske besetting bleaun wie. Oant doe bestie Jeropa benammen út lannen dy't it gebiet fertsjintwurdigen fan 'e tsien westlike keninkriken of " *tsien hoarnen* " dy't sûnt Dan. 7:7 profetearre binne: " *Hjirnei seach ik yn 'e nachtfisyen, en sjuch, in fjirde bist, skriklik en ferskriklik en bûtengewoan sterk; it hie grutte izeren tosk; it ferslokte, bruts yn stikken en fertrape ûnder fuotten wat oerbleau; it wie oars as al de eardere bisten, en it hie tsien hoarnen* . " De aksjes dy't yn dit fers beskreaun wurde, gongen benammen oer dyjingen dy't taskreaun wurde oan it Romeinske Ryk. Mar de skiednis befêstiget dat dizze Jeropeeske macht yn 'e rin fan' e tiid trochgie, nei it Romeinske Ryk, fia it geastlike ryk fan it Romeinske pauselike rezjym dat yn 538 oprjochte waard op 'e sit fan Rome. De Frânske Revolúsje kaam, foar God, om in ein te meitsjen oan dizze despoatyske hearskippijen fan 'e monargy en it papisme yn 1798, dat is, it ein fan 'e 1260 dagen-jierren dy't

profetearre binne yn Daniël 7:25: " *Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste, hy sil de hilligen fan 'e Allerheechste ûnderdrukke, en hy sil tinke om tiden en wetten te feroarjen; en de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar **in tiid, tiden en in heale tiid** .*" Yn dit fers wurde de 1260 dagen presintearre yn 'e foarm: ien jier, twa jier en in heal jier, dat is 360 dagen + 720 dagen + 180 dagen = 1260 dagen fan echte jierren. Nei de ûntfangst fan East-Dútslân klopte Poalen, befrijd troch Ruslân, op syn beurt oan 'e doar fan Jeropa, dat it doe, foar syn takomstige ûngelok, hertlik wolkom hjitte. Want troch it Feriene Jeropa yn te gean, brocht Poalen syn haat tsjin Ruslân deryn; in haat dy't boppedat goed rjochtfeardige wie, om't it, nei grutte bloedbaden yn 'e Twadde Wrâldoarloch, ferskriklik eksploitearre waard troch it besettende Ruslân, en syn rykdom, syn fee, al syn produksjes, waarden yn beslach nommen en ferdield ûnder de Russyske Sovjet-naasjes.

It moat sein wurde dat dizze flok net ûnfertsjinne wie, om't yn dit katolisearre lân de Adventistyske boadskip tusken 1919 en 1939 wreed ferfolge waard. Adventistyske leauwigen waarden fermoarde, om't it Poalsk-katolike rezjym gjin religieuze konkurrinsje akseptearre. Wy fine hjir in goede reden foar Poalen om in fal te wurden foar de flok fan alle oare kristlike folken oant de weromkomst fan Jezus Kristus. En de fal wurket des te better, om't Poalen it katolike kristendom oan Paus Johannes Paulus II, de grutte ferliedder fan folken, joech.

Foar de oarspronklike Jeropeeske lannen resultearre elke nije oankomst yn it jaan fan nije finansjele stipe oan de earmere nijkommerlannen. Subsyzjes dy't oan dizze nije leden betelle waarden, waarden finansierd troch de âlde leden fan dit "kikkerts"-Europa. De âlde leden waarden earmer en de nijkommers waarden riker. En yn dizze situaasje profitearren allinich de rykste en meast gierige fan dizze Jeropeeske lannen fan dizze Jeropeeske útwreiding troch har produksje te ferpleatsen nei de lannen dêr't arbeid it goedkeapst wie; earst binnen Jeropa en doe bûten nei it Easten en Sina; en Dútslân wie de earste dy't profitearre woe fan 'e meiwinst dy't befoardere waard troch it Jeropeeske dirigisme: de Jeropeeske kommisje dy't yn Brussel oprjochte waard.

It moat opmurken wurde dat Amearika efter de yngong fan Sina yn 'e WTO, de Wrâldhannelsorganisaasje, stiet. It hat dêrom syn ferriking befoardere, ta syn neidiel en dat fan Europa en syn NATO-bûnsgenoaten, dy't allegear de wichtichste yndustriële produksje fan har lannen nei Sina ferpleatst hawwe. Safolle sels dat it hjoed de dei liket as de grutste bedriging foar it Westerske kamp mei syn nukleêre bommen, raketten, raketten, satelliten, oarlochstanks, drones, en boppe alles **syn befolking fan ien miljard fjouwerhûndert miljoen ynwenners** . It kin de Feriene Steaten dêrom des te mear soargen meitsje, om't it syn plan om it eilân Formosa werom te feroveryn, dat it freonlike Taiwan fan 'e Feriene Steaten wurden is, net ferberget. De flok fan God dy't it Westerske kamp treft, ferskynt dus dúdlik, om't de takomstige slachtoffers sels de machtswinning fan har takomstige fijannen, Russysk en Sineesk, mar ek moslim, Arabysk, Turksk, Iraansk, Pakistaansk, ensfh., finansierd hawwe.

Tusken 1945 en 1990 stie it Roomsk-Katolike Poalen ûnder de dominaasje fan it ateïstyske Sovjet-Ruslân. Poalen waard befrijd yn 'e tiid dat in paus it

fertsjintwurdige yn 'e Stoel fan Rome: Karol Wojtyla of Johannes Paulus II. It katolike leauwe krige sadwaande populariteit en nasjonale stipe, en as gefolch dêrfan waard de haat tsjin 'e Russysk-Otterdokse religy troch eardere kolonisaasje yntinsiver. De wjirm wie yn 'e frucht kaam, of lykas Jezus ienris sei, " *it gist* " fan haat tsjin 'e Russen kaam yn *it Jeropeeske "deeg "*, en stadichoan, troch de ûnôfhinklikens fan Oekraïne oan te moedigjen, slaggen de folken dy't út it Easten kamen deryn om alle Jeropeeske folken te foljen mei haat tsjin Ruslân. Want Gods heechste wapen is religy. It is, foar him, it bêste middel om folken dy't him net folgje tsjin elkoar op te setten, oant se, troch oarloch, elkoar deadzje.

Yn Frankryk, op tv-nijs, hear ik patetyske útwikselingen wêrby't de sprekkers leauwe wolle yn 'e mooglikheid om Ruslân te ferslaan. Wy binne net langer yn realisme, mar yn 'e saneamde Coué-metoade, dy't fereasket dat wat werhelle wurdt werklikheid wurdt. Foar alle oarloppen, en altyd, uterje minsken har hope foardat se konfrontearre wurde mei de hurde werklikheid. Dit wie noch it gefal foar dizze lêste ferskriklike Wrâldoarloch. En mei de oanfier fan swiere tanks ferskynt it bewiis fan 'e spiraal en de helse eskalaasje hieltyd dúdliker. De meast koppige gerêststelle harsels mei it feit dat Ruslân noch net op in oarlochsachtige manier tsjin it Westen reagearre hat. Mar dizze ûnferstannige minsken ferjitte dat de reade line oerstutsen is en dat Ruslân net ferplichte is om it syn fijannen te fertellen. Alles sil op syn tiid barre; Ruslân, al beset mei Oekraïne, siket net om Westerske troepen te bestriden. It sil dat allinich dwaan nei't it probleem fan Oekraïne op syn eigen manier oplost hat. Ik fernim ek yn dizze rapporten dat as se de útspraken fan 'e Russen analysearje, de kommentators net freegje oft wat sein wurdt **wier of falsk is** . Dochs is dit it ienige ding dat yn in taspraak ûnthâlden wurde moat. De sjoernalisten tsjûgje dus tsjin harsels fan in fitaal gebrek oan ûnpartidichheid; se binne foaroardiele en hawwe partij keazen foar Oekraïne tsjin Ruslân en de harkers en taskôgers dy't nei har harkje binne slachtoffers fan har propaganda. Om't se allegear it doelwyt binne fan 'e grime fan God, liedt dizze generalisearre blinens har ta it foarkarjen fan 'e oarlochsachtige eskalaasje dy't har ferneatigje sil. Ruslân is net legitiem yn syn agresje tsjin frije en ûnôfhinklike Oekraïne, mar om't de ierde manlju en froulju berne hat, hat de sterkste syn wet oplein oan 'e swaksten. En yn 'e Westerske wrâld ôfsnien fan God, binne wy begûn te dreamen fan in definityf fêststelde oarder, dy't bestimmd is om erkend te wurden troch alle folken fan 'e ierde. Mar tusken dream en werklikheid is der in kloof. Sa sil it destruktive projekt dat God syn " **sechste trompet** " neamt, folslein folbrocht wurde, wêrmei't hy in ein makket oan 'e " **tiid fan 'e folken** "; en dêrnei sil de " **sânde trompet** " **de lêste** " oerlibjende " rebellen ferneatigje troch de glorieuze weromkomst fan ús godlike Hear en Master, Jezus Kristus alias Michael, yn 'e maitiid fan 2030, dat is 2000 jier - 14 dagen nei syn krusiging mei Peaske yn it jier 30.

Sa komme mei dizze lêste twa " **trompetten** " twa " **Attila's** " dêr't efter "it gers net wer groeie sil". De earste is iersk; de twadde is himelsk en godlik. Mei de earste sil ferneatiging útfierd wurde troch nukleêre bommen, en yn dit ferbân moat ik dúdlik meitsje dat, noch altyd gjin Adventist, al yn myn lêzing fan Iepenbiering 13:13, de Geast fan God my liet begripe dat de akteur yn 'e neamde aksjes de Feriene Steaten fan Amearika wie: " *Se die grutte wûnders, en liet sels*

*fjoer út 'e himel delkomme op 'e ierde foar de eagen fan 'e minsken. " Dit " fjoer út 'e himel " waard brûkt tsjin Japan op 'e twa stêden Hiroshima en Nagasaki en it bea de Feriene Steaten oerwinning en ierdske dominaasje oan. Mar dizze dominaasje koe net folslein wêze fanwegen de permaninte politike en ekonomyske opposysje fan Ruslân. Dit probleem sil dêrom oplost wurde as de Feriene Steaten Russysk grûngebiet ferneatigje. Mar spitigernôch foar West-Europa sil dizze beslissing troch de Amerikanen nommen wurde foar of nei't de Russen Europa en har haadstêden ferwoaste en ferneatige hawwe, ynklusyf yn it bysûnder Parys, dat God oanwiist as it privilegearre doelwyt fan syn grime as de earste ateïstyske naasje yn 'e minsklike skiednis, nei't se de earste militêre stiper west hawwe fan syn fijân, de pauslike Roomsk-Katolike religy. Dizze les ferskynt yn Iepenbiering 11:7 dêr't God Parys oanwiist ûnder de symboalyske nammen " **Sodom en Egypte** ", dat is it typyske byld fan 'e **seksuele gruwel** dy't God straft mei " *fjoer út 'e himel* " yn 'e tiid fan Abraham en dy fan **sûnde** : " *En harren deade lichems sille lizze op 'e strjitte fan 'e grutte stêd, dy't geastlik neamd wurdt Sodom en Egypte , dêr't ek ús Hear krusige is. "**

It bliuwt oan my oer om jo út te lizzen hoe't de hjoeddeiske reaksjes fan West-Jeropeeske lannen stadichoan taret waarden. De earste twa wrâldoarloggen hienen al nasjonalistyske oarsaken en winsken foar útwreiding fan 'e kant fan' e opienfolgjende dominanten, foar de earste oarloch fan 1914-1918, de Dútske keizer Wilhelm II en foar de twadde, de Dútske bûnskânselier Adolf Hitler. Nei dizze twadde oarloch hienen de noch ûnôfhinklike Jeropeeske naasjes har each op 'e hiele wrâld rjochte en de lieder wiene bewust fan en respektarre foar de ferskillen en mieningen fan elk folk, fan elke etnyske groep dy't op ierde fertsjintwurdige wie. Doe organisearre de Amerikaanske oerwinner it NATO-pakt, en bea sa syn beskerming oan 'e lidsteaten op betingst dat se ynstimme om har hannelswetten en kulturele prinsipes te folgjen. Troch dizze beskerming oan te gean, kamen de lidsteaten yn in beskerme bubbel en ferlearen se it rjocht op totale ûnôfhinklikens fan 'e oare lannen dy't de ierde befolke út it each. Jier nei jier hat it gesach fan 'e NATO himsels bewearde, sels safier gien dat it himsels it rjocht joech om yn te gripen yn lannen dy't gjin lid binne fan har pakt. Sadat dizze NATO, yn 'e rol fan hersteller, as plysjeman fan 'e wrâld, yngrypt hat om "konflikten op te lossen", mar yn werklikheid om har gesach op te lizzen. Sadat de NATO de autoritêre dominaasje fan it âlde Republikeinske Rome wer opboud hat, dat har bewapene legioenen stjoerde om efterinoar yn te gripen nei it " **súden** " troch Kartago te bestriden, dan nei it " **easten** " troch Grikelân te kolonisearjen, en troch Palestina te kolonisearjen " **it moaiste fan 'e lannen** " neffens de lear dy't foarsein is yn Dan. 8:9: " *Fan ien fan harren kaam in lytse hoarn , dy't folle grutter waard nei it suden , en nei it easten , en nei it moaiste fan 'e lannen . "* Tsjintwurdich begripe NATO-lidsteaten net dat Ruslân en in protte oare folken en naasjes fan 'e ierde de kultuer en it gesach fan dizze Westerske NATO net akseptearje. Net mear as de Romeinen akseptearren it rjocht op ûnôfhinklikens te erkennen fan 'e folken dy't se feroveren, ynklusyf de Galliërs en Ingelân. In twadde falstrik waard troch God set foar de ûnleauwige kristlike folken troch middel fan 'e bou fan 'e Jeropeeske alliânsje. Wy binne it him te tankjen it oplein fan ien gedachte, opmakke nei it model goedkard troch de Feriene Steaten. En de hjoeddeiske

needsaak fan Dútslân foar de oerienkomst en de Amerikaanske tasizzing om har eigen "Leopard"-tanks oan Oekraïne te leverjen is it bêste bewiis hjirfan. De Feriene Steaten binne deryn slagge om Jeropeeske lannen te feroarjen yn slaafse fazallen, allinich hearrich oan har wil. Dit befêstiget al de oanstearde ferfolging fan har rol as " *it beest dat út 'e ierde opkomt* ", neffens Iepenbiering 13:11: " *En ik seach in oar beest út 'e ierde opkommen, en hy hie twa hoarnen lykas in laam, en hy spruts as in draak*. "Dit " *beest* ", belichaamd troch it Amerikaanske ôffallige protestantisme, dat de ferfolger fan syn tsjinstanners wurden is, hat it projekt om it " *earste beest dat út 'e see opkomt* " te imitearjen; wy kinne dêrom dizze tekst oan him taskriuwe dy't yn fers 4 de gedachte fan syn ferdigeners útdrukt: " *En se oanbidden de draak, om't hy it beest macht jûn hie; en se oanbidden it beest en seine: **Wa is as it beest, en wa kin oarloch mei him fiere?*** " Oanpast oan ús hjoeddeistige situaasje wurdt dit fers: " **Wa is dit Ruslân dat it weaget om tsjin it beest te fjochtsjen?** " Foardat Ruslân, Irak, Servje en Libië de priis betellen foar it ferset tsjin it NATO-" *beest* " dat troch de Feriene Steaten boud wie. Dizze kear is it de beurt oan 'e NATO-leden om te beteljen foar it misbrûk fan autoriteit troch har saneamde "demokratyske" rezjym. God hat dizze taak oan Ruslân tabetroud, dat frij en ûnôfhinklik bleaun is... en tige machtich, yn oantallen en kearnwapens, om dizze rol te spyljen as de lêste minsklike "Attila" op ierde.

Wylst er op it slimste wachtet, bringt de jonge presidint fan Oekraïne Volodymyr Zelensky, hoewol Joadsk, dizze boadskip fan Jezus Kristus perfekt yn 'e praktyk: " *Freegje, en it sil jimme jûn wurde* ." Hy makket sa in wûnderbaarlike fangst en krijt fan it Westerske kamp finânsjes, gefjochtsuniformen, munysje, militêre training, raketten, kanonnen, sûnt 6 febrewaris belofte fan levering fan swiere tanks en hjoed easke hy fleantugen, gau boaten, en wêrom gjin atoombommen?

Yn beide tsjinoerstelde kampen wurdt it konflikt yn Oekraïne fergelike mei de Twadde Wrâldoarloch. Yn it Russyske kamp ropt de komst fan Dútske Leopard-tanks op 'e grûn oantinkens op oan 'e ynvaazje fan 'e Panzers mei it Nazi-Dútske krús, en yn it Jeropeeske kamp wurdt de Russyske agresje tsjin Oekraïne fergelike mei de opienfolgjende oanfallen dy't Adolf Hitler befel joech. It is wier dat se in protte dingen mienskiplik hawwe, earst en foaral it feit dat se beide hannelje, sûnder te witten dat se troch God brûkt wurde om Westerske kristlike ûntrou te straffen. Twad, yn beide gefallen - it Sudetenlân, Poalen, en, yn ús tiid, Oekraïne - wurde ferlerne lannen opeaske en moatte weromwûn wurde. Mar de aard fan 'e twa liederen is tige ferskillend en tsjinoersteld; krekt sa't Hitler lilke wie en rôp, is Poetin kalm en tinkend, besletten en geduldich. Dêrom kin it begjin fan 'e oarloch net allinich taskreaun wurde oan 'e man dy't hannelet. Boppe harren stiet God, en it is allinich in godlik wurk dat se folbringe mei harren tsjinoerstelde karakters. Wy fine hjir bewiis fan yn dizze tekst fan Ezechiël 38:4 dêr't God tsjin de lieder fan Ruslân seit: " ***Ik sil dy útlûke*** , en ***Ik sil*** heakken yn dyn kaken sette; ***Ik sil dy útbringe*** , do en dyn hiele leger, hynders en ruters, allegear prachtich klaaid, in talryk selskip dat skyld en skild draacht, allegear mei swurden; " de kontekst fan dizze aksje wurdt definiearre troch de weromkomst fan 'e Joaden nei it lân fan Israel neffens fers 8: " ***Nei in protte dagen*** silstû oan harren haad stean;

oan 'e ein fan jierren silstû marsjeare tsjin it lân waans ynwenners, dy't ûntkommen binne oan it swurd, sammele sille wêze út in protte folken op 'e bergen fan Israel. lang ferlitten ; weromlutsen út it midden fan 'e folken, sille se allegear feilich wêze yn har huzen .

De Joaden en de komst fan 'e Messias

It is nuttich en tige nijsgjirrich om de ynterpretaasje te begripen dy't de Joaden jaan koene oan harren lêzing fan Daniël 11, tidens it âlde ferbûn. Want yn 'e tiid fan Daniël wachten de Joaden al op 'e komst fan 'e Messias en foar harren wie dizze komst unyk en definityf. Yndied, it wie needsaaklik foar Jezus om himsels krúsige te litten, sadat de kennis fan syn twadde komst foar syn glorieuze weromkomst troch him iepenbiere wurde koe oan syn kristlike tsjinstfeinten. Wy sille sjen dat God dizze dûbele komst yndie ferburgen hie.

De foarútgong fan Daniël haadstik 11 liedt ús nei fers 21, dat giet oer it regear fan 'e Grykske Seleucidyske kening Antiochus IV Epifanes. Trochgean mei de tekst, yn fers 30, ropt de profesije de hurde ferfolging op dy't hy yn 168 f.Kr. it Joadske folk oplein hat: " *Skippen út Kittim sille tsjin him komme; ûntmoedige sil hy weromkeare. Dan, lil op it hillige ferbûn, sil hy net ynaktyf bliuwe; by syn weromkomst sil hy syn each rjochtsje op dejingen dy't it hillige ferbûn ferlitten hawwe. Legers sille op syn befel ferskine; se sille it hillichdom, de festing, ûntwijsje, se sille it trochgeande offer ophâlde litte, en se sille de gruwel fan 'e ferwoasting oprjochtsje.* " De godlike subtiliteiten dy't de pauselike opfolging nei de oprop fan dizze kening pleatse, negearren de Joaden fan dy tiid de "opkomst fan Michael" oan 'e ein fan it haadstik as de oankundiging fan 'e ienige komst fan 'e Messias dy't de Skriften oan har oankundige. En ik herinnerje jimme deroan dat nimmen foar my troch de Geast fan God ferljochte is om de subtiliteit fan 'e profetyske montage te begripen dy't basearre is op 'e parallelisaasje fan 'e learingen fan haadstikken 2, 7 en 8 fan it boek Daniël. De tabellen dy't ik makke haw, meitsje dizze eksklusieve bibelske ynterpretaasje dúdlik. Om't dizze dingen nei 1980 folbrocht binne, kinne wy begripe dat de Joaden it bestean fan dizze subtiliteiten earst net koenen witte. Dit is te mear sa om't, neffens de wurden fan God dy't troch de ingel Gabriël oan Daniël rjochte binne, it begryp fan syn boek bewarre en reservearre waard foar de tiid fan 'e ein neffens Dan. 12:9: " *Hy antwurde: Gean dyn wei, Daniël, want dizze wurden wurde geheim hâlden en fersegele oant de tiid fan it ein.* " En om dizze kar fan God te befêstigjen, waard it boek Daniël klassifisearre en pleatst yn 'e Bibel fan 'e Hebreeërs, de Thora, mei de histoaryske boeken, wylst de ynhâld derfan fertsjinne om by de profetyske boeken lykas Jesaja, Jeremia ... ensfh. te wurden. It wie needsaaklik foar Jezus sels om de namme fan Daniël te neamen troch him "profeet" te neamen, sadat dit boek syn plak fynt by dy fan 'e oare profeten fan 'e bibelske skiednis, en dit allinich yn 'e kristlike ferzjes fan 'e Bibel. Want yndie ferklearre Jezus yn Mattéus 24:15: " *Dêrom, as jo de gruwel fan 'e ferwoasting, dêr't de profeet Daniël oer sprutsen hat , op it hillige plak sjogge, - lit de lêzer it begripe! - "Ik haw leard hoe't de kar fan wurden en útdrukkingen dy't yn 'e Bibel brûkt wurde presys en iepenbierjend*

binne. En yn dizze wurden sprutsen troch Jezus Kristus, fernim ik de útdrukking " *lit **de lêzer** it begripe!* "; en dizze wurden wurde werhelle yn Iepenbiering 1:3: " *Sillich is **hy dy't lêst** en dejingen dy't de wurden fan 'e profesije hearre, en de dingen bewarje dy't dêryn skreaun binne! Want de tiid is tichtby.* " Fansels rjochten de wurden fan Jezus him fierder as syn apostels en syn tiidgenoaten op myn profetyske tsjinst dy't programmearre wie foar de eintiid. En op it momint fan 'e foltôging fan dizze tsjinst wijde Jezus dizze "sillichheid" oan my: "Sillich is hy dy't lêst." En ik kin tsjûgje fan dit lok dat hy my jout troch my alle subtiliteiten te litten begripe dy't ferburgen binne yn syn bibelske profetyske Iepenbiering. As gefolch fan dit ljocht dat my jûn is, bin ik " *bliid* " om dizze godlike boadskip oan te bieden en te dielen mei " *dyjingen dy't hearre* " en sa konkreet de lear fan 'e godlike bibelske wierheid " *bewarje* " kinne.

It boek Daniël waard pas ynteressant doe't William Miller, de profeet, yn 1816 dêryn de basis fûn foar syn profetyske oankundiging dat Jezus Kristus yn 'e maitiid fan 1843 weromkomme soe, en dêrnei yn 'e hjerst fan 1844. Oant dizze earste datum, 1816, waard dit boek negearre troch Joaden en kristenen op har beurt. En sûnt dy datum, lykas God oan Daniël profetearre hie, is de kennis fan syn lear stadichoan " ***tanommen*** ". Wy lêze yn Daniël 12:4: " *Do, Daniël, hâld dizze wurden geheim en fersegelje it boek **oant de tiid fan 'e ein** . Dan sille in protte it lêze, **en de kennis sil tanimme** .* " Dit lit ús begripe dat de bibelske tekst ús ferskate " ***eintiden*** " presintearret om it begryp fan syn boadskip te betiizjen. De earste " ***eintiid*** " giet oer it regear fan 'e ferfolgjende kening Antiochus IV Epifanes om -175 hinne, yn Dan.11:27: " *De twa keningen sille yn har herten sykje om kwea te dwaan, en oan deselde tafel sille se falskens sprekke. Mar it sil net slagje, om't **it ein** net sil komme oant **de ôfsprutsen tiid** .* " De twadde " ***eintiid*** " liket noch altyd dizze Grykske kening oan te gean, mar it ropt al in algemienheid op dy't it kristlike leauwe fan it Nije Ferbûn oangiet: fers " *Guon fan 'e wizen sille falle, sadat se raffinearre, suvere en wyt makke wurde kinne , **oant de tiid fan it ein**, want it sil net komme oant **de ôfsprutsen tiid** .* " Troch dizze dûbele betsjutting befoarderet dit fers misliedend it idee fan 'e ferlinging fan it doel fan it regear fan 'e Grykske kening. Dit sil de Joaden liede om de opkomst fan Michael te ynterpretearjen as in ienige en unike komst fan 'e ferwachte Messias. In tredde " ***eintiid*** " rjochtet him op it histoaryske ministearje útfierd troch William Miller, oprjochter fan 'e "Adventistyske" beweging, tusken 1816 en 1844. In tredde " ***eintiid*** " giet oer de tiid fan myn ministearje útfierd tusken 1980 en 2030. Dizze kear wurdt it dúdlik sitearre yn Dan. 11:40: " ***En yn 'e tiid fan 'e ein** sil de kening fan it suden tsjin him oandriuwe. En de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn, mei weinen, en mei ruters, en mei in protte skippen; en hy sil it binnenlân ynkomme, en sil oerstreamje as in stream, en oerstreamje.* " En as bewiis fan dizze ynterpretaasje fine wy yn fers 42 Egypte yn it westlike kamp slein troch de Russyske kening fan it noarden: " *Hy sil syn hân útstekke tsjin 'e lannen, en it lân Egypte sil net ûntkomme.* " "En it ding waard pas yn 1979 konsekwint mei dizze profetyske oankundiging, de datum wêrop Egypte in alliânsje sleat mei Israel en har Westerse bûnsgenoaten, yn 'e Feriene Steaten, yn "Camp David". De profesije waard dus pas ynterpretabel sûnt it jier foarôfgeand

oan dat fan myn doop troch de Sândedeisadventistyske ynstelling fan Valence sur Rhône, yn Frankryk."

De wierheden dy't fêst fêstige binne op 'e orizjinele bibeltekst, Hebrieusk en Gryksk, sette in grut tal tradisjoneel erfde learingen yn fraach. Sadat Jezus sizze kin oer it Adventistyske erfgoed fan 1844 dat it gjin wearde mear hat yn syn boadskip rjochte oan syn Tsjerke foar it "Laodiceaanske" tiidrek neffens Iepenbiering 3:17: " *Omdat jo sizze: **Ik bin ryk en haw oerfloedich guod en haw neat tekoart** ; en **jo witte net dat jo ellindich en jammerdearlik en earm en blyn en neaken binne** , ...* " As de lêste ynstelling dy't troch Jezus Kristus makke is yn sa'n geastlike steat is, hoefolle te mear foar de Joaden fan it Alde Ferbûn dy't Jezus iepenlik oantsjut as " *de synagoge fan Satan* " yn Iepenbiering 2:9: " *Ik ken jo ferdrukking en earmoede (hoewol jo ryk binne), en de laster fan **dyjingen dy't sizze dat se Joaden binne en it net binne** , mar in synagoge fan Satan binne* . " en 3:9: " *Sjoch, Ik sil harren meitsje út 'e synagoge fan Satan, dy't sizze dat se Joaden binne, mar it net binne* , mar lige; sjuch, Ik sil harren komme litte en oan dyn fuotten oanbidde, en witte dat Ik dy leafhawn haw. " Ik fernim, yn it foarbygean, dizze dûbele ferwizing nei it getal 9 dat troch de Joaden freze wurdt fanwegen de 9 Av dy't faak foar harren markearre waard troch dramatyske barrens dy't katastrofaal wiene foar harren naasje en harren etnyske groep.

Dizze foarriedige refleksje lit ús de geastlike status better begripe dy't God koe jaan oan syn âlde of earste Ferbûn, wêryn't syn hiele rêdingsplan allinich yn symboalyske foarmen presintearre waard. En by it ûntbrekken fan útlis oer de betsjutting dy't oan dizze symboalen jûn waard, leauden de Joaden fan it âlde Ferbûn falsk dat har religieuze riten bedoeld wiene om foar altyd op ierde te oefenjen. Wy witte lykwols hjoed, en sûnt de tiid fan 'e apostels fan Jezus Kristus, dat dizze Joadske riten allinich skaden wiene fan 'e realiteit dy't allinich yn him folbrocht is: Jezus Kristus. Fanút dizze observaasje sille wy dit fers dat har oangiet yn Jesaja 9:2 better begripe: " ***It folk dat yn tsjuster rûn hat** , hat in grut ljocht sjoen; oer dejingen dy't wenje yn it lân fan 'e skaad fan 'e dea, hat in ljocht skine.* " Dit fers profetearret de earste komst fan Kristus dy't ferklearre " ***Ik bin it ljocht*** " yn Johannes 8:12: " *Jezus spriek wer ta harren en sei: **Ik bin it ljocht** fan 'e wrâld; wa't my folget, **sil net yn tsjuster rinne** , mar sil it ljocht fan it libben hawwe.* " Dit fers befêstiget de oergong " ***fan tsjuster nei ljocht*** " fan syn útkarden; dat wurdt berikt troch de feroaring fan it godlike Ferbûn; it Nije wurdt boud op syn ferjouwing fan 'e sûnden fan syn útkarden allinnich, de oare ferloste net-útkarden, de ûnleauwigen en de ûnleauwigen, sille sels mei har " ***dea*** " it " ***lean fan 'e sûnde*** " betelje moatte yn oerienstimming mei dit fers fan Rom. 6:23: " ***Want it lean fan 'e sûnde is de dea** ; mar de frije jefte fan God is it ivige libben yn Jezus Kristus, ús Hear* . "

Fanwegen de wearde dy't se joegen oan dierenoffers, dy't foar him suver symboalysk wiene, liet God Daniël yn Dan. 9:27 profetearje oer de offisjele beëiniging fan 'e offeriten fan 'e Hebrieuske kultus: " *Hy sil in fêst ferbûn slute mei in protte foar ien wike, en foar de helte fan 'e wike **sil hy offer en offer ophâlde litte** ; de ferwoastger sil de meast ôfgryslke dingen dwaan, oant de ferneatiging en dat wat bepaald is op 'e ferwoastger falt.* " De fûneminten fan 'e

noarm fan it Nije Ferbûn waarden sa fêst en offisjeel bibelsk skreaun en profetearre.

Om't se it wiere rêdingsprogramma dat God betocht hie net foarstelle koene, waard it symboal beskôge as in realiteit en in úteinlik doel. It moat sein wurde dat God it har net maklik makke om syn rêdingsplan te begripen, dat hy foarsichtich foar har ferburgen hie. Ferlossing basearre op 'e frijwillige fersoening fan Kristus waard oergeunstich geheim hâlden troch God, om't it it kaaielimint foarme fan 'e striid dy't hy liede tsjin it kamp fan 'e duvel. Dit liedt my ta it besjen fan, bygelyks, de ynterpretaasje dy't jûn wurdt oan dit sitaat fan Jezus oer Abraham, yn Johannes 8:56: " *Jimme heit Abraham wie bliid dat hy myn dei seach; hy seach it en wie bliid.* " *Wat betsjut " myn dei "* yn dit fers, en wêr " *seach "* Abraham om " *bliid "* oer te wêzen? Dit wurd " *dei "* keazen troch Jezus oantsjutte syn "dei fan gloarje", dy fan syn lêste triomf wêryn't Abraham sels opstien wurde soe om syn beëanning te krijen: it ivige libben. Yndied, de Heare is altyd tige presys yn syn kar fan wurden. Sa wurde yn Jesaja 61:1-3 syn dienen foar syn twa komsten profetearre yn dizze wurden: " *De Geast fan 'e Heare JaHweh is op My, om't JaHweh My salve hat om **goed nijs te bringen** oan 'e sêftmoedigen; Hy hat My stjoerd om de brutsen fan hert te genêzen, om frijheid út te roppen oan 'e finzenen en frijheid oan 'e finzenen; **om it oannimmelijke jier fan JaHweh út te roppen, en de dei fan wrake fan ús God** ; om allegearre dy't treurje te treasten; om oan dyjingen dy't treurje yn Sion, om har sieraad te jaan foar jiske, de oalje fan freugde foar rou, it klean fan lof foar de geast fan swierte, dat se beammen fan gerjochtichheid neamd wurde meie, in planting fan JaHweh, om troch Him ferhearlike te wurden.* " » *De struktuer fan dizze trije fersen lit efterinoar de dienen sjen dy't Jezus dien hat, foar syn earste komst, dan nei't de wurden " dei fan wrake "* oproppen is, profetearret it tredde fers syn dienen foar syn twadde komst sichtber foar minsken. It definiearret dizze " *dei "* as in " *dei fan wraak* " tsjin syn fijannen, ferfolgers fan syn útkarden. Dan profetearret hy de ferhearliking fan syn ferlosten, libbene en opstanne, ferhearlike troch harren ûntfangst fan in himellichem. Wy kinne yn it earste fers de fermelding fan " **goed nijs** " fernimme, wat de betsjutting is fan it wurd Evangeelje dat yn it Nije Ferbûn oanhelle wurdt om it rêdende wurk fan Jezus Kristus oan te wizen. Jezus syn dienen waarden letterlik en geastlik folbrocht, om't syn genêzingen sawol rjochte wiene op fysike sykte as op 'e sûnde dy't de sielen fan syn útkarden finzen hâldt. Hy genês beide soarten sykte, mar joech gruttere wearde oan syn geastlike aksje dy't, troch it befrijen fan 'e duvel en fan sûnde, it ivige libben brocht oan syn útkarden.

De foarm fan kennis dy't God yn 'e rin fan 'e tiid oan syn útkarden jûn hat, is fan lyts belang. De reden foar harren seleksje is altyd allinnich de leafde west dy't se foar harren Skepper hiene. It is om't er fan 'e libbene God hold dat de âlde Henoeh trou mei him rinne woe yn 'e 300 jier fan syn ierdske libben. En nei him, Noach, en nei him Abraham, Elia, Job, Daniël ... en al dyjingen waans nammen troch God skreaun wiene yn syn boek fan it libben. Se hiene allegear in grutte leafde foar God, syn wierheid, syn wetten, syn ferordeningen, syn geboaden en syn konsept fan lok, dat allinnich realisearre wurde kin yn karakters dy't foarme binne nei syn byld, iepenbiere yn Jezus Kristus: selsûntkenning, in gefoel fan

tsjinst en opoffering, in gefoel fan dielen en akseptaasje fan dissipline, belichaamd troch perfekte hearrigens oan al syn ferordeningen.

It begryp fan godlike wierheid hinget net ôf fan 'e minske, mar allinich fan God. Jezus seit yn Iepenbiering 3:7: " *Skriuw oan 'e ingel fan 'e tsjerke yn Filadelfia: Dit seit de Hillige, de Wier, dy't de kaai fan David hat, **dy't iepenet en nimmen slút**, en **slút en nimmen iepenet** :* " Hy sitearret dit fers út Jesaja 22:22: " *Ik sil de kaai fan it hûs fan David op syn skouder lizze; **as hy iepenet, sil nimmen slute** ; en **as hy slút, sil nimmen iepenje** .* " Efter it byld fan " **de kaai fan David** " leit it prinsipe fan geastlike yntelliginsje dat God nei wille slút of iepenet yn syn skepsels. Troch dizze " **kaai** " te presintearjen as pleatst op 'e " **skouder** " fan 'e oankundige Messias, ferwiist God ek nei it krús, of nei it "patibulum", dat Jezus op syn skouder droech oant syn swakte him dat net mear tastie. Hy waard doe ferfongen en Simon fan Cyrene droech it foar him nei de foet fan 'e berch Golgotha, dêr't hy krusige waard. " **De kaai fan David** " bringt yn syn byld de rêding dy't troch genede krigen is en de iepening fan 'e yntelliginsje fan 'e wiere útkarden dy't troch God útkeazen binne byinoar. Dizze " **kaai** " jout ek "tagong" ta it himelske keninkryk dat troch God taret is foar de útkarden dy't hy rêde sil. Se sille fan 'e ierde helle wurde op 'e dei fan syn glorieuze komst, om op dy dei yn 'e ivichheid fan it himelske libben yn te gean.

Omdat God allinnich syn geastlik ljocht jout om te dielen mei syn útkarden, wurde de jingen dy't it mei him diele godlik eare en dit foarrjocht foarmet it ûnfergelykbere, unike en offisjele " **tsjûgenis fan Jezus Kristus** ".

Omdat God mar twa âlde mannen fûn, in man en in frou, Simeon en Anna, dy't it wurdich wiene om te erkennen yn it bern Jezus, harren ferlossende Messias, is it logysk dat de rest fan 'e Joaden, dy't troch God net wurdich achte waarden foar dizze eare, de Skriften in ferkearde ynterpretaasje soene jaan. Sa waard en bliuwt dit bewûnderingsweardige en hillige haadstik fan Jesaja 53, dêr't God de lijdende missy fan syn Messias Jezus frij dúdlik iepenbieret, ferfoarme troch de Joaden dy't harsels yn 'e rol sette fan dejinge dy't ûnrjochtfeardich ferfolge en offere wurdt. Harren redenearring wie logysk. Wiene se net de leden fan it ienige folk dat troch God keazen wie om syn Israel te fertsjintwurdigjen ûnder alle folken fan 'e ierde? Dit folk seach harsels dêrom as martelders dy't offere waarden om de sûnden fan 'e hiele minskheid te fersoenen. Wy kinne dan syn muoite begripe om, yn it "*Lam fan God* " mei de namme Jezus, de glorieuze en machtige Messias te erkennen op wa't se wachten om har te befrijen fan 'e oerhearsking fan 'e hurde en wrede Romeinen dy't har nasjonale lân besetten.

Ik hâld fol oan it belang fan dit ding dat goed begrepen en ûntfongen wurde moat. It is net abnormaal dat de profetearre mystearjes net troch minsken begrepen wurde. Omdat dit begryp allinich troch God jûn wurdt oan minsken dy't hy sels útkiest om har te ferljochtsjen as profeetstjinnens en wy hawwe sjoen yn Iepenbiering 1:3 dat syn ljocht de minskheid yngiet fia ien man dy't de Geast oanwiist as " *dejinge dy't lêst* ". It is fan dizze ferljochte persoan dat God syn ljocht útwreidzje sil troch it te kommunisearjen oan syn oare toarstige tsjinnens dy't wachtsje op 'e komst fan 'e antwurden dy't se fan him wolle krije. Der is fansels in limyt oan godlike antwurden dy't allinich jûn wurde foar dingen dy't hy ynstimt te iepenbierjen; bûten dizze limyt hâldt God syn geheimen. It is yn Jesaja

29:11 dat de Geast ús lit begripe dat hy yn in profetyske boadskip oan it tiidwurd om te lêzen de betsjutting jout fan ûntsiferjen en dúdlik begripe wat syn wil kodearret op in suvere en strikt bibelske basis, wat myn ûntsiferde boadskip in sillige erfenis makket fan 'e protestantske leauwensauteur fan' e útdrukking "Skrift en Skrift allinich". Hjir is wat Jesaja 29:11 oant 14 seit: " *Alle iepenbieringen binne foar jimme as de wurden fan in fersegele boek dat jûn wurdt oan in man dy't wit hoe't er lêze moat, en seit: Lês dit! En hy antwurdet: Ik kin net, om't it fersegele is; of lykas in boek dat jûn wurdt oan in man dy't net lêze kin, en seit: Lês dit! En hy antwurdet: Ik kin net lêze.* » God feroardielt dan de falske leafde dy't him toand is en dy't dit ûnfermogen rjochtfeardiget om syn iepenbiere mystearjes te begripen: « *De Heare sei: As dit folk tichter by My komt, earje se My mei har mûle en mei har lippen, **mar har hert is fier fan My**, en de eangst dy't se foar My hawwe is allinich in foarskrift fan minsklike tradysje. Dêrom sil Ik dit folk wer slaan mei tekens en wûnders; **en de wiisheid fan har wizen sil fergean**, en **de yntelliginsje fan har foarsichtige mannen sil ferdwine**.* ».

Dêrom, troch de namme fan Jezus Kristus, mei de libbene God priizge en ferheven wurde foar syn kostberste jefte: syn skerpsinnigens of godlike wiisheid!

Romeinske betizing

Rome, Rome, en Rome! Jo tinke miskien dat ik op har fiksearre bin, en dat bin ik ek, mar om te begripen wat ik bedoel, sjoch ris nei wat God oer har seit yn Iepenbiering 18:23-24: " *It ljocht fan in lampe sil net yn **jo skine**, en de stim fan brêgegom en breid sil net yn **jo heard wurde; want jo keaplju wiene de grutte mannen fan 'e ierde, en alle folken waarden troch jo tsjoenderijen ferrifeld; en it bloed fan profeten en hilligen en fan al dyjingen dy't op ierde fermoarde binne, waard yn **har fûn**.*** " Let earst op 'e lêste sin fan dizze boadskip: " *en it bloed fan profeten en hilligen **en fan al dyjingen dy't op ierde fermoarde binne, waard yn **har fûn**.*** " En it meast fernuvere is dat dizze beskuldiging folslein rjochtfeardich is. Begryp dus dat foar my de Almachtige in fiksaasje fan syn godlike Geast tsjin "har" makke hat. En ik sil jo útlizze hoe't dizze beskuldiging folslein rjochtfeardich is.

Rome waard offisjeel berne yn 753 f.Kr. It wie in monargy oant 510 f.Kr. Yn dy tiid waard de monargy troch in revolúsje omkeard om de Republyk te fêstigjen. En hjir fine wy in mienskiplik punt mei de skiednis fan Frankryk, dat oant 1789 en 1992, it jier fan 'e útrop fan 'e Republyk, troch de monargy regearre waard. Nei it opienfolgjen fan ferskate soarten bestjoer, it konsulaat, de diktatuer, it triumviraat, waard it keizerlik by de berte fan Jezus Kristus; de earste keizer wie Caesar Augustus fan 'e ekstreem rike Julius-famylje, syn omke wie de ferneamde Julius Caesar, fermoarde troch in gearspanning fan republikeinske senatoaren. Dizze Romeinske keizerlike hearskippij waard oplein oan alle fersleine en ferovere folken. Romeinske wetten en kultuer waarden oplein oan alle ynweners fan it ryk. De duvel dy't dizze Romeinske macht ynspirearre, liet elkenien in grutte kar oan religieuze oanbidding en wekte de lilken fan it folk op tsjin de religieuze groep fan 'e earste kristenen dy't beskuldige waarden fan it yn 'e brân

stekken fan Rome, wylst de oanstichter fan dizze aksje nimmen oars wie as de demonske keizer Nero sels. Wy fine hjir de earste foarm fan "laster" dy't tsjin it folk fan Jezus Kristus yntsjinne is; laster dy't God taskriuwt oan 'e Joaden fan "de synagoge fan Satan" waans oergeunst en goddeloazeheid har liede ta it organisearjen tsjin 'e Tsjerke fan Kristus, lige beskuldigings dy't úteinlik bittere frucht droegen foar de tsjinners fan God yn Jezus. Om de lilken fan it folk te amusearjen en te stillen, liet Nero se libben ferslinde troch wylde bisten yn syn arena fan it Colosseum, yn it bloedige Rome. Rome hie it haad fan 'e Tsjerke fan God, Jezus Kristus, al krusige op 3 april 30, en in protte oaren nei him. En tusken 65 en 68, yn Rome sels, lijde de nije mienskip fan hilligen massale deaden troch de Romeinen. Tink derom dat dizze feiten de útspraak fan Jezus yn Iepenbiering 18:24 rjochtfeardigje: " *en om't yn **har** it bloed fûn waard fan profeten en hilligen en fan al dyjingen dy't op ierde slachte binne.* " Mar dizze dingen gongen allinich oer de dieden fan Rome, dat koartlyn keizerlik wurden wie.

Mei de tiid ferlear it Romeinske Ryk syn ienheid en macht begjinnend yn 395. Sûnt 313 wurdt it ryk regearre troch Konstantyn I^{de} Grutte. Hy wenne leaver yn Konstantinopel, it eardere Byzantium dat fan 'e Turken ôfnommen wie, dat hy ferfraaid en útwreide hie. Yn Rome sels ferdielde it kristlike leauwe dat troch de keizer legaal makke waard mear as ferienige, om't sûnt 321 it ferlitten fan 'e troch God hillige sabbat, troch befel en keizerlik dekreet, dit kristendom yn in situaasje fan sûnde tsjin God pleatste. De frucht fan 'e flok naam doe de foarm oan fan ûnienigens en opposysje. Doktrinêre rûzjes setten minsken tsjin elkoar op. De grutte mearderheid fan 'e nije falske "bekearde" kristenen folgen it keizerlike dekreet en makken de earste dei fan 'e wike, troch de heidenen wijd oan har oanbidding fan 'e "ûnferovere earbiedwaardige sinne", de dei fan wyklikse religieuze rêst. It wie yn dizze tiid fan religieuze frijheid dat de Roomsk-Katolike lear, dy't noch net pauslik wie, berne waard en macht krige. Troch it hiele ryk beneamden kristlike mienskippen in lokale lieder dy't erkend waard foar syn kennis en fermogen om syn leauwe te rjochtfeardigjen as "biskop". En al dizze biskoppen kamen byinoar om har mieningen te konfrontearjen. Mar de biskop fan Rome genoat al superieur prestiizje, om't hy syn leauwe útoefene yn 'e prestizjeuze stêd Rome, de âlde keizerlike stêd dy't it hiele ryk regearre. It wie dêrom dizze sit fan Romeinsk gesach dy't natuerlike supremasy soe jaan oan 'e religieuze opfetting dy't yn dizze stêd erkend waard: Rome.

Yn dy tiid, doe't it al rekke wie troch de flok fan 'e heidske "dei fan 'e sinne", krige dizze Roomsk-Katolike religy de stipe fan 'e earste kening fan 'e Franken, Clovis sels bekearde him ta it katolisisme troch syn frou Clotilde. Yn syn religieuze iver joech hy syn militêre stipe oan 'e saak fan 'e biskop fan Rome en hy soe nei Rome komme om him te ferdigenjen tsjin syn lokale fijannen, de Langobarden. It is oan dizze help, dy't him earst oanbean waard, dat Frankryk syn bynamme fan "âldste dochter fan 'e tsjerke" te tankjen hat. En dizze titel, dy't elkenien wit, rjochtfeardiget de iepenbiering fan God dy't ús fertelt oer Rome, dat hy symbolisearret mei de namme " **Babylon de Grutte** ", yn Iepenbiering 17:5: " *Op har foarholle stie in namme skreaun, in mystearje : **Babylon de Grutte** , de mem fan hoeren en gruwelen fan 'e ierde.* " » Dit " **mystearje** " is dat fan " *ûngerjochtichheid* " neffens 2 Tess. 2:17: " *Want it **mystearje** fan 'e*

ûngerjochtichheid is al oan it wurk; allinnich hy dy't it noch fêsthâldt, moat fuorthelle wurde. " As God de Roomsk-Katolike Tsjerke "mem fan hoeren" neamt, binne har hoeren har dochters, en wy moatte har identifisearje kinne, om't sy dejingen binne dy't religy syn aspekt fan religieuze "betizing" jouwe. Dêrom sil ik gau weromkomme op dit ûnderwerp.

Twadde faze: Pauslik Rome.

Tusken 533 en 538 wie Rome ûnder de besetting fan 'e Ostrogoaten. Yn dizze tiid woe de skelm Vigilius, in freon fan Theodora, de nije frou fan keizer Justinianus I ' religieus bestjoer fan it ryk krije en de religy ferienigje troch in dissipline dy't yn it hiele ryk oplein waard oan al syn ynwenners. Dit middel om in ein te meitsjen oan rûzjes tusken de ferskate religieuze opposysjes ferliede keizer Justinianus, dy't oan syn fersyk tajaan soe. In dekreet makke him ta pauselik lieder mei tydlike macht; dit wie in grutte nijichheid foar it kristlike leauwe, dat oant doe ta frij en tolerant bleaun wie. It is dizze falske kristlike religy dy't God fan no ôf as in permanint doelwyt fan syn oarloch nimme sil, konkretisearre troch de straffen fan sân haad- en earste pleagen dy't "trompetten" neamd wurde; de earste seis wurde presintearre yn Iepenbiering 8 en 9, en de lêste, de "sânde" wurdt iepenbiere yn Iepenbiering 11:15. God rjochtet syn smaad op him yn Dan. 7:8 oant 26. Tink foaral oan dit fers 25, om't it de essinsje fan syn skuld befettet: "*Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste, hy sil de hilligen fan 'e Allerheechste útputte, en hy sil tinke om tiden en wetten te feroarjen; en de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar in tiid, tiden en in heale tiid.*"

Oant de Frânske Revolúsje waard dizze religieuze fijân fan God, maskearre troch har misleidende uterlik of kristlike label, beskerme en stipe troch de militêre macht fan 'e Frânske monarchen, en fertsjinne sadwaande har bynamme "âldste dochter fan 'e tsjerke".

ûnbeskieden dochters " fan dizze Romeinske " *ûnbeskieden mem*" ûndersykje . Dizze " *dochters* " binne religieuze groepen dy't, hoewol se har yn 'e rin fan har skiednis fan har skieden hawwe, dochs tekens fan har autoriteit behâlden hawwe. En de earste kristlike religy dy't har ferbining mei har ferbruts is hjoed dizze ortodokse religy, dy't dochs alle flokken erfde dy't Rome troffen op it momint fan har skieding. Troch har religieuze lear te fergelykjen, kinne wy dus sjen dat se identyk binne; de earste " *dochter* " is nei it byld fan har " *mem* "; deselde praktyk fan rêst op 'e "dei fan 'e sinne", omneamd ta snein, deselde ôfgoadekultussen rjochte op 'e "deade" hilligen; it liket dúdlik dat de oarsaak fan 'e skieding allinich in rûzje wie tusken liederen. De ortodoksen woene har net ûnderwerpe oan 'e geastlike en tydlike begelieding fan 'e Romeinske paus. Mar se hawwe dochs in ortodokse lieder oprjochte mei de namme Paus en sels ferskate, dy't de wiere lear tsjinsprekt dy't " **Jezus Kristus it ienige haad fan syn Tsjerke** " makket, dy't allinich giet oer de geastlike gearkomste fan syn wiere útkarden, wat it ferskil ferklearret. Fan 'e 11e ^{iuw} oant hjoed de dei is de brek tusken it Westerske leauwe en it Easterske leauwe totaal west. De twa religys beskôgje inoar noch altyd as fijannen en stelle it Westerske kamp tsjin Ruslân. Mar de ortodoksy is in kopy fan har katolike model. Beide reproduisearje it heidenske Easterske model fan bonzen dy't yn sletten mienskippen yn kleasters libje. Oanroppen en werhellings fan gebeden karakterisearje har ek. De bonzen brûke

sels "gebedswielen" om har gebeden te ferfangen. En wittende har status as troffen troch godlike flok, hawwe katolike en ortodokse gebeden likefolle effekt as dizze "heidenske mûnen" mei God.

Twadde faze: it Anglikaanske leauwe

Yn 'e 16e ^{iuw} ^{bruts} in twadde " *dochter* " ôf. Dit wie de Anglikaanske religy. En hjir wie it doel wer om himsels te befrijen fan 'e begelieding fan 'e Paus, mar dizze kear, om in noch minder legiteme reden, om't de auteur fan dizze aksje, Hindrik VIII, de breuk feroarsake, om't de Paus net ynstimde om syn skieding fan syn wetlike frou, de Spaanske Katarina fan Aragon, te rjochtfeardigjen, om't hy mei de jonge en oantreklike Anne Boleyn trouwe woe. Wy berikke hjir it hichtepunt fan 'e gruwel. Stel jo foar hoe't God in religy kin beoardielje dy't makke is om oerhoer te rjochtfeardigjen troch de Ingelske kening! Mar ûnder de twang en eangst foar keninklike macht en har eksekuteurs hiene de folksmassa gjin kar, noch de mooglikheid om de situaasje te beoardieljen, en mei de tiid kaam it Anglikanisme ta in tanimming fan 'e " **betizing fan 'e Romeinske religy** ". Want, neist de ôfwizing fan pauslik gesach, is de Anglikaanske religy ek in kopy fan it Roomsk-Katolike model. It beneamt biskoppen en in aartsbiskop, haad fan it Anglikanisme, en eart, as " *syn mem en susters* ", de falske "godlike" Maria, mem fan Kristus Jezus. En ik wol derop wize dat it anglikanisme de kristenen fan it herfoarme protestantske leauwe, dêr't it hjoed de dei ferkeard mei assimilearre wurdt, ferfolge hat, se sels út Ingelân ferdreaun hat, en se twongen hat om nei Amearika te gean oan board fan it ferneamde skip de Mayflower.

Offisjeel, sûnt deselde 16e iuw, mar yn werklikheid, sûnt de 12e, wie de ûntdekking fan 'e bibeltekst oan 'e oarsprong fan 'e wiere lear fan it apostoalske kristlike leauwe en de perfeksje fan syn tapassing karakterisearre it leauwe fan 'e Waldenzen dy't har taflecht sochten yn it Italiaanske Piëmont. Logysk naam it wurk fan 'e learreformaasje de namme fan herfoarme leauwe of protestantsk leauwe. Mar tsjin 'e 16e iuw wie de Waldenzyske perfeksje ferdwûn en de Reformaasje dy't learde troch de Dútske muonts Maarten Luther restaurearre de sabbat net lykas foar him dien hie troch Peter Vaudès Waldo al yn 1170. Troch it behâld fan 'e wyklikse rêst fan 'e falske "Heardei" dy't troch Rome ynsteld wie, bleau de protestantske religy in " *ûnbeskieden dochter* " fan syn Romeinske " *mem* ". De protestantske religy fersprate him ûnder meardere denominaasjes boud op liederen, ynklusyf de Genevaanske Johannes Kalvyn, út wa't it dominante kalvinisme berne waard yn 'e Feriene Steaten. Al dizze ferskillende denominaasjes hawwe de " **Romeinske betizing** " befoardere en fersterke. Want stipe troch God oant 1843, nei dizze datum, makke Gods eask fan 'e teologyske en praktyske restauraasje fan syn hillige sabbat fan 'e wiere sânde dei, har de weardichste " *dochters* " fan har Romeinske " *mem* ". Yn Iepenbiering 2:24-25 rjochtet God in boadskip oan wêryn't hy in doktrinêre ûnfolsleinens fan syn religieuze praktyk opropt, en ferwiist sa nei de oertreding fan syn wiere sabbat dy't altyd troch de Joaden praktisearre is, yn alle tiden en plakken. Jezus ferklearret: " *Oan jimme, safolle as yn Tyatira binne, dy't dizze lear net ûntfange, en dy't de djipten fan Satan, sa't se se neame, net kend hawwe, sis ik jimme: **Ik lizze gjin oare lêst op jimme ; allinnich** , wat jimme hawwe, hâld fêst oant Ik kom* ." Troch te sizzen " *oant Ik kom* ", befêstiget Jezus Kristus de oanstearde yngong

yn in tiid wêryn't de ferwachting fan syn weromkomst in kwestje fan geastlik libben of dea sil wurde. It is troch dielname oan 'e "Adventistyske" weroplibbing, in namme ôflaat fan it Latynske "adventus" dat komme betsjut, tusken 1843 en 1844 dat Jezus, ynstee fan werom te kommen, yn geastlik kontakt komt mei de útkarden dy't hy útkiest yn dizze twa opienfolgjende testen fan leauwe, wêrby't de útkarden syn weardichheid demonstrearret troch de leafde dy't hy hat foar de profetyske wierheden dy't God yn syn hillige Bibel foarsteld hat. Yn dit sillige kontakt rjochtet Jezus harren op it werombringen fan 'e praktyk fan 'e sabbatsrêst dy't troch God " *hillige* " is sûnt syn skepping fan 'e wrâld neffens Gen. 2:1 oant 3, en weromroppen troch it fjirde fan dizze tsien geboaden oan it Hebrieuske folk fan it âlde ferbûn. Yn dizze ûnderfining krijt de sabbat de betsjutting werom fan in teken fan godlike goedkarring dy't de Bibel him jout yn Ezech. 20:12 en 20: " *Ik haw harren ek myn sabbatten jûn as in teken tusken My en harren* , sadat se witte meie dat Ik JaHweh bin dy't harren hilliget.../... Hilligje myn sabbatten, en *lit se in teken wêze tusken My en jimme* , sadat se witte meie dat Ik JaHweh bin, jimme God. " It is wichtich om te begripen dat ús winsk om syn " *sabbat* " te earjen allinnich it wurk is fan 'e Hillige Geast dy't yn ús aktyf is. God siket ús en ken ús perfekt en it is Hy dy't ús rjochtet nei syn wierheid en de minsken dy't it foar Him drage, om't Hy harren keazen hat om Syn bewaarders te wêzen. It is fanwegen dizze rol as in teken fan Syn godlike goedkarring dat " *de Sabbat* " jûn troch God in útwendich teken foarmet fan Syn hilliging fan Syn wiere roppen mei it each op harren definitive ferkiezing. Mar foar de Sabbat om dizze betsjutting fan hilliging oan te nimmen, moat de roppene dy't it wurdich is, bewize. Dêr befoarderet de leafde foar de godlike bibelske wierheid, en foaral de profetyske wierheid, de ferkiezing fan de roppene. En om't dizze totale leafde seldsum is, sei Jezus yn Mattéus 22:14: " *Want in protte binne roppen, mar in pear binne útkeazen* ." Yn Iepenbiering 9:1 oant 12, ûnder it symboal fan syn " *fyfde trompet* ", byldet Jezus de oerfloed oan foarmen fan universeel protestantisme fanút syn wrâldhaadkertier yn 'e Feriene Steaten, troch syn aksje te fergelykjen mei "in bedwelmjende reek", yn fers 2: " *En sy iepene de boaiemleaze put. En dêr kaam reek op út 'e put, as de reek fan in grutte oven; en de sinne en de loft waarden tsjuster troch de reek fan 'e put* ." As God sels de transkripsjekoad foar dizze ôfbyldings net levere hie, soe de boadskip ûnûntkenber wêze. Mar hy jout it, yn ditselde boek fan Iepenbiering, de " *reek* " symbolisearret " *de gebeden fan 'e hilligen* ", de " *sinne* ", it wiere ljocht en " *de loft* ", it gebiet fan aktiviteit fan 'e duvel en syn demoanen, neffens wat skreaun is yn Efe. 2:1-2: " *Jimme wiene dea yn misdieden en sûnden, dêr't jimme earder yn rûnen, neffens de rin fan dizze wrâld, neffens de foarst fan 'e macht fan 'e loft* , de geast dy't no wurket yn 'e soannen fan ongehoorzaamheid ." De trije symboalen dy't byinoar brocht binne, litte sjen dat de protestantske gebeden ynspirearre troch de duvel " *de loft* " folje, it himelske elemint fan 'e ierde wêryn hy mei syn demoanen evoluearre en aktyf is om de gedachten fan alle ynweners fan 'e ierde te behearskjen; de wiere útkarden fan Kristus, útsein om't Jezus har beskermet. En dizze boadskip sil befêstige wurde yn fers 11 fan Iepenbiering 9, dêr't wy lêze: " *En se hienen as kening oer har de ingel fan 'e ôfgrûn* , waans namme *yn it Hebrieusk* Abaddon wie, *en yn it Gryksk* Apollyon. " Ik sil hjir de

fers-foar-fers-stúdzje net werhelje dy't al útfierd en presintearre is yn it wurk " **Ferklearje my Daniël en Iepenbiering** ." Ik herinner hjir oan guon bysûnder presys en betiizjende arguminten fan wierheid foar de oanwiisde ûnderwerpen. Yn dit fers 11 befêstiget God dat hy sûnt 1843 it universele protestantisme oan 'e duvel oerlevere hat, de takomstige " *ingel fan 'e ôfgrûn* ", dat is, Satan sil, neffens Iepenbiering 20:2-3, " *foar tûzen jier* " bûn wêze op 'e ferlitten ierde dy't syn namme " *ôfgrûn* " werom krije sil, om't it nei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus wer ferlitten sil wêze, sûnder hokker foarm fan libben, lykas it wie op 'e " *earste dei* " fan 'e Skepping, neffens Gen. 1:2. En de nammen "Ferneatiger" dy't God him jout " *yn it Hebrieusk en yn it Gryksk* " suggerearje it ferneatigjende, ûnrjochtfeardige en ferfoarme gebrûk fan 'e hiele Bibel skreaun " *yn it Hebrieusk* " foar it âlde ferbûn en " *yn it Gryksk* " foar it Nije Ferbûn; dit, neffens de ynspiraasje dy't de duvel en syn demoanen hawwe jûn oan 'e protestanten dy't troch God ferlitten binne sûnt 1843, de datum fan it yn wurking treden fan it dekreet fan Daniël 8:14.

De " *ûnkuise dochters* " fan 'e Roomske-Katolike " *mem* " binne sa talryk dat ik se net allegear opneame kin, mar God hat it ús maklik makke, want it is genôch foar ús om te witten dat de wyklikse rêst dy't praktisearre en rjochtfeardige wurdt, Roomske snein is, om te witten dat se ûnder de religys binne dy't troffen binne troch syn flok. Dan, dêr't de sabbat praktisearre wurdt, moat leafde foar de wierheid oantoand wurde. Want allinnich de praktyk fan 'e sabbat kin rjochtfeardige wurde troch allinnich religieus erfgoed, dus sûnder leafde foar de profetyske wierheid fan 'e Bibel hat de praktisearre sabbat net mear wearde as de praktyk fan Roomske snein. En dizze situaasje is dy fan 'e Joaden neffens it fleis en de naasje sûnt it jier 30 en dy fan 'e universele ynstelling neamd "Sâdedeisadventisten", sûnt it jier 1994. It waard segene sûnt syn oprjochting yn 1863 yn 'e Feriene Steaten, en neffens Apo. 3:16 " *útbraakt* " troch Jezus Kristus, yn 1994, nei oanlieding fan 'e observaasje makke troch Jezus Kristus dy't syn profetyske leauwe testte, troch de oankundiging fan syn weromkomst foar 1994, yn 'e Advintistyske tsjerke fan Valence sur Rhône, yn Frankryk. Sa namen de religieuze liederen yn dit earste histoaryske Frânske bolwurk fan it Sâdedeisadventisme yn dit lân it risiko om har wegering fan 'e oankundiging dy't ik har presintearre haw sûnt it jier 1991 te formalisearjen, oan 'e ein dêrfan ferwideren se fan har leden de ynspirearre tsjinner fan Jezus Kristus dy't ik bin en demonstrearje yn dizze siden dy't ik skriuw; wurkjend yn syn groeiende ljocht en syn tsjinst sûnt 1980.

Fjirde faze: ynstitúsjoneel Adventisme.

Sûnt 1994 is hy "ien fan 'e dochters fan Babylon de Grutte" wurden troch him oan te sluten by de protestantske federaasje. En dizze flater fertsjinnet it om goed beargumintearre te wurden.

Om it better te begripen, moatte wy betinke dat God yn it âlde ferbûn Israel swier bestrafte foar syn tydlike alliânsje mei Egypte, in type en symboal fan sûnde. Dizze berisping foarmet in plechtige warskôging rjochte oan minsken, sadat se dizze serieuze flater dy't hy straft mei syn flok en syn ôfwizing net werhelje. Yn grutte stilte wiene ûnderhannelings mei de protestantske autoriteiten lykwols suksesfol en it wie pas oan it begjin fan 1995 dat Adventistyske amtners

de tafoeging fan it Sândedeisadventisme oan 'e Protestantske Wrâldfederaasje oankundigen. De pastoaren en har regionale presidinten negearren de krekte en presys ynhâld fan 'e godlike Iepenbieringen fan Daniël en Iepenbiering wêryn't God krekt syn oardiel oer it protestantske leauwe iepenbieret en wêr't hy fan 23 oktober 1844 ôf, de datum fan 'e ein fan' e twadde ferwachting fan 'e weromkomst fan Jezus, neffens Iepenbiering 3:1, ferklearret: " *Jo wurde beskôge as libben en jo binne dea* ", spesifisearre, " *want ik haw jo wurken net perfekt fûn foar myn God* ." Sa, troch it oangean fan 'e protestantske alliânsje dy't al ferbûn is mei it oekumenysk-katolike leauwen, hat it fallen Adventisme in alliânsje mei de dea sletten.

Omdat ik sûnt de sabbat fan 14 juny 1980 in Adventist wurden bin, erfde ik de tradisjonele ynterpretaasjes dy't trochjûn waarden troch de tsjinstfeint fan 'e Hear Ellen Gould White. Mar har profetyske útlis wiene dyjingen dy't Jezus tydlik jaan woe wylst hy wachte op 'e lêste tiid fan it grutte ljocht. En ik wurd hjoed de dei noch altyd laat om de ynterpretaasje fan 'e trije berjochten dy't neamd wurde yn Iepenbiering 14:7-8-9 en 10 yn twifel te lûken. Tradisjoneel wiene dizze berjochten keppele oan 'e twa oankundigingen fan 'e weromkomst fan Kristus foar de datums fan maitiid 1843 en 22 oktober 1844. Mar jo kinne sjen dat de berjochten fan 'e earste en twadde ingel net ferwize nei de weromkomst fan Jezus Kristus. De ynterpretaasje dy't ik oan dizze twa berjochten jou en sels hjoed de dei oan 'e tredde, is folle logysker. Eins "folgje" de ingels inoar yn in geastlike sin fan relaasje tusken de jûne berjochten. De twadde presintearret de gefolgen fan 'e earste, en de tredde, de gefolgen fan 'e twadde. Ik bin myn gedachte oan it ûntwikkeljen: it earste berjocht sinjalearret it begjin fan in oardiel troch God fan it kristlike leauwe sa't dat yn 1844 troch protestanten beoefene waard: " *Hy sei mei in lûde stim: Freegje God en jou Him eare, want it oere fan syn oardiel is kommen; en oanbid Him dy't de himel en ierde, de see en de wetterboarnen makke hat* ." Yn syn berjocht wiist dizze ingel de praktyk fan 'e sabbat oan dy't, krekt yn 'e tekst fan it fjirde fan 'e Tsien Geboden, as doel hat om " *eare te jaan* " oan 'e grutte skepper God neffens Ex. 20:11: " *Want yn seis dagen makke JaHWéH de himel en ierde, de see en alles wat dêryn is, en rêste op 'e sânde dei: dêrom segene JaHWéH de sabbatdei en hillige dy* . "

De eask om it werombringen fan har hillige sabbat resultearret yn 'e oanwizing fan 'e Roomsk-Katolike Tsjerke, dy't har ferlittenheid legitimearre sûnt 7 maart 321, en yn 538, de datum doe't it pauslik waard. Dêrom wiist de twadde ingel it oan troch deroer te sizzen: " *En in oare, in twadde ingel folge, en sei: **Babylon it grutte is fallen, is fallen, om't se alle folken drinke litten hat fan 'e wyn fan 'e grime fan har hoererij!*** " » Yn dit fers ferwize de folken dy't twongen binne om de wyn fan 'e grime fan syn hoererij te drinken nei de katolike folken, mar ek nei de protestantske folken dy't syn earste-dei rêst earje en praktisearje, de âlde "dei fan 'e ûnoerwûne sinne" dy't ûntreinige is troch heidenske oanbidding. De skuld is sa serieuus en deadlik dat in tredde ingel folget om dizze boadskip te presintearjen: " *En in oare, in tredde ingel folge harren, en sei mei in lûde stim: As immen it beest en syn byld oanbidt, **en syn merk op syn foarholle of op syn hân ûntfangt** , **sil dyselde drinke** fan 'e wyn fan 'e grime fan God, dy't sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime getten wurdt, en hy sil pine wurde mei fjoer en*

swevel yn 'e oanwêzigens fan 'e hillige ingels en yn 'e oanwêzigens fan it Lam. " Wy moatte dan alle gefolgen lûke fan dizze warskôging dy't God rjochtet oan protestanten, mar ek oan 'e Adventisten sels troch yn dit fers te spesifisearjen " **hy sil ek drinke** ." Yn dit berjocht kinne jo in warskôging fine en de gefolgen fan syn minachting. Dêrom wurd ik hjoed laat om de boadskip fan dizze tredde ingel te ferbinen mei de test fan it Adventistyske leauwe fan it jier 1994, wêryn't it Adventisme de genede fan Kristus ferlear, dy't it "neaken" oantsjutte. En syn oanhing oan 'e protestantske federaasje makket dat it in teken fan Romeinske autoriteit krijt, wat it yn 'e ûnbenijdbere situaasje pleatst fan slachtoffer dat ornearre is om de twadde dea yn 'e mar fan fjoer te lijen; yn oerienstimming mei de warskôging dy't jûn wurdt troch de boadskip fan 'e tredde ingel. Yn syn boadskip presintearret de ingel de aksje fan it nimmen fan in teken troch dit tiidwurd yn 'e tsjintwurdige tiid te brûken, wat it protestantske leauwe fan 1843 en 1844 oangiet en it offisjele Adventisme, fan it begjin fan it jier 1995 ôf, de datum fan syn alliânsje mei de protestantske federaasje dy't al feroardiele wie foar syn hearrigens oan 'e Roomsk-Katolike autoriteit. Dizze tapassing fan 'e boadskip fan 'e tredde ingel op it útbraakte Adventisme slút lykwols net syn tapassing út op 'e definitive kontekst fan 'e universele regearing dy't sil besykje alle oerlibbenen fan 'e Tredde Nukleêre Wrâldoarloch te twingen om de Romeinske snein te earjen. Adventisten wisten tradisjoneel dat de oankundiging fan dizze lêste test fan it leauwe ferbûn wie mei de wet dy't sneinsrêst ferplicht stelde, mar se wiene har net bewust dat de warskôging fan 'e tredde ingel har earst feroardielje soe, al yn 1995, dat is, nei de test fan it leauwe dat yn 1994 foltôge wie.

Lit ús de ûnderfiningen fergelykje. Yn 1843 en 1844 wisten de spotters en de ûnferskilligen hoe't se wiis en eangstich wachtsje moasten oant de oankundige datums foarby wiene om de leauwensweardigens fan 'e Earste-deis Adventisten te feroardieljen en iepenlik te bespotten, want der wie noch gjin sprake fan 'e sabbat, mar allinich fan ferwachting fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Doe't de datums foarby wiene, waarden de wiere Adventisten ferdreaun en ôfwisd troch de leden fan har tsjerken, en God sammele har om, nei har oannimmen fan syn hillige sabbat, syn Sânde-deis Adventistyske Tsjerke te foarmjen. Krektoarsom, yn 'e test fan it leauwe basearre op 'e ferwachting fan Kristus syn weromkomst yn 1994, wachte it leauwe en formalistyske Adventisme net oant de datum 1994 foarby wie foardat it Gods boadskip feroardiele en ôfwisde, want oan 'e ein fan 1991, trije hiele jierren foar de presintearre datum, keas it om de boadskipper út te wiskjen, en befêstige syn definitive ôfwizing fan 'e profetearre boadskip. En hjir wer presintearret Jezus syn boadskip oan Laodisea syn reaksje op dit ôfgryslke gedrach. Hjir brûkt er wer de oanwêzige en takomstige tiid foar syn tiidwurden, dy't efterinoar de oarsaak en it gefolch dêrfan útdrukke: " *Dus, om't jimme lauw binne, en noch kâld noch hjit, sil ik jimme út myn mûle spue.* " De observaasje waard lykwols oan 'e ein fan 1991 makke en it gefolch, it spuien troch Jezus, sil trije jier letter oan it begjin fan 1995 komme. Dit spuien wurdt dan befêstige troch de oanhing fan it offisjele Adventisme oan it protestantske kamp dat sûnt 1844 troch Jezus Kristus " *dea* " neamd wurdt, yn Iepenbiering 3:1: " *Skriuw oan 'e ingel fan 'e tsjerke yn Sardis: Dit binne de wurden fan him dy't de sân Geasten fan*

God en de sân stjerren hat: Ik ken jimme wurken. Ik wit dat jimme sein wurde dat jimme libje, en jimme binne dea." "

It offisjele Adventisme hat net alle lessen leare kinnen dy't jûn binne troch de iepenbieringen dy't ûntfongen en oerbrocht binne troch ús suster Ellen Gould-White. Yn har ynterpretaasje fan 'e trije ingelsboadskippen spesifisearre se oangeande it gedrach fan minsken tsjin 'e Adventistyske oankundigingen dy't makke binne troch William Miller, dat **Jezus syn ingels it befel joech om net langer te hanneljen mei kristenen dy't de oankundigingen dy't troch syn boadskipper ferkundige waarden ôfwisden en ferachten** . Itselde oardiel foel oer it offisjele Adventisme yn 1995, om deselde reden. En al dizze boadskip dy't troch Ellen Gould-White yn har geskriften oerbrocht waard, befêstige myn begryp fan 'e al tige begryplike delgong fan it protestantske kamp, troch de godlike eask fan 'e sabbat sûnt 1843 en 1844. Mar om dizze dingen te berikken, moasten wy se ús hiele hert en siel jaan, in protte tiid en trochsettingsfermogen. Mar it wie ek needsaaklik om keazen en laat te wurden troch Jezus Kristus of syn ingel Gabriël, ús tsjinstgenoat dy't ek folsleine selsûntkenning toant yn syn tsjinst foar God yn Jezus Kristus.

Yn 'e 2000 jier foarôfgeand oan syn glorieuze twadde komst, ûnderfûn Jezus Kristus allinnich yn 'e apostoalske en Adventistyske tiidrekken lok yn syn relaasje mei syn ferlosten, en de oarsaak fan dit lok is maklik te identifisearjen: yn beide tiidrekken hâlden en earren syn trouwe tsjinstfeinten syn hillige sabbat. Dêrom is syn hiele profetyske Iepenbiering boud op dizze twa fûneminten: fan it jier 30 oant 321, of 291 jier, en fan it jier 1844 oant 2030, of 186 jier. Dit binne twa tiidrekken wêryn't syn " **ivich** himelsk preesterskip" en it neikommen fan syn sabbat, hillige fan 'e stifting fan 'e wrâld ôf, wer erkend en eare waarden en wurde troch syn ferlosten. Ek foarmje dizze twa perioaden de " *poarten* " en de " *fûneminten* " fan it " *Nije Jeruzalem* ", it symboalske byld fan 'e ferloste Utkarde, yn Iepenbiering 21:12 en 14: " *En it hie in grutte en hege muorre, en hie tolve poarten, en by de poarten tolve ingels, en nammen dêrop skreaun, de nammen fan 'e tolve stammen fan 'e bern fan Israel : .../... De muorre fan 'e stêd hie tolve fûneminten, en dêrop de tolve nammen fan 'e tolve apostels fan it Lam .*" Tusken dizze twa perioaden hat de pauselike usurpator de eare en gebeden fan 'e katolike leauwigen en fan in grutte mearderheid fan protestanten dy't God as " **hypokriten** " beskôge yn Dan. 11:34, op himsels ôflaat: " *En as se falle, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sille har by har oanslute yn hypokrysy .*" » Dêrom moat de hiele Iepenbiering analysearre wurde ûnder de learregels dy't yn dizze twa tiden tapast wurde, om't tusken de twa it rezjym fan " **sûnde** " troch God yn Dan. stigmatisearre en feroardiele waard. 8:12 kaam de kristlike religy te dominearjen: " **It leger waard befrijd mei it ivige offer, fanwegen sûnde ; de hoarn smiet de wierheid del, en bloeide yn syn ûndernimmingen .**" It wurd "offer" wurdt net neamd yn 'e orizjinele Hebrieuske tekst. Unrjochtfeardich tafoege, ferfoarmet it de betsjutting fan 'e boadskip en suggerearret de kontekst fan it âlde ferbûn, wylst God mei syn boadskip it kristlike tiidrek fan it Nije Ferbûn rjochtet.

Yn 'e tiid fan 'e restauraasje fan 'e sabbat, dat is, fan 1844 ôf, neffens Iepenbiering 7:2, ûndernaam God syn wurk fan it " **besegeljen** " fan syn wiere útkarden dy't, yn tsjinstelling ta it sabbat " **segel fan 'e libbene God** ", ûntdutsen

dat snein it wichtichste " **merk fan it beest** " foarme, neamd yn Iepenbiering 13:15: " *En hy liet allegearre, sawol lyts as grut, ryk as earm, frij en slaaf, in merk krije op har rjochterhân of op har foarholle* . " Let op dizze presyzje, de tekst seit net " *it merk* " mar " **in merk** "; wat suggerearret dat dit " *merk* " ferskate konkrete foarmen oannimme kin, mar se fertsjintwurdigje allegear in teken fan Romeinske en pauselike religieuze autoriteit. Yn dizze sin is de rêst fan 'e earste dei dy't troch Konstantyn fêststeld is " *in teken* ", de oanbidding fan Maria is " *in teken* ", de oanbidding fan 'e hilligen is " *in teken* ", de Katolike Mis is " *in teken* " ... ensfh. Dit rjochtfeardiget de feroardieling fan it offisjele Adventisme, dat it godlike ljocht yn 1991 ôfwiiist en in alliânsje slút mei it ferflokte protestantske leauwe fanwegen syn respekt foar de Romeinske rêstdei; wat derta liedt dat it offisjele Adventisme himsels " *op syn hân en op syn foarholle in teken* " fan Romeinsk gesach nimt; " *op syn hân* " as in wurk en " *op syn foarholle* " as in teken fan syn eigen wil en ferantwurdlike persoanlike kar.

Oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, foarmet it neilibjen en it yn acht nimmen fan 'e " **sânde-deis rêst hillige** " troch God, yn Gen. 2:2-3, yn profesije " **it segel fan 'e libbene God** ", mar de Bibel jout in oanfoljende betsjutting oan dit " **segel fan God** ". Wy lêze yn 2 Tim. 2:19: " *... Dochs stiet it fêste fûnemint fan God, mei dit segel : De Heare ken dejingen dy't fan him binne ; en: Wa't de namme fan 'e Heare neamt, lit him ôfstân nimme fan ûngerjochtichheid* . "

Nei dizze útlis wurdt de " **Romeinske betizing** " sa transparant as kristal. It " **mystearje fan ûngerjochtichheid** " wurdt dúdlik identifisearre.

Op 'e wei nei syn wrâldwide bestjoer

Op snein 7 desimber 1941, om 10.00 oere moarns, de tiid keazen foar protestantske religieuze earetsjinst, lansearre Japan in loftoanfal tsjin de Amerikaanske basis yn Pearl Harbor yn 'e Stille Oseaan. Sadree't dizze oanfal lansearre wie, ferklearre Japan offisjeel oarloch oan 'e Feriene Steaten, en skeinde dêrmei de konvinsjonele regels dy't oannommen wiene troch de Folkebûn, organisearre troch it Westen.

De Amerikanen waarden holpen yn harren ûntwikkeling troch Joadske wittenskippers dy't foar it begjin fan 'e Twadde Wrâldoarloch út Dútslân flechte wiene. Op 6 en 9 augustus 1945 waarden twa kearnbommen op Hiroshima en Nagasaki smiten, wêrtroch't de Japanners de Amerikaanske oerwinning erkenden. Goede prinsen, de Feriene Steaten soene Japan helpe te herstellen troch har har protektoraat oan te bieden; de Amerikaanske kolonisaasje fan geasten wie begûn. Mar om te begripen hoe't wy hjir kamen, moatte wy werom nei 1944. Op 6 juny fan dat jier 1944 lâne it kamp fan 'e Westerske Alliearde yn Normandje op 'e strannen fan Noard-Frankryk. De Russen kamen Berlyn binnen op 2 maaie 1945, en de Amerikanen kamen twa moannen letter op har beurt binnen. De nazi-lieders waarden arrestearre en waarden nei de sensasjonelle prosessen fan Neurenberg, dy't begûnen op 20 novimber 1945 en einigen op 1 oktober 1946, troch it

oerwinnende kamp oardiele en ophongen. ^{Mar} sa gau as se Berlyn ynkamen, evakuearren de Amerikanen de "grize harsens" út it Dútske nazi-kamp.

Amearika hat dus, tegearre mei Japan, in tige rendabele yndustriële produksjegrûn, en enoarme winsten wurde helle troch de ferhuzing fan Amerikaanske bedriuwen nei dit lân. Amearika sil profitearje fan 'e kennis fan 'e ferneamde natuerkundige Von Braun, dy't de Dútske V1- en V2-raketten ûntwikkele dy't Londen ferneatige hawwe. En al it súksesfolle romteferbetterings fan NASA binne oan him te tankjen.

Yn Jeropa hie de oarloch in soad ferwoasting feroarsake, en altyd de goede prinsen, de Feriene Steaten holpen mei it herstel. Se organisearren it "Marshall"-plan en ynvestearren in soad jild om de Jeropeeske folken fan it Westerske kamp te helpen, allinich om't, sûnt de dieling fan Jalta, it Russyske kamp Poalen en East-Dútslân oant Berlyn beset hie. De machtige yndustriële en gemyske masine fan Amearika wie yn beweging set, en it gebrûk fan DDT ferhege de gewaaksopbringsten troch it ferneatigjen fan it ûngedierte en ynsekten dy't de produkten fan it lân oanfoelen. De ferkeap fan dit Amerikaanske produkt ferrike Amearika fierder. Mar yn Frankryk seach generaal de Gaulle, de lieder fan it lân, dizze nije foarm fan kolonisaasje mei argwaan, om't sûnt it ein fan 'e oarloch Amerikaanske legers oer hiel West-Jeropa stasjonarre wiene. En tsjin 'e kosten fan it dellizzen fan in swiere oarlochsskuld krige hy úteinlik harren fertrek fan Frânske boaiem. De republikeinske geast soe de Frânsen liede om dizze militêre lieder út 'e macht te ferwiderjen. Mar Frankryk is net ymmún foar de Amerikaanske ynfloed dy't syn jeugd bewûnderet en as foarbyld nimt. En hjir, yn hiel West-Jeropa, hawwe wy in nije kolonisaasje fan minsklike geasten.

Yn 'e wrâld set in striid om ynfloed no twa tsjinoerstellende blokken tsjin elkoar op alle gebieten - polityk, ekonomysk en religieus: Amerikaansk kapitalisme tsjin Sovjet-Russysk kommunisme; Amerikaanske protestantske religy tsjin it ateïsme fan it Russyske folk. It "Izeren Gerdyn" skiedt de twa kampen, dy't ûnderling hate wurde. Tusken dizze twa reuzen binne de Europeanen ferdield oer it iene of it oare, sels binnen de folken sels. Beide behearskje it atoomwapen fan 'e heechste ôfskrikking. En de folken bouwe harsels wer op yn in bipolare foarm, lykas de twa grutmachten.

Frankryk ferlear syn koloanjes en de weromkomst fan generaal de Gaulle oan 'e macht yn 1958 sette it lân ûnder in nije grûnwet: syn Fyfde ^{Republyk}. Dizze militêre lieder hie absolute macht nedich en wie sa slûchslim om in grûnwet te ûntwerpen dy't him autokratyske macht garandearre, wylst demokratyske republikeinske foarmen behâlden waarden. De Keamer fan Deputearren ferlear syn ynfloedsmacht, dy't no allinnich ta de presidint en syn mearderheidsdelegaasje hearde, dy't op har beurt de regearing folge dy't foarme waard troch har premier. Drok dwaande mei it konsumearjen fan mear en mear, hinderde dit nije rezjym de Frânsen net, dy't net folle ynteressearre wiene yn politike soargen. Mar de polityk bepaalt ekonomyske rjochtingen, en fan jier ta jier organisearren rike finansjers en grutte yndustrialisten it ekonomyske libben neffens har belangen en winsten. Hjirút ûntstie it idee om in ferienige Jeropa te meitsjen, yn earste ynstânsje strikt kommersjeel; yn 'e foarm fan 'e "mienskiplike merk". Frankryk fertroude op Dútslân, dat like easken stelde as it wie, mar oars as Frankryk bleau Dútslân ûnder

Amerikaansk protektoraat. En úteinlik wie it fanwegen Jeropa dat Frankryk wer by de Amerikaanske organisaasje NAVO kaam, dêr't generaal de Gaulle it út helle hie. Dizze weromkomst waard keazen troch ien man, presidint Nicolas Sarkozy. De werynrjochting waard befêstige op 3 en 4 april 2009. It is yn dizze aksje dat jo de flok realisearje kinne dy't dizze Grûnwet fan 'e Fyfde ^{Republyk foarmet}. De hiele naasje sjocht har lot, yn goede en minne tiden, oan 'e beslissing fan ien man tawiisd. En it minste foar it lân Frankryk is dat God it ferflokt hat sûnt syn earste kening, Clovis, kening fan 'e Franken. De besluten dy't troch syn lieder nommen wurde, kinne allinich liede ta ramp en ferneatiging. Mar God jout him tiid en hat him al besparre foar de ûndergong tidens de Twadde Wrâldoarloch en syn oardiel foar gearspanning mei Nazi-Dútslân. De reden foar dizze beskerming leit yn dizze rigels dy't ik hjoed de dei noch skriu. It is yn Valence sur Rhône dat God keazen hat om syn lêste krêftige profetyske iepenbiering te bringen en de kar fan dizze plak is basearre op de folgjende feiten: Yn Valence stoar syn doetiidske fijân, Paus Pius VI, arrestarre yn 1798 (ein fan 'e 1260 jier fan 'e pauslike regearing neffens Dan 7:25) yn 'e finzenis fan 'e Citadel yn 1799. Yn 'e katedraal fan dizze stêd is in stele wêryn syn hert bewarre waard. No, de dea fan dizze paus is ek in ferfolling fan dizze profesije fan Iepenbiering 13:3: "En ik seach ien fan syn hollen as wie er deadlik ferwûne; en syn deadlike wûne wie genêzen. En de hiele wrâld fernuvere har nei it beest . » Eins wie Paus Pius VI de religieuze " haad " fan it " beest " dat tegearre religieuze macht en boargerlike monargyske macht foarme; de oare " haad " fan dit rezjym, dy fan Loadewyk XVI, wie fallen op 21 jannewaris 1793, ôfsnien troch de guillotine fan 'e Frânske revolúsjonêren. Dan, noch yn Valence, fine wy it ferbliuw fan 'e jonge artilleryoffisier Bonaparte Napoleon dy't yn 1804 de keizer fan 'e Frânsen, Napoleon I, wurde soe. ^{God} neamt him mei it byld fan in "earn " dat de keizerlike styl karakterisearre, yn Iepenbiering 8:13: "*Ik seach, en ik hearde in earn troch it midden fan 'e himel fleanen, sizzende mei in lûde stim: Wee, wee, wee de bewenners fan 'e ierde, fanwegen de oare stimmen fan 'e trompet fan 'e trije ingels.*" dy't op it punt steane om te klinken! "Dit joech syn soan de bynamme " **de earnling** ". Valence is dêrom, nochris, keppele oan profesije, en neffens dit fers, om de " trije " lêste " trompetten " oan te kundigjen dy't efterinoar presintearre wurde yn Iepenbiering 9, foar de 5e ^{en} de 6e ^{en} yn Iepenbiering 11:15, foar de 7e ^{en} dingen dy't ik eins identifisearre, ynterpretearre en útlein haw yn myn wurk "Ferklearje my Daniël en Iepenbiering". En as dit ljocht nei Valence brocht is, is it fanwegen it feit dat wy dêr de âldste Sândedeis Adventistyske ynstelling yn Frankryk fine; de earste dy't dêr oprjochte waard nei Switserlân. En it is dêr dat ik frege haw om en de doop fan Jezus Kristus ûntfongen haw. Dizze trije redenen rjochtfeardigje Gods kar om syn ljocht nei dizze stêd yn Frankryk te bringen. En de útsûnderlike aard fan har skiednis wurdt fierder befêstige troch it feit dat yn Valence de guillotine fan 'e Revolúsjonêren gjin hollen fallen liet; oars as alle oare stêden yn Frankryk yn dy tiid. It is dêrom troch dizze godlike kar dat ik ljocht bring op wat ûndúdlik is en negearre; yn oerienstimming mei wat skreaun is yn Amos 3:7: "*Want de Heare, YaHWéH, docht neat sûnder syn geheim te iepenbierjen oan syn tsjinstfeinten, de profeten.* " Sa nimt " it tsjûgenis fan Jezus ", troch dizze geskriften, in konkrete, opbouwende en rêdende foarm oan.

Praten oer imperialisme, fernijd yn Frankryk troch Napoleon I ' ferbynt ús mei it hjoeddeiske Amerikaanske imperialisme. Want de Feriene Steaten begeare ek dizze heechferhege plak boppe alle dominanten fan 'e ierde. Nei't se opienfolgjende mislearre oarloggen fierd hiene tsjin Noard-Korea en Fietnam, beide stipe troch de Sovjet-, Russyske en Sineeske kampen; mislearren de Amerikanen opnij tsjin Irak, doe tsjin it islamityske Afganistan. De Amerikanen lutsen har werom yn harsels en, ûnder presidint Trump, woene se har rol as wrâldplysjeminsken beëinigje; wat al, sûnder it te sizzen, in skulderkenning wie. Mar nee, it wie allinich om redenen fan finansjele kosten dat dit Amerikaanske yntervinsjonisme einige moast. Mei konkurrinsje fan Ruslân en Sina, dy't it ynternasjonale kapitalisme yngien wiene, waarden de mooglikheden om wrâlddominânsje te berikken fermindere. Mar no, tanksij in feroaring fan presidint, twingt de agresje fan Ruslân tsjin Oekraïne it om syn rol as wrâldplysjeman werom te nimmen. Demokratyske presidint Joe Biden hat belangstelling foar Jeropa en wol syn "liederskip" behâlde, syn kolonisaasje fan 'e geasten fan' e folken dy't by de NATO binne oansletten. En as, oanfallen troch Ruslân, Oekraïne syn winsk útsprekt om by de NATO oan te sluten, kin Amearika har allinich te help komme. Mar foar it momint wol it koste wat it koste in direkte konfrontaasje mei it kearnwapene Ruslân foarkomme. Dêrom beheint it him ta it leverjen fan wapens oan Oekraïne, dy't altyd mear easke, en altyd mear easkje sil, fanwegen de macht fan it Russyske lân dat der tsjin fjochtet.

Under Gods macht wurde Europeanen dreaun ta in oarlochsachtige eskalaasje troch de besluten fan harren lieder dy't reagearje op 'e skiednis en ûnderfiningen fan harren lân. Ynternasjonale relaasjes jouwe harren hieltyd mear macht, en dit hjoeddeiske moderne skaaimerke wurdt troch God iepenbiere yn syn tige kodearre boadskip fan 'e " **sechste trompet** ", it tema fan Iepenbiering 9, yn fersen 17 oant 19: " *En ik seach de hynders yn it fisioen, en dyjingen dy't derop sieten, mei boarstplaten fan fjoer, hyasint en swevel. De hollen fan 'e hynders wiene as de hollen fan liuwen, en út harren mûlen kaam fjoer, reek en swevel.* " Dizze boadskip, oars folslein ûnbegryplik, is net mear sa. Om te begripen, ferfange gewoan it wurd " *hynders* " mei groep of troep, neffens Jakobus 3:3; " *dy't derop sieten* " mei militêre lieder; it wurd " *boarstplaten* " mei justysje en beskerming. It wurd " *hyasint* " is symboalysk de blom fan 'e sinnegod Apollo, en syn oarsprong is Turkije, Syrië en Libanon; it wurd " *hollen* ", ferfongen troch magistraten of hearskers, neffens Jesaja 9:14; it wurd " *liuw* ", mei geweld, neffens Rjochters 14:18; it wurd " *mûlen* ", troch wurd, d.w.s. oarders, besluten en gebeden; it wurd " *fjoer* ", troch ferneatiging; it wurd " *reek* ", troch gebed, neffens Iepenbiering 8:4, mar ek dronkenskap, fertsjustering, neffens Iepenbiering 9:2; it wurd " *swevel* ", troch kearnsintrales, of " *fjoer út 'e himel* " neffens Iepenbiering 13:13, of fulkanysk ûndergrûnsk fjoer, it magma fan 'e " *mar fan fjoer en swevel* " neffens Iepenbiering 20:15, d.w.s. de mytyske hel fan it katolisisme en de Griken. En fers 18 befêstiget en gearfettet, sizzende: " *Troch dizze trije pleagen waard in tredde fan 'e minskheid fermoarde, troch it fjoer, troch de reek en troch de swevel, dy't út har mûlen kaam.* " Fers 19 jout dan útlis dy't de relaasjes tusken dizze symboalen fêststelle. Mei it tsjinoerstelde sicht fan boargerlike analysten befêstiget God de geastlike oarsaak fan 'e neamde

botsingen: " *Want de macht fan 'e hynders siet yn harren mûlen en yn harren sturten; harren sturten wiene as slangen mei koppen, en dêrmei diene se skea.* " Yn dit fers, it nije symboal dat oanhelle wurdt, it wurd " *sturt* ", betsjut " *de profeet dy't ligen leart* ", neffens Jesaja 9:14; en it wurd " *slange* " betsjut de " *slimme* " en ferliedlike " *slange* " dy't troch de duvel as medium brûkt wurdt om mei Eva te praten om har te ferlieden mei syn ligen, yn Gen. 3:1. Oerset en rekonstruearre betsjut dizze boadskip: " **want de macht fan 'e legers siet yn harren spraak en harren falske profeten dy't ligen learden; harren falske profeten wiene slûge bedriegers dy't magistraten en hearskers bedrogen, en it wie troch dizze magistraten en hearskers dat de falske profeten skea diene .** " God befêstiget hjir allinich dizze beskuldiging tsjin 'e falske kristlike en moslimreligys dy't belutsen binne by dizze Wrâldoarloch rjochte op West-Europa. Wat de skea oangiet dy't oanrjochte wurdt, hat fers 18 it gearfette yn dizze termen: " *In tredde fan 'e minskheid waard fermoarde troch dizze trije pleagen, troch it fjoer, troch de reek en troch de swevel, dy't út har mûlen kaam.* " It falske leauwe produseart yn dizze oarloch " *fjoer* ", fysike ferneatiging; " *reek* ", geastlike ferneatiging; " *swevel* ", nukleêre ferneatiging en de " *twadde dea* " yn 'e " *mar fan fjoer* "; alle dingen besteld troch de " *mûlen* " fan 'e machtige steatshaden.

Yn dizze berjochten fan 'e " **sechste trompet** " fine wy de symboalen dy't neamd wurde yn dy fan 'e " **fyfde trompet** ". De geastlike ferbining dy't har ferbynt wurdt sa befêstige. Utlis: Sûnt 1844 hat God 150 jier jûn, symbolisearre troch de " *fiif moannen* " fan Iepenbiering 9:5-10, oan 'e falske protestantske, Anglikaanske en ortodokse kristlike profeten, om de bewenners fan 'e ierde yn har fal te lieden. Oan 'e ein fan dizze 150 jier, yn jannewaris 1995, die it offisjele Sândedeisadventisme mei, sadat it oantal fan 'e fallen kompleet wie. Nei in pear jier, yn 2022, aktivearret God de " **sechste trompet** ". Hy lit de kweade ingels los en de oarloch begjint yn Jeropa mei de Russyske agresje fan Oekraïne, yn ôfwachting fan 'e útwreiding fan dizze Tredde Wrâldoarloch nei alle Jeropeeske folken en de oare grutte folken fan 'e wrâld.

By it tariesen fan dizze stúdzje ûntduts ik de betsjutting fan it wurd " *hyasint* ", neamd yn Iepenbiering 9:17. Dizze namme ferwiist symboalysk nei de blom fan 'e Grykske sinnegod Apollo, of Grykske god fan it Ljocht. Dizze betsjutting ferbynt it mei de ferneatigjende engel mei de namme " *Apollyon* ", of Apollo, yn 'e " **fyfde trompet** " yn fers 11: " *En se hienen oer har as kening de engel fan 'e boaiemleaze put, waans namme yn it Hebrieusk Abaddon wie, en yn it Gryksk Apollyon.* " Efter dizze namme ferwiist God nei de duvel, de ynspirator fan 'e heidenske oanbidding fan 'e sinnegod. Mar de wurden " *Hebrieusk en Gryksk* " ferwize nei de Bibel, dy't skreaun is as it Ljocht fan God. Hy jout dêrom sawol it ferneatigjende gebrûk fan 'e Bibel as de ferneatiging dy't yn 'e Tredde Wrâldoarloch begien is, de skuld oan 'e kristlike religy, dy't de âlde "Dei fan 'e Sinne" eart, oprjochte troch de Romeinske keizer Konstantyn I ^{de} Grutte op 7 maart 321. Gods grutte plan wurdt sa foar ús eagen folbrocht. En nei 150 jier frede dy't pland wiene foar de kristlike religys, is de fysike ferneatiging fan 'e skuldigen oan 'e gong mei de frijlitting fan 'e minne ingels " *klear foar it oere, de dei, de moanne en it jier* " sûnt it begjin fan 'e fersegeling fan 'e útkarden fan Iepenbiering 7:2-3. Dizze útdrukking wiist " *it oere* " oan dat keazen is troch de

Skepper God yn 'e standert fan syn berekkening fan tiid, wat de datums dy't fêststeld binne troch de falske kalinder fan minsken yn twifel lûkt: " *En ik seach in oare ingel opkomme út it easten , mei it segel fan 'e libbene God ; Hy rôp mei in lûde stim nei de fjouwer ingels oan wa't it jûn wie om de ierde en de see te sear te dwaan , en sei: " Doch de ierde net sear, noch de see, noch de beammen, oant wy de tsjinstfeinten fan ús God* op har foarholle besegele hawwe." Wat betsjut it ein fan 'e besegeling fan 'e útkarden? Earst, let op dat dizze besegelingstiid einiget as de Oarloch begjint. Twad, de yngong yn 'e oarloch betsjut dat it oantal fan 'e útkarden kompleet is en dat fan dat momint ôf nije berten net mear profitearje kinne fan it oanbod fan heil. De minskheid komt dan yn it proses fan har progressive ferneatiging dat totaal sil wêze by de weromkomst fan Jezus Kristus.

Wy moatte de fûnemintele rol fan 'e reaksje fan Amearika yn it rjochtfeardigjen fan 'e eskalaasje fan oarloch betinke dy't derta liedt dat de Jeropeeske minskheid symboalysk " *in tredde fan 'e minsken* " dy't it foarmje, ferliest. En dizze oanhâldende eskalaasje fan 'e wapens fan Oekraïne liedt derta dat de oarloch in definitive nukleêre foarm oannimt, ekstreem ferneatigjend foar libbens, eigendom en gebieten dy't ferbean binne fanwegen de radioaktiviteit fan 'e grûn.

Nei't wy leard hawwe fan 'e oankundiging fan dit oardiel troch God, kinne wy dizze dingen konkreet fine yn 'e hjoeddeiske wrâldwide situaasje. Yn 'e Feriene Steaten is steatshaad Joe Biden in roomsk-katolike presidint fan in offisjeel kalvinistysk protestantsk lân; tsjinoer him is de Russyske lieder Vladimir Putin in ortodokse kristen; it steatshaad fan Oekraïne, Volodymyr Zelensky, is joadsk, fan Russyske komôf, en syn namme is Poalsk. Poalen, syn primêre oanhinger, is roomsk-katolyk; Ingelân is Anglikaansk; Frankryk, offisjeel agnostysk, bestiet út in religieuze miks fan ateïsme, katolyk en protestantsk kristendom, en de islam. Mar de list is net útputtend, om't it makliker wêze soe om te sizzen hokker religy der net is, sjoen dat it minsken út alle folken fan 'e ierde wolkom hjitten hat op syn grûngebiet en oerseeke gebieten.

As ik observearje wat der bart, sjoch ik liederen yn panyk, dy't patetysk sykje nei in oplossing, en har fongen fiele yn in fal dy't har ûnûntkomber yn 'e besnijing hâldt. Dizze fal is foar har set troch de grutte Skeppergod dy't fan doel is har te boete dwaan foar har minachting foar syn bibelske ljocht, syn wetten en syn persoan, nettsjinsteande it tsjûgenis fan leafde dat hy har oanbean hat troch it deadlike offer fan syn libben yn Jezus Kristus. De situaasje is ûnûntkomber, ûnoplosber, om't twa tsjinoerstelde karren har oplein wurde: Oekraïne stypje en harsels bleatstelle oan Russyske wraak of wegerje Oekraïne te helpen en egoïstysk, yndividualistysk en herteleas, en in ferrieder, oer komme foar dejingen dy't help oan Oekraïne stypje. Skizofreny nimt ta, en ik hear de presidint fan Frankryk, Emmanuel Macron, sinleaze opmerkings meitsje dy't yn koar werhelle wurde troch syn regearingsoanhingers. Hy presintearret sa, om de Frânsen gerêst te stellen, trije betingsten foar it jaan fan fleantugen oan Oekraïne. Mar om't se allegear ferblinde binne troch God, realisearje se har net dat dizze trije betingsten allegear al oertrêden en tsjinsprutsen binne troch de feiten: 1- Nuttich foar Oekraïne : nuttich om it hieltyd mear te ferneatigjen troch Russyske

bombardeminten; 2- Gjin eskalaasje : der is in oanhâldende eskalaasje sûnt 24 febrewaris 2022. Ruslân yntinsiveret syn oanfallen en mobilisearret hieltyd mear fjochters; 3- Sûnder Frankryk te ferswakken : elk oanbod fan wapens en militêre útjeften hat in priis foar Frankryk en ferswakket it, sûnder de Russyske wraak te ferjitten dy't it sil komme.

Gods ferblinning fan geasten folget op 'e kolonisaasje fan Jeropeeske geasten troch Amerikanen. Foar Amearika komt it momint tichterby om har doel fan dominaasje te berikken, mar it is him der net fan bewust. Want alle wrâldwide akteurs binne har net bewust fan it plan dat taret is troch de grutte Skeppergod. Dit foarrjocht wurdt bewarre en reservearre foar syn trouwe en oanhâldende bern. Dit lit ús al sjen hokker ferskil God makket tusken " *dyjingen dy't him tsjinje en dyjingen dy't him net tsjinje* ". Mar it wiere definitive ferskil tusken de twa sil dat fan libben en dea wêze.

Yn 'e rol fan 'e ferliedlike " *slang* " spilet de jonge akteur-presidint fan Oekraïne de haadrol. Yn 'e hiele minsklike skiednis hat noch nea ien man safolle steatshaden ferlied troch har yn it iepenbier skuldich te fielen. En it geheim fan syn súkses leit yn 'e ôfhinklikens fan dizze naasjes ferienige yn 'e NATO, dy't har as vassalis docht en har twingt om Amerikaanske besluten gefolchlik te folgjen. Dizze hjoeddeiske Amerikaanske dominaasje fan Jeropeeske geasten jout in glimp fan it gewicht dat it sil hawwe yn har universele " *beest* "-rezjym programmearre yn Iepenbiering 13:11. De "plysjeminsken" fan 'e ierde, de nije Romeinen, sille dan de liedende " *haden* " wurde dy't har ideeën sille oplizze oan alle oerlibbenen fan 'e grutte oarlochsachtige ferneatiging. En wy, de tsjinnern fan God, sille de doelen wêze fan 'e grime fan 'e fallen wêzens dy't troffen binne troch de " *sân lêste pleagen fan God* " beskreaun yn Iepenbiering 16. Dit, yn sa'n mjitte, dat ús dea feroardiele wurdt, yn oerienstimming mei de oankundiging fan Iepenbiering 13:15. En de ienige presyzje dy't God ús jout oer syn yntervinsje om ús te rêden, **yn it lêste úterste** , is basearre op 'e namme " **Benjamin** " dy't hy jout oan 'e tolfde fan 'e " *tolve stammen dy't besegele binne* " troch syn " **segel** " yn Iepenbiering 7:8: " *fan 'e stam Sebulon, tolve tûzen; fan 'e stam Jozef, tolve tûzen; fan 'e stam Benjamin, tolve tûzen besegele.* " Efter dizze namme " **Benjamin** " sit dizze boadskip wêrop al it fertrouwen en leauwe fan 'e lêste útkarden boud wurde moat: Genesis 35:18: " *En doe't se op it punt stie om har siel op te jaan, want se stie op stjerren, neamde se him Ben-Oni; mar syn heit neamde him Benjamin .* " Yn dit byld fine wy de lêste situaasje, blykber wanhopich, fan 'e útkarden dy't ta de dea feroardiele binne. Mar God, " **de Heit** ", grypt yn en feroaret it lot fan syn trouwe bern; fan " *Ben-Oni* " dat "soan fan myn pine" betsjut, feroaret hy se nei "soan fan myn rjocht" oersetting fan 'e namme " **Benjamin** "; de " **rjochterkant** " fan 'e godlike " **segen** " dy't jûn wurdt oan 'e útkarden, neffens Mattéus 25:32 oant 34: " *Alle folken sille foar him sammele wurde. Hy sil se fan elkoar skiede, lykas in hoeder de skiep fan 'e geiten skiedt; en hy sil de skiep oan syn rjochterkant en de geiten oan syn lofterkant sette. Dan sil de Kening tsjin dyjingen oan syn rjochterkant sizze: Kom, jimme dy't troch myn Heit seinge binne , nim it keninkryk yn besit dat foar jimme reemakke is fan 'e grûnlegging fan 'e wrâld ôf.* "

Ik, dy't berne is oan 'e ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch, mjit hoefolle de lange perioade fan frede dy't God jûn hat, tusken 1945 en 2022, hjoed dramatyske

gefolgen hat, om't de minsken fan in tiidrek om te regearjen jong binne, om't in protte fan harren berne binne yn in kontekst fan " **frede en feiligens** " garandearre troch de Jeropeeske Uny en fêst fêstige yn minsklike geasten. Sadat dizze wurden fan Paulus sitearre yn 1 Tess. 5:3 hjoed foar it earst ferfolle wurde, de twadde oangeande it universele regear fan 'e tiid fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus: " *As minsken sizze: ' **Frede en feiligens** !'* " *Dan sil in hommelse ferneatiging oer harren komme, lykas weeën oer in swangere frou, en se sille net ûntkomme .* » De oarloch, de echte, wie foar harren allinnich in oantinken oan harren âlden, krekt sa't harren âlden opgroeid wiene mei it hearren fan harren heiten oer de ferskriklike ûnderfiningen fan 'e Earste Wrâldoarloch fan 1914-1918. Elke generaasje hie de oantinken oan syn oarloch; dy fan hjoed net. En dit is ek de oarsaak fan 'e arrogante, ûnfoarsichtige en striidbere reaksjes fan ús hjoeddeiske jonge liederen. Wy moatte ek begripe dat God de Tredde Wrâldoarloch taret hat fan 'e ein fan 'e Twadde . **Want de Tredde begûn mei it yn twifel lûken fan 'e dieling fan Jalta yn 1945. Ruslân liet ferskate lannen syn alliânsje ferlitte, Poalen, de Baltyske lannen, Tsjechoslowakije, Roemenië, mar Oekraïne... syn grins wie ien lân tefolle .**

Yn it Westen, yn 'e greep fan ûnleauwe en ûnleauwe, is de oankundiging fan in kearnarloch ûnleauwlik wurden. Dêrom sille mannichte stjerre sûnder de godlike geastlike oarsaak fan 'e oarloch dy't har ferdwining feroarsaket, te kennen.

Foar Westerlingen nimt de beslissing om Oekraïne te bewapenjen de foarm oan: kop, ik win, sturt, jimme ferlieze. Hjir is wat ik sjoch: Oekraïne hat it foardiel, lit ús it helpe om te winnen; Oekraïne ferliest it foardiel, lit ús it helpe om te foarkommen dat it ferslein wurdt. Wylst ik de ûnerfaring en ûnrypheid dy't presidint Macron sels foar syn earste ferkiezing opeaske en yn herinnerje, feroardielje en ûnthâlde, hear ik dat in Russyske lieder kommentaar jout op 'e opmerkings fan ús Frânske presidint dy't sei dat it ferstjoeren fan swiere wapens gjin eskalaasje fan 'e oarloch foarmet. Sy seit oer him: "dat binne net de wurden fan in folwoeksene." De grinzen fan ûnrypheid begjinne te ferskinen en de earsten dy't it ûntdekke binne de nije Russyske fijannen; fan har kant, de Frânsen, sjogge neat. It is dêrom al te let; de justysje fan 'e libbene God is "op **mars** " om dejingen te ferneatigjen dy't it libben net wurdich binne.

Yn 'e rin fan dizze stúdzje hat de Geast my laat ta nije ynterpretaasjes fan it symboal " *sinne* " dat ferskate kearen yn Iepenbiering neamd wurdt. It ferskynt earst yn Iepenbiering 1:16: " *Hy hie sân stjerren yn syn rjochterhân, en út syn mûle gie in skerp twasnijdend swurd; en syn gesicht wie as de sinne dy't skynt yn syn krêft* . " En syn definysje as symboal fan 'e Grykske god fan it ljocht, " *Apollo* ", ferriktet myn eardere útlis. De fisy fan 'e grutte ramp dy't oan Daniël yn Daniël 10:1 oankundige is, wurdt befêstige. Hjir yn dizze kristlike kontekst wurdt de "*bliksem* " fan 'e Grykske god Zeus, of de Romeinske Jupiter fan Daniël, ferfongen troch de " *sinne* " " *Apollo* ", de oarsaak fan alle flok dy't it falske kristendom pleage hat sûnt 7 maart 321, oant de weromkomst fan Kristus. Yn folsleine tsjinstelling ta syn symboal fan it wiere godlike ljocht, wiist dizze " *sinne* " op 'e heidenske sinnekultus dy't histoarysk syn hichtepunt berikte mei it regear fan 'e kening fan Frankryk, Loadewyk XIV neamd de "sinnekening". Ek yn Iepenbiering 8:12 rjochtet de "*sinne-like sek fan hier* " dy't ferburgen wurdt him

direkt op 'e monargy en de pauselike Roomsk-Katolike religy dy't stipe en beoefene wurdt troch dizze despoatyske kening, ferfolger fan it wiere herfoarme leauwe en dêrmei de Bibel sels, it wiere godlike ljocht. Lykas yn Iepenbiering 8:12 giet it " *tredde diel fan 'e sinne slein* " troch de Frânske Revolúsjonêren oer dizze selde katolike monargyske doelen. Mar it hiele fers suggerearret ek in oanfal fan 'e Revolúsjonêren tsjin 'e godlike oarder fan 'e tiid, lykas skreaun is yn Genesis 1:14, oangeande de " *stjerren en de himel* ": "En God sei: *Lit der ljochten wêze yn it útspansel fan 'e himel om de dei fan 'e nacht te skieden , en lit se wêze foar tekens en seizoenen, en dagen en jierren ; en lit se wêze foar seizoenen en foar dagen en jierren .* " » No, foar it earst yn 'e minsklike skiednis, woene de Frânske revolúsjonêren in spesjale kalinder ynstelle troch de sân-dagen godlike wike te ferfangen troch tsien-dagen wiken. Mar de oarder fan 'e godlike wike waard werombrocht nei dizze revolúsjonêre tiid. God tsjinwurket alle minsklike besikingen om de troch him fêststelde oarder fan tiid te ferneatigjen. En dizze besikingen befêstigje dit fûnemintele fers fan profesije, Dan. 7:25, om't it in plan iepenbieret dat betocht is troch Satan, de duvel, de fijân fan God en syn útkarden: " *Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste en sil de hilligen fan 'e Allerheechste útputte, en sil tinke om tiden en wetten te feroarjen ; en de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar in tiid, tiden en in heale tiid.* " » Hy is lykwols, beskaafd, en sûnt 1981, yn Frankryk, slagge om de namme "sânde dei" taskreaun te krijen oan de "earste dei" fan 'e tiid dy't troch God fêststeld is, eat dat Sina, en yn Jeropa de Baltyske lannen, al ieuwenlang praktisearre hiene, en hy slagge deryn om it begjin fan 'e dei om middernacht te pleatsen. It begjin fan it jier waard pleatst oan it begjin fan it "winter" seizoen sûnt it jier 1564 doe't dizze standert waard oplein troch de Ried fan Roussillon, yn Frankryk, yn oanwêzigens fan keninginne Catherine de Medici. De mjitte waard generalisearre troch Paus Gregorius XIII yn 1582. De oanfal fan 'e tiid is dêrom waarnimber en opmurken. De ymplikaasje fan 'e trije keningen dy't ferflokt binne troch de profesije fan Michel Nostradamus, yn dizze modifikaasjes fan godlike tiid, wurdt befêstige, om't dizze lêste mjitte easke waard troch Karel IX, dy't op 23-jierrige leeftyd ferstoar, rekke troch God.

In barren waard yn 1986 ferfolle as in profetyske warskôging. Dit wie it kearnûngelok by de **Tsjernobyl- enerzjysintrale** yn Oekraïne. De namme **Tsjernobyl** betsjut " *alsem* " of " *bittere* " krûden, en yn twa wurden betsjut de namme: **swart-wyt** , in byld fan absolute tsjinstelling fan geslacht, " *nacht en dei; tsjuster en ljocht* " Gen. 1:4-5. It ûngelok profetearre dat Oekraïne frucht drage soe dy't " *bitter* " wie foar Westerlingen; " *bitter* " lykas de frucht fan it Roomsk-Katolike leauwe dat God fergelike mei " *alsem* " yn 'e " *tredde trompet* " - boadskip yn Iepenbiering 8:11: " *De namme fan dy stjer is Alsem ; en in tredde fan it wetter waard alsem , en in protte minsken stoaren fan it wetter, om't it bitter makke waard .* " "No, yn 'e hjoeddeiske oarloch, is Poalen, it bolwurk fan it Roomsk-Katolisisme sûnt de Poalske Paus Johannes Paulus II yn syn 26-jierrige pontifikaat (26: it getal fan Gods namme: YaHWÉH) de geunst fan it folk wûn hat, it earste lân dat de Oekraïners stipet en it meast ynspirearjend yn it fieren fan oarloch tsjin Ruslân, it stroffeblok dat de Jeropeeske folken nei de oankundige

ûndergong sleept. En Poalen genjiet de stipe en goedkarring fan ferskate lytse buorlannen, allegear ynspirearjend foar it katolike leauwe."

It Westen sil op it punt ûntdekke dat it makliker is om hannelsoerienkomsten en politike alliânsjes te ûndertekenjen as om minsklike geasten oan deselde morele, politike, ekonomyske of religieuze wearden te hâlden.

De Utkarde en Godlike Wet

Yn Deut. 6:5 ferklearre ús Hear troch Mozes, syn tsjinner en gids fan Israel: " *Harkje, o Israel! Jahweh ús God is ien Jahweh. **Jo sille Jahweh jo God leafhawwe** mei jo hiele hert, mei jo hiele siel en mei al jo krêft.* " Letter, neffens Matt. 22:26-40, doe't frege waard: " *Meester, wat is it grutste gebod yn 'e wet?* " joech Jezus syn antwurd: " *Jezus antwurde him: ' **Jo sille de Heare jo God leafhawwe** mei jo hiele hert, mei jo hiele siel en mei jo hiele ferstân. Dit is it earste en grutste gebod . En it twadde is der lyk oan: ' **Jo sille jo neiste leafhawwe** as josels.* ' Oan dizze twa geboaden hinget de hiele Wet en de Profeten. "

It earste ding om op te merken is it gebod " **do silst leafhawwe** " dat gewoan is en oanwêzich is yn dizze trije geboaden. It twadde is dat troch deselde wurden yn 'e mûle fan Mozes en Jezus te lizzen, God Mozes in profetysk byld fan Jezus Kristus jout; eat dat Mozes sels befêstige, sizzende oer Jezus de Messias dy't komme soe, yn Deut. 18:15: " *De Heare, dyn God, sil foar dy **in profeet út jimme, út jimme bruorren, lykas my, opstekke ; jimme sille nei him harkje!*** " Mozes en Jezus wiene profeten en gidsen foar God om Israel yn 'e godlike wierheid te lieden. Mar yn syn útspraken jout Jezus de godlike wierheid in krekte, fûnemintele definysje: " **do silst leafhawwe** ." Hy presintearret it yn 'e foarm fan in gebod. Us minsklike yntelliginsje is lykwols genôch om te begripen dat leafde en it fermogen om leaf te hawwen net ôfhinklik binne fan in oarder, mar fan in natuerlike jeft. De minske is sa makke, yn syn frijheid, hy hâldt fan dingen of minsken of hâldt derfan of net. Wat is dan it doel dat God jout oan dit soarte gebod? It antwurd is ienfâldich: hy iepenbiere oan syn takomstige útkarden wat syn eigen natuer is: Leafde; mar perfekte Leafde dy't ivich trochgean kin. Fan doe ôf is it maklik te begripen dat al syn ferordeningen allinich rjochte binne oan dejingen dy't fan him hâlde, sadat se yn har hearrigens, rjochtfeardige troch de leafde en it absolute fertrouwen dat se yn him hawwe, profitearje kinne fan alle foardielen fan syn perfekte kennis fan 'e omstannichheden dy't allinich wier lok kinne skeppe.

De Bibel stiet fol mei siden dêr't God syn wetten op presintearret. En it liket derop dat al dizze wetten rjochtfeardich binne en bedoeld binne om de fysike en geastlike sûnens fan syn minsklik skepsel te behâlden. Dit is wat de apostel Jakobus derta bringt om te praten oer de " *wet fan frijheid* " yn Jakobus 2:12: " *Sprekke en hannelje as soene jimme beoardiele wurde troch de wet fan frijheid.* " Sprekke oer in " *wet fan frijheid* ", útdrukt troch meardere "

geboaden en ferordeningen ", foarmet in paradoks dy't ienfâldige wêzens kin ferrasse dy't fan natuere de reaksje hawwe om oarders te beskôgjen as swiere en ûnnoflike " **lêst** " om te dragen. Ek moatte wy begripe dat dizze ferordeningen har net echt oangeane, om't God fan tefoaren wit hoe't dejingen dy't him net genôch leafhawwe, sille reagearje op syn ferordeningen en geboaden. En om't dizze dingen eins allinich syn útkarden oangeane, binne it dêrom allinich foar har dat de godlike wetten de " *wet fan frijheid* " fertsjintwurdigje. Hoe kinne wy dizze logika útlizze? Nochris hiel ienfâldich: yn 'e geast fan' e kollektive Utkarde **fusearret it winsk om te hearrigjen mei de plicht om te hearrigjen** , sadat it gebod net langer ien is. De Utkarde hoecht himsels net te twingen om God te gehorzaamjen, om't er dat docht út in winsk om Him te behagen.

As wy dizze dingen begripe, realisearje wy ús hoe ijdell en nutteloos falske religy is. Want troch syn aard hat alles wat falsk is gjin kâns om in relaasje mei de God fan 'e wierheid te berikken. Idel is twongen evangelisaasje, ijdell is falske yndoktrinaasje, ijdell binne religieuze foarmen dy't troch minsken fêststeld binne, ijdell binne religys fan falske godheden, en ijdell binne alle besykjen om in religy mei geweld op lichems en geasten op te lizzen, sels as it giet om de wiere Skeppergod. Troch Mozes en Jezus, dy't beide seine: " **Jo sille leafhawwe** , " stelde God " **leafde** " as de ienige betingst dy't ien tastean om mei Him te kommunisearjen. Dêrom, as gefolch fan dizze absolute regel, telle allegearre dy't net oan dizze standert foldogge net foar Him. Sifers hawwe gjin belang yn Syn eagen, om't Hy de kwaliteit fan 'e siel siket en easke. Of it is binnen syn noarm en hy hâldt it foar syn ivichheid, of it is net, en bliuwt yn syn eagen allinich in momintele " **azem** " dy't foarbygiet en ferdwynt lykas syn Geast him liet sizze yn Psalm 144:4: " *De minske is as in **azem** , syn dagen binne as in foarbygeande skaad.* "

Yn 1 Korintiërs 13 priizget de apostel Paulus " **leafde** " neffens Gods begryp. Oerset as " *woldiedigens* " of " *leafde* ", betsjut it oarspronklike Grykske wurd karisma, of jefte. En it is wis dat it útsûnderlikste kado dat Jezus befêstige hat it kado fan leafde is, it kado fan it kennen en by steat wêze om God en ús neiste leaf te hawwen. Paulus skilderet dêrom in gearstald portret fan de útkarde dy't troch God leaf en útkarden wurdt. En ien ding is wis: wa't God wier leaf hat, bestriidt syn hearrigens net en argumintearret net mei him. Rûzje, dy't diskusje fersjant, is de frucht fan opstannige wêzens, foar wa't de earste perfekte ingel yn 'e rin fan' e tiid it foarbyld waard.

Wy sille sa it byld fan 'e " *learaar* " dat Paulus oan 'e godlike wet jout yn Gal. 3:24-25 better begripe kinne: " *Sa is de wet ús learaar wurden om ús ta Kristus te bringen, sadat wy troch leauwe rjochtfeardige wurde kinne.* " *No't it leauwe kommen is, binne wy net mear ûnder dy learaar .* " Wat is in " *learaar* "? Under de Griken betsjutte dit wurd in persoan dy't ferantwurdlik wie foar it begelieden fan in bern nei skoalle. Dit wie net de learaar sels, mar in tsjinner dy't ferantwurdlik wie foar it lieden fan it bern nei de plak fan syn skoalle. Dit jout him in tuskenrol dy't net de haadrol is. En dizze legere rol wurdt troch de Geast tawiisd oan 'e skreaune wet. Syn nut is dêrom echt tydlik en it is dochs needsaaklik, fanwegen it feit dat de skepen minske God net ken

en ûnwittend is fan syn bestean en karakter. De wet lit him syn leafde en de woldiedige oandacht ûntdekke dy't God him toant. En, yn syn striid tsjin de lieder fan 'e demonstranten, dy't Satan of de duvel waard, sil God yn Jezus Kristus en it frijwillige offer fan syn krusige libben om te beteljen foar de sûnden fan syn útkarden, allinich har, de ûnbidige leafde iepenbierje wêrmei't hy yn steat is om te dielen mei dejingen dy't hy op dizze manier rêde sil. It is dan dat wy kinne begripe dat de wurden "**leauwe en leafde**" it definitive doel foarmje fan Gods rêdingsplan, om't de godlike wet de útkarden liedt as in "**pedagooch**" nei beide fan dizze twa wurden dy't de noarm "**leafde**" oangeane en oantsjutte dy't troch God definiearre is. It meast ferrassende is om te beseffen dat God, auteur fan 'e wet, it minst legalistyske wêzen is fan allegearre dy't libje of libbe hawwe. Want, as perfekte leafde yn 'e praktyk brocht wurdt, makket dy de wet nutteloos. En God joech ús hjir bewiis fan troch David ta te stean hillige toanbrea te iten foar godlike oanbidding doe't hy, efterfolge troch kening Saul, de Timpel yngyng en dizze broden iet om syn hunger te stillen; eat dat Jezus yn Mattéus 12:3-4 weromropt: "*Mar Jezus antwurde harren: Hawwe jimme net lêzen wat David die, doe't hy hunger hie, hy en dy't by him wiene, hoe't hy it hûs fan God yngyng en it toanbrea iet, **dat him net tastien wie te iten**, noch foar dy't by him wiene, mar allinnich foar de prysters?*" God liet yn dizze ûnderfining sjen dat foar him dejingen dy't him trou binne wichtiger binne as de regels fan syn wetten, dy't allinich in tydlik karakter hawwe dat ferbûn is mei de betingsten fan 'e 6.000 jier dy't reservearre binne foar de "**sûnde**" fan himelske en ierdske wêzens. Mar yn tsjinstelling ta dizze útsûndering dy't leafde rjochtfeardiget, joech God ek foarbylden fan 'e ferneatiging fan it libben fan opstannige minsklike skepsels. En dit, fan it begjin fan 'e úttocht út Egypte, tidens Israels mars yn 'e woastyn. "**Korach, Dathan en Abiram**" foelen libbend del yn it iepen terrein ûnder harren fuotten, om't se ôfgoadedienaars wiene en de autoriteit dy't God oan Mozes jûn hie, betwisten. God joech, yn dizze omstannichheden, konkreet bewiis fan 'e manier wêrop hy dejingen beoardielet dy't him tsjinje en dejingen dy't him net tsjinje, en har plicht om him te hearrigjen betwisten."

Op 'e jûn fan Peaske ferklearre Jezus iepenlik oan syn tolve apostels dat ien fan harren in demoan wie; hy neamde him net by namme, mar hy wist dat it Judas wie en hy gie sels safier om him yn it bysûnder te sizzen: "*Wat jo dwaan moatte, doch it gau!*" Wat hy dwaan moast wie nuttich foar it útfieren fan it heilsplan, om't Jezus nei de ierde fan 'e minsken kaam om frijwillich te stjerren as in fersoeningsoffer foar de sûnden fan syn útkarden. Mar de oare apostels wiene net bewust fan 'e demoanyske aard fan Judas, dy't blykber Jezus tsjinne lykas harren. En dit karakter fan Judas is tige nijsgjirrich, om't hy allinich in mannichte falske leauwigen fertsjintwurdiget. Judas woe gewoan syn Master twinge om himsels offisjeel te wijen oan syn hearskippij as kening fan 'e Joaden. Doe't er ûntduts dat de dingen net fluch genôch gongen nei syn sin, woe hy Jezus twinge om te hanneljen. Hy wie lykwols folslein ûnwittend oer Gods wiere heilsplan. Op it momint dat hy hannele troch Jezus te ferkeapjen, wiene de oare apostels yn deselde ûnwittendheid oer dit rêdingsplan, mar oars as Judas, sochten se Jezus net te twingen om har winsk

te folgjen. En dêr leit it hiele ferskil tusken de fallen Judas en de alve oare útkarden apostels. Slachtoffers fan ieuwen fan falske foaroardielen, tochten de apostels dat de Messias in kening wêze soe lykas David, mei wa't de profetyske Skriften him fergelike. En nettsjinsteande de dúdlik jûne útlis, begrepen se syn wurden net. It soe pas nei syn dea en opstanning wêze dat se, konfrontearre mei it bewiis, it godlike plan fan heil begripe soene, jûn troch genede yn 'e namme fan' e ferzoening makke troch de perfekte godlike minske, oanbean as in perfekt offer om in perfekte ferlossing te krijen foar de sûnden fan syn útkarden. Fan syn kant, doe't Judas Jezus krusige en dea oan syn krús seach, seach hy al syn dreamen fan hearskjende gloarje dy't hy ferwachte te krijen yn tsjinst fan kening Jezus ynstoarten. Syn wanhoop late him ta selsmoard. Dat, wy kinne begripe, Judas hâldde net fan Jezus, hoewol hy him tsjinne, en Jezus wist sels dat hy in dief wie, mar hy fertroude him de skatkiste fan har groep ta. Yn Judas jout God ús in profetysk byld fan dit falske Roomsk-Katolike Kristendom dat yn 538 Pauslik waard. De leafde foar jild en rykdom is de basis fan syn hiele organisaasje. Omdat de earste paus yn titel en tydlike macht in skelm wie mei de namme Vigilius, gie hy as in dief in tsjinst yn dy't offisjeel presintearre waard as ûnderwurpen oan 'e Heare Jezus Kristus. Mar yn dizze tsjinst stelde hy foarmen en riten fêst dy't oernommen wiene fan 'e heidenen en foar in part fan 'e Joaden. De konstruksje fan 'e katolike religieuze oarder, mei syn hiërgargyen en geastliken, wie net legitiem, om't nei de dea fan Jezus en syn opstanning, doe't de ferlossing fan 'e sûnden fan 'e útkarden krigen wie, de ynstitúsjonele religieuze oarder nutteloos wie en om it te befêstigjen, liet God Jeruzalem en syn hillige timpel yn it jier 70 troch de Romeinen ferneatigje, en de profesije fan Daniël 9:26 befêstiget it: "*Nei de twaensechstich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil gjinien foar him hawwe, ~~gjin opfolger~~. It folk fan in lieder dy't komme sil, sil de stêd en it hillichdom ferneatigje, en syn ein sil komme as troch in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch.*" De oarsaak fan dizze straf wurdt oankundige yn ditselde fers: "*hy sil gjinien foar him hawwe*" en it is de letterlike oersetting fan 'e Hebrieuske tekst dy't Louis Segond foarstelt yn in kommentaar pleatst yn 'e marzje yn syn ferzje fan 'e Bibel. Sels hjoed de dei, nettsjinsteande de mannichte dy't beweart syn folgelingen te wêzen, fynt God heul pear minsken dy't foar him binne. Want foar him wêze is him leafhawwe, en him wier leafhawwe, lykas syn alve apostels him wier leafhawwe, yn wanhoop oer syn dea. Se hâlden him wier leaf en bewiisden dat troch har yn alle dingen oan syn hillige wil te ûnderwerpen. En doe't se net begrepen wat der barde, lijdten se ferskriklik oant syn opstanning har werom brocht ta freugde en lok. Se wiene no frij, befrijd en ferljochte, en se bleauwen yn tsjinst fan har leafste Master oant it ein fan har libben, foltôge yn ynstimme en akseptearre marteldom. De Tsjerke fan Kristus is frij fan alle ynstitúsjonele foarmen, om't de skiednis bewiisd hat dat de ynstitúsjonele foarm in dwangbuis is dy't de godlike wierheid beheint en de groei dêrfan foarkomt, altyd tsjin de nije ljochten dy't jûn binne troch de godlike Geast yn Jezus Kristus. Sadat de minskheid hjoed de dei noch gearstald is út dizze twa modellen fan minsklik libben dy't yn absolute termen

tsjinoersteld binne, dat fan 'e fallen lykas Judas en dat fan 'e útkarden lykas de alve apostels fan it earste oere. **De Judassen wolle God brûke, wylst de útkarden him eins tsjinje as frijwillige slaven dy't har eigen wil ôfswarre .** Dêrom fine wy de Judassen ferienige yn it kamp fan 'e saneamde oekumenyske alliânsje, in alliânsje fan dyjingen dy't God profetearre hat ûnder de namme " **hypokriten** " yn Dan. 11:34: " *Yn 'e tiid dat se falle, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sille har by harren oanslute yn hypokrysy .* " Yn dizze " **hypokriten** " sammelet God alle kristlike religieuze ynstellingen dy't foarme binne sûnt 7 maart 321 oant ús tiid fan tarieding op it ein fan 'e wrâld. Se hawwe allegear mienskiplik de skuld dat se it godlike ljocht yn har tiid ôfwiisd hawwe en har minachting foar it profetyske wurd late har negearje dat dizze profesijen har identifisearre koene wurde. Ek is alles wat oerbliuwt foar alle Judassen om de rjochtfeardige straf fan God yn Jezus Kristus te ûndergean. En foar syn wiere útkarden, dy't lykmakke binne oan it byld fan 'e alve apostels, sil Jezus harren ûnder syn woldiedige en trouwe beskerming hâlde oant syn machtige en glorieuze wraaksuchtige weromkomst, wêrnei't er harren yn syn keninkryk liede sil, dêr't er " *in plak foar harren taret hat* ", neffens Johannes 14:1 oant 4: " *Lit jimme hert net ûnrêstich wurde. Leau yn God, en leau yn My. Yn it hûs fan myn Heit binne in protte wenten. As it net sa wie, soe Ik it jimme sein hawwe. Ik gean hinne om in plak foar jimme taret te meitsjen. En as Ik hinne gien bin en in plak foar jimme taret haw, sil Ik weromkomme en jimme by My opnimme, sadat jimme ek dêr wêze meie.*" *Jimme witte wêr't Ik hinne gean, en jimme witte de wei.* " Dizze " *wei* " wie it foarbyld fan syn perfekte, foarbyldige libben.

Harsels bedrochjend en harsels bedrochjend, bewearre mannichte Judasen heil fan Jezus Kristus, mar dizze minsken moatte profitearje fan 'e les dy't Jezus joech yn Johannes 8 yn syn útwikseling mei de Farizeër Joaden. Fersen 39-44: " *Se antwurden him: 'Abraham is ús heit.'* Jezus sei tsjin harren: *'As jimme de bern fan Abraham wiene, soene jimme de wurken fan Abraham dwaan.'*" *Mar no sykje jimme my te deadzjen, in man dy't jimme de wierheid ferteld hat, dy't ik fan God heard haw. Abraham hat dat net dien. Jimme dogge de wurken fan jimme heit. Se seine tsjin him: "Wy binne gjin basterts; wy hawwe ien Heit, nammentlik God."* Jezus sei tsjin harren: "As God jimme Heit wie, soene jimme my leafhawwe, want ik bin fan God weigien en fan God kommen. Ik bin net út mysels kommen, mar hy hat my stjoerd. Wêrom begripe jimme net wat ik sis? Omdat jimme net nei myn wurden harkje kinne. Jimme binne fan jimme heit de duvel, en de begearten fan jimme heit wolle jimme dwaan. Hy wie in moardner fan it begjin ôf en bliuwt net yn 'e wierheid, om't der gjin wierheid yn him is. As hy in leagen sprekt, sprekt hy út syn eigen; want hy is in liger en de heit dêrfan. En om't ik de wierheid sprek, leauwe jimme my net. "

As Jezus himsels foar de nije Judasen presintearje soe, soene wy deselde dialooch tsjûge wêze tusken de ferljochte rjochtfeardigen en de dôve rebellen. Mei it besef fan 'e les dy't hy ús troch dizze ûnderfining mei de Joaden learde, learde Jezus ús om religy net te beoardieljen op syn namme of

syn oanspraak, mar allinich op syn frucht, dat is, syn konformiteit mei it model dat iepenbiere is yn en troch Jezus Kristus, it perfekte godlike model.

Heech profetyske histoaryske feiten

Sûnt 6 febrewaris 2023 binne histoaryske barrens fan hege profetyske wearde ferfolle. Dit binne, efterinoar, de ierdbevings fan hege omfang dy't krekt de grins tusken Turkije en Syrië troffen hawwe. En op woansdei 8 febrewaris reizge de presidint fan Oekraïne, Volodymyr Zelensky, efterinoar nei Ingelân, doe nei Frankryk, dêr't er moete mei de Dútske bûnskânselier Olaf Scholz en de Frânske presidint Emmanuel Macron. De oare moarns gongen de trije manlju nei Brussel om te moetsjen mei de gearkomste fan Jeropeeske deputearren. Dêr fernijde de presidint fan Oekraïne syn oprop en tank oan de oanwêzige deputearren. Mar ik seach hoe tin de gearkomste wie. De freonen fan Oekraïne wiene allegear oanwêzich, mar de oaren wiene ôfwêzich. En de foto fan dizze gearkomste tsjûge fan it feit dat de Oekraynske kwestje in oarsaak fan brek binnen de Jeropeeske Uny wurde koe.

Op 6 febrewaris waard Turkije rekke troch in krêftige ierdbeving dy't in magnitude fan 7,8 op 'e skaal fan Richter berikte, dy't yn totaal 9 hat. Oare trillingen folgen op 'e earste, dy't liede ta in groeiend oantal slachtoffers, en hjoed, 18 febrewaris, wurdt it deadetal rûsd op mear as 44.000, wat wierskynlik sil oprinne nei 60.000 of mear. Dizze regio is wend oan ierdbevings, mar no't wy ús yn minder as twa moannen en sân jier fan 'e weromkomst fan Kristus fine, krije dizze aktuele barrens in profetysk karakter. Want it gebiet dat troffen is troch de ierdbeving wurdt begrinze en trochkrúst troch " *de rivier de Eufraat* ". No neamt Jezus Kristus yn syn Iepenbiering dizze namme twa kear, wêr't hy de symboalyske betsjutting oan jout fan in folk dat ûnder de dominaasje fan it pauslike Roomsk-Katolisisme pleatst is, dat is Europa en de Feriene Steaten, dy't in útwreiding binne fan dit West-Europa. As wy de bylden fergelykje dy't troch profesije oanbean wurde, foarmje Europa en syn útridders fan Kanada, de Feriene Steaten en Austraalje tegearre de definitive foarstelling fan 'e " **tsien hoarnen** " dy't profetearre binne yn Dan. 7:7 en Iepenbiering 17:3: " *Hy naam my mei yn 'e geast nei in woastenije* . En ik seach in frou sitten op in skarlakenkleurich beest, fol mei nammen fan godslastering, mei **sân koppen** en **tsien hoarnen** . " Yn dizze beskriuwing yllustrearret God it hiele Westerske kamp dat yn in tiid fan beproeving pleatst is, symbolisearre troch it wurd " **woastenije** " .

De earste test dy't deroan oplein wurdt is de straf fan 'e " **sechste trompet** " neffens Iepenbiering 9:14, dêr't dit kamp him ûnderwerpe oan " **Babylon it grutte** " . » of, Rome, wurdt symboalysk neamd « **Eufraat** »: « *en sizzende tsjin de sechste ingel dy't de trompet hie* : *Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat* . » Foar God herskept dit Westerske kamp de noarm fan it âlde keizerlike Rome, mar dizze kear fertrout it op 'e militêre macht fan 'e Feriene Steaten, de nije legioenen fan it nije Rome. Want hoe machtich se ek binne, de Feriene Steaten binne de ûnbewuste slachtoffers fan 'e Romeinske snein dy't erfd, bewarre en eare is troch de protestantske groepen. Dizze earste test

rekket ús nau, om't it yn ús hjoeddeistige barrens yn plak set wurdt, as gefolch fan 'e oarlochsachtige eskalaasje fan stipe dy't oan Oekraïne jûn wurdt. De priis dy't foar dizze test betelle wurde moat is grut: « *En de fjouwer ingels dy't ree wiene foar it oere en de dei en de moanne en it jier waarden loslitten, **sadat se in tredde fan 'e minsken deadzje koene** . »*

De twadde test dy't foar him taret is, sil presintearre wurde ûnder it symboal fan 'e " **seisde fan 'e sân lêste pleagen fan God** ", yn Iepenbiering 16:12, dêr't it kamp fan 'e nije Romeinen noch altyd symbolisearre wurdt ûnder de namme " **Eufraat** ": " *De **sechde** geat syn skaal út op 'e grutte rivier, de **Eufraat** . En syn wetters droegen op, sadat de wei fan 'e keningen dy't út it easten kamen, reemakke wurde koe .* " Wy moatte it doel opmerke dat God jout oan dizze " **seisde fan 'e sân lêste pleagen fan syn grime** ". It ropt de tariedings op foar de striid " **Armageddon** ", dat is, de test fan it dekreet fan 'e dea dat útjûn is tsjin 'e trouwe waarnimmers fan 'e godlike sabbat.

Yn 'e oerflakkigens fan harren stúdzje fan dit ûnderwerp fan 'e Apokalyps, meitsje falske kristenen har ferkeard oer " **Armageddon** " en ynterpretearje it as de Tredde Wrâldoarloch fan 'e " **sechste trompet** ". En God spilet op dizze betizing, en jout de tarieding fan 'e Tredde Wrâldoarloch foarmen dy't identyk binne oan dyjingen dy't de tarieding fan 'e echte " **Armageddon** " oproppe. Dêrom kin ik yn it ferslach fan 'e echte " **Armageddon** " in beskriuwing fine fan feiten dy't yn 'e hjoeddeiske tiid foar ús eagen folbrocht wurde foar de organisaasje fan 'e Tredde Wrâldoarloch.

Dus, lit ús Iepenbiering 16:12 nimme: " *De **sechsde** ingel geat syn skaal út op 'e grutte rivier de **Eufraat** , en syn wetter waard útdroege, sadat de wei fan 'e keningen dy't út it easten kamen, reemakke wurde koe .* " It is maklik om dizze feiten te ynterpretearjen as foldien troch de hjoeddeiske ierdbeving dy't it gebiet fan it begjin fan 'e rivier de Eufraat op 'e grins fan Turkije en Syrië treft. Mar dit is net it gefal, om't de pleagen dy't beskreaun binne yn Iepenbiering 16 de " **lêste pleagen** " binne neffens Iepenbiering 15:1: " *En ik seach in oar teken yn 'e himel, grut en wûnderlik: sân ingels mei de sân pleagen , de lêste pleagen , want dêryn is de grime fan God foltôge .* " Tink derom dat sûnder dizze presyzje " **de lêste** " jûn troch God, de betizing tusken de pleagen fan 'e " **trompetten en de lêste pleagen** " fan Iepenbiering 16 mooglik en sels legitieme wêze soe. Mar de relaasjes tusken de earste pleagen en de lêste spegelje iepenbieringen dy't se diele. Sa kin it " **útdroegjen fan it wetter fan 'e Eufraat** " de oankundiging fertsjintwurdigje fan 'e dielde ferdwining, dat is, fan 'e " **tredde** ", fan it Jeropeeske folk symbolisearre troch it wurd " **wetter** ". En dizze ynterpretaasje skept in ferbining tusken de Jeropeeske Wrâldoarloch en de lêste slach mei de namme " **Armageddon** ", laat troch de " **oerlibbenen** " fan it West-Jeropeeske kamp tsjin de útkarden dy't trou bleaunen oan Gods hillige sabbat.

Eufraat ", *de boarne fan rykdom foar Syrië en Irak. Foar dizze moslimlannen sil in tragyske ekonomyske ruïne folgje, dy't religieuze haat sil koagulearje* en de wergroeparring fan 'e krêften fan 'e universeel wiidfersprate islam sil befoarderje. Se sille sa it uterlik oannimme fan dizze " **keningen út it Easten** " om te fjochtsjen mei de Russyske troepen, de legers en de Westerske folken. En it moat opmurken wurde dat it plak dat troffen is troch de ierdbeving it

gebiet betreft dêr't de stêd Antiochië leit, dêr't de learlingen fan Jezus Kristus foar it earst de namme "kristenen" krigen. Wy kinne dêrom yn 'e trageedzje dy't Turkije treft in straf sjen dy't Jezus Kristus oplein hat tsjin 'e islam, dy't it kristlike leauwe yn dizze widze fan it kristendom ferfong en útrûge. Ik slút ôf mei dizze refleksje.

De oerienkomsten einige dêr net; se geane troch yn Iepenbiering 16:13 en 14: " *En ik seach trije ûnreine geasten lykas kikkerts út 'e mûle fan 'e draak komme, en út 'e mûle fan it beest, en út 'e mûle fan 'e falske profeet. Want it binne de geasten fan demoanen, dy't wûnders dogge, dy't útgeane nei de keningen fan 'e ierde en fan 'e hiele wrâld, om har **te sammeljen** ta de striid fan dy grutte dei fan God de Almachtige.* " Hjir wer, yn dizze beskriuwing, is it maklik om it byld te sjen fan 'e berjochten fan oprop dy't lansearre binne troch de presidint fan Oekraïne oan alle steatshaden fan 'e wrâld en fan it Westerske kamp yn it bysûnder, en dêrom syn besite op 8 en 9 febrewaris oan Ingelân, Frankryk en Brussel. Sa'n ferliedlike oprop rjochte op it " **sammeljen** " fan 'e folken tsjin Ruslân is nij en útsûnderlik. It doel fan dizze gearkomste is de " **striid fan 'e grutte dei fan God de Almachtige** ", it is maklik om dizze " **striid** " de ferfolging fan 'e Tredde Wrâldoarloch te jaan. Mar dit binne allinich misleidende oerienkomsten fan twa opienfolgjende prestaasjes skieden yn 'e tiid troch it ein fan 'e tiid fan genede. Mar dizze spegelbylden fan godlike Iepenbiering hawwe net it ienige doel om oerflakkige ûnleauwigen te mislieden, God jout ús hjirmei in les wêryn't hy ús fertelt dat de straffen fan 'e " **sechste trompet en de sechsde fan 'e lêste pleagen** " deselde skuld straffe dy't begien is tsjin syn " **grutte dei** ", de dei dy't hy hillige hat foar in profeetysk doel, de " **sânde dei** " fan syn ierdske skepping. En ûnder de titel " **grutte dei fan 'e almachtige God** " moatte de skuldigen omgean mei de almachtige macht fan dizze unike skeppergod. Hy is it dy't har oerlevert oan 'e kommende nukleêre oarloch en it sil noch altyd hy wêze dy't har oerlibbenen ferneatigje sil tidens syn glorieuze weromkomst, yn 'e maitiid fan 2030, foar de wiere striid " **Armageddon** ".

It moat opmurken wurde dat de presidint fan Oekraïne syn gedrach oanpast oan de minsken dy't er oansprekt. Hy begrypt dat Frânske parlemintsleden yn Frankryk neat fertsjintwurdigje, om't it útfierende gesach allinnich yn 'e hannen fan 'e presidint leit. Dêrom hat er syn tiid net fergriemd oan gearkomsten mei Frânske parlemintsleden; hy brocht allinnich tiid troch mei de autokratyske presidint dy't alles beslút.

De geastlike ferbiningen dy't fêststeld binne tusken ús hjoeddeiske barrens en de lêste barrens fan 'e tiid fan 'e lêste pleagen profetearje de datums fan dizze lêste barrens. Sa sille de rebellen op 6 febrewaris 2030 mei-inoar oerlizze om, foar de sneinswet dy't sûnt it ein fan 'e tiid fan genede fêststeld is, in dekreet fan 'e dea oan te nimmen tsjin sabbathâlders dy't har ferset tsjin 'e ferplichting om de earste rêstdei te earjen dy't troch Rome oplein is sûnt keizer Konstantyn de Grutte, op 7 maart 321. Us hjoeddeiske barrens binne dêrom wier profetysk.

Ik meitsje gebrûk fan dizze boadskip, dy't deroan herinnert dat de oarsaak fan Gods straffen de oertreding is fan syn grutte en hillige " **sânde dei** " neamd " **sabbat** ", om de minsklike oanfallen tsjin de troch God fêststelde tiidsoarder oan

te wizen. En de oanfallen binne âld, om't de Joaden dy't ûnder it âlde ferbûn bleaunen, harsels al tastien hawwe om, neist de troch God fêststelde religieuze kalinder, in oare en ekstreem tsjinstridige boargerlike kalinder oan te nimmen. Neffens Ex. 12:1-2, en neffens de troch God fêststelde tiidsoarder, begjint it jier oan it begjin fan 'e maitiid, wylst it Joadske boargerlike jier begjint oan it begjin fan 'e hjerst. Wy fine lykwols gjin lear yn 'e Hillige Skriften dy't rjochte is op it fêststellen fan in boargerlike kalinder. En dit om 'e ienfâldige reden dat God dit folk by it skeppen fan Israel in religieuze ropping joech. It inisjatyf wie dêrom net fan him, mar dizze kar fan 'e Joaden krige in tige echte profetyske betsjutting. Want God begunstiget it libben mei de maitiid, wylst de Joaden de dea mei de hjerst begunstige, neamd "it deade seizoen", wêryn't God op 'e tsiende dei syn feest fan Jom Kippoer pleatst hie, dat it ein fan 'e sûnde fierde. De hjerst bringt dêrom de ûnderwerpen fan sûnde en dea byinoar, wat syn lean is neffens Rom. 6:23. Dyjingen dy't de hjerst as it begjin fan it jier oannimme, profetearje dat se yn har sûnde libje en stjerre sille. Wy kinne dus begripe dat de oannimming fan dizze boargerlike kalinder, útfierd oan it begjin fan 'e 4e iuw fan ús kristlike tiidrek, troch God ynspirearre waard om de nije status fan sûnders fan it Joadske folk te befêstigjen; wat Daniël 8:23 befêstiget: " *Oan 'e ein fan har hearskippij, as sûnders ferneatige binne, sil in ûnferskillige en slûchslimme kening opkomme.*" Yn absolút kontrast dêrmei earje de útkarden de maitiid, wêryn't Jezus Kristus, it Lam fan God, har op 'e 14e ^{dei syn ivige gerjochtichheid oanbiedt. As gefolch sille se net} *de twadde dea* " lije, mar ivich libje yn Gods gerjochtichheid.

De útdrukking "Almachtige God" ferkundiget dat God alles yn 'e libbens fan syn skepsels organisearret yn goed en kwea. Syn standert fan goed is reservearre foar syn útkarden, selektarre troch harren leafde foar him. Syn standert fan kwea is it diel fan dyjingen dy't hy ôfwiist en oerlevert oan Satan en syn demoanen, waans wurken hy taret hat, neffens syn plannen oant harren definitive en totale ferneatiging.

It is syn macht en syn yntelliginsje, beide ûnbeheind, dy't de grutte Skepper God yn steat stelle om hjoed de bou fan 'e Tredde Wrâldoarloch te organisearjen troch barrens dy't de barrens profetearje en datearje dy't de lêste test fan it leauwe oanbelangje sille. Yn dizze lêste kontekst, nommen as it doelwyt fan 'e yrritaasje fan 'e fallen folken, sille de lêste fertsjintwurdigers fan it wiere Sânde-deis Adventisme de kâns hawwe om konkreet it fertrouwen yn God te demonstrearjen dat de kennis fan iepenbiere profesijen har jûn sil hawwe. Dit sil foar God yn Jezus Kristus it ûnderwerp wêze fan grutte gloarje tsjin 'e duvel en syn himelske en minsklike bûnsgenoaten.

Ik haw yn 'e lokale datum fan 'e ierdbeving dy't op 6 febrewaris om 4.17 oere yn Turkije plakfûn, de betsjutting fan 'e folgjende sifers opmurken: 6, 2, 4, 17: 6e ^{trompet}; ûnfolsleinens; universeel; oardiel. Deselde barren is yn UTC-tiid keppele oan 1.17 oere. It sifer 17 befêstiget fierder it wurd "oardiel".

Mei de tiid hat it oarspronklike Jeropa fan 'e 6 katolike Westerske naasjes oare lannen wolkom hjitten, oant it punt dat se hjoed de dei 27 byinoar hawwe. Dizze útwreiding waard berikt troch de yngong fan 'e Eastlike lannen dy't lange tiid ûnder it bestjoer en it Russyske kommunistyske belied bleaunen. Se kamen

om de beskerming en de wolfeart fan it Amerikaanske kapitalisme te sykjen, wêrby't se 5 fan 'e 6 oarspronklike naasjes beskermen; Frankryk hie himsels tydlik útsletten. Mar wat sille se dêr fûn hawwe? De godlike flok dy't dit Jeropa sûnt it jier 321 rekke hat. En fier fan dêr frede te genietsjen, sille dizze Eastlike lannen oarloch en de meast tragyske, de Tredde nukleêre Wrâldoarloch, nei Jeropa brocht hawwe. Roomsk-Katolik, Protestantsk en Anglikaansk Jeropa mei de " **sân hollen en tsien hoarnen** " en syn machtige útridders sille godlike grime diele mei de oare folken fan 'e ierde, ortodokse kristenen, joaden, moslims, hindoes, boeddhisten, sjintoïsten en oaren, allegear feroardiele troch de wiere God foar har erflike heidendom.

De minsklike omkearing fan godlike wearden

Yn 'e Bibel, yn Jesaja 5:20, fine wy dizze godlike ferfloking: " *Wee dyjingen dy't it kwea goed neame en it goede kwea, dy't tsjuster yn ljocht sette en ljocht yn tsjuster, dy't bitter yn swiet sette en swiet yn bitter!* " Dit is in typysk gefal fan 'e omkearing fan godlike wearden dy't Gods flok en grime oanlûkt oer dyjingen dy't sa hannelje. No, dit gedrach karakterisearret benammen de minskheid yn ús tiid, wat in foarspul is op it ein fan 'e wrâld.

Yn dizze stúdzje sil ik de oarsaken ûntmantelje en demonstrearje dy't ferklearje wêrom't wy op dit punt oankaam binne.

De wichtichste reden is it ûnleauwe dat ateïsme rjochtfeardiget, mar ek it ûnleauwe dat dejingen oangiet dy't har religy "à la carte" bouwe neffens har eigen begearten. It probleem mei dizze minsken is dat se beheind bliuwe troch har ûnfermogen om in oar model te nimmen as de minske sels. Wy dy't leauwe en yn God leauwe, witte dat hy de minske skepen hat troch syn mooglikheden te beheinen. As gefolch dêrfan draait it minsklik redenearyn yn in ekstreem beheinde fiseuze sirkel. Syn geast merkt it bestean op fan morele, fysike en gemyske wetten dy't syn opstannige geast him driuwt om te omgean en te oertreffen. De neamde wetten ferwize him nei syn beheinde natuer, sadat sawol kwea as goed as natuerlike dingen beskôge wurde. En as dizze dingen natuerlik binne, binne se net langer feroardielber yn syn eagen. Troch syn eigen redenearyn as basis foar syn refleksjes te nimmen, feroardielje minsken harsels om te stjerren yn har sûnden, sûnder te profitearyn fan 'e godlike genede dy't God frijlik oanbean hat yn Jezus Kristus.

Wat is de minske? De Bibel antwurdet: " *in azem* ." Mar it is boppe alles de superieure libbene soarte dy't God oarspronklik " *nei syn byld* " op 'e ierde makke hat, ferkocht oan sûnde. Op ierde is it in essinsjeel elemint foar de minske; it is " *de loft* " dy't syn longen follet mei elke azem. Yn 'e Bibel oantsjut it Hebrieuske wurd " *ruah* " ûndúdlik de geast of de wyn, dat is de azem. Der stiet oer de duvel skreaun dat hy " *de prins fan 'e macht fan 'e loft* " is . " *De prins* " mar net " *de kening* ", om't de wiere " *kening* " fan " *de loft* " de skepper God sels is; hy, de " *Kening fan keningen en Hear fan hearen* ." God fergeliket himsels dêrom

mei " *de loft* " dy't de hiele atmosfear fan 'e ierde follet. En dit byld befêstiget syn " *Geast* "-natuer. Syn Geast is oeral, en kontrolearret en kontrolearret alles yn alle diminsjes, dat is, de konsepten fan 'e skeppingen dy't hy makke hat.

Op ierde skriuwt de minske it bestean fan syn geast ta oan it funksjonearjen fan syn harsens. Dit is mar foar in part wier. Want yn syn minsklike tastân hinget it bewustwêzen fan syn bestean wol ôf fan syn harsens, mar dit is allinnich de optekener fan meardere gegevens dy't hy yn syn ûnthâld opslaat. En allinnich op ierde hinget dit ûnthâld ôf fan in harsens. No is it harsens allinnich in motororgaan makke troch de Godgeast. Sadat it libben net ôfhinget fan it harsens, mar fan 'e machtige wil fan God dy't de minske skepen hat. It is itselde foar al ús organen; se waarden betocht troch de gedachte fan 'e Godgeast. En se folgje beheiningen dy't God har joech.

De wiere libbensstandert leit ferburgen yn 'e ûnbeheinde mooglikheden fan Gods Geast. Neat is ûnmooglik foar Him, want Hy stelt de regels, wetten, mooglikheden en ûnmooglikheden fêst dy't tawiisd binne oan 'e libbens fan Syn skepsels op spesifike manieren foar elke skepen diminsje.

De Geast fan God is it weefsel dêr't er syn plannen yn weefd en se bestean jout. Jezus makke in punt fan ús yn Johannes 4:24 te herinnerjen dat " *God Geast is* ", om't minsken tefolle belang hechtsje oan it lichem en syn organen dy't syn fiif sintugen bestjoere. Sa seit Filippus yn Johannes 14:8 oant 11 tsjin Jezus: " *Lit ús de Heit sjen .* " Jezus sei tsjin him: " *Ik bin al sa lang by jimme, en dochs kenne jimme My net, Filippus? Wa't My sjoen hat, hat de Heit sjoen; hoe kinne jimme sizze: 'Lit ús de Heit sjen?'* " Leauwe jimme net dat Ik yn 'e Heit bin, en de Heit yn My? De wurden dy't Ik tsjin jimme sprek, sprek Ik net út Mysels; en de Heit dy't yn My wennet, dy docht de wurken. Leauwe My dat Ik yn 'e Heit bin, en de Heit yn My; teminsten leauwe fanwegen de wurken. Yn 'e midden fan syn tolve apostels, yn Jezus Kristus, manifestearre de Heit syn Geast. En sa kinne wy de les begripe dy't jûn wurdt troch Jezus Kristus, dy't God wie yn in minsklik lichem. De útkarden moatte leare God yn 'e geast te kennen en minder belang te jaan oan it uterlik dat syn lichem oannimme kin. Want it is de godlike Geast dy't it konsept fan it lichem betocht en makke hat. Dizze term hie gjin belang doe't hy allinnich wie sûnder in frij libjend tsjinoerstelde. De geast fan God is ûnbeheind yn tsjinstelling ta it uterlik fan in lichem dat him definiearret en beheint yn 'e eagen fan syn tsjinoerstelde. De Geast fan God wenne yn it himellichem mei de namme Michael, en doe yn it ierdske lichem fan Jezus Kristus, mar yn al syn foarstellings lit God himsels mar foar in part sjen. Syn Geast is ûnbegryplik, lykas de Bibel seit, en hy wurdt allinich troch himsels begrypt. Om syn Geast te beskriuwen, ferlieze de wurden "grut of lyts" har betsjutting, om't de grutte fan dingen allinich jildt foar syn kreaasjes fan libben en mearje. Doch is hy de grutste yn 'e sin fan' e wearden dy't hy goedkart, om't se sublym perfekt binne, en om't hy de ienige skepper is fan alles wat bestiet.

Us ierdske diminsje tsjûget fan 'e ûnbeheinde mooglikheden fan godlike skeppingen. Sa wurde oer de hiele Ierde deselde wetten tapast, oeral op har hiele oerflak en yn it folume fan har atmosfear. Mar yn tsjinstelling ta dizze ienriedigens fan ierdske omstannichheden, yn 'e loft, yn 'e ynterstellêre kosmos, barre ûnbidige dingen; de stjerren folgje yndividuele regels dy't net jilde foar alle

stjerren, planeten, swarte gatten yn ús loft. Guon lûke inoar oan, oaren stjitte inoar ôf, draaie om harsels of net yn ferskate tiden, en God tsjûget sa dat hy yndie de skepper is fan elke soarte en foarm fan wet dy't hy yn 'e loft en op ierde oplein hat oan al syn skeppingen.

Om yn opstân te kommen tsjin sokke macht, sokke ûneinige macht, lit in ferskriklik gebrek oan yntelliginsje sjen. Mar it is wier dat grutskens de redenearringsfeardigens fan minsken ferblinde en ferminderet, en sels foar har, dy fan 'e duvel en syn himelske demoanen. De minske is gelokkich om te profitearjen fan 'e opstannige ûnderfining fan 'e kweade ingels dy't definityf feroardiele waarden ta de dea fanwegen de oerwinning fan Jezus Kristus op 'e sûnde. De ivichheid dy't se ferlern hawwe is noch altyd beskikber foar al dy manlju dy't wirklik yntelligint redeneare. En refleksje betellet him út, om't de stúdzje fan it ûnderwerp ús de leafdefolle aard fan 'e wiere God ûntdekke lit. It is net langer in kwestje fan oerlibingsrefleksen, mar fan it winsk om in unyk en ûnfergelykber perfekt lok foar de ivichheid mei him te dielen.

Kommuny mei God is permanint mooglik, om't hy sels 24 oeren deis beskikber is; hy nimt gjin ôfspraken oan, mar is altyd ree om op elk momint te kommunisearjen mei dejingen dy't fan him hâlde. Ik haw it faak sein en ik werhelje it hjir: de godlike werklikheid giet alle fiksje oer dy't de minske betocht hat. En dit om de ienfâldige reden dat dizze minsklike ferbylding beheind is, wylst dy fan God gjin grinzen hat.

Dêrom lit it ús ta om de oarder fan godlike wearden, dy't ferdraaid binne troch ferwizing nei it minsklik model, te rjochtsjen troch nei God te sjen. Ik haw my altyd bewust west fan it bestean fan 'e almachtige God en ik wist dat neat ûnmooglik wie foar him. Dêrom wist ik dat hy alle antwurden op myn fragen hie en yn 'e rin fan 'e jierren en ûnderfiningen hat hy boppe al myn ferwachtingen antwurde. It is ek in grutte freugde foar my om him my fan 'e moarn tusken sliep en folslein wakker wurden ynstruearje te litten. Dan haast ik my om de ûntfongen lessen op te skriuwen om se mei jo te dielen.

Yn 'e Bibel fertelt God ús dat hy dingen skept troch syn wurd. Dit komt om't syn boadskip rjochte is oan syn ierdske tsjinhingers dy't syn iepenbieringen **hearre moatte**. Mar yn werklikheid wurde syn skeppingen produsearre troch syn kreative tinken, en it belang dat oan syn wurd jûn wurdt, is bedoeld om him te presintearjen as de jouwer fan oarders. Dejinge oan wa't minsken moatte harkje foar har feiligens en lok. En it is úteinlik troch syn skreaune wurd dat de Geast God syn heilsplan iepenbieret oan syn útkarden. Dêrom fertsjinnet de Bibel syn namme "wurd fan God", dat syn geheime gedachten en syn oardielen oer syn himelske en ierdske skepsels iepenbieret.

De iepenbiering fan 'e Bibel wie absolút needsaaklik, om't sûnder dat de Skepping ûnwjersteanbere fallen biedt oan ûnleauwigen. Mar fanwegen it bestean fan dizze Bibel, wêryn't God de oarsprong fan 'e Ierde en de libbens dy't it draacht iepenbiere, binne se sûnder ekskús en feroardiele troch God foar har kar om har iepenbieringen te negearjen. Troch God en syn presyzjes oan 'e kant te setten, fine wittenskippers stjerren en stjerrestelsels yn 'e loft dy't fier fan elkoar ôf binne, en dizze ôfstannen wurde metten yn hûnderten en miljoenen ljochtjierren. Se skriuwe dêrom dizze gigantyske noarmen ta oan 'e leeftyd fan ús Ierde en ferdwale yn 'e

sifers fan miljoenen of miljarden jierren sûnder presys te wêzen. Want se witte dat se neat bewize kinne en dat har ferklearrings eins neat mear binne as folslein ûnbewiisbere hypotezen. Dit alles komt om't se gjin rekken hâlde mei it bestean fan 'e Skeppergod dy't **yn in momint** dingen skept dy't skieden binne troch hûnderten en miljoenen ljochtjierren. Mar dizze posysje is allinich it gefolch fan in opstannige wegering om har status as skepsels te erkennen dy't ferantwurdling ôflizze moatte oan har Skepper, en him al as sadanich gloarje en eare jaan moatte; wat God easke en ús herinnert, yn 1844, troch de stim fan 'e " *earste ingel* ", yn Iepenbiering 14:7: " *En hy sei mei in lûde stim: **Freegje God en jou Him eare** , want it oere fan syn oardiel is kommen; en oanbidde Him dy't de himel en de ierde en de see en de wetterboarnen makke hat .* " Harren smoarge teoryen fange allinnich minsken dy't, lykas harren, besykje te ûntkommen oan religieuze plicht. De wier útkarden falle net yn dit soarte fan fal en se fine yn godlike iepenbieringen alle feiligens dy't ûntbrekt yn it oare kamp. It respektearjen fan godlike wearden troch it yn twifel lûken fan minsklike wearden liedt de útkarden ta wier lok en autentike frede mei God yn Jezus Kristus; de juste kar foar harren sielen.

It kwea dat hjoed de dei yn ús Westerske maatskippij beoefene wurdt, is net nij, om't God it al ferskate kearen mei ferskriklike straffen bestraft hat. De earste waard útdrukt troch it deadlike wetter fan 'e oerstreaming. De twadde rekke de twa woltierige stêden fan 'e Jordaandelling, Sodom en Gomorra, dêr't Lot, Abraham syn neef, him nei wenjen sette woe, troch in rein fan baarnende swevelstiennen dy't God út 'e loft falle liet. God liet him op it lêste momint fuortgean, om syn libben te sparjen, en joech ús sa in profetysk byld dat giet oer de opname fan 'e lêste útkarden foardat " *de sânde fan 'e sân lêste pleagen* " yn deselde foarm komt om de lêste opstannige ierdske libbens te ferneatigjen, nei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. De tredde kear waard folbrocht, neffens it ferlykjende byld jûn yn Lev. 26:25: " *Ik sil in swurd tsjin jimme bringe, dat myn ferbûn wraak nimme sil ; as jimme yn jimme stêden byinoar komme, sil Ik de pest ûnder jimme stjoere, en jimme sille yn 'e hannen fan 'e fijân oerlevere wurde .* " Yn it kristlike tiidrek wurdt dizze straf fernijd troch it " *wrekende swurd* " fan 'e guillotine fan 'e Frânske revolúsjonêren foar in hiel jier fan 27 july 1793 oant 27 july 1794; dat is, 200 jier foar de lêste profetyske datum dy't God yn syn Bibel foarsteld hat. It oanwiisde jier, 1994, markearre dêrom it ein fan 'e profetyske " *fiif moannen* " fan Iepenbiering 9:5-10 of 150 werklike jierren dy't in ein makken oan syn alliânsje mei it offisjele ynstitúsjonele Sândedeisadventisme. Nei dizze datum soe it kwea in noch ôfgryslker uterlik oannimme, yn Frankryk, ûnder it presidintskip fan François Hollande troch waans gesach alle foarmen fan kwea dy't troch God feroardiele waarden legalisearre waarden. It is yn dizze offisjele legalisaasje dat de minskheid it prinsipe ta syn paroksisme bringt dat oan it begjin fan 'e stúdzje fan dit haadstik neamd is, dat is, wat dit fers fan Jesaja 5:20 feroardielt: " *Wee dyjingen dy't it kwea goed neame, en it goede kwea, dy't tsjusternis ta ljocht sette, en ljocht ta tsjusternis, dy't bitter ta swiet sette, en swiet ta bitter!* " Mar, ik fersin my net, God kundiget oan dat " *wee* " dit soarte dingen straft? No ja, dat docht er en neffens Iepenbiering 8:13 is it krekt ûnder de titel fan " *twadde wee* " dat de " *sechste trompet* " of Tredde Wrâldoarloch fan

Iepenbiering 9:13 oant 21 komt. En de Geast woe it belang fan 'e saak beklamje troch te sizzen yn Iepenbiering 9:12: " ***It earste wee is foarby. Sjoch, der binne noch twa ween nei dit .*** " It moat begrepen wurde dat yn 1994 it kwea noch net op it hege nivo wie dat it berikte ûnder it presidentskip fan Hollande yn Frankryk, mar ek yn alle oare Westerse lannen dy't, foar Frankryk, it offisjele houlik fan homoseksuelen en oare LGBT-minskens legalisearren. It " ***twadde wee*** " fan 'e " ***sechste trompet*** " komt foar ús eagen foarby fanwegen de walging dy't it folk fan Ruslân en syn lieder Vladimir Putin fiele foar de ôfgryslke dekadinte moraal fan 'e Westerse folken. ***Want dit is de wichtichste oarsaak fan 'e wegering fan' e Russyske lieder om Oekraïne by dit Westerse kamp te litten dat rjochtfeardiget wat God ôfgryslk achtet .*** It is yndie in grutte paradoks dat dit lang ateïstyske lân sa skandalisearre troch de gruwel stiet. Mar it is krekt dizze tydlike breuk yn 'e relaasje mei God dy't in religieuze weromkomst befoarderet yn dit Ruslân dat lang skieden is fan it Westen troch muorren en in wichtich symboalysk "izeren gerdyn". Dit proses fan weromgean nei God hat it gedrach fan 'e " ***oerlibbenen*** " fan 'e " ***fjirde trompet*** " neamd " ***it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt*** " al karakterisearre, lykas oanjûn en befêstige troch Iepenbiering 11:13: " ***Yn dat oere wie der in grutte ierdbeving, en in tsiende fan 'e stêd foel; en yn 'e ierdbeving waarden sân tûzen manlju fermoarde, en de rest waarden bang en joege de God fan 'e himel eare .*** " En om syn profeet oan te jaan dat de hekatomb fan dizze geastlike en histoaryske situaasje fan 1793-1794 werhelle wurde sil yn 'e histoaryske kontekst fan 'e " ***seisde trompet*** ", jout God oan 'e oprop fan dizze " ***fjirde trompet*** " de namme " ***twadde wee*** " fan 'e " ***seisde trompet*** "; Iepenbiering 11:14: " ***It twadde wee is foarby; sjoch, it tredde wee komt gau .*** " En wat ús tastiet om de twa ferfollingen net te betize, is krekt it gedrach fan 'e " ***oerlibbenen*** " fan 'e twa godlike histoaryske straffen. Want oars as dy fan 1794, bekeare dejingen dy't " ***oerlibje*** " nei de " ***sechste trompet*** " ***har net mear*** , neffens Iepenbiering 9:20-21: " ***De rest fan 'e minsken dy't net troch dizze pleagen fermoarde waarden, bekeare har net fan 'e wurken fan har hannen, sadat se gjin demoanen oanbidde soene, en ôfgoaden fan goud, sulver, messing, stien en hout, dy't net kinne sjen, of hearre, of rinne; en se bekeare har net fan har moarden, of har tsjoenderijen, of har seksuele ûnmoraliteit, of har dieverij .*** "

In oar punt dat de twa straffen 1793 en 2023 mienskiplik karakterisearret, om't God it oantal slachtoffers telt dat dea slein wurdt: yn 1793-1794 neffens Iepenbiering 11:13: " ***Yn dat oere wie der in grutte ierdbeving, en in tsiende fan 'e stêd foel yn ; sân tûzen manlju waarden fermoarde yn 'e ierdbeving , en de rest wie bang en joech de God fan 'e himel eare .*** " En yn 2022-2023, neffens Iepenbiering 9:15: " ***En de fjouwer ingels dy't ree wiene foar it oere, en de dei, en de moanne, en it jier, waarden frijlitten om in tredde fan 'e minsken te deadzjen .*** " De Frânske nasjonale kontekst fan 'e " ***fjirde trompet*** " wurdt in ynternasjonale Jeropeeske kontekst yn 'e " ***sechste trompet*** " en dizze kear is it " ***in tredde*** " fan 'e Jeropeeske befolking dy't dea slein wurdt.

No't se oankaam binne oan 'e tiid fan it ein, kinne de útkarden fan Jezus Kristus begripe dat hy har rêdt, net allinich troch syn ferzoeningsoffer yn har foardiel, mar ek troch it profetyske ljocht dat har begryp fan 'e barrens dy't yn har

tiid plakfine, ferljochtet. Dit begryp is wier de frucht dy't droegen wurdt troch it autentike " *tsjûgenis fan Jezus* ", dat is " *it tsjûgenis* " dat se ûntfange fan 'e God fan 'e wierheid, de Libjende God dy't fan har hâldt en har rêdt troch har te beskermjen tsjin it kwea dat feroarsake wurdt troch leagens.

Konkurrinsje en komplementariteit

Dizze twa wurden, " **konkurrinsje** en **komplementariteit** ", allinich fette de tsjinoerstellende prinsipes fan it libben gear dy't stipe wurde troch de duvel en de grutte skepper God.

De kar fan 'e duvel is dejinge dy't jildt foar de ierde, dy't al hast seistûzen jier ûnder syn kontrôle is. Neffens dit prinsipe stimulearret konkurrinsje de ûntwikkeling fan inisjativen, en yn konkurrinsje binne der winners en ferliezers. It doel is om de oare konkurrint te oertreffen oant harren eliminaasje. Want it úteinlike doel fan konkurrinsje is om in monopoalje te krijen. En neffens it sprekwurd "it doel fereasket de middels", ferbiedt hy dy't koste wat koste winne wol himsels gjin middels. It prinsipe fan konkurrinsje befoarderet de ûntwikkeling fan ymmoraliteit. Yn ús moderne tiid wurdt dizze konkurrinsje foar in part kontrolearre troch regels dy't fêststeld binne troch Westerse, en foaral Amerikaanske, rjochtbanken. Mar neat duorret lang, en dizze regels feroarje neffens de winsken fan 'e hjoeddeiske oerwinners. Sûnt 1990 hawwe wy yn it Westen wearden ferskove sjoen, fan sensuer nei de meast ûnbeheinde en perverse seksuele frijheid. Ek waarden Kristus syn útkarden troch him warskôge dat se net ferrifeld wurde moatte troch de noarmen fan 'e wearden fan harren tiid; hjoed yn frede, mar moarn yn oarloch; hjoed frij en moarn slaven fan in despotysk universeel rezjym. Dêrom moatte wy ús losmeitsje fan ús hjoeddeiske kontekst en weromsjen nei de minsklike skiednis dy't bestiet út oanhâldende oarloegen. Us 77 jier fan Westerske frede waarden útsûnderlik troch God jûn om strategyske redenen, mar sa gau as se foarby binne, sil de hurde en autoritêre aard wer de noarm fan it bestean wurde foar de lêste minsken dy't yn libben binne nei de hekatomb útfierd troch de kearnwapens fan 'e Tredde Wrâldoarloch of " *sechste trompet* " fan Apo.9.

Yn it ferline en oant hjoed de dei hat konkurrinsje derta laat dat manlju inoar útdage yn organisearre spultsjes of faak deadlike duels. Konkurrinsje wie de driuwende krêft fan it libben yn it Romeinske Ryk. Om de ljedder nei dominaasje te beklommen, wifkje de meast besletten net om har ta te foegjen oan de fysike eliminaasje fan konkurrinten, troch moard op hokker wize dan ek. Ek hat konkurrinsje troch de tiid hinne lijen, gjalpen fan wanhoop en ûntroastbere triennen foar de minskheid feroarsake. Konkurrinsje wurdt befoardere fanwegen it prinsipe fan 'e beleanning dy't de winner te goede komt, en yn in totale ûnrjochtfeardichheid is dizze beleanning fariabel en kin it exorbitante hichten berikke. Yn 'e âldheid wie rykdom allinich mooglik foar keningen, de grutten, waans erfskip, fan generaasje op generaasje trochjûn, allinich mar groeide, útsein as in brute barren in ein makke oan dizze delgong.

Yn ús tiid ferklearret allinnich it prinsipe fan konkurrinsje it funksjonearjen fan 'e Amerikaanske maatskippij yn 'e Feriene Steaten. En yn in totale morele blinens fynt de mearderheid fan 'e Amerikanen it normaal dat in bedriuwspresidint op himsels riker wurdt as hiele lannen yn 'e rest fan 'e wrâld. En as dizze situaasje oanhâldt sûnder al te folle skokkende minsken, is dat om't de mooglikheid om jinsels te ferriken oan elkenien oanbean wurdt, en hast allegear dreamt se derfan om gebrûk te meitsjen fan dit oanbod. Konkurrinsje wekket oergeunst op, om't it earmen en riken byinoar bringt en yn konkurrinsje set. En de wrâld fan 'e duvel is sa organisearre dat jild in fitale needsaak is, om't it alles keapet: iten, klean, ûnderdak, wille en politike macht. It wie troch syn enoarme famyljerykdom dat de neef fan Julius Caesar, de jonge Octavianus, de stipe fan it Romeinske plebs kocht en de earste Romeinske keizer yn 'e skiednis waard ûnder de namme Caesar Augustus (yllúster). Yn 'e Midsiuwen sette konkurrinsje lokale hearen tsjin elkoar op, en de fersleine hear waard de fazal fan 'e oerwinner, wêrby't er in wichtich diel fan syn besit ferlear, dat nei de oerwinner gie. It wie wer de konkurrinsje, net stipe troch de Roomsk-Katolike Tsjerke, dy't de religieuze oarloggen feroarsake dy't it tiidrek fan meganisearre Bibelprintsjen markearren.

Nei't de neidielen fan konkurrinsje opmurken binne, is it maklik te begripen dat om wier lok te krijen, dit prinsipe fan konkurrinsje folslein ferdwine moat. En it libbensprinsipe dat it ferfange sil is dat fan komplementariteit dat jildt foar alles, minsken, bisten, planten, beammen, grienten, fruit, ensfh. Mar ek en boppe alles, de Hillige Bibel waans essensjele prinsipe krekt dizze **komplementariteit** is fan it earste boek Genesis oant it lêste Iepenbierring.

Troch de Bibel te bouwen op dit prinsipe fan **komplementariteit**, iepenbiere God ús net allinich it ferhaal fan 'e minsklike religieuze skiednis, mar iepenbiere hy ús benammen it driuwende prinsipe wêrop hy it perfekte lok fan syn útkarden en syn ingels foar de ivichheid bouwe sil. It ferskil dat de oare brocht is in foardielich pluspunt foar de hiele mienskip. En om't de beleanning der net mear is, is de bydrage fan in oare persoanlikheid folslein posityf. It byld fan in fytsketting yllustrearret de situaasje fan in maatskippij boud op it komplementêre **model**. De skeakels dy't dizze ketting foarmje binne perfekt gelyk. It libben neffens God liedt ta deselde gelikense rjochten, sels as de taken en de hiêrargyske oarder oars binne. De ivichheid is dêrom allinich winsklik foar minsken dy't wille fine yn dit **komplementêre dielen**. Dêrom hat God noait besocht de oanhing fan al syn skepsels oan syn standert te krijen. Hy wit earst fan alles dat it ûnmooglik is om har allegear te oertsjûgjen en hy is folslein tefreden om yn 'e rin fan' e tiid de útkarden te selektrearjen dy't it profyl hawwe dat geskikt is foar syn standert fan heil en de betingsten fan it ivige himelske libben.

Troch de siden hinne yntrodusearret de Bibel ús oan 'e ierdske ûnderfiningen fan Gods tsjinnens. Us kennis fan God begjint mei ús lêzen fan 'e Bibel yn Genesis 1 en 2. En yn dizze fersen leare wy wat God goedkart of feroardielt: hy goedkart it ljocht en feroardielt de tsjusternis, symboalen fan goed en kwea. Yn Genesis 2 lêze wy: " *En God segene de **sânde dei** en hillige dy* ." Dêr, yn dizze wurden, leare wy hoe wichtich de rest fan 'e " **sânde dei** " foar him is, en ek foar syn wiere útkarden dy't syn smaak en wearden diele. Dêrom, nei de

herinnering oan dit belang fanwegen syn presintaasje as it fjirde fan Gods Tsien Geboden, sil it wurd Sabbat nea neamd wurde yn syn profesijen fan Daniël en Iepenbiering. Syn identifikaasje, mei it " *segel fan 'e libbene God* " fan Iepenbiering 7:2, rêst op in hanneling fan leauwe, dy't ôfhinklik is fan 'e kennis fan God. En dit prinsipe befêstiget de útspraak fan Jezus Kristus, dy't sei: " *En dit is it ivige libben, dat se Jo kenne, de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't Jo stjoerd hawwe* ." Likegoed wurdt yn dizze profesijen " **sûnde** " net identifisearre, om't it wurd "dei fan 'e sinne" net neamd wurdt, en de identifikaasje dêrfan bliuwt ek ôfhinklik fan leauwe, dat God ken of net ken. Godlike profesije neamt dingen net yn dúdlike taal; it suggerearret se allinich, en it is de Geast fan Jezus Kristus dy't de lêzers dy't it bestudearje oertsjûging jout fan 'e ynterpretaasje of net jout, neffens oft hy se it wurdich achtet of net. Us kennis fan God nimt ta mei de tiid en iepenbiere ûnderfiningen. Al yn Genesis 3 leare wy dat de bedrigingen dy't God presintearret net licht opnommen wurde moatte, want de ûngehoorzaamheid fan Eva, en letter fan Adam, waard yndie bestraft mei de dea, lykas God tsjin Adam sein hie. Likegoed befêstige de komst fan 'e wetterfloed yn 1655 nei de sûnde dizze needsaak om syn wurd te folgjen ûnder straf fan minsklike genoside. De fjirtich jier wêryn't God syn folk yn 'e woastyn fiede, befêstigen fierder syn fermogen om har libje of stjerre te litten. Doe, troch rjochters en keningen, waard deselde les fernijd yn it hiele âlde ferbûn. Doe gie it troch God seinige Israel it nije ferbûn yn op basis fan it bloed dat troch Jezus Kristus fergetten is. Op dit punt yn 'e skiednis waarden de wurden fan Kristus ferfolle: " ***It is folbrocht*** ." Gods fersoening mei de sûndige útkarden waard mooglik, en doe't se de sûnde ôfswisten, droech it offer fan rjochtfeardich bloed konkreet syn frucht fan godlike genede yn har libben. Jezus waske har letterlik en geastlik skjin fan har sûnden. Spitigernôch waard Gods juwel, syn kostbere pearle, syn hillige sabbat, nei ferrin fan tiid, op 7 maart 321, ferlitten troch in Romeinsk keizerlik dekreet befel fan keizer Konstantyn I ^{de} Grutte. As gefolch soene de flokken fan godlike straf trochgean oant it ein fan 'e wrâld, by de weromkomst fan Jezus Kristus. Mar God hie syn bedoeling foarsein om syn wierheid te herstellen, as net op 'e hiele ierde fan sûnde, earst dan yn it Sânde-deis Advintistyske leauwe, dat offisjeel werombrocht waard troch it dekreet fan Daniël 8:14, dat de datum fan dizze restauraasje yn 'e maitiid fan it jier 1843 stelt. Mar op dit stuit is dizze restauraasje noch net letterlik realisearre, mar it feroardielt al de praktyk fan 'e Romeinske snein dy't oant dizze maitiid fan 1843 waarnommen waard. De sabbat sil pas nei it ein fan 'e twadde Advintistyske test fan 22 oktober 1844, dat wol sizze fan 23 oktober 1844, troch de útkarden praktisearre wurde.

Tagelyk dat hy it werombringen fan 'e praktyk fan syn hillige sânde-deis sabbat easke, sûnt de maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844, begon God syn grutte Iepenbiering oan syn útkarden te bringen. Wat nijs koe it bringe, nei it ierdske tsjinstferliening fan Jezus Kristus? Allinnich de iepenbiering fan it bestean fan " **sûnde** " dy't de duvel wer yn 'e kristlike tsjerke fêstige hie, nei dit tsjinstferliening fan Jezus Kristus. En om dizze iepenbiering konkreet te bringen, liet God it rêste op twa profetyske boeken, Daniël yn it âlde ferbûn, en Iepenbiering yn it nije ferbûn. En hjir is it wer ûnmooglik om mear belang te jaan oan ien of it oare fan dizze twa boeken, om't se ûnbestriden **komplementêr binne** . Sûnder Daniël is

Iepenbiering ûnbegryplik, en sûnder de Iepenbiering dy't oan Johannes jûn is, bliuwt Daniël ûnkrekt en mysterieus. Daniël jout folle minder details as de Apokalyps, mar dit gebrek oan kwantiteit wurdt kompensearre troch de kwaliteit fan syn iepenbiering, om't hy ús de essensjele basis presintearret foar it begripen fan it oardiel dat God útsprekt oer de joadske en kristlike religys. Foar de kristlike religy wurde dizze basissen hiel ienfâldich gearfette as folget: Dan. 8:12: " *it leger waard oerlevere mei it ivige fanwegen **sûnde*** "; wannear? Yn 538; datum fan 'e oprjochting fan " **sûnde** ": 7 maart 321. De tiid fan dizze ferlittenheid oan 'e Roomske tsjerke is 1260 dagen-jierren presintearre yn 'e foarm " *in tiid, tiden en in heale tiid* " yn Dan. 7:25: " *Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste, hy sil de hilligen fan 'e Allerheechste ûnderdrukke, en hy sil tinke om tiden en de wet te feroarjen; en de hilligen sille yn syn hannen oerlevere wurde **foar in tiid, tiden en in heale tiid*** . " » Deselde lingte fan tiid wurdt presintearre as " **twanfjirtich moannen** " en " **1260 dagen** " yn Iepenbiering 11:2-3: " *Mar lit it bûtenste foarhûf fan 'e timpel bûten, en mjit it net; want it is jûn oan 'e heidenen, en de hillige stêd sille se **twanfjirtich moannen lang ûnder fuotten fertrape*** . En Ik sil macht jaan oan myn twa tsjûgen, klaaid yn sekken, en se sille profetearje **foar tûzen twahûndert en sechstich dagen** . "

Nei dizze 1260 werklike jierren fan 'e ferfolgjende regearingstiden fan 'e Romeinske pausen en de Jeropeeske monargyen, stelt God yn Daniël 8:14 it jier yn wêryn't de iepenbiering fan syn oardiel begjinne sil. Dit wurdt mooglik makke troch de seleksje fan 'e útkarden waans leauwe sa op 'e proef steld wurdt dat God har " **weardich** " ferklearret yn Iepenbiering 3:4: " *Mar jo hawwe in pear manlju yn Sardis dy't har klean net ûntreinige hawwe; se sille mei My yn wyt kuierje, **om't se it wurdich binne*** . " Op hokker basis oardielt God har waardich? Oars as in mannichte falske tradisjonalistyske kristenen, wurde Gods útkarden ûnderskieden troch de konsekwinsje fan har gedrach yn oerienstimming mei har wurden. Se bewearde de heil fan Jezus Kristus en God autentisearre har om't se him graach folgje en wichtich belang jout oan syn profetyske bibelske iepenbieringen. Godlike profesijen waarden yn 'e Bibel skreaun, mar se binne allinich te begripen as Syn Hillige Geast de geasten fan Syn útkarden ferljochtet. Dizze minsken, dy't fan natuere allinnich Syn godlike wil dwaan en folbringe wolle, ûntdekkje dat it God sels is dy't, har djippe en wiere aard kennend, har laat hat nei Syn hearrigens. Neffens it bibelske byld is it net it skiep dat syn master siket, mar it tsjinoerstelde: it is " *de goede hoeder* " dy't " *komt om syn ferlerne skiep te sykjen* . " En Jezus foege ta: " *Myn skiep kenne myn stim; Ik rop se, en se folgje My* . " Dit ûnderwerp liedt my ta it besprekken fan Paulus syn bekearing. It waard mooglik makke om't Paulus oprjocht leaf hie fan 'e wierheid dy't iepenbiere waard oan syn folk, Israel, dy't God ta bewaker fan Syn orakels makke hie. Hy waard blyn animearre troch in oprjochte iver, oars as oare ferrifeljende en berekkenjende Joaden, lykas de hegepryster Kajafas of Judas. God, dy't de geasten, herten en geasten ûndersiket, wist syn wiere aard perfekt. Dêrom twong hy him troch in blynjende fisy om him te bekearen en te tsjinjen. Paulus is it typyske gefal fan it " *ferlerne skiep* " dat Jezus komt rêden út it kamp fan 'e duvel, om't hy it wurdich is.

Lykas godlike wierheid binne de útkarden ienfâldige en, boppe alles, tige logyske minsken. Om begrepen te wurden, fereasket godlike iepenbiering gjin

hegere oplieding, om't de dingen dy't iepenbiere binne tagonklik binne foar de ienfâldichste minsken, om't har yntelliginsje troch God jûn wurdt.

Sa, nei it grutte ljocht dat yn Jezus ûntfongen waard troch syn earste apostels, dominearren ieuwen fan geastlike tsjuster it minsklik libben oant de weromkomst fan it ljocht dat kaam nei de "Adventistyske" test fan it leauwe yn 'e hjerst fan 1844. Dit wie mar it begjin fan 'e weromkomst fan godlik ljocht, mar de essensjele dingen waarden werombrocht: de praktyk fan 'e wiere rêst fan 'e sânde-deis sabbat en it bewustwêzen fan it belang fan 'e profetyske iepenbiering fan 'e Bibel, dy't de oankundiging fan 'e definitive glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus befêstiget. De ynterpretaasjes fan 'e profesijen wiene noch altyd falsk en tydlik, mar de hâlding fan Gods tsjinstfeinten wie it heil fan Kristus wurdich. Omdat hy herten en gedachten ûndersiket, selektarret God syn útkarden op basis fan kritearia fan wierheid dy't de natuer fan minsken oanreitsje. It wiere begryp fan 'e iepenbiere mystearjes hinget allinich ôf fan tiid, om't it stadichoan berikt wurdt en allinich syn hichtepunt berikt yn 'e lêste dagen fan 'e seistûzen jier fan 'e seleksje fan 'e útkarden troch it godlike projekt.

De " **sûnde** " dy't iepenbiere wurdt yn Dan. 8:12, is de ferbining dy't de bylden fan Jeropa ferbynt dy't yllustrearre wurde yn Iepenbiering troch de symboalen " **tsien hoarnen en sân hollen** " . Dizze symbolyk fan 'e " **tsien hoarnen** ", foar it earst neamd yn Dan. 7:7, wurdt troch God yn Iepenbiering yn trije ferskillende tiden oanwiisd, identifisearre troch de ôfwêzigens of oanwêzigens fan " **diademen** " pleatst op " **de hollen** " of op " **de hoarnen** ". En yn dizze oanpak docht God wer in berop op it prinsipe fan **komplementariteit** . Sadwaande, as dizze " **diademen** " op 'e " **sân hollen** " yn Iepenbiering 12:3 binne, wurdt Jeropa yn syn Romeinske keizerlike faze oanwiisd; wat de ferfolgingen fan 'e earste kristenen opropt, oant de ferrifeljende en misliedende frede dy't oprjochte waard troch keizer Konstantyn, de befehlhawwer fan it ferlitten fan 'e godlike sabbat op 7 maart 321. Doe waard dizze " **sûnde** " dy't troch God yn Dan. 8:12 feroardiele waard, fêststeld. Mar it waard ferburgen troch de oannimming fan 'e "dei fan 'e sinne" dy't it ferfong op 'e earste dei fan 'e wike. En sa waard troch dizze ferfangning fan 'e hillige godlike sabbat, de "dei fan 'e sinne" dy't troch de Romeinske heidenen eare waard, de earste dei fan 'e godlike wike, " **it teken** " fan Romeinsk gesach yn tsjinstelling ta de sabbat dy't sels " **it keninklike segel fan 'e libbene God** " foarmet. Jo moatte beseffe hoefolle dit field waard as in ferrie en in belediging troch de Skeppergod, en as gefolch koe de genede fan Kristus net langer krigen wurde troch sûnders dy't in opsetlike sûnde begienen. Want de wurden " **sânde en earste** " smite skuld op dejingen dy't de feroaring dy't troch dizze Romeinske keizer brocht waard legitimearren. Mar de feroaring yn 'e wyklike rêstdei wie goed taret troch it einigjen fan 'e " **tsien** " jier fan ferskriklike ferfolging, foarsein yn Iepenbiering 2:10, útfierd troch de Romeinske keizer Diokletianus en syn meikeizers yn syn tetrargy, tusken 303 en 313. Op befehl fan Konstantyn befoardere it einigjen fan ferfolgingen de ûntwikkeling fan 'e kristlike religy, en yn massaal waarden net-bekearde minsken doopt, om de nije religy yn te gean dy't beskerme waard troch de keizer sels. Al dizze oerflakkige bekearingen akseptearren de feroaring yn 'e rêstdei sûnder probleem. Want yn dy tiid wiene de útkarden, de wieren, dy't by steat wiene ta

ferset, like lyts yn oantal as yn elk tiidrek, oant ús eigen. Mei de oannimming fan 'e earste-deis rêst binne wy tsjûge fan 'e oarspronklike foarming fan 'e Roomsk-Katolike religy. Lykas de wjirm yn 'e frucht sit, is **it diabolyske "teken"** yn 'e kristlike religieuze lear en praktyk yngien, en foar ierdske ivichheid, oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus.

Subtyl, yn Iepenbiering 13:1, geane de "**diademen " fan 'e " sân hollen "** nei de "**tsien hoarnen "**". De Geast jout dus oan dat **it Europa fan monargyen** it doelwyt is yn 'e kontekst fan syn ûnderwerping oan it Romeinske pauslike rezjym dat oprjochte wie fan 538 oant 1798, dat is, wat Daniël 8:24 profetearre troch te sizzen: "**De tsien hoarnen binne tsien keningen dy't út dit keninkryk opkomme sille. In oar sil nei harren opkomme, hy sil oars wêze as de earste , en hy sil trije keningen ûnderwerpe. "** It is dêrom dizze oare "**kening "** fan Daniël dy't oantsjut wurdt mei it symboal fan 'e "**sân hollen "** yn 'e Iepenbiering. Yn dit fers moatte wy it belang fan 'e presyzje "**hy sil oars wêze as de earste "** opmerke, om't dit "**ferskil "** syn pauslike religieuze macht is. Sa binne de pausen, yn tsjinstelling ta de oanspraken fan 'e Roomske pauslike tsjerke, gjin opfolgers fan 'e apostel Petrus, om't God it ferskinen fan it pauslike rezjym pleatst nei de ûntbining fan it Romeinske Ryk; dat waard folbrocht fan it jier 395 ôf. De ferbining dy't dit tiidrek fan Jeropa fan 'e "**tsien hoarnen "** ferbynt, is noch altyd de "**sûnde "** dy't troch keizer Konstantyn ynsteld is. Mar dizze kear wurdt de "dei fan 'e sinne" oplein troch in religieuze organisaasje, en boppedat is it omneamd ta "dei fan 'e Heare" of, yn it Latyn, "Dies Domenica" en yn it Frânsk: "snein". Fanút ús kennis fan dizze feiten sil de wearde fan ús leauwe ôfhingje fan ús reaksje. Binne wy lilik, ferbjustere, útdage, fernuvere, skrokken, ferûntweardige, of lit it ús kâld en ûnferskillich? Dejinge dy't de oantaasting ljit is net samar ien. Dit is de grutte God, skepper fan alle libben, dingen, wetten of prinsipes, en de priis dy't te beteljen is, is yn oerienstimming mei syn almacht. Oft se no bewust binne fan it probleem of net, de hiele minskheid betellet de gefolgen fan dizze godlike majesteitsleazeheid troch ûnophâldende meardere flokken dy't it op in protte manieren reitsje, fulkaanútbarstings, ierdbevings, tsunamis, ferneatigjende sykloanen, ynfallen fan ferneatigjende ynsekten, oerstreamingen, hagel en deadlike oarloggen, ensfh. Ta skuld fan keizer Konstantyn foege it Romeinske pausdom **de "arroânsje "** ta dy't Dan. 7:8 en 20 him taskriuwt, troch it weagjen om de orizjinele tekst fan 'e tsien geboaden fan God te transformearjen, en sels sa fier te gean dat se it weagjen om de tekst fan it twadde gebod te wiskjen, wêrmei't God it oanbidden foar bylden fan ierdske of himelske wêzens ferbiedt. Troch dit godlike ferbod te negearjen, bûgje in mannichte minsken har foar bylden fan hilligen dy't hillich ferklearre binne troch de Pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke sels, en dogge sa religieus godlike gruwels. Mei de tiid reprodusearje minsken itselde gedrach, sels as de histoaryske kontekst feroaret. Mar yn ús tiid hat de lange frede dy't útwreide is oant it jier 2022 it ferskynsel aksintuearre. God en syn prinsipes wurde ûnrjochtfeardich en walgelyk negearre en ferachte. De Pauslike Tsjerke formalisearre sadwaande de heidenske foarm dy't sûnt it jier 321 oan it kristendom jûn wie. En doe't, tusken 1170 en 1789, de godlike wierheid troch de Bibel ferspraat waard, ferfolge it de protestantske profeten fan God en de Bibel

sels, waans lêzen ferbean wie; oertreders stelden harsels bloot oan de dea, finzenisstraf of de Keningsgaleien.

Om in ein te meitsjen oan dizze ôfgryslke oerhearsking, sette God de Frânske Revolúsje en har wraaksuchtige bloedbad op, wêrby't de wichtichste skuldigen as slachtoffers waarden nommen: de monargy en de geastliken fan it Roomsk-Katolisisme, ynklusyf Paus Pius VI, dy't yn 1799 yn 'e finzenis yn Valence yn Drôme stoar. De religieuze frede dy't troch God nei dizze bloedbaden oprjochte waard, soe it herstel fan syn learlike wierheid befoarderje. It wie dêrom yn dizze tiid fan religieuze frede dat de Adventistyske proeven fan 1843 en 1844 folbrocht wurde koene. Mar útsein de útkarden dy't selektarre waarden yn dizze testen fan profetysk leauwe, befoardere de frede benammen de ûntwikkeling fan frij tinken en ateïsme dy't foarme waarden yn 'e gedachten fan' e Frânske Revolúsjonêren. En dit model fersprate him nei alle Westerske folken fan Jeropa, troch middel fan 'e oarloffen ûnder lieding fan Napoleon I ' de keizer fan Frankryk. De situaasje koe mei de tiid allinich mar slimmer wurde, oant de "**tiid fan 'e ein**" profetearre yn Dan. 11:40: "**Yn 'e tiid fan 'e ein** sil de kening fan it suden tsjin him oansette. En de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn, mei weinen en ruters en in protte skippen; hy sil it binnenlân ynkomme, ferspriede as in stream en oerstreaume." Dizze "**tiid fan 'e ein**" komt oan 'e ein fan 'e tiid fan 'e besegeling fan 'e útkarden neffens Iepenbiering 7:3: "**Doch de ierde net skea, noch de see, noch de beammen, oant wy de tsjinstfeinten fan ús God op har foarholle besegele hawwe.**" In lêste warskôgingstraf, yn ferliking mei de Frânske genoside fan 1793-1794, komt dan om it skuldige Jeropa en de wrâld te treffen.

It lêste tiidrek fan Jeropa wurdt oantsjut troch de totale ôfwêzigens fan "**diademen**" op 'e "**tsien hoarnen**" en de "**sân hollen**" lykas it byld Apo. 17:3: "*Hy naam my mei yn 'e Geast nei de woastenije. En ik seach in frou sitten op in skarlakenkleurich beest, fol mei nammen fan godslastering, mei sân hollen en tsien hoarnen.*" It ferdwinen fan 'e "**diademen**" op 'e "**tsien hoarnen**" betsjut dat de Geast rjochtet op Jeropa yn in tiid wêryn monargyen meast ferfongen binne troch republikeinske regimes. Mar út it foarige tiidrek hawwe dizze republikeinske naasjes de "**godslasteringen**" behâlden dy't ferbûn binne mei de "**sân hollen**", dat is, ferbûn mei de Romeinske pauselike stêd. Likegoed draacht it nije "**skarlaken**" "**beest**" de kleur dy't assosjeare wurdt mei it Roomsk-Katolike pauselike rezjym neamd "*Babylon de Grutte*" yn Iepenbiering 17:4: "*De frou wie klaaid yn pears en skarlaken, en fersierd mei goud en kostbere stiennen en pearls. Se hie in gouden beker yn har hân fol mei gruwels en de ûnreinheid fan har hoererij.*" En "**skarlaken**" is, lykas "karmozijnrood" en "**parse**", de kleur fan "**sûnde**" neffens Jesaja 1:18: "*Kom no, en lit ús mei-inoar riedselje!*" seit Jahweh. "**Al binne jimme sûnden as skarlaken**, se sille sa wyt wêze as snie; **al binne se read as karmozijnrood**, se sille wêze as wol." » In **skarlakenreade** "**mantel**" symbolisearre de "**sûnde**" dy't op Jezus lein waard yn Mattéus 27:28: "En se diene him syn klean út en diene him in **skarlaken mantel** om." Mar dizze "**skarlaken mantel**" befêstige him ek as "**kening fan 'e Joaden**"; "**skarlaken**" wie ek in teken fan keningskip.

Dit byld dat jûn wurdt yn Iepenbiering 17:3 is dat fan ús Westerske kamp, dat it religieuze erfgoed fan 'e Roomske Pauslike Tsjerke mienskiplik dielt. **Dit dielen giet oer ek de protestantske folken erfgenamten fan 'e earste-deis rêst leard troch de Roomske tsjerke. Mar it is ek it byld fan 'e lêste universele regearing** dy't foarme en fêstige wurde sil troch de oerlibjende rebellen fan 'e Tredde Wrâldoarloch. Dit lêste ierdske autoritêre rezjym wurdt symbolisearre yn Iepenbiering 13:11 troch it " **beest dat út 'e ierde opkomt** ". It ferskynt, yn ' **e tiid** , nei it " **earste beest** " dat sels " **út 'e see opkaam** " yn Iepenbiering 13:1. Yn dizze opienfolging " **seelân** " profetearret God de opienfolgjende dominaasjes, Roomsk-Katolik, dan Amerikaansk-Protestant, neffens it byld foarsteld yn Gen. 1:9-10: "En God sei: *Lit de wetters ûnder de himel byinoar komme op ien plak, en lit it droege lân ferskine. En it wie sa. God neamde it droege **lân Ierde** , en de samling fan 'e wetters neamde Hy **Seeën** . En God seach dat it goed wie .*"

komplementêre aard fan 'e profetyske montage wurdt demonstrearre troch opienfolgjende oersjochten fan it kristlike tiidrek út ferskate perspektiven, en al dizze oersjochten oerlaapje inoar om de **komplementêre** berjochten te foarmjen dy't troch God iepenbiere binne. It belang fan profesije kin pas dúdlik wurde foar guon fan 'e útkarden as se oertsjûgjend bewiis sjogge fan 'e ynterpretaasjes dy't har foarsteld binne. Ik herinnerje jo deroan dat it foar guon te let sil wêze as de profesije ferfolle wurdt, om't God ferklearret yn Ezech. 33:33: " **As dizze dingen barre, en sjoch, se barre! Se sille witte dat der in profeet ûnder harren wie.** " Se sille it witte, ja, mar te let, om't dizze boadskip giet oer dejingen tsjin wa't God tsjin syn profeet seit, yn fers 32 hjirboppe: " *Sjoch, dû bist foar harren as in noflike sjonger, mei in moaie stim en betûft yn muzyk. Se harkje nei dyn wurden, mar se bringe se net yn 'e praktyk* . " Ik ken dit fers goed, om't it troch de Geast presintearre waard oan ien dy't my deroer frege. Konteksten feroarje, mar opstannich minsklik gedrach giet troch yn ûnleauwe. Nee, om God te behagen, moat de minske net wachtsje op 'e ferfolling fan profetearre dingen, hy moat leauwe yn har ferfolling foardat hy it bewiis hat. Leauwe is in fertrouwen dat fan tefoaren jûn is oan 'e iepenbierjende God. En as de ferfolling fan dingen komt, behâldt God allinich it gebrek oan leauwe dat earder troch de ûnleauwigen toand is, of, krekt oarsom, it leauwe dat opmurken wurdt yn syn wiere útkarden. Dêrom hawwe de bewizen dy't troch de profesijen oan 'e útkarden oanbean wurde, net betrekking op har ferfolling, mar se ferskine yn 'e ûntdekking en begryp fan 'e subtiliteiten dy't God yn syn profetyske regeling demonstrearret. Dit is it bewiis dat God noflik achtet, om't syn útkarden de ûneinige, ûnbeheinde wiisheid en yntelliginsje fan syn godheid ûntdekke en bewûnderje. It begripen fan bibelske profesije foarmet it útrikken fan in geastlik diploma dat God oanbiedt oan 'e útkarde dy't himsels der weardich fan bewiist. Want bibelske profesijes kondinsearje en reprodusearje learingen dy't levere wurde troch de heule Bibel fan Genesis oant Iepenbiering. It is dizze profetyske stúdzje dy't ús tastean te befêstigjen dat alle boeken dy't de Bibel foarmje de útdrukking binne fan 'e ynspiraasje fan 'e iene Geast God dy't ús besocht hat, ferburgen yn in minsklik lichem yn Jezus Kristus.

Fan lyts ljocht nei grut ljocht

Mei reden en nut jouwe wy belang oan de datums 1843 en 1844 fan 'e earste twa Adventistyske beproevingsen. Mar it is heech tiid om te witten dat de datum 1994 markearre waard troch in gloarje grutter as dizze twa datums. En dit nettsjinsteande it karakter fan dizze geastlike ûnderfining dy't fersmoard en negearre waard troch Adventisten dy't oer de hiele wrâld ferspraat binne. Dochs is it op dizze datum 1994 dat God it grutte ljocht presintearre dat profetearre waard yn it earste fisioen dat hy joech oan syn profetesse Ellen Gould White en dat sy fertelt en beskriuwt yn har wurk "Early Writings". Dit grutte ljocht is dizze kwalifikaasje wurdich, om't it, oars as it foarige dat tusken 1844 en 1873 fêststeld waard, definityf is en nea yn twifel lutsen wurde sil. It belang dêrfan wurdt befêstige troch it feit dat God de wearde fan it orizjinele Adventistyske erfgoed ûntkent troch te sizzen yn syn boadskip oan " **Laodicea** ", de namme foar it lêste tiidrek fan offisjeel ynstitúsioneel Adventisme, yn Iepenbiering 3:17-18: " *Omdat jo sizze: 'Ik bin ryk en haw oerfloedich guod, en haw neat tekoart,' en jo witte net dat jo ellindich en ellindig en earm en blyn en neaken binne, ried ik jo oan om fan My goud te keapjen dat yn it fjoer loerd is, dat jo ryk wurde meie; en **wite klean** , dat jo oanklaaid wurde meie en de skande fan jo neakenens net te sjen is; en salve jo eagen mei eachsalf, dat jo sjen meie .* » Yn dit fers befêstiget de needsaak om fan Jezus Kristus " **wite klean** " te krijen de fraachstelling oer de status fan 'e pioniers fan it Adventisme dy't God op it each hat en oanwiist yn Iepenbiering 3:4, troch oer har te sizzen dizze wurden fan segen: " *Jo hawwe lykwols yn Sardis in pear manlju dy't har klean net ûntreinige hawwe; se sille mei My yn **wite klean rinne** , om't se it wurdich binne .* " Fansels is dizze weardichheid ferlern gien en de needsaak om it learstellige erfgoed fan 'e Adventistyske tradysje yn twifel te lûken is dúdlik en stipe. En dit, te mear, om't it stiftingsfers fan it Adventisme, Daniël 8:14, folslein opnij oerset wurde moat. De âlde oersetting " *Oant twatûzen trijehûndert jûnen en moarnen dan sil it hillichdom reinmakke wurde* " wurdt neffens de Hebriuwske tekst: " **Oant jûn en moarn twatûzen trijehûndert; en hilligens sil rjochtfeardige wurde.** " Dit is gjin ienfâldige skjinmeitsjen, mar in folsleine opnij oersetting. En dizze kear hat de boadskip it foardiel dat it dúdlik en begryplik wurdt, om't it net langer giet om in himelsk hillichdom dat suvere wurde moat, mar om godlike en minsklike " **hilligens** " **dy't** " **rjochtfeardige** " wurde moat troch de " **ivige justysje** " dy't Jezus Kristus brocht hat, neffens Dan. 9:24: " *Santich wiken binne bepaald oer jo folk en oer jo hillige stêd, om de oertredings te foltôgjen en in ein te meitsjen oan sûnden, om fersoening te dwaan foar ûngerjochtichheid en om ivige rjochtfeardigens yn te bringen* , om it fisioen en de profesije te besegeljen, en it Hillige fan Hilligen te salvjen . " De boadskip fan Dan. 8:14 wurdt logysk en gearhingjend, om't it ferskynt nei de beskuldigingen dy't God makket tsjin it falske kristendom, erfgenamt fan 'e Roomsk-Katolike gruwelen dy't neamd wurde yn fers 13 dat deroan foarôf giet: " *Ik hearde in hillige sprekken, en in oare hillige sei tsjin him dy't spruts: Hoe lang sil it fisioen gean oer it deistige ~~offer~~ en oer de desolate sûnde? Hoe lang sil it ~~hillichdom~~ , de hilligens en it leger ~~fertrape wurde~~ ?* ". Fan 'e maitiid fan 1843, it ein fan 'e 2300 jûnsmoarnen dy't begjinne yn 'e maitiid fan it jier - 458, slút God de doar fan syn

genede foar dit falske kristendom dat alle offisjele kristlike religys oangiet dy't de rest fan 'e earste Romeinske dei praktisearje. De seleksje fan 'e Adventistyske útkarden kin dêrom begjinne fan dizze maitiid fan 1843, en dit is it doel fan 'e twa falske oankundigingen fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar de datums fan 'e maitiid fan 1843 earst, dan foar 22 oktober 1844. Foar God makket it net út dat Jezus net op dizze twa datums komt, foar him is it iennige dat wichtich is de manier wêrop dizze oankundigingen ûntfongen wurde troch de kandidaten fan 'e test fan it leauwe. En dêr wurde de learlingen fan Descartes automatysk diskwalifisearre, om't Gods redenearring neat Cartesiaansks oan hat, mar ekstreem subtyl is. Want foar him spilet wat falsk is, de rol fan wierheid, foar in beheinde tiid fan beproewing. De falskheid dy't God brûkt is gjin leagen, om't God it brûkt om syn útkarden te rêden, oars as de duvel dy't de falskheid fan syn leagens brûkt om minsklike sielen te ferneatigjen.

Oangeande profetysk begryp, hat it lytse ljocht fan 1844, symboalysk neamd "**de middernachtsrop**" neffens "**de gelikenis fan 'e tsien jongfammen**", neat mear te fergelykjen mei it grutte. Yndied, yn 1994 kaam it ljocht brocht troch God om de 12 haadstikken fan it boek Daniël en de 22 haadstikken fan it boek Iepenbiering folslein te ferljochtsjen. It wie pas yn 2018 dat nije ljochten my liede om de profetyske pearls te bestudearjen en te dielen dy't ferburgen binne yn it boek Genesis. It wie op deselde datum dat de Geast my it bestean fan in profetyske boadskip ûntdekke liet dy't befette wie yn 'e orizjinele tekst fan Gods tsien geoaden. En it wie wer yn 'e maitiid fan dit jier 2018 dat de útlis dy't liedt ta it fêststellen fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar de maitiid fan 2030 oan my iepenbiere waard, en oan myn broer yn Kristus Joël dy't my stipet en my effektyf helpt tanksij de kado's en it útsûnderlike histoaryske ûnthâld dat God him joech.

Ik haw sûnt 1982 wachte op 'e Tredde Wrâldoarloch, dy't him sûnt 24 febrewaris 2022 yn Oekraïne taret om te begjinnen, om te ferfoljen. En ik sjoch it einlings barre. Net dat ik haast hie om dizze skriklike kontekst yn te gean, mar om't ik wist dat de barren ûnûntkomber wie, om't it foarsein wie troch de Skeppergod. Dizze ferskriklike etappe wie foar my, en dêrnei, de noch ferskrikliker, de lêste test fan it leauwe wêryn't in deadebefel útjûn wurdt tsjin alle waarnimmers fan Gods hillige sabbat. En oan 'e ein fan dizze test, úteinlik, de befrijing brocht troch de glorieuze en godlike Jezus Kristus.

De konstante groei fan godlik ljocht hat ek myn kennis fan God fergrutte, en ik haw beseffe kinnen hoefolle syn wiere byld negearre wurdt troch de bewenners fan 'e ierde en earst en foaral, skande oer har, troch kristenen oant de Sândedeis Adventisten, ferlitten troch God sûnt 1994. Mei tiid en technology is de ierde in lyts doarp wurden dêr't elkenien it bestean en de gewoanten fan oaren ûntdekt. As gefolch fan dizze ynternasjonale útwikselingen ûntwikkelt him oer de hiele ierde in ynternasjonaal minsklik type. Deselde smaak foar konsumpsje, deselde belangstelling foar technology en syn foarútgong, deselde soarten iten en drinken, en ek, en boppe alles, deselde falske opfetting fan 'e skepper God. Yn Sina, it lân dat de grutte Draak oanbidt, fertsjintwurdigje de "ying en de yang" de tsjinoerstelde prinsipes fan goed en kwea. De krêften binne gelyk, en de winner is soms de iene, soms de oare. Dizze filosofyen binne ús Westerske maatskippij

binnendrongen. En dit is allegear makliker makke om't de Roomsk-Katolike religy it kristlike leauwen lang presintearret ûnder dit prinsipe: God is de god fan it goede, Satan de duvel is de god fan it kwea. It soe kreker wêze om te sizzen: God is de wierheid, Satan de duvel is de liger en de leagen. Dit alles om't God soms opstannige manlju en minne ingels skea docht. Likegoed, oarsom, om syn slachtoffers te ferlieden, kin Satan har sa no en dan goed dwaan. Mar de tiid foar "wei" is foarby; wy moatte ús no befrije fan 'e falske foaroardielen dy't oerdroegen wurde troch minsklike religieuze tradysjes. Nee, der is gjin God fan it goede en in god fan it kwea lykas mannichte Westerse minsken it foarstelle mei de Sinezen of Hindoe-Oriïntalen. De echte situaasje is hiel oars, om't der mar ien God is, de Skeppergeast, dy't goed of kwea jout. As hy kwea oanbringt, kin hy it direkt sels dwaan troch de natuer, of hy kin de aksje oan 'e duvel en syn demoanen tabetrouwe. Mar hy en allinich hy beslút alles. De demoanen hawwe al sjen litten dat se de macht fan 'e Skeppergod ynkarnearre yn Jezus Kristus net wjerstean kinne. Se binne bang foar him en ûnderwerpe har oan syn gesach. It kamp fan it goede en dat fan it kwea binne dêrom absolút net gelyk. Mar dizze ferkearde opfetting fan dingen bliuwt bestean, om't minsken slachtoffer binne fan har bibelske ûnwittendheid en de ynfloed fan falske frjemde filosofyen.

As in lêste gearfetting fan myn kennis fan bibelske profesije, merk ik oerienkomsten op tusken de tiden dy't fêststeld binne troch de ferdieling fan profetyske tiid. De haadferdieling is sintraal op 'e datum 1844. Wy hawwe dêrom in tiidrek tusken it apostelske tiidrek en 1844, en in tiidrek tusken 1844 en de weromkomst fan Jezus Kristus. No folgje dizze twa tiden deselde dûbele ûnderfining. Se begjinne yn in tiid fan ljocht, geane troch in tiid fan dominaasje fan tsjuster, en it godlike ljocht komt werom om de oannommen learflaters te herstellen. Ik ûntwikkelje dit idee foar it tiidrek foar 1844. It begjint yn it learlik suvere en perfekte apostelske ljocht, en giet dan tusken 538 en 1798 troch in tiid fan djippe tsjuster, mar troch de Reformaasje fan 'e 16e ^{iuw} herstelt it bibelske ljocht evangelyske wierheden lykas heil jûn troch genede en leauwe basearre allinich op bibelske Skrift. Foar de perioade nei 1844: Adventistyske beproevingen produsearje it Sândeis Adventistyske leauwe dat iverich is foar godlike wierheid; Adventistysk leauwe produseart it perfekte leauwe fan 'e apostels. Mei de tiid wurdt it Adventisme wrâldsk en ferliest it syn leafde foar de wierheid, en tsjusternis dominearret it oant 1994, as God in nije Adventistyske hope opwekket foar de weromkomst fan Jezus Kristus. It grutte profetyske ljocht dat dizze hope begeliedt, wurdt ôfwiisd en ferachte nettsjinsteande de warskôging jûn troch God yn 1 Tess. 5:19-20-21: " *Blus de Geast net út. Ferachtsje gjin profesijen. Mar test alle dingen; hâld fêst oan it goede;* " En yn dizze test fan leauwen selektarret God syn lêste útkarden dragers fan syn grutte en ûnfergelykbere ljocht. Yn it Adventistyske tiidrek is de datum 1994 dêrom te fergelykjen mei dy fan 'e 16e ^{iuw}. Wy kinne sa better begripe hoe't God yn 1844 de tellers weromset op nul. Syn eask fan 'e wiere sânde-deis sabbat leit nije fûneminten dy't it krijen fan heil betingst. Genede wurdt no krigen op betingst dat de roppene himsels wurdich bewiist foar ferkiezing troch syn leafde foar profetyske bibelske wierheid. De kennis fan 'e sabbat dy't stadichoan oannaam wurdt, produseart, troch it symboal fan 'e " *tolve stammen* " fan Iepenbiering 7,

in begjinfaze fan folsleine ferljochting dy't te fergelykjen is mei de tiid fan 'e " *tolve apostels* ". Sa rjochtfeardiget de opienfolging fan 'e twa tiden de oprop fan 'e " **24 âldsten** " fan Iepenbiering 4:4: " *Rûn de troan seach ik fjouwerentweintich troanen* , en dêrop **fjouwerentweintich âldsten** sitten, klaaid yn wite klean, en op harren hollen kroanen fan goud . Dizze " **âldsten** " " **sitte** " om't se de oerwinning helle hawwe lykas Kristus foar harren, tsjin wa't God profetysk seit yn Psalm 110:1: " *In psalm fan David. YaHWÉH seit tsjin myn Hear: Sit oan myn rjochterhân, oant ik dyn fijannen ta dyn fuotbank meitsje.* "

Fan 1844 oant hjoed de dei is it net-stridende kristlike leauwe lauw, formalistysk, tradisjoneel en dêrom tige oerflakkich wurden. No, yn it foarige haadstik, sitearre ik dit fers dêr't Jezus sei: "Dit **is it ivige libben, dat se jimme kenne.** " " *do, de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't do stjoerd hast.* " No, yn Gen. 4:1, fertelt de Geast ús: " *Adam koe Eva, syn frou; sy waard swier en krige Kaïn en sei: Ik haw in minske foarme mei de help fan YaHWÉH.* " Yn dit fers nimt it tiidwurd " **witte** " in seksuele foarm oan, wat bewiist dat God yn gjin gefal tefreden wêze kin mei in oerflakkige relaasje, om't hy fan syn wiere útkarden in djippe, oprjochte en maksimale mienskip easke; wat tradisjonalistyske kristlike religys diskwalifisearret.

Lange tiid, en oant God it ynstitúsjonele Adventisme ôfwisde, wiene har teologen ferkeard yn har ynterpretaasje fan 'e ferwiten dy't Jezus rjochtet oan syn tsjinstfeinten yn syn boadskip fan " **Laodisea** ". Se ynterpretearren syn " **lauwheid** " altyd as in gebrek oan broederlike leafde, benammen neamd as in teken fan segen, yn 'e boadskip fan " **Filadelfia** ", waans namme krekt betsjut: broederlike leafde. Wêr is dan har flater? It is basearre op it feit dat Jezus syn Utkarde net kin ferwite foar in gebrek oan broederlike leafde, om't dizze frucht net fan har ôfhinklik is, want broederlike leafde is in kado fan God: hy jout it of jout it net. Oan 'e oare kant draacht de Utkarde de ferantwurdlikens foar wat God foarkomt om har dizze frucht fan broederlike leafde te dragen. It is ek in gebrek oan leafde, mar mear geastlik, in gebrek oan leafde foar de godlike profetyske wierheid dy't Jezus Kristus opeasket as de " **wei** ", dy't troch **wierheid** liedt ta **it ivige libben** ", neffens Johannes 14:6. Lit ús dizze " **wierheid** " fuortsmite, wat it gefal is mei de Utkarde " **Laodisea** "; de " **wei** " wurdt ûnderbrutsen en liedt net mear ta it " **ivich libben** ". Yn dizze útdrukking krijt " **de wierheid** " **in grut belang, om't it dit is dy't " de wei nei it ivige libben** " ferbynt.

Lit ús, as befêstiging, dit oare sitaat net ferjitte, faak min oerset, wêrby't it wurd "trou" it wurd " **wierheid** " **ferfangt**. » orizjineel: " *de wierheid fan YaHVÉH bliuwt foar altyd* ", neffens Psalm 117:2.

Wat it offisjele Adventisme net begrepen hat, is dat de boadskip formulearre troch Jezus Kristus basearre is op in spesifike ûnderfining dy't gjin generaliteit is. Yn spesifike histoaryske omstannichheden, dat is, tusken 1980 en 1991, foar God yn Kristus, haw ik oan 'e pleatslike liederen fan it Adventistyske bolwurk fan Valence yn Drôme, yn Frankryk, it ljocht presintearre fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering, perfekt en yntegraal ûntsfere troch de ienige middels fan 'e Bibel, waans fersprate learingen alle antwurden en útlis jouwe. En om't dit ljocht begelaat waard troch in oankundiging fan 'e

weromkomst fan Kristus foar it jier 1994, waard de boadskip wegere en waard de boadskipper, dat wol sizze myn beskieden en ienfâldige persoan, offisjeel út 'e ynstelling ferdreaun, mar net yn 1994, doe't de feiten my ferkeard bewiisd hiene, mar sûnder te wachtsjen op dizze datum, fan 'e hjerst fan it jier 1991; wat noch ûnrjochtfeardiger is en dêrom tige feroardielber is troch de rjochtfeardige en goede God. Want, ik herinnerje jo, yn 1843 en 1844 wie it krekt troch twa falske oankundigingen fan 'e weromkomst fan Kristus dat God it leauwe fan 'e kristenen fan dy tiden op 'e proef stelde. En wêrom dizze falske oankundigingen? Om syn wiere útkarden fan dy tiid oan 'e kant te setten, of te hilligjen. It wiere of it falske hie mar ien doel: de djippe en echte geastlike natuer te iepenbierjen dy't elke kristen yn himsels ferberget. Dizze Adventistyske ûnderfiningen binne fergelykber mei de berekkening fan 'e redenearring dy't troch God ynspirearre wie oan 'e wize Salomo yn it gefal fan it bern dat troch twa memmen betwist waard. Troch it befeljen dat it bern yn twa dielen snien wurde moast, wist Salomo dat syn befel net útfierd wurde hoegde, om't de wiere mem har soan leaver ferlieze soe as him stjerre te sjen. Likegoed wist God dat Jezus net yn 1843 komme soe, noch yn 1844, noch yn 1994, mar elke kear, yn 'e tsjustere massa fan falske hypokrityske kristenen fan dy tiden, lykas de stjerren yn 'e tsjustere loft, soene de ûnsichtbere aard fan syn wiere útkarden helder skine. En hy krige yn 1844 wat hy krije woe: in gearkomste fan útkarden, mar keazen foar in koarte tiid, oant satanyske tsjusternis it kontrolearre en behearske, safolle dat God twongen waard om it yn 1994 oer te litten oan it kamp fan it kwea. En fan it begjin fan 1995 ôf wijde de offisjele alliânsje fan it Adventisme mei de protestantske federaasje dizze ferlittenheid konkreet, wêrby't de Adventistyske tsjerke in gearkomste fan fallen minsken wurden wie. Yn 'e wurden fan Jezus Kristus waard it doe troch him "**útbraakt**". En dizze kar fan it tiidwurd "útbraakje" is ryk oan lessen. Want dejinge dy't útbraakt, fielt him mislik. Yn dit byld fersmyt de leafde fan Jezus Kristus mei walging de ûnweardige roppe dy't him ferachtsje.

It neiteam fan Abraham

Dit ûnderwerp is in soad besprutsen troch kristenen sûnt de apostel Paulus oant hjoed de dei, mar hjoed nûgje ik jo út om nije en orizjinele aspekten fan dit ûnderwerp fan refleksje te ûntdekken.

Ik bestriid de útlis fan Paulus net dat it sied fan Abraham Kristus is. Ik sil oantoane dat der eins twa soarten sied fan Abraham binne: ien is fleislik, de oare is geastlik.

Letterlik giet it earste neiteam fan Abraham oer syn soan Izaäk. En de folgjende stúdzje sil sjen litte dat de opfolging fan Abrahams neiteam in foarm reproduseart dy't analooch is oan de ûnderfining dy't Adam belibbe hat. Dit bestiet út it meitsjen fan Abraham sels ta in nije Adam. Lit ús dizze stadia fan syn neiteam folgje.

Syn soan Izaäk wurdt berne as Kristus út in wûnder dat God dien hat.

Syn soan Izaäk wurdt mishannele troch syn broer Ismaël, lykas Kristus mishannele wurde sil troch syn Joadske bruorren.

Syn soan Izaäk stimt dermei yn om offere te wurden op it alter dat troch syn heit oprjochte is yn gefolch fan Gods gebod. Likegoed stimt Jezus Kristus dermei yn om syn libben oan te bieden yn gefolch fan it gebod fan 'e Heit.

As folwoeksene nimt Izaäk as frou dejinge dy't God foar him útkiest. Op deselde wize sil Jezus Kristus as frou hawwe, syn Utkarde, foarme út 'e gearkomste fan syn útkarden dy't ferlost binne troch syn bloed dat oan it krús fergetten is. En dizze geastlike "Bread" bestiet út útkarden dy't troch God útkeazen binne.

Dizze ferliking mei Kristus wurket ek mei Adam, de earste minske dy't troch God nei it byld fan Kristus skepen is.

Adam keas syn frou ek net, it wie God dy't har him joech.

Adam krige twa soannen, Kaïn en Abel, en Abraham krige twa soannen, Ismaël, de ûnwettige, en Izaäk, de wettige soan.

Kaïn deadet syn broer Abel út oergeunst; likegoed is Ismaël oergeunstich op Izaäk, de wettige soan en erfgenamt, en behannelet him mishannele.

Om Abel te ferfangen, dy't troch syn broer Kaïn fermoarde waard, joech God Adam in nije soan mei de namme "Set". Op deselde wize wiene Izaäk syn twa soannen tsjinstellingen: Esau wie fleislik, Jakob wie geastlik. Jakob fielde him bedrige mei de dea fanwegen de trúk dy't er syn broer úthelle hie om syn berterjocht ôf te nimmen foar syn eigen foardiel. It wie net Esau dy't tsjin him focht, mar God sels, en oan 'e ein fan 'e striid fermoarde God him geastlik troch him Israel te neamen. Under dizze nije namme wie Israel te fergelykjen mei Set, Adam syn tredde soan, dy't ek tige geastlik wie en troch God seinge wie.

Seth sil neiteam fan "**soannen fan God**" produsearje oant de minging fan 'e houliken fan' e lêste neikommelingen mei de "**dochteren fan 'e minsken**" neffens Gen. 6: 2. Op deselde wize sil Israel tolve soannen produsearje dy't de oprjochters fan 'e tolve stammen fan it fleislike Israel fan it âlde ferbûn wurde, op 'e lange termyn feroardiele troch God foar syn ûnnatuerlike alliânsjes, syn pakt mei syn fijannen en syn ôfwizing fan 'e messias Jezus.

De ôffal fan 'e soannen fan Set wurdt bestraft troch it wetter fan 'e floed. Op deselde wize wurdt de definitive ôffal fan it fleislike Israel bestraft troch syn nasjonale dea, nei de ôfwizing fan syn messias.

Dizze demonstraasje bewiist dat God troch Izaäk in nije minsklike konstruksje ûndernaam dy't de foarm oannaam fan it Israel fan 'e âlde alliânsje wêryn Kristus berne waard, ferlosser fan 'e sûnden fan syn útkarden.

No, de grutte les fan dizze demonstraasje is om te begripen hoe't dit âlde ferbûn programmearre wie om te ferdwinen, om't it ferfongen waard troch it nije ferbûn. En dit liedt my derta om dizze dingen oan te wizen.

Wa wie Abraham? Ien man ûnder al de sûnders dy't de ierde yn syn tiid befolken. Hy wenne yn Ur fan 'e Chaldeeën ûnder minsken dy't korrûpt en sûndich wiene foar God. Mar God naam him út syn omjouwing om him te seingjen, om't hy it wurdich wie. En op dit punt yn 'e ierdske skiednis is Abraham de geastlike heit fan wiere leauwigen, it byld fan 'e útkarden dy't it bloed fan Kristus sil en sil komme om te ferlossen út al de sûnders fan 'e ierde. It is dêrom essensjeel om te ûnthâlden dat foardat hy de oprjochter wie fan in neiteam dat de foarm fan fleislik Israel oannimme sil, Abraham it byld is fan 'e útkarden dy't selektearre binne út 'e heidenske folken. Lang ûnwittend fan it ferhaal fan Abraham, negearren de heidenske folken it wiere rêdingsprogramma dat troch God pland wie. It moat sein wurde dat, oergeunstich op har privileezje, de Joaden gjin dielnimmers wiene en noch altyd net binne. De oergeunst fan 'e " **Joaden fan 'e synagoge fan Satan** " wurdt troch Jezus Kristus yn syn Iepenbiering, yn Iepenbiering 2:9 en 3:9, weromhelle. It kristlike oanbod fan heil dat oan 'e heidenen foarsteld waard, irritearre harren ferskriklik en se fochten tsjin dizze nije konkurrinsje mei ôfgryslke metoaden, waans doel wie om harren te stjjerren, lykas Jezus Kristus, harren Master foar harren.

No't dizze dingen en dit âlde ferbûn efter ús binne, kinne wy it wiere rêdingsplan dat God taret hat foar al syn útkarden folslein wurdearje. Want nettsjinsteande harren uterlik of harren talen, wurde de útkarden útkeazen út 'e hiele ierde, allinnich op basis fan harren leafde foar de wierheid fan God, en de profane wierheid, om't ligen yn al syn foarmen hatelik is; dit om 'e reden dat it altyd lijen feroarsaket foar ien. It is maklik foar ien minske om in oar te bedrochjen, mar God te bedrochjen is ûnmooglik. Dêrom hat " **ligen** " yn syn standert fan ivige heil net mear syn plak, lykas Jezus ús herinnert yn Iepenbiering 22:15: " **Bûten** binne hûnen, tsjoenders, hoereerders, moardners, ôfgoadedienaars, **en wa't leaf hat en in leagen seit!** "

Foar God binne der gjin lytse of grutte leagens, der binne allinnich leagens, frucht fan 'e diabolyske geast fan Satan en syn demoanen dy't troch God ta de dea feroardiele binne. Dêrom ferheft hy, yn absolute tsjinstelling, de suverens, de perfekte transparânsje fan it karakter dat nedich is foar syn útkarden om it byld fan it " **kristal** " oan te nimmen, yn Iepenbiering 22:1: " *En hy liet my in rivier fan wetter fan it libben sjen, **helder as kristal**, dy't út 'e troan fan God en fan it Lam kaam.* " Wat fertelt God ús yn dit byld? Oersetting: en hy liet my in libbend folk sjen, waans karakter helder as kristal wie yn oerienstimming mei it oardiel (*troan*) fan God yn Jezus Kristus dy't it boud en produsearre hat.

Troch de ieuwen en millennia hinne hat it bestean fan it fleislike Israel fertrage, mar net foarkommen dat heidenen Gods folk yngongen. Rachab, de prostituee fan Jericho, wie in prachtich foarbyld. Ruth, de widdo fan bûtenlânske komôf, is in oar. God hat nea in heiden dy't syn heil wurdich achte waard, yn syn folk nommen. Mar it is wier dat it pas by de dea en opstanning fan Kristus wie dat se de wierheid massaal oannamen.

Gearfetsjend fan 'e bibelske iepenbiering presintearret de skiednis dy't ûnder it teken fan it âlde ferbûn pleatst wurdt, himsels as in konkrete libbensûnderfining pleatst ûnder de noarm fan godlike wetten tusken heakjes tusken de twa fazen fan heil dy't oan 'e heidenen presintearre binne. God biedt ús dizze ûnderfining as foarbyld, om ús yn essinsje te witten te meitsjen wat wy absolút net werhelje moatte. Want yn dizze ûnderfining binne goede foarbylden om te imitearjen tige seldsum. En yn 'e mearderheid binne it boppe alles flaters, flaters yn oardiel en opstannige dieden dy't ús presintearre wurde, sadat de godlike feroardieling fan dizze dingen iepenbiere wurdt. De wier útkarden sille dizze flaters net produsearje, om't har hearrige aard har der tsjin beskermet. Harren leafde foar God en syn wierheid is harren wapenrusting en harren boarstwapen, om't se gjin wille hawwe om de God dy't se mei har hiele siel leafhawwe, te skea oan te dwaan.

Dizze stúdzje helpt ús better te begripen wêrom't, doe't Jezus himsels oan harren presintearre, de Joaden bewarden neikommelingen fan Abraham te wêzen. Se wiene folslein fergetten dat Abraham sels fan it begjin ôf in ienfâldige heiden wie. Harren fleislike opfetting fan harren Israel hie harren grutsk laat om de heidenen te beskôgjen as gewoane " *stiennen* " sûnder sielen. En wittende harren geheime gedachten, profetearre Jezus de bekearing fan 'e heidenen troch harren te fertellen, yn Mattéus 3:9: " *En tink net dat jimme by jimsels sizze kinne: 'Wy hawwe Abraham ta ús heit!' Want ik sis jimme dat God út dizze **stiennen** bern foar Abraham opwekke kin.* " En dat is krekt wat er dwaan soe.

Te ferbûn oan syn Joadsk-wêzen, begreep Paulus dizze heidenske oarsprong fan it godlike rêdingsprojekt net, mar syn lear fan Rom. 11 herinnert oan de essensjele lessen; benammen it risiko foar bekearde heidenen om de flaters fan Joadsk ûnleauwe te reprodusearjen; dat soe resultearje út in negearjen fan 'e bibelske en histoaryske warskôging dy't djoer betelle waard troch de Joaden dy't útsletten wiene fan heil. Spitigernôch wurde warskôgings systematysk negearre troch minsken dy't fan natuere opstannich en grutsk binne, of gewoaner, ûnferskillich. De ûngehoorzaamheid fan ûnleauwigen en ûnleauwigen is dêrom gjin ferrassing, mar it bliuwt it ûnderwerp fan in observaasje dy't op lange termyn it oardiel fan God en syn deadlike straf rjochtfeardiget.

Yn Abraham skept God dêrom, parallel mei Adam syn neiteam, in nije minskheid wêryn't hy fan doel is himsels te "iepenbierjen". En dit tiidwurd "iepenbierje" allinnich al vat noch syn hiele programma gear, om't de algemiene bibelske iepenbiering krekt einiget mei syn grutte profetyske Iepenbiering neamd Iepenbiering, wat betsjut: Iepenbiering. En it earste fers fan haadstik 1 befêstiget syn rol: " ***De Iepenbiering fan Jezus Kristus, dy't God him joech om oan syn tsjinstfeinten dingen te sjen litten dy't gau barre moatte, en dy't hy bekend makke hat troch syn ingel te stjoeren nei syn tsjinstfeint Johannes*** . " Mar wês

foarsichtich, dizze Iepenbiering is allinich de útwreiding fan syn grutte Iepenbiering yn Jezus Kristus. Dizze lêste profesije is nuttich foar syn tsjinstfeinten dy't him yn Jezus Kristus werkenne. De kulminaasje fan Gods iepenbiering wie dêrom dy fan syn ynkarnaasje yn it godlike en minsklike fleis mei de namme Jezus fan Nazareth. Want nettsjinsteande al syn uterlik en syn konformiteit mei it normale minsklike model, waard dit lichem troch God markearre troch in bysûnderheid op it nivo fan syn genoom. De ûntdekking fan 'e arke dy't syn bloed droech troch Ron Wyatt, makke it mooglik om te witten dat dat fan Jezus 23 X-chromosomen en ien Y-chromosoom hie. Utsein dizze bysûnderheid wie it lichem fan Jezus Kristus lykas ús: deselde oanlis om te lijen, fan hunger, toarst of fysike fleislike kneuzingen. God kaam om syn leafdefolle karakter te iepenbierjen dat syn skriklike godlike aspekt foar in part maskearre yn it âlde ferbûn. Hy manifestearre lykwols al krêftich syn leafde foar syn skepsels, mar konfrontearre mei opstannige minsken, moast hy faak tuchtigje en straffe. Mozes, Kaleb en Jozua seagen en reagearren op dizze godlike leafde. Sadat se yn har tiid de seldsume útkarden fertsjintwurdigen dy't Jezus hjoed de dei as syn bern werkenne kin fanwegen har hearrigens fanwegen de leafde dy't se foar him hawwe. It wurdt dan dúdlik dat God fan syn kant net feroare is, noch yn Geast noch yn Wierheid, noch yn karakter, noch yn straffende reaksje, want yn 'e wurden fan Jezus Kristus fine wy al dizze dingen: tederheid foar dejingen dy't him leafhawwe, en swiere warskôgings foar syn fijannen.

De Iepenbiering fan God wie dêrom basearre op syn ynkarnaasje yn it fleis en de geast fan Jezus Kristus. Wy leare yn Gen. 4:26 dat de namme fan God, JaHweh, allinich oproppen waard fan it momint ôf doe't Set, de tredde soan fan Adam, syn soan Enos heit waard: " Set krige ek in soan, en hy neamde him Enos. Doe begûnen minsken de namme fan JaHweh oan te roppen. " Dit befêstiget de parallelle ferbining dy't hjirboppe iepenbiere is mei de berte fan Jakob, ferfongen troch Israel, dy't sa de foarm oannimt fan in tredde soan fan Izaäk. En dizze namme "JaHweh" is sels in iepenbiering fan Gods plan om himsels te iepenbierjen. Want de juste oersetting fan dit wurd is in tiidwurd dat sawol yn 'e tsjintwurdige tiid as foaral yn 'e takomst ferfoege wurde moat, wat dan oerset wurdt as: Hy is en hy sil himsels iepenbierje, of hy sil iepenbierje wat hy is. Dizze namme dy't God himsels joech sûnt de tiid fan Set, brocht dêrom in boadskip dat de Joadske en kristlike religys harsels ûntnommen hawwe; de Joaden sprutsen it net út, de falske kristenen hiene it feroare yn 'e namme "Ivich". Omdat, foar God, syn projekt om syn aard fan leafde en rjochtfeardigens te iepenbierjen wichtiger wie as it oertsjûgjen fan minsken fan syn ivichheid. Falsk leauwe hat dêrom de skepper God konstant frustrearre troch te wegerjen syn wiere namme út te sprekken. En ik begryp hjoed wêrom't ik persoanlik oandreaun bin om dizze flater yn al myn geskriften te rjochtsjen. God hat in namme: YaHWÉH, waans nûmer is: 26; Yod=10, Heth=5, Wav=6, Heth=5. It bart sa dat it departemint Drôme dêr't ik wenje, ek it nûmer 26 draacht. En ik fûn yn Leviticus 26 de kaaien foar it ynterpretearjen fan 'e " *trompetten* " fan 'e Iepenbiering. Mar der is noch mear te ûntdekken, dat as God sels syn namme útsprekt, hy net seit; hy sil wêze, mar ik sil wêze, of oars sil ik iepenbierje wat ik bin. En yn it Hebrieusk feroaret it skriuwen fan syn namme en wurdt: AHW H, waans nûmer dan 17 is: Aleph = 1, Heth = 5,

Wav = 6, Heth = 5; dat is it symboalyske getal fan "oardiel", neffens Apo.17. En dit getal 17 wurdt foarme út in 1 en in 7, dat binne twa getallen dy't de God = 1 karakterisearje, skepper = 7. Mar 17 is ek $10 + 7$, $10 =$ de wet fan 'e tsien geboaden + 7 skepper God; hjir wer, de noarmen fan godlike justysje. Neat dat God oanrekke is troch tafal, mar krekt oarsom, alles wurdt berekkene, tocht en organisearre troch de ûnbeheinde Geast fan 'e almachtige God. Mar wês foarsichtich, de tapassing fan letterfersleuteling jildt allinich foar talen dêr't dit prinsipe normaal bestiet, d.w.s. Hebrieusk, Gryksk en Latyn.

Wy moatte dêrom betinke dat God twa kear syn bedoeling oankundige hat om syn karakter en natuer te iepenbierjen. En elke kear presintearre hy dizze oankundiging oan 'e line dy't syn segen droech, dy fan Set, dy't Gen. 6:2 oantsjut as "**soan fan God**", en oan 'e line fan Israel, dy't God ta syn folk makke hat foar syn histoaryske, pedagogyske, universele demonstraasje. It wie, oant de ôfwizing fan Jezus Kristus, it "**folk fan God**" ek wol faak "**de bern fan Israel**" neamd, in namme dy't tinken docht oan 'e godlike belofte dy't oan harren patriarch "**Israel**" dien is. Mar dizze namme ferbynt harren mei it tradisjonele en fleislike religieuze erfgoed; wat in tydlike doer suggerearret. De oprjochting fan it nije ferbûn sil dit tydlike karakter fan it âlde ferbûn befêstigje.

De line fan Set is ferneatige troch it wetter fan 'e floed, de line fan Israel komt om it te ferfangen en út te wreidzjen. De kollektive dea dy't troch de floed feroarsake is, lit in plechtige en ferskriklike godlike warskôging efter yn 'e skiednis. Mar Gods haaddoel is om de útkarden te rêden troch syn ynkarnaasje yn Jezus Kristus, en dit sil realisearre wurde yn 'e line dy't boud is op Israel, berne Jakob, soan fan Izaäk, soan fan Abraham.

Ewige Rome

Under dizze presintaasje herinner ik my dat Rome net "de ivige stêd" is dy't har oanbidders deroan taskriuwe, mar in stêd waans libben lang west hat, mar allinich ivich. It hat ek it foarrjocht om har ferneatiging oankundige en beskreaun te sjen troch God yn syn profetyske iepenbieringen fan Daniël en Iepenbiering. Wy lêze yn Iepenbiering 17:16-17: "*De tsien hoarnen dy't jo seagen en it beest sille de prostituee haatsje, har neaken útdwaan, har fleis ite en har mei fjoer fertarre. Want God hat har yn 'e herten jûn om syn doel út te fieren en ien doel út te fieren, en har keninkryk oan it beest te jaan, oant de wurden fan God folbrocht binne.*" Dan is Iepenbiering 18 folslein wijd oan 'e beskriuwing fan 'e útfiering fan it godlik oardiel. Jezus Kristus sei tsjin 'e slachtoffers fan syn histoarysk ferneamde religieuze leagens en ferfolgingen: Iepenbiering 18:6-8: "*Jou har werom lykas se betelle hat, en jou har dûbel neffens har wurken. Yn 'e beker dêr't se yn getten hat, jou har dûbel.*" Safolle as se harsels ferhearlike hat en lúks libbe hat, safolle pine en rou jou har. Want se seit yn har hert: '*Ik sit as keninginne, ik bin gjin widdo, en ik sil gjin rou sjen.*' Dêrom sille har pleagen op ien dei komme, dea, rou en honger; en se sil fertard wurde troch fjoer. Want machtich is de Heare God dy't har feroardiele hat." Yn dit fers ûnderstreket God har oanspraak om in "ivige stêd" te wêzen: "*Ik sil gjin rou sjen.*" Har straf sil komme

nei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, dy't oan syn ferliede en bedrogen slachtoffers syn wiere kweade aard iepenbieret.

It earste bewiis fan dizze boadskip, dat God ús rjochtet oangeande it ivige karakter fan Rome syn soarte fan dominaasje, rêst op syn rol as it " *fjirde* " en lêste ryk fan 'e ierdske opfolgingen oankundige yn Dan. 2, troch it byld fan " *it stânbyld* ", en yn Dan. 7, dêr't it Romeinske Ryk ek oantsjut wurdt mei it " *fjirde* " en lêste " *dier* ". Yn dizze twa haadstikken wurdt it Romeinske Ryk presintearre as it lêste universele dominearjende ryk.

Us minsklike fisy en analyze binne tige koart, oars as dy fan God, dy't barrens oant en nei it ein fan 'e wrâld omfetsje. En dit ferskil giet oer ús histoaryske perspektyf op Rome. Histoarysy leare ús dat it Romeinske Ryk ferdiel en útelkoar helle waard begjinnend yn 395, ûnder Theodosius. It is wier dat Rome syn keizerlike foarm ferlear, mar syn Romeinske geast útwreide him troch hiel West- en East-Europa, dat is, oeral dêr't de Romeinske beskaving fêstige waard, frijwillich of mei geweld. Dit is sa wier dat it sprekward ús deroan herinnert: "Alle wegen liede nei Rome." Dit komt om't alle feroveryjende Romeinske legioenen Rome ferlieten en wegen bouden dy't liede nei alle feroverye en kolonisearre lannen. It keizerlike rezjym folge de ferskate foarmen fan it Romeinske republikeinske rezjym op, dat al it imperialistyske karakter yn him droech dat de Romeinske beskaving stigmatisearret. God joech it " *izer* " as symboal. En dit symboal past der goed by, om't it de hurdens reproduseart yn 'e dissipline dy't oplein waard oan 'e hierde hierlingen, mar ek yn har útrusting, waans boarst en skouders beskerme wurde troch wapenrusting fan " *izer* " en dik lear. De brûnzen swurden, te bros, wurde ferfongen troch Romeinske glaives, koarte dûbelsnijde swurden, mar dy't de hurdens en wjerstân fan " *izer* " hawwe. De Romeinen ynnovearje yn 'e keunst fan oarloch troch in ynventyf gebrûk fan dissipline: de legioenen nimme ûnferwachte aspekten oan fan har fijannen yn 'e striid: de Romeinen foarmje in sirkel, en de groep krijt it uterlik fan in skyldpod waans skulp bestiet út hege beskermjende skylden. Tsjinoer har begjinne har tsjinstanners de oanfal yn grutte wanorde sûnder kollektive gearhing. En de Romeinske taktyk wint de oerwinning, wêrtroch't de macht fan Rome kontinu fergruttet. En dizze macht kin allinich mar groeie, om't Rome nei de oerwinning hierlingen ynhiert út it leger fan it fersleine lân om nije gebieten te feroveryen. De oerwinning op 'e Joaden fan Masada lit de oanhâldendheid fan 'e Romeinen sjen. Se wifkjen net om in helling op te bouwen oant se de top fan 'e rots berikten op it plato dêr't kening Herodes in festing boud hie dêr't de earste Joadske rebellen har weromlutsen hiene en har nei wenjen setten hiene. Geduld en absolute fêstberens karakterisearren it leger fan it Romeinske folk en makken har oerwinnend. Dêrom neamt God yn Iepenbiering 2:6 en 15 it Romeinske folk " *Nikolaïten* ", in wurd gearstald út twa Grykske termen: "Nike": namme fan 'e godheid fan 'e persoanifikaasje fan 'e Oerwinning en "Laos", dat folk betsjut. It langstme nei oerwinning is it identifisearjende teken fan 'e Romeinske beskaving. Iepenbiering 2:6: " *Dit hawwe jimme, dat jimme de wurken fan 'e Nikolaïten haatsje* , dy wurken haatsje ik ek . " Iepenbiering 2:15: " *Likegoed hawwe jimme ek oaren dy't de lear fan 'e Nikolaïten oanhâlde* . " Tink derom dat sûnt de evangelisaasje fan

Rome en syn pauselike dominaasje, de " *wurken fan 'e Nikolaïten* " in falsk kristlike religieuze " *lear* " wurden binne .

Alles wat ik krekt beskreaun haw, is de noarm fan it Romeinske imperialisme. En it is dan mooglik foar ús om better te begripen wat God ús fertelle woe oer Rome, waans karakter oant it ein fan 'e wrâld duorje soe. Dit Romeinske karakter printet yn it Westen in soarte beskaving waans imperialistyske geast nea ferdwine sil oant it ein fan 'e wrâld. Lykas Rome dêrfoar sil West-Europa eksperimintearje mei ferskate soarten regearingen dy't itselde proses folgje: monargyen, republiken, diktatueren en imperialisme. Net needsaaklik yn dizze folchoarder, om't West-Europa nei de monargy, ûnder Karel de Grutte, foar in momint in keizer hat. It sil oaren fine, mei Karel V, Napoleon I ' doe Napoleon III, foardat yn Frankryk de Republyk definityf fêstige wurdt.

Mar it erfgoed fan Jeropa is syn Romeinske beskaving. Rome hat himsels oplein troch syn sjeny foar útfining en syn fermogen om syn libbensbeskôging in kultureel model te meitsjen, bûten hokker elk oar model pejoratyf as barbaarsk omskreaun wurdt. En dizze geastestoastân hat oanhâlden ûnder de mearderheid fan 'e ynwenners fan West-Jeropa. Foar ús eagen jildt it hjoed de dei foar Ruslân en de folken fan it Easten dy't ferachte wurde troch Westerske grutskens.

Boppedat hat dit minachtende, " *arrogante* " en grutske model profitearre fan 'e geastlike stipe fan 'e earste paus fan it universele katolisisme dy't op syn pauselike sit yn Rome pleatst is; dit sûnt it jier 538. Wa soe der oan tinke om in soarte fan beskaving yn twifel te lûken dy't goedkard wurdt troch de bewearde fertsjintwurdiger fan God op ierde?

Wat wie dan it libbenspatroan foar de barbaren? In soarte fan stamlibben wêryn't de ferdieling tige grut wie fanwegen de yndividualiteit fan 'e leden fan 'e folken. Mar dit yndividualisme wie keppele oan 'e oanhing oan 'e frijheid fan elk. It gebrûk fan geweld waard brûkt foar ferdigening, stam tsjin stam, famylje tsjin famylje, yndividu tsjin yndividu. Mar it winsk om alle folken te dominearjen wie net oanwêzich yn 'e gedachten fan 'e barbaren. De barbaren, lykas de Romeinen, wiene heidenen waans kultussen feroardiele waarden troch de Skeppergod. En beide koene troch him brûkt wurde as ynstruminten fan syn flok. En God sette syn kar op 'e stêd Rome, om dêrtroch de fruchten fan syn flokken te manifestearjen tsjin 'e ûntrou en it ûnleauwe fan syn folk. Prioriteit yn alle dingen, de Joaden wiene it doelwyt fan Romeinske wreedheden en Jezus Kristus waard krusige troch dizze ynstruminten fan 'e rjochtfeardige godlike grime dy't sûnde straft.

Troch de iuwen hinne hat Europa, yn al syn folken, it stridende, feroverjende Romeinske karakter behâlden. Oarloggen hawwe Jeropeeske keninkriken konstant tsjin elkoar opset, doe hat it winsk nei ferovering him rjochte op frjemde lannen en earst de moslimlannen dy't yn Palestina fêstige binne op 'e hillige plakken fan it kristendom. It falske kristlike leauwe, dat it pauselik Roomsk-Katolisisme foarmet, hat folslein ûnrjochtfeardige "krústochten" befel, om't dizze hillige lannen troch de wil fan God oan 'e Romeinske heidenen oerlevere waarden, lykas Dan. 9:26 leart: "En nei twaënseistich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil ~~gjin opfolger hawwe~~. It folk fan in lieder dy't komme sil, sil de stêd en it ~~hillichdom~~, de hilligens, ferneatigje, en it ein dêrfan sil komme as

mei in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch . "

De Westerske agresjes fan 'e "Krústochten" sille nea fergetten wurde troch de moslimfolken dy't hjoed de dei noch in wrok en in winsk nei wraak hâlde tsjin it saneamde "kristlike" Westen. Dizze aksje fan 'e "Krústochten" is in ûnderskiedend teken fan 'e feroveryjende Romeinske beskaving. De kâns op wraak sil jûn wurde oan dizze oanfallen folken, yn 'e kontekst fan 'e Tredde Wrâldoarloch waans wichtichste doel krekt West-Europa is. Yn it tema fan 'e "**trompetten**" karakterisearret de agresje fan 'e frjemde Middellânske See-lannen de pauselike ynstelling fan 'e "**twadde trompet**": Iepenbiering 8:8-9: "*De twadde ingel blies, en eat as in grutte berch dy't mei fjoer baarnde, waard yn 'e see smiten* ; en in tredde fan 'e see waard bloed, en in tredde fan 'e skepsels dy't yn 'e see wiene en libben hiene, stoar, en in tredde fan 'e **skippen** waarden ferneatige . " De werhelling fan "**yn 'e see**" befêstiget de ynstelling fan "**it beest dat út 'e see opkomt**" út Iepenbiering 13:1. Mar, likegoed, letterlik, rjochtet it wurd "**skippen**" him op it Middellânske Seegebiet, waans Easten al moslim wie. Mar bûten de Middellânske See rjochtet dit wurd "**skippen**" him ek op 'e lêste Westerske feroveryngen fan it Súd-Amearikaanske kontinint, ferdield troch it pausdom tusken Spanje en Portugal. Dizze útwreiding fan 'e katolike religy waard noch altyd troch God foarsein as in aksje fan 'e Romeinske beskaving. Nettsjinsteande de skyn is it Romeinske imperialisme sa trochgien oant hjoed de dei. Dit Westerske kamp bringt folken fan ferskate grutte en belang byinoar, mar, ûnbestriden, wa't it hjoed domineart, kin it dwaan dus fanwegen de demonstraasje fan har oarlochsmacht neffens in tige Romeinsk prinsipe. Tsjintwurdich presintearret de Feriene Steaten harsels as de ferdigener fan frijheid om de stipe fan it folk te krijen. Mar de frijheid dy't it ferdigenje wol is allinich dat wat it autorisearret om de folken fan 'e ierde te eksploatearjen en, earst en foaral, dejingen dy't it stypje. Yn harren tiid tochten en hannelen Republikeinsk Rome en Keizerlik Rome net oars. Rome hie syn Kapitoal, en yn 'e Feriene Steaten hat Washington ek syn Kapitoal. Yn Rome sribben diktators en keizers om it Romeinske folk te ferlieden; troch syn taspraken docht Joe Biden itselde hjoed, 21 febrewaris, yn Poalen, syn nije Jeropeesk-Amearikaanske bolwurk. De ferlieding wurket om't de Poalen einlings de offisjele Amearikaanske stipe krije dy't se sochten troch mei te dwaan oan 'e NATO-alliânsje. Mar dizze tanimming fan Ruslân, dy't in foarútgong nei syn grûngebiet foarmet, bewiist folslein gelyk fan Vladimir Putin, dy't konstant de foarútgong fan 'e NATO nei syn Ruslân feroardielet. De subtiliteit fan 'e foarútgong fan it Westen nei Ruslân leit yn it feit dat it net it gefolch is fan in direkte militêre ynvaazje troch NATO-lannen, dy't gewoan bewoare dat se Oekraïne helpe om syn nasjonale ... te ferdigenjen frijheid. En it minste is dat it wier is. Omdat it Oekraïne wie dy't op 'e doar fan 'e NATO klopte, en net oarsom, teminsten net sa't it derút seach.

Tidens de kristlike tiidrek, it regear fan Karel de Grutte, keizer fan Galje en it Hillige Roomske Ryk, fertsjintwurdige benammen it model foar it âlde Romeinske Ryk. Oanmoedige troch diabolysk papisme, lei hy it katolisisme op mei it izeren swurd. De Germaanske Teutonen moasten de doop akseptearje of stjerre. It Wurd fan God waard sa in swurd fan izer en stiel dat deadet en hollen

ôfsnijt. De skuld fan it Romeinske pauselike rezjym berikte sa in hichtepunt fan horror en gruwel. En yn dizze kontekst en dêrnei fergelyk ik de situaasjes. De Senaat fan it Romeinske Ryk joech opdracht ta en finansierde de feroveringsoarloggen. Yn 'e kristlike tiidrek ferfangt it pauselike rezjym de Romeinske Senaat en it is dit rezjym dat fazalkeninkriken opdracht jout om folken te feroverjen en har te ûnderwerpen oan syn Roomsk-Katolike religy. Wy lêze yn Dan. 11:39: " *It is mei de frjemde god dat hy sil hannelje tsjin de fersterke plakken; en hy sil dejingen earje dy't him erkenne, hy sil har hearskers oer in protte meitsje, hy sil lannen oan har útdiele as beleanning* . Dizze " *frjemde god* " ferwiist nei de duvel waans bestean iepenbiere wurdt troch it Joadske folk " *frjemd* " foar Rome. En God iepenbiere de strategy dy't troch de duvel betocht is om de stipe fan it folk foar it pauselike rezjym te krijen. Hy feroardielt sa de strategy fan slûchslimmens en ferlieding en iepenbiere ús sa de wiere aard fan it feroardiele prinsipe dat de hiele Westerske beskaving karakterisearret: " *en hy sil dejingen earje dy't him erkenne, hy sil har hearskers oer in protte meitsje, hy sil lannen oan har útdiele as beleanning* ." Dizze dingen waarden begearre en hope troch de ferrieder Judas, mar God reagearre net op syn hope; dus syn grutte wanhoop late him ta it ophingjen. Mar wat Judas woe, papisme waard op in fuotstik pleatst en makke it in typysk Westerske wearde. De ferdieling fan 'e lannen fan it Súd-Amearikaanske kontinint wurdt befêstige troch de ein fan it fers: " *Hy sil lannen oan har útdiele as beleanning* ." Dizze tydlike macht perfekt karakterisearret it Romeinske pauselike rezjym. It prinsipe hat ek betrekking op de keizerlike titel dy't troch it pausdom takend waard oan keningen dy't syn macht fergrutten. Feroveringen jouwe lannen oan 'e feroverer, en de twongen bekearingen fan ferovere folken fergrutsje de macht fan it katolike pauselike rezjym yn Rome.

It is nijsgjirrich om te notearjen dat dizze macht om lân te fersprieden foarôfgiet oan 'e oankundiging fan' e "Tredde Wrâldoarloch" dy't makke wurdt yn fers 40, dat folget: " *Yn 'e tiid fan' e ein sil **de kening fan it suden tsjin him opdrukke** . En **de kening fan it noarden sil tsjin him komme** as in wervelwyn, mei weinen en ruters, en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân yn oprinne, ferspriede as in stream en oerstreamje* . " Dit fers hat trije keningen: de pauselike kening, " **him** "; de moslim- en Afrikaanske " **kening fan it suden** "; en de Russyske " **kening fan it noarden** ." No, de relaasjes fan dizze trije keningen gongen oer feroveringen fan lannen dy't har yn bloedige oarloegen tsjinwurken. De "Tredde Wrâldoarloch" kombinearret alle haat dy't yn 'e rin fan' e tiid opboud is. Want dizze trije keningen oantsjutte trije tsjinoerstelde religys dy't ûnfersoenuk konkurrearje: saneamde kristlike katolisisme, ortodoks kristendom en islam. En al yn it earste jier fan 'e oarloch yn Oekraïne giet it motyf oer in oanspraak op "lân" troch ortodoks Ruslân. Yn in lêste taspraak sprekt de Russyske lieder oer "histoaryske lannen". De Feriene Steaten en it katolike Poalen bewapenje Oekraïne, en de Tsjetsjeenske moslims fjochtsje neist it ortodokse Ruslân. Wêr is dan de " **frjemde god** " yn dizze oarloch? Yn 'e trije kampen waans definitive ûndergong troch Jezus foarsein wurdt yn Mattéus 12:25-26: " *Jezus wist harren gedachten en sei tsjin harren: 'Elk keninkryk dat tsjin himsels ferdield is, wurdt*

ferwoaste, en elke stêd of hûs dat tsjin himsels ferdielt is, sil net bestean. As Satan útdriuwt, is hy tsjin himsels ferdielt; hoe sil syn keninkryk dan bestean?' "

Ik fernim dat de Amerikanen sa oertsjûge binne dat se de bêste freonen yn 'e wrâld binne dat dit gefoel har taal yn al har taspraken domineart. It presintearret him as ideeën dy't stipe wurde troch de mieningen fan 'e wrâldmienskip, allinich erkend en stipe troch de folken fan 'e NAVO, en sels dan net allegear. En dit gedrach is it gefolch fan in lang proses. Oerwinnend yn 'e Twadde Wrâldoarloch organisearren se, earst en foaral, wrâldwide relaasjes neffens har iennichste winsk en model. De FN hat syn haadkantoar yn 'e Feriene Steaten; de Amerikaanske munt, de gouden standert, is de dollar ferfongen, en de wrâldwide standertwearde is wurden; Amerikaanske rjochtbanken hawwe prioriteit by it oplossen fan ynternasjonale hannelsproblemen; elkenien dy't tsjin 'e Feriene Steaten is, is ûnderwurpen oan ekonomyske sanksjes. De GATT-hannelsoerienkomsten ferplichten Jeropeeske "partners" om, yn fêste hoemannichten, Amerikaansk nôt en oare produkten te keapjen. Dit is it model fan frijheid dat de Feriene Steaten ferdigenje. Hânt maffia-gangsterisme him oars? Wittend dat Jeropa, ferliede troch dit model, it thús rekonstruearret, kinne wy begripe hoe rjochtfeardich en fertsjinne it godlike oardiel is dat it slagge is.

Yn ús tiid wurket it pauslike rezjym yn it geheim om syn belangen te ferdigenjen, mar it hat net langer de dominânsje dy't de monargyen erkenden. Yn 'e rin fan' e tiid is de katolike religy lykwols enoarm groeid yn 'e Feriene Steaten, offisjeel protestantske lannen. Dit komt troch wichtige opfolgingen fan Hispanyske ymmigraasje, dy't hast de mearderheid wurde yn 'e Súdlike steaten. Ek ûnder it katolike presidintskip fan Joe Biden ferfangt de Feriene Steaten it pausdom en de âlde Romeinske Senaat om de ferovering fan nije lannen dy't út it Russyske kamp binne nommen of neutraal bleaunen oant ús tiid te bestellen en oan te moedigjen. Lykas de âlde Senaat finansiere de nije en syn Jeropeeske bûnsgenoaten de Oarloch en de hierlingen dy't ree binne om te stjerren foar de frijheid fan it Amerikaanske konsept en it heule Westerske kamp.

De oarsprong fan Rome: De Wolfmannen

Om de aard fan 'e Romeinen folslein te begripen, moatte wy rekken hâlde mei it ferhaal fan 'e oarsprong fan Rome. It kin ús fernuverje, mar om't neat ûnmooglik is foar God, dy't Eva's slange prate liet en Bileam's ezel, kinne wy leauwe yn 'e autentisiteit fan syn histoaryske tsjûgenis. Rome waard yn 753 f.Kr. stifte yn ús offisjele kalinder, troch twa twillingen dy't fiede waarden troch de molke fan in wolf; harren nammen wiene Romulus en Remus. **Al yn dizze orizjinele ûnderfining kinne wy de boarne fine fan in minskheid dy't de fleisetende wyldens fan 'e wolf erft , dit tige aggressive en gefaarlike bist, waans dissiplinearre karakter opmurken wurde moat .** Wolven libje yn stammen mei respekt foar de lieder fan 'e wolven. Hy yt earst en as hy tefreden is, kinne de oare wolven op syn beurt ite. It prinsipe fan keningskip is basearre op dizze wet fan wolven en wy kinne sa begripe dat God foar syn Israel in oar model fan organisaasje winske, mar yn harren flok joegen de Hebreërs de foarkar oan in kening, nettsjinsteande alle neidielen dy't dizze kar fertsjintwurdige. Wolven jeie

yn roedels op in organisearre, dissiplinearre manier. Rôfdierlike fijân fan skiep, yn 'e oanfal útfierd tsjin in keppel, binne guon wolven útsjochposten, wylst oaren stil foarútgeane troch op 'e búk op 'e grûn te krûpen oant it momint dat se ticht genôch by de skiep binne, springe se derop en " *slachtsje* " se. Troch har skiednis hinne sille de Romeinske krigers dit soarte gedrach fan rôfdierige wolven reprodusearje en grutte oerwinningen winne. Se sille koloanjes feroeverje dy't har liede ta keizerlike oerhearsking. Fan it begjin ôf is Rome troch twa dingen karakterisearre: yn it Latyn betsjut it wurd "lupa", dat wolfskwea betsjut, ek in "prostituee", en as de soan fan 'e " *duvel* ", " *in moardner fan it begjin ôf* ", neffens Jezus, fermoarde **Romulus** syn broer Remus, krekt sa't de lieder fan 'e wolven in rivalisearjende wolf fermoarde. Hy wie dêrom de earste kening fan Rome en der wurdt sein dat hy oarlochsgefoelich en hate wie. It is it neamen wurdich dat de lêste West-Romeinske keizer, ôfset troch de Herulyske kening Odoaker yn 476, **Romulus Augustus** hjitte. It is dêrom oan syn erfskip fan it karakter fan 'e wolven dat Rome it dissiplinearre en strukturearre aspekt fan syn oarlochstaktiken en strategyen te tankjen hat. Gjin oar folk hat safolle dissipline en organisaasje sjen litten foar de Romeinen. En de hurdens fan 'e dierwet fan 'e wolven waard fûn yn 'e sprekewurd fan 'e Romeinske legioenen: "De wet is hurd, mar de wet is de wet," yn it Latyn: "DVRA LEX SED LEX." Krekt sa't de wolven de skiep " *slachtsje* ", lêze wy yn Iepenbiering 18:24: "... *en om't it bloed fan profeten en hilligen en fan al dyjingen dy't op ierde fermoarde binne, yn har fûn is* ." God skriuwt oan Rome " *it bloed fan al dyjingen dy't op ierde fermoarde binne* ," lykas de skiep " *slachte* " troch " *rôfwolven* ." Dyjingen tsjin wa't Jezus syn útkarden warskôget yn Mattéus 7:15: " *Pas op foar falske profeten. Se komme nei jimme ta yn skieppeklean, mar fan binnen binne se rôfwolven* . "

Wolven litte grutte yntelliginsje sjen yn it oanfallen fan allinich swakke wêzens dy't se maklik oerwinne en deadzje kinne, sûnder har eigen libben te riskearjen. Se flechtsje foar de oanwêzigens fan 'e minske, dy't se bang foar binne, mar kinne him oanfalle as se har yn in foardielige situaasje fine. Mar se falle noait sterke en krêftige bisten oan. Dizze beskriuwing karakterisearret noch altyd it Romeinske rezjym boud op keatlingen fan yntriges, bedroch, trúkjes en moard; allegear dingen dy't ek it súkses en súkses fan it Romeinske pauselike rezjym ûnder de keningen fan alle Westerske lannen karakterisearje en ferklearje, lykas Dan. 8:24-25 profetearret: " *Syn macht sil tanimme, mar net troch syn eigen krêft; hy sil ûnbidige ravaazje oanrjochtsje, hy sil foarspoedich wêze yn syn ynspanningen* , hy sil de machtigen en it hillige folk ferneatigje. *Fanwegen syn wolfeart en it súkses fan syn listen sil hy arrogant wêze yn syn hert* , en sil hy in *protte ferneatigje dy't freedsum libben* , en sil hy yn opstân komme tsjin de prins fan 'e prinsen; mar hy sil brutsen wurde sûnder de ynspanning fan ien of oare hân . " De " *skiepe* " fan Jezus, " *slachte* ", binne yn dit fers " *in protte dy't freedsum libben* . "

Sa is Rome oan 'e oarsprong fan in ras fan wolfsminskens waans wrede aard fan ieu op ieu oerdroegen is oant ús hjoeddeiske tiid, sûnt it jier - 753. Mar hjoed de dei hat de ynfloed fan dit Romeinske karakter alle folken dy't har religieuze leagens erfden, omfoarme ta rôfdierige wolven, lykas it. En God iepenbiere ús sa de ferklearring foar it wrede en wrede gedrach fan ús Westerske

minsklikheid, striderich, arrogant en grutsk. Want it is dit ûnfersadige pauselike Rome dat de ferantwurdlikens draacht foar de agresjes fan oare folken fan it Easten of it Suden, en it binne dizze agresjes dy't har op har beurt omfoarme hawwe ta wrede bisten. Dizze oerdracht fan it Romeinske karakter wurdt leard yn dit byld fan 'e " **tredde trompet** " yn Iepenbiering 8:10-11: " *De tredde ingel blies, en dêr foel in grutte stjer út 'e himel, baarnend as in fakkel* , en it foel op in tredde fan 'e rivieren en op 'e wetterfonteinen." *De namme fan dy stjer is Wermhout ; en in tredde fan it wetter waard wermhout , en in protte minsken stoaren troch it wetter, om't it bitter wurden wie .*

Hjir presintearje ik de logika fan 'e folchoarder fan " *trompetten* ".

De " *earste trompet* " ropt de barbaarske ynfallen op dy't de fal fan it Romeinske Ryk feroarsake hawwe. It is Gods antwurd op it ferlitten fan respekt foar syn sânde-deis sabbatrêst, datearre 7 maart 321. Galje ûndergie in enoarme feroaring, de Keltyske stammen dy't it befolken waarden ferfongen of ferovere troch: yn it Noardeasten, de Franken út it hjoeddeiske België; yn it Súdwesten, en oant de Loire, troch de Fisigoaten út it easten fan 'e Swarte See en dy't har yn Spanje fêstigen; en yn it Súdeasten, troch de Gallo-Romeinen, of Galliërs, dy't it type beskaving fan Rome oannamen. Yn it Sintrum-Easten, it Germaanske keninkryk fan 'e Boergonden, dat hjoed de dei ferwiist nei it hjoeddeiske Boergonje. Stadichoan sil it keninkryk fan 'e Franken him útwreidzje oer it hiele lân en de bekearing fan syn kening Klovis I ^{ta} it Roomsk-Katolike leauwe sil, troch earste boargerlike militêre stipe, de erkenning en supremasy fan 'e biskop fan Rome befoarderje, dy't yn 538 de earste paus fan it Romeinske pauselike rezjym wurde sil. Mar trije lannen fersette har tsjin 'e biskop fan Rome. Se wurde efterinoar ferslein en mei geweld bekeard om har te ûnderwerpen oan it gesach fan dizze Roomsk-Katolike religy. Earst yn 535 wurde de Fandalen fan 'e Ariaanske religy, fûle fijannen fan it katolisisme, ferpletterd; twadde wurde de Ariaanske Ostrogoaten dy't yn Rome ynstalleare binne, ferslein troch de generaal Belisarius dy't ^{tusken} 533 en 538 troch Justinianus I stjoerd is; en tredde, yn 565, wurde de Herulen, oare Ariërs, op har beurt ferslein. Mei Rome befrijd, kin de earste regearjende paus, de slinkse Vigilius, yn it Lateraanske Paleis yn Rome sitte. En dizze aksje ferfollet de oankundiging fan 'e " **twadde trompet** " fan Iepenbiering 8:8-9: " *De twadde ingel blies, en der waard wat as in grutte berch dy't mei fjoer baarnde yn 'e see smiten* ; en in tredde fan 'e see waard bloed, en in tredde fan 'e skepsels yn 'e see, dy't libben hiene, stoaren, en in tredde fan 'e skippen waarden ferneatige . " God fergeliket de oprjochting fan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym mei " **in grutte berch dy't mei fjoer baarnde en yn 'e see smiten wurdt** ", " **de see** " dy't de minskheid symbolisearret. Wy kinne begripe dat " **de see** ", dat is, de minskheid, op syn beurt " **yn 'e brân stutsen wurde sil** ". Histoarysk sjoen sil dit berikt wurde troch de religieuze agresje fan twongen bekearingen en de krústochten dy't tsjin it moslim-Easten fierd wurde. Yn dizze beskriuwing ferskynt it wurd " **grut** " dat in ferbining makket mei " **Babylon de grutte** " yn Iepenbiering 17:5: " *Op har foarholle stie in namme skreaun, in mystearje : Babylon de grutte , de mem fan hoeren en fan 'e gruwelen fan 'e ierde .* " Mar hjoed is dizze namme, " **Babylon de grutte** ", net langer " **in mystearje** ", om't ferljochte profesije it ferdúdlike en fuorthelle hat. Eins wie it mystearje dat

fan " ûngerjochtichheid " dat foarsein waard yn 2 Tess. 2:3 oant 7: " **Lit nimmen jimme op hokker wize dan ek ferrifelje. Want dy dei moat net komme, útsein as der earst in ôffal komt** , en dy minske fan sûnde iepenbiere wurdt , **de soan fan 'e ferneatiging, dy't him tsjinsprekt en himsels ferheft boppe alles wat God neamd wurdt, of dat oanbea wurdt, sadat hy yn 'e timpel fan God sit en himsels sjen lit dat hy God is .**" Tinke jimme net dat ik jimme dizze dingen fertelde doe't ik noch by jimme wie? En no witte jimme wat it achterhâldt, sadat it net iepenbiere wurdt oant syn tiid. **Want it mystearje fan 'e ûngerjochtichheid is al oan it wurk ; allinnich hy dy't it noch tsjinhâldt, moat fuorthelle wurde. En dan sil dy wetteleaze iepenbiere wurde** , dy't de Heare Jezus sil ferneatigje mei de azem fan syn mûle en ferneatigje mei de glâns fan syn komst . Paulus waard troch God warskôge foar de komst fan 'e ôffal dy't oprjochte waard troch it pauselike rezjym fan Rome. Want wa wurdt oanwiisd troch " **de minske fan sûnde, de soan fan ferneatiging, de tsjinstanner dy't himsels ferheft boppe alles wat God neamd wurdt of dat oanbea wurdt, sadat hy yn 'e timpel fan God sit en himsels God sjen lit** "? Dizze " **wetleaze** " kin allinich oanwize, neffens de Bibel, it Romeinske pauselike rezjym dat profetearre yn Dan. 7:8: " **Ik seach nei de hoarnen, en sjoch, in oare lytse hoarn kaam út har midden op, en foar him waarden trije fan 'e earste hoarnen útlutsen; en sjoch, hy hie eagen lykas de eagen fan in minske, en in mûle dy't grutte dingen spruts .** "

Yn 'e " **tredde trompet** " stiet in striid tsjin twa stammen fan wolfmannen, de stamme fan katolike wolven tsjin 'e protestantske wolven. En om de oarsaak fan dizze striid út te lizzen, fertelt God ús yn Iepenbiering 11:3: " **Ik sil myn twa tsjûgen de macht jaan om te profetearjen, klaaid yn sekken** , foar tûzen twahûndert en sechstich dagen . " Dizze " **two tsjûgen** " binne de hillige bibelske skriften fan it âlde en nije ferbûn. God profetearret de katolike haat tsjin 'e iepenbieringen fan 'e Bibel. De Roomske tsjerke hat leaver har "missal". Mei de útfining fan it printsjen yn 'e 16^{ieuw} wurdt de Bibel lykwols ferspraat en lêzen troch gewoane minsken. Troch it te lêzen ûntdekke se it ferrifeljen en de leagens fan 'e Roomsk-Katolike religy oer de echte betingsten foar it krijen fan godlike heil. Se ûntdekke dat heil troch frije godlike genede ferkocht wurdt troch de tsjerke fan Rome. Mei rjocht lil, feroardielje se dan de katolike leagens troch protesten. Unmaskere reagearre it pauselike rezjym mei lilken en wredens tsjin dizze "protestanten". It wekte tsjin harren de oarlochsachtige efterfolging fan keningen en de machtigen op, en benammen yn Frankryk, dêr't de katolike keningen, opfolgers fan Fransiskus I, dizze pauselike religy ^{ferdigenen} . Stipe berikte syn hichtepunt ûnder Loadewyk XIV, dy't, de oarsaak fan tsjuster ferdigenjend, himsels fergelike mei de sinne. It wie dizze publikaasje fan 'e bibelske " **two tsjûgen** " dy't de protestanten fan it " **Tyatira** " -tiidrek tastien om de " **djipten fan Satan** " te assosjearjen mei de dominante katolike religy fan harren tiid; Iepenbiering 2:24: " **Oan jimme, safolle as yn Tyatira binne** , dy't dizze lear net hawwe, en dy't **de djipten fan Satan net kend hawwe, sa't se se neame** , sis ik jimme, ik sil gjin oare lêst op jimme lizze; " Sa makket it rjochtfeardige oardiel fan God de Joaden " **de synagoge fan Satan** " en de falsk kristlike katolike lear, " **de djipten fan Satan** ." En dizze útdrukking ferwiist nei de katolike bedrigingen fan 'e

straf fan 'e "hel", wêryn't God krekt in plak taret foar it Lêste Oardiel, wylst neffens Jezus in plak taret wurdt foar syn útkarden yn syn himelsk hûs.

Yn 1755 foarsei de "ierdbeving" fan Lissabon *de geastlike "ierdbeving"* fan 'e genoside fan 'e Frânske aristokrazy yn 1793-1794. Yn 1780 foarsei de 24-oere "tsjustere dei" it ein fan 'e bibelske tsjûgenis fan 'e "*two tsjûgen*" dy't oankundige waard yn Iepenbiering 11:7: "***As se har tsjûgenis foltôge hawwe***, *sil it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt oarloch tsjin har fiere, har oerwinne en har deadzje*." Dizze presyzje is wichtich: "***As se har tsjûgenis foltôge hawwe***." Foar God is de Bibel, syn skreaune wurd, beskikber; de publikaasje dêrfan biedt elke man en frou de kâns om de wierheid te hearren dy't troch him yn al syn boeken konstruearre en iepenbiere is. Boppedat hat de publikaasje syn katolike fijân twongen om gewelddiedich te reagearjen, en sadwaande syn diabolyske aard oan al iepenbiere. Syn iepenbierjende rol is tydlik foltôge en de tiid om dizze diabolyske religy te straffen is kommen. De útfierder fan dit godlike vonnis sil it Frânske revolúsjonêre republikeinske rezjym wêze, dat de lêste klap útdiele sil en in ein meitsje sil oan 'e gruweldaden begien troch de Frânske en bûtenlânske monargyen dy't ferbûn binne mei it Roomsk-Katolike pauselike rezjym. De katolike wolven sille fan july 1793 oant july 1794 yn Frankryk ûnder de guillotine stjerre. Mar om dit resultaat te berikken is it needsaaklik om in noch grutter kwea oan te sprekken: ateïsme en frij tinken. Yn symboalyske byld kin "*it beest dat út 'e see opkomt*" *allinich ferneatige wurde troch "it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt"*, sa't God it neamt yn Iepenbiering 11:7: "***As se har tsjûgenis foltôge hawwe, sil it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt*** oarloch tsjin har fiere, har oerwinne ***en har deadzje***." En it minste is dat ateïsme it leauwe yn 'e Bibel foar altyd sil "**deadzje**", oant it ein fan 'e wrâld. No, yn it skeppingsferhaal, ferwiist "*de djipte*" nei "*wetter*" *foardat it de namme "see" krijt* en it lytste teken fan libben draacht. Op dizze wize presintearret God ateïsme as in religieuze weromtocht fan 'e katolike religy. It wie in kwea, ja, mar in needsaaklik kwea om de dielde skuld fan 'e monargy en de Roomsk-Katolike geastliken te straffen. In kado út 'e himel, myn ûntdekking fan 'e parallelle berjochten fan Leviticus 26 en de earste "***seis***" "***trompetten***" fan Iepenbiering jout dizze "***fjirde trompet***" of fjirde godlike straf, fan Iepenbiering 8:12, de rol fan in "*swurd dat it godlike ferbûn sil wreke*"; Lev. 26:23-26: "***As dizze straffen jo net korrigeare, en as jo my wjerstean, sil ik jo ek wjerstean en jo sân kear mear slaan foar jo sûnden. Ik sil it swurd tsjin jo bringe dat myn ferbûn sil wreke***; As jo yn jo stêden byinoar komme, sil ik de pest ûnder jo stjoere, en jo sille yn 'e hân fan' e fijân oerlevere wurde. ***As ik jo stêf fan brea brek***, ***sille tsien froulju jo brea yn ien oven bakke en jo brea op gewicht werombringe***; ***jo sille ite, mar jo sille net tefreden wêze***." » It is yn dizze fersen dat God profetearret, foar in letterlike tapassing foar it Israel fan it âlde ferbûn, in geastlike tapassing foar de kontekst fan it nije ferbûn. Sa, fanwegen deselde walging dy't toand wurdt foar godlike bibelske wierheid, bringt God aristokratyske genoside troch de guillotine teweech, dy't komt as in "*swurd*" om "*it hillige ferbûn te wreken*" dat ferret en ferfolge is. Mar dit fers kundiget ek it ein oan fan 'e bibelske tsjûgenis en de gefolgen dêrfan foar kristlike religys. De Bibel wurdt presintearre as de "stêf fan brutsen brea" troch God. En de algemiene ôffalligens dy't dêrtroch ûntstiet, wurdt ôfbylde troch de boadskip "***tsien froulju***

sille jo brea yn ien oven bakke ". Dizze " **tsien froulju** " binne de protestantske tsjerken fan 'e gelikenis fan 'e " **tsien jongfammen** " dy't sille wurkje yn 'e " **iene oven** " Roomsk-Katolik oant it begjin fan it oardiel fan 1844. En har ferlittenheid troch God sil de geastlike gefolgen hawwe: " **jimme sille ite, en jimme sille net tefreden wêze** ".

Yn Iepenbiering 8:12: " *it swurd dat it ferbûn wreket* " komt om de skuldigen te " **slaan** ": " *De fjirde ingel blies op syn trompet. En in tredde fan 'e sinne waard rekke* , en in tredde fan 'e moanne, en in tredde fan 'e stjerren, sadat in tredde fan harren tsjuster waard, en de dei skynde net foar in tredde fan syn doer, en de nacht allyksa . " Let op 'e oanwêzigens fan it tiidwurd " **slaan** " dat de ferbining mei de straf fan Leviticus 26 befêstiget. Dan jout dit fers ús syn betsjutting troch te sizzen: " *de dei skynde net foar in tredde fan syn doer, en de nacht allyksa .* " Dizze ferdúdliking jout oan dat it kamp fan it goede en dat fan it kwea likefolle lije ûnder de gefolgen fan 'e genoside organisearre troch de Frânske revolúsjonêren. Yn in fisy dy't Jozef ûntfong, joech Israel, syn heit, in ynterpretaasje fan 'e " *sinne, de moanne en de stjerren* " yn Gen. 37:9-10: " *En hy dreamde noch in oare dream, en hy fertelde it oan syn bruorren. Hy sei: "Ik haw noch in dream hân! "En sjuch, de sinne, de moanne en alve stjerren oanbidden my."* Hy fertelde it oan syn heit en syn bruorren. Syn heit bestrafte him en sei tsjin him: "Wat is dit foar in dream dy't jo hân hawwe? **Moatte jo mem, ik en jo bruorren komme en jo op 'e grûn oanbidde?** " Neffens dizze ynterpretaasje is " *de sinne* " it symboalyske byld fan God, " **de Heit** ", " *de moanne* ", dat fan 'e frou fan sûnde, " *Babylon it grutte, de mem fan 'e hoeren fan 'e ierde* ", neffens Iepenbiering 17:5. De " *stjerren* " binne de bern fan sawol praktisearjende katoliken as protestanten tsjin wa't God seit: " **Jimme sille ite en jimme sille net tefreden wurde** . "

Wy moatte begripe dat nei de aristokratiske genoside, de minskheid yn in slimmer steat is as foar dizze aksje. De wolfmannen nimme it uterlik fan skiep oan, mar allinich yn in misliedende uterlik dat God iepenbiere yn syn boadskip fan 'e " **fyfde trompet** " wêryn't hy har oantsjut as " **falske profeten** " symbolisearre troch it wurd " **sturt** ", neffens Jesaja 9:14: " *De âldste en de magistraat is de holle, en de profeet dy't ligen leart is de sturt* . " Dizze " **sturt** " is dy fan 'e " **skorpioenen** " dy't har oantsjutte as " **opstannich** " neffens Ezechiël 2:6: " *En dû, minskesoan, wês net bang foar har, en wês net bang foar har wurden; want distels en toarnen binne by dy, en dû wennest ûnder skorpioenen : wês net bang foar har wurden en wês net ûntsteld foar har gesichten, want se binne in opstannich hûs.* " ". God fermannichfâldiget de bylden wêrmei't hy syn oardiel oer de kristlike religieuze rebellen presintearret. En hy iepenbiere yn Iepenbiering 9:11 de reden wêrom't har lêzen fan 'e Bibel har net of net mear befrediget: " *Se hawwe in kening oer har, de ingel fan 'e boaiemleaze put, waans namme yn it Hebriuwsk Abaddon is, en yn it Gryksk is syn namme Apollyon.* " Fanwegen har mannichte fergeliket God har mei " *sprinkhoannen* ", it skealike ynsekt dat minsklike lânbougewaaksen ferneatiget en ferneatiget. Dizze symboalyske " *sprinkhoannen* " skea dwaan, geastlik, de saak fan syn wierheid. En dit is maklik te ferklearjen, om't de duvel, dy't Jezus Kristus ferfong, sûnt 1844 foar it protestantisme en 1994, foar it " **útbraakte** " Adventisme, har kening

wurden is en as sadanich har lêzen fan 'e Bibel ynspirearret dy't skreaun is " **yn it Hebriuwsk en Gryksk** ".

Sûnt 1799 is der religieuze frede yn 'e kristlike wrâld, mar wat barde der mei de wolfmannen fan foar dy datum? Neffens Iepenbiering 9:8 waarden se wylde bisten dy't ferklaaid waarden troch de misleidende uterliken fan kristlike tsjerken: " *en se hienen hier as frouljushier , en har tosken wiene as liuwetosken* ".

De misliedende maskers falle as de oarlochsachtige kontekst fan 'e " **sechste trompet** " har wiere aard iepenbieret: dy fan " **liuwen** mei skerpe **tosken** ". **Dizze kear lit God de kristlike " falske profeten " minsklike skepsels letterlik " deadzje "**; eat dat ferbean wie tidens de " **fiif moannen** " of 150 jier fan 'e " **fyfde trompet** " neffens Iepenbiering 9:5: " *En it waard har jûn, net dat se har deadzje soene , mar dat se fiif moannen pinige wurde soene: en har pine wie as de pine fan in skorpioen as er in minske slacht .* " De presintaasje fan 'e saak is misliedend en subtyl. De " **pine** " sil feroarsake wurde troch de " **twadde dea fan 'e mar fan fjoer** " en it sil allinich komme op it oere fan it lêste oardiel, neffens Iepenbiering 20:14: " *En de dea en Hades waarden yn 'e mar fan fjoer smiten. Dit is de twadde dea, de mar fan fjoer .* " Omdat it allinnich it middel is om ûnder dizze lêste feroardieling te fallen dy't jûn wurdt oan 'e " **falske profeten** " foar 150 jier troch it oantal leden fan 'e tsjerken te fermannichfâldigjen oant, as lêste bystien troch it offisjele Adventisme dat oan 'e ein fan dizze perioade " **útspuugd** " waard, yn 1994, it oantal " **falske profeten** " kompleet is.

It befel om " **in tredde fan 'e minskheid te deadzjen** " yn it Roomsk-Katolike of ateïstyske frij tinkende Jeropa komt direkt út 'e himel, út 'e mûle fan God yn Jezus Kristus neffens Iepenbiering 9:13-15: " *De sechsde ingel blies, en ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is , sizzende tsjin 'e sechsde ingel dy't de trompet hie: Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat . En de fjouwer ingels waarden loslitten , dy't ree wiene foar in oere, en in dei, en in moanne, en in jier, om in tredde fan 'e minskheid te deadzjen .* " It doelwyt fan it " **deadzjen** " is " **de grutte rivier de Eufraat** ", of, oerset, it grutte folk fan Jeropa dat ûnder de flok fan 'e katolike religy fan 'e pauselike tsjerke pleatst is, neamd " *Babylon de Grutte* " yn Iepenbiering 17:5. Nei de wolfmannen sille de liuwemannen inoar deadzje fanwegen de minachting dy't toand wurdt foar de Skeppergod, syn hillige sânde-deis sabbat, en syn hillige wet dy't iepenbiere wurdt troch de hiele Bibel.

De symboalyske namme " **Eufraat** " dy't God jout oan katolike Jeropa wurdt in teken yn 'e hjoeddeiske barrens fan ús tiid. It geografyske gebiet fan 'e wiere " **Eufraatrivier** " wurdt, yn Turkije en Syrië, troffen troch tige deadlike ierdbevings. Gods boadskip is rjochte op it gebiet fan Antiochië, de stêd dêr't de learlingen fan Jezus Kristus de namme "kristenen" krigen. De godlike boadskip is dûbeld rjochte oan it islamityske Turkije en Syrië, en oan 'e falske kristenen fan Jeropa. Gods straf sil al dyjingen treffen dy't syn rêdingsplan basearre op Jezus Kristus en syn ferlossing fan 'e sûnden fan syn ienige útkarden dy't hy soeverein sels útkiest, ferdraaid hawwe; alle falske oanspraken oangeande ivige heil negearje en straffe.

De wichtichste les dy't Jezus kaam te bringen troch syn iepenbiering oan Johannes, syn Iepenbiering, giet oer de flok fan 'e "dei fan 'e sinne", oplein oan 'e earste dei fan 'e wike as in wyklikse religieuze rêstdei, en ferfong de hillige sânde-deis sabbat, waans hilliging troch God yn it fjirde fan syn tsien keninklike en godlike geboaden weromroppen waard. De profetyske rol fan 'e sânde-deis sabbat yn it sânde millennium profetearre de beleaning fan 'e útkarden dy't selektearre wiene troch syn heilsplan. It oanfallen fan 'e sabbat kaam dêrom del op it ferfoarmjen fan it heilsplan, en dit foarme, nei de skuld fan Mozes dy't twa kear troch fersin en frustraasje de rots fan Horeb sloech, de ernstichste skuld dy't de minskheid begaan koe. En de ernst fan beide gefallen rêst op har tapassing troch Gods tsjinners sels. Dat heidenske folken sûndigje is logysk en natuerlik foar God, om't se him net kenne. Mar Mozes en de kristlike tsjerke wiene yn nau kontakt mei him. En krekt sa't Jezus seit dat it kwea dat dien wurdt oan dyjingen dy't ta him hearre, oan himsels dien wurdt, is it tsjinoerstelde ek wier, it kwea dat troch syn eigen dien wurdt, beynfloedet him en giet oer him persoanlik. Sintraal yn syn posysje yn it boek, is it tema fan 'e trompetten ek sintraal yn syn belang foar de ûnderwerpen dy't iepenbiere wurde. Want de les jûn troch Lev. 26 lit ús de útwreiding fan 'e oarsaak fan' e opienfolgjende straffen begripe dy't profetearre binne. Mar fansels, yn 'e rin fan' e tiid, rjochtet de histoaryske kontekst fan elke trompet him op it ferskinen fan nije oarsaken fan skuld dy't inoar folgje en opstapelje oant de tiid fan Jezus syn weromkomst, de tiid fan 'e "sânde trompet en de "sânde fan 'e lêste pleagen fan godlike grime. Wat Iepenbiering 18:5 útdrukt yn dizze termen: " *Want har sûnden hawwe oant de himel berikt, en God hat har ûngerjochtheden ûnthâlden.* " It liket dus needsaaklik om de nije sûnden te identifisearjen dy't ferbûn binne mei elk fan 'e sân trompetten.

It útgangspunt is it ferlitten fan 'e sabbat op 7 maart 321.

" *Earste Trompet* ": De Roomsk-Kristlike Tsjerke siket stipe by minsklike krêft en fynt dy fan 'e Frankyske kening Klovis I. " Wee de man dy't op 'e minske fertrout, dy't fleis as syn stipe oannimt..."

" *Twadde Trompet* ": De Roomsk-Kristlike Tsjerke nimt in ierdske lieder oan: de Paus, dy't yn direkte konkurrinsje komt mei Jezus Kristus, de himelske Leider en ivige foarbidder. It falt frjemde folken oan, mar sûnder resultaat.

" *Tredde Trompet* ": De Roomsk-Katolike Pauslike Kristlike Tsjerke bestriidt de fersprieding fan 'e Bibel en har protestantske oanhingers. It falt it autentike kristlike leauwe oan.

" *Fjirde Trompet* ": De pauslike tsjerke en de Roomsk-Katolike monargy triuwe it folk fan Frankryk nei frij tinken en ateïsme.

" *Fyfde Trompet* ": Sûnt 1844 rekke troch in godlike flok, is it protestantske leauwe groeid en fermannichfâldige. Yn 'e lêste tiid hat it in alliânsje foarme mei de Roomsk-Katolike religy, de âlde fijân dy't troch de muonts Maarten Luther, de offisjele oprjochter fan 'e Reformaasje, as diabolysk oankundige waard. Nei 1994 kaam it offisjele ynstitúsionele Adventisme, " *útbraakt* ", der begjin 1995 offisjeel by.

" *Seisde Trompet* ": It Westerske kamp, ferflokt troch God en oerwûn troch morele perversje, konfrontearret it Eastersk-Otterdokse kamp, ek ferflokt troch God. Beide kampen binne fanwegen de erfde Romeinske snein. Mei kearnwapens

wurdt de wrâldbefolking ekstreem fermindere en op koarte termyn feroardiele om te stjerren.

" *Sânde Trompet* ": Jezus Kristus komt werom yn hearlikheid om de lêste katolike en protestantske rebellen te ferneatigjen dy't, as autoriteit fan in universeel rezjym, har tariese om de lêste hilligen fan God te deadzjen dy't trou de praktyk fan syn hillige sabbat hâlden. En dêr seit God: "Stopje!" " *Want sa seit de Heare fan 'e legers: Dêrnei sil de hearlikheid komme! Hy hat my nei de folken stjoerd dy't jimme plondere hawwe; want wa't jimme oanrekke, rekke syn eachappel oan.* " De tiid is dy fan 'e " **wraak** " dy't profetearre is yn Jesaja 61:2-3: " **Om it oannimmlike jier fan 'e Heare út te roppen , en de dei fan 'e wraak fan ús God** ; om allegearre dy't treurje te treasten; Om oan dyjingen dy't treurje yn Sion, te jaan dat se har sieraad jouwe foar jiske, de oalje fan freugde foar rou, it klean fan lof foar de geast fan swierte, dat se beammen fan gerjochtichheid neamd wurde meie, in planting fan 'e Heare, om troch him ferhearlike te wurden. " Markearret de nauwe relaasje tusken it jier fan genede en de dei fan wraak dy't krekt komt om de minachting te straffen dy't toand is foar dit jier fan genede.

Fergelykje de útdrukkingen " **in jier fan Jahweh's geunst** " en " **in dei fan wraak fan ús God** " . De namme "Jahweh" markearret de bân fan leafde tusken God en syn útkarden, wylst de term "God" de weromtocht en de blik fan 'e skriklike rjochter fan 'e almachtige God dy't libben en dea jout, markearret.

De evolúsje fan it kwea: Fan 'e Feriene Steaten oant Oekraïne

Ieuwenlang, sels tûzenen jierren, waarden minsklike famyljes boud neffens it patriarchale model. It gesach hearde ta beide âlden, de heit, de mem, en it pear die alles yn har macht om har bern grut te bringen mei respekt en hearrigens oan dit elemintêre prinsipe. Alders joegen harsels it rjocht om har bern te beheinen, sels troch se fysyk te straffen as it nedich wie. It bern moast hiel gau leare wa't syn master wie. En dizze bittere justysje waard meast akseptearre, om't âlderlike gebaren fan leafde kompensearren foar en lykwichtige âlderlike aksjes. De Skeppergod, ús wiere Heit, hannelet op deselde wize tsjin ús, en yn Iepenbiering 3:19 befêstiget Jezus dit troch te sizzen: "Wolkomt Ik *safolle as Ik leafhaw, bestraf en tuchtigje Ik. Wês dêrom ijerich en bekear dy.* " Koe immen yntelliginter en rjochtfeardiger wêze as God yn Jezus Kristus? Nee, en al yn it âlde ferbûn sei God troch de wiisste fan syn profeten, yn Spreuken 23:13-14: " *Hâld de tucht net tsjin it bern; as jo him mei de roede slaan, sil hy net stjerre.* " "Troch him mei de roede te slaan, rêdst syn siel út it grêf ." In bern de korreksje ûtnimme dy't er fertsjinnet is dêrom foar God in kriminele hanneling. By it yngean fan it libben moat in bern leare dat syn frijheid beheind wurdt troch de rjochten fan dejingen dy't him grutbringe; dat binne earst en foaral syn âlden. Dyjingen dy't it lân bewurkje witte dat jonge spruiten miskien in learaar nedich hawwe om op te groeien wylst se rjochtop bliuwe. Lit ús foar in momint de geastlike boadskip fan 'e minske, skepen nei it byld fan God, ferjitte dy't de erfsûnde ferneatige hat, wat bliuwt der oer fan 'e minske? Hy is net mear as it

meast ûntwikkele bist op planeet Ierde. En lykas alle bisten moatte de bern fan 'e minske troch harren âlden oplaad wurde. En dizze oplieding is net neat, om't harren oerlibjen derfan ôfhinget, en dêrnei hinget it ivige libben dat God foarstelt der benammen fan ôf. Ik tink werom oan in tiid doe't, yn 'e klaslokalen fan sekuliere skoallen en katolike ûnôfhinklike skoallen, ûnrêstige of ûngehoorzame bern straft waarden troch klappen op 'e fingertoppen te ûntfangen mei in lineaal. De pine dy't field waard learde bern om straf te frezen en moedige har dêrom oan om mear folgber te wêzen. Slaan en klappen foelen spontaan op 'e meast... ûnrêstich fan 'e jongste. En guon heiten út dy tiid hienen de refleks om har eigen bern te slaan dy't klagen dat se troch har learaar slein wiene. Dizze faze fan it libben wie beslissend, om't, as se ienris de adolesinsje berikten, feroaring ûnmooglik of hast ûnmooglik waard. Omdat de reaksje altyd yndividueel bliuwt en in bern sels de needsaak ûntdekke kin om mear gehorzaam te wêzen.

Nei it fêststellen fan dit basiskriterium fan 'e prinsipes fan hearrigens, dissipline en fertsjinne straf, is it maklik te begripen dat it kwea sil ferskine as dizze net of net mear tapast wurde. Hjir komme de minsken fan 'e Feriene Steaten yn it spul. De oarloch mobilisearre manlju en in hiele jeugd waard tusken 1941 en 1945 sûnder heit grutbrocht. En dit, yn alle lannen dy't belutsen wiene by deselde Jeropeeske en Japanske wrâldoarloch. It is lykwols yn dit tige puriteinske en protestantske lân fan 'e Feriene Steaten dat it kwea fan 'e jeugd ferskynde. Yn in kontekst fan technyske ûntwikkeling, tsjin in eftergrûn fan tige ritmyske Rock 'n' Roll-muzyk, kaam de Amerikaanske jeugd út 'e stilte wei en makke harsels lûd opfallen troch de generaasje fan har âlden. It kwea naam dizze jeugd yn 'e greep, wat de titel fan 'e film "Rebel Without a Cause" dúdlik útdrukt. Dizze grime fan 'e "jierren '60" naam de foarm oan fan in eask om it rjocht om te dwaan wat ik woe, wê't ik woe en wannear't ik woe. De opstân begon en soe net einige oant de weromkomst fan Jezus Kristus, mei de ferneatiging fan alle rebellen.

Berne yn 'e Feriene Steaten, is it kwea in beest dat op twa fuotten rint, de lofterkant troch de Feriene Steaten en de rjochterkant troch West-Europa. Sûnt it ein fan 'e oarloch hawwe de Feriene Steaten en it fersleine Europa inoar sjoen en kopiearre. Mar har posysje as oerwinner befoarderet it Amerikaanske model. En radio en bioskoop presintearje konstant it model fan it Amerikaanske libben. De ôfgoaderij fan muzykstjerren befoarderet de hannel en ferriktet it Amerikaanske kulturele domein. Europa docht itselde, hoewol mei in lytse fertraging. Mar, as gefolch fan 'e delgong fan 1844, komt ynienen in evolúsje fan it kwea út Sweden, dat lân fan protestantske monargy. Dêr wurde seksuele taboes omkeard, en pornografy en syn ôfwikingen ferspriede har stadichoan troch de Westerske maatskippij. Sweden, Denemarken, Nederlân: de oanstjitters, en harren imitators: Dútslân, Itaalje, Frankryk, Ingelân yn 1970. Under it rezjym fan syn diktator, generaal Franco, waard Spanje tydlik beskerme, mar nei syn dea ûntduts Spanje de wille fan 'e frijheid en makke der mear libertyarysk gebrûk fan as hokker oar lân dan ek. En dit is it neamen wurdich: foarút yn 'e tiid wiene de lêste lannen dy't frijheid krigen it meast oerdreaun yn libertyaryske praktiken. Dêrom kin sein wurde dat mei elk lân dat befrijd wurdt fan morele taboes, it kwea slimmer wurdt. Yn dizze groei fan it kwea is homoseksualiteit in rjocht wurden dat Westerse lannen ien nei de oare folslein legalisearre hawwe. Allinnich Itaalje ferset him hjir tsjin;

wierskynlik fanwegen de oanwêzigens fan it pauselike Fatikaan op syn grûngebiet. Sadree't it legalisearre is, easkje LGBT-deviants en oaren dat se respektarre wurde en har rjochten erkend wurde. It kwea moat net allinich tolerearre wurde, mar ek legitimearre wurde. En dizze flashback bringt ús nei 2012-2013, doe't nasjonale ûnrêst útbarstte yn Oekraïne.

Perverse Oekraïne

It krige syn ûnôfhinklikens yn 'e jierren '90, doe't Sovjet-Ruslân ekonomysk en polityk ynstoarte. Minister Gorbatsjov seach dizze nasjonale ferswakking as in kâns om bannen mei it Westen te smeien. Grinzen foelen, Poalen krige syn frijheid werom en die mei oan it NATO-kamp yn Jeropa. Mei de koaidoar iepen fleagen frijheidsleafhawwende fûgels fuort en ûntsnapt. De oaren, gelokkich mear talryk, bleauwen yn har koaien, dêr't se har feiliger fielden. Mar Ruslân en de hiele planeet soene djoer betelje foar de gefolgen fan dizze ferswakking fan Sovjet-Ruslân. Want oant doe ta profitearre elkenien fan it "izeren gerdyn" dat de Westerske kapitalistyske maatskippij skiede fan 'e Russyske kommunistyske maatskippij. Mei de iepening winsken guon Russyske ynweners om te libjen as Westerlingen, en Oekraïne keas derfoar om syn ûnôfhinklikens te krijen om dit te berikken. Yn Ruslân joech de ûntspanning fan dissipline it lân oer oan it bewâld fan maffia's; de earmsten betellen de priis. En yn Oekraïne wurdt de ûnôfhinklike naasje boud yn in grutte anargy dy't altyd ferskynt as autoriteit net bestiet of boud wurde moat. Dit wurd anargy spilet sa'n grutte rol dat ik it definiearje moat as it prinsipe dat de minske "de aartsezel" makket. It geastespul is rjochtfeardige, om't de ezel dat ekstreem koppige bist is, lykas it sprekward seit: "koppich as in ezel." En it docht bliken dat de aktuele barrens my gelyk jouwe oer Oekraïne dy't fêstbesletten is om Ruslân te ferslaan, koppich as in ezel.

Mar foardat se yn 2022 en 2023 it doelwyt fan it nijs waarden, joech Oekraïne soargenwekkende tekens fan syn aard. Yn syn anargistyske briedplak ûntstiene de anty-religieuze en non-konformistyske "Femen", dy't har boarsten en lichems feroardielden as stipe foar har ûntidige easken tsjin de oarder dy't troch minsklike manlju oprjochte wie. Dit soarte ding ferskynde yn Oekraïne, ferdigene troch alle Westerse folken. Mar wy binne har in noch ûnweardigere en skuldiger skande skuldich: yn Oekraïne seagen se de houten krusen fan 'e krusifiksen dy't op ferskate plakken ynstalleare wiene, en uteren har haat foar de kristlike religy. Dizze hâlding kin oars ynterpretearre wurde. Mar yn alle gefallen straffe se kristlike religys dy't troch God feroardiele binne. Al yn 1793 oersetse de ferachting fan it folk fan Frankryk him yn lilken tsjin 'e Katolike Tsjerke en de monargy, en nei analogy rjochtsje de "Femen" fan Oekraïne har noch altyd op religys dy't skuldich binne oan God en de minsklikheid. Mar de rjochtfeardige beskuldiging tsjin falske religys rjochtfeardiget lykwols net de kar om de wiere boadskip fan leafde te negearjen dy't God yn Jezus Kristus jûn hat. It is noch altyd needsaaklik foar in hert laden mei haat om gefoelich te wêzen foar leafde; wat net wierskynlik of sels mooglik is. De lêste dy't frijheid krige, oertrof Oekraïne it Spaanske model yn syn útspattingen en seksuele tentoanstellingen. En yn dit soarte aksje wie syn jonge presidint, in populêre eardere akteur, de master fan it sjenre. It earste offisjele fersyk fan Oekraïne om mei te dwaan oan de NAVO

waard troch Dútslân wegere fanwegen de wiidfersprate korrupsje yn it lân. De berte fan naasjes is in drege perioade om te behearskjen, om't yn 'e namme fan' e opeaske frijheid besiket elkenien foardiel te heljen fan 'e situaasje foar eigen persoanlik gewin. Under de Earste Republyk seach Frankryk de korruppte Georges Danton en de ûnfergonklike Maximilien Robespierre inoar tsjinwurkje. En de lêste liet de earste ûnthâlze, foardat hy fjouwer moannen letter op syn beurt ûnthâlze waard. Dizze fergelikingen binne rjochtfeardige om't de oarloch dy't Oekraïne fiert de twadde prestaasje fan 'e aksje fan " *it beest dat út 'e ôfgrûn opstiet* " tarieset. De earste is berikt troch de Frânske Revolúsje.

It is dêrom troch it stypjen fan dit lân, Oekraïne, dat alles hie om te mishagen, dat Westerske liederen, as ien, har nasjonale takomst feroardielen. Want de Oekraynske Oarloch, waans motyf it sterkste en meast fanatike fergrutte nasjonalisme is, bereidt it ein fan folken foar. Se sille ferdwine yn 'e lêste útwikseling fan nukleêre bommen. En de oerlibbenen sille nea wer fjochtsje foar in nasjonalistyske saak. Se sille har wer groepearje ûnder ien universele regearing organisearre troch de Amerikaanske oerlibbenen.

Foardielen en neidielen fan Oekraïne

Oan 'e positive kant wurdt de naasje fertsjintwurdige troch jonge minsken. Se binne by de tiid, masters fan nije kompjûter-basearre technologyen. En yn 'e striid tsjin 'e Russen wurdt har numerike minderweardichheid kompensearre troch har oanpassingsfermogen oan situaasjes. Boppedat kinne se, útrisd mei ekstreem presys Westerske kanonnen en raketten, maklik ûntdutsen Russyske munysjefoarrieden ferneatigje. En yn dit ferbân profitearje se fan 'e ynfastruktuer fan Amerikaanske satelliten dy't oer de hiele Ierde yn ferskate banen rjochte binne. Dit earnseach sil altyd in foardiel jaan oan Amearika, dat dizze supreme technology hat. Dit bringt my ta de konklúzje dat it Oekraynske leger in sekundêre rol spilet yn dit konflikt, wêr't wat de Russen deadet de kanonnen en raketten fan 'e Feriene Steaten en Europa binne, ynklusyf Frankryk en har prestizjeuze Caesar-kanonnen. Dronetechnology is benammen populêr wurden yn it Westen fanwegen de kosten en de libbensstandert fan har ynwenners. Jonge minsken binne fertroud rekke mei dizze lytse fleanmasines en hjoed-de-dei, yn Oekraïne, wurde harren talinten brûkt op militêre slachlinen: foar dejingen dy't se bestjoere, is it krekt as thús, útsein dat se de fijân sjogge om se echt te deadzjen, en jo kinne sels stjerre as in Russyske bom falt wêr't jo binne. Sûnder mis hat foar Oekraïne de jeugd fan syn presidint en syn regearingsamtners it gebrûk fan al dizze elektroanyske technology foarkar jûn. It oare foardiel fan Oekraïne is in Russysk leger ûnder lieding fan militêre liederen dy't fertrouwe op harren tradisjonele ûnderfining wêryn't it gebrûk fan drones en satelliten net it belang krigen hat dat se fertsjinje. Dit misferstân hat gefolgen op it grûngebiet fan konflikt; Russyske tanks en doelen wurde ferneatige lykas yn in fideospultsje.

De neidielen foar Oekraïne binne ek talryk. En dêrom ek de jeugd fan syn presidint dy't sûnder it te witten it neidiel sammelet fan Joadsk berne te wêzen en in Oekraynsk kamp te lieden dat markearre is troch Poalsk katolisisme en in ortodoksy dy't, hoewol apart fan Russysk ortodoksy, lykas it katolisisme rekke is troch de flok fan God. De protestantske Feriene Steaten binne likefolle, it is it hiele Westerske kamp dat rekke wurdt troch dizze godlike flok: neffens Rom. 2:9:

" *Ferdrukking en eangst oer elke siel fan 'e minske dy't kwea docht, earst fan 'e Joad, en ek fan 'e Gryk!* " Mar it tsjinoerstelde bestiet, gelokkich, mei respekt foar syn keazen amtners: "*Gloarje, eare en frede foar elkenien dy't goed docht, earst fan 'e Joad, en ek fan 'e Gryk!* " Unûntkomber lijt de jeugd ûnder syn gebrek oan ûnderfining, en de grutste fêstberadenens, of koppigens, is feroardiele om de hurde realiteit te fernearen as it yn striid is mei ferwachtingen en hope. Al dyjingen dy't mei-inoar fjochtsje tinke en hoopje om oerwinnend út 'e bus te kommen, mar yn alle gefallen is der úteinlik mar ien winner en ien ferliezer. Oekraïne syn twadde handikap is syn ôfhinklikens fan wapendonaasjes fan syn Westerske bûnsgenoaten. Zelensky libbet yn konstante eangst dat se gjin wapens en munysje mear hawwe en dat Ruslân syn hiele gebiet binnenfalt. Syn situaasje en posysje binne dêrom net benijdber. As hy wist wat Jezus Kristus oan syn leafste útkarden iepenbiere hat, soe hy witte dat syn dream fan oerwinning sil einige yn in nachtmerje fan nederlaach. Mar al dyjingen dy't mei Oekraïne tsjin Ruslân in oarlochsachtige eskalaasje oangeane, binne ek ûnwittend fan dizze iepenbiere dingen en foldogge sûnder it te witten oan Gods plan. Yn dit plan binne sy de doelen dy't troch nukleêre eksploazjes slim ferneatige wurde sille.

De Bibel beskreau net hokker soarten sûnden begien waarden troch de minsken fan foar de wetterfloed. Alles wat God oer harren seit, stiet yn dizze wurden, sitearre yn Gen. 6:15: " En de Heare seach dat de goddeloazeheid fan 'e minske grut wie op ierde, en dat elke ferbylding fan 'e gedachten fan syn hert **allinnich mar** kwea wie, *altyd* . " Ik leau dat dit oardiel hjoed de dei jildt foar de hiele minskheid, West, East, Noard en Súd. Gjinnike naasje, folk, keninkryk of taal ûntkomt oan dizze godlike feroardieling. De Hillige Bibel drukt de standert fan Syn oardiel út, dy't gjin naasje goed eart. De minskheid is ryp foar Syn oerstreaming fan izer en fjoer.

Yn it nijs is krekt in skokkende demonstraasje fan 'e feroardieling fan 'e Westerske maatskippij jûn. In 16-jierrige teenager stuts kâld syn 52-jierrige Spaanske learares, in mem fan twa, en fermoarde dy. Hy bewearde beset te wêzen en fertroude dat hy de dei derfoar, yn in dream, in stim heard hie dy't him opdracht joech syn learares te fermoardzjen. Mar dizze wierheid is net akseptabel foar in foar in grut part ateïstyske of agnostyske maatskippij. Dit ûnleauwe wurdt ûnderstreke troch it plak dêr't it barde: de katolike middelbere skoalle fan Saint-Thomas d'Aquin yn 'e stêd Saint-Jean-de-Luz. In Thomas, de typyske ûnleauwige, en twa hilligen, wêrûnder Jean-de-Luz of Hillige fan it Ljocht, de tsjûge fan 'e Iepenbiering; d'r binne in protte religieuze symboalen yn dizze saak dy't it ûnleauwe fan 'e rjochters iepenbierje. Mar it minste is dat it ynsidint plakfûn op in katolike skoalle dêr't it tsjûgenis fan in demonske stim net ôfwiisd, mar stipe wurde moat. De skoalle moat him ynsette foar it ferdigenjen fan 'e útlis dy't jûn is troch de besetene jonge man; mar dat is net it gefal. Wêr't religy taskreaun wurdt oan God leard wurdt, moat it bestean fan 'e duvel en demoanen dat ek wêze, om't Jezus tidens syn ierdske tsjinst nea ophold mei it útdriuwen fan demoanen om besete slachtoffers te genêzen en syn tsjinstfeinten te warskôgjen tsjin Satan. Yn sa'n gefal moat de tsjerke de útlis fan 'e besete jonge man stypje, mar konfrontearre mei it ûnleauwichheid fan 'e Frânske autoriteiten bliuwt se stil. Untelbere tsjûgenissen fan stimmen dy't heard binne, binne lykwols ôflein troch

moardners dy't nei de finzenis brocht binne. Dizze nije saak foeget dêrom ta oan 'e foargeande, mar de jeugd fan 'e besete man moat de autoriteiten derta bringe om dizze geastlike saken, dê't se gjin behearsking oer hawwe, yn fraach te stellen.

Dit ûnderwerp bringt my deroan te tinken dat de Katolike Tsjerke iuwenlang bewearde hat demoanen út te driuwen fia har eksorsistprysters. Wittende dat Satan it regeart, kinne jo begripe dat hy himsels útdriuwt of syn demoanen útdriuwt. Wiere befrijing fan opstannige ingelegeasten kin allinich berikt wurde troch de wiere tsjinstfeinten fan Jezus Kristus, om't hy allinnich demoanen útdriuwt, en hy kin dat dwaan om't hy de krêft yn him hat om dat te dwaan. Op ierde folgen de demoanen him, om't se him net wjerstean kinne, noch juster, noch hjoed, noch moarn.

By it ûntbrekken fan leauwe wurdt it probleem foarlein oan psychiaters. Dat ik herinnerje jo deroan dat psychiatry gjin eksakte wittenskip is. It is allinich it produkt fan 'e ferbylding fan ûnleauwigen dy't oare ûnleauwigen in útlis foar alles jaan moatte om har gerêst te stellen.

Klimaatdroechte foar droege herten

De minsklike klaaipotten witte net dat se al lije ûnder de earste gefolgen fan 'e straffen dy't oplein binne troch de godlike izeren pot. God hat nimmen nedich om de opstannige minskheid skea oan te dwaan, om't hy in formidabel wapen hat: de natuer en har klimatologyske omstannichheden. Hy is dejinge dy't de rein en it goede waar makket, mar hy is ek dejinge dy't de droechte en de dêrtroch ûntstiene hongersneed feroarsaket. Troch de stoarm te befeljen om te bedarjen, wat hy daliks die, joech Jezus syn earste apostels ûnbestriden bewiis fan syn godlikheid. De fraach dy't de learlingen harsels stelden: "Wa is dit, oan wa't de wyn en de stoarm foldogge?", hie mar ien antwurd: de ynkarnearre Geast fan 'e Almachtige God. Us moderne maatskippij hat dizze God, skepper fan alle dingen en it libben, út it each ferlern, en syn freegjende blik rjochtet him op syn wittenskippers dy't meastentiids it antwurd op alles hawwe. God bea it in lange perioade fan frede en wolfeart oan dy't minsken sels syn bestean ferjitte liet. De drama's dy't de iene nei de oare folgje, moatte úteinlik de minst ferhurde fan dizze minskheid bang meitsje oant it punt dat se twongen wurde om te ûnthâlden dat natuerlike krêft it eksklusive eigendom is fan 'e Skeppergod. It is goed om de histoaryske konteksten te ûnthâlden wêryn't God syn folk Israel en de heidenske minskheid straffe mei de pleach fan 'e droechte. Dit komt om't wetter yn ús moderne tiid wichtiger wurden is as ea foar it libben en ekonomyske en yndustriële aktiviteit. It útdroegjen fan rivierwetter deadet de lânbou, mar twingt minsken ek om kearnsintrales te sluten, om't wetter nedich is om de smelte brânstof te koelen. Mar as it wetter ferdwynt, binne it ek de wetterkrêftsintrales fan rivierdammen en bergen dy't ophâlde mei it produsearjen fan elektrisiteit. No is de hiele moderne beskaving yn it Westen en it Easten ôfhinklik fan dizze elektryske enerzjy; oars wurdt de weromkear nei stienkoal wer needsaaklik, en om't it net hanthavene wurde kin, stoart it hjoeddeistige nivo fan yndustriële aktiviteit yn, wêrtroch't de minskheid yn grutte need stoart. Ik herinnerje jo deroan

dat wetter it elemint is dat 75% fan ús fysike lichem útmakket, wat it lijen ferklearret dat feroarsake wurdt troch hjitteweagen dy't minsklike lichems en planten útdroegje. Troch wetter oan te fallen, jout God in ferskriklik sinjaal dat it begjin oankundiget fan it proses fan ûntminskliking fan 'e hiele ierde, om't it no folslein bewenne is.

It earste gefal dat yn 'e Bibel opnommen is, barde doe't Jozef, de âldste soan fan Rachel en Jakob, troch syn bruorren ferkocht waard en himsels yn 'e posysje fan grutfizier fûn, dy't de farao fan it machtige Egypte tsjinne. De jefte fan profesije dy't God him jûn hie, hie him fan 'e keninklike finzenissen nei it hichtepunt fan 'e Egyptyske macht laat. En troch in profesije út te lizzen dy't persoanlik troch de farao ûntfongen wie, waard Jozef troch him erkend as it yntelliginte en wize wêzen, weardich om, nei de kening, it hiele lân Egypte te regearjen. Dizze fisy, basearre op sân fette kij en sân meager kij, oan 'e iene kant, mar ek op sân moaie, swollen weetoaren en sân droege weetoaren, profetearre de opienfolging fan sân jierren fan oerfloed folge troch sân jierren fan hongersneed. It folsleine ferslach fan dizze barrens wurdt ferteld yn Genesis 40 en 41. Op dit stuit wie God de middels oan it taryeden om syn folk macht en wolfeart te jaan. Dêrom profetearre it heidenske Egypte sels fan Gods goedens en macht. Troch it fan tefoaren te warskôgjen, waarden previntyf maatregels dy't troch Jozef bepleite waarden, ûnder syn gesach yn aksje brocht. Gods plan wie om de hiele seinige famylje fan Jakob, syn twa froulju en harren soannen en dochters, yn Egypte te festigjen. Troch dizze ûnderfining kundige God syn heilsplan oan, dat yn syn tiid troch Jezus Kristus folbrocht waard. De soan dy't troch syn bruorren ferkocht en oan 'e heidenen oerlevere waard, soe in oarsaak fan segen wurde foar it folk fan God. Dizze earste droechte hie in foardielich profeetysk doel, mar in oare droechte ferskynde yn 'e tiid fan 'e profeet Elia en dizze waard Israel oplein as straf, om't it folk fan God yn dy tiid yn totale ôffal wie. Kening Achab, dy't Gods befehl net folge, hie in frjemde frou trouw dy't Baäls oanbea en dy't Gods profeten fermoarde hie. De hiele naasje betelle de priis mei in trijejierrige hongersneed. En op it gebed fan 'e profeet Elia kaam de foardielige rein werom. Dizze aksje hie in lokkich ein, om't Gods plan noch net foltôge wie. Yn Jeropa ferskynden fan tiid ta tiid hjitteweagen, mar nea foar in lange tiid, as hie God dizze bedriging foar de moderne minskheid presintearje wollen. Mar dizze bedriging bleau ineffektyf, om't de Westerske wrâld opholden is om har te bekommerjen oer wat God tinkt, om't se folslein ûnwittend binne oer Him. Ek komt it oere fan straf oer har sûnder dat se it sjoen hawwe en de tiid fan 'e sân jier fan droechte fan 'e ierde en minsklike herten sil begjinne yn 'e kommende maitiid fan 2023. Mei it tapassen fan it model dat ûnder Jozef meimakke is, soene sân jier fan previntive wolfeart begûn wêze yn 'e maitiid fan 2015. Mar hokker grutte barren fine wy yn dit jier 2015? De maitiidsdei, de equinox fan 20 maart 2015, wurdt markearre troch in totale sinnefertsjustering, in heul seldsum barren mar fan hege geastlike wearde. Omdat godlike grime rjochte is op Westerske waarnimmers fan 'e "dei fan 'e sinne" rêst. Op 26 juny oardiele it Heechgerjochtshôf fan 'e Feriene Steaten dat it houlik fan itselde geslacht yn it heule lân legaal is. Op 13 novimber 2015 organisearren islamisten in bloedbad yn 'e Bataclan-konserthal yn Parys; it resultaat: 413 ferwûnen, 131 deaden, wêrûnder 7 fan 'e 9 terroristen. Nee, ik sjoch

neat posityfs yn 2015, wêryn in oarloch yn Oekraïne de oblasten Donetsk en Loehansk tsjin it Oekraynske loyalistyske leger opset. Dizze oarloch sil trochgean oant 2022, as de Russyske ynvaazje de Tredde Wrâldoarloch begjint, om't, nei de Feriene Steaten, Ingelân en Poalen, it hiele NATO-kamp finansjele stipe en wapens leveret oan de ynfallen Oekraïne.

God jout allinnich de segen fan syn bern fan 'e maitiid fan 2018 ôf, 5 jier foar de lêste sân meager kij, of 12 jier foar de datum fan syn weromkomst. Dit getal 12, symboal fan it ferbûn tusken God en minske, of $7 + 5$, is ek it symboalyske getal fan 'e fersegele stammen fan syn geastlik Israel neffens Apo.7. God bringt in oerstreaming fan ljocht dy't syn trouwe tsjinnern ynformearret oer de datum dy't pland is foar syn glorieuze weromkomst yn Jezus Kristus. Kennis fan dizze datum sil har dan tastean om de betsjutting fan 'e barren dy't stadichoan folbrocht wurde better te begripen. It rebellenkamp wurdt yn 2020 troffen troch in deadlike epidemy dy't bestriden wurdt troch de opsluting fan 'e ynwenners en de dieldie of folsleine stopsetting fan profesjonele aktiviteiten foar twa jier. Dit resultaat yn in ekonomyske krisis dy't it hiele Westen ferarmet, wêr't de reaksje kopiearre en identyk is. Ut dit probleem wei komt it Westen tsjûge fan 'e Russyske ynvaazje fan Oekraïne, dy't syn winsk útdrukt om by it NATO-kamp te kommen. Ursula von der Leyen, presidint fan 'e Europeeske Kommisje, ferplichtet Europa om Oekraïne te helpen. Efter dit beslút ferplichtsje de liederen har ek har eigen lannen. De Westerske wrâld wurdt no regearre troch minsken dy't yn frede berne binne en neat oars as frede kend hawwe. Foar harren wie oarloch gewoan in fideospultsje, in film, of in echte, mar fiere oarloch. Der binne islamityske oanfallen west waans tydlike effekten gau fergetten wurde, en de Westerske maatskippij reagearret as in bedjerre bern dat yn alles slagget en altyd krijt wat er wol. Mar bedjerre bern ûntwikkelje tige reaktive, grillige karakters. Ek de Russyske ynvaazje fan Oekraïne soarge foar hommelse en ûnbeheinde knibbelreaksjen by ús bedjerre bern. As gefolch dêrfan hat morele en aktive stipe, belichaamd yn wapendonaasjes oan Oekraïne, ús bedjerre bern ta takomstige doelen fan 'e lilken fan it Russyske folk makke. De oarloch rekket harren noch net direkt, mar se mjitte de gefolgen fan dizze razernije stipe net, wat derta liedt dat se op har beurt it kwea lije moatte dat op it stuit allinich de Russen en Oekraïners treft. Se sille op har beurt de horror fan echte oarloch ûntdekke lykas har heiten fan 'e jierren 14-18 en 39-45 it ûnderfûnen. Presidint Poetin feroardielt no dúdlik de status fan meistridders fan it NATO-kamp. En hy befêstiget syn fêstberadenens om syn "spesjale operaasje" út te fieren oant it doel dat hy foar himsels steld hat.

Yn it Westen hat it ferjitten fan 'e lessen fan 'e Twadde Wrâldoarloch hjoed dramatyske gefolgen. De ûnderfiningen fan it Jeropeeske kamp fan 'e NATO en dy fan Oekraïne wiene hiel oars, om't se har yn dy kontekst oan tsjinoerstelde kanten befûnen. Jeropa focht tsjin Adolf Hitler syn nazi-Dútslân, mar om opportunistyske redenen, profitearjend fan 'e tydlike swakte fan Sovjet-Ruslân, keas Oekraïne de kant fan 'e "nazi"-troepen, dy't al stipe waarden troch it fersleine Poalen. Om't se har al fan Ruslân ôfskiede woene, keas de Oekraynske nasjonalisten fan dy tiid de kant fan it nazi-leger, wêrtroch't se bûnsgenoaten waarden yn 'e striid tsjin Ruslân. It wie yn dizze perioade dat de Dútske nazi-

lieders helden waarden foar dizze nasjonalistyske Oekraïne, en nettsjinsteande de ferrûne desennia is it nazi-byld it symboal fan nasjonale heldhaftigens bleaun. Oan 'e oare kant waard yn Jeropa it nazi-tinken absolút kwea fan 1945 oant de jierren 2000, doe't it kwea dat troch dit wrede en fanatike nasjonalisme begien waard, fergetten waard troch de jonge lieders dy't oan 'e macht kamen. Elkenien syn gedachten waarden ferliede troch it projekt om universele frede te fêstigjen; wat easke dat de flaters fan it ferline fergetten waarden. Stadichoan groeiend as in rôljende sniebal, waard it Europa fan 'e seis it Europa fan 'e 28 foardat it weromfoel nei 27; de feiten liken dêrom geunstich foar it fredesprojekt. Mar dit wie telle sûnder God, dy't minsklike sûnden telt en gjinien ferjit. Ek, op brute wize, brocht de Oarloch yn Oekraïne minsklike gedachten werom nei de hurde realiteit; se moatte no ferantwurding ôflizze oan 'e libbene God dy't se negearren en ferachten.

Tusken it ierdbeven, it útdroegjen fan wetter, en de bombardeminten dy't trochgean en yntinsiver wurde sille, is der gjin twifel mear: God is begûn mei it proses fan it dekonstruearjen fan syn ierdske skepping. De macht fan it Westen wie basearre op syn rykdom, dus God ferswakket it troch it te ferneatigjen. Westersk komfort en weelderigens waarden boud op goedkeape enerzjy, dus de priis fan gas en oalje rint omheech, en nimmen wit, útsein God, hoe heech har prizen sille steigje. Yn in kettingreaksje sil iten krap wêze en waanzinnige prizen berikke. En foar dyjingen dy't net mear betelje kinne, sil de kar wêze tusken dieverij, kriminaliteit of dea troch hongere. Tidens har lêste sân jier op ierde sil de hiele minskheid de " *fjouwer ferskriklike straffen fan YaHweh* " lije dy't neamd wurde yn Ezech. 14:21-22, mar it wichtichste doel bliuwt it ûntrouwe kristlike Westen: " *Want sa seit de Heare YaHweh: Hoewol't Ik **myn fjouwer skriklike straffen tsjin Jeruzalem stjoer*** , it swurd, de hongersneed, de wylde bisten en de pest, om minsken en bisten út te roegjen, sil der dochs in oerbliuwsel ûntkomme, dat derút komt, soannen en dochters. Sjoch, se sille nei jimme ta komme; en jimme sille har wegen en har dieden sjen, en jimme sille treaste wurde fanwegen it kwea dat Ik oer Jeruzalem bring, en alles wat Ik deroer bring. "

Europa en it hiele Westerske kamp sille djoer betelje moatte foar it foarrjocht om de drager te wêzen fan 'e evangelyske boadskip fan Jezus Kristus. As geastlik Israel, nei it Israel fan it âlde ferbûn, hat it in diel hân yn 'e kennis fan Gods rêdingsplan dat op Jezus Kristus rêst, mar fanwegen al syn sûnden dy't troch de iuwen hinne begien binne, moat it op in protte manieren bestraft wurde oant syn definitive útroeging, as, as de grutte Almachtige oerwinner, de godlike Jezus Kristus weromkomt yn 'e gloarje fan syn ingels. Ezech. 14:23 fertelt ús ek: " *Se sille jimme treaste as jimme harren wei en harren dieden sjogge; en jimme sille witte dat it net sûnder reden is dat Ik alles doch wat Ik harren doch, seit de Heare, YaHWéH.* "

Dizze fersen soene twa kear ferfolle wurde. De earste wie foar it begjin fan it nije ferbûn. De yngong fan bekearde heidenen yn it Joadske ferbûn wie om fromme Joaden te treasten foar de ûngelokken dy't de stêd Jeruzalem yn 70 nei Kristus ferneatige hawwe, tegearre mei al har echte en falske hilligen: har geastliken en har symboalyske riten.

De twadde sil ferfolle wurde by de weromkomst fan Kristus. Yn dizze kontekst sil Israel de Russyske ynvaazje en moardpartijen fan 'e Tredde Wrâldoarloch te lijen hawwe, en de lêste fromme Joaden sille treaste wurde troch it tsjûgenis fan 'e lêste Sânde-deis Adventisten foar de hillige Sabbat yn Jezus Kristus. Godlik ljocht sil oer har komme en se sille dan alle oarsaken begripe fan 'e opienfolgjende flokken dy't har yn 'e kristlike tiid trof hawwe. Se sille dan diele yn 'e treast dy't God bringt oan al syn soannen en dochters fan 'e wierheid dy't útkeazen binne yn syn twa ferbûnen. Mar dizze lêste bekearing sil allinich wirklik fromme Joaden oangean, krekt sa't Kristus syn heil allinich wirklik fromme bekearde heidenen rêdt, neffens Gods rjochtfeardige oardiel yn Jezus Kristus.

Wêrom Oekraïne?

Dit lân wurdt troch God allinnich brûkt as in detonator. Syn rol is gewoan om de eksplosive lilken fan it Russyske folk, in Slaaf lykas hy, op te wekken. Want nettsjinsteande it uterlik wie it yndie de regio Kiev dy't earst de namme "Rus" droech, dy't hjoed de dei "Russysk" wurden is. Dit folk is der noait yn slagge om ûnôfhinklik te bliuwen. Fanôf syn oarsprong is it gearstald út twa ynfloeden út it Easten en it Westen. En al yn dit ding pleatste God it teken fan syn flok, materialisearre troch religieuze opposysje: it Westen wie Poalsk-Katolik mei it Gryksk-Latynske alfabet; it Easten wie Russysk-sprekkend Ortodoks en syn alfabet wie it Syrilyske skrift. Dizze ferskillen tsjinsprekke har hjoed de dei noch, yn 'e oarloch dy't sûnt 2014 tsjin it Russysk-sprekkende Donbass fierd wurdt. Yn 'e iepenbieringen fan Iepenbiering 10:11 sprekt God oer de Jeropeeske befolking, wy lêze: " *Doe waard tsjin my sein: Jo moatte wer profetearje foar in protte folken, folken, **talen** en keningen.* " God herinnert it teken fan 'e flok fan Babel: " **fan talen** ." Omdat it yndie de skieding fan " **talen** " is dy't de wiere ienheid fan alliânsjes tusken folken foarkomme. " **Talen** " spylje in rol fan ôfstjitter, om't dialooch ûnmooglik is mei in persoan dy't in ûnbekende frjemde taal sprekt. Naasjes bouwe har ienheid op troch sosjale dieling dy't de mienskiplike " **taal** " dy't beoefene wurdt mooglik makket. Dêrom kin God sizze oer alliânsjes tusken lannen mei ferskate " **talen** " yn Dan. 2:43: " *Jo seagen izer mingd mei klaai, want se sille mingje mei minsklike alliânsjes; mar se sille net mei-inoar ferienige wurde, krekt sa't izer gjin alliânsje mei klaai slút.* " " *Izer en klaai* " kinne net mingje, krekt sa't hurde folken ferienige troch har " **taal** " har net ferienigje kinne mei pasifistyske folken dy't ek ferienige binne troch har eigen " **taal** ." En wat bepaalt it hurde of freedsume karakter fan in folk? Syn skiednis, syn erfgoed en de klimatologyske omstannichheden dêr't it oan ûnderwurpen is. Dyjingen dy't yn Noard-Europa wenje, wurde bleatsteld oan tige kâlde klimaten dy't de minsklike natuer ferhurdzje. It libben wurdt ûnderhâlden ten koste fan enoarme ynspanningen en striid dêr't de ynwenners fan temperate sônes net fan bewust binne. De bysûndere ferhurding fan 'e Oekraïners is ek basearre op it oanhâldende foarkommen fan har ûnôfhinklikens. It hat altyd ûnder kontrôle west fan Ruslân of Poalen, en tidens de oarloch, yn 1941-42, fan Dútslân. Dochs, paradoksaal genôch, waard it machtige Ruslân fan hjoed, dat de Oekraïne konfrontearret, berne yn Kiev, Oekraïne; it bern wol syn mem net deadzje, en dit ferklearret de swakte fan Russyske maatregels tsjin dizze stêd Kiev, de widze fan Ruslân. Dizze

erflike famyljebân sil fersoening befoarderje tusken de broerlannen dy't yn konflikt binne kommen. Poalen, Oekraïne en Ruslân sprekke tige ferlykbere Slavyske talen, en dit kritearium ferbynt se fansels. Boppedat lije Poalen en Oekraïne ferskriklik ûnder it gebrek oan entûsjasme fan oare NATO-lannen, dy't har help en wapene belutsenens beheine. Nei't de detonator syn effekten produsearre hat, sil it wer ferienige Slavyske kamp him tsjin 'e EU keare en, foar God, syn foarseine ferneatigjende wurk folbringe. Dizze aksje sil de " **sechste trompet** " de foarm jaan fan in reproduksje fan 'e aksje fan 'e " **earste trompet** ", wêryn't deselde Noardske folken fan it Easten al kamen om West-Europa, Noard en East, te setten op " **fjoer en swurd** ". Want de " **sechste trompet** " komt, oan 'e ein fan it kristlike tiidrek, om de aksjes fan 'e straffen dy't God oplein hat ûnder de titel " **warskôgings** " te sluten. Ferbûn mei de weromkomst fan Jezus Kristus, sil de " **sânde trompet** " de " **útroeging** " folbringe fan 'e ierdske rebellen dy't gjin omtinken joegen oan 'e lêste warskôging jûn troch de " **sechste** ". Yn syn útdrukkingen fergeliket Jezus dizze rebellen mei " **kaf** " dat maklik ferbaarnd wurdt as it droech is. Hy suggerearret dêrmei de droechte fan minsklike herten, ûngefoelich foar it lijen dat hy ferneare hat om syn heil oan te bieden oan alle minsken, erfgenamten fan 'e sûnde dy't har feroardielet ta de ivige dea. Ek sil hy, yn alle gerjochtichheid, it wetter dat it libben fan dizze minsken mei droege herten ûnderhâldt, krap meitsje. Menigte minsken sille stjerre moatte fan droechte, hongere, epidemy en oarloch. En de meast opstannige en de wier útkarden sille bewarre wurde foar de tiid fan 'e " **sân lêste pleagen** " fan godlike rjochtfeardige grime. De lêste droege herten sille op ierde it byld fan kening Nimrod syn " **Babel** " wer opbouwe. Nei't se in makke hawwe oan it nasjonale yndividualisme, sille se tinke dat se in rezjym oprjochte hawwe dat har de garânsje **fan "de ..."** **biede kin. frede, feiligens en beskerming** ." It is dan dat **de foarseine "rûïne** " út 'e himel op har falle sil yn 'e foarm fan 'e " **sân lêste pleagen fan 'e grime fan God** " beskreaun yn Iepenbiering 16.

1 Tess. 5:3: " **As se sizze sille: 'Frede en feiligens !', dan sil in hommelse ferneatiging oer har komme** , lykas ween oer in swangere frou, **en se sille der net oan ûntkomme** . " De wiere ferfolging fan dizze ynspirearre oankundiging oan 'e apostel Paulus hat betrekking op dizze lêste tiid, mar itselde is al berikt foar it Jeropa fan 'e EU sûnt de Russyske ynvaazje fan Oekraïne. De dielde ferneatiging dy't sa brocht is, makket de wei klear foar de definitive totale ferneatiging.

God feroardielet net rykdom, mar allinnich gierigens. Want de riken kinne úteinlik royaal bliuwe. De gierige man, krekt oarsom, kin dat net wêze, om't er nea tefreden is yn syn winsk om hieltyd mear rykdom en jild te sammelen. It bart sa dat dizze gierigens dejingen karakterisearret dy't God yn Iepenbiering 18 de " **keaplju fan 'e ierde** " neamt, om't foar dizze gierige minsken it leauwe hielendal gjin wearde hat. De rjochtfeardige grime fan God rêst dêrom op harren hollen mei alle gefolgen fan syn flokken. Sa hat it hiele NATO-kamp, karakterisearre troch dizze gierigens, syn eigen ûngelok taret. Om lukrative en lúkse winsten te krijen, spekulieren se oer it idee om produksjeplanten te ferpleatsen nei de Folksrepublyk Sina, dêr't in twongen en tige min betelle arbeidskrêft tsjin legere kosten produsearre koe. Se hawwe sa sawat tritich jier lang enoarme winsten makke, wêrby't de finansjele saldo's dy't oant doe ta hanthavene waarden,

ferneatige waarden. Mar Sina hat ek profitearre fan Westerske technyske kennis en is yn 'e rin fan' e tiid enoarm riker wurden, oant it punt dat it yn 2023 ferskynde as de meast formidabele militêre macht op ierde. De Feriene Steaten en de EU hawwe derop fertroud, en hawwe it praktyske monopoolje fan 'e wrâldwide produksje fan produkten dy't op 'e merk oanbean wurde, mar ek fan elektroanyske produkten dy't oeral yn moderne wapens oanwêzich binne, oan har oerlitten. Yn 'e winsk om it eilân Taiwan werom te feroveryn, krekt sa't Ruslân Oekraïne werom yn syn kamp bringe wol, makket Sina him klear om Ruslân te foarsjen fan ekstreem hege prestaasjes drones. Dit irritearret de Feriene Steaten tige. Troch te wegerjen de Russyske ynvaazje fan Oekraïne te feroardieljen, posysjonearret Sina himsels oan 'e kant fan it Russyske kamp, en in direkt konflikt mei de Feriene Steaten, de freonlike beskermers fan Taiwan, driget yn 'e neie takomst. De skuldige NATO, it wichtichste doelwyt fan Gods grime, hat sadwaande, troch himsels te ferswakjen, troch syn gierigens, it Sineeske monster boud dat it konfrontearje sil moatte. Dit twadde slachfjild sil dêrom it Russyske kamp befoarderje, dat ek tsjinwurke en irritearre wurdt troch de NATO fanwegen syn stipe foar syn tsjinstanner, Oekraïne. Foar dit NATO-kamp, dat de Feriene Steaten en de stridende naasjes fan 'e EU omfettet, bringt it ferrin fan 'e tiid, mei elke dei dy't foarbygiet, in fergrutting fan 'e situaasje, dy't mei de dei in hieltyd mear nachtmerrie-achtich uterlik oannimt.

It nije kolonialisme

Foardat wy it nije kolonialisme beskriuwe, is it nuttich om te definiearjen wat it âlde kolonialisme wie, wêryn Ingelân, Frankryk en België yn dizze ôfnimmende folchoarder meidienen. Wylst dit âlde kolonialisme bestie út it feroveryn fan nije frjemde lannen mei wapene macht om har en har ynheemse befolking te eksploatearjen, feroveryt it nije kolonialisme troch minsklike geasten te ferlieden om har finansjeel te eksploatearjen. It âlde kolonialisme waard lansearre troch Ingelân en syn feroveryngen wreiden har út oant Yndia. Frankryk wreide him út yn Aazje nei Korea, Kambodja en Fietnam, en nei Noard- en Sintraal-Afrika. Mar nei it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch slagge gjin lân deryn om syn koloanjes te behâlden, dy't hast allegear har nasjonale ûnôfhinklikens werom krigen. De opstân fan 'e kolonisearren is ûnûntkomber yn 'e rin fan' e tiid. Dêrom, doe't God it lân Kanaän oan syn folk Israel jaan woe, ferneatige hy de reuzen dy't it lân bewennen tegearre mei oare folken, en op dizze manier hoegde Israel de lilken en haat fan 'e neikommelingen fan' e útroege folken net te lijen. Der wie lykwols yn 'e skiednis fan it begjin fan Israel, neffens 1 Samuël 15, in útsûndering foar kening Agag, doe't kening Saul him sparre en de oarder fan syn God YaHWÉH net folge; en dizze flater brocht deadlike gefolgen en syn ôfwizing troch God. Dit tema fan útroeging waard troch God weromroppen oan 'e oandachtige minskheid, troch it beslút fan "Nazi" Dútslân om mei te dwaan oan syn "finale oplossing" waans hope doel yndie wie om it Joadske ras fan 'e ierde te ferneatigjen en út te roegjen. Fan 'e kant fan God wie dit sinjaal in grutte ferwyt

rjochte oan it Joadske folk dat troffen wie troch harren flok, sûnt harren ôfwizing fan Jezus Kristus. Troch de "finale oplossing" dy't harren oangie, herinnerde God de Joaden deroan dat hy de reuzen fan Kanaän útroegje moast om harren in nasjonaal lân oan te bieden, en krekt dizze poging om harren út te roegjen soe harren weromkomst nei it lân fan harren foarâlden befoarderje, yn 1947-48. Arabysk Palestina waard wer it Israel fan 'e Joaden, mar in Israel dat al syn godlike flok droech. De opboudde rykdom liet de lannen fan 'e eardere kolonisators dochs ta om machtich en dominant te bliuwen oer oare ierdske folken. Der waarden oerienkomsten makke mei de eardere kolonisearre lannen dy't finansjeel tige ôfhinklik bleaune fan 'e lannen fan 'e eardere kolonisators, mar de tiid fan twongen kolonisaasje wie foarby, definityf, hope men, fanwegen de akseptaasje fan 'e nije fêstige wrâldwide situaasje. Yn it âlde systeem wiene de kolonisearjende lannen net ynteressearre yn 'e gedachten fan 'e kolonisearre minsken, om't yn 'e rike lannen al de morele wearde fersmoard waard troch de monetêre wearde fan dingen en fan minsken sels. Hjir moatte wy de warskôgings betinke dy't jûn binne troch de Heare Jezus, dy't yn Lukas 6:24 sei: "**Mar wee jimme dy't ryk binne, want jimme hawwe jimme treast!**"; dit is yn oerienstimming mei 1 Tess. 6:10, dêr't Paulus seit: "**Want de leafde foar jild is in woartel fan alle kwea ; en guon, dy't derfan beset binne, binne ôfdwaald fan it leauwe en hawwe harsels yn in protte fertrieten stutsen .**" En ús God wit wêr't er it oer hat, om't er fan tefoaren wist en yn 'e rin fan 'e tiid, troch de frucht dy't minsken drage, de rjochtfeardiging fan syn oardiel sjoen hat. Tink derom dat "**jild**" der neat mei te krijen hat, om't allinnich "**de leafde foar jild**" troch God syn minsklike skepsels ferwyt wurdt. "**Jild**" is in nuttige útwikselingswearde foar hannel, mar "**de leafde foar jild**" driuwt de minske om syn jild te eksploatearjen om jild te meitsjen. Oan 'e oarsprong fan 'e hannel diene folken mei oan "ruil", wêrby't se guod útwikseljen. En Amerikaanske kolonisten wikseljen al triviale dingen út foar nuttige en weardefolle dingen mei de Native American folken; bygelyks spegels, kammen, messen foar beverpels. Fan it begjin fan syn kolonisaasje troch Europeanen presintearre Amearika syn karakter al as in "bitter" lân, lykas syn namme foarspelde. Mei de tiid groeide it en soe it de geast fan it "kapitalisme" nei de hichten fan mooglikheid bringe, dy't it erfde fan it feroverjen fan Ingelân, dêr't syn earste pioniers wei kamen. It tiidwurd "kapitalisearje" definiearret treffend it sliepende, spekulative aspekt fan jild. En de spekulant wurdt nea tefreden; hy wol altyd mear en hoecht net iens mear te wurkjen, om't syn jild foar him wurket. Dit is de perverse kant fan it gebrûk fan jild dy't God terjochte feroardielt. Want lykas de wet fan floeistoffen streamt dy fan jild yn it foardiel fan dejingen dy't it meast hawwe. Dit is wat jildt foar de see, dy't al it wetter dat út 'e loft op 'e bergen fan 'e ierde komt sammelet yn 'e foarm fan rein, snie of iis. Folgjend it paad dat oplein wurdt troch de konfiguraasje fan it lân, troch rivieren en streamen, giet it werom nei de seeën en oseeën. De âlde noarm fan kolonisaasje wurdt net mear akseptearre troch hokker lân dan ek, de nije noarm hat syn plak op slûchslimme wize ynnommen.

Geweld is no útsletten, en twa diametraal tsjinoerstellende ideologyen steane tsjinoer elkoar: it Amerikaanske kapitalisme yn it Westen, en sûnt 1917 it anty-religieuze kommunisme fan Sovjet-Ruslân. Om in direkte en deadlike

konfrontaasje te foarkommen, bleauwen de twa tsjinoerstelde kampen skieden troch in grins dy't it firtuele "Izeren Gerdyn" foarme. Healwei tusken de twa kampen stiet Jeropa, begeard troch beide kampen. In spultsje fan ferlieding begjint dan, en Jeropa wurdt ferdielt tusken de twa ideologyen. Generaal de Gaulle ferset him tsjin suver Amerikaanske ynfloed, en Frankryk regearret tusken de twa kampen. Fanút it Westen oannimt it frijheid fan aktiviteit foar syn ûndernimmers en ambachtslju, en fanút it Easten oannimt it sosjale rjochten foar syn arbeiders. Mar sosjale rjochten komme tsjin in priis dy't de priis fan Frânske produkten ferheget, dy't selden eksportearre wurde, en benammen nei eardere kolonisearre lannen. Yn West-Jeropa is it gefal fan Dútslân hiel oars, om't it him sûnt 1945 ûntwikkele hat ûnder de begelieding en oanwêzigens fan 'e Amerikaanske legers en syn suver "kapitalistyske" model fertsjintwurdiget. Generaal de Gaulle socht in weriening fan Jeropeeske lannen om Jeropa te beskermjen tsjin de begearte fan 'e twa ekstreme kampen. Mar nei syn fertrek sil syn opfolger Georges Pompidou, finansier fan 'e Rothschild-bank, kompromissen akseptearje en it Dútske kapitalisme befoarderje. Yn 'e brulloftsmand sil Frankryk stadichoan syn nasjonalisearre bedriuwen, EDF, GDF, Total, La Poste, syn CNEP-bank, syn SNCF, en dêrnei syn tekstylfabriken en syn Easterske gieterijen, opjaan moatte. Kapitalisme kin net konkurrearje mei de lege kosten fan nasjonalisearre bedriuwen; dêrom moasten se privatisearre en ûntmantele wurde. Al yn dizze feiten kinne wy de tekens sjen fan 'e godlike flok dy't op Frankryk drukte. Eins wurdt de ferliedingsstrategie perfekt tapast, om't it ôfgryslke kapitalisme it frije en sosjale Frankryk ferliede moast om it te bekearen ta syn ideeën en prinsipes. En it ding wurke sûnder kanonfjoer of bombardeminten, fanwegen de begearte fan Frânske politike liederen en ûndernimmers. Der wie gjin druk op 'e beslútfoarmers, útsein "omkeapjen" yn in pear yndividuele gefallen, mar korrupsje is oanwêzich yn 'e minsklike natuer en yn beide tsjinoerstelde kampen, West en East. Dizze ferlieding presintearre him yn 'e jierren '60. Om it folslein te begripen, moat men witte hoe't it Amerikaanske kapitalistyske systeem wurket, wêryn't it "sosjale" ta neat of hast neat werombrocht wurdt. Arbeiders wurde betelle en om in pensjoen te krijen, moatte se fan har salaris bydrage en jild betelje oan finansjele bedriuwen dy't ferantwurdlik binne foar it groeien fan har fermogen, om har in pensjoen te beteljen as de leeftyd dat fereasket. Dizze bedriuwen wurde "pensjoenfûnsen" neamd, en om de deponearre fûnsen te groeien, moatte se bedraggen liene oan bûtenlânske of binnenlânske lieners. Dizze lieningen binne koarte termyn en tsjin heul hege tariven, dy't yn ús Jeropeeske kultuer "woeker" neamd wurde moatte, om't se 16% of sels mear kinne berikke, om't de oanfier sûnder steatskontrôle bliuwt. Yn 'e jierren '60 presintearren dizze finansiers fan Amerikaanske "pensjoenfûnsen" har oanbiedingen oan Frânske ûndernimmers, mei it argumint dat har lieningen har yn koarte tiid tastean soene om har bedriuwen te ûntwikkeljen op it nivo fan wrâldhannel. In protte fan dizze ûndernimmers waarden ferlied, mar allinich al de werombetelling fan 'e rinte op' e krigen liening slokte in enoarm bedrach fan 'e winsten fan it bedriuw op. Nei fallisemint dreau, waarden de bedriuwen troch de pensjoenfûnsen, dy't de nije eigners wurden wiene, trochferkocht oan de heechste bieder ûnder konkurrinten, op 'e wrâldmerk. Sa liet Frankryk himsels ûntnimme fan syn wichtichste

foardielen, ynklusyf syn nasjonalisearre bedriuwen. Omdat de privatisearring hjirfan resulteart yn in ferheging fan produksjekosten of in fermindering fan sosjale útkearingen. Soms liket it lykwicht bewarre te wêzen, mar de kwaliteit fan it wurk wurdt beynfloede, om't arbeiders "perse wurde as sitroenen" om noch rendabeler te wurden. Koartsein, de race om guon te ferriken hat ûngelok feroarsake foar de mearderheid fan 'e arbeiders en foar de hiele Frânske naasje. Omdat privatisearring de yngong fan ynvestearjende oandielhâlders yn it produksjesirkwy befoardere hat. Dit is wiidferspraat wurden en de winsten dy't bedriuwen meitsje wurde no opslokt troch bûtenlânske oandielhâlders yn 'e mearderheid. Frânske bedriuwen wurkje dêrom om bûtenlânske naasjes te ferriken. It is net ferrassend dat dizze politike en ekonomyske keuzes derta laat hawwe dat Frankryk fan syn rang fan 4e ^{wrâldmacht} nei 15e ^{ûnder} Jeropeeske naasjes sakke is. De remmen fan generaal de Gaulle hienen mar in tydlik effekt, en úteinlik krige Amearika al syn ynfloed oer Frankryk, syn politike liederen en syn bedriuwen werom sûnder de minste brutaliteit. Troch it inisjatyf fan presidint Sarkozy kaam it wer by de NATO-alliânsje as in hearrich, dissiplinearre lytse soldaat dy't syn Amerikaanske lieder folget. Om syn ferliedingswurk te foltôgjen, helle Amearika syn ultieme ferliedlike wapen te foarskyn: it ynternet. Presintearre yn syn freedsume gedaante, hat de globalisaasje fan hannel en minsklike relaasjes de frucht opsmiten dy't it it meast winske: troch har te ferlieden, de geasten fan minsken oer de hiele planeet te feroveryen. Dit is berikt, om't it troch it ynternet foar har beskikber te stellen, syn tentakels minsklike geasten yn syn tentakels nommen hat, wêrtroch't se ferslave binne oan de firtuele ûnderfiningen fan digitale tillefoans of PC's. Sosjale netwurken hâlde firtuele ferslaafden op har spoaren, better as rails weinen yn beweging hâlde. De situaasje is it ernstichst yn termen fan de gefolgen dy't de slachtoffers drage. Minsklik geasten binne dus, en masse, oer de hiele wrâld, loskeppele fan ierdske realiteiten. Wy binne tsjûge fan in hast universele kaping fan geasten dy't nimmen mooglik foarsteld hie. Want, fia it ynternet en sosjale netwurken, wurdt ien model fan libben oer de hiele wrâld benijd, it model fan 'e morele frijheid fan 'e Amerikaanske maatskippij. En it fangt oeral sielen, ynklusyf yn it kamp fan syn ekstreme tsjinstanner: Ruslân, dat 1 miljoen fan syn jonge ynweners syn lannen ferlitte sjocht om nei it bûtenlân te gean dêr't Westerse wearden dominearje. It twingt blykber nimmen, en stelt him tefreden mei it ferlieden en winnen fan sielen op deselde wize as de duvel Eva ferliede troch har te ferlieden troch de wurden fan 'e slang. Yn 'e dagen fan direkte, deadlike ferfolgingen easke Rome minder slachtoffers as ferlieding hjoed.

Wiisheid diktearret witte hoe't jo ite moatte om te libjen en net libje om te iten. Dit prinsipe jilde eartiids foar de needsaak om te konsumearjen. En om oan dizze needsaak te foldwaan, gongen minsken nei winkels, winkels dy't ferskate produkten leverje. Tsjintwurdich, om minsken better oan te moedigjen om te konsumearjen, is it de winkel dy't har op it ynternet komt, en dêr freegje de ferkeapers har troch falske behoeften út te finen, de klant oan te moedigjen om it nutteleaze en futile te keapjen. De klant wurdt leauwe litten dat hy in freon is waans wolwêzen winske wurdt, mar yn werklikheid, yn dizze firtuele relaasje, is de klant allinich in sifer, in nûmer dat yndrukt wurdt om him fan syn jild te ûntdwaan. De relaasjes dy't sa oprjochte binne, binne allegear falsk en firtueel, en

de meast perverse minsken eksploitearje de situaasje en spylje derop. Yn myn "e-mails" fernim ik in yndrukwekkend oantal berjochten ferstjoerd troch oplichters oer net-bezorgde pakketten. Bedroch en leagens hawwe it ynternet oernommen. Dit netwurk dat guon "it web" neame, fungearret as in spinneweb dat syn proai fangt om te iten en te fieden. En it is wis dat dit web dejingen dy't it spûn hawwe en eksploitearje goed fiedet. Se wurde op harsels riker as bepaalde folken fan 'e ierde. En hjir sil ik in oar byld nimme, dat fan 'e imker. As hy har huning rispje wol, spuit hy reek om de bijen te wiegjen, sadat se net tsjin him yn opstân komme en him stekke. Yn ús tiid is it ynternet dizze reek dy't sielen yn 'e sliep wieget, wêrtroch Satan har ivige godlike feroardieling rispje kin. En op it momint dat it stjerlike lot fan miljarden minsklike skepsels besletten wurdt, sjoch ik hast allegear yn 'e fal falle fan dizze falske firtuele freon dy't it sosjale netwurk is. De foarm fan dizze ferlieding koe net begrepen wurde foardat it syn foarm yn 'e werklikheid oannaam, mar Jezus fermannichfâldige syn warskôgings en warskôgings tsjin dit soarte technologyske ferlieding fan 'e eintiden. Want de ferlieding is twafâldich. It wurket yn 'e letterlike sin mei "it ynternet", mar ek yn 'e geastlike sin, om't de earste de lêste devaluearret. Elkenien waans geast dwaande is mei futile en nutteleaze dingen kin gjin belang jaan oan it probleem fan har ivige heil. Foar dit soarte persoan hat it wurd ivichheid gjin betsjutting; se waarden berne mei de witten dat se stjerre sille lykas al dyjingen dy't se foar har stjerren sjoen hawwe. De dea wurdt beskôge as it meast natuerlike ding, en allinich de útkarden en in pear falske útkarden witte wat de oarsprong wie: sûnde, boppedat ferskillend ynterpretearre.

De hjoeddeiske technologyske "ferlieding" wurdt troch God foarsein yn Iepenbiering 13:13-14: "***Hy die grutte tekens*** , ***sadat hy fjoer út 'e himel op 'e ierde delkomme liet foar de eagen fan 'e minsken*** . ***En hy ferrifelde dyjingen dy't op 'e ierde wenje troch de middel fan dy tekens dy't hy macht hie om te dwaan*** foar de eagen fan it beest, en sei tsjin dyjingen dy't op 'e ierde wenje dat se in byld meitsje moasten foar it beest dat de wûne troch in swurd hie en yn libben bleau. " Mar ek yn Mattéus 24:24: "***Want der sille falske Kristussen en falske profeten opkomme en se sille grutte tekens en wûnders sjen litte, om, as it mooglik is, de útkarden te ferrifeljen*** . " De wapens fan ferlieding yn ús tiid binne dêrom likefolle technysk as geastlik. En de útlis fan dit lêste fers fan Mattéus is dit: it is ûnmooglik om de útkarden te ferlieden, om't de wiere útkarden ferljochte binne troch de Geast fan Jezus Kristus dy't har alle gefaarlike fallen sjen lit dy't de duvel yn har eintiidtiid set.

Wylst Satan syn wrâld de werklikheid ferliest yn it firtuele libben fan technology, ûndersiikje de útkarden fan Jezus Kristus de komst fan it wiere libben dat yn God ferburgen is, dat alle foarmen fan libben ferneatigje sil om ivich te oerlibjen. Guon bouwe in keunstmjittich paradys foar harsels, wylst oaren wachtsje op har yngong yn Gods wiere paradys, nammentlik Syn ivige himelske keninkryk. Beide keuzes reagearje op in ferlieding. De fallen litte har ferliede troch it genietsjen fan frijheid, dy't libertisidaal is, sels op dizze ierde. De útkarden binne fan har kant natuerlik ferliede troch de goedens fan 'e rjochtfeardige en goede God. Dit is ek in ferlieding, mar it is legitiem en rjochtfeardige. Want Satan ferliedt om te ferliezen, en God ferliedt om te rêden; dêr leit it hiele ferskil tusken

de twa ferliedingen dy't har oan ús minsken presintearje. Technologyske ferliedingen sille minsken blyn meitsje, dy't massaal stjerre moatte yn 'e kontekst fan' e " **sechste trompet** ". Mar nei dizze ferskriklike genoside sil de tiid komme foar de lêste test fan it kristlike leauwe. En yn dizze kontekst sil de geastlike kennis fan God yn Jezus Kristus de lêste wiere útkarden karakterisearje dy't God oant dan ta yn libben hâlden sil.

Ik moat no de oare ferlieding oanpakke, dy't dy fan it kommunistyske model oangiet dat Ruslân tusken 1917 en 1990 oannaam. Want dit model hat ek syn folgelingen en fûle ferdigeners. En op ierde binne dy frij talryk, om't allinnich Sina 1,4 miljard ynwenners hat, dêr't Noard-Korea oan tafoege wurde moat. Neffens my soe dit model ideaal wêze, mits it laat wurdt troch Jezus Kristus. Mar krekt it Russyske model wie anty-religieus, lykas Frankryk yn 'e tiid fan syn revolúsje. Dit Russyske ateïsme duorre folle langer, om't allinnich de nasjonale ruïne it fan 1990 ôf oerwûn. Ik haw it sûnder mis al sein, mar dit "kommunistyske" model, dat basearre is op it ferienigjen fan minsken, karakterisearre de Utkarde fan Kristus op it momint fan har berte. Gearstald út wêzens dy't wierlik bekeare wiene fanwegen de Joadske ferfolgingen fan dy tiid, tsjûge dizze ferieniging fan in echte losmeitsjen fan ierdske wearden. Yndied, wy lêze yn Hannelingen 4:32: " *De mannichte fan dyjingen dy't leauden, **wiene fan ien hert en ien siel** . **Nimmen sei dat ien fan 'e dingen dy't hy hie syn eigen wie, mar se hienen alles mienskiplik** .*" It is goed om te notearjen dat dizze frucht fan it leauwe de Utkarde karakterisearre, krekt nei Pinkster, dêr't se de Hillige Geast fan God yn krêft ûntfong, dy't ús op dizze manier in geastlik ideaal presintearret dat yn 'e heechste mjitte kontrastearret mei wrâldske idealen. It ivige himelske libben en dat wat trochgean sil op 'e nije ierde sil yn oerienstimming wêze mei dizze ferienige geast en dit dielen yn in perfekte broederlike dieling.

Alles wat kommunistysk Ruslân miste wie leauwe en hearrigens yn Jezus Kristus. Mar sûnt 1990 is dit model fan ateïstysk kommunisme einige, en it ortodokse leauwe hat de geasten fan dit folk weromwûn, dat lang isolearre bleaun wie efter it "Izeren Gerdyn". Se sjogge noch altyd mei nostalgia werom op it ferline, doe't it gearfoegjen fan boarnen universeel entûsjasme wekte, in freugde markearre troch lieten en dûnsen yn alle "kolkhozen" fan it lân. Mei tige minne oantinkens oan 'e situaasje dy't ûntstie yn 1990, doe't it folk oerlitten waard oan it bewâld fan gangsters en maffia's, wurdt it "libertarysk kapitalistysk" model freze en freesd. Leauwe en oarder waarden werombrocht mei de machtskomst fan Vladimir Putin. En it folk is, foar it grutste part, folgzaam en respektfol foar har lieder, dy't in ferskriklike situaasje rjochtset hat. In grutte feroaring hat plakfûn yn 'e geasten fan Russen, om't religy wer yn krêft kaam is, no stipe troch de Russyske presidint sels, en ik sil hjir syn wurden sitearje út syn lêste taspraak fan 23 febrewaris. Nei't er de NAVO en it degenerearre en dekadinte ymmorele karakter fan Westerske naasjes foar har bern oan 'e kaak steld hie, sei er yn in ferûntweardige en fertrietlike toan: " **Ik wol tsjin harren sizze, keare jimme ta de Bibel, jimme sille dêr alle antwurden fine** ." Ik leau dat de man oprjocht is, om't er mei de leeftyd feroaret. Hy jout syn offisjele stipe oan Paus Kirill, dy't yn Moskou sit. Hy is in eardere freon fan 'e presidint dy't, lykas hy, in tsjuster ferline hat, se binne beide âld wurden en sjogge op in oare manier nei religy, dizze kear

tige geunstich. Bekearing giet alle minsken oan, nettsjinsteande har ferline. Godlike segen is wat oars, om't it ôfhinget fan it yn twifel lûken fan 'e rest fan 'e "dei fan 'e sinne", dy't net bestiet yn Ruslân, likemin as yn it Westen. Mar wat it nivo fan spiritualiteit fan dizze Russyske lieder ek is, it feit dat er de Bibel sitearret ferheft him boppe it Westerske NATO-kamp, dat allinnich wit hoe't er de rjochtfeardeige beskuldigings tsjin him wjerlizze moat. Jo kinne sa begripe dat God fia Vladimir Putin sprekt om de sûnden fan it Westerske kamp oan te wizen, dat syn lilken as syn wichtichste doel beskôget. En dizze tekst út Ezechiël 38 krijt syn folsleine betsjutting yn ús hjoeddeiske barrens, om't God profeteart oer Vladimir Putin, lieder fan it Russyske kamp, en seit yn fersen 7 oant 11: "*Meitsje dy klear, wês ree, do en al dyn mannichte dy't om dy hinne sammele is! Wês lieder oer harren! Nei in protte dagen silstû oan it haad fan harren stean; Yn 'e rin fan' e tiid silstû marsjeare tsjin it lân waans ynwenners, ûntkommen oan it swurd, sammele sille wêze út in protte folken op 'e bergen fan Israel, lang ferlitten; fuorthelle út it midden fan 'e folken, sille se allegear feilich wêze yn har huzen. Do silst omheech gean, do silst foarútgean as in stoarm, do silst wêze as in wolk dy't it lân bedekke sil, do en al dyn troepen, en de protte folken mei dy.*" Tink derom dat God it momint opropt wêryn Ruslân sil fjochtsje tsjin it lân Israel, dat it twadde doelwyt is dat neamd wurdt yn Dan. 11:41: "*Hy sil it moaiste fan 'e lannen yngean* , en in protte sille falle; mar Edom, Moab, en de lieder fan 'e bern fan Ammon sille út syn hân rêden wurde ." It earste doelwyt is it Westerske katolike en protestantske kamp dat oantsjut wurdt mei it foarnamwurd "*him*" yn it foargeande fers 40: "*Yn 'e tiid fan 'e ein sil de kening fan it suden tsjin him opdrukke . En de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn, mei weinen en ruters, en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân yn oprinne, ferspriede as in stream en oerstreamje .*" Dizze tige ferburgen subtiliteit waard my iepenbiere troch de Geast fan 'e grutte Skeppergod yn 'e namme fan Jezus Kristus. De moslim "*kening fan it suden*" stiet al oan 'e kant fan 'e Russyske "*kening fan it noarden*" troch de belutsenens fan 'e Tsjetsjeenske legers fan lieder Kadyrov yn 'e oarloch tsjin Oekraïne. Op it momint fan 'e grutte konfrontaasje *sille de "Libiërs en de Etiopiërs yn syn wek wêze"* lykas profetearre yn fers 43: "*Hy sil de skatten fan goud en sulver yn besit nimme, en fan alle kostbere dingen fan Egypte ; de Libiërs en de Etiopiërs sille yn syn wek wêze .*" "*Egypte*" die pas yn 1979 mei oan it Westerske kamp, in jier foar myn Sândedeis Adventistyske ynset, wêrtroch't ik reagearre op Gods oprop om ljocht te skinen op 'e godlike profesijen fan 'e "*eintiid*", ynklusyf dizze. Yn 'e rampzalige steat fan 'e kristlike religys krijt de ortodokse religy in "ljochtsjende" uterlik, hoewol it markearre wurdt troch de flok fan 'e earste-deis rêst. Yn 'e "*sechste trompet*" bringt God legers yn konfrontaasje dy't alle monoteïstyske religys fertsjintwurdigje dy't ûnweardich bewoare dat se fan him binne. De oankundiging fan 'e ferneatiging fan it Russyske folk makket har earst net it wichtichste doelwyt fan godlike grime, om't krekt oarsom, har wichtichste doelen, de opstannige katoliken en protestanten, oant it ein moatte bliuwe om de lêste test fan it leauwe te organisearjen wêryn't se rekke wurde sille troch de "*sân lêste pleagen fan syn grime* ," neffens Iepenbiering 16. Trou oan 'e wiere "*hillige*" sabbat sil dan it

ferskil meitsje tusken dejingen dy't God rêde sil en dejingen dy't Hy ferneatigje sil.

De ferskiningen fan God

Foar de minsklikheid fan sûnde ferskynt God allinnich as in stim dy't sprekt ta de geast fan syn tsjinner. Hy sil lykwols in útsûndering meitsje troch yn minsklike foarm te ferskinen oan Abraham, syn trouwe freon, as hy him komt warskôgjen, begelaat troch twa ingels, foar syn beslút om de twa stêden Sodom en Gomorra te ferneatigjen. En al, yn dit proses, past God dit fers út Amos 3:7 ta: "*Want de Heare, YaHWÉH, docht neat sûnder syn geheim te iepenbierjen oan syn tsjinstfeinten, de profeten.*" Dan nimt God foar Mozes de foarm oan fan in baarnende bosk dy't baarnt, mar net ferbaarnd wurdt, neffens Exodus 3:2: "***De ingel fan YaHWÉH ferskynde him yn in flamme fan fjoer út 'e midden fan in bosk. Mozes seach, en sjoch, de bosk stie hielendal yn 'e brân, mar de bosk waard net ferbaarnd.***" » Yn it normale ierdske libben baarnt in baarnende bosk en ferbrûkt himsels fluch, dus troch dit byld te nimmen seit God tsjin Mozes: "***Ik bin de ûnferwoastbere.***" Want fjoer is it symboal en prinsipe fan ferneatiging. Foar Mozes, grutbrocht yn 'e heidenske Egyptyske kultuer, docht God in wûnder om himsels oan him te iepenbierjen. En hy docht dat wittende syn aard en syn takomstige trouwe tsjinst. Yn syn tiid sil God itselde dwaan om Paulus te oertsjûgjen om him te tsjinjen mei itselde trouwe en glorieuze resultaat. De útdrukking "de ingel fan YaHWÉH" oantsjut YaHWÉH yn in ingelske aspekt. Want de Geast fan 'e Skepper kin God elk aspekt oannimme dat Hy wol en past him oan oan 'e skaaimerken fan syn skepsels: ingel mei ingels, en minske mei minsken lykas Hy dwaan sil yn Jezus Kristus.

Mozes sil libje yn 'e oanwêzigens fan God yn 'e tinte fan gearkomste fan 'e tabernakel, in byld fan 'e takomstige timpel, dy't symboalysk wêze sil foar it "*lichem*" fan Kristus, dat sels fertsjintwurdige wurdt troch syn "*Tsjerke*", syn "*Utkarde*", syn "*Bruid*", neffens Efe. 5:23: "*want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad is fan 'e tsjerke, dy't syn lichem is, en wêrfan hy de Ferlosser is.*" Ik herinner my dat God Paulus ynspirearret mei man-frou relaasjes dy't oerienkomme mei syn ideaal fan perfeksje. Spitigernôch is dit model seldsumer op ierde as fyn goud.

Yn Jezus Kristus hâldt God op allinnich in stim te wêzen dy't tsjin minsklike geasten sprekt, en is Hy sels de Geast fan 'e Skeppergod. Troch minsklike foarm oan te nimmen, kin Hy by syn skepsels wêze sûnder se bang te meitsjen. Boppedat belibet Hy persoanlik de tastân fan it minsklik bestean. En om dit resultaat te berikken, ynkarrearret Hy yn in lichem dat identyk is oan ús lichem yn termen fan syn fysike beheiningen. Yn 'e ealste sin fan it wurd kin God sa de minskheid "bespionearje" troch him dermei te mingjen. En Hy ûntdekt hoe't de tige echte kwea-aardichheid dy't guon him sjen litte, field wurdt, lykas se dogge tsjin alle swakke en kwetsbere wêzens, lykas syn eigen tydlike ierdske tastân him opleit. Konfrontearre mei safolle ûnrjocht, kinne wy ús yntinke hoe ferliedlik it winsk om de skuldigen te straffen west hawwe moat, mar it doel fan

syn ierdske tsjinst, dat wie om syn útkarden fan sûnde te rêden, twong him ta passiviteit, want Jezus ferklearre yn Johannes 12:47 oant 49: " *As immen myn wurden heart en se net leaut, feroardielje ik him net. Want ik bin net kommen om de wrâld te feroardieljen, mar om de wrâld te rêden* ". Wa't my ôfwist en myn wurden net oannimt, hat ien dy't him feroardielet; **it wurd dat ik sprutsen haw, dat sil him feroardielje op 'e lêste dei** . Want ik haw net út mysels sprutsen, mar de Heit dy't my stjoerd hat, hat my in gebod jûn wat ik sizze moat en wat ik sprekke moat. " Jezus kaam eins om " *de wrâld te rêden* ", mar op betingst dat " *de wrâld* " echt leauwe sjen lit; wat fier fan it gefal is. Dizze útdrukking moat begrepen wurde as in oanbod, in proposysje, presintearre oan minsken ferspraat oer de ierde. Mar om te profitearjen fan syn genede, is it yndividueel dat de mooglikheid krigen wurdt, as Jezus de oanbidders wurdich oardielt om te profitearjen fan syn frijwillige offer.

God keas dêrom om syn persoanlikheid te iepenbierjen troch ynkarnearre te wurden yn 'e foarm fan 'e man mei de namme Jezus Kristus. Dizze iepenbiering is basearre op 'e skriftlike tsjûgenissen fan fjouwer minsken, wêrûnder mar twa eachtsjûgen: Mattéus en Johannes. De oare twa, Markus en Lukas, sammele eachtsjûgenisferslaggen fan 'e barrens dy't plakfûnen, krekt sa't sjoernalisten hjoed dogge foar ús nasjonale en wrâldnijs. It probleem mei de skriftlike tsjûgenis is dat it it gefoel mist fan 'e gefoelens dy't Jezus útdrukt hat tidens syn tsjinst. Allinnich eachtsjûgen ûnderskieden, observearren en hearden de toan wêryn Jezus spruts. Dêrom bringe wy, as wy mei dizze tsjûgenissen te krijen hawwe, yndividueel ús eigen ynterpretaasje, ús eigen ferbylding, nei syn manier fan praten. En it lêzen fan dizze tsjûgenissen sil dêrom troch elk fan ús oars field wurde, ôfhinklik fan ús eigen yndividuele en strikt persoanlike aard. Deselde útspraak fan Jezus sil dêrom hiel oars field wurde fan it iene yndividu ta it oare. Dit ferklearret wêrom't elkenien syn eigen byld hat fan 'e persoanlikheid fan Jezus Kristus. Jezus hie lykwols mar ien echte persoanlikheid, en ik sil besykje dy hjir te beskriuwen.

Lit ús it byld fan 'e maat dat it moderne falske kristendom fan 'e frije evangelyske tsjerken him taskriuwt, al ôfwize. Want it tsjûgenis fan 'e apostels tsjûget dat Jezus respekt en " **earngst** " yn har ynspirearre neffens Lukas 9:45: " *Mar de learlingen begrepen dit wurd net; it wie foar har ferburgen, sadat se it net begrepen; en se wiene bang om him deroer te freegjen* . " Wy moatte har begripe, Jezus moedige har oan om him te folgjen en him te begelieden tidens syn ierdske tsjinst. Se seagen yn him in man dy't markearre waard troch in heul mysterieus gedrach dy't oer God sprekt, wûnders docht dy't se tsjûge binne en him terjochte de titel fan " **Master** " jouwe. Elkenien dy't de tsjûgenissen fan 'e evangelijs lêst en himsels net yn deselde geastestoastân pleatst as syn apostels, kin net profitearje fan syn bibelsk lêzen. It resultaat sil oerflakkich wêze en de tawijing fan it leauwe, idel. Godlike wierheid kaam nei foaren troch it gesach dat oan syn wurden jûn waard neffens Mattéus 7:28-29: " *Nei't Jezus dizze wurden foltôge hie, wie de mannichte fernuvere oer syn lear; want hy learde as ien dy't **gesach hie** , en net lykas harren skriftgelearden* ." Dizze autoriteit dy't ûntstie yn 'e útdrukking fan syn wurden wie it gefolch fan 'e wissichheid fan 'e wierheid. En dizze tekst herinnert ús der nuttich oan dat de formalistyske lêzing fan 'e Joadske skriftgelearden dizze autoriteit dy't fûn waard yn Jezus net útdrukte. En nei't ik

dizze presintaasje fan 'e wierheid ek meimakke haw, wit ik dat dejingen dy't dizze autoriteit hearre it ynterpretearje as grutskens as se sels gjin soannen of dochters fan God binne. Krektoarsom, de wiere soannen en dochters fan God ûnderskiede yn dizze autoriteit de godlike goedkarring fan 'e boadskipper dy't hy brûkt om syn wurk dat troch Jezus Kristus ûndernommen is út te wreidzjen. Dizze autoriteit sil oant it ein fan 'e wrâld syn wiere minsklike boadskippers karakterisearje, om't it in frucht fan har identifikaasje foarmet. Sprekke mei autoriteit iepenbieret de totale ôfwêzigens fan twifel. En dit resultaat wurdt logysk berikt troch dejingen dy't de Geast fan God ferljochtet en leart, en al har útlis basearret op 'e hillige geskriften fan 'e heule Bibel.

It liket dus dúdlik dat heil strikt yndividueel is, om't it allinich ôfhinklik is fan godlike goedkarring. It is dêrom net ferrassend dat deselde bibelske tsjûgenissen oars ynterpretearre wurde kinne troch minsken, ôfhinklik fan oft se yn mienskip mei God komme of net. No, dizze mienskip hinget ôf fan 'e hâlding fan 'e geast fan 'e minsklike sûnder dy't God benaderet. En Jezus joech in prachtich byld fan dizze wierheid yn Lukas 18:10 oant 14: "*Twa manlju gongen nei de timpel om te bidden; de iene wie in Farizeër, en de oare in belestingynner. De Farizeër stie dêr en bea sa by himsels, sizzende: God, ik tankje Jo dat ik net bin lykas oare minsken, ôfpersers, ûnrjochtfeardigen, oerhoeders, of sels lykas dizze belestingynner. Ik fêstje twa kear yn 'e wike en jou tsienden fan alles wat ik krij.*" De belestingynner, dy't op in ôfstân stie, woe syn eagen net iens nei de himel optille; mar hy sloech op syn boarst en sei: "*God, wês my, in sûnder, barmhertich. Ik sis jimme, dizze man is rjochtfeardige nei syn hûs gien ynstee fan de oare. Want wa't himsels ferheget, sil fernedere wurde, en wa't himsels ferleget, sil ferhege wurde .*" Wat it oardiel fan Jezus oer dizze twa manlju ûnderskiedt, is allinich harren geastestoastân; net harren rykdom, noch harren titel. It is in feit, de grutskens fan dizze Farizeër bestiet sawol yn 'e sielen fan 'e riken as yn dy fan 'e earmen, en wêr't it ek ferskynt, slút grutskens de wei nei heil. Dêrom, as God it belang fan 'e graden dy't minsken behelle hawwe, bestridt, hat er de foarkar foar de tsjinst fan ienfâldige minsken dy't hy sels ynstruearret. Natuerlike ienfâld, net keunstmjittich, is de standert fan 'e natuer dêr't God it himelske libben foar iepenet, om't it der perfekt foar geskikt is. En de minsken dy't troch God útkeazen binne, litte in logyske geast sjen dy't gepaard giet mei wiere ienfâld. It is dizze logyske geast dy't de útkarde liedt om de legitimiteit te erkennen fan 'e godlike ferklearrings dy't troch de hiele Bibel skreaun binne, foaral oangeande de dieetregels dy't God foarskreaun hat om de sûnens te behâlden fan dyjingen dy't him fertrouwe. Dejingen dy't gjin absolút fertrouwen yn him sjen litte, hearre ommers net ta him, dus se kinne alles ite, it makket him neat út, om't se harsels allinich skea dwaan. Oan 'e oare kant dogge se ek skea oan dejingen dy't se twinge om har foarbyld te folgjen, en hjir fersterket har skuldgefoel tsjin God. Jezus drige dejingen dy't de "minsten " fan syn bern skandalisearje yn Mattéus 18:6-7: "*Mar wa't ien fan dizze lytsen dy't yn my leauwe, skandalisearje lit, it soe better foar him wêze as in mûnestien om syn nekke hongen waard en hy yn 'e djipte fan 'e see ferdronken waard. Wee de wrâld fanwegen skandalen! Want skandalen moatte needsaaklik komme, mar wee dy man troch wa't de skandaal komt!*" » Dizze flok útsprutsen troch Jezus sil om deselde reden yn Iepenbiering 18:21 jilde foar de

stêd Rome en har pauselike Roomsk-Katolike Tsjerke: " *En in machtige engel tilde in stien op as in grutte mûnestien, en smiet dy yn 'e see, sizzende: Sa sil mei geweld **Babylon** , **dy grutte stêd** , **delsmiten wurde** , en sil net mear fûn wurde.* "

Jezus profetearre de falske lêzing fan 'e Hillige Bibel en ferklearre yn Mattéus 6:23: " **Mar as dyn each min is** , *sil dyn hiele lichem fol tsjuster wêze. As it ljocht dat yn dy is tsjuster is* , hoe grut is dy tsjusternis dan! " As de frucht fan it lêzen fan 'e Bibel troch God as " **tsjuster** " beoardiele wurdt , wurdt it foar dizze lêzer ûnmooglik om oan syn tsjustere situaasje te ûntkommen en is de rêding foar him ûnberikber wurden. Omdat it heilsplan, taret troch God en iepenbiere yn 'e Bibel, basearre is op in searje opienfolgjende konstruksjefase mei in glorieuze finale boud op it rêdende ministearje fan Jezus Kristus. Mar it ûnderskatten fan 'e tariedende fazes is in enoarme misrekkening. As rituele praktiken ophâlde mei de dea fan Jezus Kristus, is it logysk en sels foarsein yn Dan. 9:27: " *Hy sil ien wike lang in fêst ferbûn slute mei in protte, en de helte fan 'e wike sil hy offer en offer ophâlde litte; ...* » Mar op hokker wize en wêrom moatte alle oare godlike oardielen negearre wurde troch kristenen dy't rêden binne troch it bloed fan Jezus Kristus? Hawwe se net de plicht om as sadanich noch mear iver te toanen om troch har hearrigens te tsjûgjen fan har tankberens oan God en har oanhing oan alles wat hy kostber en weardich fan syn wearden hâldt? It is op dit nivo fan it ferskil fan wurdearring dat de útkarden har ûnderskiede fan 'e roppen dy't ornearre binne foar ferfal en ivige dea. Want oars as dejingen dy't it bestean fan 'e Bibel negearje, implisearje dejingen dy't it lêze en bewearre fan God te wêzen, God en syn standert troch har aksje; wat God derta brocht om te sizzen yn Rom. 2:24: " *Want de namme fan God wurdt ûnder de heidenen lasterd fanwegen jimme, lykas it skreaun stiet.* "It is wier dat Paulus dit gedrach taskreaun hat oan 'e ûnleauwige Joaden fan syn tiid. Mar op syn beurt hannellet it falske kristlike leauwe op deselde wize, en dit godlike oardiel, ynspirearre troch Paulus, jildt der ek foar, nei de Joaden; deselde skuld, deselde godlike feroardieling. **Yn 'e regel foegje Gods learingen, dy't yn 'e rin fan 'e tiid jûn binne, byinoar ta en nimme se net fan elkoar ôf** . Want yn 'e teksten fan it âlde ferbûn iepenbiere God noarmen fan syn oardiel dy't ûntastber en ivich binne, as net ivich fan tapassing. Dizze foarskreaune noarmen beskreaune it byld fan 'e perfekte minske neffens Gods eigen hert, en dit perfekte byld is ús presintearre yn 'e godlike en minsklike persoan fan Jezus Kristus, de ynkarnaasje fan 'e himelske God, perfekt yn alle dingen."

Wy fine yn God enoarme paradoksen dy't fernuverejend binne, mar tige logysk, om't hy de boarne fan alle dingen is. De ûnderfining dy't de profeet Elia meimakke hat, is tige iepenbierjend oer dizze paradoksen neffens 1 Keningen 19:11 oant 13: " *De Heare sei: Gean út en stean op 'e berch foar de Heare! En sjoch, de Heare gie foarby. En foar de Heare wie der in sterke en gewelddiedige wyn dy't de bergen skuorde en de rotsen yn stikken bruts; mar de Heare wie net yn 'e wyn. En nei de wyn in ierdbeving; mar de Heare wie net yn 'e ierdbeving . En nei de ierdbeving in fjoer; mar de Heare wie net yn it fjoer. En nei it fjoer in stille, sêfte stim. Doe't Elia it hearde, wikkele hy syn gesicht yn syn mantel, gie út en stie by de yngong fan 'e grot. En sjoch, in stim kaam nei him ta, dy't sei: Wat dochsto hjir, Elia?* Dit ferhaal iepenbieret wier de wiere persoanlikheid fan God,

formidabel troch de natuerlike krêften dy't hy yn aksje bringe kin, en teder en leafdefol as in man dy't fereale is op in frou, foar de trouwe tsjinner. En de hjoeddeistige barrens yn Turkije en Syrië litte in foarbyld sjen fan dizze deadlike ferneatigjende godlike krêft.

Dizze "**stille, sêfte stim**" naam foar ús de foarm oan fan Jezus Kristus, dy't nei de ierde kaam om de ûnbidige godlike leafde te iepenbierjen dy't syn formidabele macht foar in part maskearre koe. Mar om't dizze leafde betingst is, kinne allinich syn wiere útkarden it wurdearre op syn wiere wearde, no op ierde, en fan 'e maitiid fan 2030 ôf, yn 'e ivichheid yn 'e himel.

Yn syn strategy om himsels oan syn skepsels te iepenbierjen, keas God derfoar om himsels earst te presintearjen yn syn aspekt fan ferslindend fjoer. Dizze kar liet him syn fermogen sjen litte om dy skepsels dy't syn heil net wurdich binne mei de dea te straffen, dat binne de rebellen en de ûnferskilligen mei wa't hy gjin relaasje hawwe kin. Nei't dizze les jûn wie, kaam hy doe om te tsjûgjen fan syn leafde, syn meilibjen en syn ûnfergelykbere foarbyldige selsûntkenning yn it foardiel fan syn útkarden. Nei't beide lessen jûn wiene, binne minsken ynformearre en folslein ferantwurdlik wurden foar har yndividuele bestimming. De God dy't straft en dejinge dy't rêdt binne ien en deselde persoan dy't logysk hannellet troch syn gedrach oan te passen oan it ûnderwerp dat hy oardielt; de hearrige learling fertsjinnet syn ivige leafde, mar dejinge dy't wille hat yn ûngehoorzaamheid fertsjinnet de ivige dea, yn alle perfekte justysje.

Yn Iepenbiering 11:3 skriuwt God oan 'e hiele Hillige Bibel de rol fan syn "**two tsjûgen**" ta; dy't syn iepenbieringen fan it âlde en it nije ferbûn oantsjutte. Hy befêstiget dêrmei dat it kristlike leauwe basearre is op dizze twa eleminten en opienfolgjende fazen fan syn bibelske iepenbiering. In oar bewiis fan dizze eask fan konformiteit mei de hiele Bibel rêst op syn definysje fan 'e lêste "**hilligen**" yn Iepenbiering 12:17: "*En de draak waard lilc op 'e frou, en gie oarloch fiere tsjin it oerbliuwsel fan har sied, dyjingen **dy't de geboaden fan God hâlde en it tsjûgenis fan Jezus Kristus hâlde**.*"; kritearia fan hilligens dy't Iepenbiering 14:12 befêstiget: "*Hjir is it geduld fan 'e **hilligen** : hjir binne dejingen **dy't de geboaden fan God hâlde** , en it leauwe fan Jezus Kristus .*" It bart sa dat de presintaasje fan 'e "**geboaden fan God**" makke wurdt yn Exodus 20, in boek fan it âlde ferbûn dat sadwaande ûnmisber en ûnûntkomber liket, sels foar in kristen. Yn Iepenbiering 12:17 is de útdrukking "**dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe**", neffens de Scofield Bibel-oersetting, tige ferstannich, as wy witte dat it offisjele Adventisme yn 1994 "**útspuugd**" **waard troch Jezus Kristus. De warskôging fan 'e boadskip wijd oan " Filadelfia "** wie dêrom om 'e nocht, om't de les net waard, noch ynterpretearre, noch heard, yn it lêste tiidrek fan "**Laodisea**": Iepenbiering 3:11: "*Ik kom gau. **Hâld fêst oan wat jo hawwe** , sadat nimmen jo kroan nimt .*"; Iepenbiering 3:16: "*Dat dan, om't jo lauw binne, en noch kâld noch hjit, **sil ik jo út myn mûle spuie** .*"

De ferlossing dy't wy krije hinget ôf fan ús natuer en ús hiele persoanlikheid, dy't ynskreaun is yn ús DNA, ús genetyske keten. Elk fan ús is in unyk wêzen, en dit prinsipe is yn stân hâlden sûnt ús earste âlden, Adam en Eva. Wy binne yndividueel it produkt dat krigen wurdt troch it mingjen fan it DNA fan ús heit en mem, yn ûnbeheinde proporsjes dy't ús dizze unike wêzens meitsje. En

dizze ûntdekking fan it bestean fan dit DNA kin ús tastean te begripen wêrom't God it beslút naam om de Amorityske folken út te roegjen, yn oerienstimming mei de oankundiging oan Abraham yn Gen. 15:16: " *Yn it fjirde geslacht sille se hjir weromkomme, want de ûngerjuchichheid fan 'e Amoriten is noch net fol.*" » De ferfolling wurdt befêstige troch God dy't tsjin Mozes seit, yn Ex. 3:8: " *Ik bin delkommen om harren te befrijen út 'e hân fan 'e Egyptners, en om harren út dat lân op te lieden nei in goed en rom lân, nei in lân dat oerrint fan molke en huning, nei de plakken fan 'e Kanaäniten, de Hethiten, de Amoriten, de Fereziten, de Hewiten en de Jebusiten .*"

God gebiedt de útrûging fan manlju, froulju, âlde minsken en bern net sûnder reden, want hy behannele Israel, syn eigen folk fan 'e neiteam en it ras fan Abraham, op deselde wize neffens Ezech. 9:5 oant 7: " *En yn myn earen sei er tsjin de oaren: Gean him efternei yn 'e stêd en slach; lit jimme each net sparje, en hawwe gjin begrutsjen! Deadzje en ferneatigje de âlde mannen, de jonge mannen, de fammen, de bern en de froulju; mar kom net yn 'e buert fan ien dy't it merk op him hat; en begjin by myn hillichdom! Se begûnen by de âldsten dy't foar it hûs wiene. Hy sei tsjin harren: Unreinigje it hûs en folje de foarhôven mei de deaden!... Gean derút!... Se gongen derút en se sloegen yn 'e stêd.* » En God rjochtfeardiget dan syn beslút en syn aksje yn fersen 8 oant 11: « *Wylst se sloegen, wylst ik noch oerbleau, foel ik op myn gesicht en rôp ik út: Ach, Heare JaHWéH, sille jo alles ferneatigje wat fan Israel oerbliuwt, troch jo grime oer Jeruzalem út te storten? Hy antwurde my: **De ûngerjuchichheid fan it hûs fan Israel en fan Juda is grut en oermjittich** ; it lân is fol bloedfergieten, de stêd is fol ûnrjocht, want se sizze: JaHWéH hat it lân ferlitten, sjocht JaHWéH neat. Ik sil ek gjin meilijen hawwe, noch sil Ik genede hawwe; Ik sil har dieden op har eigen hollen ferjilde. En sjoch, de man klaaid yn linnen, dy't de inkethoarn om syn middel hie, joech dit antwurd: Ik haw dien lykas jo my gebean hawwe.* » Sa, nei dy fan 'e Amoriten, hie de ûngerjuchichheid fan 'e Israëlitien ek "**syn hichtepunt**" berikt. Dat betsjut dat it genetyske erfgoed definityf ferlern en ûnherstelber wie foar al dyjingen dy't God fermoarde hie, oant en mei it bern dat dizze morele en mentale ferval erfde.

It docht bliken dat sûnde sa genetysk oerdroegen is fan generaasje op generaasje oant ús sûnt Adam en Eva. Jo kinne sa begripe dat Jezus Kristus de genetika fan 'e ierde net ervje koe; oars soe hy in drager fan sûnde west hawwe en dêrom net yn steat om immen te rêden. Dêrom presintearret Paulus him as in nije Adam, wat ymplisearret dat hy begiftigd wie mei genetika dy't like perfekt wiene as dy fan Adam foar de sûnde. Troch resten fan it bloed fan Jezus te ûntdekken tidens syn argeologyske opgravings fan 'e ûndergrûn fan 'e berch Golgotha, liet Adventist Ron Wyatt wittenskippers befestigje dat it bloed fan Jezus Kristus fan in unyk type wie, om't it ien "Y"-chromosoom befette ynstee fan 23 by minsken dy't ôfstamme fan Adam. Dit befêstiget de ynspiraasje fan Paulus, om't Jezus yndie libbe yn in lichem dat genetysk ûnbeflekt wie troch sûnde, as de nije Adam dy't kaam om sûnde te oerwinnen troch syn perfekte hearrigens oanbean as in frijwillich deadlik offer, om te foldwaan oan 'e eask fan 'e justysje fan 'e oertrêden wet, neffens Rom. 6:23: " *Want it lean fan 'e sûnde is de dea; mar de jefte fan God is it ivige libben yn Kristus Jezus, ús Hear .*"

It is dêrom syn perfekte kennis fan ús genetyske steat dy't God derta liedt om guon te rêden en oaren te feroardieljen ta de dea. Mar om't se allegear erfgenamten fan 'e sûnde binne troch Adam en Eva, kinne de útkarden harsels beskôgje as " *ien* " " *in brânstok út it fjoer plukt* ," nei it foarbyld fan Sacharja, yn Sacharja 3:2: " *De Heare sei tsjin Satan: Mei de Heare dy bestraffe, Satan! Mei de Heare dy bestraffe, Hy dy't Jeruzalem útkeazen hat! Is dit net in brânstok út it fjoer plukt ?* "; Mar ek, kollektyf foar syn folk Israel, neffens Amos 4:11: " *Ik haw jimme op 'e kop set, lykas Sodom en Gomorra, dy't God ferneatige hat; en jimme binne as in brânstok út 'e brân plukt* . *Dochs binne jimme net nei My weromkommen, seit de Heare...* "

Ferflokke Frankryk en seinige Frankryk

Itselde lân is tagelyk it meast ferflokke en it meast segene lân yn 'e hiele wrâld sûnt it begjin fan it nije ferbûn.

Begjinnende mei it meast foar de hân lizzende, moat ik de bysûnder ferflokke rol beklamje fanwegen de skuld dy't it nei ús tiid mei him draacht. Yndied, de opstannige geast waard berne yn Frankryk, al oanwêzich yn dy fan 'e Galliërs dy't dit lân bewennen. Se soene rûzjersich wêze en se fielden al, op in manier dy't hjoed de dei rjochtfeardige is, "de eangst dat de loft op har hollen falle soe". Dizze eangst foarsei allinich de rjochtfeardige likens fan 'e skepper God dy't it in fatale en skealike rol joech, fijân fan syn wierheid en grutte oanhinger fan 'e diabolyske religieuze of agnostyske leagen. Ik sil hjir net útwurkje, de monargyske stipe fan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym sûnt syn earste Frankyske kening Clovis I. ^{Dit} begjin fan 'e kristendomisaasje fan Frankryk wie net it minste en mar foar in part kinne wy him tankber wêze foar it bekearen ta it kristlike leauwe waans kennis oan ús oerdroegen is, dy't hjoed profitearje fan it ljocht dat direkt troch de Hillige Bibel jûn wurdt.

It minste dat Frankryk brocht wie syn nasjonale ateïsme, fêstige yn 'e "Terror" tusken 1793 en 1794. Yn Iepenbiering 11 ûnderstreket God de kweade ynfloed fan dit Frânske ateïsme op alle oare folken fan 'e Westerske wrâld; in ynfloed dy't troch de tiid hinne oanhâlden hat oant ús tiid. Nei Frankryk kamen republiken yn oantal om monargyen te ferfangen, wêrtroch't it ateïsme dat oan dit type polityk rezjym ferbûn wie, fierder befoardere waard. Dat, hjoed de dei, kin universeel opstannich gedrach deroan taskreaun wurde. Troch it oannimmen fan it republikeinske rezjym naam it ûnfolslein religieuze Frankryk in grutte stap werom, troch it demokratyske republikeinske rezjym oer te nimmen dat earst foarme waard yn Atene, Grikelân. Dêrom is it net ferrassend dat it rekonstruearre waard op Grykske en Romeinske ideologyske basis, om't Rome syn model fan 510 f.Kr. ôf reprodusearre. De foarm fan Grykske demokrasy ûntwikkele him yn 'e 6e ^{iuw} f.Kr. De stim dy't oan alle minsken jûn waard, joech oanlieding ta ideeën fan ferskaat demokratysk bestjoer en beskermjende wetten waarden oannaam.

Mar dizze stêd Atene ûntliet syn namme oan syn oanbidding foar syn goadinne "Athena", goadinne fan wiisheid, kultuer, militêre keunst; allegear dingen dy't it Frankryk fan republikeinske frijtinkers karakterisearje. Mar de Grykske erfenissen stoppe dêr net, want it dogma fan 'e ûnstjerlikheid fan 'e siel, dat hjoed de dei yn alle falske kristendom oannaam wurdt, hat as útfiner de Grykske filosoof Plato. Hy wie binnen de normaliteit fan syn heidenske oanbidding fan 'e goadinne Athena en de Olympyske god Zeus, mar hoe kinne dejingen dy't bewoare dat se rêden binne troch it bloed fan Jezus Kristus dizze heidenske útfining rjochtfeardigje? Dit is it hiele " **mystearje fan 'e ûngerjuchichheid** " fan 'e falske leauwige. Lykas Jezus sei yn Mattéus 7:16: " **Jo sille se kenne oan har fruchten. Pluke minsken druven fan toarnstruiken, of figen fan distels?** "

De âlde Grykske demokratyske beskaving liet religieuze frijheid ta en dêrom de mooglikheid om te twifelen of hielendal net te leauwen. En dit rjocht jilde foar alle goaden dy't bekend wiene oan it Grykske heidendom. Mar it wie pas yn 1793 dat ateïsme in nasjonale foarm oannaam yn Frankryk, markearre troch in ûnmeilydsume oarloch dy't rjochte wie op it útroegjen fan it bestean fan religy of leauwen yn hokker god dan ek, ynklusyf dat wat de wiere God eart. Troch skeptisy it rjocht te jaan om te twifelen, wie de Grykske demokrasy logysk en tolerant; eat dat it nasjonale ateïstyske rezjym berne yn Republikeinsk Frankryk net wie. En dizze opfetting fan syn oarsprong kin wer wekker wurde yn ús saneamde "tolerante" tiidrek, yn Frankryk, mar ek yn 'e lannen dy't syn filosofyske noarm en gedrachsmoedel yn 'e rin fan' e tiid oannaam hawwe. Ik haw al minsken har haat tsjin religy heard útdrukke, dy't se as retrograde en ûndraachlik beskôgje, om't se it terjochte de oarsaak fan brute en moardnerige botsingen en agresjes taskriuwe. Dit wie al de gedachte dy't de bloeddorstige revolúsjonêren fan 'e "Terror" fan 1793-1794 animearre; it duorre in jier oant de dei, en waard sa markearre troch God, om te tsjûgjen fan syn straf fan 'e diabolyske falske katolike religy. Mar de minskheid negearde de geastlike betsjutting fan dizze Frânske histoaryske barren dy't bekend is by alle histoarysje oer de hiele wrâld. As gefolch waarden de flaters negearre en ferlingd. Yn Frankryk wurde hjoed de dei bern berne en groeie op sûnder te hearren oer it bestean fan 'e Skeppergod. Hiele famyljes hawwe gjin religieuze relaasjes of aktiviteiten mear. Yn ûnbidige dommens skriuwe skepsels oan it tafal skientme, geur, oarder, harmony ta, alle dingen dy't tsjûgje fan in superieure, konstrueare en organisearre yntelliginte kar. Dus, is God ferkeard om har ta te rieden om har massaal te ferneatigjen lykas keppels bisten? Noch neat, noch Zeus, noch Athena, sille komme om har te rêden fan 'e grime fan 'e wiere God. Der binne noch in pear tiden fan frede yn Jeropa om him de geasten fan 'e lêste fan syn útkarden te ferljochtsjen, en as dit ûnmooglik wurdt, sil syn barmhertige oprop einigje.

Sa stipe Frankryk Rome en syn falske religy oant syn Revolúsje fan 1789, mar sûnt 1945 hat it ek, mei Dútslân, de konstruksje fan 'e Jeropeeske alliânsje stipe en foarme dy't ûnder it twa kear fernijde teken fan it "Ferdrach fan Rome" pleatst waard. Eins is dizze nije alliânsje fan Jeropeeske demokratyske lannen bûn troch it pauselike gesach fan Rome en syn Roomsk-Katolike leauwe. God, de wiere organisator fan dizze dingen, lit syn ferljochte keazen amtners sa de hege skuld begripe dy't hy taskreaun hat oan it teken fan Romeinsk gesach dat de

praktyk fan 'e wyklikse rêst fan 'e "earste dei" foarmet, fêststeld en oplein troch de Romeinske keizer Konstantyn I ^{de} Grutte, op 7 maart 321. Ik wiis derop en spesifisearje dat dit berjocht skreaun is op "snein" 5 maart 2023. Yn Frankryk sil de dei fan 7 maart 2023 lykwols markearre wurde troch in grutte staking en massale demonstraasjes yn it heule lân, om ferset te markearjen tsjin 'e ferlinging fan 'e pensjoenleeftyd nei 64 troch de jonge lieders fan 'e hjoeddeiske regearing. De namme fan 'e politike partij is "La République En Marche" of LREM. Dizze Republyk is har net bewust dat se op wei is nei har ferlies en har definitive ein, dat Ruslân har jaan sil foardat se sels ferneatige wurdt. Dit komt om't, ûnder in macht fan waan, it kamp fan Westerse demokrasyen tsjin Ruslân stie yn in strikt Slavysk en Russysk probleem dat allinich tusken de Eastlike lannen oplost wurde moatten hie. Mar as de plysjeminsken fan 'e wrâld dy't har opfetting fan demokrasy en har ynternasjonale regels oan alle folken oplizze wolke, moast de Russyske ynvaazje fan Oekraïne fochten wurde; en it spultsje fan eskalaasje sil dizze lokale konfrontaasje transformearje yn 'e Tredde Wrâldoarloch dy't foarsein is troch de "*sechste trompet* " fan Iepenbiering 9:13 oant 21. En op bevel jûn troch Jezus Kristus lêze wy yn fers 15: "***En de fjouwer ingels waarden loslitten, dy't ree wiene foar it oere, en de dei, en de moanne, en it jier, om in tredde fan 'e minskheid te deadzjen.***"

Moderne oarloffen binne te tankjen oan Frankryk, om't it oan har keizer, Napoleon I ' is dat se it belang hawwe dat oan artillery jûn wurdt. De jonge offisier, Napoleon Bonaparte, ûnderskiede him fan oaren troch syn oplieding as artillerist yn 'e stêd Valence sur Rhône, yn it departemint Drôme, dêr't ik wenje. De "Grand rue" dêr't er syn hûs hie, is in lokale toeristyske attraksje. Dizze jonge offisier fan Korsikaanske komôf wist hoe't er dit wapen fan lange-ôfstânsgefjochten effektyf brûke koe, wêrtroch't de oarlochsachtige konfrontaasjes dy't oant syn tiid favorisearre wiene, oerstallich wiene. Tsjintwurdich sjogge wy it ferrin fan 'e oarloch op televyzjebjelden, mar yn 'e tiid fan Loadewyk XIV en Loadewyk XV kamen de aristokraten ek noflik sitten om de ferneatigjende spektakels fan 'e striid te sjen. Om gjin detail te missen, observearren se nau mei de "teleskoop", de foarfaar fan ús verrekijker. En de oarloch wie echt dom en walgelyk organisearre om de foarm fan in spektakel oan te nimmen. De lieders fan 'e tsjinoerstellende kampen stjoerden respektfol berjochten en groeten elkoar foar de striid, en op it slachfjild, yn rige, stiene de twa kampen tsjinoer elkoar, sjittend op elkoar mei harren musketten en pistolen, ien nei de oare, en ûnder it druveskot foelen deaden oan beide kanten efterinoar. Doe't se yn direkt kontakt kamen, feroare de oanfal yn in bloedige slachting foar beide kanten. En dit gie troch oant, oan 'e iene kant, de militêre lieder of de kening sels de konfrontaasje as oerwinner of ferslein einige. Mei de tiid waard it direkte kontakt fermindere oant it punt dat de Feriene Steaten derfoar keazen om mei har loftmacht de Servyske kant fan 'e Balkanoarloch út 'e loft te bombardearjen sûnder ien man op 'e grûn te pleatsen yn it konflikt. Se fernije dizze strategy yn 'e hjoeddeiske oarloch wêr't Oekraïne en Ruslân harsels op har beurt oplizze troch it belang fan fier bombardemint. It is dêrom wier Gryksk-Romeinske beskaving dy't de beskaving konfrontearret dy't suver Gryksk bleaun is. En de nammen fan 'e Oekraynske stêden yn 'e eastlike sône befêstigje dizze Grykske referinsjefertsjintwurdiger fan it âlde East-

Romeinske Ryk, waans kening Justinianus I oan 'e oarsprong ^{stie} fan 'e oprjochting fan it pauselike rezjym yn Rome yn 538: Odessa = Odyssee; Marioepol = Stêd fan Maria; Nikopol = Stêd fan 'e Oerwinning, ... Noch Joe Biden, noch Volodymyr Zelensky, noch Vladimir Putin, witte fan Gods oanstearde plan, dus wy kinne de soargen fan 'e Russyske lieder begripe oer it direkt oanreitsjen fan it NATO-kamp oan syn grinsgrins. Litte wy oannimme dat Oekraïne by de NATO komt; waans beurt sil it wêze nei har? Der is gjin bewiis dat de Feriene Steaten bewust konfrontaasje mei Ruslân sochten, om't se krekt oarsom, nei in protte mislearrings, harren winsk hawwe bewiisd om freedsum of neutraal te bliuwen yn konflikten bûten harren lân. En it is krekt troch dizze situaasje, wêryn gjin ideale skuldige fûn wurde kin, dat God bewiist dat it konflikt yn kwestje it gefolch is fan syn ienige beslút. Wat hy yn dizze saak oplost is net in probleem fan opeaske lân, mar in straf dy't it ferlitten fan 'e sabbat sûnt 7 maart 321 straft. En jo kinne sjen dat yn dit konflikt yn Jeropa de stridende partijen en meistridende partijen allegear "de dei fan 'e sinne" fan keizer Konstantyn I ^{de} Grutte earje.

Lit ús no de segeningen besjen dy't Frankryk ûntfongen hat.

It wie de nasjonale boaiem dêr't it godlike ljocht fan 'e Hillige Bibel benammen, wreed fochten waard. In protte martelders fan it leauwe ferhearliken God moedich troch te wegerjen har leauwe ôf te swarren, sels ten koste fan ferskriklike marteling dy't feroarsake waard troch it satanysk-katolike kamp. Dútslân spile de liedende rol, om't it de Dútser Gutenberg wie dy't de letterprintparse útfûn en de gloarje hie om de earste printe Bibel yn 1457 te produsearjen. Syn útfining waard eksploitearre yn hiel Europa, en de Bibel waard printe yn in protte Jeropeeske talen, ynklusyf it Frânsk. Mar de machtige Frânske monargy akseptearre de dogmatyske útdagings dy't oplein waarden troch it wiere Wurd fan God net. En it herfoarme leauwe waard ferfolge, syn beoefeners waarden twongen om ôf te swarren of te stjerren of yn ballingskip te gean yn it bûtenlân, en benammen Nederlân, iepen foar it wolkom hjitten fan yntelliginte, bejeftige minsken, goede ambachtslju, en dêrom wurdearre. As gefolch ferlear it Frankryk fan Loadewyk XIV syn talintfolste eleminten en rekke ferarme.

Tagelyk yn 'e 16e ^{iuw} waard it Amerikaanske kontinint identifisearre en opnij ûntdutsen. It súdlike kontinint waard ferdielt tusken Spanje en Portugal, beide katoliken, troch de doetiidske paus, Alexander VI Borgia, bekend om syn skandalen en moarden. Mei de tiid kaam it noardlike kontinint ûnder kontrôle fan Anglikaansk Ingelân. De regio New York ferwolkomme doe syn earste protestantske ballingen, dy't sels yn Ingelân bestriden waarden. De ûntdekking fan Amearika gie gear mei de ferfolging fan Jeropeeske protestanten, wat dit lân fan 'e "nije wrâld" in rol joech fan beskermjend asyl, in soarte ierdsk Kanaän oanbean oan it protestantske leauwe troch God. It karakter fan it ymportearre kalvinistyske leauwe sil lykwols gau tsjûgje fan in brutaal gedrach, net yn oerienstimming mei it model presintearre troch Jezus Kristus, en it bewiis fan dit oardiel sil ferskine yn 'e twa Adventistyske ûnderfiningen fan 1843 en 1844, oan 'e ein dêrfan, út 30.000 leauwigen dy't dwaande wiene mei it wachtsjen op 'e weromkomst fan Kristus, waarden mar 50 troch Jezus selektarre neffens syn iepenbieringen jûn oan syn tsjinstfeint Ellen Gould White yn dy tiid. De Sâdedeisadvintistyske boadskip,

offisjeel fêstige yn 'e Feriene Steaten sûnt 1863, sil nei 1873 weromkomme nei Jeropa. Dêr festige it him yn Switserlân, doe yn Frankryk dat ús suster Ellen Gould White besocht, benammen ynteressearre yn Valence, de stêd dêr't ik wenje en de God fan 'e wierheid tsjinje. Se wie ûnder de yndruk om yn dizze stêd it plak te finen dêr't Paus Pius VI, de katolike fijân fan Jezus Kristus, stoar yn 'e finzenis fan 'e Citadel. Op it momint fan har besyk wiene de barrens hast in ieu earder folbrocht, dus in tiid dy't noch hiel tichtby wie. Se notearre sa de ferfoling fan 'e profesije fan Iepenbiering 13:3: " **En ik seach ien fan syn hollen as wie er deadlik ferwûne; en syn deadlike wûne wie genêzen. En de hiele wrâld wie yn bewûndering nei it beest .**" Syn wûne dy't er tusken 1793 en 1799 oprûn hie, waard eins genêzen fanwegen it opportunisme fan keizer Napoleon I ^{Bonaparte}, dy't nedich hie dat de religieuze keizerlike kroaning ynternasjonaal erkend wurde soe. En sûnt dy datums hat it Roomsk-Katolike pauselike beest hiel Jeropa en syn útgroeisels yn Súd- en Noard-Amearika, Kanada en Austraalje ferlied.

Dizze weromkomst fan God nei Frankryk is benammen sûnt 1980 markearre troch it ljocht dat hy my joech, yn syn nasjonale Adventistyske bolwurk fan Valence, dêr't ik sûnt myn ferwidering út 'e offisjele tsjerke syn sublyme en subtile iepenbieringen sammele en presintearre haw. En wer hjoed fyn ik in nije pearle. Yn Iepenbiering 3:9 lêze wy: " *Sjoch, Ik sil harren út 'e synagoge fan Satan meitsje, dy't sizze dat se Joaden binne, en it net binne, mar lige; sjoch, Ik sil harren komme litte en foar jo fuotten oanbidde, en witte dat Ik jo leafhawn haw .*" Yn dit fers brûkt Jezus trije tiiden: de oanwêzige tiid: " **Ik jou jo** "; de takomst: " **Ik sil se komme litte** "; en it ferline: " **dat Ik jo leafhawn haw .**" Dit oerset yn de folgjende ideeën: de tsjintwurdige tiid hat betrekking op in aksje dy't yn 1873 folbrocht is, in datum dy't keppele is oan it " **Filadelfia** "-tiidrek troch Dan. 12:12: " *Sillich is hy dy't wachtet en de tûzen trijehûndert fiifentritich dagen berikt!* " De takomst sil folbrocht wurde fan 1873 oant it profetyske tiidrek nei dat fan " **Laodisea** ", dat is, it oere dat **it oardiel fan 'e folken** " *begjint by it hûs fan God* ", dat is, offisjeel ynternasjonaal Sândedeisadventisme. Allinnich yn 'e kontekst fan 'e lêste test fan it leauwen dat profetearre is yn it " **Filadelfia** "-tiidrek yn Iepenbiering 3:10, sille " **de Joaden** " fan it útkarde ras de godlike legitemiteit fan it Sândedeisadventistyske leauwen erkenne: " *Omdat jo it wurd fan myn geduld bewarre hawwe, sil ik jo ek bewarje foar it oere fan ferlieding, dat oer de hiele wrâld komme sil, om dejingen dy't op ierde wenje te testen.*" » En hjir fyn ik dizze pearle: troch tsjin 'e trouwe Adventisten fan " **Filadelfia** " te sizzen oer it offisjele Sânde-deis Adventisme fan 'e lêste dagen, symbolisearre troch de namme " **Laodisea** ", " **dat Ik jimme leafhawn haw** ", profetearret Jezus dat syn leafde foar de Adventistyske ynstelling dy't yn 1873 yn universele tsjinst steld waard, in beheinde doar sil hawwe, dat is, yn dúdlike termen, " **Ik haw jimme leafhawn** fan 1873 oant it momint dat ik jimme yn 1994 **útspuid haw** ".

Dit is in foarbyld fan it belang dat God jout oan it wurd "tiidwurd" dat him fertsjintwurdiget en oan de ferfoarming dy't de betsjutting fan dit "tiidwurd" iepenbieret.

Sûnt 1844 hiene Adventistyske teologen terjochte leaud dat se oan 'e ein fan 'e wrâld wiene, om't se de weromkomst fan Jezus Kristus yn 1843, doe 1844, ferwachten. It wie dêrom tige logysk dat se leauden dat se fertsjintwurdige

waarden troch de lêste profetyske boadskip fan Iepenbiering 3, dat is it " *Laodiceaanske* " tiidrek, de sânde en lêste Tsjerke fan it tema dat behannele waard. Yn 1873 leauden de Sândedeis Adventisten noch yn in oansteande weromkomst fan 'e Hear fan hearlikheid en se bleauwen tige iverich. De geastlike degradaasje fan it Adventisme fûn stadichoan plak oant 1980 doe't Jezus my oprôp om syn weromkomst te profetearjen foar de datum 1994. Dizze oankundiging hie as ienige doel de aard fan 'e " *lauwheid* " dy't " *Laodicea* " ferwyt waard, te ûntmaskerjen, dat binne de datums 1980 en 1994, wêryn't hy de " *lauwe* " en formalistyske hâlding fan it Adventisme yn it âldste Adventistyske bolwurk fan Frankryk yn Valence opmurk.

Om it oardiel fan 'e Heare en syn tragyske gefolgen folslein te begripen, moatte jo beseffe dat yn 1980 it offisjele Adventisme net mear de legitimiteit hie om fertsjintwurdige te wurden troch de lêste Tsjerke sûnt 1844. Yndied, fan 'e prolooch fan syn Iepenbiering, Iepenbiering, beklammet Jezus sterk de útdrukking " *begjin en ein, earst en lêst* ". En al yn Daniël 5 wurdt it oardiel fan kening Belsassar oanjûn troch de wurden " *telde, teld, woegen, ferdielt* ". De twa opienfolgjende " *telde* " suggerearje it begjin en ein fan 'e regearingsperioade fan 'e kening. Yn Iepenbiering past God ditselde prinsipe ta op syn iepenbiering fan 'e sân berjochten of brieven fan Iepenbiering 2 en 3. Mei de folgjende betsjuttingen.

" **Efeze** " ferwiist nei de aposteltiid fan 'e apostel Johannes. It is it begjin fan it tiidrek ûnder it teken fan 'e "tolve apostels".

" **Smyrna** " ferwiist nei in perioade fan tsien jier fan ferfolging dy't foarôfgie oan it keizerlike regear fan Konstantyn I, ^{dy't} ferantwurdlik wie foar it ferlitten fan it hâlden fan 'e wiere sabbat, dy't sûnt de Skepping troch God hillige is. Begjin fan it regear: 313; it ferlitten fan 'e sabbat: 321.

" **Pergamum** " befêstiget de oprjochting fan it Romeinske pauselike rezjym yn Rome fan 538 ôf: it begjin fan it pauselik-katolike leauwe.

" **Thyatira** " markearret it ein en de kulminaasje fan it ferfolgjende pauselike regear. De opkomst fan it herfoarme leauwe wurdt troch God sertifisearre en foarsein. It is it ein fan it apostelske tiidrek. De boadskip fan Kristus syn weromkomst wurdt oroppen.

Tiidswikseling yn 'e maitiid fan 1843

It nije tiidrek wurdt dizze kear pleatst ûnder it teken fan 'e geastlike "12 stammen" dy't it Sânde-deis Adventistyske leauwe oantsjutte dat troch God segene is.

" **Sardis** " drukt Jezus syn oardiel út oer it fallen protestantisme fanwegen it gebrek oan belangstelling foar profetyske wierheid. Jezus sei tsjin him yn 1843: " **Der wurdt sein dat jo libje, mar jo binne dea** ."

" **Filadelfia** " befêstiget yn 1873 de folsleine segen fan 'e útkarden dy't selektarre binne yn it " **Sardis** "-tiidrek. Dit is it begjin fan it offisjele universele Adventisme.

" **Laodisea** " befêstiget de oarsaak fan 'e formalistyske lauwheid fan it offisjele Adventisme fan 'e jierren '80 oant 1994. Jezus oardielt it yn 1991 en " **spuidt** " it út yn 1994. Dit is it ein fan it offisjele Sândedeisadventisme. Mar net it

ein fan syn missy, dy't trochgiet yn ôfwiking troch tsjinstfeinten dy't animearre binne troch it wiere Adventistyske leauwe dat troch Jezus goedkard is.

God iepenbiere ús syn ûnderfining

Hjoed, tiisdei 7 maart 2023, de jierdei fan 7 maart 321, de dei dat de sânde-deis rêst opjûn waard foar de earste dei, wol de God fan 'e wierheid dizze dei markearje mei in nije en noch nea earder fertoande iepenbiering oangeande it lijen dat sûnde Him oandocht. Sûnde wurdt produsearre troch opstannige, stridende karakters. En krekt yn Frankryk op dizzeselde dei jouwe in staking en demonstraasjes in konkreet foarbyld fan dizze minsklike hâlding.

Dizze nijichheid is basearre op in ynterpretaasje fan it Skeppingsferhaal, wêryn fersen 26 en 27 fan Genesis 1 fûneminteel binne: "*En God sei: Lit ús de minske meitsje nei ús byld, neffens ús likenis: en lit se hearskje oer de fisken fan 'e see, en oer de fûgels fan 'e loft, en oer it fee, en oer de hiele ierde, en oer alle krûpende dingen dy't op 'e ierde krûpe.*" It is al opmurken dat de minske hearskje moast oer de krûpende dingen en net troch har regearre wurde soe. "*Dat God skepte de minske nei syn eigen byld, nei it byld fan God skepte hy him; man en frou skepte hy har.*" Wat ekstreem wichtich is yn dizze fersen is, oan 'e iene kant, dat de minske "*skeppe*" is en net "*produsearre*" lykas bisten; wat syn tichtby wêzen en syn ferbining mei God markearret; mar dizze fersen presintearje de minske as "*in byld*" fan God. No, wat is in byld? It is in reproduksje fan in barren, of in entiteit, yn dit gefal God sels. Troch de minske dizze rol te jaan as in byld fan syn persoanlikheid, bereidt God in sêne foar, wêryn't de skepen Adam de rol fan God spylje sil, sadat de iepenbiere ûnderfining fan Adam presintearre wurdt as de ûnderfining dy't God persoanlik belibbe hat.

De ûnderfining tusken de skepping fan Adam en Eva en harren fal troch sûnde vat de himelske ûnderfining gear dy't foarôfgie oan de ierdske ûnderfining.

Adam wurdt earst skepen, en yn dizze steat fan iensumens fynt er himsels yn deselde situaasje dêr't God yn siet foardat er in frije tsjinhinger neist him skepen hat. En om't syn iensumens foar him ûndraachlik wurdt, plant er in wiidweidich plan fan heil. Want hy wit dat de frijheid dy't oan syn himelske en ierdske skepsels jûn wurdt, opstannige hâldingen tsjin him sil opwekke.

Om syn iensumens te brekken, skept God ingellibben om him hinne, krekt sa't Adam syn iensumens beëiniget troch syn frou Eva te krijen. De earste ingel komt yn opstân tsjin God, en Eva lit har ferliede troch dizze ferliedlike rebellen-ingel. En dêr ferskynt it "lijen" feroarsake troch sûnde, earst yn it libben fan God, en dan yn it libben fan 'e ingels en yn it libben fan it minsklik pear.

Hjir moatte wy begripe dat it lijen dat God fielt ûnbekend is foar de minskheid. Se hawwe net iens it idee dat God lije kin yn syn ûnbeheinde Geast. Syn skepsels binne gefoelich foar har eigen lijen, en se tinke dat God boppe dizze dingen stiet, dat hy weromlutsen libbet yn syn himelsk keninkryk en de minskheid kâld oerlit om de gefolgen fan har keuzes te lijen. Dizze opfetting is falsk, om't God mei leafde knied is. En it is krekt dizze natuer dy't yn leafde foarme is, de

grutste, de sterkste, dy't God kwetsber makket foar it lijen dat troch it kwea feroarsake wurdt.

Gjin ingel koe witte yn hoe fier sûnde, de opstân fan in opstannich ingelenkamp, him lije litte koe. Sa sette God, nei oanlieding fan syn heilsplan, syn ierdske skepping yn beweging. Hy soe syn eigen lijen iepenbierje kinne troch it lijen dat de sûndige minskheid ferneare hat. En dit nije perspektyf op 'e ûnderfiningen fan Adam en Eva jout de straffen dy't God oplein hat in nije betsjutting dy't him foaral oangiet. De swiere libbensomstannichheden dy't God oplein hat oan it sûndige pear transkribearje it lijen dat God fielde troch har ûngehoorzaamheid. Yn dúdlike taal seit God tsjin Adam en Eva: "Ik ferrotte jimme libben, sadat jimme witte dat jimme myn libben ferrotte hawwe." Want foar God en al syn skepsels is dit yndie in ferswakking fan 'e kwaliteit fan it libben. De harmony fan leafde wurdt ferneatige. De wêzens fan 'e himel kinne net fisyk lije, mar se binne mentaal kwetsber, de frede fan har geast wurdt fersteurd. Men kin it plan fan godlike heil net begripe sûnder rekken te hâlden mei de himelske faze dy't foarôfgie oan 'e ierdske faze. Sûnde ferskynde earst yn 'e himel, en God hie net fan doel west om de opstannige ingelen yn dizze kontekst te straffen. Hy stimde dêrom yn om de opstân fan 'e kweade ingels frij te litten operearje, en stelde de deadlike straf fan 'e himelske en ierdske rebellen út oant it ein fan 'e ierdske wrâld. Yn 'e himel en op ierde koe de kontroverse stipe troch Satan en syn kweade ingels allinich ta de dea feroardiele wurde mei de oerwinning fan Jezus Kristus oer sûnde en dea, dat it lean dêrfan is. Sa befêstiget it tsjûgenis fan Job syn ûnderfining dizze bewegingsfrijheid dy't de duvel en syn demoanen hienen oant Jezus Kristus. Job 1:6-7: " *Doe barde der in dei dat de soannen fan God kamen om harsels foar de Heare te presintearjen, en de Satan kaam ek ûnder harren* . De Heare sei tsjin de Satan: *Wêr komst wei? En de Satan antwurde de Heare: Fan it hinne en wer gean oer de ierde, en fan it op en del kuierjen deryn*. Dêrom bea de oerwinning fan Jezus Kristus oer de sûnde Gods hillige himelske ingels harren befrijing fan 'e konstante ferliedingen dy't oanbean waarden troch demoanyske ingels. Harren gejuich en blydskip wurde iepenbiere yn Iepenbiering 12:10: " *En ik hearde in lûde stim yn 'e himel sizzen: No is de heil en de krêft en it keninkryk fan ús God kommen, en de macht fan syn Kristus; want de oanklager fan ús bruorren is delworpen, dy't har dei en nacht foar ús God oanklage hat*. "

Gods rêdingsprojekt sil kulminearje yn in glorieuze en lokkige ein. Hy sil syn leafde triomfearje litte. Mar om dit resultaat te berikken, hoefolle deaden sille der ûnderweis oerbliuwe! It definitive resultaat sil foar dizze priis berikt wurde, want ivige frede kin allinich boud wurde troch de eliminaasje en ferneatiging fan elke geast fan dissidinsje. Op ierde, sels hjoed de dei, konfrontearje of tsjinoer elkoar ferskate regimes, en yn 'e bêste gefallen wurdt begryp berikt troch kompromis te akseptearjen, tolerearre oant de tiid dat it net langer tolerearre wurdt. Yn syn godlike wiisheid wit God dat kompromis gjin duorsume oplossing biedt. En de mislearrings dy't troch alle demokratyske regimes en monargyen registrearre binne, bewize dat hy gelyk hat. Gjin fan dizze systemen kin elkenien tefreden stelle, en as der minsken binne dy't "foar" binne, binne der ek dyjingen "tsjin" dy't har ferkeard dien fiele. Sûkses is dêrom ûnmooglik, om't it soe

fereaskje dat alle minsken identyk binne, lykas klonen. It súkses fan Gods ûntworpen programma is basearre op it feit dat it yn Jezus Kristus it perfekte model presintearret om te klonen en te reprodusearjen troch al Syn ferloste útkarden.

Dizze les hat it lijen markearre dat God field hat sûnt syn model fan perfekt libben de gefolgen fan sûnde te lijen hat. En God jout ús in foarbyld fan langmoedig geduld, want yn syn plan is der in tiid foar alles. Dyjingen dy't yn Kristus ferlost binne, moatte itselde dwaan en wachtsje op syn weromkomst om in ein te meitsjen oan 'e gruweldaden dy't troch sûndige minsken begien binne. Wy moatte dit godlike geduld replikearje en moatte ússels net foar de gek hâlde oer in ferbettering fan 'e libbensomstannichheden. Se sille hieltyd mear efterútgean yn 'e "lêste sân jier" dy't yn 'e maitiid fan 2023 begjinne. It ding dat de God fan Leafde it measte lijen feroarsaket, is de ûntankberens fan 'e sûndige wrâld. Untankberens is de wichtichste skuld fan 'e hiele minskheid, om't it syn bestean oan him te tankjen hat. Mar lit ús opmerke dat God, troch ûnsichtber te bliuwen, net besocht minsken te twingen om him tankberens te toanen. Want de ierdske skepping wie it middel wêrmei't hy syn útkarden twingt om him te sykjen en harsels sa troch dizze aksje te ûnderskieden fan oare ûntankbere minsken. De Heare sels kundige it oan yn Jer. 29:13: "*Jimme sille my sykje en fine, as jimme my mei jimme hiele hert sykje* ." Hjir is wer de God fan leafde dy't siket nei dyjingen dy't fan him hâlde. En minsken dy't fan elkoar hâlde, freegje gjin bewiis fan tankberens, om't de fiede leafde de frucht is fan dizze ûnderling útwiksele tankberens. Untankberens is dêrom, yn tsjinstelling, de frucht dy't droegen wurdt troch dyjingen dy't net fan hâlde. En yn dit gefal wurdt it in drager fan ûnrjocht, om't elk minske, bewust of net, yn 'e skuld is oan 'e Skepper God om't er it libben yngien is. Mar foar dyjingen dy't God net kenne, wurde it libben en syn kwea net echt wurdearre. En se hawwe sels soms in wrok tsjin God, of godheid, of tafal, om't se se ta libben brocht hawwe. Dêrom is it ljocht fan it godlike rêdingsplan dat troch it Evangeelje fan Jezus Kristus folbrocht wurdt, needsaaklik om de konfrontaasje mei demonske en minsklike kwea te begripen en te akseptearjen. Yn 'e seistûzen jier fan ierdske skiednis hat God syn paad fan 'e wierheid markearre te midden fan in mannichte fan bestansfoarmen, folken, stammen, folken mei ferskillende gewoanten en libbensregels. Mar alle heidenske of falsk kristlike maatskippijen binne gearstald út yndividuen dy't geneigd binne om kwea te dwaan. De regels fan egoïsme dy't yn minsklike geasten ynlein binne, hawwe har frucht fan dea en lijen droegen, mei mear of minder wredens. Dizze minsklikheid is in noarm wurden oer de hiele ierde, mar it hat gjin oerienkomst mei de Skepper God dy't it libben joech en it yn libben hâldt. Yn geastlik byld, yn standert fan skientme en perfeksje, hie it libben fan Jezus Kristus op ierde de krêft fan 'e wolk fan fjoer dy't de wei iepene foar de Hebreeërs nei it beloofde lân. En op dit paad dat troch him ferljochte waard, gongen syn apostels en al syn wiere learlingen har hiele libben foarút. Om har hinne wie allinich swarte tsjusternis wêrfanút roppen fan lijen en roppen om justysje opkamen. Mar meitsje gjin flater, dejingen dy't lije en dizze oproppen dogge, binne net needsaaklik ree om de libbensomstannichheden te akseptearjen dy't de wiere God easke. Guon finzenen kinne de minste finzenisbewakers wurde,

krekt sa't de proselyt slimmer wurde kin as dejinge dy't him de falske wierheid leart.

De seistûzen jier fan it ierdske libben binne dêrom markearre foar God en foar al syn skepsels troch lijen yn al syn foarmen. Jo kinne sa de wearde begripe dy't God sil jaan oan it momint dat al dit lijen ophâldt, foar him en al syn himelske of ierdske skepsels. Sa'n perspektyf ynskreaun yn 'e tiid fertsjinne it om markearre en eare te wurden. En dêrom hat God de sânde dei fan ús wiken segene en hillige, want hy profetearret dat winsklike momint wannear't, yn 'e foarm en kontekst fan it sânde millennium, al syn kweade himelske en ierdske skepsels ferneatige of út gefaar brocht wurde sille, ôfhinklik fan it gefal, Satan sil keatlingd wurde op 'e ferlitten ierde, allinnich en isolearre bliuwe, tidens dizze sânde " *tûzen jier* ".

It ljocht fan 'e sabbat is net allinnich in gebod fan God, want it bringt it tsjingif foar minsklik lijen, troch oan syn útkarden dy't yn him leauwe te befestigjen dat hy yndie fan doel is om in ein te meitsjen oan alle lijen; en dat de komst fan dit momint in kwestje fan tiid is, foarsein troch de sândeiske wike wêrfan " *de sânde hillige en segene* " wurdt troch him, fan it begjin ôf, fanwegen it tige bliide ein fan syn rêdingsplan, allinnich foar syn útkarden fansels.

Sûnt 1844 hat God syn útkarden sammele troch de weromkomst fan Jezus Kristus oan te kundigjen, in "Adventistyske" test. Tagelyk easke hy de restauraasje fan 'e hillige sânde-deis sabbat. Doetiids merkte nimmen de nauwe ferbining tusken dizze twa tema's op, dy't tagelyk folbrocht wurde soene, nammentlik oan it begjin fan it sânde millennium. De twa ûnderwerpen binne ûnskiedber en ûnskiedber, om't se rjochte binne op itselde momint fan godlike gloarje; it momint dêr't syn godlikheid ferbûn wurdt troch al syn útkarden dy't ferlost binne troch it bloed fan Jezus Kristus sûnt Adam en Eva. Dit momint wurdt rjochte troch beide tema's: De weromkomst fan Jezus Kristus sil folbrocht wurde oan it begjin fan it sânde millennium; it sânde millennium sil begjinne mei de weromkomst fan Jezus Kristus. Kinne twa dingen sa komplementêr wêze? Om dizze ferbining te ûnderskieden, moast de geast fan 'e tsjinner fan Jezus Kristus in fêste oertsjûging hawwe dat Gods plan einige soe oan 'e ein fan it sechsde millennium, mar de Adventistyske pioniers hiene dizze gedachte net yn gedachten. Yn har geskriften sitearre en taskriuwde Ellen Gould-White dizze seistûzen jier lykwols ferskate kearen oan 'e tiid fan 'e aksje fan 'e duvel. Yn dy tiid bleau de sabbat dy't ûntdutsen waard nei de Advintistyske beproevingen de sânde dei en noch net it sânde millennium. Tink derom dat dejingen dy't it sânde millenniumprojekt begrepen hiene, net leauwe koenen yn 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar 1843 of 1844. De útkarden dy't troch God keazen wiene, wiene dêrom yn earste ynstânsje, needsaaklikerwize, ûnwittend oer de sabbat en syn betsjutting.

Sûnder in klok of in horloazje koe hjoed-de-dei nimmen op 'e tiid wêze foar de trein om te fertrekken. Dit foarbyld lit it nut fan tiid sjen, en yn dit ferbân ûntdekke wy hoe't God syn ierdske skepping útriske om de minske yn steat te stellen tiid te berekkenjen. Foar de ierde fan sûnde en de minsken dy't der wenje, wurdt tiid teld of ôfteld. Jo kinne dus begripe wêrom't de duvel minsken de middels ôfnimme woe om de tiid te tellen dy't God har jout om te hanneljen. Dit is wat hy die, troch de sabbat op 7 maart 321 te ferlitten. De sabbat, dy't it sânde

millennium oantsjutte, wie in klok fan godlike tiid dy't elke wike klonk en de weromkomst fan Jezus Kristus oankundige. Dêrom wurke hy mei syn demoanen om de Joaden te triuwen om Jezus Kristus te fersmiten en de kristenen om de hillige sabbat fan 'e sânde dei, hillige troch God, te ferlitten. Hy wûn sa en soarge derfoar dat beide kampen fan 'e earste leauwige minskheid troch God ferflokt waarden. Mar de duvel is in himelske geast dy't syn gedachten allinich oan minsken oplizze kin fia in iersk lichem. Hy moast dêrom nije " *slangen* " brûke, skepsels dy't skieden wiene fan 'e wiere God, en hy fûn se yn grutte getallen ûnder de Romeinske neikommelingen. De earste, keizer Konstantyn I ' wie foarstanner fan religieus synkretisme troch de namme fan syn sinnegod ta te skriuwen oan Jezus Kristus, " *it ljocht fan 'e wrâld* ", neffens Johannes. Op 7 maart 321 ferliet hy de wiere sânde-deis sabbat foar it foardiel fan syn earste dei wijd oan 'e oanbidding fan syn "sinne" god, en de grutte mearderheid fan nij en falsk bekearde kristenen ûnderwurpen har oan syn beslút. Tusken 321 en 538 wie it kristlike leauwe al skuldich oan oertreding fan 'e godlike sabbat dy't weromroppen en befeld waard troch it fjirde fan syn tsien geboaden. Mar nimmen merkte it bestean fan sûnde op, om't de dea fan Jezus Kristus preke waard en syn leafde ferheven waard. Dei nei dei wie it kristlike leauwe yn it Romeinske Ryk al te fergelykjen yn syn lear mei de hjoeddeiske Roomsk-Katolike Tsjerke. Gods leafde waard ferkundige en bekearingen waarden oanmoedige. Kristenen foarmen tsjerken yn alle grutte stêden fan it Romeinske Ryk en botsten sa no en dan oer learstellige saken. Mar de bisdommen ferspraat oer it ryk wiene gelyk yn rjochten en plichten, om't it kristendom noch gjin ierske lieder hie. Om't it kristlike leauwe lykwols ferspraat wie oer it hiele ryk, begjinnend yn Rome, fertsjintwurdige de biskop fan dy stêd al in hegere autoriteit as de oaren; teminsten op geastlik nivo genoat hy fan in spesjale "aura". Doe't de earste kening fan 'e Franken, Clovis, as kristen doopt waard, wie it kristlike leauwe al yn 'e sûnde fan it ferlitten fan 'e wiere sabbat. Mar Clovis wie him hjir net fan bewust, lykas syn doper. De leafde foar Kristus boeide de geasten, en de details fan 'e wiere lear waarden ûnderskat. It prestiizje fan it bisdom Rome groeide allinich oant it punt dat yn 538, troch yntrigearjen mei Theodora, de dûnser dy't troude mei de East-Romeinske keizer Justinianus I ' in man mei de namme Vigilius in feroaring yn 'e status fan it bisdom Rome krige. Hy krige foar himsels de pauselike titel fan haad fan it kristendom, waans sit yn Rome wie yn it Lateraanske Paleis. It idee koe allinich dizze keizer bliid meitsje, konstant yrritearre troch de religieuze rûzjes fan 'e bisdommen fan it ryk. Yn tiden fan swierrichheden litte soevereinen en lieder harsels yn 'e ferlieding bringe troch de ienige kar, de kar dy't de problemen ferminderet of foar in grut part elimineert. It kristlike leauwe ferlear dêrmei de folsleine frijheid dy't it karakterisearre hie sûnt de earste apostels fan Jezus Kristus. Tagelyk woe God de barren op syn eigen manier markearje troch ien nei de oare twa fulkanen út te barsten dy't oan tsjinoerstelde úteinen fan it Romeinske Ryk lizze. It klimaat waard tsjuster en kâld, en tige grutte deadlike epidemyen teisterden it gebiet fan it heule ryk ferskate jierren lang. De datum 538 fan dizze oprjochting fan it pauselike rezjym wie tige wichtich, om't God dermei ferbynt yn syn profesije fan Daniël 8:13, aksjes dy't syn rezjym karakterisearje foar 1260 jier, wêryn't hy syn "hilligen", dy

fan God, lije litte sil, neffens Daniël 7. De aksjes dy't oan him taskreaun wurde, wurde oanhelle yn Daniël 8:10: " *It klom op nei it leger fan 'e himel, it liet in diel fan dit leger en fan 'e stjerren op 'e ierde falle, en it fertrape se .*" Fers 11: " *Se ferhefte harsels sels ta de kaptein fan it leger, en naam him it oanhâldende offer ôf, en smiet it plak fan syn hillichdom om.*" Efter it foarnamwurd " sy " stiet de namme Rome, waans hearskippij oergie fan 'e keizerlike macht nei de macht fan it pauselike rezjym. De twa fazen wurde symbolisearre troch deselde profetyske útdrukking: " **lytse hoarn** ." En dizze term ûnderstreket de wiere kwetsberens fan it Romeinske rezjym yn syn tsjinstelling tsjin God, yn syn twa opienfolgjende fazen. As God dizze kwetsberens ûnderstreket, is it sa dat syn útkarden goed begripe dat hy sels de oprjochting fan dit ferfolgingsrezjym ynspirearre hat, om it ferlitten fan syn hillige sânde-deis sabbat sûnt 7 maart 321 te straffen en swier te bestraffen. It lijen fan 'e hilligen hie in oarsaak op it momint fan 'e oprjochting fan dit rezjym en God neamt dizze oarsaak yn Dan. 8:12: " **It leger waard opjûn mei it oanhâldende offer-fanwegen sûnde** ; *de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn en bloeide yn syn ynspanningen .*" It is de almachtige God dy't sprekt, om't hy it is dy't " *de hilligen*" befrijje woe , dy't syn wiere sabbat oertrêden, oan it ferfolgjende pauselike rezjym, krekt sa't Jezus himsels " *oerlevere* " hat oan 'e rêdende marteling troch Judas, de ferrieder, te befehlen om syn ôfgryslke wurk fan ferrie mei de Joadske religieuze autoriteiten te hastigjen. Troch dizze útlis te ûntdekken kinne jo begripe dat alles wat berikt wurdt, dat dwaan kin, om't God it wol of it tastean lit. En lijen is dêrom yn alle gefallen it gefolch fan "sûnde ", dy't de oertreding fan 'e godlike wet is, neffens 1 Johannes 3:4: " *Wa't sûndiget, oertrêdt de wet, en sûnde is de oertreding fan 'e wet .*"

Kin men leafhawwe op befehl? Nee, fansels net, en wy kinne ek begripe dat God sels it wit en dat as hy seit: " *do silst de Heare dyn God leafhawwe mei al dyn hert, mei al dyn krêft en mei al dyn ferstân* ", hy in robotportret presintearret fan 'e typyske útkarde dy't hy rêde wol om syn ivichheid te dielen; en neffens de útdrukking, foar dyjingen dy't it begripe, heil yn Kristus. En it is itselde foar syn tsien geoaden, wêrfan it fjirde de rêst fan 'e sânde dei befellet, om't de namme Sabbat net iens neamd wurdt. God tsjûget dus dat syn rêst eksklusyf ferbûn is mei de " **sânde dei** " en dat elke oare dei dy't oan him wijd is net troch him goedkard wurdt en krekt oarsom it dúdlike bewiis foarmet fan 'e skieding fan 'e wiere God.

It ferlitten fan 'e sânde-dei rêst resultearre yn it ferjitten fan 'e tiid fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus, dit tige wichtige tema dat Hannelingen 1:10-11 autentisearret: " *En wylst se stiif nei de himel seagen wylst hy fuortgie, sjoch, twa manlju yn it wyt stiene by har, dy't seine: 'Mannen fan Galilea, wêrom steane jimme sa nei de himel te sjen? Dizze Jezus, dy't fan jimme nei de himel opnaam is, sil weromkomme op deselde wize as jimme him nei de himel sjoen hawwe gean .*" En it gefolch fan it ferfangen fan 'e " **sânde dei** " troch de earste dei wie it fêststellen fan it ferskynsel fan it rezjym fan tsjuster neffens it tema dêr't God de earste dei fan syn ierdske skepping oan taheakket yn Gen. 1:3-5: "En God sei: 'Lit der ljocht wêze!' En der wie ljocht. En God seach dat it ljocht goed wie, en God skiede it ljocht fan it tsjuster. God neamde it ljocht Dei, en it tsjuster neamde Hy Nacht. Sa waard it jûn en waard it moarn, de earste dei ." Oant 7 maart 321 wie godlik ljocht basearre op 'e oanbidding fan 'e Skeppergod, waans glorieuze

weromkomst oan it begjin fan it sânde millennium foarsein waard troch de sânde-deis sabbat. Mar it ferlitten fan 'e sabbat resultearre yn 'e ferneatiging fan dizze profetyske oankundiging en de fêstiging fan 'e oanbidding fan 'e Sinnegod skepen troch de wiere God op 'e fjirde dei fan syn skepping; in ôfgryslke aksje dy't God noch altyd ûntnimt fan alle gloarje dy't him rjochtlik takomt. Syn opienfolgjende histoaryske straffen, in útdrukking fan syn rjochtfeardige lilken, binne dêrom perfekt rjochtfeardige. En wy witte dat godlike rjochtfeardige lilken it gefolch is fan it **lijen** dat him oplein wurdt troch syn opstannige skepsels, hy dy't allegear leafde, genede, meilibjen en justysje is.

De Diktatuer fan it Humanisme

Yn 'e Frânske taal wurde alle ideologyen waans folgelingen in universeel rjocht opeaskje identifisearre troch it ûntfangen fan it efterheaksel "isme". Sa kinne wy de evolúsje fan it Westerske minsklike religieuze tinken yn dizze folchoarder gearfetsje: joadedom, kristendom, katolisisme, protestantisme, anglikanisme, ateïsme, adventisme, kapitalisme, kommunisme, fascisme, humanisme en islamisme; en yn it Easten, konfusianisme, sjintoïsme, hindoeïsme en oaren dy't ik yn dizze list ferjit. Al dizze ideologyen konfrontearje, fersette har tsjin elkoar en steane tsjin elkoar yn 'e hope de winnende universele wearde te wurden dy't erkend wurdt troch alle ynwenners fan 'e ierde. In ûnmooglike dream, fansels, mar ien dy't himsels dochs troch de iuwen hinne oant ús tiid trochset, wêryn't it Westerske kamp syn humanisme ferdigenet; mar it is net tefreden om it te ferdigenjen, om't it yn werklikheid syn model oplizze wol oan alle ynwenners fan 'e ierde. Mar in grut part fan harren dielt dizze Westerske wearden net en wol gewoan libje kinne neffens it model dat se fan harren heiten erfd hawwe, om't minsken yn dit kamp ferbûn bliuwe mei harren gewoanten, harren religys en harren gewoanten.

Yn ús eintiid hat it Humanisme dei nei dei in hieltyd dúdliker diktatoriaal aspekt oannommen en nimt it noch altyd oan, dat it in paradoksaal karakter jout. Humanisme is in perverse drift dy't minskerjochten sektarysk makket. Want hokker betsjutting hawwe dizze minskerjochten as se oplein wurde ûnder straf fan sanksjes oan minsken? Wet is in ferdigening; oplegging is in oanfal. De histoaryske evolúsje fan it Humanistyske tinken hat syn útlis yn 'e Iepenbiering fan God yn syn boek mei de namme Iepenbiering. Ik gearfetsje dizze útlis mei dizze útdrukking: "fan bist ta bist." Foar God nimt elke religieuze ideology dy't net oerienkomt mei syn model de status fan minske fuort fan dejingen dy't it stypje. Want foar him moat de minske yn oerienstimming mei him wêze, neffens it feit dat hy him skepen hat " *nei syn likenis, nei syn byld* ." Wa't net mei him is, is tsjin him, lykas Jezus sei yn Mattéus 12:30: " *Wa't net mei my is, is tsjin my, en wa't net mei my sammelet, ferspriedt* ." Sa " *ferspriede* " alle hjirboppe neamde ideologyen, om't se *net "fersamle"* yn Jezus Kristus.

De konstruksje fan ús hjoeddeiske diktatoriale humanisme is it gefolch fan 'e opienfolgjende neilittenskip fan religieuze gedachten dy't foarme binne yn

Westerske folken. Oan it begjin fan it kristlike tiidrek skynde it religieuze tinken fan it kristendom yn it lijen en marteldom dat troch syn wiere folgelingen ferneare waard. Doe transformearre de fal dy't troch Satan pleatst waard dizze kristlike religy, dêr't God him fan ôfkearde nei it ferlitten fan 'e sabbat yn 321. Under de hearskippij fan it pauselike rezjym dat yn 538 oprjochte waard, waard it kristendom ferfolgjend oant it punt dat God it fergelike mei in wyld bist: "it **bist dat út 'e see opkomt** " yn Dan. 7:7 en Iepenbiering 13:1. Dit katolike rezjym, dat al it Romeinske karakter sa hurd as " **izer** " fertsjintwurdiget, duorre tusken 538 en 1798, de jierren fan it begjin en ein fan it ferfolgjende regear fan dizze saneamde "kristlike" religy. De Frânske minske waard sa opienfolgjend fiede troch yntolerante ferfolgjende religieuze gedachten, doe troch ôfwizing fan dit rezjym, fiede troch haat tsjin it religieuze ûnderwerp; wat de religieuze gedachte fan it ateïsme berne joech. Want paradoksaal genôch ferbynt de gedachte dy't it bestean fan God ûntkent, yn 'e religieuze sin fan it wurd religy, de folgelingen dy't dizze gedachte diele, it Latynske "religare" betsjut: ferbine. Frankryk wie de earste dy't dit model fan nasjonale maatskippij presintearre wêr't God fuortjage waard. En de oare folken seagen wat derút kaam. It ferset fan 'e lêste monarchisten ferhurde it republikeinske rezjym en de monarchyske folken foelen it oan en it ferdigene himsels en wûn syn fjildslaggen. Om de fersetlike monargy te eliminearjen, brocht de "Terror" de hollen fan al har tsjinstanners massaal del. Dan kalmearret de Republyk, mar mei Napoleon I ^{wurde} de feroveringen tafoege oan 'e ferlieding fan 'e republikeinske geast en mei de tiid sille in protte monargyen ferfongen wurde troch republikeinske rezjyms of parlemintêre monargyen lykas Ingelân. De Jeropeeske en Westerske minske wurdt foarme yn dizze nije noarm wêryn religy net mear tolerearre wurdt. In side út 'e minsklike skiednis is omslein en de nije jout oan 'e nije minske de religy fan it almachtige en prioriteits Humanisme. It is yn dizze histoaryske kontekst dat God komt om religieus leauwe te wekken troch de oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus, in ûnderwerp fan leauwe, negearre troch religieuze beoefeners oant dizze tiid. En yn 'e religieuze frede dy't troch God oprjochte is, sil it kristlike leauwe fan it Adventisme him ûntwikkelje, swak, mar oer de hiele ierde dêr't it mooglik makke wurdt. Mar yn 'e maatskippij fan it Humanisme komme twa diametraal tsjinoerstelde ideologyen yn striid; Kapitalisme tsjin Kommunisme. Dizze twa gedachten begripe net op deselde wize wat minskerjochten wêze moatte. Foar it Amerikaanske folk autorisearret it Kapitalisme de eksploitaasje fan 'e minske troch de minske; wat it Russyske kamp ôfwiiist, om't syn Kommunisme de nasjonale steat allinich it rjocht jout om de minske te eksploatearjen. Kapitalisme sil de kloof tusken de riken en de earmen fergrutsje, wylst it Kommunisme sil stribje nei lykwicht en ferdieling ûnder alle produsearre rykdom, wêrfan in grut part konsumearre wurdt troch de produksje fan syn wapens. Begryplik sjocht it Kommunisme it Kapitalisme as in rôfdier dat it opite wol. Syn ferset is dêrom rjochtfeardige. Yn Frankryk folgje de republiken inoar op oant de fyfde dy't oprjochte waard troch generaal de Gaulle yn 1958. Om 1970 hinne bringe moslimopstannen de easken fan it islamisme oan it ljocht. Westerske naasjes, dy't sliepe yn in lange religieuze frede dy't troch God oprjochte is, witte net hoe't se reagearje moatte tsjin agresje en litte har wiere swakte sjen. It Westerske humanisme wurdt oanfallen en wit net hoe't se reagearje moatte yn 'e

namme fan' e rjochten dy't it oan minsken jout. Universalistyske humanistyske ferienings ferdigenje de ûntfangst fan bûtenlanners tsjin 'e miening fan nasjonalistyske humanisten. It hiele Westen is it slachtoffer fan ynterne opposysje oangeande de minskerjochten dy't troch Frankryk definieare en ferklearre binne tidens de Earste ^{Republyk}. Yn 'e ûntstiene wanorde moatte Jeropeeske en Westerske lieder hieltyd mear har gesach demonstrearje. Yndividuele frijheid krimpt stadichoan om oan te passen oan 'e situaasje dy't ûntstien is troch de ûntwikkeling fan ymmigraasje fan moslimkomôf. Yn deselde gebieten moatte it katolisisme, it protestantisme, it anglikanisme, it joadendom en it islamisme neist elkoar bestean, nettsjinsteande dat se folslein tsjin elkoar yn striid binne.

Earst woene de Feriene Steaten graach de oanwêzigens fan kommunistysk tinken út har grûngebiet útroege. En as oerwinners fan 'e Twadde Wrâldoarloch diene se alles mooglik om har Jeropeeske bûnsgenoaten te oertsjûgjen itselde te dwaan. Frankryk ferset him in skoft, joech úteinlik ta en gie wer by de NAVO. It kommunisme, stipe troch Sovjet-Ruslân, waard de fijân dy't ferslein wurde moast foar hiel Jeropa en it Westerske kamp. Yn 'e jierren '90 stoarte de ferwoaste Sovjet-konstruksje yn mei it "Izeren Gerdyn". Útwikselingen tusken Ruslân, de Feriene Steaten en Jeropa makken it oerwinnende Westerske kamp noch selsbewuster, arroganter en grutsker. En dizze oerwinning makke oare ûnôfhinklike republiken fan Ruslân oergeunstich: Oekraïne, en hjoed, yn ús hjoeddeistige situaasje, Moldaavje en Georgje, ûnderdiel fan 'e Russyske alliânsje. Yn it Westen groeit it winsk om te behagen en de striid te winnen mei de tiid. Mar de ynset foar Oekraïne hat in enoarme finansjele kosten dy't Jeropeeske lieder blykber net foarsjoen hawwe. Ekonomyske swierrichheden meitsje har besluten ûnpopulêr en om har kar op te lizzen, sille dizze lieder harsels hieltyd autoritêr sjen litte om te triomfearjen, hoopje se, de wearden fan it tinken fan har Humanisme. It is dêrom dúdlik dat dizze humanistyske gedachte in permaninte evolúsje ûndergien hat trochdat se har oanpasse moasten oan 'e omstannichheden fan it momint, mar it slimste is dat, foar dit Humanisme, de rjochten fan 'e minske en fan 'e boarger net langer rjochten wurden binne, mar plichten dy't oplein wurde oan alle folken dy't mei sanksjes bedrige wurde as se har net by it Amerikaanske en Jeropeeske kamp fan 'e NAVO oanslute troch de Russyske agresje fan Oekraïne net mei har te feroardieljen.

Dit gedrach fan it NATO-kamp presintearret it aspekt fan 'e lêste universele regearing dy't de lêste oerlibbenen fan 'e Tredde Wrâldoarloch liede sil, wêrfan de earste faze, dy fan it sjitten, begûn op 24 febrewaris 2022. Under de begelieding fan it Amerikaanske folk fan protestantske komôf sil it " *beest dat út 'e ierde opkomt* ", yn Iepenbiering 13:13, foarm en aktiviteit oannimme. En elkenien kin sjen mei de hjoeddeiske sanksjes en de bedrigingen fan sanksjes dy't troch dit Westerske kamp nommen binne, dat it identifisearre is om it te belichamjen, neffens dizze presyzje sitearre yn Iepenbiering 13:17: " **en dat nimmen keapje of ferkeapje koe, útsein as hy it merk hie, de namme fan it beest of it getal fan syn namme** ."

Dizze profesije lit ús al begripe hokker kant, Russysk of Westersk, oerwinnend út 'e Tredde Wrâldoarloch sil komme. Boppedat profetearret Dan. 11:44-45 de ferneatiging fan it Russyske lân en de legers: " *En tiden út it easten*

*en út it noarden sille him ferskriklik meitsje, en hy sil mei grutte lilken útgean om mannichte te ferneatigjen en folslein te ferneatigjen. En hy sil de tinten fan syn paleis opslaan tusken de seeën, yn 'e glorieuze en hillige berch. **En hy sil oan 'e ein komme, en nimmen sil him helpe** ."* Ek kinne wy begripe dat God foar de lêste ierdske test fan it leauwen de minste minsken, de meast yntolerante fan ús tiid reservearret. En dizze minste gedachte is dy fan it lêste Humanisme dat himsels, yn alle legitimiteit, alle rjochten jout om de minske te twingen om syn wearden te folgjen.

It bewiis fan dizze identiteit dat ik hjoed presintearje wie al sichtber en opmurken yn 'e tiid fan' e Balkanoarloch. Yn in kontekst dêr't Ruslân efkes ferswakke wie, iepenbiere it Westerske kamp syn wiere aard. En men moat wierlik berne wêze út 'e God fan' e wierheid om de wearden fan 'e Westerske maatskippij te feroardieljen. Want oan 'e oerflakte, yn oerienstimming mei dit sprekward, "is de wei nei de hel bepleistere mei goede bedoelingen." En de ynset fan it Westerske kamp waard rjochtfeardige troch "goede bedoelingen." Lit my de kontekst weromhelje: Nei de dea fan syn ferienigjende, maarskalk Tito, bruts Joegoslaavje út neffens de religieuze ferplichtingen fan 'e eardere lannen dy't it foarmen: Ortodoks Servje, waans lân Kosovo foar in part befolke waard troch moslim-Albanezen, katolyk Kroaasje en moslim-Bosnje. Klachten yntsjinne troch Servyske ynweners fan Kosovo tsjin geweld begien troch Albanezen wekken ferachting op ûnder de lieder fan Servje, Slobodan Milosevic. De oarloch begûn ek tsjin de moslims fan Bosnje-Herzegovina, dy't al gau yn swierrichheden kamen tsjin de Servyske legers. Doe sette âlde haat Servje tsjin katolyk Kroaasje. Yn Jeropa, yn Frankryk, wie de sosjalistyske humanistyske feriening Artsen sûnder Grinzen rekke troch de situaasje, en it hiele Westerske kamp grypte yn, lykas Zorro, de maskere vigilante, om de justysje fan Jeropeeske wearden op te lizzen. Bombardearre en ferslein troch NATO-fleantugen, waard Servje twongen om syn dominaasje oer Kosovo op te jaan, dy't it Westerske kamp joech oan de Albanezen dy't dêr wennen. De "PAX ROMANA" fan ús tiid waard sa ûnrjochtfeardich oplein oan Servje, en syn politike en militêre liederen waarden troch it Europeesk Hof yn De Haach feroardiele en finzen set. By it ûntbrekken fan Russyske yntervinsje liet it Westerske kamp syn bereidwilligens sjen om syn wet op te lizzen oan oare folken. Op deselde wize naam Amearika yn syn Oarloch tsjin Irak de metoade fan ekonomyske sanksjes oan om dit lân te twingen om him oan syn wil te bûgjen, en sa syn identiteit as it takomstige " *beest dat út 'e ierde opkomt* " te iepenbierjen. Boppedat, om syn humanistyske imago te perfeksjonearjen, naam de Europeeske Kommisje folslein ûnrjochtfeardige maatregels om bûtenlânske ymmigranten te befoarderjen. It foel it rjocht op eigendom oan, lang bewarre bleaun yn Jeropa en yn Frankryk, dêr't it rjocht op berte it rjocht op berte lang ferfongen hat. Mar as men ta it ekstreme giet, kin de eigener yn gefal fan ôfwêzigens fan it hûs syn hûs ferlieze, om't ymmigranten it yn besit nommen hawwe en har dêr nei wenjen set hawwe. Sûnt dy tiid wurde Dútske ynweners yn Dútslân út harren gebouwen set om se oan ymmigranten te jaan. It is dreech te leauwen, mar it is safier kommen, en it slimste kin noch ûntdutsen wurde.

It gefal fan 'e Balkanoarloch is in learboekgefal, om't it de ûnrjochtfeardige noarmen fan 'e rjochters en rjochtbanken fan it ûnreligieuze Westen oan it ljocht

bringt. Want it is troch te wegerjen de religieuze aard fan dit konflikt te erkennen dat Westerske rjochters yngripen. De flok fan 'e lilke makke skepper God liedt har ta útspattingen dy't de hilligen tastean har te identifisearjen foar wat se binne, en har slachtoffers, it winsk nei wraak útsteld nei in geunstiger situaasje. Wiere justysje moat net systematysk rjochten jaan oan 'e lytsten, de earmsten of de bûtenlanners. Harren rjochten moatte ferdigene wurde, mar net ta neidiel fan 'e rjochten dy't fêststeld binne foar oare kategoryen fan yndividuen. En dit soarte ûnrjochtfeardige rjochtbank hâldt him foar de gek troch himsels foar te dwaan as in ingel, om de folksgoedkarring te krijen dy't populistysk humanisme idealisearret. Mar kinne wy ferwachtsje dat minsken dy't skieden binne fan God, mei de wiisheid fan God oardielje? Nee, it is ûnmooglik.

Sûnt de ierste dagen fan 'e skepping is itselde tafriel op ierde ôfspile: Eva en Adam binne slachtoffers fan in mannichte slangen dy't har fertelle wat se hearre wolle. Wy kinne dan begripe dat it maklik is om in minske te ferrifeljen. Dêrom hat de Heare Jezus syn learlingen oanmoedige om foarsichtich te wêzen en yn dizze sin moatte wy leare om foarsichtich te wêzen foar minsken dy't it te maklik mei ús iens binne as wy mei har prate. Wat lykwols wier is, moat as wier presintearre wurde en om ús de bêste beskerming te jaan, ynspirearre God dizze wurden út Jer. 17:5: " *Sa seit de Heare: Ferflokt is de man dy't op 'e minske fertrout, dy't fleis ta syn earm makket, en waans hert fan 'e Heare ôfwykt!* " Om oan dizze flok te ûntkommen, binne der allinich de bibelske " **two tsjûgen** " fan God, syn skreaune wurd waans orizjinele teksten " **yn it Hebrieusk en Gryksk** " wis en ûnfalsifisearber wiene. Mar it risiko fan ferfalsking bestiet dochs yn 'e ferzjes fan Bibeloersetters. En as minsklike mooglikheden oertroffen wurde, komt God syn wiere tsjinners te help om har te helpen, yn 'e orizjinele teksten, de wichtichste flaters te ûntdekken dy't se sûnder him negearre soene hawwe. Ik haw dit meimakke en ik haw der bewiis fan levere.

Stadige dea

Alles oerlibet allinnich troch it foarsjen fan regelmjittige en permaninte fieding. Dit jildt foar it leauwe, dat fiede wurdt troch godlike iepenbiering; foar de minske, dy't him yt fan 'e fruchten, grienten en granen dy't God foarskriuwt; en foar de naasje, dy't allinnich oerlibet troch konstante wolfeart.

It wichtichste yn 'e hiele natuer is wetter, dat essensjeel is, om't alles dat libbet yn koarte tiid stjert as it ûntnommen wurdt fan dizze floeistof dy't God makke hat út twa ienfâldige gassen. En sadat de minske net ferjit dat syn ierdske libben ôfhinklik is fan syn skepper God, falt it wetter dat hy nedich hat fan 'e loft nei de ierde. Mei de syklus fan 'e seizoenen wurdearje minsken de tiid fan 'e grutte reinen dy't de fjilden en bosken wer grien meitsje, en grienetúnen tastean om oerfloedich iten te produsearjen. Salang't religy aktyf is, wurdt dit foardiel erkend as ôfkomstich fan 'e godheden troch heidenen, en fan 'e skepper God ûnder monoteïstyske leauwigen. Mar yn ús hjoeddeiske minsklikheid, besteande út minsken boud op it model fan har kompjûters, wurdt rein net langer beskôge as in godlik foardiel, mar allinich as in reaksje fanwegen de natuer.

De dea kin dêrom ynienen en fluch of stadichoan en stadich feroarsake wurde. De oarsaken fan rappe deaden binne ûntelber: ûngemakken op it wurk of ûnderweis, it falen fan 'e motoryske organen fan it minsklik lichem, harsens en hert, sykten en epidemyen, mar ek moarden en moarden fan alle soarten. De dea sels wurdt akseptearre en beskôge as folslein natuerlik troch de moderne agnostyske en ateïstyske maatskippij. De minskheid ferjit of ferliest út it each it feit dat de dea as in godlike straf beskôge wurde moat. Want parallel, en foarôfgeand oan ús ierdske libben, waard in himelsk libben wêryn't de dea net bestiet makke en fêstige troch de God de Skeppergeast. De dea en opstanning fan Jezus Kristus kamen, 2000 jier lyn yn 2030, om ús oan dizze realiteit te herinnerjen. En Jezus makke in punt fan it ferdúdlikjen fan dizze wurden yn Johannes 10:18: "*Nimmen nimt it fan My ôf, mar Ik jou it út Mysels ôf; Ik haw it gesach om it ôf te lizzen, en Ik haw it gesach om it wer ôf te nimmen: dit is it gebod dat Ik fan Myn Heit ûntfongen haw* .

Tidens syn ierdske tsjinst besocht Jezus de persoanlikheid fan 'e Skeppergeast God te iepenbierjen, dy't hy "myn Heit" neamt. Hy erkent himsels sadwaande as in skepsel fan 'e "*Heit*". Mar syn skepseltype is net gelyk oan dat fan minsken. Want oft it no yn syn ingelaspekt is, wêryn't hy himsels oan syn ingelen presintearret ûnder de namme "Michael", of yn syn ierdske aspekt as "Jezus", de himelske en ierdske lichems wêryn't hy himsels presintearret, wurde makke troch de godlike Skeppergeast foar syn eigen godlikheid en eksklusyf gebrûk; dizze twa lichems, makke troch God foar himsels, hawwe dêrom in absolute godlike status. Michaël en Jezus Kristus binne dêrom twa aspekten wêrûnder God himsels duplisearret troch syn ferskinning te beheinen. Macht, in ûnsichtber ding, is in skaaimerke fan 'e like ûnsichtbere Geast God. Michaël en Jezus Kristus binne dus allinnich de kanalen wêrtroch't de Geast God himsels hannellet en aktivearret, efterinoar, om't Michaël út 'e himel ferdwynt om op ierde ynkarnearre te wurden yn it bern Jezus, wûnderbaarlik berne út 'e jonge faam Maria, fan 'e line fan kening David. De ynkarneasje fan God yn Jezus Kristus biedt de minskheid in model fan 'e perfekte minske dy't dejinge foarmet dy't God rêde wol en as syn maat foar de ivichheid nimme wol. Ek moat begrepen wurde, as de dea fan Jezus allinnich foar syn útkarden de ferjouwing fan harren sûnden en dy fan 'e oarspronklike sûnde dy't sûnt Adam en Eva erfd binne, berikt, dan is it allinnich konformiteit mei it model dat yn it libben fan Jezus Kristus ynkarnearre is dat it ivige libben tagonklik makket. En dit prinsipe waard troch ús godlike Hear ôfbylde troch "*it brulloftskleed*". Dit kleed is reservearre foar it eksklusive gebrûk fan "*it brulloftskleed*", dat de alliânsje fan God yn Kristus mei "*syn breid*" symbolisearret, dat is, de kollektive gearkomste fan syn útkarden, keazen en selektarre troch him oer de 6000 jier fan 'e skiednis fan ierdske sûnde. Yn 'e symbolyk fan godlike bylden is de útkarden yndividueel in gast en foarmje alle útkarden kollektyf "*de breid fan it Lam*", "*syn tsjerke*", "*syn útkarde*".

Troch it ynstellen fan it Nachtmiel fan de Heare rjochtet Jezus ferskate lessen oan kandidaten dy't profitearre wolle fan syn heil, en de earste is fûneminteel om't it de folgjende oerstallich makket. Dizze earste les wurdt jûn troch it waskjen fan 'e fuotten fan syn learlingen. It Adventistyske leauwe, laat troch God, hat allinnich dit religieuze ritueel, dat troch Jezus Kristus yn opdracht

jûn is, werombrocht troch it troch al syn folgelingen te oefenjen. Dizze rol wie sa wichtich dat Jezus it allinnich troch Johannes neamde liet, "*de learling dy't Jezus leaf hie*". En dizze kar fan 'e Heare is fol betsjutting, om't de berjochten dy't troch de apostel Johannes iepenbiere binne, fan hege geastlike wearde binne. It is Johannes dy't, mear as de oare evangelisten, de wierheden iepenbieret fan it paad dat liedt ta it ivige libben. En al it lêzen fan syn Evangeelje bringt berjochten oer dy't allinnich "*wa't earen hat om te hearren*" begripe kin, lykas Iepenbiering 2:7-11-17-29 en Iepenbiering 3:6-13-22 leare: "*Wa't earen hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit!*"

It waskjen fan 'e fuotten

Troch de fuotten fan syn apostels te waskjen, fuotten fersmoarge troch it stof fan 'e deiwandeling, ferlege Jezus himsels frijwillich nei it leechste nivo dat yn syn tiid mooglik wie; dat fan 'e slaaf dy't brûkt waard as in ynstrumint, in ark, yn 'e maatskippij fan syn tiid. Hy woe dêrom elke foarm feroardielje dy't grutskens oannimme kin, om't grutskens de tagong ta heil foar leauwigen slút, krekt sa't it it slút foar de duvel en de demoanen dy't him folgen. Yn ús minsklikheid, sa tsjin it model fan it himelske libben, hawwe wy de neiging om de betsjutting fan dizze seremoanje ferkeard te ynterpretearjen. Guon sizze dat Jezus de foarm fan syn lear bewust oerdriuwt om in draachlik resultaat te krijen. Mar dizze arguminten binne falsk, om't de godlike eask fan perfekte dimmenens in realiteit is wêrfan de mooglikheid om ivich lok te fêstigjen folslein ôfhinklik is. De ivichheid freget it fêstigjen fan wis wearden, autentisearre troch God dy't de sielen dy't hy skept beoardielet troch har libben te jaan. De ivichheid freget absolút fertrouwen, absolute goedkarring, absolute hearrigens, en allinich God kin de útkarden identifisearje dy't oan dizze selektive kritearia foldogge. Oan dizze trije kritearia wurdt it fjirde tafoege, dat har rjochtfeardiget en betingst: Leafde foar de God dy't perfekt is yn alle dingen. Yn it himelske libben neffens God rêst it yndividuele en kollektive lok fan syn útkarden op it ienfâldige rjocht om te libjen, krigen fan God, de Geast-skepper fan libbens en de grutte organisator fan ivige en ivich besteande aktiviteiten. De Heare kundiget de komst fan in nije skepping oan neffens Iepenbiering 21:5: "*En hy dy't op 'e troan siet, sei: 'Sjoch, ik meitsje alle dingen nij.' En hy sei: 'Skriuw; want dizze wurden binne trou en wier. '"* Dizze nijichheid giet oer "*dingen*", mar net oer morele prinsipes, dy't itselde bleaun binne sûnt de skepping fan 'e earste ingel. Godlike karaktereasken binne nea feroare sûnt dy earste skepen vis-à-vis. En it is krekt om't it gebrûk fan har frijheid har diskwalifisearre hat, dat ingels en minsken op har beurt net ivich kinne libje yn 'e glorieuze oanwêzigens fan 'e Skeppergod. Mar God bliuwt goed en leafdefol, sels yn 'e tapassing fan syn gerjochtichheid, om't it definitive lot fan 'e diskwalifisearre wêzens it doel sil hawwe om har te ferneatigjen, sadat as se ienris ferneatige binne, de oantinken oan it kwea en de gefolgen dêrfan stadichoan sille ferdwine yn 'e gedachten fan 'e ivige útkarden. Dizze folsleine eliminaasje is needsaaklik, sadat perfekt lok ivich trochgean kin yn 'e ferfolling fan it grutte rêdingsplan dat troch God betocht is.

It ritueel fan fuotwaskjen bewiist net dat dejinge dy't it oefenet ien fan 'e útkarden is dy't Jezus rêde sil. It is allinich in les wêrmei't hy wiist op syn eask fan totale en perfekte dimmenens yn dyjingen dy't syn fergetten bloed rêde sil om

ivich yn syn selskip en tsjinst te libjen. Riten kinne ûnweardich oefene wurde troch manlju waans uterlik misliedend is. Dêrom oardielt God allinich troch himsels, en syn fermogen om gedachten, geasten en herten te ûndersykjen lit him dat dwaan mei perfekte justysje.

Stadige geastlike dea is yn 'e rin fan 'e tiid distillearre troch it misferstân fan Gods hege noarmen. Heidens kristendom paste op it kristlike leauwe it type relaasje ta dat it hie mei falske goaden. Om har stipe te krijen, moasten folgelingen dizze goaden "keapje", op ferskate manieren. Dit is wat de Roomsk-Katolike Tsjerke har folgelingen reprodusearje liet troch it ynstellen fan "ôflaten" en sels opleine lichemsstraffen. Ek, om de oarsaak fan stadige geastlike dea gear te fetsjen, kin ik gjin bettere manier betinke as dit fers út Spr. 21:18: "**Wêr't gjin fisy is, giet it folk tekoart; lokkich is hy dy't de wet hâldt! " It hjoeddeiske gebrûk fan auto's lit elkenien it bestean fan " remmen " wurdearje , sa nuttich foar it foarkommen fan ûnbedoelde botsingen of foar it op syn plak hâlden fan in auto op in heuvel.**

Stadige dea jildt ek foar de minskheid troch syn abnormale gebrûk fan gemikaliën makke troch de wittenskiplike minske. Harmonysk libben hing ôf fan respekt foar de regels fan it natuerlike libben, makke troch God om perfekt te wêzen by syn oarsprong. Nei de sûnde ferneatige it prinsipe fan 'e dea dizze oarspronklike perfeksje, en it minsklik libben waard noch mear ôfhinklik fan respekt foar de wetten dy't de natuer behearskje. De dea befoardere de ûntwikkeling fan sykte, mar natuerwetten befoardere natuerlike genêzingen. It begjin fan 'e 19e iuw waard markearre troch it wekker wurden fan 'e moderne wittenskip en har gemyske en fysike tapassingen. De stoommasine en de ynterne ferbaarningsmotor fereasken it gebrûk fan stienkoal en oalje, twa produkten ferburgen ûndergrûns. Mei de tiid waarden dizze twa produkten ûnmisber, ek al binne beide de oarsaak fan serieuze, ivige oerlêst. It skynbere aspekt fan komfort makket ús dit folslein ferjitten, mar de needsaak foar enerzjy hat de situaasje fan 'e minskheid folslein feroare. Dizze ymperative needsaak foarmet syn Achilleshiel en bepaalt syn funksjonearjen folslein. Us moderne Westerske maatskippij is basearre op it gebrûk fan enerzjy foar famyljes, yndustry, wapens en frije tiid. Eins binne wy slaven wurden fan in konsumintemaatskippij dy't minsken hieltyd slimmer fiedet en hieltyd mear deadet. Oerladen mei bestridingsmiddels, fungiciden en ynsektisiden, fergiftiget de ierde, no gemysk, it iten dat it produseart: it is de stadige dea dy't op in slûchslimme wize destillearre wurdt. En minsklike lichems dy't sa fiede wurde, oerlibje allinich troch it brûken fan medisinen en medisinen dy't útfûn en makke binne troch minsklike wittenskippers. Sels as it berikt wurdt troch perverse middels lykas "in vitro-foartplanting", is foartplanting dochs basearre op in natuerlik prinsipe dat troch God makke is: de befruchting fan in froulike aai troch it sperma fan in man. Mar as de takomstige man ienris makke is, wurdt er oerlevere yn 'e hannen fan wittenskippers fan alle soarten. Yn it Westen binne minsken fergetten dat it libben 5.800 jier trochgien is sûnder gebrûk te meitsjen fan minsklike gemyske wittenskip. De minske fûn yn 'e natuer, om him hinne, alles wat hy nedich hie om te libjen: loft, wetter en iten produsearre troch de ierde. Hy fûn ek de middels om himsels te klaaien mei dierhûden of it weven fan dierlike of plantvezels. De natuer

bea him de mooglikheid om fergees te libjen. It Westen hat brutsen mei dit model en troch de ûntwikkeling fan gierigens wurde manlju eksploitearre troch oare manlju dy't enoarme winsten meitsje op har kosten, ta neidiel fan 'e kwaliteit fan har bestean. Dit binne de gefolgen fan 'e stadige dea dy't God taret hat foar opstannige minsken dy't him ferachtsje en negearje út leafde foar har frijheid; neffens de opfetting dy't se oan dit wurd "frijheid" jouwe. Foar God en syn útkarden is dit soarte "frijheid" allinich " *de slavernij fan 'e sûnde* ".

Op dizze opstannige en ûntankbere hâldingen reagearret God op Syn godlike wize. Minsklik libben hat wetter nedich, en wetter sil stadichoan ferdwine as it krap wurdt. Want, as it jier 2023 oankomt, is de stadige dea bedoeld om alles wat op ierde libbet folslein te ferneatigjen. De lêste sân jier sille dêrom hieltyd deadliker wurde. As foarspul op dizze lêste sân jier is der in keatling fan deadlike oarsaken west: de Covid-19-epidemy, de oarloch yn Oekraïne, en ierdbevings yn Turkije en Syrië. Mar de situaasje wurdt noch slimmer mei it ûntstean fan twa tsjinoerstelde kampen, dy't Ruslân, Sina, Yndia en in protte Afrikaanske en Súd-Amrikaanske lannen tsjin de dominante NAVO sette. Yn syn dominante posysje hat de Westerske minske syn wearden oplein oan 'e oare folken fan 'e ierde. Mar as de situaasje him ûngeunstich wurdt, ûntdekt hy, of sil hy ûntdekke, dat syn ynternasjonale oarder eins in minderheidsoarder is, om't allinich syn militêre en finansjele machten syn dominaasje hawwe garandearre. Tusken 2020 en 2023 is de situaasje tragysk feroare en dit bereidt de fersnelling ta fan 'e stadige dea dy't de Westerske maatskippij treft, dy't primêr troch God as doelwyt beskôge wurdt.

In stadige dea giet ek oer de naasje dy't allinnich oerlibet troch syn wolfeart te behâlden. Mar nettsjinsteande de skyn, is Frankryk op dit mêd in stjerrende naasje, yn echte delgong en "op mars" nei syn totale ûndergong. De treppen fan 'e trep tastean ien om op te gean, mar ek om te gean. En efter in skynber misleidend fineer is it Frankryk fan 'e Fyfde ^{Republyk} oprjochte troch generaal de Gaulle yn 1958 allinnich mar nei ûnderen gien, rekke troch in stadige, progressive dea. It deadlike lot fan dit lân waard skreaun troch de generaal sels, troch de fêstiging fan syn tige bysûndere Grûnwet dy't foarskreau yn Artikel 49 lid 3 en Artikel 16 dy't de keazen presidint tastean om wetlik as in absolute diktator te hanneljen, om't it ding skreaun stiet yn 'e Grûnwet fan 'e Fyfde ^{Republyk}. Yn 1958 feroardielden de partijen dy't tsjin dizze oannimming wiene lûd in diktatuerrezjym. Mar it soevereine folk dat útnoege waard om te stimmen joech har ynstimming en Frankryk gie ûnder de Fyfde ^{Republyk}. Dizze militêre man koe allinnich de naasje Frankryk liede, dy't hy fansels fielde dat hy ta syn eigendom hie fanwegen syn oanwêzigens yn Ingelân, fan wêrút hy fersloech tsjin it fersleine Dútslân. En dit glorieuze ferline ferklearret de akseptaasje fan syn Fyfde ^{Republyk} troch it Frânske folk. De grutte oerwinner koe allinnich stipe wurde. Mar yn dy tiid beskôgen de Frânsen de gefolgen fan dizze Grûnwet net allinnich geskikt foar in earlike, skrupuleuze man, lykas generaal de Gaulle wier wie. Hy bewiisde dit troch net oan syn amt fêst te hâlden, en leaver de macht te ferlitten doe't hy de fijannigens fan it Frânske folk ûntduts. Mar in stadige dea waard fêststeld, om't hy, as in erfenis, de flok fan syn Grûnwet efterliet. Yn 'e Fjirde ^{Republyk} foarkaam it sykjen nei kompromis alle oermjittige maatregels. It demokratyske prinsipe funksjonearre goed, it folk keas har deputearren, en de deputearren keazen de

presidint fan 'e Ried; De regearing brocht ministers byinoar dy't keazen wiene út ferskate partijen dy't mei-inoar gearwurkje moasten. It moat ek opmurken wurde dat it ein fan dizze wirklik demokratyske 4e ^{Republyk} feroarsake waard troch de Algerynske Oarloch, dy't sûnt 1954 oan 'e gong wie. Regearingen foelen ien nei de oare om't se gjin mearderheid krije koene om har beslút oangeande dizze oarloch goed te keuren. Sa moast Frankryk fan 1954 ôf de gefolgen betelje fan syn ferovering fan Algerije en syn omsetting ta in koloanje. En de straf kaam yn 'e foarm fan it ferswakjen fan it demokratyske aspekt, yn 1958. Generaal de Gaulle hie in antwurd te jaan oan dejingen dy't syn rezjym as in diktatuer oanklagen. Hy sei tsjin harren: "Hoe ferwachtsje jimme dat ik my, op 67-jierrige leeftyd, as in diktator gedraach?" It argumint waard ôflaat fan 'e diktatuer fan syn Grûnwet sels. En yn syn antwurd kundige hy al oan dat it gefaar fan syn Grûnwet soe rêste op 'e leeftyd fan 'e persoan dy't it liede soe.

Lykas elkenien sjen kin, waarden de 8 presidinten fan 'e Fyfde ^{Republyk} yn 'e rin fan' e tiid op hieltyd jongere leeftiden keazen, en tagelyk waarden de wiere belangen fan Frankryk offere op it alter fan humanistysk globalisme en wrâldwide hannelsrelaasjes. Troch it idee fan 'e Jeropeeske Uny te befoarderjen, bereidde de generaal de delgong fan Frankryk foar, om't dizze humanistyske oanpak, motivearre troch syn wantrouwen en syn winsk nei ûnôfhinklikens fan it Amerikaanske folk, syn oandacht en dy fan syn opfolgers ôfliede nei de Jeropeeske oerienkomsten dy't yn konkrete aksje waarden útfierd, ta neidiel fan 'e Frânske belangen; eins ferfong de blik nei Jeropa de blik nei Frankryk. De 8 Frânske presidinten offerden, ien nei de oare, de bysûndere belangen fan 'e Frânsen op om de konstruksje fan it hjoeddeiske Feriene Jeropa te berikken. Jeropa funksjonearret op it dûbeljen fan funksjes: Jeropeeske deputearren en nasjonale deputearren, Jeropeeske kommisje en nasjonale regearingen. Mar yn 'e rin fan' e tiid is de Jeropeeske beslútfoarmingsmacht groeid ta neidiel fan 'e macht fan nasjonale regearingen, dy't, om't se har ûndergeskikt wiene, hast nutteloos wurden binne. En ik hâld derfan om te ûnthâlden dat al hiel betiid de ruïne fan Frankryk oankundige waard troch de Europeeske kommissarissen dy't beneamd wiene troch nasjonale liederen, om't se de Frânske ûndernimmers dy't se moete hiene en oan wa't se foarstelden om har haadkantoar te ferhúzjen nei oare earne en minder belaste lannen yn Europa fertelden: "It is net goed foar Frankryk, mar it is goed foar Europa." Eins is wat net goed is net goed west, noch foar it ferwoaste Frankryk, slachtoffer fan wurkleazens, noch foar Europa, útfierd nei de diktaten fan 'e Europeeske kommissaris dy't de belangen fertsjintwurdiget fan grutte Europeeske finansjers en grutte Europeeske en Amerikaanske bedriuwen en ûndernimmingen. Mei de ekonomyske krisis dy't feroarsake is troch de ôfwizing fan Russysk gas, stoart hiel Europa yn. Mar nei't se profitearre hawwe fan ferhuzingen, dogge de nije dielnimmers it folle better as rike lannen lykas Frankryk. Foar har is it in dûbele klap: de ekstra kosten fan enerzjy en it ferdwinen fan banen dy't ferhúze binne nei oare Europeeske lannen, it Easten en Sina. It is net sûnder reden dat de hannelsbalâns fan Frankryk sûnt 1973, it jier fan 'e "Oaljeskok", in tekoart hat; dizze enerzjy hie al in hommelse priisstiging fan 40% sjoen fanwegen de "Yom Kippoer-oarloch" (Fersoening), wêrby't it oaljebehear earder oerdroegen wie oan de Arabyske lannen dy't ûnôfhinklik

wurden wiene. En yn in kettingreaksje naam de priis fan alle libbens yn deselde ferhâlding ta. Oan 'e ein fan 2022 sil in nije "gasskok", dizze kear, de ferswakke Jeropeeske ekonomyen swierder meitsje, en dêrtroch de libbensomstannichheden ferminderje fan 'e Afrikaanske folken fan 'e Tredde Wrâld dy't ôfhinklik bleaune fan Jeropeeske lannen.

Wy moatte ús bewust wêze fan 'e skealike rol fan 'e lange perioade fan frede dy't God oan Westerske kristlike folken jûn hat. Frede is sûnder mis noflik, mar de frede dy't God oan it Westen oanbean hat, hat rampzalige gefolgen. Yn frede binne minsken slaven wurden fan 'e konsumintemaatskippij. De ferlieding fan konstant fernijde oanbiedingen hat minsklike gedachten opnommen en har ôflaat fan religieuze, politike en ekonomyske barrens; de trije ûnderwerpen wêrop it minsklik libben boud en kondisjonearre is. Om te besitten moatte minsken wurkje om te beteljen foar it begeerde goed, en sûnder dat se har derfan bewust binne, hat it "metro, wurk, sliep"-regime har folslein of hast folslein ferdôve. It ivige en trochgeande ferrie fan 'e regearjende elites is negearre, en om't se net mei genôch krêft oanklage waarden, waard it begien kwea oanmoedige en trochset. En let op dat dejingen dy't besochten dat te dwaan demonisearre waarden en in fûgelskrik waarden foar de ferrieffe minsken. De hjoeddeistige situaasje waard boud op in protte jierren fan flaters en ferkearde oardielen troch politike elites. Mar God jout minsken de lieder dy't se fertsjinje op basis fan har hâlding foar him. En as sadanich waard it lot fan Frankryk skreaun yn godlike profesije. Troffen troch syn flok, profitearren de lieder fan Frankryk net fan 'e godlike wiisheid dy't har tastien hie om te beseffen dat it belang dat oan ynternasjonale relaasjes jûn waard, ta neidiel wie fan har eigen naasje. En yn dizze hâlding fyn ik it tinken werom fan 'e tiidgenoaten fan " *Babel* ", dy't al yn minsklike feriening de middels sochten om oan godlike flokken te ûntkommen.

Hjoed, yn 2023, hat Frankryk noch neat mear oer as syn eardere ynternasjonale prestiizje. Foar in protte folken fan 'e wrâld hat it in benijd model fan frijheid fertsjintwurdige dat universele ymmigraasje oanlutsen hat en noch altyd oanlûkt. It heitelân fan "minskerjochten" ynspirearret dreamen, mar ynspirearret ek oergeunst en yrritaasje. En foaral dejingen dy't it it meast irritearret, binne dejingen dy't it it meast lykje, sûnder syn ûnfergelykbere sosjale systeem goed te keuren: de Feriene Steaten. Want, nettsjinsteande freonlike uterlik, sjogge de Feriene Steaten Frankryk as in oerdreaune sosjale konkurrint dy't konkurrearret mei har eigen model fan maatskippij. En sûnt 1945 hawwe se der tsjin hannele, it ferswakke en ûnderwerpe oan har hegemonyske macht. Sûnt generaal de Gaulle ûnôfhinklik bleaun, is Frankryk troch oansluting by de Jeropeeske Alliânsje weromfallen yn 'e fal fan ynternasjonale oerienkomsten dy't it twongen om him te ûnderwerpen oan 'e rjochtlinen fan it Amerikaanske imperialisme. En om dizze weromkomst nei it "hûnehok" te befêstigjen, brocht presidint Sarkozy it yn 2005 werom yn 'e NATO-alliânsje. De Feriene Steaten hawwe noch in stap fierder set yn 'e rjochting fan har imperialistyske hegemony troch in stop te krijen fan 'e ferkeap fan Russysk gas en oalje oan Jeropeeske lannen. Se ferswakke har Russyske fijân en fersterken tagelyk har Jeropeeske stipe, har ynfloedsône en har oanfier fan oalje en gas oan deselde Europeanen. Mar foar Jeropa nimt de priis fan enerzjy ta nei nije hichten, makke troch

Amerikaanske kommersjele gierigens. En har súkses wurdt rjochtfeardige troch it feit dat de Jeropeeske Alliânsje hypokritysk konkurrinten byinoar bringt dy't fan elkoar profitearje; de meast skeade binne de ryksten, om't se mear belêste wurde om it Jeropeeske systeem en de kostbere operaasje dêrfan te finansieren. Yn har Feriene Jeropa hat Frankryk allinich konkurrinsje fûn dy't it ferneatige hat, sûnder dat it it tsjinwurkje koe, finzen nommen troch de oerienkomsten dy't it ferbûn hawwe.

Yn tsjinstelling ta generaal de Gaulle, sawol nei leeftyd as nei syn ideeën, is presidint Emmanuel Macron in suver produkt fan 'e kompjûtermaatskippij en it finansjele systeem, in bankier, kâld en sinysk lykas ús kompjûters en digitale tillefoans dy't de klik, de finger en it each folge, en al dyjingen dy't him stypje binne nei syn byld. Dizze relatyf jonge man is begiftigd mei in grutte yntellektuele kapasiteit lykas dy fan in kompjûter dy't in antwurd hat op alles, mar sûnder echte yntelliginsje. Dit ferklearret syn oanlis om konfliktsituaasjes te meitsjen, altyd oertsjûge dat hy gelyk hat. Ik haw lang de flechtigens opmurken wêrmei't de jonge studinten fan hjoed harsels útdrukke. Se waarden berne yn in stressfolle kontekst wêr't snelheid de wearde fan tiid is en it diploma, it absolute foarrjocht. De minsken fan 'e Fyfde ^{Republyk} hawwe dit nije type persoanlikheid opwekke, oertsjûge fan syn superioriteit as spesjalisearre technikus. It moat dêrom net ferrassend wêze om te ûntdekken dat har konsept fan debat bestiet út it demonstrearjen yn lange monologen dat se gelyk hawwe en yn werklikheid allinich besykje har petearpartners te oertsjûgjen; om't yn har hollen de definitive antwurden al fêst en klear binne. Yn syn earste termyn, ûnder it tema fan it "grutte debat", demonstrearre presidint Macron dit troch lange monologen te organisearjen foar geunstige petearpartners, stil en respektfol om't se selektarre wiene. En om de hiele befolking better te oertsjûgjen, waarden dizze taspraken filme en live útstjoerd op spesjalisearre nijskanalen. Wy kinne begripe wêrom't dizze jonge minsken har sa gedrage. De Grûnwet fan 'e Fyfde ^{Republyk} is oan 'e oarder. It wendet liederes oan it útoefenjen fan politike macht sûnder de mooglikheid om tsjinsprutsen te wurden. En sûnt 1958 hat de presidinsjele partij oan 'e macht in absolute mearderheid hân. De opposysje kin tsjin 'e nommen besluten roppe en se bestride, mar de hearskers jouwe neat om. De hjoeddeiske gjalpen en klachten bliuwe ineffektiver as ea. Yn in oar tiidrek waard dit soarte situaasje in diktatuer neamd. Mar minsklike en diabolyske perversje is deryn slagge om diktatuer in offisjeel demokratysk uterlik te jaan. En krekt lykas yn it wurk fan Jean-Baptiste Molière, "Monsieur Jourdain skreau proaza sûnder it te witten", libben de Frânsen yn in diktatuer wylst se it negearren. It rezjym fan 'e Fyfde ^{Republyk} is basearre op in Grûnwet dy't goedkard is troch it folk fan Frankryk, dat dêrom gjin oare kar hat as stil te bliuwen en te hearrigjen. Lange tiid ferdûbele it oantal fertsjintwurdigers fan 'e presidinsjele partij dat as bêsten útkaam om ûnwrikbere stipe foar de regearing te garandearjen. De maatregel waard letter oanpast, en it is dizze feroaring dy't de wei frijmakke hat foar de hjoeddeiske politike situaasje yn 2022. Foar it earst yn 'e Fyfde ^{Republyk}, nei in klinkende wetjouwende nederlaach, hat presidint Macron allinich in relative, ynstee fan in absolute, mearderheid yn 'e Gearkomste fan Deputearren. It autokratyske gedrach fan 'e presidint is dêrom, op syn minst te sizzen, ferlegen. By it ûntbrekken fan in

absolute mearderheid hat de presidinsjele regearing lykwols it ferneamde artikel 49 lid 3, wêrmei't de regearing oanspraaklikens opdocht, wylst se himsels dochs bleatstelt oan 'e risiko's fan moasjes fan ôfkeuring dy't har tsjinstanners tsjin har yntsjinje kinne. Mar hjir wurdt neat wûn, útsein as it troch de stimming fan in absolute mearderheid is. Sûnt syn werferkiezing yn 2022 hat presidint Macron it amt fan premier tabetroud oan mefrou Borne, in trouwe persoan dy't syn regearingsbesluten troch in opienfolging fan 11 gebrûken fan artikel 49 lid 3 ôftwingt. Mar de 11e ^{wurdt} net akseptearre troch de tsjinstanner noch troch de arbeiders, om't it ûnderwerp dat oan 'e oarder steld wurdt har benammen oangiet: de regearing wol pensjoen oplein op 'e leeftyd fan 64. Oplein op 'e jûn fan 16 maart 2023, yn 'e nacht fan 17 maart, triggert de tekst folksliet en allinich God, en syn keazen amtners, hawwe in idee fan 'e ekstreme gefolgen dy't dit diktaat kin bringe yn 'e koarte tiid dy't noch foar ús leit. Want, yn Apo. 11, kundiget God in fernijing oan fan 'e Frânske revolúsjonêre "Terror". " *It beest dat út 'e ôfgrûn opkomt* " moat weromkomme ûnder it tema fan 'e " *twadde wee* " sels dy't keppele wurdt oan 'e " *sechste trompet* " of Tredde Wrâldoarloch. Yn in tiid dat de keuzes fan presidint Macron en syn Jeropeeske kollega's yn it foardiel fan Oekraïne hiel Jeropa bleatstelle oan 'e likens fan it Russyske folk, koenen ynterne ûnrêst of revolúsjes allinich in Russyske ynvaazje fan dit falsk Feriene Jeropa befoarderje.

Litte wy ris neier sjen nei de noarm fan ús konsumintemaatskippij. Snelheid fergruttet winsten en wurdt frege troch ûndernimmers foar de aktiviteit fan har arbeiders en meiwurkers. Mar dizze fersnelling fan libbensomstannichheden hat gefolgen foar de sûnens fan 'e minsken dy't deroan ûnderwurpen binne. Om oan 'e behoeften fan har aktiviteiten te foldwaan, nimme se har taflecht ta allerhanne middels, fan 'e swakste oant de sterkste. Sadat de fersnelling fan it tempo fan it libben it proses fan 'e stadige dea útlokt en yntinsiver makket. De beklamme sakeman nimt jûns in slieppil om te sliepen en moarns kopkes kofje om wekker te bliuwen. Gewenning makket him ôfhinklik fan dizze twa soarten omkearde medisinen en de helse syklus nimt him yn 'e besnijing om it proses fan syn stadige dea te fersnellen. It feit dat de problemen dy't de minskheid ljit ûnherstelber wurde, om't minsken net langer mei redenearre wurde wolle of mei harsels redenearre wolle, is it bêste bewiis fan 'e komst yn 'e tiid fan it ein fan 'e wrâld. Want hjoed is it oan 'e hiele minskheid dat Jezus dizze boadskip rjochtsje koe dy't it protestantske leauwe sûnt 1843 oangiet, neffens Apo. 3:1: " *Skriuw oan 'e ingel fan 'e tsjerke yn Sardis: Dit binne de wurden fan him dy't de sân Geasten fan God en de sân stjerren hat: Ik wit dyn wurken, dat jo bekend binne dat jo libje en dea binne* . " De protestanten fan 'e 16e ^{iuw} feroardielden de oertreding fan 'e godlike wet troch katoliken en yn 1844 rjochtfeardigen se har praktyk fan 'e Roomsk-Katolike Snein. Hjir hawwe wy in tsjûgenis dy't har ferlittenheid troch God rjochtfeardiget fan dizze datum 1844 ôf. En dit model sil stadichoan de geasten fan it hiele Westerske kamp winne.

Om ús hinne binne massa's minsken yn beweging yn in grutte aktiviteit fan wurk of frije tiid en Jezus seit tsjin harren: " ***Ik wit dat jimme as libben beskôge wurde, en jimme binne dea*** ." Is dit net de definysje fan in stadige dea? De saak is dúdlik en as it Westerske libben yn it bysûnder oanbelanget, is dat krekt om't de Westerske maatskippij dizze Amerikaanske maatskippij as model nommen hat,

fundamenteel protestantsk, mar ferflokt troch God sûnt de earste dei fan 'e maitiid fan 1843. Syn model wurdt reprodusearre yn 'e Jeropeeske maatskippij en op 'e twa kontinenten dêr't it protestantisme in alliânsje sletten hat mei it Roomsk-Katolike leauwe en syn earste-dei rêst rjochtfeardiget, dy't sûnt 7 maart 321 fan keizer Konstantyn ^{I erf} is.

Dizze hjoeddeiske Amerikaanske maatskippij foarmet it model fan 'e maatskippij dat it " *beest dat út 'e ierde opkomt* " fan Iepenbiering 13:13 sil belichamje nei't de stadige dea ferfongen is troch de rappe dea feroarsake troch de nukleêre ferneatiging fan 'e Tredde Wrâldoarloch. Wa't de Amerikaanske maatskippij fan it jier 2023 sjocht, hat foar eagen it eksperimintele model dat it lêste universele rezjym yn 'e skiednis fan 'e ierde sil oannimme. Tusken dizze ferfolling en ús binne der mar seis jier fan stadige ferlingingen fan dea en ferneatiging; dit oant, yn it sânde jier, de rjochtfeardige grime fan 'e Skeppergod syn opstannige fijannen ferneatige hat.

As de naasje sûnder remedie sit yn it gesicht fan in stadige dea, is dit net it gefal foar leauwe en minsklik libben. En it taflecht nimmen ta it juste remedie foar beide karakterisearret Jezus' útkarden dy't ferspraat binne oer de ierde yn in klimaat fan grutte stoarmen en grutte omwentelingen fan situaasjes. De remedies besteane en God hat se oanjûn; dêrom is it genôch foar syn útkarden om syn godlike rjochtlinen op te folgjen en harsels te litten liede troch de ynspiraasje fan syn Hillige Geast yn 'e lêste stappen fan har libben op 'e ierde fan sûnde.

De hjoeddeiske wrâldwide situaasje hat twa gesichten: it gesicht dat tagonklik makke is foar de natuerlike minske en it gesicht fan it godlike oardiel dat God dielt mei syn útkarden. De natuerlike minske kin wize op de skynbere oarsaken fan ynternasjonale spanningen en oarsaken identifisearje fanwegen territoriale oanspraken, mar foar de geastlike minske binne dizze dingen allinnich de foarmen wêrûnder de lil makke skepper God de moarddiedige konfrontaasje organisearret dy't hy foarsein hat troch it symboal fan 'e " *sechde trompet* " fan syn Iepenbiering neamd Apokalyps. En dizze " *sechde trompet* " foarmet de " *sechde* " straf dy't God opleit oan 'e Westerske kristlike folken dy't it weage hawwe om " ***syn wet te feroarjen*** ", syn ***wurden te transformearjen en de oarder fan " tiid "*** dy't hy fan it begjin fan syn ierdske skepping fêststeld hat foar de sân dagen fan syn wike yn twifel te lûken, en sa it plan fan it rêdingsprogramma dat ûntworpen is foar syn wiere útkarden ferfoarme; beroufolle sûnders útkarden dy't de frucht fan wiere berou produsearje.

De situaasje dy't wy oan 'e foarjûn fan 'e maitiid fan 2023 tsjûge binne, is eksplosyf yn Frankryk en om 'e wrâld hinne. Yn Frankryk binne mar in pear minsken bewust fan 'e kwetsberens fan in demokratysk rezjym. Lykas de namme al seit, is demokrasy in rezjym dêr't it folk regearret. As it folk lykwols ferdield is, is demokrasy dat ek. En as in minderheidspartij besiket har rjochtlinen op te lizzen, rêst nasjonale frede allinnich op 'e drompel fan geduld tusken tsjinoerstelde kampen. Want in demokratysk rezjym is allinnich mooglik troch de akseptasje fan oerienkomsten en kompromissen dy't makke binne tusken tsjinoerstelde ideeën. In republikeinsk rezjym is like kwetsber foar folksrevolúsjes as in monarchistysk rezjym. It is allegear in kwestje fan akseptasje en de krêft fan opposysje. De Frânsen binne hjoed de dei dêrom slachtoffer fan in lange,

misleidende frede dy't har derta brocht om te leauwen yn 'e soliditeit fan har ynstellingen en har politike rezjym fan 'e Fyfde ^{Republyk}. Mar de realiteit komt úteinlik ta syn rjocht, en yllúzjes moatte ferdwine.

It wurd demokrasy is ekstreem misliedend, om't wy ûnder dizze term tige ferskillende demokrasyen fine. It oarspronklike referinsjemodel wie it demokratyske rezjym fan Atene yn 'e âldheid. De hiele befolking die mei oan 'e beslútfoarming, en yn ús tiid wurdt dizze direkte demokrasy allinnich tapast yn Switserlân. De meardere foarmen fan demokrasy wurde ferklearre troch de meardere foarmen fan minsken. Wy fine sa kapitalistyske, kommunistyske, hindoeïstyske en islamityske demokrasyen neffens de ideologyske en religieuze oriïntaasjes fan it folk. Utsein Switserlân hawwe al dizze demokrasyen it direkte model, it earlikste, ferlitten of ôfwiisd foar it yndirekte model, wêrby't de macht fan it folk tabetroud wurdt oan deputearren dy't har fertsjintwurdigje. Hjir ûntstiet it probleem, op it nivo fan dizze saneamde fertsjintwurdiging. En dit is it hjoeddeiske gefal yn Frankryk, dêr't it perverse systeem fan twa ferkiezingsrondes in minderheid tastiet om it hiele lân mei absolute macht te regearjen troch middel fan streken en partijdige alliânsjes. De Frânsen hiene de Fyfde ^{Republyk}, dy't yn 1958 as in diktatuer oanklage waard, ferlitte moatten en werom moatten hawwe nei de Fjirde ^{Republyk} nei it fertrek fan generaal de Gaulle yn 1969, om't syn oankomst oan 'e macht allinnich rjochtfeardige wie om it probleem fan 'e Algerynske Oarloch op te lossen. Dit wie de ienige kear dat de diktatuer fan 'e Fyfde ^{Republyk} nuttich wie foar Frankryk. Mei de tiid hat desinformaasje syn wurk dien yn 'e gedachten fan it Frânske folk, en in protte ferachtsje dizze Fjirde ^{Republyk}, dêr't de presidinten fan 'e Ried inoar opfolgen om't se net by steat wiene om te regearjen. Mar ik herinner elkenien deroan dat doe politike liederen it iens wiene om har foarstel ôfwiisd te sjen en net stipe te sjen troch de stimmende deputearren... Hoe sit it mei ús tiid?... Dit is dúdlik net mear it gefal. Ien ding is wis: God woe noch tastien dat Frankryk ûntkaam oan 'e flok fan syn Fyfde ^{Republyk}.

In teken befêstiget de frijlitting fan 'e kweade ingels fan Apo. 7, om't wy tagelyk tsjûge binne fan itselde type konfrontaasje tusken twa blokken. Op Frânsk nivo tolerearje de Demokraten it bestjoer fan 'e presidinsjele minderheid net langer, en op wrâldnivo tolerearje de opkommende folken fan 'e Tredde Wrâld it bestjoer fan it Westerske kamp net langer. God skepte de problemen, en de lang sletten eagen fan 'e minsken iepenje har en komme yn opstân tsjin alle ûnrjocht.

De realisaasje fan in folksopstân fan it Frânske folk skodde de kaarten op 'e nij en lit ús it chronologyske programma fine dat beskreaun wurdt yn Dan. 11:40 oant 45: earst in moslimoanfâl befoardere troch de ynterne wanorde fan Frankryk en Jeropa, en dan de Russyske ynvaazje waans lilken oandreaun waard troch de Jeropeeske posysjes fan bewapene stipe dy't oanbean waarden oan Oekraïne.

Equinoxen en sinnewendes

Hjoed, moandei 20 maart 2023, de dei fan 'e maitiid, realisearje ik my dat de equinoxen en sinnewendes godlike boadskippen drage. Ik spesifisearje al dat neffens de standert fan tiid dy't troch God fêststeld is, wêryn't de dei begjint by sinneûndergong, it koarte momint fan it ferrin fan 'e equinox fan dizze maitiid plakfynt, net op 20 maart, mar op 21 maart om 22.24 oere, lokale tiid yn Parys.

It ideaal fan it projekt dat troch God betocht is, is de perfekte ienheid dy't ik oerset troch dit prinsipe: $1 + 1 = 1$. Jezus bea foar de ienheid fan God en syn útkarden, yn Johannes 17:22-23: "*De hearlikheid dy't Jo My jûn hawwe, haw Ik harren jûn, dat se ien binne lykas wy ien binne, Ik yn harren, en Jo yn My, dat se folslein makke binne yn ien, en dat de wrâld witte mei dat Jo My stjoerd hawwe en dat Jo fan harren hâlden hawwe lykas Jo My hâlden hawwe.*" Mar foardat dit glorieuze en lokkige resultaat berikt waard, ferskynde sûnde, frucht fan 'e wiere frijheid fan kar dy't God oan al syn skepsels oerlit, en de earsten dy't troch him skepen waarden, kamen tsjin him yn opstân. Yn 'e rin fan' e tiid waard de ingel fan it ljocht dy't Satan waard, bystien troch ingels dy't syn karren goedkarden. As gefolch waard it libben dat troch God skepen wie ferdield yn twa kampen dy't tsjin elkoars ekstremen stiene. En, by it skeppen fan 'e ierde, fûn God in manier om dizze situaasje te iepenbierjen troch middel fan 'e maitiidsequinox, dy't hy it begjin fan syn jier makke yn syn standert foar it berekkenjen fan tiid neffens Exo. 12:2: "*Dizze moanne sil foar jimme it begjin fan 'e moannen wêze; it sil foar jimme it earste fan 'e moannen fan it jier wêze.*" God die dizze ferklearring op 'e dei fan 'e maitiid, dat is, de earste equinox dy't de befrijing fan 'e Hebreërs út 'e slavernij oan 'e Egyptners tariedet. En dizze barren set yn it histoaryske toaniel it geastlike byld fan 'e befrijing fan 'e útkarden fan 'e deadlike sûnde. Egypte wurdt yn dizze ûnderfining it typyske symboal fan sûnde.

Der binne twa equinoxen yn it hiele jier: de maitiidsequinox en de hjerstsequinox. Elk fan harren hat in bepaalde betsjutting. De maitiidsequinox giet foarôf oan 'e komst fan 'e simmer en God pleatst it ûnder de beskerming fan syn Justysje en syn ljocht dat de simmer ta syn maksimum bringe sil. Omkeard giet de hjerstsequinox foarôf oan 'e winter wêryn't ljocht ta syn maksimum fermindere wurdt en it byld fan tsjuster ta syn maksimum brocht wurdt, wat it syn reputaasje as in dea seizoen oplevert.

Op basis fan dizze betsjuttings kinne in protte lessen keppele wurde oan dizze fjouwer ierdske seizoenssykliken.

Om't de maitiid troch God privileezjearre is, fertsjintwurdiget it begjin fan 'e konfrontaasje tusken it kamp fan it goede en it kamp fan it kwea. Om't elk skepen skepsel frij is, moat der in dilemma oplost wurde, om't de situaasje definiearre wurdt troch it folgjende prinsipe: $1 + 1 = 2$. No, as twa kampen tsjin elkoar steane, soe in tredde kamp nedich wêze om as arbiter tusken har te beslissen, mar helaas bestiet dit tredde kamp net. Dat it dilemma leit himsels op en bliuwt bestean. It is dizze ûnoplosbere situaasje dy't de Geast derta liedt om it getal 2 it symboal fan ûnfolsleinens te meitsjen en it getal 3 dat fan perfeksje. Dizze koade wurdt brûkt yn 'e konstruksje fan' e lêste Iepenbiering dy't God jûn hat oan 'e apostels fan Jezus Kristus en yn it bysûnder oan Johannes de lêste oerlibjende fan 'e tolve, oan' e ein fan 'e earste ieu fan ús jiertelling; Iepenbiering,

neffens de oersetting fan it Grykske wurd "Apocalupsis" of, yn it Frânsk, Apokalyps.

De maitiid profetearret godlike oerwinning oer syn fijannen, en dizze takomstige oerwinning wurdt ôfbylde troch it intense ljocht fan 'e simmer dat derop folget. Dêrom pleatst God it tsjinstferliening fan Jezus Kristus, waans úteinlike doel is om tsjuster te ferneatigjen en it kamp fan ljocht te triomfearjen, op 'e maitiid. Dizze les wurdt wjerspegele yn 'e libbene ûnderfining fan it Hebrieuske folk. Yn 'e tsjusterste tsjusternis ûnderdompele, wurde se ûnderwurpen oan slavernij en lijen. Ferskate pleagen dy't Egypte oandien binne, binne bedoeld om Farao te twingen om Gods folk te befrijen. Mar hy wjersteat de earste njoggen pleagen ten koste fan ferskriklik lijen foar syn eigen Egyptyske folk. As de situaasje ûnoplosber liket, brûkt God in beslissend wapen: de dea fan alle earstbernen fan Egypte, sawol bisten as minsken. Dizze tsjinstelling iepenbiere ús de ûnsichtbere striid tusken God en de duvel dêr't de ierde oan oerlevere is. En yn it bêst bewarre geheim bereidde God syn oerwinning tsjin 'e duvel foar troch it libben fan syn "**earstberne**" oan te bieden dy't al syn godlike perfeksje yn minsklik fleis belichamje soe. Dit wie de betsjutting fan it earste Peaske dat ynsteld waard tusken de 10^e en 14^e ^{dei} fan 'e earste moanne fan it godlike jier. It laam waard op 'e 10^e ^{dei} ^{keazen} út 'e beskikbere lammes en dizze aksje profetearre it begjin fan 'e tsjinst fan Jezus Kristus en de 14^e ^{dei}, doe't hy offere wurde soe, profetearre de datum fan woansdei 3 april 30, doe't Jezus krusige waard troch de Romeinske soldaten.

Peaske profetearre Gods heilsplan om syn útkarden te rêden troch har te befrijen fan sûnde en har lean, de dea. Sûnde bestie út it net gehoorzaamjen fan God en it útdagjen fan syn konsept fan justysje. It is dêrom dúdlik dat God gjin reden hie en noch altyd hat om minsken te rêden dy't bliuwe yn har opstannige hâlding tsjin him en syn wetten. Dit is noch dúdliker as wy de priis beskôgje dy't hy sels ree wie om te beteljen yn Jezus Kristus om it libben fan syn útkarden te ferlossen. Sa, ûnder de symbolyk fan it Peaskefeest, profetearre God syn heilsplan yn 'e foarm fan' e weromkomst fan syn ferlosten nei de noarmen fan syn ljocht en perfekte justysje. Wêr is de sûnde yn dizze Peaske-ritueel? Yn trije dingen: yn Egyptyske slavernij, yn 'e dea fan it Peaske-laam, en yn 'e dea fan 'e Egyptyske "**earstberne**". Mar it eare symboal fan dizze Peaske-ritueel bliuwt **it "laam"**: it byld fan 'e ideale útkarde neffens God: folchsum, freedsum, teder en fertrouwend. It is dêrom om útkarden te krijen dy't oan dit ideaal foldogge dat God ynkarnearre is yn Jezus Kristus om foar harren sûnde te beteljen en harren diele te litten yn "**syn ivige gerjochtichheid**", wat gjin ienfâldige mystike teory is, mar in transformaasje fan gedrach en geastestoastân fan 'e minsken dy't Hy rêdt. God befêstiget dit programma troch it ta te skriuwen oan 'e tsjinst fan Syn Messias, yn Dan. 9:24: "*Sântich wiken binne bepaald oer dyn folk en oer dyn hillige stêd, **om de oertredings te foltôgjen en in ein te meitsjen oan 'e sûnden.***" (troch de útkarden), **om ûngerjochtichheid te fersoenen en ivige rjochtfeardigens yn te bringen** (troch de messias), **om it fisioen en de profeet te besegeljen, en it Hillige fan Hilligen te salven.** » Yn dit fers ferwiist God nei de twa grutte jierlikse Joadske feesten: dat fan 'e « **Fersoendei** » fan 'e hjerst-equinox, « **om ûngerjochtichheid te fersoenen** »; dan komt dat fan « **it Peaske** » fan 'e maitiids-

equinox, « **en ivige rjochtfeardigens yn te bringen** ». Let op yn dizze chronologyske folchoarder, de konformiteit mei de foarm jûn oan 'e 24-oere dei: « *in jûn, in moarn* », « *in nacht, in dei* », « *de tsjuster, ljocht* », dy't yn ferskate foarmen deselde betsjutting foarsizze, nammentlik de definitive oerwinning fan God, dy fan syn " *ljocht of goed* " tsjin " *kwea, sûnde* " en himelske en ierdske sûnders.

Lit ús no ús oandacht rjochtsje op 'e hjerst-equinox. Yn ferbân mei it ritueel fan 'e " **Fersoendei** ", toant de hjerst-equinox de geastlike situaasje dy't yn beweging set wurdt mei it ferskinen fan 'e earste sûnde, dy fan 'e duvel, en de twadde sûnde dy't begien is troch Eva en Adam. Mar dizze kear leit de fokus net op godlike justysje, mar op it absolute tsjinoerstelde, de sûnde sels. En krekt sa't de maitiid-equinox de wei tariede foar folslein ljocht, rjochtet de hjerst-equinox him hjir op 'e sûnde dy't liedt ta geastlike winter, dat is, de dea, dy't it lean is. Mar, yn syn fersoene dea dy't folbrocht is by it maitiids-Peaske, ferfollet Jezus de twa feesten: dat fan it offer fan justysje en dat fan 'e fersoening fan sûnde. En troch it foarkar te jaan oan it maitiids-Peaske, befêstiget God syn takomstige oerwinning en de tydlike aard fan it bestean fan sûnde, dy't " **ophâlde** " moat; wat befêstige wurdt troch Iepenbiering 6:2, dêr't skreaun stiet oer Jezus Kristus: " *Ik seach, en sjuch, in wyt hynder. En hy dy't derop siet hie in bôge; en in kroan waard him jûn, en hy gie út om te oerwinnen en te oerwinnen* . "

De maitiid leit yn 'e moanne maart. En hjir krijt dizze term Mars in Romeinske heidenske betsjutting fan 'e godheid "Oarloch". Iets dat oerienkomt mei it byld fan 'e equinox en de opposysje fan it kamp fan it goede tsjin it kamp fan it kwea, mar yn werklikheid de striid fan it kwea dy't himsels agressyf toant tsjin it kamp fan it goede.

15 maart waard histoarysk markearre troch de moard op 'e Romeinske diktator Julius Caesar. Dizze politike barren late ta de oprjochting fan it keizerlike rezjym troch syn neef Octavianus. De maitiid nei dizze moard waard dus markearre troch in ynstabile situaasje en politike opposysje oant Octavianus syn keizerlike rjocht oer alle tsjinstanner kampen hearske.

Hoe sit it mei ús maitiid fan 2023? Dizze kear is de hiele wrâld ferdield yn twa haadkampen. En nei in jier fan konfrontaasje fersette it Russyske leger en it Oekraynske leger har tsjin elkoar en fjochtsje se sûnder dat ien de oare dúdlik domineart. Dizze situaasje wurdt ôfbylde troch de maitiidsequinox, mar ek troch de hjerst-equinox. En dizze twa mominten fan it jier 2023 sille wierskynlik markearre wurde troch serieuze barrens. De hjerst-equinox sil oerstutsen wurde op 'e sabbat, 23 septimber. En dizze datum koe dy wêze fan in direkte konfrontaasje tusken Ruslân en de NATO-legers. Want dizze direkte konfrontaasje sil it begjin wêze fan 'e twadde faze dy't Dan. 11:40 oant 45 beskriuwt troch de foltôging chronologysk te iepenbierjen.

Yn Frankryk wurdt ús hjoeddeiske maitiids-equinox ek markearre troch in hast-opstannige situaasje, dy't liedt ta in ynstoarting fan 'e relaasjes tusken it folk en it hiele presidinsjele kamp. Twa demokratyske opfettings steane tsjinoersteld: dy fan it folk en dy fan 'e regels dy't makke binne troch de politike autoriteiten dy't ûnderwurpen binne oan in autokratysk presidintskip. Tapast sûnt 1958, hawwe de regels fan 'e Fyfde ^{Republyk} in ûnûntkomber karakter krigen foar guon,

dy't ferjitte dat fêststelde regels allinich soliditeit hawwe basearre op 'e stipe en mearderheidsgoedkarring fan it folk. It is mei demokratyske regels as mei frede jûn troch God; beide hawwe allinich in tydlik karakter ôfhinklik fan 'e goede wil fan God. En de hjoeddeiske barrens iepenbierje oan syn tsjinnens dat foar God de tiid kommen is om in ein te meitsjen oan minsklike alliânsjes en ferienings fan alle soarten. Wat ús maitiids-equinox lanseart is de tapassing fan wat God ferklearre foar it âlde ferbûn yn Zac. 11:14: " ***Doe bruts ik myn twadde stêf, Ienheid, om de bruorskip tusken Juda en Israel te brekken.*** " It brekken fan 'e " ***ienheid*** " fan it Frânske folk is needsaaklik om de militêre macht fan dit lân te ferswakjen, dy't de opienfolgjende oanfallen fan 'e moslim " ***kening fan it suden*** " en de Russyske " ***kening fan it noarden*** " befoarderje moat. Mar in oare " ***ienheid*** " op Jeropeeske skaal sil ek brekke, om't it orizjinele West-Jeropa Eastlike lannen wolkom hjitte dy't lang ferslave wiene troch Sovjet-Ruslân. En harren wrokk makket harren ta mear fûleindige oanhingers fan Oekraïne dy't ynfallen is troch it hjoeddeiske Ruslân as de âlde West-Jeropeeske lannen.

Yntern is Frankryk lang ferdield west tusken rjochtse en loftse partijen. Nei de fêstiging fan moslims op Frânske boaiem nei it ein fan 'e Algerynske Oarloch, ûntstie in oare ferdieling mei it Nasjonaal Front. Dizze ferdielingen hawwe lykwols slagge om neist elkoar te bestean fanwegen de dominânsje fan 'e iensidichheid dy't oplein is troch it Europeesk bestjoer. Ek kinne wy yn 'e hjoeddeiske fertsjintwurdiging fan deputearren it hast ferdwinen sjen fan 'e twa politike partijen, it Republikeinske Rjochts en it Sosjalistyske kamp, dy't opienfolgjend it Frânske belied behearden en de ferantwurdlikens droegen foar syn hjoeddeiske ekonomyske ruïne. Ek fynt Frankryk himsels yn in ekstreem konfliktfolle politike situaasje, om't de hjoeddeiske presidinsjele mearderheid keunstmjittich konstruearre is en de winske stipe fan it folk mist. In mearderheid troch alliânsjes, dizze mearderheid hat twa tsjinoerstellende kampen tsjin him, ien oan 'e lofterkant, de oare is de rjochtse Nasjonale Rally. In hatefolle sfear tsjin al dizze groepen, wat it lân ûnbestjoerber makket of allinich bestjoerber troch it hate artikel 49 paragraaf 3, dat allinich de lilken fan arbeiders en jongerein oanwakkeret.

De equinox-situaasje hat jilde foar alle Westerske folken, wêryn't it politike aspekt basearre is op in binêre skieding fan 'e ferplichtingen fan 'e deputearren dy't dizze folken fertsjintwurdigje. De akseptaasje fan demokratyske regels hat dizze permaninte politike konfrontaasje mooglik en freedsum makke. It is tagelyk dat minsken opnommen binne troch it idee fan it konsumearjen, fan it keapjen fan moderne produkten dy't mooglik makke binne troch wittenskiplike foarútgong. In quasi-libertaryske frijheid is oan it folk takend yn ruil foar har ûnferskilligens yn 'e ekonomyske en politike keuzes dy't makke binne. Sa binne de regels fan it kapitalisme yn it hiele Westerske kamp oplein. Mar hjoed ûntdekke wy it neidiel fan dizze oermjittige befrijing fan moraal, om't dizze frijheid grillige en easken minsken hat opwekke dy't gjin tsjinstellingen tolerearje kinne lykas de "bederfde bern" dy't se wurden binne. Lykas de generaasje fan maaie '68 nimme se de slogan "it is ferbean om te ferbieden" op en tapasse se. Omdat de ferdôvjende sjarre fan frede en konsumintisme net mear wurket, lit de krisis de hurde realiteit fan 'e hjoeddeiske rampzalige situaasje sjen. Mar de

ûntdekking fan 'e ramp begjint pas oan it begjin fan dit godlike jier markearre troch de maitiidsequinox, om't de tanimmende libbenskosten fanwegen de ûnderbrekking fan Russyske gasfoarsjennings it West-Jeropeeske drama fierder sille yntinsivearre.

Ik haw al útlein dat de hjoeddeiske krisis net natuerlik is, mar leaver dat de Skepper God it makke hat om " *de folken ta lilken te provosearjen* ". En it is krekt mei dizze útdrukking dat de Geast de Tredde Wrâldoarloch oantsjut yn Iepenbiering 11:18: " **De folken wiene lilke** , en jo grime kaam, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen, om jo tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dyjingen dy't jo namme freze, lyts en grut, te beleanjen en om dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje. " It nijs fan dizze maitiidsdei jout ús de útlis foar dizze " *yrriitasje* " fan 'e Westerske folken. Yndied, yn Moskou ûntfong de Russyske presidint de Sineeske presidint mei eare en freonskip. En dizze offisjele gearkomste de dei nei't it Haachske tribunaal in arrestaasjebefel útjûn hie foar Vladimir Putin foar oarlochsmisdieden is in belediging foar dizze nei alle gedachten ynternasjonale Jeropeeske rjochterlike ynstânsjes. Eins lit dizze gearkomste allinich sjen dat de Westerske dominaasje allinich yn namme en pretinsje ynternasjonaal wie, om't dúdlik miljarden manlju en froulju it net erkend hawwe, noch legitimearre hawwe, om't krekt oarsom dit oare kamp gearkomt om it Westerske diktaat tsjin te gean. De lêste " *irritaasje* " fan dizze Westerske folken wurdt dêrom feroarsake troch it yn twifel lûken fan har universele supremasy troch de rest fan 'e protte oare folken. No binne wy genôch foarútstribjend en ferljochte om te begripen hoe't God " *de irritaasje fan 'e folken* " taret hat, dy't har derta liede sil om elkoar te deadzjen.

Yn 2019 hoegde it allinnich mar it Covid-19-firus te meitsjen foar de deadlike epidemy dy't it feroarsake ta panyak ûnder jonge en âlde liiders fan Westerske lannen. Yn Frankryk wie de jonge presidint Macron sa yn panyak dat, troch it inisjatyf oer te litten oan 'e medyske berop, de befolking twongen waard om harsels te isolearjen en alle profesjonele aktiviteiten foar in perioade fan twa jier te stopjen. Frankryk kaam út dizze beproeving noch swakker en mear yn 'e skuld. En it wie dit ferwoaste Frankryk dat konfrontearre waard mei it probleem dat ûntstie yn Oekraïne. Spontaan folgjend oan syn arrogante en ynstinktyf aard, fielde de presidint fan 'e Frânsen it syn plicht om de swakken tsjin 'e sterken te stypjen, om de oanfallen tsjin 'e agressor te stypjen. De ferneamde "Zorro" soe net oars hannele hawwe, mar hjir binne wy net yn fiksje, mar yn 'e realiteit, en de makke kar hat in ferwoaste Frankryk ta de deadlike fijân fan it machtige Ruslân makke. Sa komt by de ferneatiging makke troch it deadlike firus de ferneatiging troch it ferlitten fan Russysk gas en de sanksjes dy't tsjin dit lân oplein binne. Mar nettsjinsteande it ferwoaste wêzen, yn in spiraal dy't it nei ûnderen sleept, fynt Frankryk himsels twongen om de Oekraynske oarloch finansjeel te stypjen. Safolle redenen om dit ferwoaste Frankryk en syn minsken, dy't de gefolgen lije, ta in siedpunt te bringen.

In resint ûndersyk ûnder de Frânsen lit sjen dat se lije oan minachting. Terjochte, de Frânsen realisearje har dat se manipulearre wurde troch politisy dy't neat skele wat se tinke en wolle. Dizze tsjûgenis is tige wichtich, om't God har oplein hat wat se Him persoanlik lije litten hawwe foar iuwen fan skiednis, mar

foaral sûnt 1789, de datum fan har Nasjonale Revolúsje. Yn tiden fan krisis sykje slachtoffers dejingen dy't ferantwurdlik binne foar it feroarsaakjen dêrfan. Yndied, wy moatte de politisy dy't opienfolgjend oer Frankryk presidint hawwe, ferantwurdlik hâlde en har freegje hoe't dizze naasje, troch har opienfolgjende politike en ekonomyske keuzes, har fjirde plak yn 'e wrâld ferlern hat ûnder de rike lannen dy't it beset yn 'e tiid fan generaal de Gaulle. Se hawwe it allegear konstant ferriede troch leaver te harkjen nei en te folgjen op 'e befel fan it Anglo-Amerikaanske kapitalisme oplein troch de Jeropeeske regearing dy't oprjochte is om de folken fan it Feriene Jeropa te ûnderwerpen. En yn ús hjoeddeistige situaasje is de krisis feroarsake troch de wet dy't pensjoen foarskriuwt op 64 fan dizze oarsprong. It wurdt easke troch Jeropeesk finansjeel bestjoer, en as in goede Europeaan kin presidint Macron it allinich stypje. Mar it folk hat de rêch ta keard en wol it net... en in patstelling begjint tusken de kening en syn folk. Wa sil winne?

Gearfetsjend witte wy dat Frankryk sûnt maaie 1968 fiede is troch de molke fan rebelly. Op syn beurt is dizze altyd rebellearjende generaasje oan 'e macht kommen, en moatte wy fernuvere wêze dat nei opienfolgjende rebellearjende generaasjes in noch rebeller generaasje komt? Fansels net! Dizze evolúsje wie ûnûntkomber, lykas de situaasje fan Israel oant syn nasjonale ferneatiging yn it jier 70 nei Kristus, troch de Romeinen, neffens Dan. 9:26; mar ek yn -586 doe't kening Nebukadnessar it 70 jier lang ferneatige, lykas foarsein troch de profeet Jeremia.

Ik haw faak it sinyske en arrogante karakter fan 'e jonge presidint Macron oanklage, mar ik fergeat him ek de skuld te jaan foar syn minachtende gedrach dêr't it Frânske folk him hjoed de dei fan ferwyt. Yn dit ferbân wurke hy mei in master fan it sjenre, François Hollande, waans finansjeel adviseur hy wie foardat hy syn minister fan Ekonomy waard. De partner fan de hear Hollande liet lykwols sjen dat hy grutte minachting toande foar de earmen, dy't hy, yn syn eigen wurden, "de toskleazen" neamde. As wy dizze feiten byinoar optelle, begripe wy dat de Fyfde ^{Republyk} in privilegearre kaste fan rike minsken makke dy't elkoar opfolgje yn 'e presidinsjele macht fan Frankryk. Sadat dizze Fyfde ^{Republyk} de privileezjes wer ynsteld hat dy't de earste Republyk ôfskaffe woe. Moatte wy dêrom net fernuvere wêze as revolúsjonêr tinken hjoed de dei wer berne wurdt yn 'e gedachten fan it ferachte folk? De ienige fraach dy't hjoed de dei noch opkomt is: hoe fier sil God dizze nije Revolúsje tastean te gean?

Wittende dat al it libben ôfhinklik is fan God, kinne wy begripe dat de oarsaken dy't minsklike lilken oanwakkerje gjin wearde op harsels hawwe. Se ferskine om't God demoanen frijlit om alle ûnderwerpen fan haat dy't tsjin minsken binne wekker te meitsjen en te eksploitearjen. Sa sil de beslissing om oant 64 te wurkjen wierskynlik gjin minsklike lilken triggerje, útsein as God it wol. Fanwegen in gebrek oan lijfrentes mocht ik persoanlik op 65-jierrige leeftyd oerstappe nei pensjoen en doe't ik 60 waard, waard it âlderdomspensjoen dat oan bûtenlânske ymmigranten fan deselde leeftyd takend waard, my wegere neffens de regels fan dy tiid. Ek, nei myn miening, foarmet de pensjoenleeftijd in probleem, om't deselde regel bedoeld is om op elkenien, of teminsten, op it grutste oantal, tapast te wurden. God sels lit minsken lykwols net op deselde leeftyd

stjerre, en de arbeidsomstannichheden binne ekstreem ferskillend, ynklusyf op it nivo fan ûnderfining foar elk yndividu. Foar guon minsken en bepaalde beroppen is wurk stimulearjend en noflik, en dejingen dy't it útoefenje hawwe gjin haast om it op te jaan foar pensjoen. Mar oare beroppen ferslute letterlik it fysike lichem fan minsken, en foar dizze minsken wurdt de pensjoentiid sterk ynkoarte. Dêrom is it technokratyske boekhâldbehear fan 'e hjoeddeiske Frânske regearing net yn steat om dit tige yndividuele probleem earlik op te lossen.

In oar kritearium ferklearret wêrom't it Frânske folk gjin legitimiteit mear jout oan 'e hjoeddeiske regearing. Tusken 1958 en 2022 moat in enoarm ferskil opmurken wurde. It giet om it persintaazje kiezersûnthâlding, dat yn 'e rin fan 'e jierren tusken de 40 en 60% berikte yn 2022. Dêrtroch wurdt de oerwinning fan presidint Macron eins stipe troch amper 25% fan 'e hiele Frânske befolking, of sels minder. En dit lege sifer makket syn manipulative, arrogante en minachtende gedrach noch ûndraachliker foar de 75% dy't him net keazen hawwe, en ek foar syn deputearren dy't gjin absolute mearderheid krigen hawwe.

It konflikt ferskynde mei de earste sûnde dy't begien waard troch de earste ingel dy't tsjinoer God skepen wie en dizze sûnde wie foar him de oarsaak fan in lijen dat hy iepenbierje woe yn it proses fan 'e syklus fan 'e fjouwer ierske seizoenen neffens it folgjende prinsipe:

Maityd: It begjin fan 'e dei. It is de ljochte tiid fan lok as God syn earste tsjinhinger skept.

Simmer: folle deiljocht. Dit is de tiid dat God in mannichte fan hearrige ingelske tsjinhingers skept.

Hjerst: It begjin fan 'e nacht. Dit is de tiid dat de earste persoan tsjinoer ús yn opstân komt tsjin God en de earste sûnde yn 'e skiednis fan it libben begeet. Dêrtroch fereasket straf de skepping fan 'e dea, dy't úteinlik oan alle sûnders oplein wurde sil. Want neffens Rom. 6:23: "**it lean fan 'e sûnde is de dea** ."

Winter: De midden fan 'e nacht. Dit is de tiid dat sûnders yn grutte oantallen byinoar komme en in tsjinstannerkamp foarmje tsjin Gods kamp.

Dit prinsipe wurdt fernijd foar ierske skepping

Maityd: De skepping fan Adam, rjochtfeardich en ûnskuldich.

Simmer: De skepping fan Eva, earlik en ûnskuldich.

Hjerst: Adam en Eva sûndigje tsjin God en ferlieze har ûnskuld en wurde troffen troch de dea tegearre mei alle planten en bisten.

Winter: Kaïn fermoardet syn broer Abel út oergeunst. Moarden en moarden nimme ta. De dea hearsket oer de hiele minsklike soarte en hast alle planten.

Op 22 maart 2023 spruts presidint Macron yn in televyzje-ynterview dat om 13.00 oere útstjoerd waard. Trou oan syn foarm, ûnwrikber yn syn fêstberadenens (yn syn gedachten), befêstige hy de needsaak foar syn 64 jier âlde pensjoenwet, dy't hy ûnmisber ferklearre. Om't hy de side omslaan woe, beloufde hy nije inisjativen oan te kundigjen oangeande wurk en arbeidsomstannichheden. Syn koppigens hat stakende arbeiders en har fakbûnen fierder yrritearre. Frankryk stiet foar in ûnoplosbere situaasje, om't twa legitimiteiten yn konflikt binne. De hân fan God hat de saak foarme, lykas opmurken wurde moat, mar oft it no giet om Israel en Palestina sûnt 1948 en de status fan Jeruzalem en syn "hillige

plakken", of yn Frankryk oer de hjoeddeiske fertsjintwurdiging fan deputearren, oer Oekraïne en Ruslân, of op wrâldnivo, oer de opposysje fan twa tsjinoerstelde blokken, it prinsipe fan 'e equinox domineart mei syn ûnoplosbere konfliktele karakter. De earste maitiid fan 'e lêste sân jier is sterk markearre troch de Skepper God en syn boadskip is dúdlik de oankundiging fan sân jier fan trochgeand konflikt oant syn glorieuze weromkomst yn Jezus Kristus. Dizze ferskate situaasjes roppe it evolúsjonêre probleem fan "de hin en it aai" op; wa makke de oare? It Frânske folk hat har demokrasy en de wetten dy't it regelje, oprjochte. Mar yn hoefier moat dizze wet superieur beskôge wurde oan it folk dat it oprjochte hat? Lykas it nûmer 5 oanjout, hat de hjoeddeiske Republyk de 4e ^{yn} 1958 útdage. De wet kin dêrom feroare wurde as it folk it easke. Eins hat it allinich de legitimiteit dy't it folk it jout. Yn 1793 ferlear kening Loadewyk XVI syn holle om't er tsjin de wil fan it revolúsjonêre Frânske folk wie...

Op moandei 26 maart soe presidint Macron kening Karel III fan Ingelân mei grutte eare wolkom hjitte yn Versailles. It besyk soe plakfine tsjin in eftergrûn fan folksliet, stakingen en wiidfersprate wanorde. Djip fernerdere waard de Frânske presidint twongen it besyk út te stellen oant geunstiger tiden. Fernerdere yn 'e eagen fan syn mei-Europeanen en yrritearre, sil hy op syn beurt yn in razende lilken útbarste; boargeroarloch is dêrom net fier fuort. Tagelyk sil hy nei Sina reizgje, dêr't it spektakel fan it Frânske libben syn fernedering sil fersterkje.

Demokrasy en teknokrasjy

Demokrasy kin net elkenien tefreden stelle, om't it prinsipe basearre is op 'e needsaak om ideeën te finen dy't in konsensus binne en wurde dield en akseptearre troch in mannichte minsken mei tige ferskillende ideeën en karakters. Demokrasy kin allinich funksjonearje troch elkenien syn akseptaasje fan it frijwillich ôfsizzen fan bepaalde net genôch dielde easken. It âlde prinsipe, dat fan 'e monargy, fereasket dat de dominator syn ideeën opleit oan 'e rest fan 'e maatskippij. En it is nuttich om de saak te besjen dy't it folk fan Frankryk derta brocht hat om har monargy fan 1793 ôf om te kearen. It folk fan Frankryk hie iuwen fan despoatyske en wrede monargyske regimes sûnder opstân trochmakke. It wie pas mei it printsjen fan 'e Hillige Bibel dat ferset en oarlochsachtige opposysje in ynterne striid tsjin 'e Roomsk-Katolike monargy oangienen. Eins, troch de leagens dy't dizze Romeinske religy learde te bleatlizzen, wekte de Bibel folgelingen op dy't godlike ferkiezing wurdich wiene en heul gau erfgenamten fan it saneamde "herfoarme" leauwe foar wa't religieuze ynset wie as in politike ynset. Oanfallen, tochten se allinich oan it ferdigenjen fan har libben, deadzje mei it swurd, de lans of de musket om te foarkommen dat se sels fermoarde waarden. Wier leauwe is seldsum en yndividueel, sadat in bern selden de yntensiteit fan it leauwe fan syn of har âlden erft. Loadewyk XIV organisearre it spesjale korps fan "draken" om nije bekearden te jeien en te twingen har protestantske leauwe ôf te swarren yn it hiele keninkryk Frankryk. Yn it súdeasten fan it Sintraal Massyf, yn 'e regio Cévennes, wie de jacht op 'e Hugenoaten ferskriklik en ferskriklik

effektyf. It leauwe waard klandestine en, essensjeel, ferburgen. Dêrom ropt de Geast yn Iepenbiering 12:6 en 14 dizze tiid fan beproeving fan 1260 jier op mei it symboal fan 'e " woastyn ": " *En de frou flechte nei de woastyn , dêr't se in plak hat dat troch God reemakke is, dat se dêr tûzen twahûndert en sechstich dagen fiede soene .../... En oan 'e frou waarden twa wjukken fan in grutte earn jûn, sadat se nei de woastyn fleane koe, nei har plak, dêr't se in tiid en tiden en in heale tiid fiede wurdt , foar it gesicht fan 'e slang. "*

Nei Loadewyk XIV stoar syn opfolger Loadewyk XV, in skamteleaze hedonist, nei in libben fan oanhâldende losbandigens, en liet in folslein ferwoaste Frankryk efter. En sa wie it troch dizze ferneatiging en grutte earmoede, markearre troch hongersneed, dat de lilken fan it Frânske folk troch God opwekke waard. Dit wurd "hongersneed" betsjut letterlik it ûntnimmen fan fleislik iten, mar ek, geastlik, dat fan geastlike fieding. Katolike ferfolgingen ûntnamen de Frânsen de geastlike fieding fan 'e Bibel en fanwegen de stipe en goedkarring dy't it folk joech oan it katolike leauwe, lei God har de ûntnimmen en de ferheging fan 'e priis fan brea op. De Frânske Revolúsje hie syn oarsprong yn dizze tekoart oan breafoarrie en it wie om't se gjin brea mear fine koene dat gewoane froulju, húshâldsters en memmen, lûd demonstrearren. En yn koarte tiid kaam Parys yn opstân en kaam yn opstân tsjin 'e monargyske macht en har regearing. Yn Lev. 26:23-26, God ferbynt dizze twa dingen mei deselde straf: " *it wrekende swurd en de hongersneed* ", dat is, " *de stêf fan brea, brutsen* ": " *As dizze straffen jimme net korrigeare en as jimme my wjerstean, sil Ik jimme ek wjerstean en Ik sil jimme sân kear mear slaan foar jimme sûnden. Ik sil it swurd tsjin jimme bringe, dat myn ferbûn wreke sil ; as jimme yn jimme stêden byinoar komme, sil Ik de pest ûnder jimme stjoere, en jimme sille oerlevere wurde yn 'e hannen fan 'e fijân. As Ik jimme stêf fan brea brek , sille tsien froulju jimme brea yn ien oven bakke en jimme brea op gewicht werombringe; jimme sille ite, mar jimme sille net tefreden wêze ."* Sa jildt, yn godlike wiisheid, de straf dy't God opleit foar fleislik brea en geastlik brea, dy't like seldsum makke binne as elkoar. It wie doe dat, oandreaun troch bittere en wrede gedachten, de Revolúsje har rol soe spylje as in godlik wrekende swurd troch it guillotinearjen fan mannichte hollen yn 'e twa alliearde kampen fan Gods fijannen: de katolike monargy en it Roomsk-Katolike papisme. Evolúsjonêre wittenskiplike teoryen soene godlike iepenbieringen yn 'e geasten fan minsken deadzje, en de ateïstyske gedachten fan frijthinkers soene minsken foar altyd de needsaak foar wier leauwe ferjitte litte. Op basis fan 'e Grykske en Romeinske modellen soe it republikeinske Frankryk himsels bouwe op in demokratysk rezjym. Yn 'e rin fan' e tiid, fan útdaging nei útdaging, eksperimintearre it mei 5 foarmen fan republiken. Guon fan dizze feroarings waarden berikt mei de kosten fan bloedfergieten. En dizze ferskate pogingen levere bewiis dat it rezjym fan demokrasy net de ideale oplossing biedt dy't minsken om 'e nocht sykje.

Minsken lije altyd ûnder de gefolgen fan 'e frijheid dy't se harsels jaan. It probleem dat oan 'e oarder komt is sa yngewikkeld dat de minske yn in demokratysk rezjym syn tiid besteget oan it fêststellen fan wetten om te besykjen te regearjen op 'e situaasjes dy't ûntsteane. It ûntstean fan nije kritearia fereasket dat se wurde hifke, korrijeare of sels ynlutsen om se te ferfangen.

Yn it libben neffens God binne krekte regels foarskreaun, en dizze situaasje hat it foardiel dat it de needsaak foar updates beheind. Want hoe mear yndividuele frijheid beheind en respektarre wurdt, hoe minder kânsen der binne foar frije paden iepen foar rebelly. Mar it moat sein wurde, in rebel sil altyd in goede rjochtfeardiging fine foar it yn opstân kommen tsjin elke fêststelde oarder, godlik of net. Yn Gods rezjym is lok basearre op tefredenheid, de tefredenheid dy't field wurdt troch mienskip mei God as it wer mooglik wurdt. En neist de legiteme hearrigens dy't Him takomt, lit de grutte skepper God grutte frijheid fan hanneljen oer oan Syn ûnderdanige en tankbere skepsels. Krekt lykas in frou dy't tefreden is troch har man gjin leafhawwer siket, siket it bern fan God, foldien troch Gods goedens en trou, gjin oare boarnen fan ûneinich fernijbere wille. En yn dizze tiid fan 'e maitiid fan 2023 fiel ik dizze ferbining mei dizze grutte skepper God dy't de maitiid de earste dei fan it jier makke hat foar allegearre dy't ta him hearre, nei't se mei him fersoene binne troch har erkenning fan har ferlossing troch *it "laam"* Jezus Kristus. Sûnder dizze geastlike tefredenheid is de minsklike geast in ûnfersadige ôfgrûn. It is, en bliuwt konstant, proai oan it mearfâldige fleislike begearte dat giet oer de konsumpsje fan froulju, manlju, en foar de meast perverse, bern, en alle ierdske guod útfûn, produsearre en ferkocht op 'e universele merk. Mar om dizze dingen te beteljen, hawwe jo jild nedich, mear en mear jild. En hjir komme de ekonomyske krisis en ruïne om it bedjerre, grillige, begearige bern te ûntnimmen fan 'e dingen dy't it net mear krije kin. It resultaat is in liikens dy't de ferantwurdliken siket, hiel gau identifisearre. It is wier dat situaasjes makke wurde troch de politike liederen fan folken, mar as se min hannele hawwe en juridysk skuldich binne, nimt dit de ferantwurdlikens net fuort fan dejingen dy't har hannelje litte sûnder yn te gripen, want yn it rezjym fan demokrasy delegearret it folk har macht oan deputearren, ministers en presidinten dy't har fertsjintwurdigje. En it is oan har soarchleazens en har politike ûnferskilligens dat it gewoane folk har lot en har bestimming te tankjen hat. Dêrom, ik herinnerje hjir nochris, dat de grutte skepper God al it libben kontrolearret yn al syn domeinen en aspekten, religieus, polityk, ekonomysk, ideologysk, wittenskiplik ... ensfh. Hy stelt de hearskers fan alle folken yn neffens wat de minsken fertsjinje. Tiden fan wolfeart en need binne him takomt fan Adam en Eva oant ús tiid. Elke dei, yn ús libben, ûntdekke wy it nijs dat God altyd wist hat, sels foar syn ierdske skepping. Mar syn fijannen sjogge har beheiningen net en foar har wurdt de takomst altyd sjoen as in tiid fan realisaasje fan it grutte projekt, fan universeel lok dat konstant socht en hope wurdt. En wêr binne se konstant nei op syk? It ideale rezjym, de ideale man, de ideale lieder; mar se fine se net. En oangeande dizze dingen is der in protte konkurrinsje; wy fergelykje ússels, wy konfrontearje elkoar en úteinlik konfrontearje wy elkoar yn monsterlik deadlike oarlochsachtige striid. Sa sil ús hjoeddeiske minskheid efterinoar ûnderwurpen wurde oan grutte ferneatiging en fleislike en geastlike hongersneed foardat se grut ferneatige wurdt troch *it "wrekende swurd"* fan God, folbrocht troch syn "*sechste trompet*" fan Iepnibiering 9:13.

Yn 'e rin fan 'e tiid, fan Republyk nei Republyk, yn Frankryk, hat it sekuliere ûnderwiis dat oan bern jûn wurdt, hieltyd mear oplate minsken produsearre, dit is benammen befoardere troch de lange frede dy't God jûn hat

tusken 1945 en ús hjoeddeiske tiid. Mar ik herinnerje jo deroan, ûnderwiis makket net needsaaklik yntelliginsje, om't wiere yntelliginsje in kado fan God is dat hy allinich reservearret foar dejingen dy't hy it wurdich achtet, nammentlik dejingen dy't kieze om him te behagen en him te learen kennen, om him better te tsjinjen. Lit ús dêrom foar in momint dizze ierdske seldsumheid ferjitte dy't ferspraat is ûnder de massa fan ierdske befolkingen en sjen nei de frucht dy't dizze sekuliere oplieding draacht. Dit type skepsel kin nei wille opnij kondisjonearre wurde. Yn elk tiidrek, mei de stream fan morele feroarings, is de goedkarde standert de lêste wetlik oannommen. Wat goed en kwea wie, wurdt omkeard en de oplate en kwalifisearre minske fynt yn dizze feroarings fan oardiel it bewiis fan syn mentale ferheging. It is yn it gesicht fan dizze situaasje dat wy de enoarme needsaak kinne begripe om beheind te wurden troch godlike iepenbiering, dy't beskriuwt en foarskriuwt wat goed en kwea binne neffens God. Troch dizze rem, dizze barriêre, te ferwiderjen, binne slipjen en dea ûnûntkomber. En om't se fuorthelle binne, betinke opstannige minsken nije oarsaken en manieren om te stjerren op in permaninte en trochgeande manier: de dyk deadet, reek deadet, alkohol deadet, drugs deadet, medisinen deadet troch spesifike sykten te behanneljen, mar ek, religys deadzje sels yn it monoteïsme en fansels, makke foar dit doel, deadzje oarloggen libbens dy't troch God skepen binne.

De grutte Frânske skoallen hawwe de elites dy't Frankryk bestjoere oplaet en taret. As de talitting ta dizze skoallen troch God selektearre waard, soene dizze elites dit amt weardich wêze. Mar dit is net it gefal, want wat talitting ta de Nasjonale Skoalle fan Bestjoer rjochtfeardiget, is jild, rykdom en assosjaasje mei de nije republikeinske adel. Soannen fan 'e riken, wiere dûmnys, krije har steatsdiploma om oan 'e easken fan 'e âlden te foldwaan en meitsje dan karriêres en stigje se op nei wichtige liederskipposysjes. En har minne aard is net feroare, en se beheare steatsaken mei deselde ûnferskilligens dy't se yn har stúdzje toanden. Wêr is dan it diploma dat wiere earlikens beleanet en autentisearret? Wat kin der wurde fan in lân dat bestjoerd wurdt troch sokke skimerige figueren? It is de ûnmooglikheid om oan dit kritearium te foldwaan dy't de útspattingen, ferrie en ôfsizzingen ferklearret dy't Frankryk syn kostberste besitting ûntnommen hawwe: syn wiere ûnôfhinklikens. Want dit probleem liedt my ta it twadde ûnderwerp fan dizze stúdzje: technokrasy.

De term technokrasy is gearstald út twa wurden fan Grykske oarsprong: techniké foar technyk en cratos foar Steat, of technysk bestjoer. Yn Frankryk is de ENA (Nasjonale Skoalle foar Bestjoer) de skoalle dy't ferantwurdlik is foar it oplieden fan technici foar de steat. Wy witte dat de skoalle teoretyske dingen leart, om't de studint dy't leard wurdt de lessen dy't har jûn wurde as in vloeipapier opnimt. En in grut part fan wat leard wurdt, sil har yndie tastean om komplekse situaasjes effektyf te behearjen. Mar, om't der altyd in "mar" is tusken teory en realiteit op 'e grûn, ûntdekt de eardere studint it bestean fan ûntelbere problemen dêr't har net oer ferteld is tidens har stúdzje. It libben is lestich te gearfetsje op in teoretyske manier, om't in protte kritearia it betingst. It tapassen fan 'e learde regels is maklik op 'e skaal fan in stêd, dreger op 'e skaal fan in lân, en noch dreger binnen de Jeropeeske Uny. Konfrontearre mei swierrichheden hâldt de

ENA-ôfstudearre fêst oan syn kennis en ekspertize, en leit syn stânpunt op as in kwalifisearre technikus, fertrouwend op it gesach dat him troch syn amt ferliend is. Yn dizze hâlding reflektearret de politikus net mear; hy past ta wat him leard is. Sa seach Frankryk in grutte feroaring yn syn belied en behear fan 'e steat sa gau as de organisaasje Feriene Europa it bestjoer oernaam. Fier fan it fjild ôf hawwe de Jeropeeske kommissarissen harren rjochtlinen oplein. Dizze hiele organisaasje waard boud troch de aktiviteit fan 'e earste technokraten dy't yn Brussel, België, fêstige wiene. Fier fan it folk ôf hat in leger fan spesjalisearre teoretisy de middels bestudearre en ymplementearre om de naasjes dy't belutsen wiene by de Jeropeeske alliânsje te bestjoeren. En wat der mei ús lân, Frankryk, barde, docht my tinken oan 'e ûnderfining fan Israel, dat it foarrjocht hie om troch God yn syn oanwêzigens regearre te wurden. Mar Israel wegere dizze godlike oanwêzigens en joech de foarkar om in slaaf te wurden fan 'e grillen fan syn keningen, mei alle flokken dy't se foar dizze naasje fertsjintwurdigen, faker ferflokt as seinige. Frankryk die itselde; it joech ôfstân fan syn frijheid en ûnôfhinklikens om himsels ûnder it jok fan útbuiters fan alle soarten te pleatsen, de finansjele ynvestearders fan 'e grutte wrâldwide en Jeropeeske banken. En syn oandiel fan 'e flok komt werom yn 'e foarm fan folsleine ferlamming, folsleine slavernij, de ûnmooglikheid om syn eigen bestimming te bepalen.

Us jonge technokraten binne net allegear idioaten, want der binne guon ûnder harren dy't bejeftige binne, mei yndrukwekkende lieder skipsfeardigens, om't se slagje yn it ferlieden en oertsjûgjen fan dyjingen dy't ticht by har steane. Presidint Macron is ien fan dizzen, en de hjoeddeiske jonge presidint fan Oekraïne is in oar foarbyld. Dizze manlju ûnderwerpe har oanhingers dy't har ferafgodzje. Mar it gesach dat se demonstrearje is de frucht fan oermjittige grutskens begelaat troch in opstannige geast dy't karakteristyk is foar ús tiid. En dizze maitiid fan 2023 markearret it wiere begjin fan 'e "eintiid" dy't profetearre is yn Dan. 11:40, in eintiid dy't him útwreidet oer sân lêste jierren, dat is de lêste wike fan profetyske jierren. De taname fan quasi-opstannich geweld dat wy tsjûge binne yn Republikeinsk Frankryk befêstiget it robotportret dat de apostel Paulus profetearre yn syn brief oan syn jonge meitsjinner mei de namme Timóteüs neffens 2 Tim. 3:1 oant 7: " *Wit dit ek, dat yn 'e lêste dagen* gefaarlike tiden komme sille. Want minsken sille leafhawwers fan harsels wêze, leafhawwers fan jild, opskeppers, grutsk, godslasteraars, ûngehoorzaam oan âlden, ûntanklik, ûnhillich, ûnleafdefol, ûnferjaanlik, lasteraars, sûnder selsbehearsking, fûl, ferachters fan it goede, ferrieders, eigenwiis, heechmoedig, leafhawwers fan wille ynstee fan leafhawwers fan God, dy't in foarm fan godstsjinst hawwe, mar de krêft dêrfan ûntkenne. Kear jimme ôf fan sokken. Der binne guon ûnder harren dy't huzen yngeane en froulju fange mei in swakke en beheinde geast, beladen mei sûnden, dreaun troch ferskate passys, altyd leare **en noait yn steat om ta de kennis fan 'e wierheid te kommen** . Lykas Jannes en Jambres tsjin Mozes wiene, sa tsjinwurkje dizze mannen de wierheid, **ferdorven fan geast, ferwerplik oangeande it leauwe** . Mar se sille gjin gruttere foarútgong meitsje; **want har dwaasheid sil foar elkenien dúdlik wêze, lykas dy fan dizze twa mannen** . " It is yn dizze beskriuwing dat wy dizze jonge minsken de "swarte blokken" fine neamd dy't yn 'e brân stutsen hawwe oan jiskefetten yn Parys en oare grutte stêden fan Frankryk

yn ús hjoeddeistige barrens. Mar dizze groepen binne allinich de foarrinners fan it opstannige gedrach dat noch ferskine sil. Dit binne allinich de earste pine dy't de Westerske befolkingsgroepen treffe en yn in oerhearskjende histoaryske rol, yn Frankryk, dêr't it leauwe deadlik beynfloede is. God nimt wraak op 'e naasje dy't it earst weage om him te tarten en te ferachtsjen. En dizze histoaryske wierheid hat resultearre yn 'e konstruksje fan moderne medyske wittenskip, basearre op minsklik yntervinsjeisme: fan it faksin ûntdutsen troch Pasteur oant it Covid-19-faksin út it Amerikaanske laboratoarium. Mar, medyske wittenskip kin as legitieme beskôge wurde salang't it sykten behannelt wêrfan de oarsaken sichtber en ferifiearber binne. Wêr't it ophâldt dat te wêzen is as it bewearst sykten fan 'e minsklike geast te genêzen, wylst it bestean fan 'e ûnsichtbere libbens fan minne en goede ingels negearret. As de dokter net rekken hâldt mei alle kritearia, is it wis dat syn diagnoaze allinich falsk kin wêze. En dit ûnderwerp liedt my ta it ûnthâlden dat minsken fan ien soarte binne en dat wy, neist bepaalde eigenaardichheden fan uterlik, allegear ûntworpen binne op itselde standerttype dat wy fan Adam en Eva erfden. Sykten fan 'e geast manifestearje har selden, of hielendal net, yn symptomen dy't sichtber binne foar de eagen fan 'e fersoarger, sels nei't de harsens scand binne. De oanwêzigens fan in maligne tumor kin ûntdutsen wurde, mar yn dit gefal is de nedige soarch net langer dy fan 'e psychiater, mar dy fan 'e dokter of spesjalisearre sjirurch. De echte problemen fan 'e minsklike geast binne te tankjen, lykas yn 'e tiid fan Jezus, oan 'e dieden fan ûnsichtbere demoanen. As God de Skepper koe hy alle soarten sykten genêze, mar hy wie wier de ienige dy't by steat wie om sykten fan 'e geast te genêzen. Lit ús harkje nei him dy't dit tsjûgenis jout oer " ***two lilik demoanbeseten minsken*** " dy't nei him kamen yn it " ***lân fan 'e Gadarenen*** ", neffens Mattéus 8:28-29: " *Doe't hy oan 'e oare kant wie, yn it lân fan 'e Gadarenen, kamen twa demoanbeseten minsken, dy't út 'e grêven kamen, him temjitte. Se wiene sa lilik dat nimmen der foarby doarst te gean.* " En sjuch, hja rôpen út: "Wat hawwe wy mei dy te krijen, Soan fan God? ***Bistû hjir kommen om ús te pinejen foar de tiid?*** " Hjir befêstigje dizze demoanen al de lear fan Iepenbiering 7:2-3: " *En ik seach in oare ingel opkomme út it easten, mei it segel fan 'e libbene God. En hy rôp mei in lûde stim nei de fjouwer ingels oan wa't it jûn wie om de ierde en de see te sear te dwaan*, en sei: " ***Doch de ierde net sear, noch de see, noch de beammen, oant wy de tsjinstfeinten fan ús God op har foarholle besegele hawwe*** . " "De refleksje fan 'e twa demoanen tsjûget dat se foar de oerwinnende dea fan Jezus al wisten dat in deadlike straf yn ' ***e pine fan 'e twadde dea*** ' foar har reservearre wie. Mar se wisten it rêdingsplan fan God net, dat basearre wêze soe op syn ierdske ynkarnaasje yn Jezus Kristus. Se wachten har tiid ôf, mar wiene har net bewust fan 'e middels wêrmei't God har yn alle justysje ta de dea feroardielje koe. En dizze útwikseling is fieding foar it leauwe fan 'e útkarden, om't it godlik tsjûget fan it bestean fan demoanyske geasten dy't de minsklike wittenskip wegeret rekken te hâlden. De medisinen dy't oplein wurde oan 'e geastlik siken brekke har fysike reaksjes net, mar ferdriuwe de demoanen net dy't de geast fan 'e besetene pasjint dominearje en liede. By it ûntbrekken fan godlike yntervinsje wurdt de ienige mooglike genêzing krigen as de demoanen sels kieze om de bewenne en besetene minsklike geast te ferlitten, mar gjin minsklik medisyn kin har twinge

om dat te dwaan. De gefallen fan besetenens dy't yn 'e Bibel neamd wurde, wurde lykwols allinich iepenbiere troch ekstreme abnormale gedrach. Se hawwe it foardiel dat se ús ferjitte dat de hiele minskheid beset is as Jezus it net bewennet. En wat binne dizze opstannige gedrachsfoarmen dy't waarnommen wurde yn ús hjoeddeistige ..." barrens, as net de fruchten fan in minskheid dy't beset is troch de duvel en syn demoanen? Wy wurde net ûnskuldich berne, mar skuldich, erfgenamten fan sûnde en beset troch Satan en syn demoanen. Allinnich autentike bekearing erkend troch Jezus Kristus kin ús befrije fan dizze deadlike erfskip, en allinich op yndividuele basis, op betingst fan konformiteit mei de standert dy't God ynsteld hat.

Troch te kiezen foar in demokratysk rezjym, hat Frankryk de histoaryske ûnderfiningen fan 'e Griken en Romeinen efterinoar fernijd. No, de âldste demokratyske ûnderfining is dy fan 'e Grykske stêd Atene. Dêr waard de earste bekende foarm fan demokratysk rezjym berne en de Griken foar ús hawwe ferskate foarmen fan dit regear fan 'e stêd besocht, en nei harren ek de Romeinen, sûnder ea tefreden te wêzen mei de karren dy't se eksperimintearren. Safolle sels dat yn Atene fan rezjym nei rezjym in man mei de namme "Thrasybulus" (- 445 - 389) him gedroech as in diktator, tsjin 'e ein fan 'e ûnôfhinklikens fan 'e Republyk Atene, dy't doe troch Rome omfoarme waard ta in Romeinske koloanje. As ik de namme fan dizze "Thrasybulus" neam, is it om't yn in brief rjochte oan Hindrik, kening fan Frankryk, de profeet Michel Nostradamus syn namme neamde om de dominaasje fan in lêste diktator te foarsizzen wêrtroch't de Frânske demokrasy har histoaryske regearingssyklus foltôgje moat. Alles oan dizze foarseine "Thrasybulus" liket de styl fan presidint Emmanuel Macron te beskriuwen, altyd rjocht yn 'e skuon, ferbûn oan oarder, en autoritêr. Konfrontearre mei de opposysje fan it Frânske folk dat syn arroânsje en de legitimiteit fan syn tige twifele autoritêre bestjoer net langer ferneare kin, sil de jonge presidint, altyd te wis fan himsels en syn rjochten, fan de iene dei op de oare de hûd fan dizze foarseine "Thrasybulus" yngean. Dizze ferfolling sil dus de oankundiging befêstigje fan in tige kontroversjele profeet, mar waans fermogen om feiten te foarsizzen al erkend is, sûnt syn tiid.

De Grykske Thrasybulus waard troch de Atheners ôfwiisd en gie yn ballingskip nei Thebe. Mei soldaten kaam hy werom en naam Atene yn beslach. Syn dieden wurde karakterisearre troch syn winsk om demokratysk bewâld op te lizzen oan 'e omlizzende folken. En ik tink dat ik dêr it mienskiplike punt fyn tusken dizze Grykske Thrasybulus en ús tiid wêryn't, in grutte oanhinger fan Feriene Europa, presidint Macron it syn plicht makket om, troch bewapening, demokratyske Oekraïne te stypjen, waans ûnôfhinklikens bedrige wurdt troch Ruslân. In tsjuster foarteken, de Grykske Thrasybulus wurdt úteinlik fermoarde troch de boargers fan Aspendos... Om it meast ûnreligieuze lân op ierde te lieden, keas God in man waans foarnamme Emmanuel betsjut: God mei ús. Wa kin sizze dat God net fan humor hâldt... tsjuster. Mar wy kinne dêr ek it byld sjen fan in opstannich ûnleauwich folk dat "God mei ús" ôfwiist en deadzje wol. Presidint Macron dielt mei de Grykske Thrasybulus syn ôfwizing troch syn folk. Nei syn earste termyn, dy't syn persoanlikheid iepenbiere, woe de mearderheid fan 'e Frânsen him net mear. Mar omstannichheden dy't troch God regele wiene, lieten

him opnij kieze foar in twadde termyn. Omdat de gefoelens fan it Frânske folk foar him net feroare binne, bliuwt de min keazen presidint hate troch de mearderheid fan it folk. Elke yntelliginte man, bewust fan 'e situaasje, soe tige foarsichtich wêze om dit fijannige folk net fierder te irritearjen. Hy, krekt oarsom, gedraacht him mei de arrogante autoriteit fan in presidint dy't keazen en keazen is troch syn hiele folk. " *De letter deadet, mar de geast jout libben* ", seit de Bibel. Emmanuel Macron is yndie presidint neffens de letter, mar hy is net neffens de geast, lykas bliken docht út 'e haat dy't de Frânske arbeiders foar him fiele, oan wa't hy, by it ûntbrekken fan in absolute wetjouwende mearderheid, syn besluten opleit troch it systematysk gebrûk fan artikel 49, paragraaf 3.

Leauwe, yntelliginsje en wiisheid

Dit binne de trije pylders fan heil dy't troch God foarsteld binne.

Leauwe: Wier leauwe is it fertrouwen dat yn God steld wurdt, dat is, rekken hâldend mei al syn bibelske iepenbieringen. En as sadanich krijt dit fers sitearre yn Hebreeërs 11:6 syn folsleine betsjutting: " ***No sûnder leauwe is it ûnmooglik om him te behagen ; want wa't ta God komt, moat leauwe dat hy bestiet, en dat hy in beleanner is fan dyjingen dy't him yngeand sykje .*** " Oan 'e oare kant, goed oerset, feroardielt dit fers Rom. 6:23 de hâlding fan twifel: " *Mar wa't twifelt oer wat hy yt, is feroardiele, om't hy net út oertsjûging hannelet. Alles wat net it produkt is fan oertsjûging is sûnde.* " No, yn it orizjinele Gryksk is it wurd oerset mei oertsjûging it wurd leauwe. Eins hat de oersetter L.Segond yn dit fers gelyk om it wurd oertsjûging te brûken, dat it tsjinoerstelde is fan it wurd twifel. Want ik herinner my dat Paulus in heul persoanlike hâlding oansprekt foar fleis dat oan ôfgoaden offere is, en hjir allinich dit ûnderwerp. Hy stelt dêrom net de noarmen yn twifel dy't troch God fêststeld binne, mar allinich de twa manieren fan reagearjen op dit fleis dat oan ôfgoaden offere is. Syn redenearring is as folget: Wa't in sterk leauwe hat, wit dat der mar ien wiere God is; wat it idee ymplisearret dat fleis troch de heidenen om 'e nocht offere wurdt. As sadanich autorisearret hy himsels om it te iten. Omkeard, wa't it iten in mislediging foar God sjocht, oardielt dat hy it net ite moat. En Paulus oardielt him swak yn leauwe, om't hy in finzene bliuwt fan foaroardielen basearre op 'e letter fan 'e Skrift en net op 'e minsklike geast en de godlike Geast dy't it libben jaan. Sa binne foar God en Paulus beide gedrachswizen rjochtfeardige foar safier't elk fan 'e twa soarten leauwigen hannelet yn oerienstimming mei wat hy leaut dat goed is. Dêrom is it wurd oertsjûging perfekt geskikt. Mar it kin it wurd leauwe net oeral ferfange, en allinich de kontekst fan it bestudearre ûnderwerp rjochtfeardiget it of net. De bêste manier om de hâlding fan twifel te foarkommen is om ús oardiel te basearjen op 'e skriftlike útspraken fan 'e Bibel, waans lessen allegear lessen binne dy't rjochte binne op it bouwen fan wier leauwe. Troch de iepenbiere wil fan God te ferfoljen, is der gjin risiko mear om syn wil ferkeard te ynterpretearjen. En yn Rom. 14:6, Paulus seit wer: " *De iene hâldt de iene dei foar de oare, de oare hâldt se allegear gelyk. Lit elk folslein oertsjûge wêze yn syn eigen geast.* " Hjir hat Paulus it wer oer in ûnderwerp dat giet oer de frije miening dy't God oan elk fan syn skepsels

oerlit, nei't se de noarmen fan syn wetten folge hawwe: " *Wolkom dejinge dy't swak is yn it leauwe, en striid net oer mieningen.* " Want wier leauwe hinget net ôf fan in miening, mar fan hearrigens oan in iepenbiere godlike wil. Dus, it respekt foar de hillige sabbat dy't troch God hillige is as in hillige rêst oan 'e kant sette, ropt Paulus de mooglikheid op foar elkenien om har geastlik libben te organisearjen op 'e earste seis dagen fan 'e wike, dy't allinich markearre waarden troch sifers, neffens har chronologyske folchoarder, foar de Hebreeërs fan syn tiid. De Gryksk-Romeinske kultueren wiene fertsjintwurdige yn Israel, mei al har heidenske perversjes wêrmei't elke dei wijd wie oan in grutte astrale godheid. De Hebreeërs moasten harsels dêrom beskermje tsjin dizze kweade ynfloed. En it is it kristlike leauwe dat it maklikst wûn waard troch dizze heidenske perversje, nei't it iepene wie foar de heidenen.

Leauwe is ek it tsjinoerstelde fan sicht. Dit komt om't de God dy't leauwe organisearret sels ûnsichtber is. God makket himsels allinnich sichtber foar de minskheid troch de Hillige Skriften dy't de Hillige Bibel foarmje. En hjir sil leauwe wer begjinne mei in tige persoanlike yndividuele oertsjûging fan elk skepsel. Elk fan ús wurdt útnoege om dizze fraach te beantwurdzjen: "Is wat de Bibel seit wier of falsk?" Mar it hâldt dêr net op, om't wy ek kinne sizze: "Is wat de Koran seit wier of falsk?" en sels: "Is wat de skiednislearaar seit wier of falsk?" It is oan elke persoan om syn eigen persoanlike antwurd te jaan neffens syn oertsjûgingen en it libben of dea fan syn leauwe. En it is wis dat dizze trije fragen har folgelingen op ierde hawwe en om har oertsjûging te fersterkjen sille se allegear har leauwe moatte fiede, troch har kennis fan it ûnderwerp dat har ynteresseart te ferdjipjen.

Wat my oanbelanget, ik haw de Bibel keazen en troch myn lêzen en stúdzje fan 'e geskriften te ferdjipjen, haw ik myn leauwe fersterke. En ik bin der no wis fan dat de oare twa ûnderwerpen fan fragen idel binne en sûnder solide basis. De histoaryske rapporten dy't leard wurde binne dochs tige nuttich foar it gearfetsjen fan 'e folchoarder fan barrens dy't bewarre bleaun binne. It nivo fan histoaryske kennis dat nedich is om de profesijen fan Daniël en Iepenbiering te ynterpretearjen is net heul heech. God woe dêrom syn ljocht binnen it berik fan 'e lytsten fan ús ierde bringe. Wier leauwe liedt de útkarden ta it begryp dat se libje yn minsklike maatskippijen dy't troch God feroardiele binne om te ferdwinen, om't se keazen hawwe om him te negearjen en te ferachtsjen. En de reden foar dizze kar is har oerienkomst yn karakter mei syn earste skepen tsjinoerstelde, dy't Satan waard, de duvel; de earste protestant fan 'e multi-universele skiednis fan it libben; de lieder en gids fan it rebellenkamp. Op 'e ierde fan sûnde wurdt dit rebellenkamp op in protte manieren fertsjintwurdige, mar God jout prioriteit oan 'e earsten yn 'e skiednis fan ús tiidrek: it Joadske folk sels, dy't Jezus Kristus " *de synagoge fan Satan* " sûnder mystearje neamt yn Iepenbiering 2:9 en 3:9, om't de histoaryske barrens dy't yn Jeruzalem plakfûnen yn 'e jierren 30 en 70 har rjochtfeardigen. De term " *synagoge* " betsjut gearkomste yn it Hebriuwske en wurdt allinich brûkt foar Joaden. Dit earste rebellenkamp behâlde dochs in teken fan geastlike legitimiteit, om't wy, lykas de duvel, dit fers oanhelle yn Ezech. 28:5 derop tapasse kinne: " *Jo wiene perfekt yn jo wegen fan 'e dei dat jo skepen waarden oant ûnrjocht yn jo fûn waard.* "

De twadde rebellenlieder fan ús tiidrek hat dizze legitimiteit net, om't God him noait "oprjocht yn syn wegen" fûn hat en syn kristlike religieuze dominaasje de frucht is fan in ekstase, in ûntfiering, in skandelijke en misliedende mystifikaasje. It apostoalske leauwe wie it slachtoffer fan in machtige en trochdringende religieuze dronkenskap fanwegen de falske kristlike bekearingen dy't befoardere waarden troch de frede oanbean troch keizer Konstantyn I^{de} Grutte yn 313. Dit trouwe leauwe waard ferdronken yn in massa falske kristenen ferspraat oer it Romeinske Ryk. En it is fanwegen dizze wiidfersprate ôffalligens dat God besleat om dit falske kristendom oer te jaan oan in ierdske Romeinske lieder út it jier 538, de datum fan 'e wiere stifting fan' e hjoeddeiske pauselike Roomsk-Katolike religy. God woe dus oan syn wiere útkarden ferspraat ûnder de falsk bekearde folken in bewiis jaan fan 'e flok fan dizze Roomsk-Kristlike religieuze organisaasje. De útkarden erkenne altyd allinich Jezus Kristus as it ûnbestriden Haad fan syn Tsjerke. En foar dizze útkarden hawwe pauselike pretinsjes gjin legitimiteit. Yn Daniël 8 binne trije fersen genôch foar God om de religieuze ûntfiering fan it Roomsk-Pausdom gear te fetsjen: Fers 10: "It ferhefte himsels sels oant it leger fan 'e himel, en smiet guon fan it leger en de stjerren nei de ierde, en fertrape se." Rome bekearde him ta it kristlike leauwe en ferfolge syn hilligen. Fers 11: " *It ferhefte himsels sels oant de kaptein fan it leger, en naam him it trochgeande offer ôf, en smiet de plak, de basis fan syn hillichdom, om.* " De paus usurpearret de titel fan haad fan 'e Tsjerke fan Kristus, nimt syn prysterlike aksje fuort, en smiet de basis fan 'e lear fan apostoalske wierheid om, it symboalske byld fan syn timpel of hillichdom. Fers 12: " *It leger waard opjûn mei it trochgeande offer fanwegen sûnde; de hoarn smiet de wierheid nei de grûn, en bloiede yn syn ûndernimmingen.* " » Dit fers presintearret de gearfetting fan 'e twa foargeande fersen, en herinnert sa oan 'e gefolgen, mar it foeget op in tige wichtige manier de oarsaak fan 'e brochte flok ta: "fanwegen sûnde" dat is, fanwegen it ferlitten fan 'e praktyk fan 'e hillige sabbat sûnt 7 maart 321. En God spesifisearret fierder foar it wolwêzen fan syn útkarden dat hy it oant it ein fan 'e wrâld hannelje lit: " *en slagget yn syn ûndernimmingen.* "

Wier leauwe is basearre op respekt foar Gods wil sa't dy útdrukt is yn 'e hiele Bibel oant it ein fan 'e wrâld. It is dêrom lestich om it gear te fetsjen of te beskriuwen. Dêrom wurdt it needsaaklik om te identifisearjen wat God falsk leauwe neamt, sadat de útkarden de sûnden dy't tsjin him begien binne net werhelje. Hy skilderet sa in soarte fan gearstald portret wêrmei't wy falsk leauwe yn al syn aspekten identifisearje moatte kinne. Want ôfhinklik fan 'e geastlike gefoelichheid fan elke persoan binne guon oanwizings dúdlik sichtber, mar oaren folle minder. En it is op dizze subtilere oanwizings dat de Duvel it falske leauwe bout dat " *in foarm fan godsvrucht oannimt, mar de krêft dêrfan ûntkent* ", neffens 2 Tim. 3:5: " *... in foarm fan godsvrucht hawwe, mar de krêft dêrfan ûntkenne. Kear jimme fan sokken ôf.* " En wêr is wiere godsvrucht op basearre? Op hearrigens, dizze kwaliteit stiet yn absolute termen yn tsjinstelling ta it opstannige en goddeleaze karakter dat de manlju karakterisearret fan wa't de útkarden ôfstân moatte nimme.

Yntelliginsje

It wurdt troch God easke en easke foar de útkarden dy't Hy rêdt, lykas Daniël 12:3 leart: " **En de wizen sille skine as de helderheid fan 'e himel** , en dejingen dy't in protte ta rjochtfeardigens liede sille skine as de stjerren foar altyd en altyd. "; en Daniël 12:10: " In protte sille suvere, wyt makke en ferfine wurde; de goddeleazen sille goddeleas dwaan, en gjinien fan 'e goddeleazen sil begripe, **mar dejingen dy't begryp hawwe sille begripe** . " Yn it ljocht fan dizze twa fersen is it " yntelliginsje " dy't de útkarden fan 'e eintiid sil karakterisearje en foar it foardiel fan 'e lêste "reparearders fan 'e brekken" dy't fan 1843 ôf fêstige binne; dizze brekken binne makke yn 'e godlike wet troch Rome, spesifisearret God: " **en dejingen dy't in protte ta rjochtfeardigens liede sille skine as de stjerren foar altyd en altyd** . " » Jesaja profetearret oer dizze reparearders fan 'e brek yn Jes. 58:12-13: " Dyn folk sil de âlde ruïnes wer opbouwe, en dû silst de âlde fûneminten wer opbouwe. Dû silst neamd wurde: Hersteller fan 'e Brek, de Weropbouwer fan Wegen, de Bewenner fan 'e Ierde. As dû dyn foet weromlûkst fan 'e sabbat, fan it dwaan fan dyn wil op myn hillige dei, mar de sabbat dyn wille meitsje, om Jahweh te hilligjen troch him te ferhearlikjen, en him te earjen troch net dyn eigen wegen te dwaan of dyn eigen begearten te folgjen of om 'e nocht te praten, dan silst dyn wille hawwe yn Jahweh, en Ik sil dy ride litte op 'e hichten fan 'e ierde, en Ik sil dy genietsje litte fan it erfskip fan Jakob, dyn heit; want de mûle fan Jahweh hat sprutsen. " De earste ferfolling fan dizze profesije gie oer it Hebrieuske folk dat weromkaam út finzenskip yn Babylon, mar in twadde ferfolling jilde foar de weromkomst fan 'e sabbat yn it Adventistyske leauwe fan 'e hjerst fan 1844 ôf. Yn beide ferbûnen wurde de hilligen yn finzenskip brocht; yn it âlde ferbûn foar 70 jier yn Babylon, de Chaldeërske stêd, en yn it nije, foar 1.260 jier yn 'e Romeinske pauselike dominaasje fan 'e prostituee. "Babylon de Grutte." Foar minsken, neffens it sprekward, "kin in beam it hiele bosk ferbergje." Op geastlik nivo ferburgen de "beam" fan it âlde ferbûn yndie foar de Joaden it heilsplan dat iepenbiere waard troch it "bosk" fan it nije ferbûn. En allinnich God wist de dûbele ferfolling fan syn ynspiraasjes dy't foar syn tsjinstfeinten, syn profeten, foarsein wiene.

Dizze lêzing fan Daniël 12 bringt my derta om te ûnthâlden hoe't God it de rol jout fan in synteze fan 'e iepenbieringen fan it hiele boek Daniël, mar ek fan dy fan 'e Iepenbiering dy't sân ieuwen letter troch Johannes ynspirearre wurde sil. Want God seit yn fers 1: " Yn dy tiid sil Michael opstean, de grutte foarst dy't stiet foar de bern fan jo folk; en der sil in tiid fan benearing wêze, lykas der net west hat sûnt der in folk wie oant dyselde tiid. Yn dy tiid sil jo folk rêden wurde dat yn it boek skreaun is. "

Gods grutte plan skriuwt heil ta oan Michael, de ingel mei de namme YaHWéH, dejinge dy't mei Daniël sprekt en it is wichtich om te begripen wêrom't, yn Iepenbiering 12:7, it noch altyd Michael is, ferfrânske as Michel, dy't de striid tsjin 'e duvel en syn demoanen liedt: " En der wie oarloch yn 'e himel. Michael en syn ingels fochten tsjin 'e draak. En de draak en syn ingels fochten ", Op dizze manier jout God de leagen oan dyjingen dy't tinke dat se sûnder de sabbat en de sûnensferordeningen dy't oan 'e Joaden leard binne, kinne, troch te bewearre Jezus Kristus te wêzen, waans namme selden neamd wurdt yn 'e hiele Iepenbiering, om't God syn symboalyske rollen foarkar jout, ynklusyf dy fan it

Peaske-"lam". It algemiene heilsplan waard iepenbiere oan Joaden foar Joaden neffens it fleis en it nasjonale erfgoed oant Jezus Kristus en fan syn ferzoenende dea, foar geastlike Joaden oannommen troch God oangeande bekearde heidenen.

De Iepenbiering, tsjuster neamd Apokalyps, is dûbeld rjochte oan 'e wiere útkarden dy't te finen binne yn 'e twa orizjinele ferbûnen. De berjochten en bylden dy't presintearre wurde yn dizze godlike Iepenbiering binne nommen fan dyjingen dy't skreaun binne yn it âlde ferbûn. Se binne dêrom perfekt geskikt om erkend te wurden troch Joaden fan dit âlde godlike Ferbûn. Troch Michael te neamen yn Iepenbiering 12:7, jout God syn útkarden in sinjaal dat de namme Jezus in tydlike namme is dy't him oanwiist foar syn rol as fersoeningsoffer; tydlik mar net minder wichtich. Want it is ûnder dizze namme fan Jezus dat hy syn útkarden rêdt of net rêdt. Wy realisearje ús dan it belang fan it folslein begripen fan it heule heilsplan dat troch God betocht is, om it te folgjen en ús deroan oan te passen yn al syn opienfolgjende fazen dy't folbrocht binne tusken de oerstreaming en it ein fan 'e wrâld. Geastlik of fleislik, de útkarden binne allinich Joaden dy't it folk fan God foarmje. En Daniël krijt dizze boadskip: "*Yn dy tiid sille dyjingen fan jo folk dy't skreaun binne yn it boek rêden wurde.*" Op dy tiid wurdt de kontekst oanjûn fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, wêryn't de wier útkarden Joaden de kâns krije sil om de rêding te erkennen dy't basearre is op 'e ferzoenende dea fan Jezus Kristus. Sawol rasiale as geastlike Joaden sille it doelwyt wêze fan en soargen hawwe oer de bedriging dy't de sabbathâlders úteinlik oan 'e dea bleatstelle sil. Oant dat bepaalde momint sille fromme Joaden slachtoffers bliuwe fan har oanhing oan 'e tradysje fan har heiten, lykas se de ôfrûne twa millennia dien hawwe. Mar by de weromkomst fan Kristus sille net al dizze Joaden har bekearje, om't it mei Joaden is as mei kristenen, ûnder harren binne wiere en falske. Dêrom sil God fêsthâlde oan syn eigen oardiel oer elk fan syn skepsels, mei har namme al skreaun yn syn boek fan it libben.

Wy lêze wer yn Dan. 12:2: "*En in protte fan dyjingen dy't sliepe yn it stof fan 'e ierde sille wekker wurde, guon ta it ivige libben, en guon ta skande en ivige ferachting.*" Yn dit fers, sûnder de details út te wurkjen dy't Iepenbiering 20 iepenbierje sil, profetearret de Geast it prinsipe fan 'e twa opstanningen dy't skieden wurde sille troch "**tûzen jier**" neffens Iepenbiering 20:3-4-5-6-7. Dit detail moat opmurken wurde: God stelt "*it ivige libben*" net tsjin "*ivige*" dea, mar "*it ivige libben*" tsjin "*ivige smaad*". Dit komt om't de dea in oergong is fan skepen libben nei neatens; dit is wat de Bibel der altyd oer leart. "*Smaad*" is, nei it oardiel fan "*de twadde dea*", it ienige dat oerbliuwt fan 'e goddeleazen yn 'e foarm fan ivige minne oantinkens foar de útkarden dy't yn 'e ivichheid oerlibje sille.

It falske Roomsk-Katolike leauwe hat in mannichte minsken ta it leauwen brocht dat "geastlik defekte" wêzens automatysk troch God ûntfongen en rêden waarden. It belang dat it jout oan yntelliginsje bewiist it tsjinoerstelde en ûntmaskert fierder it kamp fan diabolyske leagens dy't besiket te mislieden en de dea fan safolle mooglik slachtoffers te feroarsaakjen. Doe't Jezus ferklearre: "*Sillich binne de earmen fan ~~geast~~, want fan harren is it keninkryk fan 'e himel!*" , spesifisearre hy net dat hy it oer de "*Geast*" fan 'e libbene God hie, en al dyjingen dy't net de yntelliginsje hawwe om it te begripen, hawwe de transkripsje "geast"

akseptearre, dy't ek de geast fan 'e minske oantsjutte kin. It is dêrom allinich yntelliginsje, de wiere, dy't de ynterpretaasje fan dit wurd "Geast" rjochtet. En wat koe de minskheid ferwachtsje fan 'e lear jûn troch de nijsgjirrige Vigilius, de earste paus dy't ûnder dizze titel yn 'e sit fan Rome pleatst waard, earst yn it Lateraanske Paleis, doe yn Fatikaanstêd bûten Rome. No, dizze plak yn it Fatikaan waard markearre troch de oanwêzigens fan in timpel wijd oan Aesculapius, de Romeinske god yn 'e foarm fan in " *slange* ", dus joech God ús in teken dat dizze fersen út Iepenbiering 12:14-15 rjochtfeardiget: " *En oan 'e frou waarden twa wjukken fan in grutte earn jûn, sadat se nei de woastenije fleane koe, nei har plak, dêr't se in tiid, en tiden, en in heale tiid, fiede wurdt fan it gesicht fan 'e slang.* " *En de slange smiet wetter út syn mûle as in oerstreaming efter de frou oan, sadat er har troch de oerstreaming meifierd wurde koe.* " Der kamen al " *arrogante wurden* " út 'e " *mûle* " fan it Fatikaanske pausdom, symbolisearre as in " *lytse hoarn* " yn Dan. 7:8: " *Ik seach nei de hoarnen, en sjoch, in oare lytse hoarn kaam út har midden op; en derfoar waarden trije fan 'e earste hoarnen útlutsen ; en sjoch, dêryn wiene eagen lykas de eagen fan in man , en in mûle dy't grutte dingen spruts .* "

Yntelliginsje waard net allinnich troch God oan 'e minskheid jûn, want yn it dierenryk fine wy ek yntelliginte wêzens. Dêrom moat de minske allinnich beskôge wurde as in animearre wêzen, as net as in bist. Wat de minske echt ûnderskiedt fan it bist wurdt oanjûn yn dit fers fan Prediker 3:11: " *Hy makket alles goed op syn tiid; sels hat Hy de ivichheid yn har herten lein , hoewol de minske it wurk dat God docht fan it begjin oant it ein net begripe kin.* " Dit is teminsten ien ding dat God oan gjin bist jûn hat. En it twadde is syn fermogen om goed en kwea te oardieljen; eat dat gjin bist dwaan kin, want de eangst dy't de hûn of de kat of elk oar húsdier hat foar syn master is basearre op 'e yntonaasje fan syn stim dy't tederheid, sêftens of likens útdrukt en net op 'e wurden dy't troch dizze master sprutsen wurde. Troch de praktyk fan training kin it bist lykwols slagje om in ferbining te meitsjen tusken in sprutsen wurd en in taak dy't útfierd wurde moat. Us minsklikheid reagearret op deselde manier, mar troch it behearskjen fan in mannichte wurden dy't in taal foarmje. No freget God syn útkarden om harsels yn te wijen yn 'e taal fan' e himel, dy't fansels yntelliginsje opropt, mar ek wiisheid, dizze heechste godlike jefte.

Wysheid

It wurdt karakterisearre troch it brûken fan yntelliginsje foar subtiliteiten dy't troch God iepenbiere binne. Tidens syn ierdske tsjinst spruts Jezus ta it Joadske folk yn gelikenissen, in taal dy't hermetysk is foar de gewoane animearre minske. Mar dizze taal spruts ta dejingen oan wa't God wiisheid joech. En it moat erkend wurde, gjinien fan 'e 12 selektarre apostels hie dizze ûnmisbere wiisheid. Want Jezus selektarre harren út ûnder behoefte en ûnopliede minsken, dit frijwillich om harren sels direkt op te lieden en te ynstruearjen. Troch harren benammen de ferburgen betsjutting fan syn gelikenissen út te lizzen, liet Jezus harren begripe hoe't in byld in boadskip drage kin dat taskreaun wurde kin oan ferskillende, mar fergelykbere situaasjes. Dit gefoel foar it ûntsiferjen fan bylden hat neat yntellektueels oan en de skriftgelearden en Farizeeërs fan juster en hjoed wiene en binne noch altyd te yntellektueel om har belangstelling te jaan oan

ferlykjende bylden. Jezus fergelike syn útkarden net sûnder reden mei bern, want nettsjinsteande de skyn fan syn leeftyd bliuwt de folwoeksene foar God in fergrizend bern, mar dochs in bern. Want God fynt yn it bern wat de folwoeksene dêr fynt: fertrouwen, hearrigens, ôfhinklikens en genegenheid yn 'e bêste gefallen, mar ek ûnhearrigens, tsjinstelling en opstân yn 'e minste oare gefallen. Wiisheid rêst net op minsklike ynstruksje, en God kin laitsje as hy minsken sjocht dy't harsels as "wiis" presintearje. Allinnich hy oan wa't God wiisheid jout, is dizze term wurdich, en hy jout it net sûnder betingsten. Wiisheid iepenet tagong ta de taal fan 'e himel, dy't sletten is foar oare minsken. Dêrom jout God it allinich oan tsjinstfeinten dy't hy it wurdich achtet op basis fan it tsjûgenis fan 'e wurken dy't har leauwe produseart. Jezus sei: " *Oan him dy't hat* , sil mear jûn wurde." Sa wurdt wiisheid fergrutte yn dyjingen dy't it earje en it beskôgje as it kostberste kado dat God oan syn útkarden op 'e ierde fan sûnde oanbiede kin. Want dizze wurdearring sels foarmet in embryo fan 'e wiisheid dy't God sil groeie litte. Minsklik yntelliginsje en wiisheid, lykas it yntelliginte ynstinkt fan it bist, binne basearre op en liede ta itselde doel: dat fan it ynstinkt fan selsbehâld. Wittend dat syn libben bedrige wurdt, hat elk libbend wêzen de refleks om it te beskermjen, en dêrom is it ree om alles te dwaan. Dejinge dy't oanfallen wurdt, ferdigenet himsels en falt syn agressor oan as it nedich is. Mar sûnder wiisheid tinkt de animearre minske allinnich oan it ferdigenjen fan himsels tsjin de tsjinstanner dy't syn eagen sjogge en as sadanich identifisearje. Op geastlik nivo is hy folslein ûnbewapene en kwetsber, om't syn tsjinstanner ûnsichtber is. Yn tsjinstelling ta him identifisearret de útkarde troch syn wiisheid en libbene leauwe de ûnsichtbere agressor tsjin wa't de Geast fan God him warskôget, en hy kin sa syn ferdigening en beskerming bouwe troch se te krijen fan God, de boarne fan alle wiisheid en de machtichste fan alle ferdigeners en beskermers.

Wiisheid biedt dêrom oan de minske dy't troch God útkeazen en segene is, in tredde relasjonale diminsje; de earste twa binne, parallel, de fisuele relaasje en de auditive relaasje dy't de normale minske karakterisearje. It praten fan 'e taal fan 'e himel en it begripen dêrfan makket de ierdske útkeazen in autentike boarger fan it keninkryk fan 'e himel. Want dizze godlike wiisheid is in boarchsom jûn troch God yn ôfwachting fan it fertrek fan 'e ierde fan sûnde, nei de himel dêr't Jezus in plak taret hat foar al syn útkeazen yn 6000 jier fan iersk libben.

Wy lêze yn Iepenbiering 17:9-10-11: " ***Hjir is de geast dy't wiisheid hat*** . *De sân hollen binne sân bergen, dêr't de frou op sit. It binne sân keningen: fiif binne fallen, en ien is, en de oare is noch net kommen; en as er komt, moat er in koarte tiid bliuwe. En it beest dat wie, en net is, is sels de achtste kening, en is fan 'e sân, en giet nei it ferneatigjen.* " God presintearret hjir de basis fan in riedsel dat allinnich syn wiisheid ferdúdlikje kin. Hy past hjir itselde prinsipe ta dat hy tapaste op syn apostels, oan wa't it tastien wie om de útlis fan Jezus syn gelikenissen te ûntfangen, wylst it net tastien wie oan 'e rest fan it Joadske folk. De bêste beskerming fan godlike wierheid rêst op it feit dat hy de geasten fan al syn ûntelbere skepsels kontrolearret en rjochtet. Ek kin it godlike ferbod net skeind of oertrêden wurde troch de opstannige man, foar wa't it godlike mystearje in ûnbegryplik mystearje bliuwe moat oant syn dea. Oan 'e basis fan it ûntsiferjen fan dit riedsel leit in ferdúdliking dy't Jezus oan Johannes jout yn fers 7: " *En de*

ingel sei tsjin my: *Wêrom fernuverje jo jo? Ik sil jo it mystearje fertelle fan 'e frou en fan it beest dat har draacht, dat de sân hollen en de tsien hoarnen hat.* " Allinnich dit fers lit ús de kontekst definiearje dy't tsjinnet as basis foar it riedsel dat hjirnei foarsteld wurdt. De referinsjekontekst is dêrom dy fan 'e tiid fan Johannes, dat is, dy fan 'e earste lêzers fan dizze iepenbiering. En dizze kontekst is dy fan keizerlik Rome dat yn it riedsel de sechsde " **kening** " of dominearjende rezjym fertsjintwurdiget dat oantsjut wurdt troch de ferdúdliking " **ien bestiet** ". Yn dizze kontekst regearje de Romeinske keizers út Rome, mar ûnder de " **sânde kening** ", of rezjym, sil de Romeinske keizer út it Easten regearje, Konstantinopel foar Konstantyn en syn opfolger erfgenamten nei 313, it Eksarchaat fan Ravenna foar keizer Justinianus yn 538. Yn dit " **sânde** " Romeinske bestjoer wurdt de stêd Rome ferlitten troch har keizers en wurdt efterinoar ynfallen troch trije ynfallende barbaarske folken dy't ferslein binne troch it Romeinske Ryk; de Herulen yn 476, de Fandalen yn 534 en de Ostrogoaten dy't yn 538 út Rome ferdreaun waarden, dat binne de trije hoarnen dy't foar de lytse hoarn fan Dan sakke waarden. 7:8: " *Ik seach nei de hoarnen, en sjoch, in oare lytse hoarn kaam út har midden op, en trije fan 'e earste hoarnen waarden derfoar útlutsen* ; en sjoch, it hie eagen lykas de eagen fan in minske, en in mûle, dy't arrogant spruts. " De Goaten kamen allegear út Noard-Europa, en hjiryn fine wy, tapast op it ûntrouwe kristlike Europa, wat al bard is mei it ûntrouwe Israel yn it Alde Ferbûn; de foarseine ynfaller kaam ek altyd út it Noarden.

It riedsel profetearret dan it Romeinske pauselike bewâld dat yn Rome fêstige waard nei de befrijing dêrfan fan 'e oerhearsking fan 'e Ostrogoaten yn 538, en seit deroer: " *En it beest dat wie, en net is, is sels in achtste kening, en is ien fan 'e sân, en giet nei de ferdoemenis.* " De histoaryske ferfolling pleatst de Romeinske pauselike ynstelling effektyf yn 'e tiid fan 'e neamde sân Romeinske rezjyms en troch syn strikt religieuze karakter, de " **achtste kening** " fan dit riedsel, in " **kening** " seit " **oars** ", yn Dan. 7:24: " *De tsien hoarnen binne tsien keningen dy't út dit keninkryk opkomme sille. In oar sil nei harren opkomme, hy sil oars wêze as de earste* , en hy sil trije keningen ûnderwerpe. " En derneist, oer him, spesifisearret Dan. 8:23: " *Oan 'e ein fan har hearskippij, as sûnders fertard binne, sil der in ûnbeskaamd en slûchslim kening opkomme.* " Elkenien kin sjen hoe folle de pauselike pracht en praal yndie basearre is op 'e keunstmjittigens en it lúkse uterlik fan 'e klean fan har geastliken, har kardinalen en har biskoppen en har ferliedlike kultus dy't jûn wurdt oan 'e " *god fan festingen* " fan Dan. 11:38, of fersterke gebouwen, dy't har katedralen foarmje waans hieltyd hegere en skerpere spitsen nei it godlike regear fan 'e himel wize: " *Hy sil lykwols de god fan festingen earje op syn fuotstik* ; oan dizze god , dy't syn foarâlden net koe, *sil hy hulde bringe mei goud en sulver, mei kostbere stiennen en kostbere dingen.* " dit wurdt begelaat troch de " **arrogante** " hâlding fan pauslike minachting foar de wierheid dy't iepenbiere wurdt yn 'e Hillige Bibel. Jo kinne sa begripe oan wa't it passend is om it fjoer ta te skriuwen dat de haadtoer en it dak fan 'e katedraal fan "Notre Dame de Paris" ferneatige; elk fan dizze termen foarmet in oarsaak fan godlike lilken dy't God amper kin beheine. "It beest giet nei de ûndergong" spesifisearret it riedsel, dat is wat Dan. 7:11 befêstiget troch te sizzen: " *Ik seach doe, fanwegen de arrogante wurden dy't de hoarn spruts* ; en wylst ik seach,

waard it bist deade, en syn lichem waard ferneatige, oerlevere oan it fjoer om ferbaarnd te wurden . Iepenbiering 17:16-17 befêstiget sizzende: " **De tsien hoarnen dy't jo seagen en it beest sille de prostituee haatsje, har útklaaie en neaken meitsje, har fleis ite en har mei fjoer fertarre.**" Want God hat it yn harren herten jûn om syn wil út te fieren en ynstimme te wêzen, en harren keninkryk oan it beest te jaan, oant de wurden fan God folbrocht wurde sille .» Iepenbiering 19:20 profetearret fierder dizze lêste straf fan it beest: « En it beest waard finzen nommen, en mei him de falske profeet dy't wûnders foar him dien hie, wêrtrocht't er dejingen dy't it merk fan it beest ûntfongen hiene en dejingen dy't syn byld oanbeaen hiene, ferrifelde. **Se waarden beide libben smiten yn 'e mar fan fjoer dy't mei swevel baarnde** . » Foar dizze ferneatiging sil it lykwols nedich wêze om te wachtsjen oant it ein fan it sânde millennium, sadat de ierde by it lêste oardiel it uterlik sil oannimme fan "in mar fan fjoer en swevel " profetearre troch de hjoeddeiske sporadyske aktiviteit fan 'e fulkanen dy't oer de hiele wrâld ferspraat binne; it ûndergrûnske magma sil dan oer de hiele ierde ferspraat wurde, wêrtroch it wetter út 'e seeën eliminearre wurdt.

It is oan dizze godlike wiisheid dat ik myn begryp fan 'e godlike mystearjes te tankjen haw, waans útlis ik jo presintearje. Segenje dêrom mei my dizze glorieuze wiisheid fan 'e libbene God, want it bouwt jo heil en myn heil op.

It libben sûnder ynstruksjes

Ik kom hjoed werom op it ûnderwerp fan 'e fysike en geastlike sûnens fan minsken, om't dizze dingen har wolwêzen betingst. Wylst it fleislke libben noch mar sân jier oer hat, lit ús godlike Heit yn Kristus my de oarsaken fan ús lijen dat ferskynt en harsels opleit yn ús libben realisearje en identifisearje. Ik sil gau tachtich jier âld wêze, en ik hie dizze dingen graach fan myn berte ôf begripe wollen, mar lykas alle minsken bin ik it libben yngien sûnder de ynstruksjes te kennen, en foar my krigen myn âlden it ek net fan harren. Se koene dêrom neat oan my oerdrage en God, de iennichste dy't alles wist en it antwurd op alles hie, wachte oant ik folwoeksen wie om tsjin my te praten en my te ynstruearjen. De prioriteit fan syn boadskip wie it beantwurdzjen fan 'e trijefâldige fraach "wa bin ik, wêr kom ik wei, wêr gean ik hinne?" Ik bin in azem fan libben en in libbene geast, ik kom út it neat, en ik gean nei de ivichheid oanbean yn Jezus Kristus.

Om te begripen wat wy wurde, moatte wy ús hiele libbensrin weromgean. It begjint yn 'e liifmoer fan ús mem, yn har liifmoer, dêr't wy driuwe yn 'e floeistof fan 'e placenta. En dit detail is ekstreem wichtich foar it begripen fan 'e rest fan ús evolúsje. It foardiel fan dit ynterne baden is dat it it minsklik embryo harmonieus ûntwikkelje lit, om't it hiele oerflak fan it lichem ûnder oanlis net ûnderwurpen wurdt oan druk dy't de selûntwikkeling hinderje kin. It programma dat befette is yn it DNA fan ús genoom wurdt sa sûnder problemen útfierd, mits it lichem gjin skea ljit troch om 'e navelstreng te wikkelen dy't it ferbynt mei de fiedingsorganen fan syn mem. Nei de pine fan 'e befalling komt it bern it ierdske libben yn, sykheljend lucht. Mar wat feroaret der foar him yn dizze faze fan syn libben! Hy ûntdekt de gefolgen fan 'e wet fan ierdske swiertekrêft en kin spyt

hawwe fan 'e omstannichheden fan syn foarige libben, dêr't syn lichem yn ekstreme sêftens driuwe. It is dizze ûnderfining, skreaun yn ús ûnbewuste ûnthâld, dy't it gefoel fan wolwêzen rjochtfeardiget dat krigen wurdt yn in wetterbad dêr't ús neakene lichem him wer befrije kin fan 'e wet fan swiertekrêft. Want it yngean fan it libben bestiet út konfrontearre wurde mei meardere brutaliteiten. En al, it gefoel fan 'e swierte fan ús lichem, it gefoel fan 'e waarmte of de kjeld, it gefoel fan 'e wriuwing fan klean op 'e hûd, safolle agresjes dêr't it pasgeboren bern him oan oanpasse moat! In bertetechnyk dompelt de pasgeboren poppe ûnder yn in lyts badke dêr't er noch in skoftke yn driuwe kin oan 'e kant fan syn mem. De poppe wurdt sa tydlik gerêststeld en syn paad nei it libben en syn beheiningen wurde sa fersêfte. Mar it bern moat úteinlik it libben konfrontearje dat op ierde jûn is fan sûnde, ferantwurdlik foar al syn brute agresjes dy't allinich de gefolgen binne fan 'e flok dy't de hiele minsklike soarte treft.

Wat soe de brûkershantlieding foar it minsklik ierdske libben sizze? Der is ien fûneminteele ding om te witten, en dit ding, in protte jierren lyn, liet God my it skriuwe yn 'e tekst fan in ferske dat ik komponearre haw. Hjir binne de wurden: "Gewoante is in wet, dêr't men net oan ûntkomme kin, en as jo tinke dat jo slagge binne, dominearret it jo mear as ea, Satan hâldt jo fêst, hy hâldt jo goed fêst." Doetiids taskreau ik dit prinsipe oan ferskate drugs, de minder sterke, kafee út kofje, nikotine út tabak, alkohol, en de sterkere, opium, kokaïne en oaren. Ik seach doe allinich wat dúdlik waard yn 'e hjoeddeistige barrens fan 'e minskheid. Hjoed iepenbierje ik minder foar de hân lizzende dingen, dochts tige skealik, dy't makke binne troch gewoante. Yn 'e tredde diminsje lûkt ús fysike lichem konstant ûnder de gefolgen fan gewoanten dy't, konstant fernijd, gefolgen hawwe fan steurnissen, sykten en dysfunksje fan ús wichtichste organen. Dus op 'e banken fan syn skoalle dêr't hy in protte oeren trochbringt, befoarderet it bern dat oer syn buro sakket de rûning fan syn rêchbonke dy't sil feroarje yn skoliose mei alle rêchpine dy't dizze sykte kin markearje dy't, as net korrisjeare, sil fergrutsje mei leeftyd. Ik haw al praat oer de manier fan sliepen, en ik moat weromkomme op dit ûnderwerp, om't ik hjoed wit dat ik gefolgen haw ûnderfûn troch de gewoante om op 'e side te sliepen, mei de holle op in kessen. Ik haw myn ôfhinklikens fan dizze gewoante ûntdutsen, om't ik de grutste muoite haw om op 'e oare kant yn 'e sliep te fallen, of noch slimmer, op 'e rêch. Dochts liket dizze posysje op 'e rêch it geunstichst te wêzen om misfoarmingen fan ús lichem en ús gesicht te foarkommen. Omdat sliepen op 'e side it hûdweefsel oan 'e kant fan it gesicht komprimearret dy't op in kessen rêst. En ik begryp dan wêrom't myn lofter eachlidden minder iepen geane as myn rjochter eachlidden. Eins ûntwikkelje eagen har ûnder hiel oare omstannichheden; it rjochter each ûntjout him frij, wylst it lofter each, komprimearre troch it kessen, elke nacht lange oeren yn in ferstoppe steat bliuwt dy't syn ûntwikkeling ferfoarmet. Us nachten bouwe strabismus op en de stadige en progressive deformaasje fan ús fysiognomy. In konstant gedrukt each einiget mei it misfoarmjen fan himsels en dizze fernijde druk kin syn ovalisaasje en dy fan 'e lens feroarsaakje, wat liedt ta astigmatisme; wat my soargen makket. Us lichem hat dêrom dit ûngelokkige neidiel dat it him fluch oanpasse kin oan in nije gewoante dy't it oannimt, gewoan troch de frekwinsje fan 'e fernijing fan 'e praktyk. Mar de faze fan it feroarjen fan 'e gewoante is tige lestich te berikken. Us

natuer freget neat mear as it folgjen fan 'e sleur dy't tekene is troch de oanlearden gewoante. Myn winsk om op myn rêch te sliepen resultearre yn it wekker bliuwen sûnder te sliepen foar ferskate oeren, wêrnei't de sliep úteinlik kaam mei grutte kwetsberens, dreamen en in iere moarns wekker wurden yn in steat fan wurgens. Sa'n resultaat is teloarstellend, mar folslein foarsisber. Want ik wit dat ik in skoftke oanhâlde moat om oer te gean fan sliepen op myn syd nei sliepen op myn rêch, mar de útdaging rjochtfeardiget de nedige ynspanning, want ik wol myn lofter each tige befrije fan dizze nachtlke druk dy't it ferstopt.

As wy groeie en âlder wurde, krije wy ek gewicht, wat ús rêchbonke stipet. En as, as wy stean, de rêchbonken fan ús nekke allinich it gewicht fan ús holle stypje, is dat net itselde foar ús lendewringbonken, dy't it gewicht fan it heule boppeste diel fan ús lichem stypje. Dêrom moatte wy der absolút foar soargje dat ús rêchbonke yn 'e meast geunstige nachtposysje is, wêrby't wy it falske komfort fan sêftens en fleksibiliteit foarkomme. Want tidens ús sliep ûntspanne al ús spieren en pezen en ús heule lichem is ûnderwurpen oan 'e ferskriklike wet fan swiertekrêft; it sakket en past him oan oan 'e stipe dy't it hâldt, en nimt syn heule foarm oan, geunstich of net. Dêrom is dizze tiid fan nachtsliep, neamd "de lytse dea", herstellend of destruktyf, ôfhinklik fan syn ynfloed op ús sûnens op koarte en lange termyn. Dizze deistige tiid fan ûnbewustwêzen nimt in tredde fan ús bestean yn beslach, wat flink is en it in goed plak jout yn 'e brûkershantlieding fan ús libben. Mei kennis fan 'e behoeften fan ús lichem en syn bonke- en spierstruktuer, kin elke persoan it type bêd kieze dat se nedich binne, dat stevich bliuwe moat en yn gjin gefal te sêft wêze moat. Mar yn alle gefallen, om ús wiere ûnôfhinklikens te behâlden, moatte wy foarkomme dat wy op in protte gebieten ûnder de ôfhinklikens fan gewoante falle. Gewoante bindet ús mei keatlingen dy't lestich te brekken binne. De wier frije man profitearret fan it fermogen om him fluch oan te passen oan elke situaasje, en ik bied jo dit tsjûgenis oan dat Jezus Kristus en syn apostels meimakke hawwe. De jûn foar syn arrestaasje wie Jezus dwaande mei de taryeding om syn lêste nacht troch te bringen op 'e Oliveberch, mei it gesicht nei Jeruzalem. Oerweldigende troch de wurgens dy't him oerdeis opboud hie, moasten syn apostels sliepe, lykas harren gewoante wie, en se begrepen pas nei syn arrestaasje hofolle Jezus woe dat se him bystien en stipen yn syn lêste mominten fan frijheid. Der is neat legitimer as de needsaak om te sliepen, mar dy nacht naam dizze gewoante in wrede oanstried oan foar ús Ferlosser, dy't sadwaande de broederlike stipe fan syn apostels, dy't hy sa leaf hie, ûntnommen waard. Ik haw persoanlik slapeloze nachten trochbrocht om it ljocht te dielen dat God my ûntdekke liet. De iver en it lok fan it bekend meitsjen fan dit godlike ljocht hâlden my wekker en ik learde hoe needsaaklik it is om net ôfhinklik te wêzen fan wat dan ek: sliep of hokker oare gewoante dan ek.

Sûnder bewust te wêzen fan 'e regels fan it libben, hawwe minsken generaasje nei generaasje har bern leard om har oan te passen oan gewoanten dêr't se ûnbewust slaven fan wurden binne. Myn eigen mem wie in typysk foarbyld fan dit type, en ik wie it folsleine tsjinoerstelde. Har libben wie as in klokwurk, wylst myn frij en ûnôfhinklik bleau. Wy hiene dêrom grutte muoite om it iens te wurden, om't ús gedrach sa oars wie. Mar sy hâldde fan 'e wierheid fan 'e Heare en foel yn 'e sliep yn har frede en heil, nei't se de nije profetyske ynsichten

ûntfongen hie dy't God my ûntdekke en kenne liet. Us ferskillen wiene fleislik en skieden ús allinich op 'e ierde fan sûnde. Yn it kommende keninkryk fan God sille dizze fleislike omstannichheden net mear bestean, en allinich de leafde foar de wierheid fan 'e Heare sil yn 'e gedachten bliuwe fan 'e ingels dy't wy wurden sille.

Gewoanten hawwe te krijen mei it ritme fan ús iten. En ik tink oan it âlde sprekward "jo moatte ite om te libjen, net libje om te iten." Iten om te libjen hâldt it lichem yn libben en yn goede foarm; libje om te iten liedt it lichem ta obesitas en hormonale ûnbalâns, dy't op syn minst fataal binne. In oar sprekward seit: "Wa't sliept, yt." En it is wier dat yn gefal fan fysike wurgens it lichem mear vitaliteit weromhellet fan in goede sliep dan fan in miel. Boppedat feroardielt dit sprekward: "Wa't sliept, yt," terjochte de miel dy't iten wurdt foar it sliepen gean. De goede sûnens fan ús hiele siel fereasket de fieding dy't it nedich hat en fereasket om al har fysike en mentale funksjes te garandearjen, sûnder ús lichem te oerlêsten. En troch dit prinsipe te folgjen, haw ik oant hjoed de dei deselde lingte en gewicht behâlden dy't ik hie sûnt ik folwoeksen waard. Ik haw gjin ûnnedich fet, gjin oergewicht, en ik brûk gjin medisinen, allegear tanksij it ferljochte advys fan ús Heare God. Nei't ik sûnt 1970 de foardielen fan fegetarisme ûntdutsen en beskaafd beoefene haw, troch de tsjûgenis fan in freon dy't it mei ûnbestriden resultaten beoefene, om't hy in bodybuilder wie, haw ik dizze manier fan iten religieus folge sûnt 1980, it jier fan myn doop yn 'e Sândedeis Adventistyske Tsjerke fan Valence sur Rhône, yn Frankryk. Dizze freon wie sels in jier foar my in Sândedeis Adventist wurden. Myn lêzing fan it boek Genesis en de godlike dieetferordeningen dy't der neamd wurde, liet my begripe hoe't God my fysyk taret hie foardat hy my geastlik ynstruearre, en befêstige sa de útspraak "in sûne geast yn in sûn lichem", dy't God transformearret yn "in hillige geast yn in hillich lichem", want it is ta "**hilligens**" of "**hilliging**" dat hy ús yn Jezus Kristus ropt, tegearre mei alle oare sûnders dy't erfgenamten binne fan 'e erfsûnde. Hy ropt allegearre dy't wiere frijheid fine wolle troch befrijd te wurden fan 'e slavernij fan 'e sûnde, wêryn minsken finzenen binne fan minne gewoanten dy't minsklike wetten transformearje yn legitimearre en legalisearre gewoanten en tradysjes. It is om dizze kollektive flokken te wjerstean en te ûntkommen dat de útkarden yn Kristus frij en ûnôfhinklik bliuwe moatte, wittende dat har heil en beskerming op ierde allinich fan God en fan Him allinich ôfhingje. Wiere frijheid is de ienige manier om foar God te tsjûgjen tsjin 'e sûnde dy't Hy syn tsjinstanners yn it fijannige kamp taskriuwet. Mar om sûnde te wjerstean, moat it perfekt identifisearre wurde, en dit is it doel dat hy joech oan syn profetyske iepenbieringen. Kennis fan 'e ynstruksjes foar it libben giet likefolle oer de wierheden fan it leauwe as oer de identifikaasje fan 'e minne gewoanten fan ús nachtsliep. It libben kin net dissekrearre wurde; it foarmet in gehiel dat alle tinkbere ûnderwerpen omfettet. By it skeppen fan ús is God de skepper fan alles dat ús fertsjintwurdiget as in yndividuele siel dy't bestiet út in lichem en in geast. Us lijen wurdt troch him dield, mar it lit ús begripe dat oarsaken ûnûntkomber gefolgen hawwe. As in bern net leart wat fjoer is, kin it himsels yn it fjoer smite en ferbaarnd stjerre. Wy witte hoe min der nei it advys fan oaren harke wurdt, wylst de lessen dy't wy persoanlik ûnderfine stekkend binne, mar ûntfongen en fêstlein binne yn ús ûnthâld en ús yntelliginsje. Dêrom wurde wy berne sûnder de

ynstruksjes foar it libben te kennen... wy moatte it ûntdekke troch ûnderfiningen dy't wy yn ús eigen fleis en geast belibje. En dan moatte wy net ferjitte dat wy berne binne yn 'e flok fan it fleis en dat ús trochgong yn it ierdske libben allinich in faze fan seleksje foarmet foar it ivige libben, wêr't it risiko fan it kwea net mear sil bestean. It kwea en it lijen dat ferbûn is mei it libben op ierde fan sûnde hawwe as ienige doel om ús it perfekte himelske libben sûnder kwea te winskjen. Dêrom ferklearret de Geast yn Iepenbiering 21:4 oer de útkarden dy't rêden wurde by de weromkomst fan Jezus Kristus: "*Hy sil elke trien út harren eagen wiskje, en de dea sil der net mear wêze, noch rouwe, noch skriemen, noch pine, want de eardere dingen binne foarbygien.*" En de tiid dat dizze betingsten yn aksje brocht wurde sille, leit mar sân jier foar ús.

De wrâldwide situaasje oan 'e ein fan maart 2023

Presidint Poetin, it haad fan Ruslân, hat de presidint fan 'e Folksrepublyk Sina, de hear Xi Ji Ping, mei grutte eare wolkom hjitten op in offisjeel besyk. Tagelyk ûntfong Ruslân Afrikaanske presidinten, eat dat de Westerse media net neame woe. Eins woe it Westerse kamp oant doe ta leauwe yn 'e mooglikheid fan Sineeske neutraliteit, en bewearde dat kommersjele belangen foarrang hiene boppe politike ynset. It is wier dat Sina yn in fredesplan foarsteld troch Sina foar it konflikt tusken Ruslân en Oekraïne himsels foar frede sjen liet sûnder partij te kiezen. It ferburgen lykwols net it feit dat it in spesjale bân hat mei it Russyske folk. Op 30 maart lieten bylden lykwols in Sineeske presidint sjen dy't syn militêre liiders oantrune om har ta te rieden op it bestriden fan in mooglike oanfaller. Syn militêre budzjet sil 7% fan syn BBP berikke; dit fertsjintwurdiget in enoarme militêre ynvestearring. Sina bereidt him dêrom ek foar op oarloch, sûnder mis mei it each op syn weromwinning fan it eilân Taiwan. Yn dizze kontekst sil Emmanuel Macron lykwols nei Sina reizgje, begelaat troch Ursula Von Der Leyen, presidint fan 'e Europeeske Kommisje. Der is gjin twifel dat de Jeropeeske autoriteiten sille besykje de Sineeske presidint te oertsjûgjen om gjin wapens oan Ruslân te leverjen, en miskien, lykas har gewoante is, sille se har fersyk begeliede mei bedrigingen fan sanksjes dy't troch it hiele Westerske kamp tsjin Sina oplein wurde soene. En hjir riskearret in grutte flater yn it oardiel it tsjinoerstelde te feroarsaakjen fan wat se berikke wolle. Want eins wol it Westen Sina ferbiede om mei Ruslân te dwaan wat se sels mei Oekraïne dogge, basearre op 'e legitemiteit fan har Westerske wet dy't troch de FN oannaam is. Mar Europeanen lykje har net bewust te wêzen fan 'e mjitte fan ôfhinklikens fan Sina, om't it net langer allinich Russysk gas is dat se ûntnommen wurde soene, mar alles wat Sina produseart en ymportearret yn Jeropa om sa'n 300 miljoen ynweners út te rusten. Want Jeropa is gewoan útrust troch Sineeske produksje dy't oankomt yn rigen frachtskippen fjouwer nivo's heech laden mei metalen konteners. Sûnder Sina giet Jeropa sechstich jier werom, útsein dat it net mear de bedriuwen sil hawwe dy't doe syn rykdom makken. Syn situaasje soe dêrom slimmer wêze as al dyjingen dy't it oerstutsen hat. Wat Sina oanbelanget, it hat de mooglikheid om te hanneljen mei it Easten, it Midden-Easten en Afrika. En sjoen

de tichtens fan syn befolking, sawat 1 miljard 400 miljoen ynweners, hat it in soad wurk te dwaan om syn eigen befolking no út te rusten, dy't, tanksij it Westen, alle technyske middels hat om oan syn behoeften te foldwaan. Dat sei, de fraach ûntstiet, hoe sil de hear Xi Ji Ping reagearje op in bedriging fan Westerske sanksjes? Ik tink dat hy sil foardwaan dat hy hannelsrelaasjes mei it Westen ûnderhâlde wol, mar hy sil him oan neat ferplichtsje, en op in min ofte mear ferburgen manier sil hy Ruslân fan wapens foarsjen. It Westen sil syn dieden ûntdekke en sil twongen wurde om sels de ienige koer te brekken wêryn't se al har aaien lein hiene. En dizze bedjerre ekonomyske omelet sil liede ta ûnrêst en yrritaasje ûnder syn folken yn Jeropa, falliseminten, ynterne konflikten, hongersneed en deaden.

Westerlingen binne ek benaud oer de militêre help dy't de Noard-Koreaanske presidint Kim Yong Un oan Ruslân jout. Hy makket gjin geheim fan syn winsk om Ruslân te helpen tsjin it Westerske kamp, dêr't hy, tegearre mei Amearika, de partner fan Súd-Korea, syn groanyske erflike fijân yn fynt.

Fan syn kant hat Japan ek besletten om opnij te bewapenjen, en biedt al syn offisjele stipe oan Oekraïne, dy't stipe wurdt troch Amearika.

Uteinlik lit de hear Lukashenko, presidint fan Wyt-Ruslân, syn eangst sjen foar in eskalaasje dy't liedt ta in kearnoarloch. Syn offisjele berjocht ropt op ta it sykjen nei frede troch ûnderhanneling om in eskalaasje te foarkommen, en dit berjocht begjint mei de wurden: "Ik nim it risiko om te sizzen... ensfh." Hy nimt in risiko mei syn freon Putin, dy't him polityk en militêr stipet. Mar tagelyk wolkom hy de komst fan Russyske taktyske kearnwapens yn syn lân. In protte wolle graach witte wat de hear Putin en de hear Xi tsjin elkoar seine tidens harren gearkomste yn Moskou. Mar de hear Putin ferburgen syn fêstberadenens om it doel te berikken dat hy himsels steld hat troch syn "spesjale operaasje" yn Oekraïne te lansearjen wis net. Hy moast syn saak ferdigenje troch te betinken dat dizze "spesjale operaasje" feroaret yn in ynternasjonale oarloch fanwegen de knibbelreaksje fan 'e Amerikanen en it Jeropeeske NATO-kamp. No, as der ien is dy't it tinken fan de hear Putin goed ken, dan is it syn freon de hear Lukashenko, en syn lêste berjocht dat oantrúnt ta ûnderhanneling is it bêste bewiis fan 'e absolute fêstberadenens fan de hear Putin om syn earste doelen te berikken. Mar it gedrach fan 'e Westerske NATO-machten hat syn oarspronklike doel flink feroare, om't de oanfier fan wapens dy't Russyske soldaten deadzje in haat tsjin har oanwakkeret dy't ropt om wraak tsjin it hiele Westerske kamp. En yn dit Westerske kamp moat dizze needsaak foar wraak begrepen wurde, mar dit is noch net it gefal, om't krekt oarsom it heale súkses fan it Oekraynske ferset hope jûn hat op in nederlaach fan Ruslân, dy't him materialisearret yn ekstra militêre help foar Oekraïne en sa de eskalaasje fergruttet. Wy binne op in kaaimomint yn dit konflikt, om't de twa legers, dy't no in jier fjochtsje, no moreel en militêr ferswakke binne troch de útputting fan munysje fan alle soarten: kogels, granaten, raketten, drones, tanks en kanonnen. Yn ien jier binne de yndrukwekkende foarrieden bommen útput, of hast, om't de fjoersnelheid yn beide tsjinoerstelde kampen drastysk ôfnommen is. Foar ús Skeppergod dy't rêdt yn 'e namme fan Jezus Kristus, hat dit jier fan oarloch in fûnemintele rol spile by de tarieding op 'e

folgjende faze wêryn't it doel fan Ruslân net langer allinich Oekraïne sil wêze, mar West-Europa yn syn gehiel.

Sûnder dizze dingen as in godlike iepenbiering te presintearjen, lit ik myn geast mooglikheden tekenje basearre op aktuele barrens. En ik redenearje sa: de opienfolgjende oanfallen op Jeropa troch de " kening fan *it suden* " en de " kening fan *it noarden* " kinne allinich plakfine as Amearika him weromlûkt fan it slachfjild, dat is, út West-Jeropa. De Jeropeeske iver foar Oekraïne kin allinich ferklearre wurde troch Jeropeeske neilibjen fan Amearika, dizze grutte wrâldwide militêre macht wêrop alle NATO-lidsteaten fertrouwe om har te ferdigenjen tsjin har fijannen, yn dit gefal, yn 'e maitiid fan 2023, Ruslân, de oare grutte militêre macht op ierde. In barren dêr't ik noch net fan op 'e hichte bin, moat Amearika liede ta weromlûking út Jeropa; wat koe dit barren wêze? Amerikaanske presidintsferkiezings komme tichterby en op dit stuit wol in swarte oanklager de hear Trump oanklage om skurve redenen dy't nutteloos binne om hjir te ûntwikkeljen. Mar it hiele Republikeinske Partijkamp feroardiet in politike manoeuvre dy't rjochte is op it oan 'e kant skowen fan kandidaat Trump en him te foarkommen om mei te dwaan oan dizze ferkiezings. Dizze kear koe it Amearika fan 'e Feriene Steaten, yn gaos, wolris it Amearika fan 'e Untsleine Steaten wurde. Want Jezus Kristus kin der tsjin hannelje troch syn " *nest*" *derfoar te brekken*. **Ienheid** " lykas hy die yn 'e tiid fan 'e profeet Sacharja neffens Sach. 11:14: " *Doe bruts ik myn twadde stêf, Ienheid* , om de bruorskip tusken Juda en Israel te brekken. "De tiid fan oarloch dy't God oer de hiele ierde tarieset, is basearre op dit prinsipe fan ferneatiging fan fêstige ' **uny** '. Sa koe de Amerikaanske uny ferdwine om it ferdwinen fan 'e Jeropeeske uny, dy't it as model naam, te befoarderjen. It sprekt fansels dat Amearika, opnommen troch in boargeroarloch, noch de winsk noch de mooglikheid soe hawwe om syn aanbod fan wapens út te wreidzjen nei Oekraïne en nei West-Europa, dat it stipet. Dit programma hâldt frij logysk stand, mar ferrassingen kinne noch oare gegevens oan it ljocht bringe dy't liede ta oare ferklearrings. Mar yn 'e tuskentiid is it yn 'e ûnderfiningen dy't Amearika meimakke hat dat syn weromlûking út it Jeropeeske konflikt syn rjochtfeardiging fine moat. Utsein it neamde gefal koe Amearika him yn in oarloch fine tsjin Sina, dat Taiwan yn beslach nimme wol; It is noch altyd in heul reële mooglikheid. En yn dizze situaasje soe it lestich wêze om tagelyk in oarloch tsjin Ruslân yn Oekraïne te behearjen. Yn Daniël 11:40 oant 45 neamt God de oare nije militêre machten net dy't yn 'e wrâld ferskynd binne: Sina, Yndia, Noard-Korea, Iran, allegear potinsjele fijannen fan West-Europeanen. Mar wy kinne de mooglikheden fan oarlochsachtige alliânsjes tusken dizze al sjen." lannen. It is allinnich dei nei dei dat de hear Putin syn earste plan foar in "spesjale operaasje" sjocht feroarjen yn in grutte ynternasjonale wrâldoarloch. It is wier dat hy dizze ûntwikkeling fan barrens net foarsjoen hie, mar wa wol? Nimmen op ierde, mar ien en allinnich, de grutte God ynkarnearre yn Jezus Kristus. Hy hat fan tefoaren alle details taret dy't dizze ûnoplosbere situaasje makken. En de minsklike ynstruminten dy't hy brûkt om it te berikken wiene hielendal net bewust fan syn plan. Waarnimmers fan 'e oarloch yn Oekraïne telle it oantal deaden oan beide kanten: mear as 200.000 deaden of ferwûnen allinich al foar Ruslân, en wierskynlik likefolle oan 'e Oekraynske kant. Dizze sifers binne skriklik, foaral nei 78 jier Jeropeeske frede

sûnt 1945, mar dit is allinnich it begjin fan 'e grutte slachting dy't alle minsklike libbens op ierde sil ferneatigje oant de weromkomst fan Jezus Kristus yn 'e maitiid fan 2030, mei útsûndering fan 'e libbens fan 'e lêste útkarden dy't trou bleaunen oan 'e sabbat oant it punt dat se mei in deastraf bedrige waarden.

Yn syn wiisheid sei Jezus Kristus dat wa't fan doel is in toer te bouwen, derfoar soargje moat dat hy it foltôgje kin. Mar yn 'e hjoeddeiske wrâldwide situaasje is elkenien ferrast. Earst Ruslân, dan Amearika, want hoewol it wier is dat it Oekraïne út it kamp fan Ruslân wrakselje woe, wie it net ree om dat te dwaan ten koste fan in direkte konfrontaasje mei Ruslân. It wit dat Ruslân kearnwapens fan formidabele krêft hat en is begryplik bang dat it se úteinlik brûke sil, mar tagelyk, yn dizze oarloch, lit Ruslân, freze troch it hiele Westerske kamp, in swakte sjen yn syn militêre apparatuer dy't net evoluearre is foar konvinsjonele konflikten. De formidabel krekte Westerske wapens kompensearje mear as genôch foar de minderheid fan Oekraynske striiders, en Ruslân hat dit op 'e hurde manier leard, mar it behâldt it ûnbestriden foardiel fan sifers en de formidabele nasjonalistyske fearkrêft fan 'e mearderheid fan syn folk. It wit hoe't it mei de klappen omgean moat en hoe't it tiid eksploitearje moat. Oan 'e oare kant, yn it West-Jeropeeske kamp, binne de ferrike folken tige tsjin om de brute ferarming te tolerearjen dy't resulteart yn nasjonale krisissen en gewelddiedige reaksjes fan it folk. De wrâldwide situaasje is lykwols folslein ûngeunstich wurden foar Europa, dat syn produksje al jierren ferpleatst nei Sina en oare noch earmere lannen yn 'e Tredde Wrâld. Yn 'e slimmer wurdende krisis sil de Jeropeeske Uny útinoar falle en ferdwine. Op it lêste momint sammelje ik de lêste ynformaasje oer yntinsive Russyske bedrigingen tsjin Europa. Op in heul offisjele manier, yn in dokumint, ferklearret de hear Putin **it Westen as in eksistinsjele bedriging foar Ruslân**, en befêstiget sa de twadde faze fan 'e oarloch yn Oekraïne wêryn't de nije oanwiisde fijân no dúdlik de Jeropeeske NAVO is. En no behâldt Ruslân him it rjocht foar om taktyske nukleêre bommen te brûken dy't pland binne yn gefal fan in eksistinsjele bedriging foar syn lân. En wat essinsjeel is om te begripen is dat al dyjingen dy't de Russyske nukleêre bedrigingen as falsk en misliedend beoardielje, ek net bewust binne dat Jezus Kristus dit skriklike destruktive gebrûk gebiedt. Want dit karakter fan "terreur" waard programmearre en profetearre om de ferbining te meitsjen dy't de straffen fan 'e " *fjirde* " en de " *sechste trompet* " fan 'e Iepenbiering ferbynt, neffens Iepenbiering 8:12, 9:13 en 11:14. De twadde foarm fan it " *beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt* " is Russysk en folle ferneatigjender as de earste dy't gie oer de "terreur" fan 'e Frânske Revolúsje tusken 1793 en 1794.

Nij, nij, nij...

Dizze nije útlis dy't jo op dizze sabbat fan 1 april krigen hawwe, ^{sille} jo better begripe litte hoe't God de Tredde Wrâldoarloch yn syn bibelske profesijen presintearret.

It tsjinoerstelde is yn it feest fan it earste Peaske dat it Hebrieuske folk yn it Egyptyske lân belibbe hat. It is yn dizze ferfolling dat wy yn deselde nacht de beskerming fine fan 'e Hebrieuske minsken dy't sparre waarden troch it bloed fan it Peaskelam, mar ek, yn absolute tsjinstelling, de dea fan alle Egyptyske "

earstbernen " dy't as sûnders fermoarde binne; wat God liede sil om it feest fan 'e "**fersoeningsdei**" te meitsjen, waans doel sil wêze om troch in religieuze rite te profetearjen hoe't God fan doel is om wetlik in ein te meitsjen oan 'e sûnde dy't syn útkarden feroardielet. God sil op 'e 10e^{dei} fan 'e 7e^{moanne}, wêrmei't de hjerst-equinox begjint, dit feest, sintraal op **sûnde, pleatse** op 'e tsjinstelling fan dat fan it Peaske, dat it oanbod fan syn **gerjochtichheid leart** op 'e 14e^{dei} fan 'e earste moanne. Dit hjerstfeest hat allinich in tydlik karakter en in pedagogysk doel dat de dea fan Jezus Kristus ferljochte en folbrocht hat oangeande de ferjouwing fan 'e oarspronklike sûnde dy't erfd is troch syn útkarden. It kin dêrom ophâlde en ferdwine yn it kristlike leauwe, krekt lykas it feest fan Peaske. Mar Peaske sil foar God in fûnemintele datum bliuwe, in type dat fernijd wurde sil op it momint fan 'e glorieuze weromkomst fan ús godlike ferlosser Jezus Kristus, it momint dat God alle minsken sil ferneatigje dy't drager bliuwe fan har sûnden. Yn profesije nimt God Europa altyd as doelwyt, om't it yn Europa is dat de namme fan Jezus Kristus oproppen en leard wurdt. Mar it foarrjocht dat oan dizze kennis ferbûn is, makket de ûntrou fan 'e Jeropeeske folken noch skuldiger as de oare net-kristlike folken fan 'e ierde. Boppedat makket dizze kennis, sels ûnfolslein, har ta ûntrouwe earstelingen of "**earstbernen**", dy't syn straffen wurdich binne. En it is yn dizze kapasiteit dat nei de fiif foargeande, syn "**sechde trompet**" de "**tredde**" fan alle "**earstbernen**" **fan it Westerske kristendom** sil deadzje dy't ûntrouwe en opstannige sûnders wurden binne. Bewiis fan dizze ynterpretaasje wurdt ús jûn troch it feit dat de memme-Katolike Tsjerke Frankryk beskôget as har "âldste dochter"; Frankryk, dat de grutste Jeropeeske macht yn 'e NAVO foarmet. Dizze útdrukking fan "**earstberne**" is in fûnemintele kaai ta it begripen fan God, om't it yn Iepenbiering 1:5 Jezus Kristus oanjout, presintearre as de "**earstberne út 'e deaden**": "... en fan Jezus Kristus, de trouwe tsjûge, **de earstberne út 'e deaden**, en de foarst fan 'e keningen fan 'e ierde! Oan Him dy't ús leaf hat, dy't ús troch syn bloed fan ús sûnden befrijd hat, ..." Al dyjingen dy't syn heil opeaskje, binne ek "**earstberne**" yn titel. En dit sûnt de skepping fan Israel by it Peaske fan 'e úttocht út Egypte, en God befêstige it ding troch Israel syn "**earstberne**" te neamen yn Eks. 4:22: "**Jo sille tsjin Farao sizze: Sa seit JaHWÉH: Israel is myn soan, myn earstberne** ." Mar as dizze "**earstbernen**" sûnde en opstannige hâlding tsjin God rjochtfeardigje, wurde se sûnders dy't it allinich wurdich binne om ynienen troch him ferneatige te wurden. En dit is krekt de hjoeddeiske status fan falske Westerske kristlike religys sûnt 1843, en foar it offisjele "Adventisme" "**útbraakt**" troch Jezus Kristus, sûnt 1994. Hjir wurdt útlein wêrom't God de Europeanen behannelje sil lykas hy yn harren tiid de Egyptners en de ûntrouwe Israëliters behannele. Wat folget sil gean oer de manier wêrop dizze Tredde Wrâldoarloch presintearre wurdt yn Dan. 11:40 oant 45, yn Ezech. 38 en 39, en yn Iepenbiering 9:13 oant 21. De basistekst is dy fan Daniël dy't it foardiel fan ienfâld en de iepenbiering fan 'e chronologyske strategy fan it konflikt presintearret. De pearle fan dizze nijichheid rêst op dizze observaasje. It ferhaal strekt him út oer seis fersen; seis lykas de seistûzen jier fan ierdske sûnde. No, krekt sa't Jezus himsels presintearre foar syn Peaske op 'e 14e^{dei} fan 'e maitiid fan it 5e^{millennium}, ropt it 5e^{fers yn Daniël} de feroaring op fan 'e strategy fan 'e striid dy't fan konvinsjoneel karakter oergiet nei in nukleêr destruktif karakter, wat Daniël

11:44 suggerearret troch te sizzen oer de Russyske " **kening fan it noarden** ": " *Tiden út it easten en út it noarden sille komme om him te ferskriken, en hy sil mei grutte grime útgean om mannichte te ferneatigjen en út te roegjen.* " » Fersen 40 oant 43 wurde karakterisearre troch de oprop fan in konvinsjonele oarloch dy't Ezechiël ek beskriuwt troch te spesifisearjen oer Ruslân, nammentlik " **Gog** ", yn Ezech. 38:13: " *Sjeba en Dedan, de keaplju fan Tarsis, en al har jonge liuwen, sille tsjin jo sizze: Binne jo kommen om te plonderjen? Hawwe jo jo mannichte sammele om te plonderjen, om sulver en goud mei te nimmen, om fee en guod te nimmen, om in grutte búte te nimmen?* " Yn it ljocht fan 'e ekonomyske krisis dy't foar in grut part te tankjen is oan Westerse sanksjes en de enoarme militêre útjeften fan Ruslân, is de needsaak om " *bûten te nimmen* " perfekt logysk, ik gean sels safier om te sizzen dat it easke om fergoed te wurden foar de skea dy't it lijt. Mar Ezechiël rjochtet syn profesije op 'e oanfal op Israel troch Ruslân en syn bûnsmaten; eat dat Dan. 11:41 befêstiget: " *Hy sil it moaiste fan 'e lannen yngean* , en in protte sille falle; mar Edom, Moab, en de foarsten fan 'e bern fan Ammon sille út syn hân rêden wurde. " En op deselde wize profetearret Dan. 11:45 it ein fan 'e Russyske legers: " *Hy sil de tinten fan syn paleis opslaan tusken de seeën, nei de glorieuze en hillige berch ta; en hy sil oan syn ein komme, en nimmen sil him helpe* "; dizze Russyske troepen wurde ferneatige op 'e " *bergen* " fan Israel, neffens Ezech. 38:21-22: " *Ik sil in swurd tsjin him oproppe yn al myn bergen, seit de Heare JaHWéH; it swurd fan elke man sil tsjin syn broer wêze. Ik sil oardielen tsjin him útfiere mei pest en mei bloed, mei in swiere rein en mei hagelstiennen; Ik sil fjoer en swevel oer him en oer syn troepen en oer de protte folken dy't mei him binne, reine litte.* "

Yn dit fers wurdt kearnfjoer oantsjut mei it wurd " *swavel* ", om't de eksploazje fan in atoombom de loft feroaret yn baarnende " *swavel* ". Omdat de stridende partij inoar deadzje mei " *it swurd* ", rjochtet dizze tekst him dúdlik op de Tredde Wrâldoarloch. Mar ik haw muoite mei dizze teksten út Ezechiël, om't har beskriuwingen soms keppele wurde kinne oan de Tredde Wrâldoarloch of oan it lêste oardielssêne dat beskreaun wurdt yn Iepenbiering 20:8-9: " *En hy sil útgean om de folken dy't yn 'e fjouwer hoeken fan 'e ierde binne te ferrifeljen, Gog en Magog, om har byinoar te bringen ta de striid; har oantal is as it sân fan 'e see. En se kamen op it oerflak fan 'e ierde en omsingelen it kamp fan 'e hilligen en de leafste stêd. Mar fjoer kaam del út 'e himel en ferslokte har.* " En dizze twa mooglike ferfollingen wurde skieden troch de perioade fan " *tûzen jier* " dy't seis kear neamd wurdt yn fersen 2 oant 7 fan dit haadstik 20.

Yn Daniël 11 markearret fers 44 de tiid fan " **ferjouwing foar de sûnden** " fan 'e falske Amerikaanske, Jeropeeske en Russyske kristlike tsjerken, dy't net ûnder de gerjochtichheid fan Kristus falle, en dy't dêrom sels foar har sûnden fergoedzje moatte, lykas de Egyptners by it earste Peaske. En dizze fûnemintele rol sil ús tastean om de presintaasje fan dizze oarloch better te begripen ûnder it symboal fan 'e " *sechste trompet* " beskreaun yn Iepenbiering 9:13 oant 21. It opropen konflikt giet yn stilte foarby oan 'e konvinsjonele oarloch dy't folbrocht waard oant it momint fan dizze wraaksuchtige slachting, dat is, it momint doe't kearnwapens brûkt waarden om " **in tredde fan 'e minskheid te deadzjen** ", lykas de Egyptners by it earste Peaske. De útdrukking " **foar it oere, dei, moanne en** "

jier " wiist it momint fan kearnmoard oan dat dizze " *sechste trompet* " karakterisearret. En wylst se wachtsje op fierdere ferdúdliking oer dit ûnderwerp, ûnderstreket dizze útdrukking it lange wachtsjen op dit momint troch **de minne ingels**, neffens Iepenbiering 7:1 oant 3, spesifisearret dat se der sûnt de datum 1844 op wachte hawwe, wêryn't it " **segel fan 'e libbene God** ", symboal fan syn hillige sabbat, ferskynde yn syn Adventistyske Utkarde: " *Hjirnei seach ik fjouwer ingels stean op 'e fjouwer hoeken fan 'e ierde, dy't de fjouwer winen fan 'e ierde fêsthâlde, sadat de wyn net op 'e ierde, noch op 'e see, noch op hokker beam dan ek waaie soe. En ik seach in oare ingel opkomme út it easten, mei it segel fan 'e libbene God ; en hy rôp mei in lûde stim nei de fjouwer ingels oan wa't it jûn wie om de ierde en de see te sear te dwaan* ", en sei: *Doch de ierde, noch de see, noch de beammen net sear, oant wy de tsjinstfeinten fan ús God op har foarholle besegele hawwe* . » Allinnich rjochte op sûnders, it kin op elk momint barre en is net bûn oan 'e datums fan 'e twa religieuze feestdagen, dy't beide **allinich it heil fan 'e útkarden** oangeane . Sadat de datum fan syn prestaasje sil it gebrûk fan 'e earste **strategyske nukleêre bom wêze** ; wat oant dizze datum it gebrûk fan **taktyske bommen** mei in fermindere krêft yn ferliking mei dy brûkt yn Hiroshima en Nagasaki troch Amearika net útslút. Mar dizze kear koenen de earsten dy't it brûke de Russen wêze fanwegen de minderweardichheid fan har klassike konvinsjonele wapens. Wy hawwe lykwols in elemint dat it begjin fan 'e fersegeling fan 'e útkarden yn 'e hjerst fan 1844 pleatst, de datum fan 'e restauraasje fan 'e sabbat dy't yndividueel troch kaptein Joseph Bates yn oktober 1844 oannaam waard foar alle oare Adventisten. It wachtsjen op 'e minne ingels koe dêrom miskien ek einige yn it hjerstseizoen tusken 2023 en 2028.

De ferbining fan 'e " **sechste trompet** " mei dit strategyske gebrûk fan ferskriklik ferneatigjend nukleêr fjoer wurdt demonstrearre troch de klam yn 'e tekst op dizze útdrukking yn fers 18 fan Iepenbiering 9: " *Troch dizze trije pleagen, troch it fjoer, troch de reek en troch de swevel* , dy't út har mûlen kaam , waard in tredde fan 'e minskheid fermoarde ." ; mar ek, neffens fers 16, troch it oantal stridende soldaten dat tanimt mei de ferlinging fan it konflikt: " *It oantal fan 'e ruters fan it leger wie twa myriaden fan myriaden: ik hearde it oantal fan harren* ." Dit yndrukwekkende oantal fan 200 miljoen stridende soldaten sil allinich berikt wurde op it hichtepunt fan 'e gefjochten. Krekt dejinge wêr't Amearika sil beslute om Ruslân en syn bûnsmaten te eliminearjen troch **strategysk nukleêr fjoer** : wat de reaksje fan 'e Russyske " *kening fan it noarden* " yn Dan sil rjochtfeardigje. 11:44: " *Tiden út it easten en út it noarden sille komme om him bang te meitsjen, en hy sil mei grutte grime útgean om mannichte te ferneatigjen en út te roegjen* . " En om " **mannichte** " *fijannen te ferneatigjen en út te roegjen* , sil hy op syn beurt, as antwurd, it **strategyske kearnwapen brûke** wêrmei't hy formidabel superieur útrust is. Ruslân allinich kontrolearret de mooglikheid om syn kearnraketten mei in heul hege snelheid te lansearjen dy't nimmen kin stoppe en foarkomme dat se har doelen berikke.

Ik meitsje gebrûk fan dit fers om de rjochtfeardiging foar it neamen fan 'e twa kardinale punten, " **it easten en it noarden** ", yn 'e rekken te hâlden. Dizze twa kardinale punten jouwe de posysje fan Russysk grûngebiet oan, ôfhinklik fan oft de Russyske besetter yn it Westen, yn Itaalje of yn Israel is. Yn it westlike

grûngebiet is syn bertelân " **nei it easten** ", en yn it lân Israel is it " **nei it noarden** ". En dizze twa fisioenen wurde rjochtfeardige troch it feit dat sawol it kristlike leauwe as it joadske leauwe belutsen binne by dizze profetyske iepenbiering. Der moat ek rekken mei holden wurde dat it westlike kamp fertsjintwurdige wurdt troch it pauslike Itaalje, dat syn referinsjeposysje foarmet as de " **kening** " fan fers 36, oantsjuten troch it foarnamwurd " **him** " yn fers 40.

Eins fiert dizze straf fan 'e " **sechste trompet** " in straf út dy't te fergelykjen is mei dy wêryn't God de Egyptyske " **earstberne** " **fermoarde. De datum fan it lêste** " Peaskefeest " is in segen en beskerming foar Kristus syn trouwe útkarden, mar tagelyk, yn absolút kontrast, in " **dei fan ferzoening** ", in flok en straf foar syn fijannen dy't him ferriede, ferachte en fernerdere hawwe.

Mei dit sein en begrepen, wurdt de tariedende faze fan 'e Tredde Wrâldoarloch yn Oekraïne folbrocht, mar Daniël 11:40 negeart dizze tarieding yn syn ferhaal. It begjint it te beskriuwen op it momint dat de Arabyske en Afrikaanske moslim " **kening fan it suden** " Itaalje oanfalt, dêr't de sit fan 'e Roomsk-Katolike Paus leit. Dizze aksje moat noch folbrocht wurde yn 'e tiid dy't foar ús leit en it sil allinich kinne as Jeropa troch de Amerikanen ferlitten wurdt om in reden dy't yn 'e neie takomst noch ûntdutsen wurde moat. It sil tanksij dizze moslim-oanfâl wêze dat it Ruslân fan 'e " **kening fan it noarden** " in grutskalige oanfal sil útfiere tsjin in ferwoaste en ferswakke Jeropa, tige kwetsber sûnder Amerikaanske beskerming.

In gedachte kaam my yn 't sin, dy't in útlis oanbea dy't it weromlûken fan 'e Amerikanen út 'e hjoeddeiske Jeropeeske problemen rjochtfeardigje koe. Hjir is de útlis: In Feriene Jeropa is foar in skoft folslein ôfhinklik fan syn apparatuer dy't yn Sina boud is. It kin it dêrom net permittearje om dermei út te fallen. Mar it gefolch fan dizze Sineeske ôfhinklikens is dat de relaasje fan Jeropa mei har net wurdearre wurdt troch de Amerikanen, dy't slim lilik wurde kinne as dizze relaasje trochgiet wylst dy tusken Sina en Amearika oplaait boppe it eilân Taiwan. Neffens har wurden is de presidint fan 'e Jeropeeske Kommisje him tige bewust fan 'e needsaak om goede relaasjes mei Sina te ûnderhâlden. En it probleem dat ûntstiet is dat fan ménage à trois. Wa sil it hert fan it moaie Jeropa winne? Amearika of Sina, wêrfan it ekonomysk ôfhinklik is? As it oan 'e kant skood wurdt, soe Amearika in goede reden hawwe om har werom te lûken nei syn kontinint en Jeropa allinnich syn problemen mei de Oekraïners en de Russen op te lossen litte.

De wiere master fan 'e tiid

God hat bewiis levere dat hy de Wiere en ienige Master fan 'e tiid is. Fan it begjin ôf, troch de sân-dagen wike te skeppen, iepenbiere hy dat hy it probleem fan sûnde oplosse soe, wat ferwiist nei elke foarm fan opstân en útdaging fan 'e noarmen dy't troch syn wiisheid fêststeld binne, foar alle foarmen fan libben dy't hy skepen hat. In goede arsjitekt bout gjin gebou sûnder earst in plan te tekenjen.

Eins binne ferskate plannen nedich: in grut algemien plan, en detaillearre plannen. God hannele sa. Syn grutte plan beslacht sân tûzen jier, en de detaillearre plannen binne it projekt fan trije ferbûnen fan 2.000 jier elk, dy't kulminearje yn 1.000 jier wijd oan it oardiel fan rebellen en ferrieders dy't op in heech nivo skuldich hâlden wurde. Neat kin dit godlike programma feroarje. En sadat syn útkarden dizze wierheid behâlde en oerdrage kinne oant it ein fan 'e wrâld, iepenbiere God " *syn segen en syn hilliging fan 'e sânde dei* " dy't elk wykein de grutte rêst profetearret dy't hy sil diele mei syn útkarden fan it begjin fan it sânde millennium ôf.

Omdat God de saak ferburgen hat oant 2018, wurdt it jier fan it begjin fan it sânde millennium no iepenbiere oan syn lêste útkarden dy't hy trou en weardich achte fan dit foarrjocht: de maitiid fan it jier 2030. Dêrtroch witte syn ferljochte tsjinners dat alle projekten dy't troch minsken makke binne nei dizze datum idel binne, en de dei fan har útfiering nea sille sjen. En sa is it mei in wat spottende glimlach dat wy it Frânske projekt wolkom hjitte kinne om oan 'e ein fan 2025 de bou fan in nij "fleantúchskip" te begjinnen, om de âlde "Charles de Gaulle" te ferfangen dy't sûnt 1994 yn tsjinst is, en dy't sein wurdt "goed foar de sloop" te wêzen. De ûntwerpers fan it projekt tinke net dat Frankryk sels fan 2024 ôf troch God as "goed foar de sloop" beoardiele wurde sil. En it is it neamen wurdich op 'e belangstelling om tagelyk de "sloop" te sjen fan 'e perverse 5e ^{Grûnwet} fan Frankryk, waans bestimming oant syn ein keppele wie oan 'e erfenis fan generaal de Gaulle. Troch dit projekt en syn wurden liket God it ein fan Frankryk troch syn politike elites sels foarsein te hawwen. Frankryk sels hat al it gebrûk fan syn prestizjeuze prestaasjes, efterinoar yn 'e rin fan' e tiid, de oseaanliner "Frankryk" en syn prachtige fleanende fûgel, de ûnfergelykbere "Concorde", ferneatige; in term dy't ús tinken docht oan "de Place de la Concorde", sa neamd yn 1795, dêr't kening Loadewyk XVI de guillotine krige, en sa de " ^{4e} *trompet* " *ferfolle* . Doe stelde Napoleon Bonaparte, dizze diktator, foarrinner fan ús hjoeddeiske diktators, it Konkordaat fêst. Ik sjoch yn dizze twa wurden "Frankryk en Concorde" de twa dingen dy't it lân Frankryk ôfswûn hat yn syn ûnfersadige destruktive Jeropeeske ynset. En it is net sûnder reden dat dizze elites foar de oprjochting fan 'e EU de partij Front Nasjonaal ta iepenbiere fijân nûmer 1 makken, om't "wa't syn hûn deadzje wol, it beskuldiget fan rabies." En yn deselde ynset ferfong de kosmopolityske miks fan 'e minsken "iensidichheid" troch ûnienigens.

De Master fan 'e Tiid iepenbiere himsels troch syn ûnbeheinde macht, dy't him mooglik makket om syn plannen oan syn profeten oan te kundigjen en se te ferfoljen op 'e kreative dei dat hy profetearre. Dizze profesijen foarmje de detaillearre plannen fan syn godlike arsjitektuer. De Master fan 'e Tiid kontrolearret alle klokken, en wat hy profetearret wit noch fertraging noch foarútgong. Wy lêze yn 2 Petrus 3:9: " *De Heare is net traach mei syn belofte, lykas guon traachheid achtsje, mar is geduldich mei ús, om't hy net wol dat ien ferlern giet, mar dat elkenien ta bekearing komt.* " Dizze útlis wurdt hjoed tsjinsprutsen troch Gods profetyske iepenbieringen. Mar dochs, by it analysearjen fan syn wurden, bliuwe de sprutsen wurden allinich wier foar syn útkarden. Mar foar it iepenbier begryp moat sein wurde: " *De Heare wol dat elkenien ta bekearing komt.* " Dizze útdrukking fan Petrus is ynspirearre troch God mei grutte

subtiliteit, om't totale bekearing allinich fan syn útkarden sil wurde krigen op 'e tiid fan it ein dat ús is.

Gods plan waard yn bylden útlein troch Jezus Kristus yn 'e trije en in heal jier fan syn ierdske tsjinst. En hy iepenbiere de essensjele prinsipes fan it heilsplan. Ik tink benammen oan dizze lear út Mattéus 25:31, dêr't Jezus seit: " *As de Minskesoan komt yn syn hearlikheid, en al de hillige ingels mei him, dan sil hy sitte op 'e troan fan syn hearlikheid. Foar him sille alle folken sammele wurde. Hy sil se fan elkoar skiede, lykas in hoeder de skiep fan 'e geiten skiedt. Hy sil de **skiep oan syn rjochterhân sette**, mar de **geiten oan syn lofterhân**.* " De twa bisten symbolisearje twa soarten minsken: wiere leauwigen en falske en ûnleauwigen. De minske is of mei God of tsjin him. It " **skiep** " is it symboal fan ûnderdanigens en yn absolute tsjinstelling is de " **bok** " it byld fan striidber, opstannich en protestearjend gedrach en dy't it ekstra skaaimerke hat dat it yn himsels en om himsels in ekstreem sterke en ûnnoflike ôfstoatlke geur draacht. Om al dizze redenen makke God it it symboal fan sûnde yn 'e Hebrieuske rit fan "Yom Kippur" of "Dei fan Fersoening". En yn dizze rit is Jezus Kristus net de geit, mar de hillige en ûnskuldige drager fan 'e sûnde fan syn ferlosten, sels fertsjintwurdige troch de " **geit** ". Want "Peaske en de Dei fan Fersoening" binne de foar- en efterkant fan deselde munt dy't de godlike oplossing fertsjintwurdiget dy't God bringt foar it stjerlike gefal fan 'e sûndige minske. Dizze twa feesten allinich leare it heule prinsipe fan heil dat God foarsteld hat oan 'e erflike sûndige minske. Dêrom is syn oanbod rjochte oan alle minsken ferspraat oer de ierde. Mar de manier om rêden te wurden is neat oars as in betingst oanbod. En it is net sûnder reden dat Jezus oanhâlde om te sizzen yn Mattéus 22:14: " *Want in protte binne roppen, mar in pear binne útkeazen* ." Dit is fier fan it "label"-konsept fan heil dat leard wurdt yn alle tsjerken fan falsk kristendom. Eins binne de skyn folslein misliedend, om't God net echt wachtet op 'e minsklike beslút om yn him te leauwen of net te leauwen. Dit komt om't hy yn werklikheid allinnich is dy't himsels iepenbieret oan syn wiere útkarden, waans aard en harren leafde foar him en syn wierheden hy ken, sûnt de skepping fan syn projekt fan frije libbens oan syn side pleatst. It feit dat de seleksje útfierd wurdt op dit prinsipe makket elke flater op it nivo fan dizze seleksje ûnmooglik. De Wiere Master fan 'e tiid is ek de Wiere Master fan it spul, oerwinnend fan it begjin oant it ein. Yn 'e rin fan seis millennia iepenbieret hy himsels oan syn útkarden, wylst in mannichte tinkt dat se syn heil opeaskje kinne, lykas de skiednis fan it folk fan Israel tsjûget. God erkende him as syn folk, mar as sadanich hat hy harren de straffen dy't se fertsjinnen net besparre, en late har sels ta deportaasje nei Babylon. Diel útmeitsje fan it folk fan Israel joech net de status fan in rêden útkarde dy't it ivige libben wurdich wie. En dizze deselde betingst jildt tidens de twatûzen jier fan it kristlike leauwe foar kristenen, en koartlyn, sûnt 1994, foar Sândedeis Adventistyske kristenen. Om't ik seinge en apart set bin foar in profetysk wurk dat ûnder dizze troch God keazen namme pleatst is, om myn boadskip en de nije ljochten dy't ik ûntfongen en presintearje te ûnderskieden fan dat fan it tradisjonele erfgoed, presintearje ik mysels hjoed foar it earst sûnt 1982 as in "dissidente Sânde-dei en Sânde-oere Adventist". Want, as tsjinstfeint fan 'e Wiere Master fan 'e tiid, bestiet myn wurk út it ynstellen fan 'e profetyske klokken op har wiere oere, nammentlik:

de sânde. Want yn 'e hjerst fan 1844 leauden de beproefde en selektearre pioniers fan 'e Adventistyske beweging (noch fan 'e earste dei) dat se yn it 7e ^{oere} ^{wiene}, dat fan " **Laodisea** " **fan Iepenbiering 3:14, wylst se allinich yn it 5e** ^{oere} ^{wiene} fan 'e tiid dy't profetearre waard yn 'e Iepenbiering, dy fan " **Sardis** ", yn Iepenbiering 3:1. Doe, ferienige ûnder de offisjele namme fan 'e Sânde-dei Adventistyske Tsjerke, wiene se yn 1873, op 'e tiid fan it 6e ^{oere}. En it wie pas yn 1991, it oere fan myn offisjele ferwidering út 'e Advintistyske Tsjerke, dat God it sânde oere fan syn foarseine projekt taslaan liet. Dizze trije Advintistyske oeren wurde efterinoar " **Sardis, Filadelfia, Laodisea** " neamd. Ik herinnerje jo deroan dat alle datums dy't oan dizze trije perioaden ferbûn binne, krigen binne troch berekkeningen dy't foarsteld binne troch de profetyske teksten fan Daniël 8:14 en 12:12.

5e oere: 1844: Under de namme " **Sardis** " smiet Jezus Kristus yn 1843 en 1844 in grut net om de protestantske fisk yn twa groepen te skieden. Hy hâldde de noflike fisk foar himsels en smiet de mannichte oare fisken dy't foar him gjin belang en gjin wearde hiene, werom yn 'e see.

6e oere: 1873: Under de namme " **Filadelfia** " eare hy dizze noflike fisken, klaaide se mei syn rjochtfeardigens en hilligens, en joech se as teken dat se him tahearden it herstel fan 'e praktyk fan' e sabbat. It is dizze opnij ûntdutsen ferbining mei God dy't har de namme " **Filadelfia** " ^{jout}, *wat betsjut dat se de seinige frucht fan "broederlike leafde" drage. Mar de godlike segen is allinich ferbûn oan ien datum: 1873. Want nei dizze datum wurde de útkarden warskôge, útnoege om har " kroan " fan it libben net fan har ôfnommen te litten.*

7e Oere: 1991: Under de namme " **Laodisea** ", wat " **Oardielde Folk** " betsjut, wurdt it Sândedeisadventisme troch Jezus Kristus hifke en beoardiele. De bedriging út 1873 wie rjochtfeardige, om't it yn 1994 syn " **kroan** " definityf ferlieze sil. De oarsaak fan dit oardiel, dat Jezus derta liedt om de offisjele ynstelling te " **útspuien** ", is syn minachting foar myn boadskip, waans titel "De Iepenbiering fan it Sânde Oere" wie. Yn 1991 waard de oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 fersmaad en tsjinwurke troch offisjele liederen. Yn dizze hâlding fan wrâldwide ôfwizing waarden de Adventistyske minsken fan 'e hiele wrâld ûntnommen fan in godlik manna dat troch Jezus Kristus yn Valencia jûn waard oan syn ôfwisde en ferdreaun tsjinner. De feroardieling fan it protestantske leauwe, eat dat dúdlik iepenbiere waard yn myn útlis fan 'e profesijen, waard dus troch alle leden negearre op it momint dat dit Adventisme trou oan 'e protestantske federaasje swarre troch har groep en de ekumenyske alliânsje organisearre troch de Katolike Tsjerke, om religieuze organisaasjes byinoar te bringen dy't troch God ôfwisde wiene. Oer de hiele ierde negearren leden fan it Adventisme it bestean fan al dy ljochten dy't God my ûntdekke en witte liet; dingen dy't hy mei har diele woe om har leauwe te fieden en har entûsjasme te wekken. Stiet der net skreaun yn Amos 4:6: " *Myn folk giet te ûnderen troch gebrek oan kennis ?* " Ik lit jo de earnst fan 'e skuld fan 'e minsken beoardielje dy't sa de soannen en dochters fan Jezus Kristus fan syn godlike geastlike manna ûntnommen hawwe.

God hat sa oan syn útkarden dy't syn wierheid leafhawwe, details brocht oer de oeren fan 'e foltôging fan syn ierdske projekt, mar wat bart der yn it oare kamp, dat fan 'e " **geiten** "?

Eartiids ferlitten troch God, waarden protestanten en katoliken maklike slachtoffers dy't finzen nommen waarden troch de ferskate middels útfûn troch de duvel en syn demoanen. Ien man spile in wichtige rol yn dit soarte aksje: de hear Charles Darwin. Tidens syn reizen, benammen op 'e Galapagoseilannen, ûntduts hy leguanen en oare bisten dy't him liede ta it ûntwikkelen fan syn teory fan evolúsjonisme. Dizze fal wie tige effektyf, om't ûnder de dekmantel fan it wurd wittenskip it de duvel slagge om it lêste religieuze ferset dat oan 'e Hillige Bibel ferbûn wie, fuort te skuorren. Want hjoed, yn 2023, leauwe in protte minsken dy't harsels kristen neame, tagelyk yn 'e God fan 'e Bibel en yn 'e wittenskiplike evolúsjonêre teoryen fan de hear Charles Darwin; dit, sûnder bewust te wêzen dat de iene de oare útskeakelt. Dyjingen dy't op dizze manier hannelje, basearje har leauwe op 'e evangeeljes fan it nije ferbûn en ferachtsje de geskriften fan it âlde ferbûn. Foar har wiene dizze geskriften foar de Joaden, en dêrom, foar har, fan gjin belang. It Darwinisme wûn foaral Jeropeeske ynwenners, wêrfan in protte katoliken wiene, troch de bernedoop yn it erfde famyljeleauwe. Oare protestantske groepen binne mear of minder foar de Evangeeljes en de Brieven fan it Nije Ferbûn. Se litte sa har minachting sjen foar de âldste fan Gods " **two tsjûgen** " dy't neamd wurde yn Iepenbiering 11:3: " *Ik sil myn **two tsjûgen** macht jaan, en se sille tûzen twahûndert en sechstich dagen lang profetearje, klaaid yn sekken.* " En har ûnwittendheid oer de subtiliteiten dy't iepenbiere wurde yn it skeppingsferhaal fan it boek Genesis liedt har ta it negearjen fan dyjingen dy't de grutte Skeppergod, Master en Organisator fan 'e Tiid iepenbierje.

Yn Noard-Amearika hat de Bibel syn prestiizje behâlden, en it evolúsjonêre tinken wurdt tsjinwurke troch it mearderheid fan 'e kreasjonistyske tinken yn dat lân. Dizze kreasjonisten, yn essinsje protestanten, binne lykwols ek foarstanner fan it lêzen fan 'e evangeeljes en de brieven fan it Nije Ferbûn. Se rinne ek op "ien skonk". Amearika is net allinich it lân dêr't it Frijheidsbyld, oanbean troch Frankryk, grutsk stiet; it is ek it lân dêr't alle útspattingen wurde beoefene en it meast faak legitimearre, yn 'e namme fan syn hillige frijheid. Mar dizze frijheid is allinich in wrede slavernij oan 'e sûnde, dy't him dêr presintearret en ûntjout yn meardere foarmen: kapitalisme, rasisme, drugs, geweld, misdieden, en fansels, mear as earne oars, de oermjittige fermannichfâldiging fan evangelyske groepen dy't bewoare frij te wêzen, en dat binne se mear as se tinke, om't se harsels fan God ôfsnien hawwe. Amearika produseart evangelyske predikers lykas it bosk paddestoelen produseart, útsein dat har geastlik iten noch giftiger is as de deadlike paddestoelen, dy't allinich de earste dea bringe, wylst har ligerige gif har slachtoffers nei de " **twadde dea** " liedt, dy't de wei nei de ivichheid definityf slút. Mar kinne wy meilijen hawwe mei minsken dy't frije tagong hawwe ta de Bibel? Harren hâlding lit allinich sjen wat God al oer harren wist sûnt it begjin fan syn kreasjonistyske projekt.

Ik herinnerje jimme deroan dat allinnich it lêzen fan 'e boeken fan it âlde ferbûn tsjûget fan 'e fjouwertûzen jier dy't de minskheid liede, fan Adam oant de earste komst fan Jezus Kristus en kreker sein, oant syn ferzoenende dea. En it is

mei harren opbouwende edukative rol, foar dit doel, dat de godlike Master fan 'e tiid dizze tsjûgenissen ynspirearre en skreaun hat.

De God Master fan 'e Tiid is ek Master fan yntelliginsje en dêrom easke hy yntelliginsje yn it gedrach fan syn skepsels. Want al dyjingen dy't troch him ôfwiiisd wurde, wurde ôfwiiisd fanwegen in tsjûgenis dy't har gebrek oan yntelliginsje iepenbieret. Dit gebrek oan yntelliginsje resulteart yn legalistysk gedrach fan it skepsel dat God, syn Skepper, ûnteart. Mar legalisme hat net allinich de betsjutting dy't der tradisjoneel oan jûn wurdt, dat is de stipe dy't allinich op godlike wet rêst. Want legalisme is boppe alles de tapassing fan in tekst fan 'e wet sûnder de yntelliginsje dy't dizze tapassing fereasket. Jezus Kristus gearfette dit ferkearde prinsipe, wêrtroch't Paulus yn 2 Kor. 3:6 sizze koe: " *de letter deadet, mar de geast jout libben.* " " *De letter* " kin it bysûndere gefal net definiearje dat fûneminteel bliuwt en it wiere doel foarmet fan 'e bân tusken God en syn útkarde. Foar God is dejinge dy't fan him hâldt en dy't hy leaf hat kostberder en wichtiger as al syn wetten, dy't dochs legitiem bliuwe by it definiearjen fan 'e grinzen fan 'e frijheid dy't hy oan al syn skepsels biedt. En it risiko om ús godlike Master fan 'e Tiid te mishagen is, yn dizze frijheid dy't bliuwt, needsaaklik, sadat elk skepsel syn wiere aard sjen lit. En it moat begrepen wurde dat sûnder dizze frijheid dy't oan syn skepsels jûn is, God nimmen koe oardielje, mar syn oardiel oer elk fan syn skepsels is mooglik en rjochtfeardige, fanwegen it bestean fan har frijheid fan tinken en hanneljen dy't Jezus Kristus " *wurken* " neamt. Want ús leauwe is basearre op gedachten dy't konkreet en sichtber makke binne troch ús " *wurken* ", ús dieden. De Master fan yntelliginsje easke dêrom, fan syn útkarden, yntelligint gedrach dat him eart en ferhearliket ûnder de blik fan al syn fijannen laat en laat troch Satan, de duvel en syn himelske en ierdske demoanen. Yn it ljocht fan dizze útlis kinne jo better begripe wêrom't Jezus Kristus de Sândedeis Adventistyske ynstelling yn 1994 " ***útspuugde*** ", ***nei't er it beproefde protestantske leauwe yn 1843 en 1844 ôfwiiisd hie.***

Kinne wy fernuvere wêze dat God yn 1843 protestantske kristenen ôfwiiisde dy't kâld en ûnferskillich efterlitten waarden troch de opienfolgjende oankundigingen fan syn weromkomst foar de maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844, en, foar guon, agressyf tsjin dejingen dy't op dizze oankundigingen hopen en deryn leauden? Harren frijheid tsjûge tsjin harren. En God oardielde logysk en rjochtfeardich dat se syn heil net wurdich wiene. Yn dizze earste proef wie der noch gjin fraach fan 'e sabbat, mar allinich fan it toanen fan belangstelling foar de weromkomst fan Jezus Kristus, dat is "Adventistysk" tinken. It wie pas nei de proef fan 'e hjerst fan 1844 dat God syn útkarden rjochte op 'e kennis en praktyk fan 'e sabbat. En it gedrach fan protestanten foar de boadskip fan 'e sabbat befêstige Gods rjochtfeardige oardiel oer harren; se ferachten it, ûnder it foarwendsel dat dizze praktyk allinich reservearre wie foar Joaden fan it Hebrieuske ras. Sa tsjûgen se frij fan in gebrek oan geastlike yntelliginsje en in minachting foar de wurden fan Jezus Kristus dy't it dochs dúdlik makke: " *Want heil is út 'e Joaden* "; en lykas Paulus learde yn Rom. 11, yn Kristus, yn Gods plan, is it de oannommen heiden dy't in wiere geastlike Joad wurdt en net oarsom. En ta harren ivige ûngelok, troch de warskôging fan Paulus te negearjen, "gloarren " se boppe de Joaden, en gongen se sels safier dat se de foarkar joegen oan de

sabbat dy't troch God hillige wie fan 'e stifting fan 'e wrâld ôf, de Romeinske snein dy't de eare yn stân hâldt dy't jûn is oan 'e heidenske "dei fan 'e ûnoerwûne sinne" dy't sûnt 7 maart 321 troch de Romeinske keizer Konstantyn I de Grutte fêststeld ^{is}.

Ik kom werom op dit sitaat út 'e mûle fan Jezus Kristus yn Johannes 4:22: "***Jimme oanbidde wat jimme net witte; wy oanbidde wat wy witte, want it heil komt fan 'e Joaden.***" De les dy't hjir jûn wurdt is spesifyk foar de heidenen, om't Jezus spruts tsjin de Samaritaanse frou dy't net Joadsk wie. Dit antwurd fan Jezus jout alle útlis dy't ús tastean om de skuld fan it falske kristendom te begripen yn ús lêste tiden sûnt 7 maart 321, markearre troch it ferlitten fan 'e praktyk fan 'e wiere sânde-deis sabbat. "*Jimme oanbidde wat jimme net witte*"; dit giet oer falske kristenen sûnt 321. "*Wy oanbidde wat wy witte*"; dit giet oer wiere Joaden, oarspronklik fan ras, lykas de apostels en de earste learlingen, en geastlike Joaden oannommen út 'e heidenen. Troch "***wy***" te sizzen, bewearde Jezus folslein diel út te meitsjen fan it Joadske ras, dat prioriteit hat om't God it útkeazen hat om syn orakels, syn ferordeningen, syn wetten en al syn profesijen te dragen, lykas de Messias dy't kaam om heil te bringen. Besnien yn fleis of ûnbesnien, de wiere geastlike Joad dy't troch God rêden is, is besnien yn hert, yn dat hy God syn Master fan 'e Tiid makket, syn wiere Heit, syn Skepper. God biedt ús yndividueel de mooglikheid om de ûnderfining fan Abraham opnij te belibjen, dy't God naam út it midden fan 'e heidenen fan syn tiid, nei Ur fan 'e Chaldeeën; it plak dêr't hy letter, as teken fan ôfwizing, Israel, dat syn leafde en beskerming net wurdich wie, deportearre liet, dizze kear nei Babylon.

Selektarre yn 'e tiid dat it protestantske leauwe troch God ôfwiisd waard, waarden Earste-deis Adventisten Sânde-deis Adventisten. It sa oprjochte Adventisme hie de ropping en plicht om foarút te gean yn syn kennis fan 'e wiere God; wat it in geastlike Joadske alliânsje makke. En yn 1873 wiene de Adventisten, byinoar sammele en seinge troch God, yn dizze steat fan geast. Mar lykas alle opienfolgjende alliânsjes feroare it religieuze erfgoed dizze seinge en ijverige natuer fluch yn in lauwe en formalistyske religy. En yn 1991 berikte dizze steat dy't Jezus Kristus net wurdich wie syn heechste nivo. Al yn 1982 presintearre ik lokaal, yn Frankryk, yn Valence-sur-Rhône, oan myn Adventistyske bruorren de resultaten fan myn earste stúdzjes fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering, en ik wie tige ferrast om te sjen dat se gjin tekens fan entûsjasme of sels belangstelling wekken. Ik koe sa begripe wat Jezus yn syn tiid om deselde redenen field hawwe kin. Ik realisearre my doe dat dit gedrach yn alle tiden werhelle is en dat de wiere útkarden fan God yn Jezus Kristus sa seldsum binne as goudklompkes. Jezus syn wurden waarden befêstige: "*want in protte binne roppen, mar in pear binne útkeazen*." Dat ik akseptearre de situaasje en sette myn stúdzje en ûndersyk troch, en ûnthâlde it sprekward: "As se it net wolle, lit se dan teminsten oaren net walgje." Mar hjir hawwe de bestjoersorganen wer alles yn it wurk steld om dizze oaren te walgjen, en se sille dêrom har skuld en ferantwurdlikens moatte nimme foar dit ferlies fan sielen dy't ûntnommen binne fan godlike fieding, yn it oardiel fan Jezus Kristus.

Yn 1991 keas de Master fan 'e Tiid dit momint om de boadskip te ferfoljen dy't rjochte wie oan it Adventisme yn it saneamde "***Laodiceaanske***" tiidrek. De

presintaasje yn 'e pleatslike tsjerke fan myn earste mimeografearre wurk mei de titel "De Iepenbiering fan it Sânde Oere" soarge foar reaksjes fan 'e dûmny en âldsten. De Súdlike Adventistyske Konferinsjekommisje naam it ûnderwerp op. Doe waard in gearkomste hâlden yn Valencia tusken de pleatslike dûmny, in âldste, mysels, en trije pleatslike Adventistyske bruorren en susters dy't myn profetyske útlis dielden en wurdearren. Útdage troch ien fan myn tsjûgen oer de lear fan 'e wierheid, feroare de dûmny ynienen syn hâlding tsjin my, en it wie dy jûn, by it weromkommen nei hûs, dat de suster dy't tsjûge wie fan dizze gearkomste "in stjer fertikaal foar har eagen seach falle". Doe waard ik útnoege foar de hiele pleatslike gearkomste om te stopjen mei it oankundigjen fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 en it wie pas de hjerst fan 1991. Omdat hy wegere oan dizze eask te foldwaan, ferklearre de dûmny út namme fan 'e gearkomste myn offisjele ferwidering út it register fan leden fan 'e Adventistyske mienskip.

Hoe waard it leauwe yn 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 yn 1991 ûnmooglik, wylst in folle minder argumintearre oankundiging 30.000 leauwige sielen yn 'e Feriene Steaten sammele, yn 'e hjerst fan 1844? De tiidfaktor en syn ferwoastingen binne allinnich ferantwurdlik. Jezus Kristus en syn apostels profetearren allegear foar de lêste dagen, it ôfkuoljen fan frommens, it hast ferdwinen fan "de leafde foar de wierheid". Tusken 1873 en 1994 gongen 120 jier foarby, de doer fan in opstannich minsklik libben dat God besletten hie yn 'e tiid fan Noach, neffens Gen. 6:3: " *En YaHWéH sei: **Myn geast sil net foar altyd mei de minske stride** , want hy is ek fleis, **mar syn dagen sille hûnderttweintich jier wêze** .* " Yn oerienstimming mei dizze ferklearring luts God oan 'e ein fan 120 jier offisjele Adventistyske aktiviteit syn geast werom út it offisjele ynstitúsjonele Adventisme. Mar krekt sa't Noach de oerstreaming oerlibbe mei 7 minsken, oerlibbe it Adventisme en syn profetyske missy dit offisjele kollektive braken. Ik bin de hoeder bleaun fan 'e sublyme iepenbieringen dy't, út 'e sânde himel, de Geast fan 'e Master fan 'e Tiid my bringt en my ûntdekt om se mei jo te dielen. Lykas by de Bröllop yn Kana hat Jezus syn bêste wyn foar ús bewarre oant it lêst. It foarrjocht dat ús oanbean wurdt is enoarm, ûnmjitber en ûnbeheind, lykas de God fan 'e Tiid dy't it mei syn ivichheid oanbiedt.

Troch yn 1991 de beam ôf te wizen dy't de oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus foar 1994 foarme, wegere it Adventisme it bosk dat de 34 haadstikken fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering fertsjintwurdige, dy't it wurk "De Iepenbiering fan it Sânde Oere" har perfekt ferljochte en ûntsifere presintearre, troch de ienige koade oanjûn troch de Hillige Bibel en allinich dy. En it is sûnder mis dêr, yn dizze ûnferjaanlike flater, dat God op in rjochtfeardige en ûnferjitlike manier de rjochtfeardiging fûn om syn gebrek oan yntelliginsje te feroardieljen dat him ûnteart. Yn 'e hjoeddeiske populêre taal wurdt dit stomme gedrach útdrukt troch de formule: "it bern mei it badwetter útsmite". God kin yndie net akseptearje om fertsjintwurdige te wurden troch sa'n tsjûgenis fan waansin, hy, dy't de Boarne en de Master fan Tiid en Yntelliginsje is.

As syn konsept fan tiid net beheind en beheind wurdt troch de sifers dy't God ynsteld hat, beskôget de minske de tiid foar him as ûnbeheind. Dêrom is hy feroardiele ta teloarstelling en om syn hiele falske konsept fan bestean ynienen

ynstoarten te sjen. Syn libben sels sil ynienen ophâlde yn in kollektive ferneatiging, ek al waard it troch God oankundige yn syn profesijen. Mar de blik rjochte op 'e ûnbekende takomst koe, yn in knipe, begrepen wurde, mar de wittenskiplike minske sjocht nei it ferline mei ditselde falske idee, en formulearret hypotezen dy't de ierde hûnderten miljoenen jierren âld meitsje, wylst it yn 'e kommende maitiid fan 2030 syn 6000e ^{jubileum sil} fiere. Mar wa koe foarkomme dat de gek de gefolgen fan syn frije kar lijt? Net ik; en as God sels him syn lot wurdich achtet, bin ik net ferantwurdlik foar syn ferlies. Ik bliuw "in beskermer foar myn minsklike bruorren en susters" mar net fierder as harren eigen kar makke yn folsleine frijheid, want "nimmen is ferplichte it ûnmooglike te dwaan" en "elkenien giet nei bêd sa't se syn bêd opmeitsje"; wat in nuttige wiisheid yn dizze populêre útspraken!

De faktor "tiid" leit oan 'e oarsprong fan feroarings, en earst seach God syn bestean enoarm feroarje yn 'e rin fan 'e tiid. En wylst hy wachte op it bêste, fernearde hy it minste. En syn libben is yn dit opsicht noch altyd te fergelykjen mei ús, om't God der foar keazen hat om it ierdske libben te ferbinen mei syn himelske libben. Hy ferienige se noch mear troch syn ynkarnaasje yn Jezus. En yn in tiidsbestek fan sân dagen waard Jezus útroppen ta Kening fan 'e Joaden en mei gloarje begroete troch deselde minsken dy't in wike letter ta de Romeinske prokurator Pontius Pilatus rôpen: "Krusigje, krusigje," op 'e dei fan syn frijwillige dea. Tiid is lykwols net allinnich ferantwurdlik foar feroaring, want it is sûnde dy't it feroarsaket. Yndied, yn 'e ivichheid dy't foarôfgiet en dy't komt, feroaret God net, mar de ferlinging fan it ivige lok sil te tankjen wêze oan 'e folsleine eliminaasje fan 'e auteurs fan feroaring, de himelske en ierdske sûnders. Want om it doel te berikken dat hy foar himsels steld hat, moast God syn skepsels sortearje, selektarje en eliminearje neffens har konformiteit mei it model oanpast foar it ivige libben, dêr't wearden nea feroarje sille.

De skiednis fan it himelske libben dat foarôfgie oan 'e ierdske skepping is net skreaun, om't de himelske omstannichheden gjin grutte sichtbere feroarings feroarsake hawwe. Satan syn ferlieding en ferovering fan 'e sielen fan ingels waarden pynlik field yn 'e gedachten en geasten fan 'e ingels dy't trou oan God wiene. Mar op 'e ierde dy't skepen wie foar sûnde, waarden feroarings yn situaasjes sichtber makke, earst en foaral de oergong fan orizjinele perfeksje nei ûnfolsleinens keppelen oan 'e flok fan sûnde. De ferlieding waard dúdlik sichtber en identifisearre troch de fêstiging fan it prinsipe fan 'e dea dat tapast waard op 'e hiele ierdske skepping. Op 'e ierde fan sûnde waard de foarútgong fan it kwea tige dúdlik, en sa, as " *dagen* " " *nachten* " folgje, folgen tiden fan " *ljocht* " tiden fan gruttere of mindere " *tsjuster* ", yn permaninte en ivige ôfwikseling. Yn har trochgeande syktocht nei it ideale rezjym en systeem bout, ferneatiget, ferheget en werboud de wrâld fan sûnde ferskate modellen. Mar hy jaget in luchtspegeling dy't hieltyd fierder fan him ôf beweecht, om't hy net begrepen hat dat it probleem fan 'e minskheid de sûnde is dy't yn 'e minske is. God begreep dit sa goed dat hy ynkarnearre waard yn Jezus Kristus, " **om in ein te meitsjen** " oan har moardnerige tirannike dominaasje. Dit is wat hy sei yn Dan. 9:24, en koe net dúdliker wêze: " *Santich wiken binne bepaald oer jo folk en oer jo hillige stêd, om de oertreding te foltôgjen en in ein te meitsjen oan sûnden, om fersoening te*

dwaan foar ûngerjochtichheid en om ivige gerjochtichheid yn te bringen , om fisioen en profesije te besegeljen, en om it Hillige fan Hilligen te salven. " De dea fan Jezus betelle earst de priis dy't de oarspronklike sûnde te tankjen wie oan 'e oertrêde wet fan God, mar it probleem fan sûnde wurdt hjir mar foar in part yn oplost. Gelokkich hat Jezus Kristus as offer in perfekt libben oanbean frij fan alle sûnde, in perfekte gerjochtichheid dy't him it rjocht jout om himsels op te wekken. En it is troch syn perfekte opstiene gerjochtichheid dat hy it probleem fan sûnde definityf oplosse kin, troch sûnders te ferneatigjen dy't drager bliuwe fan har sûnden.

God, de iene en iennichste Master fan 'e tiid, hat de duvel en sûnde 6.000 jier jûn om frucht te dragen. Hy hat tiid ta syn formidabel wapen makke, dat nei 4.000 jier en 2.000 jier letter krêftich wurket. Yn dizze twa krêftige yntervinsjes sil hy it probleem fan 'e sûnde folslein oplost hawwe. Mar it sânde millennium sil in ûnmisbere rol spylje, om't it de útkarden hilligen tastean sil om de rebellen te oardieljen dy't ornearre binne om de " *twadde dea* " te lijen by it Lêste Oardiel. Sa, as dit sânde millennium einiget en de fallen dy't troch God ôfwiisd binne definityf ferneatige en útroege binne, sil de profetyske wike fan sân tûzen jier einige. God sil dan de ierde werombringe kinne ta in perfekte en glorieuze paradyslike uterlik om dêr ivich ûnder syn ferlosten te wenjen.

Ik moat no de wiidfersprate misfetting oer wat God " ***in ein meitsje oan sûnde*** " neamt, korrigeare. Want in protte skriuwe de ferfolling fan dit projekt allinnich ta oan 'e Messias Jezus. As wie it in kwestje fan God dy't in gril befrediget, wêrnei't syn skepsels frij soene wêze om yn folsleine frijheid te hanneljen en autorisearre soene wêze om te sûndigjen. Nee! God is net grillich, mar tige easken. En wat hy fan syn útkarden fereasket, dy't hy ynstimt te rêden, is dat se it sûndigjen tsjin him en syn ferordeningen, syn geboaden, syn wetten ôfsizze. Der is allinich in ein oan sûnde as de sûnder net mear sûndiget, of teminsten, net mear sûndiget, frijwillich. En it is krekt om wetlik it rjocht te krijen om syn útkarden te helpen net mear te sûndigjen, dat God himsels as offer yn Jezus Kristus oanbea. Syn ferzoenende dea wie dêrom needsaaklik, sadat syn útkarden sels ophâlde soene mei sûndigjen. Dat, dizze wurden sprutsen troch Jezus, yn Johannes 15:5, krije har folsleine betsjutting: " *Ik bin de wynstok, jimme binne de tûken. Wa't yn My bliuwt en Ik yn him, draacht in protte frucht, want sûnder My kinne jimme neat dwaan* . " Jezus sei it en syn wiere útkarden leauwe it en belibje it elke dei fan harren libben.

"Mei de tiid feroaret alles, alles giet foarby, alles wurdt wurch, alles brekt" seit in oar sprekwurd, en it is sa wier foar alle materiële dingen. Mar it minsklik libben is net allinich basearre op materiële wearden en grutte feroarings barre yn 'e rin fan' e tiid om oare mentale en morele redenen as de wearden dy't hanthavene wurde teloarstelle dyjingen dy't se ferdigenje en rjochtfeardigje. Feroarings yn politike oriïntaasjes resultearje hjirút, úteinlik mei deselde teloarstellende resultaten. Pessimisme nimt de geasten oer, en minsken witte net mear wêr't se hinne moatte. Yn dit lân Frankryk dêr't ik berne bin, hawwe enoarme feroarings de etnyske gearstalling feroare. En ik wit noch dat yn 'e tiid fan myn bernetiid mar twa swarte bern yn myn stêd Valence wiene, of Negroes lykas it passend wie om te sizzen yn 'e tiid foardat de Amerikaanske noarm himsels oplein om ús kultuer te

ferfoarmjen. Yn dy tiid identifisearre Negritude in ras foar syn mearderheidstendens nei morfologyske bysûnderheden, mar de swarte kleur waard net beklamme. Ik herinnerje hjir nochris oan dat der gjin oare kleur is as swart en wyt mei in oantal tuskenkleuren fan mear of minder koperkleurige teint fanwegen it bloed, om't ûnder dizze hûden fan ferskillende aspekten itselde bloed streamt en deselde organen funksjonearje. De minsklike skiednis hat machtige folken laat om de ierde yn har tiid te behearskjen, lykas God herinnert yn syn profesijen dy't iepenbiere binne oan 'e profeet Daniël. En ik herinnerje de puristen deroan dat God sels gjin taboes op himsels opleit, syn limyt is effektiviteit of ineffektiviteit. Dêrom brûkt hy, yn syn godlike wiisheid, alle beskikbere middels om syn lessen oan minsken te rjochtsjen. Yn Iepenbiering 2:12 fergeliket hy de strategy fan 'e duvel dy't de kristlike tsjerke ynkomt mei dy fan it "Trojaanske hynder", dat is yn "Pergamum", it fermoede plak dêr't de stêd Troje út 'e Grykske leginde fan 'e dichter Homerus lei. En hjoed yn ús tiid moatte ús liederen, de hjoeddeiske "Ulysses", ynspirearre wêze troch syn foarbyld, hy dy't himsels oan 'e mêst fan syn skip fêstmakke hie, om de lieten fan 'e Sirenen te wjerstean dêr't de Amerikaanske, Poalske en Oekraynske roppen, benammen dy fan presidint Zelensky, mei te fergelykjen binne, mei itselde doel om har ferliede slachtoffers te ferliezen en te deadzjen. Us Jeropeeske maatskippij hat in Grykske boarne, en de namme Jeropa komt fan it Grykske "europos", wat betsjut: dat wat maklik leanet of glydt. It foarheaksel "eu" stiet foar gemak. Wa kin ûntkenne dat it Jeropeeske libben, yn syn gematigde geografyske lokaasje op 'e wrâld, net makliker makke is? De hege bergen fan 'e Alpen yrrigearren syn flakten, en Frankryk profitearre benammen goed mei fiif haadrivieren, fan Noard nei Súd: de Ryn, de Seine, de Loire, de Garonne en de Rhône. Wolfeart makke dizze lannen ryk en makke har dominanten oer de oare lannen fan 'e ierde. En dizze mooglikheid waard eksploitearre troch de duvel, ús deadlike fijân, om yn Jeropa de Romeinske pauselijke religieuze macht te ûntwikkelen, de autentike ferfoarme karikatuer fan it ideaal dat easke waard troch syn deadlike tsjinstanner, de grutte Skeppergod. En syn profesije fan Daniël befêstiget dit oan ús, ... mei syn ynstimming, of krefter sein, neffens syn soevereine wil. Lykas de rivier dy't syn rin folget fan syn boarne, folget de minskheid syn ûnûntkomber bestimming, dy't de Skeppergod foarsein hat, wittende syn ûntwikkeling yn syn lytste details. Dus tink dat de grutte feroarings dy't foar jo eagen plakfine allinich berikke wat God berikke woe; want it lêste wurd sil foar him wêze.

De namme Europa betsjut: dat wat **maklik bûcht of glydt**, mar God segenet dejinge dy't rjochtop bliuwt yn 'e sin fan fêstogens en morele en religieuze rjochtfeardigens. Europa wie dêrom ornearre om maklik te fallen troch fan 'e duvel te ûntfangen, " *eare, macht en hearskippij oer de folken fan 'e ierde* ", dat is, al de dingen dy't hy Kristus foarsteld hie, " *as hy ynstimde om foar him te bûgjen en him as master te erkennen* ". Jezus wegere dit oanbod, mar de earste paus yn it amt, de skelm Vigilius, pakte it yn 538. En yn Iepenbiering 13:2 befêstiget God it ding, sizzende: " *It beest dat ik seach wie as in luipaard, syn fuotten wiene as de fuotten fan in bear, en syn mûle as de mûle fan in liuw. De draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit* ". In earste les lit sjen dat de assosjaasje fan 'e monargy en it katolisisme de skaaimerken fan 'e universele ryken dy't inoar

opfolgen oant it byinoar bringt. Yn 'e regressive folchoarder hat it de sûnde (de flekken) en de snelheid fan aksje fan 'e Grykske " *luipaard* "; de feroverjende " *fuotten* " fan 'e " *bear* " fan 'e Meden en de Perzen, en " *de mûle fan 'e liuw* " dat is, **arroânsje en grutskens**. » " *wurden* " al taskreaun yn Dan. 5:20 oan kening Nebukadnessar, de " *liuw mei earnfleugels* " fan Dan. 7:4. Dit fers leart twa mear lessen, fanwegen de dûbele identifikaasje fan 'e " **draak** ": oan 'e " **duvel** " sels neffens Iepenbiering 12:9; en oan 'e keizerlike faze fan Rome, neffens Iepenbiering 12:3. Dan befêstiget Iepenbiering 13:4 it ding: " **En se oanbidden de draak, om't hy it beest macht jûn hie** ; *se oanbidden it beest en seine: Wa is as it beest, en wa kin oarloch mei him fiere?* " Yn syn profetyske subtiliteit feroardielt de Geast fan 'e libbene God tagelyk de oerdracht fan Romeinske macht dy't oergiet fan 'e keizerlike foarm nei syn pauslike foarm, en de stipe fan 'e twa opienfolgjende ûnderfiningen troch it gesach fan 'e " **duvel** ".

Mei de tiid fielden minsken dat se ûntkommen wiene oan it despotisme fan 'e Romeinske keizers, mar it wie allinich om werom te fallen ûnder it despotisme fan it Romeinske pauslike rezjym dat, trouwens, as titel deselde namme behold dy't troch God ferflokt wie; yn it Latyn: Pontifex Maximus; yn it Frânsk: de Soevereine Paus. De Romeinske paus naam doe as titel in like ferflokke namme, waans getal 666 is: yn it Frânsk: De "Fikaris fan 'e Soan fan God"; en yn it Latyn: "VICARIVS FILII DEI"; $V=5+I=1+C=100+I=1+V=5 = 112$ $I=1+L=50+I=1+I=1 = 53$ $D=500+I=1 = 501+53+112 = 666$. Mei de flok fan 'e Pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke identifisearre, begrepen en akseptearre, wurdt de identifikaasje fan oare ferflokke religys maklik makke. Se ûntmaskerje harsels troch in alliânsje mei har te sluten; en befêstiget sa dy oare útspraak: "Sis my mei wa't jo omgeane en ik sil jo fertelle wa't jo binne."

It wekker wurden fan haat

Sûnt 2020 hat de wrâld in enoarme omwenteling ûndergien, en de Westerske minskheid ûntdekt, dei nei dei, dat har hope op wrâldfrede foar har ferdwynt. Dochs, ûnbewust fan it destruktive projekt dat har oangiet yn Gods programma, wol de grutte mearderheid leauwe yn konfliktoplossing troch freedsume ûnderhannelings. Mar wat bart der eins yn ús wrâld? God en demoanen wekkerje alle âlde haat dy't yn 'e rin fan 'e ieuwen opboud is, wer op. De moderne minske leauwe dat hy master wie fan syn besluten en tocht dat hy by steat wie om oplossingen te finen foar alle relaasje problemen troch kompromissen. Yn Frankryk, nei de jongereinopstân fan maaie 1968, tochten de machthawwers dat se dizze relaasje problemen oplosse koene troch de grinzen fan seksuele frijheid hieltyd mear te ferskoven, wêrfan de oerdriuwingen de ôfgrypslike noarmen skepen dy't hjoed de dei legalisearre binne. De dingen begûnen sa. Nei 1945 woe Frankryk syn besetting troch Dútslân ferjitte en stimde yn om dêrmei de fûneminten fan 'e EU te bouwen. Mar it akseptearjen fan dizze kompromissen moast rendabel wêze, om't it útsicht op it meitsjen fan enoarme winsten de gedachten fan Europeanen dominearre, ynklusyf de Frânske politike elite. Bûten Europa, yn kolonisearre lannen yn Afrika en Arabyske lannen, wie de útsjoch net itselde. Dizze lannen waarden twongen om har te ûnderwerpen oan 'e wet fan 'e

sterksten, wat doe de Jeropeeske machten wiene, benammen Ingelân, Frankryk, België, Italië en Portugal. En it wie nei't se de kolonisators bestride moasten dat dizze kolonisearre lannen har ûnôfhinklikens werom krigen. Om't koloniale oarloggen in tige hege finansjele, minsklike en humanitêre kosten hienen, joegen dizze machten úteinlik ôfstân fan har koloniale oanspraken, en nei de oarloggen folgen hypokrityske relaasjes. Iepen foar wrâldhannel, waarden de Europeanen ferblinde troch har opportunistyske hannelsfrede en joegen se de foarkar om harsels te konsumearjen en te ferriken ynstee fan har soargen te meitsjen oer de stimmingen fan ûnrjochtfeardich eksploitearre lannen. Tsjintwurdich fertsjintwurdigje dizze eardere lannen, lykas Sina, Yndia, Arabyske lannen, Afrikanen en Súd-Amearikaanske lannen, it grutste part fan it libben op Ierde. Dizze nije machten litte no har stim hearre, en it liket derop dat se de imperialistyske supremasy fan 'e Feriene Steaten net langer akseptearje.

Is Amearika imperialistysk? Ja! Mar net lykas it Romeinske Ryk, dat folken ferpletterde troch fersetsstriders te fermoardzjen. It Amerikaanske imperialisme brûkt syn striders seldom; efterinoar, tsjin Korea, Fietnam, Irak, Somaalje, Servje, Afganistan, waarden de mearderheid fan dizze oarloggen ferlern en einige mei in frijwillige Amerikaanske weromlûking. Utsein it gefal fan Irak wiene syn tsjinstanners min útruste krigers; dizze oarloggen wiene mear guerrilja-oarloggen as oarloggen. En ien nei de oare waard dúdlik dat gjin lân yn steat wie om in nasjonalistyske opstân te ferslaan, hoe grut dy ek wêze mocht. Eins lit de Feriene Steaten folken frij op har lân libje sûnder se te besetten. Omdat har ienige wearde, ideologysk, it kapitalisme is, en it is har kapitalistyske model dat Amearika troch al har ynternasjonale bûnsgenoaten oannaam wol. Kapitalisme is, foar de Feriene Steaten, de ideale universele bân. It makket lukrative rinte-leningen mooglik dy't har banken en har pensjoenfûnsen ferrike, dy't de pensjoenen fan har meiwurkers betelje. Jild produseart jild, wat normaal is foar in bankier, mar yn ús wrâld is it hiel Amearika dat fungearret as in wrâldbank foar alle folken fan 'e ierde. En "wa't lient sil nea sa ryk wêze as wa't him útlent." Oan 'e oare kant, as er syn skuld net werombetelet, is de liener folslein ferneatige en wurde syn besittings dy fan 'e lienferliener. Dit prinsipe rjochtfeardiget de hjoeddeiske steat fan Frankryk, Jeropeeske lannen, en noch mear treddewrâldlannen. Ik moat jo nochris herinnerje dat de Feriene Steaten karakterisearre wurde troch syn oerwegend kalvinistyske protestantske religieuze oarsprong, en dizze hurde en wrede herfoarmer, mei de namme Johannes Kalvyn, leaude dat rykdom in kado fan God wie, in teken fan syn segen. Ik lit jo oer om sa'n gedachte te beoardieljen, wittende dat God yn syn Bibel skreau yn 1 Tim. 6:10: " *Want de leafde foar jild is in woartel fan alle kwea .*" En dit kwea is sa âld as de wrâld, mar troch it útfine fan jild hawwe minsken it tige befoardere. Want yn it lân fan 'e duvel is jild net langer it praktyske middel fan útwikseling fan syn oarsprong. It is in doel op himsels wurden; dat is, in stroffelstien foar de gierigen en de egoïsten. It wurdt mei rjocht fergelike mei in floeistof, om't it wurket neffens de wet fan kommunisearjende skippen; Wa't tefolle foar himsels nimt, ferminderet it oandiel dat nei oaren giet. En wa't fan jild hâldt is ûnfersadigber; hy kin der dêrom net fan genêzen wurde. It gefolch foar elkenien is de ivige tanimming fan 'e libbenskosten, benammen skealik foar treddewrâldlannen.

De resinte haat tsjin ús wrâldwide maatskippij is dêrom yn essinsje basearre op dit wurd: kolonisaasje. En mei it tal oplate minsken dat wrâldwiid tanimt, realisearje fersprate geasten har dat nettsjinsteande konkrete nasjonale ûnôfhinklikens, de kolonisaasje fan minsklike geasten en folken yn dizze finansjele foarm trochgien is. Dit ferklearret de opkomst fan in fijannich front tsjin it Amerikaanske en West-Europeeske kapitalisme. De ferantwurdlikens binne no identifisearre, en sy sille gau it doelwyt wêze fan 'e grime fan dizze fijannigens. Hoewol't se grutte lilken opwekke kinne, is de ekonomyske en politike oarsaak net de sterkste oarsaak fan haat, om't it basearre is op in primêr minsklike frustraasje dy't de geasten fan demoanen dochs eksploatearje kinne troch it te fergrutsjen. De ferskriklikste haat is religieus.

Wêrom wekket religy haat op? Earst, om't it libben basearre is op in bân dy't de minske ferbynt mei de iene en iennichste Skepper God. Dit jout religy syn heechste belang boppe alle oare kritearia. Al minsklik gedrach hinget ôf fan 'e steat fan har relaasje mei God. En de minske dy't gjin goede relaasje mei God opboud hat, is ûnderwurpen oan syn fijân, de duvel. En dit is krekt de twadde útlis. Want yndied, de ûntwikkeling fan falske religys is te tankjen oan 'e aktiviteit fan' e duvel, de feroardiele man op proeftiid, beoardiele troch God. De haat fan dizze ingel op proeftiid berikt in ûnfergelykbere pyk. Hy oerlibet mei syn ingelske folgelingen allinich om syn haat tsjin God en de hiele minskheid út te drukken. Want it profitearret noch altyd fan it oanbod fan Kristus syn genede, wylst hy net langer de mooglikheid hat om te ûntkommen oan syn stjerlike feroardieling. Om syn doelen te berikken, brûkt hy mei syn demoanen minsklike sielen dy't him net sjogge en net bewust binne dat har gedachten faak syn gedachten binne, wylst se ynspirearre troch demoanen papegaaien wurde dy't brûkt wurde lykas "**de slang**" fan Genesis wêrmei't de duvel sels himsels útdrukte. Ynspirearre troch syn leagens, leauwe syn minsklike slachtoffers dat se har persoanlike miening ferdigenje oant it punt dat Jezus ferklearre yn Johannes 16:2-3: "**Se sille jimme út 'e synagogen sette ; en ja, de oere komt dat wa't jimme deadet, tinkt dat hy God tsjinnet. En dat sille se dwaan, om't se noch de Heit noch My kend hawwe.**" En ik herinnerje jimme deroan dat ik sels offisjeel útsletten bin, dat wol sizze "**útsletten**", fan 'e Sândedeis Advintistyske ynstelling yn Valence, Frankryk, fanwegen it "**tsjûgenis fan Jezus, dy't de geast fan profesije is**", neffens Iepenbiering 19:10. Yn dit fers jout Jezus ús de útlis foar dizze beslissing fan 'e Advintistyske lieder: "**En se sille dit dwaan, om't se noch de Heit noch My kend hawwe.**" Sa is de wiere betsjutting fan it libben religieus, mar it is allinich foardielich as it liedt ta echte mienskip mei God; wat seldsum en betingst is. Helaas, bûten dizze smelle en unike tastân lykas Jezus leart, binne de aspekten fan falske religys ûntelber en, yn it gesicht fan 'e wierheid, binne se tige yntolerant. It is dizze sterke yntolerânsje dy't de echte, mar ferburgen, situaasje fan it bestean it meast iepenbieret. As God en de duvel net bestiene, soene minsken net ta yntolerant gedrach draun wurde. Yn werklikheid is der gjin rjochtfeardiging foar de minske om te wegerjen syn neiste oars te sjen hanneljen as hy. De skiednis hat krekt bewiisd dat, as God it wol en talit, 77 jier boargerlike frede (1945-2022) en 150 jier religieuze frede (1844-1995) mooglik binne. Europa en de hiele Westerske wrâld hawwe profitearre fan beide soarten frede.

Grykske en Romeinske beskavingen lieten op har beurt sjen dat de fersprieding fan religys en falske goaden gjin grutte tsjinstridige problemen foar harren befolkingsgroepen oplevere. Elkenien wie frij om de godheid fan har kar te tsjinjen en te oanbidden. Mar dit gedrach feroare ynienen doe't it kristlike leauwe leard waard. Dit hat syn ferklearring: oars as falske goaden dielt de wiere God net; hy is oergeunstich en easke eksklusiviteit yn 'e herten fan syn útkarden, ynienen tige seldsum. Mar dizze oergeunstige God is ek perfekte leafde yn persoanifikaasje, dus syn wraaksuchtige likens tsjin syn fijannen is seldsum. Syn útkarden reflektarje de leafde fan dizze God, " *meilibjend, ryk oan goedens, stadich om lil te wurden* ", lykas hy syn namme beskriuwt yn Num. 14:18: " *Jahwe is stadich om lil te wurden en ryk oan goedens, hy ferjout ûngerjochtichheid en opstân; mar hy sil de skuldigen net frijsprekke, hy besiket de ûngerjochtichheid fan 'e heiten oan 'e bern oant yn it tredde en fjirde geslacht.* " Dizze wiere leafde is it kenteken fan 'e wiere relaasje dy't mei God werombrocht is troch it ferzoeningsoffer fan Jezus Kristus. Mar dizze wiere leafde is ôfwêzich yn alle ferfalskingen fan syn Utkarde. Gods leafde wurdt dêr preke, mar net werjûn. Boppedat bewear folgelingen dat se fan God hâlde, mar tsjûge troch har wurken dat se gjin rekken hâlde mei syn wil dy't yn syn hillige Bibel iepenbiere is. Wa't fan God hâldt, jout him prioriteit yn syn hiele libben en de minste fan syn bibelske iepenbieringen wekker syn folsleine belangstelling. It is om't ik dizze frucht net seach yn 'e kristenen om my hinne, dat ik net om doop freegje koe. Dus, doe't dit abnormale gedrach dúdlik waard yn it ljocht fan 'e oertreding fan Gods hillige sabbat, koe ik my oan him wije. Der is gjin effekt sûnder oarsaak, noch in oarsaak sûnder gefolch. De minske is gjin beam, mar lykas in beam draacht hy frucht. En de goede of minne kwaliteit fan dizze frucht hinget ôf fan syn persoanlike aard, mar ek fan syn religieuze yntellektuele erfgoed. Eins waard de lange frede fan 77 jier dy't sûnt 1945 krigen is, mooglik makke troch de religieuze desinteresse fan Westerske befolkingen. Manlju waarden tolerant allinich fanwegen har minachting foar it religieuze ûnderwerp. En God liet de Westerske minskheid har fruchten sjen litte om de demonstraasje fan it libben te ferfoljen dat boud is op 'e demonyske wearden fan 'e duvel. En lykas Spr. 29:18 seit, " *sûnder iepenbiering binne de minsken sûnder beheining* ," en " *sûnder beheining* ," gie it Westen sels safier dat it de gruwelen dy't it jierren earder feroardiele hie, legitimearre en legalisearre. Yn 'e kontekst fan 'e hjoeddeiske ekonomyske en oarlochsrampe silte falske kristlike religys har eardere hatelike steat fan geast werom krije. En hjir moatte wy iuwen weromgean, om yn 321 it ferlitten fan 'e sabbat te finen, dy't de boarne is fan 'e fermannichfâldiging fan 'e aspekten fan falsk kristendom. De wiere is yn konstante konformiteit mei de standert dy't fêststeld is troch de apostels fan 'e Heare Jezus Kristus. En fan 'e earste oant de lêste falske Kristus wurdt de sabbat negearre, ferachte en ferfongen troch de heidenske "Dei fan 'e Unoverwûne Sinne", dy't op 'e earste dei eare waard troch de Romeinske keizer Konstantyn dy't it ynstelde en troch al syn heidenske oanbidders dy't ûnder syn regear bekeard waarden.

Witte jo wêrom't minsken, leauwigen en kristenen, it belang ûnderskatte fan it hâlden fan 'e sabbat en oare godlike ferordeningen, dy't God easke dat se eare en ymplementearre wurde? It antwurd is tige ienfâldich: God is ivich en de

minske is stjerlik. Syn libben is tige koart, en dêrom libbet en bouwt hy himsels yn ûnwittendheid oer wat God foar him meimakke hat. Want yn 321 seach hy it ûnnoflike skouspul fan kristenen dy't leaver har Romeinske keizer hearrich wiene as him, har Skepper en Heit, har Hear en Master, en har Ferlosser. Wat gjin Joad fan fleis en bloed fan Abraham syn neiteam ea dien hat, doarst in heidske Romeinske keizer te dwaan. Hy ferfoarme en ferneatige de oarder fan it ierdske rêdingsprogramma dat God yn 'e tiid gravearre troch syn ynrjochting fan 'e wike. De earste dei dy't wijd is oan rêst makket gjin sin, om't God syn rêst net oan it begjin fan 'e wike ynsteld hat, mar allinich op 'e sânde en lêste dei fan ús wiken. Want dizze rêst kin allinich krigen wurde oan 'e ein fan 'e tiid dy't ynsteld is foar de seleksje fan syn útkarden, dat is, oan 'e ein fan 6000 jier dy't profetearre binne troch de earste seis dagen fan 'e wike. Boppedat tsjûget de logika fan yntelliginsje dat rêst allinich wurdearre wurdt nei in besykjende, morele wurgens, yn it gefal fan God. Omdat syn wurgens feroarsake wurdt troch de sûnde dy't oerfloedich oer de hiele ierde troch alle minsken beoefene wurdt; wylst Jezus Kristus kaam om syn libben oan in krús te offerjen dat troch de Romeinen oprjochte waard om, krekt, "**in ein te meitsjen oan 'e sûnde**". Fansels slagge hy net, op it kollektyf nivo op in dúdlike manier. Mar syn foarstel is yndividueel rjochte oan elk fan syn minsklike skepsels ferspraat oer de ierde, en dit ferklearret it swakke resultaat dat waarnommen is dat hy sels profetearre hie doe't hy sei, yn Mattéus 22:14: "**want in protte binne roppen, mar in pear binne útkeazen**". God twingt nimmen om him te hearrigjen om troch him rêden te wurden. Wa't net wifket om te twingen troch ferfolging, marteling en dea is Satan, de fijân fan Gods kamp. Dêrom is elke religy dy't ferfolget net fan God, mar fan 'e duvel. As religy ferfolget, is dat om't it gjin relaasje hat mei de wiere God, leafde en justysje. Godlike gerjochtichheid wurdt allinnich oanbean yn 'e namme fan Jezus Kristus, wat it oantal fan 'e roppen al ferminderet. Dan drage dejingen dy't Jezus Kristus rjochtfeardiget frucht dy't te fergelykjen is mei dy fan him, en dêr wurdt de list fan 'e roppen fierder fermindere. Yn it lêste stadium fan hilliging is de roppene op it paad nei de útkarring, tsjûget fan God mei ûnfeilbere trou en fiedt himsels geastlik mei al it ljocht dat hy him presintearret. En syn útkarden kinne sa mei him mienskip hawwe, de Geast fan 'e wierheid dy't dejingen identifisearret dy't ta him hearre.

Yn it kamp fan 'e falske Kristussen, op 7 maart 321, lei it ferlitten fan 'e sabbat de learlike fûneminten fan 'e hjoeddeiske Roomsk-Katolike Tsjerke. Logischerwize wie it yn Rome sels dat it keizerlike dekreet fan Konstantyn I krêftich útfierd ^{waard} troch heidenen dy't falsk bekeard wiene ta it kristlike leauwe. De offisjele kristlike tsjerke waard fertsjintwurdige troch dizze tige talrike falske kristenen, en oantallen binne wet. Troch in ein te meitsjen oan 'e ferfolgingen tsjin 'e heidenen, hie keizer Konstantyn harren achting wûn en sa de reputaasje fan in fredestichter krigen. Mar dit wie allinich in falstrik, want syn hert bleau heidsk en hearskjend. Safolle sels dat hy, doe't syn edikt útjûn wie, de kristenen dy't trou bliuwe woene oan 'e troch God hillige sabbat ferfolge en swier bestrafte. En wy witte dat de duvel it ferfolgjen fan Gods wiere útkarden nea opjûn hat. Hy kin dat lykwols allinich dwaan as God him dat tastean lit. Wy hawwe lykwols profitearre fan 'e religieuze frede dy't God sûnt 1844 oplein hat en dy einige yn 1995 mei de oanfallen fan islamityske moslimgroepen. Yn 2022 wiene wy tsjûge fan in grutte

konfrontaasje tusken twa kristlike religys, it katolisisme en de ortodoksy, dy't al yn 'e jierren 1940 en 1990 tsjin elkoar fochten yn it eardere Joegoslaavje; in ûnderwerp fan haat dat allinnich wachtet om wer wekker makke te wurden. Yn 'e hjoeddeiske oarloch yn Oekraïne fine wy de Amerikaanske presidint Joe Biden, in katolike lieder fan in offisjeel protestantske naasje, katolike en ortodokse Oekraïne, en ortodokse Ruslân stipe troch moslim-Tsjetsjenen. En it moat begrepen wurde dat de wichtichste oarsaak fan nasjonalisme de religieuze, sels ateïstyske, ynset fan minsken is. Op it momint dat God it gebiedt, wekke de demoanen yn minsklike geasten it winsk op om dejingen te eliminearjen dy't net op har lykje op alle gebieten, polityk, ekonomysk en religieus. Se kinne it ferskil fan oaren net langer tolerearje en organisearje skiedingen en hergroepearings dy't ús tiidgenoaten etnyske suvering neame. Mar wat de minsklike oarsaken ek binne, dizze gedrachswizen binne de fruchten fan 'e godlike flok dy't de hiele minskheid rekke hat sûnt de sûnde fan Adam en Eva. Ik herinnerje harren deroan dat God yndie foarrang jûn hat oan 'e minske, om't Hy him earst oansprekt, nei't it pear sûndige hat. Syn dominaasje oer de frou hie it neidiel dat er ferantwurdlik wie foar God foar de flaters dy't se begaan koe. Mei de tiid feroaret Gods oardiel net en hâldt Hy liederen noch altyd ferantwurdlik en skuldich foar it ûnrjocht dat se syn skepsels oandogge.

De religy dy't yn 321 yn Rome oprjochte waard, naam dêrom de earste rêstdei oan dy't troch de Romeinske heidenen wijd waard oan 'e oanbidding fan 'e "Unferovere Sinne". Yn dy tiid waard de feroaring fan 'e rêstdei net presintearre as it doel om de opstanning fan Jezus Kristus te fieren, sa't it hjoed de dei útlein wurdt yn 'e tsjerken fan falske Kristussen. Keizer Konstantyn joech gjin oare útlis as dizze: "wy moatte net langer Judaïsearje troch op 'e sânde dei te rêsten lykas de Joaden." Dizze opdracht om net langer Judaïsearje wie kategorysk tsjin 'e lear fan Kristus dy't krekt oarsom yn Johannes 4:22 sei: "*want de rêding is fan 'e Joaden* ." Dizze opdracht om net langer Judaïsearje makke de 15 iuwen fan 'e skiednis fan it âlde ferbûn ûnjildich, dy't eins begûn yn 'e tiid fan Mozes mei it fertrek fan 'e Hebreërs. En ûnder dizze omstannichheden belibbe dit folk de typyske ûnderfining fan religieuze bekearing. Skierd fan sûnde (Egypte), wurdt de minsklike siel fan 'e sûnder beskerme troch it bloed fan Kristus (it Peaske-lam). Dan liedt God har nei de berch Sinäi dêr't er har leart en har de wetten ûntdekke lit dy't se folgje moat (syn Tsien Geboden). Yn 'e woastyn, isolearre mei God, leart se syn sûnens- en dieetregels, en allinnich foar it âlde ferbûn, de riten fan syn religieuze festivals dy't de dea fan Kristus ferfolje en ferâldere meitsje sil. Wa kin bewearre dat God dizze dingen organisearre hat om se nutteloos te meitsjen? Ut dit âlde ferbûn ferdwine allinnich de riten dy't de dea fan Kristus ferfolle. It prinsipe fan hearrigens bliuwt dêrom yntakt, en de noarmen fan dizze hearrigens wurde noch altyd iepenbiere yn 'e skriften dy't Mozes en syn opfolgers, dy't troch God segene binne, efterlitten hawwe.

Om it belang fan dizze dingen folslein te beseffen, moatte wy ússels losmeitsje fan 'e routine fan ús wrâldske deistich libben, dat in misleidende eftergrûn foarmet dy't liedt ta de dea fan dejingen dy't it ferliedt en boeit. God is ûnsichtber, mar libbendich en almachtich, en allinich yn 'e geast kinne wy syn heechste realiteit begripe. It himelske libben ûntjout him parallel oan ús,

ûnsichtber, mar like aktyf, en wy sille it ûntdekke sa't it is, by de weromkomst fan Jezus Kristus dy't in ein meitsje sil oan dizze eachbeperking dy't ús sûnt Adam karakterisearre hat.

Yn 'e Roomsk-Katolike Tsjerke droech de earste dei de namme fan 'e astrale godheid, de "Unferovere Sinne", en ûnder dizze namme identifisearren oprjochte kristenen in swiere sûnde dy't tsjin God begien wie. Dêrom waard dizze namme yn Latynske lannen ferlitten en ferfongen troch de namme "Dei fan 'e Heare". De misdieden fan 'e duvel waarden sa folslein maskearre. It wie keppele oan 'e opstanning fan Kristus, en sadwaande foarme de oanbidding fan 'e earste dei gjin probleem mear foar nije bekearden. Utsein dat de grutte skepper God frustrearre en yrritearre wie troch syn opienfolgjende ferrie. Hy reagearre doe mei dramatyske logika. "Om't dizze minsken dy't bewoare myn heil te wêzen, de ferordeningen fan Rome foarkarje, mei Rome dan yn al syn strangens oer har hearskje!" En sa barde it dat de ûntrouwe kristenen troch God oerlevere waarden oan it Romeinske keizerlike rezjym dat yn 538 oprjochte waard. De betingsten foar syn oprjochting ûntnamen it fan alle legitimiteit. De earste paus dy't ynstalleare waard wie in yntrigant mei de namme Vigilius. Hy makke gebrûk fan syn relaasje mei Theodora, de prostituee dûnseresse dy't troud wie troch keizer Justinianus I ' om syn religieuze dominânsje oer it hjoeddeiske pauslike katolike rezjym te krijen. Al rekke troch de flok fan 'e nije "snein", waard Silverius, de biskop fan Rome keazen troch de ûntrouwe kristenen fan Rome, ferdreaun en yn ballingskip stjoerd. Hjir hawwe wy aksjes dy't mear polityk as religieus binne en ljocht skine op wat it Romeinske pauslike rezjym op ierde fertsjintwurdigje sil. Yn dy tiid waarden mar in pear minsken oplaet en waarden religieuze learingen oerdroegen troch manlju fan it pauslike rezjym. Yn dizze tiden fan geastlike tsjusterens sille de pausen harsels tastean om de tekst fan 'e tsien geboaden fan God te feroarjen, skreaun troch de finger fan God sels op stiennen tabletten dy't oan Mozes jûn binne. Under it foarwendsel fan it befoarderjen fan har memoraasje wurde de orizjinele teksten ferfongen troch heul koarte sinnen en op dizze manier ferdwine de warskôgings fan segeningen en flokken yn it nije aspekt dat presintearre wurdt. De slimste skandaal wurdt oplein oan it twadde gebod wêryn God de oanbidding fan ôfgoadebylden en bylden feroardielt; de paus ferwideret it folslein. Mar om it getal tsien te behâlden, sil hy it gebod oangeande oerhoer ferdûbelje, en sa de sûnde fan it fleis rjochtsje om minsken har sûnde tsjin 'e Geast te ferjitten. De term "sânde dei" fan it fjirde gebod ferdwynt, ferfongen troch de ultra-koarte formule: "op 'e dei fan 'e Heare sille jo rêste." De bekearde massa's lêze de Bibel net en hâlde har oan wat de prysters har leare. En foar de opstannigen eksploitearje se de bedrigingen fan 'e hel, bedrigingen dy't tige echt binne, mar ferkeard ynterpretearre. Want sûnder de yntelliginsje fan God en it chronologyske begryp fan 'e feiten dy't iepenbiere binne yn 'e profesije fan Iepenbiering, wurdt *de "mar fan fjoer"* dy't net sil bestean oant it ein fan it sânde millennium ynterpretearre as in permaninte hel dêr't demoanen de ferdomden ivich lije litte yn fjoer, feroardiele ta dit ferskriklike lot. No beweart de Paus dat hy de tagong ta de hel iepenje en slute kin. Jo kinne dan begripe wêrom't yn tsjustere tiden keningen sels, hearen en it gewoane folk bang binne foar de pauslike macht. Pauslike oanspraken wurde leaud, en it rezjym makket gebrûk

fan 'e situaasje om tsjinne, eare en ferrike te wurden troch de slachtoffers dy't ferliede en bedrogen wurde troch syn leagens. It kin sa keningen manipulearje en har sekuliere machten brûke om de fersetsstriders dy't it "ketters" neamt te twingen ta katolike bekearing, oant it punt dat se marteld en ter dea brocht wurde, op 'e brânsteapel of troch oare noch ferskrikliker ynstruminten. En it oantal fan dizze "ketters" sil flink groeie mei de oersettings en it printsjen fan 'e Bibel, wêrtroch't har lêzers de wiere wurden ûntdekke kinne dy't sprutsen binne troch God en syn profeten. As it pauslike rezjym de leagens ûntmaskere sjocht, wekket it de haat fan 'e katolike ferienings tsjin protestanten dy't as "ketters" beskôge wurde. Unwittende wêzens, oertsjûge troch katolike legitimiteit, rjochtsje al har oanfallen tsjin dejingen dy't de prysters har presintearje as wêzens bewenne troch de duvel. Se betinke en fine foarwendsels om har falske beskuldigings te meitsjen, om't de heit fan 'e leagens har ynspirearret en rjochtet sûnder dat se it fermoedzje. In protte leauwe oprjocht dat se God earje troch de "goddeleazen" te ferdriuwen. En dit punt is wichtich, om't by de weromkomst fan Kristus deselde bline haat de lêste útkarden fan Jezus Kristus sil rjochtsje, waans ienige ferwyrt skuld sil wêze dat se folhâlde yn har respekt foar de rest fan 'e hillige godlike sabbat fan 'e sânde dei.

Wa sil sa hannelje yn dizze lêste kontekst? Deselde minsken dy't hjoed de dei de praktyk fan 'e earste-deis snein rjochtfeardigje en de legitimiteit fan 'e sânde-deis sabbat ôfwize. It meast humanistyske karakter fan hjoed kin yn dizze lêste kontekst wreeder wurde as in "**liuw**" mei skerpe "**tosken**". Dit is wat Jezus yn byld profetearre yn Iepenbiering 9:8: "*Se hienen hier as frouljushier, en har toskene wiene as liuwetosken* . " De kontekst sil folslein feroare wurde, en opstannige manlju sille yrritearre en tige lilke wurde troch de "**pleagen fan God**" dy't har sille reitsje sa gau as de tiid fan 'e proeftiid einiget: "**de sânde lêste pleagen fan 'e grime fan God**" presintearre yn Iepenbiering 16.

De Roomsk-pauslike tsjerke gedroech him dus op in monsterlike manier, en dizze wiene net te beskôgjen as "sûnden fan 'e jeugd", sa't it it ynterpretearre. Want as de omstannichheden geunstich foar har bleaun wiene, soe it hjoed de dei noch op deselde wize hannelje. It hat it oplein fan bekearingen nea ôfwissel oant it de stipe ferlear fan 'e monargyen dy't ferswakke wiene troch it Frânske revolúsjonêre rezjym en syn ferneamde ûnthalzingen fan keninklike, religieuze en aristokratyske hollen. God strafte it sa foar syn misdieden wylst it wachte op it Lêste Oardiel. Mar yn it protestantske kamp namen oerflakkich religieuze minsken op har beurt politike gedrach oan dat feroardiele waard troch Jezus Kristus. Se namen de wapens op en joegen de striiders fan 'e katolike ferienings slach foar slach werom. En sa krigen de opienfolgjende "Oarloppen fan Religys" it uterlik fan in striid wêryn't bloeddorstige en fleisetende wylde "**bisten**" **mei-inoar botsen**. Yn Iepenbiering 8:11 jout God de skuld foar dizze diabolyske útkomst oan 'e pauslike katolike tsjerke, ôfbylde troch de "**stjer**" mei de namme "**Aluminium**": "**De namme fan 'e stjer is Aluminium; en in tredde fan it wetter waard aluminium, en in protte minsken stoaren troch it wetter, om't it bitter makke wie**. " Religieus of net, haat is besmetlik en bringt in mannichte minsken yn 'e brân.

Foardat it de "protestanten" oanfoel, ûntketende it pauselike rezjym fijannichheden tsjin de religy fan 'e islam, dy't yn Arabië ferskynde koart nei de oprjochting fan it Romeinske pauselike rezjym, d.w.s. nei 538. Nei de fersprieding fan it katolisisme yn Arabië stifte de profeet Mohammed syn religy: de islam, in Arabysk wurd dat "ûnderwerping" betsjut. It wurd hat in dûbele betsjutting: de minske ûnderwerpt him oan God, mar hy moat ek mei geweld, as it nedich is, de ûnleauwige ûnderwerpe, oan wa't hy al dyjingen ferbûn dy't tsjin syn religieuze opfetting binne. No, ûnder it foarwendsel fan it befrijen fan 'e histoaryske hillige plakken fan it libben en dea fan Kristus, joech Paus Urbanus II earst opdracht ta oarlochsachtige "krústochten" om de moslims út dizze plakken te ferdriuwen. De ûnwittendheid fan sawol heech as leech late keningen derta om harsels ijverich yn moardnerige oarloegen te setten, folslein nutteloos foar God, tsjin de legers fan 'e moslimfolken. Unrjochtfeardige bloedbaden waarden sa begien troch de Westerske kristlike krúsfarders. As ik se ûnnedich ferklearje, is dat mei goede reden, om't God yn Daniël 9:26 syn beslút iepenbiere om Jeruzalem en syn hillige plakken te ferneatigjen: *"En nei twaënseistich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil gjin opfolger hawwe."* **nimmen foar him . It folk fan in lieder dy't komme sil, sil de stêd en it hillichdom ferneatigje, de hilligens, en it ein dêrfan sil komme as troch in oerstreaming ; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch. "** En dizze ferneatiging fan Jeruzalem wurdt presintearre as it gefolch fan 'e ôfwizing fan 'e Messias Jezus troch de Joaden. It is dêrom frijwillich dat God Jeruzalem yn 70 troch de Romeinen ferneatige hat, om fan dizze plakken de belangstelling foar de byleauwige pylgertochten te ferwiderjen dy't it katolike leauwe werstelle en oant ús tiid trochsette woe; hjiryn trochjûn troch de evangelyske protestantske groepen dy't yn 'e Feriene Steaten foarme binne. Jo kinne dêrom yn dizze falske mystike iver de frucht fernimme fan in folsleine ûnwittendheid oer wat it kristlike leauwe eins fertsjintwurdiget. Yn ús eintiid hat God Jeruzalem in ferflokte plak makke dêr't falske leauwigen út alle religys fan it monoteïsme byinoar komme. Harren oanbidding fan dizze plakken is basearre op suvere ôfgoaderij. En dejingen dy't dit dogge, werhelje de flaters fan 'e Joaden dy't de timpel fan stien earren en de timpel fan fleis en geast ôfwiisden dy't Jezus Kristus foarme.

De oarsaken fan 'e yntinsivearring fan haat wurde yntinsiver yn ús tiid en yn 'e aktuele barrens, ik neam ien. Weromkommen út Sina, op it fleantúch dat him werombringt en yn oanwêzigens fan sjoernalisten, die presidint Macron in ferklearring dy't de lilken fan guon fan syn Jeropeeske kollega's oproppen hat. Hy sei: " It minste soe wêze om te tinken dat wy Europeanen folgers moatte wêze op dit ûnderwerp en ús oanpasse moatte oan it Amerikaanske tempo en in Sineeske oerreaksje... De fal foar Jeropa soe wêze dat op it momint dat it slagget om syn strategyske posysje te ferdúdlikjen, as it strategysk autonoomer is as foar Covid, it fongen is yn in fersteuring fan 'e wrâld en krisissen dy't net fan ús wêze soene. " It is dúdlik dat hy it gefal fan it eilân Taiwan oanhelle, dêr't Sina de kontrôle oer werom wol. Mar dizze bepaalde posysje irritearret folken lykas Poalen, dat syn hope om Ruslân te ferslaan basearret op 'e gearhing fan Jeropeeske folken dy't yn oerienstimming binne mei de Amerikaanske posysje. Ik fernim yn ús jonge presidint in ferrassende en ferrassende flits fan helderheid,

om't syn posysje dy fan generaal de Gaulle reproduseart, dy't him net ûnderwurpen woe oan 'e dominaasje fan Amearika. Ik merk lykwols op dat dizze ferklearring de tasizzingen feroardielt dy't de Europeanen en himsels al makke hawwe yn 'e Oekraïne-affêre, "folgje de lieder". Omdat de Amerikanen har oan Oekraïne ferbûn hawwe sûnder har soargen te meitsjen oer de yndividuele mieningen fan 'e Europeanen. Men kin dus sizze dat se reagearren neffens har politike en ekonomyske belangen dy't chronysk fijannich binne tsjin Ruslân. It gefal fan Oekraïne ferskilt lykwols fan dat fan Taiwan om't syn ûnôfhinklikens offisjeel erkend is en dejingen dy't it stypje, dogge dat yn 'e namme fan respekt foar nasjonale rjochten dy't agresje tsjin har lân troch in oar ferbiede. Dit is net it gefal foar Taiwan, dat offisjeel Sineesk bleau en nea in ûnôfhinklike nasjonale status krigen of oanfrege hat. Lykas generaal de Gaulle wol presidint Macron in ûnôfhinklik Europa liede, mar hy hat it op tsjin 'e ynfloed fan eardere Eastbloklannen lykas Poalen, dy't Ruslân haatsje en allinich nei Europa kamen om it bewapene skyld fan 'e Feriene Steaten te finen. It probleem fan presidint Macron is dat syn wekker wurden en syn winsk nei Jeropeeske ûnôfhinklikens op it ferkearde momint en al te let barre. Omdat hy sels de Amerikaanske ynfloed yn Europa en yn Frankryk yn syn eigen lân foarkar hat, is it te let om de makke flaters goed te meitsjen; dit is benammen sa om't Europa finansjeel ferswakke is en de fertraging yn Jeropeeske bewapening ûnrealisearber wurdt sjoen de tiid dy't noch oer is foar de godlike straf fan 'e " **sechste trompet** ". Boppedat ûntsteane twa kampen dy't de folken fan 'e EU skiede: it kamp fan eardere Eastbloklannen, wichtige oanhingers fan Oekraïne, en dat fan 'e oprjochterslannen fan dizze EU, ynklusyf Frankryk en, oant in beskate mjitte, Dútslân, dat tige ûnôfhinklik bleaun is.

Nei de ferskate oarsaken fan minsklike haat, moat ik no it wekker wurden fan in folle formidabeler haat neame: dy fan 'e God fan Leafde. Want hy útdrukt it en bewearst it dúdlik al yn Spr. 8:13: " *De eangst foar YaHWéH is it kwea te haatsjen; arroânsje en grutskens, de kweade wei, en in perverse mûle, **dat is wat ik haatsje** .* " Ik herinner my dat haat it absolute tsjinoerstelde is fan leafde en dat alle dingen yn absolute tsjinstelling besteane. As God de minske nei syn byld skepen hat, is it dêrom om't hy sels nei it byld fan 'e minske is, mar yn syn perfekte godheid. Hy kin dêrom haatsje of leafhawwe lykas hy kin flokke of seingje. En oer dit ûnderwerp moatte wy dizze boadskip ferlitte dy't oerbrocht wurdt troch de falske Kristussen dy't sizze: "God hatet sûnde, mar hy hâldt fan 'e sûnder." Dizze boadskip ferjit dan te spesifisearjen: de sûnder dy't him bekeart en de frucht fan bekearing draacht; wat sûnt 1844 net oerienkomt mei de situaasje fan kristenen dy't de oertreding fan Gods geboaden rjochtfeardigje; de twadde en fjirde, ûnder katoliken en ortodoksen; de fjirde, ek ûnder protestanten en anglikanen. No, op himsels, sûnt 1844, makket de minachting dy't toand wurdt foar de troch God hillige sabbat harren skuldich oan it oertrêdzjen fan 'e hiele Tsien Geboden, neffens Jakobus 2:10: " *Want wa't de hiele wet hâldt, mar dochs op ien punt misdiediget, is skuldich oan allegear.* " Ik jou dit fers de folgjende betsjutting: wa't mei opsetsin ien gebod fan God oertrêdt, tsjûget dat hy it earste fan 'e geboden oertrêdt wêryn God seit: " *Jo sille gjin oare goaden foar my hawwe .* " Want wa't net gehorchich is, gehorchicht in oare god, de duvel, foar it gesicht

fan 'e wiere en ienige God. Fan doe ôf wurde alle oare gehorchichheden om 'e nocht makke. En sels yn 'e namme fan Jezus Kristus wurdt fersoening mei God dan ûnmooglik.

Sûnt 1945 is it kwea allinnich mar tanommen oer de hiele wrâld, benammen yn it Westerske kamp dat oerwinnend út 'e Twadde Wrâldoarloch kaam. Amerikaanske skiekundigen ûntwikkelen "DDT", in ynsektizid dat har de earste " **fernielers fan 'e ierde** " makke dy't God feroardielet yn Iepenbiering 11:18: " *De folken wiene lilc, en jo grime is kommen, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen, om jo tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dyjingen dy't jo namme freezje, lyts en grut, te beleanjen en om **dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje.*** " » En tige logysk, " **dyjingen dy't de ierde ferneatigje** " dogge dat ûnder de dominaasje fan 'e haad "Ferneatiger" of " *kening* ", dit wurd ferneatiger wurdt oerset yn it Hebriuwske en Grykske troch " *Abaddon en Appollyon* ", yn Iepenbiering 9:11: " *En se hienen oer har as kening de ingel fan 'e boaiemleaze put, waans namme yn it Hebriuwske Abaddon wie, en yn it Grykske Apollyon.* " Al yn 1945 bewiisden de Feriene Steaten harsels wurdich foar dizze titel fan "Ferneatiger" troch earst kearnwapens te brûken tsjin 'e stêden Hiroshima en Nagasaki. En se sille de earsten wêze dy't se wer brûke om Ruslân te ferneatigjen yn 'e Tredde Wrâldoarloch dy't yn ús tiid foarm krijt. Yn ús eintiid hawwe de Feriene Steaten de hiele wrâld in oar ynstrumint fan it kwea oanbean: it ynternetkommunikaasjenetwurk. Se hawwe dit "bedrade web" oer de folken smiten lykas men in net smit om fisk te fangen. Oarspronklik wie it ynternet strikt reservearre foar Amerikaanske militêre kommunikaasje. Doe waard dit netwurk oanbean foar boargerlik gebrûk, fergees en mei frijheid, Amerikanen, en doe oare Westerske folken, ûntdutsen it plezier fan firtuele útwikselingen. It ynternet biedt elkenien de kâns om har ferskate talinten te sjen litten. It stimulearret grutskens en in ekshibisjonistyske geast. Doe naam de hannel it oer, en nasjonale iepenbiere tsjinsten ek; dit gie troch oant de hiele wrâld ferbûn wie en ûnder de kontrôle pleatst waard fan 'e útfiner, de Amerikaanske macht. Dit kwea is ûnomkearber, om't de jeugd dy't him dermei ûntjout net mear yn steat is om it gefaarlike en deadlike aspekt te sjen. Dochs ûntbrekke foarbylden net. It ynternet makket en ûntmakket de yndividuele reputaasjes fan minsken. Guon perverse bern brûke it om swakke en gefoelige bern mei skuldgefoelens te ferdriuwen troch fernederjende berjochten, wêrby't se ûnbewust ta selsmoard triuwe. De winsk om te behagen hat jonge minsken oernommen; op har blogs sammelje se it oantal "folgers", of fans dy't har folgje. Stimmen foar of tsjin wurde sa útbrocht, wat resulteart yn 'e falske yndruk dat se wichtich binne. En as dit kwea de geasten oerwint, groeie ek de noarmen fan it kwea. It âlde ferbod wurdt legitime en legaal. Sûnder godlike wet, dy't de standert fan goed en kwea fêststelt, " *binne de minsken sûnder beheining* ", en allinnich God wit ta hokker nivo dit kwea noch opstean kin. Lit ús dus yn dizze fersen sjen nei de dingen dy't Gods haat foar de opstannige minskheid fan hjoed wekker meitsje.

Jesaja 61:8: " *Want Ik, de Heare, hâld fan rjocht en **haatsje rôf mei ûnrjocht** ; Ik sil har trou har lean jaan en in ivich ferbûn mei har slute.* "

Jer.44:4: “ *Ik haw al myn tsjinstfeinten, de profeten, nei jimme ta stjoerd; moarns betiid stean ik op, ik stjoer se ta jimme en sis: **Doch dizze gruwels net dy't ik haatsje.*** ”

Amos 5:21; 6:8: " ***Ik haatsje, ik ferachtsje jimme feesten** , ik kin jimme gearkomsten net ferneare .../... De Heare, JaHWéH, hat by Himsels sward; JaHWéH, de God fan 'e legers, hat sein: **Ik haw in ôfgryslke ôfgriis fan 'e grutskens fan Jakob, en ik haatsje syn paleizen** ; Ik sil de stêd en alles wat dêryn is jaan.* "

Zac. 8:17: " ***Lit nimmen yn syn hert kwea tinke tsjin syn neiste, en hâld net fan in falske eed, want al dizze dingen haatsje Ik** , seit de Heare.* "

Mal. 2:16: " ***Want Ik haatsje skieding** ,"* seit de Heare, de God fan Israel, ***"en him dy't syn klean mei geweld bedekt** ,"* seit de Heare fan 'e legers. Nim dêrom acht op jimme geast, ***en wês net ûntrou !*** "

Iepenbiering 2:6: " *Mar dit hawwe jimme, dat jimme de wurken fan 'e Nikolaïten haatsje, **dy wurken haatsje ik ek** .* "

Gearfetsjend, God hatet alles dat tsjin syn wearden yngie, dy't útdrukt wurde troch trouwe en wiere leafde, dat is leafde en wierheid, sa't se ynkarnearre en manifestearre binne yn Jezus Kristus en dy't hy fine wol yn syn útkarden oant it ein fan 'e wrâld neffens Iepenbiering 3:14: " *Skriu oan 'e ingel fan 'e tsjerke fan Laodisea: Dit binne de wurden fan 'e Amen, **de trouwe en wiere tsjûge** , it begjin fan 'e skepping fan God: "Hy dy't wie " de it begjin fan Gods skepping "befêstiget syn wearden" oan 'e tiid fan 'e ein "fan 'e skiednis fan dizze godlike ierdske skepping.*

Godlike haat waard net sûnder reden wekker makke, om't it ferskinen fan it Covid-19-firus yn 2019 yn Sina Gods antwurd wie op 'e Sineeske presidint, om't hy de winsk en it plan útsprutsen hie om de tekst fan 'e Hillige Bibel te wizigjen. Doe waard de weromkomst fan oarloch yn Jeropa berikt yn Oekraïne. En hjir is it wer net sûnder reden. Dit lân, dronken fan frijheid, libbe yn in anargistyske situaasje, net yn steat om in polityk lykwicht te finen, it heule rezjym wie korrump en monsterlike gruwelen waarden dêr beoefene en ûntwikkele. Ik haw fan Joel, myn broer yn Kristus, in poerbêste dokumintalist, skriklike tsjûgenissen sammele oer wat der yn Oekraïne barde. En sûnder yn details te treden, lit dizze tsjûgenis ús allinich begripe wêrom't de grime fan God op dit Oekraynske folk foel. Rike politisy begienen fraude en mei in freon, de soan fan in oligarch, in machtich man, begienen se hûndert moarden. Identifisearre, waarden se frijlitten en de misdieden waarden werhelle; Sa'n nivo fan korrupsje is selden berikt ... miskien en allinich, yn Sodom en Gomorra, stêden dêr't perverse sekslibben en moarden de noarm wiene dy't ûndraachlik wurden wie foar God. It is dêrom net sûnder reden dat de kommende kearnarloch yn dit lân, Oekraïne, begûn. Wy witte ek dat syn jonge presidint, keazen sûnt 2019, it jier fan Covid-19, in akteur wie dy't populêr makke waard troch syn vulgaire en seksueel perverse iepenbiere eksintrisiteiten. Hy belichaamde yn syn ientsje it kwea fan 'e hiele moderne maatskippij dy't ôfsnien is fan God. It wie ek yn Oekraïne dat de brutale seksistyske Femen ferskynden, har bleate boarsten sjen litten, har lichems brûkten om har vulgaire feministyske slogans te publisearjen. En neist dizze dingen skynde it Nazi-kwea dat erfde wie fan 'e Twadde Wrâldoarloch dêr offisjeel, fertsjintwurdige troch de Azov-groep,

erfde fan Nazi-lieder Stepan Bandera; mar dit nazisme rjochte him noch net op it Joadendom. Ik hearde sels fan Oekraynske froulju dat har lân ferbûn wie mei heidenske feestfieringen dy't har bliid makken ... de beker wie fol, de Westerske wrâld en de rest fan 'e folken fan 'e ierde sille it drinke moatte, oant de lêste drip.

Yn it lêste nijs litte twa feiten twa berjochten sjen. De earste giet oer de iepenbiering fan geheime militêre berjochten troch in 21-jierrige man dy't die om syn webpartners te "pronkjen" en te yndruk meitsjen. Foar de moderne jeugd is it ynternet in spultsje wêryn't de útdagings ûnbeheind binne. It twadde feit giet oer in fideo dy't op it ynternet sirkulearret. Nei dy presintearre troch de islamityske groep DAESH, is it dizze kear de ûnthalzing fan in Oekraynske soldaat troch in Russyske soldaat omjûn troch syn bewapene groep. It nijs makket minsken rilje fan skrik en skrik, mar it is allinich de befêstiging fan in nivo fan haat dat sil bliuwe groeien en wiidferspraat wurde yn alle militêre kampen dy't meidogge oan 'e Tredde Wrâldoarloch. Unthalzingen foarmje in ûnderwerp fan ynternasjonale "Terreur" dy't dizze " *sechste trompet* " ferbynt mei de " *fjirde* ", lykas God iepenbiere troch oan de " *fjirde* " it karakter fan " *twadde wee* " ta te skriuwen, dat eins de " *sechste* " oantsjut; Dus nei de Frânske terreur en syn guillotine fan 1793-1794, komt de "terreur" fan moslim- en Russyske ûnthalzingen fan ús tiid.

De lessen dy't jûn wurde yn Daniël, 2 Kroniken en 2 Keningen litte sjen dat de trije deportaasjes fan 'e Israëliters nei Babylon fan progressive yntensiteit binne. Us Tredde Wrâldoarloch is, yn syn ynternasjonale proporsjes, te fergelykjen mei de tredde deportaasje fan 'e Joaden. Sa, krekt sa't de tredde oanfal fan kening Nebukadnessar resultearre yn 'e nasjonale ferneatiging fan Israel, is de Tredde Wrâldoarloch bedoeld om de hjoeddeiske oarder fan 'e wrâldnaasjes te ferneatigjen. Oant dy tiid ûnôfhinklik, sille dizze naasjes mear of minder foar in part ferneatige wurde en har ûnôfhinklikens ferlieze. De oerlibbenen fan it konflikt sille harsels allegear ûnder ien universele regearing pleatse dy't oprjochte is troch de Feriene Steaten fan Amearika, oant de weromkomst fan Jezus Kristus, dy't har ferneatigje sil.

De Merk fan Yllúzjes

leit dizze " **merk fan yllúzjes** " ? Op ús planeet mei de namme Ierde.

Foardat ik dizze stúdzje ûntwikkelje, tink ik oan dizze fersen út 1 Kor. 2:9 oant 15, sitearre yn 'e Bibel, wêryn't de apostel Paulus troch de Geast seit: " *Mar, lykas skreaun stiet: Gjin each hat sjoen en gjin ear heard en gjin minskeheit is opkommen, **de dingen dy't God reemakke hat foar dejingen dy't Him leafhawwe .** " **God hat se ús iepenbiere troch de Geast .** Want de Geast ûndersiket alle dingen, sels de djipten fan God. Want wa ûnder de minsken wit de dingen fan in minske, útsein de geast fan 'e minske dy't yn him is? Sa wit nimmen de dingen fan God, útsein de Geast fan God. **No hawwe wy net de geast fan 'e wrâld ûntfongen, mar de Geast dy't fan God is , sadat wy de dingen kenne meie dy't ús troch God jûn binne . En dizze dingen sprekke wy net yn wurden dy't troch minsklike wiisheid leard binne, mar yn wurden dy't troch de Geast leard binne, en wy brûke geastlike taal foar geastlike dingen .** Mar de natuerlike minske*

*ûntfangt de dingen fan 'e Geast fan God net, want se binne dwaasheid foar him, en hy kin se net kenne, om't se geastlik ûnderskieden wurde. **Mar de geastlike minske oardielt alle dingen, mar hysels wurdt troch nimmen oardiele** . Want wa hat de geast fan 'e Heare kend, dat hy him ûnderwize kin? **Mar wy hawwe de geast fan Kristus** .*

Neffens dizze fersen is de útlis fan it libben allinnich yn God, en dêrom ferburgen yn it geheim fan syn ûnsichtberens. En dit feit allinnich rjochtfeardiget de titel fan dizze stúdzje, dy't my derta bringt om it ierdske libben te definiearjen as " **de merk fan yllúzjes** ". Op dizze ierde wurde alle minsken troch har eagen ferrifeld, en sa gau as se ferskate situaasjes en ûnderwerpen analysearje, wurdt har oardiel ferfoarme, om't se gjin rekken hâlde mei it fûnemintele kritearium dat tegearre de krêft, yntelliginsje en wiisheid fertsjintwurdiget fan 'e Skeppergod dy't alle dingen rjochtet en yn beweging set. " *Bistemicske* " jout in liedende rol oan minsklike oarsaken dy't allinnich de gefolgen binne fan ferkearden dy't God oandien binne.

Minsken binne har net bewust dat sels as se syn bestean ûntkenne, God har liedt en manipulearret. As in folksstimming foarsteld wurdt, sil it einresultaat dat krigen wurdt it resultaat wêze dat God berikke wol om syn projekt, syn programma, te berikken, dat útfierd wurde sil oer alle folken fan 'e ierde dy't hy soeverein domineart. En dit giet oer alle folken, heidenen, joaden, kristenen en moslims, ferspraat oer de ierde. De situaasje fan 'e minskheid is dêrom, op it eachnivo, echt yllúzje. Heidenske folken ûntwikkelje har en libje dus yn 'e "yllúzje " fan straffeloosheid, mar religieuze folken dogge itselde, om't oer de hiele ierde gjinien fan harren yn in posysje is om troch God segene te wurden, lykas ik yn eardere lessen faak oantoand haw.

Omkeard, fan 'e "*dierminske* ", de "*geastlike minske* ", dêr't ik mei it levere bewiis ta hear, analysearret ierdske feiten út 'e prioriteitsgegevens dy't it iepenbiere oardiel fan 'e Skepper God fertsjintwurdigje en fertsjinje. Want de wiere oarsaken fan 'e gefolgen dy't ús eagen sjogge, wurde troch Him iepenbiere. En foar de "*geastlike minske* " makket de foarm fan dizze gefolgen net folle út, om't se fan tige ferskillende noarmen kinne wêze en it essensjele ding foar it heil fan sielen is om krekt de redenen te witten wêrom't de grime fan God op minsken falt en har oerlevert oan syn flok en ûndergong, sykte en dea. As God beslút om de minskheid te reitsjen, organisearret hy folken en set se tsjin elkoar om ferskate redenen dy't meastentiids wrok befoarderje dy't troch ûnrjocht opwekke wurdt. Om har te lieden om elkoar te konfrontearjen, binne d'r in protte middels: it opeaskjen fan itselde lân, in erfskip, of oars rasistyske of religieuze diskriminaasje en oare oarsaken fan ûnrjocht en lilken. Al dizze dingen rjochtfeardigje " **it wekker wurden fan haat** ", in tema dat yn 'e foarige stúdzje besprutsen is.

Dizze " **merk fan yllúzjes** " smyt benammen ljocht op 'e hjoeddeiske eksplosive wrâldsituasje. Troch syn " *sechste trompet* " te organisearjen, wekket ús God allinich it lijen dat feroarsake is troch it Westen yn 'e lange perioade fan frede, wêrfan it profitearre hat en de oare folken fan 'e ierde lange tiid koloniaal dominearre hat. Want, tanksij syn oerwinning op syn Dútske, Italjaanske en Japanske As-fijannen, hat it Westen, laat troch de Feriene Steaten, syn wearden, syn ynternasjonale wetten oangeande naasjes en hannel oplein. By it ûntbrekken

fan in tsjinmacht fan gelikense krêft waarden dizze Westerske wearden beskôge en oplein as ynternasjonale wearden. Mar hjoed wurdt dizze steat fan saken oanklage en útdage troch Ruslân, Sina, Yndia, Iran, in protte Afrikaanske folken en de grutste lannen yn Súd-Amearika. Al dizze lannen, dy't allegear profitearje fan 'e lange perioade fan frede, binne riker wurden en easkje no dat Westerlingen har mieningen echt yn oerweging nimme. En it is dúdlik dat se in mienskiplike haat diele tsjin 'e dominante en imperialistyske Feriene Steaten, waans kapitalisme, berne yn Ingelân, de koloniale ûntwikkeling rjochtfeardige dy't har lange tiid eksploitearre.

Koe der wat mear " **yllúzje** " wêze as it sjen fan Westerske folken dy't projekten bouwe foar de kommende fyftich jier, wylst it minsklik libben op ús ierde noch mar sân jier oer hat? Dit sifer fan fyftich jier bringt my derop oan te wizen dat yn 'e Bibel de doer fan njoggenenfjirtich jier, of sân kear sân jier, fertsjintwurdiget wat God in jubileum neamt. 49 jier, of in folslein jubileum, ferrûn lykwols tusken twa finansjele skokken feroarsake troch grutte enerzjykrises: de hommelse stiging fan 40% yn 'e oaljepriis yn 1973 en de hommelse, noch net kwantifisearre, stiging fan 'e priis fan gas en elektrisiteit yn 2022. Mar dizze kear is blinde en folgsame Jeropeeske neilibjen de ienige skuldige. Om't it wie troch it beslút fan 'e Feriene Steaten te folgjen dat de Jeropeeske Kommissje de sanksjes tsjin Ruslân oannaam en dêrom, earst, de wegering om har gas te brûken dat tsjin in foardielige priis ferkocht waard troch it Russyske bedriuw Gazprom. Wa profitearre fan 'e misdied? Oan 'e Amerikaanske en Noarske leveransiers dy't it ferfongen hawwe.

Oan 'e oare kant binne Russyske en Oekraynske rjochten op it lân Oekraïne tige debatearber. Omdat Oekraïne, dat yn 1990 ûnôfhinklik waard, foar in part bestie út Poalen en Oekraïners en ek in wichtich diel út Russen. En doe't de breuk plakfûn mei de "omwerping" fan 'e keazen Russyske presidint, keazen guon Russen derfoar om Oekraynsk te bliuwen, sels as dat betsjutte dat se tsjin Ruslân fjochtsje moasten; wat dizze opposysje in boargeroarloch makket, wêryn't it Westen gjin rjocht hie om yn te gripen. It is wierskynlik dat it tsjinoerstelde ek bard is, want as in boargeroarloch yn in lân útbrekt, ûntsteane alle senario's, wêrby't de situaasje ek tsjin religieuze keuzes is dy't likegoed troch God ferflokt binne as elkoar. Sa wurdt in grutte wanorde útlukt, dy't tsjin tige echte effektive legitimititeiten yngie. Konfrontearre mei dizze ûnûntkomber situaasje advisearret wiisheid om allinich te bliuwen by de oarsaken dy't God jout oan syn organisaasje fan dit konflikt. En syn antwurd leit net yn it yllúzjearjende libben, it wurdt jûn yn 'e Bibel, yn syn iepenbiering dy't opienfolgjend en komplementêr boud is op Daniël en Iepenbiering. En wat ûntdekke wy yn dizze iepenbieringen? De flok fan it kristendom, dy't sûnt 7 maart 321 troch God lein is, foar it ferlitten fan 'e praktyk fan 'e hillige sânde-deis sabbat, dy't troch God hillige is sûnt de skepping fan 'e wrâld. Dit is de ienige les dy't wy moatte behâlde fan 'e 34 haadstikken fan 'e boeken Daniël en Iepenbiering. Mar troch dingen op dizze manier te presintearjen, ferminderje ik it belang derfan net; krekt oarsom, ik ferhef it nei it heechste nivo. Want it Evangeelje en de rêding yn Kristus binne dingen dy't dúdlik útlein wurde yn 'e oare bibelske geskriften fan it âlde en nije ferbûn. De rol fan dizze twa profetyske boeken, Daniël en Iepenbiering, is om dizze ferlittenheid

fan 'e sabbat te iepenbierjen dy't falske kristlike religys hawwe beoefene sûnder te beseffen hoe djoer se betelje foar de gefolgen. En as se gjin kennis hawwe fan dizze gefolgen, is it om't God se allinich iepenbiere hat yn dizze twa profetyske boeken waans útlis troch har en har eksegeten negearre wurde. **De merk fan yllúzje** hat har laat om dizze gefolgen te ynterpretearjen as ienfâldige histoaryske feiten fanwegen de ûnfolsleinens fan minsken. Mar godlike straf is gjin ienfâldich minsklik feit, om't it in beskuldigjende boadskip draacht: jo sûndigje tsjin God. Dit is it gefal foar alle " **trompetten** " dy't presintearre wurde yn Iepenbiering 8 en 9. Sûnt it ferflokte jier 321 hawwe se it ûntrouwe Jeropeeske kristendom rekke en de wichtichste oarsaak bleau ûnbekend foar de minskheid oant 1844. En as God net it inisjatyf nommen hie om it te iepenbierjen oan syn beproefde en selektarre Adventistyske folk fan dy datum ôf, soene wy der noch altyd ûnwittend fan wêze. It idee sels makket my rilje fan skrik. Want safolle wierheden binne ferbûn oan dizze sabbat dy't troch God hillige is, en rjochtfeardigje de heechste hilliging! Wy koenen negearre hawwe dat hy it sânde millennium foarsei, wêr't de útkarden hilligen yn 'e himel sille gean om de goddeleazen dy't dea lizze of ferdwûn binne op ierde te oardieljen. Wy soenen negearre hawwe dat der twatûzen jier oerbleaune nei de dea fan ús Ferlosser om yn 'e gloarje fan it ivige libben fan dit sânde millennium yn te gean. Dizze kostbere en hillichste godlike iepenbieringen wurde net iepenbiere troch de " **merk fan yllúzjes** ", mar troch de Geast fan 'e ûnsichtbere, mar Almachtige libbene God.

Yn it rjochterlike fjild wurde rjochters, hoe earlik se ek binne, troch har religieuze ûnleauwe feroardiele om ûnrjochtfeardige útspraken te dwaan. Sy binne ek slachtoffers fan 'e " **merk fan yllúzjes** ". Guon kriminelen, wêrûnder koartlyn yn Frankryk in jonge fan 16, begeane moarden dy't besteld binne, sizze se, troch in stim dy't yn har gedachten heard is. Dizze earne skepsels binne allinich tsjûge fan in ûnderfining dy't se eins meimakke hawwe, mar dy't net akseptabel is foar in oerdreaun rasjonele sekuliere maatskippij. Want in stim hat yndie tsjin har sprutsen, mar dizze stim is dy fan in ingel sa ûnsichtber as God wêze kin. En dit is de swakte dy't de minske oerleveret oan 'e ferrifelingen fan ûnsichtbere demoanen. Demonen sjogge ús, se sprekke tsjin ús, bewenje ús en manipulearje ús en wy binne machteleas om se te stopjen. Minsken kinne allinich in oar wêzen bestride dat sa sichtber en identifisearber is as harsels. Ien ding is wis: as wy se net sjen kinne, moat de minske, om se te bestriden, " *geastlik* " wêze en net " *dierlik* ", om te begjinnen mei it leauwen yn har bestean. Dan moatte wy beseffe dat ús gedachten net fan elkoar ûnderskieden wurde troch in bepaald lûdtimbre of in bepaalde kleur. En hjir moatte wy wer ûnderskied meitsje tusken it tinken en it hearren fan in lûd. Nei't ik dit meimakke haw, bevestigje ik it bestean fan beide dingen. Dyn geast, lykas dy fan my, funksjonearret as in stjoerder en ûntfanger fan lûdsweagen. Jo stjoere jo eigen gedachten út en meditearje oer dit of dat projekt of refleksje, mar op deselde golfingte komme demonyske of, krekt oarsom, godlike gedachten yn jo binnen en mingje se yn jo geast. Neat ûnderskiedt se fan dy fan jo. Dêrom hat de oertsjûging dy't yn jo geast foarmet al gjin prioriteit fan legitimiteit. Dizze definitive oertsjûging moat, foar alles oars, yn oerienstimming wêze mei de standert fan wierheid dy't definiearre is troch de Bibel. Terjochte seit God ús yn Jer. 17:5: " *Ferflokt is de man dy't op 'e minske*

fertrout, dy't fleis syn stipe makket ." Wy hawwe dêrom de plicht om ús net te litten ferrifelje troch de minsken dy't wy moetsje, mar ek om foarsichtich te wêzen mei ús eigen mieningen as se net yn oerienstimming binne mei de noarmen dy't definiearre binne troch **de Bibel, dy't dêrom de ienige solide stipe bliuwt dy't troch God legitimearre is** . De ynderlike stim dy't heard wurdt, kin ûntfongen wurde as kaam it fan bûten, oerbrocht troch it gehoarkanaal. God of de demoanen hawwe de kar om te ferbinen mei ús geast op it nivo fan 'e gehoarkanalen of op it nivo fan 'e harsens dêr't de elektryske gegevens yn gedachten omset wurde; op dizze manier binne twa ferskillende nivo's fan begryp mooglik. It foarbyld fan 'e jonge Samuël, myn nammegenoot, befêstiget dizze ûnderfining, doe't God him trije kear rôp troch syn namme te neamen, presintearre it jonge bern himsels foar de pryster Elia om tsjin him te sizzen: "*Hjir bin ik, wat wolstû?*" De godlike stim dy't Samuël hearde wie mear as in gedachte, hy hearde it as hie Elia him roppen. En de âlde man begreep dat de stim fan God kaam. Yn in godlike fisy belibbe ik dizze ûnderfining wêryn't al myn gehoar- en fisuele fermogens folslein aktyf wiene, útsein myn eigen lichem en syn ledematen dy't net bestean liken. Mar wêst foarsichtich, dizze fisy waard my mar ien kear troch God jûn om myn takomstige ynset foar syn profetyske tsjinst te befêstigjen en allinich om't syn kar en myn stúdzje fan 'e profesijen fan 'e Iepenbiering my it wurdich makken, al yn 1975, fiif jier foar myn doop yn 'e Sândedeis Advintistyske Tsjerke. Dizze fisy hie as gefolch dat ik it oardiel fan 'e himel altyd in absolute prioriteit jûn haw boppe alle **yllúzjes** dy't "*dierminske*" ferrifelje. Foar de toarstige siel dy't ik fertsjintwurdige, waarden de profetyske iepenbieringen presintearre yn it boek "*The Great Controversy*" skreaun troch Ellen Gould White, de boadskipper fan 'e Heare, wolkom hjitten en ûntfongen as in boarne fan toarstlessend wetter. En ik wie noch fier fan it foarstellen dat God noch altyd spesjale iepenbieringen en enoarme útdagings foar de profetyske útlis dy't sûnt 1844 erfd binne, taret hie om my se yn 'e rin fan' e tiid te ûntdekken. Want in tsjinner fan God moat likefolle yn steat wêze om te ûntlearen as te learen. It is wier dat God, foar safier't it him oanbelanget, net feroaret, mar wat feroaret en foarútstribjend is, is syn gebrûk fan syn profetyske teksten. En foar dit doel hat hy falske oersettings fan 'e orizjinele Hebriuwske en Grykske teksten tastien. Dit fers út Spr. 4:18 befêstiget it: "*It paad fan 'e rjochtfeardigen is as it skitterjende ljocht, dat hieltyd mear skynt oant de perfekte dei* ." It meast ferrassende en bêste bewiis hjirfan gie earst oer dit wichtige fers fan Daniël 8:14, lang falsk oerset as "*Oant twatûzen trijehûndert jûnen en moarnen en it hillichdom sil reinmakke wurde* ", waans wiere oersetting is: "*Oant jûn en moarn: twatûzen trijehûndert, en sil rjochtfeardige wurde, hilligens* ".

Wy kinne dus fine yn Iepenbiering 22:11, it sitaat fan dizze twa wurden "*hillich en rjochtfeardich*" dat de wiere oersetting fan Daniël 8:14 presintearret: "*Wa ûnrjochtfeardich is, lit him noch ûnrjochtfeardich wêze, en wa't ûnrein is, lit him noch ûnrein wêze; en wa't rjochtfeardich is, lit him noch rjochtfeardich wêze, en wa't hillich is, lit him noch hillich wêze* ." Dat ik kin sizze, dit begryp waard troch Jezus reservearre foar syn wiere hillige tsjinstfeinten dy't hy troch syn perfekte rjochtfeardiging bliuwt rjochtfeardigjen nei't er it oerflakkige offisjele Adventisme tusken 1991 en 1994 ôfwiisd hat. De ferlossing dy't Jezus foarstelt,

wurdt allinich mooglik makke op de ienige betingst dat syn relaasje mei syn útkarde trochgiet oant it ein fan syn libben of oant de tiid fan syn glorieuze weromkomst. Want de útkarring bliuwt allinich mooglik as de útkarde him troch de Geast fan Jezus Kristus opbouwe lit nei it nivo dat hy berikke moat om yn syn ivichheid yn te kinnen. Troch syn profetyske ljocht te wegerjen, offisjeel yn 1991, joech it offisjele Adventisme God in reden om syn relaasje mei him te ferbrekken. Dus, yn 1994, doe't de Adventistyske ferwachting dy't ik foarsteld hie einige, foel it oardiel fan 'e himel; Jezus sette syn warskôging út Iepenbiering 3:16 yn aksje: "*Dus, om't jo lauw binne, en noch kâld noch hjit, sil ik jo út myn mûle spuie.* "; en hy "*spuie* " him yndied út fanwegen syn ûnherstelbere "*lauwheid* ".

Nei't it syn ûnferskilligens yn 'e iepenbieringen dy't God yn Jezus Kristus oanbean hie, toande, gie it offisjele Adventisme, yn 'e namme fan humanistyske freonskip, yn 'e protestantske federaasje en tagelyk yn "**de merk fan yllúzjes**". It die dêrmei mei oan it kamp dêr't Jezus yn 1844, yn 'e boadskip fan "*Sardis*", tsjin sei. : "*Jimme wurde beskôge as libben en jimme binne dea* ", dat is, "*libben* " yn '**e "merk fan** minsklike yllúzjes," mar dûbeld "*dea* " troch de earste en de "*twadde dea* " yn it oardiel fan God dat oan syn profeten iepenbiere is. Dizzeselde feroardieling hat it offisjele Adventisme sûnt 1994 oangiet.

Sûnt wannear is de minske ûnderwurpen oan de regels fan 'e "**merk fan yllúzjes** "? Eins, sûnt syn skepping, sûnt God him ûnfermogen makke hat om it himelske ingelibben te sjen. De ierde waard makke mei it doel om 6.000 jier de "**merk fan yllúzje** " en de sit fan universele sûnde te wurden en te bliuwen. Neffens Psalm 8:5 en Hebréeërs 2:7 "*hat God de minske in bytsje leger makke as God en de ingelen* ", en dizze minderwaardichheid giet oer syn ûnfermogen om it himelske libben te sjen. Dit wie wat de duvel eksploitearre doe't hy mei Eva spruts troch "*de slang* " dy't hy as medium brûkte. Dêrom, foar en sûnt dizze stjerlike fal, is de minskheid troch syn eagen bedrogen en dit is oant ús trochgien en sil trochgean oant de grutte glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Allinnich dan sille de útkarden, mar allinich sy, har minsklike skaaimerken ferlieze en yn in eachwink lykas de ingelen fan God wurde.

De fêstiging fan sûnde feroarsake lykwols in enoarme transformaasje fan 'e natuerlike steat fan it ierdske libben. Man en frou waarden stjerlik, mar net allinnich sy, om't it oarspronklike perfekte libben fan ûnferwoastbere standert wie. Planten sels wiene ûnstjerlik, blommen ek, en dit liedt my ta de konklúzje dat bepaalde gasfoarmige lichems, lykas koalstofmonoksiede, noch net bestienen. Dit ymplisearret it feit dat it plantelibben noch gjin koalstofdioksiede fiede. Yn dizze refleksje kom ik ta meditaasje oer de azem fan 'e minsklike sykheljen dêr't it passend is om in wichtige wearde oan te jaan, om't de Bibel by it skeppen fan 'e minske seit dat hy "*de azem fan it libben yn **syn noasters blies*** " neffens Gen. 2:17: "*Jahwe God foarme de minske út it stof fan 'e grûn, hy blies de azem fan it libben yn **syn noasters** en de minske waard in libbend wêzen.* " Ik fernim in boadskip yn dit prinsipe fan "*azem* ": aspiraasje: ûntfangt it suvere; útdeming: wiist it ûnreine ôf. Us "*azem* ", dy't folslein automatysk wurden is en sûnder de needsaak foar kontrôle bûten gefallen fan sykte en stress, draacht dêrom in essensjele les dy't God oan syn útkarden rjochtet; in les dy't ik gearfetsje as: "**Untfang it goede en fersmit it kweade** ." De rol fan ús longen is om it bloed te

suverjen dat nei har weromkomt, laden mei de ûnreinheden dy't makke binne troch it funksjonearjen fan al ús organen; wy begripe dêrmei de absurditeit fan it opsetlik ferstopjen fan har mei de ôfgryslke en skealike gewoante fan it smoken fan tabak, sigaren, sigaretten, of sels cannabis of opium, dy't har brûkers noch ôfhinkliker meitsje. As de minsklike azem ûnderbrutsen wurdt, wurdt de dea fan it lichem feroarsake troch it ûnfermogen om it ûnreine dat it verzadigd makket, ôf te wizen. Us libben draacht dêrom de les yn himsels dy't seit: " **want "it lean fan 'e sûnde is de dea** " yn Rom. 6:23.

De godlike skepping fan ús ierske diminsje is in gearstalling makke troch tafoegings dy't elke dei fan 'e earste wike makke wurde. Foarbyld: Op 'e earste dei is de ierde dy't God skept in ienfâldige bol wetter sûnder ierske struktuer, wetter as it earste lichem dat troch God makke is, is in molekule gearstald út twa atomen soerstofgas en ien atoom wetterstofgas. Op 'e twadde dei ûntliet God dit molekule en skept lucht út soerstof. Op 'e tredde dei krijt de bol wetter in ierske struktuer dy't God foar in part ûnderdompelet. De droege ierde ûntfangt plantelibben en yn dizze orizjinele perfektsje, sûnder skealike baktearjes, libbet dit plantelibben sûnder spesjale needsaak op in ûnstjerlike manier. Neat ferdorret. Al it dierlike libben dat troch God yn it wetter en op 'e ierde skepen is, hat ûnstjerlik libben op himsels, gjin soarte fiedet him mei in oare soarte. Nei it skeppen fan man en frou jout God elkenien ûnstjerlike fegetaasje as iten. De hiele skepping wurdt markearre troch ûnstjerlikheid. Iten is noch gjin needsaak, mar in noflik genot dat God oan al syn dierlike en minsklike skepsels biedt.

Mar " **sûnde** " sil alles feroarje, de dea en de ferdorvenens dy't derút ûntstiet sille dizze oarspronklike ierske perfektsje ûntreine, dy't dan de " **wenplak fan 'e deaden** " wurdt, sitearre yn Iepenbiering 20:13: " *De see joech de deaden dy't deryn wiene, en de dea en de wenplak fan 'e deaden joegen de deaden dy't yn har wiene , en elk waard oardiele neffens syn wurken* "; " *wurken* " dy't it ynderlike leauwe konkreet meitsje.

Sa kinne wy, syn trouwe tsjinnars,, troch it programma dat God taret hat, yn 'e hjoeddeiske barren de middels identifisearje wêrmei't God syn ferneatigjende plan útfiert. Yn 'e tiid fan rjochter Simson joech God ús in tige ynstruktyf foarbyld; dat syn ferslach yn 'e Bibel rjochtfeardiget. Besletten om Israel te befrijen fan 'e besetting fan 'e Filistinen (eardere bewenners fan it hjoeddeiske Palestina), ynspirearre God Simson mei it idee om te trouwen mei in Filistynske dochter. Op 'e dei fan 'e brulloft joech hy 30 Filistynske tafelgenoaten in riedsel waans útdaging wie om 30 hemden en 30 klean te leverjen, om't der 30 Filistinen by belutsen wiene. God ynspirearre al in inisjatyf dat yn striid is mei syn lear, om't it foar in Joad ferbean wie om mei in frjemde frou te trouwen. Mar de Bibel stelt ús gerêst: it doel wie om in skeel tsjin 'e Filistinen te kreëarjen. Stel josels foar dat jo op dat stuit Simson sa'n skuld begaan sjogge en net witte dat God de ynspiraasje wie! Jo soene sein hawwe: Wis, dizze man is gek of opstannich, dêrom gefaarlik foar alle Joaden. Konfrontearre mei it oanhâlden fan syn frou, oanset troch de Filistinen dy't by de peal oan it wurk wiene, jout Simson syn frou de útlis fan syn riedsel, dat basearre wie op syn fisioen fan in deade liuw dêr't in swerm bijen yn fêstige wie. Om't se it antwurd fan syn frou wisten, presintearren de Filistinen it oan Simson: " *Fan dejinge dy't yt (dat is, de liuw) , kaam wat iten*

wurdt (dat is, huning) ; *fan 'e sterke* (dat is, de liuw) , *kaam it swiete* (dat is, huning) . *Wat is swieter as huning." en sterker as de liuw ."* De Filistinen tochten dat se de peal fan Simson krije soene, mar hy rekke yn in godlike lilken en beskuldige har derfan dat se it antwurd fan syn frou krigen hiene. Hy gie nei Askelon en fermoarde 30 manlju, en naam harren shirts mei om oan 'e Filistinen te jaan foar de peal. De oarloch sette Simson sa tsjin 'e Filistynske legers, wêrfan in protte fermoarde waarden. Hy allinnich fermoarde, mei in ienfâldige ezelskaakbonke, 1.000 manlju. In ienfâldich riedsel wie genôch om dit resultaat te berikken. Tsjintwurdich, yn it goed bewarre geheim fan minsklike geasten, wurde yntriges konstruearre troch de kombineare ynfloeden fan God, syn goede ingels, en Satan en syn demoanen. Mar ús tiidrek wurdt ûnderskieden troch it iepen aspekt fan wrâldwide barrens dat waarnimmers altyd en op alle plakken kontrolearje mei harren digitale kamera's, dy't foarsjoen binne fan mobile tillefoans en drones. Dit is it punt berikt wêr't it ûnmooglik wurden is om sels de lytste militêre beweging geheim te hâlden; eat dat noch nea earder sjoen is. Wrâldwide autoriteiten steane sa ûnder konstante druk, kontrolearre troch de media, waans akcounts pleatst wurde op digitale sosjale netwurken.

Yn 2023 ûntdekke Westerske lannen, nei 78 jier sûnt 1945, de wiere wearde fan 'e oerienkomsten dy't se akseptearre en oplein hawwe oan 'e rest fan 'e wrâld. Ik herinnerje jo deroan dat de hiele minsklike skiednis bestiet út opienfolgjende oerienkomsten dy't tydlik akseptearre binne, mar gau feroardiele en útdage binne troch oarloppen dy't fierd binne troch tsjinstanners. De lange perioade fan frede dy't wy krekt genoaten hawwe, hat oanlieding jûn ta " **de heechste yllúzje** " dat dizze kear de standert dy't troch it Westen fêststeld is, foar altyd trochgean koe. En dizze **yllúzje** wie it gefolch fan minsklike minachting foar de godlike bibelske profesijen dy't ús oanstearde Tredde Wrâldoarloch oankundigen. Ik hie it foarrjocht om de God te ferhearlikjen dy't dizze profesijen befelde, wylst ik wachte op dizze oarloch foar it jier 1983, dus 40 jier lyn oant hjoed de dei. Dit getal 40 hat de betsjutting: de test fan it leauwe; foarbyld: 40 dagen en 40 nachten rein op it momint fan 'e oerstreaming; 40 jier fan beproevingen yn 'e woastyn nei de úttocht út Egypte; 40 dagen en nachten fan fêstjen foar Jezus Kristus; 40 jier tusken de dea fan Jezus Kristus en de ferneatiging fan Jeruzalem troch de Romeinen, yn 70. Boppedat, troch de gemiddelde lingte fan it minsklik libben fêst te stellen op 120 jier, foardat de ierde ferdrinkt mei it wetter fan 'e oerstreaming, jout God it de perfeksje, of 3 kear, fan 'e test fan it leauwe, of 40. Wy fine dit sifer fan 120 jier dat de datums 1873 en 1993 skiedt, de wiere datum fan it ein fan 'e profetyske " *fiif moannen* " fan Iepenbiering 9: 5-10 dy't it jier fan it útbraken fan it offisjele Adventisme troch Jezus Kristus definiearret. Yn myn ûnderfining ferrûnen 40 jier tusken myn doop en it jier 2020 doe't God strafmaatregels naam en 40 jier tusken 1983, it jier fan myn profetyske presintaasjes op ferskate plakken yn Frankryk, en 2023, it jier fan 'e ynstoarting fan 'e wrâldfrede. Want dizze kear binne alle lannen fan 'e wrâld ynsette troch in posysje yn te nimmen, guon foar it Westen, oaren der tsjin. De konstante massale stipe dy't it Westerske kamp oan Oekraïne jout, hat it no definityf it doelwyt makke fan haat en moarddiedige Russyske lilken, al stipe troch Noard-Korea en Iran, en al gau troch Sina en in protte moslimlannen. Yn dit

ferbân wurde Sûdan, en it eilân Mayotte, erkend en oannaam troch Frankryk op har fersyk en dêr't presidint Sarkozy de status fan in Frânsk departemint oan joech, oarsaak fan botsingen rjochte tsjin Frankryk. Wy sille gau tsjûge wêze fan 'e wergroepearring fan moslimmachten waans "**botsing**" as "**kening fan it suden**" tsjin it hjoeddeiske pauslike Jeropa foarsein wurdt yn Dan. 11:40 en 43: "*Yn 'e tiid fan 'e ein **sil de kening fan it suden mei him botsje** . En de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn, mei weinen en ruters, en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân ynkomme, ferspriede as in stream en oerstreaming. .../... Hy sil de skatten fan goud en sulver yn besit nimme, en fan alle kostbere dingen fan Egypte; **de Libiërs en de Etiopiërs sille him achterfolgje** .*"

De profesije wiist mei de finger nei it Jeropeeske pauslike rezjym, mar wy moatte net ferjitte dat syn "âldste dochter", Frankryk, syn machtichste en konstante bewapene stiper wie oant de Frânske Revolúsje fan 1789. Nei't it sa lang syn "kampioen" west hat, fertsjintwurdiget Frankryk, dêr't de earste "krústochten" en doe de kolonisaasjes weigongen, in ûnderwerp fan haat foar de moslimfolken en syn gebiet, benijd, begeard, sil foar in part ynfallen wurde yn it "**suden**" troch de moslims, "**de kening fan it suden**" en yn it "**noarden**" troch de Russyske legers, "**de kening fan it noarden**". Details dy't iepenbiere wurde yn 'e profesijen fan Michel Nostradamus pleatse de skiedsline fan 'e twa ynfallers op it nivo fan 'e Drôme.

Net bewust fan it ferneatigjende projekt dat pland is troch de grutte Skeppergod, is it Westerske kamp fier fan by steat om de omfang fan it nivo fan har **yllúzjes te beoardieljen** . Mar se hawwe ekskuses, om't sokke ferneatiging noch nea op ierde berikt is troch oarloegen dy't minsken tsjin minsken opsette. De wetterfloed hie ynienen de sûndige minskheid rekke, dy't yn relative frede libbe, nettsjinsteande de misdieden en gruwelen dy't begien binne. Dêrom bliuwt it ienige elemint fan ferliking de ferneatiging fan it ôffallige Israel yn it dramatyske jier - 586. It is dizze tredde oanfal ûnder lieding fan 'e Chaldeërske kening Nebukadnessar, dy't it type foarmet fan ús Tredde Wrâldoarloch, syn tsjintype. Yn beide gefallen ferneatiget God folken en yn ús tiid is de wrâldorganisaasje basearre op oerienkomsten dy't akseptearre binne troch minsken dy't organisearre binne yn folken. Om't dizze ferneatige binne, sille de oerlibbenen fan dizze nukleêre oarloch gjin folken mear fertsjintwurdigje. Se sille gjin oare oplossing hawwe as har te ferienigjen ûnder de begelieding fan in universeel bestjoer ûnder lieding fan it ienige lân waans oerlibbenen yn it grutste oantal oerbliuwe sille, nammentlik it grutte gebiet fan 'e Feriene Steaten.

Wy moatte beseffe dat dizze erkenning fan folken en harren autoriteit in proses is dat strikt fêststeld is troch it Westerske kamp. Want op ierde binne grinzen abstrakte dingen. De wiere redenen foar minsklike groeperingen en harren skiedingen wiene basearre op it dielen fan in mienskiplike taal dy't troch God makke is. Hjoeddeiske relaasjeproblemen binne dêrom keppele oan de poging ta in nije "Babelisaasje" fan 'e minskheid. De godlike flok fan Babel syn poging om alle minsken dy't op ierde libje op ien plak te sammeljen, draacht dêrom úteinlik syn freeslike frucht.

Ynterviewd op it nijskanaal LCI hat de Sineeske ambassadeur, de hear Lu Shaye, krekt in ferklearring ôflein dy't dúdlik makket dat de Sineeske posysje tige tsjinoersteld is oan dy fan it Westerske kamp. Hy lit eins sjen dat de hjoeddeiske oarder dy't de FN sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch troch de oerwinnende Feriene Steaten oprjochte hat, net erkend wurdt troch de folken dy't doe te swak wiene om rieplachte te wurden; dit wie it gefal fan Sina, dat in skoftke troch Japan ferpletterd waard. De Feriene Steaten fersoargen har ferdigening, mar Sina's oannimmen fan it kommunisme ferdreau har gau. Doe luts Sina, dat geunstich wie foar de Feriene Steaten, him werom nei it eilân Formosa, no Taiwan. De Feriene Steaten levere har stipe en technologyske kennis oan Taiwan, dat de produksjeplak waard fan digitale produkten en benammen de meast avansearre ferwurkers op ierde. Tsjintwurdich sil Sina's winsk om it eilân Taiwan werom te winnen de oarsaak wurde fan in direkte konfrontaasje tusken Sina en de Feriene Steaten, fanwegen de technyske, finansjele en ekonomyske belangen dy't Taiwan foar har fertsjintwurdiget. Hjir sil wer in âld, sliepend konflikt wekker wurde. Mar it ûnderwerp jout in les, dy fan 'e straf fan gierigens, om't de Feriene Steaten de relaasjes mei Read Sina fernijd hawwe, allinich mei it doel om har produkten dêr te produsearjen troch goedkeape en maklik beskikbere arbeid. It binne dizze Feriene Steaten dy't Sina dêrom yn 'e Wrâldhannelsorganisaasje, of de WTO, brocht hawwe. Se hawwe sa it monster makke dat himsels ferrike hat troch Frankryk te ruïnearjen, benammen troch te profitearjen fan it útbesteege fan har produksje. En no, ferrike en tige goed bewapene, wurdt Sina erkend foar wat it wurden is: in grutte macht waans mieningen heard, ûntfongen en útfierd wurde moatte. En syn ûnderfining makket it fansels de partner fan Ruslân, de oare histoaryske tsjinstanner fan 'e Feriene Steaten.

Wy libje yn in útsûnderlike tiid. Sûnt de maitiid fan 2023 binne wy de lêste wike fan it jier yn 'e minsklike skiednis yngien, oan 'e ein dêrfan sille 6.000 jier sûnde ta in ein komme. God organisearret dizze lêste sân jier ek as it ein fan in show, mar net troch it fallen fan it doek, mar paradoksaal genôch troch in opheffen fan it doek, om't de betsjutting dy't hy oan dizze sân jier jout dy is fan 'e stadige oergong fan 'e situaasje fan 'e nacht en syn **merk fan yllúzjes** nei breed deiljocht dêr't it wiere himelske libben de hjoeddeiske misleidende opfetting fan it libben sil ferfange. Dit opheffen fan it doek is stadichoan, en it Westerske libben moat al de fragile aard fan syn ynternasjonale konstruksje ûntdekke, dy't it as ûnomkearber beskôge. Dit wurdt hjoed berikt troch de útdaging fan Westerske wearden dy't manifest is yn ús hjoeddeistige barrens. Mar dizze fragen stelle allinich foar op in noch gruttere fragen dy't needsaaklik sil wêze en dúdlik makke wurde sil op 'e glorieuze dei fan Kristus syn weromkomst. Op dy dei sil it gerdyn folslein opheft wurde en it ljocht fan it wiere libben neffens God sil oerhearskje oer alle tsjustere falskens dy't makke is troch de duvel, syn demoanen en ûntrouwe minsken, dan sil, útsein Satan, allegearre op ierde lizze, de " *ferbliuw fan 'e deaden* " foar in perioade fan " *tûzen jier* " yn ôfwachting fan it definitive oardiel.

Yn syn leafde en meilibjen wie God tsjûge fan it lijen dat op ierde feroarsake waard troch sûnde, regearre troch de duvel. Hy seach de gefolgen fan egoïsme, grutskens, geweld en tirannie. Yn âlde tiden hawwe hearskers harsels oplein oan folken en stammen ferslein, mar it wie yn it kristlike tiidrek dat de

folken boud waarden dy't oerlibben oant it ein fan folken dat yn ús tiid komt. Dizze nasjonale ferdielingen makken sin troch minsken fan deselde taal byinoar te groepearjen. Mar yn ús tiid, sûnt 1945, hat opienfolgjende progressive etnyske minging dizze folken it foardiel ûntnommen om de geasten fan har boargers te ferienigjen. Binnen elk folk fan 'e Westerske wrâld foarmje mienskippen, dy't ynternasjonale problemen oerdrage nei it hert fan elke naasje. Om't dizze folken gjin reden mear hawwe om te bestean, is it tiid foar God om in ein te meitsjen oan dizze wrâldwide organisaasje boud op min ofte mear ûnôfhinklike folken.

Krekt sa't Jezus Kristus " *fersoening die foar de sûnden* " fan syn útkarden troch syn frijwillige dea, komt yn it jier 30.2000 jier letter de wike fan it jier fan 'e **fersoening fan 'e sûnden** fan dyjingen dy't syn fergetten bloed net rjochtfeardiget. Dizze tiid is wannear't de ûnrjochtfeardige wet fan 'e sterksten op ierde ferdwine sil, ferfongen troch dy fan 'e sterksten yn 'e himel, nammentlik de skepper God dy't weromkomt yn 'e namme fan " **Jezus Kristus** " foar minsken en yn 'e namme fan " **Michaël** " foar de himelske ingelske demoanen. Want, sûnder dat se it witte, is de oarder dy't troch de Westerske machten ynsteld is net allinich ûnrjochtfeardich foar lytse en grutte folken, mar oplein troch de reden fan 'e sterksten, wat bliken docht út 'e ûnrjochtfeardige oarloggen dy't efterinoar fierd binne tsjin 'e koloanjes fan Jeropeeske lannen, Afrika en Yndia, Korea, Fietnam, de Jeropeeske Balkan, Irak, Afganistan, Libië, en hjoed Ruslân, fochten troch it Westen, troch Oekraïne dy't as hierling brûkt wurdt. Dit komt om't dit Westen, nei't Kristus sels ferret is, net begrypt dat Oekraïne de alliânsje ferriedt dy't it ferbûn mei de broerlannen fan Ruslân. Mar yn dit ymmorele Westen, korrumpearre yn begryp, wa bliuwt gefoelich foar dit wurd: ferrie? It earste slachtoffer fan dit ferrie, Jezus Kristus, feroardielet it mei rjochtfeardigens en dêrom sil de lêste wike fan jierren fan **boete dwaan** foar ierdske sûnders einigje, nei de Tredde Wrâldoarloch, mei in perioade reservearre foar de " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* "; in rjochtfeardige " *grime* " wêrfan wy al alle oarsaken en rjochtfeardiging kenne.

Op 'e grûn binne de oarsaken dy't de hjoeddeiske botsingen taret hawwe elitisme en technokrasy. De term "technokraat" is brûkt om te ferwizen nei de nasjonale elites dy't rekrutearre binne om te tsjinjen as Europeeske Kommissarissen. Dit binne heechoplate persoanen, dy't nasjonale universiteiten besocht hawwe, wat har tige betûft makket yn teory, mar dy't folslein gjin fjildûnderfining hawwe. Dizze technokraten litte allegear gedrach sjen dat ticht by autisme leit. Harren kompetinsje kin net yn twifel lutsen of yn twifel lutsen wurde. Harren diploma's tsjûgje fan harren wearde. It oerdragen fan it bestjoer oan dit soarte persoanen hat it gesicht fan Westerse demokrasyen flink feroare. Yn Frankryk, dêr't ik wenje, is dit benammen dúdlik. Under de Fjirde ^{Republyk} waarden politisy op 'e grûn boud, dy't te krijen hiene mei de konkrete problemen fan harren tiid. Om't demokrasy oprjochte waard troch it folk ten koste fan monarchen dy't yn 1793 terjochtsteld waarden, binne it folk normaal soeverein en binne it sy dy't de grinzen fêststelde fan wat se akseptearje of ôfwize. De eardere politisy fan 'e Fjirde ^{Republyk} akseptearren dit prinsipe en sochten it kompromis dat akseptearre waard troch in mearderheid fan 'e deputearren dy't yn 'e Nasjonale Gearkomste sieten. Mar de 5e ^{Republyk}, mear yntervinsjonistysk, jout de presidint hast

diktatoriale macht. De eardere politisy hawwe it net te folle misbrûkt, mar sûnt 2017 belichemmet de jonge presidint Emmanuel Macron alle kwea dy't ferbûn binne mei elitisme en technokrasy. Hy nimt in absolút yntervinsjonistysk gedrach oan dat oerienkomt mei de technokraat dy't hy is. Sa is dizze man in finansjele technikus en syn harsens draaie rapper as ús. Lykas ús kompjûters toant hy it gedrach fan in autist dy't it ferlitten fan in idee net akseptearret. It demokratyske prinsipe is lykwols net basearre op goed of ferkeard wêze, mar op 'e akseptaasje fan mearderheidsbeslissingen dy't makke binne troch it soevereine folk. Presidint Macron bewearst dizze soeveriniteit allinich foar himsels op yn 'e namme fan in ferkiezing troch dit folk; dêrfandinne it hjoeddeiske konflikt dat him tsjin it folk opset dat him keazen hat sûnder him eins keazen te hawwen. Want yn syn twa opienfolgjende ferkiezings waard hy allinich keazen troch de ôfwizing fan syn rivaal, in fertsjintwurdiger fan 'e eardere Front Nasjonaal. Wat sizze wy oer in bern dêr't net mei redenearre wurde kin? Dat hy opstannich, ûngehoorzaam en grillich is. Tsjûgenissen befêstigje dit: it wie mei deselde koppige fêstberadenens dat de jonge Macron deryn slagge om syn folle âldere dramalearares te ferlieden en ta frou te nimmen, nei't sy him sterk ferset hie; sy wie al troud en mem fan twa bern. Dit is it gearstalde portret fan 'e presidint dy't Frankryk regearret. As wy syn politike karriêre werom sjogge, wie dizze aard fan it begjin ôf sichtber. Al troch aspekten fan steurende "demonyske trances" dy't manifestearren troch lûden tidens syn iepenbiere kampanjes. Keazen hold hy fol oan it ûnderwerp fan 'e fermogenbelesting dy't hy ôfskaffe woe; hy fersloech de easken fan 'e "giele hesjes" dy't demonstrearren fanwegen de ferhegingen fan 'e benzinepriis; hy fermannichfâldige syn sinyske, kwetsende útdrukkingen en liet it bewiis sjen dat hy folslein sûnder gefoel foar justysje en gelikensens wie, troch dejingen dy't koenen ûnder de ûndernimmers op te roppen om in bonus fan hûndert euro te jaan oan har arbeiders en jammer foar dejingen dy't it net krigen. Doe, as technikus, konfrontearre mei de Covid-19-epidemy, ferfolle hy syn ferantwurdlikheden oan sûnenstechnici dy't allinich soargen hiene oer it net verzadigjen fan 'e beskikbere plakken foar soarch basearre op it gebrûk fan sykhelapparaten. Under harren advys sette de presidint Frankryk yn totale of hast totale sluting, foar sawat twa jier. It lân kaam derút, bloedich, ferfallen en yn 'e skulden. Wy binne him ek de ynflaasje fan sa'n 25% te tankjen dy't yn 2023 te lijen hie, fanwegen de sanksjes dy't yn 2022 tsjin Ruslân oplein waarden. Hjir ferskynt it autistyske karakter fan 'e presidint wer, net allinich yn him en al dyjingen dy't him goedkarre, mar ek en earst en foaral yn 'e presidint fan 'e Europeeske Kommisje, mefrou Ursula Von Der Leyen, en de presidint fan 'e Europeeske Gearkomste, de hear Charles Michel. De kar om Oekraïne te stypjen wie basearre op ien idee: respekt foar de nasjonale wet fan Oekraïne. Dat bringt my ta de konklúzje dat foar dizze technokraten respekt foar de wet de ekonomyske ferneatiging fan hiel Europa wurdich is, yn earste ynstânsje allinich, om't wy witte dat it gefolch úteinlik yn werklikheid de massale nukleêre ferneatiging fan Jeropeeske naasjes sil wêze. No moatte wy dizze ferrassende feroaring rjochting Oekraïne opmerke, wittende dat nei de FN, de Dútske bûnskânselier Angela Merkel har fersyk om Europa yn te gean ôfwiisd hie fanwegen slimme korrupsje yn 'e Oekraynske steat; en yn 2022, mei deselde korrupsje en legitimititeit dy't jûn waard oan 'e Azov-groep dy't

offisjeel bewearde waard Nazi te wêzen, kaam it hiele Westen har te help doe't Russyske troepen har gebiet ynkamen. De God fan 'e Bibel jout dit advys yn Lukas 14:31-32: "*Of hokker kening, dy't oarloch fiert tsjin in oare kening, giet net earst sitten en oerleit oft hy mei tsientûzen dejinge kin moetsje dy't mei tweintichtûzen tsjin him komt? En as hy dat net kin, stjoert hy, wylst de oare kening noch fier fuort is, in gesantskip nei him om frede te freegjen.*" Is dit hoe't de hear Zelensky wiis hannele hat? Nee! Hy sei tsjin 'e Amerikanen: Ik haw gjin taksy nedich, ik haw wapens nedich, en sa, domwei, troch se him te jaan, feroardiele it hiele Westen himsels ta in direkte oarloch tsjin de formidabele kearnmacht dy't Ruslân is, goed bewapene en folle mear befolke as Oekraïne. Fan syn kant beheint God it belang fan 'e teksten fan syn eigen wetten, en befoarderet de ynterpretaasjes dy't troch syn Geast jûn wurde. En it is nijsgjirrich om te notearjen dat, ôfsnien fan God, de falske Jeropeeske kristenen de regels fan it libben op deselde wize konstruearje as de Joaden besochten te dwaan, troch har boek fan 'e Talmoed te skriuwen, waans doel is om alle situaasjes op te listjen dy't de Joad yn syn libben tsjinkomt. Oeral yn 'e Westerske wrâld binne juridyske teksten yn oerfloed en wurde oerladen, wêrtroch't tsjinstellingen ûntsteane dy't de meast betûfte advokaten brûke om har kliïnten te ferdigenjen. Yn it nijs wurdt praat oer de "GPT Cat", in kompjûterprogramma, of keunstmjittige yntelliginsje, dy't nei alle gedachten by steat is om alle fragen te beantwurdzjen. As minsklike geasten sels funksjonearje as kompjûters, is it dan in wûnder dat it útsicht om laat te wurden troch in superieur elektroanysk brein har oansprekt? Dit is wer it ûnderwerp fan in lêste hoop fûn yn **'e merk fan ierdske yllúzjes**.

Ungerjochtichheid en sûnde

De titel fan dizze stúdzje wurdt rjochtfeardige troch it feit dat ûngerjochtichheid foar himelske ingels is wat sûnde is foar ierdske minsken. De oarsprong fan dizze observaasje is it ferhaal presintearre yn Ezechiël 28:15: "*Jo wiene perfekt yn jo wegen fan 'e dei dat jo skepen waarden oant ûngerjochtichheid yn jo fûn waard.*" De profeet profetearret oer dejinge dy't de duvel en Satan waard. Yntegriteit of earlikens ferwiist nei oprjochtheid fan oardiel en gedrach; yn tsjinstelling, ûngerjochtichheid foarmet de praktyk fan kwea dy't troch God feroardiele wurdt. It is de ûngerjochtige gedachte dy't liedt ta de praktyk fan sûnde. Want ûngerjochtichheid is de noarm fan in tsjinstridige opstannige natuer, en it is dizze natuer dy't de opstannige geast driuwt om Gods oarder te net te folgjen. Himelske ingels reprodusearje of fermannichfâldigje har net. Nei it skepen fan syn earste ingelske tsjinhinger skepte God in mannichte fan oaren, wêrfan it oantal net oan ús iepenbiere wurdt. Se waarden allegear skepen yn steat ta it ivige libben, mar dit rjocht op ivichheid hinget folslein ôf fan Gods wil, en wy witte dat de opstannige ingels dit rjocht op ivichheid ferlearen en troch God ferneatige moatte stjerre tegearre mei de minsken dy't har sûnden drage.

Troch de himelske ingels te skeppen, jout God harren in standert dy't úteinlik jilde sil foar de ferlose minsklike útkarden fan 'e ierde. Nei't se it bêste ûnderfûn hiene dat God te bieden hie, waarden se tige ferantwurdlik foar it gebrûk dat se makken fan harren frijheid. En harren opstannige hâlding tsjin God feroardiele harren ta ferneatiging. Mar de mooglikheid fan harren ferneatiging hing ôf fan 'e oerwinning of nederlaach fan it rêdende ministearje fan Jezus Kristus. Dêrom ferdreau Jezus Kristus, waans himelske namme Michaël is, fuort nei syn oerwinning oer sûnde en dea, it opstannige ingelkamp út 'e himel en smiet it del op 'e ierde. De ierde en har hiele diminsje waarden de ienige omjouwing wêryn't se libje en operearje koenen, oant se dêr ien kear stoaren, by de weromkomst fan Kristus, en doe in twadde kear, by it lêste oardiel. Begryp dit dus, de justysje fan Kristus kin in ingel net rêde, mar syn oerwinning oer sûnde feroardielet him ûnherstelber ta de dea.

Yn 'e regel hat de goddeleaze natuer gjin genêzing, want sa'n natuer hat gjin oantrekkingskrêft ta in libben basearre op hearrigens. Dêrom moatte wy begripe dat "**goddeleaze**" in hopeloos gefal is, of hast.

It is net itselde mei sûnde, dêr't 1 Johannes 3:4 de folgjende betsjutting oan jout: "*Wa't sûndiget, oertrêdt de wet, en sûnde is de oertrêding fan 'e wet.*" "*Sûnde*" giet benammen oer minsken; dit komt om't se troch God skepen binne dy't minderweardich binne as de ingels. En dizze minderweardichheid makket har kwetsber foar de ferrifelingen dy't betocht en yn aksje brocht wurde troch de duvel, syn demoanen en ferliede en bedrogen minsken. Ik haw in minsklike swakte opmurken dy't de hanneling fan sûnde befoarderet en, sûnder it te rjochtfeardigjen, in útlis jout. Dizze swakte is it gefoel fan frustraasje en is oanwêzich yn alle motivaasjes dy't liede ta sûndigjen tsjin God. It skepsel ûnderwerpt him oan syn natuer lykas de drugsferslaafde him ûnderwerpt oan syn ferslaving oan syn drug. It opstannige wêzen mist frijheid as de plicht om te hearrigjen him oplein wurdt. Syn natuer is net geskikt foar hearrigens en it is dizze minne natuer, neffens God, dy't him ôfslút fan it ivige libben. Wy kinne sa begripe wêrom't God it minsklik libben yn mannichte produseart. Sielen dy't makke binne neffens de noarm fan it himelske libben binne seldsum. De útkarden sels, ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus, binne erfgenamten fan 'e sûnde en moatte dêrfan befrijd wurde yn in ivige striid dy't se fiere mei help fan 'e Geast fan Kristus.

Foar syn opstân ûnderfûn de earste ingel sillichheid, perfekt lok, en wandelde mei God, folslein en sûnder ferburgen motiven. Dit wie de tiid fan syn yntegriteit. Doe, fanwegen syn superioriteit, makke God him ta lieder fan 'e ingels. It wie yn dizze oefening dat ûngerjochtichheid him stadichoan oerwûn. Hy waard him bewust fan syn superioriteit, rekke deroan wend, sûnder him ea tefreden of tefreden te fielen. De hearrigens fan 'e ingels wie net mear genôch foar him, dat hy fergelike himsels mei Michael, de ingel yn waans fermomming God sels ferskynde oan 'e ingels dy't hy skepen hie. Hy einige hast mei it ferjitten dat hy sels syn skepsel wie en begon syn keuzes, syn wearden en syn besluten út te daagjen. Dit is wat Ezechiël 28:15 **de "ûngerjochtichheid"** neamt dy't yn him ferskynde. Michael skepte doe de ierdske diminsje en de minske, sûnder syn earste tsjinhinger te belûken. De brek wie kompleet; Satan de duvel wie offisjeel

de lieder fan it rebellenkamp, dat mei de tiid groeie soe. Syn wrok tsjin God late him ta it hinderjen fan syn libbensplan. En hy profitearre fan in momint dat Eva isolearre wie om har te mislieden en te ferlieden. Eva's iensumens moat net beskôge wurde as in skuld fan it pear; Adam hie gjin manlike konkurrint om bang foar te wêzen. It pear koe dêrom dwaande wêze mei ferskate persoanlike aktiviteiten. Mar al in slachtoffer fan frustraasje, soe Satan besykje en slagje om Eva del te bringen troch in gefoel fan frustraasje. Yn syn útwikseling mei Eva, ûnder it mom fan 'e " *slange* ", fertelde de duvel Eva dat God har superieure krêften ûntnaam dy't hy net diele woe mei syn skepsels, neffens de betsjutting dy't hy joech oan 'e " *frucht fan 'e kennis fan goed en kwea* ". Hy wekte sa nijsgjirrigens yn Eva, mar in nijsgjirrigens dy't allinich tefreden steld wurde koe tsjin de deadlike kosten fan ongehoorzaamheid. Se is bang foar de deadlike gefolgen, mar de duvel stelt har gerêst, en lit har sjen dat God syn bedriging net yn aksje bringt, om't, lykas se mei har eigen eagen sjocht, de slang sels dizze ferbeane frucht yt, sûnder te stjerren. Mei it bewiis foar har eagen, om't de ferbeane frucht de " *slange* " yn steat makke hat om te praten, is ús earme Eva dan oertsjûge dat dizze " *slange* " de wierheid oer God fertelt. Har nijsgjirrigens is it sterkst, se moat de effekten fan dizze ferbeane frucht sels ûnderfine. Se yt der wat fan, en ûntdekt dat se, lykas " *de slang* ", net stjert. Se rapportearret dan har ûnderfining oan Adam en op har beurt, net by steat om syn skieding fan Eva foar te stellen, dielt hy leaver har feroardieling en yt ek de ferbeane frucht. It is dan dat de symbolyk fan 'e iepenbiering fan it ferhaal fan Genesis syn folsleine belang krijt. Neffens Gen. 3:23 sei God nei't er it pear fan 'e earste sûnders yn 'e minsklike skiednis oardiele hie: " *Jahwe God sei: Sjoch, de minske is wurden as ien fan ús* , om goed en kwea te kennen. Lit ús him no dêrom tsjinhâlde om syn hân út te stekken en fan 'e beam fan it libben te nimmen en te iten en foar altyd te libben. " Yn werklikheid hing it ivige libben net ôf fan it iten fan 'e beam fan it libben, mar it trochgean mei it iten derfan nei de sûnde soe de boadskip fan Gods heilsplan folslein ferfoarme hawwe. Dizze ferdúdliking wurdt troch him allinich jûn om de standert fan it ivige libben te profetearjen dy't úteinlik oanbean wurdt oan 'e útkarden dy't troch Kristus ferlost binne, de wiere " *beam fan it libben* " neamd yn Iepenbiering 22. Dy yn Genesis hie allinich in symboalyske profetyske rol. En it wie itselde mei de " *beam fan 'e kennis fan goed en kwea* ", dy't allinich it symboal wie fan Satan, de duvel, en de sûnde dy't dûbeld mei him ferbûn wie, as de earste sûnder en de earste ferlieder, de ferlieder fan it earste sûndige ierdske skepsel. Sa, befêstigjend dizze symbolyk, naam Jezus yn syn ierdske tsjinst de ferliking fan minsken en beammen wer yn byld op, beide dy't goede of minne fruchten droegen. Foardat hy de man út 'e tún ferjoech, iepenbiere God oan 'e trije skuldigen syn yndividuele straf. Fansels wie de frou it slachtoffer fan 'e betûfte ensenering fan 'e duvel, dy't tsjin har spruts mei " *de slang* " as medium. De man is ek in slachtoffer fan syn leafde foar syn frou Eva, " *bonke fan syn bonken, en fleis fan syn fleis* ". De earme " *slange* " is blykber de ienige skuldige, en dochs waard hy sels brûkt troch in geast dy't sterker wie as syn eigen. Foar de foarm ferflokt God him ek, mar syn útspraak giet eins oer it lot dat foarbehâlden is oan 'e ferliedlike duvel, de iennichste dy't wier ferantwurdlik is foar de fal fan 'e earste minsken: Gen. 3:14-15: " *De Heare God sei tsjin 'e slang: Omdat jo dit dien*

*hawwe, binne jo ferflokt boppe al it fee en boppe al it wylde dieren; op jo búk moatte jo gean, en stof moatte jo ite al de dagen fan jo libben. Ik sil fijânskip sette tusken jo en de frou, en tusken jo sied en har sied; it sil jo de holle fermoardzje, en jo sille syn hak fermoardzje. " By syn oarsprong hie " de slang " dêrom wjukken of skonken, miskien beide, mar sa gau as it minskepear sûndige, naam God se fuort en waarden syn bewegingen " krûpen op syn búk ." Dizze metamorfoaze fan 'e " slang " profetearret it lot fan 'e duvel en de demoanen dy't him folgje soene. Nei de oerwinning fan Jezus Kristus op sûnde en dea sille hy en syn kweade ingels beheind wurde ta de ierde fan sûndige minsken. En Iepenbiering 12:7-9 befêstiget de ferfolling fan Gods oardiel oangeande harren troch, as in herinnering, " **de âlde slange** " oan te heljen: " *En der wie oarloch yn 'e himel. Michael en syn ingels fochten tsjin 'e draak. En de draak en syn ingels fochten, mar se krigen gjin oerwinning, en harren plak waard net mear fûn yn 'e himel. En de grutte draak waard útwurpen , dy âlde slange , dy't de Duvel en Satan neamd wurdt , dy't de hiele wrâld ferrifelt ; hy waard útwurpen nei de ierde, en syn ingels waarden mei him útwurpen . En ik hearde in lûde stim yn 'e himel sizzen: No is de heil kommen, en de krêft, en it keninkryk fan ús God, en de macht fan syn Kristus: want de oanklager fan ús bruorren is útwurpen, dy't harren dei en nacht foar ús God oanklage. »* Wat goed nijs wie foar de ynwenners fan 'e himel, wie gjin goed nijs foar dyjingen op ierde. Lykas fers 12 befêstiget: " *Dêrom, jubelje, jimme himelen, en jimme dy't yn har wenje! Wee de ierde en de see! Want de duvel is nei jimme delkommen, mei grutte grime, om't er wit dat er mar in koarte tiid hat .**

Yn syn oardiel oer de trije skuldige partijen, of kreker sein oer Man, Frou en de Duvel, liet God perfekte justysje sjen troch it ierdske minsklike pear te slaan mei de earste dea, mar ek troch de " *twadde dea* " oan te kundigjen dy't úteinlik de Duvel en syn opstannige himelske en ierdske demoanen tegearre soe slaan. Hy sei tsjin de duvel dy't hannele troch " *de slang* ": " *Ik sil fijânskip sette tusken dy en de frou, en tusken dyn sied en har sied; it sil dyn holle fermoardzje, en do silst syn hak fermoardzje ."* Wylst dizze dingen letterlik ferfolle wurde op 'e grûn fan 'e ierde foar de wiere " *slange* ", profetearret God dat Jezus Kristus, as " *it sied fan 'e frou* ", syn ferloste Tsjerke, úteinlik de " *holle* " fan 'e duvel sil " *fermoardzje* ", mar foar dy tiid, om't er sels, mei syn himelske folgelingen, in ingelske geast finzen nommen hat yn 'e ierdske diminsje, sil de duvel de frijheid hawwe om te hanneljen tsjin syn eigen Messias en syn Utkarde: " *do silst syn hak fermoardzje ."* En it bart gewoan sa dat de hak krekt kwetsber is foar in " *slange* " dy't " *oer de grûn fan 'e ierde krûpt* ". Om't se op ierde beheind binne, sille de duvel en syn demoanen de straf fan 'e " *slange* " lije.

Sa kin sûnde genêzen wurde, om't de perfekte rjochtfeardigens dy't krigen is troch de God-minske Jezus Kristus machtich is om it earst te dekken en it dan te ferneatigjen. Mar sûnde kin allinich ferjûn wurde as it feroarsake wurdt troch erfskip of tydlike swakte. Want om syn ferjouwing oan te bieden, fereasket Jezus Kristus fan syn útkarden dat se ôfswarre fan sûndigjen en de frucht fan wiere berou produsearje, nammentlik it ophâlden mei sûnde te oefenjen. Dêrom ferklearre Jezus, rjochte op falske kristenen dy't ûnrjochtfeardich it fuortsetten fan 'e praktyk fan sûnde rjochtfeardigje, ynklusyf de oertreding fan 'e sabbat sûnt

1843, yn Mattéus 7:21-23: " *Net elkenien dy't tsjin my seit: 'Hear, Hear,' sil it keninkryk fan 'e himel yngean, mar allinich dejinge dy't de wil docht fan myn Heit dy't yn 'e himel is. In protte sille dy dei tsjin my sizze: 'Hear, Hear, hawwe wy net yn jo namme profetearre?'" Hawwe wy net demoanen útdreaun yn jo namme? En hawwe wy net in protte wûnders dien yn jo namme? Dan sil ik har iepenlik fertelle: Ik haw **jimme nooit kend**, gean fuort fan my, **jimme dy't ûngerjochtichheid dogge** . De Heare sil iepenlik sizze tsjin de falske kristenen dy't syn namme opeaskje: " *gean fan my ôf, jimme dy't ûngerjochtichheid wurkje* ." Deselde " **ûngerjochtichheid** " fûn yn syn earste tsjinstelling, dy't de duvel en Satan waard. De justysje dy't Jezus foarstelde sil har dêrom net bedekt hawwe, om't kwea har aard wie en har religieuze tawijing neat die om har ûngeneeslike situaasje te feroarjen. En elke kear as ik dit fers sitearje, wiis ik der net op dat de " *wûnders* " dy't as bewiis presintearre waarden, net dien waarden troch Jezus, dy't har sil fertelle: " Ik haw **jimme nooit kend** ." De konklúzje is fanselssprekkend: de wiere auteurs fan dizze " *wûnders* " en oare "eksorsismen *fan demoanen* " wiene dêrom de duvel en syn demoanen sels. Begryp dus wêrom't Jezus yn Mattéus 24 safolle klam leit op 'e dieden fan " *falske Kristussen* ". Alles dat net beweart Kristus te wêzen, is maklik werom te fieren nei de duvel en syn kweade, opstannige geasten. Mar ûnder it kristlike label lizze de subtylste fallen fan 'e duvel. Yn 'e rin fan 'e tiid hat it protestantisme de ûngerjochtichheid fan it Roomsk-Katolisisme feroardiele, mar op syn beurt, ferlitten troch God sûnt 1843, presintearret it, ûnder meardere aspekten en denominaasjes, deselde " **ûngerjochtichheid** " dy't erfd is fan Rome. No, as ik sei dat sûnde benammen keppele wie oan ierdske ûnderfining, is it fanwegen de wet dy't God presintearre oan it Hebrieuske folk, dy't hy de bewaarder fan syn orakels makke oant Jezus Kristus. Want de apostel Paulus herinnert ús terjochte yn Rom. 7:22-23: " *Wat sille wy dan sizze? Is de wet sûnde? Fier dêrfan! Mar ik haw de sûnde net kend, útsein troch de wet* . Want ik soe de begearte net kend hawwe, útsein as de wet sein hie: 'Do meist net begeerje.' En de sûnde, dy't oanlieding naam, brocht yn my troch it gebod alle soarten begearte; want sûnder de wet is de sûnde dea . " Troch syn ferordeningen foar te skriuwen, joech God de sûnde in dúdlike betsjutting. " *Sûnde* " is de hanneling fan it net neikommen fan in befel jûn troch God as in ferplichting of in ferbod. Dit wurd hat allinnich religieuze betsjutting, mar om't it hiele libben ôfhinklik is fan 'e krêft fan God, is de tapassing dêrfan ûnûntkomber, sels ûnder dyjingen dy't wegerje te leauwen yn syn bestean. " **Sûnde** " is keppele oan 'e flok fan God en it is dêrom yn it belang fan 'e minske om himsels te skieden fan dizze " **sûnde** " dy't in oarsaak wurdt fan permanint lijen dat in protte foarmen oannimme kin. De wichtichste foarm dy't it teweechbringt is it mislearjen fan wat de minske besiket te ûndernimmen en te berikken. It effekt is yndividueel en kollektyf en dit sil dúdlik wurde as, nei it ein fan 'e proeftiid, " *de oanbidders fan it beest en syn byld* " kollektyf troffen wurde troch " *de sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " en dit sil yn seis jier, yn it jier 2029, folbrocht wurde.*

" **Ungerjochtichheid** " wurdt benammen troch God opmurken, en tige logysk, ûnder falske kristenen dy't it normaal fine om de wiere sabbat te ferlitten. Dêrom hat Hy har troch de skiednis hinne rjochte en rekke mei syn

opienfolgjende flokken dêr't Hy de symboalyske namme " *trompetten* " oan jûn hat, om't harren rol is om de roppen, kandidaten foar de ivichheid, te warskôgjen dat se slein binne en slachtoffers binne fan in serieuze godlike beskuldiging. No hat God foar de jierren '80 it momint fan 'e juste ynterpretaasje fan 'e " *sân trompetten* " neamd yn Iepenbiering 8, 9, 10 en 11 reservearre. Jo kinne dus begripe dat dizze warskôgings net bedoeld wiene om de rebellen te foarkommen fan it hanneljen en dwaan fan it kwea dat troch God feroardiele is, mar allinich om oan 'e útkarden fan 'e lêste dagen it bewiis te jaan dat Hy alles fan tefoaren oankundige hie. God allinnich hat dizze macht en Hy nimt der legitieme gloarje fan. Dit seit er yn Jesaja 42:8-9: " *Ik bin JaHweh, dat is myn namme; en myn gloarje sil Ik net oan in oar jaan, noch myn eare oan ôfgoaden. Sjoch, de eardere dingen binne folbrocht, en nije dingen ferkundigje Ik jimme; foardat se barre, ferkundigje Ik se jimme.* " Jesaja 46:10: " *Ik ferkundigje fan it begjin ôf de dingen dy't komme sille, en fan âlds ôf de dingen dy't noch net dien binne; Ik sis: Myn plannen sille bestean, en Ik sil al myn wille dwaan .*" Neat is sa voedzaam foar it leauwe fan syn útkarden as it sels sjen fan 'e wierheid fan dizze útspraken fan God. Profeetysk begryp is in pluspunt, in superieure fieding, yn alle opsichten te fergelykjen mei it godlike manna wêrmei't God Israel yn libben hold yn woastyn, fijannige en deadlike plakken, nei syn úttocht út Egypte. Yn ús moderne tiidrek, ûngeunstich foar it leauwe yn God, fine syn lêste útkarden harsels op har beurt yn in paradoksaal oerbefolke woastyn. Mar wier leauwe lit him net beynfloedzje troch de sfear fan 'e tiid en plak dêr't de útkarden is. It rjochtet him op 'e oankundigingen dy't God dien hat yn syn Hillige Bibel en mear yn it bysûnder, yn 'e tiid fan 'e ein wêr't wy no binne, op dizze profesijen fan Daniël en Iepenbiering dy't úteinlik folslein ûntsifere binne en yn ferfolling binne yn ús hjoeddeistige barrens. De Tredde Wrâldoarloch sil in protte minsken oer de hiele ierde fernuverje en terrorisearje, mar dit sil net it gefal wêze foar syn útkarden dy't fan tefoaren warskôge binne troch Daniël 11:40-45, Iepenbiering 9:13 oant 21, Ezechiël 38-39 en sels Jesaja 14:2: " *Ik sil alle folken sammelje om tsjin Jeruzalem te striden; de stêd sil ynnommen wurde, de huzen sille plondere wurde en de froulju ferkrêfte wurde; de helte fan 'e stêd sil yn finzenskip gean, mar de rest fan it folk sil net út 'e stêd útroege wurde.* " Iepenbiering 17:8 jout as teken de " **fernuvering** " fan 'e ûnleauwigen, en seit: " It beest dat jo seagen wie, en is net. It sil út 'e boaiemleaze put opstige en yn 'e ferneatiging gean. En dejingen dy't op ierde wenje , *waans nammen net fan 'e grûnlegging fan 'e wrâld ôf yn it boek fan it libben skreaun binne, sille har fernuverje as se it beest sjogge, want it wie, en is net, en sil weromkomme.* "

Yn dizze maitiid fan 2023 binne wy tsjûge fan 'e weromkomst fan it " *beest út 'e boaiemleaze put* ". Dêrnei sil it " *beest út 'e ierde* " ferskine, laat troch in protestantsk Amearika dat fersoene is mei it Roomsk-Katolike leauwe.

Bloedbannen

Dit is in autentike bibelske wearde dy't ús folsleine oandacht en oandacht fertsjinnet. Want sûnder de oarsaken fan minsklik konflikt út te sluten,

ferminderet dit prinsipe fan bloedbannen teminsten de risiko's en de oarsaken dy't se kinne útllokje. Op ierde is de ideale situaasje net tagonklik, mar de wize man docht alles om frede en dielen mei syn neiste te befoarderjen. En wa is ús earste neiste op ierde? Us âlden, ús bruorren en susters berne út deselde heit en mem. Want it is mei wat hy wol krije fan syn bern dy't fan him hâlde dat God yn syn " *fyfde gebod* " de oarder foarskreaun hat: " *Jo sille jo heit en jo mem earje* ." En Jezus Kristus kaam om ús te iepenbierjen dat hy yn God, de almachtige skepper, sels ús wiere Heit is waans Geast himelsk is. Syn hillige ingels neame him Michael, en foar ús op ierde is hy Jezus Kristus, de "Jahweh dy't rêdt" as Messias stjoerd troch syn kreative, wetjouwende en yn dit gefal ferlossende Geast, om't hy komt om, troch syn frijwillige dea en " *fergieten bloed* ", de sûnden te ferlossen dy't erfd en ûnfrijwillich begien binne troch syn ferlost, útkarde hilligen. It is dêrom, yn dizze kapasiteit, de wichtichste "bloedbân" foar it minsklik libben. Want God hat dit hiele minsklik libben organisearre om syn plan fan universele heil te yllustrearjen dat foarsteld is oan al syn himelske en ierdske skepsels. De heil brocht troch Jezus Kristus bout en bringt in universele famylje byinoar. It bringt ierdske bruorren en susters byinoar mei himelske ingelbruorren dy't allegear erkenne dat se as har iene wiere Heit hawwe, de unike en soevereine Skepper God. Dit is it doel dat God foar himsels stelde doe't hy syn skepping fan ús ierdske diminsje útfierde, mar dit projekt wie al betocht foar de skepping fan syn earste ingel, skepen yn frije en ferantwurdlike konfrontaasje mei syn keuzes. Nei't er yn opstân kaam tsjin it gesach fan God, is Satan, de earste " *soan* " fan God, oan 'e oarsprong fan 'e earste breuk dy't barde yn 'e hillige himelske famylje. Syn kar wie ûnherstelber, syn aktiviteit as in " *duvel* " feroardielde him om te stjerren om definityf te ferdwinen en ferneatige te wurden. Wy sjogge dêrom, de famyljebân foarkomt de dea net, en spitigernôch, troch it ûnrjochtfeardich deadzjen fan syn broer Abel, sil Kaïn, de earste ierdske soan fan Adam en Eva, dizze treurige takomst foar it libben fan 'e minskheid befêstigje. As Hy de ierde en har universum skept, bereidt God de diminsje foar wêryn't it prinsipe fan 'e dea iepenbiere en folbrocht wurde sil. En fan 'e earste dei ôf, troch de ierde te skeppen yn 'e foarm fan in wetterbal, yllustrearret God syn programma fan ierdske dea, om't dizze wetters de namme " *see* " krije sille, drager fan "dea" yn 'e ûnderfining fan 'e oerstreaming, fan 'e úttocht út Egypte en de oerstek fan 'e Reade See dy't de weinen ferneatige en de Egyptyske soldaten ferdronken, en fan it waskbekken dat, as in profeetysk symboal fan 'e doop, ek de namme " *see* " droech. Op 'e twadde dei skept God "de ierde" droech troch it út 'e " *see* " te litten kommen. Yn dizze aksje set Hy it ôfskuorjen fan "libben" út 'e "dea" fan " *de see* " yn byld. " *De ierde* " sil sa de minske drage dy't hy nei syn byld foarmje sil en dy't derop libje en ûntwikkelje sil. En it is yn dizze minsklikheid dat God syn útkarden útkieze kin dy't syn ivige selskip wurdich binne. " *De ierde* " fertsjintwurdiget dêrom in wearde dy't superieur is oan dy fan " *de see* ", mar dochs ek drager fan "libben" en "dea". Yn 'e skiednis fan ús tiidrek wie de earste dominante kristlike religieuze foarm dy fan it pauselik katolike Rome, en de dea dy't it befelde en brocht, fertsjinne it syn symboal fan it " *beest dat út 'e see opkomt* " yn Iepenbiering 13:1. Doe fertsjinne it noch ûnfolleine protestantske leauwe, dat offisjeel yn 1517 út syn midden ûntstie ûnder de titel Herfoarme Tsjerke, op syn beurt syn

symboalyske namme fan " *beest dat út 'e ierde opkomt* ". Yn 'e Godstsjinstoarloggen, provosearre troch de yntolerânsje en agressiviteit fan it Roomsk-Paapske en syn katolike ferienings, botsten de twa susterreligys en fermoarde inoar as wrede " *beesten* ". Dit is in histoaryske tsjûgenis dat de lange religieuze frede dy't sûnt de Frânske Revolúsje en it keizerlike regear fan Napoleon waarnommen is, fergetten ^{is} . Mar dit gedrach fan it bewapene protestantisme iepenbiere syn wiere geastlike aard. Op dat stuit stie it libben fan Gods wiere útkarden al op fan dat wat God as " *hypokritysk* " beoardielet yn Dan. 11:34: " *Yn 'e tiid dat se falle, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sille har by harren yn hypokrysy oanslute.* " Moatte wy ferrast wêze troch dit oardiel fan God? No nee! Heel simpel, om't Jezus de Joadske geastliken, oan wa't hy yn Matt. 23:13 ferklearre, al " *hypokriten* " neamd hat: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeërs, hypokriten! Want jimme slute it keninkryk fan 'e himel foar de minsken; jimme geane der sels net yn, en jimme litte dejingen dy't deryn wolle net yngean.* " Ik haw dit sitaat keazen út 'e 16 beskikbere, om't dizze kritearia de wurken fan 'e twa kristlike religieuze " *beesten* " identifisearje, efterinoar yn 'e tiid. Mar mei help fan in konkordânsje kinne jo de 16 sitaten fine dy't it gearstalde portret fan 'e kristen, dat Jezus as " *hypokritysk* " beskôget, foltôgje en tegearre definiearje, om't hy de "hypokrysy" fan it Joadske model fan syn ûnderfining reproduseart. De apostel Petrus waard troch Paulus bestraft foar syn hypokrysy, om't hy syn relaasje mei de heidenen ferburgen. Hy doarst net oan te nimmen wat de Geast him liede om te dwaan, om't de doar fan heil iepen stie foar de heidenen nei de dea en opstanning fan Jezus Kristus. Hy freze feroardieling fan 'e oare apostels en learlingen, syn bruorren. Mar dizze "hypokrysy" wie goedaardich as net seinge troch God, om't de hypokrysy fan falske kristenen fan in folslein oare aard is. De minske dy't it beoefenet spilet in rol dy't syn wiere aard maskearret. En troch ûnweardich te bewoare in "tsjinner fan God" te wêzen, wurdt it gefolch fan dizze hypokrysy droegen troch de skepper en ferlosser God sels.

It feit dat it ferbûn fan heil rêst op it bloed dat troch Jezus fergetten is, sprekt alle leagens tsjin dy't bewoare dat Jezus net persoanlik ter dea brocht is. As syn bloed net fergetten is, is fermoedsoening mei God ûnmooglik, en de mannichte bisteoffers dy't foarôfgien binne oan syn dea binne ûnjildich en net nedich; mar syn bloed is fergetten, en syn heil is tige echt.

Op ierde deadzje bisten meastentiids allinnich om te iten en sa har eigen bestean te ferlingjen. Se libje allinnich op ynstinkt, se hawwe gjin kennis fan goed en kwea; iten en oerlibjen binne har ienige soargen. Mar yn 'e minsklike soarte komt der by dizze dingen noch ûnferantwurdlike kwea, it wille om de neiste te litten lije, om ferskate oarsaken of sels sûnder oarsaak. Om de oarsaken fan dizze minsklike kwea te ferminderjen, organisearre God de opfolging fan generaasjes op basis fan 'e erfskip fan itselde bloed. Dat fan 'e heit en de mem, de foarâlden fan it bern dat út har berne is. Sa wurdt in famylje boud, en troch it groepearjen fan ferskate famyljes dy't út deselde heit berne binne, waarden de earste stammen foarme. De leden fan 'e stam binne elkoar help en solidariteit skuldich. Se binne ferienige troch de bân fan bloed en moatte tegearre fjochtsje tsjin in stam dy't him oanfalt. Om agresje te foarkommen, moat elke stam syn territoarium beheare en net yngripe yn dat fan in oare stam. Yn it dierlibben fine wy deselde prinsipes. De

liuw beskermet syn welpen, mar is ree om dy fan in frjemde groep te ferslinden. Alle libbene soarten binne programmearre om har neiteam te beskermjen en te fjochtsjen tsjin har rôfdieren. De wet fan 'e famylje, boud op it dielen fan bloed, jildt foar elkenien. Mei de groei fan 'e befolking groepearren de stammen har yn 'e foarm fan it folk en dielden se in mienskiplik gebiet dat de namme "lân" oannaam. Nei de oerstreaming, mei de besykjen ta feriening fan Babel, keas de oerlibjende minskheid harsels as kening, Nimrod, waans toer, boud op syn beslút, God sa min behaagde dat hy minsken skiede troch ferskillende talen. Sadree't se net mear mei-inoar kommunisearje koene, skieden se har, ferhúzen se fan elkoar ôf en befolken se it hiele oerflak fan 'e ierde. Dizze kear waarden de folken fan 'e fêstige lannen dûbel ferienige troch it erfgoed fan bloed en dat fan har sprutsen en skreaune taal. Mar grinsoarloggen binne konstant, om't grinzen allinich basearre binne op oerienkomsten dy't foar in langere of koartere tiid akseptearre binne troch de belutsen lannen. En yn it lân fan sûnde fiere folken oarloch tsjin elkoar út in winsk om har territoriale besit út te wreidzjen. Kweade is ynstalleare yn 'e herten fan minsken en folken kenne selden frede. Sa ûntjout it minsklik libben him, ôfsnien fan God, oerlevere oan despotisme en de tiran fan 'e oere, om't hy himsels de sterkste sjen litten hat. De flok fan it ierdske libben wurdt sa befêstige en folslein sichtber makke. De folken dy't sa foarme binne, binne lykwols allegear net bewust dat se de rjochtlinen folgje fan 'e kweade ingels dy't laat wurde troch Satan de duvel. Opstannige geasten hawwe minsken ynspirearre mei heidenske religieuze foarmen wêryn't se tinke dat se ûnsichtbere of sichtbere godheden tsjinje, om't se de stjerren, de ierde, de see, it fjoer en de loft en sterke en machtige bisten lykas de bolle, de buffel, de liuw, ensfh. fergodlikje. Yn dizze omstannichheden bestiet lok net en is it teminsten net duorsum. Frede wurdt allinich fûn yn isolaasje, fier fan oare minsken. Om't grinzen allinich teoretysk binne, wurdt it mingen fan folken berikt, oanmoedige troch keizerlike dominaasje. Tagelyk organisearret God syn folk Israel en ferbiedt har om mei bûtenlanners te trouwen. De bloedbân wurdt sa fersterke en beskerme, mar allinich ûnder de minsken dy't troch God keazen binne foar syn universele demonstraasje. Foar God is it doel fan dit ferbod om te foarkommen dat syn folk frjemde religieuze riten oannimt; wat bart yn it gefal fan in houlik mei in religieus oar persoan. De maatregel wie bedoeld om it hillige folk kollektyf te beskermjen tsjin de godlike straffen dy't har ûngehoorzaamheid ûntkomber útlukje soe. Mar it ferbod feroare de aard fan 'e leden fan it Hebrieuske folk net, en de opstannige aard bleau opstannich, krekt sa't de hearrigen hearrig bleaunen. It respektarjen fan dizze troch God opleine maatregel makke it lykwols mooglik om syn hillige ferbûn net te brekken.

Al mear opstannich en dôf foar Gods ferordeningen, rekken Israel en Juda yn ôffallichheid en joegen har oer oan 'e heidenske gruwels dy't troch harren folk oannommen wiene. De straf foel doe swier op harren, it Joadske folk waard 70 jier lang ferneatige, wêryn't harren folk deportearre en yn ballingskip nei Babylon laat waard, yn trije opienfolgjende stadia tusken 605 en 586. De les dy't bedoeld wie foar takomstige generaasjes, ynklusyf ús eigen, waard skreaun en ferfolle: God segenet hearrigen en straft swier ûnhearrigen en opstân.

It is tige wichtich om dit te begripen: De bân fan bloed fergieten troch Jezus Kristus giet oer de útkarden dy't selektarre binne tidens de 6.000-jierrige

skiednis fan ierdske sûnde. Yndied, God iepenbiere himsels nei Adam oan syn neiteam oant Noach, en doe fan Noach oant Abraham. De Bibel, dy't fan dizze dingen tsjûget, herinnert ús dêrom deroan dat God net de eksklusive God fan 'e Joaden is. It ferbûn dat makke is mei it Hebrieuske folk is dêrom allinich in tuskenlizzende ûnderfining pleatst tusken de tiid foar de sûndfloed en it kristlike tiidrek, dat 4.000 jier beslacht fan 'e yn totaal 6.000 jier. It belang fan dizze ûnderfining is lykwols tige grut, om't God yn persoan kaam om ûnder syn folk te wenjen, ferburgen ûnder it skriklike aspekt fan it fjoer fan 'e pylder fan 'e baarnende wolk. De wiisheid fan God wurdt iepenbiere troch de manier wêrop hy syn programma organisearre, taret om it libben fan syn útkarden te rêden.

Fan 'e earste dea yn 'e skepping, nammentlik it laam waans hûd tsjinne as in klean om de neakenens fan Adam en Eva te dekken, waard de rêding dy't rêste soe op 'e dea fan Jezus Kristus foarsteld troch de minsklike ûnderfining oant de tiid fan syn ierdske tsjinst. Earst waarden de foarâlden fan 'e wrâld op 'e proef steld sûnder God te sjen. Doe, begjinnend mei Abraham en doe Mozes, waarden se ûnder de titel fan Hebrieusk folk organisearre en ynstruearre troch in sichtbere godlike oanwêzigens. Doe kaam Jezus Kristus nei dit folk om it perfekte offer te fieren dat alle sûnden fan 'e útkarden fan 'e hiele minsklike skiednis validearje soe. Nei't er sa alles folbrocht hie, troch syn dea en opstanning, seach, begeliede en organisearre hy de progressive ûntwikkeling fan syn ierdske Utkarde, ûntnommen fan syn sichtbere oanwêzigens, oant har lêste glorieuze weromkomst. De rêding dy't Jezus Kristus foarstelde is dêrom fier fan eksklusyf Joadsk. It is wier universeel. En it bewiis dat dit oantoant is oerfloedich. As ûnderdiel fan Gods belofte oan Abraham krige Israel prioriteit om de berte fan 'e Ferlosser Messias te ferwolkomjen. En trou oan syn prinsipes en beloften liet God him berne as in Joadske man, skynber lykas de oare Joadske manlju fan syn tiid. Mar yn werklikheid wie Jezus allinnich Joadsk yn syn respekt foar de hillige Skriften dy't him oankundigen as de soan fan David. Dêrom waard hy yndie berne út Maria en Jozef, beide fan 'e line fan kening David, út 'e stam fan Juda. Mar de Bibel spesifisearre dat hy berne wurde moast út in "faam", dat is, wûnderbaarlik. En dit detail is wichtich, om't Jezus op dizze manier gjin Joadsk bloed erft. Syn eigen bloed wurdt wûnderbaarlik markearre troch in spesifike gearstalling dy't iepenbiere is troch Adventistyske argeolooch Ron Wyatt, ûntdekker fan 'e arke dy't pleatst waard yn in grot ûnder it krús fan 'e marteles man fan Golgotha: 23 X-chromosomen en ien Y-chromosoom yn ferliking mei 23 foar in normale man. Dizze tsjûgenis, befêstige troch it ûndersyk fan technici út Jeruzalem yn 1982, bewiist dat it bloed fan Kristus sels net gemysk ferbûn is mei ien of oare ierdske erfgoed. Jezus Kristus stelt dêrom universeel foar oan alle minsken om in geastlike alliânsje mei him te sluten op 'e ienfâldige basis fan leauwe.

Mar wy moatte noch begripe wat hy "leauwe" neamt. Want it is al op dit nivo dat syn minderheidsútkarden harsels skiede fan 'e mannichte falske leauwigen. En hjir moatte wy rekken hâlde mei it feit dat it model fan 'e rêden útkarden de reproduksje is fan syn ierdske ûnderfining. Sei Jezus net: "**As immen efter My oankomme wol, lit him himsels ûntkenne, syn krús opnimme en My folgje**?" Dit fers elimineert mannichte falske kristlike religieuze opfettings. En al earst, it Roomsk-Katolike leauwe waans lear tsjinsprekt en oertrêdt dyjingen dy't

God fêstige en goedkard hat. En dêrnei, de meardere foarmen fan protestantisme, erfgenamt fan syn sûnden.

Is it maklik om oan de twa betingsten dy't Jezus stelt foar it folgjen fan him foldwaande te foldwaan? As wy earlik wêze wolle, lit ús dan earlik sizze: Nee, it is net maklik en foar guon sels ûnmooglik. Mar wy binne fan natuere bejeftige om dizze ûnmooglikheid ta te skriuwen oan oaren, lykas de Farizeër dy't steande bea en sei: "O God, ik tankje jo dat ik gjin sûnder bin lykas oare minsken...". Witte wy echt hoe't wy **ússels "ûntkenne"** moatte? Binne wy ree om "**ús krús op te nimmen**" om Jezus Kristus te folgjen? Wy sille witte wannear't de situaasje it ús opleit; allinich dan, en oant dat momint, is it allinich yn hope dat wy reagearre op Kristus syn rop, bewust fan al ús swakkens. Want de hiele minsklike soarte ligt oan in grut gebrek, in grut tekoart; it wit net hoe't it leafhawwe moat lykas God leaf hat. En dit probleem giet net allinich oer religy, mar ek oer it boargerlik libben, dat fan pearen ûnderinoar en foar har bern. Minsklik leafde is meastentiids egoïstysk en basearre op de ûntfongen tefredenheid. Dejinge dy't leaf hat, is in slachtoffer fan syn of har gefoelens, om't syn of har persoanlike gefoelens him of har blyn meitsje en bedrochje. Tapast op religy is dit rampzalich. Dyjingen dy't God ûnweardich tsjinje, wurde ferblinde troch it gefoel fan feiligens dat it idee om God te tsjinjen yn har opropt. Dochs kaam Jezus yn syn ierdske tsjinst om te sjen litten dat wiere leafde bestiet út it behagen fan 'e leafste, foar safier't it him oangie, God de Heit, troch syn wil te folgjen. En allinich troch yn te stimmen mei it ôfsizzen fan himsels kin dizze wil foldien wurde. It libben fan Kristus jout spesifike foarbylden fan dit soarte fan ôfsizzing. Hy libbet yn 'e himel, ûnder de namme Michael, lokkich, foldien en eare troch syn trouwe ingels. Mar de rêding fan syn ierdske útkarden fereasket dat hy dit gouden en freedsume libben ôfsizze om berne te wurden yn in minsklik lichem yn 'e foarm fan in poppe. Hy groeide doe op yn beskieden omstannichheden en kaam op 33-jierrige leeftyd yn syn tsjinst. Fan syn earste offisjele yntervinsje yn 'e synagoge fan Nazareth ôf waard hy ferachte en útsletten. Dochs ûntwikkele syn aksje him mei de tiid en krige grutte populariteit, wat de Joadske geastliken yrritearre. Syn talleaze wûnders hiene der wat mei te krijen, om't syn taspraken yntrigearren, mar net begrepen waarden. Syn apostels, dy't hy sels útkeazen hie, makken him fertrietlik mei harren ûnleauwe en traachheid om te begripen. En it slimste barde op 'e dei fan syn dea; Petrus ûntkende him trije kear foar syn beskuldigers en tsien oaren waarden ferspraat en yn eangst ferburgen se har. Allinnich Johannes eare him mei syn trou en syn oanwêzigens yn it Sanhedrin dêr't hy beoardiele waard. Jezus koe lykwols net ferrast wurde troch dizze gedrach, om't hy sels syn profeet Daniël ynspirearre om dizze wurden te sprekken, yn Dan. 9:26: "*... in sal fde sil útroege wurde en nimmen foar him ...*" neffens de juste oersetting.

Ik sis dit tsjin elkenien, en dizze wurden geane my ek oan. Wy hawwe noch mar seis jier foar ús om te learen God leaf te hawwen sa't Hy leafhawwe wol, want de beproevingsen dy't foar ús lizze sille iepenbierje wat wy wirklik binne.

Op in fleislik nivo befoarderje bloedbannen minsklike relaasjes, mar foarkomme se gjin haat en famyljerelaasjes. Troch lykwols te kiezen foar dit prinsipe dat syn folk Israel respektarret, woe God har de bêste kâns jaan om it

minste te foarkommen. Want dêr't dizze bloedbân net bestiet, fermannichfâldigje de oarsaken fan ûnienigens har ta it uterste. It is lykwols de minging fan etnyske groepen dy't oan 'e woartel leit fan 'e oanhâldende konflikten dy't benammen yn 'e Westerske wrâld plakfûn hawwe. Yndied, it keninkryk Rome ferovere alle Westerske lannen ien nei de oare, oant it se allegear dominearre mei de keizerlike titel.

Fan 313 oant ús tiid, yn it Westerske kamp, nettsjinsteande oanhâldende oarlokken, hat it falske kristendom, Roomsk-Katolik en sûnt 1844, Protestantsk, de gearhing fan 'e keninkriken en dêrnei fan 'e folken dy't nei de Frânske Revolúsje foarme binne, behâlden. It Roomsk-Katolike leauwe is it semint west dat ynternasjonale relaasjes yn stân hâlden hat. En de hjoeddeiske ienheid fan Jeropa wie noch altyd boud op twa opienfolgjende ferdraggen fan Rome. Tsjintwurdich binne religieuze wearden sterk ferswakke en wurde bloedbannen omkeard en fertrape troch it rjocht fan 'e grûn. Dit prinsipe waard yn Frankryk oannaam, earst troch kening Loadewyk X de Hutin tidens in koarte regearperioade fan twa jier yn 1315. Nei him waard dit prinsipe befêstige en fersterke troch kening Frans I ^{yn} 1555. Yn 1791 hearske de wet fan it bloed, mar doe, yn 1804, foege Bonaparte in diels jus soli ta, yn 1993 waard jus soli krigen troch in yndividueel skriftlik fersyk en yn 1998 waard jus soli systematysk tapast op bern berne yn Frankryk fan ymmigranteâlden. Want God, de troch him ferflokte folken fan Jeropa, kinne hannelje wat se wolle, mar se fasilitearje en befoarderje de oarsaken fan ynterne ûnrêst dy't har ûndergong en ferneatiging feroarsaakje. Se foegje problemen ta oan harsels ynstee fan se te foarkommen. En de hjoeddeiske situaasje wurdt fergrutte troch it ûnfermogen fan Jeropeeske folken om de migraasjestreamen te kontrolearjen dy't oankomme en harsels op har boaiem oplizze oant it punt dat se har identiteitsdokuminten ferneatigje. En om dizze situaasje te ferklearjen, moatte wy it belang beklamje fan 'e lange frede dy't oan Jeropeeske folken jûn is. Se hawwe miskien leaud dat etnyske minging gjin probleem is, mar se binne har net bewust dat de Skeppergod dizze miks fan ferskate religys en kultueren brûkt as in tiidbom dy't eksplodearret op 'e tiid dy't hy ynsteld hat. No binne wy de geunstige tiid foar dit ding yngien.

De sûnde dy't yn 313 folbrocht waard

Op 8 maaie 2023, wylst ik de foarige stúdzje skreau, ynspirearre de Geast fan God my mei in wichtige korreksje oangeande de rol fan sûnde dy't ferbûn is mei de datum 321. Dizze nije ûntwikkeling makket my hjoed bewust fan wat oant doe ta ûnderskat wie yn myn stúdzjes en profetyske útlis. Dit komt om't, as ûnderdiel fan 'e Sândedeis Advintistyske boadskip dy't ik hieltyd dúdliker draach en útlizze, de boadskip oangeande de werstel fan 'e sabbat foar my fûneminteel bleaun is.

Wat de Geast my oant dit momint net tastien hie te fernimmen, is dat de sabbat troch God brûkt wurdt foar in spesifyk doel, mar al neamd yn myn foargeande útlis. Syn rol wurdt dúdlik iepenbiere yn dizze teksten út Ezech. 20:12 en 20: " ***Ik haw harren ek myn sabbatten jûn as in teken tusken My en harren , sadat se witte meie dat Ik JaHweh bin dy't harren hilliget. .../... Hilligje myn sabbatten, en lit se in teken wêze tusken My en jimme , sadat se witte meie dat Ik***

JaHweh bin, jimme God ." De godlike boadskip wurdt dûbeld befêstige, de sabbat is in "**teken**" fan ta de skepper God hearren foar de útkarde sels en syn minsklike entourage. Wittend dat hy it sânde millennium profetearret oan it begjin dêrfan, wêrfan syn útkarden de ivichheid yngeane sille, is de sabbat dêrom "**it teken**" of "**it segel fan 'e libbene God**" dat syn útkarden karakterisearret oan wa't hy it jout, om't hy harren erkent as weardich fan syn heil. It krúsjele punt dat wy yn dit fers moatte notearje is dizze útdrukking: " Ik **haw harren ek myn sabbatten jûn** ." De sabbat is boppe alles wat oars, in kado dat God oan syn útkarden jûn hat. No, dejinge dy't jout, kin ek ôfnimme wat er jout, lykas Jezus terjochte learde yn Mattéus 13:11-12 en 25:29: " *De learlingen kamen en seinen tsjin him: 'Wêrom sprekke jo tsjin harren yn **gelikenissen** ?'* Jezus antwurde harren: 'Omdat it jimme **jûn is om de geheimenissen fan it keninkryk fan 'e himel te kennen, mar oan harren is it net jûn .'' Want oan wa't hat, sil mear jûn wurde, en hy sil in oerfloed hawwe, mar fan wa't net hat, sil sels wat er hat ôfnommen wurde . » De geastlike kaai dy't yn dit fers iepenbiere wurdt, is sa wichtich dat Jezus it in twadde kear sitearret yn Mattéus 25:29, krekt oer de kweade tsjinstfeint yn 'e "**gelikenis**" fan 'e "**talinten**". Subtyl, yn 'e Frânske taal dy't God keazen hat om syn profetyske Iepenbiering te ferklearjen, dizze godlike gelikenis, wiist it wurd « **talint** », neist de jildigens fan dizze namme út 'e tiid fan Jezus, in foardielige artistike, manuele of yntellektuele jefte oan, of better yn 'e relaasje mei God, de geastlike jefte. De ynterpretaasje fan 'e Iepenbiering moat dêrom makke wurde op basis fan dizze fûnemintele lear dy't troch Jezus Kristus iepenbiere is: « **oan wa't hat, sil mear jûn wurde, en hy sil in oerfloed hawwe, mar fan wa't net hat, sil sels wat hy hat ôfnommen wurde .** » De gefolgen fan dizze tapassing binne enoarm en wy moatte dan begripe dat de sabbat yn opdracht fan keizer Konstantyn yn 321 **allinich ferlitten wurdt troch de winsk fan God om it werom te lûken en it fuort te nimmen fan in wrâldske tsjerke** dy't, oprjochte yn 313 troch it stopjen fan 'e ferfolgingen fan 'e kristenen, **net langer wurdich is om " it teken " te dragen fan ta de skepper God te hearren** . Dit yn oerienstimming mei it prinsipe: " **mar fan wa't net hat, sil sels wat hy hat ôfnommen wurde .** " De sabbat wurdt dêrom troch God "**weihelle**" fan 'e wrâldske tsjerke dy't heidenske dogma's oannimt en dy't yn 538 de Roomsk-Katolike tsjerke wurde sil mei as earste paus yn titel, Vigilius, de skelm freon fan Theodora, de eks-prostituee trouw mei keizer Justinianus I. Fanút dit perspektyf is it ferlitten fan 'e sabbat allinich it gefolch fan in oare hanneling dy't der yn 313 oan foarôfgie: frije tagong ta de kristlike religy en de wiidfersprate ôffalligens dy't dêrút ûntstie.**

Yn syn gelikenis negeart Jezus de ûnleauwige en jout allinnich de trouwe leauwige en de ûntrouwe leauwige as foarbylden; hy bliuwt dêrom sels trou oan it konstante binêre prinsipe yn al syn oardielen: ja of nee, ljocht of tsjuster, libben of dea, ensfh. Dizze twa soarten tsjinstfeinten hawwe absolút tsjinoerstelde gedrach yn it brûken fan har frijheid. De goede en trouwe tsjinstfeint tsjinnet God oant it maksimum fan syn mooglikheden; oarsom, de kweade en ûntrouwe tsjinstfeint tsjinnet him minimaal. Dit is wat leard wurdt troch it gebrûk dat se meitsje fan it talint dat God ûntfongen hat. En yn 313 befoarderet frijheid de falske bekearingen

fan minsken dy't God minimaal tsjinje, en jout sa in standert "label" oan kristlike ynset.

Wat yn 313 folbrocht waard, wie al folbrocht foar it fleislike Israel neffens de lear jûn yn Ezechiël 20 en mear spesifyk yn dizze fersen 10-11: " *En Ik haw harren út it lân Egypte helle, en Ik haw harren yn 'e woastyn laat. Ik haw harren myn ynsettingen jûn en harren myn rjochten bekend makke, dy't in minske dwaan moat, om dernei te libjen .* " God jout prioriteit oan " *syn ynsettingen en syn rjochten* ", wat befêstige wurdt yn fers 12, dêr't er seit: " *Ik haw harren ek myn sabbatten jûn as in teken tusken My en harren* , sadat se witte soene dat Ik JaHWéH bin dy't harren hilliget. " Dan, yn fers 13, befêstiget God dit prinsipe sitearre yn fers 11: " *En it hûs fan Israel kaam yn opstân tsjin My yn 'e woastyn. Se wandelden net yn myn ynsettingen, mar se fersmieten myn rjochten, dy't in minske dwaan moat, om dernei te libjen , en se ûntreinigen myn sabbatten bûten mjitte .* Ik tocht deroan om myn grime oer harren út te storten yn 'e woastyn, om harren te ferneatigjen. " God iepenbiere dan syn reaksje op 'e skuldigen, yn fersen 24-25-26: « *omdat se myn rjochten net hâlden hawwe, mar myn tsjûgenissen fersmiet hawwe, myn sabbatten ûntreinigen hawwe, en harren eagen rjochte hawwe op 'e ôfgoaden fan harren foarâlden . Ik haw harren ek tsjûgenissen jûn dy't net goed wiene, en rjochten dêr't se net troch libje koene .* Ik ûnrein makke har mei har offers, doe't se al har earstebernen troch it fjoer lieten gean; sadat ik har straffe soe, en har witte litte dat ik YaHweh bin. » Dizze godlike straf fan ôffalligens wurdt oerset yn it kristlike tiidrek, yn Dan. 8:12, troch: " *it leger waard oerlevere mei de ivige fanwegen sûnde* " en yn Dan. 7:25, troch: " *de hilligen sille yn syn hannen oerlevere wurde foar in tiid, tiden en in heale tiid* ." Yn dizze twa fersen pleatst it tiidwurd " levere " en " levere " de aksje ûnder it inisjatyf fan God. It is hy dy't, soeverein, de trouwe of ûntrouwe hilligen oerlevert of net oerlevert oan it Romeinske gesach. Deselde boadskip wurdt dus befêstige mei de bydrage fan 'e presyzje jûn oer de tiid dy't troch God fêststeld is foar dizze ferlittenheid fan 'e ûntrouwe kristenen: ien sinnejier + twa sinnejierren + in heal sinnejier, dat is yn totaal: 3 jier en 6 moannen fan profetyske dagen, dat is op basis fan tolve moannemoannen fan 30 dagen yn 't jier, 1260 profetyske dagen fan echte jierren leit tusken 538 en 1798. Dizze oerjefte troch God fan 'e kristlike tsjerke oan 'e wrede lieding fan 'e duvel wie al it tema fan in godlike bedriging sitearre yn Lev. 26:18-19: " *As jimme, nettsjinsteande dit, net nei My harkje, sil Ik jimme sân kear mear straffe foar jimme sûnden. Ik sil de grutskens fan jimme macht brekke, Ik sil jimme himel meitsje as izer , en jimme ierde as brûns .* " » Dizze **twadde bedriging** fan Ezechiël 26 wurdt yn it kristlike tiidrek yn aksje brocht troch de " **twadde trompet** " fan Iepenbiering 8:8-9: " *De twadde ingel blies, en eat as in grutte berch dy't mei fjoer baarnde waard yn 'e see smiten; en in tredde fan 'e see waard bloed, en in tredde fan 'e libbene wêzens yn 'e see stoar, en in tredde fan 'e skippen waarden ferneatige.* " Dizze dingen waarden ferfolle mei de oprjochting fan it wrede en ferfolgjende pauselike rezjym fan it jier 538 ôf. Wy moatte opmerke dat alle flokken dy't troch minsken oan 'e duvel taskreaun wurde, yn 'e Bibel allegear troch God sels opeaske wurde: " **Ik sil jimme himel as izer meitsje** ." It wurdt sa befêstige dat God de tsjinsten fan 'e duvel brûkt om minsken dy't skuldich binne oan him te straffen en te tuchtigjen.

Troch dizze fersen fan Ezech.20 rjochtet God ús dêrom op dizze datum 313 wêryn't it kristlike leauwe, net langer ferfolge te wurden, de standert fan wier leauwe ferlit dy't erfd is sûnt de tiid fan 'e apostels neamd yn Iepenbiering 2:, ûnder de symboalyske namme " *Efeze* "; neffens de betsjutting fan it Grykske tiidwurd "epheis" dat betsjut: smite. No sprekt Jezus de kristenen oan dy't libje yn 'e tiid fan Johannes, de lêste oerlibjende apostel, om 95 hinne oan it begjin fan ús jiertelling. De lear fan 'e wierheid wurdt noch altyd erkend, mar religieuze iver is op dat stuit ferswakke. En Jezus komt op dat stuit om de wiere kristenen te bedriigjen tsjin wa't hy yn fersen 4 en 5 seit: " *Dochs haw ik dit tsjin dy, dat **jo jo earste leafde ferlitten hawwe** . Tink dêrom oan wêr't jo weifallen binne, bekear jo en doch de earste wurken; **oars sil Ik nei jo ta komme en jo lampe fan syn plak fuortsmite, útsein as jo jo bekeare** . " Jezus bedriget syn Utkarde en seit: " ***Ik sil jo lampe fan syn plak fuortsmite** .* " Hy sil dus hannelje neffens it prinsipe dat " ***fan him dy't net hat, sil ôfnommen wurde wat er hat***". *a* ». En wat stiet de " *kandelaar* " foar? It godlike ljocht dat yn folsleinens hillige is, dat is it ljocht dat troch de Hillige Geast fan God oan syn trouwe útkarden jûn wurdt. No, dizze " *kandelaar* ", spesifyk boud op syn befele troch de Hebreeërs, bestie út sân tûken wêrfan boppe sân oaljelampen sân flammen fan fjoer produsearren dy't ljocht joegen. Op 'e sintrale basis wiene trije oer elkoar pleatste liedingen oan' e lofteren rjochterkant ferbûn mei dizze sintrale kolom; wat dizze gearkomste de noarm 3 + 1 + 3 jout. En it is krekt, yn it jier 313, dat troch it keizerlike dekreet fan 'e oerwinnende keizer Konstantyn de Grutte, it stopjen fan 'e ferfolgingen fan kristenen yn syn heule ryk fêststeld wurdt. God bringt dêrom yn 'e praktyk, yn 313, oan' e ein fan it tiidrek neamd " *Smyrna* ", syn bedriging presintearre yn 'e boadskip rjochte oan " *Efeze* ". Want dizze kear, troch himsels te iepenjen foar de net-bekearde heidenske wrâld, kin it kristlike leauwe him net langer bekeare. Yn 'e tiid fan " *Efeze* " hate de kristenen mei Jezus " *de wurken fan 'e Nikolaïten* ", in namme gearstald út 'e Grykske wurden "Nike" en "laos" dy't "Oerwinning" en "folk" betsjutte, en sa symboalysk de oerwinnende Romeinen oantsjutte. Letter, yn 'e tiid dy't " *Pergamum* " neamd wurdt, dy't keppele wurde moat oan 'e datum 538, foarmje dizze Romeinske " *Nikoliten* " in religieuze gearkomste; dy fan it ûnleauwige kristendom dat him sûnt 313 ûntwikkele hat; lykas Iepenbiering 2:15 suggerearret: " *Likegoed hawwe jo ek minsken dy't de lear fan 'e Nikolaïten fêsthâlde* . " Sûnt de tiid fan " *Efeze* " binne de heidenske " *wurken* " fan 'e heidenske Romeinen ferfongen troch in likegoed heidenske kristlike religieuze " *lear* ". De godlike flok treft dêrom wrâldwiid it hiele kristlike leauwe beynfloede troch it heidenske gesach fan keizer Konstantyn, sûnt 313, it jier wêryn't God syn Hillige Geast weromluts út 'e usurpearjende offisjele kristlike tsjerke. Wy fine hjir de tapassing fan Gods útspraak sitearre yn Ezech. 20:25: " ***Ik haw harren ek geboaden jûn dy't net goed wiene, en ferordeningen dêr't se net troch libje koene*** ." Dit wurdt befêstige yn 2 Tess. 2:9 oant 12: " *De komst fan dy wetteleaze is neffens it wurk fan Satan mei allerhanne macht en tekens en ligenwûnders, en mei allerhanne ferrifeling fan ûngerjochtichheid yn dyjingen dy't ferlern geane, om't se de leafde foar de wierheid net ~~oanommen hawwe~~, sadat se rêden wurde ~~koene~~*." *Dêrom stjoert God harren sterke waan , sadat se in leagen leauwe moatte , sadat se allegearre feroardiele wurde meie dy't de wierheid net leauden,**

mar wille hienen yn ûngerjochtichheid ." Mei oare wurden, God neamt harren snein, as in teken dat hy harren ôfwijst en oan Satan oerleveret. Lykwols, foar syn gloarje, bliuwe der in pear wier útkarden dy't him trou bliuwe, en har net beynfloedzje litte troch de ôffalligens fan harren tiid. Dêrom fynt Jezus, sels yn 538, guon útkarden ta wa't hy himsels direkt oansprekt mei de bekende foarm. De boadskip krijt syn folsleine betsjutting, wittende dat de troan fan Rome ferachte en ferlitten waard troch keizer Konstantyn I, ^{dy't} de stêd mei de namme "Milaan" foarkar joech, wêryn't hy syn opienfolgjende dekreten fan 313 en 321 fêststelde, dêr't wy dizze twa barrens oan keppele moatte fanwegen de aksje en soevereine wil fan God: **313, de Geast lûkt him werom. ; 321, op 'e sânde-dei sabbat, wurdt it " segel fan 'e libbene God " fuorthelle .** De religieuze leagens dy't Iepenbiering 13:1-5 en 6 as " **godslastering** " oanklaget, binne yn 538 de " **tekens** " fan 'e heidenske aard fan it falske kristendom dat sûnt 313 fêstige is: " *En ik seach in beest út 'e see opkomme, mei tsien hoarnen en sân koppen, en op syn hoarnen tsien kronen, en op syn koppen de namme fan **godslastering**/... En him waard in mûle jûn dy't grutte dingen en **godslastering spriek** ; en him waard de macht jûn om twaenfjirtich moannen lang troch te gean. En hy iepene syn mûle yn godslastering **tsjin** God, om syn namme **te lasterjen** , en syn tabernakel, en dyjingen dy't yn 'e himel wenje. "* En de rest fan 'e "dei fan 'e ûnoerwûne sinne" fan 'e earste dei, oannommen op 7 maart 321, formalisearret gewoan, as in " **teken** ", **de godlike flok dy't yn 313 begûn. En it subtile spultsje organisearre troch de Geast wurdt fuortset troch dizze namme fan 'e stêd "Milaan" dy't syn geastlike ferbining mei de " tûzen jier " fan it sânde millennium befêstiget.** dat de fuorthelle sabbat foarôfbylde as in " **teken** " jûn troch God oan syn wiere hilligen en waardige útkarden. Sa, tige logysk, waard de sabbat praktisearre troch de apostels en de wiere learlingen; yn 313 ferwidere God it en restaurearre it pas yn 1844, yn 'e moanne oktober, troch it te jaan oan 'e **earste** selektearre Adventistyske kristenen, as in " **teken** " **fan har hearren ta de Skeppergod .**

De útlis fan 'e ûntwikkeling fan it falske kristlike leauwe wurdt spesifyk rjochte troch God yn syn profesije Iepenbiering. Hy definiearret it begjin fan 'e geastlike " **oerhoer** " fan falske kristenen oan 'e ein fan 'e profetyske " **tsien dagen** " of werklike **tsien jier neamd yn 'e " Smyrna** " boadskip yn Iepenbiering 2:10: " *Wês net bang foar wat jimme lije sille. Sjoch, de duvel sil guon fan jimme yn 'e finzenis smite, dat jimme op 'e proef steld wurde meie; en jimme sille **tsien dagen ferdrukking hawwe** . Wês trou oant de dea ta, en Ik sil jimme de kroan fan it libben jaan. "* Dizze perioade **fan tsien jier** waard folbrocht tusken 303 en 313 troch de ferfolgingen dy't befeld waarden troch de Romeinske keizer Diokletianus en syn tetrargyske regearing. En dizze datum fan 313 is in tige wichtige datum, om't it it momint markearret wêryn't de duvel syn strategy feroaret om te fjochtsjen tsjin it wurk fan God. Mar wa organisearret dizze dingen? God sels. Ferfolging hat himsels bewiisd en neffens de sammele tsjûgenissen, "is it bloed fan kristenen in sied", hoe mear men deadet, hoe mear ropping men ynspirearret. Yn 313, yn Milaan, oerwinnend tsjin it keizerlike tetrargy, makke keizer Konstantyn I, ^{bekend} as de Grutte, mei in dekreet in ein oan 'e ferfolgingen dy't oant no ta de kristlike tsjinnern fan Jezus Kristus troffen hiene. It is dizze minsklike frede dy't, nei alle gedachten, de measte skea oanrjochte hat oan 'e godlike saak

fan it kristendom. Want yn werklikheid is neat feroare; leauwigen binne leauwigen bleaun, en ûnleauwigen binne ûnleauwigen bleaun, en misbrûkten de krigen frijheid. En dit om 'e ienfâldige reden dat elkenien in kristlik religieus label oannimme koe. Lykas de falske bekearing fan 'e keizer sels, wie it genôch om te bewoare in kristen te wêzen om as sadanich erkend te wurden troch de minsklike mienskip. Om't it filter fan eangst foar ferfolging net mear bestie, wie it yn dy tiid modieus om in kristen te wurden. Doe wiene de meast ferskillende learingen ferspraat oer it ryk en setten religieuze rûzjes de oanhingers fan 'e tsjinstridige learingen tsjin elkoar op. Yn dizze oerstreaming fan leagenslike teoryen ferdwûn de hillige en suvere apostelske wierheid folslein en waard ûnsichtber of hast. Wy kinne dan begripe wêrom't keizer Konstantyn in religieuze ienheid oplizze woe om in ein te meitsjen oan 'e rûzjes en problemen yn syn ryk. Mar foar God wie it leauwe dat yn meardere foarmen opeaske waard dea en weardeleas, de ideologen en harren ferrifelde folgelingen wiene allegear yn " *oerhoer* " fallen tsjin de wiere God. It wie doe dat, om syn ryk te ferienigjen, yn 321, op 7 maart, keizer Konstantyn de wiere sânde-deis rêst ferliet dy't oant doe ta troch de wiere kristenen, erfgenamten fan 'e apostoalyske wierheden, praktisearre waard. Hy liet it ferfange troch de rêst fan 'e earste dei, dy't hy, as in oanbidder fan 'e heidenske "ûnferovere sinne", al persoanlik op elke earste dei fan 'e wike eare. Dizze rêst, dy't leit op 'e earste dei fan 'e godlike noarm fan 'e wike, waard sadwaande, troch in keizerlik dekreet, " *it teken* " fan syn minsklike autoriteit. Wat wy begripe moatte is dat dizze aksje waard laat troch God, dy't de hillige praktyk fan 'e sabbat fuortsmite woe út in kristendom dat troch heidendom fersmoarge wie, eat dat it ûnweardich makke. En op deselde wize, oarsom, wie hy it dy't it yn it Sândedeisadventisme fan 'e moanne oktober 1844 ôf werstelle litte soe om syn hilliging te befêstigjen.

Sa binne it ferlitten en werombringen fan 'e sabbat net de oarsaken, mar de gefolgen fan it algemiene gedrach fan kristenen oangeande de hillige lear fan 'e apostoalyske wierheden dy't erfd binne fan it âlde ferbûn en it nije ferbûn. Fanút dit perspektyf wurdt de sabbat, in " *teken* " fan ta de libbene God hearren, neffens Ezech. 20:12-20, logysk weromlutsen of werombrocht troch God sels. En keizer Konstantyn is neat mear as it middel wêrmei't God, de grutte Rjochter, syn godlike beslút hanthavenet. Logysk wurde de sânde-deis sabbatrêst en de earste-deisrêst de ûnderskiedende tekens fan 'e twa tsjinoerstelde kampen yn absolute termen: " *it segel fan 'e libbene God* " tsjin " *it merk fan it beest* ".

It gefolch fan dizze fraachstelling oer de rol fan 'e sabbat is dat yn Dan. 8:12 de útdrukking " *fanwegen sûnde* " net allinich de sabbat oantsjut, mar de minachting foar de hiele of in diel fan 'e hillige kristlike lear út it jier 313. Om dizze ynterpretaasje te fersterkjen, let op dat " *fanwegen* " deselde " *sûnde* " Jezus syn foarbidding, oantsjuten mei it wurd " *ivich* " of " *oanhâldend* ", ophâldt. Mar dit stopjen fan syn foarbidding sil histoarysk wurde en sil pas plakfine yn 538, de datum fan 'e oprjochting fan it pauselike rezjym dat komt om de foarbidding dy't Jezus oant doe ta yn 'e himel die, oer te nimmen en op ierde te reprodusearjen; en dizze foarbidding hâldt allinich op foar de falske kristenen, dy't de mearderheid wurden binne en dominant binne, om't se allinich dy fan 'e paus sjogge, it nije ierdske haad fan 'e kristlike tsjerke.

Wy hawwe dêrom trije datums dy't de foarútgong nei it Romeinske pauslike rezjym markearje: 313, it begjin fan sûnde; 321, it weromlûken fan it teken fan ta God hearren; en 538, it ein fan it " **ivige** " (preesterskip) fan Jezus Kristus. De konstruksje fan 'e profesije giet yn stilte oer de datum 321 fan it weromlûken fan 'e sabbat hinne en neamt allinich dy fan 313 en 538. 313, foar it ein fan 'e tiid " *Smyrna* ", en 538, foar it begjin fan 'e tiid " *Pergamum* " dat " *oerhoer* " betsjut of krefter: oertrêden houlik; dat wurdt ferfolle as troch de paus it falske katolike kristendom " **de draak** " oanbidt, dat is de duvel, dy't him " **syn troan en grutte autoriteit** " jout neffens Apo. 13:2: " *It beest dat ik seach wie as in luipaard, en syn fuotten wiene as de fuotten fan in bear, en syn mûle as de mûle fan in liuw. De draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit .* " Let op dizze godlike subtiliteit: " *it beest* " wurdt oantsjut as it " *fjirde beest* " fan Dan. 7:7, om't it de symboalen kombinearret fan 'e trije ryken dy't deroan foarôf geane: " *de luipaard, de bear, en de liuw .* " Boppedat suggerearret de Geast ús de histoaryske opfolging fan it pauselik Jeropa nei it heidske Romeinske ryk dat " *de draak* " symbolisearret yn Iepenbiering 12:3: " *En in oar teken ferskynde yn 'e himel; en sjoch, in grutte reade draak , mei sân koppen en tsien hoarnen, en op syn koppen sân kroanen.* " Hy wurdt sels keppele oan 'e duvel yn Iepenbiering 12:9. De skiednis befêstiget de opfolging fan keizerlik Rome en pauselik Rome, dat " **syn troan** " erfde dy't yn Rome ynstalleare wie. Want sûnt Konstantyn I ^{yn} 313 wie Rome ferlitten troch opienfolgjende keizers dy't keazen om har yn it eastlike diel fan Jeropa te festigjen. En sa wie it allinnich troch syn perverse Roomske-Katolike religieuze rezjym dat Rome ynfloed yn it ryk behold oant de oprjochting fan syn pauslike rezjym yn 538 mei de ynstimming en wapene stipe fan keizer Justinianus, dy't sels yn it eastlike diel fan it ryk bleau.

De godlike aksje dy't ferbûn is mei de datum 313 lit de duvel de strategy fan slûchslimmens oannimme, dy fan 'e " *slang* ". Hy lit dan de strategy fan 'e " *draak* " los, dy't de hilligen iepenlik ferfolget en besiket mei geweld har leauwe yn Kristus te ferlitten. Ut dizze observaasje docht bliken dat hy dizze strategy fan slûchslimmens trije kear brûkt yn it kristlike tiidrek: in earste kear yn 313, in twadde yn 538, en in tredde yn 1844, wêr't hy, nei de Adventistyske test fan it leauwe, de lear en groepen fan 'e protestantske tsjerken fermannichfâldiget om it aspekt fan 'e kristlike religy te fertsjusterjen; Dit is it ûnderwerp en tema fan 'e " *fyfde trompet* " fan Iepenbiering 9:1 oant 13. Sa hâldt de duvel yn syn " *draak* "-strategy kristenen tsjin en besiket se te twingen har leauwe ôf te swarren en oarsom, yn syn strategy fan slûchslimmens, driuwt hy se ta religieuze tawijing. Hoe talryker se binne, hoe tsjusterder de geastlike situaasje; en hoe talryker de ferfelfde slachtoffers binne. Mar sels dêrfoar, tidens de Godstsjinstoarloggen yn 'e 16e ^{iuw}, ynspirearre it in striidbere, oarlochsachtige ijver by protestanten, de kalvinistyske hugenoaten, dy't God as " **hypokriten** " beskôge. En hjir wer, hoe talryker se wiene yn dizze ynset, hoe dikker de tsjusternis dy't de wiere tsjinnars fan 'e God fan 'e wierheid maskearre, karakterisearre yn dizze kontekst troch har freedsume aksje en har akseptaasje fan 'e mishanneling dêr't se oan ûnderwurpen waarden troch de katolike wapene kompetysjes. It hichtepunt fan dizze ferfolgingen waard berikt ûnder Loadewyk XIV, dy't troch God ynspirearre waard om de namme " *draken* " te jaan oan 'e soldaten dy't spesjalisearre wiene yn 'e

jacht, op it plattelân en yn 'e bosken, de nederige tsjinnern fan Jezus dy't byinoar kamen om har leauwe yn it geheim te libjen. Dizze despoatyske, grutske kening, geastlik blyn makke troch God, liet de útkarden fan syn tiid begripe dat syn " *draken* " wurken yn 'e namme fan 'e duvel, fan wa't hy sels de trouwe en hearrige tsjinner wie. Hy wie dêrmei it slachtoffer fan syn minachting en ûnwittendheid oer de bibelske iepenbieringen dy't it symboal fan 'e " *draak* " keppele oan 'e " *duvel* " sels, mar ek oan 'e " *slange* " en de namme " *Satan* " yn Iepenbiering 12:9: " *En de grutte draak waard útwurpen, dy âlde slang, dy't de Duvel en Satan neamd wurdt, dy't de hiele wrâld ferrifelt; hy waard útwurpen nei de ierde, en syn ingels waarden mei him útwurpen.* "

It belang dat God jout oan dizze datum 313, dy't ik no beskôgje as it byld fan in godlike " *kandelaar* " dy't troch syn wil weromlutsen is, jout God de gloarje om de heechste organisator te wêzen fan al it minsklik libben. Neat wurdt berikt sûnder syn wil, foar it goede of foar it kwea. En dit fers út Amos 3:6 befêstiget it troch te sizzen: " *Wurdt de trompet blazen yn in stêd, en binne de minsken net bang? Komt ûngelok yn in stêd, en hat YaHWÉH it net dien?* " » Wy lêze ek yn Job 2:10: " *Mar Job sei tsjin har: Do sprekst as in ûnferstannige frou. Wat! Wy ûntfange it goede fan God, en moatte wy net ek it kwea ûntfange? Yn dit alles sûndige Job net mei syn lippen.* "

Gearfetsjend, dit nije ljocht, dat de prioriteitsrol en gefolgen fan 'e religieuze frijheid dy't kristenen yn 313 krigen hawwe, markearret, feroaret it oardiel fan God net, dat oant hjoed de dei yn myn opienfolgjende dokuminten iepenbiere is. God ûntdekt en befêstiget lykwols syn soevereine rol as heechste organisator dy't de barrens net ûndergiet, mar se soeverein kontrolearret en organisearret. En yn 321 binne it net langer de ûnleauwige hilligen dy't de sabbat ferlitte, mar God dy't it har ôfnimt, om't se it net mear wurdich binne. Sûnde krijt dan in offisjeel teken dat it identifisearret: de rêst fan 'e earste dei fan 'e godlike wike, de hjoeddeiske snein, earder de "dei fan 'e ûnoerwûne sinne" oplein en feroardiele troch keizer Konstantyn I ' de rêstdei dy't troch falske kristenen eare wurdt, mar troch God feroardiele wurdt, as **in teken** en " **merk fan it beest** ".

40 jier lang, yn tsjinst fan God en ûnder syn ynspiraasje, haw ik de sabbatrêst presintearre as de ienige oarsaak fan 'e " *sân trompetten* " fan 'e Iepenbiering. Tsjintwurdich, om't godlike hilliging progresyf is, tilt God de sluier op dy't dizze flater maskearre. Wat wy begripe moatte is dat foar God it brekken fan syn ferbûn mei syn skepsels basearre is op minsklike minachting dy't toand wurdt foar it wrâldwide wurd fan God yn al syn foarmen: de Tora, de profeten, de evangeliën, de brieven en de Iepenbiering. En it antwurd waard al jûn troch de Geast yn Iepenbiering 1:1-2: " *De Iepenbiering fan Jezus Kristus, dy't God him joech om syn tsjinstfeinten dingen te sjen litten dy't gau barre moatte. En hy stjoerde en joech it troch syn ingel oan syn tsjinstfeint Johannes te kennen, dy't tsjûge wie fan it wurd fan God en fan it tsjûgenis fan Jezus Kristus, fan alle dingen dy't hy seach.* "

Dit " **wurd fan God** " naam ferskate aspekten oan dy't God yn 'e rin fan' e tiid skreaun hie, sadat dizze ferhalen tsjûge soene wêze fan alles wat him oangiet. De fiif boeken skreaun troch Mozes wiene mar it begjin fan in tsjûgenis sammele tidens de twa opienfolgjende ferbûnen. En de skuld fan 'e nije kristenen, dy't it

kristlike leauwe oannaam sûnt 313, wie it ûnderskatten fan 'e plicht fan hearrigens oan 'e dingen skreaun troch de histoaryske tsjûgen keazen troch God. En dizze skuld fan it " *begjin* " wurdt hjoed werjûn, dúdlik sichtber, sân jier foar de weromkomst yn gloarje fan Jezus Kristus, dat is, oan 'e " *ein* "; wat de útdrukking " *alfa en omega* " in nije profetyske tapassing jout dy't dêrom giet oer de wiidfersprate ôffalligens makke troch religieuze frijheid, yn 313, wat de straf fan 'e " *earste trompet* " soe rjochtfeardigje en yn 1995, foar de " *sechste trompet* ". Eins binne dizze twa " *trompetten* " ferlykber, om't se de godlike straf iepenje en slute mei it karakter fan warskôging foar itselde type sûnde, nammentlik wiidfersprate ôffalligens en minachting foar de hiele godlike wierheid. Soeverein hat de grutte Skeppergod yn 'e rin fan 'e tiid it leauwe fan 'e minsken op 'e proef steld troch har te ûnderwerpen oan ferfolgingen en har dan oer te jaan oan 'e fellen fan frijheid dy't de fal fan it grutste oantal feroarsake hawwe.

Der binne ferskate redenen foar minsken om de sabbat te hâlden. It kin erfd wurde, keazen troch yntellektueel redenearen, om't it, om't it troch God ynsteld is, sin hat om it yn 'e praktyk te bringen. En de tredde reden is dat God it jout as in teken fan godlik hearren ta de útkarden dy't hy besegelet mei syn godlike " *segel* ". Dit liedt my derta om jo út te lizzen wat it godlike wurk fan it besegeljen fan 'e útkarden is; it tema dat behannele wurdt yn Iepenbiering 7.

De fersegelingstiid wurdt ferfolle yn 'e " *tiid fan 'e ein* ", dy't sels twa komplementêre betsjuttingen hat. De earste betsjutting pleatst dizze " *tiid fan 'e ein* " tusken 1844 en 2030 en giet oer de tiid fan 'e universele ûntwikkeling fan it Sândedeis Adventistyske leauwe. En de twadde betsjutting is dyjinge dy't Dan. 11:40 definiearret: " *Yn 'e tiid fan 'e ein sil de kening fan it suden tsjin him oandriuwe. En de kening fan it noarden sil tsjin him komme as in wervelwyn, mei weinen en ruters en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân ynkomme, ferspriede as in stream en oerstreamje.* " It beslacht de perioade tusken 1995 en 2030. De profesije kundiget de straf oan fan it ûntrou kristlike Jeropa troch moslims, Afrikanen, en ortodokse en moslim Russen. Mar de tiid fan 'e fersegeling einiget foardat dizze moardnerige oarlochsachtige aksje folbrocht wurdt neffens Iepenbiering 7:3: " *Doch de ierde gjin skea, noch de see, noch de beammen, oant wy de tsjinstfeinten fan ús God op har foarholle fersegele hawwe.* " " *De ierde, de see en de beammen,* " dêr't it " *kwea* " oan " *dien* " wurde moat, hawwe ek in dûbele letterlike en geastlike betsjutting, want " *de ierde* " symbolisearret de protestantske religy en " *de see* " de katolike religy. Wat de " *beam* " oanbelanget, symbolisearret dy de minske. Yn Ezechiël 9 presintearret God ús it prinsipe fan 'e fersegeling dat tapast waard foar de ferneatiging fan 'e naasje Israel; wy kinne sa de betsjutting en rjochtfeardiging fan dizze fersegeling begripe dy't jildt foar de " *tiid fan 'e ein* " fan it nije kristlike ferbûn, dat einiget mei de tiid fan universeel Sândedeisadventisme. Wat is dan it kritearium dat God derta liedt om syn roppen te fersegeljen, of net? Ezechiël. 9:4 jout ús in presys antwurd: " *De Heare sei tsjin him: 'Gean troch it midden fan 'e stêd, troch it midden fan Jeruzalem, en set in teken op 'e foarhollen fan 'e mannen dy't suchtsje en roppe om al de gruwelen dy't dêr dien wurde.'* " En dan slacht de dea ta: fersen 5 en 6: " *En hy sei tsjin de oaren dy't foar my stiene: 'Gean him efternei troch de stêd en slach ta; lit jimme each net sparje, noch meilijen hawwe. Deadzje en ferneatigje*

de âlde mannen, de jonge mannen, de fammen, de bern en de froulju; mar kom net yn 'e buert fan ien dy't it teken op him hat ; en begjin by myn hillichdom.' Se begûnen by de âldsten dy't foar it hûs wiene. "

merk " neamd . Yn tsjinstelling, yn Iepenbiering ferwiist it wurd " **merk** " nei it teken fan 'e Romeinske snein, in teken fan godlike flok. Op dizze manier lit God ús begripe dat elk tsjinoerstelde kamp in lykweardich tsjinoersteld " **merk** " draacht: twa rêstdagen konkurrearje mei-inoar, mar se binne net gelyk. Dy fan 'e útkarden en fan God is de sabbat " **hillige ta rêst** " troch God út syn ierdske skepping, wylst de oare allinich snein is, de rêst fan 'e earste dei fan 'e wike " **wijd ta rêst** " troch minsken. Dit ferskil tusken " **hillige** " en " **wijd** " is it wichtichst, om't dizze tiidwurden twa ûngelikense autoriteiten ymplisearje: dy fan 'e ivige, almachtige God, en dy fan 'e stjerlike minske. It is ek wichtich om te witten dat snein foar it lêst, yn 1980, yn it wurdboek "Le Petit Larousse" definiearre waard as de earste dei fan 'e wike. Yn syn ferzje fan 1981 waard snein "wûnderlik" de sânde dei fan 'e wike. Nochris, ûnder ynspiraasje fan 'e duvel en de tastimming fan God, yn 1981, finzen de minsklike autoriteit de minskheid yn in noch effektiver deadsfal om it te mislieden en te ferneatigjen. Mar hjir moatte wy wer begripe dat dit inisjatyf fan God kaam, dy't de sjende dy't wegerje te sjen blyn makket.

Jeruzalem " hjoed ? Europa en it saneamde kristlike Westerske kamp. Sjochst yn syn wurken " **gruwelen** " dy't dy " **suchtsjen en gûlen** " meitsje? As dat sa is, kinst fersegele wurde; as net, kinst dat net. Wa is dan Gods " **hillichdom** " hjoed? It trouwe hillichdom giet oer de útkarden, mar in oar hillichdom, dit ûntrouwe, wiist de fallen Joaden en opstannige kristenen oan, it kristlike leauwe dat yn ûntrou fallen is, ynklusyf it offisjele "Sândedeisadventisme" sûnt 1994. It ûnderwerp is tige serieuus, om't it it ivige libben en de definitive dea betingst.

Kaptein Joseph Bates, de earste Adventist dy't yn oktober 1844 de praktyk fan 'e sânde-deis sabbatrêst oannaam, krige it doe't er in frou fan 'e sânde-deis baptisten moete. Dizze groep sânde-deis baptisten hie him ôfskieden fan 'e baptistengroep dy't de earste-deisrêst yn acht naam, dy't erfd wie fan it protestantisme en it katolisisme. Op it momint fan dizze skieding, dat is foar 1844, joech de kar foar de sabbat de beoefeners gjin foardiel boppe oare foarmen fan protestantisme, om't de praktyk fan 'e sabbat noch net troch God easke wie. It is it gebrûk as in " **teken** " fan syn godlike hearren dat syn effektiviteit feroaret, yn reaksje op 'e godlike eask útdrukt yn syn dekreet fan Dan. 8:14. Mar wat is dizze nije eask krekt? En wêrop is it eins basearre? In perfeksje fan hilligens, dat is, de foltôging fan 'e hilliging fan syn wiere útkarden. Wat seit dit fers, as it trou oerset wurdt út 'e orizjinele Hebriuwske tekst? " *Oant jûn en moarns twatûzen trijehûndert, en hilligens sil rjochtfeardige wurde .* " Dit wurd " **hilligens** " wiist op alles dat mei God te krijen hat, dat is alles dat Him eart en Him gloarje bringt, dat is Syn wetten, Syn ferordeningen, Syn foarskriften, Syn geboaden, Syn tsjinst en Syn tsjinstfeinten. Oan 'e ein fan 'e " *twa tûzen trijehûndert jûn en moarn* " sil de rjochtfeardigens fan Kristus, dy't tagong jout ta it ivige libben, allinich oanbean wurde ûnder nije godlike easken. God, de Skepper fan alle libben en dingen, koe net tastean dat de minskheid Him de hearrigens ûntnimt dy't Him takomt oant it ein fan 'e wrâld. En de tiid fan 'e fersegeling wie bedoeld om Him ta te stean in

folk ferspraat oer de ierde ûnder alle folken perfekt te hilligjen. Yn dizze fersprieding foarmet Hy Syn wiere geastlike Israel, besteande út tsjinstfeinten en tsjinstfammen dy't fan hert besnien binne. As de sabbat fan aard ûnferoarlik hillich bliuwt, is de man dy't it yn 'e praktyk bringt net needsaaklik sa, en moat dêrom de bewiis fan syn hilliging presintearje. En profesije leart ús dat God yn syn hilliging de leafde foar Him en de libbensstandert dy't Hy goedkart en foarstelt oan Syn útkarden as prioriteit stelt. No, dejingen dy't fan dizze dingen hâlde, hoopje him werom te sjen en yn te gripen om se yn aksje te bringen. Dit is wat God derta liedt om de misleidende "Adventistyske" ferwachtingen fan 'e weromkomst fan Jezus te organisearjen, dy't de roppen fan Kristus trije kear op 'e proef stelle soene; yn 1843, 1844 en 1994. Dyjingen dy't bliid binne mei de weromkomst fan Jezus Kristus binne ek graach ree om de geheimen fan syn profetyske iepenbieringen te dielen, presintearre op in hermetyske manier troch tal fan symboalen en bylden. En dizze belangstelling is ek in prioriteit yn 'e hilliging dy't hy fereasket foar syn útkarden. Hilliging is dêrom gearstald út in set dingen dy't gearfette wurde kinne as leafde foar de wierheid, om't dizze wierheid alles oangiet wat de wiere God oangiet: syn persoan, syn wetten, syn justysje. It net neikommen fan ien fan dizze dingen is genôch om in roppene te diskwalifisearjen foar ferkiezing en fersegeling. Want dit soarte mislearring krijt de wearde fan in gruwel foar God. Gruwel is altyd ûnlogysk en dêrom falsk, dat is, fijannich en net geskikt om de God fan 'e wierheid te behagen. Tidens it kristlike tiidrek wie hilliging net primêr basearre op 'e sabbat en de neilibjen dêrfan, mar sûnt 1844, op it momint fan 'e besegeling, hat God de hilliging fan syn útkarden befêstige troch har de sabbat te jaan as in "**teken**" dat se ta him hearre. Mar om dizze sabbat foar har it "teken" te wêzen fan har tahearren oan God, moatte se "**weardich**" fûn wurde troch te tsjûgjen fan in perfekte en folsleine leafde foar de wierheid dêrfan, lykas it gefal wie mei de Adventistyske pioniers fan 1843 en 1844, neffens Iepenbiering 3:4: "*Dochs hawwe jo in pear manlju yn Sardis dy't har klean net ûntreinige hawwe; se sille mei My yn wite klean wandelje, om't se it wurdich binne.*"

De fersegelingstiid hat dêrom, foar God, it doel om it wurk fan herfoarming te foltôgjen dat sûnt de 16e ^{iuw ûnfoltôge, ûnfolslein en ûnfolslein bleaun} is. Om selektarre te wurden, moatte syn útkarden alle falskheden ôfwize dy't Rome yn it orizjinele apostoalske kristlike leauwe brocht hat en benammen, ûnder in protte dingen dy't erfd binne fan it heidendom, de rest fan 'e earste dei, de hjoeddeiske "snein" dy't foar God de dei bleaun is dy't wijd is oan 'e "Earbiedweardige Unferovere Sinne" dy't yn 321 troch keizer Konstantyn I ynsteld is. Dizze falske "Heardei", dy't oan it begjin fan elke wike troch God ynsteld wurdt, is foar him neat oars as "**it merk fan it beest**" dat syn fijân Rome en syn lette erfgenamt, it protestantisme, oantsjut. Se moatte ek witte dat God troch syn twadde gebod ûnderdrukt yn 'e pauselike ferzje, de katolike en ortodokse praktiken fan oanbidding en prostraasje foar skepsels feroardiele hat dy't reprodusearre binne yn snijwurk of skildere ôfbyldings. Se moatte harsels skiede fan 'e Grykske leauwen dy't it libben nei de dea rjochtfeardigje, dy't de diabolyske demoanen eksploatearje troch sels manifestaasjes fan 'e ferûnderstelde deaden te animearjen, hillich of net. En om't harren lichem in hillichdom is dêr't God harren yn besiket, moatte se sa

sûn mooglik ite en om dit te dwaan, ite wat God suver ferklearre hat en har ûnthâlde fan alles dat harren ûnrein meitsje kin.

Dit nije perspektyf op 'e sabbat lit ús de situaasje fan it jier 1994 better begripe, oan 'e ein dêrfan waard it ynstitúsjonele Sâdedeïsadventisme troch Jezus " *útspuugd* ". It wie op dizze datum dat, sûnder de " *geast fan profesije* ", isolearre, de sabbat ophâlde it " *teken* " te fertsjintwurdigjen fan syn hearren ta de Skepper God. Dit, om't syn wegering fan it " *tsjûgenis fan Jezus* " dat ik him presintearre, him it net wurdich makke. No, oant syn weromkomst, moast in " *teken* " fan hearren de sabbat ferfange en dit " *teken* " is it " *tsjûgenis fan Jezus* ", dat is, de jefte fan profesije dy't hy jout as in godlik " *segel* " oan 'e tsjinstfeinten dy't hy as syn eigen erkent. Dit is basearre op dit fers út 2 Tim. 2:19, dat giet oer trouwe tsjinstfeinten dy't de leafde foar syn wierheid yn har hawwe: " *Dochs stiet it fêste fûnemint fan God fêst, mei dit segel : De Heare ken dejingen dy't fan him binne; en: Wa't de namme fan 'e Heare neamt, lit him ôfstân nimme fan ûngerjochtichheid .* " En tige logysk, " *dyjingen dy't fan him binne* " profitearje fan al syn profetyske ljocht, dat Iepenbiering 19:10 " *it tsjûgenis fan Jezus* " neamt: " *En ik foel del om him te oanbidden; mar hy sei tsjin my: 'Sjoch dat jo it net dogge! Ik bin jo meitsjinner, en fan jo bruorren dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe. Oanbid God. Want it tsjûgenis fan Jezus is de geast fan profesije.* " ".

Foar in protte Sâdedeïs Adventisten is de " *geast fan profesije* " ferbûn bleaun oan it ienige wurk dat útfierd is troch mefrou Ellen Gould-White. En dit is in flater mei tragyske gefolgen, om't de " *geast fan profesije* " in permanint ivich prinsipe oantsjut dat wol dat Jezus tusken 1844 en 2030 syn kar foar syn profeet befêstiget, troch syn minsklike " *geast* ", troch syn godlike Geast, de kapasiteit te jaan om syn mystearjes te ferklearjen dy't iepenbiere binne yn fersifere of kodearre foarm. Want de profesijen binne allegear al oankundige troch de bibelske skriuwers. It ienige wurk dat noch dien wurde moast, wie se te ûntsiferjen om har betsjutting dúdlik te ûntdekken. En Ellen G. White hie yn har tiid spyt dat se har belangstelling foar de boeken Daniël en Iepenbiering net seach, dy't neffens har ynformaasje fan grut belang befette. De tiid hat antwurden op har fragen brocht, want fan 1844 oant 2030 skieden har 186 jier fan 'e tiid fan Jezus Kristus syn weromkomst. Dêrtroch moast der noch in soad barre op ierde nei syn dea yn 1915.

Sâdedeïsadventisten dy't yn 'e offisjele ynstelling bleaun binne, moatte witte dat dit "grutte ljocht" dat ik presintearje, oankundige is troch Ellen G. White, myn suster yn Kristus, yn har boek "Early Writings" yn it earste haadstik mei de titel "Myn earste fisioen"; de earste dy't Jezus har joech, op side 14, yn 'e lêste alineasie. Ik sitearje har wurden:

"Mar al gau waarden guon wurch en seinen dat de stêd noch fier fuort wie en dat se tocht hiene dat se earder oankomme soene. Doe moedige Jezus harren oan troch syn glorieuze rjochtere arm op te heffen, wêrfan in ljocht útgie dat op 'e Adventisten skynde. Se rôpen út: "Halleluja!" Mar guon fan harren wegeren dit ljocht skamteleas en seinen dat it net God wie dy't harren laat hie. It ljocht dat efter harren wie, gie úteinlik út, en se fûnen harsels yn djippe tsjusternis. Se stroffelen en ferlearen sawol it doel as Jezus út it each, foelen doe fan it paad en sonken yn 'e goddeleaze wrâld hjirûnder."

Oan de yntelligintste wiis ik derop dat it "grutte ljocht" jûn troch Jezus Kristus wie om te reagearjen op 'e lange ferwachting fan syn weromkomst en dat dizze oanmoediging fan 'e Heare allinich boud wurde koe op 'e presintaasje fan in datum dy't it jier fan syn weromkomst fêststelde. Dit wie it gefal mei de datum 1994 dy't ik presintearre oan 'e Adventistyske ynstelling fan Frankryk. Dizze tredde idel boadskip foarsteld troch Jezus Kristus waard begelaat troch de demonstraasje fan 'e flok fan it protestantske herfoarme leauwe. De akseptaasje fan myn boadskip soe de ynstelling, earst, tastien hawwe om gjin alliânsje te sluten mei de fijannen fan Jezus Kristus yn 1995. En twadde, om mei my en myn bruorren en susters sûnt 2018 de kennis te dielen fan 'e wiere datum fan 'e weromkomst fan ús godlike en leafste Ferlosser, nammentlik de maitiid fan 2030; en al de pearls fan grutte wearde dy't ik elke wike yn dit wurk pleats om jo geastlik te fieden. Mar kinne wy de ferfolging feroarje fan wat Jezus Kristus oan ús suster Ellen G. White profetearre hat? Hielendal net. Dus, tink derom dat de flok dy't profetearre waard tsjin ûnleauwige Adventisten yndie ferfolle is, lykas ús God foarsein hat: "se ferlearen úteinlik sawol it doel as Jezus út it each, stroffelen doe en sonken yn 'e goddeleaze wrâld hjirûnder"; dit, troch yn 1995 de ekumenyske alliânsje oan te gean.

Dit Westen die bliken ûnrein te wêzen

Lang lyn iepenbiere God it lot fan it Westen troch it it symboal fan it ûnreine te jaan yn syn profesijen oan 'e profeet Daniël.

Dizze boadskip waard yn Dan. 2 keppele oan 'e "*búk en dijen fan brûns*" fan it Grykske ryk. Yn Dan. 7 wie it symboal fan ûnreinheid dizze kear in "*luipaard*" waans mantel út "*flekken*" bestiet. Tredde, yn Dan. 8, wie it symboal fan sûnde noch krefter, om't it ôfbylde waard troch in "*geit*" waans aggressive en opstannige hâlding bekend is, lykas syn stank.

En wy moatte beseffe dat ús hiele hjoeddeiske dominearjende Westen syn oarsprong en model hat yn Grikelân, en benammen yn syn stêd Atene, de earste stêd yn 'e skiednis dy't organisearre wie op it prinsipe fan 'e Republyk. It wie de earste demokrasy, wêrfan it ienige fergelykbere model hjoed de dei Switserlân is. Oan 'e ein fan syn dominaasje waard it Grykske ryk ferovere troch de legers fan it Romeinske folk, dy't ek it republikeinske rezjym yn 510 f.Kr. oannaam hiene. De Romeinen namen alles fan har ôf: harren kultuer, harren godheden en harren frijheid. De folken fan 'e ierde wiene al goed markearre en beynfloede troch de libbensnormen fan 'e Grykske beskaving. Mar dit waard fersterke troch de oerweldigjende macht fan 'e Romeinske troepen. En sa waard it hjoeddeiske Frankryk Gryksk-Romeinsk Galje. Yn al dizze opienfolgingen fan dominators is de "ûnreine" noarm fan it âlde Grikelân troch it hiele Westen oerdroegen oant ús hjoeddeiske tiid.

It Westen is grutsk op syn soarte maatskippij en hat lang hope it út te wreidzjen nei de hiele ierde. It is mar op in pear technyske en technologyske punten slagge, mar hjoed ûntdekt it dúdlik it ferset fan folken dy't lang dominearre en eksploitearre binne. It is tiid om mei de Geast fan God te beseffen dat dit

Westerske model ôfgryslík, ûnrjochtfeardich, net-religieus en fan in seldsume perversiteit is. Fansels hat God wat folle betteres fûn yn it hjoeddeiske Midden-Easten. Realisearje jo dat yn Daniël 2 it Chaldéeske ryk fan kening Nebukadnessar symbolisearre wurdt troch " **goud** " en dat fan 'e "Meden en Perzen" dy't him opfolgen, troch " **sulver** ". Op hokker basis makke God syn oardiel? Wat hienen dizze ryken yn har foardiel om te rjochtfeardigjen dat se symbolisearre waarden troch twa "suvere" metalen? It boek Daniël jout ús de antwurden: de belutsen keningen respektarje Daniël en syn God. Nei in perioade fan eksperimintearjen bekeare de earste, Nebukadnessar, kening fan 'e Chaldeërs, him úteinlik folslein ta de oanbidding fan 'e Skeppergod. Hy die, yn syn tiid, wat gjin kening, presidint of oare lieder hjoed de dei docht. It twadde foarbyld is dat fan 'e keningen fan 'e Meden en de Perzen. Earst naam de Medyske kening Darius, 62 jier âld, Babylon yn en sette syn folsleine fertrouwen yn Daniël. Nei him, Cyrus de Perz en syn dynasty, hannele Darius de Perz op deselde wize oant Artaxerxes I, ^{dy't} de befrijing foltôge fan 'e Israëlitien dy't noch altyd yn finzenskip holden waarden yn 458 f.Kr.

It Near Easten seach de ûntwikkeling fan ferfine beskavingen, goede smaken en goede moraal. It Babylon boud troch kening Nebukadnessar hie neat te benijden fan 'e moaiste stêden fan ús tiid. De stêd strekte him út oer in lingte fan 40 km oan elke kant, op in fjouwerkant oerflak. Hege muorren omjûnen it, wêrfan diken hynsteweinen tastean koene te bewegen. Tunen bloeiden op ferhege terrassen ... it wie wier in wûnder dêr't Nebukadnessar mei rjocht grutsk op wêze koe. It probleem wie de mjitte fan dizze grutskens, dy't arroânsje waard. Hy fertsjinne dêrom in stekkende les, en God joech it him, en ferdoofde him sân jier lang.

It naam dizze beproeving foar him om syn persoanlike minsklike swakte te ûntdekken, om't God him al bewiis fan syn macht jûn hie troch Daniël syn trije maten te rêden út 'e fûle oven. En op syn beurt, it slachtoffer fan manipulaasje troch oergeunstige minsken fol haat tsjin Daniël, wurdearret kening Darius de Meder Daniël en ûntdekt syn God dy't him rêdt fan 'e liuwen. Dizze grutte keningen waarden eare en lieten grutte yntelliginsje sjen nettsjinsteande har wirklike minsklike swakte en har heidenske erfgoed. Omdat se sels religieus wiene, sels heidenen, wiene dizze keningen iepen en tolerant.

Yn tsjinstelling dêrmei waard it kristlike leauwe dat yn it Westen oankaam, gau markearre troch ûngerjochtichheid. Monopolisearre troch de Tsjerke fan Rome, naam de godlike wierheid de útsjoch oan dy't it falske kristendom, makke troch keizer Konstantyn, it jaan woe. Doe, tanksij syn pauslike macht, brûkte it it op in byleauwige en magyske manier, en organisearre syn massa's yn it Latyn, allinnich yn dy tiid. Om folge en yn 'e praktyk brocht te wurden, moat de wierheid lykwols heard, of lêzen, en boppe alles begrepen wurde troch de takomstige leauwige. Yn 'e Midsiuwen waard Europa lykwols karakterisearre troch meardere talen dy't minsken skieden dy't twongen waarden om harsels te groepearjen yn keninkriken, en koartlyn ek yn folken. En de minsken fan 'e lannen dy't sa foarme waarden, begrepen it Latyn net, útsein yn in pear spesjale gefallen. Unopliede minsken hienen dêrom gjin manier om de leagen te identifisearjen dy't Rome har presintearre. Seldsum tusken de 12e ^{en} 15e ^{iuw}, yn

'e 16e ^{iuw}, waard de Bibel ferspraat, oerset yn in protte talen, mar hjir kaam ûngerjochtichheid wer yn dizze oersettings, sadat de leagen rjochtfeardige wurde kin op basis fan ferwiisde bibelteksten. Sûnder kontrôle mei de Bibel yn syn orizjinele Hebriuwske of Grykske ferzje, wurde dizze leagens folslein negearre. Dêrom krijt de oanmoediging ta foarsichtigens dy't Jezus oan syn learlingen rjochte hat syn folsleine betsjutting. " *Wês wiis as slangen* ," sei er. En dizze foarsichtigens betellet him út, om't wy in grut oantal fûnemintele flaters hawwe opmurken yn 'e oersettings fan' e meast resinte Bibels. Kinne wy dizze ferrifelingen flaters neame? Se binne yn wierheid it gefolch fan in godlike en diabolyske ynspiraasje dy't de leagen in godlike autoriteit jaan woe. Dizze foarbylden fan fersen Hannelingen 20:7 en 1 Kor. 16:2 leverje ûnbestriden bewiis hjirfan. Yn dizze twa fersen, om de Romeinske rêst op 'e earste dei fan' e wike te rjochtfeardigjen, wurdt it wurd "dei", dat net yn 'e orizjinele tekst is, ymportearre yn' e oersette teksten. Yn beide gefallen neamt de tekst lykwols " *de earste sabbat* " en net " *de earste dei fan 'e wike* ". Sa hat de sneinstsjinst, de earste dei fan 'e wike, gjin stipe yn 'e orizjinele bibelske tekst yn 'e Grykske ferzje en it binne allinich bepaalde âlde ferzjes fan 'e Bibel dy't de earste boadskip respektearje dy't skreaun is troch de apostel Paulus yn it Gryksk. Dizze befiningen befêstigje it byld dat God iepenbiere hat yn Iepenbiering 9:11, dêr't de wurden " *Hebriuwske en Grykske* " de Bibel oantsjutte dy't de duvel brûkt om de hope fan dizze ûngelokkige slachtoffers te " *ferneatigjen* ". Dizze twa foarbylden dy't ik krekt oanhelle haw, uterje perfekt de ûngerjochtichheid waans prinsipe is om in falsk oardiel te jaan troch de echte gegevens te ferfalskjen dy't de saak oanbelange dy't beoardiele wurdt. Minsklik rjocht, of moat ik sizze, it ûnrjocht dat troch minsken fêststeld is, wurket op dit prinsipe dêr't de meast betûfte advokaten har súkses en ferriking oan te tankjen hawwe. Dit is wat de Westerske beskaving ûnrein en ûnrjochtfeardich makket foar de God fan 'e wierheid dy't de duvel it heiteskip fan leagens jout. Boargerlike ligen binne skealik en ûnnoflik, mar religieus ligen is in deadlike sûnde dy't it oanbod fan it ivige libben ôfslút.

Oer Gods tsjinnars of dy fan 'e duvel sprutsen, sei Jezus: " *Jimme sille se kenne oan harren frucht* ." De frucht dy't de minske draacht is as de frucht dy't in fruchtbeam draacht, dat is dúdlik, mar allinich dúdlik foar de earlike tsjinner fan God dy't God ken en de frucht dy't er wurdearret: de leafde foar syn wierheid en syn persoan. Nimmen kin wat dwaan foar it skepsel dat gjin rekken hâldt mei de smaken en mieningen fan God dy't yn syn hiele hillige Bibel iepenbiere binne. Hy hat gjin oare middels as de Bibel fersoarge om minsken te learen Him te kennen. Dêrom, yn 'e geunstige tiid foar ferfolgingen, ynspirearre de duvel syn tsjinnars fan it pauselike rezjym mei de plicht om de Bibel te bestriden en dejingen dy't besochten ien te hawwen om it te lêzen mei de dea te straffen, om de wiere wurden te hearren dy't troch God ynspirearre binne oer de ieuwen en millennia.

Frankryk is markearre bleaun troch it Roomsk-Katolike leauwe, konstant stipe troch syn keningen fan Klovis I ^{oant} Loadewyk XVI. In protte fan ús Frânsen binne hjoed de dei net bewust fan 'e protestantske reformaasje, en foar in protte sjoernalisten hawwe de wurden "kristen en katolyk" deselde betsjutting. Hoe koenen se de geastlike status begripe fan katoliken, ortodoksen, protestanten, anglikanen en adventisten, dy't allegear ferlossing troch Jezus Kristus bewoare?

Al dizze oanspraken binne weardeleas foar God, om't foar him it iennichste dat telt is dat syn útkarde graach syn wil docht en der wille oan hat om him te gehoarzaamjen.

Westerske ûnreinheid begûn mei de negearjen fan 'e falske kristenen foar de sûnensferordeningen dy't leard waarden yn it boek Leviticus en de boeken fan Mozes. Lykas de heidenen leauden falske kristenen dat se autorisearre wiene om dingen te iten dy't God ûnrein ferklearre: bargefleis, wylde wylde bargaen, knyn, hynder, ein, iel, skulpdieren, ensfh., alle dingen ûnrein fan natuere en troch de rol en funksje dy't God har joech op ierde, yn 'e see of yn 'e loft. It is wier dat de kar foar fleisetend iten dy't troch God foarsteld wurdt beheind is ta húsdieren dy't rein ferklearre binne: skiep, beef, en plomfee en fisk mei skobben, mar ferjit net dat syn oanrikkemandearre dieet foar syn útkarden fegetarisme is; fierwei it bêste, om't sûnder ûngemak foar de minsklike sûnens. En hjir is it bewiis: it iten fan ûnreine dingen, Wycliffe en Luther stoaren om 'e leeftyd fan 60 hinne, oan 'e oare kant libbe Peter Waldo, in fegetarysk en sabbathâlder, oant de leeftyd fan 87, de trije wiene yn 'e frede fan 'e Heare yn sliep fallen, ûntkommen oan it marteldom.

De brekking fan 'e relaasje mei de God fan it libben resuleart altyd yn seksuele útspattingen. Hoererij wurdt natuerlik socht troch de fleislike minske. Allinnich syn geast kin de behoeften beheine dy't útdrukt wurde troch syn fysike lichem. Wylst bisten programmearre binne om har te reprodusearjen, benammen kninen, sykje manlju wille yn har seksuele relaasjes. En it is hiel natuerlik yn oerfloed en perversiteit dat de minske, sûnder morele beheining, de ûntwikkeling fan seksualiteit teweechbringt. Us tiidrek hat neat útfûn: homoseksuelen, transseksuelen en effeminate minsken hawwe altyd bestien, nijsgjirrich genôch, krekt foar grutte godlike straffen. Foar de oarloch fan 1914 en foar dy fan 1939 wie it stoute libertine libben yn folle gong doe't de oarloch ynienen in grut oantal deaden feroarsake. Nei dizze oarloch fûn in seksuele wekker plak yn Frankryk begjinnend yn 1968. Efter barrikades en it smiten fan keien dy't út 'e strjitten fan Parys nei de plysje skuord wiene, utere in oeropteinde en opstannige studintejongerein lûd en brutaal har grutte winsk nei anargistyske en seksuele frijheid. Nei't er ôfwiisd waard, naam presidint de Gaulle de foarkar om ôf te treden, en jonge minsken paken stadich mar wis de macht, wêrtroch't se druk útoefenen op politike liederen. Yn 'e jierren '70 en '80 waard frije pornografy in gewoane noarm, en yn 2013, nettsjinsteande sterke wjerstân, legalisearre presidint Hollande it houlik fan itselde geslacht. It doel wie om te reagearjen op in driuwende fraach fan homoseksuele groepen, "homo's" en "lesbiennes". "Gay Pride"-parades fermannichfâldigje har yn alle Westerske lannen, en nimmen fynt mear flaters yn dizze enoarme ferskowingen yn wearde. Under dizze Ingelske termen bewoare homoseksuelen LGBT-"troch" te wêzen. Net tefreden mei it begaan fan gruwels, foegje se de arroânsje ta om se mei "troch" te bewoare. Eins reproduseart de hjoeddeiske Westerske situaasje wat krekt foar de floed hearske, lykas Gen. 6:5 tsjûget: " De Heare seach dat de goddeloazeheid fan 'e minske grut wie op ierde, en dat elke ferbylding fan 'e gedachten fan syn hert *allinich kwea wie, altyd . "*; wat Jezus befêstige neffens Mat. 24:37 en Lukas 17:26: " *Lykas it wie yn 'e dagen fan Noach, sa sil it wêze by de komst fan 'e Minskesoan .* " Kwea en ûnreinheid binne dêrom op in tige heech nivo wiidferspraat. By dizze hege

graad fan ûnherstelbere opstân is it dêrom tiid foar God om hurd yn te gripen en yn te gripen, de straf is sels al begûn. Want it docht bliken dat yn Ruslân dizze dingen tige min beoardiele en hate wurde, om noch mar te swijen fan 'e Islam dy't haat wijdt oan dizze perversjes; de wrekers fan Gods ferbûn wurde dêrom identifisearre en befêstige yn Daniël 11:40-45 as de " *kening fan it noarden* " en de " *kening fan it suden* ".

Yn 2013 fierden de katolike en ortodokse leauwen mei blydskip it 1700-jierrich ^{jubileum} fan it Edikt fan Milaan yn 313. Santjin ieuwen (it oantal fan godlik oardiel) wiene dus ferrûn sûnt de sûnde dy't troch God mei " *sân trompetten* " bestraft waard, yn aksje kaam. En as reaksje dêrop bruts yn datselde jier 2013 yn Oekraïne in folksopstân út op it Maidanplein yn Kiev. De sittende Russyske presidint waard yllegaal omkeard, en de nije regearing gie yn oarloch tsjin de Donbas, befolke troch Russen dy't yn eastlik Oekraïne wennen. Yn 2014 anneksearre de Russyske presidint Vladimir Putin de Krim nei in geunstige stimming fan 'e ynwenners. De folgjende stap wie de jonge Oekraynske presidint, Volodymyr Zelensky, keazen yn 2019 en dy't yn 2022 oanfrege om lid te wurden fan 'e NAVO. Op 24 febrewaris 2022 kamen Russyske legers it Oekraynske grûngebiet binnen. De oanlieding dy't ta de Tredde Wrâldoarloch liede sil, is oanpakt. De rest wurdt deistich iepenbiere yn 'e nijsberjochten fan sjoernalisten dy't nei de plakken fan it ûnútblusbere konflikt stjoerd binne. De sûnde fan 313 waard bestraft troch heidenske barbaren út Noardeast-Europa ûnder it Romeinske Ryk, en de sûnden dy't it Westen yn 2022 (en hjoed de dei noch) begie, sûnt 2013, sille bestraft wurde troch deselde, en tagelyk nije, Russyske barbaren, ortodoks en moslim, dy't noch yn Noardeast-Europa wenje.

It ûnreine lot fan Jeropa fûn syn kulminaasje yn syn útwreiding nei it lân fan Súd- en Noard-"Amearika". Ik fyn yn dizze namme "Amearika" de woartel fan it wurd "bitter". Want de feroveringen fan dizze Amerikaanske lannen wiene foar de hiele minske oarsaken fan djippe "bitterheid". Heidenske folken libben dêr yn harmony mei de natuer en ûnder it foarwendsel fan it bringen fan leauwe brocht de katolike religy syn ûnrjochtfeardige wetten en gruwelen; mannichte minsken waarden ûnrjochtfeardich en ûnnedich fermoarde. Dizze "bitterheid" fersterke fierder doe't it goud fan 'e Inka's, de Azteken en Perû ûntdutsen waard, en de Spaanske galjoenen laden mei goud weromkamen nei Spanje, lykas de Portugeeske skippen dy't har folgen. Gau moasten de ferovere befolkingen har bekeare of stjerre en einigen se yn 'e slaventsjinst fan 'e feroverer. Wat koe "bitterder" wêze as dizze dingen?

Op syn beurt waard it Noardamerikaanske kontinint ynfallen troch Europeanen, earst troch de Ingelsen, dy't Kanada en doe de rest fan it Noarden feroveren. Nei in opstân fanwegen belestingen oplein troch de "kroan", wûnen de Amerikanen har ûnôfhinklikens mei bloed, en beholden se it Ingelsk as har offisjele taal. Mar de ûntdekking fan goud luts mannichte út Jeropa en it Oriïnt nei har grûngebiet. En nochris waard dit goud de oarsaak fan ferskriklike "bitterheid" foar de lânseigen Amerindianen fan it lân. Mannichte blanken, foarsjoen fan fjoerwapens, desimearren de reade folken, en ûntnamen har iten, om't reizgers, fanút de treinen dy't it lân trochkrústen, wille hiene yn it deadzjen fan de bizons dy't se seagen. De Yndiaan fûn lykwols yn 'e bizon syn iten, syn klean en syn dak,

dat neat mear wie as in konyske tinte. De Reade folken waarden yn hieltyd lytsere reservaten dreaun en ferdwûnen hast hielendal, soms slachtoffer fan giftige tekkens oanbean troch de blanken.

Noard-Amearika, dat de Feriene Steaten waard, belibbe de slimste bitterheid tusken 1860 en 1865 mei de boargeroarloch; de súdlike steaten fersette har tsjin de noardlike steaten dy't de ôfskaffing fan swarte slavernij woene. It Adventistyske leauwe fan 'e Amerikanen waard yn 1843 en 1844 op 'e proef steld en iepenbiere, krekt foar de twa flokken dy't fertsjintwurdige waarden troch de ûntdekking fan goud en de Boargeroarloch. In skoftke wie it slachtoffer fan 'e demonske ferlieding fan 'e praktyk fan "spiritualisme" ymportearre út Ingelân. En de lêste oarsaak dy't it it byld fan "bitterheid" makket, is syn kapitalistyske rezjym oanmoedige troch syn kalvinistyske leauwe dat rykdom beskôget as bewiis fan Gods segen. Wylst hy it yn 'e Bibel skreaun hie, yn 1 Tim. 6:9-10: "*Mar dy't ryk wêze wolle, falle yn ferlieding en in strik, en yn in protte ûnferstannige en skealike begearten dy't minsken yn ferneatiging en ferdoemenis stoarte. Want de leafde foar jild is in woartel fan alle soarten kwea. Guon, dy't dertroch beset binne, binne ôfdwaald fan it leauwe en hawwe har eigen sielen yn in protte trillingen stutsen.*" Yn 'e eintiid binne it net langer "*in pear*", mar in mannichte dy't "beseten lykje *te wêzen troch de leafde foar jild* ." Wa't it prinsipe fan 'e eksploitaasje fan 'e minske as syn lear oannimt, sjocht syn rykdom tanimme mei it oantal eksploatearre minsken. It is dêrom maklik te begripen dat dizze eksploitant de hiele ierde en al har ynweners eksploatearje wol. Hy kin net tefreden wêze mei minder as dit resultaat. De Amerikaanske eksploitant krijt lykwols tsjinstân fan minsken dy't wegerje eksploatearre te wurden, om't se leaver ferienigje en it libben kollektyf beheare. Dizze kar is net te ferienigjen mei it doel dat de eksploitant foar himsels steld hat, en moat dêrom koste wat kost ferneatige en ferneatige wurde mei de minste middels. Dit ferklearret de ferdieling fan 'e ierde yn twa kampen, fan 1945 oant hjoed de dei. En sûnt 24 febrewaris 2022 sil de tariesende Tredde Wrâldoarloch de Amerikaanske eksploitant tastean om syn lang winske doel te berikken, om't kearnwapens syn tsjinstanners en alle frije en ûnôfhinklike naasjes ferneatigje sille. Hy sil dan, as in "*beest dat út 'e ierde opkomt* ", offisjeel protestantsk mar alliearde mei it katolisisme, syn wet en prinsipes oplizze kinne oan 'e oerlibjende bewenners fan 'e ierde. Spitigernôch foar allegear is syn religieuze wet ûnfolslein en reproduseart in erfenis fan it Roomsk-Katolisisme dat troch God feroardiele is. En it is yn 'e winsk om it op te lizzen oan 'e lêste waarnimmers fan 'e sabbat dat hy de wiere gerjochtichheid fan God ûntdekke sil dy't him ferneatigje sil, nei't hy him yn it jier 2029 mei de "*sân lêste pleagen fan syn godlike grime*" slein hat.

Yn dizze lêste kontekst sil de sânde-deis sabbatrêst de liedende rol spylje. Allinnich troch te besykjen syn "snein" op te lizzen troch in universeel dekrete sil de tsjinstelling tusken sneon en snein krêft en bewiis krije. God sil in slûchslimme oarloch sichtber en dúdlik meitsje dy't 17 ieuwen lang maskearre en negearre is, tusken 313 en 2013; in geastlike oarloch dy't trochgean sil oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. De oerlibbenen fan 'e Tredde Wrâldoarloch sille dêrom, foar de lêste kear yn 'e minsklike ûnderfining, de kâns hawwe om te

kiezen tusken it earjen fan God of it earjen fan syn fijân, de duvel, mei alle ierdske en himelske gefolgen dy't beide keuzes mei har bringe.

Yn dizze lêste test sil it lêste suvere kamp it despotisme fan it ûnreine kamp tsjinhâlde, en dizze lêste test fan leauwe wurdt profetearre en foarsein yn Iepenbiering 3:10: " *Omdat jo it wurd fan myn geduld bewarre hawwe, sil ik jo ek bewarje foar de oere fan ferlieding, dy't oer de hiele wrâld komme sil, om dyjingen dy't op ierde wenje te beproevjen.* " De lêste faze fan dizze test wurdt taskreaun oan " *it beest dat út 'e ierde opkomt* " yn Iepenbiering 13:15: " *En hy hie macht om libben te jaan oan it byld fan it beest, sadat it byld fan it beest sawol sprekke soe, as derfoar soargje dat safolle as it byld fan it beest net oanbidde woene, deade wurde soene.* " » De maatregels dy't earder yn it jier fan 'e " *sân lêste pleagen* " nommen binne, wurde ek neamd yn fersen 16 en 17 dy't folgje: " En hy soarget derfoar dat allen, sawol lyts as grut, ryk as earm, frij en slaaf, **in merk krije op har rjochterhân of op har foarholle: En dat nimmen keapje of ferkeapje koe, útsein hy dy't it merk hie** , of de namme fan it beest, of it getal fan syn namme. "

It teken : "snein", falsk "dei fan 'e Hear" en bygelyks "dei fan 'e sinne".

De namme fan it Beest : Titel dy't de Roomsk-Katolike pausen opeaske, ynskreaun op harren tiara's: VICARIVS FILII DEI, d.w.s., Fikaris fan 'e Soan fan God, d.w.s., Ferfanger fan 'e Soan fan God.

It getal fan syn namme : Iepenbiering 13:18: " *Hjir is wiisheid. Lit him dy't ferstân hat it getal fan it beest telle . Want it is it getal fan in minske, en syn getal is seishûndert seisientich .* " Totaal fan 'e Latynske sifers fan 'e namme VICARIVS FILII DEI is: 5+1+100+1+5+1+50+1+1+500+1 = 666.

Yn ús tiid witte wy al hokker machtich ierdske kamp de kommersjele en finansjele "boykot" brûkt tsjin syn religieuze, ekonomyske en politike tsjinstanners, benammen sûnt 2022, tsjin Ruslân en syn partners, dat is it ûnreine Westerske kamp ûnder lieding fan 'e Feriene Steaten dy't it sanksjonearret.

Unrein is net altyd de noarm west dy't troch de Frânsen wurdearre wurdt. Yndied, yn 1792, oanfallen troch de Eastenrykers, naam it revolúsjonêre Frankryk in republikeinsk nasjonaal liet oan, komponearre troch de hear Rouget de Lisle. En wy fine hjoed de dei noch yn 'e tekst fan dit patriottyske liet de folgjende wurden: "lit ûnrein bloed ús foarren wetterje." Wat wie dit ûnreine bloed yn dy tiid? It royalistyske Eastenrykske bloed fan 'e agressor. Wy begripe dan de moarddiedige haat tsjin it Frânske folk, wêrfoar kening Loadewyk XVI en de Eastenrykske keninginne Marie-Antoinette de priis betelje soene, har hollen ferlieze, foardat dy fan 'e aristokraten, de privilegearre hearen fan dy tiid, har efternei foelen. Dit liet mei de namme "La Marseillaise" bewiist dat de earste Frânske revolúsjonêren fûle nasjonalisten wiene, oergeunstich op har nasjonaliteit en har demokratyske rezjym. Dizze revolúsjonêre oarloch sil in protte kearen ferskine yn ferskate lannen wêryn't de skearde skiep yn opstân komme tsjin har despoatyske hoeders. Want, hokker rezjym ek in lân regearret, it skiep sil altyd dejinge wêze dy't skeard wurdt. Dit komt om't bûten in bestean dat troch God regele wurdt, minsklike politike regimes legitieme ûnrjochtichheden fan ferskillende graden fêststelle, mar dochs ûnrjochtichheden. Erfgenamt fan 'e sûnde is de minske net yn steat om perfekte justysje te garandearjen. It fergelykjen fan

Frankryk yn 1792 mei dat fan 2023 tsjûget fan in ûntkenning fan al syn oarspronklike wearden. Allinnich ien mienskiplik punt moat neamd wurde: syn ôfwizing fan religy. Syn situaasje is dêrom slimmer wurden. It Frankryk fan 2023 is grutsk op syn etnyske miks, wat it ûnrein makket. It negeart of docht as negeart it feit dat it moslimbefolkingen wolkom hjitten en nasjonalisearre hat, foar wa't it gefoel fan religieuze hilligens de primêre wearde is. Nei't itselde ding in deadlike oarloch tusken de Joaden en de Romeinen yn 66 nei Kristus ûntketende, wie der mar ien man nedich dy't yn 1934 tsjin 'e muorre fan in moskee yn Konstantyn urinearre om de pleatslike moslimmienskip mei likens te ûntstekken en ferachting op te wekken ûnder de rest fan 'e moslims dy't oer de hiele wrâld ferspraat binne. En foar elkenien dy't harkje wol, se hâlde noait op mei werheljen: "Der is gjin God oars as God en Mohammed is syn profeet." Men kin dan de ôfstân wurdearje dy't dizze minsken skiedt fan 'e agnostike of ateïstyske Frânsen dy't har wolkom hjitten hawwe.

Weromgean nei de foarige tsjûgenis, moatte jo begripe dat Westerlingen 17 ieuwen lang op Gods sabbat urinearre hawwe. Want in ûnheilich karakter taskriuwe oan 'e sânde dei, dy't Hy soeverein hillige hat fan 'e earste sânde dei fan Syn ierdske skepping ôf, is ûnbidich serieuzer as urinearjen tsjin 'e muorre fan in moskee. Tink dan oan it geduld fan dizze almachtige God dy't dizze skandaal akseptearre wylst hy wachte op 'e rjochtfeardiging fan al Syn hilligens yn oktober 1844. God bleau lykwols net sûnder te reagearjen op dizze belediging; Hy stjoerde de pleagen fan Syn earste fjouwer " *trompetten* " oer de minskheid. En troch in folk te selektearjen, troch de Adventistyske beproevingen fan William Miller, yn 1843 en 1844, hie God it rjocht om fan dizze ynstitúsjonele tsjerke in krêftige en trouwe tsjinst te krijen. It waard skepen om oan 'e minsken de ferflokte aard fan 'e falske rêstdei te iepenbierjen, de snein fan it Roomsk-Katolisisme, dy't ek de falske rêstdei feroardielet dy't moslims taskriuwe oan 'e sechde dei. Oan it begjin fan syn skepping, lang foar de hjoeddeiske religieuze ûnienichheden, hillige God de sânde dei foar rêst en neat oars as rêst. De namme "Adventist" rôp mar ien aspekt op fan 'e hilliging fan dit folk, want God liet it de wurden "fan 'e sânde dei" tafoegje om de dei fan syn wyklikse rêst te ûnderskieden fan oare kristlike tsjerken dy't de rêst fan 'e earste dei, dy't troch de wil fan God fan keizer Konstantyn erfd wie, earje, en noch altyd earje, sadat har ôfwizing en feroardieling sichtber wurde soene. Wat bart der no op 'e dei fan religieuze rêst? De minsken komme byinoar om te reagearjen op in plechtige oprop útjûn troch God. It is maklik te begripen dat wa't in flater makket yn 'e dei foar dizze ôfspraak, net yn kontakt komt mei God, mar mei de duvel dy't it rjocht opeasket om him te ferfangen. En as de minsken gjin sillige relaasje mei God mear hawwe, krije wy it resultaat dat tsjûge wurdt yn dit fers út Jer. 14:19: " *Hawwe jo Juda ôfwiisd? Hat jo siel in ôfgriis fan Sion? Wêrom hawwe jo ús slein, en is der gjin genêzing foar ús? Wy hawwe frede ferwachte, mar der is neat goeds; in tiid fan genêzing, **mar no is der skrik** !* "

Fine jo net dat dizze observaasje hjoed ek sichtber is, om't it giet om de oerlibbenen fan 'e twa alliânsjes, yn Israel, en yn it kamp fan West-Europa en syn wrâldwide útwreidings? Ja, deselde ûntrou liedt God om op deselde wize te reagearjen. Dizze útdrukking " **en hjir is de skrik** " is it neamen wurdich, om't wy

ûnder dizze termen yn Frankryk **de revolúsjonêre "Terreur "** in jier lang meimakke hawwe, fan 27 july 1793 oant 27 july 1794. In jier markearre yn 'e skiednis troch in bloedbad, streamden streamkes bloed nei de Seine fan it steiger dêr't de guillotine meganysk de hollen ûnthalze fan 'e aristokraten dy't feroardiele waarden troch de útsûnderlike revolúsjonêre justysje dy't oprjochte wie troch it Komitee foar Iepenbiere Feiligens. Dizze folkslimyt wie net allinich minsklik; it wie boppe alles godlik en minsken wiene allinich de ynstruminten dy't troch God brûkt waarden as " *in wrekende swurd* ". Dit wurdt befêstige troch Lev. 26:25, werjûn troch de 4e "trompet " fan Iepenbiering 8:12 foar it kristlike tiidrek. De haat dy't opwekke waard tsjin de Katolike Tsjerke en har aristokratyske oanhingers wie boppe alles in godlike haat. Yn ien jier liet God minsken betelje foar de ûnrjochtfeardige misdieden dy't begien wiene yn ieuwen en ieuwen fan bloedige skiednis tsjin him en syn earme, ellindige skepsels.

Nei de straf fan 'e 4e "trompet " kaam it republikeinske rezjym ûnder it keizerlike rezjym fan Napoleon I ^{Bonaparte} . Syn oarloegen tsjin 'e Jeropeeske keninkriken befoarderden de fersprieding fan 'e republikeinske ideology, mar mei in flink oantal minsklike deaden. Doe liet God universele religieuze frede hearskje. Yn dit ûntspannen klimaat organisearre hy de Adventistyske weroplibbing, wêrfan de earste plakfûn tusken 1825 en 1830, yn 'e foarm fan konferinsjes organisearre yn Ingelân yn Albury Park, oer it tema fan 'e weromkomst fan Kristus; de keninginne fan dy tiid wie persoanlik oanwêzich. Mei't religieuze rûzjes opholden wiene, wiene de minsklike geasten ree om te wekken ta de gedachte oan 'e weromkomst fan Jezus Kristus. De konferinsje sil fiif jier op rige trochgean en de tredde sil de datum 1828 befêstigje dy't krigen wurdt troch it ein fan 'e " *1290 dagen* " jierren neamd yn Dan. 12:11: " *En fan 'e tiid dat it trochgeande offer—fuorthelle wurdt, en de gruwel dy't ferwoastet oprjochte wurdt, sille der tûzen twahûndert njoggentich dagen wêze.* " Mar dit fers krijt allinich betsjutting troch de details jûn yn fers 12 dat derop folget: " *Sillich is hy dy't wachtet , en komt ta de tûzen trijehûndert fiifentritich dagen!* " *It is dêrom in kwestje fan wachtsjen, mar wachtsje op wa of wat? De weromkomst fan Jezus Kristus oankundige foar de jierren 1843 en 1844; dêrom in weromkomst leit tusken dizze datums 1828 en 1873 dy't it ein fan 'e " 1335 dagen " oanjout .*

It plan dat God opsteld hat is tige ferstannich, om't dizze datum 1828 it ûnderwerp "Adventisme" ferbynt mei Ingelân, dat sûnder dúdlik protestantsk te wêzen, Anglikaansk wie, mar tige ferbûn wie mei de tekst fan 'e Bibel, oars as Frankryk of Dútslân yn dy tiid, sterk katolike lannen lykas Itaalje en Spanje. Nei dizze Ingelske Adventistyske ûnderfining soene it Adventistyske wurk en de beproevingen him ûntwikkelje yn 'e Feriene Steaten tusken 1831 en 1873, en dan weromkomme as in misjonarisboadskip nei Jeropa en de rest fan 'e wrâld. Dit punt is krúsjaal, om't God dizze Adventistyske boadskip in universele missy makket dy't gjin lân allinnich foar himsels opeaskje kin. En hjir moatte jo witte dat it offisjele en ynstitúsjonele Adventisme rjochte wurdt fanút 'e Feriene Steaten, dêr't it haadkertier fan 'e wrâldpresidint fan it wurk leit. Om't de offisjele organisaasje my lykwols yn 1991 fuorthelle hat, waarden myn útlis fan haadstik 12 fan Daniël net ûntfongen en it minste foar har is dat se gjin útlis hawwe foar haadstik 12. Yn

1991 waarden ferâldere teoryen tradisjoneel noch bewarre foar de oare haadstikken, ynklusyf it ^{11e}.

De Adventistyske boadskip bliuwt dêrom it ienige eigendom fan 'e grutte Skeppergod dy't syn útkarden rêdt troch Jezus Kristus. Mar de Geast fan Kristus liedt harren werom ta hearrigens oan godlike foarskriften, want hy rêdt harren, sadat se net mear sûndigje.

Yn 1828 waard it Anglikaanske Ingelân as "suver" beskôge, yn ferliking mei oare lannen yn it katolike Jeropa, dy't as "ûnsuver" beskôge waarden. Mar it wie allinich yn in echt protestantsk lân mei de status fan "suver" dat God syn Adventistyske seleksjetests útfierde. Yn 1863 waarden de selektarre minsken groepearre yn in tsjerke en registrearren de offisjele status fan 'e "Sâdedeise Adventistyske Tsjerke". En yn 1873 waard de fersprieding fan syn boadskip troch syn misjonarissen oer de hiele ierde lansearre, wêr't dat mooglik wie.

Yn 'e tiid fan Noach mingden de suvere line fan Abel en de ûnreine line fan Kaïn har neffens Gen. 6:2: " *En de soannen **fan God** seagen dat de dochters **fan 'e minsken** moai wiene, en se namen har froulju út allegearre dy't se keazen hiene.* " Dit resultearre yn wiidfersprate ôffalligens, wêrby't de ûnreine komponint de suvere komponint bedjerre hie. Wy sjogge dat itselde barde yn ús wrâld tusken 1828 en 2023 en al yn 1994. De skuld dy't " *Laodicea* " begien hat, is de ôfwizing fan it godlike profetyske ljocht, God skode it doe yn 'e diabolyske earmen fan 'e oekumene as in " *teken* " dat hy it al yn maart 1995 ôfwiisd en " *útspuugd* " hie. De suvere komponint bliuwt allinich suver as it in ôfstân hâldt fan 'e ûnreine komponint. It protestantske leauwe hie gjin reden om in alliânsje te sluten mei it katolike leauwe. Se makke dizze alliânsje om't se de saneamde "skuld" tsjin 'e minske boppe de tige echte skuld dy't tsjin God begien waard, pleatste. Yn dit gedrach ferlear it protestantske leauwe de rjochtfeardiging foar syn namme "Protestant", om't it net allinich net protestearret tsjin katolike sûnden, lykas syn heiten diene foar 1844, mar it protestearret net mear tsjin wat dan ek en, krekt oarsom, legitimearret en akseptearret no alles, sels gruwel. Nei't se op har beurt deselde ûntwikkeling en transformaasje meimakke hiene, wie de offisjele Advintistyske Tsjerke " **weardich** " om yn maart 1995 by dizze protestantske alliânsje oan te sluten. It kamp fan ûnreine religys is dêrom sûnt dy datum kompleet.

Ynstruarre troch dit Adventistyske ferrie, fuortendaliks útsletten troch de ynstelling, woe ik dizze boadskip fan it wiere Sâdedeiseadventisme ferkundigje dy't Jezus my joech om te begripen en dêrfoar organisearre ik yn it jier 1992 fiif konferinsjes mei tuskenskoften, wêrfan de lêste op sneon 22 desimber 1992 presintearre waard. It resultaat fan al dizze besikingsen wie benearjend, mar ekstreem iepenbierjend fan 'e geastlike situaasje fan myn tiid. Myn teloarstelde hope fleach fuort en ik begreep dat it kwea folle grutter wie as ik my foarsteld hie. Yn 1996 waard de betsjutting fan 'e test fan 1991 oant 1994 dúdlik; yn 'e oertsjûging dat ik de weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 oankundigje soe, liet de Hear fan 'e himel my de datum fan 'e geastlike dea fan syn offisjele ynstitúsionele gearkomste, de lêste fan dit type, yn 'e skiednis fan 'e minskheid oankundigje. Ik krige gjin grutte ljochten mear oant de maitiid fan 2018. En hiel betiid, om 2008 hinne, ferhûzen myn earste meiwurkers fan my ôf. Mei God har

beskermje as dit noch mooglik is! Mar dit is maklik te ferklearjen troch it ferskil yn ús leeftiden. Yn harren sechstiger jierren kamen jonge manlju fan amper 30 jier byinoar, ús reaksjes wiene net itselde, dizze jonge minsken libben allinnich fan 'e passy fan it nije ljocht, dus doe't de boadskip begrepen en behearske waard, soarge it ophâlden fan nije útlis foar frustraasje yn harren hungerige geasten. Dat se tochten dat se it better dwaan koenen as ik en diene se mei oan yndividuele aksjes. Helaas foar harren, it ljocht kaam wer op my del, yn krêft en wearde fan 'e maitiid fan 2018, mar se wiene net mear by my om it te wurdearjen.

Wy moatte dêrom nea suvere wearde opofferje om minsken te behagen dy't net gefoelich binne foar dit idee. Hilliging is mear as in wurd, it is in paspoart nei de himel. It bestiet út it bouwen fan 'e útkarde yn geast en yn wierheid, dat is, wat mei syn hiele persoanlikheid de ivichheid yngean sil. It fysike lichem sil op 'e ierde fan sûnde bliuwe, ferfongen troch in himellichem lykas dat fan 'e himelske ingels fan God. Us tinken sil itselde bliuwe, mar it sil net langer ôfhingje fan it funksjonearjen fan ús hjoeddeistige fleislike harsens. Yn syn ivige plan, God hat it foarsjoen en oankundige, sil de hjoeddeistige ierdske skepping en har gruwelen makke troch de minske fan sûnde wurde ferfongen troch " *in nije himel en in nije ierde* " neffens Iepenbiering 21:1: " *En ik seach in nije himel en in nije ierde; want de earste himel en de earste ierde wiene foarbygien, en de see wie der net mear .* " It sil mei de âlde ierde wêze as in boek waans side omslein wurdt om in oare lege side te iepenjen. Mar wylst dizze dingen dien wurde, op 'e ierde fan sûnde, sil de oarloch dy't fierd wurdt troch it ûnreine kamp fan 'e " *draak* " tsjin it suvere kamp fan 'e wiere Sânde-deis Adventisten " *dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe* " trochgean oant de grutte glorieuze weromkomst fan 'e Kristus fan God, dy't komt as in oerwinner en om te oerwinnen yn "Michael".

Wier of falsk; wierheid of leagen

Yn ús ierdske diminsje wurdt de aard fan wier en falsk, en dy fan wierheid en leagen, op in skerpe en kategoryske manier definiearre. Us minsklike geast folget yntellektuele wetten dy't falskens it absolute tsjinoerstelde fan wier meitsje, en wierheid, dat fan leagens. Op ús ierde is dit in needsaaklike logika dy't tige nuttich en rjochtfeardige is. Mar, ûnder de blik fan 'e Skepper God, sa ivich as hy ûnbeheind is, kinne dizze begripen misliedend wurde. En wy moatte ús al realisearje dat God nea ûnderwurpen is oan 'e regels dy't hy jout yn it libben fan minsken. Se wurde beheind troch har sicht, wêrtroch't se dingen negearje dy't besteane, mar foar har ûnsichtber bliuwe. De apostel Paulus lei grutte klam op 'e ferliking fan it hjoeddeiske fleislike lichem mei it geastlike lichem fan 'e opstanning, dat Jezus fergeliket mei dat fan 'e ingels.

Net bewust fan alles wat der yn dizze ûnsichtbere eter bart, beskôget de minske as wier wat syn eagen sjogge en nei him werom reflektearje. It is itselde foar elk fan syn sintugen. Mar dit is mar in lyts aspekt fan wat wier is. Want folsleine wierheid fereasket witten wat ûnsichtber is foar ús eagen. Jezus Kristus kaam om ús geasten te iepenjen, sadat wy witte soene dat ús eagen ús ferrifelje. Hy spruts mei demoanegeasten, bedrige har en befelde har om de lichems te

ferlitten fan minsken dy't se ûnder kontrôle krigen hiene. In satanyske wrâld begeliedt ús en ynspirearret liederen en bepaalde yndividuen om trageedzjes, moarden en yndividueel en kollektyf lijen te organisearjen.

Leauwend dat wy sjogge, sjogge wy neat of mar foar in part, en yn dit gefal is ús oardiel ferfoarme. Bygelyks, yn ús hjoeddeistige situaasje stribje minsken dy't ôfsnien binne fan God dernei om de problemen dy't har oandiene op te lossen. Guon fan dizze problemen hawwe oarsaken dy't maklik te identifisearjen binne, mar oaren binne folle minder, om't se boud binne op in opienfolging fan oarsaken en de talleaze gefolgen dy't dêrút ûntsteane.

Under de monargy regearre de soevereine kening syn hiele libben en koe hy lessen leare yn syn bestean en dy goed brûke. Mar yn it moderne libben fan hjoed, wêryn't it foarbyld de presidint is dy't oan it haad stiet fan ferskate nasjonale demokrasyen, is it regear fan aktiviteit folle koarter; fjouwer of fiif jier op syn heechst. Dizze tydlike presidinten hawwe net de tiid of de yntelliginsje om de echte, langduorjende oarsaken te sykjen fan 'e problemen dêr't se mei te krijen hawwe. Hy nimt it byld oan fan in skip wêryn gatten yn 'e romp wetter streame, en stjoert it skip net nei in skipswerf foar reparaasjes, mar stekt gewoan pluggen om de gatten dy't it wetter ynlitte, ôf te sluten.

Troch it bestudearjen fan bibelske profesije, liede God my om werom te gean nei de minsklike skiednis by de boarne. De sûnde dy't begûn mei in deadlike sûnde dy't Eva begien hat fanwegen har fisuele beheining. Se seach it himellichem fan 'e ingel dy't mei har spruts troch it lichem fan 'e slang net. De erfsûnde waard dêrom feroarsake troch Eva's ûnfermogen om de wiere situaasje fan dizze dramatyske moeting te sjen. Se wie dêrom it earste slachtoffer dat troch har eagen bedrogen waard foar de mannichte fan har neiteam. Want wy lije allegear, sels oant ús hjoeddeiske tiid, oan dit ferskriklike ûngemak dat wat wy tinke te sjen mar in diel fan 'e realiteit is.

No, lykas de ingels, hawwe wy net de mooglikheid om fan it himelske libben nei it ierdske libben oer te gean yn in sichtbere of ûnsichtbere foarm. Us minsklike tastân beheint ús ta ús beheiningen dy't ienris en foar altyd troch God fêststeld binne. En as Jezus Kristus net kaam wie om ús te learen en te warskôgjen tsjin it ûnsichtbere libben fan 'e demoanen fan it kamp fan 'e duvel, soene wy net bewust wêze fan har bestean sels. En no, troch dit bestean te kennen, kinne wy de saneamde "paranormale" ferskynsels dy't yn it minsklik libben waarnommen binne, better útlizze. Sadat wy wier sizze kinne dat elk mystearje syn ierdske of himelske útlis hat. De iepenbiering brocht troch Jezus Kristus lit ús net lykweardich wêze oan 'e demoanen, mar teminsten witte dat se ferantwurdlik binne foar de oarloch dy't tsjin minsklike sielen fierd wurdt. Jezus is noait opholden ús te warskôgjen tsjin 'e duvel en syn himelske en ierdske ûndergeskikten. De apostel Paulus fernijde dizze warskôgings trou yn syn brieven en hjoed de dei neamt nimmen it bestean fan 'e duvel, hoewol syn aktiviteit syn hichtepunt berikt. Hoe kinne wy dizze stilte oer har útlizze? Iepenbiering 12:17-18 jout ús de útlis: " *En de draak wie lik op 'e frou, en gie oarloch fiere tsjin 'e rest fan har sied, dyjingen dy't de geboaden fan God hâlde en it tsjûgenis fan Jezus fêsthâlde. En hy stie op it sân fan 'e see.* " Dit is in ferzje fan 'e L.Segond Bibel, revisearre troch de Scofield Bible Group. Yn guon Bibels wurdt fers 18 fan dit

haadstik 12 oan it begjin fan haadstik 13 pleatst. Dit is in flater dy't de logika fan godlike iepenbiering ferfoarmet. Want dit koarte fers: "***En hy stie op it sân fan 'e see***," slút de folchoarder fan barren ôf dy't yn dit haadstik 12 profetearre binne, dat ik it grutte plan neam, om't it de hiele tiid fan it kristlike tiidrek beslacht, fan 'e tiid fan 'e apostel Johannes, oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Dizze formule beskriuwt perfekt ús hjoeddeistige geastlike situaasje, om't de duvel it gehiel fan 'e kristlike religieuze ynstellingen liedt, dy't hjir symboalysk fertsjintwurdige wurde troch de útdrukking "***sân fan 'e see***"; dit symboal is dat fan it neiteam fan Abraham neffens Gen. 22:17: "***Ik sil dy seingje en dyn neiteam fermannichfâldigje as de stjerren fan 'e himel en as it sân dat oan 'e seestrân leit***; en ***dyn neiteam*** sil de poarte fan har fijannen yn besit nimme."; en fan Gen. 32:12: "***En do hast sein: Ik sil dy goed dwaan, en Ik sil dyn neiteam meitsje as it sân fan 'e see***, sa oerfloedich dat se net teld wurde kinne." En úteinlik, Israel, yn dit fers fan Jesaja 10:22: "***Al is dyn folk, o Israel, as it sân fan 'e see***, mar in oerbliuwsel sil weromkomme; de ferneatiging is oplost, it sil oerstreame mei justysje." Dit "***sân fan 'e see***" symbolisearret dêrom alle populaasjes fan it Westerske kristlike kamp, ynklusyf it ortodokse Ruslân. It kristendom ferfong it joadedom, mar it einige syn rin mei itselde dramatyske resultaat: ôfsnien fan God en ûnder de lieding fan 'e duvel en syn demoanen pleatst. Negearre troch minsken bliuwt de duvel net ynaktyf, om't boargerlike en religieuze frede de ôflieding fan minsklike geasten nei destruktive affiniteiten en aktiviteiten befoarderet. Mei syn mannichte demoanen driuwt er minsken om har gedachten te dwaande te hâlden mei allerlei dingen, mits it net har ivige takomst is. En dizze tekst fan Iepenbiering 12:18 tsjûget fan syn grutte effektiviteit, om't er de hiele ierdske minskheid liedt. In "oerbliuwsel", besteande út "dyjingen dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe", ûntkomt lykwols oan syn hearskippij en dit om in reden dy't Jezus Kristus yn Mattéus 24:24 foarspeld hat: "***Want der sille falske Kristussen en falske profeten opkomme; se sille grutte tekens en wûnders dwaan, oant it punt dat se, as it mooglik is, sels de útkarden ferrifelje***." Dit lêste oerbliuwsel fan syn útkarden fynt yn "***it tsjûgenis fan Jezus***", syn bibelske profesijen, de iepenbiering fan 'e plannen dy't hy sil útfiere yn 'e lêste dagen fan 'e skiednis fan ierdske sûnde. Ek warskôge en warskôge troch de Geast dy't syn oankundigingen foarspelt, wurde syn útkarden beskerme tsjin de subtylste diabolyske fallen; de duvel kin dêrom de wiere útkarden fan God net ferrifelje. Hoe mear tiid ferrint, hoe mear ik ûntdek hoefolle it ferhaal fan Mattéus... 24 rjochtet him op it momint fan 'e ein fan 'e wrâld as hy weromkomt yn syn godlike gloarje. Yndied, yn Mattéus 24:21 profetearret Jezus "***de grutte ferdrukking***" dy't al profetearre is yn Daniël 12:1. Fergelykje dizze twa fersen; Mattéus 24:21: "***Want dan sil der in grutte ferdrukking wêze, lykas der net west hat sûnt it begjin fan 'e wrâld oant no ta, nee, en ek noait wêze sil***." En Daniël 12:1: "***Yn dy tiid sil Michael opstean, de grutte foarst dy't stiet foar de bern fan jo folk; en der sil in tiid fan ferdrukking wêze, lykas der net west hat sûnt der in naasje wie oant dyselde tiid***." Yn dy tiid sil jo folk rêden wurde, elk fan harren skreaun yn it boek." Yn syn oankundiging ferbynt Jezus dizze enoarme "***problemen***" mei de omstannichheden fan syn weromkomst. Dizze "***problemen***" sille dield wurde troch alle oerlibbenen fan dit unike momint. Foar de útkarden sil it feroarsake wurde troch in lêste ferfolging

waans lêste projekt har feroardieling ta de dea is. Foar de oare oerlibbenen sil dizze need te tankjen wêze oan de sân lêste pleagen fan God dy't har sille reitsje, de iene by de oare; wêrnei't, by de weromkomst fan Kristus, de lêste ferrifelde leauwigen mei skrik ûntdekke sille dat it ivige heil foar har ferlern is. Dêrom sil der in remedie en in lokkich genêzing wêze foar de útkarden dy't yn need bedarre binne, mar foar de oare gefallen is de ivige dea ûnûntkomber.

Wat wier like foar de fallen wie dêrom falsk en misliedend. Omkeard waard it " **oerbliuwsel** ", ferachte en bespot troch deselde fallen foar har efterút leauwe, dat yn oerienstimming wie mei dat fan 'e apostels, úteinlik rêden en ferhearlike troch Jezus Kristus. Yn syn profesijen iepenbiere Jezus oan harren wat wier wie foar God, dat is, syn wierheid. Sa slaggen se deryn om de misleidende skyn fan it minsklik bestean te negearjen en it plan te dielen dat hy foar harren taret hie mei Jezus Kristus. Foar de ûnleauwige minske wie it wiere falsk, en it falske wie dêrom wier. It foardiel fan 'e útkarden sil dêrom west hawwe om syn absolute wierheid mei God te dielen.

Guon minsken blike net yn steat te wêzen om Gods logika te folgjen, om't har oardiel oer wier en falsk te skerp en absolút is. Wy witte dat God wetten en regels jout dêr't hy sels net persoanlik oan ûnderwurpen is. It is dêrom syn geast dy't de noarmen fan wierheid en leagens definiearret; en ek dy fan wier en falsk. It libbensplan dat troch God taret wie basearre op 6.000 jier fan ferskate ûnderfiningen dy't bewize soene dat leauwe in frucht is fan frijheid dy't troch God jûn is oan al syn himelske en ierdske skepsels. Dizze frucht fan frijheid wurdt produsearre troch de ienfâldige kar fan in skepsel, in kar dy't syn natuer en persoanlikheid foarmet. Eins binne al Gods skepsels skepen mei de mooglikheid om goede of minne keuzes te meitsjen. De útkarden meitsje de juste keuzes en de fallen kieze de ferkearde. Mar hjir wer, wa beslút om de standert fan goed en kwea te jaan? God ús skepper. De standert fan goed is om te earjen wat men goed achtet, en de standert fan kwea is om te earjen wat men as kwea achtet. God hat de minske, as "goed", syn hiele bibelske iepenbiering jûn, om't it tsjûget fan en syn oardiel oer ûntelbere yndividuele en kollektive libbensûnderfiningen iepenbieret.

Sûnt de oarspronklike sûnde hat de duvel wurke om de minskheid te ferlieden en yn 1655 nei't Adam, nei't er de hiele minskheid yn dy tiid ferdraaid hie, útsein Noach en syn famylje, brocht God de oerstreaming dy't har allegear ferstoar troch te ferdrinken lykas de oare lândieren dy't op deselde ierde libben as har. Nei Eva wiene de foarâlden allegear slachtoffers fan har eagen, 1655 libbensjierren wiene ferrûn sûnder dat de ierde mei wetter bedekt wie en yn it gesicht fan dizze falske skynbere feiligens ferhurden se en bleauwen se dôf foar de warskôgings jûn troch Noach, de ienige rjochtfeardige persoan fan dy tiid. En syn tsjûgenis waard "wier" en talitber makke, om't hy neist syn wurden mei syn soannen, midden yn it kontinintale lân, in boat boude, de ark fan God. Mar sels dizze praktyske aksje wie fan gjin nut, om't syn aksje like te befêstigjen wat sûnders tochten as in bepaalde "waansin", mar net gefaarlik foar har. Noach hie gelyk neffens God, en dizze wierheid wie foar syn tiidgenoaten falskheid en waansin.

Tidens de "Religieuze Oarloffen", fertsjintwurdige de Bibel, Gods stille "**two tsjûgen**", de wierheid neffens God, en dejingen dy't it begrepen, koene yn it ljocht dêrfan de diabolyske noarm ûntdekke fan 'e keninklike rezjyms dy't yn tsjinst steld waarden fan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym. Wiere en goede tsjinstfeinten fûnen dêryn it foarbyld fan 'e apostels en dat fan it libben en de dea fan Jezus Kristus. Doe't se de les hearden dy't God jûn hie, imitearren se har troch harsels freedsum en folgzaam te sjen litten, en it marteldom te akseptearjen doe't God it fan har frege. Mar al, yn dit wurk fan 'e wiere Reformaasje organisearre en wollen troch God, waard it falske leauwe fan 'e "**hypokriten**" manifestearre; maklik te identifisearjen troch it gedrach fan dejingen dy't it fertsjintwurdigje, om't se oan har ierdske libben in fitale betsjutting jouwe dy't har derta liedt om dejingen te deadzjen dy't har ûnrjochtfeardich bestride. Fan dizze tiid ôf gie it kamp fan 'e wierheid troch, mar it kamp fan 'e falskheid fermannichfâldige, om't it protestantske kamp ferdielde yn meardere groepen, elk like ûnfolslein as de oare.

Ik iepenje hjir in tuskenheakjes dy't de "**two tsjûgen**" fan God oangiet. Wa binne se? God de Heit en God de Soan, en it is Jezus sels dy't it learde yn Johannes 8:17-18: "*Yn jimme wet stiet skreaun dat it **tsjûgenis fan two minsken wier is** ; **Ik tsjûge** fan Mysels, **en de Heit dy't My stjoerd hat, tsjûget fan My** . "* De "**Heit**" fertsjintwurdiget God yn it âlde ferbûn en de "**Soan**" fertsjintwurdiget deselde God yn it nije ferbûn en dizze two opienfolgjende histoaryske rollen wurde hâlden troch deselde skeppergod, dy't Geast is en trijefâldich Hillich, dat is, Hillich yn perfektsje. It boek Iepenbiering foarmet in supreme Iepenbiering waans auteurs noch altyd "**de Heit en de Soan**" binne, en Jezus herinnert hjir oan troch yn Iepenbiering 11:3 te sitearjen: de "**two tsjûgen**" fan 'e Hillige Geast. Want "**de Heit**" wie de ynspiraasje foar de hillige skriften fan it âlde ferbûn, en likegoed is Jezus Kristus, "**de Soan**", nei him de ynspiraasje foar de hillige skriften fan it nije ferbûn. Yn syn Iepenbiering beklammet Jezus sterk dizze termen "**tsjûge, tsjûgenis**". Oan Johannes iepenbiere hy dat syn fisy it "**tsjûgenis fan Jezus**" is yn Iepenbiering 1:2: "... **dy't tsjûge wiene fan it wurd fan God en fan it tsjûgenis fan Jezus Kristus** , *alles wat hy seach* ." Dit fers presintearret ús dúdlik de godlike "**two tsjûgen**" dy't ûnskiedber en unanym binne yn har oardiel oer sûndige minsken. Boppedat binne se ûnbestriden, om't se laat wurde troch ien en deselde godlike Geast. Dêrom presintearret Jezus himsels yn Iepenbiering 3:14 oan syn lêste offisjele religieuze ynstelling, nammentlik oan 'e "Sândedeis Advintistyske Tsjerke", as "**trouwe tsjûge**". "**Laodisea**" is it tiidrek markearre troch myn profetyske tsjinst wêryn Jezus syn trou bewiist, troch syn ljocht te bringen om de mystearjes te ferljochtsjen dy't noch net begrepen of ferkeard ynterpretearre binne fan syn godlike Iepenbiering, dy't basearre is op it boek Daniël, de "**tsjûge**" fan it âlde ferbûn en op it boek Iepenbiering dat hy komt te ferljochtsjen as "**tsjûge**" fan it nije ferbûn. Dêrom, troch it ôfwizen fan 'e boadskip dy't Jezus har tusken 1980 en 1991 presintearre, begien it offisjele Adventisme yn 1991 itselde type sûnde as de katolike religy en, yn 1843, de protestantske religy. De Bibel, syn godlike iepenbiering en de Hillige Geast waarden ferachte; de relaasje mei him wie net mear mooglik: it "**spuie**" it dêrom út. Wat is de rol fan in tsjûge? Hy is of belastend of frijsprekkend foar de sûnder dy't him oan it tribunaal fan God ûnderwerpt. Syn rol is dêrom fan ekstreem

belang. Dêrom is Jezus Kristus foar elk minsklik wêzen of de oanklager of de ferdigeningsadvokaat. En syn oardiel is rjochtfeardich, sûnder mooglikheid fan flaters. Want it is net basearre op rapporten, mar op syn persoanlike observaasje fan 'e realiteit fan 'e dingen. De Skeppergod is tagelyk de tsjûge, de beskuldigjende rjochter, de ferdigeningsadvokaat en de eksekuteur fan it lêste vonnis, dy't nimmen kin ferrifelje.

Ik slút dizze wichtige heakjes en gean fierder mei it ferrin fan it behannele ûnderwerp.

Yn 1843, yn 'e Feriene Steaten, naam God offisjeel syn religieuze autoriteit werom troch him ta te rieden om de usurpaasje fan it pauselike rezjym, lykas foarsein yn Dan. 7, 8, 9 en 11, mei presyzje te iepenbierjen en te feroardieljen. Dizze aksje is bedoeld om te befêstigjen wat de Godstsjinstoarloggen histoarysk oantoand hawwe. Oan 'e ein fan 'e tiid dy't ynsteld is troch syn dekreet fan Dan. 8:14, wol God de útkarden selektearje dy't hy yn 1863 yn in lêste offisjele kristlike religieuze ynstelling sil sammelje. Om't de Bibel printe en breed ferspraat is en beskikber is yn in protte frjemde talen, giet de Adventistyske test der nochris oer lykas yn 'e tiid fan 'e Reformaasje. De les dy't wiere protestanten leard hawwe, "Skrift en Skrift allinnich", sil God tastean om syn Adventistyske test te basearjen op 'e profetyske teksten dy't it presintearret oan syn roppen. Wylst de Reformaasje rjochte wie op it definiearjen fan 'e wiere betingsten foar heil, binne de Adventistyske beproevingen bedoeld om dejingen te selektearjen dy't roppen binne en wierlik "*wachtsje op*" de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, dy't Hysels foarsein hat yn Mattéus 24 en Hannelingen 1:11: "*En se seine: Mannen fan Galiléa, wêrom steane jimme sa nei de himel te sjen? Dizze Jezus, dy't fan jimme nei de himel opnaam is, sil sa weromkomme as jimme Him nei de himel sjoen hawwe gean.*" Lange tiid waard de tiid dy't God foar de ierdske ûnderfining ynsteld hie negearre, sadat minsken ûnder dizze omstannichheden hoopje koene om de weromkomst fan Kristus op elk momint te sjen, wylst se yn libben bleaune. De Bibel joech allinich in sawat sifer fan 4.000 jier, fan Adam oant de berte fan Kristus; neffens it algemiene leauwen oer dit ûnderwerp. De oerbleaune tiid, fan Jezus oant it ein fan 'e wrâld, waard ek negearre of al rûsd op 2.000 jier fanwegen de histoaryske ûntwikkeling fan 'e minskheid. Mar yn 1843 wie de saak noch net genôch dield, en ûnder ynspiraasje fan God wie William Miller, in Amerikaanske boer, derfan oertsjûge dat Jezus yn 'e maitiid fan 1843 weromkomme soe. It moat opmurken wurde dat syn grutte winsk nei de weromkomst fan Kristus him wurdich makke foar godlike útkarring. Boppedat hannele Miller net allinich fanwegen godlike ynspiraasje, mar fanwegen djippe oertsjûgingen dy't him bewennen nei yngeand ûndersyk en bibelstúdzjes. Hy belichemme it identikit-portret fan 'e typyske útkarde neffens it ideaal dat God seinge. Hjir naam God syn taflecht ta in strategy fol wiisheid, mar earder ûnrêstich foar minsken fol foaroardielen. God wie net fan doel om werom te kommen yn Jezus Kristus op dizze datum yn 'e maitiid fan 1843. Hoe koe hy, de God fan 'e wierheid, in leagen oankundigje? Hy koe, om't syn oankundiging gjin leagen wie, mar in falske oankundiging waans doel wie om minsklik gedrach op ierde te provosearjen yn oerienstimming mei dat wat syn wiere weromkomst produsearje soe. Yn Iepenbiering seit God werhelle: "*Ik ken dyn wurken.*" De

God fan 'e himel moat de minske ferrifelje, sadat syn wurken him rjochtfeardigje of feroardielje foar de protte ûnsichtbere tsjûgen dy't gjin geasten en herten ûndersykje, lykas allinnich God kin. Hy moat dêrom minsken twinge om, troch konkrete wurken, de geheime gedachten fan har herten en geasten te iepenbierjen. As syn skepsels hawwe wy gjin rjocht om God en syn wegen te oardieljen, noch om hearrigens of ûnhearrigens oan syn ferordeningen, statuten, wetten en geboaden te besprekken. Wy kinne de God dy't de noarmen fan goed en kwea fêststelt net oardielje. En syn gebrûk fan falskheid is legiteme, om't dizze falskheid, binnen in troch him fêststelde perioade, tydlik in wierheid foarmet dy't troch him easke wurdt. By it fiskjen fangt de minske fisk mei keunstmjittich aas, de fisken wurde sa ferrifele en finzen nommen, en de grutte Skeppergod docht itselde mei syn útkarden. Mar hy selektarret se en nimt se om har it ivige libben te jaan om mei him te dielen; wat syn "falske" noch legitimer makket. Yn 1843 wie it protestantske leauwe fan 'e Amerikanen mearfâldich en dizze befolking joech grutte wearde oan har lân dat ferovere en skuord waard fan 'e Yndiaanske folken dy't it befolken oant de komst fan bûtenlanners fan oer de hiele wrâld. Wier leauwe wie, lykas yn 'e tiid fan 'e Reformaasje en yn alle tiden, tige seldsum. God wist dit en hy moast bewiis leverje. Hjirfoar organisearre hy twa opienfolgjende "Adventistyske" ferwachtingen, de earste foar de maitiid fan 1843 en de twadde foar de hjerst fan 1844. Beide ferwachtingen feroarsaken ferskriklike teloarstellingen foar it hantsjefol útkarden. Mar dizze teloarstelling tsjûge al fan 'e krêft fan 'e hope dy't de driuwende krêft west hie fan har Adventistyske ûnderfining. Want tagelyk, ynstee fan teloarstelling, fielden oaren har befrijd en oplucht, de beproeving dy't se ûnderfûn hiene, yn 'e eangst foar God. En hjir wurdt de sichtbere wierheid wer de godlike falskheid, krekt sa't de sichtbere falskheid de wierheid fan God wurdt. Dyjingen dy't gûlden troch teloarstelling waarden troch God oardiele as wurdich fan syn útkarring, mar dyjingen dy't oplucht waarden, ferlearen de rjochtfeardigens fan Kristus dy't se opeasken. Wy moatte wend reitsje oan dizze omkearing fan himelske en ierdske wearden, om't se ivich trochgean oant de wiere weromkomst fan Kristus, wêrfan de tiid lang ferburgen wie en dochs sa ienfâldich te definiearjen. De wierheid dy't falsk ferbûn wie mei de berte fan Kristus wie de essensjele maatstaf fan it leauwe wurden. Hast twatûzen jier lang waard in falske kalinder as wier beskôge fanwegen de ivige erfenis fan 'e skiednis. God hie lykwols soarge dat de datum fan Jezus syn wiere berte net dúdlik identifisearre waard, en no kinne wy begripe dat it fan gjin geastlik belang wie. De minskheid joech wearde oan 'e falske datum fan Jezus Kristus syn berte, om't de datum fan syn dea ûnderskat waard troch falsk leauwe. Unleauwigen hawwe in foarkar foar it libben boppe de dea, lykas de bewapene Hugenoaten fan 'e protestantske reformaasje. En dit ferklearret wêrom't kristenen de datum fan syn glorieuze weromkomst altyd negearje moasten. De ierde draacht dizze paradoks yn himsels: it soe it libben drage, mar profetearre de dea troch in protte fan syn karakteristike prinsipes. Ek kinne wy, mei efterôf sjoen, it feit fernimme dat ús ierdske diminsje makke is, sadat sûnde en syn gefolch, de dea, sichtber en konkreet makke wurde soene. It doel, nei de organisaasje fan dizze dingen, is de ferlossing fan 'e sûnden fan 'e útkarden útfierd troch de frijwillige

ferzoenende dea fan ús godlike Broer en Heit, Jezus Kristus, de messiaanske minsklike foarm fan 'e grutte Skeppergod YaHweh.

Yn 1994 fûn de test fan it leauwe plak yn Valence-sur-Rhône, yn it histoaryske Adventistyske bolwurk fan Frankryk. 150 jier nei de test fan 1843 wie it Adventistyske leauwe fergelykber wurden mei dat fan 'e protestanten dy't sûnt 1843 en 1844 troch Jezus ôfwiisd waarden. Doopt yn 1980, kundige ik de weromkomst fan Kristus oan, nei William Miller. De kontekst fan myn tiid makke de komst fan Kristus mooglik foar it jier 1994, dat, mei seis jier fertrage op it nivo fan 'e wiere berte fan Kristus, it wiere jier 2000 fertsjintwurdige, dat neffens myn berekkeningen it ein fan 6000 jier ierdske sûnden markearje soe. De 34 haadstikken fan Daniël en Iepenbiering waarden folslein ûntsifere en útlein. De wierheid dy't begrepen en útlein waard, hie de foarm fan godlike wierheid. De weromkomst fan Kristus waard definiearre troch de datum fan it ein fan 'e " **fiif moannen** " of 150 werklike jierren dy't twa kear neamd wurde yn Iepenbiering 9:5 en Iepenbiering 9:10. Mar ik wie my net bewust dat ik, lykas William Miller yn syn tiid, foar in part blyn wie troch de godlike Geast, om de missy út te fieren dy't my troch God sels tabetroud wie. Myn ferwachting fan 'e weromkomst fan Jezus naam net de foarm oan fan 'e ferskriklike teloarstelling dy't de útkarden fan 1843 en 1844 fielden. Dit wie om't ik, oars as harren, wist dat foar de weromkomst fan Jezus, de " **sânde trompet** " neamd yn Iepenbiering 11:15, de " **sechste trompet** " of Tredde Wrâldoarloch folbrocht wurde moast. Ik gie yn 1980 yn it ynstitúsjonele Adventisme, frij yn myn tinken en myn kennis fan 'e Bibel bestudearre yn iensumens. Myn begryp fan 'e profesije sette de ynterpretaasjes dy't sûnt 1840 formulearre wiene yn twifel. De barrens dy't sûnt dy datum plakfûn hiene, rjochtfeardige dêrom dizze útdagings, en in bywurking wie dêrom needsaklik, sadat de boadskip dy't God brocht hie dúdlik en presys wurde soe. Yn alles wat ik oan myn Adventistyske bruorren en susters presintearre, like alles goed en wier. Fan 1991 ôf fersteurde de presintaasje fan myn wierheid lykwols de lieder fan 'e ynstelling, dy't úteinlik myn ûntslach organisearren. It wie dêrom as in dissidente Adventist dat ik it jier 1994 oerstuts, wêryn't ik noch wachte op 'e " **seisde trompet** ", net de weromkomst fan Jezus Kristus. Doe, yn 1996, liet God my de flater identifisearje dy't my tastien om de weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 oan te kundigjen. In tiidwurd, in inkele tiidwurd, feroare de hiele betsjutting fan 'e " **fyfde trompet** " en de tiid fan 'e 150 jier dy't it opropt. Dizze perioade koe de aksje fan 'e " **seisde trompet** " omfetsje, wêr't Jezus it befel jout om " **in tredde fan 'e minsken te deadzjen** ", om't yn 'e " **fyfde trompet** " fan Iepenbiering 9:5 seit de Geast troch Johannes: " **It waard harren jûn, net om har te deadzjen** , mar om har fiif moannen lang **te pinejen** ; en de pine dy't se feroarsaken wie lykas de **pine dy't** in skorpioen feroarsaket as er in minske stekt ."

De deadzjende oarloch koe dêrom folbrocht wurde yn dizze 150 jier, as it net tastien is om fysyk **te "deadzjen"** , mar **allinich om minsklike sielen geastlik te "deadzjen"** troch se te ferlieden mei leagens dy't erfd binne fan 'e tsjerke fan Rome, mar oernommen en leard binne troch protestantske groepen. Eins wiist de tastimming om te " **pinejen** " dy't yn dizze perioade jûn wurdt, in dea oan dy't noch ernstiger is as de earste dea, om't it giet om de " **twadde dea** " dy't ûnderfûn wurde sil yn 'e " **pine yn 'e mar fan fjoer** " fan it lêste oardiel, neffens

Iepenbiering 14:10: " hy sil **ek** drinke fan 'e wyn fan 'e grime fan God, dy't sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime getten is, en **hy sil pinige wurde mei fjoer en swevel** yn 'e oanwêzigens fan 'e hillige ingels en yn 'e oanwêzigens fan it Lam ."

him ek " yn dit fers . It suggerearret in bedriging foar it Adventisme, de ûntfanger fan 'e missy dy't God deroan tabetroud hat. Yndied, yn syn boadskip iepenbiere God it lot fan rebellen tsjin it katolike leauwe. De sin " **him ek** " is **primêr rjochte oan protestantske rebellen, mar ek, yn it twadde plak, oan 'e Adventistyske rebellen dy't** sûnt 1994 troch God ferlitten of " **útspuugd** " binne.

Dat de dea fan 'e " *fyfde trompet* " oangeande de twadde dea, in geastlike dea, it befel " *om har net te deadzjen* " fynt fysyk syn betsjutting dy't geastlik is.

Yn dizze tige spesjale ûnderfining liet God my allinnich sjen wat Hy woe dat ik seach; krekt sa't Hy yn Syn tiid foar William Miller dien hie. En ik soe graach de minske kenne dy't bewoare koe dat er oan godlike kontrôle ûntkommen wie. Doe hie ik it foarrjocht om de reden foar dizze dielde blinens te begripen en ik krige oare, noch wichtiger iepenbieringen fan 'e Heare. God learde my sa de subtiliteit te begripen fan 'e dingen dy't Hy soeverein organisearret, en dy't al Syn sublyme wiisheid iepenbierje dy't de âlden "wiisheid" neamden.

Dizze tsjûgenis is bedoeld om jo te helpen begripen dat God altyd gelyk hat, nettsjinsteande wat hy seit of docht. Gjûn skaker makket in kâns by him. Hy bout syn dieden op in ûneinige mannichte fan kombinaasjes en opienfolgingen fan oarsaken en gefolgen dy't him bûtengewoan meitsje. Mar it is op it ûnderwerp fan wierheid en falskens dat hy minsken it meast fernuverje kin. Omdat hy sels " **de wierheid, de wei en it ivige libben** " is. Ik merk mei wille de subtiliteit fan God op dy't it falske Advintistyske leauwe fangt en iepenbieret mei in falske oankundiging fan 'e weromkomst fan Kristus, wylst hy himsels oan dizze tsjerke presintearret foar dizze ûnderfining, ûnder de namme fan 'e " trouwe **tsjûge en wier** " neffens Iepenbiering 3:14: " *Skriuw oan de ingel fan 'e tsjerke yn Laodisea: Dit binne de dingen dy't de Amen, de trouwe en **wiere tsjûge** , it begjin fan Gods skepping , seit: Dizze " wiere trou " is it* diel fan syn útkarden dy't him werom earje as " **trouwe en wiere tsjûgen** ". Yn dit fers betsjut it wurd " **Amen** ": yn wierheid. Mar it suggerearret ek it ein fan in relaasje mei de ûntfangende ynstelling, om't de útdrukking in gebed of in bibelske lêzing beklammet. Troch himsels oan te wizen as " **it begjin fan Gods skepping** " op it momint dat hy syn lêste ynstelling útspuidet, slút Jezus 6000 jier fan seleksje fan syn útkarden ôf. Hy herinnert ús dêrmei oan it belang fan it Genesisferhaal wêryn't God tsjûget fan syn skepping fan himel en ierde en alles wat se befetsje yn 6 dagen fan 24 oeren, dat is, 144 oeren folge troch syn profetyske rêst op 'e sânde dei dy't God yn 321 út 'e heidenske kristlike praktyk helle hat. Omdat syn ferdwining hjirfan tsjûget, beskuldiget hy alle kristlike religieuze ynstellingen fan sûndigjen tsjin him, sadat se syn profetyske sabbatlike rêst net wurdich binne.

God hat it religieuze aspekt fan 'e folken fan 'e ierde sa organisearre dat syn oardiel yn syn ienfâldichste en dúdlikste foarm ferskynt; dit sadat elk minske, fan 'e nederichste oant de grutste, der bewust fan wurde kin. De ienige betingst dy't dizze kennis mooglik makket, is om de Hillige Bibel, syn godlik ynspirearre wurd, te nimmen as basis en stipe foar syn standert fan wier en falsk, fan wierheid en leagen. Want sûnder dizze basis kin alles legitemiteit opeaskje. It is fanwegen

de ôfwêzigens fan dizze Bibel, waans ynhâld troch de befolking negearre waard, dat de opienfolgjende keizerlike en pauselike Romeinske rezjyms deryn slaggen om it kristendom syn meast ferskillende perverse aspekten te jaan; dit yn oerienstimming mei dit fers fan Spr. 29:18, dêr't de Geast ús seit: "*sûnder de wet is it folk sûnder beheining* ." Doktrinêre religieuze rûzjes stienen tsjin kristenen dy't yn apostasy rekken; Dit komt om't se, om't se gjin rekken holden hiene mei of ûnwittend wiene fan 'e wierheden dy't fêstlein wiene troch it âlde Joadske ferbûn, heidenske dogma's yn 'e kristlike religy yntrodusearren. Yn dizze miks fan it godlike hillige en it heidenske profane wie it kristendom de minste foarm wurden fan 'e machten fan 'e "**tsjusternis**". De iene dêr't, neffens Jezus Kristus, "*ljocht tsjuster wurdt* ", wat him derta bringt om yn Mattéus 6:23 te sizzen: "*As jimme ljocht tsjuster is, hoe grut sil dy tsjusternis dan wêze* ".

Dizze situaasje hearsket hjoed de dei wer, om't it, lykas yn 313, it gefolch is fan religieuze frede en frijheid dy't berikt binne troch folken fan kristlike komôf. Wy sjogge mei ús eigen eagen wat de minskheid wurdt "*sûnder beheining en sûnder godlike wet* ". Mar ligen fersmoarje de wierheid noch mear yn ús tiid, om't de ûntwikkeling fan digitale technology it mooglik makket om lûd- of fisuele opnames te ferfalskjen. Wier en falsk binne net mear sa identifisearber as foar dizze technologyske ûntwikkeling. As gefolch dêrfan is de minskheid hjoed de dei yn in "*tsjuster* " *pleatst dy't sûnt Adam en Eva nea sa "grut" west hat*.

Dizze stúdzje jout de Geast de kâns om my in nije pearle te iepenbierjen dy't myn profetyske kiste yngiet. Want it ûnderstreket it grutte en fitale belang fan 'e Bibel, dit godlike wurd sammele yn 'e rin fan 15 ieuwen fan 'e skiednis fan it âlde ferbûn en de earste ieu fan ús kristlike tiidrek, oan 'e ein dêrfan krige de apostel Johannes syn fisioen neamd "*Iepenbiering* " of, ûnder syn ûndúdlike Grykske namme, "*Apokalyps* ". **It is op dizze lêste tsjûgenis dat God it skriuwen fan syn hillige Bibel foltôget. Mei dizze "16 ieuwen" krijt it getal "16" in krekte betsjutting dy't it ferbynt mei de Hillige Bibel, it skreaune Wurd fan God . De printe fersprieding dêrfan is ek keppele oan de "16e ^{iuw}" en dit jout Iepenbiering 16 syn betsjutting; it tema is dat fan 'e tiid fan 'e " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " dy't as doelwit hat **de leauwigen dy't de Hillige Bibel ferachtsje** troch de wil fan God dy't it iepenbieret net te gehoarzaamjen. Dit haadstik 16 fan 'e Iepenbiering rjochtet him dêrom op **'e minachting dy't de lêste rebellen foar de Hillige Bibel toand hawwe** . En wy moatte betinke dat de fûneminten dy't lein binne troch it protestantske leauwe har belang behâlde oant it ein fan 'e wrâld neffens de útdrukking dy't syn oarspronklike learstelling útdrukt "de Skrift en allinnich de Skrift" of, yn it Latyn fan 'e tiid fan 'e 16e ^{iuw}, "sola scriptura". Dit is ek wat Jezus leart yn Iepenbiering 2:25 troch te sizzen: "*allinnich wat jo hawwe, hâld dat fêst oant ik kom* ." Tink derom dat de bou fan 'e protestantske Feriene Steaten, doelen fan 'e lêste godlike grime, begûn mei de ûntdekking fan Amearika en de ymmigraasje fan 'e earste protestanten en anglikanen út Jeropa op it skip mei de namme "May Flower" yn 'e ^{16e} iuw .**

De Bibel bringt dêrom de geskriften byinoar dy't troch God ynspirearre binne oer de rin fan 16 ieuwen en dit getal 16 jout syn betsjutting oan de "*tûzen seishûndert stadia* " fan 'e "*útwreiding* ", fan Iepenbiering 14:20: "*En de wynparske waard bûten de stêd trape, en bloed kaam út 'e wynparske, oant de*

teugels fan 'e hynders, foar in útwreiding fan tûzen seishûndert stadia. " Dit fers fynt syn útlis yn Jakobus 3, waans earste fers seit: " *Myn bruorren, lit net in protte fan jimme learkrêften wurde, want jimme witte dat wy **stranger beoardiele wurde sille** .* " De " *druven* " fan " *godlike grime* " wurde rispe yn " *de wynparske* " fan syn " *wynjier* " en wurde wurdich fûn om " **strenger beoardiele** " te wurden, om't se ûnweardige religieuze learkrêften wiene. En it is yn Jakobus 3:3 dat de Geast har it byld jout fan 'e riders dy't de " *hynders* " liede troch middel fan it " *bit* " dat tusken har tosken pleatst wurdt: " *As wy it bit yn 'e mûle fan 'e hynders sette, sadat se ús folgje, liede wy ek har hiele lichem .* " Yn dizze ôfbylding, wat betsjut " *it bit* "? Echte of foarstelde godlike autoriteit. It " *bit* " dat troch God ynsteld wie, waard troch it pauslike Rome ferfongen troch it " *bit* " fan heidenske dogma's en troch te bewearre dat it God op ierde fertsjintwurdiget, joech de paus de duvel de kâns om de hiele kristlike minskheid ûnder syn kontrôle te nimmen. It echte " *bit* " waard ferfongen troch it falske " *bit* ", mar wa is de auteur fan dizze aksje? God en hy allinnich. Want hy is it dy't de Bibel weinommen hat en de ûntrouwe minskheid oerlevere hat oan 'e duvel en oan it pauslike Romeinske heidendom. Ferjit net, want God " *is de minske mar in azem* " dat hy him ûnderwerpt oan syn wil, dy't bestiet út it segenjen fan 'e leauwigen en it hieltyd mear ferflokkjen fan 'e ûnleauwigen. It pauslike rezjym is in skepping fan God waans doel it is om it libben fan ûntrouwe kristenen noch ferskrikliker te meitsjen. In oare útlis makket de ruter, de duvel sels, fan " *de mûle fan 'e hynders* ", *de opienfolgjende pausen en nei harren, de " falske profeten* " pastoaren fan it protestantisme dy't sûnt 1843 fallen binne, en fan it " *lichem fan 'e hynders* ", de ferliede en ferrifele populaasjes. Dizze ynterpretaasje is boppedat mear yn oerienstimming mei de rol fan 'e " **mûle** " dy't God taskriuwt oan it Romeinske rezjym yn Dan. 7:8: " *Ik seach nei de hoarnen, en sjoch, in oare lytse hoarn kaam út har midden op, en trije fan 'e earste hoarnen waarden derfoar útlutsen; en sjoch, it hie eagen lykas de eagen fan in minske, en in mûle, dy't arrogant spruts .* "; en yn Iepenbiering 13:5-6: " *En him waard in mûle jûn dy't grutte dingen en godslasteringen spruts ; en him waard macht jûn om twaenfjirtich moannen troch te gean. En hy iepene syn mûle yn godslasteringen tsjin God , om syn namme en syn tabernakel en dyjingen dy't yn 'e himel wenje te lasterjen .* " Foar in religieuze learaar, katolyk, ortodoks of protestantsk, de " **mûle** » nimt in essensjele rol yn dy't Jak. 3:10-11 mei belangstelling ûnderstrekke: " **Ut deselde mûle komt seine en flokke. It moat net sa wêze, myn bruorren.** " Sprongt de fontein út deselde iepening swiet en **bitter wetter** ? Jakobus 3 skilderet in byld fan wat it Romeinske pauslike rezjym en it falske protestantske leauwe fan 'e eintiid yn syn tiid wurde sille, en God brûkt dizze kaaie om de Roomsk-pauslike katolike religy te yllustrearjen yn 'e " **tredde trompet** " fan Iepenbiering 8:11: " *De namme fan dy stjer is Wormhout; en in tredde fan it wetter waard wormhout, en in protte minsken stoaren troch it wetter, om't it bitter makke waard .* " Jakobus 3 spesifisearret fierder yn fersen 12-16: " *Kin in figebeam, myn bruorren, oliven drage, of in wynstok figen? En sâlt wetter kin ek net swiet wetter drage. Wa is wiis en ferstânnich ûnder jimme? Lit him syn wurken sjen litte troch goed gedrach yn 'e sêftmoedigens fan wiisheid.* " Mar as jo bittere oergeunst en egoïsme yn jo herten hawwe, roemje dan net en lige net tsjin 'e wierheid. Dizze wiisheid is net dy't fan boppen komt, mar is ierdsk,

fleislik en duvelsk. Want wêr't bittere oergeunst en egoïsme is, dêr is wanorde en alle kwea wurk. Yn dizze fersen, troch Jakobus, hat de Geast krekt alles presintearre dat it Roomsk-Katolike pauselike rezjym en syn neifolgers feroardiele: " bittere oergeunst, egoïsme, ligen tsjin 'e wierheid, kweade wurken, ierdsk, fleislik en duvelsk ." Yn skril kontrast definiearret hy wier leauwe yn fersen 17 en 18: " De wiisheid dy't fan boppen komt, is earst suver, dan freedsum, sêft, maklik te fersoenen, fol genede en goede fruchten, **sûnder dûbele praat of hypokrysy** . De frucht fan 'e gerjochtichheid wurdt yn frede siedde troch dejingen dy't frede meitsje." » En dit fers feroardielt fierder it falske katolike en protestantske leauwe dat it taskriuwt oan 'e " **hypokriten** " yn Daniël 11:34: " Yn 'e tiid dat se falle, sille se in bytsje holpen wurde, **en in protte sille har troch hypokrysy oanslute** ." En it is fanwegen har " hypokrysy " dat God foar har twa opienfolgjende regimes in despotysk, yntolerant, moarddiedich gedrach foarseit, wat har ôfbyldings fan " **beesten** " rjochtfeardiget dy't " opienfolgjend" **út 'e see** opsteane , dan " **út 'e ierde** " yn Iepenbiering 13:1 en 11.

Yn dizze maitiid fan 2023, en al jierren, binne wy ûnderwurpen oan in deistige oerstreaming fan ynformaasje dy't yn realtime lansearre wurdt. Wierheden en leagens, wier en falsk, sirkulearje yn dizze útstjoeringen mei sa'n snelheid dat it ûnmooglik wurdt om te ûnderskieden tusken de twa mooglikheden. Op ûnkontrolearbere sosjale netwurken wurde berjochten lansearre en feroarje se yn geroften dy't stipe en trochstjoerd wurde troch geunstige brûkers. As gefolch binne oerheden en offisjele media yn konkurrinsje en ferlieze se de kontrôle oer de ynformaasje. Dit binne dingen dy't betsjutting jouwe oan 'e wurden fan Jakobus 3:16: " Want wêr't oergeunst en striid is, is wanorde en alle soarten kwea wurk. " Godleaze minskheid betellet dus syn priis foar syn winsk nei frijheid. It sil " **in tredde fan 'e minskheid fermoarde wurde** " foar " **de oerlibbenen** " om te beseffen dat folsleine frijheid foar elk skepsel in gefaarlike utopia is dy't liedt ta it minste. God wist dit en die alles wat hy koe om de minskheid te warskôgjen tsjin dizze ferliedlike fal wêryn Eva earst foel.

Sûnder morele " **beheining** " legitimearje Westerske befolkingen leagens, bedroch, ferrie en oerhoer. Ligen wurdt taskreaun oan minsken dy't tûker binne as oaren; dit lit har slagje yn har striid yn it boargerlike en profesjonele libben. Bedroch is de oarsaak wurden fan spektakels dy't de mannichte in protte laitsje litte, sels as se gûle moatte. Oerhoer is it oanhâldende tema fan films en de geskriften fan romanskriuwers. En ik fernim nijsgjirrich dizze mienskiplike woartel tusken Romein en Rome dy't God beskuldiget fan it learen fan " **fabels** , **noflike dingen** " , yn 2 Tim. 4:3-4: " Want der sil in tiid komme dat minsken de sûne lear net ferneare sille, mar, **mei jeukende earen** , learkrêften foar harsels sammelje sille neffens har eigen begearten, en har earen fan 'e wierheid ôfkeare sille en har **ta fabels keare sille** . " Dizze lear jout de leagens fan 'e duvel de skyn fan " **freonlike dingen** " lykas " **fabels** " dy't oer it algemien goed einigje. Want krekt oarsom, yn 'e lear fan' e wierheid, foar dejingen dy't net gehorchje en de wierheid dy't fan God komt net leafhawwe, einige dingen tige min; yn definitive dea en foar de meast skuldigen, yn " **it fjoer fan 'e twadde dea fan it lêste oardiel** . " En it bewiis fan dizze " **twadde dea** " is de "earste dea" dy't de hiele minskheid rekke hat sûnt it earste minsklike pear sûndige, dat is, in ferbod oplein troch God

net folge. Tink derom oer dit ûnderwerp dat it ferbod bestie út it net iten fan 'e "*beam " dy't troch syn frucht " de kennis fan goed en kwea*" oanbiede soe . Dizze "*beam " wie allinich in byld fan 'e ingel dy't yn opstân kaam tsjin God. En Eva wie in slachtoffer fan syn winsk om dizze " kennis fan goed en kwea " te krijen. Eva wie in byld fan 'e Tsjerke fan Kristus, dy't op syn beurt systematysk ferlied en oerwûn wurdt troch it kwea. Dit is wat bliken docht út it tsjûgenis fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering. En God organisearret de skiednis fan 'e Tsjerke troch it yn ferskate situaasjes te pleatsen wêryn't har wiere útkarden opfalle út 'e hiele falsk religieuze mannichte. Minsken binne boppe alles fleislik en wat har fiif sintugen negearje, ynteressearret har net; wat it gefal is mei geastlik tinken. Tusken de ateïstyske minske en de útkarden fan Kristus bliuwe in protte gedrach mooglik, mar God oardielt se te oerflakkich en ûnstabil om it minste winsk te fielen om syn ivichheid mei har te dielen. Troch de hiele Bibel hinne rjochtet God him allinich op syn wiere útkarden as de lêzer fan syn wurden. Ek as hy seit: "*Wa't jo oanrekke, rekke de appel fan myn each oan* ," jilde syn wurden net foar falske kristenen, mar allinich foar syn trouwe útkarden hilligen. Religieuze frijheid hat it aspekt fan religieuze wierheid en falskheid gewoan ûndúdliker makke, en it is dizze boadskip dy't God yllustrearje woe yn syn "***fyfde trompet***" fan Iepenbiering 9 yn dizze fersen 2 en 3: "*En sy iepene de boaiemleaze put. En der kaam reek op út 'e put, lykas de reek fan in grutte oven; en de sinne en de loft waarden tsjuster troch de reek fan 'e put. En út 'e reek kamen sprinkhoannen op 'e ierde; en oan harren waard macht jûn, lykas de skorpionen fan 'e ierde macht hawwe.*"*

Negearre troch minsken oant myn profetyske tsjinst, is dit tema fan 'e "***fyfde trompet***" it wichtichste yn 'e Iepenbiering brocht troch de Geast oan Johannes. Yndied, de ferflokte status fan it katolisisme wie bekend en feroardiele troch de offisjele oprjochter fan 'e Reformaasje, Maarten Luther, de Dútske katolike muonts en learaar. Mar de flok fan dizze protestantske Reformaasje waard troch elkenien negearre oant it punt dat it offisjele Adventisme leude dat se autorisearre wiene om har alliânsje oan te gean tusken 1991 en 1993, en offisjeel foar har leden yn 1995. It bewiis levere yn dizze "***fyfde trompet***" is dêrom it ienige bewiis dat God oan syn útkarden biedt. En it earste fan dizze bewiis bestiet út 'e opienfolging fan "*trompetten*", om't de "*twadde*" en de "*tredde trompet*" al it Roomske-Katolike pauselike rezjym oanbelange. Dêrnei yllustrearret de "*fjirde trompet*" de aksje fan it revolúsjonêre Frânske ateïsme en syn terror fan 'e jierren 1793-1794. Dan profetearret it symboal fan 'e "*earn*" de yngong yn 'e 19e ^{iuw} mei it keizerlike rezjym dominearre troch Napoleon Bonaparte. Sa late de profesije ús stap foar stap nei de jierren 1828, 1844, 1873, foarsteld troch de profetyske berekningen yn Daniël 8:14 en 12:11-12. En Iepenbiering 8:13 profetearret de perfeksje fan "*wee*" troch trije kear dizze term "*wee*" te neamen dy't de Geast ferbynt mei de gefolgen fan 'e testen fan it leauwen, boud op Adventistyske ferwachtingen, dy't plakfine sille, efterinoar, yn 1843, 1844 en oan 'e tiid fan 'e ein, yn 1994. De Adventistyske testen fan it leauwen fan 1843 en 1844 waarden ûnderfûn yn 'e Feriene Steaten, in lân fan wolkom foar protestanten dy't yn Jeropa ferfolge waarden troch de monargyen fan 'e katolike religy. De lêste is al eliminearre en ferflokt troch God, en de "***fyfde trompet***"

foarmet it grutste " *wee* " feroarsake troch de Adventistyske test fan it leauwen, dizze kear dy't de protestantske religy beynfloedet. Omdat se dus net meidiene oan 'e Adventistyske ferwachting, waarden de earste protestanten troch God oan 'e duvel oerlevere, fan 'e maitiid fan 1843 ôf. Dyjingen dy't meidiene oan dizze twa ferwachtingen, mar net troch God útkeazen waarden, waarden op har beurt oan 'e demoanen oerlevere, fan 23 oktober 1844 ôf, de datum fan 'e ein fan 'e twadde test fan it leauwe. Fanút in minsklik perspektyf, foar gewoane stervelingen, liet neat har witte dat in godlik oardiel krekt folbrocht wie. Want, sels ferlitten troch God, bleau it protestantisme syn religy útoefenje lykas foar de test; wat God derta bringt om deroer te sizzen yn it " *Sardis* "-tiidrek yn Iepenbiering 3:1: " *Jimme wurde beskôge as libben en jimme binne dea* ." De duvel fermannichfâldige doe syn learstellingen, faak basearre gewoan op 'e namme fan 'e oprjochter fan in groep. Sa ferskynden de " *falske Kristussen* ", oankundige troch Jezus oanhâldend yn Mat. 24:11 en 24: " *In protte falske profeten sille opstean en in protte misliede. .../...Want der sille falske Kristussen en falske profeten opstean, en se sille grutte tekens en wûnders sjen litte, om, as it mooglik is, de útkarden sels te mislieden* ." En it is dêrom dizze fermannichfâldiging fan 'e tsjerken fan it protestantisme dy't de Geast yn byld opropt, yn Iepenbiering 9:2, troch dit sitaat: " *en de sinne en de loft waarden tsjuster troch de reek fan 'e put* ." De warskôging jûn troch dizze iepenbiering wie om it offisjele Adventisme te warskôgjen tsjin elke oanpak fan tanadering mei de tsjerken fan 'e protestantske federaasje; dit is te mear sa om't fers 11 dúdlik har oerlevering oan 'e duvel iepenbieret: " *Se hienen oer har as kening de ingel fan 'e ôfgrûn, waans namme yn it Hebrieusk Abaddon is, en yn it Gryksk Apollyon* ." Dizze " *ingel fan 'e ôfgrûn* " is Satan dy't de protestantske religy sûnt 1843 brûkt om it wiere leauwe te ferneatigjen troch de falske lêzing fan 'e Bibel skreaun " *yn it Hebrieusk en Gryksk* ." Troch op syn beurt de Adventistyske boadskip ôf te wizen dy't ik tusken 1980 en 1991 presintearre, in boadskip dat de weromkomst fan Jezus Kristus foar 1994 oankundige, gedroech de offisjele Adventistyske organisaasje har as de protestanten dy't yn 1843 en 1844 troch God oan 'e duvel oerlevere wiene. As gefolch levere it " *him ek* " oan 'e demoanen troch as sichtber bewiis de alljânsje te jaan dy't tusken 1991 en 1995 mei de protestantske federaasje makke wie. De bedriging basearre op 'e útdrukking " *him ek* " sitearre yn Iepenbiering 14:10 waard sa foar in part ferfolle: " *hy sil ek drinke fan 'e wyn fan 'e grime fan God, dy't sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime yngetten is, en hy sil mei fjoer en swevel pleage wurde yn 'e oanwêzigens fan 'e hillige ingels en it Lam* ." Wylst ik dit boadskip skriuw, realisearje ik my dat de boadskip fan 'e tredde ingel giet oer de tredde Adventistyske test fan it leauwen dy't ik provosearre haw troch myn oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus foar it jier 1994. Yndied, fers 9 spesifisearret: " *En in oar, in tredde ingel folge har, sizzende mei in lûde stim: As immen it beest en syn byld oanbidt, en in merk op syn foarholle of op syn hân krijt,* ". Dizze boadskip fan 'e " *tredde ingel* " ûnderskiedt him fan 'e earste twa trochdat it " *it byld fan it beest* " neamt, dat it protestantske leauwe fan 'e lêste universele regearing oanjout dy't dominearre waard troch de oerlibbenen fan 'e Feriene Steaten nei de Tredde Wrâldoarloch fan 'e " *sechde trompet* ". De wiere betsjutting fan 'e trije boadskipen fynt syn útlis yn 'e ferfoling fan 'e trije

Adventistyske testen fan leauwe, yn 1843, 1844 en 1994. En it is allinich troch de ferfolling fan 'e tredde test dat de mystearjes fan profetyske Iepenbiering opheft wurde. De fal fan it ynstitúsjonele Adventisme en de befêstiging fan dat fan it protestantisme dat derfoarôfgie yn 1843 en 1844 binne keppele oan dizze datum 1994, dy't dêrom de basis foarmet fan it wurk fan 'e " **tredde ingel** ".

Ik kin sa in nije, krechte betsjutting jaan oan 'e trije berjochten dy't troch trije ierdske ingels brocht binne. Oandacht! Dizze nije útlis annulearje de âlde dy't al ûntfongen binne net. Want God hat syn profesije ûntwurpen om op in evoluearjende manier brûkt te wurden, sadat syn útkarden yn elk tiidrek dêr har lear fine soene. Oan 'e ein fan dit iepenbiere projekt fine wy ússels en profitearje wy fan 'e gruttere presyzje fan 'e dingen dy't iepenbiere binne yn 'e tekst fan 'e profesije. Dit befêstiget dit godlik ynspirearre wurd oan 'e wize Salomo yn Prediker 7:8: " **Better is it ein fan in ding as syn begjin** ; *better is in geduldige geast as in heechmoedige geast* ." Hjir is dan dizze nije útlis dy't it wurd " ingel " syn betsjutting fan ierdske "boadskipper" jout .

Iepenbiering 14:6-7: " *En ik seach in oare ingel fleane yn 'e midden fan 'e himel, mei it ivige evangeelje om te preekjen oan dyjingen dy't op ierde wenje, en oan alle folken, stammen, tongen en folken. Hy sei mei in lûde stim: Freegje God en jou Him eare, want it oere fan syn oardiel is kommen* , en oanbid Him dy't de himel en de ierde en de see en de wetterboarnen makke hat. " It " ivige evangeelje " yn 'e hân rjochtet him op 'e aksje fan it protestantisme. It organisearret de test fan syn eigen oardiel. Dit belang dat jûn wurdt oan 'e rol fan 'e protestantske herfoarmers is fûneminteel foar it begripen fan 'e logika fan 'e opienfolging fan 'e berjochten fan 'e " *trije ingels* " fan dit haadstik 14. De protestant bliuwt in protestant salang't hy protestearret en sûnde feroardielet. Mar as hy ophâldt mei it feroardieljen, is dizze protestant de namme net mear wurdich en wurdt ferfongen troch it Adventisme, dat dan it teken fan 'e sabbat sil ûntfange as bewiis fan syn hearren ta God; dit oant de boadskip fan 'e " *tredde ingel* " syn eigen fal feroarsaket, yn 1994, as it " **útspuugd** " wurdt troch Jezus Kristus.

Yn 'e maitiid fan 1843 naam de " *earste ingel* ", of trouwe protestantske boadskipper, aksje om de folslein ûnleauwige Amerikaanske protestanten oan 'e duvel oer te leverjen; wêrfan se tsjûgen troch de boadskip fan William Miller te ferachtsjen, dy't, troch bibelske profesije, de weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 1843 oankundige.

Iepenbiering 14:8: " *En in oare ingel folge, en sei: Babylon is fallen, sa grut is it, om't it alle folken drinke litten hat fan 'e wyn fan 'e grime fan har hoererij* ." Dizze boadskip oangeande de ferflokke status fan Rome is ek en typysk bekend by protestanten, offisjeel, sûnt de 16e ^{iuw}, mar yn werklikheid, sûnt de 12e ^{mei} de ûnderfining fan Peter Waldo.

Yn 'e hjerst fan 1844 joech de " *twadde ingel* " of trouwe boadskipper, noch altyd protestantsk, de rest fan 'e protestanten dy't net troch God útkeazen wiene yn dizze twadde Adventistyske test oan 'e duvel oer. Yn 1863 waard it offisjeel de Amerikaanske "Sândedeis Adventistyske Tsjerke" waans rol it wie om de flok fan it katolisisme en har troch Rome fêststelde rêstdei, snein, te feroardieljen; har aksje naam in universele foarm oan fan 1873 ôf. De namme "Adventist" herinnert minsken oan 'e test fan it leauwe basearre op " *ferwachting* "

fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus en dat it wer mei "**geduld**" wachtsje moat oant hy weromkomt. It ferlingt it protest dat troch de protestantske religy ferlitten is.

Iepenbiering 14:9-10: "*En in oare, in tredde ingel, folge harren en sei mei in lûde stim: As immen it beest en syn byld oanbidt en syn merk op syn foarholle of op syn hân ûntfangt, sil **dyselde drinke** fan 'e wyn fan 'e grime fan God, dy't sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime getten is, en sil pine wurde mei fjoer en swevel foar de hillige ingels en foar it Lam.*"

Yn 1994 feroardielde de "*tredde ingel*" of trouwe boadskipper de Adventistyske ynstelling dy't him ferachte en ôfwisde of negearre en dy't op syn beurt, nei de protestantske religy, oerlevere waard oan it kamp fan 'e duvel. Syn boadskip makke de wiere útkarden, ferljochte troch de ûntsifere profesije, ree foar de lêste glorieuze weromkomst fan Kristus dy't ferwachte waard, dizze kear mei wissichheid sûnt 2018, foar de maitiid fan 2030. Sa sille de lêste útkarden yn it jier 2029 de lêste universele test fan it leauwen ûnderfine dy't oankundige wurdt yn Iepenbiering 3:10: "*Omdat jo it wurd fan myn **geduld** bewarre hawwe, sil ik jo ek bewarje foar **de oere fan ferlieding** dy't oer **de hiele wrâld komme sil, om dejingen dy't op ierde wenje te testen**.*"

Ik haw it Adventisme al presintearre as de kristlike beweging waans missy wie om de protestantske reformaasje te foltôgjen dy't sûnt de 16^e ^{iuw ûnfoltôge} bleaun wie. Dizze nije útlis befêstigje dizze rol dy't God it joech. Sa, net langer protestearjend tsjin sûnde, mar winskjend in alliânsje te sluten mei it protestantisme dat sûndiget, koe it offisjele Adventisme fan 1991 allinich "**útspuugd**" wurde troch Jezus Kristus, tusken 1991 en 1995, dat is, yn 1994. Eins stjoert God it Adventisme werom nei it protestantisme dêr't it wei kaam, krekt sa't hy it ûntrouwe fleislike Israel nei Babylon yn Chaldea deportearre, dat is, nei it lân dêr't syn oprjochter Abraham wei kaam ûnder de namme Abram.

Dit tema, oangeande wierheid en falsk, wierheid en leagens, allinnich al vat it hiele minsklike drama op ierde gear. De ûnsichtberens fan God en syn oardielen is de oarsaak fan it misleidende aspekt fan 'e dingen dy't it libben op ierde foarmje. Dêrom is it oangean fan in relaasje mei him foar de minske de ienige betingst dy't heil mooglik makket. En fanwegen syn ûnsichtberens hat de grutte skepper God ús, troch de geskriften fan syn hillige Bibel, it ienige middel litten om syn plannen te begripen. Dêrom spilet dizze Bibel in supreme rol as de stipe fan al syn wierheid en dit rjochtfeardiget de duvel en syn demoanen dy't alles dogge om minsken fan it lêzen ôf te lieden. Om dit resultaat te berikken, ferfolge hy de kristenen dy't it lêze woene en syn lear kenne woene. En doe't dizze yntolerânsje net mear mooglik wie, popularisearre hy it en makke it ferachte troch mannichte falske leauwigen. Mar hokker strategyen se ek oannimme, de wier útkarden begripe de rol fan 'e Bibel yn 'e heil dy't Jezus Kristus biedt. En sûnt 1843 is it yn it begripen fan syn profesijen dat se de middels fûn hawwe om de "**rjochtfeardigens**" dy't Jezus Kristus biedt te behâlden. Sa, korrekt oerset út 'e orizjinele Hebriuwsk tekst, wurdt it fers fan Dan. 8:14 perfekt ferfolle: allinnich "**hilligens wurdt rjochtfeardige**" as it erkend wurdt troch de ivige Geast fan Jezus Kristus.

Ik moat ek de missy neame fan 'e " **fjirde ingel** " neamd yn Iepenbiering 18:1-2: " **Hjirnei seach ik in oare ingel delkomme út 'e himel , mei grutte autoriteit ; en de ierde waard ferljochte troch syn hearlikheid. En hy rôp mei in lûde stim, sizzende: Babylon it grutte is fallen, is fallen! En is wurden in wenplak fan demoanen, en in finzenis fan elke ûnreine geast, en in koai fan elke ûnreine en hate fûgel . Want alle folken hawwe dronken fan 'e wyn fan 'e grime fan har hoererij, en de keningen fan 'e ierde hawwe hoererij mei har begien, en de keaplju fan 'e ierde binne ryk wurden troch de oerfloed fan har lúkse. " De presyzje " **ik seach him delkomme út 'e himel** " skriuwt de beskreaune boadskip al ta oan in godlike himelske aksje. De presyzje " **wa't grutte autoriteit hie** " rêst op 'e " **autoriteit** " dy't God jout oan syn perfekt ûntsifere en dêrom ûnbestridbere profetyske bibelske wurd. Dizze boadskip befêstiget krêftich dy fan 'e " **twadde ingel** " fan Iepenbiering 14:8. Ik kin dizze oankundiging keppele oan 'e datum fan 'e maitiid fan 2018, wêryn't de Geast my de datum fan 'e wiere weromkomst fan Jezus Kristus, pland en fêststeld troch God, solide, foar de kommende maitiid fan 2030, liet witte. In **fjirde Adventistyske " ferwachting " waard sa offisjeel lansearre troch de wil fan 'e Skeppergod en Profeet** . Sûnt 1994, de datum keppele oan 'e boadskip fan 'e " **trede ingel** " fan Iepenbiering 14:9-10, is de ôfgryslke ierdske geastlike religieuze situaasje enoarm fersterke en degradearre. It falsk kristlike Westen rjochtfeardiget yn 2018 allerlei ôfgryslke dingen dy't opeaske wurde troch de perverse fertsjintwurdigers fan LGBT; dingen dy't Ruslân offisjeel oanklaagt en dy't it, lykas in protte oare lannen fan 'e wrâld, moslim of net, Afrikaansk, Arabysk, Aziatysk, ferskuorre. Mei de tiid iepene it Westen syn grinzen om bûtenlanners mei meardere moraal, gewoanten en religys te wolkomjen; wat dit fers ûnderstreket troch te sizzen: " **It is in wenplak fan demoanen wurden, in fangstplak fan elke ûnreine geast, in fangstplak fan elke ûnreine en hatefolle fûgel.** " ". En yn dit byld yllustrearret God earst de oekumenyske gearkomste dy't konkurrearjende religys byinoar bringt dy't net mei-inoar kompatibel binne, lykas it kristlike leauwe en de islam. Kin God in gearkomste fan lige monoteïstyske religys oars yllustrearje? Nee, fansels net, en syn boadskip is tige dúdlik. De sichtbere observaasje, út 'e maitiid fan 2018, beskriuwt in lige religieuze situaasje dy't God him ferplichtet te straffen troch de " **sechste trompet** " fan Iepenbiering 9:13 en Daniël 11:40 oant 45, sûnt 24 febrewaris 2022, mar noch mear sûnt de maitiid fan 2023, dêr't de Westerske help oan Oekraïne tanimt oant it punt dat Ruslân himsels offisjeel oanfallen beskôget troch Westerske NATO-troepen. In twadde diel fan dizze boadskip fan 'e " **fjirde ingel** " sil pas fan 'e maitiid fan 2030 ôf ferfolle wurde troch it tema fan 'e " **winter** " neamd yn Iepenbiering 14:17 oant 20. Dit twadde diel beskriuwt de lêste straf fan 'e falske hoeders, falske Kristussen of falske profeten, begjinnend yn fers 6: " **Jou har werom lykas sy hat betelle, en jou har dûbel neffens har wurken. Yn 'e beker dêr't se yn getten hat, jitte dûbel út foar har.** " Foardat God dizze autorisaasje joech, noege Hy syn útkarden út om harsels te skieden fan 'e tsjerken dy't de sûnde erfden dy't leard wurdt troch " **Babylon de Grutte** ", de pauselike en Roomsk-Katolike tsjerke. Wy lêze yn fers 4: " **En ik hearde in oare stim út 'e himel sizzen: Kom út har wei, myn folk, dat jimme gjin diel hawwe oan har sûnden, en dat jimme net ûntfange fan har pleagen .** " "Want, yndied, neffens**

Iepenbiering 17:5, is " **Babylon de Grutte " de " mem " fan har ortodokse, protestantske, Anglikaanske en as lêste, Adventistyske " *prostituee " dochters yn har ynstitúsjonele foarm.***

Oars as de berjochten fan 'e trije foargeande ingels, wurdt de oankundiging dien troch de " **fjirde ingel " troch God befêstige en fersekere fan sukses, om't Jezus dizze kear yndie sil ferskine op 'e tiid dy't syn útkarden troch syn iepenbiering fêststeld hawwe. Dêrmei stelt hy sels de datum fêst wannear't se ter dea brocht wurde sille troch in dekreet útjûn troch it universele rebellenkamp. Mar ferskynt yn syn gloarje op it lêste momint foar de moarden, en de straf sil falle op 'e hollen fan 'e religieuze rebellen yn oerienstimming mei de oankundiging en beskriuwing makke yn dizze boadskip fan Iepenbiering 18. Dit, ek yn oerienstimming mei de profetyske datum fan 18 maart, dy't oerienkomt mei it begjin fan 'e fêste fan Ester waans foarbidding bedoeld wie om de Joad Mordechai en syn folk en dêrom Ester sels te rêden. En úteinlik sil 18 maart it begjin markearje fan 'e feroardieling ta de dea fan 'e lêste útkarden dy't rêden en troch Jezus meinommen wurde sille, op 'e maitiidsdei, 20 maart 2030; dei dat de bloedige en sinistere " **rispinge " op ierde begjint, dy't earst de " *leararen " fan kristlike religieuze leagens treft, dat binne de " *falske profeten " .******

Yn it sekuliere nijs giet it falske nijs oer leagens dy't de saak tsjinnen fan 'e ynfal fan Oekraïne troch Ruslân. Tsjintwurdich wurdt de falske heldhaftichheid fan 'e Oekraynske ferdigeners fan in lyts eilân yn 'e Swarte See by Oekraïne, neamd "Slangeneilân " , oan 'e kaak steld . Oanfallen troch de Russen, hawwe de Oekraynske ferdigeners net oant de dea wjerstân levere lykas falsk bewearde waard, mar joegen har oer oan 'e Russen; dus de mear " *slang " fan 'e twa wie net it eilân, mar Oekraïne. Boppedat hawwe ûndersiken útfierd troch Dútske media bewiis sammele dat de sabotaazje fan 'e Russyske Nord-Stream-gaslieding útfierd waard troch in Oekraynske bemanning oan board fan in sylboat dy't út Noard-Dútslân weigje. Gearwurking mei Poalen wurdt fertocht. It brûkte eksplosyf is identifisearre. Sa wurdt it Oekraynske bedrog dat late ta de Jeropeeske enerzjykrisis hieltyd dúdliker, mar it is te let foar Westerlingen om har stipe foar dizze twa East-Jeropeeske lannen dy't har yn har oarloch lutsen hawwe, rjochtfeardige troch har dielde haat tsjin Ruslân, yn twifel te lûken. Dêrom sil de frucht fan dizze leagens de ferneatiging fan Jeropa en de folken dy't it foarmje, feroarsaakje. Gods justysje wurdt folbrocht; Minsken dy't syn wierheid net wurdearje, wurde fiede en bedrogen troch leagens. De ferduistering fan in fûns fan \$240 miljoen dat troch de Feriene Steaten oan Oekraïne betelle is, wurdt ek oanklage. It waard ferduisterd troch Oekraynske bedriuwen dy't ferantwurdlik binne foar it leverjen fan wapens. Oangeande de jonge presidint en syn oligarchen wurdt de beruchte reputaasje fan Oekraïne foar korrupsje sa befêstige.*

De tiid fan 'e sân lêste pleagen

Sûnder ienige bibelske tekstgarânsje, mar mei de geastlike wearden dy't God yn dizze hillige Bibel iepenbiere hat, tink ik dat ik begryp hoe't de tiid fan dizze "***lêste pleagen fan 'e grime fan God***" organisearre wurde sil.

Ien prioriteit is dúdlik: de feiten sille yn it jier 2029 folbrocht wurde. Dan, yn dit jier 2029, lykje de lêste seis moannen, waans religieuze feesten fan it earste ferbûn troch God ûnder it tema fan sûnde pleatst waarden, my benammen geskikt foar in lêste "fersoening fan sûnde" dy't direkt troch God oplein wurdt oan 'e lêste ierdske sûnders. Dit komt om't yn it âlde ferbûn de twa wichtichste Joadske feesten pleatst binne, ien oan it begjin fan 'e maitiid, dat giet oer "*it feest fan Peaske*" en syn oanbod fan godlike gerjochtichheid yn Kristus, "*it Lam fan God*", en de oare, oan it begjin fan 'e hjerst, waans ûnderwerp de delsetting fan sûnde is en dat "*de dei fan fersoening*" neamd wurdt. Yn 2029 sil de hjerst begjinne op 23 septimber. En wy moatte al opmerke dat God de nammen fan 'e lêste fjouwer moannen fan ús gewoane falske jierkalinder beskermje woe, om't se tsjûge fan 'e wiere ferdieling fan tiid dy't hy, glorieuze, yn God de skepper fêststeld hat. Dizze fjouwer moannen hawwe yn har namme it folchoardernûmer fan har jierlikse posysje bewarre: septimber foar de sânde moanne, oktober foar de achtste, novimber foar de njoggende, en desimber foar de tsiende moanne fan it godlike sinnejier. Dizze tsjûgenis is fan grut belang by it definiearjen fan 'e tiid fan 'e ***lêste seis moannen dy't liede ta de weromkomst fan Kristus en it ein fan 'e wrâld***. Want de skepping sil net ferdwine, mar it is de hiele minskheid dy't oer har hiele bewenne oerflak ferdwine moat en sil. 23 septimber 2029 sil dêrom de datum wêze dat de earste pleach fan God de manlju sil reitsje dy't "*it merk fan it beest*" drage. Krekt foar dizze datum sil de universele minsklike wet de earste dei fan 'e wike, ús hjoeddeiske "snein", ferklearre hawwe as in rêstdei dy't offisjeel oplein wurdt oan alle oerlibbenen fan 'e nukleêre ramp fan 'e Tredde Wrâldoarloch. Op dit oere soarget it ierdske oardiel foar sanksjes tsjin ûnwillige of ûngehoorzame minsken; dingen dy't God profetearre hat yn Iepenbiering 13:16-17: "*En hy soarget derfoar dat allen, sawol lyts as grut, ryk as earm, frij en slaaf, in merk krije op harren rjochterhân of op harren foarholle: en dat nimmen koe net keapje of ferkeapje, útsein as er it merk hie, of de namme fan it beest, of it getal fan syn namme*".

Nei dizze maatregel dy't tsjin syn hillige sabbat nommen is, makket God definityf in ein oan syn oanbod fan genede, dat basearre wie op 'e frijwillige dea fan Jezus Kristus as in fersoeningsoffer foar de sûnden fan syn iennichste útkarden, dy't Hy sels kiest en útkiest sûnder gebrûk te meitsjen fan minsklik of himelsk ingelsk advys. Dit tema fan 'e ein fan genede wurdt ûntwikkele yn Iepenbiering 15 en gearfette yn fers 8 yn dizze termen: "*En de timpel waard fol mei reek fan 'e hearlikheid fan God en fan syn macht; en nimmen koe de timpel yngean oant de sân pleagen fan 'e sân ingels foltôge wiene*". Ik oerset dit fers dúdlik: En de gearkomste fan God wie foltôge, en nimmen sil deroan tafoege wurde, want de útkarden sels sille it keninkryk fan 'e himel yngean, allinich as de tiid fan 'e sân lêste pleagen dy't oer de ierde útstoten binne foltôge is. De reek ferwiist nei de rook fan 'e gebeden fan 'e hilligen neffens Iepenbiering 5:8: "*En doe't er it boek naam, foelen de fjouwer libbene wêzens en de fjouwerentweintich*

âldsten del foar it Lam, elk mei harpen en gouden kommen fol reekwurk, dat binne de gebeden fan 'e hilligen. ", mar ek 8:4: " De rook fan 'e reekwurk kaam op, mei de gebeden fan 'e hilligen, út 'e hân fan 'e ingel foar God. " Efter elke " reek en rook " sit de persoanlikheid fan in útkarde.

As antwurd giet God syn earste fan 'e lêste pleagen út oer de skuldigen: Iepenbiering 16:2: " De earste gie hinne en goot syn skaal út oer de ierde; en in slimme en swiere swol foel op 'e minsken dy't it merk fan it beest hienen, en op harren dy't syn byld oanbeaen. " De beskriuwing fan dizze " swiere swol " is analooch oan dyjinge dy't de rjochtfeardige en oprjochte Job slim rekke. Mar wylst it lijen dat Job akseptearre God ferhearlike yn it gesicht fan Satan, yn absolút kontrast, binne dyjingen dy't oplein waarden oan 'e wierlik skuldigen fan 'e lêste tiid rjochtfeardich en fertsjinne. Yn 'e godlike koade fan dizze iepenbiering rekket dizze pleach earst " de ierde ", om't de kontekst fan dit oere it hearskippij is fan " it beest dat út 'e ierde opkomt " fan Iepenbiering 13:11. En sa wurde de protestantske liederen en organisatoaren, en de katoliken, eare en meiwurker. Eare, om't de sneinsrêst dy't oplein waard troch syn lêste protestanten syn boarne ûnder harren hat.

Wy sille sjen dat " **de sân lêste pleagen fan God** ", mei guon ferskillen, deselde doelen ynnimme as de " **sân trompetten** ": dat is, yn opkommende folchoarder: *de ierde, de see, de rivieren, de sinne, de troan fan it beest, de grutte rivier de Eufraat*, en úteinlik *de loft*.

Hjir is de list mei de doelen fan 'e " **trompetten** ": Tink derom dat oars as de sân lêste pleagen, elke straf fan 'e " **trompetten** " **mar in tredde fan syn doel** rekket, om't it as in godlike warskôging rekket.

Iepenbiering 8:7: " De earste blies, en dêr kaam hagel en fjoer mingd mei bloed, en dy waarden **op 'e ierde smiten.**" en **in tredde** fan 'e ierde waard ferbaarnd, en **in tredde** fan 'e beammen waarden ferbaarnd, en al it griene gers waard ferbaarnd. "

Iepenbiering 8:8: " De twadde ingel blies, en der waard wat as in grutte berch dy't mei fjoer baarnde **yn 'e see smiten** ; en **in tredde** fan 'e see waard bloed, ... "

Iepenbiering 8:10: " De tredde ingel blies, en dêr foel in grutte stjer út 'e himel, dy't baarnde as in lampe, en dy foel **op in tredde fan 'e rivieren** en op 'e wetterfonteinen. "

Iepenbiering 8:12: " De fjirde ingel blies, en **in tredde fan 'e sinne waard rekke, en in tredde fan 'e moanne, en in tredde fan 'e stjerren**, sadat **in tredde fan harren** tsjuster waard, en de dei ferlern gie. " **in tredde fan syn helderheid**, en de nacht itselde.

Iepenbiering 9:1: " De fyfde ingel blies, en ik seach in stjer út 'e himel **op 'e ierde falle**. En him waard de kaai ta de boaiemleaze put jûn. "

Iepenbiering 9:13-14: " De sechste ingel blies. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is, sizzende tsjin 'e sechste ingel dy't de trompet hie: Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne **yn 'e grutte rivier de Eufraat**. " En de fjouwer ingels waarden loslitten, dy't ree wiene foar it oere, en de dei, en de moanne, en it jier, om **in tredde** fan 'e minsken te deadzjen. "

Iepenbiering 11:15: " *De sânde ingel blies, en der wiene lûde stimmen yn 'e himel, dy't seine : 'De keninkriken fan dizze wrâld binne de keninkriken fan ús Heare en fan syn Kristus wurden , en hy sil foar altyd en altyd regearje. "*

Yn dizze ferliking sjogge wy dat ^{wy yn 'e 5e straf} as doelen de fallen protestantske religy fan 'e " *5e trompet* " en " *de troan fan it beest* " fan 'e " *5e fan 'e lêste pleagen* " fine. Troch dizze groepering pleatst de Geast de protestantske religy ûnder de geastlike dominaasje fan 'e " *troan fan it beest* "; wat de feiten befêstigje, om't de sûnde fan 'e falske rêstdei dy't troch God feroardiele wurdt, erfd is fan it pauselike Roomske-Katolisisme, waans opienfolgjende liederen op " *de troan* " fan it Fatikaan sitte, yn Rome. En Iepenbiering 13:12 befêstiget harren definitive assosjaasje: " *En hy oefene alle macht fan it earste beest út foar syn eagen, en hy makke de ierde en dejingen dy't dêryn wenje om it earste beest te oanbidden, waans deadlike wûne genêzen wie. "* Fûgels fan ien fear komme byinoar, en hoe binne fallen protestanten en katoliken gelyk? Beide betize religy mei polityk. Se fjochtsje en deadzje om religieuze redenen, en litte sa harren ûnferskilligens sjen foar de oarders fan Jezus Kristus dy't yn Mattéus 16:25 ferklearre: " *Want wa't syn libben rêde wol, sil it ferlieze, mar wa't syn libben ferliest om myn wille, sil it fine .* " Hy joech doe, op it oere fan syn arrestaasje troch de Joadske wachters, in konkrete demonstraasje fan it ferbod om wapens op te nimmen om it eigen libben en dat fan syn apostels en learlingen te ferdigenjen. De twa falske kristlike religys bringe dit fers ek net yn 'e praktyk dêr't Jezus ferklearret: " *Jou God wat Gods is en Caesar wat Caesars is .* " Al yn syn tiid ferwyten opstannige Joaden him dat hy in freon fan 'e Romeinen wie, om't hy net oproppen ta opstân tsjin har. Deselde oarlochsachtige partijgeast animearret de falske religys fan it monoteïsme. Mar dit is sa, en it is dêrom rjochtfeardich dat Jezus allinich dejingen dy't nei syn wurden harkje en har folgje as syn eigen erkent. Dêr leit it hiele ferskil tusken de útkarden en de fallen.

It doelwyt fan 'e 6e ^{straf} is mienskiplik foar beide konteksten: " *de grutte rivier de Eufraat* " of it gebiet fan West-Europa, ek symbolisearre troch de " *tsien hoarnen* " fan Daniël 7:7 oant Iepenbiering 17:3.

Uteinlik giet de " *sânde trompet* " in bytsje foarôf oan de sânde fan 'e " *sân lêste pleagen* ", om't it de ferskinning fan 'e godlike en oerwinnende Kristus oanjout. It bedoelde doelwyt is " *de loft* " en efter dizze term sit de ierdske hearskippij fan 'e duvel, dy't himsels " *de foarst fan 'e macht fan 'e loft* " neamd wurdt yn Efe. 2:1-2: " *Jimme wiene dea yn misdieden en sûnden, dêr't jimme earder yn rûnen neffens de rin fan dizze wrâld, neffens de foarst fan 'e macht fan 'e loft , de geast dy't no wurket yn 'e soannen fan 'e ûngehoorzaamheid. "*

Foardat wy fierder geane, moat opmurken wurde dat de bedoelde doelen ek de folchoarder fan dingen folgje dy't troch God skepen binne yn 'e earste seis dagen fan syn oarspronklike skepping. En dit lit de ferbining sjen dy't God makket tusken syn straf en de bestrafte skuldigen, dat is, de minachting dy't toand wurdt foar de Skeppergod dy't hy mei rjocht en rjocht bewearde te wêzen.

Nei't ik dizze útlis jûn haw, gean ik wer fierder mei de folchoarder fan barren dy't no folgje op 'e earste fan 'e " *sân lêste pleagen fan Gods grime* ". In

moanne letter, yn oktober, wurdt in nije pleach **tafoege** oan 'e foarige, dy't " **de maligne maagsweer** " wie.

Iepenbiering 16:3: " *De twadde goat syn skaal út yn 'e see , en it waard bloed, lykas dat fan in deade man; en alle libbene wêzens stoarn, alles yn 'e see .* "

Dizze twadde fan 'e lêste pleagen moat fergelike wurde mei de " **twadde trompet** " waans wichtichste akteur it Roomsk-Katolike pauselike rezjym is, yn 538, de datum fan syn offisjele oprjochting. Troch " **de see** " opnij te slaan, rjochtet God him op 'e folgelingen fan " **it beest dat út 'e see opkomt** " fan Iepenbiering 13:1. Syn ferflokte rol is fûneminteel, om't it de basis is fan alle flokken fan 'e oare kristlike religys dy't der yn 'e rin fan 'e tiid út fuortkommen binne, oant it offisjele Adventisme dat foar it lêst troch Jezus Kristus " **útspuugd** " is. Yn Iepenbiering 17:8 seit God deroer: " *It beest dat jo seagen wie, en is net. It moat út 'e boaiemleaze put opstige en nei de ûndergong gean . En dejingen dy't op ierde wenje, waans nammen net fan 'e grûnlegging fan 'e wrâld ôf yn it boek fan it libben skreaun binne, sille har fernuverje as se it beest sjogge: want it wie, en is net, en sil noch wêze.* Hy befêstiget dizze flok troch te sizzen, yn Iepenbiering 18:24: " *en om't dêryn it bloed fûn is fan profeten en hilligen, en fan allegearre dy't op ierde fermoarde binne.* "

Yn 'e kontekst fan 'e lêste pleagen hat it wurd " **see** " in dûbele letterlike en symboalyske betsjutting. Symboalysk bepaalt God " **dea** " foar alles dat libbet yn 'e foarm fan minsken of dierlik libben. Ut Genesis oantsjut " **de see** " " **dea** " yn tsjinstelling ta " **de ierde** ", dy't minsklik libben drage soe. Boppedat is it type dierlik libben dat deryn ûntjout ferskriklik: de grutste yt de lytste. Letterlik, oan 'e ein fan 'e wrâld, wurdt it dierlik libben, earst it seel libben, ferneatige foar de minske, om't it troch God foar him makke is op 'e 5e^{dei} fan 'e wike fan 'e godlike Skepping. " *De wetters* " dy't de ierde foarme hawwe sûnt syn skepping krije de namme " **see** " op 'e twadde dei fan dizze earste oarspronklike wike. En in wichtich detail, iepenbiere yn Iepenbiering 21:1, " **de see sil der net mear wêze** " op 'e nije ierde: " *Doe seach ik in nije himel en in nije ierde; want de earste himel en de earste ierde wiene foarbygien, en de see wie der net mear .* " Syn symbolyk fan " **dea** " wurdt sa befêstige yn Iepenbiering 20:14: " **En de dea en Hades waarden yn 'e fjoermar smiten. Dit is de twadde dea, de fjoermar.** " Ik moat dizze godlike subtiliteit útwreidzje. " *Hades* " ferwiist nei it droege lân dat de lichems fan 'e deaden ûntfangt dy't ta stof fallen binne. Neffens Gods gebod yn Gen. 3:19: " *Yn it swit fan jo gesicht sille jo brea ite, oant jo weromkomme nei de grûn, dêr't jo weihelle binne ; want stof binne jo, en ta stof sille jo weromkomme .* " Dêrom ferfangt en oantsjut it wurd " **dea** " yn dit fers 14 " **de see** ", it oare orizjinele haadelemint fan ús planeet. In nije moanne giet foarby en God foeget in tredde pleach ta yn novimber.

Iepenbiering 16:4: " *De tredde geat syn skaal út op 'e rivieren en wetterfonteinen , en dy waarden bloed.* "

Ik herinner my dat God al om Egypte te straffen, de wûnders dien hie fan it feroarjen fan wetter yn bloed. En hjir, neffens de opdracht dy't by de skepping jûn waard, slacht God mei de dea " **de rivieren en wetterboarnen** " dêr't de minske

foar syn oerlibjen fan ôfhinklik is. Dit is wer in middel om minskelibbens te eliminearjen dy't úteinlik allegear ferdwine moatte.

Dizze eleminten wurde al rekke yn 'e " **tredde trompet** " yn Iepenbiering 8:10: " *De tredde ingel blies, en dêr foel in grutte stjer út 'e himel, baarnend as in fakkel, en it foel **op in tredde fan 'e rivieren en op 'e wetterfonteinen** .* " Dizze symboalen jouwe de minskheid oan dy't de heil fan Jezus Kristus opeaske, dat is, sûnt 313, **de** ûnleauwige "hilligen" dy't God yn 538 oan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym oerlevere hat. God erkent tydlik dejingen dy't tusken 1170 en 1843 de Reformaasje yngongen. Dit binne oprjochte protestanten. Dit " **tredde fan 'e rivieren** " wurdt oantsjut as " **in tredde fan 'e stjerren** " yn Iepenbiering 12:4: " *Syn sturt **naam in tredde fan 'e stjerren fan 'e himel mei** en smiet se op 'e ierde. De draak stie foar de frou dy't op it punt stie om te berte, om har bern te ferslinden doe't se berte jûn hie.* " en yn Daniël 8:10: " *Hy stie op nei it leger fan 'e himel, en smiet **guon fan it leger en fan 'e stjerren op 'e ierde** , en fertrape se .* " God hat yn 'e natuer de flok skreaun fan 'e " **wetters fan 'e rivieren** " dy't weromkomme nei " **de see** " dêr't se út ûntsteane; dat is, wat alle falske kristlike religys beoefenje, elk op syn eigen tiid. In oare moanne giet foarby en de fjirde pleach wurdt yn desimber tafoege oan 'e trije foargeande.

Iepenbiering 16:8-9: " *De fjirde ingel geat syn skaal út **op 'e sinne** , en it waard him jûn om de minsken mei fjoer te ferbaarnen; en de minsken waarden ferbaarnd mei grutte hjiite, en se lasterden de namme fan God, dy't macht hie oer dizze pleagen; **en se hawwe har net bekeare om him eare te jaan** .* "

Dizze pleach is ferskriklik en ôfgrysljik. Mar let op it gedrach fan 'e slachtoffers dy't " **de namme fan God lasterje en har net bekeare** " om't bekering net mear mooglik is, lykas it gefal wie mei de Farao fan Egypte. Dit befêstiget de kontekst fan in tiid dat genede net mear oanbean wurdt.

Yn dizze fjirde straf fine wy " **de sinne** " fan 'e " **fjirde trompet** " dêr't hy sels " **troffen waard troch in tredde** " troch it revolúsjonêre Frânske ateïsme. Dit symboal fan wier godlik ljocht oantsjut de Bibel, it hillige skreaune Wurd fan God. Yn dizze lêste kontekst wrekt God de skea dy't syn " **twa tsjûgen** " oandien is. Se binne net langer " **klaaid yn sekken** " lykas yn Iepenbiering 11:3 en nimme wraak troch de minsken dy't har ferachte en mishannele hawwe mei pynlike brânwûnen te reitsjen. Dyjingen dy't it belang fan godlik bibelsk ljocht ûnderskat hawwe, moatte no in ljocht ferneare dat har " **ferbaarnt** ". In nije moanne giet foarby, en in 5e ^{pleach} treft yn jannewaris de minsken dy't troch God ferflokt binne.

Iepenbiering 16:10-11: " *De fyfde ingel geat syn skaal út **op 'e troan fan it beest** . En tsjusternis bedekte syn keninkryk; en de minsken knaagden op har tongen fan pine en lasterden de God fan 'e himel fanwegen har pine en har sweren, **en se hawwe har net bekeare fan har dieden** .* "

It doel dat God keazen hat is dizze kear " **de troan fan it beest** ", dat is Fatikaanstêd en de Sint-Piterbasilyk yn Rome. God befêstiget dêrmei syn fûnemintele ferantwurdlikens foar de flok dy't it kristlike leauwe sûnt 313 rekke hat, dêr't it doe yn it Lateranenpaleis yn Rome hâlden waard. Troch dit gebiet yn dikke " **tsjusterens** " **te dompeljen** . ", God straft de Roomsk-Katolike organisaasje dy't konstant tsjin syn " **ljocht** " fochten hat troch de Bibel en har frije, ûnôfhinklike lêzers te ferfolgjen. Op dit beslissende oere tsjûget God tsjin it

Roomsk-Katolisisme, dat de skuld draacht fan it yn syn flok slepen fan 'e protestantske religy, waans feroardieling iepenbiere wurdt yn Iepenbiering 3:1-3 en Iepenbiering 9:1-12; dit om't it protestantske leauwe de lêste " **lasten** " wegere hat dy't God sûnt 1843 oplein hat: wier leauwe en leafde foar de wierheid basearre op 'e Bibel en har profesijen. In oare moanne giet foarby, en de Skeppergod giet yn febrewaris syn sechsde fan 'e lêste pleagen oer sûnders út.

Iepenbiering 16:13-14: " *De sechsde kening geat syn skaal út op 'e grutte rivier de Eufraat , en it wetter dêrfan droech út , sadat de wei reemakke wurde koe foar de keningen dy't út it easten kamen . En ik seach trije ûnreine geasten lykas kikkerts út 'e mûle fan 'e draak , en út 'e mûle fan it beest , en út 'e mûle fan 'e falske profeet komme .* "

De Geast brûkt it byld fan 'e histoaryske barren dy't de Medyske kening Darius tastien hat om Babylon te feroverjen yn 'e tiid fan kening Belsassar neffens Dan. 5. Hy feroare de rin fan 'e rivierbêding en koe sadwaande de ûnoantaastbere stêd yngean fanwegen de beskerming fan syn ymposante muorre. God foarseit sa it momint dat de pauslike ferlieding fan Rome einiget. Want dêrfoar sammelje de demoanen it protestantske kamp en elke oare kristlike religy dy't troch God ôfwiiid is.

In oare útlis bestiet. " *It útdroege wetter* " profetearret de dea fan 'e Jeropeeske befolking en harren Amerikaanske en oare ôfstammelingen. En " *de keningen fan it Easten* " binne Kristus syn útkarden dy't úteinlik it himelske Kanaän yngeane sille, om't dizze lêste beproewing harren " *paad " nei de himel " tarieset* ".

De " *gearkomste* " bringt dêrom de himelske " *demoanen* " byinoar, ynklusyf harren lieder, de duvel yn " *draak* " of, yn oarloch tsjin " *de rest* " fan 'e útkarden, neffens Apo. 12:17; it pauslike rezjym fan " *it beest* " en protestantisme of, de " *falske profeet* " sûnt 1843 of, " *trije ûnreine geasten* " lykas de " *kikker* " neffens Lev. 11:30. Mar dizze ferliking mei de " *kikker* " hâldt dêr net op. It rint net, mar " *springt* " en karakterisearret sa dejingen dy't ferkeard " *de drompel* " oerstekke dy't troch God ynsteld is, neffens dit fers út Sefanja 1:9: " *Op dy dei sil ik al dyjingen straffe dy't oer de drompel springe , dejingen dy't it hûs fan harren master folje mei geweld en bedroch .* " De hjoeddeiske barrens jouwe noch in oare betsjutting oan dit wurd " *kikker* " dat Frankryk yllustrearret, om't de Ingelsen syn ynweners "kikkereters" neame. En Frankryk is de ienige kearnmacht oan 'e *Jeropeeske "Eufraat* " en tagelyk de meast opstannige en ûnreligieuze naasje yn 'e wrâld, de oanbidder fan 'e goadinne Frijheid.

Troch te wizen nei " *it beest* ", dat is, de skuld fan it pauslike Roomsk-Katolisisme, hat de Geast it begryp fan dizze sechsde pleach taret. Want Gods doelwyt is " *de Eufraat* ", dat is, West-Europa pleatst ûnder de ferflokte kultyske dominaasje fan dit Roomsk-Katolisisme, dat is, Rome, dat God symbolisearret mei de namme " *Babylon it grutte* " yn Iepenbiering 17:5. It is dêrom wichtich om te witten dat de bêding fan 'e " *rivier de Eufraat* " de âlde stêd mei de namme " *Babylon* " oerstuts, de stêd boud troch kening Nebukadnessar. De aksje dy't ferbûn is mei dizze sechsde pleach wurdt beskreaun yn fers 14: " *Want it binne de geasten fan demoanen , dy't wûnders dogge, dy't útgeane nei de keningen fan 'e hiele ierde, om har te sammeljen ta de striid fan dy grutte dei fan God de*

Almachtige . " » De " **geasten fan demoanen** " binne troch God frijlitten sûnt it begjin fan 'e " **sechde trompet** " neffens Iepenbiering 9:14: " *en sizzende tsjin 'e sechsde ingel dy't de trompet hie: Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat* ." De " **gearkomste** " organisearre troch Gods wil hat in doel: " **foar de striid fan 'e grutte dei fan God de Almachtige** ." De trijefâldige betsjutting fan dizze útdrukking definiearret de " **grutte dei** " fan Gods oerwinning op syn fijannen, mar ek de yngong ta syn " **grutte dei** " fan rêst, dat is syn hillige sabbat fan " **tûzen jier** ", profetearre sûnt de earste " **sânde dei** " fan 'e skepping en seis kear oanhelle yn Iepenbiering 20. En " **de striid** " sels is rjochte tsjin syn " **grutte dei** " fan hillige rêst. God jout sa syn wiere útkarden de kâns om harsels te ûnderskieden fan oare opstannige minsken troch har trou oan syn hillige dei; dit, nettsjinsteande it deastraf dat úteinlik troch it rebellenkamp tsjin har útsprutsen wurde sil.

Lit ús de oerienkomst fan dizze pleach mei de " **sechste trompet** " opmerke, dêr't it godlike doel al " **de Eufraat** " wie, dat is, Katolik Europa, neffens Iepenbiering 9:13: " *De sechste ingel blies. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is, sizzende tsjin 'e sechste ingel dy't de trompet hie: Meitsje de fjouwer ingels los dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat* ." De " **sechste trompet** " en " **de sechste fan 'e lêste pleagen** " fan God hawwe mienskiplik de aksje fan it " **gearbringen** " fan ûnôfhinklike groepen dy't troch God ferflokt binne. Dizze gearkomste hat it doel om " **in striid** " te lieden, mar pas op foar de falstrik! Der binne twa " **fjildslaggen** " yn godlike iepenbiering. De earste is de jenge dy't folbrocht wurdt ûnder de titel " **sechste trompet** ". It is in moardnerige wrâldoarloch, de lêste yn syn soarte, ferskriklik ferneatigjend, om't it nukleêr is. De oare " **striid** " is geastlik en is rjochte tsjin God en syn trouwe hilligen; syn lêste útkarden. Iepenbiering 16:16 neamt it " **Armageddon** ". Dizze twadde " **slach** " wurdt foarsein yn 'e " **fyfde trompet** " yn Iepenbiering 9:7: " *De sprinkhoannen wiene as hynders dy't ree wiene foar de striid ; en op harren hollen wiene kronen as goud, en harren gesichten wiene as de gesichten fan minsken* ." Wêr bestiet dizze tarieding út? Yn 1843 troch God frijlitten, hat de protestantske religy de relaasjes mei it katolisisme fernijd, oant it punt dat se har offisjeel mei har ferbûn hawwe fia de oekumenyske alliânsje. De foarseine gearkomste is dêrom ferfolle. Mar op it momint fan 'e sechsde pleach sil in nije gearkomste organisearre wurde om in kollektive maatregel te nimmen waans doel sil wêze om de godlike grime te kalmearjen dy't útdrukt wurdt troch de pleagen dy't útstort wurde. Want, gearstald, de minsklike situaasje op ierde is wirklich ferskriklik en ûndraachlik. It rebellenkamp moat de jingen identifisearje en oanwize dy't ferantwurdlik binne foar dizze godlike grime. Oertsjûge dat se net ferantwurdlik binne, wurde de " **fersamle** " rebellen laat troch de geasten fan demoanen dy't de sabbathâlders oanwize. Dus, om Gods grime te kalmearjen, wurdt it beslút nommen om dizze sabbathâlders út te roegjen, en wurdt in datum fêststeld foar harren eksekúsje. Dizze ûnderfining waard foarsein troch dy fan 'e Joaden dy't nei Babylon deportearre waarden oant de tiid fan 'e Perzyske keningen. En it ferhaal yn it Boek fan Ester beskriuwt it foar ús. De skurk hjit Haman, en hy organisearret de omstannichheden om de Joad Mordechai op te hingjen. Ester is in jonge Joadske frou dy't troud is mei kening Xerxes. Mordechai

dringt der by har op oan om foar har yn te gripen by har man, de kening. Ester begjint dan in fêste en bidt trije dagen ta God. Dêrnei sprekt se ta de kening, dy't de situaasje omkeart. Haman wurdt ophongen oan 'e galge dy't foar Mordechai opsteld is, en Xerxes machtiget de Joaden om harren lokale fijannen twa dagen lang te deadzjen. Dit senario is presys it senario dat útkomme sil fanôf 18 maart 2030. Dizze datum is de datum dy't de Joaden yn it jier 2030 fiere sille, om't se elk jier it feest fan 'e fêste fan Ester fiere. De fêste sil dan trije dagen lang de lêste sabbathâlders oangean. Op de tredde dei, de datum dy't pland is foar harren eksekúsje, dat sil de earste dei fan 'e maitiid wêze, sil God weromkomme yn 'e foarm fan Jezus Kristus om de rebellen te ferneatigjen dy't syn trouwe útkarden eksekutearje soene. Dizze omkearing fan 'e situaasje fan 'e definitive kontekst wurdt trije kear yn 'e Bibel foarsein: earst, troch de namme "**Benjamin**" fan 'e 12e ^{stam} fan 'e "**fersegele**" útkarden fan Iepenbiering 7:8; twadde, troch de ûnderfining fan Ester; en de tredde yn dit tema fan 'e striid "**Armageddon**" waans aksje oproppen wurdt yn Iepenbiering 16:19 en ûntwikkele wurdt yn Iepenbiering 18: "**En de grutte stêd waard yn trije dielen ferdield, en de stêden fan 'e folken foelen, en it grutte Babylon kaam yn oantinken foar God, om har de beker fan 'e wyn fan 'e grimmigens fan syn grime te jaan** ."; dit wurdt ek profetearre troch it tema fan "**de wynstôk**" presintearre yn Iepenbiering 14:19-20 (en dat Jesaja 53 ûntwikkelt): "**En de ingel sette syn sikkels op 'e ierde, en rispe de wynstôk fan 'e ierde, en smiet de wynstôk yn 'e grutte wynparkske fan 'e grime fan God. En de wynparkske waard bûten de stêd trape; en bloed kaam út 'e wynparkske, sels oant de teugels fan 'e hynders, foar in ôfstân fan tûzen seishûndert stadia** ." » Ik herinner my en oerset it ein fan dit fers: en God fergie it bloed fan alle falske leararen of "**falske profeten**" dy't leagens learden troch ûngerjochtichheid te brûken en falsk syn hillige Bibel skreaun op "**in útwreiding**" fan tûzen seishûndert jier fan racen om de priis fan 'e himelske ropping te winnen, neffens it byld dat Paulus jout yn 1 Kor. 9:24: "**Wite jimme net dat dejingen dy't yn it stadion rinne allegear rinne, mar mar ien de priis krijt? Rinne sa dat jimme him winne** ."; dizze doer fan sechstjin ieuwen begjint oan it begjin fan 'e 15e ^{iuw} f.Kr., en einiget oan 'e ein fan 'e 1e ^{kristlike} iuw; op 'e tiid dat Johannes it fisioen fan 'e Iepenbiering krige.

Neffens dizze iepenbiere patroanen moat de datum fan it deadebefel fan 'e sabbathâlders fêststeld en útjûn wurde op 17 maart 2030. Op 'e earste dei fan 'e maitiid, de folgjende 20 maart, sil Jezus Kristus weromkomme en de skuldige rebellen mei de dea straffe troch de grime fan har ferrifelde slachtoffers tsjin 'e religieuze learkrêften te kearen; syn godlike weromkomst wurdt oproppen troch dit fers út Iepenbiering 16:17: "**De sânde ingel geat syn skaal út yn 'e loft, en der kaam in lûde stim út 'e timpel fan 'e troan, sizzende: 'It is dien!'**" De "**hilligen**" sille dit bloedige spektakel net tsjûge wêze, om't se, laat troch Jezus Kristus, al yn 'e himelske ivichheid yngien binne. Dit is wat de útdrukking "**bûten de stêd**" betsjut; de "**hillige stêd**", dat is, har trouwe útkarden. De hilligen sille de ierde op 20 maart ferlitte, en op ierde kin de wraak trochgean oant Peaske 2030. Sa sille de lêste rebellen omkomme, ferpletterd troch de "**hagelstiennen**" fan 'e sânde fan 'e "**sân lêste pleagen fan 'e grime fan God**" lykas oankundige yn Iepenbiering 16:21: "**En in grutte hagel, waans gewicht in talint wie, foel út 'e himel op 'e**

minsken; en de minsken lasterden God fanwegen de **pleach fan 'e hagel** , om't de pleach tige grut wie ."

Troch dizze " **pleach fan hagel** ", rjochtet God syn lêste les oan 'e opstannige minskheid. It betellet foar har misbrûk fan alle frijheid dy't God oan elk minske op 'e hiele ierde jûn hat. En it doel fan dizze frijheid wie allinich om it te kiezen of it te bestriden mei alle gefolgen fan 'e twa tsjinoerstelde keuzes. Dizze les waard al jûn yn syn " *gelikenis fan 'e talinten* " wêryn efter de munt fan dy namme frije aksje, iver of syn ôfwêzigens, de frucht ferberget dy't troch elk skepsel droegen wurdt. En yn dizze selde gelikenis sprekt Jezus syn feroardieling út fan 'e " **kweade tsjinstfeint** " dy't yn him " *in hurde master sjocht, dy't rispet wêr't hy net siedde hat* " neffens Mattéus 25:24: " *Doe kaam hy dy't it iene talint ûntfongen hie en sei: Hear, ik wist dat jo in **hurde man wiene** , dy't rispet wêr't jo net siedde hawwe, en sammelet wêr't jo net útstruide hawwe .*" En as in wraaksuchtige en rjochtfeardige God toant hy himsels wier " **hurd** " en ûnmeilydsum foar him, en jout him oer oan fjoer en dea; beide binne wol fertsjinne.

Troch it senario fan 'e úttocht út Egypte foar it ein fan 'e wrâld opnij te besjen, biedt God ús in direkte konfrontaasje tusken syn kamp, fertsjintwurdige troch syn tsjinner Mozes, en dat fan 'e Farao, ferhurde troch God. God die dizze útspraak oer him yn Ex. 9:15-16: " *As ik myn hân útstekt hie en dy mei de dea slein hie, do en dyn folk, soene jimme fan 'e ierde ferstoarn wêze. Mar Ik haw dy stean litten, datsto myn macht sjen meist, en dat myn namme oer de hiele ierde ferkundige wurde mei.* " Ex. 10:1-2 spesifisearret fierder: "Doe sei de Heare tsjin Mozes: *Gean nei de Farao, want Ik haw syn hert en de herten fan syn tsjinner ferhurde, om myn tekens ûnder harren te dwaan. It is ek datsto dyn soan en dyn soansoan fertelle meist wat Ik de Egyptners dien haw, en hokker tekens Ik ûnder harren dien haw. En jimme sille witte dat Ik de Heare bin.* " En dizze dingen waarden opnommen yn it skriuwen fan 'e Hillige Bibel, sadat dizze tsjûgenis ús hjoed de dei fan nut is. Want it lit ús alles begripe wat God yn ús hjoeddeistige barrens yn plak set. Al gau, út 'e " **sechste trompet** ", minder ferslein as Europa, sil de Farao fan ús tiid it lân fan bitterheid wêze, it Amearika fan 'e Feriene Steaten waans hert op deselde wize en om deselde redenen troch God ferhurde wurde sil: de opstannige en tsjinstridige geast dy't tsjin 'e iepenbiere wil fan God is. Mar neist dizze warskôging tsjin ûngehoorzaamheid, rjochtet de herinnering oan 'e "tsien pleagen" fan Egypte ús oandacht op 'e tiid dat it bibelske ferhaal "de wet fan Mozes" skreaun waard. No hawwe de twa ferbûnen dizze godlike iepenbiering as basis, om't sûnder it earste ferbûn it nije ferbûn gjin betsjutting hat. Sels hjoed de dei, en oant it ein fan 'e wrâld oer sân jier, wurdt ús needsaak foar in perfekte Ferlosser allinich iepenbiere troch ús persoanlike ûnfermogen om Gods geboaden en ferordeningen perfekt te folgjen. Dit leit in ferantwurdlikens op al dyjingen dy't yn har memmetaal lêze kinne, want de Bibel is yn in protte talen oerset. It is wier dat guon profetyske boeken fan 'e Bibel troch God fersifere binne om ûnweardige lêzers fuort te hâlden fan har geastlike ûnwittendheid. Mar de essensjele eleminten dy't yn 'e Bibel iepenbiere binne, binne dúdlik útdrukt en binne dêrom foar elkenien begryplik.

Echte leafde

Om sa'n ûnderwerp te bestudearjen, moatte wy ús ferklearrings fansels fine yn leafde, sa't de geast fan God it libbet, fielt en iepenbieret. En jo moatte al begripe dat dizze godlike standert de ienige is dy't wichtich is, om't it bedoeld is as de ienige standert dy't bedoeld is om ferlingd te wurden yn 'e ivichheid dy't noch foar ús leit. It is de standert fan dizze leafde dy't de útkarde moat belichamje om ivich mei God libje te kinnen. It is des te wichtiger om it te begripen, om't it de wiere ienige betingst foarmet dy't tagong ta it ivige libben autorisearret.

Yn 1 Korintiërs 13, ûnder de nammen "*leafde, woldiedigens, charisma*", presintearret de Geast ús in soarte fan gearstald portret fan syn ideaal fan 'e geastestoastân dy't God fine wol yn syn ierdske minsklike skepsels, mar ek yn syn himelske. Dit komt om't de wet fan leafde fan 'e godlike noarm de ienige betingst is foar it bouwen fan lok dat troch elkenien dield wurdt. En doe't God besleat om in ein te meitsjen oan syn iensumens, betocht Hy it projekt om, troch se stap foar stap te bouwen, de betingsten te realisearjen en yn plak te setten dy't it universele dielen fan wier ivich lok tastean. Yn dit projekt soe de ûnmisbere frijheid dy't oan al syn skepsels jûn wurdt, ûnûntkomber fijannige opstannige hâldingen oproppe yn in grut tal fan syn skepsels. Hy wist dit en hie it definitive oardiel al foarsjoen dat de libbens fan al syn opstannige skepsels ferneatigje soe, definityf ferneatige yn it fjoer fan 'e "*mar fan fjoer*" fan 'e "*twadde dea*".

God wist doe dat hy persoanlik lije moast yn Jezus Kristus, om de sielen fan syn útkarden te ferlossen fan 'e oarspronklike sûnde en fan harren sûnden dy't se út swakte begien hiene. En mei al dizze dingen wittende, woe hy syn plan útfiere. Sûnt it idee fan it dielen fan leafde by him kaam, waard syn iensumens ûndraachlik. Ek moatte wy begripe wêrom't God in takomst fan grut lijen akseptearre, foar himsels en syn skepsels. Want wy witte dat dizze tiid fan lijen foar de ierde benammen seistûzen jier west hawwe sil. Mar Gods morele mentale lijen begon lang foar de ierdske ûnderfining, om't it begjin weromgiet nei it oere doe't syn earste glorieuze en perfekte ingel tsjin him yn opstân kaam. Foardat hy him skepen, wist God dat hy yn opstân komme soe, mar wat witte en it yn syn ferfolling libje is hiel oars, foar him, lykas foar syn skepsels. De fraach bliuwt dêrom, hoe kin de wiere God, fol wiisheid, ynstimme om himsels in tiid fan ferskriklik lijen op te lizzen sûnder lijen te sykjen lykas de ôfwikende "masochistyske" minsken dogge op ús ierde? It antwurd is: yn 'e definitive beleanning; wat wer in kreative betsjutting jout oan dit fers fan Pred. 7:8 dat hy ynspirearre: "**Better is it ein fan in ding as it begjin ; better is in geduldige geast as in heechmoedige geast .**" En om syn lêste beleanning te krijen, sil hy effektyf in berop dien hawwe op syn útsûnderlike godlike "**geduld**". Dêrom moat dizze lêste beleanning tige grut wêze om it ûndergean fan sa'n ferskriklike beproeving te rjochtfeardigjen. En om it better te begripen, fergeliket God dit einresultaat mei de

ûnderfining fan iensumens dy't hy ivich libbe foar de skepping fan syn frije en ûnôfhinklike tsjinhingers. Foar him wie alles better as dizze steat fan iensumens. In ûnnoflike tiid moast oerstutsen en ferneare wurde, om úteinlik lok te berikken dat boud is op lijen.

Wat is dan dizze leafde dy't God yn al syn godlike natuer belichemmet? It is in driuwende krêft, in prinsipe en in gefoel, dat ûnskiedber is fan it idee fan wiere justysje. Leafde funksjonearret as in "magneet" mei in wolfertsjinne en rjochtfeardige namme. Mar wy moatte it net negearje, de magneet is bekend om it feit dat it nei himsels lûkt, mar wy hechtsje der net genôch oan it idee dat it ek in oare magneet ôfstjit dy't him ûnder deselde polariteit presintearret. De positive poal lûkt de negative oan, mar twa poalen fan deselde polariteit stjitte inoar ôf. Likegoed stoot God alle konkurrinsje ôf, elke oare falske godheid dy't himsels foar him ferfangt. Sa sil de leafde fan God, al neffens it prinsipe fan 'e magneet, syn wiere útkarden nei himsels lûke. Mar wat sykje God en syn útkarden yn dit dielen fan leafde? Plezier. Der is in soad sein oer leafde, en faak mei in soad foarordiel. Iksels fûn it in skoft net rjochtfeardige dat itselde tiidwurd "leafhawwe" jilde koe foar materiële dingen, lykas foar skepsels en foar de Skeppergod sels. Tsjintwurdich tink ik dat dit mooglik is, om't efter it tiidwurd "leafhawwe" de syktocht nei wille sit dy't op elk tinkber nivo field wurdt. As ik sis "Ik hâld fan dit gerjocht", sprek ik út dat it iten fan dit gerjocht wille yn my skept. As ik sis "Ik hâld fan God", sprek ik itselde út. Want it libben is sa: wy hâlde allinich fan dat wat wille, lok, posityf tinken, freugde en blydskip yn ús skept. En it is om't hy dizze deselde effekten ûnderfynt dat God safolle belang jout oan 'e leafde dy't hy krijt, yn ruil foar syn eigen, fan syn wiere útkarden; dit is om't sy syn leafde diele foar de dingen dy't hy leaf hat. Troch frij te skeppen vis-à-vis, ûntduts God it wille fan it dielen en wist hy dat syn ivige lok ferbûn wie mei dizze kar.

As it bern op ierde berne wurdt, hat it alles te ûntdekken, en op in ridlike leeftyd moat it op syn beurt karren meitsje en him dêrop rjochtsje. Syn karren sille syn bestimming bepale: de minne sille him fan God ôfstân hâlde, de goede sille him tichter by him bringe, lykas it prinsipe fan 'e magneet. God jout ús yn 'e foarm fan ús sinnestelsel in prachtich byld fan syn fûnemintele sinne-oantrekkingskrêft. En alle planeten draaie om him hinne en ûntfange syn ljocht, syn waarmte, syn strieling. Der binne lytse en gigantyske planeten ûnder dizze planeten dy't yn ferskillende banen draaie mei like ferskillende snelheden en yn ferskillende rjochtingen. Likegoed binne syn útkarden ferskillend yn hûdskleur, fysike uterlik en geastlik karakter, mar hy hâldt fan har allegear yn har ferskaat lykas Jezus fan syn apostels hold, waans karakters sa ferskillend fan elkoar binne.

Op ierde ûnderskiedt de útkarde him fan oare neamde leauwigen trochdat hy yn 'e leafde dy't hy fan God ûntfangt in wille fynt dy't superieur is oan elk oar iersk wille. Leafde is in dielen wêryn wjersidigens de wet is. It duorret twa om it tiidwurd "leafhawwe" te ferfoarmjen en beide partijen moatte tefredenheid krije fan har wille. As de iene of de oare frustrearre is yn har ferwachting en fraach, wurdt it dielen fan leafde ûnmooglik. Dit prinsipe jildt likegoed foar de relaasjes fan minsklike pearen as foar de yndividuele relaasje mei God, de almachtige ûnsichtbere geast. Mei dúdlikens en ienfâld fertelt de apostel Johannes ús yn 1

Johannes 5:1 oant 4: "(Fers 1) *Elk dy't leaut dat Jezus de Kristus is, is út God berne, en elkenien dy't fan Him hâldt dy't Him berne hat, hâldt ek fan Him dy't út Him berne is.* (Fers 2) *Wy witte dat wy fan 'e bern fan God hâlde, as wy fan God hâlde en syn geboaden hâlde.* (Fers 3) *Want dit is de leafde foar God, dat wy syn geboaden hâlde. En syn geboaden binne net swier,* (Fers 4) *want alles wat út God berne is, oerwint de wrâld; en dit is de oerwinning dy't de wrâld oerwint, ús leauwe.* " Ik wol hjir oanwize dat it earste fers, dat seit " *Wa't leaut dat Jezus de Kristus is, is út God berne* ," allinich jildich is as de trije oare betingsten dy't yn 'e folgjende trije fersen neamd wurde, tapast wurde troch dejingen dy't roppen binne en dizze bibelske ferklearrings opeaskje. Sûnt de algemiene ôffal fan it kristlike leauwen makke troch de religieuze frede dy't Konstantyn I^{de} Grutte yn 313 yn syn dekreet fan Milaan fêstige, binne dizze betingsten lykwols net mear foldien. Sadat sels hjoed de dei, sûnt dy datum, mannichten falske kristenen ûnrjochtfeardich en ûnweardich opeaskje dat se heil krije troch de genede fan Kristus Jezus. De hjoeddeiske falske ynterpretaasje fan fers 1 is basearre op 'e feroaring yn 'e kontekst fan 'e tiden dy't wy belibbe en oanbelangje. De útspraak fan Johannes wie allinich jildich foar it apostelske tiidrek.

It begripen fan it prinsipe fan leafde lit de minske himsels yn twifel lûke en him ôffreegje oft God wille yn him fine kin. En de bibelske teksten jouwe de standert fan hearrigens oan dy't wille yn God skept. Wa't himsels net yn twifel luts oer dit ûnderwerp, begeet de grutte flater dy't him ta de meast ferskriklike teloarstelling liede sil, as syn winsk nei heil yndie grut en echt is.

Gods leafde is ferbûn mei de leafde foar de dingen dy't hy skepen hat as se as sadanich besjoen en wurdearre wurde. De leafde fan pearren dy't troch God legitimearre binne, de leafde fan bern foar harren âlden en fan âlden foar harren bern, de leafde foar it libben en de noflike dingen dy't it biedt, al dizze leafdes binne ferbûn mei de iene en iennichste Skeppergod. It ferwulft en de tonge dy't in smaak, in parfum, in noflike rook iepenbierje, krije in religieuze wearde dy't God befêstige hat yn 'e organisaasje fan syn religieuze riten fan it âlde ferbûn. En yn Iepenbiering 5:8 en 8:5 befêstiget hy dizze ferliking fan " *parfums* " mei de " *gebeden* " dy't syn útkarden " *hilligen* " ta him rjochtsje. Beide hawwe mienskiplik it noflike karakter dat wille jout oan God, dy't op syn beurt weagen fan wille weromstjoert yn 'e geast fan dejinge dy't him yn wiere hilligens oansprekt. Yn dizze stúdzje earje ik dit wurd wille dat de minskheid, oan syn ûndergong, allinich hechtet oan 'e wille dy't troch God ferbean binne. It ferjit sa de aadlike en suvere betsjutting dy't dit wurd draacht as it hechte wurdt oan 'e hearrigens fan God. En ik fyn dat dit wurd wille God tichter by de minske bringt en de minske by God dy't oarspronklik nei syn byld foarme is. Dizze tekst út Jesaja 58:13-14 befêstiget dit idee fan " **genietsje** ": " *As jo jo foet weromhâlde fan 'e sabbat, fan it dwaan fan jo wil op myn hillige dei, as jo de sabbat jo wille meitsje, om JaHWéH te hilligjen troch him te ferhearlikjen, en as jo him earje troch jo eigen wegen net te folgjen, troch josels net oer te jaan oan jo eigen neigingen en oan ijdele wurden, dan sille jo wille hawwe yn JaHWéH* , en Ik sil jo ride litte op 'e hichten fan 'e ierde, Ik sil jo genietsje litte fan it erfskip fan Jakob, jo heit; want de mûle fan JaHWéH hat sprutsen .

Op ierde ferlingt alles dat libbet syn bestean troch middel fan it plezier dat syn iten it jout. Dit jildt sawol foar bisten as foar minsken. En wat minsken oanbelanget, is neat skealiker as it ferneatigjen fan dit plezier fan iten. It is in falstrik dêr't de moderne minskheid yn fallen is, want yn weelde en oerfloed yt de minske mear út gewoante as út need. Ek as er syn iten nimt, slokt er it sûnder wille yn. As gefolch dêrfan ûntfangt syn lichem it ûnder de minste omstannichheden foar him. It sprekward en it sûne ferstân jouwe ús dit wize advys: "men moat ite om te libjen en net libje om te iten." Dit feroardielt de desastreuze gefolgen foar it minsklik organisme fan iten sûnder hunger. Yn it dierenryk witte Gods skepsels hoe't se ite moatte neffens har wirklike behoeften; obesitas wurdt net ûnder har fûn. Oerfloeden binne foarbehâlden oan 'e minskheid, en sûnt de Amerikaanske ûnderfining, de earste dy't dit demonstrearre, binne obese minsken fermannichfâldige yn rike en rike Westerse en Eastlike lannen. En it is net sûnder reden dat God de muoite naam om Mozes safolle ferordeningen oangeande iten te skriuwen, yn syn boek mei de namme "Leviticus". En dit ûnderwerp is nau ferbûn mei dat fan leafde. Godlike ferordeningen hawwe twa doelen, ien is geastlik, de oare is fleislik. As it fysike lichem wêryn wy libje yndie fleislik is, is it ek wier dat syn relaasje mei God troch ús geast giet, dy't it animearret troch it funksjonearjen fan ús harsens en syn sellen, eleminten dy't tige fleislik en fysyk binne. Respekt foar de dieetregels dy't God ynsteld hat, is benammen rjochtfeardige, om't God, troch nei de ierde te kommen, yn Jezus Kristus, ús iepenbiere hat dat it fysike lichem bedoeld wie om "*de timpel of it hillichdom*" fan syn útkarden te wurden. Hy stelt dêrom foar dat wy ús fysike lichem sjogge as in hillige "*timpel*", of wijde om him te oanbidden, wêrfanút in relaasje tusken ús geast en syn wil mooglik makke wurdt, mar allinich ûnder de betingsten dy't foarskreaun en iepenbiere binne yn syn Bibel. Wy fine oer it ûnderwerp fan "*iten*" suver of ûnrein, yn Lev. 7:20-21-25, trije ferordeningen dy't, as se net respektarre en net folge wurde, resultearje yn dit oardiel fan God: "*hy sil útsnien wurde fan syn folk*." De earnst fan dit godlike oardiel tsjûget fan it belang dat hy jout oan syn ferordeningen. De minske is fan natuere oerflakkich, mar God is krekt it tsjinoerstelde, stevich en fêst ferbûn oan it prinsipe fan wierheid dat likefolle giet oer syn profetyske wurden en symboalen as oer har wirklike prestaasjes yn it minsklik libben. De wichtichste lessen dy't God jout, troch de geskriften fan 'e Bibel, rêste mear op 'e geast fan deduksje as op 'e skreaune brieven. Sa hat God de minske nea formeel ferbean om fleis te iten, wat hy pas offisjeel autorisearre nei de oerstreaming. Mar elkenien kin begripe dat it ideale dieet net dit fleisbasearre dieet wie, mar it fegetaryske of fegane dieet dat hy foarskreau foar Adam, Eva en har ierdske neikommelingen. Boppedat hearre wy God opskeppe oer it feit dat Israel fjirtich jier lang, fiede troch himelsk manna yn 'e woastyn, net troch sykte troffen waard. Dit is noch in oare les dy't Gods leafde ús leart. De útkarde kin sa begripe dat God wol dat se sûn en yn goede sûnens binne. Want allinich dejingen dy't "**sûn " binne fan lichem en geast kinne de status fan " hillige**" wurdich wêze. Ek, om oan dizze ferwachting te foldwaan, sille de wier útkarden besykje de omstannichheden fan dit libben fan 'e Israëliters dy't yn 'e woastyn fiede waarden, ien kear deis, elke moarns te reprodusearjen, en hjirfan al in les foar de sabbat leare. Op dizze dei soarget God

net foar iten foar it lichem, mar jout Hy in dûbele doasis de dei derfoar, op freedtemoarn. De les dy't jûn wurdt, is dat de sabbat troch God apart set is, as in profetysk teken fan 'e tiid dat " *de minske net mear fan brea libje sil* ", mar allinich " *fan it wurd fan God* ", want hy sil definityf it ivige libben yngien wêze. En ús hjoeddeistige ierdske tastân wurdt definiearre troch dit fers dat Jezus sitearret, yn Mattéus 4:4: " *Jezus antwurde: Der stiet skreaun: De minske sil net allinnich fan brea libje, mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt.* " Al ferskate jierren haw ik dizze praktyk oannommen en de sabbatdei ta in dei fan absolút folslein fêstjen makke, wêryn't ik sûnder swakte it ljocht dat iepenbiere wurdt troch ús ynspirearjende en weroplibjende skepper God lear en diel mei myn bruorren en susters yn Kristus.

Yn 'e woastyn liet God syn skepsels de hoemannichte fan har iten kieze neffens har behoeften en doe't har kar foel op it dierfleis fan kwartels, stoaren tûzenen troch har tefolle iten. Godlike lessen wurde jûn, mar allinich " ***dejingen dy't earen hawwe om te hearren*** " de godlike lessen, hearre se en bringe se yn 'e praktyk foar har persoanlik foardiel en foar de gloarje fan 'e God dy't se leafhawwe. Omkeard, foar de rebellen, liet God Jesaja sizze yn Jesaja 6:10: " *Meitsje it hert fan dit folk stomp, en **meitsje har earen swier**, en slút har eagen, **sadat se** net sjogge mei har eagen, **noch hearre mei har earen**, noch begripe mei har hert, noch har bekeare, noch genêzen wurde.* "

Leafde is dêrom it dielen fan wille, wat de needsaak ymplisearret om de smaak fan 'e leafste te kennen, sûnder hokker it net mooglik is om oan har ferwachtingen te foldwaan. De Bibel waard skreaun sadat elkenien leare soe wat God noflik fynt. Dat sei, de minsklike reaksje hinget ôf fan 'e wiere aard fan elk fan ús. De útkarden nimme dizze ynformaasje yn rekken, en de rest fan 'e minskheid negeart it folslein of foar in part. Mar de God fan 'e wierheid is net tefreden mei wat mar foar in part is en dit sil de oarsaak wêze fan definitive teloarstelling. De útkarden hoecht de eksterne striid net safolle te frezen as de striid dy't hy yn himsels moat fiere, tsjin it egoïsme, dat natuerlik de erfgenamten fan 'e sûnde fan Adam en Eva karakterisearret. Earst joech Jezus yn it nije ferbûn dat hy oprjochte it foarbyld fan 'e geast fan selsûntkenning dy't hy fine wol yn it libben fan syn útkarden. De apostels ûntfongen en reagearren posityf op dizze les, en se wifkjen net om de goddeleaze ûnleauwigen har libben te litten nimme, dat se as in libbend offer oanbean. God waard ferhearlike troch dit tsjûgenis fan fertrouwen yn syn belofte fan 'e definitive opstanning. Want Jezus en al syn martelders yn 'e minsklike skiednis akseptearren om mear of minder gruwelik te stjerren, fanwegen it leauwe dat se steld hiene yn 'e godlike beloften fan 'e "úteinlike beleanning"; dat is, yn it " **genietsje** " dat se fine soene yn it himellichem fan harren opstanning. Nei't se de opstanning fan Jezus tsjûge wiene, leauden syn apostels en learlingen sûnder de minste twifel, sûnder de minste reservearring, yn syn belofte.

Tsjintwurdich hawwe wy it tsjûgenis jûn troch dizze earste tsjûgen fan Jezus Kristus, mar wy hawwe yn syn folslein ûntsifere profetyske iepenbiering, de lykweardigens fan 'e opstanning fan Jezus. It iepenjen fan ús yntelliginsjes foar mystearjes dy't ûnbegryplik bliuwe foar oare minsken foarmet it libbene bewiis fan 'e leafde fan Kristus, fernijd en oanpast oan 'e tiden en tiidrekken. Dit "

tsjûgenis fan Jezus ", neffens Iepenbiering 19:10, is it tsjûgenis fan syn leafde foar dejingen dy't de gedachte oan syn weromkomst bliid makket en transformearret. Elke wike profetearret de sânde-deis sabbat it, sadat de namme jûn oan syn lêste offisjele universele ynstelling, "Sânde-deis Adventistyske Tsjerke", de twa tema's ferieniget dy't ien wurde, dy't giet oer dizze definitive weromkomst dy't trije kear tevergeefs ferwachte en op hope waard sûnt de tiid fan 'e apostels yn 'e tiid fan syn ierdske tsjinst. Dit is wat syn útwikseling mei harren iepenbieret, lykas ferteld yn Mattéus 24, fers 3 dêrfan seit: " *Hy gyng sitten op 'e Oliveberch. En de learlingen kamen yn stilte nei him ta en stelden him dizze fraach: **Fertel ús, wannear sille dizze dingen barre? En wat sil it teken wêze fan jo komst en fan 'e ein fan 'e wrâld?*** " Let goed op syn earste antwurd, om't it essensjeel is foar it beskriuwen fan sawat twatûzen jier kristlik leauwe: fers 4: " **Jezus antwurde harren: Pas op dat nimmen jimme ferrifelt.** " Want dizze warskôging gie harren al folle minder oan as harren neiteam oant syn definitive weromkomst.

Hjoed, oan 'e ein fan 'e maitiid fan 2023, ferljochte troch de ûntsifere profesije, kinne wy it belang begripe fan dizze warskôging jûn troch Jezus, om't God ús jûn hat om it bewiis te identifisearjen dat, ien nei de oare, de ferskate foarmen fan kristlike religieuze ynstellingen ferspraat oer de ierde feroardielt, allegear slachtoffers fan satanyske " **ferlieding** ". Der bliuwe dêrom minder as seis jier oer foar elke útkarde om te ûntdekkjen dat de profetyske iepenbiering in leafdesbrief is dy't troch God rjochte is oan dejingen dy't hy leaf hat, om't har leauwe en har belangstelling foar dizze hillichste dingen, dy't hy foar har taret hat, tsjûgje dat se ek tige fan him hâlde. Sa, krekt sa't de magneet allinich izer en stiel oanlûkt en alle oare metalen negeart, lûkt God troch syn leafde allinich dejingen oan dy't de ropping en de aard hawwe om ta him oanlutsen te wurden. Allinnich sy sille oerbliuwe nei seistûzen jier fan ierdske seleksje. Tink dêrom al oan dat, lykas Jezus yn syn tiid sei, jo libje omjûn troch de libbene deaden dy't noch mar in pear jier libben yn har oer hawwe. Learje en akseptearje it idee fan in definitive skieding, om't, te licht foar it oardiel fan 'e himel, jo ierdske freonen en leafdes gau ferneatige wurde sille, ferneatige troch oarloch, hongersneed, sterlikens en har sykten, of úteinlik, yn 'e maitiid fan 2030, op 'e dei fan 'e glorieuze weromkomst fan 'e " **Kening fan keningen en Hear fan hearen** ", troch de almachtige God YaHWéH, Michael, Jezus Kristus.

Wês net bang om it nijs fan dizze glorieuze weromkomst en de tige ienfâldige útlis dêrfan mei de minsken om jo hinne te dielen, want dizze kennis is jo foarrjocht foar God en minsken. Dizze ynformaasje jout elkenien de kâns om har wiere aard te iepenbierjen, en dit sûnder spesjaal risiko foar jo. God beskermet dejingen dy't by him hearre en hy hat se yn libben nedich, om him te ferhearlikjen yn dizze lêste "Adventistyske" test fan it leauwen dy't begûn yn 'e maitiid fan 2018 en dy't einiget yn 'e maitiid fan 2030.

Ik kin dit tema fan 'e leafde foar God net litte sûnder dit ûnderwerp te neamen dat my dierber is, om't it giet om de leafde foar de wierheid. It sit yn my, eat dat oan myn natuer ferbûn is, ik haatsje leagens yn al har foarmen sûnt myn berte. Oft it no in grap, in fabel, in bluff neamd wurdt, it bliuwt de ôfgrypslike leagen, om't it it fertrouwen fan 'e minske bedroch en allinich ûnnoflike folgen

fan lijen en teloarstelling bringt. God jout him de duvel as Heit, dat is in argumint dat oanset ta in ôfgryslke hekel oan him, ta in hekel oan him.

Yn tsjinstelling, it dielen fan 'e wierheid bouwt fertrouwen op yn dyjingen dy't it hearre. Jezus Kristus joech dit prinsipe yn Mattéus 7:12: "**Alles wat jimme wolle dat de minsken jimme dwaan moatte, dogge jimme dat ek, want dit is de Wet en de Profeten.**" Nimmen fan Kristus syn útkarden wol ferrifeld wurde, en hy kin sels syn neiste net ferrifeldje. God bout de ienheid fan syn útkarden op harren dielen fan syn wierheid en fan 'e hiele wierheid, profane of geastlike. De leafde foar ligen is in kritearium fan 'e soannen fan 'e duvel neffens Iepenbiering 22:15: "**Weg mei de hûnen, en de tsjoenders, en de ûnsûndige, en de moardners, en de ôfgoadedienaars, en wa't leaf hat en in leagen docht!**" Yn dizze lêste útspraak befêstiget Jezus de twa foargeande dy't oanhelle binne yn Iepenbiering 21:8 en 27. Dizze trijefâldige feroardieling fan "**ligen**" jildt foar alle skepsels dy't net troch him as útkarden selektarre binne. En foar syn útkarden is dizze rjochtfeardige feroardieling fan 'e "**leagen**" troch God it antwurd jûn op harren grutste winsk; syn reaksje op harren "**leafde foar al syn iepenbiere wierheid**".

Mei hokker teken kinne wy leafde identifisearje? Troch it wurdearjen fan 'e oanwêzigens en it dielen mei de godlike of minsklike leafste. Dyjingen dy't fan elkoar hâlde, hawwe gjin haast of winsk om te skieden. God makket gjin flater, en hy identifisearret syn útkarden troch itselde gedrach tsjin him. Wy litte him jûns mei spyt achter, allinich om him moarns wer te finen yn in útrêste lichem. En de stúdzje fan syn iepenbieringen wurdt folge mei trochsettingsfermogen en fêstens. Foar in jong trouw pear soe isolaasje ideaal wêze, sadat se, fier fan oare minsken, kinne leare om har libben tegearre op te bouwen troch op elkoar te fertrouwen. Mar yn it moderne libben is it absolute tsjinoerstellde fan dit ideaal wiidferspraat wurden. Minsken komme byinoar yn stêden dy't like skriklik binne yn har grutte as yn 'e ferliedingen dy't se har ynweners biede. De skieding fan syn útkarden, fan 'e wrâld en har noarmen, is noch altyd te tankjen oan 'e leafde foar God. Hy joech hjir dúdlik tsjûgenis fan troch syn earste Israel nei de Arabyske woastyn te lieden, dêr't se folslein beskerme waarden tsjin 'e kweade ynfloeden fan 'e heidenske folken fan dy tiid. It is dêrom net dreech te begripen dat God foar syn kristlike útkarden deselde skieding winsket, as net fysyk, dan teminsten geastlik en geastlik. De útkarden fan 'e moderne tiid fan hjoed witte dat *op 'e dei fan Kristus syn weromkomst, "yn dy nacht, fan twa yn ien bêd, sil de iene meinommen en de oare litten wurde,*" neffens Lukas 17:34. Dyjingen dy't leagens leafhawwe, sille de ivichheid net diele fan dyjingen dy't de wierheid leafhawwe dy't God leard hat yn syn hillige Bibel; sels as se trouw wiene en trou oan elkoar bleaunen.

Leafde is de reden dy't God derta brocht hat om frije tsjinhingers te meitsjen. Dizze leafde wurdt dêrom oan it begjin fan syn skeppingen fan frije en ûnôfhinklike libbene wêzens pleatst, efterinoar, himelsk en ierdske. En logysk makket syn heechste belang it de mjittestôk en standert fan godlik oardiel. God skept frij libben om dêryn syn útkarden te selektarre, dy't hy identifisearret neffens de leafde dy't se foar him hawwe. En de útlis dy't ik hjir ûntwikkelje sil, tsjûget hjirfan: leauwe hinget ôf fan "**yntelliginsje**". Dan. 12:3 en 10 befêstige dizze ûnskiedbere ferbining dy't "**yntelliginsje**" en útkarring ferieniget: "

*Dygingen dy't yntelligint binne, sille skine as de helderheid fan 'e loft, en deyingen dy't in protte ta rjochtfeardigens liede, sille skine as de stjerren foar altyd en altyd. .../... In protte sille suvere, wyt makke en ferfine wurde; de goddeleazen sille goddeleas dwaan en gjinien fan 'e goddeleazen sil begripe, mar **deyingen dy't begryp hawwe** sille begripe.* » Hoe litte de útkarden harsels "**yntelliginter**" sjen as oare minsken? Paradoksaal genôch, troch harren beskieden en ienfâldige hâlding, dy't harren mooglik makket om de status fan skepsels te akseptearjen dy't God harren jout. En as gefolch dêrfan liedt harren yntelliginsje harren derta om har te ûnderwerpen oan de almachtige God dy't harren skepen hat. Dit is in natuerlike reaksje dêr't bisten sels mei bejeftige binne en dy't it ynstinkt fan selsbehâld neamd wurdt. De yntelliginte minske hat likefolle reden as bisten om te besykjen syn libben te ferlingjen. Boppedat leit der yn syn religieuze tawijing in noflike ferrassing foar him yn petto: hy sil ûntdekke dat syn skepper God leafde en wiere justysje sublimearret.

Elkenien wit dat, neffens it populêre sprekwurd, "leafde kin net befel wurde; it kin net befel wurde." Dit komt om't leafde ôfhinklik is fan ús persoanlike aard wêryn ús wil gjin rol spilet. Nimmen kin útlizze wêrom't wy dit of dat ding leafhawwe. Dit is sa wier dat in oar sprekwurd seit: "Smaken en kleuren wurde net besprutsen." En it is like wier foar dingen as foar libbene wêzens, minsken of bisten. Dus yn dit gefal, hoe kinne wy dit fers út Deut.6:4-5 útlizze wêryn God ferklearret: "*Harkje, Israel! YaHWéH, ús God, is ien YaHWéH. **Jo sille** YaHWéH, jo God, leafhawwe **mei jo hiele hert**, mei jo hiele siel en mei al jo krêft. En dizze geboaden, dy't ik jo hjoed gebied, sille **yn jo hert wêze**.*"? En yn Matt.22:37 sitearret Jezus op syn beurt de wurden fan fers 4, en foeget ta "***en mei jo hiele ferstân***." Op dizze manier tsjûget hy dat in unyk godlik ferbûn basearre op dizze wearden trochgiet yn it nije ferbûn dat syn dea sil fêstigje. God is lykwols net ûnwittend dat leafde net besteld wurde kin. Dus wêrom docht hy dit? It antwurd is dit: ûnder dit aspekt fan jûne oarder beskriuwt God it gearstalde portret fan 'e útkarden dy't hy rêde wol en dy't hy "**Israel**" neamt om "oerwinnend mei God" te wêzen. Hy noeget minsken út om oan syn seleksjekritearia te foldwaan. De útkarden kinne it sûnder probleem foldwaan; mar de rest fan 'e minskheid kin dat net. Eins is dizze beskriuwing bedoeld om kandidaten foar heil út te sluten dy't it net wurdich binne, om't se net foldogge oan 'e kritearia fan karakter dy't hy fereasket. It godlike gebod "**jo sille leafhawwe**" feroardielt dêrom elkenien dy't "net leaf hat" wat befel wurdt. En by it beskriuwen fan 'e standert fan heil, beoardielet en feroardielt God alles dat der net mei oerienkomt. Fersen yn 'e Bibel warskôgje de minske oer de manier wêrop hy God benaderet. En de redenearring fan wiere "**yntelliginsje**" lit ús begripe dat hy dy't beweart God te wêzen sûnder him leaf te hawwen, lykas hy easke, in dûbele sûnde begeit. Dit komt om't de publisearre godlike eask him ferbiedt om te bewearre God te wêzen; wittende dat syn ûngehoorzame geast him der op in dúdlike en ûnbestriden manier ûnweardich fan makket. Gehoorzaamheid en ûngehoorzaamheid binne de twa stipepunten fan Gods oardiel. Wiere leafde is natuerlik gehoorzaam en de útkarden dy't God en syn bibelske wierheden op in natuerlike manier leafhawwe, hawwe gjin grutte swierrichheden om te foldwaan oan 'e iepenbiere godlike easken. Likegoed, oan 'e oare kant, is it opstannige

wêzen dat net wit hoe't er God leafhawwe moat, neffens syn standert, him ûngehoorzaam en bewearst dochs God te wêzen, foar syn heil, syn religieuze tawijing makket him skuldiger as in wier ûnleauwige ateïst. Dit fers út Johannes 17:3 befêstiget dizze analyze folslein: " *En dit is it ivige libben, dat se Jo kenne, de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't Jo stjoerd hawwe.* " God kenne is syn eask fan wiere leafde kenne dy't al syn godlike wil folget en yn 'e praktyk bringt. Dit oare fers út 2 Tim. 2:19 seit itselde, en foeget in strange warskôging ta tsjin " **wetteleazens** ": " *Dochs stiet it fûnemint fan God fêst, mei dit segel: De Heare ken dejingen dy't fan him binne; en: **Wa't de namme fan 'e Heare oanropt, lit him ôfstân nimme fan 'e wetteleazens**.* " No begjint dizze " **wetteleazens** " al yn it feit dat er de heil fan Jezus Kristus opeaske, wylst ûngehoorzaamheid, dy't de roppene ûnweardich makket, him ferbiedt om dat te dwaan. En it 3e ^{gebod} befêstiget dit ferbod troch te sizzen yn Ex. 20:7 : " **Jo sille de namme fan JaHWÉH, jo God, net ydel brûke; want JaHWÉH sil him net ûnskuldich litte dy't syn namme ydel brûkt.** "

Yn syn gelikenis fan 'e twa soannen befêstiget Jezus dat hearrige leafde de tsjûgenis is dy't him mooglik makket om syn útkarden te rjochtfeardigjen. Wy fine it yn Mattéus 21:28-31: " *Wat tinksto? In man hie twa soannen; en hy kaam nei de earste en sei: 'Soan, gean hjoed wurkje yn myn wyngert.'*" Hy antwurde: "Ik sil net." Doe krige er berou en gie. Hy draaide him nei de oare en sei itselde. En de oare soan antwurde: "Ik sil, hear." En hy gie net. Wa fan 'e twa die de wil fan 'e heit? Sy antwurden: "De earste." En Jezus sei tsjin harren: "Wier sis ik jimme, de belestingynners en de prostituees sille foar jimme yn it keninkryk fan God komme." » De Joaden tsjin wa't Jezus sprekt, jouwe Jezus it juste antwurd. Dêrmei tsjûgje se dat se sûn binne en dêrom ferskriklik skuldich, om't se harsels gedrage as ûngehoorzame soannen dy't tsjin God sizze: " *Ik bin ree* " om jo te tsjinjen, mar dat net dogge. Dizze twa soannen symbolisearren yn earste ynstânsje Gods tsjinnern fan 'e twa ferbûnen. De earste soan wie it byld fan 'e heidenen dy't bûten de tsjinst fan God bleaunen, mar doe, op 'e tiid dy't foar har bekearing bepaald wie, lieten se harsels ekstreem iverich sjen foar syn wurk, dat se troch Jezus Kristus yngean soene. De twadde soan oantsjutte it Joadske Israel, oan wa't Jezus himsels presintearre om Gods rêdingsplan te foltôgjen. Troch oan te kundigjen dat dizze soan sei: " *Ik bin ree, Hear,*" mar hy gie net, profetearre Jezus de wegering fan 'e Joadske naasje om him te erkennen as de Messias dy't troch God stjoerd wie. Dêrom wurdt syn oardiel útdrukt yn dizze termen: " *Wier sis ik jimme, de belestingynners en de prostituees sille foar jimme it keninkryk fan God yngean.* " Mar dizze gelikenis wurdt wer folbrocht yn it nije ferbûn en de twa soannen wurde dêr wer fertsjintwurdige, dizze kear yn it kristlike leauwe. Tusken de útkarden en de fallen, dy't oproppen binne, is it noch altyd hilliging, dat is, konkrete hearrigens yn 'e praktyk brocht, dy't it ferskil makket en de útkarring rjochtfeardiget yn godlike seleksje.

As ien fan syn skepsels bewearst syn tsjinner te wêzen, wit God syn wurken en de foarm dy't syn leauwe oannimt. De útkarde hearrichet en ferhearliket him, mar hoe sit it mei dejinge dy't him net hearrich is? Syn oanspraak op heil nimt de foarm oan fan " **arroânsje** " dy't God úteinlik mei de dea straft, en foaral mei de " **twadde dea** ".

Om Gods tinken folslein te begripen, litte wy begjinne mei syn rêdingsplan. Yn Iepenbiering 17:8 fernimme wy dat God de nammen ken fan al syn útkarden dy't ferlost binne troch it bloed fan Jezus Kristus yn 'e 6.000 jier dy't reservearre binne foar dit seleksjeproses. It is dêrom foar de rest, dy't giet oer de ûnleauwigen, de ûnleauwigen en de rebellen, dat hy in programma fan evolúsjonêre ûntwikkeling organisearret. Want it godlike kreasjonistyske plan hat twa haaddoelen: de earste bestiet út it selektearjen fan syn ivige útkarden, en de twadde giet oer it oardiel en de definitive ferneatiging fan 'e net-útkarden. Gods oardiel biedt altyd allinich dizze twa absolút tsjinoerstelde keuzes: "**libben en goed; dea en kwea** ." Wy moatte dit beseffe, mar it "*byld fan God* " waard allinich yn Adam fûn foar de oarspronklike sûnde. Om't dizze sûnde begien wie, ferlear hy dit "*byld fan God* " dat yn him ferfongen waard troch dat fan 'e duvel, dy't hy leaver folge. Dit "*byld fan God* " waard allinich yn in minske fûn yn Kristus, de ingel Michael ynkarnearre yn Jezus. Troch it iten fan 'e frucht fan 'e "*beam fan 'e kennis fan goed en kwea* ", symboal fan 'e duvel yn opstân, wie Adam op syn beurt, nei Satan, in "*beam fan 'e kennis fan goed en kwea* " wurden dy't allinich syn slimme erfgoed fan dea en flok oan syn neiteam oerdrage koe. Nei him koe fersoening mei God allinich berikt wurde troch it wurk fan ferlossing basearre op Jezus Kristus en syn frijwillige boeteoffer. En oant syn komst nei de ierde, foargongen en symbolisearren bisteoffers him sûnt Adam. En it is yn dizze rêdende tsjinst dat Jezus, yn Kristus, tsjûget fan 'e ûnbidige leafde fan God foar syn útkarden, dy't hy komt te rêden troch yn harren plak foar harren sûnden te boeten.

De leafde fan God dy't sa demonstrearre wurdt, is fan sa'n grutte omfang dat allinnich Syn útkarden de wearde derfan skatte en wurdearje kinne. It is yndie skandalich om te sjen dat de leafde fan God eksploitearre en opeaske wurdt troch skepsels, dy't harsels der hielendal net weardich fan sjen litte troch heil te ferminderjen ta in gewoan religieus label. Dyjingen dy't dizze dingen leare, lykje mear op 'e Romeinen, dy't kâld spikers yn 'e polsen en fuotten fan 'e krusige minsken dreaunen, as op 'e nederige apostels fan Jezus Kristus, oan wa't se lykwols opeaskje dat se legitieme histoaryske erfgenamten binne. Se witte net dat se beoardiele wurde troch de God fan 'e Wierheid, de Hillige Geast foar wa't neat ferburgen is of ferburgen wurde kin. Foar Syn útkarden is der gjin twifel dat dizze perfekte, hillige en rjochtfeardige God dizze ûnweardige wêzens beoardiele en feroardiele hat; Syn profetyske Iepenbieringen tsjûgje hjirfan. Mar de útfiering fan Syn straf wurdt allinich folbrocht op it momint dat Hy dat kiest. Ek, wylst se op dit momint wachtsje, moat de monoteïstyske kristlike religy har "betize" aspekt behâlde, wat it de erfgenamt makket fan 'e ynweners fan 'e toer fan "Babel".

Foardat ús himelske Heit syn leafde op it sublyme nivo iepenbiere, moast er syn folk fan it fleislike nasjonale Israel tariese. Yndied, wy kinne net oars as de enoarme feroaring erkenne dy't waarnommen wurde kin tusken de manier wêrop God oer it algemien sjoen en beoardiele waard troch de manlju fan it âlde ferbûn en dy fan it nije. De opfettings fan God binne yn absolute termen tsjinoersteld. Krekt lykas yn it âlde ferbûn de oantinken oan 'e skriklike God dy't spruts fan 'e top fan 'e berch Sinaï bewarre bleau, leaut yn it nije ferbûn de mannichte falske leauwigen net langer dat God yn steat is om te straffen, te deadzjen en, noch

slimmer, út te roegjen. En dit resultaat is te tankjen oan 'e werjefte dy't jûn wurdt oan 'e krusige Kristus, swak en broederlik. It wie dêrom needsaaklik foar God om, tusken syn twa ferbûnen, in boadskip ta te rieden dat syn útkarden de reden foar dizze enoarme feroaring dy't it nije ferbûn bringe soe, begripe soe, sadat se it akseptearje koene en har deroan oanpasse koene. Dizze boadskip is dejinge dy't God leart troch it tsjûgenis fan Job, syn " *trouwe en ûnberispelike tsjinner* ".

Eins, wat wie it tinken fan 'e Joaden fan it âlde ferbûn oer sûnde en godlike straf? De trije freonen dy't Job moetet tidens syn pynlike tsjûgenis binne it allegear iens oer dit punt: as Job troch God slein wurdt, is it om't hy tsjin God sûndige hat. En dizze gedachte waard hâlden troch de grutte mearderheid fan 'e Joaden, en it is rjochtfeardige om't de geskriften fan Mozes nergens leare dat de ûnskuldigen troch God bestraft wurde moatte; teminsten net yn 'e artikels fan syn wetten, om't sûnder dat de Joaden it dúdlik begrepen of opmurken hiene, de riten fan 'e offers fan ûnskuldige bisten al de gedachte learden dat in ûnskuldich slachtoffer de sûndige minske ferfange koe, om syn sûnden yn syn plak te dragen en te ferjaan. En sa, oan it tsjinoerstelde uterste, yn it nije ferbûn, kaam it falske kristendom ta de feroardieling fan 'e gedachte dat God sûnde straft. De wierheid lei fansels earne tusken dizze twa ekstreem tsjinoerstelde gedachten. En God brûkt de ûnderfining fan Job troch de himel foar ús te iepenjen, om't hy ús in dialooch ûntdekke lit dy't hy dielt mei Satan, syn fijân. Yn dizze tsjûgenis, foardat hy him slacht, befêstiget God syn oardiel oer Job, dy't hy oardielt as " *trou en oprjocht* ". En hy lit ús ûntdekke wêrom't in ûnskuldich wêzen lykas hy troch God slein wurdt. Fan syn kant is Job hielendal net bewust fan dizze útdaging dy't Satan tsjin God opset en wêryn't hy, foar Kristus, lykas de "twa geiten" fan 'e "Soendei", ta sûnde makke wurdt, dat is, behannele wurdt as in sûnder. It doel fan dizze les is om syn útkarden te begripen wêrom't Kristus yn it jier 30 nei Kristus stoar, krusige op woansdei 3 april, de jûn fan 'e sabbat fan Peaske. Want Kristus sil op syn beurt, perfekt en ûnskuldich, stjerre om de sûnden fan syn útkarden te fersoenen. En nei him sille syn apostels en learlingen ek stjerre, fermoarde hoewol ûnskuldich. Mar helaas, de minsklike natuer falt altyd yn oermaat, en it perverse gefolch fan dizze tsjûgenissen út 'e Bibel en út 'e skiednis is dat it algemiene kristlike tinken fan ús tiid beskôget dat it dea slein wurde foar it eigen leauwe in bewiis is fan 'e autentsiteit fan dit leauwe. En neat is falsker as dizze redenearring. Eins bewize de dea en de akseptaasje dêrfan absolút neat yn ús tiid. It bewiisde it wiere leauwe yn tiden fan ferfolging, mar sûnt de stifting fan religieuze frede nei 1800 en 1844 wurdt it wiere leauwe demonstrearre troch de leafde foar de wierheid dy't leard wurdt yn 'e Hillige Bibel, en benammen, sûnt 1843, troch de leafde foar de wierheden dy't befette binne yn 'e teksten fan 'e profesijen fan dizze Hillige Bibel. De passaazje fan 'e wet nei leauwe wie ek dy fan 'e passaazje fan 'e "hurde" God nei de "leafdefolle" God. De wierheid wie lykwols noch oars, om't dizze hurdens fan God yn it âlde ferbûn al begelaat waard troch tal fan bewiis fan syn leafde. Mar om dizze "hurdens" te begripen dy't oan God taskreaun wurdt, moatte wy begripe hoe en oan wa't God dit soarte tinken taskriuwt. Yn syn gelikenis skriuwt Jezus dizze ûnrjochtfeardige sicht op God ta oan 'e ûntrouwe tsjinner dy't hy ôfwiiist en feroardielt. En dizze iepenbiering skriuwt dit goddeleaze oardiel, dat God as "hurd" beskôget, ta oan 'e opstannige

Joaden fan it âlde ferbûn, mar ek nei harren, oan 'e falske, opstannige kristenen fan it nije.

Yn werklikheid is God altyd deselde God fan leafde bleaun, mar hy moast syn útkarden opliede troch twa opienfolgjende lessen basearre op 'e needsaak om perfekte justysje te respektarjen. Yn it âlde ferbûn learden de útkarden de noarmen fan godlike wetten, dat is, de standert fan fereaske hearrigens. Yn it nije ferbûn seagen de útkarden God, yn syn plak, de priis betelje dy't easke waard troch syn perfekte justysje. Hy bea syn libben yn Kristus oan om de sûnden fan syn útkarden te ferlossen om har wetlik te rêden troch har te suverjen, sadat se yn in steat fan weardichheid soene wêze om syn ivichheid te dielen.

Dizze stúdzje lit ús sjen dat it Boek Job net allinnich it ferhaal is fan in ûnderfining fan sublyme trou, mar ek in iepenbiere profetyske les. Want syn grutte belangstelling is om in iepenbiering te presintearjen, dy't tsjûget dat God it takomstige gedrach fan 'e Joaden dy't tiidgenoaten fan Kristus wiene oankundiget. Boppedat lit it de aard fan 'e wichtichste skuld sjen dy't de naasje kollektyf begaan sil troch it foarordiel te rjochtsjen, neffens hokker: straf allinnich feroarsake wurdt troch de sûnde fan dejinge dy't bestraft wurdt. En de belangstelling fan dizze iepenbiering is tige grut foar ús tiid, wêryn deselde foarordielen in mannichte falske kristenen en falske religys ferrifelje. Mar, moatte wy hjir ferrast oer wêze? Genesis **profetearret allinnich** yn 'e sân dagen fan 'e skepping; alle skepen eleminten binne likefolle **profetyske symboalen** fan it projekt fan heil en de ierdske gefolgen dêrfan. Fierder, troch de Bibel en har geskriften fan 'e twa ferbûnen te symbolisearjen, jout God har de titel fan syn " **tsjûgen** " yn Iepenbiering 11:3 en yn fers 10 fan dit haadstik 11 lêze wy: " *En dejingen dy't op 'e ierde wenje sille bliid wêze en jubelje oer har, en sille kado's oan elkoar stjoere: om't dizze tsjûgen dejingen dy't op 'e ierde wenje, pleagen* . " De " **tsjûgen** " binne dêrom foar God, syn " **profeten** ." En wy kinne dan begripe dat alles wat skreaun is tidens de twa ferbûnen, yn dizze Bibel, in **profeetysk doel hat** . En dat al dizze lear is as triedden fan leafde dy't it klean fan gerjochtichheid weve dat fereaske is foar de útkarden status fan syn ferloste roppen.

Oan 'e ein fan it ferslach fan Job syn ûnderfining iepenbiere God syn oardiel oer it gedrach fan 'e fjouwer minsken dy't ôfbylde binne. Hy feroardietet de trije freonen en rjochtfeardiget Job. Op 'e dei fan 'e opstanne Kristus sil God de Joadske naasje en har trije hoeders feroardielje: de boargerlike macht, de geastliken en de falske profeten, en hy sil krekt oarsom de tsjinst fan Jezus en it leauwe fan syn apostels rjochtfeardigje. Harren fertriet sil omfoarme wurde ta heechste freugde, en twifel sil fuortfege wurde en ferfongen wurde troch wissichheid. Sa, op deselde wize en om deselde redenen, krije Job, Kristus en syn útkarden yn harren tiid de beleanning fan wiere en autentike trou. En wy hawwe fan it begjin fan 'e stúdzje fan dit tema fan wiere leafde sjoen dat it ein fan it programma fan heil dat troch God ymplementearre is better is as it begjin, om't it yn dit ein is dat it kamp fan ljocht syn beleanning krijt; dejinge dy't leafde rjochtfeardiget, foar God en foar syn skepsels.

Yn dizze les út it Boek Job moatte wy ien wichtich punt neame. Job en syn trije freonen wolle de grutte Skeppergod earje en de redenen foar it earjen fan him

ûnthâlde. Dit jildt ek foar de ferskate kristlike of monoteïstyske religys fan hjoed. God feroardielt lykwols de trije freonen en rjochtfeardiget Job. It ferskil yn Gods oardiel is dêrom basearre op 'e ferskillende aard fan 'e fjouwer manlju. Mei in fisy fan God as in hurde God, profetearje de trije freonen, ideaal, tsjin 'e ûnleauwige Joaden dy't ferwachten dat Kristus in iepen oarloch oangean soe tsjin 'e Romeinen fan syn tiid. Se koenen dêrom net begripe dat Jezus allinich nei de ierde kaam foar geastlike striid, om't hy allinich kaam om de godlike genede te bringen dy't krigen waard troch syn ferzoenende dea. De fleislike religieuze minsken fan ús tiid binne ek net yn steat om prioriteit te jaan oan strikt geastlike wearden. Yn tsjinstelling, de Jobs fan ús tiid bewize hjirta yn steat te wêzen, en God segenet har troch har hieltyd mear ljocht te jaan, sadat de Bibel de hoed wurdt fan 'e godlike tsjoender dy't de útlis iepenbieret fan lessen dy't tûzenen jierren misferstân en ferkeard ynterpretearre binne.

Dizze rol fan Job, dy't profetearret oer Jezus Kristus, liedt my ta it begryp wêrom't God yn Ezechiël 14 dizze trije nammen neamt as foarbylden fan syn útkarden: " **Noach, Daniël en Job** ." Se binne allegear " **profeten** " foar God, en binne dragers fan in aspekt fan Kristus en har trije nammen **profetearje trije opienfolgjende** aspekten fan syn wurk: " **Noach** " is de typyske útkarden fan 'e **ferlosten** dy't **profetearret** tsjin de minsken fan foar de sûndfloed; " **Daniël** " is de typyske útkarden fan 'e **ferlosten** dy't **profetearret** foar de twa ferbûnen; en " **Job** " is de typyske útkarden fan 'e **ferlosten** dy't it ferzoeningsoffer fan Jezus Kristus **profetearret** . **Syn ûnderfining bereidt it begryp foar fan 'e wurden yn Jesaja 53:3 oant 9:** " *Hy waard ferachte en fersmiten troch minsken, in man fan fertriet en bekend mei fertriet; en as ien foar wa't minsken har gesichten ferbergje, hawwe wy him ferachte, wy hawwe him net achte.*" *Dochs hat hy ús fertriet droegen en ús fertriet droegen; dochs achte wy him slein, troch God slein en plondere. Doch is hy ferwûne om ús oertredings, kneusd om ús ûngerjuchtheden; de straf dy't ús frede brocht wie op him, en troch syn striemen binne wy genêzen. Wy binne allegear as skiep dwaald gien, elk keart syn eigen wei; en de Heare hat de ûngerjuchthheid fan ús allegearre op him lein. Hy waard ûnderdrukt en plondere, dochs iepene hy syn mûle net; lykas in laam dat nei de slachtbank laat wurdt, en lykas in skiep foar syn skearders dat stom is, iepene hy syn mûle net. Hy waard fuorthelle fan eangst en fan oardiel; en wa fan syn generaasje hat leaud dat hy út it lân fan 'e libbenen útroege is en slein is foar de oertreding fan myn folk? Se makken syn grêf by de goddeleazen, syn grêf by de riken, hoewol hy gjin geweld dien hie, en der wie gjin bedroch yn syn mûle. »*

De wize kening Salomo, bekend as de Prediker, sei yn syn boek mei dy namme: " *Neat is nijs ûnder de sinne; wat is, is west* ." Ynspirearre troch God spruts Salomo net oer technyske ynnovaasjes dy't pas sûnt it midden fan 'e 19e ^{iuw} ferskynd wiene. Hy makke dizze opmerkings oer it gedrach fan ingelen en minsklike skepsels. Want harren mentale hâldingen binne konstant, nettsjinsteande it tiidrek. En God sjocht harren deselde sûnden fernije, produsearre troch opstannige geasten dy't mei-inoar te fergelykjen binne. En ûnder mannichte fynt hy syn útkarden, mar allinnich dy't syn heilsplan rjochtfeardigje. Want it is om har te selektearjen dat hy in wier godlik geduld toant mei wêzens waans dieden him noait ophâlde te irritearjen. En yn syn godlike wiisheid organisearre hy syn

selektive projekt troch de minskheid it tsjûgenis te bieden fan in unike ierdske ûnderfining, dy't bedoeld is om oan alle minsken bekend te wêzen. God joech himsels op ierde in folk dat hy godlik learde en liede, yn syn godlike krêft en standert. Dit feit is op himsels in wier wûnder, want gjin oar folk yn 'e skiednis fan 'e ierde hat dit foarrjocht kend.

Hy joech dit folk de namme "**Israel**", dy't hy al oan 'e patriarch Jakob jûn hie nei't hy nachts mei him wraksele hie. Jakob, dy't dizze striid lange tiid wjerstân hie, makke in ein oan 'e striid troch him op 'e heup te slaan. Jakob ûntduts dat hy mei God wraksele en frege God om him te seingjen. God spriek doe syn segen út en joech him de namme "**Israel**", wat betsjut: oerwinnend mei God. Dizze namme giet dêrom earst fan alles oer Jakob sels, mar, yn in profetyske symboalyse kapasje, sil dizze namme ek, geastlik, de gearkomste fan 'e útkarden oantsjutte oant de weromkomst fan Jezus Kristus, yn 'e maitiid fan 2030.

De minsken dy't út Egyptyske slavernij komme, krije ek dizze namme. Mar it binne net allinnich de útkarden dy't út dit lân komme, om't de wier útkarden tige seldsum binne yn dizze mannichte dy't troch God befrijd is. Dizze befolking, dy't fleislik ôfstammet fan Abraham, is lykas de oare manlju ferspraat oer alle bewenne lannen. Se binne noch better noch minder, en sa foarmje se, byinoar sammele, in foarbyld fan alle noarmen fan minsklik karakter en natuer, mei al har kwaliteiten en har gebreken. En dizze presyzje is wichtich om it ûnleauwige en opstannige gedrach te begripen dat dit folk sil sjen litte tidens de 1500 jier fan syn ferline ferbûn mei God. Israel hie de yntellektuele kennis fan godlike lear, mar it hie ek de opstannige aard fan 'e oare folken fan 'e ierde. Dêrom foarmje de 1500 jier fan syn ûnderfining en syn gedrach foar God in referinsjemodel foar alle folken fan 'e ierde. Mar dit model is dat fan 'e flaters en sûnden dy't altyd begien binne yn syn skiednis. En yn it ferslach fan 'e Bibel oer syn ûnderfiningen fine wy sa no en dan wier útkarden dy't troch God keazen binne. Se ûnderskiede har fan 'e rest fan it folk troch har foarbyldige trou.

As Salomo ferklearret: "**der is neat nijs ûnder de sinne**", ferwiist er nei de flaters dy't Israel begien hat; flaters dy't minsken sille reprodusearje tidens it nije ferbûn. De sûnders fan ús tiid hawwe neat útfûn. De sûnders fan Sodom en Gomorra en dy fan 'e Joadske naasje binne har foargien. Dêrom bliuwt it fleislike Israel it foarbyld fan referinsje foar de opstannige hâlding dy't God feroardielet oant it punt fan ferneatiging, yn it jier 70 nei Kristus troch de Romeinske troepen tsjin wa't se hieltyd yn opstân kamen, nei't se direkt tsjin God west hiene dy't ferburgen wie yn 'e man Jezus Kristus.

Nei dizze Joadske ûnderfining, oer de hiele ierde, binne minsken, dy't it ûntdekke troch it lêzen fan 'e Bibel, yn steat om it karakter fan 'e ûnsichtbere libbene God te kennen en te ûntdekken. It fertsjinnet dêrom syn namme fan "**tsjûgen**" of "**tsjûgen**" dy't de Geast it jout yn Iepenbiering 11:3 en 10, om't syn rol is om te tsjûgjen en de takomst foar God te profetearjen, om't de flaters fan it ferline ûnûntkomber fernijd wurde sille troch alle minsken fan in opstannige en ûntankbere aard. Mar gelokkich foar de útkarden tsjûgje de ferhalen fan 'e Bibel ek konstant fan 'e geduldige leafde fan God. Want hy makket it ferskil tusken syn tsjinnern. Hy segenet de leauwigen en oerstreamt se mei syn ljocht, en dompelt yn 'e tsjusternis fan ûnwittendheid en ûnbegryp dyjingen dy't syn macht, syn gloarje,

syn iepenbiere en útdrukke wil, en syn hillichste profetyske iepenbieringen ûnderskatte, en dêrom ferachtsje.

Troch dit Joadske model as referinsje foar alle tiden te hanthavenjen, wittende dat "**God net feroaret**" lykas hy seit yn Mal. 3:6, is elk minske yn steat om te witten hoe't God him oardielt. De grutte skepper God kin him sa selektearje, as hy him weardich fynt, of krekt oarsom, him in tsjinstridich opstannich paad folgje litte dat him liedt ta definitive, definitive ferneatiging. En sa kin hy, troch har wurken te observearjen, har yn twa absolút tsjinoerstelde kampen ferdiele. Hy pleatst oan syn rjochterkant, oan 'e kant fan syn segen, dejingen dy't hy "**yntelligint**" oardielt, en hy pleatst oan syn lofterkant, oan 'e kant fan 'e flok, dejingen dy't hy "**goddeleas**" oardielt. Dit ûnderwerp fertsjinnet it ûnderstreke te wurden, om't it tsjinoerstelde fan "**de yntelliginte**" de ûnwittende of de dommen is. Mar God kiest derfoar om him "**de goddeleaze**" tsjin te stellen, wat him mooglik makket om tagelyk twa soarten tsjinstellingen fan grut belang foar him te iepenbierjen. Troch deduksje begripe wy dat de twa kampen de goede jonges tsjin de "**minne jonges**" tsjinoerstelle - dat is, de goede jonges tsjin de minne jonges, en de "**yntelliginte**" jonges tsjin de dom ûnwittende. En as God de "**minne jonges**" feroardielt, is dat om't harren kwea-aardichheid earst en foaral tsjin him tapast wurdt.

God is leafde, folsleine en perfekte leafde. Dêrom, om sokke leafde ôf te wizen, moat men wier "**goddeleas**", ûntankber en ûngefoelich wêze. Dizze standert fan karakter is dúdlik net geskikt om in relaasje mei Him te befoarderjen. Mar by fierdere neitinken, wat leit der yn 'e gedachten fan sokke minsken? In ferskrlik langstme nei ûnôfhinklikens en totale frijheid. Unleauwigen sizze ús faak: "Ik soe graach leauwe wolle, mar ik haw it leauwe net." Se binne ferkeard oer leauwe, en leauwe dat it in kado is dat út 'e himel falt. Leauwe is in demonstraasje fan wiere "**yntelliginsje**" dy't rekken hâldt mei alle feiten fan in probleem en it fereaske gedrach oannimt. God jout gjin leauwe, om't Hy it fan minsken siket, en it leauwe dat Hy ûnder har fynt en akseptearret wurdt troch Him fiede en dêrom fergrutte. Dyjingen dy't bewoare dat se net leauwe kinne, ferlamme harsels mei de eangst om in part of al har hillige frijheid te ferliezen. Se witte djip fan binnen dat it benaderjen fan 'e God dy't alles kontrolearret, alles rjochtet en alles oardielt needsaaklikerwize it opjaan en ferliezen fan har frijheid fereasket. Dat se ferbergje har efter it falske foarwendsel: "Ik kin net leauwe." Mar wat freget God fan harren om te leauwen? Neat oars as de histoaryske tsjûgenissen dy't skreaun binne troch minsken oer de 1600 jier sûnt de Hillige Bibel skreaun is. Yn it sekuliere libben binne d'r in protte stipe en ferwizings nei de ferhalen yn 'e Bibel. Us kalinder bewearst stifte te wêzen op 'e berte fan Jezus Kristus, en de sân-dagen wike dy't ús bestean markearret, hat syn basis yn 'e sân dagen fan 'e orizjinele godlike skepping. De datums fan barrens dy't opnommen binne troch histoarysy fan it kristlike tiidrek binne allegear fêststeld op dizze kristlike kalinder. It is dêrom net dreger om te leauwen yn it histoaryske bestean fan 'e figuer Jezus Kristus as yn dat fan Vercingetorix, Julius Caesar of Karel de Grutte. It fermogen om te leauwen is dêrom net yn fraach en bliuwt allinich in foarwendsel om de wegering te rjochtfeardigjen om jinsels te ferplichtsjen oan

hearrigens oan God. En fan doe ôf, om't se syn leafde fergrutte yn Jezus Kristus ferachtsje en ôfwize, wiist God har terjochte oan as de " *goddeleazen* ".

En om te begripen dat yn tsjinstelling ta de útkarden dy't God " *yntelligint* " neamt, har gedrach en keuzes dom en sinleas binne, dizze " *goddeleaze* " in ellindige ein tsjinkomme dy't har domheid dúdlik iepenbieret en befêstiget. Yn 'e tiid fan Noach, wêryn't de demonstraasje dien waard, late de wegering om Gods wil te folgjen de opstannige mannichte ta it ferdrinken mei alle bisten ûnder it wetter fan 'e floed. Mar tagelyk oerlibben de " *yntelliginte* " Noach en syn famylje yn 'e arke dy't taret en boud wie op Gods befele. Dit foarbyld presintearret oan minsken de gefolgen dy't har geastlike posysje sil drage, yn alle tiden, oant it ein fan 'e wrâld markearre yn 'e maitiid fan 2030, troch de sichtbere himelske en glorieuze weromkomst fan ús godlike Ferlosser en Hear Jezus Kristus.

De ferburgen ûnsprutsen Bibellessen

Dizze ûnsprutsen lessen binne subtyl en tige weardefol foar it goed brûken fan 'e Bibel. Eins waarden se net dúdlik formulearre, mar allinich suggerearre troch de learingen dy't Jezus Kristus jûn hat.

Wy witte dat de Bibel ús presintearre wurdt op basis fan " *two tsjûgen* " of "two opienfolgjende tsjûgenissen" dy't de minskheid ûnrjochtfeardich "two testaminten" neamt, om't dejinge dy't "tsjûget" konstant yn libben bleau. Want as it fysike lichem fan Jezus stjerre en wer opstean koe, wie de Geast fan God dy't yn him ynkarnearre wie, fan natuere ûnstjerlik. Dêrom binne foar God de " *two tsjûgen* " de oprjochters fan 'e two ferbûnen; foar de earste, Mozes, dy't de kennis fan 'e godlike wet ûntfangt en foar de twadde, Jezus Kristus, dy't komt om de ferjouwing fan sûnden te falidearjen.

Eins waard dizze ferdieling troch Jezus foarsein yn syn gelikenis fan 'e "wynboeren". Tidens de tsjinst fan it âlde ferbûn stjoerde God, de Hear fan 'e wyngert, syn tsjinstfeinten, syn profeten, nei de wynboeren fan 'e Joadske nasjonale steat. Se waarden allegear ferfolge en min ûntfongen troch de wynboeren. Doe't de master fan 'e wyngert dit seach, besleat hy syn eigen soan te stjoeren, en syn tsjûgenis waard behannele lykas dat fan 'e foarige tsjinstfeinten. Hjir is yn werklikheid de oergong fan it âlde ferbûn nei it nije; dat is, op it momint fan Kristus syn dea. De Master fan 'e wyngert naam it behear fan syn wyngert fuort fan 'e wynboeren fan 'e Joadske naasje en joech it oan 'e nije, bekearde heidenske wynboeren.

Dizze gelikenis lit ús better begripe hoe't it projekt fan heil folbrocht en organisearre wurdt. Want op pedagogysk nivo binne de lessen dy't leard wurde moatte essensjeel.

De earste fan dizze lessen is om de bibelske ferdieling fan 'e two ferbûnen út te daagjen. Wylst it wier is dat de evangelijs de ûnderfining fan Jezus Kristus fan syn berte oant syn opstanning fertelle, is it ek wier dat de tiid tusken syn berte en syn dea foldien wurdt ûnder de noarmen fan it âlde ferbûn. Yn werklikheid hâldt it âlde ferbûn pas op op it momint fan 'e dea fan ús Ferlosser Jezus Kristus.

Dat de tiid fan it âlde ferbûn beslacht hast de hiele tiid fan it ferhaal fan it evangeelje. En dit is it neamen wurdich, om't de les dy't ús jûn wurdt, ús deroan herinnert dat de noarm fan heil Joadsk is. De tsjinstfeinten en de soan dy't troch God stjoerd is, wiene Joaden fan it âlde ferbûn. En Jezus soarget der yn syn hiele tsjinst foar dat syn apostels en learlingen de wetten fan it âlde ferbûn respektarje, earje en derfoar soargje dat se respektarje. Yn in geastlike sin binne de evangeeljes dêrom keppelen oan it âlde ferbûn. Dit befêstiget de les dy't presintearre wurdt yn it haadstik "Wiere leafde". It model fan 'e rêden man is dat fan 'e bekearde Joad, dy't efterinoar taret is troch Johannes de Doper en troch Jezus Kristus.

Johannes de Doper lûkt de oandacht fan syn tiidgenoaten op 'e needsaak om in ein te meitsjen oan 'e praktyk fan sûnde. Neffens Mattéus 3:2 en 8 is syn boadskip: " **Bekear jimme! Want it keninkryk fan 'e himel is tichtby... Draach dêrom frucht!** " Hy stelt it rite fan 'e doop fêst wêryn't de doopte persoan tsjûget fan syn kar en beslút om " **de frucht fan bekearing** " te dragen. Nei him, neffens Mattéus 4:17, komt Jezus, de "soan" fan 'e gelikenis, yn syn "tsjûgenis". Hy seit op syn beurt: " **Bekear jimme! Want it keninkryk fan 'e himel is tichtby** ." Oan 'e oerflakte hannelet Jezus as in dissipel fan Johannes, om't hy syn boadskip wurd foar wurd werhellet. Johannes hie lykwols oer Jezus tsjûge dat hy " *net wurdich wie om syn skuon los te meitsjen* "; dit fanwegen de ferburgen godlikheid fan Jezus Kristus; mar ek, spitigernôch foar him, om't Johannes bewiis jaan soe fan syn gebrek oan leauwe troch him út syn finzenis te freegjen, neffens Mattéus 11:3: " **Bisto dejinge dy't komme sil, of moatte wy in oar ferwachtsje?** " Dit is de fraach dy't him deadet en deadet. Yn Mattéus 11:11 einiget Jezus troch oer him te ferklearjen: " *Wier sis ik jimme, ûnder dyjingen dy't berne binne út froulju is der gjin grutter opstien as Johannes de Doper. **Dochs is hy dy't de minste is yn it keninkryk fan 'e himel grutter as hy**.* " Ik leau dat ik sizze kin dat nimmen foar my dizze ferskriklike feroardieling fan Johannes de Doper troch Jezus Kristus sels opmurken hat. En dizze sin lit ús begripe wêrom't Johannes de Doper ûnthâlze wurdt op fersyk fan Salome, de dochter fan 'e oerhoerige frou fan kening Herodias. God ferjout Johannes syn gebrek oan leauwe net, want hy is ûnferjaanber, om't hy sels Gods wurden út 'e himel heard hat, sitearre yn Mattéus 3:16-17: " *Doe't Jezus doopt wie, kaam Hy daliks út it wetter omheech. En sjoch, de himelen gongen iepen, en Hy seach de Geast fan God delkomme as in dow en op Him delkomme. En sjoch, in stim út 'e himel sei: ' **Dit is myn leafste Soan, yn wa't Ik in wolbehagen haw** .* " Neffens Mattéus. 17:5, op har beurt, op 'e Berch fan Ferhearliking, hearre Petrus, Jakobus en Johannes deselde wurden: " *Wylst hy noch spruts, oerskaadde in ljochte wolk har. En sjuch, in stim út 'e wolk sei: ' **Dit is myn leafste Soan, yn wa't ik in wolbehagen haw** ; harkje nei him!* " "

Gods rjochtfeardige strangens wurdt tapast tsjin Johannes de Doper, krekt fanwegen de enoarme ferantwurdlikens dy't syn tsjinst as profeet him opleit. Belast mei it tarieden fan in folk op it leauwe, miste hy sels dat ûnmisbere leauwe, dêr't Hebréeers 11:6 oer ferklearret: " **No sûnder leauwe is it ûnmooglik om Him te behagen** . Want wa't ta God komt, moat leauwe dat Hy is, en dat Hy in beleanner is fan dyjingen dy't Him yngeand sykje . "

Leauwe is net allinnich leauwe dat God bestiet. Wat God leauwe neamt, is in logysk en konsekwint algemien gedrach fan syn tsjinnern. Wa't leaut dat God bestiet en dat hy " *in beleanne is fan dyjingen dy't him yngeand sykje* ", mjit it ûntearjen fan him en docht krekt oarsom alle war om him te ferhearlikjen en him te behagen. Lykas in protte minsken foar en nei him wie Johannes de Doper te oerflakkich en fergeat er syn fertrouwen yn God en syn wûnderbaarlike tsjûgenis te stellen. Syn minne persoanlike tsjûgenis wie des te serieuzer, om't syn missy krekt wie om it Joadske folk ta te rieden op de oergong fan it ministearje fan 'e wet nei dat fan it leauwe. Mar dizze twa dingen wurde ferkeard tsjinoersteld. Want leauwe yn Kristus feroarsaket net dat men de hearrige praktyk foar God ferlit. Krektoarsom, it fersterket it troch it in motivaasje fan leafde te jaan.

De skynbere tsjinstelling dy't Paulus yn syn geskriften beklammet tusken "de wet en leauwe" of "genede" wurdt misferstân. Paulus beskôget ûnder de wet de Joadske religy sûnder Jezus Kristus, dat is de religieuze noarm dy't allinich basearre is op 'e ferlossing fan sûnden dy't krigen binne troch dieroffers. Neffens Dan. 9:27, " *yn 'e midden fan 'e wike* " fan jierren fan syn tsjinst en " *yn 'e midden fan 'e wike* " fan Peaske, mei syn dea op 3 april 30, stelt Jezus it begjin fan it nije ferbûn fêst, dizze kear basearre op it offer fan syn eigen bloed. Syn frijwillige fersoeningsoffer makket in oan 'e riten fan " *offers en offers* " fan bisten, lykas spesifisearre yn dit begjin fan it fers fan Dan. 9:27: " *Hy sil in fêst ferbûn mei in protte meitsje foar ien wike, en yn 'e midden fan 'e wike sil hy offer en offer ophâlde; ...* » Troch " *it offer en it offer* " te neamen, yn it iental, wiist God benammen " *it offer en it offer* " oan, dat de godlike wet " *it ivige offer* " neamt, dat moarns en jûns kontinu oanbean waard yn it âlde ferbûn; dat Jezus fersingt troch syn ivige foarbidding en dat hy befêstiget troch te sizzen yn Matt. 28:18 oant 20: " *Jezus kaam nei harren ta en spriek sa ta harren: Alle macht is my jûn yn 'e himel en op ierde. Gean dêrom hinne en meitsje learlingen fan alle folken, en doop se yn 'e namme fan 'e Heit en fan 'e Soan en fan 'e Hillige Geast, en lear se om alles te hâlden wat ik jimme gebean haw. En sjoch, ik bin mei jimme altyd, oant it ein fan 'e tiid.* "

De oprjochting fan it nije ferbûn brocht dêrom wier feroarings yn 'e Joadske religy. Mar dizze feroarings binne allinich dyjingen dy't oplein waarden troch de dea fan Kristus, dat binne feroarings dy't allinich betrekking hawwe op 'e riten fan diereoffers en jierlikse religieuze festivals, waans profetyske rol ophâldt om't har ferfolging realisearre wurdt yn 'e ynkarnaasje en ferzoenende dea fan Jezus Kristus.

De ferskinning fan 'e Bibel sels leart ús in les. De teksten fan it âlde ferbûn binne folle wichtiger as dy fan it nije. De reden is dat dy fan it âlde ferbûn de religieuze noarm fan 'e wiere God leare. Troch dizze learingen bouwt en traint God syn tsjinstfeinten, sadat se him folgje en de aard fan syn hilligens drage. Nei dizze tarieding fan syn tsjinstfeinten komt God yn Jezus Kristus om in formaliteit te folbringen dy't pynlik is foar him, ûnmisber en ûnûntkomber, om syn útkarden **wetlik te rêden** út 'e hiele minsklike skiednis. En it is pas op it oere fan syn opstanning dat Jezus syn Tsjerke fan 'e ferlostens yn aksje set. It is oprjochte op basis fan syn " **12 apostels** " oant it ein fan 'e wrâld, mar profeetysk allinich oant

1843; datum wêryn't de hillige útkarden as symboal it aspekt fan " **12 stammen** " oannimme neffens Iepenbiering 7.

De oergong fan wet nei leauwe is ek dy fan iepenheid foar heidenen dy't har bekeare ta de religy fan Kristus. Mar de oergong bart troch in oerlaap fan 'e tiid dy't jûn is oan it Joadske folk en dy fan iepenheid foar heidenen. Daniël syn profesije slút de wike fan jierren fan Jezus Kristus syn tsjinst ôf yn 'e hjerst fan it jier 34. Op dit stuit jout God twa boadskippertekens: de dea fan 'e diaken Stefanus en Pinkster. Stefanus syn dea slút de genede fan it Joadske folk ôf. En Pinkster befêstiget it geastlike gesach fan 'e apostels fan Jezus Kristus. Pas nei dizze twa tekens bringt God dan bekeerde heidenen yn syn kristlike Tsjerke. En dêr ûntfange se de doop en de lear fan 'e " **wet fan Mozes** ", neffens Hannelingen 15:19-21: " *Dêrom bin ik fan betinken dat wy dejingen dy't har ta God keare út 'e heidenen net lestich falle moatte, mar dat wy har skriuwe om har te ûnthâlden fan fersmoarging fan ôfgoaden, fan seksuele ymmoraliteit, fan dingen dy't fersmoarge binne, en fan bloed. Want Mozes hat fan âlds ôf yn elke stêd dyjingen hân dy't him preekje, om't hy elke sabbat yn 'e synagogen foarlêzen wurdt* . " Hjir hat God my wer it foarrjocht jûn om it belang fan dit fers 21 te beklamjen, dat de útwreiding fan 'e lear fan 'e " **wet fan Mozes** " befêstiget nei kristenen dy't út it heidendom kamen. Wy moatte it doel fan 'e brief skreaun troch Jakobus begripe. It is net bedoeld om de " **wet fan Mozes** " te ferfangen, mar om guon essensjele prinsipes gear te fetsjen dy't besteane út " *ûnthâlde fan 'e fersmoarging fan ôfgoaden, fan hoererij, fan fersmoarge bisten en fan bloed* "; alle dingen dy't net respektarre wurde yn 'e lear jûn troch de biskoppen fan Rome, de ortodokse en de hjoeddeiske protestantske tsjerken. Dizze ferskillende foarmen fan falsk kristendom respektarje dêrom net de learstellingen dy't oarspronklik foarskreaun wiene foar it nije ferbûn. Mar dizze hjoeddeiske disrespect ferskynde pas yn 'e ôffal fan it kristendom dy't frijlitten waard troch de Romeinske keizer Konstantyn yn 313, troch syn dekreet fan "Milaan" dat in ein makke oan harren tsien opienfolgjende jierren fan ferfolgingen dy't yn 303 begûnen. Syn frede fêstige de sûnde dy't legitimearre en legalisearre waard troch it Romeinske pausdom dat yn 538 oprjochte waard.

Ik set hjir dizze notysje yn oangeande de " **wet fan Mozes** " om't dizze útdrukking de realiteit fan 'e feiten ferfoarmet. Yndied, Mozes is net de auteur fan 'e fiif boeken dy't oan him ferbûn binne. Hy wie allinich de skriuwer, om't syn rol gewoan bestie út it skriuwen op perkamintrollen fan 'e wurden dy't God him diktearre tidens harren gearkomste, yn 'e tinte fan 'e gearkomste, dat is, yn 'e tabernakel dy't oarspronklik foarôfgie oan 'e Timpel boud troch kening Salomo. De útdrukking binne misliedend, om't eins "de **wet fan Mozes** " *yn wierheid de " wet fan God* " is ; wat it in mear formidabel karakter jout, om't it te ferachtsjen is om God, syn wiere auteur, te ferachtsjen. Mei it each op 'e synteze fan 'e hiele Bibel, falt de " **wet fan Mozes** " op fan alle oare boeken fanwegen de folsleinens fan syn lear. Alle lessen dy't God oan 'e minske bekend meitsje wol, wurde presintearre yn dizze fiif boeken: " **Genesis** ", Skepping, Adam, de floed, Abraham, Israel; " **Eksodus** ", Mozes, de úttocht út Egypte, de tsien geboaden fan God en it 40-jierrige ferbliuw yn 'e woastyn; " **Leviticus** ", de godlike offer- en sûnenswetten; " **Deuteronomium** en **Numeri** ", de ferhalen fan it libben yn 'e

woastyn, de godlike segeningen en flokken fan 'e earste tiid fan it fleislike Israel oprjochte troch God, dat is, it histoaryske tsjûgenis fan it gedrach fan it earste Israel.

Wat de "**wet fan Mozes**" sa folslein makket, is dat it sawol de standert fan wetten befettet dy't God goedkard en oplein hat oan syn ierdske skepsels, mar ek de histoaryske tsjûgenis fan it gedrach fan 'e akteurs fan dizze úttocht út Egypte. De "**wet fan Mozes**" hie dêrom al alles sein wat sein wurde moast; de minske wurdt warskôge troch syn tsjûgenissen en hy moat witte dat de oardielen dy't God makke hat sûnder swakte mei justysje tapast wurde.

Mei it boek "**Rjochters**" iepenet de Bibel it tsjûgenis fan 'e skiednis fan it âlde ferbûn, dat trochgean sil oant de tiid fan 'e dea fan Jezus Kristus. De oare histoaryske en profetyske boeken binne allegear tsjûgenissen dy't de dieden fan it Joadske folk fertelle, it goede en it minne, dy't har wiere profeten feroardielje. En de útkarden, ferljochte en segene troch God, kinne begripe dat dizze "**wet fan Mozes**" as basis tsjinje moast foar it definiearjen fan 'e sûnde dy't bestiet út it net gehoarsaamjen fan him. It koe sa de minsken fan 'e twa opienfolgjende ferbûnen fan 'e minsklike skiednis rjochtfeardigje of feroardielje. Tink derom dat de tsien geboaden fan God presintearre yn Exodus 20 wurde oantsjut as de "**wet fan frijheid**" yn Jakobus 2:12: "*Sprekke en hannelje as soene jo wurde beoardiele troch in wet fan frijheid ...*"

Nei de Adventistyske beproevingsen fan it leauwe yn 1843 en 1844, wat freget God fan dejingen dy't "Adventisten" neamd wurde en dy't Hy erkent en hilliget? Neat oars as werom te gean nei it juste begryp fan 'e noarmen dy't erkend, leard en yn 'e praktyk brocht binne troch syn earste apostels. Yn 1844 slút God de tuskenheakjes dy't karakterisearre wurde troch de tsjustere lear dy't fan 313 ôf boud is en útwreide is tusken 538 en 1843. Fan 1844 ôf moatte de lêste hilligen dy't troch God útkeazen binne weromgean nei de learstelike standert dy't foar de apostels fêststeld is en de ferlitten foarmjende wearde fan 'e "**wet fan Mozes**" weromjaan. It is yn dizze sin dat respekt foar de sabbat en de regels fan it sanitêre libben opnij respektearre en yn 'e praktyk brocht wurde moat. Mar de leafde foar de wierheid wurdt net oplein, en de leafde foar de wierheden dy't troch God foarsein binne, sil yn alle gefallen de frucht bliuwe fan ús yndividuele en strikt persoanlike aard.

Dizze stúdzje hat krekt oantoand dat it âlde ferbûn essensjeel is foar ús foarming, om't it nije ferbûn benammen allinich Jezus Kristus en syn rêdende rol as it godlike ferzoenende slachtoffer oangie, perfekt yn alle opsichten: sûndeles, perfekt rjochtfeardich en hearrich. De rêding fan 'e minske rêst dêrom op syn geastlike foarming en op 'e jildigens fan 'e ferjouwing dy't Jezus Kristus krigen hat. En yn dizze rêding fan 'e útkarden komplementearje de bibelske "**twa tsjûgen**" inoar om godlike rêdende genede te bouwen. De earste herfoarmet de útkarden yn it ferlerne byld fan God; de twadde jout tastimming foar syn yngong yn it ivige libben.

Op 7 juny 2023 hearde ik fan in televyzjenijskanaal dat Switserlân de werútfier fan wapens nei Oekraïne autorisearret. Dêrmei nimt it ôf fan syn neutraliteit dy't sûnt 1815 fêststeld is. Ik sjoch hjir nochris it teken fan syn takomstige ynset neist de ûntrouwe kristlike Westerske naasjes. It sil dêrom diele yn 'e skea dy't feroarsake wurdt troch de takomstige Russyske agresje tsjin hiel West-Europa.

Op 6 juny eksplodearre de Kakhovka-daam oan 'e rivier de Dnjepr benoarden Kherson. Sawol Russen as Oekraïners jouwe inoar de skuld fan dizze eksploazje. En fansels binne de mieningen fan elkenien rjochte op ien of oare kant. Dizze minsken ferjitte lykwols rekken te hâlden mei in oare akteur dy't it foardiel hat dat er ûnsichtber is; syn namme: Jezus Kristus, de almachtige skeppergod. Hjir is myn ynterpretaasje fan dizze barrens.

Ut Boekarest, Roemenië, waard in seismyske trilling rapportearre, registrearre om 2.50 oere yn 'e nacht fan 6 juny, yn it gebiet fan 'e eksplodearre daam. Minslike konstruksjes binne stevich en robuust foar minsklike eagen. Mar wat binne se foar God? Konstruksjes makke mei tige hege sterkte wapene beton binne lykwols neat oars as strie foar de Skeppergod dy't syn ûnbeheinde ferneatigjende krêft loslit troch ierdbevings, fulkanen en tsunamis. It wurdt erkend dat it Russyske kamp in foarried eksplosiven yn 'e daam dellein hie mei it doel om it te detonearjen as it nedich is. Der waard lykwols gjin befehl jûn hjirfoar, en de slachtoffers fan 'e resultearjende oerstreaming binne likefolle Oekraynsk as Russysk. Oare senario's binne mooglik. Alles wat it kostet is ien persoan om mei súkses de daam te infiltrrearjen om in detonator op it juste plak te pleatsen en de foarried eksplosiven te detonearjen mei in ienfâldige mobile tillefoan fan bûten. En dizze mooglikheid liket my des te mear mooglik, sjoen dat it Russyske kamp fier fan ferienige is, om't groepen Russyske opstannelingen dy't tsjin presidint Poetin binne ûntstien yn 'e regio Belgorod. Fersetstriders slaggen der wol yn om twa drones te lansearjen op 'e koepel fan it Kremlin yn Moskou, mar oan 'e oare kant kinne ekstremistyske oanhingers fan 'e regearing ek efter dit inisjatyf sitte; alles is mooglik. Wanorde hearsket yn it Russyske kamp fanwegen werhelle militêre mislearrings en de foarsprong fan it Oekraynske kamp dy't allinich basearre is op 'e presyzje fan wapens levere troch it Westen. Ruslân betellet op it stuit de priis foar syn gebrek oan oarlochsfoarbereiding en de ôfwêzigens fan hightech konvinsjonele wapens dy't it Westerske kamp hat. Foar hast tweintich jier fan trochgeande macht hat Vladimir Putin besocht prioriteit te jaan oan 'e ûntwikkeling fan kearnwapens en hypersonyske lansearraketten. De Russen binne yn dit ferbân ûnsleinber en ûnfergelykber. Mar de spesjale operaasje dy't tsjin Oekraïne lansearre wurdt, fereasket foaral dizze ultra-presys konvinsjonele wapens, dy't Ruslân net hat. Ruslân is dêrom op it stuit twongen om safolle mooglik wjerstân te bieden om te foarkommen dat it gebieten ferliest dy't sûnt 2022 fan Oekraïne ôfnommen binne. De ûnfoarbereidheid fan Ruslân is fergelykber mei dy fan it Frânske leger yn 1940. Ek it leade dat it by steat wie om Nazi-Dútslân te ferslaan lykas it yn 1918 dien hie. Mar Adolf Hitler hie syn militêre apparatuer foarútfierd, en de machtige Dútske tanks ferpletterden de lytse tanks dy't it Frânske leger útrustten, en Frankryk moast op syn beurt bûge en de

fernederjende betingsten fan 'e wapenstilstân akseptearje dy't troch Dútslân oplein wie.

Ik gean werom nei de eksploazje fan dizze daam, om't ik it idee yn myn gedachten haw dat de Skepper God in berjocht nei de minskheid stjoert troch dizze aksje. Hy kundiget de ferneatiging oan fan 'e minsklike wurken dy't de natuerlike oarder fan it libben op ierde oanfallen hawwe. De dammen waarden boud om hydraulyske elektrisiteit te produsearjen om te foldwaan oan 'e technyske behoeften fan it moderne libben. Mar it earste slachtoffer fan dizze minsklike konstruksje wie de rivier sels. En ik bin benammen gevoelig foar it ûnderwerp, om't ik yn Valence sur Rhône wenje, en ik kin tsjûgje dat, slachtoffer fan talleaze dammen dy't syn stream ûnderbrekke en syn stream fertrage, dizze rivier dy't ik yn myn jeugd koe, ûnfoarspelber, suver en transparant, hjoed de dei it uterlik presintearret fan in grut en breed gebiet fan ûnrêstige en ûnsûne wetters. Seis jier foar it grutte godlike oardiel is it tiid foar minsken om te beseffen hokker skea se oan 'e ierde, de see, de rivieren en streamen dien hawwe. Yn 'e ûntwikkeling fan 'e takomstige Russyske agresje tsjin West-Europa, ynklusyf Frankryk, is it wierskynlik dat de dammen dy't op 'e rivieren boud binne, ferneatige wurde sille troch bombardeminten. De Rhône sil sadwaande syn frije útwreiding en syn stream fan tumultueuze wetters wer oppakke. En yn syn perfekte gerjochtichheid sil God dizze natuer, dy't skansearre is troch de dammen, brûke om de minsken te ferflokkjen dy't it ferneatige hawwe. De enoarme oerstreaming feroarsake troch de Dnjepr ferdronk minsken en in mannichte bisten waans lichems sille ferrotte en de oarsaak wurde fan oerdracht fan ferskriklike ynfeksjesykten dy't de regio sille ynfektrearje en oer de ierde nei oare lannen ferspriede; dit wurdt befoardere troch de simmerwaarmte.

De minske sil ûntdekke dat wetter it bêste foar him is, mar dat it ek syn minste en deadlikste fijân wurde kin. Dizze natuerlike pleach waard keunstmjittich produsearre troch minsken yn harren razende striid tsjin it natuerlike libben. Al ferskate jierren makket de minskheid him soargen oer de waarnommen wrâldwide opwaarming. It negeart dat God, troch syn eigen beslút, de waarmte dy't troch de sinne útstrielet yntinsiver makke hat, sûnder dat de minske ferantwurdlik is. Mar krekt dizze pleach liedt de minske derta om himsels te beskuldigjen fan echte flaters dy't begien binne tsjin de natuer dy't troch God skepen is. En sels as hy gjin wrâldwide opwaarming produseart, is it nuttich foar him om te beseffen hokker skea hy oan it natuerlike libben docht. En ik herinnerje jo hjir oan dat hy, al is it mar troch 2.100 kearntests útfierd sûnt 1945, yndie bydroegen hat oan it opwaarmjen fan 'e ierdatmosfera. Fierder makket elke raket dy't lansearre is om in satellyt yn in baan om de ierde te bringen in gat yn 'e ozonlaach, dy't de ierde beskermet tsjin ultraviolette sinnestrielen. De baarnende baan fan 'e lansearraketten trochboarret dizze ozonlaach, dy't yn in sieve feroaret, wêrtroch't hieltyd mear ultraviolette strielen it ierdoerflak berikke kinne. Sinneljocht feroaret dus al yn fjoer, en ferbaarnt de Ierde en har bewenners foar in part.

Sa lit de ferneatiging fan 'e Kakhovka-dam Gods beslút sjen om de natuerlike oarder fan 'e rivier de Dnjepr te herstellen. Lang kontrolearre en temd troch manlju dy't in reservoir fan 28 miljoen kubike meter deromhinne bouden, is

de stream ynienen yntinsiver wurden en sil it gau weromgean, mei folsleine frijheid, nei syn oarspronklike rin. Hjoed makket it him klear om de lange jierren fan syn finzenskip te wreken. Fanút in militêr strategysk eachpunt komt dizze oerstreaming op in geunstich momint foar de Russen, om't it Oekraynske oanfallen yn dit oerstreamde gebiet sil foarkomme.

Op 'e televyzjes begjinne de sjoernalisten en harren gasten, fernuvere, te beseffen hoe't de oarloch dy't Ruslân tsjin Oekraïne fierd hat, der yn slagge is om yn koarte tiid de hiele wrâldwide ynternasjonale situaasje te feroarjen. Se steane noch mar oan it begjin fan harren ûntdekking en hawwe noch it minste te ûntdekken yn 'e neie takomst. As foarsizzing fan 'e kommende kearnoarloch wurdt it kearnrisiko al dúdlik oangeande de grutste kearnsintrale op it Jeropeeske kontinint: de Zaporizjzja, dy't seis atoomovens herberget. Op it stuit sluten, moatte de ferbaarningskeamers koele wurde troch enoarme hoemannichten wetter, earder levere troch de Dnjepr. Sûnt de daam barste, is it koelwetter helle út in needbekken dat foar dit doel ûntwurpen is. Mar as it wetterpeil ûnfoldwaande wurdt, kin de sintrale in nij "Tsjernobyl" wurde, seis kear grutter en ferneatigjender. Dizze keatlingen fan deadlike aksjes foarmje bewiis dat de grutte Skeppergod yndie begûn is mei it frijlitten fan 'e demonyske " **fjouwer ingels** " fan Iepenbiering 7:3 en 9:15. Se binne no troch God autorisearre om " **de ierde, de see, de beammen** " en it wetter te skealjen. It is net maklik foar God, en noch minder foar demoanen en de duvel, om minsken te twingen in deadlike oarlochsachtige konfrontaasje te ûntketenjen dy't se net wolle. De lang besteande fredessituaasje paste by alle folken, om't it hannel en de ferriking fan 'e ryksten ûnder har befoardere. Allinnich basearre op har minsklike yntelliginsje hawwe minsken altyd tocht dat kearnwapens allinich in ôfskrikmiddel wiene, om't nimmen sa dom wêze soe om se te brûken. Dizze waansin bestiet lykwols en ûntjout him sa gau as God it wol. Yn har ûnreligieuze gedrach hawwe se dizze mooglikheid negearre, en yn 'e lêste seis folsleine jierren fan it kollektive libben dy't foar ús oerbliuwe, sille se alle deadlike ferneatigjende foarmen ûntdekke en lije dy't se frezen.

Yn Iepenbiering 11:18 fine wy dit fers dat it programma presintearret dat God ynsteld hat foar ús lêste sân jier fan it libben op 'e hjoeddeiske ierde fan sûnde: " **De folken wiene lilik , en jo grime is kommen , en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen, en om jo tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dyjingen dy't jo namme freezje, lyts en grut , te beleanjen en om dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje.** " God presintearret ús yn chronologyske folchoarder opienfolgjend:

1e aksje: **de folken wiene lilik** : de Tredde Wrâldoarloch of " **sechste trompet** " fan Iepenbiering 9:13 begon yn Oekraïne sûnt 24 febrewaris 2022, dat is, oan it begjin fan 'e wiere tolfde moanne fan it godlike sinnejier.

2e aksje: **dyn grime is kommen** : de tiid fan 'e " **sân lêste pleagen fan Gods grime** ."; tema fan Iepenbiering 16 dat yn 'e lêste 6 moannen fan it jier 2029 folbrocht wurdt .

3e aksje: ^{de} **tiid is kommen om de deaden te oardieljen, om jo tsjinstfeinten de profeten te beleanjen, de hilligen en dyjingen dy't jo namme freze, de lytsen en de grutten** : mei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus

wurde trouwe Adventisten en oare ferloste minsken fan 'e ierdske skiednis transformearre of opstien en laat nei it himelske keninkryk fan God, dêr't se tidens de grutte sabbat fan " **tûzen jier** " de opstannige deaden sille oardielje. Dit **himelske oardiel** wurdt iepenbiere yn Iepenbiering 4:4 troch it byld fan 'e " 24 troanen " dat syn útlis krijt yn Iepenbiering 20:4: "... *En ik seach tronen; en oan harren dy't derop sieten waard **macht jûn om te oardieljen** ...*" De " **tûzen jier** " begjinne op 'e maitiidsdei fan 2030, dat is 20 maart 2030.

4e aksje: ^{ferneatigje} **degingen dy't de ierde ferneatigje** : God makket dizze beskuldiging dúdlik tsjin opstannige minsken en opstannige himelske ingels. Tegearre, ûnder de hearskippij fan 'e duvel, Satan, **ferneatigen se de ierde** , troch skiekunde en falske technologyske foarútgong. De wittenskip hat it mooglik makke om keunstmjittige molekulen te meitsjen fan ûnferwoastbere skealike materialen lykas Teflon, dat tige praktysk en noch ferliedliker is; asbest, ek tige nuttich en wurdearre yn syn tiid. Mar dit binne mar twa foarbylden ûnder ûntelbere oaren lykas bestridingsmiddels, dongstoffen makke fan ammoniak, wêrfan de produksje yn Oekraïne ynienen sterk sil wurde fermindere fanwegen de oerstreamingen feroarsake troch de foar in part ferneatige daam op 'e Dnjepr. Yn chronologyske folchoarder wurdt de aksje fan it ferneatigjen fan " **dygingen dy't de ierde ferneatigje** " folbrocht troch it " **lêste oardiel** " en " **de twadde dea** " jûn yn 'e " **mar fan fjoer** ", tema's behannele yn Iepenbiering 20: 7 oant 15: " **En as de tûzen jier foltôge binne** , sil Satan frijlitten wurde út syn finzenis, en sil útgean om de folken te mislieden dy't yn 'e fjouwer hoeken fan' e ierde binne, Gog en Magog, om har byinoar te sammeljen foar oarloch; har oantal is **as it sân fan 'e see** ..." Wy fine yn dit lêste fers, de twadde opstanning, wêryn't de deade rebellen opwekke wurde neffens de oankundiging fan fers 5: " **De rest fan 'e deaden kamen net werom ta libben oant de tûzen jier foltôge wiene** ." Iepenbiering 12:17 (of 18) sitearre dizze opstannige mannichte dy't dominearre waard troch Satan al, mei de útdrukking " **sân fan 'e see**". »: « *En hy (de draak) stie op it sân fan 'e see* . »

It toaniel fan it " **lêste oardiel** " slút 7.000 jier ierdske sûndeskiednis ôf, en op 'e earste dei fan 'e maitiid fan 3030 skept God " **de nije himel en de nije ierde** " troch ús hjoeddeiske ierde, fersmoarge troch sûnde, gemyske gifstoffen en de dea, te feroarjen. Foar it " **lêste oardiel** " krijt dizze ierde it uterlik fan in " **mar fan fjoer en swevel** " dy't de meast opstannige wêzens yn 'e skiednis ferbaarnt en definityf ferneatiget yn in tiid dy't evenredich is mei har skuld, definiearre troch it oardiel dat útsprutsen is troch de ferloste hilligen. Mar dizze tiid is op gjin inkelde manier " **ivich** ". Wat " **ivich** " is, is allinich it gefolch, of it effekt, fan dizze eliminaasje, dy't definityf en dêrom " **ivich** " is.

" *Elke dei hat genôch problemen fan syn eigen* ," sei Jezus Kristus op ierde. De pine dy't dizze tongersdei 8 juny om 9.45 oere yn Annecy tabrocht is, is in foarbyld yn syn soarte. Tichtby it mar mei dy namme, yn in park, in plak wijd oan bernespultsjes, hat in 31-jierrige Syrsk man seis minsken oanfallen en stutsen, wêrûnder fjouwer bern fan 22 moannen oant 3 jier âld, wêrfan guon yn har kinderweinen slein waarden. De prognose foar oerlibjen wie yn gefaar foar fjouwer minsken, mar alle seis binne no bûten gefaar. Nei't de persoan arrestearre wie, hearden wy dat hy sûnt 2013 yn Sweden wenne en dat hy yn 2022 asyl

oanfrege hie yn Frankryk, dat wegere waard om't earder in parallele oanfraach by Sweden yntsjinne wie. Hy troude mei in Sweedske frou en krige in dochter dy't no 13 jier âld is. Hy skiede doe en presintearre himsels sadwaande yn Frankryk yn 2022. En hjir is it detail wichtich, dizze man neamt himsels in Easterske kristen. Hy is gjin moslim, mar in Easterske kristen dy't it krús swaaide dat er om syn nekke draacht nei't er de bern op it plein stutsen hie; dit wylst er rôp: "Yn 'e namme fan Jezus Kristus." Dit feit jout ferskate lessen. De wichtichste, liket it my, is de befêstiging fan 'e flok dy't op it tradisjonele kristlike leauwe rêst, Eastlik en Westlik. De twadde is in feroardieling fan it falsk kristlike Westen troch it kristlike of moslim Easten. De tredde is it gefolch fan it sieve-Europa dat in bûtenlanner dy't troch ien lân blokkearre is, tastiet om it Europeeske Schengen-gebiet yn te gean en dêrom legaal en frij it lân yn te gean dat syn doar foar him sluten hat. De fjirde les is in observaasje fan 'e machteleazens fan 'e politike autoriteiten. Nochris, konfrontearre mei dit soarte dramatyske aksje, fernim ik de eangst, panyk en ûnrêst dy't al dizze trageedzjes begeliede, sûnder se lykwols te foarkommen. Folslein nutteloos, mar yn in besykjen om de minsken op in misleidende manier gerêst te stellen, reizgje ministers, wurdt de plysje mobilisearre; koartsein, in enoarme gebaar foar neat, om't der yn werklikheid gjin of in lytse kâns is dat sa'n barren yn 'e direkte takomst wer barre sil. Ek moatte nei dit soarte trageedzje mar twa fragen oan politisy steld wurde: Hoefolle yndividuen fan itselde soarte, dy't by steat binne om dit soarte aksje te werheljen, hat Europa wolkom hjitten, sil it noch wolkom hjitten, en hat it al yn reserve? En de twadde is: Wannear sil de folgjende trageedzje en de folgjende konsternaasje plakfine? De Babelisaasje fan 'e Westerske maatskippij produseart syn bittere frucht fan totale ûnfeiligens, mar de Jeropeeske en Westerske Banken binne tefreden.

De oanfal op bern bringt elkenien yn opstân, folken en media. Mar, wittende de godlike flok dy't benammen Europa en Frankryk treft, bin ik net ferrast, om't dit soarte ding al bard is yn opdracht fan God, neffens it tsjûgenis fan 'e Bibel. Wy lêze yn Lev. 26:22: "***Ik sil wylde dieren ûnder jimme stjoere, dy't jimme fan jimme bern berove sille***, en jimme fee ferneatigje sille, en jimme ta in lyts tal ferminderje sille; en jimme wegen sille ferlitten wurde." Dit ding barde histoarysk yn 'e tiid fan 'e profeet Elia, neffens 2 Keningen 2:23-24: "*Hy gyng dêrwei op nei Bethel; en doe't er opgie, kamen lytse jonges út 'e stêd en spotten mei him. Se seinen tsjin him: 'Gean omheech, keale holle! Gean omheech, keale holle!' Hy draaide him om om nei har te sjen en ferflokke har yn 'e namme fan YaHWéH. Doe kamen twa bearen út it bosk en skuorden twaenfjirtich fan dizze bern yn stikken.*" » It lêste foarbyld giet oer de definitive nasjonale ferneatiging fan Israel, dy't fan belang is foar it âlde ferbûn, as de parallele aksje fan ús "***sechste trompet***", dat is, ús hjoeddeiske, foar in part belutsen Tredde Wrâldoarloch. De aksje wurdt oanhelle yn Ezechiël 9:6: "***Deadzje en ferneatigje de âlde mannen, de jonge mannen, de jongfammen, de bern en de froulju; mar kom net yn 'e buert fan ien dy't it merk op him hat; en begjin by myn hillichdom.***" Se begûnen by de âldsten dy't foar it hûs wiene.

Dizze ûnderfining yn Annecy lit twa opfettings fan it kristlik leauwe sjen. Yn it Westen is it humanistysk en ferswakke. Omkeard wurdt it kristlik leauwe yn it Easten op 'e proef steld troch syn konfrontaasje mei moslimfanatici, benammen

foar in Syryske kristen, de moardnerige ferfolgingen dy't beoefene wurde troch it islamityske kalifaat bekend as DAESH. De posysje fan Jeropa, dy't it easterske kristendom troch moslimferfolgers fermoarde liet, hat oanlieding jûn ta wrok tsjin dit gierige en net-stipe Jeropa. God hat dêrom kristlike of moslimmannen ta syn beskikking dy't dreaun wurde troch grutte haat tsjin 'e Jeropeeske en Amerikaanske folken. Dizze minsken foarmje in ûnorganisearre terroristyske falanx, mar beskikber foar God nei wille, om it ferflokke Westen te reitsjen. Dit komt om't haat yndividueel field wurdt troch Easterske minsken. It easterske kristendom is doktrinêr allinich nei it byld fan syn oarspronklik Westerske learkrêften, dat is, like ûnfolslein en sûndich as harren. It Easterske leauwe hat alle heidenske noarmen bewarre dy't yn it Westen oannaam binne yn it Romeinske Ryk fan 313 ôf. Dit doktrinêr ûnfolsleine kristendom kin dêrom net de frucht drage fan sêftens, pasifisme en justysje fan 'e wiere útkarden fan Jezus Kristus, dy't it rjochtfeardiget en erkent. Boppedat, nei de ûnferskilligens dy't it kristlike Westen toand hat foar harren lijen en ferneatiging, fersterket de hjoeddeiske enoarme finansjele en militêre ynset foar Oekraïne de wrok fan Easterske kristenen tsjin Westerske lannen, oant it punt dat it moardnershaat yn har ynspirearret. En it gefal fan 'e mesoanfal op bern yn Annecy befêstiget dizze hatefolle en wraaksuchtige geastestoestân fan 'e Syryske kristlike agressor.

Yn dit gefal, lykas yn dat fan 'e 16-jierrige jonge dy't syn learaar fermoarde, wurde tsjûgenissen jûn troch de oanfallers. De jonge man hie sein dat hy in stim hearde dy't him opdracht joech om dizze frou te deadzjen; en hjir bewearde de Syriër te hanneljen "yn 'e namme fan Jezus Kristus". En it meast ferrassende is dat beide personaazjes de wierheid fertelle, mar de ûnleauwige en ûnleauwige maatskippij kin net profitearje fan dizze ynformaasje, dy't sa wichtich wêze soe foar it om te begripen. De wiere tsjinstfeinten fan Jezus Kristus, dêr't ik oan bewear te hearren, lûke krekt oarsom belangstelling foar dizze tsjûgenissen wêryn't ik allinich befêstigingen fyn fan 'e situaasje dy't benammen iepenbiere binne yn 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering. De flok fan it korrupte en ôffallige Westerske en Easterske kristendom wurdt sa befêstige. En dit ôffallige kristendom wurdt it doelwyt fan 'e grime fan 'e sêfte en leafdefolle Jezus Kristus, om't hy ek de almachtige God is, de Skepper, dy't de ûntrouwe, de ûnleauwige en de ûnleauwige straft en mei de dea slacht yn syn twa opienfolgjende histoaryske ferbûnen.

Op dyselde dei, tongersdei 8 juny, waard it offensyf fan Oekraïne offisjeel befêstige en lansearre. De neie takomst sil ús fertelle hoe't de dingen him ûntjaan yn dizze konfrontaasje tusken Oekraïne en Ruslân. Mar al, fan dizze earste dei ôf, merk ik op dat Ruslân de bittere lessen dy't Oekraynske drones it learden troch har tankkolonnen te ferneatigjen, net leard hat. It sil úteinlik winne, mar tsjin hokker priis! It makket net út, want yn Dan. 11:45 hat God syn definitive ferneatiging troch de Feriene Steaten al iepenbiere. Mar foardat it ferdwynt, sil it it " **arrogante** " katolike Europa fan 'e " **tsien hoarnen** " ferpletterd en ferwoaste hawwe, it wiere doelwyt fan 'e grime fan 'e God fan 'e wierheid.

Op it lêste momint, dizze tongersdei 15 juny 2023, hearde ik dat Kiev te krijen hat mei in transformearre Russysk leger. Neffens syn ûnderfiningen út it ferline set Ruslân stadich útein, mar as it ienris begûn is, kin neat it stopje . Om

folslein te begripen wat der bart yn 'e hjoeddeiske oarloch, moatte wy witte dat God in rekken mei Ruslân te regeljen hat. Want yn Ezechiël 38:3 seit hy tsjin Ezechiël, syn profeet, oer him: " *Jo sille sizze: Sa seit de Heare JaHweh: Sjoch, **Ik bin tsjin dy** , Gog, prins fan Rosj, Mesech en Tubal!* " Wy kinne yn syn nammen de wurden riede: Russysk, Moskou en Tobolsk. Gods wrok is oanhâldend en de earste oarsaak fan dizze wrok giet werom nei de âldheid. God ferwyrt dizze stêden fan Ruslân dat se hannele hawwe mei Tyrus, de fijân fan syn folk Israel, neffens Ezechiël. 27:13-14: " ***Javan, Tubal en Mesech hannelen mei jimme** ; hja joegen slaven en brûnzen foarwerpen yn ruil foar jimme keapwaar. Dy fan it hûs fan **Togarmah** foarsjoen jimme merken fan hynders, riders en mûlezels .* " De hjoeddeiske " **Togarma** " leit oan 'e westlike punt fan Sina tichtby de grins mei Kazachstan en hjit Yining. Dizze âlde godlike wrok moat ús de oarsaken fan 'e resintere net ferjitte litte. Want Ruslân ûnderfûn yn oktober 1917 syn nasjonale revolúsje en nei Frankryk fan 1793-1794 kaam it yn in tige moarddiedich nasjonaal ateïsme. Jo kinne hjir sjen dat de aksjes dy't troch God laat waarden dizze logika folgje. Om in ein te meitsjen oan it kombineare rezjym fan 'e monargy en it Romeinske pausdom, sette hy de Frânske Revolúsje en syn destruktive ateïsme yn gong. Om it Frankryk fan 'e lêste sân jier fan it libben op ierde te ferneatigjen, rôp hy it hjoeddeiske ortodokse Ruslân op. En om Ruslân te ferneatigjen, sil God it oerleverje oan syn ieuwenâlde fijân, de Feriene Steaten fan Amearika. Mei de tiid sille de machten dy't inoar konfrontearje hieltyd grutter wurde. En úteinlik sille de rebellen fan 'e hiele ierde de macht fan 'e " **Kening fan keningen en Hear fan hearen** ", Jezus Kristus yn 'e ferhearlike foarm fan God, konfrontearje.

SOAN FAN GOD

It spyt my foar it froulike geslacht dat bewearde fan 'e MLF te wêzen, mar de Bibel neamt de útdrukking "dochters fan God" nea. En troch allinich te fertrouwen op har útspraken, herinner ik ek manlju dy't in hypotetyske ferskinning op ierde boud hawwe, dat dizze selde Bibel iepenbieret dat wy skepen binne troch de iene God dy't ûnsichtber is, oars soe hy gjin God wêze, foar ús ierdske minsklike soarte.

It wie sawat 2500 jier nei de sûnde fan Adam, of sawat 1500 jier foar ús tiidrek, dat God oan Mozes syn ferhaal fan Genesis iepenbiere, dat tsjûget fan ús oarsprong. Mozes en syn folk wiene fan in grutte dy't fergelykber wie mei ús, dêrom foeget God yn Gen. 6:4 dizze ferdúdliking ta: " *De reuzen wiene op ierde yn dy dagen, nei't de **soannen fan God by de dochters fan 'e minsken** kamen , en dy bern krigen: dat binne de machtigen dy't ferneamd wiene yn âlde tiden.* " Yn dit aspekt liket dit fers te sizzen dat de reuzen krigen waarden troch de koppeling fan " *de soannen fan God en de dochters fan 'e minsken* ." Mar yn dizze oersetting fan L.Segond wurde de termen " **en ek** ", pleatst foar " *nei de soannen fan God...* ", goed sitearre en presintearre yn 'e JNDarby-ferzje dêr't wy lêze: " *De reuzen wiene op 'e ierde yn dy dagen, **en ek** nei't de soannen fan God by de dochters fan*

'e minsken kamen en se bern by har krigen: dit wiene de machtige mannen fan âlds, mannen fan namme. " Mei dizze presyzje " **en ek** " wurdt de betsjutting fan it fers folslein feroare en wurdt it logysker en begrypliker. Eins iepenbiere God oan Mozes dat sûnt syn oarsprong yn Adam, de minske fan in grutte gigantyske grutte wie en dat de wiidfersprate ôffalligens troch houliken dy't trouwe "mannen" fan 'e line fan Seth, hjir " **soannen fan God** " neamd, ferienigen mei "dochters" fan 'e opstannige neikommelingen fan Kaïn, neamd " **dochters fan 'e minsken** ", gjin gefolgen hiene om de feroaring yn minsklike grutte te rjochtfeardigjen; it wie gigantysk foar dizze skealike ferienings en it bleau gigantysk nei harren. Wy begripe dat dizze gigantyske skaaimerke troch de minskheid bewarre bleaun is oant de tiid fan 'e oerstreaming en noch in skoft dêrnei, om't reuzen Kanaän noch befolken, doe't de Hebreërs it yn beslach namen, doe't God it harren om 1460 f.Kr. joech, dat wol sizze nei de "40 jier" fan it ferbliuw yn 'e woastyn fan it Hebreërske folk, it fleislike Israel fan God.

Yn it oanhelle fers tsjûget God fan 'e ferantwurdlikens dy't hy joech oan 'e minske, dy't hy skepen hat foardat de frou út syn bonken en fleis foarme waard. It is oan him dat hy de skuld taskriuwt dat hy himsels ferliede litten hat troch de froulju fan 'e opstannige lineage. En wy hawwe yn dizze ûnderfining de útlis fan it ferbod op it trouwen mei frjemde froulju, dat hy Israel opleit. Dit folk sil dit ferbod respektarje oant de tiid fan har definitive wiidfersprate ôffalligens dy't har yn finzenskip liedt yn Babylon tusken 605 en 586.

Nei dizze twa gefallen fan ferienings dy't troch God ferbean binne, giet dizze boadskip oer it protestantske kristlike leauwe dat God warskôget tsjin syn takomstige feriening mei de Roomsk-Katolike Tsjerke; dit, troch de lear fan Bileam te sitearjen, yn Iepenbiering 2:14: " *Mar Ik haw in pear dingen tsjin dy, om't do dêr minsken hast dy't de lear fan Bileam hâlde, dy't Balak learde om in stroffelstien foar de bern fan Israel te lizzen, om dingen te iten dy't oan ôfgoaden offere binne en hoererij te begaan .* " De stroffelstien fan dit fers oantsjutte de ferbeane feriening, om't it wie troch Balaak dit geheim fan 'e segen of de flok fan Israel te iepenbierjen, dat hy him troch God ferflokt liet. Dit, troch " *de dochters* " fan syn folk te stjoeren om " *de manlju* " fan Israel te ferlieden. Mei dizze boadskip feroardielt God de oanwêzigens fan " *hypokrityske* " minsken yn it protestantske leauwe, sûnt syn offisjele skepping ferbûn oan 'e datum 1517; de datum doe't de muontslearaar Maarten Luther de diabolyske aard fan it pauselik Roomsk-Katolisisme feroardiele. Beoardiele en definityf ôfwiisd nei de testen fan it leauwe fan 1843 en 1844, ferwolkomme it " *hypokrityske " protestantisme* it " *hypokrityske* " Adventisme yn 1994, en yn bûnsgenoatskip mei it katolike leauwe sille al dizze falske " *hypokrityske* " kristenen yn 2029 tegearre " *it beest dat út 'e ierde opkomt " foarmje, dat it model, of " it byld fan it earste beest dat út 'e see opkomt* " sil reprodusearje en dat de pauslike Roomsk-Katolike religy oantsjutte. It reprodusearjen fan " *syn byld* " bestiet út it reprodusearjen fan syn yntolerante en ferfolgjende wurken.

Histoarysk bewiis hat de mooglikheid fan 'e feriening fan protestantisme mei katolisisme al befêstige troch it wrede gedrach fan syn ferneamde Genêveeske fertsjintwurdiger, Johannes Kalvyn. Dizze "protestant" fieldde in moarddiedige haat tsjin in folle " **yntelligintere** " konkurrint as hy op it spirituele

ûnderwerp, dokter Michael Servetus. Troch brieven rjochte oan 'e Ynkwisysje besocht hy him oer te jaan oan 'e grime fan 'e katolike befolking, mar úteinlik liet hy him sels eksekutearje, doe't de ûnfoarsichtige man it risiko naam om him op Genêveeske grûn te weagjen. Michael Servetus hie in tige avansearre spiritueel begryp; hy feroardielde al de absurditeit fan it dogma fan 'e Trije-ienheid sa't it ynterpretearre wurdt troch it katolesisme en it kalvinistyske protestantisme, nammentlik trije assosjearre godlike persoanen, de Heit, de Soan en de Hillige Geast, wylst dit mar trije opienfolgjende rollen binne fan deselde unike geast fan 'e libbene God, ús Skepper, dêrom ús godlike Heit.

Dit ûnderwerp fan 'e "Heit" liedt my derta om oan te wizen dat dizze term "Heit" allinich foar God brûkt wurdt sûnt Jezus Kristus kaam om him oan 'e minsken te iepenbierjen mei dizze term. Yndied, it wurd "Heit" waard net brûkt om God oan te wizen yn it âlde ferbûn, dêr't hy de machtige en formidabele God "JaHweh" bleau. Ut dit ferhaal sitearre yn Gen. 6:4 presintearret God lykwols de trouwe line fan Set ûnder de namme " *soan fan God* ". No binne der gjin soannen sûnder dat se in heit hawwe. Dizze boadskip waard dêrom negearre oant de tiid fan Jezus Kristus, dy't oan 'e minsken de hiele leafdefolle aard fan God en syn karakteristyk as Heit fan alle skepen minskheid nei de himelske ingels iepenbiere. Troch it hiele âlde ferbûn wie God frustrearre dat hy net "Heit" neamd waard troch syn minsklike skepsels. Mar syn ferwachting wie rjochte op 'e tiid fan it nije ferbûn, lykas dizze tekst út Jesaja 9:6 bewiist: " *Want in bern in soan waard ús berne is ús jûn* , en de hearskippij sil op syn skouder wêze ; en syn namme sil neamd wurde: *Wûnderbere* , *Riedjouwer* , *De machtige God* , *De ivige Heit* , *De Prins fan 'e Frede* ." Wy sjogge hoe't God himsels yn dit fers definiearret as sawol yn Jezus Kristus, " *de Soan as de ivige Heit* ." Om dit fers goed te begripen, moatte wy rekken hâlde mei it feit dat de sprekker de Joadske man is, de Israëlyt, mei de namme Jesaja. De persoanlike namme " *wy* " wiist it folk fan Israel oan en allinnich troch harren de útkarden dy't ferlost binne troch it bloed fan Jezus Kristus en ferspraat binne ûnder de folken dy't oer de hiele ierde ferspraat binne. Efter dit " *wy* " fine wy minsklike sûnders dy't Gods ferjouwing nedich hawwe en dy allinnich krije troch leauwe en hearrigens boud op it ferlossende en rêdende ministearje fan Jezus Kristus.

Dit fers is bûtengewoan ryk, want it pleatst Kristus syn " *hearskippij* " op syn skouder ; krekt dêr't it gewicht fan syn "patibulum" him droech, wêrtroch't hy foel, sa ferswakke wie hy troch de Romeinske marteling dy't hy foar syn krusiging te lijen hie. Dan profetearret God wat Jezus Kristus foar syn útkarden fertsjintwurdigje sil. Earst sille se him werkenne as " *Bewûnderensweardich* " en him bewûnderje. Twad sille se him har " *Riedsman* " meitsje. Tred sille se syn aard werkenne as " *Machtige God* ", lykas syn wûnders sille befestigje. Fjird sille se yn him de titel fan " *Ivige Heit* " werkenne, dy't hy sels iepenbiere en befêstige oan syn apostel Filippus yn Johannes 14:9-11: " *Jezus sei tsjin him: 'Ik bin al sa lang by jimme, en dochs hawwe jimme my net kend, Filippus? Wa't my sjoen hat, hat de Heit sjoen ; hoe kinne jo sizze: 'Lit ús de Heit sjen?''* " *Leauwe jimme net dat ik yn 'e Heit bin, en de Heit yn my ? De wurden dy't ik tsjin jimme sprek, sprek ik net út mysels; mar de Heit dy't yn My wennet, dy docht de wurken. Leau My dat Ik yn 'e Heit bin, en de Heit yn My ; leau teminsten om 'e wurken. En*

fyfde, se sille Him kenne as dejinge dy't, as " **Fredeprins** ", kaam om har te fersoenen mei God fan wa't se troch har sünden skieden wiene. Dizze fiif termen profetearren dêrom de standert fan leauwen fan 'e wiere útkarden dy't troch Jezus Kristus ferlost binne.

Op syn beurt fertelt Jesaja 9:7 dat folget ús: " **Om it ryk en frede sûnder ein te fergrutsjen** , op 'e troan fan David en op syn keninkryk, om it te fêstigjen en te ûnderhâlden mei rjocht en gerjochtichheid fan no ôf en foar altyd: dit sil de ijver fan YaHWéH fan 'e legers dwaan. " Sokke wurden koenen allinich de hope fan 'e Joaden ferrifelje dy't yn dizze term " **ryk** " allinich **de "ferheging** " fan 'e macht fan har naasje Israel seagen. En dizze tekst wurdt tafoege oan dy fan Jesaja 61:2 dêr't God profetearret, sizzen: " ... om it jier fan YaHWéH's geunst út te roppen, en **de dei fan wraak fan ús God** ; om allegearre dy't treurje te treasten ." Dizze twa teksten ferklearje de misleidende yllúzje fan 'e Joaden dy't yn 'e ferwachte Messias seagen, dejinge dy't de nasjonale gloarje fan Israel ferheegje soe troch har fijannen te ferneatigjen dy't yn 'e tiid fan Kristus de besetters, de Romeinen, wiene. Mar helaas foar harren, Gods plan wie allinnich geastlik en se soene de ferfolling dêrfan allinnich sjen mei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, om't de tiid tusken syn ferzoenende dea en syn weromkomst yn hearlikheid noch altyd in tiid is fan seleksje fan 'e útkarden. Let op it lêste wurd fan dit fers: " **leger** ". Dizze term wie ek misliedend, om't de Joaden it ynterpretearje koene as in opstân laat troch de Messias tsjin 'e Romeinen. Mar yn werklikheid suggerearret it de situaasje fan in striid dy't YaHweh liede moat tsjin 'e ierdske en himelske rebellen om syn lêste útkarden te rêden dy't ferlost binne troch it bloed fan Jezus Kristus. Yn Iepenbiering 16:16 wurdt dizze striid " **Armageddon** " neamd. Dizze striid hat in motyf, in geastlike oarsaak, mar de gefolgen binne ek fysyk deadlik. God fjochtet mei syn godlike wapens en syn ierdske fijannen hawwe allinich har ierdske wapens ta har beskikking. De striid fan 'e rebellen is dêrom foarôf ferlern en God hat syn takomstige oerwinning al foarsein yn Iepenbiering 17:14: " **Se sille oarloch fiere tsjin it Lam, en it Lam sil har oerwinne , om't hy de Heare fan hearen en de Kening fan keningen is , en dejingen dy't mei him binne , dy't roppen, útkarden en trou binne, sille har ek oerwinne .** "

Armageddon " -slach sil foar de lêste kear, nei it ein fan 'e tiid fan genede, de " **soannen fan God** " tsjin de "soannen fan 'e minske" fan it fallen rebellenkamp sette.

Yn syn foarbyldich keninklik gebed seit Jezus yn Mattéus 6:9-13:

Fers 9: " **Sa moatte jimme dêrom bidde: Us Heit yn 'e himel, lit jo namme hillige wurde ; »** Beklammet al de needsaak om God te beskôgjen as ús wiere en ienige " **himelske Heit** ". Dit is wat allinich " **syn soannen** " dwaan kinne op betingst dat se syn namme as " **hillige** " beskôgje; wat ymplisearret dat wy him mentaal boppe alle oare libbene wêzens hâlde, om't hy perfekt hillich is en allinich de perfeksje fan hilligens belichemet. Dizze betingst slút al de kristenen út dy't God as rebellen oanwiist; katoliken en ortodoksen sûnt altyd, protestanten sûnt 1843 en 1844, en de " **útbraakte** " Adventisten sûnt 1994.

De namme fan God wurdt net allinnich útdrukt troch de fjouwer Hebrieuske letters dy't it yn 'e Bibel oantsjutte, JHWH, dy't ik oersetse as

YaHWéH. Iepenbiering 2:17 jout de wiere betsjutting: " Wa't ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit: Oan wa't oerwint, sil Ik wat fan it ferburgen manna jaan en sil him in wite stien jaan, en op 'e stien **in nije namme skreaun** , dy't **nimmen ken**, útsein hy dy't him ûntfangt. " Yn dit fers wurdt it wurd "**namme**" **brûkt**. » wiist in oare steat of natuer oan foar de ferloste man dy't erkend en rêden wurdt troch Jezus Kristus. Dizze "**nije namme** ", dy't nei de oerwinning krigen wurdt, wiist de himelske natuer oan fan 'e ferloste dy't it ivige libben yngien is, drager fan ûnstjerlikheid. Ek wiist de namme fan God alles oan wat God fertsjintwurdiget, yn krêft, macht, gloarje, autoriteit, oardiel en gefoelens. Dit binne allegear dingen dy't de wier útkarden "**witte** " moatte om te foldwaan oan 'e betingst dy't Jezus formulearre hat doe't hy yn Johannes 17:3 seit: "**En dit is it ivige libben, dat se Jo kenne** , de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't Jo stjoerd hawwe. " Sa rjochtfeardiget of feroardielet de minske himsels yn syn gebed sels, ôfhinklik fan oft hy dizze kennis fan 'e wiere God hat of net. En nimmen moat him fersinne, om't dizze kennis of de ôfwêzigens dêrfan iepenbiere wurdt yn wurken dy't religieus beoefene wurde troch dejinge dy't bidt. Of syn praktyk is yn oerienstimming mei Gods eask foar syn tiid, of it is net, en "**syn gebed** " wurdt in "**gruwel** " lykas Pro. 28:9 leart: "**As immen syn ear ôfkeart fan it hearren fan 'e wet, is sels syn gebed in gruwel**. " Yn ús tiid wurdt dizze "**gruwel** " elke "snein" offisjeel en iepenbier beoefene troch mannichte falske kristenen, bedrogen en falsk leard, dy't byinoar komme om de wiere God te oanbidden. Helaas foar harren, God noeget dejingen dy't allinnich op 'e sânde dei dy't hy hillige hat, ta him út ta de sabbatsrêst, sneon en net de earste dei fan snein. It is dêrom net dreech te begripen dat de oanbidding op 'e earste dei allinnich de duvel eart dy't dizze gearkomsten foarsit.

Dyn keninkryk komme; Dyn wil geschiede op ierde sa't it yn 'e himel is ." Om te winskjen dat Gods keninkryk op ierde oplein wurdt, moat men al Syn godlike noarmen goedkarre en se net oertrede. Want hjir wer wurdt Gods wil dúdlik útdrukt yn 'e Bibel en yn Syn profetyske teksten, en dejingen dy't bewoare ûnwittend te wêzen oer de noarmen fan Syn wil sille op 'e dei fan it oardiel betize en feroardiele wêze. Dit fers makket allinich sin as in wiere útkarde dy't hillige en erkend is troch God yn Jezus Kristus dizze wurden seit.

Jezus seit dan yn fers 11: "**Jou ús hjoed ús deistich brea** ." Op ierde ite in mannichte minsken mar om de oare of om de tredde dei. Dizze deistige rantsoen is dêrom in foarrjocht jûn troch God, mar hoefolle minsken yn 'e wrâld erkenne dat har iten troch God jûn wurdt ûnder al dyjingen dy't ite? Hiel pear, en hieltyd minder. Boppedat foarûnderstelt dit deistige brea in oare geastlike fieding dy't allinnich God jaan kin, oars as de fieding fan it lichem. Dêrom seit Jezus tsjin dyjingen dy't om dit "**deistige brea** " freegje, wer yn Mattéus 4:4: "... Der stiet skreaun: **De minske sil net allinnich fan brea libje, mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God komt** ." De útkarden witte dit en dogge it. Mar minsken sûnder God, earm of ryk, tinke dat se allinnich it fermogen hawwe om iten foar har lichem te finen en te nimmen, bewust dat har oerlibjen derfan ôfhinget. Mar geastlike fieding is it minste fan har soargen. Se hawwe it al lang sûnder en tinke dat se it noch langer sûnder kinne. Miskien koe allinich in wrâldwide hongersneed

har út har yllúzje skodzje, en sels yn 2023 soene mar in pear minsken har beslút yn twifel lûke.

Dan seit Jezus yn fers 12: " *Ferjou ús ús skulden, sa't wy ek ferjaan dy't tsjin ús skuldich binne.* " Nochris, hoefolle kristenen binne yn steat om de misdieden dy't se lije te ferjaan? Want God is net tefreden mei wurden en hy kontrolearret de gedachten fan minsken en wit oft in minske wier ferjout of net efter in misleidende offisjele ferjouwing. Dit fermogen om it kwea dat har dien is te ferjaan is noch altyd strikt reservearre foar de útkarden. En it ding is maklik te ferklearjen. Om op dizze manier te ferjaan, moat de geast fan it slachtoffer de kweade hanneling en de auteur dêrfan ferachtsje en dit is allinich mooglik as syn hiele siel wûn en beset is troch de Geast fan Kristus. Op dizze hichte fan geast wurdt alle ierdske kwea devaluearre en bliuwt ferjouwing in gewoane formaliteit dy't neat kostet foar de útkarden dy't ferjout. Hy kin dit des te mear dwaan om't hy bewust is dat hy sels profitearre hat fan 'e ferjouwing fan' e libbene God, yn 'e namme fan it bloed dat troch Jezus Kristus fergetten is.

Uteinlik slút fers 13 it gebed fan Jezus ôf: " *Lied ús net yn fersiking, mar ferlos ús fan 'e kweade. Want fan jo is it keninkryk, de macht en de hearlikheid foar altyd. Amen!* " Dyjingen dy't op dizze manier bidde, moatte bewust wêze fan 'e oanfallen fan 'e duvel en syn himelske en ierdske demoanen. Dêrom moat men noch altyd in útkarde wêze dy't oandachtich bliuwt foar de warskôgings tsjin 'e duvel. Jezus die dit, en syn wiere apostels en learlingen dogge it ek. Ik herinner my hoe't Jezus yn Mattéus 24:4 syn útkarden warskôget en seit: " ***Pas op dat nimmen jimme ferrifelt!*** " It ein fan it fers is: " ***Want fan jo is it keninkryk, de macht en de hearlikheid foar altyd. Amen!*** " Wat betsjut dizze útspraak, dy't folslein ferachte en tsjinsprutsen wurdt troch falske kristlike religys? It betsjut gewoan foar harren dat harren oertreding en sûnde notearre en opnommen binne yn it ûnbeheinde ûnthâld fan 'e grutte Rjochter, de Skeppergod, de Almachtige. En dat op 'e dei fan it lêste oardiel de list fan al harren sûnden yndividueel oan harren presintearre wurde sil. En yn in steat fan ûnútspreklike betizing sille se leare dat it útspraak fan 'e rjochters, de útkarden dy't troch Jezus Kristus ferlost binne, har feroardieleet om te fergean yn it fjoer fan 'e " ***twadde dea*** ". De wurden sels tsjûgje hjirfan; allinnich syn wiere " ***soannen*** ", mienskiplike erfgenamten mei Jezus Kristus, kinne mei al har hert útdrukke en winskje dat " ***it keninkryk fan God komt, yn macht en hearlikheid, yn wierheid!*** "

Mar al, op ierde, oant de oanstearde weromkomst fan Jezus Kristus, sil foar de falske opstannige kristenen, harren skieding fan God har liede ta nederlaach nei nederlaach. Se sille al harren plannen en hope ynstoarte sjen en sille lije, nei de oarloch en oare godlike pleagen, nei it ein fan 'e tiid fan it oanbod fan kollektive en yndividuele genede, de ferskriklike " ***sân lêste pleagen fan 'e grime fan God*** " neffens Iepenbiering 16:1, en " ***fan 'e grime fan it Lam*** ", neffens Iepenbiering 6:16: " ***En se seine tsjin 'e bergen en rotsen: Falle op ús, en ferbergje ús foar it gesicht fan Him dy't op 'e troan sit, en foar de grime fan it Lam.*** "

De definitive oerwinning sil wêze foar God en syn " ***soannen*** ", syn trouwe útkarden dy't de noarmen fan syn opfetting fan it ideale libben leafhawwe,

perfekt lokkich en harmonyk yn echte godlike "frijheid, gelikensens en bruorskip".

Dêrom moat ik yn 'e titel fan " **soan fan God " dy't de gloarje fan syn " Heit "** tsjinje en earje wol, no wat sizze dat foar de meast yntelliginte miskien logysk liket, mar dat net begrepen wurdt troch in mannichte minsken. Dizze boadskip hat as ûnderwerp **de histoaryske feroarings fan godlike noarmen en har gefolgen.**

In protte minsken litte har ôfliede troch de protte dingen dy't har libben folje en dizze minsken hâlde har net dwaande mei geastlike dingen. Mar wa't hjoed net ynteressearre is yn 'e himel, sil dat moarn, miskien wol of net, dwaan. Net allegearre dy't de rop fan Jezus Kristus ta heil hearden en derop reagearren, hawwe reagearre op Gods earste rop, en ik bin ien fan harren. Wy moatte dêrom hoopje dat, op it juste momint roppen, in protte skepsels har noch ta God keare sille. De straf fan 'e " **sechste trompet** ", dy't foar ús eagen foarm krijt, is krekt bedoeld, **as in lêste warskôging**, om it sliepende leauwe te wekken, ferdôve troch ierdske soargen. Dus wat moat dejinge waans leauwe wekker is ûntdekke? Hy moat beseffe dat it libben en alles wat it befettet it wurk is fan 'e iene en iennichste God, de Skeppergeast. Hy organisearre de heil fan 'e minske dy't yn sûnde fallen wie, lykas yn in fal falle, yn ferskate opienfolgjende fazen en logysk wurde dizze ferskillende fazen markearre troch feroaringen en oardielen. Wat in protte lykje te negearjen is lykwols dat as in troch God legitimearre feroaring yn 'e religy teweebrocht wurdt, de nije oannommen feroaring de âlde noarm illegitim makket. De bruorskip dy't befoardere wurdt troch it dominante humanisme fan ús hjoeddeiske Westen hat de minsklike massa oermjittich tolerant makke. Dit oant it punt dat wy, om nimmen te oerstjoeren, it iens binne om de heechste God de mooglikheid ta te skriuwen om alle religys te seingjen. No nee! God past him net oan minsklike religieuze konvinsjes oan en it is krekt oarsom oan 'e minske om him oan te passen of it idee te akseptearjen om gjin ivige takomst op te easkjen dêr't hy gjin rjocht op hat. Dat, ik moat dúdlik meitsje dat doe't Jezus it nije ferbûn oprjochte, boud op it offer fan syn frijwillich fergetten bloed, de Joaden fan it âlde ferbûn, dy't Kristus en syn offer ôfwiisden, troch God oan 'e duvel oerlevere waarden. Op ierde bleauwen se bewoare de Skeppergod te wêzen, en har bestean en religiositeit ferrifelden geastlik ûnwittende minsken. Sa wiene dizze earste " **soannen fan God** ", erfgenamten fan Abraham, de earsten op wa't Jezus syn wurden fan Iepenbiering 3:1, oangeande de protestanten yn syn boadskip neamd " **Sardis** ", tapast waarden: " **Jimme wurde tocht libben te wêzen en jimme binne dea** ." Yndied, de boadskip dy't Jezus rjochte oan 'e protestanten fan 1843 en 1844 kin tapast wurde op alle religys dy't hy ôfwiisde fanwegen harren wegering om te foldwaan oan syn nije noarmen en nije ljochten. It is net maklik foar in minske dy't kondisjonearre is troch foaroardielen basearre op 1.260 jier fan Roomsk-Katolike pauselike kristlike dominaasje om himsels te befrijen fan dizze foaroardielen. De freonliksten fertelle ús: "Myn leave freon, ik bin berne as katolik en ik sil stjerre as katolik." Dizze minsken binne har net bewust dat stjerre as katolik betsjut stjerre sûnder it ivige libben te krijen. Dochs, as se katolik bliuwe wolle, is dat om't se leauwe dat religy ien mooglik makket om dit ivige libben fan God te krijen. Moslims binne ek iverich foar harren religy en harren

profeet Mohammed, om't hy harren belooft dat nei de dea in dreamd ivich libben op harren wachtet. It is dêrom essensjeel foar in minske, dy't de ivichheid begeart troch syn religieuze tawijing, om te witten oft syn hope rjochtfearde is of hielendal net. De earste "**soannen fan God**" wiene net oan Gods oarders foldien en, as gefolch dêrfan, ferdronken se yn it wetter fan 'e floed tegearre mei de soannen en "**dochters fan 'e minsken**". De Joaden hiene Jezus deroan herinnerje wollen dat se gjin "ûnwettige bern wiene, om't se Abraham as harren heit hiene". It antwurd dat Jezus harren joech, jildt ek foar alle minsken fan 'e kristlike religy: "*As jimme de soannen fan Abraham wiene, soene jimme de wurken fan Abraham dwaan*" en hy sei dúdlik tsjin harren: "**jimme heit is de duvel**". Yn Iepenbiering 2:9 befêstiget Jezus ditselde oardiel yn 'e tiid tusken 303 en 313: "*Ik ken jimme ferdrukking en earmoede (hoewol jimme ryk binne), en de laster fan dyjingen dy't sizze dat se Joaden binne en it net binne, mar in synagoge fan Satan binne.*" En hy befêstiget it nochris yn 'e tiid fan 1873, yn Iepenbiering 3:9: "*Sjoch, Ik sil harren út 'e synagoge fan Satan meitsje, dy't sizze dat se Joaden binne en it net binne, mar lige; sjoch, Ik sil harren komme litte en oan jimme fuotten oanbidde, en witte dat Ik jimme leafhawne haw.*" Dit bewiist dat as de standert fan Gods oardiel feroaret troch de easken stadichoan te ferheegjen, nei 1260 jier fan religieuze tsjusternis, it definitive karakter fan syn oardiel net feroaret. De âlde standert wurdt ûnferbidlik feroardiele troch de ôfwizing fan 'e nije. En de les dy't út dizze foarbylden lutsen wurdt, lit ús dizze wurden oan God taskriuwe, oanpast foar elk gefal markearre troch de feroaring fan 'e godlike standert dy't fereaske wurdt:

1843-1844: "As jimme protestanten wiene, soene jimme de wurken dwaan fan 'e 16e-ieuske protestanten ' de wieren namen gjin wapens op om har libben te ferdigenjen. Se lieten harsels yn finzenskip of nei de dea liede."

1991-1994: "As jo in Sândedeis Adventist wiene, soene jo de wurken dwaan fan 'e Sândedeis Adventisten fan 1843, 1844 en 1873; de oankundiging fan Jezus syn weromkomst troch Bibelprofetie wekte har freugde en grut entûsjasme op."

2020-2030

Sûnt 2020 is in lêste wachtsjen op 'e wiere weromkomst fan Jezus Kristus begûn. Dizze kear wie it Jezus sels dy't de datum fêststelde troch de blik fan dizze boaden te rjochtsjen op 'e histoaryske datum fan syn krusiging en opstanning, nammentlik 3 april 30. Ferljochte troch de profetyske rol fan 'e sândagenwike, dy't as sân tûzen jier is, witte dejingen dy't hy foar dit wurk hillige hat, en dy't hjoed libje, dat se sûnt de maitiid fan 2023 de lêste wike fan jierren yngien binne, dy't liedt ta it ein fan 'e seistûzen jier fan 'e skiednis fan ierdske sûnde.

Jezus Kristus komt werom om allinnich dejingen te sykjen dy't er "**hillige**" hat. Dat it is wichtich om te begripen wat wiere "**hilliging**" is, dêr't Paulus, ynspirearre troch de Geast, oer ferklearre yn Hebreeërs 12:14: "**Striuw frede nei mei alle minsken, en hilligens, sûnder hokker nimmen de Heare sjen sil.**" Om't wy ús tariede om de Heare te sjen, is dizze "**hilliging**" dêrom essensjeel en ûnmisber. Mar wat is "**hilliging**"? Hjir is wat it net is: in gewoane minsklike oanspraak of dat wat troch de pausen fan it Roomsk-Katolisisme taskreaun wurdt oan hillige persoanen. Wiere "**hilliging**" kin allinnich identifisearre en taskreaun

wurde troch God yn Jezus Kristus sels. Want dizze term betsjut "apart sette", en it ienige libbene wêzen dat it goed achtet om minsken apart te setten is God en God allinnich. Mar om syn "**hilliging**" fan in man of frou te rjochtfeardigjen, basearret God syn oardiel op 'e wurken fan har leauwe. En om te definiearjen wat dizze wurken wêze moatte, presintearret God yn syn Bibel de histoaryske foarbylden fan syn útkarden. Ezechiël 14 neamt trije nammen: "**Noach, Daniël en Job**," en spesifisearret trije kear, yn fersen 16, 18 en 20, "*sy soene gjin soannen noch dochters rêde, mar allinnich sy soene har eigen sielen rêde fanwegen har rjochtfeardigens*." God sei it, en jo kinne en moatte it leauwe. Mei dizze útspraak sprekt hy alle falske opfettings fan "**hilliging**" tsjin en ferdriuwt hy en skilderet in gearstald portret fan 'e útkarden dy't hy kin en wol rêde om syn ivichheid te dielen. Alle berjochten dy't yn dúdlike wurden of bylden oerlevere wurde, yn 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering en oare teksten fan 'e Bibel, binne bedoeld om de konstruksje fan dit gearstalde portret te foltôgjen. De "**hilliging**" fan syn lêste útkarden wurdt neamd yn Iepenbiering 3:7 yn 'e boadskip dy't hy yn 1873 rjochte oan 'e Sâdedeide Adventisten "**hillige**" yn broederlike leafde; dit is wat de symboalyske namme "**Filadelfia**" betsjut. Jezus begjint troch tsjin Johannes te sizzen: "*Skriuw oan de ingel fan 'e tsjerke yn Filadelfia: Dit seit hy dy't hillich is, hy dy't wier is, hy dy't de kaai fan David hat, hy dy't iepenet en nimmen slút, en hy dy't slút en nimmen iepenet*:" Dizze wurden kundigje yn byld in feroaring oan yn 'e standert fan hilligens dy't God fereasket. Yn it ljocht fan dizze útspraak sjogge wy dat allinnich de Hillige God syn minsklike skepsels "**hillige**" kin of net en dat hy dit rjocht en dizze macht oan nimmen oars as himsels oerlit. Hoe kinne wy de Sâdedeide Adventisten yn dizze boadskip identifisearje? Gewoan troch te fertrouwen op sawol de histoaryske tsjûgenis datearre troch Dan. 12:12, "*Sillich hy dy't wachtsje sil oant 1335 dagen*" en oer de rol fan 'e sânde-deis sabbat dy't God jout oan dyjingen dy't hy hilliget yn dit jier 1873. Let yn it foarbygean op 'e sifers yn dizze fersen: 12, 12, en Iepenbiering 3 en 7. Dit binne allinnich sifers en sifers dy't de betsjutting fan hilligens hawwe: 12, ferbûn fan God en minske, dat is 7 + 5; 7, getal fan hilliging droegen troch de rest fan 'e sânde dei, de sabbat hillige troch God. 5 is it symboalyske getal fan 'e minske foarsjoen fan fiif sintugen, fiif fingers en teannen. Iepenbiering 3:7 bringt de perfeksje fan it getal 3 en de hilligens fan 'e sabbat fan it getal 7 byinoar.

Troch yn 1873 in ynstitúsjonele foarm te jaan oan it Sâdedeideadventisme, hillige God in model dat pas yn dit jier 1873 legitimearre waard. Godlike "**hilliging**" wurdt net erfd en as it net mear fertsjinne wurdt, lûkt God it werom en dêrom wurdt it út "**Filadelfia**" "**Laodisea**", dat is, de ynstelling fan it folk dat Jezus rjochtet en "**útspuidet**" fanwegen har geastlike lauwheid, demonstrearre troch de minachting dy't toand waard foar it lêste ljocht dat God har tusken 1980 en 1991 troch myn profetyske aksje presintearre. Tusken 1991 en 1994 naam Gods oardiel in dúdlike foarm oan; offisjeel Adventisme gie yn 'e alliânsje fan 'e Universele Protestantske Federaasje dy't sûnt 1843 oan 'e duvel oerlevere is.

De les dy't jo ûnthâlde moatte is dat it Sâdedeideadventisme allinnich fan God heart, om't dizze wurden troch him keazen binne om in robotportret te definiearjen fan 'e lêste "**hillige**" útkarden. Sadat tusken 2020 en 2030 de lêste Adventisten harsels manifestearje sille en harsels weardich meitsje sille fan

godlike " **hilliging** ", troch harsels apart te setten, troch de freugde dy't de oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus foar de maitiid fan 2030 yn har opropt; wat de Adventistyske pioniers fan 1843 en 1844 oanbelanget. En dejingen dy't God goedkart en hjoed ûnder har seingje wol, nimme de praktyk fan 'e sabbat oan dy't 6000 jier lang profetearre hat, de yngong fan 'e útkarden dy't troch Jezus Kristus ferlost binne yn it sânde millennium fan 'e grutte himelske rêst. En dizze yngong wurdt folbrocht op it momint fan 'e weromkomst yn gloarje fan ús godlike Hear Jezus Kristus, dy't weromkomt yn 'e godlike himelske gloarje fan syn ingelske namme " **Michaël** ", omjûn en begelaat troch syn trouwe ingels.

As jo, troch jo wiere aard, de Sândedeisadventist binne dy't God rêdt, is it no de tiid om dat te bewizen troch de profetyske histoaryske lessen dy't yn dizze stúdzje neamd en demonstrearre binne, yn acht te nimmen. God segenet en rêdt troch it bloed fan Jezus Kristus allinich dejingen yn wa't Hy de suvere leafde fan Syn hiele bibelske wierheid fynt.

It is logysk om dizze stúdzje ôf te sluten mei de boadskip fan " **hilliging** ", om't it dizze " **hilliging** " is dy't de wierlik útkarden " **soannen fan God** " ree makket om yn 'e maitiid fan 2030 de ivichheid yn te gean.

Offisjeel en ynstitúsjoneel Sândedeisadventisme wie allinich nuttich en legitiem foar God tusken 1873 en 1994, doe't syn legitimititeit ophâlde. Mar de wurden fan 'e Sândedeisadventist bliuwe de standert foar de definitive útdrukking fan leauwe dy't God fereasket om te profitearjen fan 'e rjochtfeardigens dy't Jezus Kristus biedt; dit, yn oerienstimming mei it dekreet fan Dan. 8:14, dat, goed oerset, dizze eask profetearret, sizzen: " **Oant 2300 jûn en moarns sil hilligens rjochtfeardige wurde** ." Troch fan God, om 1990 hinne, de juste oersetting fan dit tige wichtige fers te krijen, koe ik oan syn lêste ferloste útkarden de befêstiging presintearje dat God fan har de leafde foar syn bibelske wierheid fereasket dy't tsjûge wurdt yn wurken, lykas it foar har past om te dwaan, as de lêste " **soannen fan God** " yn 'e skiednis fan ierdske sûnde. Dizze wiere oersetting lei de basis foar dizze godlike eask dy't tapast wurdt op dizze ultieme ierdske universele Adventistyske ûnderfining. Mei de tiid is Gods eask foar wiere hilligens allinich mar groeid. Yn syn lear fergrutte Jezus de eask dy't troch de godlike wet steld wurdt. Hoe mear God syn leafde demonstrearre, hoe mear Hy leafde easke fan syn ferlosten yn ruil. Ek troch syn leafde yn it nije ferbûn te ferfoljen troch syn ferzoenende dea yn Jezus Kristus, hat God it rjocht om mear te easkjen fan syn kristlike útkarden as fan syn joadske útkarden tidens it âlde ferbûn. Jezus befêstige dizze groei fan godlike easken troch te sizzen: " **Jimme hawwe heard dat der sein is ... mar ik sis jimme ...** " Feroardiele op it nivo fan aksje yn it âlde ferbûn, wurdt de oerhoerder yn it nije op it nivo fan tinken beoardiele en feroardiele, lykas hy seit yn Mattéus 5:27-28: " **Jimme hawwe heard dat der sein is** : 'Do meist gjin oerhoer begean.'" **Mar Ik sis jimme dat elkenien dy't nei in frou sjocht om har te begearn, al oerhoer mei har yn syn hert begien hat.** .../... 38-39: **Jimme hawwe heard dat der sein is** : In each foar in each, en in tosk foar in tosk. **Mar Ik sis jimme**: wjerstean gjin kweade minske. Wa't jimme op 'e rjochterwang slacht, kear him ek de oare ta. .../.... 43-48: **Jimme hawwe heard dat der sein is** : Jimme sille jimme neiste leafhawwe en jimme fijân haatsje. **Mar**

Ik sis jimme : Hâld fan jimme fijannen, seingje dyjingen dy't jimme ferflokke, doch goed oan dyjingen dy't jimme haatsje, en bid foar dyjingen dy't jimme minachtend brûke en jimme ferfolgje, dat jimme bern wurde meie fan jimme Heit dy't yn 'e himel is . Want Hy lit syn sinne opkomme oer de kweaden en de goeden, en stjoert rein oer de rjochtfeardigen en de ûnrjochtfeardigen. As jimme leafhawwe dyjingen dy't jimme leafhawwe, hokker lean hawwe jimme dan? Dogge sels de belestingynners dat net? En as jimme allinnich jimme bruorren groetsje, wat dogge jimme dan mear as oaren? Dogge sels de heidenen dat net ek? Wês dêrom perfekt, lykas jimme Heit dy't yn 'e himel is perfekt is. " Mei dizze wurden sette Jezus de standert foar it karakter fan 'e earste en lêste wiere kristlike "**soannen fan God**". Mar lit ús ús net fersinne, in leafde fan dizze krêft kin allinich ta ús komme as it ús troch God jûn wurdt. Us minsklike natuer is te goddeleas en dreech om, fansels, dit hege nivo fan leafde te berikken. En Jezus makke it dúdlik yn Johannes 15:5: "... **want sûnder my kinne jimme neat dwaan**", wat betsjut dat wy mei him alles dwaan kinne en, krekt, de ûnfergelykbere leafde fan God oandwaan kinne. Om dit doel te berikken, moat elke oare ierdske, fleislike wearde yn ús ynstoarte om plak te meitsjen foar dizze godlike leafde. It belang dat wy jouwe oan ierdske dingen is tsjinoersteld oan himelske wearden. Wy moatte dêrom hieltyd mear yn himelsk tinken gean, sadat ús fleislike natuer yn syn foardiel ferswakke, oant it ferdwynt en syn ynfloed op ús libben ferliest.

Yn 'e skiednis fan 'e minskheid foel Gods flok earst oer de hiele ierde mei de flood. Yn syn folgjende faze festige God Israel yn it lân Kanaän, en nei de komst fan Kristus waard it folk Israel op syn beurt troffen troch Gods flok. Fan 'e tiid fan keizer Konstantyn I ôf ûntwikkele it kristlike leauwe him doe yn West-Jeropa, stipe en doe oplein troch Romeinske autoriteit, efterinoar keizerlik en doe pauslik. Nei't it katolyk wurden wie, waard Jeropa op syn beurt it doelwyt fan godlike grime en, yn it bysûnder, sûnt 313 en 321, it doelwyt fan 'e pleagen fan syn "^{sân} **trompetten**" presintearre yn chronologyske folchoarder yn Iepenbiering 8, 9, 10 en 11. Wy observearje dus in ferskowing fan 'e flok fan it Easten nei it Westen. Dit waard al foarsein troch de rjochting fan it skriuwen fan 'e Hebreeërs, dy't fan rjochts nei lofts skreaun is. En wy witte dat syn ôfwizing fan 'e wiere godlike Messias, Jezus Kristus, syn nasjonale flok en ferneatiging fan 70 nei Kristus oant 1948 rjochtfeardige.

Noch fierder nei it Westen ta, sil de lêste grime fan God útlukt wurde troch de sneinswet dy't oplein wurdt troch de Feriene Steaten fan Noard-Amearika, de ûnbestriden lieder fan 'e oerlibbenen fan 'e Tredde Wrâldoarloch of "**sechde trompet**" fan Iepenbiering 9:13. It is nijsgjirrich om de tekens fan flok te notearjen dy't dit Amerikaanske lân draacht. Dêr binne yn stapels de bonkeresten fan sabeltandtigers fûn; in skriklik, monsterlik, eangstich en grut prehistoarysk bist. Dit Noard-Amearikaanske kontinint wurdt hjoed de dei ek markearre troch unike en ûnfergelykbere natuerferskynsels. Yn syn sintrale flakten komme ferneatigjende syklonen en tornado's fan ûnhearde krêft foar. Mar der binne ek gigantyske beammen, de sequoia's, dy't hichten fan mear as hûndert meter berikke, stammen waans trochboarre basis auto's tastean om se fan de iene kant nei de oare te oerstekken. Dizze gigantyske grutte herinnert ús deroan dat reuzen earst de ierde bewennen. En ik fyn dat dizze ûnbidich hege beammen de lêste

macht fan dit Amerikaanske folk foarsizze, dat it lêste folk sil wêze dat oarloch fiert tsjin 'e wil fan God, lykas útdrukt yn 'e wet fan syn Hillige Bibel. Iepenbiering 13:13 symbolisearret it troch de útdrukking " *it beest dat út 'e ierde opkomt* "; dit om't it, religieus kristlik, it pauslike katolike leauwe opfolget, oantsjut as " *it beest dat út 'e see opkomt* ", dêr't it út ûntstien is, troch it wurk fan 'e protestantske reformaasje. Dit Amerikaanske lân waard yn 'e 15e ^{iuw} weromfûn krekt foar't de "godstsjinstoarloggen" yn Jeropa katoliken tsjin protestanten opsetten. Protestanten fûnen dêr in beskermjende taflecht, fier fan 'e ferfolgingen fan 'e papisten. Mar harren ûnderfining wie net dy fan 'e Hebreërs dy't Kanaän yngongen. Want se kamen de fijannigens tsjin fan 'e reade mannen dy't dit lân befolken. Eins waard it hjoeddeiske Amearika boud op it bloed fan 'e readen dat yn oerfloed op syn boaiem fergetten waard, en de eksploitaasje fan swarten troch wite kolonisten. Syn namme **Amearika**, in foarteken fan **bitterheid**, wie dus oarspronklik goed rjochtfeardige en profetysk fan syn definitive yntolerânsje. Dizze lêste ierdske test fan leauwe sil ûnderfiningen út it ferline reprodusearje dy't de rebellen negearje en ferachtsje foar harren ûndergong. Want, al, fernijt it lêste rebellenkamp yn syn alliânsje, dy fan 'e ûntrouwe " **soannen fan God** " mei de " **dochters fan 'e minsken** " fan 'e foarôfgeande oan 'e himel. Mar dizze kear, dúdlik warskôge troch de profesijen jûn troch Jezus Kristus, geane de wiere " **soannen fan God** " dizze minsklike alliânsjes net oan en sille se net oangean. De Geast hat har yntelliginsje iepene, dy't har lit witte dat it lân mei de namme **Amearika syn definitive bestimming draacht, dy't in ûnderwerp fan bitterheid** sil wêze foar al syn tiidgenoaten; en earst en foaral de slachtoffers fan syn religieuze ôffal. Oarspronklik protestantsk, fertsjintwurdiget dit lân al, op himsels, de alliânsje fan katolisisme en protestantisme dy't net langer protestearret. Dizze alliânsje foarmet bewiis fan 'e brek yn syn relaasje mei God. Dizze geastlik ynsestueuze en oerhoerige alliânsje is fan itselde type as dy't Israel makke mei it Egypte fan sûnde yn 'e tiid fan 'e profeet Jeremia. De tekens fan 'e flok dy't de Feriene Steaten fan Amearika droegen binne tige talryk; en ûnder harren, al, sa betiid as 24 febrewaris 2022, de ûnfoarwaardelike stipe en de levering fan wapens dy't it joech oan 'e jonge presidint fan Oekraïne, Zelensky, om't dizze aksje de genosidale konfrontaasje fan 'e Tredde Wrâldoarloch tariedet. Mar it is ek út Amearika dat de mentale en seksistyske ôfwikingen kamen dy't de noarm fan Sodom en Gomorra reprodusearje; dy't legitiem en legaal wurden is yn alle lannen fan it oarspronklik kristlike Westen.

Ik ferjit lykwols net dat it Adventistyske leauwe dat hjoed in segen foar my is, berne is yn 'e Feriene Steaten tusken 1816 en 1844. Mar dizze tiid fan godlike proeftiid wie mar tydlik en einige yn 'e maitiid fan 1994, doe't it offisjele Sândeisadventisme de alliânsje fan 'e Universele Protestantske Federaasje yngie. Yn 1873 hie God it in universele status jûn dy't easke dat it ûnôfhinklik bleau. Mar troch minsken yn liederskipsposysjes te pleatsen dy't net echt bekeard wiene, mar mear oertsjûge, slagge it de duvel deryn om de humanistyske geast troch de ynstelling te triomfearjen. Sa wurdt de ôffal fan 313 fernijd mei deselde gefolgen foar de skuldige minskheid: de needsaak foar God om de ferantwurdliken en skuldigen mei de dea del te slaan. En dizze godlike reaksje komt no mei de Tredde Wrâldoarloch fan syn " **sechste trompet** ". Ik begryp dan

wêrom't de profesije fan Dan. 12:11 ferwiist nei de Ingelske Adventistyske gearkomsten fan 1828 om it tema fan Adventisme op te roppen. Want Adventisme is net strikt Amerikaansk; it is in universele standert dy't gewoan bestiet út it leafhawwe fan 'e glorieuze weromkomst fan ús Hear Jezus Kristus en yn trou wachtsjen op him oant de datum dy't hy sels fêststeld en iepenbiere hat oan 'e lêste " **soannen fan God** " en dy't dizze kear de maitiid fan 2030 wêze sil. Syn weromkomst sil syn ferlosten yn it sânde millennium bringe, hillige yn rêst troch God en foar God, en foar syn ferlosten útkeazen tidens de hiele skiednis fan ierdske sûnde.

Dus, nei de flok fan it offisjele Adventisme, waans universele haadkertier yn 'e Feriene Steaten is, is Gods segen sûnt 1994 weromkaam nei Jeropa, nei Frankryk, nei de stêd Valence. Want dêr is de âldste Sândedeis Adventistyske tsjerke yn Frankryk, dejinge dy't my yn 1991 út har lidmaatskip ferdreaun hat; dit, fanwegen it " **tsjûgenis fan Jezus** " dat ik har presintearre en dat it ôfwisde en ferachte. Sûnt dy tiid bin ik trou bleaun oan dit fernijde en bywurke " **tsjûgenis fan Jezus** " en sammelje ik, dei nei dei, de pearls fan godlik ljocht dy't my oanbean en presintearre wurde troch de God fan 'e wierheid, yn 'e namme fan Jezus Kristus en de " **hilliging** " fan 'e sabbat fan 'e wiere sânde dei: sneon, " **hillige** " om te rêsten foar de minske fan 'e sânde dei fan 'e skepping fan 'e ierde neffens Genesis 2:2-3: "En op 'e sânde dei foltôge God syn wurk dat Hy makke hie: en Hy rêste op 'e sânde dei fan al syn wurk dat Hy makke hie. En God segene de sânde dei, en Hy **hillige dy** , om't Hy dêryn rêste fan al syn wurk dat Hy skepen hie troch it te meitsjen. "

De wierheid sil dy frij meitsje

Wy lêze yn Johannes 8:28-36: " Jezus sei doe tsjin harren: **As jimme de Minskesoan ferhege hawwe** , dan sille jimme witte dat ik it bin, en dat ik neat út mysels doch, mar lykas **de Heit** my leard hat, sprek ik. Hy dy't my stjoerd hat, is mei my; hy hat my net allinnich litten, want ik doch altyd de dingen dy't him behaagje." **Doe't Jezus dizze dingen spruts, leauden in protte yn him** . En tsjin de Joaden dy't yn him leauden sei er: **As jimme yn myn wurd bliuwe, binne jimme wier myn learlingen; en jimme sille de wierheid kenne, en de wierheid sil jimme frij meitsje** . Se antwurden him: **Wy binne it sied fan Abraham en hawwe nea oan ien slaaf west: hoe kinne jimme sizze: Jimme sille frij makke wurde?** Jezus antwurde harren: Wier, wier, ik sis jimme: Wa't sûnde docht, is in tsjinstfeint fan 'e sûnde. De tsjinstfeint bliuwt net foar altyd yn 'e hûs, mar de soan bliuwt foar altyd. As de Soan jimme dêrom frijmakket, sille jimme wier frij wêze .

Dizze útwikseling tusken Jezus en de Joaden fan syn tiid behannelet in ûnderwerp dat ús hjoed likefolle oangiet as yn 'e tiid fan syn tsjinst. Yn dit soarte útwikseling wurde altyd twa ynkompatibele diskusjes útdrukt. Jezus makket perfekt logyske opmerkings om it geastlike ûnderwerp oan te pakken. Mar foar him binne dejingen dy't nei syn wurden harkje iersk en sjogge allinich de letterlike, fleislike betsjutting fan syn wurden. Foar de Joaden wie God God, net

de Heit. Sa fine wy hjir in primêre oarsaak fan minsklik ûnbegryp. Fan it begjin ôf, doe't Jezus har seit: "**As jo de Minskesoan ferhege hawwe ...**", ynterpretearje de Joaden syn wurden sa't har tradisjonele ynterpretaasje har liedt ta it dwaan. Foar har sil dizze ferheffing bestean út it nimmen fan kontrôle oer de naasje troch de troan fan David te gripen. En in wike foar syn dea sille se him earje as de soan fan David. Fansels spruts Jezus sels oer syn ferheffing, doe't hy troch de Romeinen oan it krús krusige wurde soe. Dan, troch "**de Heit**" te sitearjen, ûntfange de meast geastlike yn it publyk de boadskip fan Jezus as geastlik. "**Doe't Jezus dizze wurden spruts, leauden in protte yn him**"; geastlike minsken leauwe yn him oars as oaren. Jezus seit dan tsjin de leauwigen: "**As jimme yn myn wurd bliuwe, binne jimme wier myn learlingen; jimme sille de wierheid kenne, en de wierheid sil jimme frij meitsje.**"

Doe't se dizze wurden hearden, antwurden de rûzjende Joaden: "**Wy binne it neiteam fan Abraham, en wy hawwe nea slaven west fan ien; hoe sizze jo: 'Jimme sille frij wêze?'**" Tink derom dat Jezus syn petearpartners net bestraft foar dizze trijefâldige weilitting fan harren skiednis, om't se eins slaven wiene yn Egypte, earst, letter slaven foar 70 jier finzenskip yn Babylon yn Chaldea, foar in part fan 605 en folslein fan 586, en op it momint dat hy mei harren sprekt, binne se ûnderwurpen oan 'e Romeinen. Foar Jezus is dizze weach fan nasjonale grutskens net it wichtichste; wat foar him wichtich is, is om harren bewust te meitsjen dat se slaven binne fan 'e sûnde dy't har regearre en dominearre hat sûnt de sûnde fan Adam en Eva. En dizze boadskip hat ivich belang, om't it de sûnde yn twifel lûkt dêr't minsken har net fan bewust binne, om't harren kennis fan it libben allinich basearre is op harren fiif fleislike sintugen.

De Joaden dy't it weage om tsjin Jezus te sizzen: "**Wy binne nea slaven west fan ien**," wiene har net bewust dat se tsjin dejinge sprieken dy't har yn finzenskip nei Egypte laat hie, krekt mei it doel om har te befrijen fan slavernij fan lichem en hiele siel, om't it Egyptyske libben it byld wie fan it libben fan sûnde. Lang foar Rome wie har beskaving, dy't Re, de sinnegod, oanbea, finzen fan 'e sûnde. En likegoed wiene dizze grutske Joaden sûnt it jier 63 ûnder Romeinske besetting. En it wie dizze Jezus dy't tsjin har spruts dy't har oerlevere yn Romeinske hannen; dit om har ferset te brekken en de útfiering fan syn ierdske tsjinst te fasilitearjen. Want sûnder de Romeinen, om har te foarkommen, soe dizze ierdske tsjinst fan Jezus net mooglik west hawwe. De kweade dy't nei trije en in heal jier fan syn tsjinst útdrukt waard, soe him folle earder manifestearre hawwe, want de religieuze liederen fan it Sanhedrin koene gjin mear ferwiten ferneare as de wrede kening Herodes de Grutte.

It is dus needsaaklik om te begripen dat de ûnderfining dy't de Joaden belibbe hawwe alle minsken op ierde oangiet. Krekt om't Israel troch God brûkt wurdt as foarbyld fan dizze minskheid. Sadat Joaden en heidenen befrijd wurde moasten fan 'e slavernij fan sûnde, op deselde wize en om deselde reden: de erfskip fan sûnde sûnt Adam. Jo kinne sa de needsaak begripe foar elk minske om yn 'e Bibel de ûnderfining te ûntdekkjen dy't de Joaden belibbe hawwe dy't hast 1600 jier ûnder it bewâld fan God bleaunen, sûnt de naasje yn it jier 70 troch de Romeinen ferneatige waard, dat wol sizze sawat 30 jier foar it ein fan 'e earste ieu wêryn't God oan Johannes syn profetyske "Iepenbiering" iepenbiere, neamd

"Apokalyps". Dizze Joadske skiednis fan 1600 jier wurdt troch God oan minsken jûn om har de betsjutting te begripen fan 'e dingen dy't se neffens syn plan 6000 jier op ierde libje moasten. Lit ús dêrom sjen nei de reaksjes en it gedrach fan 'e Joaden, sa't se yn 'e Bibel ferteld wurde, as fertsjintwurdigers fan ús eigen, om't se allinich ús eigen flaters, ús tekoartkommings en, troch harren leauwigen, ús al te seldsume kwaliteiten iepenbierje.

Se akseptearje, yntellektueel, it bestean fan God, mar geane gjin relaasje mei him oan. Ek wurdt harren religiositeit allinnich útdrukt troch in tapassing fan 'e teksten fan 'e wet fan Mozes en de profeten waans profesijen se net dúdlik begripe. Dit gedrach sil dat wêze fan alle kristlike religys dy't troch God ôfwiisd en feroardiele binne oant it ein fan 'e wrâld. Mar ek dat fan 'e hiele minskheid waans byld se allinich iepenbierje en reflektearje; dat fan 'e dierlike minske dy't troch sûnde syn oerienkomst mei it byld fan God ferlern hat.

nochris en sitearret tige faak dit wurd "**wierheid**", allinnich foarôfgien yn it Evangeelje fan Johannes, de apostel fan hege spiritualiteit, syn wurden troch dizze útdrukking dy't sa persoanlik foar him is: "**Wier, wier, ik sis jimme...**". Dizze dûbele werhelling hat syn útlis: Jezus pleatst syn útspraken ûnder it gesach fan "**de Heit en de Soan**", om't lykas ik yn in eardere stúdzje sei, syn tsjinst ûnder it âlde ferbûn bliuwt, dat fan 'e "**Heit**", oant syn soenende dea. Jezus herinnert ús der konstant oan dat "**de Heit**" mei him tsjûget, om't hy sei: "*hy is it dy't de wurken docht*". Wy fine de "**twa**" wiere "**tsjûgen**", auteurs fan 'e Bibel. Jezus sil dizze lêste wurden oan Pilatus rjochtsje: "**Ik bin kommen om te tsjûgjen fan 'e wierheid**". Mei oare wurden, hy pleatst syn tsjinst ûnder dit tsjûgenis foar "**de wierheid**". Fan natuere is "**wierheid**" it absolute tsjinoerstelde fan "**leagen**". Jezus komt om it bestean fan it ferburgen godlike libben te iepenbierjen dat hy "**de wierheid**" neamt. Mar de noarmen fan dit himelske libben binne fan in aard en karakter dy't yn absolute termen tsjinoersteld binne oan 'e noarmen fan it ierdske libben, erfgenamt fan 'e sûnde, dy't dêrom de "**leagen**" fertsjintwurdiget. Dêrtroch is it sûnt de oarspronklike sûnde bestjoerd troch de duvel en syn ûntrouwe ingelike demoanen. Foar in minske, dy't syn fuotten en holle op 'e ierde hat, is it hast ûnmooglik om it idee te begripen en te akseptearjen dat it skynbere ierdske libben in "**leagen**" is. Mar it is dochs dizze "**wierheid**" dy't Jezus allinnich oan syn útkarden kaam te iepenbierjen, útkeazen fanwegen har iepenheid foar himelske godlike gedachten. En om't dizze boadskip oangiet op dyjingen dy't myn útlis lêze, sil ik dit tige geastlike ûnderwerp ûntwikkelje. De apostel Paulus hat al ûndernommen om Kristus syn útkarden te oertsjûgjen troch kontrast, yn 1 Kor. 15:40 en 47, it bestean fan "**ierdske lichems**" en "**himelske lichems**": "*Der binne ek himelske lichems en ierdske lichems; mar de helderheid fan 'e himelske lichems is ien, en dy fan 'e ierdske lichems in oare. .../... De earste minske, nommen fan 'e ierde, is iersk; de twadde minske is fan 'e himel.* » It ierdske libben is foar Jezus it byld fan "**de leagen**" om't it mar in tydlik algemien bestean fan 7000 jier hat. Yn tsjinstelling dêrmei is it himelske libben "**de wierheid**" om't it, lykas de God dy't it organisearret, in ivich karakter en in ropping hat om ivich te duorjen.

Jezus hie, godlik, in protte redenen om it ierdske libben fan sûnde lyk te stellen mei "**ligen**". Want bûten Israel, dat kennis hie fan it bestean en de wetten

dy't fêststeld wiene troch de iene wiere Skepper God, wiene minsken oeral oars op ierde slachtoffers fan satanyske ferrifelingen dy't op in protte saneamde heidenske manieren yn religieuze aksjes ynset waarden. Yn 'e rin fan' e ieuwen naam it "**ligen**" dat de akseptaasje fan 'e himelske "**wierheid**" hinderet, ferskate foarmen oan, en nei de tiid fan falske goaden en falske manlike en froulike godheden kaam dat fan falske monoteïstyske religys en falske kristlike religys. Om 1850 hinne begûnen technology en fysike en gemyske wittenskip har te ûntwikkeljen, en ferfongen religieus gedrach, wêrby't religy doe beskôge waard as "it opium fan it folk", dat is, in drug. Yn it Westen hawwe "**ligen**" de oerwinning wûn op wiere religy om de twafâldige reden dat feroardielingen fan religieuze ligen seldsum binne, en Westerse minsken wurde net oanlutsen ta it religieuze ûnderwerp, dat se bewust ôfwize en ferachtsje. Dit ûnleauwige en ûnleauwige gedrach giet boppe dat fan 'e minsken fan foar de sondfloed út, om't it basearre is op 'e ynfloed fan technologyske ûntwikkeling, wêrfan it hege nivo nea berikt is yn 'e 6.000 jier ierdske tiid dy't God ynsteld hat.

Wy moatte dêrom, spitigernôch, de hjoeddeiske ûntwikkeling fan ûnleauwe as logysk en normaal beskôgje. Yn syn totale frijheid, grutter yn it Westen as earne oars op ierde, produsearje minsken de frucht fan syn natuer. Jezus feroardielt dit yn Iepenbiering 22:15, mar op ierde, eat hast ûnleauwliks foar elkenien dy't "**de wierheid**" **leaf hat**, "hâlde minsken *fan en beoefenje se leagens*". Se befêstigje dêrmei it sprekwurde: "Alle smaken binne yn 'e natuer", sels de meast perverse. Troch de leafde foar it ierdske libben in tsjûgenis te meitsjen fan leafde foar leagens yn tsjinstelling ta de leafde foar "**de wierheid**" fan it himelske libben, jout Jezus de tapassing fan 'e leafde foar "**leagens**" in ûnferwachts brede standert dy't in grut tal minsken ûnder syn minsklike skepsels oangiet.

Oant no ta wie de "**leagen**" foar ús allinnich it tsjinoerstelde fan 'e "**wierheid**", dat is, wat falsk is. Mar foar de Geast fan 'e libbene God is de "**leagen**" dêrneist wat tydlik bestiet, om't it ferdwine moat, om plak te meitsjen foar it ivige himelske libben, dat, yn tsjinstelling ta ús hjoeddeiske ierdske libben, "**de wierheid**" is. En it is allinnich om't de godlike wet dy't oan Mozes diktearre en iepenbiere is, de wearden fan 'e himelske godlike noarmen útdrukt, dat de Bibel deroer seit, yn Psalm 119:142-151-160: "*Dyn rjochtfeardigens is in ivige rjochtfeardigens, en dyn wet is wierheid/... Jo binne tichtby, o YaHWÉH! En al dyn geboaden binne wierheid/... It fûnemint fan dyn wurd is wierheid , en al de ynsettingen fan dyn rjochtfeardigens binne ivich .*"

Us slavernij is basearre op 'e natuerlike wet fan gewoante dy't alle minsken ûnder syn hearskippij hâldt. Wy kinne net op kommando yn sliep falle of sûnder iten gean op fêste tiden, as de gewoante respektarre wurdt. Op deselde wize wurdt hy dy't genietsje fan ligen de slaaf fan dit genot, dat sadwaande konstant fernijd wurdt. Totale frijheid is in myte dy't net bestiet, en minsken hawwe wirklik allinich de kar tusken de twa soarten slavernij dy't har oanbean wurde. Goede slavernij bestiet út it nimmen fan 'e Skeppergod as Master, en minne slavernij bestiet út it fallen yn 'e fal fan falske frijheid, dy fan sûnde en al har lusten.

Nei 43 jier profetyske tsjinst foar de godlike Hear Jezus Kristus, realisearje ik my hoe't de wierheid, dei nei dei troch it ûntfangen fan syn nije ljochten, wier

yn steat is om " **ús te befrijen fan sûnde** ". Want wêr bestiet dizze slavernij oan 'e sûnde út, as wy ús net liede litte troch ûnsichtbere demoanyske geasten; wat it gefal is foar alle minsken fanôf de berte. En om't God ús wiere aard en ús karren fan it bestean ken, fan 'e tiid foarôfgeand oan dy fan syn skepping fan syn earste tsjinoerstelde, kin hy him net fersinne. En as syn takomstige útkarde berne wurdt yn ús ierdske wrâld, folget hy him fan syn berte oant syn dea, mar yn syn godlike geduld wit hy hoe't hy wachtsje moat op it juste momint om himsels oan him te iepenbierjen. Lykas de ûnderfining fan 'e ferlerne soan yn 'e gelikenis leart, iepenbiere God himsels wier oan syn takomstige útkarde, allinich nei't hy pynlike en stekkende ûnderfiningen meimakke hat. Want de himelske wierheid kin allinich dejingen oanlûke dy't walge fan it ierdske libben fanwegen it lijen dat se trochmakken en syn folsleine ûnfolsleinens. Krekt lykas it himelske libben basearre is op perfekte wearden, is it ierdske libben basearre op ûnfolsleine wearden. Want Satan hat syn eigen egoïstyske en grutske wearden op ierde fêstige, wêrop opstannige minsken har relaasjes en prinsipes boud hawwe. De ûnderfining fan 'e úttocht fan 'e Hebreeërs út Egypte wie tige iepenbierjend yn it learen fan 'e wearden dy't troch God goedkard wiene. Hy fertroude Mozes, syn profeet en gids, mei de taak om syn folk te lieden. Sa moasten de minsken Mozes folgje, en Mozes moast God folgje, dy't himsels rjochtfeardich en meilibjend sjen liet. Omdat hy ûnbewust Gods rêdingsplan ferfoarme hie, troch twa kear ynstee fan ien kear op 'e rots fan Horeb te slaan, waard Mozes offisjeel mei de dea straft. Wêr oars op ierde kinne wy sa'n rjochtfeardich en perfekt oardiel fine? De grutste waard troch God behannele as de minste. En deselde justysje feroardielde it gebrek oan leauwe fan Johannes de Doper, de grutste fan 'e minsken, neffens Jezus. Hoe sit it mei ús hearskers, monarchen, presidinten, pausen, imams en ayatollahs op ierde? Hokker soarte justysje dogge se? Se earje de riken en eksploitearje en mishannelje de earmen, yn it Westen, it Easten, it Noarden en it Suden, yn Amearika, Europa, Aazje, Afrika en Austraalje.

Dêrom sille, yn 'e " **Armageddon** " -striid oan 'e ein fan 'e **fleislike wrâld** , de lêste oerlibbenen út alle lannen fan 'e ierde har ferienigje om te fjochtsjen tsjin 'e wet fan God. It kamp fan " **leagens** " sil sa yn opstân komme tsjin dat fan 'e " **wierheid** ". En troch de sânde-deis sabbatrêst it doelwyt te meitsjen fan 'e oanfal fan it kamp fan " **leagens** ", jout God oan syn hillige fjirde gebod syn karakter as in teken fan syn **himelske " wierheid "** . Want de sabbat profetearret de yngong fan 'e útkarden dy't troch Jezus Kristus foar 6.000 jier ferlost binne, yn it sânde " **himelske** " millennium.

Wat is de basis foar ús fermogen om frij te wurden troch de himelske wierheid? It antwurd op dizze fraach is tige ienfâldich: ús motivaasjes. Eins binne yn ús libben al ús keuzes basearre op ús motivaasjes. Elkenien dy't in taak útfiere wol, docht dat en slagget, om't se motivearre binne troch in grut winsk om it te folbringen. It is motivaasje dy't al ús keuzes ferklearret. De motivaasje fan 'e rebellen is de needsaak om har totale frijheid te beskermjen en te behâlden; wat God slavernij oan sûnde neamt, om't se yn dizze frijheid dingen sille begaan dy't troch God ferbean binne. En as God dizze dingen ferbiedt, is it om't se liede ta ûngelok en lijen dat syn godlike leafde feroardielet en net ferneare kin; want yn syn leafde wol hy syn skepsels besparje fan it lijen fan 'e gefolgen fan kweade

dingen. Foar syn útkarden is it prinsipe fan motivaasje itselde, mar it befoarderet wearden dy't oan God ferbûn binne. Wy wurde motivearre troch de wurdearring fan in model dat wy fine yn it ierdske libben of yn bibelske iepenbiering. It foarbyldlibben fan Jezus tsjinnet as in iepenbiering, om't it de útkarden oanlûkt dy't him bewûnderje en leafhawwe. It lêzen fan 'e evangeeljes lit ús de teloarstelling begripe fan 'e apostels dy't allinnich oerbleaun binne doe't Jezus krusige waard. Se hâlden oprjocht fan Jezus en har fertriet wie gelyk oan 'e leafde dy't se him toanden. Op ús beurt kinne wy, troch it lêzen fan 'e evangeeljes, har ûnderfining opnij belibje en begjinne te hâlden fan 'e godlike man mei de namme Jezus fan Nazareth, gûle oer syn dea wêrmei't hy yn ús plak foar ús sûnden fersoene hat, en bliid wêze yn syn opstanning dy't ús yn deselde situaasje pleatst as syn earste apostels. De libbene God lústeret nei ús, ûndersiket ús en sprekt ta ús, as net yn taspraken, dan teminsten yn barrens dy't ús libben markearje.

As it bestean fan God ús mei krêft oplein wurdt, wêrtroch't twifel ferdriuwt, nimt " **de Wierheid** " ús yn 'e besnijing. En it ierdske libben en wat it biedt ferliest syn oantrekkingskrêft en belangstelling. Us oandacht rjochtet him dan op 'e ferfolling fan godlike profesijen, en wy wachtsje op 'e weromkomst fan Jezus Kristus mei deselde wissichheid as op 'e oankomst fan 'e freon dy't wachte wurdt troch de trein dy't him oan syn skema hâldt.

It lêzen fan 'e Hillige Bibel

De titel fan dizze stúdzje wurdt rjochtfeardige troch de needsaak om de ferskillende manieren te identifisearjen wêrop wy de Hillige Skriften lêze. As wy de dingen lêze dy't yn 'e Hillige Bibel skreaun binne, aktivearje wy net allinich ús eagen, mar ús hiele siel. No, de manier wêrop wy teksten lêze dy't neffens ús de gedachte fan 'e Skepper God útdrukke, hinget folslein ôf fan 'e aard fan ús leauwe.

In protte minsken geane sûnder ophâlden werom nei teksten dy't se benammen moai fine, en krije der wille en tefredenheid fan. Dizze hâlding fersterket harren leauwen dat se goede kristenen binne. Mar harren eksklusieve fokus op bepaalde soarten berjochten liedt derta dat se alle oare bibelske geskriften ferachtsje en negearje. It is dêrom needsaaklik om te begripen hoe't God syn Bibel lêzen hat.

Al, om te tinken dat God ynspirearre teksten hawwe koe dy't syn lessen en syn gedachten útdrukke, sadat minsken se negearje soene, is absurd en net te rjochtfeardigjen. De Bibel is gjin roman of in sjoernalistyk rapport, it jout troch de ieuwen hinne de religieuze skiednis troch dy't ferteld is troch God dy't de wurden en it oantal wurden foar elk fers keazen hat en dit foar alle haadstikken en kanonike boeken dy't it ús presintearret. Mar wês foarsichtich! Dizze numerike presyzje hat allinich betrekking op de orizjinele teksten dy't respektivelik yn chronologyske folchoarder skreaun binne, " **yn it Hebrieusk en yn it Gryksk** ". Al, dizze oersetting yn it Gryksk fan 'e teksten fan it nije ferbûn fereasket in útlis: dizze fersprieding yn it Gryksk wurdt allinich rjochtfeardige troch de iepening foar de heidenen fan heil yn Jezus Kristus. Want de apostels en de earste

learlingen fan Jezus wiene Joadsk en sprieken it Arameesk dat yn dy tiid troch de Joaden brûkt waard. It is dêrom pas nei it begryp fan 'e iepening fan it kristlike leauwe foar de heidenen dat it Joadske tinken fan it ynspirearre oerset waard yn it Gryksk; want yn oerienstimming mei de profesije fan Daniël wie it Gryksk sûnt it regear fan 'e Grykske kening Alexander de Grutte de ynternasjonale taal wurden dy't brûkt waard troch alle folken dy't dominearre waarden troch dizze feroverers. Sûnt 63 f.Kr. hie de komst fan Rome yn Palestina Romeinsk Latyn brocht, mar God keas dizze taal net, wittende dat it pauslike Rome tsjin syn wierheid fjochtsje soe. Godlike ynspiraasje waard dêrom allinnich korrekt oerdroegen en ferspraat yn it Hebriuwsk foar it âlde ferbûn en yn it Gryksk foar it nije ferbûn. It tydlik ferlitten fan dizze twa talen, lang beskôge as "dea" yn 'e Westerske kultuer, waard eksploitearre troch God, dy't de duvel tastien hie om flaters te pleatsen yn 'e ferskate ferzjes fan har oersettingen. God wist hoe't er dizze falske oersettings wiis eksploitearre koe, want wittende fan tefoaren dat it protestantisme en it ynstitúsionele Adventisme ôffallich wurde soene, boude hy de Adventistyske leauwenstesten fan 1843 en 1844, op in falske oersetting fan it fers fan Daniël 8:14 wêrop de ferwachting fan 'e weromkomst fan Kristus basearre wie. Sa koe Jezus, mei reden, nei't er de ynstelling yn 1994 útspuid hie, tsjin dizze religieuze boadskipper sizze: " *jo witte net dat jo ellindich, **earm** , ellindig, blyn en neaken binne .*" Omdat er syn hiele ûnderfining boud hat op falske oersettings fan 'e Hillige Bibel, makket dat him effektyf " *earm* ", wylst er leaude dat er ryklik seinge wie troch Jezus en joech oan syn dogma's en syn profetyske ynterpretaasjes de wearden fan " *rykdom* ". God hie ek de ûnrjochtfeardige tafoeging fan it wurd " *dei* " tastien yn twa fersen dy't, korrekt oerset, seine " *op 'e earste sabbat* ". Dizze ferfoarming fan 'e orizjinele tekst fan Hannelingen 20:7 en 1 Kor. 16:2 hat protestantske kristenen tastien om de religieuze gearkomste op 'e " *earste dei fan 'e wike* " bibelsk en misliedend te rjochtfeardigjen, wylst de tekst " *de earste sabbat* " fan 'e moanne yn it ferhaal oantsjut. Yn it Gryksk hawwe it wurd " *sabbat* " en " *wike* " deselde woartel; wat de betizing fan 'e oersetter ferklearje kin. Mar syn tafoeging fan it wurd " *dei* " is ûnrjochtfeardige en kin allinich ferklearre wurde troch in diabolyske ynspiraasje dy't bedoeld is om falske leauwigen yn 'e lêste dagen fan 'e ierdske skiednis te fangen. God is dwaande mei it ferljochtsjen fan syn útkarden en hy foarkomt net dat de duvel dejingen dy't hy domineart, ynspirearret en liedt, ferrifelt. Yn omstannichheden dy't troch him ynsteld binne, jout de God fan 'e wierheid syn skepsels oer oan 'e macht fan leagens en blinens, lykas hy seit yn 2 Tess. 2:11. Nei't wy dizze dingen sein hawwe, sille wy no ûndersykje wêrom't wy de Bibel " *mei eangst en beving* " benaderje moatte, lykas wannear't wy God persoanlik benaderje om Him te tsjinjen.

Om dit karakter en godlike aard fan 'e Hillige Bibel te begripen, moatte wy rekken hâlde mei ferskate iepenbiere dingen.

De gelikenis fan 'e wynboeren iepenbieret en gearfettet Gods plan, dat yn dizze gelikenis fertsjintwurdige wurdt troch de master dy't fuortgiet en ûnsichtber bliuwt. Mar hy stjoert syn tsjinstfeinten nei de wynboeren om syn ferwiten oan har te rjochtsjen. De wyngert is it wurk fan heil organisearre troch God; de wynboeren binne de offisjele ynstellingen dy't ferantwurdlik binne foar it presintearjen fan it oanbod fan heil, nammentlik, yn it âlde ferbûn lykas yn it nije,

de opstannige religieuze geastliken; de Leviten yn it âlde ferbûn; en de fallen pastoare fan it protestantisme en Adventisme, yn it nije ferbûn. It model fan ferfolging giet oer it âlde ferbûn, en it momint dat de master fan 'e wyngert fuortgiet komt oerien mei it momint dat Israel net langer direkt troch God laat wurde wol, mar troch in kening, lykas de oare heidenske folken fan 'e ierde. As de master fuortgien is, ferachtsje de wynboeren yn syn ôfwêzigens de wyngert en stjoert God syn profeten om syn ferwiten bekend te meitsjen oan syn ûnweardige wynboeren dy't har ien nei de oare deadzje. Sa komt in grut tal profeten om, fermoarde troch de Joadske autoriteiten dy't de ferwiten fan God net akseptearje. Dan stjoert er syn Soan, syn iennichste soan, dy't se op deselde wize behannelje sille, en troch dizze lêste moard bewize dat se ûnherstelber ûnweardich binne om it wurk fan godlike heil te behearen. En Jezus fynt in manier om it godlike vonnis út te drukken troch de skuldigen sels, dy't foar him binne, neffens Mattéus 21:41: "*Se antwurden him: Hy sil dy ellendige minsken jammerdearlik ferneatigje, en hy sil de wyngert ferhiere oan oare pachters, dy't him it produkt sille jaan yn 'e rispinge.*" Dizze oare pachters sille de wier bekearde heidenen wêze dy't, roppen, syn útkarden wurde sille, oant it ein fan 'e wrâld markearre troch syn glorieuze weromkomst ferwachte foar de maitiid fan 2030.

Yn ien gelikenis hat Jezus krekt it hiele heilsplan gearfette dat God betocht hat. In plan dat basearre is op in opienfolging fan ferskate opienfolgjende fazen en dat God iepenbieret en yn aksje bringt yn syn twa opienfolgjende ferbûnen; 1600 jier foar it âlde en foar it skriuwen fan 'e Hillige Bibel: it âlde en nije ferbûn; en sawat 1930 jier foar it twadde ferbûn dat op syn beurt yn it jier 313 yn apostasy rekke en dêr pas folslein út ûntstien is troch it Adventisme dat yn 1843 oprjochte waard. Doe is dit offisjele en universele Adventisme sûnt 1873 ek yn 1994 apostatisearre nei't it it Adventistyske profetyske ljocht dat ik der tusken 1982 en 1991 oan presintearre hie, de datum fan myn offisjele ûntslach troch de lieders fan 'e ynstelling, ôfwjisd.

Alles wat krekt neamd is, giet allinnich oer wat God docht om ta Kristus te lieden, dy't kaam om de ferjouwing fan 'e sûnden fan 'e útkarden dy't troch syn bloed ferlost binne te falidearjen. Yn it âlde ferbûn waard dit rêdingsprojekt symboalysk leard en basearre op offerriten fan bisten. It mystearje fan 'e ynkarnaasje fan God yn Jezus Kristus waard dêrom goed bewarre en negearre yn 'e iepenbiere religieuze lear fan 'e Joaden. Godlike wet koe strikt neilibbe wurde sûnder dat de geast fan 'e amtner wirklik kommunisearre mei de God dy't dizze dingen organisearre. En it wie krekt doe't dizze situaasje it hiele folk, syn kening en syn geastliken oangie, dat God syn religieuze ferbûn mei Israel bruts. De wegering om Jezus as syn Messias te erkennen wie de lêste drip dy't de beker fan syn geduld oerstreamde en har ûnweardich makke om de hoeders fan syn orakels en syn rêdingsprojekt te bliuwen, dat op Jezus Kristus rêste. En as teken fan befêstiging dat syn dea it ein markearre fan Gods rêdingsplan, sei Jezus oan syn krús: "*It is folbrocht.*" Dit "*it is folbrocht*" gie allinnich oer Gods persoanlike hanneling. Troch frijwillich te stjerren om te beteljen foar de sûnden fan syn útkarden, ferfolle God syn diel fan it rêdingsplan folslein. It wie no oan syn skepsels om har diel te dwaan troch te foldwaan oan it model dat presintearre waard yn Jezus Kristus. Want it godlike ferbûn is in kontrakt tusken God en syn

skepsel dat de ivige dea wurdich is, en it doel fan it kontrakt is om godlike ferjouwing te krijen, dy't allinich troch God jûn wurdt op betingst fan in feroaring yn it gedrach fan 'e minsklike kandidaat. As it lean fan 'e sûnde de dea wie, koe allinich it ferlitten fan sûnde Gods ferjouwing en it ivige libben krije. En it is krekt dit ferlitten fan sûnde dat allinich mooglik makke wurdt mei de help fan Jezus Kristus, dy't terjochte ferklearre yn Johannes 15:5: " *Want sûnder My kinne jimme neat dwaan* ." Jezus is dêrom ûnmisber om de stjerlike priis fan ús sûnden te beteljen, mar ek om ús te helpen op te hâlden mei sûndigjen.

Yn Mattéus 24:4-5, yn koarte útlis oan syn apostels, slagget Jezus der wer yn om it programma fan it kristlike tiidrek gear te fetsjen yn in pear wurden, nammentlik: " *Lit nimmen jimme ferrifelje! Want in protte sille komme yn myn namme en sizze: 'Ik bin de Kristus.'* En se sille in protte ferrifelje ." Jezus warskôget sa kristenen dy't syn heil opeaskje tsjin de ferlieding fan falske Kristussen. De útdrukking " *Ik bin de Kristus* " wiist net allinich op it yndividu dat beweart persoanlik Kristus te wêzen; it wiist ek en boppe alles op ynstitúsionele religieuze organisaasjes dy't syn heil en autoriteit opeaskje. Dêrûnder binne de katolike, ortodokse, protestantske, anglikaanske en offisjele Advintistyske tsjerken. Se falle allegear, ien nei de oare, om't se in erfgoed fan 'e Roomsk-Katolike religy bewarre hawwe dat giet fan har minachting foar de godlike wet dy't troch de Bibel foarskreaun is, oant har minachting foar de profetyske iepenbieringen jûn troch Jezus Kristus, dy't yn libben bliuwt en trou is oan syn wiere útkarden, oant it ein fan 'e wrâld, lykas hy tasein en oankundige hat yn Mat. 28:19-20: " *Gean dêrom hinne en meitsje learlingen fan alle folken, en doop se yn 'e namme fan 'e Heit en fan 'e Soan en fan 'e Hillige Geast, en lear se alles te hâlden wat ik jimme oplein haw.* **En sjoch, ik bin mei jimme altyd, oant it ein fan 'e tiid.** " *ieu* . » De spesifike foarskriften dy't Jezus brocht hat, binne mar in pear yn oantal en dit wurdt ferklearre troch dizze oare útspraak dy't hy makke yn Mattéus 5:17-18: " *Tink net dat ik kommen bin om de wet of de profeten ôf te skaffen. Ik bin net kommen om ôf te skaffen, mar om te ferfoljen. Want wier sis ik jimme, oant de himel en de ierde foarbygeane, sil der gjin jota of ien tittel fan 'e wet foarbygean oant alles folbrocht is.* " Neffens dizze útspraak fan it haad fan 'e Utkarde, de kristlike tsjerke, moat de godlike wet respektarre wurde oant syn weromkomst yn hearlikheid. Dit wurd " **wet** " moat dêrom begrepen en identifisearre wurde. Wat betsjut dizze term foar in Hebreeër fan syn tiid? De " **wet fan Mozes** ", wêryn't God de oarsprong fan 'e ierde iepenbieret, har godlike ferordeningen, har offerriten dy't sille ophâlde mei de komst fan 'e Messias Jezus Kristus, en har profetyske teksten, fan Jesaja oant Maleachi. En ûnder harren, dit boek, dat de Joaden ûnderskatte sille, it boek Daniël mei syn sa wichtige profesijen, om't Daniël 9 de datum fan it jier en de dei fan 'e fersoene dea fan 'e troch God taseine Messias fêststelt, foar syn earste komst nei de ierde. De dea fan Jezus waard net markearre troch " *it ferdwinen fan himel en ierde* ", wat betsjut dat de " **wet fan Mozes** " dêrom fan krêft bleau en troch God easke waard fan kristenen waans earste eleminten Joaden binne en foarme binne troch Jezus Kristus. De godlike wet moat dêrom likefolle respektarre wurde troch de heidenske kristenen dy't bekeard wurde sille as troch de Joaden fan it âlde ferbûn. Allinnich ien ding feroaret en God spesifisearret it yn Dan. 9:27 dêr't de Geast,

sprekkend oer de Messias, seit: " *Hy sil in ferbûn slute mei in protte foar ien wike, en midden yn 'e wike sil hy it offer en it offer ophâlde litte* ." It ienige ding dat feroaret is in ein te meitsjen oan rituele bistdeaden dy't, troch syn minsklike dea, nutteloos wurden binne, sadat de needsaak om fleis te iten ferdwynt mei de dea fan Jezus Kristus. Want allinnich om de lessen fan syn offerriten fierder te learen, joech God minsken, nei de oerstreaming, tastimming om dierfleis te iten. Troch syn frijwillige dea befrijet Jezus syn útkarden fan 'e feroardieling fan sûnde en bisten fan har rituele en fiedende dea; twa berjochten fan libbensoanbiedingen begeliede syn ferzoenende dea. Mar dit ferskriklike offer dat troch Jezus Kristus akseptearre wurdt, makket him noch easkener fan dejingen dy't hy rêdt. Harren kennis fan syn wet moat folslein wêze, want God hat neat skreaun dat net lêzen wurde moat.

De gelikenis fan 'e wynboeren presintearre ús Gods fisuele ôfwêzigens. Mar foardat hy fuortgie en syn folk fisueel ferliet, makke hy har al syn wetten bekend, dy't hy oan Mozes diktearre hie. God ferlit it toaniel, mar hy lit bibelske teksten efter dy't syn persoanlikheid, syn karakter en de noarmen fan syn oardielen iepenbierje. Dêrom kinne wy, allinich troch al syn wetten te kennen, de God kenne dy't him frijwillich yn ûnsichtberens ferberget. En dizze kennis is, neffens Jezus, de betingst foar it krijen fan it ivige libben; Johannes 17:3: " *Dit is it ivige libben, dat se Jo kenne, de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't Jo stjoerd hawwe* ." Sa, yn tsjinstelling ta de opfetting fan 'e tsjerken dy't yn apostasy fallen wiene, is de foarming fan 'e kristlike útkarden basearre op 'e lear fan 'e " **wet fan Mozes** " dêr't de earste bekearde heidenen nei rjochte waarden neffens Hannelingen 15:21: " *Want Mozes hat yn elke stêd al generaasjes lang minsken dy't him preekje, om't hy elke sabbat yn 'e synagogen foarlêzen wurdt* ." Minachting foar de " **wet fan Mozes** " is in erfenis fan it Roomsk-Katolisisme en leit oan 'e oarsprong fan 'e wiidfersprate ôffalligens dy't waarnommen waard nei it Edikt fan Milaan ûndertekene troch Konstantyn I ' in edikt wêrmei't de ferfolgingen fan kristenen offisjeel opholden. De protestantske reformaasje joech de " **wet fan Mozes** " net de foarmjende rol werom dy't der primêr oan taskreaun wurdt. It beklamme lykwols it belang fan 'e Hillige Bibel troch as slogan "Skrift en Skrift allinnich" te nimmen en troch dizze Hillige Bibel de rol fan ienige stipe fan godlike heil te jaan. Paradoksaal genôch ieten protestanten lykwols, yn tsjinstelling ta dizze lof dy't jûn waard oan 'e Hillige Bibel, as in erfenis fan it fallen katolisisme, dingen dy't God ûnrein ferklearre troch har aard, yn 'e " **wet fan Mozes** ", krekt.

De needsaak om de Bibel yn syn gehiel te lêzen blykt dus dúdlik. En in oare lear befêstiget dizze needsaak yn Iepenbiering 11:3, dêr't God syn Hillige Bibel oanwiist as syn " **twa tsjûgen** ". No, wat is de rol fan in tsjûge? Yn in rjochtbank komt hy om de oanklacht yn in geunstige of ûngeunstige rjochting te kanteljen. De tsjûge bringt in berjocht oer wat hy sjoen hat, mar as hy sels it slachtoffer is fan mishanneling, tsjûget hy ek fan wat hy meimakke en lijen hat troch de kweade folteraars. God hat sa syn Hillige Bibel minsklik makke, om't dy ek tsjûget yn it foardiel fan of tsjin de minske, neffens it type relaasje dat hy dermei hat. No is de Bibel net allinich troch God minsklik makke; it is ek fergodlike, om't it de titel " **Wurd fan God** " draacht. Yn Jezus Kristus waard God

it godlike Wurd dat nei de ierde kaam om de ûnsichtbere God út te lizzen en te iepenbierjen en nei't wy de wurden dy't syn wet oan ús oerbringt oan Mozes diktearre hawwe, hawwe wy trije komplementêre identiteiten dy't de wiere skepper God iepenbierje.

Sa is de foarming fan 'e útkarden basearre op 'e lear fan 'e "**wet fan Mozes**", en de rol fan Jezus Kristus is gewoan om it offer te fieren dat him mooglik makket om de ienige útkarden te rêden dy't de "**wet fan Mozes**" leard en oplaait hat, dat is, taret op oanpassing oan 'e wetten fan 'e himelske God. Us akseptaasje of ôfwizing fan 'e oardielen dy't God útdrukt hat yn 'e "**wet fan Mozes**" bepaalt ús fermogen om de noarmen fan it karakter fan 'e ivige God te wurdearjen.

Yn symbolyk yllustrearje de "**twâ tsjûgen**" de twa ferbûnen dy't God yn analogyske parallel pleatst yn syn profetyske fisy fan it programma fan 'e ierdske minsklike religieuze skiednis. Dizze "**twâ tsjûgen**" binne rjochte oan minsken dy't foarme binne troch ien en deselde lear jûn troch de "**wet fan Mozes**" en de **profeten. It ienige dat har ûnderskiedt is dat de earste de Joadske identiteit fan 'e "Hebreeërs" fan it âlde ferbûn** oanpakte en de twadde de heidenske of "**Grykske**" identiteit fan it nije ferbûn oanpakt.

God lit ús gjin oare manier om syn karakter en persoanlikheid te ûntdekken as troch syn hiele Hillige Bibel te lêzen. En it is hjiryn dat de komplementêre aard fan 'e geskriften fan 'e twa ferbûnen syn folsleine wearde krijt. Wa't it âlde ferbûn foarstiet en de geskriften fan it nije ôfwiist, feroardielt himsels ta it negearjen fan 'e ûnbidige leafde fan God foar syn trouwe skepsels. En op deselde wize, wa't allinich it nije ferbûn lêst, begrypt it karakter fan God ferkeard, dy't wier leafde is, mar ek ûnferbidlike, fêste en resolute Rjochter en Rjochtfeardiger.

Us lêzen fan 'e Bibel moat ûnderfûn wurde as in ûntdekking fan it karakter fan 'e ûnsichtbere Geastgod. Dêrom haw ik sprutsen oer in oanpak fan 'e libbene God dy't in hillige, sûne en goede hâlding fereasket, "**mei eangst en beving**". Dit is in autentike leafdefolle oanpak. It ûntdekken fan Gods karakter is allinich de muoite wurdich as wy ree binne om al syn foarmen te akseptearjen en ree binne om ús deroan te konformearjen en ússels oan te passen oan syn noarmen. Sûnder dizze mentaliteit is it lêzen fan 'e Bibel in oardiel tsjin ússels, om't in relaasje mei God dan ûnmooglik wurdt, en ús lêzen gjin sûne frucht drage kin.

It belang fan tarieding troch it ûnderwiis fan 'e "**Wet fan Mozes**" makket de besnien Joad de ideale kandidaat foar de ferlossing dy't God foarsteld hat. Hy foarmet, nei Jezus Kristus, it minsklike foarbyld oan wa't ferlossing yn Kristus hjoed de dei noch foarsteld wurdt en oant it ein fan 'e tiid fan genede dy't in pear moannen foarôfgiet oan it ein fan 'e wrâld. Hy wie, yn 'e kristlike skiednis, de earste dy't ferljochte waard oer de rjochtfeardiging dy't Jezus Kristus brocht hat en hy sil, oan 'e ein fan 'e wrâld dêr't wy nei ta geane, ien fan 'e lêsten wêze dy't profitearje fan it godlike oanbod fan genede dat God yn syn namme biedt. De earste ferfolger fan it kristlike leauwe wie in Joad fan it ras fan 'e naasje Israel; de lêste ferfolger sil in kristen wêze. De bekearing fan dizze earste Joadske ferfolger, dy't yn tsjinst komt fan Jezus Kristus, profetearret de úteinlike bekearing fan 'e lêste Joaden dy't ferlost wurde kinne troch it bloed dat troch Jezus Kristus fergetten is. De godlike Kristus feroaret soeverein syn namme fan Saulus nei

Paulus. En dizze mooglikheid om it kristlike leauwe te ûntfangen waard oanbean oan wiere, oprjochte en trouwe Joaden troch de oprjochting fan it Sândedeis Advintistyske leauwe sûnt 1873 en sels dêrfoar, om 1840 hinne, joech de Messiaanske Joad Wolf, neamd de Swalkjende Joad, dêr bewiis fan. Yn dit tiidrek markearre troch twa opienfolgjende testen fan leauwe, koene Joaden dy't Gods Sabbat hâlden Jezus Kristus ûntfange en tagelyk wiisde God trouwe kristenen nei de sândedeis Sabbat, nei 22 oktober 1844.

It is dêrom it belang dat it Sândedeis Adventistyske leauwe yn 1873 weromjoech oan 'e " **wet fan Mozes** " dy't dizze godlike profetyske wurden rjochtfeardiget dy't sitearre binne yn Iepenbiering 3:10: " **Sjoch, Ik sil harren meitsje fan 'e synagoge fan Satan, dy't sizze dat se Joaden binne , en it net binne, mar lige; sjoch , Ik sil harren meitsje om te kommen en foar jo fuotten te oanbidden, en te witten dat Ik fan jo hâlden haw.** " Op dizze datum fan 1873 autentisearret Jezus de weromkear nei de apostolyske wierheid, troch tsjin it sillige Adventisme fan 'e tiid te sizzen, yn fers 11: " **Ik kom gau. Hâld fêst oan wat jo hawwe, sadat nimmen jo kroan nimt.** " Op dizze datum yn it jier 1873 definiearre troch de term fan it Adventistyske wachtsjen fan " *1335 dagen* " oanhelle yn Daniël 12:12, wie de ideale útkarde fan God dêrom de Joad dy't in Sândedeis Adventist waard of oarsom de kristen dy't de sabbat en de lear fan 'e " **wet fan Mozes** " oannaam. Mar helaas, mei de tiid binne minsken... ferfongen en it leauwe fan beproefde leauwigen wurdt ferfongen troch it leauwe fan net-beproefde minsken. Dit is wat de systematyske trochgeande drift ferklearret fan religieuze organisaasjes dy't troch God allinich foar in tiid seinge binne; de iene wêr't God it leauwe fan syn tsjinstfeinten test en op 'e proef stelt.

Tsjinoerstelde yn absolute termen, de berjochten rjochte oan " *Filadelfia* " en dan oan " *Laodisea* " befêstigje it geastlike drama feroarsake troch de ferlinging fan 'e tiid. Safolle as " *Filadelfia* " seinge en erkend wurdt troch Jezus Kristus as weardich fan syn himel, wurdt " *Laodisea* " *krekt oarsom ûndraachlik foar him oant it punt dat hy it " útspuie* " moat . En de ferklearring foar dizze tsjinstellingen leit yn 'e feroaring fan tiden en dêrom yn' e feroaring fan 'e belutsen Adventistyske tsjinstfeinten.

No't de les jûn is, kinne wy begripe dat God yn it " *Laodiceaanske* " tiidrek allinnich dy Adventisten as syn útkarden werkenne kin dy't de wearden presintearje en drage dy't seinge binne yn it " *Filadelfia* " tiidrek. De broederlike leafde dy't oantsjut wurdt mei dizze namme " *Filadelfia* " wurdt allinnich mooglik makke troch de leafde foar de wierheid dy't leafde foar God sels útdrukt. Hjir fine wy it belang dat de útkarden jouwe oan de iepenbieringen fan 'e hiele Bibel, om't God ûnsichtber bliuwt en himsels allinnich oan syn tsjinnern iepenbieret troch dyjingen dy't skreaun binne yn syn hillige Bibel.

Oan 'e oare kant, yn it kamp fan 'e duvel, fange wûnderbaarlike ferskinningen falske leauwigen en manifestearje demoanen har op ferskate manieren as ingels fan ljocht en ek as ingels fan tsjuster.

Yn it sillige Adventisme fan 'e Lêste Dagen wurdt de protestantske slogan dy't yn 'e 16e ^{iuw} berne is , "Skrift en Skrift allinnich", eare en ferheven; likegoed is it wurk fan 'e Reformaasje dat sûnt dy tiid begûn is foltôge.

Ut dizze stúdzje, dy't it belang fan 'e hiele Hillige Bibel oangiet, docht bliken dat der gjin reden is om " *de wet en it leauwe* " tsjin te gean, om't se oer twa ferskillende en komplementêre ûnderwerpen geane. De " *wet* " leart en " *leauwe* " rêdt dejinge dy't leard wurdt. Yn 'e lear fan it âlde ferbûn is it wurd " *leauwe* " hast ôfwêzich. Mar de profeet Habakuk sitearret it yn Hab. 2:4: " *Sjoch, syn siel is opheven, it is net oprjocht yn him; mar de rjochtfeardige sil libje troch syn leauwe.* " En yn it nije ferbûn befêstiget de brief oan 'e Hebreeërs de rêding dy't krigen is troch it leauwe fan 'e útkarden dy't troch God selektearre binne tidens it âlde ferbûn, om't Hebreeërs 11 folslein wijd is oan dit tema fan leauwe, en oan it begjin fan 18 fersen de útdrukking " *it is troch leauwe dat...* " opnimt. De auteur neamt 18 minsken dy't útkeazen binne as keazen troch God yn it âlde ferbûn, fan it begjin fan it libben op ierde mei de rjochtfeardige Henoch, dy't libbend troch God nei de himel opnommen is, oant de lêste neamde, dy't in frou is, de prostituee Rachab, dy't God en syn folk útkeazen hat doe't hy kaam om har stêd Jericho te ferneatigjen. Mar de auteur ferberget it feit net dat syn list net kompleet is en dat in protte oare útkeazen dy't troch de Bibel neamd wurde, tafoege wurde moatte oan syn opsomming. Eins jout hy wat foarbylden dy't befêstigje dat leauwe altyd de oarsaak west hat fan heil en godlike segeningen.

De ferbining fan it nije ferbûn mei leauwe wurdt ferklearre troch it feit dat de lear fan 'e " **wet fan Mozes** " allinnich de minsklike sûnder net rêde kin. De dieroffers dy't oant de krusige Kristus beoefene waarden, hiene gjin krêft om it minste minsklik libben te rêden. Se hiene allinich in tydlike wearde dy't allinich de dea fan Jezus Kristus validearje koe, om't de dierlike boeteoffers allinich de dea fan 'e godlike en perfekt minsklike Kristus foarseinen. Ek de erkenning fan Jezus Kristus yn syn rol as boeteoffer dat de sûnden fan syn útkarden droegen, waard de lêste test fan leauwe dy't in Joad dy't leard wie troch de " **wet fan Mozes** " tastien om rêden te wurden troch de genede dy't God oan syn wiere útkarden biedt yn 'e namme fan Jezus, syn Kristus en syn Messias. Hy stoar dêrom slein foar de sûnden fan syn útkarden dy't hy droech, en syn perfekte godlike persoanlike rjochtfeardigens joech him it rjocht om himsels wer op te wekken, lykas hy oan syn apostels oankundige hie yn Johannes 10:17-18: " *De Heit hâldt fan My, om't Ik Myn libben deljou, om it werom te nimmen. Nimmen nimt it fan My, mar Ik jou it út Mysels del. Ik haw de macht om it del te jaan, en Ik haw de macht om it werom te nimmen: dit is it gebod dat Ik fan Myn Heit ûntfongen haw.* "

It gefolch fan it rêdingsplan dat God yn Jezus Kristus organisearre en perfekt folbrocht hat, is dat God elk minske rêde kin yn wa't Hy de leafde foar Syn wierheid fynt, om't Syn oanbod fan heil universeel foarsteld wurdt. Wat jo erfgoed ek is, nasjonaal of religieus, of de kleur fan jo hûd, de doar fan genede stiet foar jo iepen oant 2029, as jo leafde foar de godlike wierheid jo yn steat stelt om dizze dingen dy't erfd binne troch it tafal fan berte en yngong yn it ierdske minsklik libben yn twifel te lûken. Want ûnder de himel en op 'e hiele ierde is der mar ien Skeppergod dy't wy earje en tsjinje moatte yn hearrigens oan Syn hillige wetten dy't iepenbiere binne yn Syn hiele Hillige Bibel. It waard skreaun oer in perioade fan 1600 jier, tusken it begjin fan 'e 15e ^{iuw} f.Kr. en it ein fan 'e 1e ^{iuw} nei Kristus. It is om't it it " **Wurd fan God** " konkreet makket dat it de godlike Skrift foarmet

dy't it ivige libben biedt oan Syn wiere útkarden; dy't ûnderskiede fan 'e falsken, troch har oanhâldende trou.

Wat jo ek begripe moatte is dat de wier útkarden like min yn oantal binne yn it nije ferbûn as yn it âlde. En Jezus makke it dúdlik doe't hy yn Mattéus 22:14 sei: " *Want in protte binne roppen, mar in pear binne útkarden .*" En as der " *in pear útkarden* " binne, is it fanwegen de karakterkritearia dy't God fan syn útkarden fereasket. Yn Ezechiël 14 jout hy ús as foarbyld mar trije nammen: dy fan " **Noach, Daniël en Job** " en spesifisearret fierder: " *se soene noch soan noch dochter rêde, mar se soene allinnich rêden wurde... se soene har sielen rêde troch har rjochtfeardigens .*" Ferlossing wurdt allinich mooglik makke troch konformiteit mei de standert definiearre yn " *de wet fan Mozes en leauwe* " yn it fersoeningsoffer fan Jezus Kristus. Wy binne fier fan 'e ferlossing dy't falsk opeaske wurdt troch oerflakkige minsklike massa's en mannichte dy't ferbûn binne mei meardere monoteïstyske religys of net, troch it religieuze erfgoed fan tradysje.

Der is neat persoanliker en yndividueler as it lêzen fan 'e Bibel. Elk minsklik wêzen kin dêr de oarsprong fan 'e ierde ûntdekke en alles wat it befettet en derop draacht, mar it iepenbieret ús ek ús erfgoed fan sûnde, dat in betsjutting fan lean jout oan ús earste dea en oan 'e " *twadde dea* " dy't de rebellen nei it lêste oardiel lijen. It is in wis feit dat de dea dy't ús sa natuerlik liket, krekt oarsom foar God en syn hillige ingels in abnormaal ding is, tydlik, om't de noarm fan it godlike libben ûnstjerlikheid is. En it is dizze ûnstjerlikheid dy't ivich ferlingd wurde sil as de test fan it ierdske leauwe einiget, foar de útkarden dy't ferlost binne troch it bloed dat fergetten is troch de Heare Jezus Kristus, fan 'e maitiid fan 2030 ôf. De Bibel sprekt fan twa deaden, om't ús hjoeddeistige libbensomstannichheden allinich tydlik binne en it einige mei de earste dea dy't wy natuerlik beskôgje. Allinnich minsken dy't leauwe kinne leauwe yn it bestean fan 'e " *twadde dea* ", om't it it idee ymplisearret fan in twadde foarm fan libben dy't ivich sil wêze en allinich tagonklik sil wêze foar de útkarden dy't ferlost binne troch Jezus Kristus. Opstannige en ûnleauwige minsken sille oan 'e ein fan it sânde millennium wer opwekke wurde foar it Lêste Oardiel, mar allinich om dizze " *twadde dea* " te ûndergean, waans gefolch de definitive ferneatiging is fan it fallen wêzen of siel. No iepenbiere de Bibel ús dat heil allinnich rêst op it frijwillige offer fan 'e man mei de namme Jezus fan Nazareth. De godlike oarsprong fan syn berte joech syn fleislike dea in útsûnderlike wearde dy't, troch him oerdroegen as de " *nije Adam* ", troch erfskip profitearret oan syn ferloste útkarden. Nei't er de sûnde oerwûn hie yn in fleis dat fergelykber wie mei dat fan syn útkarden, liet Jezus harren dizze boadskip achter: Jimme kinne oerwinne lykas ik oerwûn haw. Mar hjir is it wer ús yndividuele natuer dy't ús lêzing fan 'e Bibel ivige frucht fan ûnstjerlikheid draacht of net.

De mearderheid fan dyjingen dy't bewoare dat se heil yn Kristus hawwe, wurde troch God ôfwiisd fanwegen harren ûnwittendheid oer it lytse belang dat se jouwe oan 'e geskriften dy't yn it âlde ferbûn iepenbiere binne. En ik kin hjirfan tsjûgje, want nettsjinsteande myn lêzen fan 'e hiele Hillige Bibel yn 1975, bleau myn stúdzje fan 'e Iepenbiering dy't oan Johannes iepenbiere waard folslein fruchtleas. Myn geast wie troch God opsletten en hy ûntslút it pas yn 1980, nei

myn doop yn 'e Sâdedeïs Advintistyske Tsjerke fan Valence-sur-Rhône, yn it suden fan Frankryk. Ik hie myn leafde foar de bibelske wierheid útsprutsen, mar de kaaïen om it te begripen waarden my allinich jûn troch de Advintistyske boadskip, nettsjinsteande syn oarspronklike ûnfolsleinens. It begripen fan 'e Iepenbiering obsedearre my, mar allinich it boek Daniël koe it ferljochtsje. By myn lêzen fan 'e hiele Bibel hie ik dit boek lêzen, mar sûnder der wat fan te ûnthâlden, oant ik doopt waard yn 'e namme fan Jezus Kristus yn dizze Advintistyske tsjerke, de âldste fan allegear dy't yn Frankryk fêstige binne. De les dy't God jûn hat, komt nei foaren yn dizze ûnderfining en it stelt dizze ûnderskatting fan 'e bibelske teksten fan it âlde ferbûn yn fraach. En de nammen dy't dizze twa boeken drage, "**Daniël en Iepenbiering**", befêstigje de serieuze gefolgen dy't dizze ûnderskatting bringe sil foar dyjingen dy't de flater meitsje om it te begaan. "**Daniël**" betsjut: God is myn Rjochter; en "**Iepenbiering**" betsjut: Iepenbiering. De les is dit: om tagong te krijen ta Iepenbiering, wurdt dejinge dy't roppen wurdt troch God **beoardiele** as weardich of net om tagong te krijen. En dizze weardichheid wurdt erkend troch God foar dyjingen dy't it boek "**Daniël**", dat fan Genesis en alle boeken fan it âlde ferbûn net ûnderskatte, begjinnend mei "*de wet fan Mozes*", dy't de earste fiif boeken fan 'e Hillige Bibel omfettet.

Dizze wichtige les wurdt ús wer jûn troch God út it earste fers fan Iepenbiering 1: "*De Iepenbiering fan Jezus Kristus, dy't God him joech om syn tsjinstfeinten te sjen litten de dingen dy't gau barre moatte, en dy't hy troch syn ingel oan syn tsjinstfeint Johannes bekend makke hat, ...*" De "*Iepenbiering fan Jezus Kristus*" wurdt "**jûn**" troch de skepper "**God**", de ynspirator fan 'e teksten fan it âlde ferbûn, ynklusyf earst it boek "**Daniël**". Dan lit allinich it lêzen fan 'e hiele Bibel in goede wurdearring fan syn rol ta. Omdat de ferdieling yn twa ferbûnen de ienheid en kontinuïteit fan it rêdingsprojekt dat troch God lansearre is, ferberget. Sa krijt de term "*frou*" dy't yn Iepenbiering brûkt wurdt *de betsjutting dy't God geastlik joech oan 'e "frou" dy't Eva makke hat út ien fan 'e ribben fan Adam, dy't sels it byld fan Kristus wie.* "*De frou*" profetearret "*de Utkarde*", de Tsjerke fan 'e útkarden dy't troch Jezus Kristus ferlost binne. En wy witte dat dizze útkarden sûnt Adam en Eva selektearre binne, dêrom fertsjintwurdiget "*de frou*" yn Iepenbiering 12 de seleksje fan 'e útkarden basearre op 'e kontinuïteit fan 'e bibelske lear jûn troch de "*tolve apostels*" fan Jezus Kristus, sels erfgenamten fan 'e lear ûntfongen troch de "*tolve Hebrieuske patriarchen*", en foargongers fan 'e lear droegen troch de lêste Sânde-deïs Adventisten symbolisearre yn Iepenbiering 7 troch "*tolve stammen*" dy't bepaalde nammen drage dy't troch God keazen binne út 'e nammen fan 'e Hebrieuske patriarchen. Iepenbiering toant it pauslike Rome; in oare "*frou*" dy't wirklik diabolysk is, mar de namme "*frou*" kin drage foar safier't se it uterlik en de rol fan in kristlike tsjerke oannimt. Yn Iepenbiering 17:5 nimt God de twifel oer har fuort troch details oer har persoanlikheid te iepenbierjen en troch har de namme "**Babylon it grutte, de mem fan 'e hoeren fan 'e ierde**" ta te kennen. Dizze skynbere tsjerkerol ferbynt har mei de "*frou Izebel*" fan Iepenbiering 2 dy't "*myn tsjinstfeinten leart*", seit de godlike Geast mei de namme Jezus Kristus.

Dit lit sjen dat der mar ien manier is om de Hillige Bibel goed te lêzen en in protte oaren, mar om 'e nocht.

De brânende simmernachten

Yn it lêste oere fernim ik de eksploazje fan geweld dy't jonge minsken fan bûtenlânske komôf yn Frankryk, benammen Noard-Afrikaansk of swart, tsjin de nasjonale feiligensautoriteiten opset. De oarsprong fan 'e barrens is de dea fan in 17-jierrige mei de namme Nahel, dy't fermoarde waard troch in plysjeman nei in oanriding nei in ienfâldige ferkearskontrôle. Ferrast troch it te hurd oanrinnen fan it auto, pakte de plysjeman syn wapen en skeat de jonge, werhelle dieder, wêrby't hy dea waard. It ynsidint fûn plak om 9.00 oere moarns op tiisdei 27 juny, en sûnt dy datum ^{binne de nachten fan 28, 29, 30 juny en de sabbat fan 1 july} markearre troch brânen en oanfallen op plysjeburo's en oare gebouwen en auto's. De aksje oertreft yn yntensiteit alles wat yn it ferline oant no ta berikt is. It giet om alle grutte stêden fan Frankryk en syn haadstêd, Parys. Ik leau dat ik dizze aksjes identifisearje kin as it gefolch fan in tanimming fan frijheid dy't Jezus Kristus oan 'e demoanen jûn hat. Hjirfoar fernim ik in teken. De lêste dei fan rêst wie 26 juny, it getal 26 wie it getal fan 'e namme fan God "YaHweh" of it getal krigen troch de tafoeging fan 'e fjouwer Hebrieuske letters en sifers dy't it foarmje, nammentlik Yod, Hey, Wav, Hey. De oare deis, 27 juny, bruts geweld út. De befrijing fan 'e kweade ingels is stadichoan en dêrom fan progressive yntensiteit. De yngong fan Oekraïne en Ruslân yn 'e oarloch markearre in faze hjirfan op 24 febrewaris 2022, mar al foar dizze oarloch hie de flok fan 'e wrâldwide Covid-19-epidemy it begjin fan dizze befrijing fan kweade demoanen sinjalearre.

It Frankryk fan ûnleauwigen betellet hjoed mei dizze nachtlke brânen foar syn misdriuwen tsjin de Skeppergod. Syn nije ateïsme, droegen troch in wolkom, roekeloos humanisme, ligt ûnder de gefolgen fan syn dieden. It Frânske folk is lang dôf bleaun foar de warskôgings fan 'e FN-partij, it eardere Front Nasjonaal, no omneamd ta RN, of Nasjonale Rallye. Mar de befolking fan Frankryk is no sa ûngelikense en gearstald út minsken út 'e fjouwer hoeken fan 'e ierde dat syn ienheid in ûnmooglik ding wurden is. De nasjonale ienheid dy't troch syn hjoeddeiske lieder winske wurdt, is net mear te berikken. Frankryk fynt himsels yn it byld dat de steat fan " *Babylon de Grutte* " beskriuwt yn Iepenbiering 18:2: " *En hy rôp mei in lûde stim en sei: Babylon de Grutte is fallen, is fallen!* " ***Se is in wenplak wurden foar demoanen, in plak fan elke ûnreine geast, in plak fan elke ûnreine en hatelike fûgel*** , "Minsken binne koppich en eigenwiis, mar feiten binne dat noch mear as se binne, en dieden drage ier of let har ûnûntkomber gefolgen. En religieuze ferdielingen binne benammen de oarsaak fan 'e ûnmooglikheid om minsken byinoar te bringen, en God, likegoed as de duvel, wit hoe't er dizze situaasje eksploitearje moat om de minskheid te ferflokken en smoarge en bloedige konflikten út te lokjen. Let yn dit fers op 'e dûbele fermelding fan 'e term " ***ûnrein*** " dy't de religieuze geastlike karren en de humanistyske sekuliere karren fan Westerse folken karakterisearret.

Tagelyk giet de oarloch yn Oekraïne troch, mei barrens dêr't ik gjin kommentaar op jaan sil, om't se de feiten dy't God foarsein hat net feroarje sille. Mar it Russyske ferset twingt de Feriene Steaten om it nivo fan wapens dat se oan Oekraïne leverje fierder te yntinsivearjen. Noch in pear stappen, en de foarseine Wrâldoarloch sil ûnûntkomber wurde en in echte, aktive foarm oannimme. Mar as it erfgoed fan Frankryk konsumearre wurdt troch syn opstannige ymmigranten, hoe sil Frankryk dan de útdaging fan it werbewapenjen oan kinne? De ferneatiging en ramp dy't feroarsake wurde yn ús hjoeddeistige situaasje sille dit projekt net befoarderje, en it sil himsels hulpeloos fine yn it gesicht fan 'e takomstige Russyske ynvaazje dy't foarsein is yn Dan. 11:40. It moat opmurken wurde dat it geweld dat Frankryk dizze dagen treft in direkt gefolch is fan 'e kar fan it Frânske folk, twa kear op rige, foar de ferkiezing fan presidint Emmanuel Macron, fanwegen har ôfwizing fan 'e kandidaat fan it Nasjonaal Front of Nasjonale Rally, Marine le Pen. Tusken twa ideologyske karren sil God altyd de jinge stypje dy't syn wearden it meast yn rekken hâldt. Yn dit gefal is de nasjonale kar yntelliginter en wizer as de globalistyske kar, dy't it " **Toer fan Babel** "-syndroom reproduseart. Unferstannige en ûntelligente karren produsearje lykwols úteinlik de spitich fruchten fan rasiale, etnyske en religieuze botsingen; dit wurdt befêstige troch hjoeddeistige aksjes, dy't benammen yn Frankryk plakfine. Mar oare lannen sille op har beurt beynfloede wurde en slachtoffer wurde fan dizze dingen om identike redenen: de etnyske en religieuze mingsels dy't hast alle Westerse maatskippijen karakterisearje.

Republikeinsk Frankryk leude lang dat it de gefolgen fan kommunitarisme foarkomme koe troch de kar foar nasjonale yntegraasje foar syn histoaryske ymmigranten te befoarderjen. Mar hjoed de dei bewize feiten dat syn yllúzjes ûnbegrûn wiene, om't, erkend of net, kommunitarisme it natuerlike gefolch is fan it groepearjen fan ferlykbere minsken dy't mienskip foar mienskip byinoar komme. Yn foldwaande oantallen botsje de leden fan dizze mienskippen mei ferskate mienskippen, en de les fan dizze dingen waard leard troch it foarbyld fan 'e mienskipsûnderfiningen fan' e Feriene Steaten, wêryn't, nei de Twadde Wrâldoarloch, natuerlik rasisme tsjin groepen fan groepen, Puerto Ricanen, swarten en blanken stie. Mar Westerlingen leare neat en profitearje net mear fan har ûnderfiningen út it ferline as fan 'e lessen dy't God jûn hat yn syn Hillige Bibel. Se bliuwe dôf en blyn en geane koppich troch yn har minne keuzes.

De Frânsen hawwe sa'n minachting foar religy dat se net op 'e tiid it gefaar ynskatte koene dat it wolkom hjitten fan 'e religy fan 'e islam foar har betsjutte. Want, oars as de kristlike religy, dy't manlju hjoed de dei de mooglikheid jout om it te kiezen, wurdt de religy fan 'e islam fan 'e berte ôf taskreaun oan alle minsken dy't berne binne op 'e boaiem fan moslimlannen. Religy wurdt dêr nasjonaal oplein. En dit prinsipe botst mei republikeinske noarmen, dy't ek nasjonaal oplein wurde oan al dyjingen dy't berne binne en libje op 'e boaiem fan Westerske lannen. De tiid is dêrom kommen om te demonstrearjen dat dizze twa ferplichtingen tsjinstridich en ûnoplosber binne, mar net kompatibel mei elkoar. No, wiisheid advisearret in pear dat net mei-inoar oer de wei kin of net mear oer de wei kin om te skieden; hoefolle needsaakliker is dizze skieding as de ferdieling basearre is op erfde wearden dy't djip woartele binne yn minsklike geasten. Om't

se dizze wiisheid net hearden, hâlden de fertsjintwurdigers fan 'e Frânske Republyk oan, om't se leauden dat se it ûnmooglike berikke koenen, dat allinich fan God is, net fan minsken, en noch minder fan dyjingen dy't him tsjinsprekke.

^{Republyk} fan Frankryk draacht hjoed de dei de frucht fan 40 jier humanistysk advys jûn troch har psychiaters en psychologen. Sy binne ferantwurdlik foar de oarders dy't oplein binne oan Noard-Afrikaanske âlden dy't yn Frankryk wenje, en ferbiede har om har bern te straffen mei lichemsstraffen, wat altyd goede resultaten hat opsmitten yn har heitelân. Dêrtroch is har opstannige en aggressive gedrach hjoed de dei gewoan it gefolch fan dit ûnfermogen om de opstannige karakters fan har bern te korrigearen. En ferjit dizze ferantwurdlikens fan syn Republyk, hat presidint Macron it lef om de dieden fan opstannige jonge misdiedigers by har âlden te lizzen. Alders dy't har sadwaande oanspraaklik fûnen om troch har eigen bern foar de rjochters fan 'e Republyk oanklage te wurden. Sy wiene sa tsjûge fan 'e ûntwikkeling fan har bern dy't, hieltyd opstanniger, har net mear folgen. Unrjocht hat him opstapeld foar guon âlden, dûbel slachtoffers fan republikeinske wearden. Mar wy moatte net ferjitte dat de haat dy't field wurdt troch jonge ymmigranten of Frânsen fan ymmigrante-komôf, oandreaun waard troch bepaalde âlden dy't sels fol wiene mei haat en wrok tsjin Frankryk. Mar wat de oarsprong fan haat ek is, God brûkt it hjoed om de Republyk te straffen, dy't hy terjochte beskôget as in rezjym fan sûnde. En de mentale útspattingen dy't hjoed de dei laat hawwe ta de legitimaasje fan homoseksualiteit, yn it resinte ferline feroardiele troch deselde naasje, befêstigje allinich dizze aard fan sûnde.

It ûngelok fan Frankryk leit ek yn it misliedende uterlik fan syn organisaasje. Op televyzje binne der programma's dy't debatten sjen litte ûnder lieding fan sjoernalisten dy't ús maatskippij in misliedend uterlik fan folksmacht jouwe. Mar wat is de wierheid? Al dit bla-bla-bla is misliedend en nutteloos, om't de jonge presidint mei folsleine machten, konfrontearre mei de problemen dy't ûntsteane, allinnich besluten nimme sil dy't troch syn regearing útfierd wurde. It lot fan it libben fan in hiel folk wurdt sa domwei yn 'e hannen en geast lein fan ien man, jong en ûnerfaren boppedat, en wy kinne deroer laitsje of gûle, mar ditselde folk kritisearret bûtenlânske diktatueren en hat it oer syn demokratysk rezjym, dat benammen allinnich himsels bedroch.

Dizze hjoeddeiske bittere test foar Frankryk docht my tinken oan de straf dy't úteinlik yn 586 f.Kr. oer Jeruzalem foel, doe't kening Nebukadnessar foar de tredde kear kaam om it oan te fallen; dit, nei 11 jier fan ferset tsjin de útnoegings fan 'e profeten dy't God nei kening Sedekia stjoerd hie, sadat hy him oan it plan ûnderwerpe soe dat God besletten hie. Nei twa jier fan belegering waard de Joadske kening ferslein, de stêd waard ynnommen en in protte manlju stoaren en oaren waarden op har beurt nei Babylon deportarre. De soannen fan Sedekia waarden foar syn eagen ôfslachte en hysels waard blyn makke, syn eagen waarden troch fjoer ferbaarnd. Dêrom wit ik dat de hjoeddeiske test foar Frankryk allinich it begjin is fan 'e echte pine dy't God noch foar har yn petto hat.

Wiere en falske hilliging

Wurden hawwe in krekte etymologyske betsjutting, mar har gebrûk kin in absolute tsjinoerstelde betsjutting drage, ôfhinklik fan oft se brûkt wurde om in wiere betsjutting of in falske betsjutting te definiearjen. En it wurd hilliging ûntkomt net oan dizze universele regel dat alles syn absolute tsjinoerstelde hat. De etymologyske betsjutting fan it wurd hilliging is apart sette, mar it gefal fan 'e apostel Judas Iskariot, keazen troch Jezus lykas syn alve oare apostels, bewiist dat hilliging net allinich it apart setten fan wat goed is yn it oardiel fan God fertsjintwurdiget. Jezus seit dit yn Johannes 6:70-71 dêr't wy lêze: "*Jezus antwurde harren: Haw Ik jimme tolve net útkeazen? En ien fan jimme is in duvel!*" *Hy spruts oer Judas Iskariot, de soan fan Simon; want hy wie dejinge dy't him ferriede soe, om't er ien fan 'e tolve wie* .

Der is dêrom in goede en in minne hilliging, in wiere, mar ek in falske, dy't minsken ferrifelje kin en har derta liede kin om it heil fan har siel te ferliezen.

Fan it begjin fan syn ierdske skepping ôf hillige God de sânde en lêste dei fan 'e wike, dy't it ritme fan ús libben markearret, om te rêsten. Dizze hilliging fan 'e sânde dei waard pleatst ûnder it teken fan 'e perfeksje en folsleinens fan in ienheid fan tiid dy't troch God betocht is. Alles wat hy gebiedt en ymplementearret is fan dit perfekte type. Mar as dizze hilliging minsken oangiet, erfgenamten fan 'e sûnde fan Adam en Eva, ferskine tsjinoerstelde foarmen fan hilliging. Dizze gedachte sil ús tastean om de boadskip dy't God jûn hat yn it boek Daniël better te begripen, dêr't it wurd "**hilligen**" al dyjingen oantsjut dy't bewearde God de skepper te wêzen yn 'e twa ferbûnen. Mar om dúdlik it ein fan it rezjym fan it âlde ferbûn oan te jaan, oantsjut God de Israëlitien fan dit ferbûn dat troch him brutsen is, mei de term "**sûnders**", yn Dan. 8:23: "*En oan 'e ein fan harren hearskippij, as sûnders ferneatige binne* , *sil der in kening opkomme dy't ûnferskillich en slûchslim is* ." Dizze profetyske wurden waarden yn 70 ferfolle, doe't it leger dat stjoerd waard troch de Romeinske keizer Vespasianus kaam om "**de stêd en it hillichdom**" fan Jeruzalem te ferneatigjen, en sa de oankundiging yn Dan. 9:26 befêstige: "*En nei twaënseistich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil ~~nimmen hawwe om~~ him te ferfangen. It folk fan in lieder dy't komt sil de stêd en ~~it hillichdom~~ ferneatigje.*" **hilligens** , en syn ein sil komme as mei in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch. "It is dit Romeinske rezjym dat, bekeard ûnder de frede oplein troch Konstantyn de Grutte, yn 313, yn 538 it Roomsk-Katolike pauselike rezjym wurde soe dat dizze "**ûnbeskaamde en slûchslimme kening**" wêze soe. It is dêrom oan him dat, neffens Dan. 7:25 en 8:12, de wiere "**hilligen**" oerlevere wurde soene foar har ûngelok en har godlike straf yn 'e kristlike tiidrek. Wa binne dan de "**hilligen**" dy't it doel binne fan 'e profesije? It binne minsken dy't yn alle goede trou, bedrogen troch de skyn fan 'e oere, de religieuze leagens dy't yn har tiid leard waarden, slikke. De Bibel is dan amper beskikber en de minsklike massa wurdt ûnderwurpen oan 'e oanspraken dy't makke wurde troch de prysters dy't út Rome kamen, dêr't it kristlike leauwe him ûntwikkele nei't it yn Jeruzalem foarme wie. Yn dizze iere dagen waard de kristlike religy mûnling ferspraat, wat ûnderwerping oan minsken dy't bewarden de skriklike en almachtige himelske God te tsjinjen, mooglik makke. It wie dêrom fanwegen de ûnwittendheid fan 'e

minskens dat de religieuze leagens fan 'e Roomsk-Katolike religy mannichte byleauwige minskens ferliede koene dy't oant doe ta oerlevere wiene oan har ferskate heidenske foarmen. En wend..." tsjin dit heidendom beaen dizze minskens net folle wjerstân tsjin dizze oare heidenske ferzje dy't Rome har presintearre yn 'e namme fan 'e iene God. Underdanich yn alle dingen oan har keningen, doe't de kening him ta it kristlike leauwe bekearde, folge it hiele folk en moast de kar fan 'e kening folgje. Sa waard de Roomsk-Katolike religy fêstige yn 'e West- en East-Jeropeeske keninkriken. De ynkonsistinsjes fan 'e katolike lear koene net troch minskens identifisearre wurde sûnder te ferwizen nei de Hillige Bibel, dêr't allinnich kopiistmuontsen tagong ta hiene, en sels dan, yn aparte fragminten, nea of selden yn har gehiel.

It wurd leauwe ferwiist oarspronklik nei it fertrouwen dat steld wurdt yn 'e **wiere** wearden dy't God leard hat. En yn dizze sin waard leauwe pas mooglik en libben makke yn 'e 16e ^{iuw}, doe't de Hillige Bibel, doe yn grutte hoemannichten printe, syn tsjûgenis presintearre. En dêrtroch, troch it feroardieljen fan it falske Roomsk-Katolike leauwe, luts it herfoarme leauwe, dat protestearre, de satanyske grime fan 'e Romeinen en de keninklike famylje op himsels. Dit resultearre yn bloedige en wrede "godstsjinstoarloggen". Doe, nei de Frânske Revolúsje en de twa Terror-oanfallen fan july 1793 en july 1794, kaam frij tinken, sels ateïsme, stadich mar wis it wiere en falske leauwe te ferfangen. Minsklik ferstân wurdt foarme troch de dingen dy't se belibje. Ek de tiid fan 'e leauwenstesten fan 1843 en 1844 tsjûget fan 'e lytse belangstelling dy't offisjele kristlike religys, fan alle soarten, toand hawwe foar it hillige skreaune Wurd fan 'e libbene God. It oantal minskens dat meidie en leauwe yn 'e mooglike weromkomst fan Kristus lit de treurige steat fan it leauwe fan 'e minskens fan dy tiid sjen. Yn it hiele gebiet fan 'e Feriene Steaten telde God sawat 30.000 en nei de twadde test, op 'e moarn fan 23 oktober 1844, behold hy mar 50. De **wiere Leauwe** stie dêrom op it punt om folslein te ferdwinen ten gunste fan **falsk leauwe** en ateïsme, dat it op syn beurt ferfange soe.

Sprekke oer wier en falsk leauwe makket allinnich sin as de minskens yn kwestje fundamenteel religieus binne; en dit wie it gefal foar de berte fan it nasjonale ateïsme yn Frankryk. Yn dizze nije kontekst hat it wurd leauwe de betsjutting krigen fan oertsjûging en fertrouwen dat de minske yn elkenien of wat dan ek sette kin. Yn dizze nije sin is it objekt fan leauwe net langer it skreaune wurd fan God, mar de foarm dy't troch minskens goedkard is foar har type maatskiplike kultuer. En yn dit gefal kin de tsjinner fan God, sûnder him te fersin, alle kultueren dy't troch minskens oannommen binne as falsk beskriuwe, om't se net oerienkomme mei wat God foarskriuwt yn syn Hillige Bibel. Us moderne maatskippijen hawwe neat útfûn, mar alles erfd, fan heidenske, Grykske en Romeinske modellen. Us hjoeddeiske wearden binne fan harren, en allinnich de foarútgong fan 'e technyske wittenskip is nij.

Is it mooglik en nuttich om te besykjen in minske te oertsjûgjen en te bekearen dy't wegeret te leauwen yn it bestean fan 'e iene skepper God? Nee, absolút net. Want hy sil de bibelske arguminten dy't wy him presintearje kinne ôfwize. En om it wêrom fan dingen te ferklearjen, sil hy ferklearrings fine of útfine dy't by him passe. De tsjinner fan God merkt dan dizze paradoks op yn 'e

ûnleauwige: hy wegeret te leauwen yn 'e iene skepper God en syn bibelske iepenbieringen, mar toant grutte belangstelling foar de Gryksk-Romeinske maatskippijen fan 'e âldheid, dêr't hy syn model fan filosofyske kultuer en tinken út hellet. It falske kristlike leauwe dat it ateïsme oerlibbe, wie ek in slachtoffer fan dizze erfde heidenske kulturele gedachten. De oannimming fan it dogma fan 'e ûnstjerlikheid fan 'e siel is hjir dúdlik bewiis fan, om't it erfd is fan 'e geast fan 'e Grykske filosoof Plato, dy't net heidensker wêze koe. Mar lit ús God tankje dat, fanwegen dit teken, falske religy al identifisearber is foar in oprjochte protestant dy't prioriteit jout oan it Wurd fan God yn saken fan leauwe. In oar noch machtiger teken kaam mei de restauraasje fan 'e praktyk fan 'e wiere sânde-deis sabbat, dy't ús hjoeddeiske "sneon" oangiet, en it is goed foar jo dat dizze dei jo fertelt: Ik bin de hillige dei dy't troch God apart set is foar syn rêst en dy fan syn útkarden. Want sûnt 1843, it begjin fan 'e Adventistyske test fan it leauwe, en kreker sûnt 1844, is dizze restauraasje troch God easke, sadat de praktyk fan "snein", de earste dei fan 'e godlike tiid, it teken of " *it merk fan it beest* " foarmet dat religieus de wierheid bestridt dy't troch God fêststeld is. Utsein de Hillige Bibel en har iepenbieringen is alles oars falskens en leagens.

Nei't wy it wiere en falske leauwe besprutsen hawwe dat troch religieuze minsken manifestearre wurdt, kinne wy op ús beurt wiere en falske hilliging definiearje. Want, paradoksaal genôch, wer, hecht de man dy't it falske leauwe draacht grut belang oan hilliging. Nimmen op ierde hecht safolle belang oan "hilligen" as de beoefeners fan 'e Roomsk-Katolike religy. Dizze hilligen wurde legitiem foar har oanbea, om't de pauselike lieder en de Romeinske Curia hilligens taskriuwe oan in persoan troch de stim fan 'e katolike kanon. Yn 'e tiden fan it âlde heidendom hannelen minsken op deselde manier, om't se har godheden konstruearren en ûnder har dejingen keazen dy't se foarkar joegen. En dizze dingen binne ferdwûn, benammen allinich yn ús Westerske maatskippijen, om't yn it Easten dizze praktiken hjoed de dei noch yn stân hâlden wurde. Mar tink derom dat, neist de stipe basearre yn it Westen op 'e nammen fan 'e personaazjes iepenbiere yn 'e Hillige Bibel, it religieuze prinsipe dat is fan dizze folken dy't offisjeel heidensk bleaun binne.

De Bibel seit tsjin de hilligen: " **Striuwe hilliging nei ...**", wat betsjut dat se it fan God krije moatte en it op gjin inkelde manier oan harsels taskriuwe kinne. Mar troch te sizzen " **striuwe nei** ", jout de Geast de minske it inisjatyf yn syn oanpak. Want it is syn kar om God te behagen dy't him tastean sil om dizze godlike hilliging te krijen. Troch it ferdúdlikjen fan 'e tsjusternis dy't de minskheid hjoed de dei bedekt, kin dejinge dy't God " **hilliget troch syn wierheid** " maklik **wiere en falske** religieuze hilliging identifisearje. **Wiere hilliging** is dúdlik troch de kwaliteit fan 'e relaasje dy't ûntstiet tusken God en syn útkarde. Hy iepenbiere himsels oan him en lit him him wier " **kenne** ". En dizze **hilliging** wurdt konkreet makke troch tagong ta syn godlike ljocht, syn godlike gedachte, syn godlike iepenbiering. **Wiere hilliging** is dêrom fan natuere ûnfergelykber, oars as **falske** hilliging, dy't allinich fertrout op 'e leauwenswaardigens fan dejingen oan wa't it foarsteld en presintearre wurdt. Want de minske wurdt ferantwurdlik makke foar syn keuzes, en as hy himsels by steat bewiist om it tsjûgenis dat God presintearret troch syn Bibel of syn útkarde tsjinners te ferwerpen, kin hy likegoed wegerje te

leauwen yn religieuze oanspraken dy't allinich troch minsken makke wurde. De fraach ûntstiet dan, mar wêrom docht hy it net? It antwurd is, om't hy it net kin. Want troch God te ferwerpen, ûtnimt hy himsels it ienige middel om de wurken te identifisearjen dy't troch de duvel en syn himelske en ierdske, ingelske en minsklike ûnderdienen laat wurde. Nei't er God ôfwiisd hat om syn frijheid te behâlden, wurdt de ûnleauwige behearske troch de duvel dy't syn gedachten fiedet. Hy fynt himsels dêrom yn in slavernij dy't foar him ûnmooglik is om te identifisearjen. Yn syn harsens mingje en fusearje syn minsklike gedachten en satanyske gedachten, mar dizze eksterne yntrusje negearjend, skriuwt hy alles wat syn gedachten produsearje oan himsels ta. Dit is wat Jezus oanklaaie woe troch de slavernij fan 'e sûnde op te roppen wêryn't de duvel de minske finzen hâldt sûnt de fal fan Adam en Eva. It is maklik om de fijân te identifisearjen dy't fysyk en fisueel fan bûten komt, mar it is dreger, en foar de ûnleauwige ûnmooglik, om de fijân te identifisearjen dy't him fan binnenút syn harsens oanfalt.

It praten oer wiere en falske hilliging liedt my dêrom ta it tsjinoerstellen fan dizze twa dingen: hilliging, it diel fan 'e útkarden, en besitting, it diel fan 'e fallen. Want de falske hilliging dy't de minske bewear, is allinich te tankjen oan it besit fan syn geast troch de duvel dy't him ynspirearret en fiedet. Mar fansels botst myn boadskip mei minsklike foaroardielen dy't it wurd besitting allinich jouwe oan gefallen wêr't abnormaal, ûnsûn of oar gedrach waarnommen wurdt. It is in falstrik foar ûnleauwigen en it hat perfekt wurke sûnt it begjin fan 'e sûnde. Mar besitting is in feit dat minsken oangiet sûnt it begjin fan har skepping troch God. Oarspronklik, skepen nei it byld fan God, waarden se beset troch de godlike Geast. Nei de sûnde waard deselde Adam oerlevere oan 'e duvel om troch him beset te wurden. Dêrom hat de minske allinich de kar tusken twa geastlike besittingen; dy fan God of dy fan syn fijân de duvel is, tusken YaHWÉH en Satan, twa magneten tusken hokker minsklike filings oanlutsen wurde neffens har eigen kar dy't foar elk yndividu oars is, om't it basearre is op har persoanlike aard. Dizze twa nammen befêstigje dat, foar elke foarm fan libben, it absolute tsjinoerstelde bestiet, wat oan 'e betingsten fan bestean dy't ûnder sûnde pleatst binne, de systematyske tapassing fan 'e binêre kar jout. De Geast fertelt ús dan troch de mûle en it skriuwen fan syn ynspirearre hilligen: "*lit jimme nee nee wêze en jimme ja ja!*" In formule dy't de betingst fan it libben perfekt gearfettet fan 'e opstân fan Satan oant de útroeging fan sûnde en sûnders. Want nei de seistûzen jier fan seleksje fan ierdske útkarden sil ienriedigens foar God fêstige wurde; it ja sil ja bliuwe, ivich, om't it nee fan wegering gjin betsjutting mear sil hawwe. Mar dit sil allinich jilde en oangeane foar de útkarden dy't har **wiere hilliging** "*socht*" en fan God krigen hawwe.

Tsjin 'e ein fan it kristlike tiidrek produsearre falske hilliging ateïsme, en doe produsearre dit ateïsme op syn beurt anargistysk tinken dat identifisearre wurde koe troch syn slogans dy't yn maaie 1968 yn Frankryk troch de opstannige jeugd oannaam waarden: "Noch goaden noch masters" en "it is ferbean om te ferbieden." De minsken dy't troch dit tinken animearre wurde, wurde ûnbestjoerber. En sûnt dizze barren ferklearret dit de konstante ûntefredenheid fan Frânske kiezers, elke kear as se in presidinsjeel steatshaad kieze en in politike partij oan 'e macht bringe. Dizze Frânske ûnderfining lit my mear as hokker oar

begripe wêrom't it ferflokte lot ûnmeilydsum west hat tsjin it folk fan Oekraïne, dat om 1990 hinne ûnôfhinklik waard. Wy moatte betinke dat it syn ûnôfhinklikens krige troch Ruslân te ferlitten, pleatst yn in folslein anargistyske en kaoatyske situaasje. Wylst Ruslân letter oarder en organisaasje werom krige ûnder it bewâld fan syn steatshaad, Vladimir Putin, hat Oekraïne, oars as dat, dizze anargistyske aard droegen en bewarre. It bewiis ferskynt, lykas yn Frankryk, yn 'e systematyske omkearing fan syn steatshaaden, allegear ôfwiisd fanwegen korrupsje. Mar dizze situaasje is logysk, om't anargy neat oars produsearje kin as de korrupsje fan minsklike geasten. Oan 'e frijheid ferbûn, sels ten koste fan politike gaos, hat it Oekraynske folk him fêst ferienige om Ruslân te wjerstean, dat har hillige frijheid ôfnimme koe. En dit Oekraynske folk bestiet út minsken fan ferskillende komôf, Poalsk, Oekraynsk of Russysk, ferienige troch har mienskiplike winsk om har frijheid te behâlden. In protte dingen skiede har, mar de needsaak om har frijheid te ferdigenjen bringt har byinoar yn it momint om de Russyske agressor te bestriden. It is dizze anargistyske situaasje dy't ús mooglik makket om te begripen wêrom't de nazi-ideology dêr fertsjintwurdige wurde kin sûnder ien te skokken. Yn dizze politike gaos lûke minsken har werom yn harsels en besykje se net te sjen wat har buorman, har buorman, har lânsman docht. Troch dit yndividualisme stimulearje se de ûntwikkeling fan it kwea, dat him ferspriede kin en macht krije kin. En mei dizze frucht fan sûnde troch de oerdreaun grutte libertaryske geast presintearret Oekraïne de fruchten dy't God ferwachtet foar syn universele demonstraasje, wat it doel is fan syn skepping fan ús ierdske diminsje. Dêrom is de spontane stipe dy't Westerlingen oan Oekraïne jouwe yn har oarloch tsjin Ruslân te tankjen oan it dielen fan deselde anargistyske geast. It is dêrom net ferrassend om te notearjen dat yn alle Westerske lannen nasjonale ferkiezings op in binêre manier twa diametraal tsjinoerstelde politike tendinzen tsjinsprekke dy't oantsjut wurde as "links en rjochts"; in útdrukking dy't oerienkomt mei de kardinale situaasjes fan Ruslân en de Feriene Steaten yn relaasje ta Jeropa. Rjochts is yntervinsjonistysk, liberaal en befoarderet iepenbiere oarder; Oan 'e oare kant is lofts easken, protestearret en feroarsaket iepenbiere wanorde. Dit is de frucht dy't de minskheid draacht, skieden fan God, en it minste moat noch komme, om't de folgelingen fan al dizze ferskillende kampen úteinlik fysyk mei-inoar sille fjochtsje nei de tiid fan mûnlinge útwikselingen. En lykas it gefal fan Oekraïne bewiist, sil allinich de kontekst fan in universele oarloch, dy't har persoanlik oangiet, de ynwenners fan dizze folken tastean om te ferienigjen, teminsten foar in part, tsjin de mienskiplike agressorfijân, dy't yn oarder sil komme, neffens Daniël 11:40-45, út it " *súden* ", dan út it " *noarden* ".

Foar Jezus Kristus binne dizze lofter- en rjochter politike partijen gelyk, om't hy yn syn persoanlike godlike oardiel beide oan " *syn lofterkant* " pleatst, de kant fan syn flok, en allinich syn **hillige útkarden, dy't hy oan " *syn rjochterkant* " pleatst**, segenet en rêdt .

De wike fan YaHWéH

Foar de gewoane man is neat banaler as dizze opienfolging fan sân dagen dy't wy "wike" neame. De Frânske taal ferberget it foar in part, mar de Latynske oarsprong fan dit wurd is "septimana", in wurd waans woartel "septem" is, dat it getal "sân" oantsjut, en "septimus" dat "sânde" betsjut. Yn it Frânsk wurde de twa letters "pt" ferfongen troch de letter "m". Itselde jildt foar de namme sneon, dêr't de "m" de letter "b of v" fan it Hebriuwske wurd "sabbat" ferfangt. Dizze namme oantsjut de sânde dei en syn woartel is dy fan it getal "sân". Oarspronklik en noch hjoed de dei wurdt de Hebriuwske wike neamd nei de namme fan 'e sabbat. De oare dagen hawwe gjin namme, mar gewoan in getal, dat fan har folchoarder yn 'e foarútgong fan 'e sân dagen. Foar de Griken wurdt de wike "sabbaton" neamd lykas de namme fan syn sânde dei, "Sabbat". It erfgoed fan it Hebriuwsk wurdt sa befêstige.

God keas derfoar om syn ienheid fan tiid te bouwen op in opienfolging fan sân dagen. Dit getal "sân" markearret yn 'e tiid it programma dat hy ûntwerp om it probleem fan sûnde op te lossen, dat ûnûntkomber wie fanwegen de totale frijheid dy't hy oan syn skepsels joech fan 'e earste oant de lêste, dat is, fan 'e earste ingel oant de lêste man dy't op ierde berne is. Dit hiele programma strekt him út oer 7.000 jier; 6.000 om de minske te rêden en 1.000 jier om sûnders te oardieljen en har út te roegjen op 'e dei fan it lêste oardiel. Us wike profetearret dêrom, troch syn earste seis dagen, de tiid fan genede wêryn't God syn útkarden út alle minsken selektearret, en syn sânde "hillige" dei profetearret de tiid fan it himelske oardiel wêryn't, as rjochters dy't ferbûn binne mei Jezus Kristus, de opstannige ingelske en ierdske skepsels sille oardielje dy't troch God net wurdich fûn binne om te oerlibjen nei dizze tiid fan 7.000 jier.

De organisaasje fan 'e minsklike wike wurdt troch God weromhelle yn 'e tekst fan it fjirde fan syn tsien geboaden neffens Exodus 20:9-10: "*Seis dagen sille jo arbeidzje en al jo wurk dwaan. Mar de sânde dei is de sabbat fan 'e Heare, jo God: dan sille jo gjin wurk dwaan, jo, noch jo soan, noch jo dochter, noch jo manlike tsjinstfeint, noch jo tsjinstfaam, noch jo fee, noch de frjemdling dy't yn jo poarten is.*" Wy kinne sa begripe dat God troch dit programma seistûzen jier wurk foarseit fan it selektearjen fan syn útkarden foar himsels. En dizze tiid sil folge wurde troch tûzen jier rêst dy't krigen wurdt troch de dea fan sûnders yn it sânde millennium.

Troch dizze profetyske aard fan 'e wike te negearjen, ûnder oanstjit fan Rome en koartlyn de Feriene Steaten, hat de wike enoarme feroarings ûndergien dy't de profesije fan it programma dat troch God taret wie folslein ferfoarmje. Yn 321 waard de sânde-deis rêst ferfongen troch de earste-deis rêst. Nimmen hat de gefolgen fan dizze feroaring opmurken, en de minskheid rekke wend oan dizze oarder dy't troch it Roomsk-Katolike rezjym yn it hiele Westen fêststeld wie, dêr't it oer monargyen hearske. Yn 'e 16e ^{iuw} wie de protestantske reformaasje net bewust fan dizze feroaring oangeande Gods hillige sânde dei. En sûnt 1844 is Hy it dy't Syn útkarden nei de sabbat laat hat, dy't Hy fan 'e stifting fan 'e wrâld ôf hillige hat ta rêst. Lange tiid rjochtfeardigen protestanten harren earste dei dy't wijd wie oan 'e oanbidding en ferearing fan God troch te ferwizen nei de dei fan Jezus syn opstanning, dy't nei Syn dea ferskynde, yndie op 'e earste dei. Der is lykwols gjin bewiis dat Jezus op dy earste dei út 'e deaden opstien is, en ik haw

sels oantoand dat dit eins net it gefal wie, om't it grêf al leech wie doe't de ingel kaam om de stien fuort te rôljen, sadat de learlingen sjen koene dat Jezus al opstien wie.

Mear resint hat de Anglo-Amerikaanske útdrukking "wykein" de foarkar jûn oan it pleatsen fan 'e earste dei op 'e posysje fan 'e sânde. En yn Frankryk naam it Larousse-wurdboek fan 1981 de sprong en presintearre snein as de sânde dei. It jier dêrfoar wie it noch offisjeel de earste dei fan 'e wike. As gefolch dêrfan is Gods sabbat oan 'e sechste dei ferbûn troch minsklik gesach; dit feroaret de betsjutting en ferklearret Gods permaninte lilken tsjin 'e dieders fan dizze misdied.

hillige " is troch ús Heit fan tichterby besjen . It bestiet út sân dagen, in ûneven getal, wat de belangstelling foarmet fan in symmetryske konstruksje basearre op in sintraal draaipunt, dat is de fjirde dei. God is geast en dêrom de Geast. Dêrom binne de berjochten dy't hy ús rjochtet basearre op bylden, wurden en sifers. En de dagen fan 'e wike drage krekt sifers dy't ús oansprekke. De earste boadskip dy't se ús jouwe is dat de folchoarder fan 'e dagen oplein wurdt troch God dy't it minsklik libben yn 'e rin fan' e tiid organisearret neffens syn foarôf fêststelde programma.

Yn syn fjirde gebod neamt God de namme Sabbat net, mar sitearret it yn 'e foarm " **sânde dei** ", wêrtroch't it belang fan syn juste ynrjochting beklamme wurdt, wat profeetysk syn lêste wurk oanbelanget dat mei syn útkarden belibbe wurde sil. De oanbidding fan 'e " **sânde dei** ", wêryn't de útkarden God earje en oanbidde, profetearret harren mienskiplike rêst dy't se diele tidens it "sânde millennium". Jo kinne dus begripe wêrom't it taskriuwen fan 'e sânde posysje oan 'e earste dei absurd en ûnrjochtfeardich is, mar ek in swiere misdied foarmet tsjin God, de organisator fan 'e tiid.

Boud op 'e symmetry 3 dagen 1 dei 3 dagen, is it dúdlik dat God ek grut belang jout oan dizze sintrale dei en dit is wat ferskynt yn Dan. 9:27, dêr't de Geast oer Jezus Kristus profetearret en seit: " **hy sil in fêst ferbûn slute mei in protte foar ien wike** ." It wurd " **wike** " krijt dus, yn dit ienige fers, in dûbele betsjutting: dy fan sân dagen en dy fan sân werklike jierren. Want de presyzje dy't oan dizze profesije jûn wurdt, jildt foar beide betsjuttingen. De tekst giet fierder en seit: " *En yn 'e midden fan' e wike sil hy it offer en it offer ophâlde litte* ." Dizze " **midwike** " wurdt opnij ûnderstreke en beklamme, om't it fan grut belang is. It lit ús eins de ûntjouwing fan 'e feiten rekonstruearje dy't it begjin fan' e tsjinst fan Kristus, syn dea en it ein fan 'e nasjonale genede fan it ûnleauwige en opstannige Israel oanbelangje; dit troch de jierren fan dizze wike fan jierren. Dan, yn echte dagen, ûntdekke wy it proses dat foltôge is tidens de " **wike** ", " *yn 'e midden* " wêrfan Jezus krusige waard oan' e foarjûn fan 'e sabbat fan it Peaskefeest. Dizze sintrale dei fan 'e Joadske wike wie dêrom de "fjirde", of, yn ús Westerske standert, woansdei. Dy jûn, by sinneûndergong, begûn "in spesifike sabbat", dy't de earste dei fan it ûnsûrre brea fan it Peaskefeest markearre. Dêrnei kaam in normale dei, en doe markearre "de sânde-deis sabbat" it ein fan 'e syklus fan dizze wike markearre troch it begjin fan it Joadske Peaskefeest.

Yn 'e sin fan in jier beslacht de wike fan Dan. 9:27 7 jier dy't begjinne yn 'e hjerst fan 26 en einigje yn 'e hjerst fan 33. Wy hawwe, yn it sintrum fan dizze

symmetry, de maitiid fan it jier 30 wêryn't, op 'e 14e^{dei}, Jezus offere waard, wêrtroch't de dea fan it laam fan 'e peaske-ritu nutteloos waard; syn minsklik bloed hie it definityf ferfongen.

De hjerst fan 26 markearre it begjin fan in wike fan jierren en dagen wêryn't God in wurk fan ferlossing foar syn útkarden folbrocht. Hy droech harren sûnde en stoar yn harren plak op 3 april 30. En as beleanning foar harren leauwe en trouwe leafde joech hy harren syn perfekte, ûnberispelike en flaterleaze justysje. De tsjinst fan Kristus begûn yn it jier 26, wêrfan it getal dat fan 'e namme fan God is, boud op fjouwer Hebrieuske letters, Yod, Hey, Wav, Hey, transkribearre as YHWH, elk dêrfan hat de numerike wearde, yn folchoarder, 10, 5, 6, 5. En hjir, al, drage dizze getallen in betsjutting en bringe in boadskip oer, om't yn it Hebrieusk de earste letter neamd Yod de tredde persoan iental markearret fan 'e "ûnfolsleine" tiid, dat is "hy". Dan jouwe de folgjende trije letters "He Wav Hey" it tiidwurd "wêze" oan. De "ûnfolsleine" tiid fan it Hebrieusk wiist in foltôge aksje oan dy't trochgean sil. Dit is wat wy oersetse moatte as "hy is en hy sil wêze". Mar dejinge dy't earst is, de Libbene, fan wa't al syn skepsels komme, wurdt oantsjuten mei it tiidwurd "wêze", dat ek in symmetryske foarm "HWH" oannimt, of de sintrale "W" wurdt foarôfgien en folge troch de letter "H", lykas de Peaskewike yn dagen en jierren. Harren wearden yn sifers jouwe de betsjutting "5 = Minske; 6 = Ingel; 5 = Minske." En ik herinnerje jo deroan, dizze foarm fan symmetry hat ek betrekking op it aspekt fan 'e "sânarmige kandelaar", de hillige "menora". Al dizze konstruksjes basearre op 'e symmetry fan 'e Peaskewike litte it belang sjen fan dit sintrale punt, **dit momint wêryn't de Messias syn fersoeningswurk foltôge, wat de ienige reden wie foar de skepping fan 'e ierdske diminsje troch God**. Lykas de "Minske Ingel Minske"-symmetry leart, wurdt de ferlossing fan 'e Minske útfierd troch de Ingel fan YaHWÉH waans himelske godlike namme "**Michael**" is. Dizze symmetry byldet de wurden ôf dy't Jezus sprutsen hat tsjin syn útkarden en syn learlingen foar syn fertrek nei de himel: "**Ik bin mei jimme altyd, oant it ein fan 'e tiid**." En yn Iepenbiering 1:13 fynt Jezus syn sintrale plak yn symmetry: "**en yn 'e midden fan 'e sân kandelaars ien as de Minskesoan, klaaid yn in mantel dy't oant de fuotten rekke, en om 'e boarsten omgorde mei in gouden sjerp**." Yn godlikheid stiet hy noch altyd sintraal yn Iepenbiering 4:4: "**en om 'e troan hinne wiene fjouwerentweintich tronen, en op 'e tronen sieten fjouwerentweintich âldsten, klaaid yn wite klean, en op har hollen hiene se gouden kroanen**."

De observaasje fan dizze dingen bringt my ta de gedachte dat dizze symmetryske wike, dy't it begjin markearre fan 'e wiere ferlossing fan minsklike sûnden fan 'e útkarden dy't troch God útkeazen binne, en dêrom sa wichtich is foar God en syn útkarden, ek as basis tsjinje **kin** foar de konstruksje fan 'e lêste wike fan jierren fan 'e tiid fan godlike genede. Yn dizze sin beslacht dizze lêste wike de jierren 2022 oant 2029. It begjint yn 'e maitiid fan 2022 en sil einigje yn 'e maitiid fan 2029. Nei dizze sânjierrige wike, yn it achtste jier, sil it jier 2029 útwreide wurde oant de maitiid fan 2030.

Op 'e sabbat fan 15 july 2023 komt my in ynterpretaasje foar. It bestiet út it pleatsen fan it begjin fan 'e wike fan YaHWÉH yn 'e maitiid fan 2022, in datum dy't it foardiel hat dat Ruslân syn yngong yn 'e oarloch tsjin Oekraïne, op 24

febrewaris 2022, beskôge wurdt as it teken jûn troch God, fan it begjin fan dizze profetyske wike fan sân jier. Yn dit gefal resultearret it ein fan 'e wike yn it jier 2029 en net it jier 2030. Kin dit senario rjochtfeardige wurde? No ja, dat kin ik, want it ein fan 'e tiid fan genede slút de iepening fan 'e tiid fan genede dy't begûn sa gau as Adam en Eva sûndige. En sa begon Gods klok de 6000 jier fan syn tiid fan genede ôf te tellen. Mar hokker betsjutting moatte wy dan jaan oan it jier 2029 dat liedt ta de weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 2030? It is troch God apart set om de grime fan syn godlike grime tsjin opstannige sûnders út te drukken en presintearret himsels nei it ein fan 'e wike fan YaHWéH, as in "earste dei" of in "achtste dei" lykas útdrukt troch de gedachte fan 'e katolike en protestantske oanbidders fan "snein". God ferklearret yn Gen. 1:4: "**God seach dat it ljocht goed wie ; en God skiede it ljocht fan 'e tsjusternis** ." Oan it begjin fan it jier 2029 sil de minsklike wet dy't "de rêst fan 'e earste dei" of falske sânde dei ferplicht makket, it ljocht fan it kamp fan "**tsjusternis**" fertsjintwurdigje en sil offisjeel de godlike sabbat fan 'e sânde dei tsjinwurkje, dy't sels in striel fan it wiere godlike "**ljocht**" foarmet. Elk dy't syn kar makket tusken de twa ferplichtingen, sille de oanhingers fan 'e twa kampen fan ljocht en tsjusternis dan definityf "**skieden**" wurde en dêrtroch sil de tiid fan genede einigje. Yn syn rêdingsplan jout God prioriteit oan it oanbod fan syn gerjochtichheid en dan, logysk en needsaaklikerwize, wurde de skuldigen, dy't de wearde fan dit oanbod negearje, úteinlik troch God bestraft en ferneatige.

Yn Jesaja 61:2 vat God syn ierdske rêdingsprogramma gear yn dizze wurden: "**Om it oannimlike jier fan 'e Heare út te roppen, en de dei fan 'e wrake fan ús God; om allegearre dy't treurje te treasten; " in jier**" om te rêden, mar, apart en goed apart set, "**in dei**" allinich foar syn "**wraak**". Dizze skieding moat dan jilde foar de lêste profetyske "**wike**" dy't folge wurdt troch "**de dei fan 'e wrake fan ús God**" yn it lêste jier, dat fan 2029.

En ik ferbergje it feit net dat it feit dat dizze "**dei fan wraak fan ús God**" oer de rebellen komt yn 'e symbolyk fan 'e "**earste dei**", tige befredigjend liket foar myn hert en geast. Want God wijdt syn profetyske iepenbiering allinich oan syn útkarden om har syn programma te iepenbierjen dat har oangiet en dat ek it lot fan 'e rebellen oangiet. En as sadanich is de yngong yn 'e oarloch op Jeropeeske boaiem, op 24 febrewaris 2022, in sichtbere en ûnbestriden tsjûgenis, goed markearre.

Yn dizze ynterpretaasje is "**de midden fan 'e wike**" it jier 2025, of 25 jout de betsjutting fan $5 + 2 = 7$, en 2025 jout $5 + 2 + 2 = 9$. En sûnder mooglike skeel giet dizze wike oer de tarieding en ferfolling fan 'e "**sechste trompet**" dy't behannele wurdt yn **Iepenbiering 9**. Sa wurdt yn dizze mooglikheid de tiid fan tarieding langer fan 2022 oant 2025. It jier 2025 soe dêrom it lêste jier wêze foar it grutte drama, it lêste wêryn't, yn 'e earste seis moannen, it foarstel fan godlik ljocht noch dien en dield wurde kin, om't sûnt de hjerst en yn 'e lêste seis moannen dizze mooglikheid ophâldt om't godlik ljocht allinich iepenbiere en oerdroegen wurdt yn tiden fan frede. Yndied, it krekte middelpunt fan dizze wike, dat begjint yn 'e maitiid en einiget yn 'e maitiid, hat as krekt middelpunt it begjin fan 'e hjerst fan 2025. Dizze tiid moat dêrom it hjoeddeiske konflikt yn Oekraïne oer hiel

Europa en de wrâld ferspriede, om, foar God, de straf fan syn "**sechste trompet**" te ferfoljen.

Yn it foardiel fan dizze werjefte fan dingen is d'r it feit dat de earste wike fan it type, de wike fan Kristus syn sânjierrige hillige ferbûn, allinich gie oer it oanbod fan genede dat yn syn namme dien waard. It ein waard markearre troch de Joadske nasjonale ôfwizing fan dit oanbod yn 'e hjerst fan 33. En de straf fan dizze "**sûnders**", oankundige yn Dan. 8:23, kaam pas yn 70, dat is, 40 jier nei de ferzoenende dea fan 'e Heare Jezus Kristus. Under dit nije konsept moat de lêste wike it karakter fan 'e earste reprodusearje en moat dêrom troch syn útkarden beskôge wurde as in oanbod fan godlike genede bedoeld foar har en dat de foarm oannimt fan 'e ferfolling fan 'e profesije wêrop se wachtsje en dy't giet oer de "seisde **trompet**" of Tredde Wrâldoarloch. Want ik haw it al sein, mar tusken 1991 en 1994 wie de weromkomst fan Kristus, as de "**sânde trompet**", logysk minder ferwachte as de ferfolling fan 'e "**seisde trompet**" dy't deroan foarôfgiet yn it programma dat troch God iepenbiere is.

Nei't de sân jier fan 'e wike fan YaHWÉH foarby en foarby binne, sil God, yn it symboalyske byld fan 'e earste dei fan in nije wike, syn grime útstjitte oer de rebellen dy't wegerje syn godlike wet te folgjen. Lykas by de úttocht út Egypte wurde de útkarden troch God beskerme troch it bloed fan it Peaskelam, Jezus Kristus. En allinich "**de oanbidders fan it beest en syn byld**" **dy't it "merk" fan syn minsklike autoriteit** earje, troch te rêsten op 'e earste dei fan 'e godlike wike, wurde troch God as doelwyt rekke en rekke, troch syn opienfolgjende "sân pleagen". En dit rjochtfeardiget de skieding fan dizze lêste "**earste dei**", dy't it jier 2029 sil foarmje, fan 'e lêste profetyske symmetryske hillige wike fan YaHWÉH dy't deroan foarôfgiet fan 'e maitiid fan 2022 oant de maitiid fan 2029. Yn Gods plan, profetearre yn Jesaja 61, wurdt der praat oer "**in jier fan genede en in dei fan wraak**" fan 'e kant fan God. As de earste wike, de Peaskewike, tsjinne as basis foar it oanbod fan genede yn Kristus, sjocht de lêste wike oan 'e oare kant de ferfolling fan Gods "**dei fan wraak**"; in "**wraak**" ferspraat oer sân opienfolgjende jierren fan 'e maitiid fan 2022 oant de maitiid fan 2029. Tink derom dat de tsjinoerstelde aard ek it seizoen oan it begjin fan 'e twa wiken oangiet; de hjerst foar de earste; de maitiid foar it ein. Yn dizze definitive konfiguraasje rjochtet it midden fan 'e wike him op 'e hjerst fan 2025. En wy fine, it folgjende jier yn 2026, dit getal 26 dat symboalysk troch syn tetragrammaton JHWH, God sels, oantsjut. De betsjutting fan it midden fan 'e lêste wike fan it jier yn 'e skiednis fan ierdske heil is fan grut belang, om't foar God en allinich foar him wraak tsjin syn fijannen like needsaaklik is as syn dea foar syn útkarden. Dit is te mear it gefal om't de ûnderwerpen ferbûn en ûnskiedber binne. Want dyjingen dy't harsels ûnferskillich, of slimmer, opstannich en agressyf sjen litte tsjin syn útkarden en syn wierheid, drage de skuld fan it ferachtsjen fan dit momint doe't hy, troch syn frijwillige dea, syn demonstraasje fan leafde foltôge rjochte oan 'e ynwenners fan 'e hiele ierde. Dizze dingen liede my ta it opnij ynterpretearjen fan it programma fan dizze lêste wike fan jierren. De profesije fan 'e "**sechste trompet**" rjochtet him op dizze midden fan 'e lêste wike, en dêrom de hjerst fan it jier 2025, wêrby't Kristus yn "**wraak**" de tiid fan syn lijen yn totale ôfwizing yn it Peaske fan it jier 30 opnij belibbet. It sil dêrom pas yn dizze hjerst

fan 2025 wêze dat de profesije fan Dan. 11:40-45 ferfolle wurdt. Hjir is hoe't ik it programma ûntjaan sjoch.

Tusken de maitiid fan 2022 en de hjerst fan 2025 sil it konflikt tusken Oekraïne en Ruslân trochgean mei it doel om de foarrieden bommen en munysje levere troch de Feriene Steaten en Europa út te putten, om it NATO-kamp te ferswakjen. Dit konflikt hat foar God ek it belang om de Westerske ekonomyen te ferswakjen. Dêrmei bereidt Hy harren ferneatiging foar troch harren ûnferminderbere fijannen, oan wa't Hy fan doel is harren te leverjen: de krigers-islam, Ruslân, en de âlde wrok en haat dy't produsearre is troch de eardere kolonisaasje op benammen Afrikaansk lân. Oant de hjerst fan 2025 sille de Feriene Steaten tiid hawwe om har skeel mei Sina te beslechten. Dan, yn 'e hjerstperioade keppele oan it tema fan sûnde yn 'e organisaasje fan 'e festivals fan it Hebrieuske folk, sil God syn fijannen fan West-Europa oerleverje oan harren fijannen fan alle oarsprong foar harren straf en ferneatiging.

It meast ferrassende oan dit programma is dat it de manier befêstiget wêrop falske protestantske kristenen tradisjoneel de " *wike* " ynterpretearje dy't yn Dan. 9:27 neamd wurdt, om't se oan 'e "ferfolger", de "*ferwoastener* of *ferwoastener* " fan 'e eintiid, de dieden taskriuwe dy't eins Jezus Kristus oanbelangje. Lykas syn gewoante is, fergoedet God elke persoan neffens harren wurken en harren leauwe. Nei't er de goddeleazeheid sjoen hat yn 'e profesije dy't syn goedens iepenbieret, organisearret God de straffende goddeleazeheid dy't se fertsjinje. Dit gedrach fan God waard leard yn syn gelikenis fan 'e talinten, wêryn't de goddeleaze tsjinner God ûnrjochtfeardich en tirannyk beskôget. En God stelt him net teloar en gedraacht him as in moardnerige tiran tsjin him.

Symmetry drukt perfekte lykwicht, goede smaak, fisuele perfeksje út, en God ferhearliket it yn it heechste. Foar ús tiid, doe't keunstners, fanwegen perversje, asymmetry, it tsjinoerstelde, ferheffe, bouden arsjitekten prachtige wurken basearre op syn symmetryske relaasjes. It Paleis fan Versailles is in foarbyld fan it sjenre, mar it ienfâldige kapiteel stipe troch twa pylders drukt it al út yn 'e Egyptyske, Grykske en Romeinske âldheid. De minske, skepen troch God, is sels in perfekt foarbyld fan dit symmetryske aspekt.

It belang fan 'e symmetry fan 'e lêste " *wike* " yn 'e skiednis fan sûnde is des te grutter en rjochtfeardige, om't de straf fan 'e " *sechste trompet* " dy't oplein wurdt oan it ûntrouwe kristlike Westen in skuld sil straffe dy't weromgiet nei it jier 313, karakterisearre troch syn numerike symmetry. It wie it jier mei de symmetryske sifers "3, 1, 3", wêryn't sûnde wer yn 'e kristlike religy yn in enoarme ôffalligens ferfallen is, fanwegen de religieuze frijheid oanbean troch keizer Konstantyn I ^{de} Grutte. It is dit earste opstannige gedrach, dat troch it kristlike tiidrek hinne oanhâlden is, dat God sil straffe yn syn definitive histoaryske ûntwikkeling fan 'e hjerst fan 2025 ôf, mar noch mear yn 2026 en oant 2029. Hoewol dizze " *sechste trompet* " it karakter fan in warskôgingstraf behâldt, is de oplossing foar dyjingen dy't stjerre yn dit wrâldkonflikt dochs definityf en sûnder fierdere hope.

De wiisheid fan God dy't my hieltyd wer iepenbiere wurdt, fernuveret my, sa ûnbidich is syn spul fan subtiliteit, wêrfan hy de ûnûntkenbere Virtuoso is. In grut part fan syn ferburgen lear is basearre op reproduksjes fan typen en antitypen

wêrmei't God ús fersekeret dat hy ivich itselde bliuwt en dat der wier yn him gjin "fariaasje of skaad fan kearing" is yn syn oardielen en syn wegen, lykas dit fers út Jakobus 1:17 seit: " *Elke goede jefte en elke perfekte jefte komt fan boppen, delkommend fan 'e Heit fan ljochten, by wa't gjin fariaasje of skaad fan kearing is* ." En troch dizze dingen te sizzen, befêstiget Jakobus allinich wat de profeet Maleachi seit yn Mal. 3:6: " **Want Ik, JaHWéH, feroarje net ; en jimme, soannen fan Jakob, binne net fertard** ." Yn werklikheid, neffens Dan. 8:23, wiene se dat noch net, om't dit fers profetearret dat se "fertard" wurde soene: " *Oan 'e ein fan har hearskippij, as sûnders fertard binne , sil der in kening opkomme dy't ûnferskillich en slûchslim is* ." En ik foegje dizze lêste tekst ta út Hebreeërs 13:8 dy't dit stabile en ûnferoarlike karakter taskriuwt oan Jezus Kristus: " *Jezus Kristus is juster en hjoed deselde en foar altyd* ." "Sokke befestiging feroardielt dúdlik al it falske kristlike leauwe dat ferspraat is yn it Westen en yn guon oare lannen fan 'e wrâld. Want harren ferlittenheid fan 'e wierheid dy't leard wurdt troch de apostels fan Jezus Kristus is dúdlik makke en maklik te fêststellen. Harren bewearing dat se God net earje wolle, neffens Joadske noarmen, foarmet in erkenning fan skuld, om't God de Joaden taret hat op heil troch syn lear en it wie allinich harren wegering fan 'e Messias dy't harren, yn syn oardiel, feroardiele hat om " **ferteld** " te wurden. No, de Joad dy't God ús as model jout om te imitearjen is net de hjoeddeiske Joad, oerlevere oan 'e mentale en fysike slavernij fan syn Talmoed. Dizze perfekte Joad wie Jezus Kristus sels, lykas syn tolve apostels, dûbeld oplaet troch de wet fan Mozes en de lear fan Jezus Kristus. Ien fan 'e tolve, Judas Iskariot, wie in demoan, en syn oanwêzigens ûnder de apostels wie needsaaklik om Jezus oan 'e Joaden oer te leverjen, mar ek om it takomstige ferrie fan it falske kristlike leauwe te foarsizzen."

It is dêrom dit ferrie, yn 'e rin fan' e tiid fernijd troch de offisjele ynstellingen fan 'e kristlike religy, dat Jezus Kristus derta liedt om syn ferachte eare te wreekjen, troch har folken oer te jaan oan 'e ferneatigjende ramp fan' e Tredde Wrâldoarloch. It sil pas fan krêft wurde en wurde folbrocht fan 'e hjerst fan 2025 ôf, lykas ik yn elke hypoteze hjirboppe sei. En de observaasje dy't elkenien sûnt de maitiid fan 2022 meitsje kin, is dat de lykwicht fan 'e antagonistyske krêften dy't yn Oekraïne botsje, de oerwinning foar beide kanten ûnmooglik makket; yn 2023 wurdt dizze observaasje noch befêstige oan 'e eastgrins fan Oekraïne. Want as Ruslân tal fan bommen en munysje kontinu produsearre hat, kompensearje de wapens dy't troch it Westen oan 'e Oekraïners levere wurde foar de kwantiteit troch har útsûnderlike kwaliteit, om't se formidabel presys en effektyf binne.

De útfiering fan Gods plan, sa't syn strategy iepenbiere wurdt yn Dan. 11:40 oant 45, fereasket in ôflieding dy't dizze profesije taskriuwt oan 'e " *kening fan it suden* " dy't it West-Jeropeeske kamp oanfalt en mear yn it bysûnder it pauselike en Roomsk-Katolike Itaalje. Dizze ram dy't komt om Jeropa fanút it suden fan syn gebiet oan te fallen, sil in ein meitsje oan 'e oanbiedingen fan wapens oan Oekraïne. Dit rjochtfeardiget dan de ynvaazje fan Jeropa troch de Russyske legers dy't yn dizze lêste kontekst fan 'e profesije oantsjuten binne as " *kening fan it noarden* ". De aksjes dy't wy sûnt 24 febrewaris 2022 sjoen hawwe, binne allinich bedoeld om it Westerske kamp te belûken en de skuld te jaan oan in

oarloch ûnder lieding fan Ruslân. It is dizze belutsenens dy't Ruslân sûnt 2022 in reden foar wraak jûn hat, om it Westen te straffen foar de sanksjes dy't tsjin it nommen binne en foar de help dy't oan Oekraïne jûn is, yn wapenfoarrieden en technyske stipe. En it is dit nimmen fan sanksjes dat, mear as de datum fan 24 febrewaris 2022, it begjin markearret fan 'e lêste profetyske wike fan YaHWéH, waans wichtichste doel it ûntrou kristlike Westen is, fertsjintwurdige troch Feriene Jeropa en de Feriene Steaten fan Noard-Amearika. Dizze Russyske minsklike wraak iepenbiere de godlike wraak dy't it syn betsjutting jout. Omdat de Oekraïners profitearje fan 'e satellytkontrôle fan har Westerske bûnsmaten en dit foardiel is enoarm, om't it har mooglik makket om alle militêre bewegingen fan 'e Russyske tsjinstanner te kontrolearjen.

De "**kening fan it suden**" ferwiist eins nei Swart Afrika en Noard-Afrika. Dit kontinint, lang eksploitearre troch Westerske kolonisten, is tige ôfhinklik bleaun fan 'e Westerske ekonomy, dy't syn materiaal, iten en technyske produksje leveret. Sûnt de sanksjes tsjin Ruslân en it stopsetten fan syn gasfoarsjenning binne Westerske lannen lykwols earmer en swakker wurden, en foar de Afrikanen dy't fan har ôfhinklik binne, is de situaasje noch earnstiger. In wrok dy't troch Ruslân oandreaun wurdt, ûntwikkelt him tsjin it Westerske kamp. Omdat Ruslân de maritime hannel fan 'e Swarte See kontrolearret en fia syn militêre float de levering fan nôt dat troch Oekraïne oan Afrikanen ferkocht wurdt, kin foarkomme. It hat dat noch net dien, mar kin dat úteinlik wol dwaan. Omdat se foar har iten tige ôfhinklik binne fan dizze leveringen, en se hâlde de Westerlingen ferantwurdlik foar it oplein fan sanksjes tsjin Ruslân, begjinnend yn 2022, en sadwaande de stabile situaasje dy't oant doe ta foar har en alle Europeanen yn twifel lutsen is. Mei de tanimming fan swierrichheden en de efterútging fan 'e situaasje sil in wrâldwide opstân fan 'e Afrikaanske folken foarkomme en in weach fan ûnkontrolearbere ymmigraasje en deadlike oarlochsachtige agresjes útllokje yn oanfallen tsjin it Jeropeeske kontinint, op it súdlike diel. Spanje en Itaalje binne benammen it doelwyt fanwegen har geografyske posysje yn it uterste suden fan Jeropa. De Middellânske See skiede twa kontinenten mei tige ferskillende skaaimerken en it bea in soarte fan feiligens foar de ynwenners fan beide kontinenten. It Noarden en it Suden hawwe net deselde kultueren, noch deselde religys, dêrfandinne de needsaak foar har folken om apart te bliuwen. Troch de grinzen fan natuerlike grinzen te brekken, stelt de minskheid himsels bleat oan grutte gaos, in grutte botsing fan beskavingen en deadlike botsingen. Mar it earnstichste gefolch fan dizze útbraak fan konflikt yn Súd-Jeropa is, boppe alles, it omliden fan militêre middels dy't brûkt wurde tsjin Ruslân, dat ynienen de master sil wurde yn syn striid tsjin Oekraïne. In omkearing fan 'e situaasje sil dan liede ta in offensyf tsjin alle NATO-gebieten yn Jeropa, ynklusyf Ingelân, dat benammen it doelwyt is fan Russyske lilken. Yn syn profesije yn Dan. 11:40 neamt God de yntervinsje fan "**in protte Russyske skippen**". It gebrûk fan syn talleaze nukleêre ûnderseeboaten befêstiget dit: Ruslân sil in echte besettingsoarloch fan West-Jeropeeske boaiem begjinne, mar ek fan Israel, "**it moaiste fan lannen**", en fan "**Egypte**", neffens fersen 41 en 42.

Foardat God it troch de Russen oan ferneatiging oerlevere, joech God Europa oer oan soarchleazens, gierigens en it neistribjen fan alle foarmen fan

wille. Libbend yn wrâldfrede, tocht it sadwaande dat it syn bewapening en al syn militêre potinsjeel ferminderje koe; dit, sadat it neat mear is as in papieren tiger dy't tige kwetsber is foar fijannige oanfallen. In âld sprekward seit: ferlerne tiid kin nea weromwûn wurde. West-Europeanen sille de krektens fan dizze sprekward gau ferifiearje. Want it is net allinich ferlerne tiid dy't nea weromwûn wurde kin, d'r binne ek kânsen om keuzes en besluten te meitsjen. As dizze dingen net op it juste momint dien binne, is it dan te let om te besykjen de ferlerne tiid yn te heljen.

Troch de Wrâldoarloch te pleatsen fan 'e hjerst fan 2025, bringt God syn aksje tichter by it momint dat Jezus weromkomt yn syn godlike gloarje, sichtber makke om syn fijannen fan 'e oere te ferskriken. De profesije ferbynt de twa barrens dy't seit yn Dan. 12:1: "**Yn dy tiid** sil Michael opstean, de grutte prins dy't stiet foar de bern fan jo folk; en der sil in tiid fan benearing wêze, lykas der net west hat sûnt der in folk wie oant dyselde tiid. **Yn dy tiid** sil jo folk rêden wurde, elkenien dy't yn it boek skreaun fûn wurdt. " De útdrukking "**yn dy tiid**" ferwiist nei de "**tiid fan 'e ein**" neamd yn Dan. 11:40. En dizze "**tiid fan 'e ein**" beslacht trije jier en seis moannen, dat is de lêste helte fan 'e lêste **wike fan YaHWéH** dy't einiget yn 'e maitiid fan 2029, mei de ein fan 'e tiid fan syn oanbod fan genede en in jier letter, yn 'e maitiid fan 2030, mei de ein fan 'e oanwêzigens fan syn útkarden op 'e ierde fan sûnde.

It ein fan 'e genede hat te krijen mei it ein fan 'e twa profetyske wiken dy't respektivelik oan it begjin en ein fan 'e tiid fan it kristlik ûnderwiis pleatst binne: ein fan nasjonale genede foar it Joadske folk, foar de earste wike fan jierren, yn 'e hjerst fan 33; en ein fan definitive kollektive en yndividuele genede, foar de lêste wike fan jierren, yn 'e maitiid fan 2029.

De ramp dy't yn 'e Tredde Wrâldoarloch folbrocht is, sil de lêste útkarden tastean om har te ûnderskieden fan it rebellenkamp. De útrop fan 'e sneinswet sil de lêste bekearde útkarden twinge om in stânpunt yn te nimmen foar God en syn hillige sabbat. Dan, yn it jier 2029, it jier dat de "**dei fan syn lêste wraak**" sil wêze, sil God de opstannige ûnleauwigen straffe mei de "**sân lêste pleagen fan syn godlike grime**". Yn dit jier 2029 sille de Adventistyske útkarden ûnderwurpen wurde oan 'e lêste test fan it leauwe dy't foarsein waard yn 'e boadskip rjochte oan "**Filadelfia**", yn Iepenbiering 3:10, yn dizze wurden: "Omdat jo it wurd fan myn geduld bewarre hawwe, sil Ik jo ek bewarje foar de oere fan ferlieding dy't oer de hiele wrâld komme sil, om dyjingen dy't op ierde wenje te beproevjen." En hy spesifisearret fierder oan syn wiere útkarden fan dizze lêste test: "**Ik kom gau. Hâld fêst oan wat jo hawwe, sadat nimmen jo kroan nimt.**" Dit is it doel fan dizze lêste test; om te tsjûgjen fan ús trou oan God, wat ús wurdich makket om ús "**kroan**" symboal fan "**it ivige libben**" te hâlden, oanbean troch Jezus Kristus, neffens Iepenbiering 2:10: "**Wês net bang foar wat jimme lije sille. Sjoch, de duvel sil guon fan jimme yn 'e finzenis smite, dat jimme op 'e proef steld wurde meie, en jimme sille tsien dagen ferdrukking hawwe. Wês trou oant de dea ta, en ik sil jimme de kroan fan it libben jaan.**"

Ik herinnerje jo deroan dat de skreaune profesije de programmearring troch God fan in bepaalde lêste profetyske wike net oankundiget en dat dizze hypoteze allinich basearre is op myn algemiene kennis fan it profetyske ûnderwerp dat

troch God iepenbiere is. It bestean fan dizze lêste wike fan 7 jier + 1 jier is allinich basearre op 'e subtiliteiten dy't troch de Geast suggerearre binne, ynstee fan ferklearre. En oer dit ûnderwerp beklamje ik it belang dat Jezus jout oan dizze útdrukking yn 'e prolooch fan syn Iepenbiering: "**Alfa en Omega, it begjin en it ein, de earste en de lêste** ..." Dit autorisearret my om de ferskate ûnderwerpen te ûndersykjen dy't dit prinsipe oanbelangje kin en wêrop it tapast wurde kin.

De profetyske wike fan sân jier + 1 wurdt troch God brûkt ûnder it tema fan syn straf fan 'e sûnden fan minsken, noch altyd pleatst yn 'e tiid fan genede, en har wichtichste rol is de tarieding en foltôging fan 'e "**sechste trompet**" waans oarlochsstratêgie iepenbiere wurdt yn Dan. 11:40 oant 45. Mar it is dúdlik dat oan 'e ein fan 'e earste helte fan 2023 de Russyske agresje fan it Westerske kamp noch net plakfûn hat, har konflikt tsjinnet it offisjeel noch allinich tsjin Oekraïne. Mar in godlike les kin al leard wurde út 'e folbrochte feiten. Eins kin dizze godlike profetyske wike ek trije opienfolgjende oarlochsfazen reprodusearje dy't útfierd wurde yn oerienstimming mei de trije wrâldoarloggen fan it godlike projekt, wêrfan twa al folbrocht binne.

Hjir kin ik noch net spesifisearje oft de yndieling fan dizze wike basearre is op it byld fan ierdske tiid konstruearre oer trije kear 2000 jier dan 1000 jier, of oer twa kear 3 jier + 1 jier, of oer twa kear 3 jier en 6 moannen lykas de Peaskewike fan Dan. 9:27. It weromtinken, troch dizze wike fan jierren, oan syn grutte ierdske projekt fan 7000 jier is lykwols net sûnder belangstelling foar God en foar ús, syn trouwe tsjinners. Want it is dizze fûnemintele wierheid dy't minsken hjoed de dei ta fijannen makket dy't God as doelwyt fan syn godlike grime nimt. Wylst ik wachtsje op befêstiging troch de feiten, stel ik al de folgjende útlis foar.

2022-2023: Lykas de Earste Wrâldoarloch fan 1914-1918, is de oarloch tusken Ruslân en Oekraïne in konvinsjonele soarte grins- en loopgravenoarloch mei konstante bombardeminten troch artillery en har kanonnen, benammen, dêr't de effektiviteit fan drones oan tafoege wurdt dy't tanks, tanks, auto's, skippen en manlju deadzje.

2024-2025: Yn oerienstimming mei de Twadde Wrâldoarloch fan 1939-1945, soene wy de profesje fan Dan. 11:40 ferfolle sjen moatte. En de hjoeddeiske wegering fan Vladimir Putin om oerienkomsten foar Oekraynske nôtleveringen oan keap- en konsumearjende lannen te fernijen, koe de oarsaak wêze fan 'e yrritaasje fan 'e "**kening fan it suden**" fan 'e profesje, tsjin' e Jeropeeske Roomsk-Katolike pauselike "**kening**" dy't sûnt Dan. 11:36 troch de Geast as doelwyt hat. De hongersneed dy't Swart Afrika te lijen hat, koe in folks- en bewapene opstân fan mannichte Afrikanen útllokje tsjin it Jeropeeske Westerske kamp dat ferantwurdlik hâlden wurdt foar it ûnrjocht dat de Russen en tagelyk de Afrikanen oandien is. Want de blokkade fan nôt is de reaksje fan Ruslân op 'e sanksjes dy't troch it Westerske kamp nommen binne en de oanhâldende en tanimmende wapenfoarrieden dy't oan Oekraïne jûn binne. Doe wie it dat, profitearjend fan 'e ûnrêst feroarsake troch de oanfallen fan' e Afrikaanske "**kening fan it suden**", de Russyske "**kening fan it noarden**" West-Jeropa binnenfoel mei al syn militêre troepen, it beset en plondere. De oarloch yn Oekraïne liet it gebrek oan middels en wapens fan it Westerske kamp

sjen. Yn in tiid dat it driuwend waard om opnij te bewapenjen, ûntbriek it nedige jild, om't de winsten ferbrûkt waarden en yn reek opgongen yn 'e foarm fan bommen dy't mei grutte muoite produsearre waarden.

2026-2027: It konflikt nimt de foarm oan fan 'e Tredde Wrâldoarloch mei it brûken fan nukleêre bommen. Yn it Easten fjochtsje en eliminearje potinsjele fijannen inoar. Mar yn it Westen befrijet de Feriene Steaten Jeropa en ferneatiget har lange tiid fijân, Ruslân, mei nukleêr fjoer, en ferfollet sa de aksje dy't foarsein is yn Dan. 11:44 en 45, dy't de Russyske kening derta liedt om mannichte út te roegjen: " *Tiden út it easten en it noarden sille him ferskrekke, en hy sil mei grutte grime útgean om mannichte te ferneatigjen en te ferneatigjen.* " Dizze nukleêre faze elimineert miljarden minsken en feroardielt de mooglikheid om it libben op 'e hiele ierde te ferlingjen definityf.

De " **oerlibbenen** " fan dit ierdske drama sille har wer groepearje ûnder de dominante begelieding fan 'e Feriene Steaten, dy't no net betwiste wurde. In universele regearing wurdt oprjochte en troch elkenien akseptearre. Dizze ferdieling fan ierdske tiid yn trije opienfolgjende fazen waard befêstige troch God, dy't de dea fan Jezus Kristus pleatste op it 4000ste ^{fan} 'e 6000 jier ierdske tiid dy't reservearre binne foar de seleksje fan syn útkarden dy't ferlost binne troch syn frijwillige fersoeningsoffer.

2028: Kearnfjoer hat hast al har ynwenners ferneatige, yn alle oerlibjende folken, de boaiem fan 'e ierde is ophâlden mei mishanneling troch minsken, neffens de lear jûn yn Leviticus 26:34-35: " *Dan sil it lân genietsje fan syn sabbatten, salang't it ferlitten leit. en jimme sille yn it lân fan jimme fijannen wêze ; dan sil it lân rêste en genietsje fan syn sabbatten. Al de tiid dat it ferlitten leit, sil it de rêst hawwe dy't it net hie yn jimme sabbatten, wylst jimme dêr wennen.* "Mar de betingsten dy't yn dit fers beskreaun binne, waarden foldien tidens de deportaasje fan 'e Joaden nei Babylon fan - 586. Yn 'e kontekst fan 'e ein fan 'e wrâld krijt de útfierde ferneatiging in definityf karakter, mar de analogy fan 'e twa ûnderfiningen biedt de troch de minske ferdorven ierde in echte sabbatrêst yn dit sânde jier fan ús profetyske wike fan YaHWéH. Yn syn godlike ferordening hat YaHWéH de rêst fan 'e ierde elke sân jier fêstige. Yn syn wiisheid en syn ûnbeheinde kennis achte God it needsaaklik dat de ierde net ien fan 'e sân jier, elk sânde jier, bewurke wurde soe. En de Joaden bewurken sa har lannen troch de metoade fan gewaaksrotaasje ta te passen, dy't bestiet út it ûnfersteurd litten fan in sânde fan it lân troch it gebiet yn kwestje elk jier te feroarjen tidens de sânjierrige syklus. Alle lânbougrûn waard sa regenerearre yn in sânjierrige syklus. Yn dizze lêste kontekst profitearret it lân net mear fan 'e sabbat dy't it werom krijt, mar minsken wurde net minder ferneatige fanwegen de minachting dy't toand wurdt foar de sabbatten dy't troch God ynsteld binne; dyjingen dy't de boaiem fan 'e ierde oanbelangje, mar foaral dy fan 'e sânde dei dy't begjint yn it millennium." foarm, mei de weromkomst fan Jezus Kristus, yn 'e maitiid fan 2030.

Lykas hjirboppe te sjen is, sil it jier 2029 ferskine as in achtste jier, dat symbolisearret de achtste dei dy't de rebellen taskriuwe oan 'e noarm fan it nije ferbûn yn Kristus, eat dat God yn dit jier 2029 in sechsde kear ferflokt en straft. En de pleagen dy't oer de skuldigen falle sille, nei it ein fan 'e tiid fan genede,

herinnerje allegear oan 'e oarspronklike folchoarder fan 'e seis dagen wêryn't God de eleminten skepen hat dy't syn ierdske skepping foarmje; mar yn in folchoarder dy't omkeard is mei dy fan Genesis 1, en yn in symboalyske sin ek yn oerienstimming mei de minsklike doelen fan syn lêste grime, wêrfan de oarsaken en identiteiten iepenbiere wurde yn Daniël en Iepenbiering.

De earste pleach nimt de foarm oan fan 'e " **kwaadaardige en pynlike maagzweer** " dy't it kamp fan tsjuster treft, skieden fan it ljocht. It treft " **de ierde** ". It wichtichste doelwyt is de protestantske religy, dy't ferkeard de heil fan Kristus en de Hillige Bibel opeasket, dy't it ferachtet.

De twadde rekket " **de see** "; it wurdt " **yn bloed feroare** "; it doelwyt dizze kear is de Roomsk-Katolike religy dy't fochten hat tsjin de Hillige Bibel en har lêzers.

De tredde rekket " **de rivieren en wetterfonteinen** "; se wurde " **yn bloed feroare** "; neffens Iepenbiering 16:4 " **jout God bloed te drinken** " oan protestanten en katoliken dy't ree binne om syn lêste tsjinstfeinten te deadzjen dy't trou bleaunen oan it neilibjen fan syn hillige sabbat.

De fjirde slacht **de "sinne"** dy't troch God skepen is op 'e fjirde dei fan syn ierdske skepping; syn hjitte wurdt fersterke. De oanbidders fan 'e " **sinne** ", **al dyjingen dy't "snein" earje, de " earste dei "** rêst dy't sûnt 7 maart 321 fêststeld is, " **wurde ferbaarnd** " troch syn sinnestrielen.

De fyfde treft it Fatikaan " **de troan fan it beest** " mei " **tsjuster** "; Rome en it Fatikaan Itaalje wurde ûnderdompele yn swarte " **tsjuster** " neamd " **pynlik** ".

De sechsde rekket de " **grutte rivier de Eufraat** "; Nei't Jezus Kristus yn ûnbeskriuwlike gloarje weromkaam, wurde Jeropa en syn " **two tredde** " " **oerlibbenen** " ûnderwurpen oan 'e " **winter** "; de learkrêften fan falske religys wurde fermoarde troch harren ferrifele slachtoffers.

De sânde slacht **de "loft"**, wat de ierdske macht fan 'e duvel symbolisearret; God lit syn " **hagelstiennen** " út 'e loft falle op 'e lêste ierdske " **oerlibbenen** ".

De grutte sabbat fan it sânde millennium begjint mei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus.

Satan, **de "ingel fan 'e ôfgrûn"**, is isolearre op 'e ferlitten ierde, en yn 'e himel oardielje de útkarden de goddeleaze deaden dy't wachtsje op har opstanning om oan 'e ein fan 'e " **tûzen jier** " te ferskinen, foar it tribunaal fan God, foar it definitive oardiel dat beskreaun wurdt yn Iepenbiering 19.

Mar yn 'e ûnwissichheid fan 'e presyzje fan 'e krekte yndieling fan dizze lêste wike fan YaHWÉH, wurdt ús mar ien ding oplein, lykas de Anglo-Amerikaanske útdrukking seit "Wachtsje en sjoch", wat de normale hâlding foarmet foar in Adventistyske kristen dy't God oanwiist troch him yn Dan. 12:12 te sizzen: " **Sillich is hy dy't wachtet oant 1335 dagen** ".

Tradysje en wierheid

Foardat wy de stúdzje fan dizze twa ûnderwerpen, dy't "tradysje en wierheid" binne, ûntwikkelje, moatte wy begripe wat in minske is; wat syn wiere aard is.

God skepte him mei folsleine frijheid, wat him de mooglikheid jout om allerhanne karakters en mooglik ekstreem tsjinoerstellende noarmen te ûntwikkeljen. De minske wurdt berne, fundamenteel, leauwich of ûnleauwich op meardere tuskennivo's. Hy wurdt ek berne leauwich of ûnleauwich, freonlik of goddeleas, moedich of eangstich, trou of ûntrou, trochsettingsfermogen of net, en dit alles op meardere en hast ûnbeheinde nivo's en dosaasjes. Dit is wat elk fan syn skepsels unyk makket, en God allinnich wit wat wy wirklik yndividueel binne, om't hy ús better ûndersiket, weaget en analysearret as in scanner, sûnder de minste mooglikheid fan flater.

Al dizze yndividuele skaaimerken binne ûnderwurpen oan mienskiplike kollektive testen lykas nasjonaal libben, it libben as pear, politike analyse, en fansels it religieuze libben. Fan it momint dat wy berne binne, wurde ús takomstige keuzes ynskreaun en definieare troch ús persoanlike aard. Mar God skriuwt ús keuzes en gedrach allinich ta oan ús op folwoeksen leeftyd, dy't hy op mar 12 jier steld hat. Hy is dêrom fan betinken dat syn minsklik skepsel op 12-jierrige leeftyd ferantwurdlikens kin drage foar syn wurken, syn flaters en syn goede dieden.

Dat sei, ik benaderje it ûnderwerp fan dizze stúdzje no troch te begjinnen mei "tradysje". Lykas by in protte termen is dit op himsels noch negatyf noch posityf, want it eigenskipswurd "goed of min" moat tafoege wurde om it yn elk spesifyk gefal te definiearjen. Foar de Joaden hat dit wurd "tradysje" noch altyd in grut belang. Mar foardat wy har gedrach ferkeard ynskatte, moatte wy betinke dat har tradysje oarspronklik troch God sels fêststeld en leard waard, en dat har oanhing oan dizze tradysje de oarsaak is fan it behâld fan har bestean en har religieuze bysûnderheid. Dit folk waard konstant konfrontearre mei de falske heidenske religys dêr't God har tsjin warskôge hie. Se wisten dat se wjerstân moasten biede en gjin sintimeter grûn jaan moasten oan de tsjinstanner dy't har op it paad fan it heidendom liede woe. Ek waarden de godlike ferordeningen serieus nommen en de Joaden hâlden fêst oan 'e godlike regels dy't, lang hantavene, de foarm fan in tradysje oannamen. Mar fansels wie de neidiel fan dizze eangst om Gods goedkarring te ferliezen de oarsaak fan har muoite om syn rêdingsplan te folgjen doe't it feroarings ûndergie; en dit is wat der barde doe't, yn Jezus Kristus, de " **messias** " himsels presintearre om ferjouwing te dwaan foar harren sûnden foar harren en foar al de útkarden fan 'e ierdske skiednis. Wy begripe dan better dit fers fan Prediker 7:16 dêr't de Geast ús troch de mûle fan kening Salomo fertelt: " *Wês net te rjochtfeardich, en wês net te wiis: wêrom soest dysels ferneatigje?* " Dit fers kin ús fernuverje, mar it wie yn it behâlden fan harren

rjochtfeardigens dat de Joaden harsels ferlearen troch harren ienige " **messias** " ôf te wizen. It is dêrom mooglik om " **te rjochtfeardich** " te wêzen.

God sels feroardielde en fersmiet harren lykwols foar dizze ôfwizing fan 'e " **messias** " Jezus Kristus, om't it de frucht is fan ûntelligent gedrach en hy easke dat dejingen dy't hy rêdt harsels yntelligint sjen litte. De basisyntelliginsje dy't oan al syn skepsels jûn is, lit ús begripe dat in dierlibben net de wearde hat fan in minsklik libben dat oarspronklik makke is nei it "**byld fan God** ", en dêrom dat it rituele offer fan in dierlibben allinich in tydlike wearde hawwe koe, wylst wy wachten op in better offer en mear yn oerienstimming mei de wearde fan 'e minske dy't makke is nei dit " **byld fan God** ". Allinnich God koe dan foldwaan oan 'e eask fan dit fersoeningsoffer; wat it needsaaklik makke foar him om himsels nei it "**byld fan 'e minske** " te meitsjen. En sa wurdt de ynkarnaasje fan God yn it fleis en de geast fan Jezus Kristus rjochtfeardige.

Tradysje is altyd basearre op it werheljen fan in sekuliere of religieuze praktyk. En de foarm fan dizze tradysje wurdt troch elk fan ús erfd neffens de betingsten fan ús berte. It bern kiest net syn âlden, syn bruorren en susters, syn bertelân of syn religy. Mar fanôf de berte, yn it falske kristendom en oare heidenske religys, is hy ferbûn mei dizze oarsprong en de betingsten dy't dêroan ferbûn binne. Allinnich as hy opgroeit, sil syn yntelliginsje him tastean te begripen dat dizze betingsten him ûnrjochtfeardich oplein wurde en dat syn natuerlike erfgoed him yn knechtskip hâldt en him syn frijheid fan kar ûntnimt. Mar fansels begrypt hy dit allinich as hy begiftigd is mei in wiere yntelliginsje dy't allinich God jaan kin. Want yn 'e grutte mearderheid fan minsklike gefallen is dizze yntelliginsje ôfwêzich en bliuwe minsken finzenen fan har nasjonale en fleislke erfskip.

Hjir moatte wy noch begripe wat nasjonalisme is, om't minsken op in natuerlike manier oan 'e dingen om har hinne hechte reitsje as se berne wurde en it minsklik libben yngeane. Wy moatte beseffe dat de nasjonalistyske geast eins ekstreem seldsum is. Dit komt om't fundamenteel wat wy falsk nasjonalisme neame boppe alles it gefolch is fan it feit dat wy net graach fersteurd wurde yn ús gewoanten en praktiken; dit, sadat elke foarstelde of opleine feroaring ús natuerlike fijannigens tsjinkomt. Mar hjir binne wy wer allegear hiel oars. Guon sille feroaring wegerje, om't se bang binne om de foardielen te ferliezen dy't se hawwe en dy't har feiligens jouwe. Oaren, krekt oarsom, dy't mear dapper binne, binne net bang foar feroaring, om't se in smaaak foar risiko hawwe. En ôfhinklik fan it spesifike gefal, leauwend of ûnleauwich, sille dizze reaksjes meardere ferskillen wêze. Wier nasjonalisme is, nei myn miening, hast in myte, om't wat polityk nasjonalisme ferdigenet, allinich foardielen en rjochten binne dy't yn elk lân krigen binne. Joadsk nasjonalisme is basearre op it idee fan in Joadske foarkar, Frânsk nasjonalisme is basearre op in foarkar foar in model foarme yn Republikeinsk Frankryk, dêr't frijheid in libertaryske foarm oannaam. Mar it is krekt dizze libertaryske foarm dy't massa's ymmigranten nei Frankryk lûkt dy't witte dat se har bysûnderheid frij útlibje kinne. Spitigernôch binne al dizze bysûnderheden net mei-inoar kompatibel en wurde de risiko's fan gewelddiedige botsingen sadwaande fersterke en befêstige yn 'e feiten dy't notearre en waarnommen binne. De Amerikaanske maatskippij wie de earste dy't in byld

joech fan wat respekt foar meardere kulturele en religieuze tradysjes binnen deselde naasje produsearje koe. Wrijving en deadlik geweld hawwe dêr de heechste nivo's yn 'e wrâld berikt. Want oanhing oan 'e Amerikaanske flagge of hokker oare flagge dan ek is allinich de oanhing fan in minsklik libben dat him fêsthâldt oan wat it befettet en net ferlieze wol: syn taal, syn rjochten, syn eigendom, syn feiligens.

It is ek nuttich en needsaaklik om te begripen hoe oerflakkich en weardeleas nasjonaal erfgoed is, krekt en paradoksaal, om't it keunstmjittich is en allinich te tankjen is oan Gods wil om minsken te skieden dy't fan natuere geneigd binne ta rebelly. Yndied, nettsjinsteande alle ferskillen dy't op it fysike nivo yn minsken waarnommen wurde kinne, hawwe se allegear Adam en Eva as har oarspronklike âlden. De ferskillen waarden letter troch God brocht: hûdskleur, lichemstype, kleur fan 'e irissen fan' e eagen, hierkleur, lange of koarte lingten en sûnt de Toer fan Babel, ferskillende talen dy't sprutsen wurde en as lêste, ferskillende religys. Mar mei al dizze ferskillen bliuwe minsken op it nivo fan geast en geast perfekt gelyk, om't se allegear nei deselde dingen stribje en yn it bysûnder nei de mooglikheid om har libben te libjen neffens har persoanlike opfetting. Lange tiid wiene minsken it iens om har kening, har lieder, har prysters en har goaden te gehoarzaamjen. Mar earst, op nasjonaal nivo, befrijde Frankryk himsels fan it religieuze konsept, en dêr ûntstie de opstannige geast, befrijd yn syn folle bloei en ivige evolúsje. Yn 'e 20e iuw ferskynde in protest en in moarddiedich anargisme yn Frankryk. Dizze anargistyske gedachte is sûnt syn ferskinning nea ferdwûn en hat grutte problemen feroarsake foar de politike hearskers fan Jeropeeske naasjes. It is oan 'e oarsprong fan ús wrâldoarloggen, yn 1914 en 1939. En wy sille ûntdekke dat it noch altyd oan 'e oarsprong is fan 'e Tredde Wrâldoarloch, want yn 2022 hat steatsanargisme in namme: Oekraïne. Yndied, dit lân bruts los fan 'e Russyske Uny en krige syn ûnôfhinklikens by de ynstoarting fan 'e Russyske Sovjet-Uny. Dyjingen dy't sa ûntkommen oan Russyske steatsdominânsje waarden dreaun troch anargistyske gedachten, dy't útdrukt wurde troch it langstme nei frijheid. Yn 'e gaos dy't yn Ruslân ûntstie, hienen anargisten en kriminelen de kâns om harsels út te drukken en de rykdom fan 'e naasje te pakken. En guon, lykas Oekraïne, makken gebrûk fan 'e kâns om har nasjonale ûnôfhinklikens te formalisearjen. De eardere Sovjet-Uny naam doe de foarm oan fan in uny fan ûnôfhinklike steaten fergelykber mei dy fan 'e Feriene Steaten. De twa eastlike en westlike blokken waarden doe op deselde wize foarme, en har konkurrinsje koe allinich in konfliktfol effekt produsearje. Sadwaande, troch nei it Westerske kamp te ferhúzjen, waard it anargistyske Oekraïne it striidpunt dat it Russyske kamp tsjin it Amerikaanske NATO-kamp sette. Dit anargistyske tinken sit yn 'e aard fan 'e ynwenners fan Oekraïne, mar net allinich ûnder harren. Want nei jierren fan befrijde demokratyske praktiken binne Westerlingen allegear anargisten wurden, en hjiryn wie it net ferkeard fan 'e Oekraynske presidint Zelensky om tsjin Europeanen te ferklearjen: "Wy binne lykas jimme." En yn dit opsicht "is ús plak by jimme, yn jimme kamp"; it kamp dêr't it anargistyske tinken domineart en himsels op in tradisjonele manier yn stân hâldt. Sadwaande, nei de yndividuele oanfallen dy't troch anargisten útfierd binne, is it dizze kear troch in anargistyske reaksje fan 'e Oekraynske steat dat de lont fan

it eksploosyf oanstutsen wurdt dat de East-West-konfrontaasje fan 'e Tredde Wrâldoarloch sil produsearje en al produseart. Ik wol dizze anargistyske geastestoastân fan 'e Oekraïners nochris beklamje dy't har fûle ferset en opposysje tsjin Russyske dominaasje ferklearret. Troch har nasjonale frijheid yn te gean, hat Oekraïne it rjocht fan elkenien befoardere om te dwaan wat se wolle, wannear't se wolle en wêr't se wolle. Mar fansels hat de ûngelikens fan 'e ynwenners betsjutte dat allinich de rykste oligarchen de rykdom yn beslach nommen hawwe yn in skamteleaze korrupsje dy't erkend wurdt troch alle Westerske liederen. Mar foar de lêsten sil it genôch wêze om de oerfloeden fan dizze korrupsje te ferminderjen, sadat Oekraïne geskikt wurdt om ta de NAVO en Europa ta te treden. Omdat korrupsje oeral bestiet en domineart, útsein dat it yn it Westen maskearre wurdt troch demokratyske uterliken dy't, nochris, op in tradisjonele manier legitimearre wurde troch de werhelling fan it erfde prinsipe.

Dit alles bewiist hoefolle minsken yn slavernij binne troch keunstmjittige en natuerlike erfgenamten dy't har finzen hâlde en foarkomme dat se op in wier frije manier nei it libben sjogge, allinich mooglik makke troch Jezus dy't yn Johannes 8:32 ferklearre: " **Jimme sille de wierheid kenne, en de wierheid sil jimme frijmeitsje** ." Want de fisy fan dizze wiere frijheid ferskynt allinich yn God en yn Him allinich, om't elke oare sicht op it minsklik libben yn slavernij is troch syn tradysjes. Dêrom, wa't jo ek binne, wêr't jo ek binne, wêr't jo ek wenje en ferbliuwe, moatte jo strjibe om josels te befrijen fan jo erfgenamten, om't jo foar alles oars, of konsepsje, it skepsel binne fan 'e libbene God dy't jo yn it minsklik libben brocht hat, om jo Syn oanbod fan heil en Syn betingsten foar it krijen dêrfan oan te bieden.

Dizze opfetting fan wiere frijheid foarmet it prinsipe fan wierheid, dat dus direkt tsjin 'e tradysje yngie dy't troch erfskip fêststeld is. Want allinnich dat wat jo frij kieze hat wearde, sûnder beheining of eksterne druk. De kar dy't jo meitsje moatte is dy't diktearre wurdt troch yntelliginsje, dy't bestiet út it yn oerweging nimmen fan alle gegevens dy't jo kennis en al jo begryp foarmje. De minske komt allinnich boppe it bist út troch syn hege kapasiteit foar refleksje, begiftigd mei moreel gefoel. Lykas God en de ingels kin hy de gefolgen fan dizze of dy aksje analysearje, ôfliede en foarsjen; hy hoecht dat allinnich te wollen om der ta yn steat te wêzen. Mar hjir ûntstiet syn probleem; hy moat sterk winskje om it winske resultaat te krijen. En de minsklike mannichte sil massaal heil ferlieze, om't yndividueel Gods skepsels harsels net de oanhâldende ynspanning oplizze dy't nedich is om it winske en winsklike resultaat te krijen. Negligensje docht de grutste skea dy't jo jo foarstelle kinne oan 'e negligent. It is sa maklik om josels te litten libje sûnder fragen te stellen; maklik! Ja, mar tsjin hokker priis? Tsjin 'e priis fan 'e heil fan syn siel. Op hiel ierde hat gjin minske it rjocht of de macht om in tsjinner fan God te foarkommen om te reagearjen op 'e rop fan syn Heit en Master. Wat jo situaasje ek is, dy't jo troch de tradysje fan jo folk erfd hawwe, jo kinne josels derfan befrije en josels oan Jezus Kristus wijje en yn him, om him te tsjinjen, him te oanbidden, him te earjen, lykas hy fertsjinnet. Hy sels is de skepper God dy't yn it fleis nei de ierde kaam mei de namme Jezus en him sa dûbeld wurdich fynt foar ús leafde en hearrige tsjinst.

De wierheid is dus it tsjinoerstelde fan 'e leagen dy't de falske plichten foarmet dy't oplein wurde troch tradisjonele nasjonale erfgoeden. It is dit idee dat Jezus kaam te bringen en te iepenbierjen oan it Joadske folk dat de prioriteit wie foar dizze godlike aksje. Mar Jezus kaam meast allinich de fijannigens tsjin fan in minsklike natuer dy't ferslave wie troch har nasjonale erfgoed. Dêrom hearden en seagen se, doe't se mei har oer it himelske libben sprutsen, allinich har ierdske libben en de gloarje fan har naasje. Jezus sei yn it bysûnder tsjin de prokurator Pontius Pilatus: " *Myn keninkryk is net fan dizze wrâld* ," eat dat hy noait tsjin syn apostels sei, noch tsjin de oare Joaden dy't allegear ferwachten dat hy de ierdske macht soe gripe en Israel soe bestjoere lykas kening David yn syn tiid dien hie. Jezus wist dat allinich syn ferzoenende dea betsjutting hie en dat allinich syn dea en opstanning de ferklearrings soene foarmje dy't akseptabel wiene foar syn útkarden en, earst en foaral, foar syn apostels. Dêrom stie hy der net op om har te oertsjûgjen, mar wie hy tefreden om de feiten oan har te profetearjen. Dit moat it gefal wêze oant it ein fan 'e wrâld foar elk skepsel dat roppen is ta de útkarring fan heil; it wurdt troch God besocht op it momint dat hy geunstich oardielt en it kin it objekt wêze fan ferskate opienfolgjende oproppen, om't wy op ferskillende manieren troch de ierdske fleislike erfskip hâlden wurde, neffens elk yndividueel gefal.

Op ierde is der gjin leafde of freonskip dy't it rjochtfeardigje kin om foarrjocht te hawwen boppe de leafde dy't wy oan God skuldich binne. En men moat wier ûnferstannich wêze om Gods ivige leafde ôf te wizen en in tydlike, koartlibjende, fleislike leafde sûnder takomst te kiezen. Dochs is dit de kar dy't makke wurdt troch in mannichte manlju en froulju dy't har ierdske bannen behâlde wolle. Jezus feroardielde dizze foarkar dúdlik, en sei yn Mattéus 10:37: " *Wa't heit of mem mear leaf hat as my, is my net wurdich, en wa't soan of dochter mear leaf hat as my, is my net wurdich* ;" Dit oardiel fan Jezus Kristus fertsjinnet ús folsleine oandacht en respekt, om't it de ferhâlding fan ierdske en himelske wearden en prioriteiten fêststelt. Tink derom dat Jezus net "de frou" neamt fan dejinge dy't leaf hat. Dit wurdt ferklearre troch it feit dat " *de frou* " de Tsjerke fan 'e útkarden symbolisearret dy't Jezus persoanlik mear leaf hie as syn eigen libben. Mar útsein syn bysûndere gefal, foar de sûndige man dy't troch syn bloed ferlost is, moat de leafde foar syn frou syn leafde foar God, syn Skepper en syn Ferlosser, net oertrefte. Mar om oan syn fal te ûntkommen, moat de minske himsels losmeitsje fan passyfolle fleislike leafde en master bliuwe fan syn situaasje, wat faak ûnmooglik blykt foar mannichte minsken dy't, lykas Adam, kieze om it treurige lot te dielen fan har frou of, oarsom, fan 'e frou dy't kiest om de man dy't se leaf hat te befoarderjen. It sprekt fansels dat de geastlike minske himelske leafde sil befoarderje en dat de fleislike minske fleislike leafde sil leaver hawwe. Want konfrontearre mei dit probleem komme de meardere faktoaren fan 'e minsklike natuer dy't oan it begjin fan 'e stúdzje neamd binne yn aksje en bepale it resultaat dat krigen wurdt. Want om de Skepper God te behagen, moat de útkarde tagelyk goedleauwich, leauwend, freonlik en hearrich wêze.

As it ienris oannaam is, moat de standert fan 'e himelske wierheid hanthavene en útwreide wurde, sa werhelle, en it wurdt dan in "goede tradysje". Dit wie it gefal foar al dy bibelske helden, lykas Abraham, Mozes, en safolle

oare neamd of anonym. Sadwaande, as de folge tradysje yn oerienstimming is mei de himelske wierheid, kin dizze tradysje as "goed" beoardiele wurde neffens Gods oardiel. Mar bûten dit gefal is tradysje in deadsfal wêryn minsken berne wurde, opgroeie en stjerre sûnder hope op heil, útsein as se witte hoe't se harsels der op 'e tiid út losmeitsje kinne. Myn kennis fan 'e wiere God is in erfgoed dat út it bûtenlân kaam, fan in frjemd folk dat Hebrieusk wie en dat God útkeazen hat om syn heil te iepenbierjen oan alle folken fan 'e ierde. En nettsjinsteande syn nasjonale ûnleauwe, lykas bliken docht út syn skiednis, ferfolle Israel Gods plan troch syn tolve apostels en syn earste learlingen dy't har ta it kristlike leauwe bekearden. Heil yn Kristus is in wier universele heil en it is God dy't it fan begjin oant ein organisearre hat. Israel wie net it rêden útkarde folk, mar in foarbyld fan 'e minskheid nommen út 'e neikommelingen fan Abraham. Hy hie allinnich it foarrjocht om de earste te wêzen dy't echt godlik bestjoer ûnderfûn en wie ek de earste dy't de priis fan ûnleauwe betelle. Nei him, yn 'e kristlike tiidrek, kamen gearkomsten dy't de heil fan Kristus opeasken om syn flaters, syn gebreken en syn sûnden tsjin God te fernijen. Sadat Joaden en kristenen op deselde wize troch God beoardiele waarden en dit befêstiget de betsjutting fan 'e wurden fan Jezus dy't sei yn Mattéus 22:14: " ***Want in protte binne roppen, mar in pear binne útkeazen*** ." Jo moatte net ûntmoedige wurde fanwegen har opienfolgjende kollektive mislearrings, om't God elk skepsel yndividueel beoardielet en wêr't guon mislearje, kinne de mearder, oaren minder talryk slagje.

It oanbod fan it ivige libben dat God presintearret is it wichtichste doel fan syn oanpak. It oare wichtichste doel is dêrom de seleksje fan syn útkarden dy't it wurdich binne om te profitearjen fan syn oanbod. No, om dit resultaat te berikken, sil God twa middels efterinoar brûke. It earste is it learen fan syn wetten en syn noarmen oangeande it himelske libben. It twadde middel is dat fan ferlossing, dat is, de ferlossing fan 'e sûnden fan 'e útkarden troch de frijwillige dea fan 'e "messias" sawol godlik as minsklik, dy't derfoar boete sil dwaan troch se op himsels te nimmen. Wy moatte dêrom de doelen en de middels net omkeare, want dan wurdt it echte doel ûnberikber.

Under dizze dúdlike útlis wurdt Gods rêdingsplan ienfâldich en begryplik sels foar de ienfâldichste, meast nederige en minst oplate minsken. Syn oanpak kin begrepen wurde troch elkenien, oer de hiele ierde, troch elk minske dat de ienfâld fan 'e wierheid, syn wierheid, leaf hat.

Op ierde, as in yntelliginte en foarsichtige persoan fan doel is om yn in frjemd lân te wenjen, mei in frjemde sprutsen en skreaune taal, docht hy of sy al in poging foardat hy of sy dêrhinne giet om de taal fan it útkarde lân te learen en ek om de gewoanten te kennen dy't de ynwenners diele. Dit is it krekte byld fan it heilsplan dat God betocht hat foar de útkarden dy't fan 'e ierde ferlost binne. Ek sy moatte, troch de iepenbieringen fan 'e Hillige Bibel, de wetten fan it himelske libben leare en har dêroan oanpasse foardat se it yngeane.

Yn 'e Bibel wurde de gefolgen fan it foarrjochtsjen fan it erfskip ûntfongen troch " ***minsklike tradysje*** " dy't fan tiid ta tiid trochjûn wurdt, identifisearre yn dizze tekst út Jesaja 29:13: " *De Heare sei: As dit folk tichter by My komt, earje se My mei har mûle en mei har lippen, mar har hert is fier fan My, en har eangst foar My is ***allinich in foarskrift fan minsklike tradysje*** ."* Yn dit fers feroardielt

God religieus formalisme, om't Hy allinich fan Syn útkarden har oprjochte en totale leafde siket. Oer hokker foarskrift hat God it hjir? De learingen dy't lêzen wurde yn Syn Hillige Bibel, dus wy moatte begripe dat foar Him, sûnder mei leafde lêzen te wurden om Him te behagen, de ferordeningen dy't Hy sels joech net mear foarmje as " **in foarskrift fan minsklike tradysje** " dy't dêrom net foardielich wêze kin foar dejinge dy't it oanbelanget. Eins jout dit fers de útlis fan 'e geastlike ûnwittendheid fan 'e Joadske geastliken dy't belast binne mei it ûnderwizen fan it folk. Om't se har hert net joegen oan 'e God dy't se tsjinnen, waarden de Levityske prysters slachtoffer fan 'e symbolyk fan 'e riten dy't se sûnder yntelliginsje útfierden. Om't se dizze riten ta in doel op harsels makke hiene, koenen se Kristus allinnich tsjinwurkje doe't hy himsels presintearre om it beheinde en ûnfolsleine bistsymboal te ferfangen. Ek is it needsaaklik foar de útkarde fan ús tiid om te witten dat dizze selde ferwiten dy't troch God formulearre binne, hjoed de dei alle offisjele kristlike tsjerken oangeane; Jezus hat se allegear ôfwisd, elk op syn tiid en úteinlik, Sâdedeisaadventisme, ynstitúsjoneel, yn 'e maitiid fan 1994, fanwegen har gebrek oan leauwe yn syn profetyske iepenbiering dy't spesifyk rjochte is yn dizze tekst fan Jesaja 29:10 oant 12 dy't foarôfgiet oan it foarige fers: " *Want JaHWéH hat oer jimme in geast fan djippe sliep útstoten; hy hat jimme eagen (de profeten) sluten, hy hat jimme hollen (de sjenners) fersluerd. De hiele iepenbiering is foar jimme lykas de wurden fan in fersegele boek dat jûn wurdt oan in man dy't wit hoe't er lêze moat, sizzende: Lês dit! En hy antwurdet: Ik kin net, om't it fersegele is; of lykas in boek dat jûn wurdt oan in man dy't net wit hoe't er lêze moat, sizzende: Lês dit! En hy antwurdet: Ik wit net hoe't er lêze moat.* " God jout dan de útlis foar dit ûnfermogen: " *De Heare sei: As dit folk tichter by My komt, earje se My mei har mûle en mei har lippen, **mar har hert is fier fan My**, en de eangst dy't se foar My hawwe is allinich in foarskrift fan minsklike tradysje.* " Dit wiist op in formalistyske hâlding dy't ek " **Laodisea** " ferwyt wurdt, it lêste tiidrek fan 'e offisjele Sâdedeisaadventistyske tsjerke.

Dizze boadskip dy't troch God brocht wurdt, hat ivige wearde en iepenbieret sadwaande de reden wêrom't Jezus yn 'e maitiid fan 1994 it offisjele Sâdedeisaadventisme " **útspuugde** ", yn **oerienstimming mei de oankundiging fan dizze aksje, sitearre yn Iepenbiering 3:16: " Omdat jimme lauw binne en noch kâld noch hjit, sil ik jimme út myn mûle spuie.** " Dizze " **lauwheid** " befêstiget de ôfwêzigens fan leafde dy't yn Jesaja 29:13 feroardiele wurdt: " **mar syn hert is fier fan my ôf.** "

Nei't ik de aksje laat haw dy't de oarsaak waard fan dizze ôfwizing troch Kristus, kin ik tsjûgje dat ik yn it Adventisme minsken moete haw dy't soms animearre liken troch iver foar it godlike wurk. Ik haw lykwols ek waarnommen dat dizze minsken net yn 'e rin fan' e tiid folhâlden en dat it entûsjasme fan in momint plak makke foar in totale ferliening fan it ûntfongen ljocht. Dêrom moatte de lêste roppen útkarden witte dat God tige easken stelt yn syn fraach nei leafde. Mar koe it oars wêze, as wy de priis witte dy't hy betelle hat om it te krijen? En Jezus, wie hy net dúdlik genôch yn syn wurden yn Mattéus 16:24: " *Doe sei Jezus tsjin syn learlingen: As **immen efter my oankomme wol, moat hy himsels ferloagje, syn krús opnimme en my folgje.*** » En hy befêstiget, spesifisearjend yn

Mattéus 10:38: " ***Wa't syn krús net opnimt en my folget, is my net wurdich .***" Hoe koe immen dy't gjin leafde fielt foar syn iepenbiere profetyske wurd " ***syn krús opnimme en Jezus Kristus folgje*** "? Sels as de duvel him ynspirearre om dat te dwaan, soe hy net troch Jezus rêden wurde.

Jezus Kristus folgje is in gedachte dy't ferdwynt yn in wrâld dy't Satan en syn ingelike demoanen hast seistûzen jier folget. Want ús modellen fan histoaryske maatskippijen waarden allegear boud ûnder syn diabolysk ûnrjochtfeardige noarmen. Wiere justysje hearske allinnich op ierde yn 'e trijehûndert jier wêryn't God sels direkt syn folk hearske, befrijd fan Egyptyske slavernij. En as hy hjoed de wrâld hearske, soe wiere justysje oan elkenien oplein wurde, ryk en earm, heech en leech. En yn dit ferbân tink ik werom oan it âlde royalistyske rezjym fan Frankryk, it regear fan kening Loadewyk XI, dy't, as net sympatyk, minder ûnrjochtfeardich wie as al de oaren. Om't hy tige ekonomysk wie, klaaide hy him beskieden en strafte hy alle ferkearde dieders fan it keninkryk swier troch op te hingjen, mar sloech ek hurd op tsjin aadlike hearen dy't it fertsjinnen, nettsjinsteande har rang en klasse.

En om't ik de monargy neam, moatte jo witte dat it ek yn 'e rin fan' e tiid trochjûn is troch it prinsipe fan tradysje. En wittende dat guon it in bibelsk godlik rjocht jouwe, herinner ik my dat God, frustrearre troch har fersyk, allinnich ynstimde om it Hebrieuske folk " *in kening lykas de oare folken* " heidenen fan har tiid te jaan; wat betsjut dat de ynspiraasje fan it model fan satanyske oarsprong is en net godlik. Mar God naam de Hebreërs op har wurd, en hy joech har oer oan it ûnrjocht dat al har keningen soene beoefenje, en warskôge har dat dizze keningen op har kosten libje soene lykas de heidske keningen al diene; in swiere lêst dy't hy noait fan har easke, wylst hy har yn syn perfekte en ûnferjitlike justysje liede.

Tradysje en wierheid geane ek oer ús Westerske maatskippijen dy't boud binne op it demokratysk-republikeinske kapitalistyske model, dat foar God en syn útkarden it rezjym fan 'e ôfgryslke sûnde is, karakterisearre troch syn diabolyske wearden fan ûnrjocht en egoïstyske gierigens. Us Westerske maatskippijen libje net yn frede, mar yn 'e prekêre omstannichheden fan wapenstilstân, om't se foarme wurde troch opposysjes fan pressuregroepen dy't konstant fjochtsje om gjin fan har foardielen te ferliezen en, foar safier't de riken oanbelanget, har privileezjes. Want nettsjinsteande de feroaring fan republiken is it ûnrjocht fan it âlde rezjym trochgien. De earmen binne de ferstelbere wearde bleaun, om't de riken neat opjûn hawwe en sels slagge binne om har oandiel flink en eksponentiell te fergrutsjen. De pressuregroepen binne de fakbûnen en ien nei de oare stribje opienfolgjende regearingen dernei om te foldwaan oan 'e easken fan 'e riken, altyd finansierd troch de eksploitaasje fan 'e earmen, neffens it kapitalistyske prinsipe fan 'e eksploitaasje fan minske troch minske, in prinsipe dat sels yn Frankryk, nei in lange ferset, triomfearre en himsels oplein hat. Dizze eksploitaasje fan minske troch minske is in dúdlike wierheid wurden mei de ûntwikkeling fan oandielhâlden, dat de funksje fan 'e banken ferfongen hat en allinnich al in wichtich part fan 'e lytse winsten nimt dy't helle wurde út it wurk fan 'e earmen, betelle tsjin de "smic" term, wat "Minimum Ynterprofesjoneel Groeilean" betsjut. De banken liene jild tsjin fêste tariven, wylst de oandielhâlder de echte winst nimt

dy't krigen wurdt troch it wurk fan 'e meiwurkers, yn ferhâlding ta syn ynvestearring. En de situaasje is slimmer wurden, om't dizze oandielhâlders net allegear yn Frankryk wenje, om't de oandielmerk iepen is foar de hiele wrâld en dejingen dy't libje fan 'e ynvestearring fan har jild hieltyd mear talryk binne, yn alle lannen; Jild giet nei jild. Yn Frankryk is de situaasje sa dat syn banen net mear it lân sels ferrike, mar bûtenlanners dy't yn it bûtenlân wenje. It lân wurket, mar it kin himsels net mear ferrike; dit is oanmoedige en stipe troch opienfolgjende Frânske presidinten oant de hjoeddeiske presidint, de eardere jonge kapitalistyske bankier. In kapitalistyske naasje bloeit as it de winsten fan in oare naasje opite kin, mar wat wurdt derfan as syn winsten sels opiten wurde troch oare naasjes? It draait leech troch en ruïnearet himsels. It is dizze futele ynspanning dy't myn lân, Frankryk, sûnt 1974 yn 'e skulden laat hat, oant it punt dêr't it no in skuld hat fan trije triljoen euro; syn model, de Feriene Steaten, hat in skuld fan tritich triljoen dollar. De fakbûnsloftspegeling hat lang wurke, mar it is dúdlik wurden dat de leanferhegingen fan 'e wurkjende earmen futele makke binne troch de ynfloed fan dizze ferheging op 'e algemiene libbenskosten. Leanen geane omheech, mar keapkrêft bliuwt op itselde nivo. Politisy binne slûchslim, jouwe mei de iene hân wat se mei de oare meinimme, en yn 'e ûnrêst ferbetteret neat en giet alles efterút. Want boppedat, yn dizze situaasje fan ruïne, om har stimmen en stipe te krijen, woe de Frânske presidint har belestingen safolle mooglik ferminderje; hy moast dêrom liene en de nasjonale iepenbiere skuld ferheegje. Dizze observaasje vat de perverse effekten fan it kapitalistyske systeem gear, wat liedt ta skulden yn in maatskippij waans winsten opsûge wurde troch oandielhâlders, yn 'e namme fan frijheid fan hanneljen en it gebrûk fan jild, dat is kapitaal. It is dêrom net ferrassend dat " **de leafde foar jild** " yn 'e Bibel feroardiele wurdt as " **de woartel fan alle kwea** " yn 1 Tim. 6:9-10; wat it **in ... makket fiskjen haadstêd** : " *Mar dyjingen dy't ryk wurde wolle, falle yn ferlieding en in strik, en yn in protte ûnferstannige en skealike begearten dy't minsken yn ferneatiging en ûndergong stoarte. Want de leafde foar jild is de woartel fan alle kwea* , en guon, troch it yn 'e macht te hawwen, binne ôfdwaald fan it leauwe en hawwe harsels mei in protte fertriet trochstutsen .

Oan 'e woartel fan dit resultaat lizze wearden dy't erfd en oerdroegen binne fan ieu nei ieu. Mar wa ynspirearre de minske mei it idee dat de swierrichheden fan fysike arbeid devaluearre wurde moatte yn ferliking mei yntellektuele arbeid? It wie noch altyd de duvel, net de skepper God, dy't Adam de rol fan túnker joech, syn soan Kaïn it berop fan boer, en syn broer Abel dat fan skieppehoeder. Wêr is it yntellektueel yn dizze trije modellen fan it begjin fan 'e skiednis fan it ierdske libben? Om himsels op ierde te ferlingjen, fûn it minsklik libben sa iten út 'e ierde en klean út wol. It yntellektueel wie nutteloos. Wis op 'e perversje fan ús tiid dy't dizze oarspronklike godlike wearden omkeard hat. Dêr leit de oarsprong fan alle hjoeddeiske ûnrjochten. Yn Frankryk, yn 'e hope de kwaliteit fan har tsjinst te befoarderjen, is Justysje ûnôfhinklik fan politike macht, mar de manlju dy't ferantwurdlik binne foar it leverjen fan justysje binne, fan natuere en erfgoed, sûnders en ûnfollein en ek sy binne ûnderwurpen oan 'e mentale druk dy't útoefene wurdt troch it globalistysk-humanistyske tinken fan ús tiid en de permaninte druk fan 'e macht fan 'e media. De wrâld is transparant wurden,

skandalen wurde iepenbiere yn maatskippijen dy't wend binne oan 'e meardere eksessen fan minsklik gedrach. Net beheind troch de godlike standert fan goed en kwea, hawwe se gjin kompas of referinsjepunt mear om har maatskippij, dy't it toaniel wurden is fan alle útspattingen, sûn te beoardieljen.

Is it net minder as sân jier foar de weromkomst fan Jezus Kristus tiid om de wierheid te besjen en de echte situaasje ûnder eagen te sjen dêr't de duvel de hiele minskheid yn laat hat?

Hoe soene ús minsklike maatskippijen der útsjen ûnder in direkt godlik regear? Gjûn korrupsje mear en perfekte justysje foar allegearre, want identifisearre troch God sûnder oan him te ûntkommen, wurde de korrupsten finzen set of eliminearre. Gelikense betelling foar gelikense tiid bestege oan wurkjen. Want yn ús hjoeddeistige diabolyske regimes wurde hegere salarissen jûn oan spesjalisearre ambachten dy't dizze foardielen ûnrjochtfeardich opeaskje. De spesjaliteit fan in fak moat gjin salarisferskillen rjochtfeardigje, om't de kar fan in spesjaliteit in kwestje fan persoanlike tefredenheid is dy't gjin reden hat om te wurde betelle. Salaris moat allinich betelje foar de libbensdoer dy't elke persoan jûn hat yn har profesjonele aktiviteit foar it mienskiplik belang fan allegearre; en neat mear. Dit rezjym soe ien wêze fan perfekte **gelikensens** dy't **bruorskip befoarderje soe** en in rjochtfeardige limyt soe jaan oan **frijheid**. Op it momint fan 'e straf dy't God winsket, is it lykwols te let om de situaasje te rjochtsjen dat de oarloch yn Oekraïne slimmer wurde sil as de meast pessimistyske ferbylding. Ferwoaste lannen moatte tige djoere wapens produsearje en tagelyk ferbaarnt God bosken en lânboufjilden mei brannen feroarsake troch de sinne waans hjitte hy fersterket, of troch bliksem fan gewelddiedige stoarmen, of sels troch frijwillige minsklike brânstichters; de middels om de ferneatiging fan minsken te fersterkjen ûntbrekke net foar de almachtige skepper God, YaHWÉH, Michael, Jezus Kristus. Ek moatte wy ús tariese om hongersneed en in protte oare kwea te sjen razen yn in Westerske maatskippij dy't neat tekoart hat, foar 50 jier fan weelde; de tiid fan in jubileum tusken 1974 en 2024.

Kollektive waansin

Wat sizze wy oer in minske waans gedrach ferrassend is, om't er syn libben yn libbensgefaar bringt troch dingen te dwaan dy't troch de minsklike massa as ûnredelik beskôge wurde? Hy is gek. Is it echte waansin of is it net earder it feit dat syn aksje bûtengewoan is, dat him foar gek trochgiet yn 'e gedachten fan 'e saneamde normale minskheid? Ja, it is yndie dizze ôfwiking fan normaliteit dy't him waansin taskriuwt. De echte gek docht neat ridliks, om't er net yn steat is om te redenearen. Boppedat is it genôch dat in grut tal minsken kollektyf ûnredelike dingen begjinne te dwaan, sadat dizze ûnrede yn normaliteit feroaret. Ut dizze analyze docht bliken dat it oardiel fan 'e minske basearre is op 'e ûnderfiningen dy't er belibbet of net belibbet. Alles dat net libbe wurdt, is ferbûn mei waansin en alles dat libbe wurdt, giet yn normaliteit. Under de shows dy't troch de mannichte wurdearre wurde, binne de koardlopers of lykwichtslju dy't yn lykwicht rinne op in stielen of syntetyske tried op duizelingwekkende hichten. Yn

in rapport tsjûge in jonge Switserske man sa om syn behearsking fan hichtefrees út te lizzen: "It sit allegear yn 'e geast; wat ik 50 sm fan 'e grûn dwaan kin, kin ik op elke hichte dwaan." Hy jout ús in wichtige kaai ta útlis: It sit allegear yn 'e geast. De eangst foar hichten is in natuerlik ding yn alle minsken, om't de ienfâldige hanneling fan rinnen en stean troch ûnderfining opdien wurde moast. Yndied, by it kommen op 'e wrâld ûntdekt it bern dat it net maklik is om op syn twa fuotten en skonken te stean, dy't fersterke wurde moatte, en hy fynt it makliker om op syn knibbels en hannen te krûpen. As wy ús folwoeksen gedachten op dit bern projektarren, soene wy him hearre sizzen: al dizze minsken binne gek om it risiko te nimmen om rjochtop op har fuotten en skonken te stean. Mar krekt om't hy elkenien oars sa sjocht dwaan, begrypt hy dat hy leare moat itselde te dwaan, en besykjen nei besykjen einiget hy yn lykwicht, mei in pear fallen dy't de swierrichheid fan 'e aksje befêstigje. Minsklik oardiel is dêrom ûnderwurpen oan 'e wet fan normaliteit, mar it liket dus dúdlik dat dizze normaliteit ôfhinklik is fan yndividuele ûnderfining. Dizze ynliding wie needsaaklik om te begripen wat leauwe yn 'e Skepper God is. Leauwe yn syn bestean hinget ôf fan ús yndividuele ûnderfining, en God liet de ûnderfining fan syn earste tsjûgen yn 'e Hillige Bibel opskriuwe, sadat yn 'e lêste 3.500 jier fan 'e skiednis fan 'e ierde elk fan syn minsklike skepsels profitearje koe fan 'e ûnderfining fan syn earste tsjûgen. Want hy iepenbiere himsels yn macht en aksje oan 'e Hebreërs dy't hy om 1500 f.Kr. út Egyptyske slavernij rêde. Yn dy tiid bestie waansin út it net leauwen yn it bestean fan dizze God waans wurken dúdlik en ûnbestriden wiene. En ûnder de minsken dy't út Egypte kamen, koe nimmen it bestean fan God ûntkenne, mar neffens har yndividuele aard koene se him al gehoarzaamje of net gehoarzaamje. Se leinen sa de basis fan leauwe en ûnleauwe, wat it absolute tsjinoerstelde is. Unleauwe is gjin ûnleauwe, om't it minsken liedt om bewust ûngehoorzaam te wêzen oan 'e God dy't it minsklik libben oarderet en organisearret. Oan 'e oarsprong fan it hjoeddeiske ûnleauwe wie de gedachte fan Karl Marx, in frijtinkende filosoof dy't ferklearre: "Ik haw God út myn himel ferdreaun." Hy markearre sa de oergong fan ûnleauwe nei ûnleauwe, dat dêrtroch allinnich syn ferklearring fynt yn syn wegering om him oan dizze grutte en formidabele God te ûnderwerpen. Sûnt dy tiid kin it hjoeddeiske ûnleauwe ferklearre wurde troch de sêding fan 'e minsklike geast, dy't God net mear siket, om't it minsklik libben en syn spesjalisten yn alle dingen it har antwurden en ferklearrings leverje dy't it befredigje. Gjinnich fan dizze ferklearrings lit ús lykwols it bestean fan leauwe begripe, dat leaut yn 'e Skeppergod en syn iepenbieringen. De minskheid jout him oer oan 'e paradoks dat, nettsjinsteande syn offisjele ûnleauwe, in protte fan 'e ferklearrings fan 'e ierdske skiednis dy't it leart basearre binne op iepenbieringen dy't yn 'e Hillige Bibel oanhelle wurde.

Dus wat moatte wy dwaan om leauwe te hawwen en de wissichheid te krijen dat God bestiet en dat alle fleis úteinlik oan Him ferantwurdig ôflizze sil? It is genôch om ûnderfiningen te hawwen dy't dit lytse leauwe fiede en groeie litte. It is dêrom in kwestje fan it yn aksje bringen fan in ûnderfining dy't ús fan it stadium fan ûnwittendheid nei dat fan kennis bringt. En dit prinsipe jildt foar de koardlopers en it sil op deselde wize jilde foar leauwe yn God. Foar beide binne training en oanpassing needsaaklik.

Unleauwenden skriuwe miljarden jierren fan bestean ta oan 'e ierde, mar God iepenbiere oan syn tsjinner Mozes, sa'n 3.500 jier lyn, dat de ierdske skiednis pas 2.500 jier foar syn tiid begûn wie doe't hy syn Hebrieuske folk út Egypte brocht. Wa moatte wy leauwe? De oannames dy't de wittenskiplike man fan hjoed betocht hat of de tsjûgenis fan God dy't him holp by syn machtige wurken, bekend oer de hiele bewenne ierde fan syn tiid, lykas befêstige troch dizze tsjûgenis fan Rachab, de prostituee dy't yn Jericho wenne, tsjûgenis sitearre yn Jozua 2:10-11: "*Want wy hawwe heard hoe't, doe't jimme út Egypte kamen, de Heare it wetter fan 'e Reade See foar jimme útdroege hat, en hoe't jimme de twa keningen fan 'e Amoriten oan 'e oare kant fan 'e Jordaan, Sihon en Og, oandien hawwe, dy't jimme folslein ferneatige hawwe. Wy hawwe it heard, en wy hawwe de moed ferlern, en al ús geasten binne delfallen foar jimme sicht; want it is de Heare, jimme God, dy't God is yn 'e himel boppe en op ierde hjirûnder.*" Se wenne op in heidenske manier yn 'e midden fan in stêd befolke troch heidenske minsken en har leauwe is basearre op in yntelligint gedrach dat har ierdske ûnderfining betingste troch har libben te rêden, oars as al har folk dat troch God ferneatige waard mei har stêd. Rachab seit goed: "*Wy hawwe leard*", mar sy allinnich profitearret fan wat elkenien leard hat. Har kar en har gedrach wiene allinich de gefolgen fan 'e redenearring fan wiere yntelliginsje; wat my liedt om te sizzen dat alle oare minsken dy't God yn Jericho fermoarde hat, oerfallen waarden troch in **kollektive waansin**. Dit definiearret it absolute tsjinoerstelde fan yntelliginsje. En lykas wy sjoen hawwe, wurde waansin of it tsjinoerstelde, yntelliginsje, troch elk skatte neffens syn opfetting fan normaliteit. Yn 'e ûnderfining fan Rahab lei normaliteit yn dyjingen dy't troch God fermoarde waarden, en sy wie in heiden. Mar sy daagde de normaliteit fan har erfgoed en tradysjes út.

Tsjintwurdich is it itselde, de oerweldigjende mearderheid fan 'e Westerske minsken binne net religieus en fertsjintwurdigje de hjoeddeiske **kollektive** minsklike waansin dy't God ek ree makket om te ferneatigen. Hokker redenen de minske himsels ek jout om him net te ûnderwerpen oan 'e iepenbiere godlike wil, syn kar is dy fan wiere waansin dy't him nei de dea liedt. It is yn dit ferbân nuttich om te ûnthâlden dat God minsken allinich de kar biedt út twa ekstreem tsjinoerstelde paden, lykas dizze fersen út Deut. 30:19-20 leare: "*Ik rop hjoed de himel en de ierde ta tsjûgen tsjin jimme dat ik jimme it libben en de dea foarlein haw, de segen en de flok. Kies it libben, sadat jimme en jimme neiteam libje meie, om de Heare jimme God leaf te hawwen*", om nei syn stim te harkjen en oan him fêst te hâlden: *want dêrfan hinget jimme libben en it ferlingjen fan jimme dagen ôf, en sa sille jimme wenje kinne yn it lân dat de Heare sward hat oan jimme foarâlden, Abraham, Izaäk en Jakob.* » It sprekt fansels dat dizze boadskip troch God rjochte is oan alle minsken dy't dizze ferklearring lêze sille en net allinich oan de Joadske Hebrieuske neikommelingen fan « *Abraham, Izaäk en Jakob* ». Dizze stiftingspatriargen fan it fleislike Israel binne ek de tsjûgen fan God dy't presintearre wurde oan syn geastlik Israel, boud op 'e ferlossing dy't krigen is troch Jezus Kristus, waans ferzoenende dea alle útkarden te goede komt dy't rêden binne yn 'e twa opienfolgjende godlike alliânsjes en sûnt Adam.

Wiere **waansin**, it skealikst, is net dat wat de saneamde normale minskheid oanklaagt en definiearret. De autentike gek makket him gjin soargen

oer de troch God foarstelde rêding, om't er net yn steat is om te redenearen, en dit oanbod net wurdearje kin. Wiere **kollektive waansin** giet dêrom oer it gedrach fan 'e saneamde normale Westerske mannichte dy't, mei tagong ta kennis fan 'e troch God presintearre omstannichheden, kieze om se net yn rekken te hâlden en sadwaande, sels ûnbewust, it paad nimme dat har nei de dea liedt. Want, troch ynstruksje te wegerjen, kieze se om yn ûnwittendheid te bliuwen dy't har, troch ûngehoorzaamheid, feroardielt om te stjerren, yn oerienstimming mei de warskôging dy't troch God jûn is.

De yngong yn it leauwe is yn alle opsichten te fergelykjen mei de evolúsje fan 'e oergong fan poppe nei minske. Harren needsaak oan iten is oars; de poppe hat molke nedich, wylst de minske fêst iten nedich hat dat er fynt yn granen, peulvruchten en grienten. De minske fynt yn God alle ferklearrings foar de legitime fragen dy't harsels oan syn geast oplizze. En de earste dy't himsels opleit is: wêrom stjert de minske úteinlik? De fraach is legitime foar dyjingen dy't witte dat God sels ûnstjerlik is fan natuere en dat hy boppedat it libben jûn hat oan himelske ingels waans dyjingen dy't trou bleaun binne dizze ûnstjerlikheid al mei him diele. It bibelske antwurd komt dan, de dea is it gefolch fan in kollektive straf dy't krekt de earste foarm fan kollektive waansin is dy't de minskheid erft en fan ieu nei ieu trochjout foar seis millennia. Sa sil nei dizze seistûzen jier fan seleksje fan 'e ierdske útkarden de dea de rêden útkarden net mear reitsje by de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, mar sil it nedich wêze om te wachtsjen oant it ein fan it sânde millennium en de folbringing fan it lêste oardiel dat de ierdske en himelske rebellen oangiet, sadat de dea sels ferneatige wurdt en de standert fan ivichheid en ûnstjerlikheid foar altyd fêststeld wurdt.

In protte antwurden op al ús fragen binne te finen yn 'e Hillige Bibel, mar om se te krijen, moatte wy ússels fiede mei dizze bibelske lêzing, oant wy de ynhâld minsklik behearskje. No, dizze behearsking is yn wierheid ûnbeheind, om't ús geast en ús geastlik begryp fiede wurde troch de wiere en ienige God dy't sels ûnbeheind is. Neffens it byld fan 'e poppe en de folwoeksene nimt ús needsaak foar fêst iten ta mei de tanimming fan ús kennis fan 'e geskriften fan 'e Hillige Bibel. De Bibel biedt iten foar alle leeftiden en stadia fan ús geastlike evolúsje. Al yn syn tiid ferwyrt de apostel Paulus de Hebreeërs, de ûntfangers fan syn brief, dat se op geastlike " *molke* " bliuwe, wylst de groei fan har leauwe ôfhinklik is fan " *fêst iten* "; Heb. 5:12: " *Want jimme, om't jimme learkrêften wêze moatte, hawwe nedich dat immen jimme wer de earste prinsipes fan 'e wurden fan God leart; en jimme hawwe molke nedich en net fêst iten.* " Hoefolle te mear is dizze smaad rjochte oan hjoeddeiske kristlike leauwigen, wittende dat de geastlike wierheid no folslein iepenbiere is en dat it fêstste iten, reservearre foar de tiid fan 'e ein fan 'e wrâld, de iepenbiering is dy't befette is yn 'e bibelske profesijen fan Daniël en Iepenbiering, benammen, mar net allinich. Want de hiele Bibel is in stipe fan profetyske iepenbieringen, lykas ik de kâns haw hân om te demonstrearjen yn 'e stúdzjes presintearre yn dit wurk foarsteld as iten, ûnder de geastlike titel fan " **manfa fan 'e lêste Advintistyske kuierders** " fan leauwe en wurken.

Yn dizze ein-fan-de-wrâld kontekst hawwe minsken noch altyd de kar om ien of de oare fan 'e twa paden dy't God har foarlein hat, te folgjen: **kollektive waansin** of **kollektive yntelliginsje** , om't dit weardeoardiel ôfhinklik is fan it

oantal stipers dy't har drage. Mar helaas foar har, de measten binne net de yntelligintste, mar de opstannichste en har ein, foarsein en iepenbiere yn 'e Hillige Bibel, is hielendal net benijdbber. Yn syn yndividuele ûnderfiningen ûnderskiedt de minske him, troch syn bysûnderheden, fan syn meiminsken. Syn model wekket dan twa tsjinoerstelde oardielen op: hy wurdt benijd, of hy wurdt begrutsjen. En de reaksje fan 'e taskôgers en rjochters dy't wy binne hinget ôf fan ús persoanlikheid. De útkarden wurde benijd troch de takomstige útkarden en se wurde begrutsjen troch dejingen dy't har gek fine. Mar yn 'e gedachten fan 'e útkarden draait dit oardiel om en wurdt it omkeard: de gekste fan 'e twa is net dejinge dy't jo tinke; It bin net ik, de útkarde, mar jo, de fallen, en jo fertsjinne ein sil ûnmeilydsum wêze.

Oant no ta haw ik allinnich de kollektive waansin neamd fan it negearjen fan 'e bibelske iepenbiering basearre op 'e úttocht út Egypte fan 'e Hebreërs ûnder lieding fan Mozes. Mar noch grutter is de kollektive waansin dy't minsken fan ús tiid derta bringt om it tsjûgenis fan it kristlike leauwe te wegerjen en te ferwerpen. Dit komt om't Jezus Kristus in tsjûge is dy't folle tichter by ús stiet en ús hiele Westerske libben is boud op dit model fan kristlik libben. Us kalinder is basearre op syn ferûnderstelde berte, hoewol it falsk is en markearre wurdt troch in fertraging fan seis jier. Mar úteinlik hat dizze flater, troch de Roomsk-Katolike muonts Dionysius de Lytse, gjin gefolgen foar ús, om't de gegevens fan 'e tiden dy't yn 'e profesijen iepenbiere wurde, presintearre wurde yn 'e foarm fan aksjeduer dy't jilde foar datums dy't yn dizze falske kalinder oannaam binne. De berjochten dy't troch God brocht wurde, bliuwe dêrom folslein identifisearber nettsjinsteande de flaters wêrop dizze falske kalinder oprjochte is. It tsjûgenis fan Jezus Kristus is twatûzen jier trochgien troch it tsjûgenis fan syn hillige tsjinnern, dus hoe kinne wy dizze hommelse winsk fan ús tiidgenoaten net beskuldigje om dit konstante, ieuwenâlde, twatûzen jier âlde tsjûgenis fan kollektive **waansin te negearjen** ? Dizze kollektive waansin is allinnich it resultaat fan in kollektive kar, dy fan in maatskippij dy't fereale is op frijheid en sa opstannich wurden is dat it it idee net langer ferneare kin om in godlike autoriteit te hearrigjen. Yn 'e fabel fan Jean de Lafontaine, "De Foks en de Druven", treastet de foks himsels dat er de te heech pleatste druven net fangt troch te sizzen dat se te grien binne, en hjoed de dei jout de minske himsels it rjocht om God net te hearrigjen troch te dwaan as oft er net bestiet. Dizze kar, om't dy fan 'e mearderheid is, wurdt de noarm fan normaliteit en foarmet de frucht fan in **kollektive waansin** dy't leaver feiten negeart dy't it bestean fan God rjochtfeardigje, om him net te hearrigjen.

Want gjin moderne wittenskiplike ûntdekking kin it net-bestean fan God oantoane, en krekt oarsom, dizze ûntdekkingen tastean minsken allinich om de ûnbidige wiisheid en macht te ûntdekken fan 'e God dy't it libben en alles wat it foarmet en dat it befettet skepen hat. Dit is teminsten de konklúzje dy't **de kollektive yntelliginsje** fan 'e útkarden hilligen dy't ferlost binne troch it bloed fan Jezus Kristus út dizze feiten lûkt.

De seleksjekritearia foar de lêste útkarden binne tige heech, om't er in soad ljocht brocht hat oan syn lêste hillige tsjinnern yn 'e sillige status fan frijwillige slaven fan harren Hear en Master, is Gods eask grut en ymplisearret harren kennis fan syn lêste ynstruksjes. De lêste útkarden moatte de hiele religieuze skiednis

kenne dy't op ierde boud is sûnt Adam en Eva. Se moatte de histoaryske evolúsje kenne en folgje dy't waarnommen wurdt troch de ûntwikkeling fan it oanbod fan godlike heil oan 'e sûndige minske. De patriarchen foarmje de benchmarks fan dizze geastlike konstruksje dy't liedt ta de earste komst fan Jezus Kristus dy't komt as " *Lam fan God* " " *om de sûnden fan 'e wrâld fuort te nimmen* "; wat Gods winsk útdrukt en net it effekt dat mar heul selden krigen wurdt. Want it bloed fan Kristus waard allinich fergetten foar it foardiel fan dyjingen dy't hy allinich erkent as weardich fan syn ferlossing en dit kritearium giet allinich oer syn wiere útkarden. Lykas Jezus sels sei yn Mattéus 5:17, kaam hy " *om de wet te ferfoljen* " en net om it te learen: " *Tink net dat ik kaam om de wet of de profeten ôf te skaffen; ik kaam net om ôf te skaffen, mar om te ferfoljen*. " Let op 'e subtiliteit fan 'e útdrukking " **mar om te ferfoljen** "; hy seit net " **om it te ferfoljen** " en hy befêstiget de ferfolling fan mar in diel fan dizze wet en de profeten, wat de útwreiding en jildigens befêstiget dy't oan dizze wet fan Mozes jûn is, tidens syn nije ferbûn.

De opienfolgjende flaters dy't taskreaun wurde oan 'e lêste minsklike generaasje binne dyjingen dy't har yn 'e rin fan' e tiid opboud hawwe. En wy moatte al **de "arrogânsje"** fan it katolike pauselike rezjym opmerke, dat de embryonale noarm fan 'e Reformaasje dy't yn 'e 16^{ieuw ûndernommen waard, ôfwisde}. As gefolch bleau Frankryk in Roomsk-Katolik rezjym oant de Frânske Revolúsje. De gruweldaden begien troch dizze falske kristlike religy rjochtfeardige de religieuze walging fan 'e Frânsen, en terjochte. Mar as it feroardieljen fan dit rezjym legitieme wie, makke it oan 'e oare kant Frankryk tige skuldich foar God troch it net rekken hâlden mei de boadskip dy't troch de wiere godlike tsjûgen fan 'e protestantske Reformaasje brocht waard. Want har freedsume en folgsame gedrach paste by it model dat presintearre waard troch Jezus Kristus, wat har tsjûgenis wurdich makke om ûntfongen te wurden. Mar yn dit tiidrek waard allinich it wapengeknetter heard yn 'e kontekst fan in oarlochsachtige oposysje fan falske protestanten dy't mei wapens yn 'e hân fochten tsjin wiere katoliken. Ek yn Frankryk waard de situaasje weromhelle troch frije tinkers en filosofen fol mei Gryksk-Romeinske kultuer. De boadskip fan barmhertige godlike leafde bleau sadwaande ûnhearber en ûnsichtber yn it folk fan Frankryk, dat nasjonaal ateïst wurden wie. Strategysk sjoen befoardere de duvel in skoftke de ûnôfhinklikens en wrâldwide ynfloed fan dit model fan republikeinske maatskippij dy't, mei syn frijheid, it eksportearre en de wrâld siedde mei syn **kollektive waansin**. Twa ieuwen letter, yn in freedsume religieuze kontekst, waard it katolike leauwe stadich wer wekker en begon it syn folgelingen wer te ferlieden. Sa bleau it hjoeddeiske model it katolisisme, noch altyd beoefene troch in minderheid fan minsken dy't har yn 'e bernetiid ynset hawwe troch in doop dy't se ûntfongen en oplein hawwe, sûnder dat se it yn it minst keazen hawwe. Mar it prestiizje fan 'e Roomske Paus folde dizze gat. En dejingen dy't him op it stuit stypje binne net langer bern, mar folwoeksen minsken dy't ferantwurdlik binne foar God foar har religieuze keuzes. Dan moatte wy it beseffe; **Kollektive waansin** giet likefolle oer de keuzes fan sekuliere ûnderwerpen as oer religieuze keuzes, wat it it typyske model makket fan in maatskippij dy't folslein ôfsnien is fan God. En wy fine yn dit model alle folken fan it Westerske kamp. Mar de oare lannen binne net mear

befoardere, om't se yn Jezus Kristus de ienige godlike Ferlosser net werkenne dy't foarsteld is oan 'e universele sûndige minske.

Mei de tiid brocht God oan 'e wiere protestanten fan it tiidrek 1843-1844 Syn godlike ljocht, dat harren earste gebrûk fan 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering ferljochte. Yn 1844, op 23 oktober, strafte God harren minachting foar Syn test fan profetysk leauwe, en bruts Syn eardere alliânsje mei de falske protestantske religy, erfgenamt fan 'e protestantske ôffal fan 'e 16e ^{iuw} en dêrnei. It is werkenber troch syn miks fan hillich en ûnfatsoenlik, ien foet yn 'e wrâld en syn diabolyske wearden en de oare foet yn in misleidende religieuze oanspraak basearre op 'e Hillige Bibel. It testte protestantske leauwe produsearre it Adventistyske leauwe, doe it Sândedeis Adventistyske leauwe, en dêrnei neat. Mar it waard offisjeel fersoene mei syn eardere deadlike fijân, de pauselike Roomsk-Katolike religy, en dizze offisjele alliânsje befêstige syn definitive brek mei God.

Mei de tiid fersprate **kollektive waansin** him nei it Sândedeisadventisme, dat tusken 1980 en 1994 troch God op 'e proef steld waard. Opnij befêstige syn yngong yn 'e alliânsje fan it protestantisme yn 1995 syn ôfwizing troch God.

En sûnt dizze lêste falske oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus, dy't op 22 oktober yn 'e hjerst fan 1994 folbrocht wurde soe, bin ik de ienige bewarplak bleaun fan 'e lêste iepenbieringen dy't God jûn hat, dingen dy't ik diel mei al syn leafsten dy't gearwurkje of sille gearwurkje oan dit wurk, tichtby en fier, ferspraat oer de ierde.

Oeral wêr't it minsklike sielen oernommen hat, is **kollektive waansin** in teken fan 'e godlike flok. Om deroan te ûntkommen, yndividueel, is in wekker wurden fan it gewisse needsaaklik, en ik wit dat Jezus dizze wekker wurden bringe sil, wittende wêr't dyjingen binne dy't syn ivige heil wurdich binne. Yn tsjinstelling ta de ferlerne, perverse wrâld komme de útkarden byinoar, ferienige yn 'e kollektive en yndividuele yntelliginsje dy't God jûn hat. Dizze kollektive yntelliginsje wurdt konkreet makke troch de demonstraasje fan leafde foar de wierheid troch elk fan harren. Elkenien is bewust fan 'e needsaak om de stim fan 'e Skepper God te harkjen, waans iepenbiere leafde it bêste bewiis foarmet fan syn winsk om har ivich lokkich te meitsjen. Dit is it ienige doel fan syn ferordeningen, syn geboaden, syn statuten en syn wetten, skreaun en iepenbiere yn syn Hillige Bibel; syn godlike wurd skreaun foar de heil fan 'e útkarden.

In maatskippij dy't him oerjout oan kollektive waansin produseart twa soarten leagens. It earste type is de frijwillige leagen dy't mei opsetsin besiket te ferrifelen, en de twadde is de ûnfrijwillige leagen dy't ûntstiet út it feit dat it it bestean fan himelsk libben ûntkent dat ferantwurdlik is foar waarnommen feiten en dizze feiten dan falsk taskriuwt oan oare minsklike oarsaken. Dit ûnderwerp giet, yn ús hjoeddeistige saken, oer de ferneamde wrâldwide opwaarming dy't de minskheid derta liedt om benaud te wurden en, troch libbensstylbeperkingen, oplossingen te sykjen om dit soargenmakende probleem op te lossen. De dúdlike skuldige is fansels de minske en syn konsumpsje dy't koalstofdioksiede produsearje, troch syn auto's, syn ferwaarming, syn fabriken en syn kij dy't beskuldige wurde fan it fergiftigjen fan 'e sfear mei har skiten laden mei brânbere gassen, ynklusyf koalstofdioksiede. En hjir al hâldt de maatskippij gjin rekken mei

de 2.100 kearnproeven dy't sûnt 1945 útfierd binne. Wylst ien fan syn bommen folle mear yn 'e sfear stjoert as in stêd lykas Parys yn in hiel jier produsearje kin. Mar de wichtichste flater is der noch net, en om it te korrigearen, kin allinich de geastlike minske it dwaan. Dit is benammen sa om't wittenskippers erkenne dat se de oanwêzigens fan donkere plakken op 'e sinne waarnommen hawwe, wat in fersterking fan syn beweging en syn sinnestrieling oerset en iepenbieret. It is dêrom yndie de sinne dy't skuldich is oan dizze wrâldwide opwaarming dy't oer de hiele ierde waarnommen wurdt. Mar dizze wittenskip merkt allinich op wat allinich de geastlike minske útlizze kin: wêrom begjint de sinne sterker te ferwaarmjen? Omdat God it gebiedt om dat te dwaan, en it folget Him. Om wis te wêzen fan dizze útlis, is it genôch om te ûnthâlden dat Jezus tidens syn ferbliuw op ierde, yn syn messiaanske tsjinst, oan syn apostels bewiisde dat hy mei syn wurd in gewelddiedige stoarm dy't ûntstie op it Mar fan Galilea daliks koe kalmearje. Wy, syn tsjûgen foar ús tiid, hawwe gjin rjocht om de fersprieding fan leagens te stypjen en mei te dwaan dy't God fan syn gloarje ûntnimme, rjochtfearde troch syn ûnbeheinde macht as God de skepper. Ek wol ik mei krêft en bibelske autoriteit betinke dat God de auteur is fan ús tige echte en opsetlike wrâldwide opwaarming, om't it in pleach foarmet dy't syn fijannen yn sûndige maatskippijen oanrekke. Ik nim ek dizze gelegenheid om te betinken dat Jezus, tidens syn ierdske tsjinst, yn 'e problemen fan 'e geasten fan minsken allinich de fruchten seach fan aksjes laat troch de himelske demoanen dy't ferbûn wiene mei de duvel. Jezus taskreau dizze dingen net oan sykte, mar oan 'e machten fan it kwea. It wie genôch foar him om de demoanen te befeljen har minsklike slachtoffers út har oanwêzigens te befrijen, sadat se perfekt en direkt genêzen wurde soene. Yn alle dingen moatte wy it antwurd fine yn God en allinich yn God. Want yn him fine wy al it himelske libben, segene of ferflokt, dat foar ús ûnsichtber is en dochs, yn grutte en fûnemintele sin, aktyf. Wy sille gau, yn 2029, de kâns hawwe om te sjen dat de sinne de finger en it wurd fan 'e Skepper God folget, yn oerienstimming mei dizze bibelske profetyske oankundigingen: Iepenbiering 16:8-9: " *De fjirde ingel geat syn skaal út op 'e sinne, en it waard him jûn om minsken mei fjoer te ferbaarnen; en de minsken waarden ferbaarnd mei grutte hjitte, en se lasterden de namme fan God dy't autoriteit hat oer dizze pleagen* , en se hawwe har net bekeare om him eare te jaan. "

Goed en kwea

Wy lêze yn Gen. 2:29: " *En út 'e grûn liet de Heare God allerhande beammen groeie dy't noflik binne om te sjen en goed om fan te iten; ek de beam fan it libben yn 'e midden fan 'e tûn, en de beam fan 'e kennis fan goed en kwea* . "

Dit is de earste kear dat de útdrukking " **goed en kwea** " neamd wurdt yn 'e Hillige Bibel, mar net de lêste, want wy sille it fine yn oare fersen en oare boeken dy't it presintearret. Dizze útdrukking draacht in fûnemintele en ekstreem iepenbierjende lear yn him dy't ús mooglik makket om it oanhâldende lijen te ûntdekken dat God sels ûnderfynt, yn persoan en yn geast. It is om ús de

kapasiteit te jaan om dit ding te begripen dat God ús ierdske diminsje skepen hat, dy't " *minske makke nei it byld fan God* " drage moast. Neffens dizze útspraak wurdt de minske sa yn steat steld om te begripen wat God fielt oer " **goed** " en ek oer " **kwea** ". Wy moatte dêrom dizze twa termen bestudearje en begripe wat se fertsjintwurdigje.

Hoe kinne wy se definiearje? Op it fysike en fleislike nivo wurde " **goed en kwea** " field op meardere progressive nivo's. Op syn minst wurdt " **goed** " útdrukt troch it feit dat it hiele lichem en syn organen sûnder pine funksjonearje, oant it punt dat it bestean dêrfan troch de minske negearre of fergetten wurdt. " **Goed** " wurdt dan "wolwêzen" neamd, om't it noflik field wurdt. " **Goed** " en kwea wurde útdrukt troch ús fiif sintugen, dy't sicht, gehoar, rook, smaaak en oanrekking binne. " **Goed** " kin dan feroarsake wurde troch in noflik fisy, in wurdearre gehoar, in noflikke rook, in hearlike smaaak en in gefoelige en nuttige oanrekking. " **Kwea** " sil logysk útdrukt wurde troch it tsjinoerstelde fan dizze dingen, om't it it absolute tsjinoerstelde fan " **goed** " oantsjut. En as sadanich is " **kwea** " de oarsaak fan lijen, en lijen is it symptoom fan 'e oanwêzigens fan "sykte".

It prinsipe is dêrom dit: alles wat wy yn ús minsklik libben belibje oer " **goed of kwea** " is allinich it fleislike byld fan wat God yn syn geast belibet. Dit idee wurdt befêstige yn dit sitaat fan Paulus dy't seit yn Efe. 5:23: " *Want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad is fan 'e tsjerke, syn lichem* , wêrfan hy de Ferlosser is. " " *De frou* " waard foarme út in " *rib nommen* " út it lichem fan Adam, neffens Gen. 2:22: "Doe makke YaHWéH God in frou út 'e rib dy't hy fan 'e man nommen hie, en brocht har nei de man. " Gods kar foar in " **rib** " fan Adam wurdt rjochtfeardige troch de rol fan " *de frou* ", dy't sawol yn 'e geastlike as yn 'e letterlike sin pleatst wurdt, "neist" har " **man** ", har " **man** ", Kristus of Adam. Troch dit idee te ûntwikkeljen, kinne wy sa begripe dat God it byld fan syn lichem op ierde en de ierdske diminsje bout, om't hy geast en libben is en alles wat libbet, libbet yn him. Foar de sûnde, yn har oarspronklike suverens en ûnskuld, bylden Adam en Eva perfekt it projekt ôf dat God derta brocht om frije en ûnôfhinklike tsjinhingers foar him te skeppen dy't by steat binne om him frij leaf te hawwen lykas hy leafhawwe wol.

Mar dit projekt sil God oanhâldend lijen oplein fanwegen de keuzes dy't makke wurde troch frije, mar opstannige, ûngehoorzame en opstannige skepsels. En it binne de wurken fan dizze opstannige keuzes dy't God " **kwea** " neamt, om't se him ûnnoflik " **kwea** " fiele litte troch lijen. Sadat God troch it skeppen fan frije en ûnôfhinklike tsjinhingers tagelyk it libben skept fan 'e útkarden dy't syn winsk nei leafde sille ferfolje, mar ek de monsterlike skepsels dy't "sykte" yn " **syn lichem** " bringe, dat is, yn syn libbene skeppingen. Want it libben fan 'e ierdske fleislike minske hat in fysyk aspekt neamd " **lichem** " en in mentaal aspekt neamd " **geast** ". En beide binne it byld fan Gods " **lichem** ". Troch earst de himelske ingels te skeppen, jout God syn skepsels allinich de oerienkomst mei syn " **geast** " fan it libben. Want har fysyk lichem ûndergiet net de korrupsje dy't fertsjinne wurdt troch de opstannige hâlding, dy't sil ferskine mei de opstân fan 'e earst skepen ingel, oan wa't God dan Satan as namme sil jaan, wat "Tsjinstjinner" betsjut. En foar God wurdt de skyn fan tsjinslach troch him field, lykas de minske "de sykte" fielt dy't syn lichem en syn geast oanfalt. De ôfwêzigens fan fysyk lijen

foarkaam dat de ingels de yntensiteit fan it lijen dat God fielde begripe, se koenen allinich bewust wurde fan it ûntefredenens dat de geast fan harren God oplein waard. Yn dizze skepping fan himelske wêzens kaam de dea net om it bestean fan it opstannige wêzen waans libben ferlingd waard, te reitsjen. It prinsipe fan 'e dea bestie lykwols al foarôf yn it godlike oardiel dat har oanbelange; it soe pas yn aksje brocht wurde oan 'e ein fan it programma dat troch God taret wie, dat is, oan 'e ein fan 'e sân tûzen jier reservearre foar de ierdske skepping, ynklusyf earst de ierde wêrop God syn demonstraasje fan perfekt libben organisearje soe, dat hy yn syn tiid, oan 'e ein fan it fjirde millennium, folbringe soe yn it minsklik lichem mei de namme Jezus fan Nazareth. Syn oerwinning oer sûnde en dea, dy't er yn Jezus Kristus krigen hie, soe him it rjocht jaan om syn ierdske útkarden te rêden, mar ek om yn it fjoer fan 'e " **twadde dea** " de ierdske rebellen en de demonyske ingels, lykas harren lieder, Satan, te eliminearjen.

" **Goed** " is maklik te identifisearjen, om't it giet om alle wearden dy't goedkard en ynsteld binne troch de Skeppergod, de Heechste Wetjouwer. De wet fan Mozes iepenbieret dizze standert fan " **goed** " yn oerienstimming mei Gods opfetting fan dit wurd.

" **Kwea** " hat oan 'e oare kant in dûbele betsjutting dêr't wy ús bewust fan wêze moatte. Yn 'e Frânske taal kin it gebrûk fan 'e term " **mal** " betiizjend wêze. Wy moatte dêrom dizze twa betsjuttings dúdlik identifisearje.

Yn 'e absolute tsjinoerstelde sin fan " **goed** " ferwiist " **kwea** " nei wat God ferflokt, wat hy ôfkeurt, en wat hy formeel en ûnherroeplik feroardielt. Dit soarte " **kwea** " wurdt faak keppele oan wat God " **gruwel** " neamt en " **gruwel** " achtet. En om " **gruwel** " út te fieren, hoecht de minske allinich alles te dwaan wat God ôfkeurt en feroardielt. " **Gruwel** " ûntstiet yn 'e geast fan skeel, en de duvel, Satan, it earste skepsel dat perfekt troch God skepen is, wie ek de earste fan syn skepsels dy't mei him yn skeel gie. Skeel is allinich legitime tusken de twa tsjinoerstelde mieningen fan twa skepsels. Mar skeel mei God is sinleas, om't hy de boarne fan yntelliginsje is en perfekte behearsking hat oer alle ûnderwerpen fan refleksje. Lang foar de ingel en de minske wist hy de problemen en pine dy't frijheid koe liede foar dyjingen dy't it op in libertaryske manier brûke, dat is, foar dyjingen dy't de ridlike grinzen fan frijheid oerskriuwe. As gruttere frijheid mooglik west hie sûnder skea oan syn skepsels, soe God har derfan genietsje litten hawwe. Mar dit is net it gefal, en syn leafde as Heit late him ta it pleatsen fan befeiligingsmaatregels om syn skepsels hinne, dat binne wetten dy't de grinzen fan wiere frijheid fêststelle. Bûten dizze grinzen is sûnde en dea, dat is de beleaning dêrfan. En dizze situaasje docht my tinke oan dy Oekraynske soldaten dy't oprinne nei lân dat troch de Russyske tsjinstanner ferovere is, en de talleaze minen moatte opgrave mei it risiko om dermei op te blazen. Konfrontearre mei dizze minen dy't de dea feroarsaakje, is de minske foarsichtich en moat hy op deselde wize hannelje tsjin sûnde, dy't tagong jout ta de " **twadde dea** " fan it lêste oardiel. En dit twadde gefal sil, yn 6999 fan Adam ôf of 2999 nei Kristus, likegoed as it earste gefal yn 'e skiednis fan' e werklikheid opnommen wurde; wat dizze warskôging it wurdich makket om tige serieuus te nimmen.

De twadde betsjutting fan it wurd " **kwea** " is dat wat pine en lijen feroarsaket. Dit soarte " **kwea** " wurdt likefolle troch God beoefene as troch de

duvel en syn minsklike aginten. Sa docht God gjin "kwea" as hy "kwea" as straffen opleit; dit wurdt needsaaklik as de ûntrouens fan syn skepsels bestraft wurde moatte, om't se nivo's berikke dy't sels foar God, de geduldichste fan alle libbene wêzens, ûndraachlik binne.

Yn oerienstimming mei it godlike gebod jûn yn Deut. 30:19 lêze wy wer yn Jesaja 7:16: " *Mar foardat it bern wit dat it kwea ôfwize moat en it goede kieze moat, sil it lân waans twa keningen jo bang binne ferlitten wurde.* " De Geast profetearret syn takomstige ynkarnaasje yn it "bern" Jezus Kristus. Mar wy fine yn dit fers de ûnderfining dy't al syn takomstige útkarden, ferlost troch syn fergetten bloed en syn perfekte gerjochtichheid, moatte ûndergean en slagje: " **ôfwize it kwea en kieze it goede** ." En al is it idee dat himsels opleit dat om te witten " **ôfwize it kwea en kieze it goede** ", de útkarden witte moatte hoe't se identifisearje kinne wat God " **kwea** " neamt en wat hy " **goed** " neamt; wat ymplisearret dat se in goede kennis hawwe fan 'e lear fan' e heule Hillige Bibel. Dyjingen dy't ien fan 'e twa opienfolgjende ferbûnen ûnderskatte, hawwe dus gjin kâns om ien fan syn útkarden te wurden.

Eins, wat freget God fan 'e minske? Om him leaf te hawwen en te gehoarzaamjen. Konfrontearre mei syn easken, wat stelt de duvel foar yn it libben dat hy liedt? Te oardieljen nei de situaasje fan moderne West-Jeropeeske maatskippijen, en yn it bysûnder yn it Frânske model, sjoch ik allinich boeien wêryn saneamde "befrijde" skepsels finzen sitte, mar dy't yn wierheid, troch beheinde wetten, ûnderwurpen binne oan ûntelbere ferboden of ferplichtingen. Dit is fansels de hjoeddeistige situaasje yn dit lân, dat syn frijheden de lêste jierren mei grutte snelheid krimpen sjoen hat, om't it de hieltyd autoritêre rjochtlinen ûntfangt en folget dy't befel krigen hawwe fan 'e Jeropeeske regearing dy't yn Brussel ynstalleare is. Frankryk wie frij, allinich op it momint fan syn neioarlochske ûnôfhinklikens. Under it presidintskip fan generaal de Gaulle ferset it him noch altyd tsjin it gesach fan 'e Feriene Steaten. Mar presidint Sarkozy liet Frankryk wer opnimme yn 'e NATO-alliânsje, en sûnt dy tiid hat it allinich de desastreuze gefolgen fan syn Jeropeeske ûnderwerping te lijen hân, foar himsels en syn ynwenners. Yn ús befrijde folken wurdt de minske útlevere oan 'e gierigens fan finansjers: banken, fersekeringsmaatskippijen. Al dizze finansjele ynstellingen biede tsjinsten oan dy't har ferrike mei de stipe fan 'e bestjoersorganen. Wetten wurde oannaam om oan harren easken te foldwaan. Alles wurdt sa organisearre dat se safolle mooglik jild fan 'e kliïnt krije en dat de útstream fan jild sa lyts mooglik is. Ek meitsje wetten dy't de frijheid hieltyd mear beheine bepaalde maatregels ferplicht: it dragen fan helmen foar motorriders en bromfytser, feilichheidsgurdels en technyske ynspeksjes foar motorauto's. Al dizze dingen, en de list is fier fan útputtend, kostje hieltyd mear en belastje de budzjetten fan minsken mei beskieden middels. Ik tink mei oergeunst oan dy ûnderûntwikkele lannen dêr't minsken noch frij en sûnder beheining motorfytser kinne ride, mei hier yn 'e wyn; dit is mar ien foarbyld, mar de yndividuele frijheid krimpt echt flink. Al is it mar fanwegen it kollektive libben dat meardere mienskippen mei ynkompatibele gewoanten en religys byinoar bringe moat.

It Westerske libben is dúdlik organisearre om te konkurrearjen mei de godlike oarder. Want it hat ek syn eigen opfetting fan "goed en kwea". En de

oarloch dy't yn Oekraïne woedt, hat in absolút "kwea" foar it Westerske kamp oan it ljocht brocht: it mislearjen fan Ruslân om de nasjonale wet fan Oekraïne te respektarjen. Dit minsklike kamp is lykwols tige hypokritysk, oars as de Skeppergod, dy't nea útsûnderingen makket op syn prinsipes en oardielen. De miening fan dit minsklike kamp ferskilt enoarm ôfhinklik fan tiid en plak. De militêre steatsgreep, dy't krekt de keazen presidint fan Niger, geunstich foar Frankryk, op 26 july 2023 omkeard hat, wurdt unanym feroardiele troch ús Westerlingen; deselde minsken dy't de steatsgreep stipe en oanmoedige dy't útfierd waard troch de Oekraynske rebellen op it Maidanplein yn Kiev yn 2013; in steatsgreep wêrby't se de legitieme keazen Russyske presidint fan dy tiid omkeard hawwe. Us God fan justysje organisearret dêrom eveneminten om de hypokrysy fan dit Westerske kamp te feroardielen, dat troch syn ferfoarme, ûntrouwe kristlike leauwe syn fijân en it doelwyt fan syn godlike grime foarmet. En ik nim gebrûk fan dit ûnderwerp om in ferdúdliking te meitsjen. Yn 'e ynterpretaasje fan 'e " **kening fan it Suden** " fan Dan. 11:40 sil Niger wierskynlik de liedende rol spylje, om't syn foarrjocht om uraniumminen te besitten it, foar Frankryk, syn oant no ta privilegearre kliïnt, in strategysk karakter fan eksistinsjeel belang jout. De oanwêzigens fan Frankryk wurdt lykwols net langer akseptearre, noch stipe, troch de nije macht en in wichtich diel fan syn befolking. Boppedat is it lân foar 98% moslim. In konflikt, motivearre troch it grutte belang fan 'e Frânsen dy't alles op kearnersjy ynset hawwe, om har elektrisiteitsbehoeften te garandearjen, is dêrom wierskynlik yn 'e neie takomst. De " **kening fan it Suden** " liket dêr in plausibele identiteit oan te nimmen en syn moslimreligy koe him de lieder meitsje fan in oarlochsachtige opstân fan moslimnaasjes, dy't al fijannich binne foar it Westen en foar Frankryk yn it bysûnder.

It koloniale ferline is in swiere handikap foar it lân, mar nei dizze koloniale perioade hawwe de wapene yntervinsjes yn ferskate Afrikaanske lannen ek haat tsjin it lân oproppen. Dêr wie de Algerynske Oarloch, de yntervinsje yn Ivoarkust, koartlyn Libië, en koartlyn Mali. Mar Afrikanen hawwe ek de militêre belutsenens fan Frankryk by de Balkanoarloch en de massale finansjele stipe en oanbiedingen fan wapens oan de Oekraïners folge. Dit imperialistyske gedrach hat har úteinlik yn 'e war brocht. Boppedat witte se dat, om de rykdom fan Afrika fierder te eksploatearjen, Westerske kolonisten ferfongen binne troch lokale kollaborateurs dy't stipe wurde troch har eardere kolonisearjende lannen. De lilkens dy't no yn Niger útbarst, tsjûget dat foar in grut tal Nigerianen de grins fan wat te dragen is berikt en oertroffen is. De falstrik dy't God foar it Westen set hat, komt tichterby troch de stipe en fersterking te befêstigjen dy't Afrika, de " **kening fan it suden** ", oan Ruslân biedt. Troch " *Puth* ", Libië, en " *Kush* ", Etioopje, te neamen, hat God yndie de opstân fan hiel Afrika, Noard-Afrikaansk en Swart, tsjin Westerske belangen foarsein, en al gau harren legers, teminsten dy fan 'e Frânsen. En dizze twa nammen, "Libië en Etioopje", iepenbierje de identiteit fan dizze " **kening fan it suden** ". Dit befêstiget in âlde earste gedachte dy't by my opkaam by myn earste stúdzje fan dizze profesje. Ik hie de ferbining makke tusken de útdrukking " **kening fan it suden** " en de " **keninginne fan it suden** ", dy't yn Mattéus 12:42, yn 'e wurden fan Jezus Kristus, "de keninginne fan Skeba" oantsjut, dy't "kening Salomo" besocht fanwegen de universele bekendheid fan

har wiisheid: " *De keninginne fan it suden sil yn it oardiel opstean mei dizze generaasje en it feroardielje, om't se fan 'e einen fan 'e ierde kaam om de wiisheid fan Salomo te hearren, en sjoch, in grutter as Salomo is hjir.* " » Dizze feroardieling fan 'e ûnleauwigen, dizze kear kristenen, foarsein troch ús godlike en minsklike Ferlosser en Hear, fynt al in ferfolling yn dizze breuk fan relaasjes tusken Niger, mei Frankryk en de eardere kolonisearjende lannen fan Jeropa. As oarspronklik de " *keninginne fan it Suden* " allinich oer it gebiet fan Etioopje regearre, dan oantsjut dizze namme Etioopje yn 'e profesije wrâldwiid alle folken fan Swart Afrika dy't as har oarsprong de ûntwikkeling en sekuliere útwreiding fan it Etiopyske folk hawwe. De profesije kin dus de hjoeddeiske Afrikaanske wekking oankundige hawwe dy't it folslein ferienigje koe tsjin de hate mienskiplike fijân: de eardere Jeropeeske kolonisator; dat benammen Frankryk, België, Italië, Portugal en Ingelân oanwiist. It is dêrom net ferrassend dat dizze feriening dien wurdt yn it foardiel fan Ruslân en har oare partners, ynklusyf Sina. Op 26 july 2023 iepene de militêre steatsgreep yn Niger de doar foar in demonstraasje fan anty-Frânske wrok dy't oer hast hiel Afrika dield waard. Dizze aksje drukte de Europeanen fan Afrikaanske boaiem ôf, en wy wiene tsjûge fan 'e strategyske fúzje fan 'e Afrikaanske " **kening fan it Suden** " en de Russyske " **kening fan it Noarden** ". Yn 'e folgjende faze soe de agresje fan dizze twa " **keningen** " rjochte wurde tsjin it gebiet, de boaiem, fan Jeropa.

Westerlingen binne wend oan de noarmen fan harren wearden wêryn't, humanistysk tinken, hieltyd mear oanwêzich, harren in moai byld fan harsels jout; dit, oant it punt dat se oertsjûge binne dat se in model foarmje fan in ideale maatskippij en dêrtroch besykje se it op te lizzen oan 'e hiele ierde, mei begrutsjen nei de folken dy't fijannich bliuwe tsjin harren projekt. Ek kin men allinnich de ôfgrypslike aard dêrfan ûntdekke troch de Bibel te lêzen wêryn't God syn eigen opfetting fan " **goed en kwea** " presintearret. Westerske minachting foar dizze wiere godlike noarmen ferskynt yn dit ferwyt sitearre yn Jesaja 5:20: " **Wee dyjingen dy't it kwea goed neame, en it goede kwea** , dy't tsjuster ynstelle foar ljocht, en ljocht ynstelle foar tsjuster, dy't bitter ynstelle foar swiet, en swiet yn bitter." ! » Dizze beskuldiging fan it omkeare fan godlike wearden giet oer ús hjoeddeiske republikeinske Westerske maatskippijen.

Yn dit haadstik 5 fan Jesaja jout God seis foarbylden fan aksjes dy't godlike " *wee* " oer de skuldigen bringe sille. De warskôging hat in universele omfang en ik presintearje se hjir, om't fers 20 mar it fjirde fan 'e seis is. Tink derom dat dizze seis flokken minsken yn 'e algemiene sin oangeane, yn har ûnheilige gedrach, en dat se sa dejingen oanwize dy't skuldich binne oan ierdske ivichheid. Mar de oanhelle foarbylden drage ek, geastlik, in betsjutting dy't God derta bringt om se te brûken yn 'e montages fan syn profesijen.

5:8: " *Wee dyjingen dy't hûs oan hûs tafoegje, en fjild oan fjild oaninoar foegje, oant der gjin plak mear is, en se allinnich wenje yn 'e midden fan 'e ierde!* " It doelwyt fan Gods grime is lânspekulaasje; in kwea dat benammen foarkomt yn ús hjoeddeiske Westerske maatskippijen. It kapitalistyske model fan 'e Feriene Steaten, dat partikuliere egoïstyske ferriking befoarderet, wurdt hjir spesifyk oanwiisd. God iepenbiere ús sadwaande dat hy it dielen fan guod en wiere wearden oanmoediget.

5:11: " *Wee dyjingen dy't moarns betiid nei sterke drank geane, en let yn 'e nacht yn 'e wyn opslokt wurde!* " Alkoholisme en de dronkenskap dêrfan binne ek úterlike tekens en fruchten dy't rike folken drage.

5:18-19: " *Wee dyjingen dy't ûngerjochtichheid lûke mei koarden fan goddeloaze, **en sûnde as mei koarden fan weinen*** , en dy't sizze: *Lit him syn wurk hastigje en fersnelle, sadat wy it sjen kinne! Lit it beslút fan 'e Hillige fan Israel komme en útfierd wurde, sadat wy it witte kinne!* "Dit foarlêste fers rjochtet him benammen op " **de sûnde** " dy't de kristlike oekumenyske alliânsje karakterisearret dy't organisearre is troch de pauselike Roomsk-Katolike Tsjerke en dy't God krekt ôfbyldet mei " **weinen** " yn Iepenbiering 9:9: " *Se hienen boarstplaten lykas boarstplaten fan izer, en it lûd fan harren wjukken wie **as it lûd fan weinen mei in protte hynders*** dy't nei de striid rûnen ." Dizze " **weinen** " binne de symboalen fan 'e " **sûnden** " **fan 'e tsjerken dy't byinoar kamen om de wyklikse rêst fan snein, dy't** sûnt it jier 321 troch de Romeinske keizer Konstantyn I op 'e earste dei pleatst waard, te ferdigenjen, te rjochtfeardigjen en úteinlik op te lizzen. " *De striid* " dy't *oproppen* wurdt, *sil har byinoar bringe by de weromkomst fan Kristus en it sil de namme " Armageddon "* drage yn Iepenbiering 16:16. Yn fers 19 sprekt God oer de spottende en grutske hâlding fan syn net-religieuze religieuze of sekuliere fijannen, agnostikers of ateïsten, dy't him yn it iepenbier tartse.

5:21: " *Wee dyjingen dy't wiis binne yn har eigen eagen en begripe yn har eigen eagen!* " God hat it hjir net oer de wiere yntelliginsje dy't hy oan syn útkarden jout, mar hy feroardielet de falske yntelliginsje dy't syn fijannen harsels ferkeard taskriuwe, en religieuze of wittenskiplike leagens rjochtfeardigje.

5:22-23: " *Wee dyjingen dy't dapper binne om wyn te drinken, en dapper binne om sterke drank te mingjen; dy't de skuldigen rjochtfeardigje foar in beleanning, en de rjochten fan 'e ûnskuldigen ôfnimme!* " Hjir nimt God it ûnderwerp fan fers 11 oan, dêr't hy de ûngerjochtichheid fan it ûnrjocht oan tafoeget dat troch minsklike rjochtbanken begien is, korrumpearre troch jild. Hjir is it model fan 'e Feriene Steaten wer, dêr't it prinsipe fan betelle boarch rike skuldigen tastean om troch te gean mei it genietsjen fan har frijheid, in foarbyld fan it sjenre. Mar dit lêste foarbyld fynt yn 2023 in oar model dat noch ûngerjochtiger en korrupter is as it Amearika fan 'e Feriene Steaten, dat it militêr helpt om by it NATO-kamp te kommen. Dit is fansels Oekraïne, waans anargistyske model de pyk fan ûngerjochtichheid berikt hat; wat God derta liedt om derop te bouwen, de oarsaken fan 'e ynstoarting fan 'e Westerske dominaasje. En oer dit ûnderwerp evakuearret Frankryk op 1 augustus ²⁰²³ syn boargers út Niger, dêr't in nij oarlochsfront iepene sil, ta grutte wille fan Ruslân, dat allinich wachtet op dizze ôflieding om hiel Europa oan te fallen.

Us kennis fan God sil nea grut genôch wêze, lykas Jezus sei yn Johannes 17:3: " *En dit is it ivige libben, dat se Jo kenne, de ienige wiere God, en Jezus Kristus, dy't Jo stjoerd hawwe .* " En om de wiere aard fan Gods karakter te ûntdekken, moatte wy dat dwaan troch de hiele Bibel te besjen, Syn reaksjes dy't yn elk gefal iepenbiere binne, en de útspraken fan Jezus Kristus binne fan ûnskatbere wearde by it bouwen fan dit gearstalde portret fan 'e ûnsichtbere God.

De betingsten fan Syn segeningen en dy fan Syn flokken wurde foar dit doel iepenbiere.

Yn Mattéus 23 sprekt Jezus yn acht fersen wee út tsjin de skriftgelearden en Farizeeërs fan it Joadske folk. Mar dizze ferwiten binne perfekt fan tapassing op religieuze learkrêften fan it kristlike tiidrek, korrumpearre troch de erfenis fan it pauslike Roomsk-Katolisisme; dat har yn har gehiel oangiet, yn 2023. Hjir binne dizze acht fersen dy't Jezus Kristus har oansprekt. Ik herinnerje jo deroan dat Jezus "wee" oankundiget foar dejinge dy't "**kwea**" docht. En it kritearium dat Jezus oanhellet en dat dizze berjochten ivich makket, is de term "**hypokriten**", dy't ûntrouwe learkrêften oantsjut dy't har funksje of tsjinst net wurdich binne.

23:13: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeeërs, **hypokriten** ! Want jimme slute it keninkryk fan 'e himel foar de minsken; jimme geane sels net yn, en jimme litte dejingen dy't deryn geane net ta om deryn te gean.* " Yn 'e tiid fan Jezus profetearre dizze beskuldiging oan 'e Joadske religieuze de gefolgen dy't har takomstige offisjele ôfwizing fan syn messiaanske aksje bringe soe, foar har en dejingen dy't se learden. Yn it kristlike tiidrek waard dizze flater reprodusearre troch deselde ôfwizing fan godlik ljocht troch katoliken yn 'e 12^e en 16^e iuw, troch protestanten yn 1843-1844, en troch it offisjele Adventisme tusken 1982 en 1991, oant de offisjele feroardieling troch Kristus dy't it yn 1994 "**útspuide**".

23:14: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeeërs, **skynhilligen** ! Want jimme ferslinde de huzen fan widdowen en dogge foar de skyn lange gebeden; dêrom sille jimme stranger beoardiele wurde.* " Jezus ferwyt religieuze Joaden dat se misbrûk meitsje fan 'e swakte fan "widdowen" om derfan te profitearjen troch "**harren huzen te ferslinden**", yn in misleidende skyn fan falske frommens dy't hy taskriuwte oan "lange gebeden". De warskôging: "*jimme sille stranger beoardiele wurde*" sil troch Jakobus yn Jak. 3:1 weromhelle wurde. De útdrukking "huzen ferslinde" betsjut dizze huzen yngean en yn besit nimme. En wy witte dat widdowen faak, nei de dea fan harren manlju, religieuze stipe en bystân sykje. Sa kamen de prysters fan it katolisisme yn famyljes, en leine harren miening op dy't oan God taskreaun waard. Se krigen sa ynfloed yn 'e hegere echelons fan 'e Westerske maatskippijen en makken de dominânsje fan it pauslike katolisisme konkreet. Yn alle aadlike famyljes hie de pleatslike pryster in plak oan 'e famyljetafel. En syn lear wie de standert foar de geastlike fieding fan 'e sammele famylje. Dêrom warskôget Jakobus 3:1 dejingen dy't yn 'e namme fan 'e wiere God leare, en seit: "*Myn bruorren, lit net in protte fan jimme learkrêften wurde, want jimme witte dat wy stranger beoardiele wurde sille.*" Dizze warskôging feroardiele falske katolike lear, mar ek, sûnt 1843, de lear jûn troch pastoaren fan 'e protestantske religy en dy jûn troch it offisjele Adventisme, sûnt 1994.

23:15: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeeërs, **hypocriten** ! Want jimme reizgje oer see en lân om ien proselyt te meitsjen, en as er dat makke is, meitsje jimme him twa kear mear in soan fan 'e hel as jimmesels.* " Om erkend te wurden, moat in religy folgelingen hawwe en it oantal fan har folgelingen kontinu ferheegje; dit troch alle tiden hinne. De Joaden wisten dit en diene dat. Mar it ein fan dit fers ferklearret hoe't yn Iepenbiering 3, de sillige Utkarde fan 1873, "*Filadelfia*", jammerdearlik "*útspuugd*" waard troch Jezus Kristus yn 1994, it "

Laodicea "-tiidrek. De folgelingen dy't nei 1873, oant 1994, oplaat waarden, waarden " **two kear mear soannen fan 'e hel** " as harren leararen. Dêr is mar ien oarsaak foar: religieuze " **hypokrysy** " en ûnweardige, ûntrouwe en oerflakkige tsjinsten.

23:16: " *Wee jimme, **bline gidsen** ! Dy't sizze: 'Wa't by de timpel sweart, it is neat; mar wa't by it goud fan 'e timpel sweart, dy is oanspraaklik.* " Lit ús al de term " *blyn* " neame dy't Jezus taskriuwet oan it offisjele Adventisme fan " *Laodicea* " yn Iepenbiering 3:17. Dit gefal fan omkearing fan wearden karakterisearret altyd falske religieuze lear. Troch " *goud* " te foarkarjen ynstee fan " *de timpel* ", iepenbiere religieuze Joaden har ierdske fleislike aard, want se wiene ferbûn mei ûnheilige ierdske wearden en guod, en namen sa de wrâldske wearden oan dy't troch heidenen eare waarden. Boppedat wiene se har der net fan bewust, mar " *goud* " oantsjutte symboalysk it perfekte leauwe dat se misten, lykas har ôfwizing fan Kristus letter befêstige. Yn it kristlike tiidrek binne wy tsjûge fan itselde type omkearing fan wearden. De folgelingen fan it katolisisme ferhearlikje de tsjerke troch yndrukwekkende, prestizjeuze tsjerken en katedralen te bouwen. Se hawwe net begrepen dat Kristus syn Utkarde in gearkomste fan minsklike geasten is dy't God útkiest, **allinnich** om't se trou sjen litte oan 'e bibelske wierheid dy't iepenbiere is troch syn godlike wil; dy fan 'e wiere en ienige God. De ierdske organisaasje hat gjin wearde foar God op himsels. It hat allinich wearde yn syn eagen as it minsken byinoar bringt dy't trou oan him binne. Sa feroardielje syn ferwiten, dy't him opienfolgjend rjochte binne oan 'e Joaden, de Katoliken, de Protestanten en de Adventisten, dizze ierdske tsjerken ien nei de oare. Dizze omkearing fan wearden liedt derta dat minsken " **kwea goed neame, en goed kwea** ".

23:23-24: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeërs, **skynhilligen** ! Want jimme jouwe tsienden fan munt, dille en komy, en hawwe de swierdere saken fan 'e wet ferwaarloaze: rjochtfeardigens, barmhertichheid en leauwe. Dizze hiene jimme dwaan moatten en de oaren net ûngedien litte moatten.* " **Jimme bline gidsen** ! Jimme syve de migge út en slokke de kamiel yn. " De boadskip is dúdlik genôch om troch elk minske begrepen te wurden, dus ik sil gewoan oanwize dat dizze dingen ek de hjoeddeiske kristlike religys oanbelange, dy't tige oan sekundêre dingen hechte binne, mar ûnbidich minachtend binne foar de hillige sabbat fan God, " **hillige sûnt de sânde dei** " fan it begjin fan 'e ierdske skepping en it tema fan it fjirde fan 'e tsien geboaden fan God, oarspronklik gravearre " *op two stiennen tafels, troch de finger fan God* ." Sûnt it skriuwen tsjûget en herinnert de Hillige Bibel dizze " **hilliging** " fan 'e wiere sabbat, yn Gen. 2:2-3 en Exodus 20:8 oant 11. Yn 'e tiid fan Mozes herinnert God de Hebreeërs allinich oan it bestean fan syn " **hilliging fan 'e sânde dei** " dy't weromgiet nei de earste sneon of " **sânde dei** " fan 'e wike fan syn ierdske skepping; in tiid dat it hâlden fan 'e sabbat allinich Adam en Eva oanbelange, de earste waarnimmers en de oprjochters fan 'e hjoeddeiske minskheid.

23:25: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeërs, **hypokriten** ! Want jimme meitsje de bûtenkant fan 'e beker en fan 'e skûtel skjûn, mar binnenyn binne se fol ôpfersing en oerdriuwing.* " Ungeleauwende Joaden en kristenen meitsje deselde flater om allinich belang te jaan oan 'e úterlike skyn fan dingen. Troch dit

gedrach tsjûgje se dat se gjin belang jouwe oan it feit dat God har gedachten en geasten ûndersykje kin. Harren wurken bewize dus dat se net echt yn syn bestean leauwe en tefreden binne mei in "baan" as in religieuze learaar dy't har fiedet en betellet, dy't har behaagt en har past. En as se wol yn syn bestean leauwe, is har skuld noch grutter, want se dogge as opstannige demonstranten lykas de duvel foar har die. Dyjingen dy't har sa gedrage, binne ûnwittend fan 'e betsjutting dy't God jout oan it wurd "religy", dat, mei de betsjutting ferbine, it ienige doel hat om allinich syn útkarden leauwigen en gjin oar minske mei him te ferbinen.

23:27: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeërs, **hypokriten** ! Want jimme binne as wytkalke grêven, dy't fan bûten moai lykje, mar fan binnen fol binne mei deade bonken en alle ûnreinens.* " Dit fers fersterket it foarige " *wee* ", dat tsjûget fan it belang dat Jezus jout oan it misleidende aspekt fan falske uterlik. En dizze oanhâldendheid wurdt rjochtfeardige troch it gebrûk fan dit prinsipe yn 'e profesije fan' e " *fyfde trompet* " ûntwikkele yn Iepenbiering 9: 1 oant 13. Faak brûkt Jezus de term " **lykas** ", fermannichfâldiget fergelikingen basearre op symboalen waans betsjutting definieare is yn ferskate fersen en boeken fan 'e Hillige Bibel. Ik tink benammen oan dizze fersen 7 oant 9 wêryn't hy it misleidende uterlik fan 'e fallen kristlike tsjerken oanklaagt dy't sûnt 1843 en 1994 fan syn genede ûntnommen binne, wêr't hy bedoelingen, aksjes en karakters fan "wylde bisten" oan taskriuwt: " *Dizze sprinkhoannen liken op hynders dy't ree binne foar de striid; der wiene op har hollen **wat derút seach as kronen.*** " as goud, en harren gesichten wiene as manljusgesichten . Se hienen hier as frouljushier , en harren toskten wiene as liuwetosken . Se hienen boarstplaten lykas izeren boarstplaten , en it lûd fan harren wjukken wie as it lûd fan weinen mei in protte hynders dy't nei de striid rûnen. » Dekodearre troch de Bibel, betsjut de útdrukking " **izeren boarstplaat** ": **Romeinske justysje** . Justysje hat as symboal it " **boarstplaat** " yn Efe. 6:14: " *Stean dêrom, jimme lenden omgorde mei de wierheid, en **mei it boarstplaat fan 'e gerjochtichheid oan** ;* "; en " **izer** " is it symboal fan Rome, sûnt Dan. 2:40: " *Der sil in fjirde keninkryk wêze, **sterk as izer** ; lykas izer alle dingen brekt en ferplettert, sa sil it alle dingen brekke en ferpletterje, **lykas izer** dat alle dingen ferplettert.* "

23:29-30: " *Wee jimme, skriftgelearden en Farizeërs, **skynhilligen** ! Want jimme bouwe de grêven fan 'e profeten en fersiere de grêven fan 'e rjochtfeardigen, en sizze: As wy yn 'e dagen fan ús foarâlden libbe hiene, soene wy gjin diel hân hawwe oan it fergieten fan it bloed fan 'e profeten. Jimme tsjûgje tsjin jimsels dat jimme de soannen binne fan dejingen dy't de profeten fermoarde hawwe. **Folje de mjitte fan jimme heiten** .* » Dizze smaad dy't Jezus oan 'e Joaden rjochtet, koe noch net begrepen wurde troch dejingen dy't him hearden praten. Want troch te sizzen " **Folje de mjitte fan jimme heiten** ", ferwiisde Jezus nei de dea dy't se him gau jaan soene, troch de neutrale hân fan 'e Romeinen. Eins byldet Jezus yn dit fers in ivige gedrach fan falske kristlike religys ôf dy't offisjeel ferwize nei God en syn bibelske iepenbieringen, mar se eins bestride en tsjinsprekke. It gefal fan it Adventisme is noch altyd in foarbyld yn syn soarte, om't offisjeel de namme fan mefrou Ellen Gould-White, har wurken en de wurken dy't erfd binne fan 'e Adventistyske pioniers fan 1873 noch altyd eare waarden, oerflakkich, mar offisjeel, troch de Adventistyske ynstelling yn 1991, it jier

wêryn't ik it in godlik profetysk ljocht presintearre, ferwachte, hope en profetearre troch de boadskipper fan 'e Heare. Mar, troch har treurige geastlike steat te iepenbierjen, wegere dizze ynstelling dit ljocht en ferballe my út har lidmaatskip. En sa, nei de Joadske ôfwizing fan it ljocht fan Kristus, fernijde it ek it gedrach fan it universele protestantisme, feroardiele en ferlitten troch Jezus, fanwegen syn minachting foar de Adventistyske oankundigingen dy't tusken 1831 en 1844 presintearre waarden.

Troch it wurd " *hypocrite* " te beklamjen, feroardiele Jezus it gemak wêrmeit minsken inoar kinne bedrochje troch foarwendsel en mystifikaasje, om't se, lykas hy, de gedachten fan har buorlju net begripe kinne. En dizze mystifikaasje hat de Tsjerke fan Rome soargen makke sûnt har bekearing ta Kristus, befoardere troch de religieuze frijheid dy't keizer Konstantyn I ^{yn} 313 ferliende. Yn Dan. 8:24-25 iepenbiere de Geast oer de Roomsk-Katolike Tsjerke dat " *har macht* " te tankjen is oan it " *súkses fan har listen* ". Praktisearjende katoliken en al dyjingen dy't har religieuze autoriteit erkenne, leauwigen of ûnleauwigen, binne allegear slachtoffers fan 'e grutste religieuze fraude yn' e minsklike skiednis. En al dyjingen dy't in alliânsje mei har slute, troch har ekumenyske alliânsje oan te gean, de protestantske tûken en úteinlik, yn 1995, de Adventisten, binne ek slachtoffers fan har leagens en sille de straf diele moatte dy't God foar har taret yn syn rjochtfeardige oardiel iepenbiere oan syn útkarden yn syn profesijen fan 'e twa hillige ferbûnen. Men kin him yntinke hoe ûngemaklik de petearpartners fan Jezus har field hawwe moatte doe't se beseften dat dejinge dy't mei har spruts ek by steat wie om har ferburgen gedachten te lêzen. Want it wie troch har yndividuele sûnden op 'e grûn te skriuwen dat Jezus de oerhoerige frou beskermje koe en har rêde koe fan 'e stienniging dy't de hypokrityske Joaden dy't him beskuldigen har oandwaan woene. Skamjend en betize, ien nei de oare, lutsen se har werom en ferdwûnen. Hjoed, yn al syn godlikheid, ûndersiket Jezus noch altyd alle minsklike gedachten en ken se sels foardat se yn ús gedachten foarme binne, om't hy sûnt it begjin fan 'e skepping wit wa't syn útkarden sille wêze, har nammen en har karakters. Nimmen, noch ingel noch minske, kin oan syn kontrôle ûntkomme, effisjinter en perfekter as de machtichste scanner útfûn en perfeksjonearre troch minsklike technology.

" *hypokrysy* " dy't Jezus oanklaagt, giet net allinnich oer religieuze saken, om't it in wichtige rol spilet yn polityk en ynternasjonale relaasjes. En oer dit ûnderwerp feroarsaket de kontekst fan oarloch dy't ús wrâld oan it beetpakt, dat de maskers fan " *hypokrityske* " relaasjes dy't ûnderhâlden wurde foar smoarge fragen fan belang fan alle soarten falle. Oarlochstiid ûntbleatet de wiere bannen fan freonskip en it dielen fan ferskate mieningen. It is it geunstige momint dat de sluier fan " *hypokrysy* " opheft wurdt, wêrtroch't wiere freonen en wiere fijannen ûntbleatet. En ik meitsje gebrûk fan it ûnderwerp om minsken hjir oan te herinnerjen, om't allinich yn dizze kontekst dit dúdlik is, mar lannen en folken hawwe gjin freonen, allinich konkurrinten. Dêrom haw ik faak krityk jûn op it humanistyske gedrach fan Frânske politisy, wat har derta liedt om minsken finansjeel te helpen dy't, ienris grutbrocht en ferrike, konkurrinten wurde fan har Frânske naasje, en soms sels har tsjinstanners en fijannen. En dit giet al oer it Feriene Europa, mar ferienige foar hoe lang? Oant dizze " *hypokrityske* "

kommersjele uny, oarspronklik basearre op 'e "mienskiplike merk" fan seis lannen, útinoar falt en ferspraat wurdt nei de fjouwer winen fan 'e himel. Ik sil nea genôch sizze hoefolle dizze skepping fan 'e Jeropeeske Uny in oarsaak fan flok west hat foar myn lân, Frankryk, troch syn wiere ûnôfhinklikens ôf te nimmen. En it slimste barde mei de oannimming fan 'e Jeropeeske munt "de euro", dy't allinich de skurken "lokkich" makke hat dy't it slagge om it op te lizzen. Want de lytse Frânske konsumint betellet hjoed 1 euro foar de guod dy't hy earder 1 frank betelle; útsein dat de wearde fan 'e euro hast 7 kear heger is as de âlde Frânske frank. Dat betsjut dat mei dizze oergong nei de euro, hjoed de dei, de priis fan it libben mei mear as 600% tanommen is. Dyjingen dy't de winst yn 'e bûse stutsen hawwe, de bankiers, oandielhâlders en oare profiteurs, hawwe "de oerfal fan 'e ieu" útfierd ten koste fan gewoane minsken. Mar dizze dingen hawwe de lilken wekker makke fan 'e rjochtfeardige en goede God dy't " **hypokrysy** " feroardielt, en de fertsjinne straf komt om de skuldigen en harren slachtoffers te straffen en te ferneatigjen, fier fan ûnskuldich, om't se erfgenamten binne fan 'e deadlike oarspronklike sûnde, dêr't de persoanlike sûnden oan tafoege wurde dy't se begane, en dy't se leauwe dat se begaan kinne, mei folsleine straffeloosheid.

Minsken sûndigje ek tsjin God sûnder dat se har derfan bewust binne. Want se binne har net bewust dat God, yn har gedachten, de standert fan prioriteiten beoardielet dy't se jouwe oan har oardiel oer dingen en ûnderwerpen. Hy wit perfekt wat har geasten sykje en prioritearje. En yn it Westen, benammen, yn har opfetting fan " *kwea* ", jouwe se prioriteit oan it " *kwea* " dat de minske oandien wurdt, wylst dat wat God persoanlik oandien wurdt, prioriteit fertsjinnet, om't de minskheid har libben oan Him en de natuer dy't it omfiemet te tankjen hat. Hy skepte elke foarm fan libben en materiële dingen. En allinich dizze reden jout Him, yn alle rjochtfeardigens, absolute prioriteit yn alle dingen. As minsken dizze prioriteit net werkenne, is God frustrearre en skriuwt dizze frustraasje ta as in sûnde dy't tsjin Him begien is, en yn Syn oardiel makket dizze sûnde de dea fan 'e skuldigen needsaaklik, om't har bestean net geskikt en net kompatibel is mei de standert fan libben dy't Hy foar ivichheid ferlingje wol. Minsken hawwe harsels rjochten jûn oer it ierdske libben dy't har ferrifelje, om't se gjin rjochten hawwe. Se geane it libben yn dat troch God skepen is as in gast dy't foarby giet en ferdwynt. En harren tiid op ierde biedt harren ienfâldich en allinnich de kâns om de libbensstandert te wurdearjen dy't God foarsteld hat en troch Him útkeazen te wurden om in ivich libben te dielen, of om troch it libben te gean om definityf te ferdwinen, nei it Lêste Oardiel, as se dit oanbod net wurdearje, it negearje of bestride.

God rieplachtet net allinnich minsklike gedachten, mar leit ek syn besluten yn har om syn plannen út te fieren, wat syn wis oerwinning oer al syn fijannen garandearret. Yn Iepenbiering 6:2 wurdt Jezus beskreaun as ien dy't " **útgien is om te oerwinnen en te oerwinnen** ". Syn definitive oerwinning is dêrom sûnder mis; it is allinich in kwestje fan tiid, dy't no ynsteld is op minder as sân jier.

goede en kweade " wearden is de oarsprong fan it súkses fan 'e ferlieding fan it pauslike rezjym yn Rome. Om't it net langer ferfolget, nei't it monarchyske stipe ferlern hat, ferliedt de katolike religy de minsklike massa mei syn humanistyske gesicht basearre op 'e goede wurken fan religieuze susters en

bruorren, nonnen en kapusinen. Want troch de minske boppe God te stellen, behaagt it de normale minske, sels sûnders. Om erkend te wurden as de tsjinner fan God, syn oare gesicht, tsjerklik en syn religieuze riten, is genôch om te ferrifeljen. Mar dizze dûbele ferlieding giet it net allinich oan, om't it it skaaimerke is fan alle falske monoteïstyske religys. Wylst God, neffens Iepenbiering 4:1, de perfekte suverens fan syn ivige himelske útkarden symbolisearret, iepenbiere yn "**Kristus**" troch it symboal fan it "**kristal**", perfeksje fan transparânsje, yn absolute kontrast, symbolisearret hy yn Iepenbiering 6:12 en 12:1 it kamp fan religieuze tsjusternis, katolyk sûnt altyd en protestantsk sûnt 1843, troch it symboal fan "**de moanne**". It mystearje dat troch syn efterkant droegen wurdt, dy't ferburgen en ûnsichtber bliuwt, makket it it perfekte symboal om de dûbele persoanlikheid oan te wizen dy't troch syn uterlik bedriget. Dit soarte berjocht is konstant, oeral wêr't God falske religy op rjochtet, en it gebrûk fan 'e term "**as**" útdrukt dit prinsipe, yn Iepenbiering 9, mar net allinich, om't yn profesije it permaninte gebrûk fan symboalen ek de fergelikingen fan 'e symboalen en de echte entiteiten dy't belutsen binne by elke berjocht rjochtfeardiget, ynklusyf dyjingen dy't Jezus of syn útkarden oanbelangje. Likegoed wurdt yn Iepenbiering 3:1 dizze dûbele persoanlikheid, taskreaun oan 'e protestantske religys, oerset as: "*Ik wit dat jo trochgeane foar libben, en jo binne dea*"; wat betsjut: uterlik: "*jo geane troch foar libben*"; werklikheid: "*en jo binne dea*." As dizze dingen begrepen wurde, bliuwt it om de oarsaak fan dit godlike oardiel te witten: it antwurd leit yn it ferwachte godlike beslút fan Dan. 8:14; en yn alle profetyske iepenbiering dy't ferachte en negearre is troch dizze protestantske religys, sûnt syn offisjele presintaasje yn 'e maitiid fan 1843, troch William Miller, de Amerikaanske boereprediker.

God hat in klear antwurd foar dyjingen dy't "**kwea**" dogge: hy lit "**kwea**" weromfalle op har hollen. En oer dit ûnderwerp belibet Frankryk it dizze wike, om't se, tegearre mei Europa, de útstjoering fan Russyske tillefyzjekanal "RT en Sputnik" ferbean hawwe as ûnderdiel fan sanksjes tsjin Ruslân, komt de boemerang no werom om it te achterfolgjen mei it beslút fan 'e putschisten yn Niger om yn har lân de útstjoering fan Frânske kanal "France 24 en RFI" te ferbieden. Dit om yn beide gefallen nasjonale propaganda te foarkommen. It is dêrom fernuverejend en paradoksaal om de Frânske regearing skandaal te sjen roppe nei wat se sels dien hat mei betrekking ta Ruslân. In âld Frânsk populêr sprekewurd seit: "Wa't yn 'e loft spuugt, falt it op syn noas." Dit wie tige wiis fan 'e kant fan 'e neikommelingen fan 'e Galliërs dy't bang wiene dat de loft op har hollen falle soe. De Galliërs fan 2023 hawwe dizze wiisheid dúdlik net mear. Dizze kear wurde de freonlike, militêre, feiligens- en kommersjele relaasjes tusken Frankryk en Niger definityf ferbrutsen: de ambassadeurs fan Niger dy't stasjonearre binne yn Frankryk, de Feriene Steaten en Nigearia wurde ûntslein. "*De Kening fan it Suden*" fersterket syn opposysje tsjin it Westen. In konflikt op Afrikaanske boaiem is no mooglik, wêrby't Afrikaanske lannen dy't geunstich binne foar it Westen tsjin dyjingen dy't fijannich binne foar har, lykas Niger, Mali, Burkina Faso en Guinee, foarearst opset wurde. Mar de Frânske paradoks hâldt dêr net op. Konfrontearre mei it beslút fan 'e Nigeriaanske putschisten om de feiligensôfspraken mei Frankryk te brekken, bewearde de Frânske regearing dat

allinich de legitieme Nigeriaanske fertsjintwurdiging dizze oerienkomsten brekke kin of net. Wat is der bard mei de Maidan-putschisten yn Oekraïne? Wêr wie har legitiemiteit om erkend en stipe te wurden yn har ferset tsjin Russyske agresje? De presidint dy't yn dizze putsch omkeard waard, wie Russysk en wettich keazen. Westersk ûnrjocht wurdt iepenbiere troch dizze opienfolgjende paradoksen fan dûbele noarmen. En de God fan justysje hat der wille oan om dit flagrante Westerske ûnrjocht dúdlik te meitsjen.

Yn it ljocht fan dizze dingen wurdt it leauwen dat God wier net feroaret de ûnmisbere kaai om nei Him ta te bewegen en, úteinlik, it erven fan 'e heil dy't oanbean wurdt yn 'e namme fan Jezus Kristus.

Ierdtiid: programmearre dea

Wy binne sa wend oan 'e noarm fan ús ierdske libben dat wy de abnormaliteit derfan net fernimme. Dochs lit it hiele skeppingsferhaal dat yn Genesis 1 opnommen is dizze abnormaliteit sjen, dat it prinsipe fan 'e dea is. Fan syn skepping ôf, syn earste tsjinhinger, in himelske ingel of himelske boadskipper, lykas de term fan Grykske oarsprong betsjut: "aggelos". Lykas ik faak sein haw, profitearre it himelske libben tydlik fan 'e ûnstjerlikheid dy't God jûn hat, dy't sels ivich en dêrom ûnstjerlik is.

Krektoarsom, syn ierdske skepping draacht it byld fan 'e dea fan 'e earste dei ôf dat God de ierde út wetter skept. As wetter libbensbelang blykt te wêzen foar de minske, sil it him drage, oars as de loft dy't er ynademe sil, sil it him fersûpe en deadzje, troch syn longen yn te gean. De dea wurdt dêrom dúdlik suggerearre yn it godlike wurk fan 'e earste dei. En dizze dea sil " *it lean fan 'e sûnde* " wêze, yn oerienstimming mei wat Rom. 6:23 seit. Op dizze earste dei skepte God de twa tsjinoerstelde prinsipes: " *ljocht en tsjuster* ". It " *ljocht* " hat de ingels al te goede kommen en de nijichheid dy't God bringt, foar de ierde, is it absolute tsjinoerstelde dat hy " *tsjuster* " neamt om it kwea oan te wizen, dat is " *sûnde en syn lean, de dea* ". Fan dizze dei ôf sille de symboalen fan tsjinoerstelde tsjinstellingen fermannichfâldigje: de see en de ierde; maritiem libben en ierdsk libben; himel en ierde; kjeld en waarmte.

Uteinlik, op 'e fjirde dei, skept God de stjerren fan ús himel pleatst yn 'e útwreiding fan ús ierdske diminsje, en dit, allinich, mei it doel om " ***tiden en tiidrekken te markearjen*** ". Dizze godlike aksje suggerearret dat de " ***tiid*** " dy't markearre wurdt troch it tsjûgenis dat troch de stjerren jûn wurdt, fêststeld en beheind sil wêze ta in bepaald oantal jierren. Om't God de sân-dagen wike fêststeld hat, kinne wy begripe dat dizze " ***tiid*** " beheind wêze soe ta sân tûzen jier. Wy moatte al opmerke hoefolle it ferskinen fan in beheinde " ***tiid*** " in nijichheid is spesifyk foar de ynwenners fan 'e himel, de ingels waans libben Wirklik ûnbeheind is foar safier't de ingels oanbelanget dy't trou bleaun binne oan God. En dêr sille de wurden sprutsen troch demoanen dy't Jezus út 'e gedachten fan twa besetene manlju ferdriuwe wol, ús tastean te begripen dat de minne ingels dy't ferbûn binne mei Satan en syn opstannige bestimming, troch God warskôge

binne foar har definitive dea; want se sizze tsjin him, yn Mattéus 8:29: " *En sjoch, se rôpen út: 'Wat hawwe wy mei dy te krijen, Soan fan God? Bistû hjir kommen om ús te pinejen foar de tiid?'*" "Jezus ropt harren oan 'e ein fan it fjirde millennium út, wat harren sûnder mis fernuveret, om't se wisten dat God harren sân tûzen jier joech foardat er harren ferneatige, of teminsten seistûzen jier dy't oerienkomme mei de tiid fan syn seleksje fan ierdske útkarden. De demoanen wisten dat God harren úteinlik ferneatigje soe, mar se wiene har net bewust fan it rêdingsplan basearre op it frijwillige offer fan Jezus. Lit ús opmerke dat as minsken faak ûnleauwe sjen litte oer Jezus Kristus en syn oanbod fan heil, oars as harren, de kweade ingels him werkenne as de " **Soan fan God** ". Se binne folgzaam en smeeke him, om't se him net wjerstean kinne. En se litte de twa manlju efter en geane in keppel bargaen yn dy't se yn 'e see smite. Ut wraak hoopje se op dizze manier, teminsten, de lilken en haat fan harren eigener en de oare fokkers fan it plak fan 'e aksje tsjin te lûken."

Yn syn minsklike uterlik lei de godlike almacht dy't Jezus selden brûkte, meastentiids om demoanen út te driuwen, of om de deaden op te wekken, of om in stoarm daliks te bedarjen. Mar om't er ien kear nei de ierde kaam wie om syn útkarden troch syn dea te rêden, bleau syn godlike krêft maskearre en ûnsichtber foar syn ûnleauwige minsklike entourage.

" **Tiid** " is, yn it libben fan minsken, it bepalende elemint, om't God tidens harren beheinde bestean de oandacht fan syn útkarden nei him lûkt. Hy hannelet troch iepenbiere aksjes dy't tsjûge fan it wiidfersprate ûnleauwe fan 'e hiele minskheid, nettsjinsteande de lannen dy't it fertsjintwurdigje. En oer it ûnderwerp fan dit ûnleauwe wol ik jo deroan herinnerje dat "leauwe yn God" net betsjut "leauwe yn God". Yndied, "leauwe yn" suggerearret leauwe yn it bestean fan God. Mar hy wit dat de bewiis fan syn bestean oan har jûn is en dat it ûnderwerp net mear echt leauwe yn syn bestean is. Want "leauwe yn Jezus Kristus" betsjut leauwe dat God himsels presintearret yn 'e foarm fan Jezus Kristus en dat de sûndige minske dus al syn fertrouwen "yn him" moat sette. It lidwurd "yn" wiist op in eksterne miening dy't bûten bliuwt, wylst de term "yn" it fertrouwen fan 'e útkarden definiearret dy't "yn" de persoan fan Jezus Kristus komme, yn wa't se harsels rekonstruearje, nei syn byld.

Yn Dan. 5 fine wy it tsjûgenis fan in godlik wûnder wêrmei't God de kening fan Babylon, Beltesassar, de pakesizzer fan kening Nebukadnessar, ynformearre dat syn libbenstiid einige. In mysterieuze hân skreau ûnder syn blik op in muorre de wurden "telde, teld, woegen, ferdield" of yn it Chaldeesk "mene, mene, tekkel, ufarsin". Daniël begreep doe de boadskip en iepenbiere it oan 'e kening. De tiid fan syn regear waard troch God fêststeld mei in begjin en in ein: "telde, teld". Op dyselde dei soe hy stjerre neffens Gods rjochtfeardige oardiel: "wogen". Syn keninklike dynasty soe einige mei syn dea, en it keninkryk, erfd fan kening Nebukadnessar, soe ûnder de hearskippij fan 'e Meden en Perzen komme: "ferdield". Allinnich de ûnderfining fan dizze ûnleauwige kening yllustrearret dy fan 'e hiele ûnleauwige minskheid. Dizze soan fan Nabonidus, direkte soan fan kening Nebukadnessar, hie syn pake kend en syn religieuze ûnderfiningen dy't him derta laat hiene om him en yn him te bekearen. Hy hie yn himsels de wiere swakte ûntdutsen fan 'e machtichste man op ierde yn dy tiid, en

syn feroaring fan gedrach wie it sterkste tsjûgenis dat hy oan God jaan koe, neist syn ferklearrings fan leauwen dy't Dan. 4:37 oan ús oerbringt: " *No priizgje, ferheegje en ferhearlikje ik, Nebukadnessar, de Kening fan 'e himel, al waans wurken wier binne en syn wegen rjochtfeardich, en dejingen dy't yn grutskens wandelje, kin hy fernederje.* " Tsjintwurdich wurdt dit tsjûgenis folslein negearre, en de grutskens wandelje yn grutskens, en har ein sil net sa noflik wêze as dat fan kening Nebukadnessar dy't de hilligens fan 'e rjochtfeardige yngien is.

Tiid is it essensjele elemint fan it minsklik libben, en duorret de tiid fan 'e stream fan in sânglês waans kapasiteit yn sânkerrels yndividueel fêststeld is, en einiget altyd as de sânglês leech is. As de kontekst lestich en pynlik is, liket de tiid lang en, krekt oarsom, yn 'e kontekst fan freugde en lok, liket it tige koart. Dizze gefoelens maskere lykwols de realiteit, want lykas ús horloazjes, wekkers en klokken tsjûgje, streamt de tiid mei perfekte regelmaat.

Yn Daniël 7:25 fertelt God ús troch syn profeet: " *Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste en sil de hilligen fan 'e Allerheechste útputte, en sil tinke om **tiden** en wetten te feroarjen. En de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar in **tiid**, **tiden** en in heale **tiid**.* " God taskriuwet dizze aksjes oan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym. Tink derom dat God yn dit fers ús oandacht lûkt op it wurd " **tiid** ". Yn 'e symbolyk fêststeld yn Num. 14:34: " *Lykas jo it lân fjirtich dagen ferkend hawwe, sa sille jo jo ûngerjuchtichheden fjirtich jier drage, **in jier foar elke dei**; en jo sille witte hoe't it is om myn oanwêzigens te missen.* " God jout hjir twa berjochten: de earste iepenbieret in koade dy't hy sil brûke yn syn profetyske gegevens neffens hokker in dei in werklik jier fertsjintwurdiget, mar ek oarsom, in werklik jier kin in dei fertsjintwurdigje. De twadde boadskip is fan grut belang, om't wy sjogge dat dizze profetearre doerren tiden fan flok dekke wêryn't Gods folk syn oanwêzigens mist. Sa binne yn it kristlike tiidrek de doer fan 'e 1260 jier fan Dan. 7:25, en de 2300 jier fan Dan. 8:14 jierren markearre troch Gods flok. En de oarsaak fan dizze flok wurdt iepenbiere yn dit fers fan Dan. 7:25: " *hy sil tinke om **tiden** en de wet te feroarjen.* " Wy hawwe it belang sjoen dat God jout oan syn organisaasje fan 'e tiid dy't hy jout oan syn ierdske skepping. De feroaring fan 'e rêstdei dy't de earste dei befoarderet, draait lykwols it plan om dat troch God foarsein is. Want it ein fan 'e universele demonstraasje dy't de ierde presintearje moat, moat oan 'e ein fan it sânde millennium komme, om't it achtste net foar de rebellen wêze sil dy't ferneatige wurde op 'e dei fan it lêste oardiel. Boppedat, yn dit fers, wiist de term wet net allinich op 'e wet fan 'e tsien geboaden fan God, mar op 'e hiele wet fan Mozes, dy't giet oer de fiif boeken dy't skreaun binne ûnder it diktaat fan God troch Mozes. Yn 321 is it ferlitten fan 'e sabbat allinnich it gefolch fan 'e minachting dy't toand wurdt foar dizze hiele wet fan Mozes, om't de katolike religy yn syn foarm dy't yn 538 fêstige is, alle heidenske rituele foarmen fan syn oarspronklike heidenske foarm behâldt. De "dei fan 'e sinne" dy't koestere wurdt troch keizer Konstantyn bliuwt it objekt fan 'e wijing fan it falske kristlike leauwe dat katolyk neamd wurdt en fan it protestantisme dat sûnt 1843 troch God ôfwiisd is. De eare dy't oan 'e earste dei jûn wurdt, draaie om en ferwiderje fan 'e sânde dei de hilliging dy't God deroan taskreaun hat fan 'e skepping fan ús ierde. It is syn eare en syn gloarje om skepper te wêzen fan dizze ierde en fan 'e libbens dy't it draacht, dy't sa fan God ôfnommen wurde. Wy kinne

dus begripe wêrom't hy easke dat syn gloarje weromjûn wurdt oan him yn syn boadskip taskreaun oan de earste fan 'e trije ingels fan Iepenbiering 14:7 oant 10. Mar in oare ingel giet har foarôf yn fers 6: " *En ik seach in oare ingel fleane yn 'e midden fan 'e himel, mei it ivige evangeelje om te preekjen oan dyjingen dy't op ierde wenje, en oan alle folken, stammen, talen en folken.* " De rol fan dizze earste ingel befêstiget it proses dat folge wurdt troch it werombringen fan religieuze wierheden dy't sûnt it jier 313 ferlitten binne. Want dit " **ivige evangeelje** " fertsjintwurdiget it heilsplan dat troch God betocht is. It waard oan minsken iepenbiere troch de "wet fan Mozes" dy't sûnt dat jier 313 troch it falske kristendom ferachte waard, markearre troch de diabolyske ferlieding fan religieuze frijheid dy't keizer Konstantyn I ferliend hie. Nei him, yn fers 7, sprekt de earste ingel syn boadskip út, dat de skande oan 'e skeppergod feroardielet dy't easke om syn ûnrjochtfeardich ûntnommen gloarje werom te krijen: " *Hy sei mei in lûde stim: Freegje God en jou him gloarje, want it oere fan syn oardiel is kommen; en oanbidde him dy't de himel en ierde en de see en de wetterboarnen makke hat.* " It is de datum fan 'e maitiid fan 1843 dy't tagelyk de eask fan 'e rêst fan 'e wiere sânde dei markearre; dy't de skeppergod syn ferlerne gloarje werombringt, mar ek syn feroardieling fan it kristendom, dat syn godlike oanbidding op dizze earste dei fersmoarge troch de heidenske oanbidding fan 'e sinnegod ferlingt.

Troch syn oarspronklike hilliging fan 'e sabbat iepenbiere God oan 'e minsken it programma fan 'e sân tûzen jier dat reservearre wie foar syn ierdske demonstraasje. En sûnt de ûnderfining fan Mozes witte wy dat God de ferfoarming fan syn plan fan ierdske heil straft, ek profetysk iepenbiere yn syn ferslach fan 'e skepping fan 'e wrâld, yn Genesis 1 en 2. Ferrifele kristenen binne fier fan it foarstellen dat har feroardieling sil rêste op har minachting toand foar de " **wet fan Mozes** ", en dochs is it yndie har minachting foar de lear fan it âlde ferbûn dat har ivige ferlies sil feroarsaakje. It bewiis rêst op syn eask foar it respekt fan syn hillige dei dy't sûnt 1843 en 1844 fêststeld is neffens Dan. 8:14, in eask dy't it fûnemintele elemint sil foarmje fan syn lêste universele test fan leauwe, dy't sil einigje mei de weromkomst fan 'e ferhearlike godlike Kristus, yn 'e maitiid fan 2030.

De ûngehoorzaamheid fan Adam en Eva draacht noch altyd syn gefolgen, sichtber makke troch de dea, dy't de " **tiid** " fan it minsklik libben op ierde ferminderet oant it ein fan 'e wrâld. Mar dizze godlike boadskip is net begrepen sa't it wêze moatten hie. Oflaat fan 'e bibelske lear dy't God jûn hat, jout de minskheid gjin betsjutting oan dizze saneamde natuerlike dea dy't har treft. It is it slimme gefolch fan har blinens dat har it wurdich makket om de " **twadde dea** " te lijen en har it ivige libben ûntnimt dat Jezus Kristus oanbean hat, troch syn frijwillige fersoeningsoffer.

De religieuze kwestje is sa wichtich dat it fan 'e útkarden, neist legitime hearrigens, in folsleine en djippe wijing oan God fereasket. Dit is de ienige mooglikheid om fan him de winske en sochte útkarring te krijen. Troch syn tige oerflakkige gedrach makket falske religy de skepper God lil, oergeunstich op syn gloarje en de eare dy't hy fertsjinnet te krijen fan al syn skepsels dy't him allegear, sûnder útsûndering, de earste foarm fan har bestean ferskuldige binne.

Foar de moderne minske is tiid jild en dit konsept lit sjen hoe fier harren paad fan God ôfdwaald is, om't de tiid dy't God jûn hat earst en foaral it rjocht is om te libjen en te genietsjen fan dit libben om him te learen kennen, him leaf te hawwen en him te tsjinjen, net allinich yn 'e hjoeddeiske ierdske tiid, mar foar de ivichheid dy't hy oan syn útkarden jaan sil by de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. "**Tiid**" is dêrom dy fan it oanbod fan in godlike genede dy't einiget yn it kommende jier 2029.

Troch it wurd tiid de betsjutting te jaan fan in werklik jier yn Dan. 4:16, ferbynt God it mei it idee fan in syklus dy't himsels reproduseart: "*Syn minsklik hert sil fan him ôfnommen wurde, en in beesthert sil him jûn wurde; en sân tiden sille oer him foarbygean.*" Subtyl is dizze syklus, nommen as in mjitte, dy fan 'e sinne dy't de duvel brûkt om God, syn tsjinstanner en syn Rjochter, op te wekken en te irritearjen. En de kar om yn Dan. 7:25 de doer fan 1260 jier te presintearjen yn 'e foarm fan "*in tiid, tiden en in heale tiid*" feroardielt de rol fan 'e sinne-oanbidding fan it Roomsk-Katolike pauselike rezjym dat domineart tidens dizze heule profetearre doer fan "**tiid**". Om deselde reden neamt hy yn Dan. 8:14 de "**2300**" werklike jierren oanhelle troch de útdrukking "**jûn-moarn**" dy't de heule syklus fan 'e 24-oere dei fan 'e sân dagen fan 'e skepping oantsjut; "**tiid**" doe't de "**sân-de dei**" rêst oarspronklik "**hillige waard troch God**"; **de** "**sân-de dei**" sabbatsrêst wurdt dus rjochte en oanwiisd troch it foarseine godlike dekreet. En basearre op 'e "**maityd**" fan it jier - 458, yn Ezra 7:7, wurdt dizze doer opienfolgjend keppele oan 'e ferzoenende dea fan Kristus dy't folbrocht waard yn 'e "**maityd**" fan it jier 30, neffens Dan. 9:27, dan oan 'e restauraasje fan 'e sabbat yn 'e "**maityd**" fan 1843, datum fan 'e ein fan 'e "**2300 jûn-moarn**" fan Dan. 8:14, en twatûzen jier letter, oan syn glorieuze weromkomst yn 'e "**maityd**" fan 2030. De 6000 jier fan seleksje fan 'e útkarden sille begûn wêze mei in "**maityd**", in term dy't "**earste kear**" betsjut, de "**earste**" fan it begjin fan 'e skepping, en se sille einige oan it begjin fan 'e "**lêste**" dy't markearre wurdt troch de yntervinsje fan 'e rjochtfeardige en goede God, foar syn útkarden, mar formidabel en ferneatigjend, foar al syn fijannen.

Minsklik flater oangeande tiid is de konstante oarsaak west dy't de Skepper God derta brocht hat om syn opienfolgjende ferbûnen mei minsken en kristlike tsjerken te brekken. Earst op 'e list makke it Joadske folk de flater om dizze profesije fan Jesaja 61:1-2 ferkeard te ynterpretearjen, dêr't de Geast it doel oankundiget fan 'e twa opienfolgjende ierdske yntervinsjes fan 'e Messias Jezus Kristus: "*De Geast fan 'e Heare JaHweh is op My, om't JaHweh My salve hat om goed nijs te ferkundigjen oan 'e sêftmoedigen; Hy hat My stjoerd om de brutsen fan hert te genêzen, om frijheid út te roppen oan 'e finzenen en frijheid oan 'e finzenen, om it oannimmelige jier fan JaHweh út te roppen, en de dei fan 'e wrake fan ús God; om allegearre dy't rouwe te treasten.*" **Om** oan dyjingen dy't rouwe yn Sion, har skientme **te** jaan foar jiske, de oalje fan freugde foar rou, it klean fan lof foar de geast fan swierte, dat se beammen fan gerjochtichheid neamd wurde meie, de planting fan Jahweh, om ferhearlike te wurden .

Fan al dizze dingen dy't troch God oankundige wiene, hawwe it Joadske folk en harren religieuze geastliken allinnich de oankundiging fan 'e dei fan wraak bewarre dy't yn fers 2 foarsein wie. Se makken dêrmei in flater oer de "**tiid**" dy't

troch God foarsein wie. En dêrom stoppe Jezus, doe't er dizze tekst lies yn 'e synagoge fan Nazareth, mei syn lêzen nei't er "it jier fan genede" oanhelle hie dat foarôfgiet oan "de dei fan wraak", yn dit fers 2. Hy wekte dêrmei in earste moardnerige haat op ûnder de Joaden dy't mei dit gedrach de troch God fêststelde folchoarder fan it programma ôfwisden. Jezus befêstige dizze les letter troch in figebeam te ferflokken dy't hy ferflokke fanwegen syn ûnfruchtberens doe't it net yn it seizoen wie om frucht te dragen. Hy yllustrearre op dizze manier de Joadske betizing fan 'e tiden dy't troch God fêststeld wiene, dy't de oarsaak wurde soe fan harren nasjonale religieuze flok. En dizze tige subtile boadskip is fan enoarm belang, om't alle alliânsjes dy't troch God brutsen binne, brutsen wurde sille fanwegen flaters dy't makke binne oer de "**tiid**" fan 'e ferfolling fan 'e dingen dy't allinnich troch him foarsein binne, en sadwaande, lykas de Joadske figebeam, de flok fan útdroeging drage, it byld fan geastlike dea, en fan 'e "**twadde dea**" dy't it libben fan 'e skuldigen definityf ferneatiget op 'e "**tiid**" fan it lêste oardiel.

Oergean nei it gefal fan it Roomsk-Katolisisme, dat sûnt syn ûntstean nea yn Gods hillige ferbûn gien is en der nea yngean sil, nei't de Joaden, protestanten yn 1843 deselde flater makken. Foar God, neffens Dan. 8:14, soe de maitiid fan dizze datum it begjin sjen fan in earste test fan it Adventistyske leauwe. "**Tiid**" wie doe yndie yn kwestje, om't dizze datum 1843 basearre wie op numerike gegevens presintearre yn 'e profesjen fan' e Hillige Bibel. Om dizze flok te befêstigjen, brocht God yn 'e rin fan' e "**tiid**" dit fallen protestantisme yn 'e oekumenyske alliânsje organisearre troch de katolike religy. Seinge foar syn leauwe, ferskynde de Sânde-deis Adventistyske religy yn 'e Feriene Steaten yn 1863, nei de twa Adventistyske leauwenstesten fan 1843 en 1844. God profetearre yn Dan. 12:12 syn oarspronklike seggen dy't hy fêststelde op it jier 1873, "**tiid**" doe't it in universele foarm oannaam yn it tiidrek neamd "**Filadelfia**" profetearre yn Iepenbiering 3:7. Helaas, 150 jier nei 1844, yn 1994, yn it "**Laodisea**"-tiidrek fan Iepenbiering 3:14, reprodusearre it offisjele Adventisme de protestantske flater fan dizze datum 1844 troch it ôfwizen fan 'e profetyske boadskip dy't ik it presintearre en dy't de datum 1994 definiearret en konstruearret. En om deselde redenen ûndergie it deselde godlike straf, befêstige troch syn "lidmaatskip" yn 'e Protestantske Federaasje, dy't offisjeel makke waard yn 'e maitiid fan 1995.

Yn alle godlike iepenbieringen is "**tiid**" oeral oanwêzich: oankundigingen fan 'e komst fan Kristus basearre op 'e tiid dy't troch God fêststeld is; efter de nammen fan 'e "**sân tsjerken**" fan Iepenbiering 2 en 3 binne sân "**tiden**" markearre troch wichtige religieuze barrens dy't keppele binne oan "**tiden**" dy't troch God fêststeld binne; en úteinlik sil de lêste ferwachting fan 'e wiere weromkomst fan Kristus einige yn 'e maitiid fan 2030, op 'e "**tiid**" dy't soeverein troch God fêststeld is.

Yn 'e antwurden dy't hy joech oan syn apostels dy't him fregen: "*Hear, sille jo op dit stuit it keninkryk foar Israel werombringe?*" ? » Jezus hie dit antwurd: « *Hy antwurde harren: It is net foar jimme om de tiden of de seizoenen te witten dy't de Heit troch syn eigen autoriteit ynsteld hat .* » Dizze útdrukking "**it is net foar jimme**" **hat lang en noch altyd de lêzers fan 'e Hillige Bibel bedrogen, om't Jezus dizze "jimme"** net de wrâldwide betsjutting fan 'e minskheid joech , mar allinich dat wat op dat stuit syn tiidgenoaten oangie,

apostels en learlingen, dy't wat mear as twatûzen jier skieden wiene fan 'e tiid fan syn lêste glorieuze komst. Syn wurden waarden allinich rjochtfeardige fanwegen dizze kontekst, noch hiel fier fan syn glorieuze weromkomst en twatûzen jier letter is de kontekst geunstich foar ús, en dizze kear is de belangstelling foar de datum fan syn triomfantlike weromkomst foar ús in fraach wurden fan autentisiteit fan it leauwe. En as ûnsichtbere taskôgers binne de goede en minne himelske ingels tsjûge fan 'e ferdieling fan 'e minskheid yn twa kampen: de útkarden waans oprjochte en logyske leauwe troch God segene is en fol is mei syn ljocht, en de fallen, waans gedrach paradoksaal, tsjuster en walgelijk is oant it punt fan ôfgrysliekheid. Ek dizze wurden fan Mal. 3:18 binne al foar har sichtber: "**En jimme sille wer it ferskil sjen tusken de rjochtfeardigen en de goddeleazen, tusken dejinge dy't God tsjinnet en dejinge dy't him net tsjinnet.**" De oare skiedingen, etnysk, rasiaal, nasjonaal, mearfâldich, hawwe allinich de rol om de goddeleazen tsjin elkoar op te setten, sadat se elkoar ferneatigje; dat is al begûn op 24 febrewaris 2022 yn it lân Oekraïne en sil einigje, neffens Iepenbiering 14:17-20, mei "**de wynstôk**" dy't de ûntrouwe religieuze learkrêften sil ferneatigje nei de komst fan 'e ferhearlike Kristus, de Oerwinner fan 'e opstannige folken.

Dizze analyze fan it wurd "**tiid**" liedt my ta it besef dat dizze term allinnich betsjutting hat foar ierdske wêzens en God dy't har skepen hat. Want foar de skepping fan 'e ierde, yn 'e himelske diminsje dêr't de hillige ingels libje, hie en hat dit wurd tiid gjin betsjutting, om't se libje yn in echte ivichheid, konstant badend yn ljocht. De wurden "**nacht, tsjuster**" krigen allinnich bestean en betsjutting yn 'e kontekst fan ús ierdske libben, taflecht en keninkryk fan sûnde. It is itselde mei it wurd dei en al ús ienheden fan tiidberekening: de sekonde, de minút, it oere, de dei, de wike, de moanne, it jier, it desennium, it hûndertjierrich bestean en it millennium. Wa't ivich libbet yn it keninkryk fan God telt de tiid net dy't ûnbepaald foar him útrekt.

Yn Genesis pleatst God syn skepping ûnder de ienheid fan 'e dei dy't foarme wurdt troch de opienfolging fan nacht en dei. Foar de sûnde binne de lingten fan nacht en dei gelyk. Nachten en dagen folgje inoar op yn perfekt regelmjittige syklusen. De rotaasje fan 'e ierde om syn as, op dit stuit perfekt fertikaal, draacht in geastlike boadskip dy't it neamen wurdich is: efterinoar wurdt it oerflak oerdeis bleatsteld oan ljocht, en ditselde oerflak wurdt dan ûnderdompele yn 'e tsjusternis fan 'e nacht. No't wy witte dat ljocht God sels is, yllustrearret dizze ierdske rotaasje de ûnwissichheid fan 'e útkomst fan 'e striid tusken it kamp fan ljocht en it kamp fan tsjuster. Want dizze ierdske rotaasje sil 6.000 jier trochgean, dan sil it ferlitten wurde, allinich bewenne troch Satan dy't finzen holden wurdt op syn grûn, foar "**tûzen jier**". De oerwinning fan it kamp fan it goede sil net folslein en effektyf wêze oant de glorieuze weromkomst fan ús Ferlosser Jezus Kristus. Hoewol't se op dat stuit yn 'e ivichheid binne yngien, sille de ferloste útkarden betsjutting bliuwe jaan oan 'e berekening fan tiid, om't de tiid fan it himelske oardiel, dejinge dy't de goddeleaze rebellen oardielet, "**tûzen jier**" duorje moat, wat betsjutting sil jaan oan 'e hillige sabbat fan 'e sânde dei dy't God hillige hat om dit "**sânde millennium**" te profetearjen. Nei sûnde wurdt de syklus fan 'e seizoenen aktivearre en yn beweging set, mar dizze kear makket de 23° kanteling fan 'e rotaasje-as fan 'e ierde de regelmaat fan 'e lingte fan nacht en

dei ferdwine. De ierde dy't troch God foar dit doel skepen is, wurdt it slachfjild wêrop God en de duvel inoar sille konfrontearje en fjochtsje om de goedkarring en stipe fan minsken te krijen. Dit is it ienige probleem yn dit ivige konflikt dat op dit momint fan it ierdske libben begjint. De ûnregelmjittichheid fan dagen en nachten, wêrby't de iene de oare domineart, neffens it seizoen, yllustrearret de dominaasje fan it iene kamp oer de oare op in sykliske manier basearre op 'e rotaasje fan 'e sinne, dy't ús 365-dagen jier markearret en definieart. It sinnejier foarmet de wichtichste tiidienheid fanwegen syn tige symboalyske aspekt. De sinne is net God, mar it symboal fan 'e wiere skepper God dy't himsels yn 'e midden pleatst en it rjocht opeasket om it sintrum fan 'e oandacht fan syn minsklike skepsels te wêzen. En de opienfolging fan nachten en dagen yllustrearret de ûnwissichheid fan 'e minske dy't oanlutsen wurdt, soms troch de tsjustere ferliedingen fan 'e duvel, soms troch God en syn ljocht.

Yn profetysk gebrûk hat de dei de wearde fan in echt jier, en it profetyske jier hat de wearde fan 360 dagen. De ûnkrektens fan dizze wearde fan 360 dagen wurdt opmurken, mar it is net wichtich, om't God ûnder de namme "**in tiid**" syn profetyske jier de echte wearde fan 365 dagen jout. Sa fertsjintwurdigje de 1260 jier dy't profetearre binne yn Iepenbiering 12:6 en 14, yn 'e foarm "**in tiid, tiden en in heale tiid**", 1260 jier fan 365 dagen. God boartet subtyl mei dizze fergelikingen basearre op dizze symboalyske koades, en wy kinne der weardefolle lessen út lûke. Yn Jesaja 61:2 kundiget God efterinoar "**in jier fan geunst**" oan en dan "**in dei fan wraak**". De betsjutting fan dit "**jier**" dat oanhelle wurdt, is dúdlik profetysk, en dizze term "**jier**" kin dêrom ferfongen wurde troch it wurd "**tiid**" fan 'e sinnesyklus, dat it ek oantsjut. Sa krije wy de oankundiging fan 'e kostbere "**tiid fan genede**" dy't yn werklikheid trochgean sil, fan 'e dea fan Jezus Kristus, oant it oere fan syn glorieuze weromkomst. Op deselde wize hat "**de dei fan wraak**" de symboalyske wearde fan it echte of geastlike "**jier**" **en dit fers út Jesaja 63:4 befêstiget dizze lear troch de twa termen "dei, jier"** te neamen: "**Want de dei fan wraak wie yn myn hert, en it jier fan myn ferlost is kommen.**" Dit is boppedat tige logysk, om't dit fers tagelyk "**de wraak**" fan God tsjin 'e rebellen en de yngong yn 'e himel fan syn "**ferlost**" pleatst.

Ik realisearje my hjoed hoe sawat en ferskriklik ûnkrekt al ús minsklike berekkeningen fan "**tiid**" binne. En it is tiid foar my om nei Gods plan te sjen, mear yn 'e presyzje dy't hy natuerlik jout troch syn perfeksje oan 'e dingen dy't hy organisearret, ynstee fan yn 'e tafoege sifers dy't ús enoarm ferrifelje. Sa makket de weromkomst fan Jezus, pland foar de maitiid fan 2030, ús gewoane Romeinske kalinder 30 jier te lang. En ik bin derfan oertsjûge dat God fanwegen syn presyzje de ierdske skiednis organisearre hat op ekstreem krechte yndielingen: 2000 jier, fan Adam oant it offer fan Izaäk dat troch syn heit Abraham presintearre waard, dan 2000 jier oant de dea fan Kristus, en wer 2000 jier, oant syn weromkomst. Dit programma jout de dea fan Jezus Kristus de heechste stiftingsrol dy't syn demonstraasje fan leafde fertsjinnet. Mar ik moat tajaan, de sifers dy't yn 'e Bibel iepenbiere wurde, pleatse it offer fan Izaäk yn 2083: berne yn 1948, wie Abram 100 jier âld yn 2048, en 35 jier letter, lykas de leeftyd fan Jezus, reagearjend op Gods fersyk, stimde hy yn om syn soan Izaäk as offer oan te bieden yn it lân Moria en oan 'e foet fan 'e berch dy't God him oanwiisd hie. In detail lit ús dizze

folwoeksen leeftyd fan 35 jier fan Izaäk rjochtfeardigje: " *Abraham laden it hout op syn soan* " dy't hy " *de jonge man* " neamt en dy't dêrom net langer " *it bern* " is. Dizze aksje profetearret ûnbestriden it oanbod fan God dat realisearre is yn Jezus Kristus, dat helaas net 2000 jier, mar 1917 jier letter sil komme, en ik spesifisearje, op itselde plak, dat is, oan 'e foet fan 'e berch Golgotha; it plak dêr't Abraham syn alter boud hie. Hoe kinne wy dizze 83 jier fan oerskot rjochtfeardigje dy't krigen wurde troch de leeftiden fan 'e patriarchen fan 'e neikommelingen fan Set, de tredde soan fan Adam en Eva, oant Sem, de earste soan fan Noach, en dan fan Sem oant Abram op te tellen? De ienige útlis is dat God dizze 2000 jier net de presyzje jaan woe dy't ik se graach jaan wol, om't yn it jier 2000 fan Adam ôf wie Abram mar 52 jier âld, mar God rôp him doe't hy 75 jier âld wie, dat is 25 jier foar de berte fan Izaäk. Mei oare wurden, Gods wil hearsket en hy woe dat de dingen sa wiene. Wy sille de útlis krije fan Jezus Kristus, yn it keninkryk fan 'e himel dêr't hy de plak reemakket foar syn ferloste útkarden, nijsgjirrich en bewûnderjend, animearre troch de toarst om al syn mystearjes te begripen dy't ûnferklearber bleaun binne. Eins is it pas it begjin fan 'e twadde 2000 jier dat markearre wurdt troch de dea fan Noach, krefter sein, yn 2005.

Wat dúdlik liket, is dat de 6.000 jier fan 'e tiid fan 'e seleksje fan 'e ierdske útkarden ferdielt binne yn trije opienfolgjende fazen fan elk 2.000 jier, dy't de foarútgong en yntinsivearring fan it iepenbiere godlike ljocht sjogge. De earste 2.000 jier binne echt " *tsjuster* " en einige mei " *de wetterfloed* " en de opstân fan " *Babel* ". Dan komt " *it ljocht* " op mei Abraham en syn neiteam dy't God útkeazen hat om syn earste " *hillige ferbûn* " te fêstigjen. Lykwols, tefolle symbolyk maskearret noch altyd it wiere " *ljocht* " dat allinich yn krêft en yntensiteit sil komme troch it " *nije ferbûn* " dat Jezus Kristus kaam te fêstigjen, op syn fergetten bloed, frijwillich, troch syn Romeinske krusiging, oan it begjin fan 'e lêste 2.000 jier. De sluier fan symbolyk ferdwynt dan, en jout betsjutting oan 'e symboalen en religieuze riten dy't it foarsein hiene tidens it " *âlde ferbûn* " en sûnt de sûnde fan Adam en Eva. Yn 'e " *tiid* " fan 'e apostels wie it godlike ljocht op syn hichtepunt, de wierheid wie perfekt iepenbiere en ferfolle. Mar fan 313 ôf ferblinde de Romeinske " *tsjusternis* " de Westerske minskheid machtich. De apostoalyske wierheid waard doe ferfoarme, fergetten en negearre. Nei de ûnfoltôge en lette Reformaasje fan 'e 16^{iuw} kaam it godlike ljocht pas yn 1843 werom by trouwe minsken. En it lêste ljocht, te fergelykjen mei dat fan 'e apostels, waard pas nei 1994 troch God jûn, de datum fan 'e ein fan syn tredde Advintistyske test fan it leauwe. Dizze ferdieling fan " *tiid* " is keppele oan 'e " *dea* " fan ûntelbere minskelibbens dy't troch God feroardiele binne, oerlevere binne oan bloedbaden, epidemyen, ierdbevings en rampen, en alle oare oarsaken fan saneamde tafallige deaden. Dit komt om't se de Skeppergod net yn it sintrum fan har libben en har oandacht pleatsten. Se negearren de yntensiteit fan syn leafde, of ferachten it, of tochten sels dat se der gebrûk fan meitsje koenen om har eigen wil te dwaan. En dit gedrach wurdt fûn ûnder dyjingen dy't har kristlike religy fûnen troch allinich de geskriften fan it nije ferbûn te lêzen en deryn ynteressearre te wêzen, of troch de rêding fan har sielen oan 'e pryster of dûmny ta te fertrouwen. It lêzen en ynteressearjen yn 'e lear fan it âlde ferbûn soe harren

tastien hawwe om de oare kant te ûntdekken, neamd "**justysje**", fan dizze goede en barmhertige God dy't Jezus kaam om te iepenbierjen en te presintearjen oan syn útkarden, as in foarbyld fan hearrigens en selsûntkenning om te imitearjen en te reprodusearjen; dit om te kinnen libje yn oerienstimming mei it ivige himelske libben dat hy har jaan sil, as beleaning foar de kwaliteit fan har leauwe, har trou, har hearrigens en har fertrouwen.

Ik kin dit ûnderwerp fan 'e fraach fan "**tiid**" net beprate sûnder it kostbere advys fan dat âlde Frânske sprekward yn 't sin te bringen, dat seit: "ferlerne **tiid** wurdt nea weromwûn." En it is net God dy't it tsjinoerstelde sizze sil, om't hy ús, as les, de tapassing fan dit sprekward jûn hat. Hy presintearre it ús, troch de mûle fan Jezus Kristus, ûnder it aspekt fan syn "**gelikenis fan 'e tsien jongfammen**", skreaun yn Mattéus 25:1 oant 13, en dy't perfekt de fjouwer Adventistyske testen fan it leauwe yllustrearret dy't opienfolgjend folbrocht binne of noch net, yn 1843, 1844, 1994 en 2030. De jûne les giet oer it goede of minne gebrûk fan 'e "**tiid**" dy't God oan al syn libbene skepsels jout. De "**wize jongfammen**" meitsje gebrûk fan 'e "**tiid**" dy't har jûn is om harsels ta te rieden op 'e standert fan it himelske libben; en "**tiid**", it kostet in soad, om de nedige ynstruksje en feroarings fan karakter te krijen, oplein en fereaske troch God foar wiere kristlike religieuze bekearing. Yn 'e gelikenis wurdt dizze tarieding yllustrearre troch de oankeap fan 'e "**oalje**" dy't de godlike Geast fan Kristus symbolisearret, dy't yn 'e minsklike sielen moat komme, symbolisearre troch de "**fetten**" oant se fol binne. Yn Iepenbiering 3:20 oerset Jezus dizze aksje en seit: "*Sjoch, ik stean by de doar en klop. As immen myn stim heart en de doar iepenet, sil ik by him ynkomme en mei him it iten hâlde, en hy mei my.*"

Oan 'e oare kant, de "**jongfammen**" **dwazen**" stelle har tarieding út oant it lêste momint en as Jezus yn hearlikheid weromkomt, binne se ferrast en betize, om't se net ree binne om mei him nei de himel te gean. Mar oer wa hawwe wy it? "*Fiif jongfammen wize froulju*" **dy't mei it nûmer 5 de geastlik** "**wize**" manlike of froulike minske symbolisearje, en "*fiif jongfammen*" "**dwaas**", **wat de geastlik** "**gekke**" manlike of froulike minske oantsjut. Jezus rjochtet him hjir net op 'e agnost, ateïst, ûnleauwige en libertaryske, of sels anarchist. Hy rjochtet him allinich op minsken dy't dwaande binne mei de kristlike religy, om't "**wiis** of **dwaas**", al dizze "**fammen**" wachtsje op 'e weromkomst fan 'e "**brêgem**", nammentlik Jezus Kristus. Wylst neat ús tastien hat om it yn 1843 te begripen, liket it hjoed dúdlik dat dizze gelikenis de ûnderfiningen fan Adventistyske ferwachtingen profetearret dy't libbe wurde troch de Adventisten waans keazen amtners de Sândedeis Adventistyske Tsjerke yn 1863 oprjochten, strikt Amerikaansk op dy datum, doe universeel segene, profetysk troch God, yn 1873, parallel, yn Dan. 12:12 en Iepenbiering 3:7.

Yn 'e maitiid fan 1843, yn 'e earste Adventistyske ûnderfining, wie it protestantisme de religy dêr't God it doelwyt fan hie en dy't yn fraach steld waard, yn al syn doe al meardere denominaasjes. It wie noch altyd it protestantisme dat dwaande wie mei de twadde ferwachting fan Kristus syn weromkomst foar de hjerst fan 1844. Hoewol't de katolike religy kollektyf feroardiele, ôfwiid en negearre waard troch God fanwegen syn falskens en leagens dy't as "**godslastering**" yn Iepenbiering 13:1-5-6 oanklage waarden, koene de folgelingen

fan it katolisisme yndividueel ek reagearje op 'e oprop dy't God en syn minsklike tsjinner yn dy tiid, William Miller, dienen. Se wiene eins talryk om mei te dwaan oan it Sâdedeisadventisme; talryker as de protestanten. Ik slút dizze heakjes ôf.

Doe, de tredde ferwachting gie, foar 1994, allinnich oer it Sâdedeisadventisme. En nochris die de " **tiid** " syn wurk; it " **siedende** " en oerwinnende " **Filadelfia** " fan 1873 makke plak foar it " **lauwe** ", ôfgryslke, ferriedlike en ûntankbere " **Laodisea** " **fan 1994, dat Jezus nei dizze datum, dat is, oan it begjin fan 1995, " útspuie** " moast troch it yn 'e protestantske alliânsje te litten. Yn 'e gelikenis fan 'e " **tsien jongfammen** ", yn Matt. 25:1 oant 13, komt de aksje fan dit útspuien oerien mei it oardiel dat útsprutsen waard troch de ferwachte " **brêgem** ", yn dizze kâlde en skerpe termen: " **Ik ken jimme net** ": " *Dêrnei kamen de oare jongfammen en seinen: Hear, Hear, doch ús iepen. Mar hy antwurde: Wierlik sis ik jimme, **ik ken jimme net** .* " Dizze formule fan ôfwizing befêstiget syn útspraken yn Mat. 7:22-23 dêr't er it misleidende gedrach fan falsk protestantisme al feroardielet: " *In protte sille dy dei tsjin my sizze: Hear, Hear, hawwe wy net yn jo namme profetearre? Hawwe wy net yn jo namme demoanen útdreaun? En hawwe wy net in protte wûnders yn jo namme dien? Dan sil ik iepenlik tsjin har sizze: Ik haw **jimme noait kend** ; gean fuort fan my, jimme dy't ûngerjochtichheid dogge.* " Dochs, let op it ferskil yn 'e útspraak: Jezus seit tsjin it Adventisme, dat hy foar syn feroardieling erkende: " *Ik ken jimme net* " of mear. Mar tsjin it kalvinistyske protestantisme, dat hy noait erkende, ferklearret hy: " *Ik haw jimme noait kend .* " Wat de " **wizen** " tastien hat om de himel yn te gean, is wat Jezus " **waakjen** " neamt en dat krekt bestiet út it " **wiis** " brûken fan " **de tiid** " dy't ús jûn wurdt om ússels geastlik te ferriken, dit troch yn syn namme alle ljochten te ûntfangen dy't God ús jout om ús te feroarjen en ús ta te rieden op 'e noarm fan it himelske libben. Jezus slút syn gelikenis ôf troch te sizzen: " **Wachtsje dêrom, om't jimme de dei noch it oere witte** . " Mar, wat is it nut fan " **wachtsjen** ", as net om aktyf te wachtsjen yn oanhâldende bibelstúdzje, dat God oan syn útkarden de kennis jout fan dizze " **dei** " en dit " **oere** " wannear't " **de breugeman** " weromkomme moat? En dit is yndie de betsjutting fan 'e wurden fan Jezus Kristus dy't ús seit: " *wachtsje , sadat jo fan my de kennis fan 'e dei en it oere ûntfange.* " Wat betsjut " **wachtsjen** " yn dizze tastân ? De Hillige Bibel bestudearje en yn ús " **eintiid** ", foaral de profesijen wêryn numerike doarren oanwizings foarmje dy't oeren, mominten, datums oanjaan wêr't godlike oardielen definitive, ûnherstelbere gefolgen hawwe, lykas " **ferlern tiid** " dy't " **nea weromhelle** wurde kin". En dizze útlis waard konkreet befêstige troch God, om't nei 1994, yn 2018, de Geast fan Jezus Kristus my de wiere datum fan syn langferwachte definitive weromkomst bekend makke hat: de maitiid fan 2030 as de himel iepen sil gean om my te wolkomjen mei myn bruorren en susters, allegear fereale op syn wierheid, syn subtiliteit, syn godlike wiisheid; alle dingen dy't my fernuverje en my folje mei lok, al op dizze ierde dêr't kwea en " **dea** " hearskje en sille hearskje oant de weromkomst fan Jezus, mear en mear.

De numerike doar fan 'e profesijen wiene net bedoeld om de wiere datum fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus te konstruearjen, mar se hienen, en hawwe noch altyd, de tige wichtige rol om ús yn steat te stellen om de kennis fan it ivige godlike oardiel yn te gean en sa te reagearjen op syn easken, yn alle tiden dy't

belutsen binne en rjochte binne troch de konstrueare datums. Sûnt Genesis 1 wurdt godlike lear gearfette troch in progressive passaazje fan " **tsjuster** " nei folslein " **ljocht** "; wat in opienfolging fan stadia ymplisearret wêryn God minsken sil feroardielje dy't it nije " **ljocht** " dat hy har presintearret ôfwize. Oan 'e ein fan dizze opienfolging fan beproevingen sil " **de tiid** " fan 'e wiere weromkomst fan 'e ferhearlike godlike Kristus himsels presintearje yn 'e maitiid fan 2030. Mar it begryp fan dizze datum is net basearre op yngewikkelde berekkeningen, mar allinich en ienfâldich op bewiis iepenbiere troch de Hillige Bibel, dat is de tiid fan 6000 jier dy't foarsteld is om te profitearjen fan 'e genede oanbean yn Jezus Kristus. En yn Genesis 5 en 11 binne de leeftiden fan 'e neamde genealogyske opfolgingen yn wierheid allinich bedoeld om ús te oertsjûgjen dat de tiid fan 'e godlike seleksje fan syn minsklike útkarden yndie mar 6000 jier is, yn tsjinstelling ta wat moderne wittenskiplike geasten bewoare.

Oan 'e ein fan 'e foarseine 6.000 jier komt " **de tiid** " foar opstannige sûnders om kollektif de earste " **dea " te ûndergean** . En as " **de tiid** " fan 'e testen fan it leauwe einiget, begjint de " **tiid** " fan it oardiel. En God is net klear mei dizze rebellen, om't de útkarden har gefallen yndividueel sille bestudearje en se " **tûzen jier** " lang sille beoardielje yn it himelske keninkryk fan God, en as it oardiel foar elk fan harren útfierd is, sille dizze deade rebellen wer opwekke wurde foar it definitive oardiel, oan 'e ein fan it sânde millennium. Konfrontearre mei de gloarje fan 'e libbene God, sille se syn rjochtfeardige sin en al har yndividuele skuld moatte werkenne. Se sille dan op ierde transformearre wurde yn in "mar **fan fjoer** ", " **de twadde dea** " dy't har lichems sil konsumearje yn in tiid dy't evenredich is mei har yndividuele gefal.

De " **dea programmearre troch de tiid** " dy't oan 'e minsklike soarte op ierde jûn is, sil dan definityf ferdwine. En op 'e weropboude, fernijde en ferhearlike ierde sille de ferloste útkarden, weriene mei Jezus Kristus, de perfekte frede en it ivige lok kenne dy't hy foar har op ierde kaam te krijen troch " **syn oerwinning oer dea en sûnde** ". De skiednis fan 'e ierde sil bewiis levere hawwe dat " **tiid** " oanlieding jout ta enoarme **feroarings** dy't posityf, mar ek tige negatyf wêze kinne. En it wekker wurden fan it moderne libben is in typysk foarbyld. Technyske wittenskip bringt treast, mar it makket minsken ta slaven fan it jild dat it mooglik makket om it te krijen. It biedt in ferbettere libbensstyl, mar it ferneatiget dit libben troch de aksje fan syn gemyske aginten. It ferlingt en ferlingt it libben, mar op in ûnnatuerlike manier, troch it brûken fan gemyske medisinen dy't neat oars binne as medisinen dy't legitimearre binne troch nasjonale steaten. Mar oan 'e ein fan 'e dyk, sels weromdrukt en útsteld, mei " **tiid** ", einiget de programmearre dea himsels op elkenien.

It is ûnmooglik om krekte datums te bepalen op basis fan in falske kalinder. En as sadanich is ús gewoane kalinder tige falsk en misliedend oer de " **tiid** " fan it libben dat ús kollektif jûn is. Sa komt it jier 6000 fan Gods echte " **tiid** " oerien mei it jier 2030 fan ús falske kalinder. Wittend út in Hebrieuske kalinder dat Jezus yn ús jier 30 stoar, hawwe dizze 30 ekstra jierren har útlis. Eins wurdt yn ús falske kalinder it jier 1 taskreaun oan 'e berte fan Jezus Kristus, mar Jezus waard eins 6 jier foar dit jier 1 berne; wat him 35 jier âld makket op 'e dei fan syn dea. De Bibel jout twa ungefeare stikken ynformaasje oer Jezus syn leeftyd: "

sawat tritich jier âld " oan it begjin fan syn tsjinst, neffens Lukas 3:23, yn werklikheid 31 jier en seis moannen. En de Farizeeërs skriuwe oan Jezus " *minder as fyftich jier âld* " ta yn Johannes 8:57. Oer dit ûnderwerp presintearret de Bibel gjin krekte befêstigjende útspraak, om't de apostels net doarsten Jezus, dy't se respektarren en frezen, wylst se fan him hâlden, nei syn leeftyd te freegjen.

Lange tiid dominearre it idee dat Jezus yn it jier 4000 berne waard alle minsklike geasten; dit wie de oarsaak fan falske berekkeningen en flaters yn 'e definysje fan " **tiid** ". Boppedat is der gjin mooglikheid om " **tiid** " op in trochgeande globale manier te datearjen, noch yn opkommende noch yn ôfnimmende folchoarder. Hjir bliuwt **de definieare "tiid"** wer ûnkrekt. De 6000 jier bliuwe lykwols dúdlik en it is op dit bewiis, befêstige troch de opienfolging fan ús 7-dagen wiken, dat is 6 dagen + 1 dei, dat Jezus úteinlik de wiere " **tiid** " fan syn weromkomst iepenbiere, dy't sadwaande de falske minsklike wurken dy't taret binne troch de Romeinske aginten fan 'e duvel, dizze supreme sertifisearre spesjalistyske ferfalsker, ûntslein hat. It is úteinlik it feit fan it pleatsen fan 'e dea fan Jezus nei 4000 jier, folge troch de lêste 2000 jier, dat de wiere tiid fan 'e minskheid fêststelt. En foar de gloarje fan God ferdriuwt de wierheid de tsjusternis en triomfearret deroer, en leit syn ljocht en de echte " **tiid** " op dy't God oan minsken jûn hat, om har ivige bestimming te kiezen.

Der is gjin bewiis dat it 6.000 jier duorjende seleksjeproses fan Gods útkarden dúdlik befêstiget. Leauwe bliuwt essensjeel om dizze wierheid te begripen en te akseptearjen, suggerearre troch de subtile Geast fan 'e libbene God. Wier leauwe fereasket lykwols grutte en geduldige trochsettingsfermogen, en it is troch it sammeljen fan 'e ferburgen godlike pearls dat it definitive resultaat fan leauwe wurdt krigen. Hjir is dan hoe't dizze oertsjûging wurdt boud en úteinlik wis wurdt.

Elke lêzer fan 'e Bibel akseptearret dat it ferhaal fan it Alde Ferbûn 4.000 jier beslacht oant de ierdske tsjinst fan ús Hear en Master Jezus Kristus. In earste minsklike flater is om de berte fan it bern Jezus yn it jier 4000 te pleatsen; en dit wie krekt de kar dy't de mearderheid makke hat, en ik persoanlik wie ûnder harren oant 2018. By it yngean fan 'e kristlike faze einiget it bibelske ferhaal blykber en sil it gjin berjocht mear jaan oer " **tiid** ". En hjir komt it leauwe yn it profetyske wurd tusken en makket it ferskil tusken de silligen en de ferflokten. Blykber is sûnt it jier 4000 de " **tiid** " ferlingd, en ús gewoane falske Romeinske kalinder pleatst ús yn 2023, mar neat hâldt minsken tsjin om te leauwen dat de ierde har skiednis ieuwen en sels millennia trochsette sil. Hjir skiede de gedachten fan 'e ûnleauwige en de leauwige. Troch it bestudearjen fan profesije ûntdekt de sillige leauwige yn âlde profesijen hoe't God de koade " *in dei foar in jier* " brûkt dy't hy gebiedt en befestiget yn Num. 14:34: " *Krekt sa't jo fjirtich dagen nedich hiene om ferken it lân, jimme sille jimme ûngerjuchtichheden fjirtich jier drage , in jier foar elke dei ; en jo sille witte hoe't it is om myn oanwêzigens te ûntnimmen .* » Dizze koade wurdt wer brûkt en befêstige yn Ezech. 4:5-6: « ***Ik sil jo it oantal dagen telle gelyk oan it oantal jierren fan har ûngerjuchtichheid , trijehûndert njoggentich dagen; sa sille jo de ûngerjuchtichheid fan it hûs fan Israel drage. As jo dizze dagen foltôge hawwe, gean dan op jo rjochterkant lizzen, en jo sille de ûngerjuchtichheid fan it hûs fan Juda fjirtich dagen drage; Ik sil jo in dei foar elk***

jier oplizze . » Ezechiël is in hjoeddeiske profeet fan Daniël en de koade dy't God him presintearret wurket op 'e tsjinoerstelde manier: « *in jier foar elke dei* » en « *in dei foar elk jier* ». It prinsipe wurdt omkeard ôfhinklik fan oft it werklike bestrafte feit de « *dei of it jier* » is. Yn *profesije sil God dêrom ûnder it aspekt fan « in dei, in jier »* sitearje dat echt is foar de libbene ûnderfining. Op dizze manier kin hy dêrom trochgean mei it jaan fan ynformaasje oan syn sillige ferlostte oer de " **tiid** " dy't se ta har beskikking hawwe. Sa, begjinnend yn -458, einiget de " **2300** ", " **jûn-moarn** " fan Dan. 8:14, útdrukking fan 'e 24-oere dei yn Genesis 1, yn 1843, en befêstiget de programmearring fan twa ierdske millennia nei de oprjochting fan it nije ferbûn. Dizze doar wie de langste fan al dyjingen dy't presintearre waarden yn 'e profesijen fan' e Bibel. Mar, ûnferwachts, yn myn tsjinst foar godlike wierheid, waard dizze datum ferhege mei 150 jier profetearre ûnder it aspekt fan " **fiif moannen** " yn Iepenbiering 9:5-10: dat is, 5 kear 30 dagen. De ierste datum wie dêrom 1994, en dizze kear like it sechsde millennium folslein dekt te wêzen, wêrtroch't de seisjierrige fertraging fan Kristus syn berte 1994 it jier 2000 makke. Dizze kear hiene de profetyske sifers allegear har wiere ynterpretaasje krigen en wiene har ferfolgingen efter ús tsjin 'e tiid dat de jierren 2000 oant 2023 foarby wiene. Dúdlik soe skreaune bibelske profesije gjin nije datums mear leverje.

Doe wie it yn 2018, as in foarspul op 'e oerstreamingen fan ljocht jûn troch Jezus Kristus, dat de juste posysjonearring fan Jezus syn dea, oan 'e ein fan 'e 4000 jier sûnt Adam, it mooglik makke om de oarsaak te begripen fan it foarbygean fan it jier 2000. En as in útwreiding fan dit oare perspektyf makke de datum fan Jezus syn dea, yn it jier 30, it mooglik om de wiere weromkomst fan Kristus fêst te stellen dy't ferwachte wurdt foar de maitiid fan 2030. Mar wat ús sa dúdlik en sa logysk liket, is it resultaat fan in lange stúdzje, en ús leafsten, dy't dizze stap net nimme, sjogge de dingen net lykas wy. Us arguminten, sa effektyf foar ús, hawwe gjin effekt op ús leafsten en freonen, as se net ferljochte binne as " **soannen fan God** ". En dit ferskil is basearre op it wiere leauwe dat toand wurdt troch de útkarden, dy't God segenet, en it ûnleauwe fan 'e ferachters dy't hy sels ferachtet, ferachtet en har paad nei ferdoemenis folgje lit.

De koades fan Numeri 14:34 en Ezechiël 4:5-6 fertelle ús dat de foarseine perioaden " **tiden** " dekke dy't markearre wurde troch " **ûngerjochtichheid** ". Yn beide gefallen wie **de "ûngerjochtichheid"** dy't bestraft waard Joadsk en gie it, yn it âlde ferbûn, om de tsien stammen fan Israel, ûngerjochtichheid foar 390 jier, en Juda, ûngerjochtichheid foar 40 jier. Krektoarsom, yn 'e profesijen fan Daniël is " **ûngerjochtichheid** " kristlik, earst Roomsk-Katolik, dan, efterinoar, Protestantsk en, sûnt 1994, Adventistysk.

Djipte en oerflakkigens

Yn syn berisping oan 'e Joadske Farizeërs fan syn tiid, beklamme Jezus harren hypokrityske gedrach, en feroardielde it smoargens fan harren sielen dat se ûnder in religieuze fasade ferburgen hiene. Jezus lies yn harren gedachten de wiere aard fan harren gefoelens, dy't sa maklik te ferbergjen binne foar normale

minsken. Efter in freonlike glimlach kin moardnerige haat lizze, sûnder dat de doelgroep it beseft. Soms brûkt de duvel sels ûnfermoedende skepsels om syn plannen te berikken, safolle dat harren skynbere freonlikens harren boppe alle fertinking pleatst. Lykwols, sûnder beskerming fan God, binne in mannichte skynber normale minsken autentike wenten fan demoanen dy't har op in protte manieren gedrage kinne, sels it absolute tsjinoerstelde.

Yn Syn Hillige Bibel jout God grut belang oan it ear. En troch dizze kar ûnderskiedt Hy Himsels fan minsken dy't belang jouwe oan harren tonge, harren iepenhertige of misleidende spraak. De minske ferliedt syn neiste troch syn spraak en syn uterlik. Guon ferlieders fiele de needsaak om te ferlieden om har libben te fielen en it produsearre effekt is foar har as in drug dy't se nedich hawwe om it libben te wurdearjen. De fjilden fan mooglikheden dy't minsklik tinken of dat fan in ingel kin nimme binne ûneinich, ûnbeheind, om't God al Syn skepsels folsleine frijheid jûn hat. En it is dêrom dizze frijheid dy't berte en konkrete foarm jout oan alle opsjes, rjochtingen en oriïntaasjes fan it libben.

Foar God is de earste plicht fan 'e minske om te witten hoe't er harkje moat, net om te praten. Dit komt om't, nettsjinsteande de misliedende skyn dy't ús it miskien ferjitte litte kin, it foar syn persoanlik lok is dat God it libben joech oan syn frije skepsels. Mar dizze frijheid wurdt oan al syn skepsels mar foar in beheinde tiid jûn; de tiid foar har om te kiezen om nei him te harkjen, of om syn bestean te negearjen, wat delkomt op libjen en stjerren op deselde wize as de bisten fan syn ierdske skepping. Hoe koenen guon wêzens harkje nei de wurden dy't oansprutsen wurde troch in ûnsichtbere God, as se net witte hoe't se harkje moatte nei de wurden dy't minsken har oansprekke? Yn pearen, yn famyljes, skouderje minsken inoar oan, libje ûnder itselde dak, diele mielen, mar diele har geheime gedachten net en binne allinich ynteressearre yn har kar fan persoanlike en strikt yndividuele belangstelling. As har buorman tsjin har praat, hearre har earen, mar harkje net. Sa jouwe minsken harsels de yndruk dat se yn 'e maatskippij libje, mar wat is de wearde fan in maatskippij dy't bestiet út fersterke sitadellen wêryn't de "ik" as in feodale hear regearret?

Dizze ynljeding hat krekt tsjinoerstelde gedrach markearre dat Jezus feroardiele hat en dat ik oerset mei de termen "djipte" en "oerflakkigens", om't dit twa natueren binne dy't it ferskil meitsje tusken de útkarde fan Kristus en de fallen dy't hy feroardielet en ôfwiiist. De minske waans geast djip is wit hoe't er harkje moat en hy sil hieltyd better harkje, om't dizze natuer de God behaagt dy't " *jout oan dejinge dy't a* ». Eins rêst de rêding fan 'e útkarden earst en foaral op 'e foarm dy't har frijheid oannimt, dy't fuortkomt út har natuer; in natuer dy't benammen geskikt is om te witten hoe't se nei God harkje moatte en belangstelling hawwe moatte foar wat hy seit en leart. Ik herinner my dat foardat hy yn opstân kaam tsjin God, de ingel dy't God yn Jesaja 14:12 " *Moarnsstjer* " neamde en net " *Ljochte Stjer* ", neffens Ezech. 28:12 ek " *folslein yn skientme* " en yn alle dingen skepen waard. Dizze " *Moarnsstjer* " dy't yn ús skepping " *de sinne* " oantsjut, fertsjintwurdige úteinlik de duvel sels. Hy waard sa de " *sinne* " fan 'e ierdske heidenen dy't him ûnbewust oanbidde. Dejinge dy't Jezus " *de prins fan dizze wrâld* " neamde, naam úteinlik op ierde de plak yn fan 'e wiere God, symbolisearre troch de " *sinne* " yn syn skepping fan ús sinnestelsel. Jesaja 14:13

befêstiget dizze ambysje en plan fan 'e duvel: " *Jo seine yn jo hert: 'Ik sil opstige nei de himel, ik sil myn troan ferheegje boppe de stjerren fan God* ; ik sil sitte op 'e berch fan 'e gearkomste yn it fierste noarden; " As gefolch, yn har oanbidding fan 'e " *dei fan 'e sinne* ", ús Romeinske snein, oanbidde falske kristenen de duvel sels, yn persoan, om't hy har " *Moarnstjer* " is. It moat opmurken wurde dat neat de opstân fan 'e perfekt skepen duvel kin rjochtfeardigje; útsein it gebrûk fan syn frijheid. Troch de frijheid dy't God him jûn hie útwreidzje te wollen, waard hy sels de slaaf fan in langstme nei macht en macht dy't nea tefreden wie. En úteinlik sil God him ferneatigje moatte en him dit libben ôfnimme dat hy leaude dat hy nofliker meitsje koe as it libben dat God him oanbean hie doe't hy him skepte.

It is wier dat it kollektyf libben de yndividuele frijheid ferminderet, en dizze wierheid wurdt erkend troch republikeinske minsken dy't bestean joegen oan dizze regel: "de frijheid fan elk hâldt op dêr't dy fan 'e oare begjint." Dit is goed sjoen en tige wier. Mar dizze oare dy't Jezus ús neiste neamt, is gjin prioriteit, om't God himsels foar him opleit as in absolute prioriteit. As slachtoffer fan syn ûnsichtberens wurdt hy lykwols negearre en wurdt syn prioriteit jûn oan it minsklik wêzen dat him ferfangt. Oars as oerflakkige minsken harket de man dy't God behaagt nei him, en om dit djippe harkjen oan te wizen brûkt God dizze formule sitearre yn Iepenbiering 3, sân kear, oan 'e ein fan' e berjochten rjochte oan syn tsjinstfeinten yn 'e sân tiden symbolisearre troch de sân nammen fan' e " **tsjerken** ": " **Wa't ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit** . "

God wit hiel goed dat de minske dy't er skepen hat twa earen hat, en wat er mei dizze útdrukking beklammet bestiet út it brûken fan 'e earen om te harkjen, yn 'e stilte fan ús tinzen, nei de effekten fan it lêzen fan syn hillige Bibel. Want allinnich dêrtroch sprekt God ta ús en daagt er ús út. Om't it bestiet, liedt syn godlike Geast ús derta om ta ús geast te praten, en ûnder dit aspekt fan skriuwen wurdt syn wurd lêsbere en konkreet, elkenien kin it analysearje, begripe en de lear yn 'e praktyk bringe. Teminsten is dit wat dien wurde moat, as de djippe en oprjochte geast dy fan in wiere " **soan fan God** " is, neffens wat God seit yn Iepenbiering 1:3: " *Sillich is hy dy't lêst en dejingen dy't de wurden fan 'e profesije hearre, en dy't de dingen bewarje dy't dêryn skreaun binne! Want de tiid is tichtby* . " Dizze silichsprekking, útrikt troch de godlike Geast fan Jezus Kristus, wiist yn dit fers it fermogen oan om de kodearre profesije fan syn " **Apokalyps** " **te ûntsiferjen, of te lêzen** ; syn hillichste iepenbiering; dy't in lêste etappe foarmet yn 'e ûntwikkeling fan syn ferlosten fan 'e ierde. Mar dizze selde segen is fan tapassing op 'e earste stúdzjes fan 'e Hillige Bibel fan 'e roppene dy't nei útkarring stribbet. Want dizze formule segenet in gedrach dat God fereasket fan al dyjingen dy't hy rêdt om syn ivichheid yn te gean. Tink derom dat in silichsprekking gjin befele, in gebod foarmet, mar in foarbyld fan dejinge dy't him oant it punt fan rêden behaagt troch de ferlossing útfierd troch Jezus Kristus. Hy jout ús dêr de standert oan fan 'e wurken dy't hy wol en kin segenje, mar net... nimmen twinge of beheine om op dizze manier te hanneljen. De seleksje fan 'e útkarden dy't troch God ferlost binne, is basearre op it prinsipe: "Wa't fan my hâldt, folgje my!" » Dit is boppedat it byld dat Jezus keas om dit prinsipe út te drukken troch himsels te presintearjen as de " **goede Hoeder** " folge troch " *skiep dy't syn stim kenne* ", yn Johannes 10:4: " *As hy al syn eigen skiep útstjoerd hat, giet hy foar har út, en de*

skiep folgje him, **om't se syn stim kenne** . " Yn dizze gelikenis is it opnij it minsklik ear dat beslissend is. De stim fan Kristus, dy't syn geastlike skiep kenne en werkenne ûnder oare falske hoeders, wurdt identifisearre mei bibelske wierheid dy't krigen wurdt troch yngeande bibelske kennis; dy't allinich krigen wurdt en mooglik wurdt troch in geduldige en oanhâldende stúdzje fan 'e heule Hillige Bibel, fan "wei oant fêst iten foar folwoeksenen." Oan 'e ein fan syn solide training kinne de útkarden fan Kristus net langer ferrifeld wurde troch de leagens dy't troch de duvel en syn minsklike aginten oprjochte binne, neffens Mattéus 24:24: " *Want der sille falske christussen en falske profeten opkomme, en se sille grutte tekens en wûnders sjen litte, sadat se , as it mooglik is , de útkarden sels ferrifelje sille* ." "Mei sa'n warskôging binne dejingen dy't harsels ferrifelje litte, benammen skuldich en ferantwurdlik yn it oardiel dat God oer har útsprekt. En har earste straf sil wêze om it ivige libben net te krijen dêr't se harsels wurdich fan achte, en sa harsels falsk en swier te ferrifeljen. Harren twadde straf sil fleislik wêze, want se sille yn har lichems it lijen drage dat feroarsake wurdt troch de wûnen fan tiden fan oarloegen, hongersneed, ferskate oarsaken fan sterlikens, en úteinlik sille se omkomme ûnder de klappen fan 'e slachtoffers dy't se ferrifele en bedrogen hawwe. Sa meitsje **djipte en oerflakkigens** respektivelik de útkarden en de fallen, en it is it gebrûk fan har earen, de standert fan har harkjen, dy't it iene of it oare makket. De goede relaasje tusken twa wêzens rêst folslein op 'e kwaliteit fan har útwikselingen; it goede antwurd komt pas nei't de fraach goed belústere is. Krekt foar syn dea, yn syn útwikseling mei de prokurator fan Jeruzalem, de Romein Pontius Pilatus, jout Jezus ús, troch dizze man, in typysk foarbyld fan 'e oerflakkige minsklike geast: hy seit tsjin Jezus: " *De wierheid, wat is de wierheid?* "Hy stelt sels in fraach dêr't Jezus him op beantwurde koe; mar hy easke neat mear en leaver it ûnderwerp los te litten. Yn it deistich sekuliere libben hannelje in mannichte minsken op dizze manier en jouwe har relaasje allinich in nei bûten skynbere foarm, sûnder har soargen te meitsjen oer de miening fan har petearpartner. Dit soarte útwikseling bouwt neat solides op. Yn Mattéus 7:8, yn herinnering oan in logysk prinsipe, seit Jezus: " ***Want elkenien dy't freget, krijt, en wa't siket, fynt, en foar wa't kloppet, sil iepene wurde.*** " "Mar de iennichste dy't sa hannelet is God en Hy allinnich, want yn it minsklik libben, ûnderinoar, docht de minske dy't kloppet dat faak om 'e nocht en krijt dejinge dy't freget faak net wat er freget. En as de easkers krije wat se freegje, is dat faak troch groepsdruk, of komt it troch de winsk fan 'e antwurdjouwer om fan in probleem ôf te kommen. Yn 'e djippe útwikseling nimt de antwurdjouwer ferantwurdlikens foar syn plicht om te reagearjen op it fersyk dat oan him steld is, hy wit dat hy it foldwaan moat, as it ridlik en rjochtfeardige is. Hy hat wille yn it korrekt reagearjen, wittende dat hy wille sil bringe oan dejinge dy't hy tefreden stelt. Dit soarte djippe útwikseling is yn oerienstimming mei de standert fan Gods leafde en neffens God. Foar de oerflakkige útwikseling brûkt Jezus it byld fan 'e " ***ûnrjochtfeardige rjochter*** " dy't úteinlik takend wurdt wat fan him frege wurdt om fan in opportunist ôf te kommen. Mar syn foarbyld skriuwt dizze rjochter dúdlik in " ***ûnrjochtfeardich*** " gedrach ta dat him in wêzen makket dat troch God feroardiele en ôfwiisd wurdt."

As antwurd op 'e kar fan opsje makke troch minsken, jout God de passende, fertsjinne en rjochtfeardige fieding. Oan 'e minske dy't foldocht oan 'e kritearia fan "djipte", jout hy as fieding, wierheid en wissichheid. Oan 'e oare kant jout hy as fieding oan dejinge dy't hy "oerflakkich" achtet, leagens en twifel. De twa ûnderfiningen binne net gelyk, om't dejinge dy't twifelt him it effekt fan 'e fieding fan wissichheid net foarstelle kin, wylst de útkarde, goed fiede troch God mei wierheid, foar syn bekearing de situaasje fan twifel meimakke hat. Hy profitearret fan beide ûnderfiningen en kin se sa objektyf fergelykje. De útkarde merkt op hoefolle de wierheid en har wissichheid him dy wiere rêst fan 'e siel jouwe dy't Jezus seit, yn alle wierheid, dat hy allinnich jaan kin. Dizze boadskip wurdt befêstige yn Iepenbiering 14:11 dêr't Jezus dit ferskil tusken syn útkarden en de fallen ûnderstreket, oer wa't hy ferklearret: " *En de reek fan harren pine giet op foar ivich en altyd; en se hawwe gjin rêst dei of nacht , dejingen dy't it beest en syn byld oanbidde, en wa't it merk fan syn namme ûntfangt.* " Troch de tsjintwurdige tiid te brûken om de straf op te roppen dy't oplein wurdt oan opstannige kristenen, jout Jezus dizze straf in permanint, ivich karakter, neist de straf fan 'e " *twadde dea* " fan it " *lêste oardiel* " dat benammen yn dit fers oproppen wurdt. En de útdrukking " *se hawwe gjin rêst dei of nacht* " befêstiget it feit dat se net profitearje fan 'e " *rêst* " dy't Jezus oanbean oan dejingen dy't hy kaam te rêden yn syn ynkarnaasje op ierde. Parallel mei it yn 'e praktyk bringen fan 'e " *rêst* " fan 'e sabbat fan 'e " *sânde dei* " krije de útkarden it foardiel fan 'e " *rêst* " fan har geast en dêrom dy fan har hiele siel. Yn it oansprekken fan syn apostels werhellet Jezus dizze útdrukking: " *frede mei jimme* ." Fan him weikommend en út syn godlike mûle weikommend, is dizze útdrukking net allinnich teoretysk, om't " *frede* " fan 'e siel allinnich troch him beskikber is. En syn wurden wurde omfoarme ta aktive krêft yn dejinge dy't dizze " *frede* " fan him ûntfangt. En de kar foar dit wurd " *frede* " is net ûnskuldich, om't it tsjinoerstelde it wurd " *oarloch* " is, dat de noarm oantsjut fan 'e relaasje dy't hy hat mei de oanbidders, bewust of ûnbewust, fan 'e duvel en de himelske en ierdske demoanen tsjin wa't hy fan it begjin ôf yn oarloch west hat. En hy kaam oerwinnend út dizze oarloch, wat him it rjocht jout om no oan it hiele rebellenkamp de deadlike straf fan syn hillichste en heechste justysje op te lizzen. En ûnder de omstannichheden dy't krigen binne troch syn goede relaasje mei de Skepper God, ûnderfynt de ferlose útkarden al op ierde in foarbyld fan 'e "nije namme" dy't Jezus belooft te jaan oan dejinge dy't oerwint, neffens Iepenbiering 2:17: " *Wa't ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit: Oan him dy't oerwint, sil Ik wat fan it ferburgen manna jaan, en Ik sil him in wite stien jaan; en op 'e stien stiet in nije namme skreaun , dy't nimmen ken, útsein hy dy't him ûntfangt* . Dizze " *nije namme* " wurdt allinich krigen troch de ûnderfining dy't de útkarden belibje, efterinoar, yn in lichem fan fleis en dan, by de weromkomst fan Jezus Kristus, yn in himellichem fergelykber mei dat fan 'e himelske ingels. Boppedat leare wy, yn Iepenbiering 3:12, dat dizze nije namme earst droegen waard troch Jezus Kristus sels: " *Wa't oerwint, Ik sil him ta in pylder meitsje yn 'e timpel fan myn God, en hy sil der net mear útgean.*" " *Ik sil op him skriuwe de namme fan myn God, en de namme fan 'e stêd fan myn God, it nije Jeruzalem, dat út 'e himel delkomt fan myn God, en myn nije namme* . " Jezus Kristus bleau

Jezus Kristus. Dizze namme is net feroare, om't Jezus net oer syn efternamme sprekt, mar oer syn himelske ûnderfining dy't er nei syn dea oan 'e ein fan syn ierdske libben libbe hat. Hy krige it lichem fan syn himelske natuer werom, dat syn hillige ingels " **Michael** " neamden en noch altyd neame.

Oars as de útkarde, is it libben fan 'e fallen net benijdbber, sels as hy ryk en machtich is. Want syn libben en hope binne basearre op neat, en hy is feroardiele om him te ûnderwerpen oan 'e wet fan 'e godlike oerwinner. Syn súksessen binne mar tydlik en mominteel, en hy libbet yn konstante eangst om de foardielen te ferliezen dy't hy genietet en fan profitearret. Syn relaasjes mei syn buorman kinne allinich hypokritysk wêze, want hy sjocht yn elkenien oars as himsels in mooglike deadlike fijân dy't him delhelje en ûnderwerpe wol. En hy belibet dizze dingen yn tiden fan frede en feiligens, mar wat wurdt der fan syn bestean yn tiden fan ûnfeiligens troch oarloch? Hy belibet de heechste pine of feroaret himsels yn in kâlde en skriklike moardner, en leart it plezier fan it deadzjen, sear dwaan en ferneatigjen fan syn fijannen en syn buorman.

Dus, wis, sa'n bestean negeart alle wiere rêst dy't allinich krigen wurdt troch in leafdefolle relaasje tusken God en syn leafdefolle en ûnderdanige skepsel. Dizze wiere rêst is ek net allinich teoretysk, om't it allinich it gefolch is fan frede dy't oprjochte is mei God. Want troch de wil te dwaan fan syn skepper, wetjouwer en ferlosser God, ferljochtet en befrijet de minske syn gewisse dat, befrijd fan 'e pine fan skuld, it wolwêzen fan wiere frede fan 'e siel ûnderfynt en fielt. It is dit programma fan lok dat de apostel Paulus ûntwikkelt yn syn geskriften en brieven. En troch Petrus ferklearret de Geast yn 1 Petrus 1:22-23: " **Nei't jimme sielen suvere hawwe troch de wierheid te folgjen, sadat jimme oprjochte broederlike leafde hawwe, hâld fan inoar, om't jimme opnij berne binne** , net út ferganklik sied, mar út ûnferganklik, troch it wurd fan God dat libbet en bliuwt foar ivich. "

It heilsplan dat God foarsteld hat oan sûndige minsken wurdt hjir perfekt gearfette, en Petrus rjochtet syn boadskip oan kristenen dy't doopt binne yn 'e namme fan Jezus Kristus, wat syn wurden ivich fan tapassing makket. De " **suvering fan sielen** " wurdt krigen troch " **gehoorzaamheid oan 'e wierheid** ", wat de noarm fan it ierdske libben oantsjut dat definiearre wurdt troch de godlike wetten dy't leard wurde yn it âlde ferbûn. Foar nije bekearingen út it heidendom is dizze ûntdekking fan godlike wetten nij en fûneminteel, om't it krigen wurdt troch it oanbod dat dien wurdt yn 'e namme fan Jezus Kristus. It is troch dizze konkrete tapassing fan dizze godlike wet dat de geast fan 'e bekearde sûnder " **wer opwekke** " is. Dizze weropwekking is net teoretysk, mar praktysk en aktyf, en it wurdt befêstige troch it feroare gedrach fan 'e ferlosten. Hy wie in sûnder troch erfskip en troch hanneling, en hy sûndiget net mear, om't hy sûnde as " **ôfgryslíkens** " en " **gruwel** " beskôget, en dêrmei it rjochtfeardige oardiel fan God dielt, de wûnderbaarlike himelske " **Heit** " dy't hy leaf hat en dy't him leaf hat. Sa is de ûntwikkeling fan it heilsplan dat organisearre en presintearre is troch God, mar wat diene de opstannige leauwigen, opienfolgjend Joadsk en doe kristlik, dermei? Se hâlde har oan 'e teory fan dit projekt, mar allinich oan dizze teory, om't op it nivo fan praktyske tapassing de opmerklike observaasje tsjûget fan 'e ôfwêzigens fan 'e " **regeneraasje** " dy't yn it orizjinele godlike programma figurearret. Wa't de praktyk fan sûnde rjochtfeardiget, kin net bewoare dat er " **regenerearre** " is en

syn falske opfetting fan it godlike plan fan heil tsjûget tsjin him, en it iepenbieret syn opstannige aard dy't dield wurdt mei de duvel en syn demoanen. Syn falske religieuze ynset ferfoarmet it heilsplan fan 'e wiere God en makket him tige skuldich foar Him, sadat syn falske bekearing syn situaasje as in oarspronklike erfsûndiger fergrutte hat. En dêrtroch sil by it Lêste Oardiel syn straf swierder oplein wurde en yn 'e " **twadde dea** " sil de tiid fan syn lijen ferlingd en fersterke wurde.

Ik twifelje der net oan dat, as se it ferskriklike einbestimming wisten dat se ûndergean en lije moatte, falske kristenen harsels fan alle religieuze ferplichting ôfhâlde soene en har takomstige en einbestimming fersêfte wurde soene. Mar troch har minachting foar de wierheid dy't iepenbiere wurdt troch de Hillige Bibel yn har mysterieuze profesijen, binne se net yn steat om har einbestimming te kennen. Want neffens har is it treurige ein net foar harsels, mar foar oaren, om't se harsels oergeunstich binne, as "selsrjochtfeardigen" en altyd tinke dat der wêzens binne dy't slimmer binne as harsels.

As gefolch dêrfan, troch wegering om yn har skuld te leauwen, sille se úteinlik konfrontearre wurde mei de rjochtfeardige God dy't har feroardiele hat en sille se de straf moatte lije dy't hy foarsein hat. Want yn syn profesijen binne de dingen dy't oankundige wurde net allinich bedoeld om de rebellen te warskôgjen en te bedriigjen, mar leaver om dingen fan tefoaren oan te kundigjen waans takomstige ferfoling wis en ûnherroeplik is. Sa sil de oerflakkige rebel opnij de wissichheid fan Gods plan belibje.

Yn dizze stúdzje haw ik de " **djipte** " fan 'e tawijing fan 'e ferloste útkarden keppele oan harren trochsettingsfermogen en sykjen nei godlike wierheid. Yn Iepenbiering 2:24 ferklearret God oan 'e protestantske herfoarmers fan 'e 16e ^{iuw}: " Mar Ik sis *jimme, safolle as der yn Tyatira binne, dy't dizze lear net hawwe, en **de** djipten fan Satan, sa't se se neame, net kend hawwe, Ik lizze gjin oare lêst op jimme, mar leaver de **djipten fan Satan** .* " Dizze kear binne it de " djipten fan Satan . " En de Geast iepenbiere sa syn oardiel oer de falske katolike lear dy't, fier fan it tichter by de himel te bringen, har derfan ôfstannich meitsje, nei de ierdske djipten dêr't it smelte magma fûn wurdt dat har op 'e dei fan it oardiel ferneatigje sil. Boppedat beskriuwt dizze term "djipten" it oanhâldende ynsistinsje fan it rezjym om syn troch God ferflokte hearskippij op minsken op te lizzen. Yn tsjinstelling ta ûnferskilligens is dizze " **djipte** " sawol te fergelykjen mei, as yn absolute tsjinstelling ta, de sillige " **djipte** " fan 'e ferloste útkarden. En dizze termen " **djipten fan Satan** " iepenbierje en oantsjutte de bindende en tirannike macht fan 'e satanyske religieuze ynset fan 'e pauslike Roomske-Katolike religy; in " **oerflakkige** " en skynbere ynset dy't deryn slagget om de minsklike mannichte te ferrifeljen en te ferlieden, en syn ynset en syn macht te bewûnderjen.

Sa fynt de " **djipte** " fan 'e ynset fan 'e útkarden syn ferfalsking yn 'e katolike religieuze ynset, mar as de earste de wiere skepper God ferhearliket, tsjinnet de twadde, syn ferfalsking, krekt oarsom allinnich de gloarje fan 'e duvel, syn " **heit** ", syn ynspirator, syn stipe en syn gids.

Dizze term " **djipten fan Satan** " suggerearret de ôfstân fan 'e himel dêr't de Skepper God wennet, de ienige rjochter dy't úteinlik syn justysje op it ierdoerflak sil oplein oan al syn skepsels, en in ivige dea, of definitive, sil jaan oan

'e himelske en ierdske rebellen dy't it fertsjinje, en it ivige libben oan syn útkarden dy't hy útkeazen en weardich fûn hat. Mar de wiere reden foar it gebrûk fan dit wurd leit yn 'e krityk op protestanten dy't, terjochte, it katolike dogma fan 'e "hel" oanklaagden, nei alle gedachten ûndergrûnsk; in oar dogma dat erfd is fan it Grykske heidendom. It pauslike katolisisme krige de hearrigens fan jong en âld troch har te driigjen mei de pine fan " **pine** " yn 'e "ivige hel". Dizze term " **djipten** " wiist dêrom in tige wichtich en tige betsjuttingsfol elemint oan dat ferwiist nei dizze "hel" dy't troch Roomsk-Katolike learkrêften as "ivich" bewearde wurdt. Mar it slimste is dat protestanten ek leauden yn it bestean fan dizze "hel". Der sit in soad wierheid yn dizze leagen, mar de wichtichste flater is om te bewearre dat dizze "hel" ivich bestiet, wylst yn Gods plan de "hel" **de "mar fan fjoer"** sil wêze dy't foar de gelegenheid foarme is op it oerflak fan 'e ierde, oan 'e ein fan it sânde millennium, foar it Lêste Oardiel. En ik spesifisearje dat de wichtichste slachtoffers fan dizze lêste "hel" krekt de prysters, biskoppen, kardinalen, pausen, katoliken sille wêze dy't it brûkt hawwe om harsels freze te meitsjen troch folken, naasjes, hearen en harren soevereinen.

" **Djipte** " yn tsjinst fan 'e godlike " **wierheid** " en har wissichheid, of " **djipten** " yn tsjinst fan 'e " **leagens** " en twifel fan 'e duvel; dit is de kar dy't him foar alle ierdske minsklike skepsels presintearret. Foar de " **bewenners fan 'e himel** " is de kar al ûnomkearber en ûnherroeplik makke, fuort nei de dea en opstanning fan Jezus Kristus, de eardere aartsingel " **Michael** " , neffens Iepenbiering 12:7-8: " *En der wie oarloch yn 'e himel. **Michaël** en syn ingels fochten mei de draak. **En de draak en syn ingels fochten, mar se koenen net oerwinne; en harren plak waard net mear fûn yn 'e himel** . "*

It is foar elk minske essinsjeel om it oardiel te kennen dat God útsprekt oer de Pauslike Roomsk-Katolike religy, fanwegen syn macht, prestiizje en ûnbidige ûntwikkeling yn in protte ierdske folken. Mar it is like wichtich wurden om te witten dat sûnt 1843 en 1844 **Gods oardiel ek it protestantske leauwe feroardiele hat, dat yn syn learstellige erfgoed in protte flaters en sûnden bewarre hat dy't erfd binne fan 'e katolike religy** . De kennis fan 'e fraachstelling fan it godlike oardiel fan 'e protestantske religy rêst **allinnich** op it dekreet dat profetearre is yn Daniël 8:14, sadat dejingen dy't bibelske profesijen net de belangstelling jouwe dy't se fertsjinje, harsels feroardielje om it bestean fan Gods eask te negearjen dy't foar dizze datum 1843 it begjin fan 'e restauraasje fan al syn wierheden oangiet dy't ûntfongen binne troch syn earste tolve apostels. Dêrtroch moatte de ferloste útkarden fan 'e lêste dagen ree wêze om ôf te learen, om har foarme en erfde falske opfettings oer it kristlike leauwe út te daagjen. Dizze binne falsk en ferâldere wurden sûnt God syn nije easken fêststelde troch syn dekreet yn 1843. En, opnommen yn 'e Bibel, is dit dekreet gesachhawwend foar God en al syn ierdske minsklike skepsels. It kin allinich negearre of ferachte wurde ten koste fan it ferliezen fan it berikken fan it ivige libben oanbean en foarsteld yn 'e namme fan Jezus Kristus. Net yn steat om tsjûge te wêzen fan dit fitale belang, ferliest de " **oerflakkige** " minske alle mooglikheid om rêden te wurden troch de ferlossende rjochtfeardigens fan Jezus Kristus.

De warskôgings dy't iepenbiere binne yn 'e bibelske profesijen fan Daniël en Iepenbiering hawwe betrekking op alle foarmen fan kristlike religy, wêrby't

"Sâdedeïsadventisme", foar it lêst oprjochte yn 1863 yn 'e Feriene Steaten, benammen soargen makket sûnt 1994, doe't Jezus it offisjeel "útspuide" .

Om te praten oer godlike bibelske learstellingen dy't werombrocht wurde moatte, bliuwt ûndúdlik en ûnkrekt. Dêrom moat ik ferdúdlikje troch in pear haadfoarbylden fan dizze wierheden oan te wizen, dy't sa de ferskillen yn 'e kristlike religieuze opfetting fan it wiere, seinige Adventisme fan 2023 en it ferflokte protestantisme fan deselde tiid iepenbierje.

Earst en foaral is it neilibjen fan it fjirde gebod oangeande de hillige praktyk fan 'e wiere sânde-deis rêst, dy't giet oer de sabbat dy't troch God leard wurdt en troch it Joadske ferbûn praktisearre wurdt. Dizze rêst wurdt op sneon praktisearre, net op snein, dat is de earste dei fan Gods wike. Besteld troch it fjirde fan Gods tsien geboaden, stiet de sabbatrêst foaroan yn 'e godlike wierheden dy't werombrocht wurde moatte.

Dan, in oare wierheid, wêrfan de ûnwittendheid tige skealik is foar de hiele minsklike soarte, is de wiere standert fan 'e status fan' e deade steat fan minsken. Is it net ûnrjochtfeardich foar in kristen dy't de heil fan Kristus bewearde om, tsjin iepenbiere godlike wierheid yn, it konsept oan te nimmen dat troch de heidenske Grykske filosoof Plato betocht waard? Dizze man ferklearre dat de siel ûnstjerlik is, om't foar him oare Grykske filosofen fabels dy't godheden presintearren dy't har as minsken gedrage, yn religys omfoarme hawwe. Yn tsjinstelling, fertelt de wiere God ús dat hy de minske nei syn byld skepen hat. Sa is it yn it Grykske heidendom de minske dy't goaden nei syn byld skepen hat. Hokker wearde fertsjinnet sa'n bewearing? Gjin, en de wiere God sil úteinlik oan alle rebellen dy't it tsjinoerstelde bewearde, bewize dat de siel dêr't hy it libben oan jout stjerlik is en allinich ûnstjerlik wurde kin as se ferlost wurdt troch it rjochtfeardige bloed dat troch Jezus Kristus fergetten is.

Nei dizze wierheid, dy't de prekêre en kwetsberens fan it minsklik libben, folslein ôfhinklik fan godlike macht, herinnert, komt de konsepsje fan 'e wetten dy't foarskreaun binne oan 'e Joaden fan it âlde ferbûn. De geasten fan opstannige kristenen bewearde dat de wetten oangeande iten ferâldere binne wurden foar leauwigen fan it nije ferbûn. Wa kin it feit rjochtfeardigje dat Jezus, troch te stjerren oan it krús, kaam om de noarmen fan it minsklik libben te feroarjen? Hoe eliminearre syn dea sykte en it risiko fan 'e dea? Fleislik iten is makke om it fysike lichem fan 'e minske te bouwen, mar Jezus kaam net nei de ierde om te stjerren, allinich om in feroaring yn syn geastlike status oan te bieden. Dieetferordeningen ferlieze dus neat fan har rjochtfeardiging, om't de kristen syn fysike lichem likefolle fersterkje moat as de Joad foar him. Ek wat God foar Jezus suver of ûnrein ferklearre, bleau suver of ûnrein nei him en oant syn lêste glorieuze weromkomst.

Dan komt in suver heidenske flater, dêr't de apostels de nije bekearden tsjin warskôgen. Dizze serieuze flater giet oer wat Paulus " **de oanbidding fan ingels** " neamt, yn Kol. 2:18: " *Lit gjin minske, yn in selsrespektarjende dimmenens en oanbidding fan ingels, jimme nei wille fan jimme priis beroofje, wylst er him oerjout oan fisioenen en troch syn fleislike geast mei ijdele grutskens opblaasd wurdt.* " Dizze " **oanbidding fan ingels** " waard lykwols spitigernôch nei 1844 yn 'e Feriene Steaten en Ingelân mei grut súkses fernijd ûnder de namme

"spiritualisme" dy't beoefene waard troch protestantske kristenen dy't troch God ferlitten en oan 'e duvel oerlevere waarden. Wat is dit "spiritualisme" as net it oprjochtsjen fan okkulte relaasjes dy't de geasten fan troch God ferflokke kristenen en de geasten fan 'e himelske ingelske demoanen yn kontakt bringe? Spiritisme is net ferdwûn; krekt oarsom, it manifestearret him krêftich yn Afrika hjoed troch de spektakulêre aksjes fan religieuze liederen dy't har tiid besteegje oan it efterfolgjen fan demoanen, dy't yn werklikheid meidoggers binne. It ienige bolwurk tsjin dizze kollektive ferlieding bliuwt de Hillige Bibel en syn kostbere iepenbieringen oangeande de noarmen fan godlike wierheid.

Dizze warskôging, dy't bekearden warskôget tsjin dizze "**oanbidding fan ingelen**", rjochtfeardiget op himsels de oanhâldende oarloch dy't de Pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke tsjin 'e Bibel fierd hat, en alles docht om de fersprieding en it lêzen dêrfan troch de minsklike massa te foarkommen. Dit is net sûnder reden, om't de boadskip dy't ús broer Paulus konstruearre hat, it robotportret fan it pauslike rezjym liket te beskriuwen dat, op 'e tiid, in oarloch sil fiere tsjin 'e Hillige Bibel, wylst it bewearrt syn autoriteit te rjochtfeardigjen. In oarloch tsjin 'e Bibel dy't Iepenbiering 11:3 befêstiget en profetearret yn dizze termen: "**Ik sil myn twa tsjûgen de macht jaan om te profetearjen, klaaid yn sekken, foar tûzen twahûndert en sechstich dagen.**" It is yndie dizze ferfolge Hillige Bibel dy't de usurpaasje fan 'e pauslike man iepenbieret en feroardielt dy't, troch "**de oanbidding fan ingelen**", slagge is om himsels op te lizzen en mannichte katolike minsken te ferlieden oan wa't it pausdom slagge is om te leauwen dat se kristenen binne; dit troch har de titel fan katolike kristenen te jaan, troch har te doopjen wylst se noch pasgeboren bern wiene; in doktrinêre absurditeit dy't unanym akseptearre wurdt troch ûnbewuste mannichten dy't ferlieden en bedrogen binne. En hjir wer hat it fallen protestantisme dizze absurde oanpak, dy't de kristlike wierheid bespotlik makket, imitearre en reprodusearre. Hoe kinne se dizze praktyk rjochtfeardigje yn it gesicht fan dit fers út Markus 16:16: "**Wa't leaut en doopt wurdt, sil rêden wurde, mar wa't net leaut, sil feroardiele wurde.**" Op hokker punt koe de doopte poppe syn leauwe en syn fersyk om doop útdrukke? Hokker minachting foar de Hillige Bibel fan 'e kant fan in protestantisme waans motto yn 'e 16e ^{iuw} ^{wie}: "Skrift en Skrift allinnich"!

Dit binne de wichtichste grieven dy't falske kristlike religys feroardielje, mar de list is net útputtend.

It hillichdom: in hiel programma

Nei't er it Hebrieuske folk út 'e Egyptyske slavernij yn 'e woastyn befrijd hie, fier fan alle eksterne heidenske ynfloeden, organisearre God syn tsjûgenfolk, dat er Israel neamde, nei de namme fan Jakob, de patriarch fan 'e tolve stammen dy't foarme waarden troch syn tolve soannen. Sa ferfolle er de belofte dy't oan Abraham dien wie om syn neiteam te seingjen.

De konstruksje fan dit Israel begjint mei de publikaasje fan 'e tsien geboaden fan God dy't hy sels direkt ferkundiget yn in kontekst dy't de assistinten en it Hebrieuske publyk ferskrikt.

Nei't er de earste hast algemiene ôffal fan it folk en fan Aäron sels, dy't út eangst foar it ûntstoken folk, harren geastlike drift begeliede troch it organisearjen fan it smelten fan it "**gouden keal**", deadlik straft hat, organisearret God de bou fan it hillichdom en de accessoires dy't deroan ferbûn binne yn 'e religieuze tsjinst fan 'e geastliken fan 'e Leviten.

Kommunikaasje basearre op wurden en sinnen fereasket dat de minske oplaait is en de taal fan syn folk goed behearsket. Mar it folk dat út 'e Egyptyske slavernij kaam, krige dizze yntellektuele training net, dus God soe al syn ûnderwiis basearre moatte op bylden, symboalyske riten mei profetyske en krekte learingen. Underwiis troch byld fereasket gjin diploma's dy't in algemien nivo fan ûnderwiis bewize. De befrijde Hebreërs foelen werom nei it leechste nivo fan 'e minsklikheid, hast dat fan it bist, yn dit gefal temd troch de wredens fan 'e Egyptyske liederen. Boppedat lit ûnderwiis troch byld him foar God ta om syn berjochten op in rjochte manier te begripen, allinich oan 'e manlju mei wa't hy syn geheime gedachten diele wol. En wat it nivo fan syn oplieding en syn diploma's ek is, hy dy't de boadskip fan 'e bylden net begrypt, sil it net begripe, om't God it gebrûk fan ús yntelliginsje kontrolearret, dy't ek in doar foarmet dy't God "**slute** of" kin. **iepen**", lykas Iepenbiering 3:7 leart: "*En skriuw oan 'e ingel fan 'e tsjerke yn Filadelfia: Dit seit hy dy't hillich is, hy dy't wier is, hy dy't de kaai fan David hat, hy dy't iepenet, en nimmen slút; en hy slút, en nimmen iepenet.*" Yn 1873 paste God dit prinsipe ta troch tagong ta syn wierheid te iepenjen foar Sândedeis Adventistyske leauwigen en dy tagong te sluten foar de protte denominaasjes fan it protestantisme. Yn dit fers ferljochtsje de kaaiwurden mei in haadletter de betsjutting fan 'e boadskip: "**Hillich**": it folk is "**hillige**". » om't erkend troch Jezus Kristus, en troch syn praktyk fan 'e sânde-deis sabbat "**hillige**" troch **God**; "**Wier**": it Adventistyske folk fan dy tiid krijt tagong ta de godlike wierheid yn 'e namme fan Jezus Kristus fanwegen har Adventistyske iver dy't tsjûget fan har winsk nei syn glorieuze weromkomst; "**David**": Jezus Kristus, de "**Soan fan David**", identifisearre troch de Joaden dy't doetiids mei syn ierdske tsjinst wiene, organisearret syn "**hûs**", neffens Jesaja 22:22: "**Ik sil de kaai fan it hûs fan David op syn skouder lizze: as hy iepenet, sil nimmen slute; as hy slút, sil nimmen iepenje.**" Yn 1873 reorganisearret hy syn nije universele geastlike Israel, wat Iepenbiering 7 befêstiget troch "**de tolve stammen dy't besegele binne mei it segel fan 'e libbene God**" op te roppen.

It foarbyld dat ik krekt presintearre haw lit sjen dat formeel ûnderwiis fan net folle nut is, om't de Bibel sels de ynterpretaasjes fan dizze kodearre symboalen

jout. Yn profesije ferwiist in wurd, in namme, in bist, of wat dan ek, ús nei in tekst yn 'e Bibel, of meardere, wêrfan de winske útlis fûn wurdt.

De bou fan it Hebrieuske hillichdom is de earste foarm fan dizze symboalske profetyske konstruksje. Sels it skeppingsferhaal hie lykwols al profetyske berjochten, neist syn letterlike karakter, wat de hiele Bibel in permaninte, en dêrom ivige, profetyske rol jout. Dêrom wurde Gods berjochten fernijd troch in searje typen en antitypen. God, de organisator fan it libben fan syn skepsels, ferbynt it hjoeddeiske mei it ferline en it ferline mei it hjoeddeiske, en fernijt sa syn berjochten troch alle tiden hinne.

It begripen fan 'e symbolyk fan it hillichdom lit ús de hiele geastlike logika fan it heilsplan begripe en it programma dat it yn plak set om it te berikken. Dit programma waard yn gong set mei de sûnde fan Adam en Eva. En it is folle mear geastlike neakenens as lichemlike neakenens dy't de dea fan it laam needsaaklik makke waans hûd it earste klean wie dat troch de sûndige minskheid droegen waard, neffens Gen. 3:21: "**Want foar Adam en syn frou makke God rokken fan hûden, en klaaide se oan** ." Wy moatte al opmerke dat it God is dy't "**rokken fan hûden** " makket, en dus in laam deadzje moat, wierskynlik in jonge ram. Yn oerienstimming mei syn rêdingsplan "**sil hy sels it laam foar it brânoffer leverje** " dat troch Abraham oanbean wurdt, en sil himsels krusigje litte yn Jezus Kristus, "**it Lam fan God dat de sûnden fan 'e wrâld fuortnimt** " om syn trouwe útkarden te rêden. Yn syn heilsplan naam God it foar om de priis fan 'e sûnde sels te beteljen, lykas befêstige troch dizze trije foarbylden ferspraat oer de tiid, tusken Adam en it begjin fan it jier 4001. Lit ús yn it foarbygean dit suggestive detail opmerke: God neamt Eva net mear by har namme, mar oantsjut har mei de útdrukking "**syn frou** ": dy fan Adam. Dizze term "**frou** " profetearret de "**sûndige frou** " dy't de kristlike tsjerke sil fertsjintwurdigje: "**de Utkarde** " en "**de prostituee Babylon de Grutte** "; beide erfgenamten fan 'e sûnde. En Jezus sil krekt yn it fleis komme om syn "**Utkarde** " te suverjen fan sûnde, dat is, om sûnde te ferdwinen.

Yn dizze konstruksje fan it hillichdom binne de eleminten dy't it foarmje as it libben, tige ferskillend yn wearde fan hilligens. Se binne lykwols allegear ferbûn mei hilligens, om't se de eleminten fertsjintwurdigje fan in konstruksje dy't troch God hillige is.

It hillichste elemint is de tabernakel, de tinte fan 'e gearkomste, dêr't God en Mozes inoar moetsje en mei-inoar prate, fan God ta minske en fan minske ta God. Dizze tinte, hillige troch de oanwêzigens fan God, is omjûn en pleatst yn it sintrum fan in binnenpleats dy't begrinzge wurdt troch wite sluiers dy't oan peallen fêstmakke binne. Dizze bûtenste binnenpleats wurdt de "**binnenpleats** " neamd. Oan dizze term "**binnenpleats** " moatte wy twa skaaimerken ferbine: de bûtenkant en de lichemlike. Want de accessoires dy't op dizze "**binnenpleats** " ferskine, hawwe betrekking op aksjes dy't útfierd wurde op it passende fysike lichem: it lichem dat ferbaarnd is op it offeraltaar en it lichem fan 'e prysters, baden en wosken yn it wetter fan 'e "**see** ", de namme dy't jûn wurdt oan it waskbekken dat tsjinoer de yngong fan 'e hillige tinte leit.

Wy moatte al it belang fan dit detail neame, dat giet oer de oriïntaasje fan 'e bou fan 'e lokaasje fan it kamp en de tabernakel. Yn 'e foarige stúdzje seagen

wy dat de duvel, oarspronklik neamd "**Moarnsstjer**", de plak fan 'e "sinne" ynnimt yn syn rol as "**prins fan dizze wrâld**". Yn 'e tiid fan 'e úttocht út Egypte hie God lykwols ieuwenlang de oanbidding fan 'e sinne troch dizze Egyptners stipe en, om't er syn folk oertsjûgje woe om net langer it minste teken fan oanbidding of respekt foar de falske sinnegodheid te sjen litten, twong hy de Hebreeërs om dizze hillige sône yn te gean, mei de sinneopkomst efter har rêch, har gesichten nei it westen draaid, dat is, nei de ûndergeande sinne. De yngongssluier fan 'e tabernakel wie dêrom sels oriïntearre om nei it Easten te sjen. Dit detail symbolisearre ek de geografyske rjochting dy't it Joadske leauwe yn 'e tiid ûnderfine soe, fan it Easten nei it Westen geand, lykas de skiednis befêstiget. Want it kristlike leauwe ûntwikkele him eins yn it Westen en praktysk net yn it Easten; de Eastlike lannen wiene fûl fijannich bleaun tsjin 'e kristlike religy. Japan, it fierst fan dizze Eastlike lannen, is oant ús hjoeddeiske dei in oanbidder fan 'e "opkommende sinne" bleaun, dêr't it de namme "Banzai" oan jout. God hie dêrom alle reden om syn folk nei it Westen te sjen te litten, dêr't it kristlike leauwe him ûntwikkele.

De symbolyk fan 'e "**foarhôf**" liet God sadwaande it falske Roomsk-Katolike pauselike leauwe oan 'e kaak stelle, wêryn't hy allinich in simulacrum erkent, in ferfalsking dy't it byld fan syn Israel rekonstruearje wol. Dit is de betsjutting dy't wy oan dizze "**foarhôf**" jaan moatte yn Iepenbiering 11:2: "**Mar lit it bûtenste foarhôf fan 'e timpel derút en mjit it net; want it is oan 'e heidenen jûn, en de hillige stêd sil twaenfjirtich moannen ûnder fuotten fertrape wurde.**" Om de betsjutting fan dizze boadskip folslein te begripen, moatte wy earst de betsjutting begripe fan it fers dat deroan foarôfgiet: "**En my waard in reid jûn lykas in roede, dy't sei: 'Stean op en mjit de timpel fan God, en it alter, en dyjingen dy't dêr oanbidde.**"

"**In reid as in roede**": neffens Jesaja 9:14, in falske profeet dy't leagens leart, of de pauselike lieder fan it Roomsk-Katolisisme. Ofbylde troch "**in roede**", fieret hy in strafjochtlik oardiel fan God út. De oanbidders fan Kristus wurde op 'e proef steld, of "**metten**", troch konstante ferfolgingen dy't "**42 moannen, of 1260 dagen**" profetysk, of 1260 werklike jierren, fan 538 oant 1798, sille duorje. "**De timpel fan God, it alter, en dejingen dy't dêr oanbidde**" wize de wiere hilligen oan fan dizze lange perioade wêryn't it pauselike rezjym syn ferfolgingen fermannichfâldiget tsjin dejingen dy't it wjerstean of útdaagje. De neamde eleminten binne keppele oan 'e hillige godlike tabernakel. "**De timpel fan God**" ferwiist nei de gearkomste fan Kristus syn ferlosten neffens Efe. 2:20-21: "**Jimme binne boud op it fûnemint fan 'e apostels en profeten, mei Jezus Kristus sels as de hoekstien. Yn him groeit it hiele gebou, goed gearstald, ta in hillige timpel yn 'e Heare. Yn him wurde jimme ek mei-inoar boud ta in wenplak fan God troch de Geast.**" Mar fers 19 dat foarôfgiet hat ek it belang om it falske leauwe op te roppen fan dejingen dy't God "**bûten de timpel**" pleatst, de "**bûtensteanders**", dat binne dejingen dy't hy ferbynt mei it "**foarhôf**": "**Sa binne jimme dan net langer frjemdlingen en bywenners, mar meiburgers fan 'e hilligen en leden fan it húshâlden fan God.**" Paulus ferwiist hjir nei de status fan 'e wiere hilligen dy't Jezus erkent as ta him hearrend. It oardiel oer syn skepsels heart allinnich ta him, en de profetyske iepenbiering hat as ienige doel om ús te befêstigjen dat der yndie

in wiere en in falske religy is dy't hy oanklaagt en beskriuwt yn in robotportret, troch de groepearring fan 'e berjochten dy't it oanbelangje yn al syn profetyske iepenbiering. " **It alter** " symbolisearret it krús fan Kristus en " **dyjingen dy't dêr oanbidde** " binne dêrom de learlingen, roppen en ferlost troch syn bloed dat op dit " **alter** " **fergetten is**. **De oanbidding** " fan God wurdt útdrukt troch de kontemplaasje fan " **it alter** ", dat is, de kontemplaasje fan godlike leafde iepenbiere troch it frijwillige fersoeningsoffer fan God yn Jezus Kristus. As dit begrepen is, litte wy Apo. 11:2 fine: " **Mar it bûtenste foarhûf fan 'e timpel, lit it bûten, en mjit it net; want it is oan 'e folken jûn, en se sille de hillige stêd twaenfjirtich moannen lang ûnder de fuotten fertraapje**. " De " **hillige stêd** " ferwiist nei de hillige gearkomste fan wier ferloste, roppen en útkarden kristenen, dy't God " **Jeruzalem** " neamt yn Iepenbiering 21:10. Dit is fansels in symboalyske namme dy't profetearre is fan 'e wiere ierdske stêd mei dy namme yn it âlde ferbûn. Foar God ymplisearret en beneamt de namme fan in stêd syn ynwenners, want God segenet gjin stiennen of semint, mar de minsklike sielen dy't op dat plak wenje. Yn it nije ferbûn binne de rêden útkarden ferspraat oer de lannen en oer de hiele ierde, mar yn Jezus Kristus foarmje se foar God in geastlike gearkomste dy't it ideale " **Jeruzalem** " fertsjintwurdiget dat hy leaf hat en rêde wol. Tagelyk liedt dizze term " **hillige stêd** " de blik fan falske leauwigen ôf nei de Joadske stêd dy't noch altyd de namme " **Jeruzalem** " draacht, waans oerlibjen God begunstige hat, allinich om de ûnderfining te ûnthâlden. fan 'e earste **sûnders** dy't hy strafte en ferflokte, neffens Dan. 8:23: " **En oan 'e ein fan 'e tiid, as de sûnders ferneatige binne, sil der in kening opkomme dy't ûnferskillich en slûchslim is**. "

Yn dit fersille " **de folken** " **de hillige stêd** 1.260 jier lang "fertrape", wat ús mooglik makket om dizze folken te identifisearjen mei de West-Jeropeeske keninkriken dy't it pauslike rezjym en syn ûnrjochtfeardige ferfolgingen fan 'e tsjinnern fan Jezus Kristus stipen. Mar wat ûnrjochtfeardich is, binne net de ferfolgingen dy't it ferfoarme leauwe fertsjinnet yn Gods oardiel. Wat ûnrjochtfeardich liket, is net sa ûnrjochtfeardich as men miskien tinke soe. En om't God syn hilligen net tastean om justysje yn eigen hannen te nimmen, brûkt hy de ekstreem sûndigere falske religy om de ûnfolsleinheden fan it ferfoarme kristlike leauwe sûnt 313 te straffen. Nei ieuwen en ieuwen fan falske katolike lear, hokker soarte leauwe koene trouwe kristenen sjen litte? Mei de lear fan heil feroare en omkeard, koene wiere leauwigen allinich foar God tsjûgje troch har bereidwilligens om har libben te ferliezen of finzen set te wurden troch de monarchen dy't ûnderwurpen wiene oan 'e pausen. Oant it jier 1844 wie it kristlike leauwe fersmoarge troch de praktyk fan 'e sneinstsjinst en de falske lear dy't erfd wiene fan it Roomsk-Katolisisme, sadat de útkarden sels sûnders foar God bleauwen. Om't se net sûnder sûnde wiene, koene se dêrom net " **de earste stien smite** " nei in skuldige sûnder, lykas Jezus learde. En sûnt dizze geastlike les soe gjin wiere hillige himsels tastean om in sûnder fysyk te straffen. Foar dizze tiid, wê't sûnde noch altyd universeel is, herinnert de Heare oan prinsipes dy't allinich syn wiere útkarden respektarje, wat har ferskil markearret mei de " **hypokrityske** " kristenen fan har tiid, neffens Iepenbiering 13:10: " **Wa't yn finzenskip liedt, sil yn finzenskip gean; wa't mei it swurd deadet, moat mei it swurd deade wurde**. "

Hjir is it geduld en it leauwe fan 'e hilligen." » Jezus feroardielt hjir it wrede en wylde oarlochsgedrach fan it falske kalvinistyske of anglikaanske protestantisme dat aktyf meidocht oan 'e " **religyoarloggen** ". Se reagearje op 'e agresjes fan 'e katolike ferienings en jouwe slach foar slach werom. Mar Jezus ferbea om op dizze manier te reagearjen op it momint fan syn arrestaasje troch de Joadske wachters. En troch dit oardiel en dizze opdracht fan Jezus te negearjen, hâlden en hâlde de protestanten dizze ûngehoorzame striders dy't God mei rjocht as " **hypokriten** " **beskôget, as religieuze "helden** ". Hy dy't, yn Jezus, yn Mattéus 16:25 ferklearre: " **Want wa't syn libben rêde wol, sil it ferlieze, mar wa't syn libben ferliest om myn wille, sil it fine.** " Troch it oppakken fan " **it swurd** " feroardielde de Hugenoot (fan it Dútske "Eidgenossen" dat betsjut: bewapene bûn) fan 'e Cevennen himsels ta it " **stjerren troch it swurd** " en it ferliezen fan it ivige libben. En it wie itselde mei de protestanten dy't katoliken " **yn finzenskip** " namen; sy soene harsels op har beurt finzen fine sûnder it ivige libben te krijen. Yn dit bloedige tiidrek ûnderstrekke Iepenbiering 13:10 wat it ferskil makket tusken de wiere útkarden fan it protestantisme en de falske dy't Jezus, nei de Joaden, omskriuwt as " **hypokriten** ", om't it kristlike leauwe boppe alles basearre is op respekt foar en hearrigens oan 'e regels dy't Jezus Kristus sels leard hat, en dizze regels moatte wurde neilibbe oant it ein fan 'e wrâld, markearre troch syn glorieuze weromkomst dy't ferwachte wurdt foar de maitiid fan 2030. Neffens Iepenbiering 13:9: de profetyske warskôging koe allinich begrepen wurde troch dyjingen dy't ferljochte waarden troch de Geast: " **As immen ear hat, lit him hearre!"** » Mar yn dizze boadskip docht Jezus allinich in berop op minsklike yntelliginsje, dy't yntelliginte minsken derta bringt om rekken te hâlden mei de ynstruksjes dy't heard wurde troch har " **earen** ", of dy fan har apostels dy't tsjûge yn 'e evangeljes fan wat se Jezus hearden sizzen. Troch har tsjûgenissen yn 'e Hillige Bibel te lêzen, wurde wy troch God warskôge en dêrom ferantwurdlik hâlden foar ús reaksjes en deden. Jezus lit him net ferrifelje troch it gedrach fan 'e " **hypokriten** ", mar beklammet de kritearia fan 'e wiere hilligen dy't hy seingje en rêde kin: " **Hjir is de trochsettingsfermogen en it leauwe fan 'e hilligen ."** Se hâlde fol yn har trou en besykje net de wapens op te nimmen om har libben te rêden, en akseptearje, as God freget, om se te ferliezen om se as in ivige noarm te finen.

Johannes wurdt troch God befel om " **it bûtenste foarhof fan 'e timpel net te mjitten** ", en dit befel befêstiget Gods kar om ûntrouwe kristenen oer te jaan oan 'e ferfolgingen fan it pauselike rezjym yn Rome. Dizze boadskip befêstiget dyjingen dy't Daniël presintearret yn Dan. 7:25 en 8:12: " **Hy sil wurden sprekke tsjin de Allerheechste en sil de hilligen fan 'e Allerheechste útputte, en sil tinke om tiden en de wet te feroarjen; en de hilligen sille yn syn hân jûn wurde foar in tiid, en tiden, en in heale tiid/... De hear waard oerjûn mei it deistige offer fanwegen sûnde; de hoarn smiet de wierheid del en bloeide.** " Subtyl fernijt God deselde boadskip yn trije ferskillende, mar kostber komplementêre foarmen. De feroaring fan " **tiden en de wet** " fan Dan. 7:25 definiearret de " **sûnde** " neamd yn Dan. 8:12. En beide fersen befêstigje dat de kristlike religy ûnder de dominaasje fan in ferfolgjend rezjym komme soe, dat is it Roomsk-Katolike pauselike rezjym. En yn Iepenbiering 11:2 wurdt dizze aksje presintearre yn 'e foarm: " **Mar lit it**

bûtenste foarhûf fan 'e timpel derút en mjit it net; want it is oan 'e folken jûn, en de hillige stêd sil twaenfjirtich moannen ûnder fuotten fertrape wurde. " Yn Daniël en Iepenbiering wurde de folken dy't de Romeinske pauselike macht stypje symbolisearre troch de "***tsien hoarnen***", dat binne tsien nasjonale machten dy't te finen binne yn Daniël 7:7 en 24. Yn Iepenbiering 12:3, 13:1, 17:3 drage dizze "***tsien hoarnen***" al of net "***diademen***", wat helpt om de kontekst te identifisearjen dêr't de profesije op rjochte is. De trije ferwizings geane dus, opienfolgjend en chronologysk, oer: it Romeinske Ryk, it Romeinske pauselike rezjym, en it lêste ferfolgjende protestantske rezjym dat raasde en dominearre yn 'e tiid fan 'e grutte glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus.

It Hebrieuske hillichdom bringt ús ynformaasje oer troch de dimensjes en dimensjonele proporsjes dy't God jout oan 'e twa keamers dy't de tinte fan 'e gearkomste foarmje. Yndied, yn eln, de mjitting fan 'e tiid, mjit it hillige plak dêr't de pryster yngiet 40 eln yn 'e lingte en 20 eln yn 'e breedte, en it "hillichste plak", of "hillige fan hilligen" fan 'e twadde keamer reservearre foar de oanwêzigens fan God, is in kubike fjouwerkant fan 20 eln. De proporsjes fan 'e twa keamers binne dus 2 treden en 1 tredde, lykas de 6.000 jier fan minsklike tiid: 4.000 jier oant de dea fan Kristus en 2.000 jier nei him. Troch it troch Mozes bouwe te litten, woe God dizze boadskip oangeande de totale tiid fan syn seleksje fan ierdske útkarden befêstigje. En dit, neist it feit dat it om 2.500 jier nei Adam boud waard. Dizze konstruksje waard dêrom spesifyk útfierd foar ús lêste generaasje fan 'e útkarde hilligen foar wa't dizze kennis fan 'e 6000 jier hjoed de definitive weromkomst fan 'e godlike glorieuze Kristus foar de maitiid fan it jier 2030 fan ús falske Romeinske kalinder fêststelle kin; wat my sizze lit dat Rome it perfekte byld is fan falskens en bedroch, dingen dy't yn "***arroânsje " beoefene wurde.***" » dat God him taskriuwt yn syn profetyske iepenbieringen fan Daniël 7:8 en Iepenbiering 13:5.

It heilsplan waard krekt sa folbrocht as dizze symbolyk fan it hillichdom oankundige. 4.000 jier ferrûnen, en nei de maitiid dy't begûn yn it jier 4001, oan 'e foarjûn fan it Peaskefeest, liet Jezus himsels, yn oerienstimming mei syn oankundiging oan syn apostels, arrestearje, feroardielje en straffe mei 120 sweepslaggen, en hy joech frijwillich syn libben oan 'e deadlike marteling fan 'e Romeinske krusiging sûnder te protestearjen tsjin it ûnrjocht fan dizze behanneling. Hy koe net protestearje, om't hy de organisator wie fan dit oardiel, wylst hy ek it slachtoffer wie. Syn passy foarôf libbe, ynspirearre God de profeet Jesaja, yn Jesaja 53, om dit frijwillige offer út te lizzen dat God sels persoanlik dien hat. En it ding wie sa ûnfoarstelber dat wy it ûnleauwe fan 'e hjoeddeiske Joaden yn dizze aksje begripe kinne. Dit is te mear sa om't de tolve apostels dy't troch Jezus keazen wiene, har op deselde wize gedroegen, sels oant it punt dat se de oankundigingen fan Jezus oer dit ûnderwerp net hearden. It wie dêrom net dit ûnleauwe dat de naasje fan it âlde ferbûn feroardiele. De oarsaak fan syn flok kaam letter, nei de opstanning fan Jezus, dat is, doe't de útlis fan dizze ferzoenende dea troch Jezus jûn en leard waarden oan syn apostels, doe folslein oertsjûge fan 'e leafde fan God dy't sa demonstrearre waard. Yn it jier 34 feroardielden de Joadske nasjonale religieuze geastliken fan Jeruzalem de jonge diaken Stefanus, nij beneamd troch de apostels fan Jezus, ta stienniging en

eksekutearren. De religieuzen begienen dêr de hanneling dy't harsels feroardielje soe ta in definitive flok dy't resultearje soe yn 'e ferneatiging fan 'e hiele Joadske naasje, troch de Romeinske troepen ûnder lieding fan Titus, yn it jier 70 fan ús falske Romeinske kalinder; wat Dan. 9:26 profetearret: " *Nei de twaensechstich wiken sil in Salfde útroege wurde, en hy sil ~~gjinn opfolger~~ foar him hawwe. **It folk fan in lieder dy't komme sil, sil de stêd en it ~~hillichdom~~, de hilligens , ferneatigje** , en it ein sil komme as mei in oerstreaming; it is bepaald dat de ferwoastingen sille duorje oant it ein fan 'e oarloch. "* De trochstreke wurden binne min oerset en komme net oerien mei de orizjinele Hebriuwsk tekst. De term " **hilligens** " ferwiist nei de religieuze liederen, de wiere skuldigen fan 'e ôfwizing fan 'e " **messias** ". It is spitich dat dizze oersettingsflaters de presyzje fan 'e godlike profesijen foar minsken ferbergje, om't korrekt oerset, de godlike oankundigingen identifisearber binne yn 'e folbrochte realiteit, en dingen krije in wiere opbouwende betsjutting foar minsklike sielen. Ik wol hjir de gat fan 40 jier beklamje dy't de dea fan Jezus skiedt fan 'e ferneatiging fan Jeruzalem. Want dit getal 40 ferskynde faak yn it heilsplan dat troch God taret wie, om't it symboalysk is foar de "test" fan it leauwe dat troch God organisearre wie; 40 dagen en 40 nachten rein foar de oerstreaming; 40 jier woastyn foar 40 dagen spionaaazje yn it lân Kanaän; 40 dagen en nachten fêstjen foar Jezus oan it begjin fan syn tsjinst; 40 dagen tusken syn opstanning en it Pinksterfeest; en úteinlik, 40 jier tusken syn oankundiging oan 'e froulju fan Jeruzalem dat harren stêd ferneatige wurde soe en de datum wêrop de aksje folbrocht waard.

De twa hillige keamers fan it hillichdom of Hebriuwsk tabernakel waarden skieden troch in foarhangsel dat de pryster allinnich oer mocht by gelegenheid fan it feest fan 'e "Dei fan Fersoening", yn it Hebriuwsk "Yom Kippur". Dit ferbod hie in profetyske útlis, om't dizze oerstek de oergong fan Jezus Kristus fan 'e ierde nei de himel foarsei, dêr't er wei kaam yn 'e foarm fan 'e aartsingel Michael. Sa ienfâldich wie it, mar it moast begrepen wurde: it hillige plak wie de ierde en de ierdske prysterlike riten, wylst it "hillige fan hilligen" of "alderhillichste plak" de himel symbolisearre, dêr't minsken net yn kinne sûnder troch de dea te gean, yn 't algemien, mei útsûndering fan 'e gefallen fan Henoch en Elia.

God hie it Joadske jier organisearre op in rige fan religieuze festivals dy't it plan fan wrâldwide heil foarseagen. En neffens dit prinsipe fernijde elk jier dat foarbygie dizze oankundiging fan it plan fan wrâldwide heil. Sa folgen jier nei jier de jierlikse fieringen fan 'e "Fersoendei" op elkoar, lykas dy fan it maitiidsfeest fan "Peaske", oant de dei dat Jezus op ierde ferskynde om tagelyk, yn 'e maitiid fan ús jier 30, oan 'e foarjûn fan it offisjele Peaske, de lêste festivals fan it Joadske "Peaske" en de "Fersoendei" te ferfoljen. De profesije fan Dan. 9:24 kundiget, krekt troch it te datearjen, dizze lêste " **fersoening fan sûnden** " oan dy't Jezus kaam te folbringen, troch himsels oan te bieden as in frijwillich slachtoffer. Hjir is wat de ingel Gabriël doe tsjin Daniël sei yn fers 23: " *Doe't jo begûnen te bidden, kaam it wurd út, en ik bin kommen om it jo te ferkundigjen; want jo binne leaf . **Harkje nei it wurd en begryp it fisioen!** Wat Daniël begripe moatten hie, kinne jo net ek begripe? It antwurd leit yn 'e oanmoediging " **Harkje nei it wurd!** " en de rest is allinnich in fraach fan yntelliginsje jûn of net troch God, wêrfoar jo, lykas Daniël, " **leaf** " **wêze moatte** . Gabriël seit dan yn fers 24: " *Santich wiken binne**

bepaald oer jo folk en oer jo hillige stêd, **om de oertredings te foltôgjen en in ein te meitsjen oan sûnden, om ûngerjuchichheid te fersoenen en ivige rjochtfeardigens yn te bringen , om it fisioen en de profesije te besegeljen , en it Hillige fan Hilligen te salvjen .** " "Tink derom dat de oankundiging it aspekt oannimt fan in ultimatum rjochte oan 'e Joardske naasje; har minachting sil de oarsaak wêze fan har ferneatiging. De priis dy't Jezus betelle hat is sa heech dat jo begripe kinne dat syn oanbod fan heil net sûnder betingsten dien wurdt. En al dat foar God wêze, lykas Daniël, "**in leafste**", makket de oanspraken op heil dy't presintearre wurde troch oerflakkige en hypokrityske minsken bespotlik en absurd. Gods programma is ambisjeus en moat goed begrepen wurde, want it stiet skreaun: "**om in ein te meitsjen oan oertredings en in ein te meitsjen oan sûnden** ." Om't sûnde yn ús tiid oer de hiele ierde ferspraat is, soene jo leauwe kinne dat Gods plan mislearre is, mar jo soene jo fersinne, om't it perfekt slagge is. Wat jo begripe moatte is dat dit plan allinich Gods "**leafsten**" te goede komt en foardielich is, en se binne yndie net tige talryk, seldsum yn alle tiden fan it ierdske libben. Mar foar har en allinich foar har hat Jezus yndie in ein makke oan 'e erfsûnde, dy't erfd is fan Adam, dy't de twa opienfolgjende deaden rjochtfeardige dy't erfd binne as gefolch fan dizze sûnde: de saneamde natuerlike en fleislike dea en dejinge dy't sil tafalle." de rebellen by it lêste oardiel nei harren opstanning: "**de twadde dea**" sitearre yn Iepenbiering 20:14: "**En de dea en it Hades waarden yn 'e mar fan fjoer smiten. Dit is de twadde dea , de mar fan fjoer.**" Wat de yndividuele praktyk fan sûnde oanbelanget, dy ferdwynt stadichoan oant er folslein ferdwynt fanwegen de leafde dy't er foar God fielt yn Jezus Kristus; in "**leafste**" fan God kin net langer frijwillich sûndigje tsjin de God dy't er leaf hat en trou tsjinje wol yn 'e namme fan Jezus Kristus, dy't sa it "**ein fan 'e sûnde**" krijt dat God winsket en fereasket yn syn heilsplan.

De boadskip dy't troch de ingel Gabriël brocht waard, is fan ferrassende dúdlikens en ienfâld. En de ienige sluier dy't oer syn wurden bleau, wie dat God sels nei de ierde komme soe om dizze lêste "dei fan fersoening" te folbringen. De fuortsetting fan syn oankundiging yn fers 25 sil Daniël, en ús, tastean om de datum fan 'e komst fan' e foarseine Messias-gids te berekkenjen, mei de iepenbiere gegevens: "**Wit dêrom en begryp dat fan 'e tiid dat it wurd sprutsen waard dat Jeruzalem werboud wurde soe oant de Salfde, de Leider, sille der sân wiken en twaënseistich wiken wêze , de strjitten en de sleatten sille werboud wurde, mar yn gefaarlike tiden.**"

Ik herinnerje jo deroan dat Daniël God noait frege wannear't de Messias komme soe. Yn syn lange en passyfolle gebed woe hy allinich witte wannear't de nei Babylon deportearre Hebreeërs weromkomme koene nei har nasjonale heitelân. Hy gûlde oer Jeruzalem en de ferneatiging fan syn prestizjeuze en glorieuze hillige timpel. Tsjin alle ferwachting en hope yn sil God him losmeitsje fan syn ierdske fisy fan dingen troch him it geheim fan syn heilsplan te iepenbierjen, dat basearre is op 'e ferzoenende dea fan 'e foarseine Messias. Troch dizze frijwillige dea dy't in perfekt godlik en minsklik libben biedt foar ferzoening, sil God "**ivige gerjochichheid bringe**" dy't allinnich dejingen dy't hy beskôget as "**syn leafsten**" sil profitearje. It tiidwurd "**bringe**" byldet prachtich goed dizze komst fan Kristus ôf, dy't himsels op ierde presintearje sil om syn

perfekte libben, dat is syn perfekte " **ivige gerjochtichheid** ", as offer oan te bieden. En mei it ivich libben troch syn godheid, is Jezus sels opstien en kin sûnt syn ferlost " **leafsten** " ivich libben oanbiede, wêrtroch't se ivich yn syn selskip libje kinne, yn 'e himelske diminsje dy't úteinlik dy fan ús hjoeddeiske ierde wêze sil, dan wer opboud en ferhearlike.

Troch oan Daniël de fûneminten fan it takomstige nije ferbûn yn Jezus Kristus oan te kundigjen, befêstiget God it feit dat de demonstraasje fan 'e Joadske ûnderfining fan it âlde ferbûn folbrocht is en einige is mei de straf fan 'e deportaasje fan it folk en harren liederen nei Babylon. De weromkomst nei Israel sil gjin oar doel hawwe as it wachtsjen op 'e earste komst fan 'e Messias yn oerienstimming mei de oankundiging dy't presintearre is oan Daniël, de profeet fan God waans namme Jezus neame sil.

De tiid fan dizze komst is dêrom basearre op 'e identifikaasje fan 'e stypjende datum fan 'e " 69 wiken " fan werklike jierren dy't neamd wurde, d.w.s. 483 werklike jierren. It antwurd wurdt jûn yn Ezra 7:7 en it giet oer in dekreet befeld troch keizer Artaxerxes dy't ik "Langhannich" ^{neamde}, en dit dekreet is datearre " **it sânde jier fan 'e kening** ", wat it jier -458 oanjout. Op 'e tiid dy't troch dizze berekening fêststeld is, d.w.s. yn 'e hjerst fan it jier 26, gie Jezus yn syn ierdske tsjinst, nei't er troch Johannes doopt wie. Trije jier en seis moannen letter, dat is " yn 'e midden fan' e foarseine ^{70e} wike ", yn oerienstimming mei de oankundiging fan Dan. 9:27, troch syn dea dy't er lijde oan 'e foarjûn fan Peaske yn it jier 30, makke hy in oan 'e offeriten fan bisten fan it âlde ferbûn: " **Hy sil in fêst ferbûn slute mei in protte foar ien wike, en foar de helte fan 'e wike sil hy offer en offer ophâlde litte ; de ferwoastger sil de meast ôfgryslke dingen dwaan, oant de ferneatiging en dat wat bepaald is op 'e ferwoastger falt. En op 'e wjuk sille de gruwels fan ferwoasting wêze, en sels ta folsleine ferneatiging, en dat wat besletten is sil komme oer de ferlittenen** . Yn 'e orizjinele Hebrieuske tekst rjochtet de fermelding " en op 'e wjuk " him op religieuze aksje en fynt syn ferfolging yn 'e gruwels dy't folbrocht binne troch it Roomske-Katolike pauselike rezjym yn 'e 1260 jier fan syn despoatyske en wrede regearingstiid stipe troch de Jeropeeske monargyen, mar foaral dy fan Frankryk, dat Rome beskôget as syn "âldste dochter".

De twa keamers fan 'e Hebrieuske tabernakel waarden skieden troch in foarhangsel dat sawol Jezus Kristus as sûnde foarstelt, lykas **de "bok** " op it feest fan 'e " **Soendei** ". It fertsjintwurdiget sûnde, om't it sûnde is dy't de minske fan God skiedt en him op ierde isolearret. Mar it fertsjintwurdiget ek Jezus Kristus, om't it foarhangsel twa gesichten hat: oan 'e kant fan 'e "hillige plak" draacht it it byld fan it ierdske, en oan 'e kant fan 'e " **hillichste plak** " of " **Hillige fan Hilligen** " draacht it it byld fan it himelske. En Jezus Kristus droech yn syn natuer en ûnderfining dizze twa skaaimerken fan it ierdske en it himelske. Hy presintearret himsels sa, lykas it foarhangsel fan it hillichdom, as de bemiddeler dy't himel en ierde ferbynt troch God te ferienigjen mei de " **leafste** " minske, waans sûnden hy ferjout yn 'e namme fan 'e perfekte " **ivige gerjochtichheid** " fan Jezus Kristus.

Yn Dan. 9:24 seit Gabriël tsjin Daniël: " **om it fisioen en de profeet te besegeljen , en it Hillige fan Hilligen te salvjen** . " De Messias wurdt sa oankundige ûnder de titel " **profeet** ". Dit sil troch Jezus befêstige wurde yn syn

gelikenis fan 'e wyngerds. Hy presintearret himsels nei in protte " **profeten** " dy't God oan 'e Joadske autoriteiten rjochte hat om har ta bekearing op te roppen. En yn 'e ierdske ferskinning fan syn aksje is hy in ienfâldige mar grutte " **profeet** " dy't godlike wûnders fermannichfâldiget. De " *besegeling fan it fisioen* " wiist op 'e tapassing, dat is, de ferfolling fan it fisioen dat konkreet makke is troch de tsjinst fan Jezus Kristus. En it " **Hillige fan Hilligen " dy't " salve** " wurde soe, is hy noch altyd; de " **Kening fan keningen en Hear fan hearen fan 'e ierde** ." fan Iepenbiering 19:16: " **Hy hie op syn klean en op syn dij in namme skreaun: Kening fan keningen en Hear fan hearen.** " Tapast op Jezus, waard dizze salving folbrocht troch de publikaasje fan syn oerwinning, erkend yn 'e himel troch God as Heit en troch syn trouwe ingels. Mar it is ek, neffens it ritueel fan 'e "Soendei", de salving fan 'e himel, om't it ierdske symboal mei de namme "alderhillichste plak of Hillige fan Hilligen" wie om syn fergetten bloed te ûntfangen om it losjild te beteljen foar de oarspronklike sûnde en oare sûnden dy't begien wiene troch de ferloste útkarden. Troch nei syn opstanning de wiere himel yn te gean, brocht Jezus syn gerjochtichheid en net syn minsklik bloed, en Satan en syn himelske demoanen wiene de earsten dy't de gefolgen fan dizze profetearre rjochtfeardige salving ûnderfûnen. Se waarden definityf ferdreaun út 'e himelske diminsje dy't allinich reservearre wie foar God en syn trouwe skepsels, syn "leafste " , neffens Iepenbiering 12:7 oant 9: " **En der wie oarloch yn 'e himel. Michael en syn ingels fochten tsjin 'e draak** . En de draak en syn ingels fochten, mar se koenen net oerwinne, **en har plak waard net mear fûn yn 'e himel.** " **En de grutte draak waard útwurpen, dy âlde slange, dy't de Duvel en Satan neamd wurdt, dy't de hiele wrâld ferrifelt; hy waard nei de ierde útwurpen, en syn ingels waarden mei him útwurpen** .

De foarseine salving giet benammen oer Jezus waans oerwinning oer sûnde en dea him yn 'e himel op 'e troan set mei de rjochtfeardige titel fan " **Hillige fan hilligen, Kening fan keningen en Hear fan hearen** ". En op ierde bringt de timpel fan Jeruzalem in lêste boadskip oer op it oere fan Jezus syn dea. God jout in sinjaal dat syn dea erkend wurdt en dat de fersoening tusken him en de ferloste útkarden validearre wurdt: harren sûnde is ferjûn, eat dat hy sinjalarret troch fan boppen nei ûnderen it foarkleed te skuorren dat symboalysk de himel fan 'e ierde skiedt. Fan dat momint ôf hat de ierdske timpel syn symboalyske profetyske rol foltôge. En de befêstiging sil jûn wurde troch de seggen fan 'e Tsjerke of de Gearkomste boud op Kristus en syn tolve apostels. De timpel fan it nije ferbûn is dizze kear, unyk, geastlik, en de stiennen dy't it bouwe binne minsklik fan Jezus oant de lêste ferloste útkarden foar it ein fan 'e tiid fan kollektive en yndividuele genede.

It heilsplan waard symbolisearre troch de eleminten dy't oanwêzich wiene yn dit hillichdom. In profeetysk byld fan 'e ferloste útkarden, mar ek fan 'e prinsipes dy't tapast waarden yn it himelske prysterskip fan Jezus Kristus, de pryster dy't it hillichdom yngie, kaam it alter fan offers tsjin dat de beskuldiging fan 'e sûnde fan 'e minske iepenbieret. Doe, nei de tabernakel ta, waard hy wosken en baden yn it waskbekken dat de " **see** " neamd wurdt, in byld fan 'e dea; fan 'e earste, en fan 'e twadde, dêr't hy net oan ûnderwurpen wurde sil, om't Jezus him rjochtfeardige. Yn it nije ferbûn is dit bad dat fan 'e doop, wêrmei't de minske him

offisjeel oan God ferplichtet en syn fersyk befêstiget om de status fan in slaaf dy't himsels yn tsjinst fan God stelt yn Jezus Kristus. Hy kin dan de tabernakel yngean en fynt oan syn rjochterkant de tafel fan 'e tolve broden fan 'e toan, in byld fan it lichem fan Jezus Kristus dat symboalysk konsumearre wurdt yn 'e foarm fan ûnsûrre brea yn 'e rit fan it Hillige Avondmaal. Oan syn lofterhân stiet de sân-earme kandelaar, dy't de Hillige Geast en it ljocht fan Jezus Kristus symbolisearret; it getal sân is it symboal fan hilliging. Yn 'e midden fan 'e keamer, tsjinoer it skiedende foarhangsel, fynt de pryster it reekwurkalter, dat symbolisearret de noflike rook dy't de gebeden fan syn leafsten, oanwêzich yn 'e namme fan Jezus Kristus, foar God oannimme: Jezus sels hat de earste fan it oantal " **leafsten** " fan God ynkarnearre, foar syn ferloste útkarden.

Yn 'e keamer dy't ferbean is foar de minske, om't it in symboal fan 'e himel is, is de efterkant fan 'e muorre oer syn hiele breedte en syn hichte fan 20 eln bedekt troch de útstekke wjukken fan twa ingels dy't inoar yn 'e midden fan 'e keamer moetsje, boppe it genededeksel, dat in alter is pleatst op 'e Arke fan it ferbûn mei de twa tabletten fan 'e tsien geboaden fan God. De wjukken fan 'e ingels befêstigje it symboal fan 'e himel en religy, dat betsjutting jout oan 'e útdrukking " *ûnder de wjuk* " sitarre yn Dan. 9:27. En it uterlik fan it gehiel pleatst, yn in sintrale rol, de tsien geboaden fan God waans oertreding fereasket, om ferjûn te wurden, de dea fan 'e Messias op it alter, dat is, it genededeksel, byld fan it krús fan Kristus. It is op dit alter, by de ienige gelegenheid fan it jierlikse feest fan " **Yom Kippur** ", dat it " **bloed** " fan 'e slacht " **bok** " brocht en dellein wurde moast troch besprinkeling. Wy fine dêrom yn dit byld fan 'e himel alle lear fan it heilsplan dat op ierde troch Jezus Kristus folbrocht is. Njonken de arke wie ek de boekrol dy't Mozes skreaun hie ûnder it diktearjen fan God en de stêf fan Aäron dy't útbloed hie, en wat hjoed in bysûnder belang krijt foar my en myn berjochten, in faas mei in "omer" fan it " **manna** " dat God yn 'e woastyn jûn hie om de Hebreërs te iten te jaan.

God befêstiget sa it belang dat hy jout oan dizze dingen dy't by de arke fan syn ferbûn pleatst binne. De " **wet fan Mozes** " sil ivige wearde behâlde foar de bewenners fan 'e ierde. Aärons stêf of " **Aärons stêf** " herinnert ús deroan dat God autoriteit jout oan syn profeten en Amos 3:7 befêstiget dit belang troch te sizzen: " **want de Heare, JaHWÉH, docht neat sûnder syn geheim te iepenbierjen oan syn tsjinstfeinten, de profeten .** " Wat it " **manna** " oanbelanget, leart it ús ús oanhâldende needsaak om ússels te fieden mei it wurd fan God dat it libben fan ús sielen ferlingt of beëiniget. Want as ierdske iten ús tastean om de krêft fan it fysike lichem fan ús ierdske libben te ferlingjen, sil it geastlike iten dat troch God jûn wurdt ús tastean om it libben fan ús siel ivich te ferlingjen. De ferliking stelt de wearde fêst dy't dizze twa soarten iten fertsjinje, mar fansels, om de kar te wurdearjen dy't it libben yn 'e ivichheid ferlingt, moat men leauwe yn it bestean fan dizze mooglikheid en dêrfoar moat men it wiere leauwe hawwe dat allinich God seingje en fiede kin.

Der is noch ien ding om op te merken oan it uterlik fan dit Hebrieuske hillichdom, it is de oanwêzigens fan goud dat alles bedekt, de muorren, de peallen, en dat alle eleminten bedekt dy't yn dit hillichdom dellein binne. Foar God hat goud gjin kommersjele of finansjele wearde, mar de reden foar it gebrûk

is allinnich syn ûnferoarlike karakter. God skepte dit materiaal allinnich foar dit ûnferoarlike kritearium om it it symboal te meitsjen fan it ienige leauwe dat hy akseptearret en dat him bliid makket. Dit is wat dizze wurden út 'e mûle fan Petrus yn 1 Petrus 1:7 leare: "**dat de beproewing fan jimme leauwe, dy't kostberder is as goud dat fergiet, hoewol it troch fjoer beproefd wurdt** , ta lof en gloarje en eare fûn wurde mei by de iepenbiering fan Jezus Kristus. " De godlike boadskip is dúdlik, it leauwe fan dejingen dy't hy wol en kin rêde troch de rjochtfeardigens fan Kristus moat ûnferoarlik wêze en moat dêrom op gjin inkelde priis ferswakke wurde troch ferlieding, twang, of oare middels lykas ûntmoediging of luiheid. God segenet en wurdearret allinnich trochsettingsfermogen en aktyf geduld. Yn dizze konstruksje hawwe de peallen dy't de bûtenste omsluting fan it foarhûf en it hillige plak foarmje in "messing" basis dy't ierdske sûnde symbolisearret dy't sil trochgean oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Syn ynkarnaasje wie bedoeld om yn direkt kontakt te kommen mei sûndige minsken.

Yn ditselde hillige plak ferskine patroanen op it foarkleed yn blau en read; blau foar it himelske karakter en read foar de kleur fan sûnde, dat is dy fan minsklik en dierlik bloed. Jesaja 1:18 befêstiget dit, sizzende: "*Kom no, en lit ús mei-inoar riedselje!*" seit YaHWéH. "**Al binne jimme sûnden as skarlaken, se sille sa wyt wêze as snie; al binne se read as karmozijn, se sille wêze as wol** . " Fierder kaam Jezus nei de ierde om de sûnden fan syn útkarden te dragen om foar har yn har plak te fersoenen. En dizze boadskip waard symboalysk oerbrocht doe't de Romeinen in reade tunika oer de skouders fan Kristus smieten om syn titel as Kening fan 'e Joaden te befêstigjen foardat se in kroan fan toarnen op syn holle pleatsten as in keninklike kroan. Harren wrede spot brocht in tige echte godlike boadskip oer, om't hy wier de "**kening fan 'e Joaden** " wie, en noch mear, hy wie de "**Kening fan keningen en Hear fan hearen** " mei in protte "**kroanen of diademen** ", neffens Iepenbiering 19:12: "*Syn eagen wiene as in flamme fan fjoer; op syn holle wiene in protte diademen ; en hy hie in namme skreaun, dy't nimmen koe as hysels;* "

It hillichdom waard in stroffelstien foar it ûntsteande Adventisme. In minne oersetting makke it al ûnrjochtfeardich in rol yn it dekreet fan Daniël 8:14, tidens de konstruksje fan 'e learfûneminten fan it Sândedeisadventisme. As religieuze minsken se net begripe, nimme se de wurden en bylden fan godlike fisioenen letterlik en ferjitte se dizze wurden fan Jezus, sitearre yn Johannes 6:23: "**It is de geast dy't it libben jout; it fleis is fan neat nut. De wurden dy't ik ta jimme sprek, binne geast en binne it libben.** " Geastlike subtiliteit is in spesjaliteit fan it Evangeelje fan Johannes; ik haw it wiidweidich lêzen en dernei harke op audio-opname, safolle dat de hege spiritualiteit my bekend wurden is. En sa bin ik net yn 'e fal fan letterlikheid fallen dêr't in protte leauwigen yn struikelje. Safolle dat ik by it yngean fan it Adventisme fuortendaliks de symboalyske rol begreep fan it Hebrieuske hillichdom boud neffens it model dat God, yn in firtueel byld yn in fisioen dat foar dit doel boud wie, oan Mozes liet sjen wylst hy by God wie op 'e berch Sinaï. It Adventisme is trochdrenkt mei it idee dat der in hillichdom yn 'e himel is dat tsjinne as model foar it bouwen fan it hillichdom op ierde. Mar ik bin derfan oertsjûge dat dit net it gefal is en dat it ierdske hillichdom allinich in nuttige symboalyske en profetyske boadskip draacht, allinich oant de

glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Want eins hat God ferskate betsjuttings jûn oan dit hillichdom. En earst fergelike Jezus syn lichem mei in timpel, dan leart Paulus ús dat de Tsjerke it lichem fan Kristus is, en it is ek yndividueel itselde, ús lichem is ek de timpel fan God wêryn't, yn Jezus Kristus, God yn ús komt wenjen. Wy fine sa it projekt dat troch God profetearre is yn Ex. 25:8, dêr't hy tsjin Mozes sei: "**Se sille foar My in hillichdom meitsje, en Ik sil ûnder harren wenje** . Jimme sille de tabernakel meitsje en al syn gerei neffens it patroan dat Ik jimme sjen litte sil. " It hillichdom fan it âlde ferbûn profetearre allinich Gods plan om te wenjen yn 'e sielen fan syn útkarden. Yn dit âlde ferbûn waarden de Hebreërs net útkeazen as útkarden en dêrom koene se, as gewoane en opstannige manlju, net ferneare dat God ûnder harren wenne en him ferfange woene troch in kening lykas de heidenske folken fan harren tiid. Sadree't de religieuze minsken organisearre binne yn in mienskip, is mislearring wis , om't it Joadske ferbûn en de kristlike ferbûnen allegear mislearre binne, efterinoar, kollektyf, om't Gods plan allinich **yndividueel slagje kin** . En sa is it west yn 'e 6.000 jier fan syn seleksje fan ierdske útkarden, en yn 1 Kor 11:17 tsjûget de apostel Paulus hjir al yn syn tiid fan: "*Mei dizze warskôging priizgje ik jimme net, dat jimme net ten goede, mar ten kweade byinoar komme* ."

De rol fan it hillichdom wie dêrom om Gods heilsplan yn 'e foarm te bringen, en de protte eleminten dy't it foarmje hawwe gjin oar doel as ús de dingen te iepenbierjen dêr't God wichtich oan hechtet. It ûntdekken fan 'e geheimen dy't dit hillichdom oanbelangje komt dêrom del op it fergrutsjen fan ús kennis fan 'e wiere Skeppergod, perfekt yn leafde en rjochtfeardigens, en it ûntdekken fan 'e standert fan syn oardiel, foar elk libbend tiidrek.

Foar de tydlike behoeften fan it momint joech God yn 1844 in fisioen fan Jezus dy't tsjinst die as Hegepryster yn in nei alle gedachten himelsk hillichdom oan trije Adventisten. Jezus brûkte dit byld gewoan om de sillige Adventisten de boadskip te rjochtsjen dy't de weromkomst fan 'e praktyk fan sûnde yn 'e kristlike tsjerke feroardiele. It byld dat jûn waard, dat fan 'e aksje dy't ferbûn wie mei de "Fersoendei", suggerearre dat it ûntrouwe folk de situaasje fan sûnders werombrocht hie sa't it wie foar syn fersoene dea. Troch werom te gean nei sûnde yn 313 hie de kristlike religy it ferbûn fan it nije ferbûn ferriede, en troch it fisioen dat jûn waard, hiene de Adventisten begrepen moatten dat Jezus syn genede wegere oan kristenen dy't de sûnden praktyken dy't erfd wiene fan 'e Roomske pauselijke tsjerke. Yn dy tiid krige de **falske** oersetting fan Daniël 8:14, "**it hillichdom sil reinmakke wurde** ", syn folsleine betsjutting, om't **it geastlike "hillichdom "**, **dat kollektyf de Tsjerke fan Kristus oantsjut**, "**reinmakke "** wurde moast troch it ferlitten fan Romeinske sûnden. Letter, om 1991 hinne, liede God my om dit fers fan Daniël 8:14 syn juste oersetting te jaan: "**hilligens sil rjochtfeardige wurde** ." Dizze fraachpetear oer "**hilligens** " gie krekt oer de falske "**hilligens** " fan 'e offisjele Adventistyske tsjerke fan dy tiid. Nei't er my syn weromkomst foar 1994 oankundige hie, fûn Jezus yn 1991 net it leauwe dat de Adventisten fan 1843 en 1844 demonstrearren doe't se deselde oankundiging krigen; dêrtroch spuide hy dizze ûnweardige "**hilligens** " út nei de datum 1994 en wegere it syn "**rjochtfeardigens** ". En fan it begjin fan 1995 ôf, as teken fan befêstiging fan dizze ôfwizing, gie it offisjele Adventisme mei yn 'e protestantske

alliânsje dy't de Romeinske rêstdei eart: de snein fan 'e wiere earste dei neffens God.

Yn in tiid dat de ûntwikkeling fan kompjûters en elektroanika de minske mooglik makket om aktive robots te bouwen, kinne wy, mear as ea earder, beseffe hoe't syn skepping fan 'e minske de ûnbidige gloarje fan 'e libbene God iepenbieret. Want as de minske taken tawiist en "programmearret" om te ferfoljen foar syn robots, die God foar him troch him te skeppen krekt safolle, mei dit enoarme ferskil dat hy syn skepsel in frij en ûnôfhinklik libben joech, by steat om syn keuzes te meitsjen en as sadanich alle gefolgen te dragen.

It hiele hillichdom wie eins it byld fan it perfekte minsklike skepsel makke nei it byld fan God, om't it mar twa kear bestie, de earste yn 'e earste suvere en ûnskuldige Adam, en de twadde, yn 'e twadde Adam, yn 'e perfekte suverens fan Jezus Kristus. It "hillichdom" wie it byld fan it "programma" dat God foar de minske hie, yn wa't syn Geast úteinlik wenje koe en soe. De hillige plak wie it byld fan it minsklik lichem en "it hillichste plak of it Hillige fan Hilligen" symbolisearre dizze godlike gearlibjen dy't einige fanwegen de sûnde fan 'e minske. As gefolch dêrfan foel de ûndringbere sluier út 'e himel en skiede de minske fan God lykas de twa keamers fan it hillichdom. Dêrom, troch de sûnde fan syn útkarden te fersoenen, bea Jezus harren it foardiel fan syn " **ivige rjochtfeardigens** " oan; wat God befêstige troch it sluier fan 'e timpel te skuorren, en sa in ein te meitsjen oan dizze skieding tusken him en syn ferloste, roppen en útkarden skepsel, wêryn't hy it byld fan Jezus Kristus werombringe sil, dat is, it byld fan God. En yn dit stadium berikt it troch God taret heilsplan syn doel en wurdt perfekt folbrocht troch God en syn ferlosten in mooglik makke perfekt lok oan te bieden, dat ivich trochgean sil, fan it begjin fan it sânde millennium dat yn 'e maitiid fan it jier 2030 komt.

As ús lichem Gods hillichdom is, dan is dit lichem fan 'e heechste hilligens. En wy kinne sa better begripe dat wy ferplichte binne om dit lichem te earjen, it te respektearjen om it net te skealjen. Dizze boadskip waard dúdlik begrepen en útdrukt troch Paulus yn 1 Kor. 6:19: " **Wite jimme net dat jimme lichem de timpel is fan 'e Hillige Geast dy't yn jimme is, dy't jimme fan God hawwe, en dat jimme net jimme eigen binne?** " De kar fan ús iten is dêrom net ûnskuldich, om't ús lichem makke is fan wat wy ite en it is itselde mei it iten fan ús geast, waans libbensbehoefte it wurd fan God en syn lear is, of "it brea" of "it manna" fan ús bestean.

Dizze wierheden binne dúdlik demonstrearre en útlein, en as immen se útdaagje wol, kin dat, mar it sil op har eigen kosten wêze, om't se úteinlik konfrontearre wurde sille troch de Skeppergod sels, dy't har ûngelyk bewize sil en har feroardielje sil. Se sille dan allinich te let spyt hawwe kinne dat se sa soarchleas, ûnfoarsichtich of arrogant west hawwe.

Drege wierheden om te hearren, mar moai om nei te harkjen

As tsjinner fan God yn Jezus Kristus diel ik mei him de oarloch dy't him tsjin it ierdske humanistyske tinken ynset. Dêrom, bewapene mei it boarstwapen fan syn gerjochtichheid, it skyld fan it leauwe, de helm fan heil en de riem fan syn wierheid, nim ik it swurd fan syn Hillige Geast op om de falskens en it ûnrjocht te bestriden en te feroardieljen dy't de ierdske minsklike maatskippij fundamenteel karakterisearje.

Mar foardat wy de ferskate aspekten fan minsklik ûnrjocht besprekke, lit ús ús oandacht rjochtsje op it unike model fan perfekte justysje dat God fertsjintwurdiget en dat hy kaam te belichamjen yn Jezus Kristus te midden fan 'e sûndige minskheid. Lit ús weromgean nei it begjin fan al syn skeppingen fan frijheid vis-à-vis. God jout totale frijheid oan alle skepsels dy't hy skeppe sil. Wêrom docht hy sa? Omdat hy toarst nei leafde en de leafde fiele wol dy't frijwillich troch syn skepsels jûn wurdt. Helaas sil dit wûnderbaarlike projekt in ûnûntkomber neidiel bringe: yn syn frijheid kin it skepsel ek net fan God hâlde en tsjin him yn opstân komme. God wit dit, mar syn langstme nei leafde is sterker as de problemen fan opstân. Yn alle gefallen sil hy úteinlik allinich de skepsels ivich libje litte dy't harsels dêrfoar wurdich hawwe sjen litten. De ferneatiging fan opstannige libbens kin him lykwols taskreaun wurde as in ûnrjochtfeardige hanneling, om't hy sels syn skepsels de frijheid jûn hat om tsjin him yn opstân te kommen. Se systematysk ferneatigje soe mooglik wêze, mar hy soe dan as in tiran hannelje, krekt sa't de minskheid se letter yn grutte oantallen produsearje soe. En hjir leit de kearn fan it probleem dat God oplosse en ûngedien meitsje moat. Dit probleem leit yn syn karakter en natuer, perfekt rjochtfeardich en leafdefol, om't hy sa perfekt beide is dat it foar him ûnmooglik is om in hanneling te begaan dy't hy sels as ûnrjochtfeardich beskôgje kin. Eins, om noch dúdliker te wêzen, lit ús sizze dat God neat fan syn skepsels easkje kin dat hy net fan himsels easket. Dêrom sil hy fan doel wêze om de noarm fan it minsklik libben yn te gean, om te bewizen dat hy fan syn útkarden allinich easket wat hy sels by steat west hat om te dwaan, ûnder deselde omstannichheden fan it minsklik libben. En foar de grutte skepper God is dit in permaninte, ivige regel en wet, lykas syn bestean. Troch de hiele Bibel hinne herinnert God oan syn eask foar justysje, mar dizze noarm is sa perfekt en heech dat minsken it net definiearje kinne sa't it is. It is net sûnder reden dat God yn syn silichsprekkingen, yn Jezus Kristus, sei: "**Sillich binne dejingen dy't honger en toarst hawwe nei rjochtfeardigens, want se sille tefreden wurde .**" De regimes dy't op ierde foarme binne, hoe ferskillend en tsjinoersteld se ek wêze meie, binne net by steat om te reagearjen om dizze perfekte "**honger en toarst nei rjochtfeardigens " te befredigjen. Wa kin dizze "honger en toarst " nei wiere " rjochtfeardigens " belibje?** De útkarden, de leafsten, dejingen dy't de leafde nei harren Skepper bringe dy't hy kaam te winnen en te fertsjinjen troch it offer fan syn libben, kneusd en krusige om harren sûnden te fergoedzjen. En hjir wer, yn dizze demonstraasje fan totale selsûntkenning, antisipearret God syn skepsel en tsjûget fan 'e krêft en macht fan syn leafde foar har, sadat hy op syn beurt it rjocht hat om wjersidigens fan har te easkjen. Yn syn lear set Jezus himsels altyd foarop, earst, om't hy easke dat syn útkarden harsels

by steat sjen litte om te hanneljen lykas hy foar har die. De grutte sortearring dy't God útfiert yn 'e namme fan Jezus Kristus kin allinich wêzens selektarje dy't syn gefoel fan perfekte justysje leafhawwe en folslein diele. En ik werhelje, syn gefoel fan justysje is sa totaal dat hy himsels net tastean kin om ûnrjochtfeardich te hanneljen. It is troch dit ferskil dat hy himsels ûnderskiedt fan syn opstannige himelske en ierdske skepsels, troch syn perfekte natuer te ynkarnearjen yn 'e man Jezus yn wa't hy al syn morele skientme iepenbieret. God is sa perfekt leafde en gerjochtichheid dat syn bestjoer allinnich boud wurde kin op it idee fan dielen en perfekt dielen. It is dêrom in wiere demonstraasje fan it ivige himelske ideaal dat Jezus kaam te demonstrearjen troch himsels de tsjinner fan syn tsjinnern te meitsjen. En hjir, yn dizze konkrete en sichtbere aksje, ûnderskiede hy himsels wer fan 'e falske tsjinnern dy't bewearde him te tsjinjen en him te folgjen. De hiele les dy't Jezus oan syn útkarden jaan woe, sadat se de libbensstandert dy't hy har foarstelt kenne en begripe soene, is befette yn syn wurden sitearre yn Johannes 13:13 oant 17: " *Jimme neame My Learaar en Hear; en jimme sizze it goed, want dat bin ik. As ik dan, jimme Hear en Learaar, jimme fuotten wosken haw, binne jimme ek ferplichte om elkoars fuotten te waskjen; want ik haw jimme in foarbyld jûn, dat jimme dwaan moatte lykas ik jimme dien haw* . Wier, wier, ik sis jimme, in tsjinstfeint is net grutter as syn hear, en de apostel net grutter as dejinge dy't him stjoerd hat. As jimme dizze dingen witte, binne jimme lokkich, as jimme se dogge. " En it ûnderwerp fan myn stúdzje wurdt folslein befêstige troch dizze sin dy't Jezus sei: " *want ik haw jimme in foarbyld jûn, dat jimme dwaan moatte lykas ik jimme dien haw* ." It foarbyld dat Jezus jout oan allegearre dy't syn wurden lêze sille, is in model fan perfekte dimmenens, dat de minske noch altyd grutte muoite hat om te begripen, om't syn nivo sa heech is. Dit is dreech foar in minske om te begripen, mar hoe machtich en glorieuze hy ek is, God hat gjin spoor fan grutskens yn him. Hy is grutsk om te wêzen wat hy is, om't dizze grutskens legitieme, rjochtfeardige en fertsjinne is, mar dizze grutskens berikt net it nivo fan arroânsje. Yn Jezus liet God sjen dat hy net de needsaak fielt om himsels boppe oaren te ferheffen, om't syn wille leit yn it dielen en wiere gelikensens. De ûnderfining fan it waskjen fan 'e fuotten is in perfekt foarbyld fan 'e fernedering dêr't hy himsels ta by steat sjen litten hat. En wa't himsels by steat sjen lit om lykas hy te hanneljen sûnder it minste ûngemak of tsjinsin te fielen, moat bewize dat hy it nivo fan dimmenens dielt dat God fereasket foar de útkarde dy't syn ivichheid diele moat. Hy sil yn it ivige himelske keninkryk yn Jezus en syn oare útkarden de ideale kompanjon fine dy't in ivich kollektyf libben sûnder wolken, sûnder problemen, sûnder skeel mooglik makket. De les fan dit waskjen fan 'e fuotten is, lykas Jezus spesifisearret, allinich in foarbyld; wat betsjut dat dizze dimmenens net beheind wurde moat ta dizze religieuze seremoanje, mar dat it in kritearium moat fertsjintwurdigje fan permanint en konstant karakter fan it heule libben fan 'e útkarde. Gods eask fan dizze perfekte dimmenens fasilitearret syn seleksje, om't seldsum, ekstreem seldsum, de himelske en ierdske wêzens binne dy't dizze ôfwêzigens fan grutskens en dit hege nivo fan dimmenens manifestearje. En it is gelokkich dat God him net ferrifelje lit troch de falske foarwendsel fan minsklik gedrach yn religieuze riten. Want dizze riten tsjinje as maskers wêrachter de meast perfekte hypokrysy hearsket. Mar gelokkich kin God

troch nimmen ferrifelje wurde, en syn oardiel basearre op kennis fan minsklik tinken soarget foar in perfekt rjochtfeardige en suksesfolle seleksje.

Om gear te fetsjen wat krekt sein is, lit ús it idee behâlde dat oars as syn skepsel, dat ûnrjochtfeardich wêze kin, God net, om't er yn syn aard is, perfekt rjochtfeardich en leafdefol is. Koe hy rjochtfeardich wêze sûnder leafde te wêzen? Nee. Koe hy leafde wêze sûnder rjochtfeardich te wêzen? Net mear. Sa kin men sizze dat syn leafde rjochtfeardichheid is en syn rjochtfeardichheid syn leafde. Mar leafde fergelykje mei rjochtfeardichheid jout dizze leafde in hiel oare standert as dy't de minskheid har jout. Foar minsken wurdt leafde field as in gefoel. Soe it oars wêze foar God? Ik tink it net, om't gefoel in godlike skepping is dy't God sels belibje kin, om't hy dit noflikke gefoel siket foar himsels en syn "leafste" oan wa't hy it libben jout. It gefoel is dêrom legitiem, mar neffens God hat it dizze legitemiteit allinich yn syn oerienkomst mei perfekte rjochtfeardichheid. En hjir ûntstiet it probleem fan 'e minskheid en de ingels dy't fan God ôfsnien binne, skieden fan elkoar troch sûnde, troch de opstannige, stridende en minachtende hâlding.

Yn ús minsklikheid prate wy in protte oer leafde, wy sjonge deroer, wy filmje it, en wy ferheffe it, yn fersen of yn proaza. Mar yn 'e namme fan leafde deadzje wy ek, wy ferneatigje libbens. En God sels sil úteinlik de opstannige himelske en ierdske libbens út leafde foar syn útkarden oan 'e " *twadde dea* " oerjaan. Hoe koe hy har in ivich libben fan lok oanbiede sûnder dizze totale en definitive eliminaasje fan it kwea? Dit lok soe ûnmooglik wêze, mar Gods plan sil folbrocht wurde. Hy sil syn útkarden it taseine lok jaan tsjin de priis fan it ferneatigjen fan elke opstannige, ûntankbere en kweade geast.

Op Ierde sublimearje minsken de Grykske "eros" leafde, dizze fleislike leafde, dy't manlike en froulike minsken liedt ta in pear. Yn teory soe in gefoel fan dielde leafde de oarsaak wêze moatte fan dizze koppelingen, mar meastentiids is it gefoel dat men fielt allinich in tydlike passy ynspirearre troch demoanen, dy't misbrûk meitsje fan har ûnsichtberens en it ûnleauwe fan har minsklike slachtoffers, om har gefoelens te belibjen dy't se yn har oproppe. Meastentiids net bewust fan it bestean fan dizze demoanen, binne de pearen dy't foarme wurde folslein ôfhinklik fan 'e wil fan dizze demoanen dy't har mear of minder lang yn in dielde passy kinne libje litte, en dan yn har in djippe walging foar elkoar ynspirearje. As gefolch nimt it oantal skiedingen ta en nimme de ferrifele en bedrogen minsken ôfstân fan 'e ferplichting fan it houlik. Wy kinne al begripe dat dit model fan it libben as pear net oerienkomt mei de standert fan it ideale model dat God it jaan woe. En mei rjocht, om't it model allinich giet oer de leafde dy't dield wurdt tusken Kristus en syn Tsjerke, syn Gearkomste fan 'e útkarden dy't troch syn bloed ferlost is. It model fan it ierdske minsklike pear wie fan tefoaren feroardiele ta mislearjen, fanwegen de karakterfouten fan de iene of de oare, of sels fan de twa keppele minsken. Sa waard it model, "Adam en Eva", feroardiele ta mislearjen, wylst it model fan 'e nije Adam, "Kristus en syn Utkarde", foar ivichheid sublimearre wurde soe.

In goede reden foar it sjen fan minsklike pearen dy't mislearje is har gebrek oan gefoel foar justysje. In wier roppen persoan dy't bestimmd is foar godlike útkarring kin it him net permittearje om syn frou te bedrochjen, en

oarsom, de typyske frou fan 'e útkarde kin har man net bedrochje. Foar in útkarde is bedroch in diabolyske hanneling dy't folslein feroardiele wurdt troch him en troch God. Mar foar normale minsken is bedroch legiteme, om't se allinich de keuzes folgje dy't se yn har sielen fiele. Itselde jildt foar seksueel deviasjonisme, dat oan 'e oarsprong leit fan' e LGBT-revolúsjes en oare mentale en morele perversjes. Alles wat minsken fiele of belibje wurdt legitemearre troch de wittenskiplike redenearring fan manlju en froulju dy't yn dizze saak hearsket. De Bibel feroardielt dizze dingen dúdlik, mar nettsjinsteande wurdt it sels negearre of ferachte, sels troch de jingen dy't it lêze. Dus, lykas skiep dy't efkes tsjinhâlde, einige de minsklike massa's, dy't efkes tsjin binne, mei it akseptearjen en legitemearjen fan wat ûnakseptabel, walgelyk, skandalich en ôfgryslík is foar God en syn útkarden.

Troch suvere godlike leafde te fertraapjen, ferheft de minskheid humanistyske leafde. En ik moat al de goddeleaze aard fan dizze humanistyske term dy't hjoed de dei de geasten fan 'e minskheid domineart, oanklaagje. Wat is humanisme? It is it tsjinoerstelde, it absolute tsjinoerstelde fan deïsme, dat de Skepper God erkent as Kening fan 'e universums dy't troch him skepen binne, in tinkprinsipe dêr't ik my oan ûnderskriu en dêr't ik geastlik foar wurkje. It tsjinoerstelde is dêrom humanisme, dat de minske it doel en it middel makket dat it bestean fan it libben rjochtfeardiget. Yn dizze fisy fan dingen hat God gjin plak. Hy wurdt folslein negearre. En dizze situaasje lit ús better begripe wêrom't God der foar keazen hat om ûnsichtber te bliuwen. Omdat sichtber, soe de minskheid twongen wêze om God te gehoarzaamjen, net út leafde, mar om't se net oars hannelje koe. Sa, tanksij dizze ûnsichtberens, befoarderet God de libertyside frijheid dy't de minskheid liedt om hieltyd fierder foarút te gean yn har oerdriuwingen en gruwelen. Dizze ûnsichtberens wie dêrom needsaaklik om syn sortearjen fan skepen sielen te rjochtfeardigjen. Yn Iepenbiering 20:12-13 herinnert God him oan dizze skriklike faze fan syn projekt, dy fan it lêste oardiel: "*En ik seach de deaden, lyts en grut, stean foar de troan. En de boeken waarden iepene. En in oar boek waard iepene, dat is it boek fan it libben. En de deaden waarden oardiele neffens harren wurken* , *neffens de dingen dy't yn 'e boeken skreaun stiene. De see joech de deaden dy't deryn wiene, en de dea en Hades joegen de deaden dy't yn har wiene; en elk waard oardiele neffens syn wurken* . " Dizze "**wurken**" sille manifestearre wêze, konkreet en iepenbier, fanwegen syn kar om ûnsichtber te bliuwen en it is neffens harren standert dat God, yn syn sortearring, harren auteurs wurdich achte foar de "**twadde dea**" fan dit lêste oardiel. It is allinich dizze ûnsichtberens dy't de oerdriuwingen fan frijheid befoardere hat en wy kinne sa begripe hoefolle dizze kar de wiisheid fan God iepenbieret dy't sa syn himelske en ierdske fijannen kin betize, feroardielje en ferneatigje, úteinlik, yn alle perfekte justysje, erkend en goedkard troch al syn trouwe ingels en syn útkarden dy't gelyk ferlost binne fanwegen harren trou. Want it is goed om de frivole en oerhoerige wrâld te herinnerjen dat God benammen perfekte trou segenet en ûntrou feroardielet lykas oanjûn yn dit fers fan Mal. 2:14: "*En jo sizze: Wêrom?... Omdat JaHWéH tsjûge west hat tusken jo en de frou fan jo jeugd, mei wa't jo ferriedlik hannele hawwe* , *hoewol sy jo gemalin is en de frou fan jo ferbûn* ."

Yn syn falske leafde stelt it humanisme de wearde fan it minsklik libben boppe alles. Mar ik wol derop wize dat dit humanisme foarme is en syn hjoeddeiske foarm berikte nei 78 jier frede foar West-Europeesk gebiet, dat is, sûnt de dieling fan Jalta yn 1945, berikt op 'e Krim, it wichtichste doel dat opeaske wurdt troch de Oekraïners en de Russen dy't deroer fjochtsje; en dit, ten koste fan in protte deaden oan beide kanten. Wy kinne sa de stadige ûntwikkeling fan dizze oarloch begripe dy't op lange termyn bedoeld is om West-Europeeske folken en oare machtige heidenske folken fan 'e ierde te ferneatigjen. It is humanistysk tinken dat, yn 'e oertsjûging dat it in ûnomkearbere ûntwikkeling berikt hat, ús Westerske lieder derta laat hat om yn te gripen efter de Feriene Steaten, om de striders fan Oekraïne te bewapenjen. Se binne har net bewust dat se sa har bestimming ynset hawwe en sille de grime fan it Russyske kamp en syn moslimbûnsgenoaten lije moatte.

Yn in fertsjinne blinens waarden yn Frankryk skealike en skealike besluten nommen om humanitêre redenen, lykas de oarloch tsjin lieder Gaddafi, dy't Libië dominearre. Frankryk focht tsjin him om it libben fan 'e befolking fan eastlik Libië te beskermjen, dy't foar in grut part al wûn wie troch de islamityske saak fan 'e Daesh-groep. De Libyske lieder woe har ferneatigje en útroege, de Frânsen foarkommen him om te hanneljen en fûnen harsels doe yn Mali yn striid tsjin dizze islamityske beweging. Elkenien kin de bespotlikens fan 'e situaasje foar Frankryk en syn politike lieder oanwize, dy't sa har gebrek oan ynsjoch en regearingskoherinsje hawwe oantoand. Mar de godlike flok fan it lân Frankryk en syn NATO-bûnsgenoaten is sa sichtber of detektierbar makke. Frankryk, dat God sûnt syn earste kening Clovis I as doel hat foar syn oarloch 'sil drinke moatte oant it droech is, de beker fan 'e wyn fan syn grime dy't hy foar har taret hat. Syn fijannen, dy't dei nei dei yn oantal groeie, sille it dominearje oant se it en syn Jeropeeske partners ferneatigje.

Humanisme beskermet minsklik libben dat it skea docht. Want de wearde dy't oan it minsklik libben jûn wurdt is sa heech dat it de deadlike eksekúsje ferbiedt dy't autorisearre en advisearre is troch God, dy't sei yn Deut. 24:7: "*As immen betrape wurdt op it stellen fan ien fan syn bruorren, ien fan 'e bern fan Israel, of him ta slaaf makket of him ferkeapet, dan sil dy dief deade wurde. Sa sille jimme it kwea út jimme midden ferdwine* ." En wês der wis fan dat God yn 2023 noch altyd deselde deadlike straf foar dizze aksje befellet, om't hy "*net feroaret* ", lykas hy befêstiget yn Mal. 3:6: "*Want Ik bin JaHWÉH, Ik feroarje net ; en jimme, bern fan Jakob, binne net ferneatige* ." "It gefolch fan it beskermjen fan it libben, moardners en dieven is de oerfloed oan kwea dat him sa fermannichfâldiget dat finzenissen fol binne en de werhelle misdiedigers dy't deryn moatte komme, net langer ûnderdak biede kinne. De minsklike maatskippij wurdt stadichoan ynhelle troch in kanker dy't it stadich, progresyf, mar wis ferslindt. En dizze fraachpetear oer de rjochterlike deastraf is te tankjen oan dizze humanistyske gedachte dy't it nimmen fan it libben fan in minske ferbiedt, sels de minste moardners."

Yn syn wiisheid hat God de deastraf ynsteld, net fanwegen ien of oare kweade geast, mar fanwegen needsaak; dit yn deselde logika dy't in sjirurch derta bringt om in lidmaat troch te snijen dy't troffen is troch gangreen. De kaai ta dizze

needsaak leit yn it doel dat neistribbe en socht wurdt yn dizze godlike útdrukking: "**Jo sille sa it kwea út jo midden fuortsmite** ." Want mear as it goede, dat folle te seldsum is, ûntjout en evoluearret it kwea, oant it it lichem fan 'e minsklike maatskippij folslein domineart. Mar ôfhinklik fan 'e makke keuzes kin de minskheid net ûntkomme oan syn definitive bestimming dy't God presintearret oan 'e útkarden fan syn kamp as bewiis dat syn oardiel tsjin dit model perfekt rjochtfeardige wie. It is om dizze demonstraasje oan syn kamp, erfgenamten fan it ivige libben, te bieden dat God de ierde en har ynwenners skepen hat. Alles bart dêrom neffens syn programma, de "**leafste**" útkarden en de kweade fallen rebellen drage de fruchten fan har ferskillende natueren.

De grutte skepper God toant in perfeksje fan karakter dy't noch swakte noch oermjittige krêft omfettet. Hy lit him net beynfloedzje troch syn gefoelens, hy ken allinnich it prinsipe fan needsaak. It is yn dit ferbân dat it humanisme fierder giet as godlike deden as it it prinsipe fan it feroardieljen fan 'e skuldige minske dy't it fertsjinnet ta de dea ôfwijst en ôfwijst. De goddeleaze sjocht syn straf omset wurde yn in finzenisstraf wêrfan hy foar it ein fan 'e tawiiisde tiid frijlitten wurdt fanwegen goed gedrach. Wittende dat de kweade dieder troch demoanyske geasten ta aksje dreaun wurdt, sille dizze demoanen de mooglikheid ferlieze om te profitearjen fan 'e kweade dieder dy't útsletten is fan 'e maatskippij en dêrom foarkommen wurdt om it skea oan te dwaan. Tidens de tiid fan syn detinsje sille se dêrom soargje foar in oar slachtoffer, en sille se har skealike deden wer oppakke mei de earste kweade dieder sa gau as hy út 'e finzenis frijlitten wurdt. De yntinsivearring fan it kwea is dêrom it direkte gefolch fan minsklik ûnleauwe, dat net yn steat bliuwt om de demoanen te wjerstean waans bestean it negeart of wegeret te leauwen. De âlderein stjerre en ferdwine, mar sûndige bern wurde berne om har te ferdwene. Berne yn it Westen, yn in maatskippij dy't ferdraaid en ta it kwea bekeard is, sille bern it slimmer dwaan as harren âlden en pake en beppe, oant it punt dat harren religieuze bekearing ta godlike noarmen ûnmooglik wurdt. Foar God sil de tiid dan komme om in ein te meitsjen oan it oanbod fan syn genede.

Nei de kollektive dea fan 'e floed is de dea fan 'e Kanaäniten in foarbyld fan in massale genoside útfierd foar de needsaak om it Hebrieuske folk te beskermjen dat him yn it lân Kanaän nei wenjen sette, om it har nasjonale grûn te meitsjen. En yn dizze genoside ferfolle God de lêste flok dy't Kanaän rekke, de soan fan Ham, soan fan Noach, dy't syn heit bespote dy't, dronken makke troch it alkoholyske druvesap fan syn jiergong, neaken yn 'e midden fan syn tinte ferskynde. God makke gebrûk fan dizze flater fan Ham om oer Kanaän de ferneatiging fan syn neiteam te profetearjen, wat nedich wie om har lân oan syn folk Israel te jaan. Mear as hokker minske dan ek dat noch libbet, wit en wurdearret God it libben fan syn skepsels, mar op syn nivo is allinich it ivige libben wichtich. En de skepsels dy't syn libbensnormen net diele, ferlieze alle wearde yn syn eagen. Foar it behâld fan syn Israel moasten de ôfgoade Kanaäniten needsaaklik ferdwine. Yn syn skepping is God as de "**liuw**", dy't allinich deadet foar de needsaak om himsels te iten te jaan. Yn tsjinstelling, lykas de duvel en de rebel, deadet de "**tiger**" foar it plezier fan it deadzjen, neist syn needsaak foar iten. En de "**kat**" yn ús huzen docht itselde mei de finzen mûs.

Lykas de ôfgoadery fan 'e Kanaäniten liedt it konsept fan humanistyske leafde hiele famyljes om de leafde foar famyljeleden te ferheffen boppe de leafde dy't God te tankjen is. Yn dizze minsklike massa negearje kristlike famyljes, of dejingen dy't bewoare dat se dat binne, de oarders en warskôgings dy't Jezus Kristus oan 'e kandidaten foar de himelske ivichheid rjochte hat. Dochs ferklearre Jezus yn Mattéus 10:37-38: "***Wa't heit of mem mear leaf hat as my, is my net wurdich, en wa't soan of dochter mear leaf hat as my, is my net wurdich . Wa't syn krús net opnimt en my net folget, is my net wurdich .***" Hjir binne noch twa fersen dy't de minsklike sortearring dy't God útfierd makket, fasilitearje. Mar men soe sizze kinne, is it net normaal foar in heit of mem om fan har bern te hâlden? Wis! Dizze reaksje is normaal, mar it is net dizze normaliteit dy't Jezus yn dit fers bekritisearret. Wat hy bekritisearret is in omkearing fan 'e wearden fan' e leafde dy't bern te tankjen binne en dy't God te tankjen is. Want de heiden hâldt likefolle fan syn bern as de útkarde kin. Mar de wier útkarde, dy't God as syn "***leafste***" beskôget, hat begrepen dat yn dizze leafdeskompetysje God prioriteit hat. En dit komt om't alles dat libbet syn bestean oan him te tankjen hat, en dat de werjefte fan al it libben syn prioriteit legitimearret. Wa't syn bern mear leaf hat as God, jout God net mear de prioriteit dy't hy fertsjinnet, en syn gedrach is gelyk oan dat fan 'e ûnleauwige heiden. Troch it skeppen fan it ierdske libben sette God in proses fan libbensskepping yn gong dat hy basearre op 'e seksuele koppeling fan minsklike skepsels. Mar it bern dat berne wurdt komt earst foar God, om't hy de kâns en de mooglikheid krijt om ien fan syn útkarden te wurden, begelieders fan syn ivichheid. It libben heart primêr ta God, en wy hawwe, allinnich oan syn leafde, syn freonlikens en syn geduld, it frije libben te tankjen dat hy neist him, mar bûten him, ûntwikkelje litten hat. En it is om't hy de minsklike kar respektarret om sûnder him te libjen dat de minskheid oant hjoed de dei oerlibbe hat. Elkenien dy't dit stânpunt net dielt, hat gjin kennis fan God, noch fan syn plan, noch fan syn programma, en noch minder fan syn ferburgen geheime gedachte.

It minsklik wêzen dat mear fan syn bern hâldt as fan God wit net wat leafde betsjut. As God leaf hat, is it om it bêste oan te bieden, wylst as it skepsel op in humanistyske manier leaf hat, it it minste biedt. Want om it minimum oan respekt en genegenheid te behâlden dat it bern har jaan kin en weromjaan kin, binne humanistyske âlden ree om de grillen fan har bern, dy't stadichoan har dominante masters wurde, oer it hoed te sjen. Yn Dan.11:39 feroardielt God it prinsipe wêrmei't it Romeinske pauselike rezjym slagje soe om himsels te earjen troch de minsklike massa en de Jeropeeske monarchen: "*It is mei de frjemde god dat hy sil hannelje tsjin de fersterke plakken; en hy sil mei eare folje dyjingen dy't him erkenne, hy sil har oer in protte hearskje litte, hy sil lannen oan har útdiele as beleanning .* » Yn dit foarbyld fine wy de oanpak fan humanistyske âlden dy't ree binne om alles te dwaan om de oandacht fan har bern te krijen, om't se ek har ta kado's wenden, om te krijen, as net respekt, dan teminsten de momintele blik fan erkenning dy't folge wurdt troch tsjûgenissen fan ûntankberens dy't al har besykjen om 'e nocht meitsje sille. En de oarsaak fan dizze mislearring, en fan it lijen dat dizze ûngelokkige âlden tabrocht is, leit yn har útsjoch op it libben. Troch it te analysearjen ûnder it prisma fan godlik rjocht, soene se miskien net fan har

bern de leafde en hearrigens krigen hawwe dy't har takomme, mar se soene harsels in pynlike falske hoop oangeande har besparre hawwe, en se soene troch God ûnferantwurdlik hâlden wurde foar it ferlies fan 'e siel fan har opstannige bern. Mar as se it tsjinoerstellde dien hawwe, sille se drage de skuld fan harren minachting foar God en fan it ferlies fan 'e siel fan it opstannige bern dat se net wisten hoe't, noch woene, har wil en dy fan 'e libbene God folgje litte. Dizze âlderlike reaksjes binne direkt te tankjen oan 'e ynfloed fan it humanistyske tinken dat yn Frankryk it weage om lichemsstraffen te ferbieden, om't se wizer en leafdefoller wêze woene as God dy't kening Salomo ynspirearre mei dizze wize ferordening sitearre yn Spr. 23:13-14: " **Wykje de tucht net werom fan it bern; as jo him mei de roede slaan, sil hy net stjjerre.** " " **Troch him mei de roede te slaan, befrijet syn siel út it grêf.** " En wat is it doel fan dizze godlike ynstruksje? Om him te learen om safolle mooglik te hearrigjen, om God sels hearrich te wurden, dy't " *syn siel* " sil rêde fan 'e " *twadde dea* ". Ken de minske it libben better as syn Skepper dy't dit bysûnder ferljochte en erfarme advys jout? Nee, fansels net, mar it is needsaaklik dat hy, ferflokt troch God, sels de oarsaken fan syn stadige, mar wis, evolúsje konstruearret dy't him nei syn ferneatiging liedt. Ik herinnerje jo deroan dat "wee" hearsket as "it oere" fan 'e hearskippij fan it "kwea" oankaam is. Sa, om dit definitive resultaat te berikken, hoegde it opstannige bern net langer "oplaat" te wurden, om hieltyd opstanniger te wêzen, en kwea te dwaan oant syn ferneatiging. En de hjoeddeiske situaasje befêstiget allinich dizze wurden dy't profetearre binne troch de " **trouwe tsjûge** " mei de namme Paulus, yn syn brief rjochte oan syn jonge kompanjon mei de namme Timóteüs, nammentlik yn 2 Tim. 3:1 oant 7: " **Wit dit ek, dat der yn 'e lêste dagen gefaarlike tiden sille wêze.** **Want minsken** sille leafhawwers fan harsels wêze, leafhawwers fan jild, opskeppers, grutsk, godslasteraars, **ûngehoorzaam oan âlden**, ûntanklik, ûnhillich, ûnleafdefol, ûnferjaanlik, lasteraars, sûnder selsbehearsking, fûl, ferachters fan it goede, ferrieders, eigenwiis, heechmoedig, leafhawwers fan wille mear as leafhawwers fan God, dy't in foarm fan godstsjinst hawwe, mar de krêft dêrfan ûntkenne. **Kear jimme ôf fan sokken**. Want ûnder harren binne guon dy't huzen ynslupe en ûnsinnige froulju finzen nimme, beladen mei sûnden, laat troch ferskate begearten, altyd leare en nea ta de kennis fan 'e wierheid komme kinne. » As ik dizze dingen net yn myn Bibel lêzen hie, koe ik leauwe dat se yn ús tiid skreaun binne, mar nee, it wie Paulus dy't dizze dingen oankundige troch de Geast fan God, hast 2000 jier foar ús hjoeddeistige tiid. Wiene dizze ferskriklike fruchten al sichtber yn syn tiid? It is mooglik, mar yn mindere mate as yn ús lêste tiid. Ik herinner my dat sûnder ferwizing nei tiid, Paulus en de oare apostels tochten dat it ein fan 'e wrâld tige tichtby wie en se tochten dat Johannes de weromkomst fan Kristus tsjûge wêze soe basearre op 'e wurden fan Jezus dy't sein hie, neffens Matt. 6:28: " **Wier sis ik jimme, der binne guon fan dyjingen dy't hjir steane dy't de dea net priuwe sille oant se de Minskesoan yn syn keninkryk komme sjogge.** " Eins seach allinich Johannes de glorieuze dei fan Kristus syn weromkomst yn it fisioen fan 'e Iepenbiering dy't God him joech yn 'e namme fan Jezus Kristus. Mar seis dagen nei dizze útspraak joech Jezus betsjutting oan syn wurden troch " **ferhearlike** " te wurden op 'e berch, yn oanwêzigens fan trije apostels, " **Petrus, Jakobus en syn broer Johannes** ", neffens Matt. 17:1 oant 3: "

Seis dagen letter naam Jezus **Petrus, Jakobus en syn broer Johannes mei** en late harren allinnich in hege berch op. **Hy waard foar harren ferhearlike ; syn gesicht skynde as de sinne** , en syn klean waarden wyt as ljocht. En sjuch, Mozes en Elia ferskynden oan harren, en praten mei him. " Fergelykje dizze útdrukking, ûnderstreke yn **fetdruk**, oangeande "**syn gesicht** ", mei dat fan Iepenbiering 1:16: "**Hy hie sân stjerren yn syn rjochterhân. En út syn mûle gie in skerp twasnijdend swurd; en syn gesicht wie as de sinne dy't skynt yn syn krêft** ." De net-ferljochte Bibellêzer is fier fan it begripen fan 'e ferskriklike bedriging dy't dizze ferliking fan Kristus syn "**gesicht " mei " de sinne dy't skynt yn syn krêft** " foarmet. By syn weromkomst rjochtet Jezus him op 'e ûnwittende oanbidders fan 'e heidenske "dei fan 'e sinne", de pauselike "snein" dy't troch de duvel brûkt wurdt om God lil te meitsjen. Hy is deryn slagge om him lil te meitsjen, en syn lêste grime sil ferneatigjend wêze.

It humanisme erkent en fertrout allinnich op 'e minske, waans útkarden de kwetsberens, ynstabiliteit en swakte kenne. Oars as de skepper God dy't alles kontrolearret, kontrolearje minsken neat, mar lije allinnich de gefolgen fan har minne besluten, aksjes of reaksjes. Sa, konfrontearre mei it bewiis fan wrâldwide opwaarming troch in yntinsivearring fan 'e aktiviteit fan 'e sinne, dy't allinnich God feroarsake hawwe kin, is it humanisme allinnich yn steat om ferantwurdlikens foar de waarnommen waarmte ta te skriuwen oan minsklike aktiviteit. Dit resulteart yn panykreaksjes fan miljeuorganisaasjes dy't druk útoefenje op oerheden om feroarings te krijen dy't rjochte binne op it ferminderjen fan 'e útstjit fan koalstofdioksiede út auto's dy't petroleumbrânstof brûke. Under dizze druk liket de elektryske auto de oplossing te wêzen, útsein dat de konstruksje mear skealike gassen produseart as auto's foarsjoen fan ynterne ferbaarningsmotoren, benzine of diesel. Panyk is rjochtfeardige, mar it moat net basearre wêze op wrâldwide opwaarming, mar leaver op 'e grime fan God dy't oer de bewenners fan' e ierde komt.

Frankryk, myn bertelân dêr't ik bleau wenjen, hat by ferskate gelegenheden in gebrek oan rjochtfeardigens sjen litten. Mar it is hjoed, yn 2023, dat ik dizze meast flagrante ynkonsistinsjes oanwize. Dit lân, offisjeel monarchistysk oant 1792, doe koart wer ûnder Loadewyk XVIII en Karel X, waard in Republyk nei de Nasjonale Revolúsje dy't yn 1789 lansearre waard. Fan Republyk nei Republyk liket de fyfde foarm, lykas in drip wetter oant in drip alkohol, op it iere monarchistyske rezjym; as wy earlik oardielje moatte nei de folsleine machten dy't oan syn nasjonale "presidint" jûn binne. Dit lân hat dêrom yn syn skiednis in brutale en bloedige omkearing fan 'e keninklike macht dy't legitimearre wie oant 1792, ûndergien. Dêrom fyn ik it oardiel dat syn hjoeddeiske lieder makket oer de ferskate machtsomkearingen dy't wy sûnt 2013 sjoen hawwe, echt paradoksaal en folslein ûnrjochtfeardich. Yn dit jier 2013, yn Kiev, waard de wetlik keazen Russyske presidint omkeard troch in boargerlike "putsch": Frankryk hat dat goedkard. Yn 2023, yn Niger, waard de wetlik keazen presidint troch in militêre en boargerlike "putsch" omkeard: Frankryk keurde it ôf en wegere de nije masters fan it lân te erkennen. It slimste barde op 28 augustus 2023 doe't de jonge Frânske presidint yn in taspraak foar de ambassadeurs fan it lân útlein hie dat syn belied in foarbyld fan konsekwinsje is... Myn earms foelen. Bewustleazens of waansin? Yn

alle gefallen is dit gedrach it gefolch fan in ferskriklike en lange godlike flok. En no, lykas skiep dy't efter har presidint steane, sille de Frânsen earst betelje foar har minachting foar de Skeppergod en syn wierheid, en dan foar har lafhertigens, har ûnferskilligens yn har heitelân en har bline stipe foar de humanistyske ideology. Ik fyn yn har de geast fan Babel manifestearre troch har globalistyske hope foar it sammeljen en dielen fan folken fan oer de hiele wrâld. Ek, logysk, immigrrearje fertsjintwurdigers fan al dizze folken nei har lannen, wêrtroch't de sosjale útjeften fan har soarch troch de naasje tanimme. As gefolch, mei it krimpjende oandiel fan 'e nasjonale koeke, kundiget it steatshaad it ein oan fan finansjele stipe dy't ferliend wurdt oan lânseigen Frânsen en earne ymmigranten yn it lân. Mar dit is in ferhaal dat tige min einige moat foar elkenien: dejingen dy't har wolkom hjitte en dejingen dy't se wolkom hjitte. Ik wol ek it natuerlike sinisme fan dizze jonge man, soan fan rike minsken mei in bankachtergrûn, oanklage. Syn sinisme wurdt iepenbiere yn syn manier fan presintearjen fan 'e finansjele stipe dy't hy jout oan 'e wurkjende earne. Hy toant neat oars as minachting en beklammet de help dy't hy biedt sûnder rekken te hâlden mei de gelikensens fan syn oanpak. Syn oprop oan 'e goede wil fan ûndernimmers, sadat dejingen dy't it oanbod akseptearje in sjek fan hûndert euro jouwe oan har earne meiwurkers, wie in foarbyld fan syn soarte yn syn foarige presidintstermyn, tidens de demonstraasjes fan dizze earne minsken groepearre ûnder it beskerming fan it "giele heske" dat brûkt wurdt foar ferkearsbeskerming. Benijd om it folk te ferlieden, elimineert de jonge presidint direkte belesting en liket der tige grutsk op, yn 'e hope op erkenning. Mar tagelyk feroarsaakje syn inisjativen in ferheging fan 'e libbenskosten dy't de besparings oertreft dy't krigen wurde troch it ôfskaffen fan direkte belestingen, dy't sels tige sichtber en ûngeunstich ûntfongen binne. De ferlieding sit ek yn syn jeugd, syn fermogen om lange taspraken fol tsjinstellingen te hâlden dy't nimmen doart oan te wizen. Mar de mûs kin net langer ûntkomme oan 'e blik fan 'e ferliedlike slang; syn lot is besegele, definityf besegele. Dizze ferliking mei de slang iepenet de wei nei in tige rike les. Want it sicht is foar de minske de wichtichste oarsaak fan syn ûnleauwe, oan 'e iene kant, en oan 'e oare kant is it de oarsaak fan 'e oarspronklike sûnde dy't Eva begien hat op it momint dat se harsels allinnich fûn, sûnder Adam, har man. Wy lêze eins yn Gen. 3:6: "**De frou seach dat de beam goed wie om fan te iten en *noflik foar de eagen* , en dat it winsklik wie *om ien wiis te meitsjen* ; se naam fan syn frucht en iet, en joech ek oan har man, dy't by har wie, en hy iet.**" Yn dit fers hâldt de Geast oan op it sicht fan 'e earste frou, Eva. Mar yn fers 7 dat folget, iepenbiere hy it gefolch fan it konsumearjen fan 'e ferbeane frucht, wat de oarspronklike sûnde fêststelt, dy't dêrom de ûngehoorzaamheid is oan 'e oarders dy't God jûn hat: "**De eagen fan beiden waarden iepene** , en se wisten dat se neaken wiene; en se naaiden figeblêden oaninoar, en makken harsels skelken." It is in subtyl ding, mar yn werklikheid, ynstee fan "**har eagen te iepenjen** ", resultearre de sûnde dy't begien waard yn "**sluten** ". **harren eagen** "op 'e godlike realiteit, geastlike sensualiteit, en se waarden, allinnich, sensueel fleislik, en fûnen harren fysike neakenens abnormaal. Likegoed wie harren yntelliginsje sletten en fermindere en fan doe ôf allinnich ûnderwurpen oan 'e tirannie fan harren fiif sintugen basearre op it funksjonearjen fan gegevens dy't nei de harsens stjoerd waarden troch fiif reseptororganen, nammentlik: de eagen foar sicht, de earen foar

hearren, de noas foar rook, smaak foar it ferwulft en de tonge, en de hannen en fingers en it oerflak fan harren hûd foar oanrekking. Fan dat momint ôf waard it each de deadlike fijân fan 'e minske, en Jezus woe ús hjir oan herinnerje troch syn lessen te fermannichfâldigjen. Hy seit yn Mattéus 6:22-23: "**It each is de lampe fan it lichem . As dyn each ienfâldich is , sil dyn hiele lichem fol ljocht wêze; mar as dyn each min is , sil dyn hiele lichem fol tsjuster wêze. As dan it ljocht dat yn dy is tsjuster is, hoe grut is dy tsjusternis dan!**" » Hjir sprekt Jezus wer oer it "**each**" allinnich om te learen dat it minsken kin ferrifelje. Yn in sûne steat beskôget en bewûnderet it "**each**" de wurken dy't God skepen hat, en ferljochtet dêrom it minsklik lichem mei godlik ljocht; yn in minne steat sjocht it allinich dingen dy't de natuer him presintearret, en it minsklik lichem wurdt dêrom yn djippe tsjusternis ûnderdompele. Jezus fertelt de ûnleauwige sjenners dat se blyn binne. Hy jout dizze term dêrom "**blyn**" » in geastlike betsjutting dy't de minne steat fan harren « **each** » oanklaagt. Jezus docht allinnich mar goed, hy docht ûntelbere wûnders, genêst de siken, wekket de deaden op en jout sa tsjûgenis fan syn messiaanske missy dy't profetearre is yn 'e Hillige Skriften en hy herinnert Johannes de Doper, de skuldichste fan 'e ûnleauwigen, neffens syn rjochtfeardige oardiel. Hjir is de folchoarder fan barrens presintearre yn Matt. 11:2 oant 6: « *Johannes, dy't yn 'e finzenis heard hie oer de wurken fan Kristus, stjoerde him troch syn learlingen en sei: **Binne jo it dy't komme soe, of moatte wy in oar ferwachtsje?** Jezus antwurde harren: **Gean hinne en fertel Johannes wat jo hearre en sjogge : de blinen krije sicht, de kreupelen rinne, de melaatsen wurde reinige, de dôven hearre, de deaden wurde opwekke, en de earmen wurdt it goede nijs ferkundige . Sillich is hy dy't net oan my oanstjit nimt !*** » Johannes de Doper wurdt sa jûn as foarbyld fan 'e man foar wa't Jezus Kristus "**in oanlieding ta struikeling**" wie. En Jezus befêstiget dit, sizzende yn fers 11: "*Wier sis ik jimme, ûnder dyjingen dy't berne binne út froulju is der net ien opstien dy't grutter is as Johannes de Doper. **Dochs is hy dy't de minste is yn it keninkryk fan 'e himel grutter as hy** .*" Nei't er Gods tsjûgenis út 'e himel ûntfongen hie doe't er Jezus doopte, iepenbiere syn fraach: "**Bisto dejinge dy't komme sil, of moatte wy in oar ferwachtsje?**" al syn persoanlike ûnleauwe. En let op, Jezus antwurdet op dizze fraach net ja of nee, mar lit Johannes frij beslute wat er leauwe moat of net, en herinnert him gewoan oan 'e ferfolling fan 'e dingen dy't profetearre binne yn 'e Hillige Bibel. It "**each**" fan it leauwe makket it begryp fan godlike mystearjes mooglik en dit is wat dizze boadskip fan Jesaja 44:18 ferklearret: "*Se hawwe noch yntelliginsje noch begryp, want **harren eagen binne ticht, sadat se net sjen kinne** , en harren herten, sadat se net begripe kinne.*" Jezus nimt dizze boadskip op, en jout de redenen dy't God liede om op dizze manier te hanneljen, sizzende yn Mattéus 13:13 oant 17: "*Dêrom sprek Ik ta harren yn gelikenissen, want **sjende sjogge se net** , en **hearrende hearre se net en begripe se net** . En foar harren wurdt de profesije fan Jesaja ferfolle: Jimme sille hearre mei jimme earen, mar jimme sille net begripe; **jimme sille sjen mei jimme eagen, mar jimme sille net sjen** . Want it hert fan dit folk is stomp wurden; **Se hawwe harren earen ferhurde en harren eagen tichtsletten, dat se net mei harren eagen sjen soene en mei harren earen hearre en mei harren hert begripe en har bekeare, en Ik harren genêze soe** . Mar sillich binne jimme eagen, om't se sjogge , en jimme*

earen, om't se hearre . Wier sis ik jimme, in protte profeten en rjochtfeardige minsken hawwe ferlangd om te sjen wat jimme sjogge en hawwe. it net sjoen, en om te hearren wat jo hearre en it net heard hawwe . Hjoed giet dit foarrjocht ús oan, my dy't dit " **manna** " fan 'e wierheid skriuwt, en jimme dy't it lêze, it goedkarre en ite, it ûntfange yn jimme geast en hert.

De ynkonsistinsjes fan 'e Frânske presidint binne allinnich de gefolgen fan in dream fan ynternasjonale stabiliteit dy't hy " **sjocht** " ferdwine en ferdwine foar syn eagen. En yn 'e situaasje dy't him oplein wurdt, dei nei dei, besiket hy nasjonale kommersjele en politike belangen te beskermjen dy't stadichoan ôfnimme; de freonen fan juster wurde de fijannen fan hjoed en moarn. De Frânske presidint en syn Westerske bûnsgenoaten binne it byld fan dy minsken dy't Jezus " **blyn** " **neamt** . Want " **se sjogge** " net de echte oerlêstmacht dy't it Russyske kamp fertsjintwurdiget, en fijannigens dêr tsjin te toanen is jinsels ta de dea feroardielje, yn in ûnmeilydsume, monsterlike en ferneatigjende oarloch, fanwegen it definitive gebrûk fan kearnwapens dy't brûkt wurde sille om de massaferneatiging te berikken dy't God foarsein hat yn Dan. 11:44 en Iepenbiering 9:15.

Wat wy al ferskate jierren belibje is in reproduksje fan 'e ûnderfining dy't Egypte belibbe yn 'e tiid doe't Jozef de Hebrieu de Grutfizier fan it lân waard. De fisy dy't God jûn hat, fan " **sân fette kij folge troch sân meager kij** ", wurdt yn ús tiid fernijd yn it troch God ferflokte Jeropeeske Frankryk fanwegen syn rezjym fan nasjonale sûnde, imitearre troch in protte folken, oer de hiele ierde, mar foaral yn 'e Westerske wrâld. Tusken 1945 en 2022 hie de Frânske ekonomy net folle te lijen fan 'e politike feroarings dy't yn it lân en yn 'e wrâld te rêden wiene. Mar sûnt 2022 hawwe de enerzjykrisis en de sanksjes dy't tsjin Ruslân oplein binne, it proses fan 'e definitive delgong en de delgong nei de hel nei totale ruïne yn gong set, sadat it maklik is om de " **sân jier** " tusken de maitiid fan 2022 en de maitiid fan 2029 te identifisearjen as fertsjintwurdigers fan ús " **sân meager jierren** ". Mar de twa ûnderfiningen binne net identyk, om't, oars as it "Frankryk Egypte" fan ús tiid, Jozef syn "Egypte" warskôge en sa beskerme waard troch de wize inisjativen dy't nommen waarden troch de troch God seinge tsjinner. Hy liet silo's bouwe en profitearre fan 'e tiid fan' e " **sân fette jierren** " om it rispe nôt op te slaan. Yn 2022 foel de krisis ynienen, sûnder dat immen it fermoede; sels ik, syn ynspirearre en ferljochte tsjinner, waard net warskôge troch de Geast foar de krekte foarm dy't de Tredde Wrâldoarloch oan it begjin oannimme soe. De reden foar dizze ûnwittendheid is dat dizze kear it ûngelok de soarchleaze en perverse minskheid ferrasse en ûnferwachts nimme soe, sûnder dat it himsels beskermje koe. En it ferrassingseffekt wie totaal en effektyf, om't de Westerske minskheid spekularre oer in ljochte en woltierige takomst, en tocht dat der gjin grutte oarlokken mear wêze soene om bang foar te wêzen. Militêre budzjetten binne ta in minimum werombrocht om ynvestearrings yn wittenskiplike, technyske en technologyske foarútgong te befoarderjen. Yn dizze optimistyske opfetting is jild de ienige wiere wearde wurden yn 'e heule maatskippij; foar de earmen, om't se neat sûnder krije kinne, en foar de riken, om't har ienige wille is om harsels riker en riker te meitsjen. Mar op 24 febrewaris 2022, en yn 'e rin fan' e tiid, sette de sanksjes tsjin Ruslân en it stopjen fan 'e oankeap fan Russysk gas ynienen de hiele ekonomyske lykwicht fan' e Westerske wrâld om, mei al har gefolgen foar de

lannen fan 'e Tredde Wrâld dy't fan har ôfhinklik binne, yn Afrika en earne oars. Sa feroarsake dizze politike en ekonomyske ûnbalâns de resinte omkearing fan Niger tsjin Frankryk, nei dy fan Mali en Burkina Faso. Foar ús eagen sjogge wy de foarming fan it fijannige, en al gau, agressor, kamp fan it Westerske kamp, yn oerienstimming mei de rollen fan 'e " **kening fan it suden en de kening fan it noarden** " fan 'e profesije fan Dan. 11:40 oant 45.

It Frânske folk, en de oare folken fan 'e ierde, sille de oarsaken fan 'e ûngelokken dy't har treffe net begripe kinne, sûnder se te ûntdekken yn 'e ferklearrings dy't ik presintearje, út 'e kostbere en hillige godlike bibelske iepenbieringen. En yn it gesicht fan dit ferskil fan ûnderfining krije dizze godlike wurden fan Mal. 3:18 har folsleine betsjutting: " *En jimme sille wer it ferskil sjen tusken de rjochtfeardige en de goddeleaze, tusken dejinge dy't God tsjinnet en dejinge dy't him net tsjinnet .* " En it ding waard doe befêstige troch Jezus Kristus dy't syn útkarden fan alle tiden oansprekt, yn Mat. 13:10 oant 14: " *De learlingen kamen ta him en seinen tsjin him: Wêrom sprekke jo ta harren yn gelikenissen? Jezus antwurde harren: Omdat it jimme jûn is om de geheimenissen fan it keninkryk fan 'e himel te kennen, mar it is harren net jûn . Want wa't hat, sil jûn wurde, en hy sil in oerfloed hawwe; mar wa't net hat, sels wat er hat, sil fan him ôfnommen wurde. Dêrom sprek ik ta harren yn gelikenissen, want as se sjogge, sjogge se net, en as se hearre, hearre se net, en begripe se ek net .* "

De Wet fan Mozes

De wet fan Mozes is net allinnich in samling fan Gods foarskriften, ferordeningen en geboaden. It is ek, en primêr, de iepenbiering fan in konstruksje fan minsklike libbensûnderfiningen dy't de religieuze bestimming fan it projekt dat troch God betocht is, foarsizze, sa't it folbrocht wurde moat yn 'e 6.000 jier dy't Hy foar dit doel ynsteld hat. En it wichtichste ûnderwerp fan dizze profesije giet fansels oer de oprjochting fan it nije ferbûn basearre op it ierdske tsjinstferliening fan 'e Messias Jezus, dy't nei 4.000 jier komme sil om de sûnden fan syn útkarden te fersoenen, om har tagong te jaan ta it ivige libben; dit, yn 'e namme fan syn perfekte persoanlike gerjochtichheid oanbean as in fersoeningsoffer.

Krekt sa't God de sânde dei hilliget fan it begjin fan syn skepping ôf, foar de oprjochting fan it âlde ferbûn, wurdt Abraham, it minsklik foarbyld fan leauwe, ús presintearre foar dit âlde ferbûn. Dit makket de sabbat en Abraham ta ûnderwerpen en foarbylden dy't de hiele minskheid en dêrom kristenen oanbelange, waans heil rêst op it nije ferbûn dat op Jezus Kristus stifte is.

Nei de sûnde fan ongehoorzaamheid dy't Eva en Adam begien hiene, deade God in bist om de neakenens fan 'e twa sûnders te dekken. Dizze hûd wie logysk dy fan in jonge ram lykas dejinge dy't God yn syn tiid oan Abraham jaan soe om syn soan Izaäk te fersjen, dy't hy opofferje soe yn reaksje op Gods befehl. En nei it symboal fan 'e " *beam fan it libben* " dat Jezus yn 'e Tún fan Eden

fertsjintwurdige, profetearre dizze jonge ram waans dea needsaaklik makke waard, de dea fan Jezus dy't needsaaklik makke waard om de sûnde fan syn ferloste útkarden troch de minsklike skiednis hinne te ferjaan, fan Adam oant de lêste rêden útkarden foar syn lêste glorieuze weromkomst dy't ferwachte wurdt foar de maitiid fan 2030. Yn 'e tiid fan 'e ein sil dizze boadskip basearre op neakenens, byld fan 'e sûnde dy't godlike justysje fuorthellet, in tige grut belang krije, om't it Sâdedeisadventisme universeel en seinge makke is yn Iepenbiering 3:7, sûnt 1873, yn it " **Filadelfia** " -tiidrek (broederlike leafde) wurdt " **neaken** " **beoardiele yn 1991-1994, dat is, yn it " Laodisea** " -tiidrek (beoardiele minsken), yn Iepenbiering 3:17. Dizze boadskip fan "neakenens" giet dêrom oer de earste en lêste foarm fan 'e taskriuwing fan sûnde oan 'e frou oant doe rjochtfeardige troch God. En dizze boadskip oangeande de sûnde dy't taskreaun wurdt oan it offisjele Adventisme is de lêste boadskip dy't God rjochtet oan syn tsjinnern fan it kristlike tiidrek, foar syn glorieuze weromkomst dy't yn 'e maitiid fan 2030 komt.

De dea fan Abel, dy't troch syn broer Kaïn fermoarde waard, foarspelt al de dea fan Jezus, dy't troch syn Joadske bruorren fermoarde wurdt.

De ûnderfining fan Noach profetearret de ûnûntkomber wiidfersprate ôffalligens dy't úteinlik alle alliânsjes karakterisearret dy't God offisjeel mei minsken slút. Yn 'e tiid fan Noach wurdt de line fan Set, dat is dy fan 'e " **soannen fan God** ", ferdorven troch houliken mei de " **dochters fan 'e minsken** ", dy't de neikommelingen fan Kaïn oantsjutte. De bewenners fan 'e befolke ierde op dat stuit folslein yn ôffalligens fallen binne, beslút God har út te roegjen troch it wetter fan 'e floed. De floed dy't God op dit stuit befel hat, profetearret de definitive útroeging fan 'e lêste bewenners fan 'e ierde, dy't folbrocht wurde moat nei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Let nochris op 'e oerienkomst fan 'e aksjes: Krekt lykas de line fan Set in houliksalliânsje slút mei dy fan Kaïn, slút it Sâdedeisadventisme op it lêste momint fan " **Laodisea** " **in alliânsje mei de protestantske federaasje dy't syn wyklikse rêst praktisearret, de earste dei dy't erfd is fan Rome en troch God ferflokt is.**

De ûnderfining fan 'e wetterfloed profetearret dus de lêste faze fan it kristlike tiidrek wêryn't, lykas Noach yn syn tiid, de útkarden, de wiere Adventisten, rêden wurde troch te profitearjen fan it ferbûn dat op Jezus Kristus stifte is, wylst de rest fan 'e minsken folslein útskeakele wurdt. Hjir wurdt dêrom it earste diel fan Gods profetyske boadskippen ôfsletten.

It twadde diel sil begjinne mei Abram (heit fan in folk) waans namme God sil feroarje yn Abraham (heit fan in mannichte) nei syn hege segen en godlike hilliging. Abram waard berne yn Ur, yn Chaldea, yn in kontekst fan folsleine ôfgoaderij dêr't, sûnt de floed, de neikommelingen fan Noach yn weromfallen wiene. De poging om de hiele libbene minsklike soarte te ferienigjen by Babel mislearre, om't God de minsken skieden hie troch har ferskillende talen op te lizzen; om't se inoar net mear begrepen, waarden se twongen om te skieden en te hergroepearjen neffens dit kritearium fan deselde sprutsen en skreaune taal.

Lykas Adam, yn syn tiid fan it begjin, is Abraham in man útkeazen troch God om yn himsels in neiteam te finen en in profeetysk foarbyld fan 'e man dy't God rêde kin, om't hy him behaagt troch himsels folslein hearrich te sjen litten. Abraham docht it al better as Adam, en hy wurdt sadwaande weardich om de heit

te wêzen fan 'e line wêryn Kristus de Ferlosser berne wurde sil. Hy is dêrom de drager fan it byld fan heil dat troch it nije ferbûn krigen wurdt. Troch yn te stimmen om syn soan Izaäk as offer oan te bieden, antisipearret Abraham wat God dwaan moat om de priis te beteljen fan 'e sûnde dy't oan syn útkarden taskreaun wurdt. Hy profetearret dêrom it prinsipe fan ferlossing, wêrmei't God oan syn eask fan perfekte justysje foldwaan sil, wylst hy de libbens rêdt fan syn útkarden dy't hy wurdearret en leaf hat.

Abraham syn segen giet troch oant de soan fan syn soan Izaäk, nammentlik Jakob, dy't de wet fan Mozes ús presintearret as in type fan "de gewelddiedige man dy't it keninkryk fan 'e himel grypt ", neffens wat Jezus ferklearre yn Mattéus 11:12: " *Fan 'e dagen fan Johannes de Doper oant no ta ligt it keninkryk fan 'e himel geweld, en de gewelddiedige nimme it mei geweld .* " Hy brûkt bedroch om it berterjocht fan syn âldere broer mei de namme Esau te pakken. Hy brûkt opnij bedroch om himsels te ferrike yn 'e tsjinst fan syn omke Laban, mar hy wurdt bedrogen troch dizze omke dy't him opleit as syn earste frou Lea, de âldere suster fan Rachel dy't hy leaf hie. Lit ús minsken ferjitte en nei God sjen dy't de organisator is fan dizze feiten. Dizze ûnderfining hat allinich it doel om de takomstige konkurrinsje fan 'e twa opienfolgjende godlike alliânsjes te foarsizzen. En al, yn dizze aksje, iepenbiere God troch Laban syn foarkar foar it twadde ferbûn symbolisearre troch de âldere suster Lea. De segen fan it nije ferbûn iepen foar oprjochte heidenen wurdt iepenbiere troch de tsien manlike bern dy't sy en har tsjinstfeint sille krije en oan Jakob jaan. Yn tsjinstelling, as symboal foar it âlde Joadske ferbûn, wurdt Rachel ûnfruchtber berne en kriget úteinlik troch de goedens fan God twa bern dy't "Jozef" en "Benjamin" binne. In profetysk byld fan Jezus Kristus, Jozef wurdt troch syn bruorren ferkocht oan slavehannelers. God sil him yn Egypte ferheegje ta de rang fan earste Vizier en hy regearret it hiele lân Egypte foar Farao. Sa sil Jezus ek troch syn bruorren oan 'e Romeinen oerlevere wurde, sadat hy har troch syn offer rêde kin fan 'e feroardieling fan sûnde. En God organisearret, troch in deadlike hongersneed, de ferdriuwing fan Jakobs folk, sadat se rêden wurde kinne troch nei Egypte te gean, dêr't de ferkochte broer silo's boud hat om de weet op te slaan dy't yn dizze tiid fan hongersneed krap wurden is.

Mar dizze komst fan 'e famylje Israel nei Egypte is net allinich mei it doel om har te rêden fan hongersneed. God sil dizze ferhuzing organisearje, benammen om it beskermjende ferbliuw fan Jezus en syn ierdske famylje yn dit lân Egypte te profetearjen, lykas skreaun is yn Mattéus 2:14-15: " *Jozef stie op, naam it jonge bern en syn mem by nacht mei, en gie nei Egypte. Hy bleau dêr oant de dea fan Herodes, sadat wat de Heare troch de profeet sprutsen hie, folbrocht wurde soe: 'Ut Egypte haw ik myn soan roppen. '* " Krekt doe't Israel flechte foar de deadlike hongersneed, flechten it bern Jezus en syn famylje om te ûntkommen oan 'e moardnerige grime fan kening Herodes de Grutte. De profeet dy't yn dit fers oanwiisd wurdt, is Hosea, en syn oankundiging ferskynt yn Hosea 11:1: " *Doe't Israel in bern wie, hâldde ik fan him, en út Egypte rôp ik myn soan .* " » Allinnich God koe yn dit fers de oankundiging oangeande Jezus Kristus ûnderskiede, om't de jenge dy't God " *myn soan* " neamt, yn uterlik liket te gean oer de man of it folk dat " *Israel* " neamd wurdt. Wy kinne sa begripe dat de naasje " *Israel* " foar God

it symboalyske en profetyske byld fertsjintwurdiget dat hy presintearje sil yn Jezus Kristus, dy't hy "**myn soan**" neamt.

It doel fan dit ferbliuw yn Egypte wie om de útgong út sûnde, symbolisearre troch dit lân Egypte, yn aksje te bringen. Omdat dit lân foar God dûbeld it symboal fan sûnde wie. Oan 'e iene kant troch de ûngehoorzame, opstannige hâlding fan 'e farao dy't de easken fan Mozes tsjinwurkje soe, mar oan 'e oare kant om't dit folk de earste oanbidder fan 'e sinne is dy't de Bibel yn it bysûnder oanwiist. En wy witte hoefolle, oan 'e tiid fan 'e ein, dizze oanbidding fan 'e sinne of fan 'e dei dy't deroan wijd wie, in libbensbelang krijt foar de wiere útkarden dy't rjochtfeardige binne troch Jezus Kristus. Sûnt 1843 moatte se dizze praktyk ôfwize dy't de opstannige minsken dy't it nettsjinsteande it ferbod fan God earje wolle, ta de "**twadde dea " feroardielet. Sûnder dúdlik oanhelle te wurden, wurdt dit ferbod ymplisearre troch " syn hilliging fan 'e sânde dei**", dy't giet oer de sneon fan ús wiken. En dizze feroardieling fan 'e "snein" dy't fêststeld is troch de Roomske pauselike tsjerke wurdt ek iepenbiere troch Gods warskôging tsjin "**it merk fan it beest**" dat dizze earste dei oanjout, yn Iepenbiering 13:16-17 en 14:9 (yn tsjinstelling ta syn godlike "**segel " dat syn " hillige sânde dei**" oanjout).

It is wichtich en essinsjeel om te begripen wat der sûnt 1843 bard is. Troch it fêststellen fan it dekreet fan Daniël 8:14 wurdt de praktyk fan snein feroardiele en jout it oanlieding ta in weromlûking fan 'e rjochtfeardigens dy't Jezus Kristus oant doe ta oan protestantske kristenen oanbean hat. Op ierde liket neat feroare te wêzen, mar de status fan dit protestantisme is troch God feroare, krekt om't de wet dêrfan troch minsken feroare is, neffens Daniël 7:25. Sûnt 1843 hat it it leauwe fan minsken dy't de rjochtfeardigens fan Jezus Kristus opeaskje, op 'e proef steld en fan har in perfekte en ûnberispelike religieuze praktyk easke op it doktrinêre nivo fan syn wierheid. Leauwe yn 'e weromkomst fan Kristus en de geastlike waak dy't bestiet út it oandachtich bliuwen foar de profetyske berjochten dy't ferfolle wurde, is in eask fan God, net in sekundêre opsje dy't oerlitten wurdt oan 'e frije kar fan syn skepsels. It gefolch fan hearrigens of ûnhearrigens oan dizze eask fan God yn Jezus Kristus is it ivige libben of de definitive dea. It is basearre op 'e positive reaksje dy't syn skepsel jout dat God it hilliget troch it de sânde-deis sabbatrêst te jaan om te observearjen, as teken fan syn hilliging troch God. Troch dit proses bringt God yn aksje wat syn beslút foarsein hat: "**hilligens is rjochtfeardige**" en falske "**hilligens**" is net mear sa.

De spesjale segen fan "Jozef", soan fan "Rachel", is basearre op it idee dat, hoewol ôfgoaderij, dizze frou leaf wie troch Jakob-Israel. En dizze leafde makket Rachel de wichtichste "**frou**" dy't Gods Utkarde fertsjintwurdiget. Hy brûkt de omstannichheden fan har dea, wêryn't se har twadde en lêste soan, mei de namme "**Benjamin**", berte jout om de lêste ierdske ûnderfining fan 'e kristlike Utkarde te profetearjen, dat is, fan universeel Adventisme, hifke en suvere, nei't er de lêste ferwachting fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus yngien is. Dizze subtyl iepenbiere boadskip befêstiget de bedriging fan 'e dea tsjin 'e lêste Sândedeis Adventisten dy't net langer groepearre binne as in offisjele ynstelling, mar yn fersprate dissidente groepen of yndividuen. Ik herinner my dat de namme "Sândedeis Adventist" ta God heart en dat dizze namme in belidenis fan leauwe

definiearret dy't dield wurdt troch de wiere útkarden fan Kristus. As Adventisten wachtsje se op 'e weromkomst fan Jezus dy't pland is foar de maitiid fan 2030, en se binne " *sânde-deis* " om't se de rest fan 'e wiere " *sânde-deis sabbat* " praktisearje, dy't se hâlde as in teken fan har hearren ta de iene wiere Skepper God iepenbiere yn en troch Jezus Kristus; dit, neffens de standert iepenbiere yn Ezech. 20:12-20.

Yn 1843 joech it dekreet fan Daniël 8:14 opdracht ta skieding fan sûnde, eat dat de úttocht út Egypte al yn syn tiid foarsein hie. It foarseine it ferlitten fan 'e praktyk fan sûnde troch it folk fan 'e útkarden dy't ferlost wiene troch it fergetten bloed fan Jezus Kristus, en rjochte dêrmei op it jier 30 nei Kristus. De twadde skieding fan sûnde dy't yn 1843 folbrocht waard, is rjochtfeardige en allinich needsaaklik fanwegen de restauraasje fan sûnde dy't sûnt 538 troch it pauselike rezjym yn Rome útfierd is. It befêstige, yn syn "katolike" lear, de praktyk fan rêsten op 'e heidenske "earste dei" dy't wijd is oan 'e god "Sinne", oplein op 7 maart 321 troch it Edikt fan 'e heidenske Romeinske keizer Konstantyn I ^{de} Grutte. Mei " *arroânsje* " neamde it dizze ôfgoaderije heidenske dei ta "snein" (de dei fan 'e Heare). Mar neat fan dizze dingen soe bard wêze as God sels se net pland en útfierd hie. Want de wurken fan it kamp fan 'e duvel, lykas dy fan syn útkarden, waarden allegear troch him pland en organisearre.

It ferbliuw yn Egypte wurdt dûbeld pleatst ûnder de beskerming fan 'e profetyske tsjinst fan Jozef en Mozes. It is kostber en voedzaam foar ús leauwen om te notearjen dat dizze twa manlju tige ferlykbere ûnderfiningen hawwe. De earste, Jozef, komt op nei de twadde plak yn Egyptyske macht tanksij de profetyske jefte dy't God him jout. Wy lêze yn Gen. 41:15-16: "*Doe sei Farao tsjin Jozef: 'Ik haw in dream hân; nimmen kin dy útlizze; en ik haw heard dat jo in dream útlizze, nei't jo dy heard hawwe.'* Jozef antwurde Farao en sei: '*Tk bin it net! God sil Farao in geunstich antwurd jaan.* '" De konstruksje fan Gods ierdske Israel, en tagelyk dy fan syn geastlik Israel, rêst op 'e profetyske tsjûgenis dy't " **it antwurd fan God** " foarmet, yn alle tiden, fan 'e tiid fan Jozef ôf. Syn namme betsjut "hy foeget ta" in soan, neffens Gen. 30:24: " *En sy neamde him Jozef, en sei: 'Mei de Heare my noch in soan tafogje!'* " Sy sil yndie noch in soan krije, mei de namme " *Benjamin* ", mar ten koste fan syn dea, neffens Gen. 35:16 oant 19: " *Se ferlieten Bethel; en der wie noch in eintsje nei Efrata, doe't Rachel berne. Sy hie in pynlike befalling; en yn 'e pine fan 'e befalling sei de vroedfrou tsjin har: 'Wês net bang, want do hast noch ien soan!' En doe't sy har siel opjaan soe, want sy stie op stjerren, neamde sy him Ben-Oni; mar syn heit neamde him Benjamin. Rachel stoar en waard begroeven oan 'e wei nei Efrata, dat is Bethlehem.* " Dit ferhaal is tige ryk oan profetyske lear. Tink derom dat dizze aksjes folgje op 'e feroaring fan Jakob syn namme neamd yn fers 10: " *En God sei tsjin him: Dyn namme is Jakob; do silst net mear Jakob neamd wurde, mar dyn namme sil Israel wêze. En hy neamde him Israel.* " Dit barde yn " **El Bethel** ", wat "it hûs fan God" betsjut, dat wie yn it lân Kanaän, it lân fan it takomstige nasjonale Israel. Rachel har dea fûn plak op 'e dyk dy't nei Bethlehem (Us Hûs) late, de stêd dêr't de Ferlosser fan 'e útkarden, Jezus Kristus, berne wurde soe. Rachel har dea profetearre it ein fan it âlde Joadske ferbûn, dat ferfolle wurde soe op 'e tiid dat, yn Jezus Kristus, it nije ferbûn yn syn bloed oprjochte wurde soe. En yn

Iepenbiering 7:8, troch de namme " *Benjamin* " as lêste fan 'e "tolve nammen" fan 'e symboalyske " *tolve stammen* " fan syn Adventistyske geastlike Israel te pleatsen, profetearret de Geast fan God de dea dy't de rebellen de lêste Adventisten dy't trou bleaun binne oan God en oan 'e respektfolle praktyk fan syn hillige, hillige sânde dei, tabringe wolle. Dizze dea sil net lije troch de direkte en persoanlike yntervinsje fan Jezus Kristus, dy't, weromkommend yn himelske gloarje, foar it sicht fan minsken, syn macht en syn deadlike straf oplein sil oan dejingen dy't syn trouwe útkarden ter dea bringe woene. It ûnrjochtfeardige vonnis fan dizze rebellen sil oer harren falle, lykas it oer de goddeleaze Haman foel, dy't de Joad Mordechai ter dea bringe woe yn it tsjûgenis fan it boek Ester.

Sa keas God it momint fan Rachel har dea om de offisjele foarming fan har ierdske Israel fêst te stellen, en profetearre sa syn tydlike libbensdoer, om't it ophâlde en ferdwine moatte sil foar it foardiel fan it nije ferbûn dat op Jezus Kristus stifte is. En it is dêrom yn 'e ûnderfining fan dit nije folk, Israel neamd, dat Rachel har âldste soan mei de namme " **Jozef** " ferskynt yn it byld fan Jezus. God ûnderskiedt him troch him fisioenen te jaan dy't syn bruorren irritearje dy't oergeunstich wurde, om't hy boppedat de favoryt fan harren heit is. En dizze leafde fan 'e heit makket him it byld fan 'e iennichste soan fan God dy't fan 'e himelske Heit dit tsjûgenis fan Mattéus 3:7 ûntfange sil, dêr't wy lêze: " *En sjuch, in stim út 'e himel sei: Dit is myn leafste Soan, yn wa't Ik in wolbehagen haw .* "

Israel sil dêrom nei Egypte gean om weet te keapjen dat krap wurden is troch hongersneed. En dêr brocht God de broer dy't oan 'e slavehannelers ferkocht waard oan 'e macht. Jozef easke de oankomst fan Jakob en syn broer "Benjamin", en festiget sa syn hiele famylje yn Egypte, dat dan 70 minsken telt. De úttocht út Egypte sil op deselde wize organisearre wurde as syn oankomst om dêr te festigjen. Yndied, dizze kear sil God Mozes brûke, dy't ek yn Egyptyske macht sil groeie, lykas Jozef foar him. En wy kinne begripe dat it wiere doel dat God woe jaan oan dit ferbliuw fan syn Joadske folk yn Egypte de les is dy't boud is op har útgong, dat is, har wijing, har hilliging, dy't har skieding fereasket fan dit lân mei syn ôfgoaderij, gewoanten en heidske religys. De namme Mozes betsjut "Bewarre fan it wetter". Histoarysk wiene dizze wetters dy fan 'e Nyl, de rivier dy't troch de Egyptners fergodlike waard. De boadskip profetearre dêrom dy fan godlike rêding dy't de dea fuorthellet dy't ôfgoaderij treft. En dy't bliuwt neffens Rom. 6:23, " **it lean fan 'e sûnde** ": " **Want it lean fan 'e sûnde is de dea ; mar de fergese jefte fan God is it ivige libben yn Kristus Jezus, ús Hear .** "

Neffens harren symbolyk betsjutte " **de wetters** " ek " **folken** " yn Iepenbiering 17:15: " *En hy sei tsjin my: **De wetters** dy't jo sjoen hawwe, dêr't de hoer sit, binne **folken** en mannichte en folken en talen .* " Sa profetearre de namme Mozes dat hy rêden wurde soe út 'e hân fan 'e Egyptners en harren Farao, dy't him graach stjerre sjoen hiene, mar God beskerme him. Uteinlik wiene " **de wetters** ", dêr't Mozes fan rêden waard, in byld fan dy fan 'e oerstreaming dy't de libbens fan alle sûnders weinaam. En dizze boadskip sil syn befêstiging fine yn 'e oerstek fan 'e " **Reade See** " dy't de Hillige Bibel presintearret as it byld fan 'e oerstek fan 'e dea en dy fan 'e " **doop** ", yn 1 Kor. 10:1 oant 6: " *Broeders, ik wol net dat jimme ûnwittend binne, dat ús foarâlden allegear ûnder de wolk wiene, **dat se allegear troch de see gienen, dat se allegear yn Mozes doopt waarden yn 'e wolk en yn 'e*** "

see , dat se allegear itselde geastlike iten ieten, en dat se allegear deselde geastlike drank dronken, want se dronken út in geastlike rots dy't har folge, en dy rots wie Kristus. Mar mei de measten fan harren wie God net tefreden, om't se yn 'e woastyn omkamen. No, dizze dingen barde as foarbylden foar ús, sadat wy gjin kweade begearten hawwe, lykas sy hienen. "

Sa waard Mozes trijefâldich "rêden út it wetter" en God jout ús yn him it byld fan Jezus Kristus, it perfekte foarbyld fan syn "**leafsten**" dy't Hy útkiest om har ta begelieders fan Syn ivichheid te meitsjen.

Dizze stúdzje lit my realisearje en tsjûgje hoe't de stúdzje fan 'e profesijen fan 'e Bibel fiedend wurdt foar it leauwe, om't it ús yntelliginsje ûntdekkingen bringt fan yntelliginte, berekkene konstruksjes, dy't allinich kinne komme út in ivige libbene gedachte dy't dy is fan 'e almachtige skepper God. Yndied, foar in protte, wat is de Bibel? In boek dat tsjûgenissen befettet wêryn elkenien frij is om te leauwen of net, want wat binne dizze tsjûgenissen, as net minsklike befestigingen? No, befestiging is gjin bewiis. It is dan dat wy, boppe alles, de dea fan Jezus Kristus kinne segenje en wurdearje, dy't rjochterlik needsaaklik makke is om foar sûnde te beteljen, mar folle mear, syn opstanning, dy't ús mooglik makket om te profitearjen fan syn wiere ljocht dat ús yntelliginsje ferljochtet en ús mooglik makket om yn syn profetyske montages bewiis te ûntdekken fan syn machtige aksje, hoewol ûnsichtber, foar de gewoane en normale minsklike blik. Yndied, de weroplibbing fan itselde proses dat syn tsjinstfeinten liedt ta de macht fan Egypte foar de ynstallaasje en de útgong fan syn folk is in bewiis fan 'e godlike wil dy't dizze dingen organisearret en berikt. Yn it kristlike tiidrek sil God de doer fan it ferfolgjende Romeinske pauselike rezjym fan 1260 jier markearje, dat wy tusken 538 en 1798 pleatse. Wat bart der no yn dizze twa datums? Yn 538 bringt de monargy har stipe en har gesach nei de pauselike tsjerke dy't sa oprjochte is op Vigilius, de earste regearjende paus, troch it keizerlike gesach fan Justinianus I.^{En} krekt oarsom, yn 1798, wurdt dizze pauselike macht ûntsein en ferneatige troch de Frânske revolúsjonêre steat dy't in ein makket oan it royalistyske rezjym troch earst kening Loadewyk XVI en keninginne Marie-Antoinette te guillotinearjen en dêrnei har monarchistyske oanhingers. It pauselike rezjym waard sa offisjeel stoppe troch de detinsje yn Valencia, yn myn stêd, yn 1798. De arrestearre paus, Pius VI, stoar dêr, noch altyd finzen, it jier dêrop, yn 1799. Sa't Daniël leard hie, wie it pauselike rezjym allinich basearre op "**keunst en slûchslimmens**" of, yn werklikheid, op 'e goedleauwichheid dy't de monarchen it joegen. En fan 'e dei ôf waard dizze monarchistyske stipe derfan ôfnommen, en ik herinner jo hjir oan, om't it tige wichtich is, **troch de krêft fan it Frânske ateïstyske rezjym**, is it Roomsk-Katolike pauselike rezjym ynstoart as in kaartenhûs.

Nei de rike lessen dy't de delsetting en de úttocht fan 'e Hebreërs út it lân Egypte levere hawwe, bringe de oare ûnderfiningen fan it ierdske fleislike Israel ús allinich mar in oanhâldend bewiis dat, wat de fêststelde omstannichheden ek binne, de minskheid altyd úteinlik yn in generalisearre ôffal falt. Sa befêstiget de ûnderfining dy't ûnder it regear fan 'e rjochters, doe ûnder de keningen fan Juda en Israel, dizze drift nei it kwea en de flok fan God. Dit oant it punt dat wy dizze

oanstriid moatte beskôgje as de normale frucht dy't troch de wrâldwide minskheid droegen wurdt. Yn tsjinstelling, wier hearrich leauwe is seldsum en krijt dêrom in heul hege wearde foar God, wat hy befêstiget troch syn berjochten en symboalen lykas " **goud en kostbere stiennen** ". No, wêr binne dizze dingen te finen? Net op it oerflak fan 'e grûn, mar djip fan binnen, want se bliuwe goed ferburgen foar oerflakkich minsklik sicht. Wy hawwe hjir it byld fan in subtile godlike boadskip, dy't yn werklikheid jildt foar syn wiere tsjinstfeinten, like seldsum en djip as dizze ferburgen ierdske dingen. Wy begripe dan better de wearde dy't er harren jout, troch te sizzen yn Sach. 2:8: " *Want sa seit de Heare fan 'e legers: Dêrnei sil de hearlikheid komme! Hy hat my stjoerd nei de folken dy't jimme plondere hawwe; want wa't jimme oanrekke, rekke syn eachappel oan .* "

Op it stuit, foar ús eagen, wurket dizze selde ûnbeheinde Geast fan 'e Almachtige God om de betingsten te skeppen dy't de útfiering fan 'e strategy fan 'e Tredde Wrâldoarloch mooglik meitsje. Want yn it ljocht fan 'e hjoeddeistige barrens is it ding befêstige, de aksje beskreaun yn Dan. 11:40 is noch net folbrocht. Want wy binne tsjûge fan yn Afrika wat de Westerske wrâld "de Arabyske maitiden" neamd hat, en mei dizze opsetlik optimistyske útdrukking oantsjutte wy de opienfolgjende omkearingen fan diktators fan 'e Maghreb-lannen en Arabyske lannen; efterinoar Irak, Tuneezje, Egypte, Libië, en de mislearre poging fan Syrië. Wy binne dizze kear tsjûge fan "Afrikaanske maitiden" wêryn't steatshaden ynienen omkeard wurde troch militêre "putsches" stipe troch de boargerbefolking. En dizze aksjes geane allegear oer Afrika, dat is " **de kening fan it suden** " fan Dan. 11:40. Troch har presidinten om te kearen, ûntdekke Afrikaanske folken de persoanlike rykdom dy't se hiene troch ferburgen korrupsje. Mar, mei de korrupten identifisearre, wa binne de korrupteurs? De eardere koloniale lannen en har yndustriële en kommersjele aginten. Want de ûntdutsen fortúnen wurde boud troch kado's, donaasjes fan jild en guod oanbean oan 'e nasjonale lieder om de lokale merk en de eksploitaasje fan 'e natuerlike boarnen fan it lân te befeiligjen: oalje, gas, diamanten, goud, sulver, mangaan, hout en uranium yn Niger. Swarte befolkingen sille sa beseffe, en guon dogge dat al, dat de nasjonale ûnôfhinklikens dy't krigen is fan it kolonisearjende lân gewoan fiktyf en misliedend wie. Lokale macht is yn 'e hannen lein fan korrupte en korrupte swarte autoriteiten. Mar de wichtichste skuldige is de korrupteur, de organisator fan 'e misleidende farce. Hjir nimt Frankryk hjir in liedende rol yn, om't wy witte út 'e iepenbiering fan Iepenbiering 11: 7 dat God geastlik of symboalysk de nammen " **Sodom en Egypte** " taskriuwt oan Parys, de haadstêd fan Frankryk, dêr't syn lilken benammen op rjochte is sûnt de stifting troch Clovis I. ^{En} de evolúsje fan geasten dy't har oanpast hawwe oan 'e noarm fan homoseksualiteit rjochtfeardiget yn 2023 dizze ferliking mei " **Sodom** ", mear as ea earder. Yn it earstoan waard homoseksualiteit as ûnsûn beskôge en feroardiele troch de hiele maatskippij. Homoseksuelen moasten har ferbergje, om't se faak it doelwyt wiene fan korreksje en kollektive punitive brutaliteit. Mar tusken 2001 en 2014 wie de sosjalistyske boargemaster fan Parys, de hear Delanoë, in útsprutsen homoseksueel. En ynienen skokte homoseksualiteit hieltyd minder, oant de legitimiteit fan "it houlik foar allegearre", homoseksuelen, homo's en lesbiennes, legaal makke waard ûnder it presidintskip fan de hear Hollande yn 2013. Hjoed yn

2023 bewearde fiif leden fan 'e Frânske regearing, fiif ministers, iepenlik har homoseksualiteit. Dus lit ús harkje nei de apostel Paulus dy't him herinnert wat God oer dit ding tinkt en wat hy yn keazen en bestrafte termen beskriuwt yn Rom. 1:26-27: " *Dêrom joech God harren oer oan minne leafde: want sels harren froulju feroaren it natuerlike gebrûk yn wat tsjin de natuer is; en op deselde wize ferbaarnden de manlju, it natuerlike gebrûk fan 'e frou ferlitten, yn harren lust foar elkoar, manlju mei manlju dy't minne dingen diene, en yn harsels de straf foar harren dwaling ûntfange dy't te tankjen wie* . Omdat se God net yn harren kennis hawwe woene, joech God harren oer oan in ferdorven geast, om te dwaan wat net past, fol mei alle ûnrjochtfeardichheid, goddeleazens, gierigens, kwea-aardichheid; fol oergeunst, moard, rûzje, bedroch, kwea-aardichheid; flústerers, lasterders, ûnhillich, arrogant, heechmoedig, opskeppers, útfiners fan kweade dingen, ûngehoorzaam oan âlden, sûnder begryp, sûnder leauwe, sûnder natuerlike leafde, sûnder genede. *En hoewol se it oardiel fan God kenne, dat dejingen dy't sokke dingen dogge de dea fertsjinje , dogge se net allinich itselde, mar goedkarre se ek dejingen dy't se dogge* . Foar dit soarte fan ôfgryslieke dieden, de echte " **Sodom** " waard rekke troch baarnende " **swevelstiennen** " dy't út 'e himel foelen. Hokker straf wachtet dan Parys, it symboalyske " **Sodom** " fan Iepenbiering 11:8, de haadstêd fan Frankryk? Kearnfjoer symbolisearre troch " **fjoer en swevel** " yn 'e " **sechste trompet** " fan Iepenbiering 9:17-18. Om al dizze redenen is de ferbining mei Afrikaanske kolonisaasje dêrom maklik fêst te stellen. Lange tiid, ûnder de termen "Françafrique" dy't ik oerset as "Frankryk à fric", hat Frankryk syn jild (syn jild, yn populêre slangtermen) fertsjinne troch syn eardere koloanjes te eksploitearjen. Want oer it algemien binne it de Westerske machten dy't de priis fan 'e ferkochte en kochte produkten fêststelle. De lilken fan 'e Afrikaanske folken dy't jierrenlang bedrogen en eksploitearre binne, sil benammen op Frankryk falle. En wy sille dizze wurden fan Dan. 11:40 ferfolle sjen: " *Yn 'e tiid fan 'e ein sil de kening fan it suden tsjin him oandrukke* ." De rest fan it fersil allinich it gefolch wêze fan in situaasje dy't geunstich makke is foar **de Russyske "kening fan it Noarden** " , om't de oanfier fan wapens jûn troch Europa oan Oekraïne jout it in reden om wraak te wollen: " *En de kening fan it noarden sil derop komme as in stoarm, mei weinen en ruters, en mei in protte skippen; hy sil it binnenlân yn oprinne, ferspriede as in stream en oerstreamje* ." Eins is de Frânske ekonomy sa ôfhinklik fan har Afrikaanske boarnen dat it him net kin dellizze by it ferliezen fan har foardielen dy't har finansjele lykwicht yn gefaar bringe. En d'r is alle reden om te leauwen dat oarlochsachtige konfrontaasjes it sille tsjinwurkje tsjin dyjingen dy't it trochgien is mei eksploitearjen. Mar de profesije presintearret it net as de agressor, mar krekt oarsom, as de oanfaller, om't de agressor yndie " **de kening fan it suden** " fan Afrika is. Ik wol derop wize dat de term " **him** " yndie ferwiist nei it Roomsk-Katolike Papisme, mar as "âldste dochter fan 'e tsjerke" kin Frankryk oanfallen wurde as godlike straf foar de religieuze stipe fan syn aktive katolike ferline, en as minsklike wraaksuchtige straf foar syn oanhâldende aktiviteit as eksploitant fan Afrikaanske rykdom.

En oangeande de oarloch dy't yn Oekraïne plakfynt, herinner ik jo deroan dat God oer seis en in heal jier it minskdom fan oer de hiele ierde útroege sil. Dat

de listen fan 'e deaden dy't yn dit konflikt opnommen binne, begjinne dus mar krekt. Alle wapens dy't troch minsken makke binne, sille ferneatige wurde, en de minske sil efter har oan ferdwine.

De fraach dy't elke wiere leauwige yn 2023 it rjocht hat om te stellen is dizze: Wat freget God hjoed fan my? Neat útsûnderliks, om't hy neat mear fan ús freget as wat hy fan syn apostels frege, nammentlik de hearrigens fan it wiere leauwe, wêrfan it perfekte foarbyld presintearre waard troch it libben fan Jezus Kristus. En as bewiis fan dizze needsaak stel ik foar om it libben fan 'e apostel Petrus te fergelykjen mei dat fan 'e hjoeddeiske selsútroppen kristen, erfgenamt fan Romeinske noarmen, dy't dus katolyk, ortodoks of protestantsk is. Wa fan dizze erfgenamten fan Rome kin de wurden hâlde dy't út 'e mûle fan 'e apostel Petrus kamen, yn Hannelingen 10:13-14: " *En in stim sei tsjin him: 'Stean op, Petrus, slachtsje en yt.' Mar Petrus sei: 'Nee, Heare, want ik haw noch noait wat ûngewoans of ûnreins iten .'*" Hjir is dan, nei Jezus Kristus, in oar foarbyld fan 'e kristlike útkarden, dizze kear folslein minsklik. En ik wol derop wize dat Petrus úteinlik begreep dat it ûnreine iten dat presintearre waard yn it fisioen fan it tafelkleed allinich it ûnreine oardiel symbolisearre dat de Joaden oer de heidenen útsprutsen. En hy ferklearret it ús sels yn fers 28: " *Jimme witte,*" *sei er tsjin harren, "dat it ferbean is foar in Joad om mei in frjemdling om te gean of syn hûs yn te gean; **mar God hat my leard om gjin minske ûngewoan en ûnrein te beskôgjen .***" Dit is fansels in oardiel dat de Joaden útsprutsen hawwe tsjin de net-Joadske minske, yn 't algemien. Want troch de erfskip en praktyk fan sûnde wurdt elke minske berne as " **gewoan en ûnrein** ", ynklusyf de Hebrieuske Joad. Wy hawwe hjir it bewiis dat respekt foar godlike ferordeningen oangeande reine of ûnreine dingen, dierlik of oars, foar altyd troch God fereaske wurdt fan 'e kant fan dejingen dy't hy rêdt. It net akseptearjen fan dit bewiis is in hanneling fan opstân begien tsjin 'e wierheid en de God dy't it yn Jezus Kristus belichaamde. Njonken dizze dingen, dy't rebellen as sekundêr beskôgje, is de praktyk fan 'e sânde-deis sabbat, hillige en ynsteld troch it fjirde fan Gods Tsien Geboden, noch legitimer.

De " **wet fan Mozes** " dy't dizze dingen leart, is dêrom bedoeld om de noarm te bliuwen foar it libben fan Gods útkarden. Logysk sjoen, om't se yn Jezus Kristus folbrocht binne, stopje de ferordeningen fan religieuze feestdagen dy't ferâldere binne nei syn earste komst fan sûnde nei de ierde, lykas " *de offers en offers* " fan it offerritueel, neffens Dan. 9:27. Allinnich de hilliging fan 'e sânde-deis sabbat wurdt ferlingd, om't it profetearret, oant de maitiid fan 2030, it " **sânde millennium** ", dat de twadde komst fan Jezus Kristus ynliede sil.

De Wet fan Mozes giet oer de tiid fan 'e ûntdekking fan God troch minsken en de tiid dat God ús de minske en syn sûnden ûntdekke lit. Want de hiele tiid dy't beslacht wurdt troch de fiif boeken dy't taskreaun wurde oan it skriuwen fan Mozes is in tiid fan learen, in útsûnderlik momint, wêryn't God ûnder de minsken kaam te wenjen, yn al syn godlike natuer. It direkte kontakt tusken de perfekt hillige God en sûndige minsken koe allinich as gefolgen it bêste en it minste hawwe; grut lok foar de útkarden, en de dea foar de rebellen. En dit is de les dy't wy út dizze ûnderfining leare moatte. It ferhaal fan Mozes einiget mei syn dea, as hy op 120-jierrige leeftyd de tredde syklus fan 40 jier fan syn ierske libben slút. Hy ferdwynt sa, oan 'e ein fan 'e 40 jier fan it libben yn 'e woastyn fan

it Israel fan God. En it is mei Jozua dat de fuortsetting fan dit ferhaal fan it útkarden folk ferlingd wurde sil troch Kanaän yn te gean neffens de belofte dy't oan Abraham dien is om dit lân oan syn neiteam te jaan. Foar de Joaden bestiet de Hillige Skrift út "de wet fan Mozes" en "de profeten", lykas oanjûn yn it Hebrieusk troch de útdrukking "thora we nabiyim". God sil noch ûnder syn folk libje tidens de ûnderfining fan 'e rjochters, mar Israel is net langer isolearre, lykas it wie tidens de 40 jier yn 'e woastyn. Ek oerwûn troch de skealike ynfloed fan buorlannen, falt it systematysk werom yn sûnde. God jout it dan oer oan 'e Filistinen, oant hy in "rjochter" opwekket dy't har befrijing liedt. Dizze namme "rjochter" herinnert minsken deroan dat God har "heechste rjochter" is, dat hy har wurken beoardielet en har sûnden straft. Mar dizze deselde godlike "rjochter" organisearret de befrijing fan 'e minsken dy't ta him hearre. Dizze boadskip sil syn folsleine betsjutting fine yn 'e rêding brocht troch Jezus Kristus en yn 'e befrijing fan syn lêste útkarden Adventisten, op 'e dei fan syn twadde komst. De ûnderfiningen fan Israel fermannichfâldigje en "de boeken fan Keningen en Kroniken" tsjûgje fan 'e flaters dy't kontinu fernijd wurde troch de monarken dy't inoar opfolgje yn 'e twa kampen fan it ferdielde Israel fan God. En troch harren hiele regearperioaden hinne sprekt God allinnich ta syn keningen troch syn profeten, dy't dêrom it ienige kanaal bliuwe wêrtroch't de wierheid en de wil fan 'e Skeppergod oerbrocht wurde. Yn it kristlike tiidrek waard dit prinsipe fergetten, mar God feroare syn manier fan dwaan net. En de kommunikaasjeferbining bleau dy fan syn profeten. Mar it wie needsaaklik om te wachtsjen op it wekker wurden fan 'e Reformaasje, dy't mei Peter Waldo yn it jier 1170 begûn en nei him, yn 'e 16e ^{iuw}, de offisjele aksje dy't útfierd waard troch de muonts Maarten Luther, foardat de stim fan 'e God fan 'e wierheid heard wurde soe. Doe wie it pas yn 1816, fia de Amerikaanske boer William Miller, dat God syn Adventistyske leauwenstesten foar de jierren 1843 en 1844 lansearre. Sândedeisadventisme, geastlik en profeetysk segene yn 1873, naam it aspekt oan fan woastyn Israel, ferbûn mei God fia it kanaal dat hy oprjochte yn mefrou Ellen G. White, dy't hy brûkte as tuskenpersoan om de stúdzjeûnderwerpen fan 'e earste Adventisten te rjochtsjen. Se joech allinnich godlike oarders en oardielen troch en easke allinnich de titel fan "boadskipper fan God yn Jezus Kristus" op. Har kolossale wurk is basearre op in mannichte fisioenen dy't se fan God ûntfongen hawwe, wêryn't hy har de details ûntdekke liet fan 'e barrens dy't folbrocht binne tidens it ierdske libben fan it ferline. Mar, om't se net yn 'e lêste dagen fan 'e ierdske tiid libbe, profetearre se oer de takomst sûnder it út te lizzen. Dêrom moedige se Adventisten oan om de profesijen fan Daniël en Iepenbiering te bestudearjen. Mar, om't de tiid foar it antwurd troch God keazen waard, wie it pas yn 1980 dat ik, troch in fisioen troch God roppen foar dizze tsjinst, yn syn tsjinst kaam om syn lêste profetyske berjochten te ûntfangen en te presintearjen.

De Bibel jout ús, troch syn profesijen, de wichtichste godlike berjochten, en dy fan Daniël en Iepenbiering tastean ús om de datums fan twa profetyske keatlingen mei tsjinoerstelde skaaimerken te konstruearjen. De keatling fan " **ivige gerjochtigheid** " biedt de datums - 458, 26, 30, 34, 1843-1844, en 1993-1994. En de keatling fan " **sûnde** " presintearret de datums 538, 1798, 1828 en 1873. En de lêste ferwachting fan 'e dissidente Adventist rêst op 'e datums 30 en 2030. De

datums fan al dizze trije keatlingen wurde krigen fan 'e details dy't de Bibel jout, en dy fan 'e earste twa keatlingen binne yn numerike foarmen, dat is, fêststeld troch God om ienfâldige rekkenkundige berekkeningen út te fieren. De tredde keatling hat gjin fêste datum om it begjin te markearjen, en it rêst folslein op leauwe en bewiis, dat God yndied oan syn selektive projekt fan syn útkarden in totale tiid fan 6000 jier jûn hat, lykas foarsein troch de earste seis dagen fan syn ierdske skepping.

Yn – **458** , neffens Dan. 9:25 en Ezra 7:7, komt de segen fan God werom nei syn Israel, mei de befrijing fan syn folk dat hy út Babylon bringt om har nasjonale lân werom te krijen.

Yn 26, neffens Daniël 9:27, komt Jezus yn syn tsjinst, yn 30 fêstiget hy troch syn dea " **ivige gerjochtichheid** ", yn 34 einiget de nasjonale genede fan it Hebrieuske Israel.

Yn 1843 en 1844, neffens Dan. 8:14, selektarre God de earste Adventisten.

Yn 1993 en 1994, neffens Dan. 8:14 en Iepenbiering 9:5 en 10, selektarre God de lêste Sânde-deis Adventisten.

Yn 538 , neffens Dan. 7:25 en Iepenbiering 12:6 en 14, stelt it Roomsk-Katolike pausdom de kristlike religieuze gruwel op en nimt it fan Jezus Kristus syn eksklusive rol as himelske " **ivige** " foarbidder ôf, neamd yn Dan. 8:12; yn 1798 einige de " **1260 dagen** " jierren fan syn yntolerante regear, stipe troch de ierdske monargy.

Yn 1828, neffens Dan. 12:11, lansearre God de Adventistyske weroplibbing ûnder it kristendom, erfgenamt fan 'e Romeinske " **sûnde** ". **De neamde " 1290 dagen "** jierren rûnen op in ein.

Yn 1873, neffens Dan. 12:12, lansearre God offisjeel de universele boadskip fan it Sândedeisadventisme, dat yn 1994 " **útspuugd " wurde soe. De neamde " 1335 dagen "** kamen ta in ein. It tragyske lot fan dit yntitúsionele Adventisme rjochtfeardiget syn oanhing oan 'e keatling fan " **sûnde** "; dit waard offisjeel befêstige yn 1995 troch syn alliânsje mei de Protestantske Federaasje, dy't sûnt 1843 profeetysk troch God feroardiele waard.

Nijsgjirrich is dat God, om de ienheid fan 'e dei yn syn numerike gegevens te definiearjen, de ientalfoarm brûkte, dy't in 24-oere dei fertsjintwurdiget dy't bestiet út " **ien nacht en ien dei** " sinneljocht. Dit is ek it prinsipe dat yn Jeropa oannaam wurdt foar de euro, waans foarm steefêst iental bliuwt, nettsjinsteande it neamde bedrach.

Sa, troch it systeem fan 'e twa foargeande keatlingen te brekken, hat de Geast keazen om de iepenbiering fan 'e wiere tiid dy't fêststeld is foar syn glorieuze weromkomst yn Jezus Kristus te basearjen op in útdrukking fan leauwen pleatst op 'e hiele tiid fan syn universele ierdske demonstraasje dy't 6000 jier duorje moat en einige mei de weromkomst fan Kristus. Dizze lêste boadskip is de beleanning dy't hy oanbiedt oan syn útkarden dy't hy segenet fanwegen harren leafde foar syn hiele bibelske wierheid " **de wet fan Mozes en de profeten** ", en " **de evangeljes en de brieven** " fan it nije ferbûn, lykas **de komplementêre "profetieën** " fan dizze twa ferbûnen. Sûnder dizze belangstelling soe ik net laat wêze ta syn hillige sabbat dy't de rest fan syn sânde himelske millennium

oankundiget, dat yn 'e maitiid fan 2030 begjinne sil mei de twadde komst fan Jezus Kristus. Foar syn earste komst kaam hy om syn útkarden te rêden fan harren sûnden, en foar syn twadde komst sil hy komme om syn útkarden te rêden út 'e hân fan sûnders dy't har deadzje soene. Dit is wat dizze twa komsten ûnder **it "jier fan geunst"** en de **"dei fan wraak"** pleatst dy't profetearre binne yn Jesaja 61:2.

De fallen fan it bestean

Wy profitearje net allegear fan geunstige omstannichheden om yn God te leauwen. Ofhinklik fan ús komôf wurde wy beynfloede troch de omjouwing wêryn't wy berne wurde en it libben ûntdekke. Mar dit kritearium is net definityf, om't yn werklikheid, as wy opgroeie en adolesinten wurde, en dan folwoeksenen, ús persoanlike geastlike need himsels fielt as it echt needsaaklik wurdt, en dit kin al gau nei de berte begjinne. Ik wit noch dat ik altyd leaude yn it bestean fan 'e God dêr't myn famylje oer spruts, en ik kin dêrom tsjûgje dat ik mei leauwe berne bin. It libben oars útlizze is altyd ûnmooglik foar my west, en de evolúsjonêre teoryen fan wittenskiplike wittenskippers hawwe noait effekt op my hân.

Ik kin begripe dat in minsklik wêzen, berne yn Yndia of Sina, it libben begjinne kin troch de religy fan har famylje te erven, mar as dizze nijberne siel de standert fan it ivige libben yn him hat, sil it ier of let oproppen en útdage wurde troch de Geast fan 'e wiere Skepper God dy't ús gedachten fiedet en ynspirearret en dy't sels tagong hat ta de gedachten en gedachten fan al syn himelske en ierdske skepsels. Neffens dit prachtige byld siket God de goede paddestoelen op en plukt se foar syn eigen wille, mar hy lit de giftige, giftige en deadlike paddestoelen yn 'e grûn. En gjin macht is grut genôch om him te foarkommen dat hy sammelje wat rjochtfeardich en machtich fan him is. Unwittendheid duorret mar in tiid yn 'e geast fan' e útkarde dy't hy leaf hat en rêde wol. Syn Geast kin in minske út in ûngeunstige kontekst lûke. Yn 'e midden fan' e djipste kollektive tsjusternis lit God syn ljocht yndividueel binnenkomme, yn syn útkarden. Dit prinsipe is tige ticht, yn syn effekten, by dat fan 'e lear fan predestinaasje, dy't mar ien flater befettet, mar dy't de hiele wierheid is: dejingen dy't it presintearje, hâlde gjin rekken mei de frije kar dy't God oan al syn skepsels jout. Dan, neffens ús yndividuele kar dy't God foar ús berte wit, bart alles as wiene wy foarbestimd, guon, de útkarden, foar it ivige libben, oaren, de fallen, foar de dea en definitive ferneatiging, en dêrom, as gefolch, like ivich. Elke oare útlis makket God ûnrjochtfeardich, en dit is ûnmooglik, om't it ûnmooglik is foar him om ûnrjochtfeardich te hanneljen. Dêrom soene minsken, foardat se ideeën lansearje dy't ús skepper God oanbelange, der goed oan dwaan om djip nei te tinken oer de gefolgen dy't har teoryen en religieuze lear silje hawwe op God, earst, en op harsels en dejingen dy't nei har harkje, twadde.

Yn it earstoan, sûnder oare middels, fertroude it kristlike religieuze ûnderwiis en de fersprieding dêrfan ûnder de folken allinnich op it wurk fan misjonarissen, en Jezus joech it foarbyld troch syn apostels en learlingen twa by twa te stjoeren, om it goede nijs fan 'e heil te bringen dat oankundige waard troch

de ferwachte Messias, dat is it ivige Evangeelje, perfekt yn al syn wierheid. Mar tiden fan tsjuster folgen en ferdraaiden de lear fan dit Evangeelje. It Roomsk-Katolisisme presintearre sûnde allinich yn syn fleislike seksuele aspekt, en it rjochtfeardige "**sûnde**" dy't tsjûge waard tsjin 'e godlike wierheid dy't leard wurdt yn 'e Hillige Bibel. As gefolch dêrfan profitearren de libbens fan ûntrouwe misjonarissen net mear fan Gods beskerming. En faak stoaren dizze misjonarissen, om't se fermoarde wiene troch dejingen dy't se ta har religy bekeare woene, om't se har net bekeare koene ta dejinge dy't God goedkart en segenet. Want jo moatte beseffe hoe pynlik de ferfoarming fan syn wierheid ferneare wurdt troch de God fan perfekte en absolute wierheid. Tusken him en ús, syn skepsels, betsjut in enoarm ferskil dat wy allegear mear of minder op ferskate gebieten stroffelfje, mar God stroffelet noait, hy bliuwt fan natuere rjochtfeardich en perfekt yn wierheid, yn goedens en yn justysje. En wy kinne dit begripe troch te sjen hoe't it ienfâldige feit, foar ús, fan it ûnbewust ferfoarmjen fan syn rêdingsplan dat foarsein wie troch de rots fan Horeb, Mozes syn ferbod oplevere om it lân Kanaän yn te gean. Hy moast, neffens Gods befele foar de earste kear, de rots "*slaan*", sadat it wetter jaan soe, mar de twadde kear hoegde hy allinich tsjin de rots te "*sprekken*" om syn wetter te krijen, en yn 'e likens dy't syn opstannige folk yn him oproppen hie, sloech hy in twadde kear de rots fan Horeb, en ferfoarme sa ûnbewust Gods rêdingsplan wêryn Kristus de Ferlosser mar ien kear slein wurde soe om syn leafste útkarden te rêden. Yn ferfolling fan dizze aksje dy't God befele, stoar Jezus Kristus yn it jier 30, oan 'e foarjûn fan it Joadske Peaske, woansdei 3 april, om 3 oere middeis. op syn krús oprjochte oan 'e foet fan 'e berch Golgotha, waans fisuele uterlik fan in minsklike skedel it in plak fan dea en marteling makket. En ienris dea, liet syn side, trochstutsen troch de spear fan 'e Romeinske soldaat, "*bloed en wetter*" frij, lykas Johannes 19:34 befêstiget: "*Mar ien fan 'e soldaten trochstuts syn side mei in spear, en daliks kaam der bloed en wetter út.*" En Johannes foeget hjirnei ta: "*Hy dy't it seach hat tsjûge west, en syn tsjûgenis is wier; en hy wit dat hy de wierheid sprekt, sadat jimme ek leauwe meie.*" Johannes wie eins oan 'e foet fan it krús doe't dizze dingen foar syn eagen folbrocht waarden. En dit detail oangeande "*it bloed en it wetter*" is fan grut belang, om't it de ferfolling fan it godlike rêdingsplan befêstiget en ús "*it bloed*" presintearret dat fergetten is om it "nije ferbûn" en "it wetter fan it ivige libben" te fêstigjen oanbean troch de perfekte "rjochtfeardigens" fan it offerde slachtoffer. Sa waard de "**rots**" mei de namme Jezus Kristus "**ienris**" **slein en krusige**, "**joech syn wetter op**" dat it ivige libben jout oan syn ienige útkarden dy't hy sels útkeazen hat.

Tusken 1816 en 1844 wiene de Adventistyske beproevingsen noch altyd ôfhinklik fan 'e mûnlinge en skriftlike fersprieding fan berjochten dy't de weromkomst fan Jezus Kristus oankundigen. En sels nei 1873 waard de Sândeis Adventistyske boadskip oer de hiele ierde ferspraat, wêr mooglik, troch útstjoerde misjonarissen. Yn ús hjoeddeiske tiidrek makket it kollektive dielen fan it "ynترنت"-systeem it mooglik dat de berjochten beskikber wurde foar elkenien mei ynternet tagong, oeral op 'e hiele ierde dêr't dit netwurk ynstalleare en brûkt is. Ek, yn 'e oerstreaming fan nuttige, nutteleaze, skealike of rampzalige ynformaasje, binne myn profetyske berjochten ek oanwêzich en wurde se

beskikber steld oan 'e grutte Skepper God dy't se brûke kin as " *in boarne fan wetter en ljocht* " dy't by steat is om de toarst nei begryp fan syn útkarden folk ferspraat oer de ierde te ferljochtsjen en te beantwurdzjen. Dizze metoade fan it fersprieden fan godlik ljocht foldocht perfekt oan it bibelske kritearium dat God yn Kristus presintearret as " *de goede hoeder dy't syn ferlerne skiep siket* ". En wa wit better as hy wêr't it is? It is gelokkich foar ús, syn skepsels, dat hy it wie dy't it inisjatyf naam yn dizze syktocht, oars soe it oantal útkarden, al tige lyts, noch lytser wêze.

De earste fal fan it bestean rêst dêrom op 'e ûngeunstige omstannichheden fan ús berte en **de skealike ynfloed fan ús minsklike omjouwing** . Mar oare falstrikken wachtsje op ús en lizze op ús te wachtsjen tidens ús minsklike evolúsje. As wy opgroeie, ûntdekke en belibje minsken in protte nije dingen dy't har persoanlikheid bouwe. De feroaring yn it minsklik libben dat út 'e Tún fan Eden ferdreaun is, wie enoarm. Lit ús dizze twa soarten bestean fergelykje. Oarspronklik ûntduts Adam earst it libben yn God, doe yntrodusearre God him oan syn omjouwing makke fan wûnderbaarlike en ivige dingen. Dizze omjouwing is sekondêr foar him en God jout him aktiviteiten waans ienige doel is om syn libben te ferfoljen. Mar nei sûnde wurdt alles omkeard. God is net mear sichtber, hy ferberget him, en de minske ûntdekt om him hinne in omjouwing dy't fijannich wurden is. Foar de sûnde, konsumearre foar wille, moat syn iten sels, dêrnei, krigen wurde troch it útputtende wurk fan it kultivearjen fan 'e ierde. Hy ûntdekt dan dat syn libben basearre is op 'e eksploitaasje fan syn fiif sintugen, dy't allegear falstrikken sille wurde foar syn bestean op in bepaald nivo fan ferheging. Mar yn it lijen dat er ûnderfynt, fynt de minske noch altyd in reden om God te sykjen, dy't ferburgen bliuwt, mar nea fier fan syn skepsels ôf is, wachtsjend oant se him roppe. Sa wie it libben fan 'e earmen, de arbeiders fan it lân, de boeren, yn al har ûnwittendheid oer bibelske wierheden bysûnder swier. Want har iten hing ôf fan it klimaat, nuttige en skealike ynsekten, en de kwaliteit fan it bewurke lân, en se setten ynstinktyf har hope op God, lykas it Angelus-skilderij sa prachtich ôfbyldet. It toant in pear dat op 'e grûn knibbelt op it oere dat de Angelus-klokken it ein fan har drege dei markearje. Dit tiidrek is folslein ferdwûn. Tsjintwurdich brûkt de arbeider fan it lân syn meganyske trekker dei en nacht as er it nedich achtet. Hy lústeret net mear nei de rinkeljende klokken dy't lûd meitsje en him irritearje, en syn gedachten geane net mear nei God en syn ferspilling. Hy hat leard om allinich op himsels en syn skerpsinnigens te fertrouwen, en de waarfoarsizzingen te folgjen dy't makke binne troch de wittenskippers fan dy tiid. God is net mear fan belang foar him, om't de wittenskip, en har kennis, him alle nedige antwurden op syn behoeften biedt. It ivige libben is net mear it ûnderwerp fan syn refleksje. Syn gedachten binne allinich rjochte op syn ierdske libbensomstannichheden dy't hy konstant ferbetterje wol. En hjir geane de wittenskip en har útfiningen wer foarút op syn easken. Ek kinne wy begripe dat de situaasje fan 'e moderne minske, boer of stedswenner, nea sa skieden west hat fan 'e taflecht ta de Skeppergod. En Jezus hie profetearre oer dizze " *tiid fan 'e ein* " wêrfan hy alle skaaimerken wist, en warskôge syn útkarden yn dizze termen yn Mattéus 24:24: " *Want der sille falske Kristussen en falske profeten opkomme, en se sille grutte tekens en wûnders dwaan* , om, as it mooglik is, sels de útkarden te

mislieden. " Mar sels yn dit fers sprekt Jezus allinich oer geastlike religieuze "**tekens en wûnders** ", om't de **technyske ûntwikkeling fan 'e "eintiid** " net troch God profetearre is. Gjin tekst ferwiist nei dit bûtengewoane gebrûk fan matearje en minsklike yntelliginsje. De earste dy't fernuvere is oer syn produksjes is de minske sels. Dizze ûntwikkeling fan technologyske kennis is progresyf en liket sûnder grinzen te wêzen. God jout de minskheid lykwols tekens dy't it kommen fan har ein en it totale ferdwinen fan har oanwêzigens op ierde oankundigje. Mar úteinlik, yn syn leagens, yn Gen. 3:5, hie de kweade "**slange** " Eva in wierheid ferteld dy't befêstige waard yn ús lêste tiidrek: "**Mar God wit dat op 'e dei dat jo derfan ite, jo eagen iepene wurde sille, en jo sille as goaden wêze, en goed en kwea kenne.** " De berikte technyske prestaasjes hawwe minsken yndie laat om harsels foar goaden te hâlden dy't de wiere God net mear nedich hawwe. Mar wat de duvel Eva net ferteld hie, is de betsjutting dy't God jout oan it tiidwurd "witte", wat foar him betsjut om it kwea konkreet te "belibjen", dat is, om te konsumearjen "**de sûnde waans lean de dea wêze soe** "; wat befêstige wurdt troch Rom. 6:23. En yn Gen. 2:17 wie Gods warskôging tige dúdlik en presys: "**mar jo sille net ite fan 'e beam fan 'e kennis fan goed en kwea, want op 'e dei dat jo derfan ite, sille jo wis stjerre.**" "Dit wie dêrom de earste falstrik dêr't minsken yn foelen, wêrtroch't se, kollektyf, stjerlik, man, frou en harren minsklike neiteam waarden. Wat wie de oarsaak fan dizze earste fal? Gen. 3:6 fertelt ús: "**De frou seach dat de beam goed wie om fan te iten en noflik foar de eagen, en dat it winsklik wie om ien wiis te meitsjen; sy naam fan syn frucht en iet. Sy joech ek wat oan har man, dy't by har wie, en hy iet.** " "**Goed om fan te iten, noflik foar de eagen, en winsklik om ien wiis te meitsjen** " dat is, genôch om twa minsklike sintugen te befredigjen, smaak en sicht, en de yntelliginsje fan ien te fergrutsjen, dat binne trije ûnderwerpen dy't de "**begearte** " oangeane dy't God feroardielt yn it tsiende fan syn heechste Tsien Geboden, neffens Ex. 20:17: "**Do meist it hûs fan dyn neiste net begeare; do meist de frou fan dyn neiste net begeare, noch syn tsjinstfeint, noch syn tsjinstfaam, noch syn okse, noch syn ezel, noch wat fan dyn neiste is.** "

Mar ik fernim al, yn 'e foarm dy't Eva bewarre hat fan 'e oantinken dy't se hat oan Gods ferbod, in soarte fan ferswakking dy't har twifel útdrukt, want se seit tsjin 'e slang: "**Mar wat de frucht fan 'e beam oanbelanget dy't midden yn 'e tún stiet, hat God sein: Jimme meie der net fan ite en it ek net oanreitsje, oars stjerre jimme .** " Wylst God eins sei: "**mar fan 'e beam fan 'e kennis fan goed en kwea meie jimme net ite, want op 'e dei dat jimme derfan ite, sille jimme stjerre .**" De útdrukking "**oars stjerre jimme** " ferswakket de wissichheid fan Gods gebod "**jimme sille stjerre .**" Sels foardat se de ferbeane frucht konsumearre, foel Eva yn 'e fal fan har eigen natuer en de persoanlike miening dy't se foarme hie oer it gebod dat God jûn hie. En dit is in flater dy't alle ûnleauwige minsken nei har begeane, dy't de wearde fan 'e wurden dy't troch God sprutsen of ynspirearre binne ûnderskatte. De oerflakkige minske, man of frou, past syn eigen noarmen, gedrach en reaksjes ta op God. Om't er sels ynstabyl is yn syn besluten, nimt er syn natuer as in model dat er op syn buorman tapasse kin, en salang't dizze buorman minske is, hat er gjin fersin of hat er in lytse kâns om fersin te wurden. Mar, as dizze buorman God is, barre dingen oars, om't God net feroaret, net

farieart en gjin gedrachsynstabiliteit ûnderfynt. De ûnleauwige minske bedroch himsels dan troch syn eigen persoanlike oertsjûgingen. Fanôf bernetiid, harkjend nei de mearkes dy't him ferteld wurde troch syn ûnferstannige âlden, leart it bern de leagen basearre op 'e syktocht nei it wûnderbaarlike, it fabelachtige, dy't ien dreamt. Mar wylst syn geast boud is op ûnrealisearbere dreamen, past syn libben him oan oan 'e praktyk fan ligen dy't it leauwen yn 'e wierheid dy't troch God foarsteld en presintearre wurdt, deadet. Ideaallik soe in bern allinich tsjin him hearre moatte dat wat wier, oantoand en bewiisd is. Mar dit ideaal is ûnmooglik te berikken wurden fanwegen sûnde en de dominaasje fan 'e duvel, dy't hannelet en mei syn demoanen de minsklike geasten ynspirearret dy't troch God ferflokt binne. Wier leauwe wurdt dus ûnderskieden fan falsk leauwe troch it fermogen om de wurden dy't God sprekt letterlik te nimmen, om't de kar fan syn wurden en tiidwurden berekkene, woegen en mjitten wurdt. Om yn dit ferbân te dwalen liedt de minsklike siel nei de ivige dea. En de " **twadde dea** " sil alle ûnleauwigen reitsje dy't harsels bedrogen hawwe en harsels feroardiele hawwe om dizze lêste straf te ûndergean, nei't se har ta God hearren yn Jezus Kristus opeaske hawwe, sûnder te reagearjen op syn godlike easken fan hilligens.

Elk fan ús fiif sintugen kin, as se misbrûkt wurde, in oarsaak wêze fan ferlies fan heil. Lit ús begjinne mei it gefoel fan hearren, dat de minsklike siel foar altyd fan God skiede kin en hjiryn giet it foarôf oan 'e sintugen fan sicht, smaak en appetit, lykas Eva's konkrete ûnderfining tsjûget.

De earste fal dy't Eva set hat, is basearre op har gehoar. Want it drama dat har rekket begjint mei it petear dêr't, troch de slang, de duvel har mei bemuoit. It gefaar ûntstiet yn 'e suggestje dy't fan 'e oare komt, fan har tsjinhinger. Oant dit momint hat Eva har oan Gods ferbod hâlden en wurdt se der net troch beynfloede. Mar de slang sprekt tsjin har en wekket logysk har fernuvering op, om't gjin oar bist dat troch God skepen is it fermogen hat om te praten as in minske. Se is net taret op dizze auditive en fisuele ûnderfining en kin net begripe dat de slang, dit bist fan Gods ierdske skepping, brûkt en manipulearre wurde kin troch de duvel, de opstannige ingel, de himelske demoan. De gerêststellende wurden dy't de slang sprutsen hat, meitsje Eva gerêst. Boppedat yt it de ferbeane frucht en is it net dea, dus lykje syn útlis redenearre en ridlik. It is itselde, yn 2023 en altyd, yn religieuze of sekuliere minsklike útwikselingen. Yn ús wurdearring fan in besprutsen ûnderwerp wurde ús fiif sintugen aktivearre en bepale ús oardiel. De tsjinstanner liket oprjocht en syn arguminten frij oertsjûgjend; dit is benammen sa as syn miening yn deselde rjochting giet as ús. En as dit it gefal is, wurdt it tsjûgenis fan 'e sintugen, dy't dizze miening tsjinsprekke, machteleas en net yn steat om ús te oertsjûgjen en te foarkommen dat wy yn 'e fal falle. Want yn sa'n situaasje leit it gefaar net allinnich bûten ússels yn ús tsjinstelling, mar ek yn ússels en yn ús winsk om ús persoanlike kar te befoarderjen. En tsjin ússels kinne wy neat dwaan, om't wy ús eigen tsjinstanner en fijân wurde. Dit is wat de mentale en morele minsklike striid sa dreech makket; it tsjinoerstellende fan 'e oare is neat, yn ferliking mei de striid dy't wy tsjin ússels moatte fiere. Eva hie de slange wjerstean kinnen, mar se koe har eigen lust net wjerstean, dy't op it nivo fan har fiif minsklike sintugen wurke. En nei har waard har ûnderfining ús, yndividueel, fan Adam oant de lêste man of frou dy't op ierde berne is. Us ear fangt net

allinnich ferliedlike en misliedende wurden op; it is ek gevoelich foar muzikale lûden. En ek op dit mêd wurdt passyfolle oerdriuwing ôfgoaderij en de oarsaak fan ivige ferneatiging. Minsken binne hertstochtlik oer it harkjen nei de muzyk fan 'e grutte klassike komponisten, jazz dy't letter kaam, rock 'n' roll, dy't derop folge, en tsjintwurdich rap, dy't ik hielendal net wurdearje fanwegen syn algemiene aspekt, om't de muzyk neat mear liket te wêzen as in foarwendsel om, op in ritmyske basis, oerstreamingen fan wurden út te braken dy't de haat útdrukke dy't field wurdt foar de wite Westerse maatskippij. Dizze rebelse styl ferskynde yn 'e Swarte mienskip, yn it rasistyske wite Amearika. In âld, blykber fergetten sprekwurdt sei: "muzyk kalmeert it wylde bist"; dit is dúdlik net it gefal mei rap. Klassike muzyk is likefolle de oarsaak west fan 'e ferneatiging fan har oanhingers as de lêste tiid rap. Hjir ^{joech de katolike maatskippij fan kening Frans I wer}ballen en festivals dêr't muzyk en opera in wichtige rol spilen tusken in pear bloedbaden fan opstannige protestanten. Muzyk tsjinne as in foarwendsel om in beskaafd uterlik te jaan oan in wylde en moardnerige maatskippij, en hjir wer, yn 2023, is neat feroare, yn 'e oanwêzigens fan 'e presidint, de kening, de prefekt, de boargemaster, de kardinaal of de pleatslike biskop bringe konserten, ballen en festiviteiten de moaie minsken byinoar om te feestjen en te genietsjen fan har rykdom en privileezjes.

Lit ús no nei it gefoel fan sicht gean. Sels foardat se de smaak fan 'e frucht ûntdekt, sjocht Eva it, beskôget it, bewûnderet it en begeart it. Se neamt it "*oangenaam om te sjen*". *Hoefolle "oangenaam om te sjen"* dingen ferliede minsklike eagen yn 2023, ûnderwerpe se en ferneatigje se? In mannichte dy't elk tinkber domein oangiet en minsken ferslavet dy't wûn binne troch in passy foar dizze ûnderwerpen. Guon sille ferskate soarten objekten sammelje en har bestean wije oan it besit fan hieltyd mear dêrfan. Harren libben is dêrta beheind. Se wurdearje harsels yn har eigen eagen allinich troch it súkses fan dit besit, dat yn wierheid echt nutteloos en skealik bliuwt. Ik kin de soarten objekten net optelle dy't liede ta de ôfgoaderij fan begearte, sa talryk en ferskaat binne se. Want eins kin alles in oarsaak fan ferneatiging wurde troch syn oermjittige ynfloed op 'e minsklike natuer. De passy foar auto's, motorfytsen, fleantugen, boaten, skilderijen fan ferneamde of net sa ferneamde artysten, en elk fisueel objekt wurdt oermjittich in oarsaak fan ferneatiging. En yn syn taal drukt de minske sels syn geastlike situaasje út, as er seit "Ik hâld fan dit, ik hâld fan dat" of "Ik bin hertstochtlik oer dit of dat", om't allinnich God oanbidding en ús passy fertsjinnet, om't hy de Skepper is fan alle dingen en al it libben. Dus let op 'e útdrukkings dy't minsken brûke, om't se har wiere aard ûntmaskerje.

Lit ús trochgean mei it gefoel fan smaak, appetit en rook dat meidocht oan 'e wurdearring fan smaak. De Bibel jout as foarbyld oer dit ûnderwerp Fil. 3:19, dêr't Paulus oer de fijannen fan 'e kristlike wierheid ferklearret: "*Harren ein sil ferneatiging wêze; **harren god is harren búk**, se roemje yn wat harren skande makket, se tinke allinnich oan ierdske dingen.*" Yn 2023 is dit noch altyd it gefal; neat is feroare, útsein de objekten fan begearte. Yn Titus 1:12 seit Paulus wer tsjin Titus oer de Kretenzers: "*Ien fan harren, harren eigen profeet, sei: Kretenzers binne altyd ligers, kweade bisten, **luie buiken**.*" It genot fan 'e smaak kin de minske yndie oant it punt binnenfalle dat it him definityf fan God skiedt. De keunst fan 'e tafel, sa wurdearre en wurdearre yn ús beskaafde maatskippijen,

makket grutte koks ta ôfgoaden dy't allinnich libje foar harren profesjonele aktiviteit. Se libje en stjerre sûnder hope op it ivige libben en geane sa troch it libben, lykas it meast ferfelende, meast gewoane bist. Wyn en iten wurde troch de noas rûkt foardat se har smaak oerjaan troch yn kontakt te kommen mei de smaakpapillen fan 'e tonge en it ferwulft. Spesjalisten wurde oplaas as de gefoelichheid fan dizze trije sintugen heech ûntwikkele is. Se hawwe dan it fermogen om de namme en it jier fan 'e wyn dy't se priuwe hawwe te identifisearjen, en op dit nivo fan passy en ynvestearring fan it wêzen is der gjin romte mear foar de Heare, ferlosser fan 'e útkarden. Se libje allinich om har bûtengewoane jefte te eksploatearjen. Se wurde sa har eigen ôfgoad en hawwe God net nedich.

Mar de oant no ta neamde gefallen binne net útputtend, om't ôfgoaderij manlju en froulju treft op alle gebieten en nivo's fan 'e minsklike maatskippij. Elk fan ús kin ús oandacht, ús gedachten en ús passy rjochtsje op in ûnderwerp dat in oarsaak fan ôfgoaderij wurdt, om't it alle minsklike gedachten opnimt en mobilisearret, sûnder romte te litten foar it geastlike ûnderwerp dat de wiere prioriteiten en behoeften fan 'e minsklike siel yn herinnering bringt.

De gewoante om de dea ûnder eagen te sjen hat foar de minske syn beskuldigjende boadskip fan sûnde ferneatige. De dea wurdt akseptearre as in normaliteit dy't yn 'e minskheid oerdroegen wurdt, en it godlike oanbod fan it ivige libben is allinnich ynteressant foar dyjingen dy't it leauwe wolle. Akseptearring en berusting foarmje dêrom twa falstrikken fan it bestean foar de hiele minskheid. Want dizze dingen stimulearje it oanhâlden fan 'e geast fan tradysje dat de útkarden it folgjen fan Jezus Kristus yn twifel moatte lûke en ôfswarre moatte, om Jezus Kristus te folgjen op syn wei fan heil, wêr't se ek binne en fûn wurde, oer de hiele ierde.

Ik gean no nei de fal fan religieuze ferlieding en ik nim as stipe dit bibelske sitaat út Matt. 7:15: "***Pas op foar falske profeten dy't yn skieppeklean nei jimme komme, mar fan binnen binne se rôfdierige wolven .***" Dizze warskôging jûn troch Jezus ferljochtet de betsjutting fan 'e feiten dy't berikt binne tidens it hiele kristlike tiidrek, benammen markearre troch it yntolerante Roomsk-Katolike pauselike regear, tusken 538 en 1798, mar ek dêrnei, sûnt 1843, troch de universele ûntwikkeling fan 'e ferskate foarmen fan protestantisme. De "***rôfdierige wolven***" binne net langer allinich katolyk, om't se ek, sûnt 1843, fan protestantske hearrigens binne, en foarútgeande yn 'e tiid, sûnt 1994, binne se ek fan Adventistyske hearrigens. It is dit fers fan Mat. 7:15, wat God derta bringt om yn syn Iepenbiering, mei de útdrukking "***falske profeet***", de protestantske religy oan te wizen dy't sûnt 1843 trou bleaun is oan 'e sneinsrêst dy't sûnt 321 troch keizerlik Rome en sûnt 538 troch katolike pauselike Rome ynsteld is.

Dus wat is it geheim fan 'e effektiviteit fan dizze "***falske profeten dy't ligen leare***" neffens Jesaja 9:14: "(*De âldste en de magistraat binne de holle, en de profeet dy't ligen leart is de sturt .*)" Dizze tuskenhaakjes pleatsing fan dit fers jout it de skyn fan in heul wichtige kaai- iepenbiering dy't God yn syn Apokalyps subtyl sil brûke om allinich oan syn útkarden de beskuldigingen te iepenbierjen dy't tsjin dizze "***falske profeten dy't ligen leare***" yntsjinne binne? **werklik de leagen religieus** ." It ferrifeljen begjint mei de falske oanspraken fan it pauslike

katolike Rome, mar nei't it dekreet fan Dan. 8:14 yn wurking kaam, waard ligen ek in teken fan protestantske religieuze aktiviteit. En dizze godlike beskuldiging makket dizze " *falske profeten* " wiere tsjinstfeinten fan 'e duvel dy't " *de heit fan 'e ligen* " is neffens Johannes 8:44: " *Jimme binne fan jimme heit de duvel, en de begearten fan jimme heit wolle jimme dwaan. Hy wie in moardner fan it begjin ôf, en bliuwt net yn 'e wierheid, om't der gjin wierheid yn him is. As hy in leagen sprekt, sprekt hy út syn eigen; want hy is in liger en de heit dêrfan* . "

Wêr besteane dizze katolike en protestantske leagens út? Se besteane derút dat se har ferliede en bedrogen slachtoffers leauwe litte dat se it ivige libben dat Jezus Kristus biedt, yngean kinne, wylst dit net it gefal wêze sil. Dit komt om't har tarieding op 'e noarmen fan it himelske libben net útfierd is. As gefolch sil de doar fan genede slute en sil har de tagong ta de himel wegere wurde. De needsaak foar spesjale tarieding wurdt befêstige yn dit fers út Iepenbiering 19:7-8: " ***Lit ús bliid wêze en jubelje, en him eare jaan; want it houlik fan it Lam is kommen, en syn frou hat har ree makke*** , en har waard it jûn om klaaid te wurden yn fyn linnen, skjin en wyt. ***Want it fyn linnen is de rjochtfeardigens fan 'e hilligen*** . De rjochtfeardigens fan 'e hilligen is net langer allinich dy fan 'e persoanlike rjochtfeardigens fan Kristus dy't har troch godlike genede taskreaun is. Dizze rjochtfeardigens wurde útoefene troch de wiere útkarden waans sûndige natuer feroare is en ferfongen is troch de praktyk fan perfekte hearrigens oan 'e godlike wil; dy't it resultaat is fan har autentike godlike hilliging. Konkreet hawwe se yn har hiele bestean ôfswûn fan sûndigjen tsjin God, en hawwe se har folslein ûnderwurpen oan syn godlike wil, mei respekt foar syn ferordeningen en geboaden. En it is dizze eask fan God dy't de fellen fan it bestean wolle en frustrearje en ûnfoldwaande meitsje kinne. Konfrontearre mei de meardere fellen fan it bestean, rêde de útkarden har sielen troch harsels te wijen oan it smelle paad fan hearrigens oan 'e wierheid fan God dy't iepenbiere en ferfolle is yn Jezus Kristus.

In oare falstrik fan it bestean bedrige de minskheid kollektyf. It is de leafde foar frijheid. Want de frijheid dy't God oan al syn skepsels jûn hat, bringt mear problemen mei as dat it oplost. Yn in lân lykas Frankryk, dêr't liederen elk yndividu safolle mooglik frijheid jaan wolle, ûntstiet úteinlik in probleem. Yn 'e namme fan dizze frijheid besteane ynkompatibele yndividuele karren yn itselde lân. En yn 'e situaasje dêr't Frankryk him sûnt it ein fan 'e kolonisaasje yn befûn hat, hat de fêstiging fan 'e islam yn it lân resultearre yn sporadyske opstannen troch moslimjongeren dy't har net kinne yntegrearje yn it Westerske sekuliere model mei in kristlike basis. Om't se net ree binne om fernijde opstânsakten swier te ûnderdrukken, sjogge liederen de eagen ticht en ferneare se de feiten sûnder se op te lossen út eangst foar it útllokjen fan in folle gefaarliker massareaksje. De situaasje ferslechteret dus jier nei jier hieltyd mear. En foar in republikeinsk folk is it net maklik te erkennen dat har hope op in freedsum libben allinich in utopyske luchtspegeling wie. Eins is it dúdlik dat totale frijheid foar allegear in ûnrealisearbere myte sil bliuwe. En de priis dy't se foar dizze ûntdekking betelje moatte sil ferskriklik wêze; dêrom hat God it oere fan straf ynsteld foar " ***de tiid fan 'e ein*** " dy't in ein meitsje sil oan 'e " ***tiid fan 'e folken*** " fan 'e frije en ûnôfhinklike Westerske wrâld.

Frankryk ligt de lêste tiid ûnder de gefolgen fan syn sekuliere aard. Dêrtroch hat it noait it gefaar realisearre dat religy foarmet. It leaude dat syn republikeinske wearden it probleem oplost hiene, en foar in part wie de oanpak foar syn natuerlike boargers foar in part suksesfol. Mar sûnt 1962 hat it ein fan 'e kolonisaasje fan Algerynske boaiem laat ta de ûntfangst fan syn "harki"-kollaborateurs en sadwaande de fêstiging fan 'e islam op Frânske boaiem lansearre. Mei dizze ymmigraasje dy't hieltyd langer duorret, hat it oantal moslims úteinlik in kritysk nivo berikt. Want de iepen fijannigens fan bûtenlânske en lokale islamityske groepen fergruttet de haat tusken wite Frânsen fan komôf en de wolkom hjitte moslims. Sekularisme sil dêrom ek in falstrik west hawwe foar dit lân, lykas it sil wêze foar alle lannen fan kristlike komôf mei in hege moslimmigraasje.

It is yn syn religieuze tapassing dat falske skyn har ernstichste gefolgen hawwe. En hjir fine wy de swakte fan it sicht yn syn religieuze tapassing. God, yn al syn iepenbieringen formulearre yn dúdlike taal of yn kodearre byldspraak, jout enoarm belang oan dizze ferrifeling dy't basearre is op 'e úterlike skyn fan dingen. En wy moatte beseffe dat hy de ienige is dy't it ynterieur fan in siel of in religieuze organisaasje sjen kin. Want alle minsken hawwe, allinich troch har sicht, in ûnoerwinlike barriêre, in muorre dy't har analyze fan dingen beheint. Wurden, glimkes, goede dieden en goede woldiedige wurken kinne folslein tsjustere gedachten maskerje. En allinich yn God fine wy dit fermogen om it libben te sjen yn al syn ferburgen of sichtbere diminsje, foar syn himelske skepsels en noch mear, yn 'e eagen fan syn ierdske minsklike skepsels. It is dan dat wy op it heechste nivo it feit kinne wurdearje dat wy profitearje fan syn profetyske iepenbiering. Want hy ûntmaskert alle falske religys dy't har leden, har folgelingen, ferliede en ferrifelje, mar ek de rest fan 'e minskheid dy't har respektarret, en negearret de ferantwurdlikens dy't se drage oangeande de godlike flokken dy't de ynwenners fan 'e hiele ierde reitsje.

Yn Lukas 11:39-40 feroardiele Jezus de hypokrysy fan 'e Farizeërs fan syn tiid en sei: " *Mar de Heare sei tsjin him: 'Jimme Farizeërs, jimme meitsje de bûtenkant fan 'e beker en fan 'e skûtel skjin, mar binnenyn binne jimme fol ôfpersing en kwea-aardichheid . Jimme dwazen! Hat Hy dy't de bûtenkant makke hat, ek de binnenkant net makke? '* " Konfrontearre mei dizze logika kin de minske allinich stil bliuwe, en dejingen dy't God mei dizze refleksje útdaget, kinne har allinich tige ûngemaklik fiele en in gefoel fan neakenens en transparantens ûnderfine, op syn minst te sizzen, ferlegen. Troch de nammen fan 'e sûnden dy't begien binne troch dejingen dy't foar him komme om de oerhoerige frou te beskuldigen om him te testen op 'e grûn te skriuwen, tsjûge Jezus opnij fan syn godlikheid en syn fermogen om it geheim fan har libben yn te lêzen. En opnij, betize en beskamme, lutsen se har allegear yn stilte werom. Dêrom brûkt Jezus yn syn profetyske iepenbieringen symboalen dy't yn byld it robotportret konstruearje fan 'e entiteit dy't it doelwyt is fan godlik oardiel. En dit robotportret ûntbleatet it ferburgen aspekt dat de normale minske negeart of kin negearje. Krekt as foar it Joadske folk, de religieuze geastliken harsels in weelderige uterlik joegen, mei prachtige klean en prestizjeuze mar misliedende sieraden, hat it pauslike religieuze systeem fan it Roomsk-Katolisisme yn 'e kristlike tiid lang

oerflakkige of sekuliere minsken bedrogen, en bedrogt it noch altyd. Televyzjes litte net yn op it útstjoeren fan 'e grutte en pompeuze seremoanjes dy't troch dit Roomsk-Katolisisme organisearre binne. En lykas yn 'e tiid fan 'e Joaden, drapearje de prelaten, de kardinalen en de biskoppen harsels yn skarlaken en pearse klean dy't de sjogger oer it algemien in glorieuze byld jouwe dat de mannichte ferliedt en yndruk makket. De falske heidenske religy hat har folgelingen altyd ferlied troch har keunstmjittige ferliedlike aspekten. God brûkt de term " **listich** " om it pauslike rezjym fan Rome te beskriuwen yn Dan. 8:23: " *En oan 'e ein fan har hearskippij, as sûnders fertard binne, sil in kening opkomme dy't ûnbeskoft en listich is .* " Yn dit fers jout God twa berjochten oan syn útkarden. De earste giet oer syn persoanlike oardiel oer it pauslike rezjym, dat hy beskôget as " **ûnbeskoft** ". De twadde is yn it bysûnder oan ús rjochte, om't God ús warskôget tsjin syn úterlike uterlik, dat hy " **listich** " neamt. Troch te ûntdekken wat it pauslike katolisisme dien hat mei de tekst fan Gods Tsien Geboden, identifisearje wy syn " **ûnbeskaamde** " en " **arrogante** " karakter, neffens Dan. 7:8. Wat " **listich** " is, hat gjin fêste konsistinsje, en God helpt ús te begripen hoe't it pauslike rezjym " **listich** " is. Dit is troch te spesifisearjen yn Dan. 8:24-25: " *Syn macht sil fergrutte wurde, mar net troch syn eigen macht; hy sil ûnbidige ravaazje oanrjochtsje, hy sil slagje yn syn ûndernimmingsen, hy sil de machtigen en it folk fan 'e hilligen ferneatigje.*" **Fanwegen syn wolfeart en it súkses fan syn listen sil hy arroânsje yn syn hert hawwe** , hy sil in protte ferneatigje dy't freedsum libbe hawwe, en hy sil yn opstân komme tsjin de Prins fan 'e prinsen; mar hy sil brutsen wurde, sûnder de ynspanning fan hokker hân dan ek. " Al syn " **súkses** " wie allinich basearre op " **it súkses fan syn listen** . " Dizze term " **listen** " ferbynt syn aksje mei de ferlieding fan 'e diabolyske " **slange** " fan Genesis 3, dy't Daniël 11:39 suggerearret troch te sizzen: " **It is mei de frjemde god dat hy sil hannelje tsjin 'e fersterke plakken** ; en hy sil mei eare folje dyjingen dy't him werkenne, hy sil har oer in protte hearskje litte, hy sil lannen oan har útdiele as beleanning." "Dizze " **frjemde god** " kin op ferskate en komplementêre wizen identifisearre wurde mei de duvel dy't oan 'e Romeinen iepenbiere is troch de religieuze lear fan 'e Joaden, mar ek as in ferwizing nei de namme fan Kristus dy't Rome oernimt troch in kristlik religieus uterlik oan te nimmen. Iepenbiering 13:3 befêstiget dizze ferbining mei de duvel, en seit: " *It beest dat ik seach wie as in luipaard, en syn fuotten wiene as de fuotten fan in bear, en syn mûle as de mûle fan in liuw.* **En de draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit .** " Om de boadskip fan dit fers te begripen, moatte wy de ferbining beskôgje dy't " **de draak** " identifisearret mei "de **duvel** " yn Iepenbiering 12:9: " En **de grutte draak** waard útwurpen , dy âlde slange, **dy't de Duvel en Satan neamd wurdt** , dy't de hiele wrâld ferrifelt; hy waard útwurpen nei de ierde, en syn ingels waarden mei him útwurpen." "Op ierde wurdt it keizerlike rezjym dêr't er oer hearsket ek wol neamd, yn Iepenbiering 12:3, " **de grutte reade draak** ": " *En in oar teken ferskynde yn 'e himel: en sjuch, in grutte reade draak* , mei sân koppen en tsien hoarnen, en op syn koppen sân kroanen ." Ut dizze berjochten folget dat God yn Iepenbiering 13:3 de opfolging fan it Romeinske Ryk en it pauslike rezjym dat it opfolget ûnder itselde gesach fan 'e duvel iepenbieret en profetearret: " **de draak** " fan it Romeinske Ryk " **jout syn**

troan en syn gesach " oan it pauselike rezjym, wêryn't Rome syn eardere keizerlike macht werom krijt.

Om dizze " **list** " te slagjen, en Gods plan te berikken, oertsjûge de duvel de earste kening fan 'e Franken, mei de namme Clovis, om him ta it kristendom te bekearen, dat al Roomsk wie, troch him yn 496 te litten doopt wurde troch de doetiidske biskop fan Rome dy't noch net de titel "Paus" droech. Mar op dat stuit wie Rome al sûnt it jier 313 troffen troch Gods flok. En sûnt 7 maart 321 wie de rest fan 'e sânde-deis sabbat ferlitten, ferfongen troch de rest fan 'e earste dei dy't doe wijd wie oan 'e oanbidding fan 'e heidenske astrale god, de fergodlike sinne, dy't oanbea en tsjinne waard ûnder de titel "Eerbiedweardige Unferovere Sinne". Dizze doop fan 'e kening fan 'e Franken joech de Roomske tsjerke in prestiizje dat oare bekearde keningen yn 'e rin fan 'e tiid allinich mar fersterkje soene. Sa fêstige God yn Itaalje it religieuze rezjym dat, neffens syn kristlike oanspraak, de grutste misliedende fal foarmet dy't bedoeld is om oerflakkige leauwigen te fangen en te fangen. Want **de Romeinske "kunstgreep"** kin allinich oerflakkige leauwigen ferrifelje. En wat dizze oerflakkige minsken karakterisearret, is de minachting of ûnferskilligens dy't se sjen litte foar de Hillige Bibel en har godlike iepenbieringen. Ik herinnerje jo deroan dat de Katolike Tsjerke har leden lange tiid ferbea om de Hillige Bibel te lêzen, en yn 'e 18e ^{iuw}, noch altyd stipe troch de machtige monargy, liet it minsken dy't betrape waarden op it besit fan in Hillige Bibel ter dea bringe, of feroardielje ta de galeien. Dêrom feroardielt God yn Iepenbiering 11:3 de ferfolging tsjin 'e Hillige Bibel, syn skreaune wurd: " *Ik sil macht jaan oan myn twa tsjûgen, en se sille tûzen twahûndert en sechstich dagen lang profetearje, klaaid yn sekken.* " 1260 dagen-jierren, dat is, fan 538 oant 1798. Fers 7 profetearret de ferfolging fan 'e Bibel troch de ateïstyske revolúsjonêren fan it republikeinske Frankryk tidens de "Terror" fan 'e jierren 1793-1794. Se stieken fjoeren oan en ferbaarnden yn it iepenbier alle religieuze wurken, mei de Bibel foaroan: " *As se har tsjûgenis foltôge hawwe, sil it beest dat út 'e boaiemleaze put opkomt oarloch tsjin har fiere, har oerwinne en har deadzje.* " Dit detail, ûnderstreke yn fetdruk, lit sjen dat de missy dy't oan 'e Hillige Bibel jûn is " **foltôge** " waard mei de komst fan it Frânske republikeinske rezjym. Sûnt de 16e ^{iuw} hat God minsken tastien om syn wierheid te folgjen troch it te ûntdekken yn syn hillige Bibel fermannichfâldige mei it printsjen fan karakters; de boadskip wurdt oerlevere en yntelliginte minsken, syn útkarden, hoege dêrom allinich de les te ûnthâlden. En dizze les sil tapast wurde moatte om net te fallen tidens de Adventistyske testen fan it leauwen dy't efterinoar útfierd waarden yn 1843, 1844, 1994 en 2030. Want oant de weromkomst fan 'e glorieuze Kristus moatte de útkarden troch God selektarre wurde troch te demonstrearjen dat de les dy't yn 'e 16e ^{iuw} jûn is, bewarre en ymplementarre is. It is yndie noch altyd de Hillige Bibel dy't dejingen dy't yn Kristus roppen binne, test, troch harren belangstelling te testen yn 'e iepenbieringen dy't profetearre binne yn 'e boeken fan 'e twa ferbûnen. Sadat oant it ein ta it wiere leauwe allinnich boud is op 'e belangstelling dy't jûn wurdt oan 'e hiele bibelske iepenbiering.

It sprekt fansels dat as it ferliedlike ûnderwerp ticht by de godlike wierheid is, de religieuze fal noch formidabeler en dreger te identifisearjen is. Foar in protte protestantske leauwigen wie it feroardieljen fan 'e âlde Katolike Tsjerke maklik,

mar om't it nimmen mear ferfolgje kin, is it foar har akseptabel wurden en noch better, wurdich om in alliânsje mei har te sluten. Dizze minsken foelen yn 'e fal fan har ûnwittendheid oer de dingen dêr't God har foar ferwyd. Se ûnthâlden allinich har ferfolgingen fan minsken, mar ûnderskatten de sûnden dy't tsjin God sels, persoanlik, begien wiene. Dêrom ferlingje se, erfgenamten fan deselde flaters, se troch se te reprodusearjen.

Yn Iepenbiering 9 binne de tema's fan " **de 5e^{en} 6e trompetten** ", yn 'e styl fan ferliking, modellen fan it sjenre. Yn elk fers fine wy, fernijd, de ferlykjende term " **lykas** " **dy't de** ^{symboalyske} wearde fan it presintearre byld befêstiget. En ûnder dizze talleaze fergelikingen bringt fers 8 in bysûnder wichtige boadskip oer it misleidende " **ûterlike** " uterlik fan 'e protestantske tsjerken dy't sûnt 1843 fallen binne: " **Se hienen hier as frouljushier, en har tosken wiene as liuwetosken.** " De kaai foar it ynterpretearjen fan dit fers leit yn 'e rol dy't de apostel Paulus jout oan " **frouljushier** " yn 1 Kor. 11:15: "... *mar dat it in hearlikheid is foar in frou om hier te hawwen, om't har hier har jûn is as in bedekking*"; " **in bedekking** " dêrom in misleidend masker. Dan seit de Geast wer yn 1 Petrus 3:3-4: " **Net dy ûterlike fersiering fan it flechtsjen fan jo hier**, of it dragen fan goud, of it oandwaan fan klean, mar dy ynderlike en ferburgen fersiering fan it hert, yn 'e ûnfergonklike kwaliteit fan in sêfte en stille geast, dy't fan grutte wearde is yn 'e eagen fan God. " De tsjerken dy't de Geast ús beskriuwt, hawwe in " **ûterlike oansjen** " fan tsjerken, mar yn 'e geasten fan har leden, har folgelingen, sjocht God allinich wrede en fûle gedachten ôfbylde troch har " **liuwetosken** ". En yn 'e lêste test fan it leauwe sil dizze ferburgen natuer iepenbiere wurde troch har oannimmen fan it beslút fan 'e dea dat útroppen wurde sil tsjin 'e lêste Adventisten dy't waarnimmers bleaune fan 'e sneonsrêst, de " **sânde dei** ", " **hillige** " troch God sûnt it begjin fan syn skepping fan 'e ierde en de himel, neffens Gen. 2:2-3. Yn dit haadstik 9 fan 'e Iepenbiering fermannichfâldiget God syn byldkundige fergelikingen om de paradoksen te iepenbierjen dy't hy opmerkt tusken it sichtbere eksterne aspekt en it echte ûnsichtbere maskere ynterne aspekt fan 'e protestantske folgelingen. Hy iepenbiere ús yn dizze bylden it persoanlike oardiel dat hy útsprekt oer protestantske tsjerken dy't bewoare diel út te meitsjen fan syn heil, yn folsleine ûnwittendheid fan it feit dat hy har ferlitten en oan 'e duvel oerlevere hat, sûnt it jier 1843 dat fêststeld is troch it yn wurking treden fan syn dekreet fan Dan. 8:14. Gods Oardiel is permanint en begjint yn 1843, as hy it protestantske leauwe feroardielet foar syn stipe fan 'e Roomske snein, en foar syn minachtende tsjûgenis fan 'e Adventistyske berjochten fan 1843 en 1844. Syn oardiel rjochtet him dan, yn 1994, op it offisjele Adventisme, dat hy " **útspuidet** " om deselde redenen dy't him derta brochten om it protestantisme ôf te wizen, dêr't it Adventisme offisjeel by kaam yn 1995. Tink derom dat de praktyk fan 'e sabbat syn hilligjende wearde ferliest, fanwegen de demonstraasje fan syn gebrek oan leafde foar de profetyske wierheid dy't troch de Geast fan God yn dit tiidrek iepenbiere is. Sa hat de boadskip fan 'e " **5e trompet** " as ûnderwerp de beskriuwing en de wergroeparring fan 'e " **falske profeten** " fan it protestantisme, dy't net folslein binne, oant 1994, as de fallen Adventisten har by harren oanslute yn 'e flok fan God.

Yn 'e wet fan syn Tsien Geboden sette God earst de fjouwer geboden dy't him direkt oanbelangje, de lêste seis oangeande de plichten fan minsken tsjin minsken. Hy woe sa syn wet presintearje yn oerienstimming mei de yndieling fan syn twa geboden dy't Jezus yn Mattéus 22:36 oant 40 herinnert: " *Master, wat is it grutste gebod yn 'e wet? Jezus antwurde him: Jo sille de Heare, jo God, leafhawwe mei jo hiele hert, mei jo hiele siel en mei jo hiele ferstân. **Dit is it earste en grutste gebod** .* " Jezus leart mei dizze wurden de prioriteit dy't de minske oan dit gebod jaan moat. Hy foeget dan ta: " ***En it twadde is der lyk oan: Jo sille jo neiste leafhawwe as josels. Oan dizze twa geboden hinget de hiele wet en de profeten** .* " Foar it falske kristlike leauwe is it stellen fan it twadde foar it earste fan dizze geboden fan Jezus Kristus it sluten fan 'e doar fan 'e himel foar josels. Want allinich dejingen dy't de prioriteiten respektarje dy't God yn Jezus Kristus oanjûn hat, sille binnenkomme.

Yn itselde idee waard it ynstitúsjonele "Sâdedeïs Adventisme" erkend en autentisearre troch Jezus Kristus sûnt 1873 oant it jier 1994 doe't hy it " *útspuide* ", dat is, it ûntkende, fuortstjoerde, ôfwisde. Sûnt 1844 wie de lear fan it Adventisme boud op falske profetyske ynterpretaasjes, mar foar God hienen de flaters dêrfan op dat stuit yn syn skiednis net folle belang. De Adventistyske pioniers waarden seinge en selektarre troch God, net fanwegen har begryp fan 'e profetearre wierheid, mar fanwegen it tsjûgenis fan freugde dat de oankundiging fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus yn har hiele libben oproppen hat. En it is allinich dit kritearium dat har " *hillige* " makke troch God. As teken fan dizze " *hilliging* " dy't syn **goedkarring autentisearret** , liet God har syn sabbatrêst fan 'e wiere sânde dei: sneon, ûntdekke en praktisearje. En dêr wie it, de "Sâdedeïs Adventistyske Tsjerke" stie op har lansearplatfoarm. En yn 1873 naam har missy in universeel karakter oan. Profetyske ynterpretaasjes befette in protte flaters, mar it wie pas yn 1980 dat God easke dat falskheden yn 'e Sâdedeïs Advintistyske lear ferdwûnen. Hy rôp my doe om dizze taak út te fieren. En animearre troch in echt leauwe sûnt myn berte, hie ik noait doopt wurde wollen, om't ik net leauwe koe dat God lijen yn Jezus Kristus akseptearre hie om sa'n min resultaat te krijen. Want ik seach net folle ferskil tusken saneamde doopte kristenen en oare ûnleauwige of ûnleauwige minsken. De ûntdekking fan it ferdwinen fan 'e praktyk fan' e sabbat, in ûnderwerp dat my fragen stelde, wie de kaai ta alle ferklearrings fan 'e fragen dy't oant doe ta ûnbeantwurde bleaun wiene. Sa wie de tefredenheid dy't ik oan myn fragen joech de driuwende krêft efter myn beslút om doopt te wurden yn 'e Sâdedeïs Advintistyske Tsjerke. De leafde foar de wierheid dy't my altyd animearre hat, late my doe ta detaillearre stúdzjes fan 'e profesijen fan Iepenbiering en Daniël, om't it nijsgjirrich is dat de dingen yn dizze folchoarder dien waarden. Sa, troch de berjochten fan Iepenbiering te ûntsiferjen, laat troch de Geast, koe ik de ynterpretaasje derfan bywurkje, en dyjingen dy't datearren út 'e tiid fan 'e pioniers foar wa't 1844 de datum fan 'e ein fan 'e wrâld fertsjintwurdige hie, yn twifel lûke. Yn 1980 moast dizze erfde ynterpretaasje wurde besjoen en korrigjeare. Rekken hâldend mei de wichtige yndieling fan it Adventistyske dekreet fan Daniël 8:14, begreep ik hoe't God de struktuer fan syn Iepenbiering boud hie op 'e feroaring dy't hy brocht en easke fan dy datum 1844 ôf. De eask fan it yn twifel lûken fan it profetyske erfgoed fan it offisjele Adventisme komt dúdlik

nei foaren yn 'e beskriuwing dy't Jezus jout fan dit Adventisme fan 'e jierren 1980 oant 1994. Hy seit yn Iepenbiering 3:17-18: "**Omdat jo sizze: Ik bin ryk en haw oerfloedich guod en haw neat tekoart; en jo witte net dat jo ellindich en jammerdearlik en earm en blyn en neaken binne, Ik ried dy oan om fan my goud te keapjen dat yn it fjoer beproefd is, datst ryk wurdst; en wite klean, datst klaaid wurde meist, en dat de skande fan dyn neakenens net te sjen is; en salve dyn eagen mei eachsalf, datst sjen meist** . Yn fers 17 presintearret Jezus syn oardiel oer it Adventisme yn 1991, it jier doe't myn boadskip dat de weromkomst fan Jezus oankundige yn 1994 my út it tsjerkeregister skrast hie; dit wurdt dúdlik wjerspegele yn 'e útdrukking "**Ik haw neat nedich** ", wat in offisjele ôfwizing fan syn profetyske ljocht útdrukt. Yn dit fers bestriidt Jezus de wearde dy't dit Adventisme jout oan syn geastlik erfgoed; wat de needsaak rjochtfeardiget om it yn twifel te lûken. Mar it wurd dat deadet is befette yn dit heul koarte wurd, hy seit it "**neaken** ", dat is, net bedekt troch syn "**ivige gerjochtichheid** ", dêrom wurdich fan "**de twadde dea** " oankundige troch de "**tredde ingel** " fan Iepenbiering 14:9. Yndied lêze wy yn 2 Kor. 5:2-3: "**Dêrom suchtsje wy yn dizze tinte, en wolle ús himelske wente oandwaan, as wy yndie klaaid fûn wurde en net neaken** ." De bedriging dy't syn katolike en protestantske fijannen oangie, giet him op syn beurt oan, fan 1991 ôf, krekt de datum fan myn útskriuwing, en negearret dat de protestanten sûnt 1843 syn fijannen wurden binne. En as befêstiging fan dizze godlike flok gie hy offisjeel yn 1995 yn 'e protestantske alliânsje. Yn fers 18 neamt Jezus alles op wat dit offisjele Adventisme mist om troch him segene te wurden: "**goud test troch fjoer** " of, it wiere "**leauwe** " neffens 1 Petrus 1:7: "**sadat de beproewing fan jimme leauwe, dat kostberder is as goud dat fergiet (hoewol it troch fjoer test wurdt), liede kin ta lof, gloarje en eare, by de iepenbiering fan Jezus Kristus** "; Jezus spesifisearret fierder, "**sadat jimme ryk wurde kinne** ": it wiere "**leauwe** " dat demonstrearre wurdt, foarmet de wiere geastlike "**rykdom** ". Mar om troch Jezus autentisearre en erkend te wurden, moat it leauwe dat troch de minske opeaske wurdt troch him test wurde. Allinnich de oerwinning yn 'e test makket it ferskil tusken de roppen útkarden en de roppen fallen. En oer dit ûnderwerp sei Jezus goed, yn Mattéus 22:14: "**want in protte binne roppen, mar in pear binne útkarden** "; it mislearjen yn 'e test fan 'e mearderheid, te oerflakkich, rjochtfeardiget syn wurden. Jezus sei ek: "**en wite klean** , dat jimme oanklaaid wurde meie en dat de skande fan jimme neakenens net ferskynt ". Dizze "**wite klean** " **waarden** " weardich " droegen troch de Adventistyske pioniers yn Iepenbiering 3:4: "**Jo hawwe lykwols in pear manlju yn Sardis dy't har klean net ûntreinige hawwe; se sille mei My yn wite klean wandele, om't se it wurdich binne** ." en dizze "**wite klean** " binne it symboalyske teken fan 'e oerwinning fan it leauwe, "**Wa't oerwint, sil klaaid wurde yn wite klean** ; Ik sil syn namme net wiskje út it boek fan it libben, en Ik sil syn namme belide foar myn Heit en foar syn ingelen. " It is Jezus dy't de wearde fan leauwe beoardielet en hy herinnert ús deroan dat allinnich it wiere leauwe it rjocht jout op it "**wite klean** " fan syn "**ivige gerjochtichheid** " dat hy oanbiedt oan syn wiere útkarden. Jezus seit ek tsjin him: "**en eachsalf om jo eagen te salven, sadat jo sjen kinne** ." Offisjeel Adventisme wurdt erkend foar syn profetyske missy, foar in grut part stipe oan it begjin troch de fisioenen dy't ûntfongen binne troch de

boadskipper fan 'e Heare, mefrou Ellen G. White. No seit Jezus oer dit Adventisme fan it jier 1991, dat it " **blyn** " is en foar syn sicht soargje moat. Sadwaande fynt it offisjele Adventisme himsels yn 'e treurige situaasje dy't Jezus beskriuwt yn Mattéus 15:14: " *Lit se mei rêst: se binne **bline** lieder fan 'e blinen; as in **bline in bline** liedt, sille beide yn in kûle falle.*" Mar wa kin him **de "eachsalf"** jaan dy't dizze soarch biedt? Jezus sels en nimmen oars. En hy biedt it ús oan yn syn profetyske iepenbiering, syn Apokalyps. Mar hy kin syn remedie net oan him oplizze, hy kin him allinich advisearje. Want de oplossing fan it probleem fan it Adventisme leit yn syn eigen beslút en Jezus wit dat de juste beslút net makke wurde sil. Hy fertelt ús dit yn syn befêstiging yn fers 16: " **Dus om't jo lauw binne, en noch kâld noch hjit, sil ik jo út myn mûle spuie** ." De profetyske warskôging is dêrom net bedoeld om it tragyske lot fan syn lêste offisjele ynstelling te feroarjen, mar gewoan om oan syn wiere útkarden de redenen te iepenbierjen wêrom't hy it ôfwist en " **spuidet** ".

Troch dizze dingen dúdlik en yn detail út te lizzen, bied ik lêzers fan myn berjochten de kâns om omtinken te jaan oan de warskôgings dy't God jûn hat yn al syn profetyske iepenbieringen. En de flaters dy't taskreaun wurde oan syn lêste tsjerke binne in warskôging foar kandidaten dy't har oanmelde om de ivichheid fan it keninkryk fan 'e himel yn te gean, troch de gerjochtichheid fan Jezus Kristus.

Op it momint fan syn lansearring wie it offisjele Adventisme net bewust dat de tiid dy't derfoar lein waard in falstrik wurde soe dêr't it yn falle soe. Mar moatte wy ferrast wêze? Hat histoaryske tsjûgenissen net werhelle oantoand, sûnt it ferhaal fan 'e " **soannen fan God** " úteinlik ferneatige troch har houliken mei " **de dochters fan 'e minsken** " fan 'e line fan Kaïn, dat tiid leauwe en trou deadet? Wêrom soe de lêste kristlike tsjerke oan dit prinsipe ûntkomme moatte? Wy kenne de oarsaak fan dizze lêste ôffallen. Se binne te tankjen oan 'e religieuze erfenissen wêryn ûnweardige erfgenamten ervje fan har weardige âlden. En as dizze erfenis him útrekt oer de tiid, fermannichfâldiget en fersterket de ûnweardichheid oant de ûndraachlike ôffallen, feroardiele en bestraft troch God.

Lykas dizze stúdzje krekt oantoand hat, falle allinich fallen ûnleauwigen en ûnleauwigen yn 'e fellen fan it bestean. De wier útkarden mij se, ferljochte troch de profesije dy't se iepenbieret, om't it ûnmooglik is foar de duvel en demoanen om har te ferlieden, lykas Jezus learde yn Mattéus 24:24: " *Want der sille falske christussen en falske profeten opkomme, en se sille grutte tekens en wûnders sjen litte, **om te mislieden, as it mooqlik wie**, sels de keazen amtners* ."

wy meinimme út dizze ûnderfining dy't wy libbe hawwe yn it " **Laodiceaanske** " tiidrek? Sândedeisadventisme sil twa ûnderwerpen fan " **hilliging** " fan 'e wiere útkarden **fertsjintwurdigje oant de wiere weromkomst fan Jezus Kristus. Yn it orizjinele sillige erfgoed wurdt sûnensherfoarming bewarre** en fernijd. Mar alle profetyske ynterpretaasjes dy't ik fan 'e Adventistyske pioniers erfde, moatte opnij beskôge wurde en ferfongen wurde troch de folslein bibelske ynterpretaasjes dy't ik yn myn wurken presintearje, benammen ûnder de titel "Ferklearje Daniël en Iepenbiering oan My". De wiere en definitive bywurke "Sândedeisadventistyske" boadskip sil allinich brocht wurde troch dissidente, ûnôfhinklike "Adventisten", frij fan elke ynstitúsionele

religieuze organisaasje, oant de glorieuze komst fan Jezus Kristus, yn 'e maitiid fan it jier 2030.

Fanwegen beheiningen op bestânsgrutte sil dit wurk op dizze side stopje en sil fan no ôf de titel "Folume 1" hawwe. De fuortsetting fan myn berjochten sil presintearre wurde yn "Folume 2", ûnder deselde titel en omslach as de hjoeddeiske presintaasje.

Yndeks fan ûnderwerpen dy't behannele wurde

**Útwreiding fan godlike iepenbieringen dy't ûntfongen binne sûnt
de 07/03/2020**

Nije berjochten dy't hieltyd ynspirearre binne troch God

Sidenûmers

2	Berjochten fan 'e auteur
3	2020 - Begjin fan ûngelokken
4	woansdei 19 maaie 2021
5	De geastlike minske beoardielet alles
9	Witte hoe't jo harkje moatte om te begripen
20	De man en de frou
22	God en Wittenskip
25	De kompatibiliteit fan 'e Republyk mei religys
26	De fal fan FATIMA
30	Manljusûnens
32	Leauwe, de frucht fan sûn ferstân
33	De Frânske ferkiezings fan 2022 en de godlike flok
35	Wike fan 28/11 oant 04/12/2021
40	As Satan Satan útdriuwt
44	Jezus Kristus kandidaat foar de ferkiezing fan 'e hearsker fan universele herten
49	De Feriene Steaten
51	Natuer en Wittenskip
54	Falske frommens
55	Homoseksualiteit
57	God en wille
57	Frankryk ferdield en brutsen
60	Kryst
63	Marsjearjend nei de loft
65	De fazen fan hilliging
73	Paulus en de foarseine rêst
74	De himelske " <i>Tûzen Jierren</i> " ferlern yn Milaan
76	De arbeid fan Herkules
78	WAT IS DYN NAMME?
82	<i>De Wei, de Wierheid en it Libben</i>
83	Rjochtfeardiging troch leauwe fergetten
86	OANT TREANEN BOARGERS!

- 91 In digitale iepenbiering mei ûnferwachte gefolgen
 93 De Wet fan 'e Grutte Rjochter
 97 God de Heit Learaar fan geastlike pasgeborenen
 102 Covid -19 en sûnde
 106 De wet fan ferjilding
 108 Guon nuttige details
 110 Maria, it lokmiddel foar ôfgoadedienaars
 119 Nederigens is ús krêft en ús heil
 125 Deadlike mingsels
 131 It libben jout alle "redenen" om yn God te leauwen
 136 De rêding fan 'e minske hat in priis
 140 De Romeinske Godlike Lessen
 150 De sân deadlike leagens
 151 Deadlike freden en ferrie
 155 God jout goed en kwea
 157 Leafde foar God en de neiste: leafde as pear.
 165 Godlike Wegen en Minsklik Wegen
 174 De Maatskippij fan Monsters
 176 Fan 'e "definitive oplossing" nei de "definitive oplossing"
 186 WITTE HOE'T TE LÚSTERJEN
 187 De flaters fan it Westen
 190 De ferlieding fan frijheid
 192 Sûnde Op 'e nij definiearre
 198 OERTUIGJE mei alle legitime middels
 201 Teatrale Demokrasjy
 206 God organisearret de grutte ferfanging
 213 De " *sechste trompet* " en de " *sechste* " fan 'e " *sân lêste pleagen fan God*
 ": " *Armageddon* ".
 217 It kristendom is joadsk of net
 226 It dielen fan rollen
 232 De foarrjochten fan it wiere leauwe
 238 Nazi's! Of Nije Romeinen?
 240 9 maaie 1945, 9 maaie 1950, en 9 maaie 2022
 244 De Eintiid
 251 De gelikenis fan 'e "ferlerne soan" ... omkeard
 255 Liberty Equality Fraternity ... de republikeinske myte
 258 Yn 'e hannen fan 'e Almachtige God
 265 De "klapkop"
 269 Untkenne it bestean fan God koste wat it koste
 271 Dizze "tiid"-faktor dy't alles feroaret
 276 Wat west hat, is wat wêze sil
 283 Leafde, neffens God
 290 Wierheid: in strikt godlike standert
 303 Myn reaksje op it nijs fan 15 juny 2022
 308 Gods ferordeningen: Wier en falsk
 318 Godlike flok bewiisd

- 324 Oekraïne: it byld fan in bibelske gelikenis
 332 Fan dream nei wierheid
 339 Redenen foar lilkenis
 343 In oanbidding dy't God behaagt
 352 De "bernekening" oan 'e macht
 363 It ein fan 'e wrâld: In test fan leauwe
 369 De dei dat de loft op 'e hollen fan 'e Galliërs foel
 374 RELIGY: IT BESTE EN IT SLIMSTE
 380 De ferachting fan 'e ûnleauwigen en de ûnleauwigen
 389 De lompens fan 'e min bekearden
 395 Wil: it hiele probleem
 399 Nijs oan 'e ein fan july 2022: fan de iene oaljeskok nei de oare
 407 De ortodokse religy
 410 PARYS, in stêd dy't foar altyd ferflokt is
 415 Ungeloof en ûnleauwe binne net legitime
 423 Libben en Dea
 428 DE IEPENBIERING FAN DE SÂNDE OERE en de "Fjouwer Johannes"
 436 Oekraïne-update fan 24-10-2022
 444 God oardielet herten en gedachten
 448 Minachting foar de tsjûgenissen fan 'e Bibel
 451 **GOD: DE GRUTSTE STRATEGEN**
 459 Wat west hat, is wat wêze sil
 463 De situaasje yn Jeropa
 465 De datums fêststeld troch YaHWéH
 474 De himelske blik
 479 Jezus Kristus de Dokter fan 'e útkarden
 487 DE TIID FAN 'E EINDE
 497 It Wetter fan it Libben
 508 De alliânsje fan 'e keaplju fan 'e ierde
 515 De weromkomst fan Jezus Kristus
 522 De rjochtsaak fan ôfgoaderij Kryst
 527 Godlike Rjochtfeardige Grime
 534 Trije dagen en trije nachten...lykas Jona
 539 Ik bestraf en tuchtigje safolle as ik leafhaw.
 551 Wiere en falske legitimiteit
 560 De ienige WIERHEID
 565 De ûngelikens fan 'e geslachten fan pearen yn 'e minskheid
 572 De nije "Attila"
 578 De Joaden en de komst fan 'e Messias
 583 De Romeinske betizing
 592 Op 'e wei nei syn wrâldwide bestjoer
 601 De Utkarde en Godlike Wet
 606 Heech profetyske histoaryske feiten
 609 De minsklike omkearing fan godlike wearden
 615 Konkurrinsje en komplementariteit
 623 Fan it lytse ljocht nei it grutte

628	It neiteam fan Abraham
632	Ivige Rome
645	De evolúsje fan it kwea: Fan 'e Feriene Steaten oant Oekraïne
650	Klimaatdroogte foar droege herten
656	It Nije Kolonialisme
662	De ferskinings fan God
669	Ferflokte Frankryk en Seine Frankryk
674	God iepenbiere ús syn ûnderfining
680	De Diktatuer fan it Humanisme
685	Stadige dea
695	Equinoxen en Solstici
703	Demokrasy en Technokrasy
709	Leauwe, yntelliginsje en wiisheid
717	Libben sûnder ynstruksjes
721	De wrâldwide situaasje oan 'e ein fan maart 2023
729	De Wiere Master fan 'e Tiid
740	It wekker wurden fan haat
752	De Merk fan Yllúzjes
764	Ungerjochtichheid en sûnde
769	Bloedbannen
775	De sûnde dy't yn 313 folbrocht is
786	Dit Westen iepenbiere ûnreine
795	Wier of falsk; wierheid of leagen
814	De tiid fan 'e <i>sân lêste pleagen</i>
823	Wiere leafde
838	De ferburgen ûnsprutsen bibellessen
842	de Russysk-Oekraynske Oarloch en aktuele barrens
849	SOANNEN FAN GOD
861	De wierheid sil dy frij meitsje
866	It lêzen fan 'e Hillige Bibel
875	Fjoerjende simmernachten
878	Wiere en falske hilliging
883	De wike fan YaHWÉH
895	Tradysje en Wierheid
904	Kollektive waansin
912	Goed en Kwea
924	Ierdtiid: Programmearre Dea
938	Djipte en oerflakkigens
947	It hillichdom: in hiel programma
961	Wierheden dy't dreech te hearren binne, mar goed om nei te harkjen
973	De Wet fan Mozes
984	De falstrikken fan it bestean
1000	YNDEKS FAN BEHANDELDE TEMA'S

Advys oan lêzers

Dit wurk is ûnder foarbehâld fan permaninte feroarings (korreksjes, tafoegings of wiskingen). Dêrom, om te bepalen oft wichtige feroarings binne makke yn elke foarstelde update, kontrolearje en fergelykje it sidenûmer fan 'e yndeks fan' e hjirboppe neamde ûnderwerpen mei dat fan 'e foarige ferzje dy't jo hawwe.

Ik, Samuel, ynspirearre tsjinner fan Jezus Kristus, tankje en wurkje mei oan 'e ûntwikkeling fan dit wurk, myn maten, bruorren en susters yn Kristus, dy't, mei har kostbere help en har yndividuele talinten, de korreksjes fan staveringsflaters, typflaters en flaters yn histoaryske details befoarderje, dy't it mooglik meitsje om dizze godlike lear weardich te meitsjen fan 'e God fan 'e wierheid dy't it ynspirearret. Se hawwe sa har stien bydroegen oan 'e bou fan dit geastlike gebou. Meie se allegear ivich segene wêze!

Ferzje: 23-09-2023 / ^{7-7e}-5994.